

[ISSUED 17—6—1971]



3897

**TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

TUESDAY, 31st MARCH 1970

Volume LXXXIV — No. 1

©
**GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1971**

**Legislative Council Department
Madras-9**

Price 35 Paise]

D
V211, 32 N70
N71. 84.32



TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

3897

THIRTY-FIFTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

31st March, 1st April to 4th, 6th, 8th and 9th April 1970.

Volume LXXXIV (Nos. 1 to 8.)

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Tuesday, 31st March 1970.</i>	
Personnel of the Government of Tamil Nadu	i-ii
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council	iii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their constituencies	iv-vi
I. Questions and Answers	1-8
II. Calling attention to denial of vacation salary to superannuated and re-employed teachers serving in aided secondary schools for the summer vacation	8-9
III. Government Motions—	
(1) Discussion on the Policy Note on Irrigation	9, 10-30
(2) Discussion on the Policy Note on Agriculture	30-58
IV. Point of information re introduction of Land Ceiling Bill	9-10
V. Papers laid on the table of the House	53

Wednesday, 1st April 1970.

I. Questions and Answers...	125-134
II. Point of information <i>re</i> Governor's Party ...	134
III. Adjournment motion <i>re</i> lathi charge at Race Course at Guindy on 29th March 1970 ...	134-137
IV. Calling attention to registration of Graduates of Indian Medicine as Medical Practitioners ...	137-138
V. Government Motion— Discussion on the Policy Note on Education ...	138-170
VI. Papers laid on the table of the House ...	171

Thursday, 2nd April 1970.

I. Questions and Answers ...	245-253
II. Calling attention to the non-disbursement of salaries to elementary school teachers in the Tiruchendur Panchayat Union, Tirunelveli District ...	254
III. Government Motions— (1) Discussion on the Policy Note on Education—cont. ...	255-267
(2) Discussion on the Policy Note on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70... ..	267-294
IV. Papers laid on the table of the House... ..	295

Friday, 3rd April 1970.

I. Questions and Answers. ...	393-407
II. Announcements— (1) Message from the Assembly <i>re</i> nomination of Members to the Committee on Estimates ...	408
(2) Decision of the Business Advisory Committee ...	408
III. Government Motions— (1) Discussion on the Policy Note on Industrial Development—(cont.) ...	408-419
(2) Discussion on the Policy Note on District Administration ...	419-442
IV. Papers laid on the table of the House ...	442

Saturday, 4th April 1970.

I. Questions and Answers ...	461-475
II. Announcements— (1) Message from the Governor ...	475
(2) Message from the Assembly. ...	475
III. Calling attention to the decision of employees of the Neyveli Lignite Corporation of India to go on strike ...	475-477
IV. Government Motion— Discussion on the Policy Note on District Administration—cont. ...	477-483
V. Government Bill— The Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 13 of 1970) ...	484-517
VI. Papers laid on the table of the House....	517

Monday, 6th April 1970.

I. Questions and Answers ...	523-533
II. Calling attention to the closure of Kanyakumari District Co-operative Spinning Mills, Aramboly... ..	533-534
III. Valedictory references to the retiring Members. ...	534-552
IV. Resolution of Thanks to the Hon. Chairman ...	552-576
V. Papers laid on the table of the House. ...	577

Wednesday, 8th April 1970.

I. Questions and Answers ...	579-588
II. Announcement <i>re</i> messages from the Assembly ...	588-589
III. Point of clarification <i>re</i> Land Ceiling Bill ...	589-590
IV. Calling attention to the recent proceedings of the Director of School Education preventing the heads of Secondary Schools having English medium from admitting students except on approval of the Director ...	590-592
V. Presentation of the Nineteenth Report of the Committee on Government Assurances ...	592

Wednesday, 8th April 1970—cont.

VI. Government Motion— Motion under rule 21 (3) of the Council Rules re change in the order of business	592
VII. Government Bills—	
(1) The Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 10 of 1970)	592-602
(2) The Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 (L.A. Bill No. 6 of 1970)	602-612
(3) The Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxa- tion (Second Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 7 of 1970)	612-613
(4) The Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 8 of 1970)	613-617
(5) The Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 15 of 1970)	617-619
(6) The Tamil Nadu Additional Sales Tax Bill, 1970 (L.A. Bill No. 16 of 1970)	619-625
(7) The Tamil Nadu Electricity Duty (Amend- ment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 12 of 1970)... ..	625-626
VIII. Papers laid on the table of the House	626-627
Thursday, 9th April 1970.	
I. Questions and Answers	645-649
II. Announcement re messages from the Assembly	649-650
III. Government Bills—	
(1) The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970 (L.A. Bill No. 14 of 1970)	650-651
(2) The Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 11 of 1970)	652-704
IV. Government Motion— Constitution of a Joint Committee of the Assem- bly and the Council to advise the Minister for Finance on the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961	704-706
V. Papers laid on the table of the House	706-707
Index	715-751

PAGES

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU
SARDAR UJJAL SINGH

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS

- | | |
|--|---|
| (1) The Hon. Thiru
M. Karunanidhi, | Chief Minister in charge of Public,
General Administration, Matters
relating to I.C.S. and I.A.S. Officers,
District Revenue Officers and
Deputy Collectors, Police, Elec-
tions, Prohibition, Information and
Publicity, Cinematograph Act,
Food Production, Pass ports and
Newsprint Control and Prices and
Supplies of Goods Act. |
| (2) The Hon. Thiru
V. R. Nedunchezhiyan, M. A., | Minister in charge of Education
including Technical Education,
Official Language, Public Health
and Medicine and Legislature. |
| (3) The Hon. Thiru
K. A. Mathialagan, B. A., | Minister in charge of Finance,
Planning, Revenue, Board of
Revenue, District Revenue Estab-
lishment, Indians Overseas, Refu-
gees and Evacuees. |
| (4) The Hon. Thirumathi
Sathyavanimuthu, | Minister in charge of Agriculture,
Harijan Welfare, Women's and
Children's Welfare, Fisheries,
Tourism and Agricultural Re-
Finance |
| (5) The Hon. Thiru
N. V. Natarajan, | Minister in charge of Backward
Classes, Registration, Stationery
and Printing and Government
Press, and Prosperity Brigades. |
| (6) The Hon. Thiru
P. U. Shanmugam, | Minister in charge of Food, Com-
mercial Taxes, Animal Husbandry
and Milk. |

- (7) The Hon. Thiru S. Madhavan, B.Com., B. L. Minister in charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.
- (8) The Hon. Thiru S. J. Sadiq Pasha, B. A., B. L. Minister in charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Project Works, Highways and Waqfs, Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.
- (9) The Hon. Thiru M. Muthuswamy, B. A., B. T. Minister in charge of Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Bhoodan and Gramdan, Khadi and Village Industries, Rural Industries Project.
- (10) The Hon. Thiru Si. Pa. Aditanar, M. A., Bar-at-Law. Minister in charge of Co-operation and Ports.
- (11) The Hon. Thiru K. V. Subbiah, B. A., Minister in charge of Religious Endowments, Housing, Accommodation Control, Approved Schools and Vigilance Services.
- (12) The Hon. Thiru O. P. Raman, B. A., B. L., Minister in charge of Electricity, Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness), Legislation on Chits, Forest and Cinchona.
- (13) The Hon. Thiru K. Vezhavendan, B. A., B. L., Minister in charge of Labour, Legislation on Weights and Measures and Statistics Beggars and Orphanages.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS

Chairman

The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU

Deputy Chairman

Thiru G. KRISHNAMOORTHY

Panel of Vice-Chairmen

1. Thiru N. Wilson Apollos
2. Thiru A. R. Damodaran
3. Thiru A. P. Janardhanam
4. Thiru G. Swaminathan

Secretary to the Council

Thiru G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

**LIST OF MEMBERS OF THE TAMIL NADU
LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES**

Serial number and name of Member.	Name and class of Constituency.
(1)	(2)
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L.	Tirunelveli Local Authorities.
3 Aiyaswamy, M.	Nominated
4 Alamelu Appadurai	State Legislative Assembly.
5 Arivazhagan, K., M.A.	Madras-Chingleput Teachers.
6 Arunachalam, T. S.	State Legislative Assembly.
7 Chidambara Mudaliar, A.	Madurai Local Authorities.
8 Chitrarasu, C. P. (Government Whip)	State Legislative Assembly.
9 Clubwala Jadhav, Mary.	Nominated.
10 Damodaran, A. R., B.SC. (Hons.)	Madras North Graduates.
11 Damodaran, G. R., B.SC. (Engg.), C. Eng., F.I.E.E. (Lond.), M.I. NUC. E. (Lond.), M. I. E. (India).	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Deivasigamani Arunachala Desigar.	Nominated.
13 Devaraja Mudaliar, T. V.	North Arcot Local Authorities.
14 Doraiswamy Naidu, K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
15 Ethirajalu, M.	State Legislative Assembly.
16 Ganesan, Saw.	Do.
17 Isvarmurti, V., M.A., (Visva Bharathi), M.A. (Oxon.)	Madras West Central Graduates.
18 Janardhanam, A. P., M.A.	Nominated.
19 Jayarama Reddiar, S., B.A.	Ramanathapuram Local Authorities.
20 Kaliyannan, T. M., M.A., B. COM.	Salem-Dharmapuri Local Authorities.
21 Kothandaraman, K. K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.

Serial number and name of Member	Name and class of Constituency.
(1)	(2)
22 Krishnamoorthy, G. (Deputy Chairman).	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
23 Krishnaswamy Naidu, R.	State Legislative Assembly.
24 Lakshmanan, S. V., B.A.	Do
25 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D, D SC., D C L., F.R.C.O.G., F.A.C.I.	Madras District Graduates.
26 Lakshmi Krishnamurti	State Legislative Assembly.
27 Mani, K. S.	Thanjavur Local Authorities.
28 Manickavelu, M. A., B.A., B.L. (Chairman).	State Legislative Assembly.
29 Manjubhashini, S.	Nominated
30 Mohanlal Mehta	State Legislative Assembly.
31 Muthiah Chettiar, Dr. M. A., B.A., D. LITT.	Nominated
32 Muthu, S.	State Legislative Assembly.
33 Muthu, P. T.	Salem-Dharmapuri Local Authorities.
34 Natarajan, N. V. (Minister for Backward Classes).	State Legislative Assembly.
35 Narayanaswamy, D. V.	Nominated
36 Parangusam, G.	State Legislative Assembly.
37 Ponnappa Naidu, A.	Do.
38 Ponnuruvelu, T. K., B.A.	Do.
39 Raghavanandam, S.	State Legislative Assembly.
40 Rajagopal, C. V.	Do.
41 Rajah Iyer, M., M.A., L.T.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
42 Rajaram, K.	Madurai Local Authorities.
43 Ramakrishna Achari, K.	State Legislative Assembly.
44 Raman Nair, R.	State Legislative Assembly.
45 Ramasamy Padayatchi, S.S.	South Arcot Local Authorities.
46 Ramaswamy Mudaliar, V. K.	Chingleput Local Authorities.
47 Rani Annadurai	Madras Local Authorities.
48 Sambasivam, R.	South Arcot Local Authorities.

Serial number and name of Member.	Name and class of Constituency.
(1)	(2)
49 Sankaralingam Pillai, M. M.A.	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
50 Santosham, D., M.A., B.L.	Madras South Graduates.
51 Saraswathy Pandurangam	Nominated
52 Shanmugam, P. U. (Minister for Food and Commercial Taxes).	North Arcot Local Authorities.
53 Shanmugam, T. K.	Nominated
54 Sivasubramania Pandian, M.	Tirunelveli Local Authorities.
55 Srinivasam Pillai, T. S	Tiruchirappalli Local Authorities.
56 Subbiah, T. K.	Do.
57 Sundaresa Thevar, N.	Thanjavur Local Authorities.
58 Swaminathan, G., B. Pharm.	Madras East Central Graduates.
59 Thangapandian, V., B.A., B.T.	State Legislative Assembly.
60 Thirugnanasambandam, P.	Ramanathapuram Local Authorities.
61 Vasantha Pai, G.	Madras District Graduates.
62 Wilson Apollos, N.	Kanyakumari Local Authorities.
63 Vacant	

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Thirty-fifth Session of the Legislative Council
under the Constitution of India.

Tuesday, the 31st March 1970

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of
the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU)
in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Raffle Scheme

@*237. Thiru M. RAJAH IYER (on behalf of Thiru M. SAN-
KARALINGAM PILLAI): Will the Hon. the Minister for Finance
be pleased to state:

(a) the number of unsold tickets which won prizes in the draw
held in April 1969;

(b) whether there were any unsold tickets which won prizes in the
previous draws; and

(c) the procedure followed in the case of unsold tickets winning
prizes in the draw?

பரிசுச் சீட்டு குலுக்கல்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை சார்பில்):
மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதி-
லளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1969ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் குலுக்கப்பட்ட பரிசுச் சீட்டு
களில் விற்காததவையின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(இ) இதற்கு முந்திய பரிசுச் சீட்டு குலுக்கல்களில் பரிசுச் சீட்டுகள்
விற்காமல் இருந்ததுண்டா?

(உ) விற்காத பரிசுச் சீட்டுகளுக்குப் பரிசு விழுந்தால் எம்முறை
கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) 85,350 பரிசுச் சீட்டுகள்.

(இ) ஆம்; 14-10-1968 அன்று நடந்த முதல் குலுக்கலில் 1,84,819
பரிசுச் சீட்டுகள் விற்பனை ஆகவில்லை.

* Postponed from the list of questions for 28th March 1970

[31st March 1970]

(உ) பரிசுக் குலுக்கலின்போது, விற்பனை ஆகாத சீட்டிற்கு முதல் பரிசோ, இரண்டாவது பரிசோ, மூன்றாவது பரிசோ கிடைத்தால், அது தள்ளி வைக்கப்பட்டு, விற்பனை சீட்டிற்குப் பரிசு கிடைக்கும்வரை தொடர்ந்து குலுக்கப்படும். ஒரு தொடர் வரிசையில் குலுக்கி எடுக்கப்படும் கடைசி நான்கு எண்களைக்கொண்ட பரிசுச் சீட்டுக்குப் பரிசு உண்டென்பதால், நான்காம் பரிசிற்கு இந்த நடைமுறை பொருந்தாது. இந்த எண்கள் விற்பனையான சீட்டுக்களிலும் விற்பனையாகாத சீட்டுக்களிலும் இருக்கலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறைக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற இந்த நாளில் புதிய லட்சாதிபதிகளை உற்பத்தி செய்கிற இந்த லாட்டரிச்சீட்டு முறை சோஷலிசப் பாணிக்கு எதிரானது என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த அளவுக்கு சோஷலிசப் பாணிமீது மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சிரத்தையைப் பாராட்ட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நல்ல கருத்து மலர்ந்திருக்கிறது. இப்படி லட்சாதிபதிகளை உருவாக்கலாமா என்று அவர்கள் எங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவரை லட்சாதிபதி ஆக்குவது அல்ல அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இவர்கள் இதே மாதிரி ஒவ்வொன்றிலும் ஒத்துழைத்தால், பரிசுச் சீட்டுகளே இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்காது. எல்லாமே சோஷலிசமாக ஆக்கப்பட்டால் இந்த நிலைமை தவிர்க்கப்படலாம்.

Mr. CHAIRMAN: Questions 251 and 252 are postponed.

Craft Instructors

*253. Thiru G. SWAMINATHAN and Thiru M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state whether Craft Instructors with five years' training in carpentry, tailoring and agriculture in Industrial Schools and with T. T. C. and S. S. L. C. Qualifications are eligible to appear for T. S. L. C. Secondary grade examinations?

கைத்திறத் தொழில் ஆசிரியர்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் & திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: மாண்புமிகு கல்வி - சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

தொழிற் பள்ளிகளில் தச்சு வேலை, தையற்கலை, வேளாண்மை ஆகியவற்றில் ஐந்து ஆண்டு பயிற்சியோடு, தொழில் நுட்பப் பயிற்சி பாட முறையிலும், பள்ளி இறுதித் தேர்வுப் பாட முறையிலும் தகுதி பெற்றுள்ள கைத்திறத் தொழில் ஆசிரியர்கள் டி. எஸ். எல். சி. இடைநிலைத் தர தேர்வு எழுதத் தகுதியுடையவர்களா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த நெய்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இல்லை என்றால், ஏன் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கு 5 ஆண்டுகள் பயிற்சி என்றில்லை; வெவ்வேறு துறைக்

[31st March 1970]

கென்று வெவ்வேறு வகையில் ஆண்டுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால்:

The following categories of Craft Instructors are eligible to appear for the T.S.L.C. (Secondary Grade) Examination provided they have obtained the following marks at the S.S.L.C. Public Examination:

Language 35% (70 marks for 200)

English 30%

Mathematics 30%

General Science 25%

Social Studies 25%

Holders of Craft Instructors Certificates in Woodwork of the Teachers' College, Saidapet, Madras with five years Training experience in recognised Schools in this State.

Holders of Craft Instructors Certificates in Weaving of the Teachers' College, Saidapet, with eight years of teaching experience in recognised Schools in this State.

Holders of T.T.C. in Weaving of the Lower Grade with eight years teaching experience in recognised Schools in this State.

Holders of T.T.C. in Woodwork of the Lower Grade with eight years teaching experience in recognised Schools in this State.

Holders of T.T.C. in Weaving and Woodwork having eight years experience and the prescribed marks in the S.S.L.C. Examination are eligible to appear for the T.S.L.C. Secondary Grade Examination.

Thiru G. SWAMINATHAN: May I know, Sir, whether the weaving teachers are also eligible? They are also craft teachers.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள், 8 ஆண்டு 'எக்ஸ்பீரியன்ஸ்'க்குப் பிறகு தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

Secondary grade teachers

*254. Q.—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) the number of secondary grade teachers of Ex-Pudukottai State absorbed in the service of the Tiruchirappalli District Board in whose case re-fixation of pay from 1—1—1949 is yet due; and

(b) the reasons for such delay?

இடைநிலைத் தர ஆசிரியர்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி—சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வாரியப் பணியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முன்னாள் புதுக்கோட்டை மாநிலத்தைச் சேர்ந்த

[31st March 1970]

இடைநிலைத்தர ஆசிரியர்களில் எத்தனைப் பேருக்கு இன்னும் 1—1—1949 முதல் சம்பளம் மறு வரையறுக்கப்படாமல் உள்ளது?

(இ) அத்தகைய கால தாமதத்துக்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இத்தகைய ஊதிய மறு நிர்ணய கோரிக்கை எதுவும் இப்பொழுது தீர்க்கப்படாமல் இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அது எப்போது கொடுக்கப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன். கொடுக்கப்படாமல் தொகை ஏதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு ஆசிரியருக்கு மட்டும் நீண்டகாலமாகக் கொடுக்கப்படாமல் இருந்த அந்தப் பிரச்சனை 1970, ஜனவரி மாதத்தில் தீர்க்கப்பட்டு, பாக்கிகள் எல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு முடிந்துவிட்டது.

Government Basic Training School in Peraiyoor.

* 255. Q.—Thiru S. JAYARAMA REDDIAR (on behalf of Thiru V. THANGAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) the amount sanctioned for the construction of a building for the Government Basic Training School in Peraiyoor, Ramanathapuram district;

(b) the amount spent so far on this ;

(c) whether the Basic Training School conducted in that place has been temporarily shifted to another place ; and

(d) if so, whether the school will be shifted back to this place after completion of the said building ?

பேரையூர் அரசினர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிக் கட்டிடம்

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் (திரு. வி. தங்கபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பேரையூரில் அரசினர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ஒப்பளிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(இ) இதுவரை எவ்வளவு பணம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது?

(உ) தற்காலிகமாக அந்த ஊரில் நடைபெற்று வந்த ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளி வேறு ஊருக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளதா?

(எ) ஆம் எனில், மீண்டும் இந்த ஊரில் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் தொடர்ந்து நடத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ரூ. 4,68,500

(இ) நவம்பர் 1969 வரை ரூ. 89,168.

(உ) ஆம்.

(எ) பேரையூரில் கட்டிட வேலை முடிந்தவுடன், அங்கு ஒரு அரசினர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளி நடத்தப்படவேண்டுமா என்பது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

[1st March 1970]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் நான் அந்தப் பக்கம் போன பொழுது, ஏற்கனவே வேலை ஆரம்பமாகி. கட்டிட வேலை நடந்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரிந்தது. ஆகையால் இனிமேல் பரிசீலனை செய்வதற்கு எங்கே இடம் இருக்கிறது? அப்படிப் பரிசீலனை செய்யும் கட்டம் இருந்தால், அந்த வேலை நடக்காமலிருப்பதற்கு அரசு ஆர்டர் போடுவதற்கு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பேரையூரில் இருந்த ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி அந்த இடத்திலிருந்து பல்வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்படுவதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தன. இறுதியாக அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றப்பட்டது. மாற்றுவதற்கு முன்னால், அந்த ஊரிலிருந்து ஒரு மைலுக்கு அப்பாலுள்ள இடத்தில் புதிய கட்டிடம் கட்ட முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. அதற்குள் அந்தப் பள்ளியை ஊரைவிட்டே மாற்ற வேண்டிய நெருக்கடி ஏற்பட்டது. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி மண்டபத்திற்கு அது மாற்றப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு திருக்கோஷ்டியூர்க்கு மாற்றப் பட்டது. கட்டிடம் அடித்தளம் வரையில் வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு புதிய ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி வைக்க வேண்டுமா, அல்லது வேறு இடத்திலிருந்து நெருக்கடியால் அவதிப்படுகிற பயிற்சிப் பள்ளியை இங்கே கொண்டுவர வேண்டுமா என்பது ஆலோசனையில் இருக்கிறது. கட்டிட நெருக்கடி காரணமாக, சிவகெங்கை, அமராவதி, புதூர் ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்குச் சரியான கட்டிடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. கட்டிய பிறகு, இந்த இரண்டில் ஒன்றை அங்கே கொண்டுவரலாமா என்றால், புதிய பயிற்சிப் பள்ளி துவக்கலாமா என்ற பிரச்சனை வந்தது. இப்போது பயிற்சி பெற்று வெளியே வந்திருக்கிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைப்பதற்கு இன்னும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகும். ஆகையால், புதிய ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி தேவையில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்திருப்பதால், ஏற்கனவே இடமில்லாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஏதாவது ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்கு இந்த இடத்தைக் கொடுக்கலாம் என்ற கருத்துத்தான் பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரிவித்தேன்.

Private High Schools.

* 256. Q.—Thiru M. RAJAH IYER (on behalf of Thiru M. SANKARALINGAM PILLAI): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 247 on 27—2—1969 :

(a) the number of Private High Schools in Kanyakumari district with more than 25 sections ;

(b) whether the Headmasters of such schools are allowed pay of Rs. 300—450 as is allowed in other districts ; and

(c) if not, the reason therefor?

தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளி

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் 27—3—1969 அன்று 247 ஆம் எண்ணுள்ள வினாவிற்கு அளித்துள்ள பதிலையொட்டி கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 25 வகுப்புகளுக்கு மேல் உள்ள பள்ளிகள் எத்தனை?

(இ) இப்பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களுக்கு இதர மாவட்டங்களில் வழங்கப்படுவது போல் ரூ. 300—450 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதா?

[31st March 1970]

(உ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) 10

(இ) இல்லை.

(உ) மாற்றலாகியுள்ள பகுதிகளில், தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளித் திட்டத்தின் கீழ் மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு 1960 க்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட சம்பள வீதமும், அரசுப் பணியில் இதற்கு நிகரான பணிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கிய சம்பள வீதமும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தன. எனவே, அரசு, மாற்றலாகியுள்ள பகுதிகளில் அரசுப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு 1—6—60 லிருந்து முடிவு செய்து திருத்தியமைக்கப்பட்ட சம்பளத்தை அதே பகுதியில் தனியார் துறை நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்குவதென ஏற்றுக்கொண்டது. இத்திருத்தச் சம்பள வீதம் மானியம் பெறும் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தும்படிச் செய்யவில்லை.

Ramaswamy Raja Polytechnic, Rajapalayam.

* 257. Q.—Thirumathi S. MANJUBHASHINI (on behalf of Thirumathi LAKSHMI KRISHNAMURTI): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) whether the Director of Technical Education has addressed the Chairman of the Ramaswamy Raja Polytechnic, Rajapalayam in 1969 about the alleged misappropriation of funds;

(b) if so, the details thereof;

(c) the details of the reply received from the Ramaswamy Raja Polytechnic authorities; and

(d) the action taken thereon?

ராஜபாளையத்திலுள்ள ராமசுவாமி ராஜா பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி

திருமதி. எஸ். மஞ்சபாஷினி (திருமதி லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) நிதி கையாடல் குற்றச்சாட்டு குறித்து 1969ல் ராஜபாளையத்திலுள்ள ராமசுவாமி ராஜா பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியின் தலைவருக்கு தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் எழுதியுள்ளாரா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) ராமசுவாமி ராஜா பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி அதிகாரிகளிடமிருந்து வந்துள்ள பதிலின் விவரங்கள் யாவை?

(எ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இராஜபாளையம் பி. ஏ. சி. ராமசாமி ராஜா பல்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளியின் முன்னாள் முதல்வருக்கெதிராக ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டபோது கையாடல் செய்யப்பட்ட தொகையில் நிர்வாகத்தின் தணிக்கையாளர் காட்டிய தொகைக்கும், உள்ளாட்சி நிதிக்கணக்குகள் ஆய்வாளர் காட்டிய தொகைக்கும் ரூ. 12,855.84 வேறுபாடு இருப்பதாகத் தொழிற்கல்வி இயக்குநர் அலுவலகம் கண்டுபிடித்தது. மேற்காட்டிய வேறுபாட்டைச் சரிசெய்யுமாறு, ராஜபாளையம் பி. ஏ. சி. ராமசாமி ராஜா பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியின் நிர்வாகத் தலைவரை தொழிற்கல்வி இயக்குநர் அலுவலகம் கேட்டுக் கொண்டது.

[31st March 1970]

(உ) அந்தப் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியின் நிர்வாகத் தலைவர் மேற்குறித்த தொகை வேறுபாட்டை நிறைவு செய்து அறிக்கை அளித்துள்ளார். இது தொடர்பாக மறுப்பைத் தீர்த்துவைக்குமாறு, அவர் உள்ளாட்சி நிதிக்கணக்குகள் உதவி ஆய்வாளருக்கும் எழுதியுள்ளார்.

(எ) நிர்வாகத்தினர் பதில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதுதான், தணிக்கை மறுப்பை கைவிடலாமா, என்பன குறித்து உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக, தொழிற்கல்வித்துறை இயக்குநர் அலுவலகம் உள்ளாட்சி நிதித் தணிக்கைத் துறைக்கு எழுதிக் கேட்டுள்ளது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, கையாடல் செய்த தற்காக எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்னவாயின என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தணிக்கையாளர் கண்டுபிடித்த வகையில் 1—4—1956 முதல் 31—3—1966 வரை ரூ. 92,516—25 காசுகள் கையாடல் செய்யப்பட்டதாகக் கணக்கு வந்தது. அதற்குப் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி முதல்வரும் அவரைச் சார்ந்தவர்களும் தான் காரணம் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அவர்களிடமிருந்து அந்தத் தொகையைப் பெறும் முயற்சியில் இதுவரை ரூ. 89,500 வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களிடம் இன்னும் வசூல் செய்யப்படாமல் ரூபாய் 3,014—20 பாக்கி இருக்கிறது. அந்த முதல்வர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அவர் வேலை இறக்கம் செய்யப்பட்டு, அந்தக் கல்வி நிலையத்திலிருந்து வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டு, மேலும் அவர்மீது டிபார்ட்மெண்ட் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. டிபார்ட்மெண்ட் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைக்கான தன்மைகள் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. அவர்மீது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் இராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள். அந்த இராஜினாமாக்களை அந்தப் பள்ளி நிர்வாகக் குழு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, நடவடிக்கை என்றால் போலீஸ் நடவடிக்கை, “பிரீச் ஆப் டிரஸ்ட்,” ஓரவஞ்சனை, ஏமாற்று என்பதாக ஏதாவது இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இதுவரை சர்க்கார் சொல்லி வந்தது டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்பதுதான். ஆகையால் அதற்கு போலீஸ் நடவடிக்கை என்று ஏதாவது எடுக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, டிபார்ட்மெண்ட் நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்குமேல் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று டிபார்ட்மெண்ட் கருதினால், போலீஸ் நடவடிக்கைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஆனால் முதலில் டிபார்ட்மெண்ட் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

Mr. CHAIRMAN : Question 258 is postponed.

Bridge Across the Vaigai River

*259. Q.—Thiru M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :

(a) whether there is any proposal to construct a bridge across the Vaigai river at Emaneswaram, Paramakudi (Ramanathapuram district); and

(b) if so, the details thereof?

[31st March 1970]

வகையாற்றின் குறுக்கே பாலம்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இராமநாதபுர மாவட்டம், பரமக்குடி வட்டம் எம்நேசு வரத்தில் வகையாற்றின் குறுக்கே பாலம் ஒன்று கட்டும் செயற் குறிப்பு உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அது பற்றிய விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Posting of Lady Teachers

*260. Q.—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :

(a) the number of representations received by the Commissioner of Palladam Panchayat Union during 1968 and 1969 from lady teachers of elementary schools for posting to places in that block where their husbands are employed as teachers; and

(b) the action taken on such representations?

ஆசிரியைகளை வேலையில்லாமர்த்தல்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) பல்லடம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஆசிரியைகள், தங்கள் கணவன்மார்கள் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் வட்டாரத்திலேயே தங்களையும் அமர்த்தும்படி 1968, 1969ஆம் ஆண்டுகளில் மேற்படி ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையருக்கு எத்தனை மனுக்கள் அனுப்பியுள்ளனர்?

(இ) அந்த மனுக்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) பல்லடம் ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தின்கீழ் இயங்கும் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் பெண் ஆசிரியைகளிடமிருந்து அவர்களுடைய கணவன்மார்கள் வேலை செய்யும் இடத்திற்கு மாறுதல்கோரி யாதொரு விண்ணப்பமும் 1968—1969 வருடங்களில் வரவில்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

Mr. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. Calling attention to denial of vacation salary to superannuated and re-employed Teachers serving in aided secondary schools for the Summer Vacation.

Thiru M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Education and Health to a matter of urgent public importance, namely, the denial of vacation salary to a large number of superannuated and re-employed teachers

CALLING ATTENTION TO DENIAL OF VACATION SALARY TO
SUPERANNUATED AND RE EMPLOYED TEACHERS SERVING IN AIDED
SECONDARY SCHOOLS FOR THE SUMMER VACATION

31st March 1970]

who have completed sixty years of age, serving in aided secondary schools up to the closing of the school for the summer vacation, who are otherwise eligible for the vacation salary according to the provisions of the Madras Educational Rules.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மான்ய உதவி பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஓய்வு ஊதியம் பெறும் ஆசிரியர்களுக்கும், மீண்டும் வேலையில் அமர்த்தப்படும் ஆசிரியர்களுக்கும், விடுமுறைச் சம்பளம் மறுக்கப்பட்டதுபற்றி அரசுக்குத் தெரியாது. இருந்தபோதிலும் விடுமுறைச் சம்பளம் பற்றிய பிரச்சினை மாநகரத் தலைமையாசிரியர்கள் மாநாட்டுத் தலைவரால் அண்மையில் எழுப்பப் பட்டது. உயர்நிலைக் கல்வித் துறை இயக்குநரைக் கலந்து இது பரிசீலிக்கப்பட்டது. அரசினர் பள்ளிகளிலும், உள்ளாட்சி பள்ளிகளிலும் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு விடுமுறைச் சம்பளம் கொடுப்பது பற்றி ஆணைகள் ஏற்கெனவே உள்ளன. எனினும், மான்யம் பெறும் பள்ளியாசிரியர்களுக்கும் விடுமுறைச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தாலும், இது குறித்து குறிப்பிட்ட ஆணை எதுவும் இல்லையென இயக்குநர் எடுத்துக் காட்டினார். எனவே, குறிப்பாக ஆணைகள் பிறப்பிக்குமாறு அவர் பரிந்துரைத்தார். அதன்படி கல்வித்துறை 24—3—70 நாளிட்ட 452 எண் ஆணையில் பின்வருமாறு அரசு மரபுப்படி ஆணைகளைப் பிறப்பித்தது :—

“கல்வித்துறை 8—10—69 நாளிட்ட 52041/ஏப் 1/69—1 எண் குறிப்பானையில் பள்ளியாண்டு மத்தியில் ஓய்வுதியத்திற்கான வயது முதிர்வு அடையும் ஆசிரியர்கள் கோடை விடுமுறைக்காக பள்ளி மூடப்படும் தேதிவரை வழக்கப்படியுள்ள நிபந்தனைகளுக்குப்பட்டு மீண்டும் வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் நிபந்தனைகளின் பேரில் தொடர்ந்து ஆசிரியர் பணியாற்ற வேண்டும் என அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. மான்ய உதவிபெறும், தொடக்கப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, ஆசிரியர்களும், தலைமை ஆசிரியர்களும் கோடை விடுமுறைக்காக பள்ளி மூடப்படுகிறவரையில் மீண்டும் வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் நிபந்தனைகளின் பேரில் தொடர்ந்து பணியாற்றி வரலாம். அத்தகைய யோர் முழு விடுமுறைச் சம்பளம் பெறத் தகுதியுடையவராவர் என்று உயர்நிலைக் கல்வித் துறை இயக்குநருக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஆகவே, மான்யம் பெறும் பள்ளியாசிரியர்கள் விடுமுறைச் சம்பளத்தைத் தொடர்ந்து பெற்று வரலாம்.

III. Government Motions

Mr. CHAIRMAN : With the leave of the House, we will take up the discussion on the ‘Policy Note on Irrigation’ first.

(1) Discussion on the Policy Note on Irrigation

The Hon. Thiru. S. J. SADIQ PASHA : Mr. Chairman, Sir,.....

IV. Point of Information re Introduction of Land Ceiling Bill

*Thiru G SWAMINATHAN : Sir, I want a clarification on a point. It seems to-day, the Land Ceiling Bill is to be introduced in the Council, but copies of the Bill have not yet been circulated to the Members. I understand that the Bill has already been given to the Press and we will be getting information for the first time about the Bill from the Press this evening. Will it not be fair that copies of the

[31st March 1970]

Bills are circulated to Members of this House before they are given to the Press, so that we may not be in the unfortunate position of learning about the introduction of the Bill from the Press instead of directly getting it from the Government?

The Hon. Thiru S. MADHAVAN : The Bill has been introduced in the Assembly and according to the Rules of Procedure of the Assembly, as soon as a Bill is introduced there, it has got to be published in the Gazette. It will be published in the evening and it will be sent to all the Members.

*Thiru G. SWAMINATHAN : But the whole Bill will be published in the Press this evening and we will be in the unhappy position of having to learn this from the Press, as we have not been given copies of the Bill on the floor of this House.

The Hon. Thiru S. MADHAVAN : Of course, all the tappals are sent to the hon. Members in the evening. The Bill will also be sent to them along with the tappals in the evening.

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN : The hon. Members will be getting it by tomorrow morning.

III. Government Motions—cont.

(1) Discussion on the Policy Note on Irrigation—cont.

The Hon. Thiru S. J. SADIQ PASHA : Mr. Chairman, Sir, I move———

‘That the Policy Note@* on Irrigation be taken into consideration.’

Mr. CHAIRMAN : Motion moved———

‘That the Policy Note on Irrigation be taken into consideration.’

*Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, on a perusal of the note placed on the table of the House, I find that there are two important things, namely, that the Kerala Government are not co-operating with us and that some important decisions reached at the Chief Ministers’ Conference in respect of utilisation of inter-State river waters have not been given effect to. Sir, with regard to inter-State river waters, we have exhausted all sources. So far as Mysore State is concerned, though I find from the Press Reports that the Chief Minister of that State has been saying that an amicable settlement would be arrived at between this State and his State, I find from the note placed before the House that it is unlikely that a settlement will be arrived at between Tamil Nadu and Mysore Governments. Therefore, the matter will have to be referred for adjudication

31st March 1970]

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar]

under the Inter-State Water Disputes Act. May I, in this connection, request the Hon the Chief Minister and the Minister in charge of Irrigation to use their good offices to take up this matter in all seriousness before the Zonal Council and see that some settlement is arrived at as early as possible instead of referring it to the Inter-State Water Dispute Board? Reference to that Board will mean protracted delay. In the meanwhile, it should be possible for us to see that the Government of Mysore do not proceed with their project work. But I find from the Press and the Statement issued by the Hon the Chief Minister of Mysore before the Mysore Legislative Assembly that that Government are not going to pay any heed to what Mr. K. L. Rao, Irrigation Minister of the Government of India, has said, and that they will go ahead with the work. If, on the one side, a unilateral decision is taken by that Government to go ahead with the work, what is going to be the effect of referring this to the Inter-State Water Dispute Board, and will any useful purpose be served by our putting up a strong case afterwards, especially because the work will be completed by then? Therefore, it is a serious matter, Sir. I hope the Hon. the Minister for Irrigation will take up the matter in all seriousness with the powers that be

Sir, so far as Minor Irrigation Projects are concerned, though during the execution of drought relief work, many works were completed, still some of them are in a state of incompleteness and many of the works that have been carried out are not quite satisfactory and some permanent works have to be carried through. I am sure that during the current year at least all the minor irrigation works will be pushed through as expeditiously as possible. I am sure that before the monsoon sets in, it should be possible for the Government to complete the works.

Sir, with regard to desilting and reclamation works, though I know that the cost of machinery and other things will be fairly high, it should still be possible for us to get some more foreign exchange and get the necessary machinery to start the work simultaneously in as many districts and as early as possible. This is a very important work. I happened to visit the work-spots in my district. I find that it may not be possible for the engineering authorities to take up three or four works before the monsoon sets in. Sir, this is a very useful work and I am sure that something will be done to take up the work simultaneously in almost all districts, especially in the drought affected districts. I am glad to note that the Hon. Minister has already taken up the question of water-supply to the City of Madras from the Veeranam Project. I am sure that the work would be pushed through. It should be possible, at the same time, for us to negotiate with the Andhra Government to get water from the Krishna also, if it is possible, because the old scheme that was contemplated before the linguistic division of provinces is still there and it should be possible

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar]

[31st March 1970]

simultaneously through, of course, peaceful negotiations with the Andhra Government to get water from the Krishna to irrigate areas in Chingleput district and parts of North Arcot and South Arcot districts.

I am glad to note that the Cooum Improvement Scheme is in full swing and I am sure it will very soon be completed. It will give much satisfaction to the public.

That is all my submission, Sir.

4-30 p.m. *Thiru A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, may I, at the outset, thank the Leader of the House for having accepted a suggestion in the Business Advisory Committee that Policy Notes of a few Government Departments be placed before the Council also to permit the Members of this House to participate in the debates? Demands are placed before the Assembly and only Budget Documents are placed before this House. It has been found extremely difficult for Members to cover all the points that they would like to mention about various individual departments. I would, therefore, like to take this opportunity of thanking the Hon. the Leader of the House on behalf of the Members for having brought forward this innovation, which I hope will be continued in future.

Sir, the Special Note on 'Irrigation' that has been placed before this House as also the other documents that have been circulated make very interesting reading. I would like, on this occasion, to pay my tribute to the Government for having undertaken a scheme which for decades has been agitating the people of Madras. Sir, many speeches have been made in the past both in this House and in the Lower House of the stench and stink that emanate from the river 'Cooum'. I must confess that it must have taken a great deal of courage for this Government to have embarked on a scheme for the beautification of the Cooum river. Although the Members of this House may not have been given an opportunity of having a joy ride in the jeep witnessing the work.....

The Hon. Thiru S. J. SADIQ PASHA : For the information of the Member, I may say that we have arranged to take the Legislative Council Members on a visit to the Scheme at 9-30 a. m. on 3rd April 1970. I would request all hon. Members of the Council to see the work.

*Thiru A. R. DAMODARAN : If the Hon. Minister had only waited for me to complete the sentence, he would have known that I was not making it a point of complaint. I was mentioning that although we had not been taken on a joy ride, it had given us a great deal of satisfaction to view the very tremendous progress that had been taking place. Those of us, who have had the misfortune of living on the banks of the Cooum, have been witnessing the work practically everyday in the morning and it is indeed a matter of great

[31st March 1970]

[Thiru A. R. Damodaran]

pride for the citizens of Madras that this work should be actively pursued and that some relief should be afforded to the citizens from the great inconvenience which they have had to put up with during the past few years.

Mention has been made that this Scheme is to be completed in three stages. Tenements are being put up to remove some of the slums that have grown up on the banks. Sir, I would like to mention only one thing in this connection, namely, that slums which are removed to-day have a habit of reappearing tomorrow and it may be a little difficult for us to entrust the work completely to the Corporation of Madras. Therefore, I would like to urge upon the Government that, perhaps, a Special Slum Clearance Squad could be appointed to keep periodical watch and to see that fresh slums do not appear, soon after the old ones are removed. We have noted all over our State that even when radical measures have been taken by local bodies or the Corporation.—I think even a hurried drive along the Madras-Ambattur Road will prove this—and although slums are removed one day, the roofs and walls will be flattened with bulldozers, and in another fifteen days, you will see new slums springing up in the same place and the good work done being undone within a short period. I hope, Sir, as far as Cooum beautification is concerned, active steps will be taken to see that not only the existing slums are removed, but that new slums do not spring up.

Sir, in this note a very brief mention has been made of the development of Highways and I shall, therefore, take this opportunity of referring to some points on this particular item. The State and National Highways in our State are fairly well developed and Tamil Nadu has taken credit for having had a very efficient Highways Department, which has devoted a great deal of attention to laying of new roads and to the metalling of other roads. But I must confess, Sir, that the maintenance work on some of the State Highways is rather very unsatisfactory, especially after the recent heavy rains that we had in 1969. I would like particularly to mention two roads on which I have often travelled, a stretch of road between Ulundurpet and Salem. That road is so very narrow that one vehicle only can pass at a time and all others coming in the opposite direction have either to get on to the side pavements or wait till the buses or lorries pass on this particular highway. Sir, with the development of long distance Government transport, the buses sometimes occupy 10' of the road right in the centre and, therefore, it becomes an impossibility for other vehicles, to keep on moving, unless we plan a width of at least 28' on our State Highways. I hope that this Scheme will be taken up for active consideration and surely lack of funds cannot be pleaded as an excuse because I think the Tamil Nadu Government, as I have often pointed out, derive a sizable revenue from the Motor Vehicles taxation to the extent of Rs. 20 crores per annum. They are

[Thiru A. R. Damodaran]

[31st March 1970]

also realising another six crores of rupees on the sale of motor spirit, which makes a revenue of Rs. 26 crores. This can be directly attributed to the Motor Vehicles Industry, and the Highways demand is, I think, only of the order of Rs. 7 to 8 crores. Of this, one-and-a-half to two crores of rupees will be spent on tools and equipment leaving a balance of only Rs. 5 to 6 crores on the development of all roads in our State. Although we may take a legitimate pride that our road mileage is increasing from 42,000 miles to 48,434 miles, I would urge that greater emphasis should be laid not merely on the construction of earthen roads but on having them stabilised and metalled, so that a greater degree of safety could exist for our Motor Vehicles. Even in the National Highways this stretch beyond Ulundurpet to Tiruchirapalli is extremely narrow, and in view of the growing density of the Highway traffic and the possibility of larger and larger number of accidents taking place, I would plead that in National Highways a minimum width be prescribed, and the plans drawn up so that at least within a period of 4 to 5 years, every National Highway would have a minimum width of not less than 36'.

Another point to which I would like to refer is the desilting and reclamation programmes of the Irrigation Department. I know, Sir, that this scheme has not been very popular as far as the Public Accounts Committee is concerned because the benefits derived do not keep pace with the cost of such schemes. But I think there is need to re-examine this particular scheme because many of us in the villages are having a great deal of difficulty. The irrigation tanks have silted up. The capacity of these tanks has been considerably reduced because of progressive silting for the past 10 or 20 years. I can refer to a place very near Chingleput where the normal capacity of the tank is to hold water for nine months, but it has now come down to six or seven months. This is bound to affect food production. I certainly think that although the problem of foreshore reclamation may arise, it should be possible to devote some attention to them, so that ordinary maintenance works for such irrigation tanks could be carried out and costly programmes need not be resorted to. It may also have the welcome effect of providing a certain amount of rural employment which is lacking in our villages.

The other point which has already been referred to by a Member of this House relates to the very serious situation that has arisen as a result of the construction of certain irrigation projects on the Cauvery river by our neighbouring State of Mysore. I would not like to enter into any controversy at this stage. Cauvery being a river of inter-State importance, the problem requires a great deal of delicate handling, and no amount of emotional outbursts either on the part of the people of this State or of the people of Mysore State is going to solve this problem. It would require a great deal of statesmanship. I would like to express the hope that political parties within our State as well as in the other State would not try to take advantage of this dispute

[31st March 1970]

[Thiru A. R. Damodaran]

and bring discredit to the ruling Governments in both the States. It has become a very keen political problem and I hope, Sir, as requested by the Hon. the Chief Minister, all political parties in our State will co-operate with the Government in what is certainly a matter not of petty political interest but of Statewide importance, because any controversy that is likely to be raised and any harsh words that are likely to be said may set us back and involve the ryots of Thanjavur district in grave difficulties. I would like to appeal to all political parties to discourage any political approach and co-operate with the Government wholeheartedly in seeing that a satisfactory and amicable settlement of this dispute is brought about. Thank you, Sir.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, பாசனம் சம்பந்தமாகக் கருத்தினைச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பினை அளித்ததற்காக சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலாவதாக ஜனவரி மாதத்திலே பாசனங்களைப்பற்றி விவாதங்கள் நடத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழுக் கூட்டத்திற்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அதாவது எம். எல். ஏ. க்கள் மட்டும் தான் அழைக்கப்பட்டார்கள், எம்.எல்.சி. க்கள் அழைக்கப்படவில்லை. அந்தச் சந்தர்ப்பம் தவறியிருந்தாலும், இப்போது அந்த வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, இந்த அமைச்சருக்கு, பொதுப் பணித் துறை அமைச்சருக்கு அப்பாற்பட்ட சில அமைச்சரிடத்திலும் சில வேலைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அதை நான் குறிப்பிடும்போது, அதில் பாசனம் சம்பந்தம் உண்டா என்பதையும் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். முதலாவதாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், கிணறுகளில் பாறை உடைப்பதற்கு, உடைத்துத் தள்ளி நீர் ஊற்றை ஏற்படுத்துவதற்கு இயந்திரங்கள் வாங்கப்பட்டு, பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அவை எல்லாம் செம்மையாகச் செயல்படவில்லை. அதை அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும். இதைக் கொள்கை ரீதியாக நாம் எடுத்துக்கொண்டு, இயந்திரங்கள் எத்தனை தருவித்தோம், எவ்வளவு கிணறுகள் தோண்டப்பட்டுள்ளன, அல்லது எவ்வளவு முடங்கிக் கிடக்கின்றன, அதன் காரணம் என்ன என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அப்படி முடங்கிக் கிடந்தால், அதற்காகச் சில காரணங்களை இங்கே கூறுவதில் தவறு இல்லை. காரிய சாத்தியமில்லாமல் தடைப்பட்டு நின்றால், நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். இதற்குத் துரிதமாக முற்பட வேண்டும். இந்த இயந்திரங்களைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். நான் அறிந்த வரையில், அந்த இயந்திரங்கள் பல இடங்களில் வேலை செய்யவில்லை. அதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஏரி, குளங்களில் வண்டல் மண்ணை அப்புறப் படுத்துவதற்கு, சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு என்று டிவிஷன்கள் கூட அமைக்கப்பட்டன. அதற்கான இயந்திரங்கள் இருந்தன என்று நான் அறிகிறேன். அதற்காகப் பொறியாளர்கள் கூட இருந்தனர். அவர்கள் என்ன வேலை செய்தார்கள், இந்த இயந்திரங்கள் என்னவாயிற்று என்பது போன்ற விவரங்களை நான் அறிய முடியவில்லை. இதனை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அவை நல்ல முறையில் செயல்பட்டால்தான், பல ஏரிகள், குளங்கள், இவைகளை நாம் மராமத்துச் செய்ய முடியும். குறிப்பாக, பல ஜமீன் கிராமங்களில், நாம் ஜமீன் ஒழிப்பிற்குப் பின்னால் ஏற்றுக் கொண்ட பின்பு, பல ஏரிகள் கவனிப்பாரற்று மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. அந்த ஏரிகளை எல்லாம் நாம் இப்போது மராமத்துச் செய்ய வேண்டுமென்றால், தற்போதைய நிதி நிலையை உத்தேசித்து, அவை பொருளாதார கணிப்பில் லாபகரமாக இல்லை, அவைகளை மராமத்துச் செய்ய

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[31st March 1970]

இயலாது என்ற கருத்தினைத் தான் நாம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து பெற முடிகிறது. ஏனென்றால் மேடிட்டு ரொம்ப தூரம் நீர்ப் பாசனம் குறைவாகத்தான் இருக்க முடியும். அந்தத் துறையில் நாம் ஆராய்ச்சி செய்யும்போது, லாபம் உண்டு, நஷ்டம் இருக்காது. இப்போது தமிழ்நாட்டில் அமைச்சர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது போல, பெரிய நீர்த்தேக்கங்களைப் போல் வேலை செய்வதற்குத் தமிழ்நாட்டில் வேலை இல்லை. இருந்தாலும் இந்த மாதிரி ஏரிகளை மராமத்துச் செய்யும் விஷயத்தை, அவற்றிலிருந்து தகுந்த வருவாய் இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட, அதிலே லாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்க்காமல், பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

4-40 அடுத்தபடியாக, புள்ளம்பாடி வாய்க்கால், சுட்டளை வாய்க்கால் போன்ற புதிய கால்வாய்களை அமைத்து நாம் நீர்ப்பாசனம் வழங்கியிருந்தாலும் கூட, அவற்றினுடைய வேலை பூர்த்தியாகி விட்டதாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அதனை விஸ்தரிக்க எத்தனையோ திட்டங்கள் இருக்கின்றன. தொன்றுதொட்டு ஆராய்ச்சி செய்ததன் பயனை இன்னும் அதிகமாக விஸ்தரிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் நமக்குமிடையே உள்ள தகராறு அதை ஏதாவது பாதிக்குமோ என்று நமது அதிகாரிகள் தயங்குகிறார்கள். புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் ப சனத்தை 22,000 ஏக்கரிலிருந்து 25,000 ஏக்கரவிற்கு உயர்த்தி விட்டால், நாம் காவிரித் தண்ணீரை அதிகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டோம் என்ற குற்றச்சாட்டு வருமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். அந்தப் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம் நிச்சயமாகக் காவிரித் தண்ணீரைக் கொண்டு மட்டும் பாசனம் அளிக்கக் கூடிய திட்டம் அல்ல என்பதை நாம் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இந்த ஆண்டு பருவ மழையின் காரணமாக அங்கு நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. புள்ளம்பாடி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நல்ல மழை பெய்தால் தண்ணீர் தடைப் படாது. நல்ல விளைச்சல் கிடைத்தது. புள்ளம்பாடி வாய்க் காவின் அமைப்பே மேட்டுர் அணைத் தண்ணீரை நம்பியிருக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் இருக்கிறதா என்பதே ஏற்கனவே தகராறில் இருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதாவது கருத்தைச் சொல்லி அது நமக்கு எதிராகப் போய் விடக்கூடுமோ என்ற காரணத்தினால், புள்ளம்பாடி வாய்க்காலைப் பாதிக்கக் கூடிய எதையும் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : புள்ளம்பாடி வாய்க்காலிலுள்ள குறைகளைச் சீர்திருத்தம் செய்து, அதற்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள், வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்போதே நான் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் பகுதியில் ஆயிரக் கணக்கான வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளை நிறுவுவதற்குப் பதிலாக நூற்றுக்கணக்கான அளவில் தான் அவை இருக்கின்றன. இதை அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் என்று சொன்ன உடனே, ஒரு கிராமத்தில் இரண்டு வாய்க்கால்கள் ஒடுகின்றன, நந்தையாறு வாய்க்காலும் ஒடுகிறது, புள்ளம்பாடி வாய்க்காலும் ஒடுகிறது. உதாரணமாக மஞ்சைமேடுப் பகுதியில் நந்தையாறு பகுதியில் இருக்கிற வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் தான் வெற்றிகரமாக நடக்கும். அங்கேயே இருக்கிற புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் பகுதியிலுள்ளவை வெற்றிகரமாக இல்லை. எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் புள்ளம்பாடியினால் அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் கிடைக்காது என்று விவசாயிகளுக்குத் தெரியும். அந்த மாதிரி வடிமுனைக் குழாய்க்கிணறுகளை அமைக்கும் போது,

[31st March 1970]

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

அங்குள்ள ஜனங்கள் செலவு செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். பரீட்சார்த்தமாக ஒரு சில இடங்களில் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து, அரசு அவைகளை ஆழப்படுத்தி விட்டால், நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கை இருக்கும். அதற்கான செலவுத் தொகையையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தால், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். அது மாதிரிப் பரீட்சார்த்தமாகச் சில வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து, அவற்றை வெற்றிகரமாக்குவதற்கு இந்த ஆண்டிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரோடுகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையில், நாம் சில விஷயங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். ரோடு போடுவதிலே இரண்டு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. கொள்ளிடக்கரை அருகாமையில் ஒரு ரோடு போடுவது மிக அவசியம். விவசாயக் காலங்களில் அவர்களுடைய கஷ்டம் சொல்லவே முடியாது. சாதாரணமாக, கொள்ளிடம் போன்ற பகுதியிலே உடைப்பு ஏற்பட்டு விட்டால், அந்தப் பகுதியில் அதிகாரிகள் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கூட, 15, 20 மைல் சுற்றித் தான் போய்ப் பார்க்க முடியும். அதற்குப் பக்கபலமாகவும், அங்குள்ள மக்களின் வசதிக்காகவும் அந்தக் கொள்ளிடக்கரை ஓரமாக ரோட்டினை அமைக்க வேண்டும். அந்தப் பகுதியில் ரோடே இல்லை. பல தடவை அதை இந்த அவையிலே நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக இந்த மாதிரி ரோடுகள் அமைப்பது மிக முக்கியம். அதே மாதிரி புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் கரையில் ஒரு நல்ல ரோடு அமைக்கலாம்.

பொதுப்படையாக இந்த ரோடுகள் அமைக்கும்போது, ஒரு பெரிய பாலம் கட்டி முடித்துவிட்டு, பக்கத்திலே ஒரு சிறிய ஓடை இருந்து, அதற்கு ஒரு ரோடு அமைக்காமல், அதை 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள ஒதுக்கிக்கொண்டு போனால், அது அப்படியே இருந்து விடுகிறது. உதாரணமாக, 52 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஒரு பெரிய பாலத்தைக் கொள்ளிடக் கரையில் அமைத்திருக்கிறோம். 1972-லே அதன் திறப்பு விழா நடந்துவிடும். ஆனால் 1972-லே ஆற்றில் மழை பெய்து வெள்ளம் வந்துவிட்டால், பக்கத்திலுள்ள போக்கு வரத்து பாதிக்கப்படும். ஆகையால் அதற்கான தொகையைக் கணக்கிட்டு, அந்தச் சிறிய ஓடைக்கு ரோடு போடுவதை அரசாங்கம் விரைவாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாசனத்துறை பற்றி ஓரளவு வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் காவிரித் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். மைசூர் மாநிலத்திலிருந்து வரும் காவிரி நீரைப்பற்றி யாராவது மிகுந்த அக்கரை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அது முக்கியமாகத் தஞ்சை ஜில்லாக்காரர்களாகத் தான் இருக்க முடியும். ஏனென்றால் காவிரியினால் பாதிக்கு மேல் பலன் பெறக் கூடியவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாக்காரர்கள் தான். முன்னாளுகளுக்குமுன் தஞ்சையில் ஒரு விவசாயக் கருத்தரங்கு நடந்தது. அதிலே முன்னாள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரும் தற்போதைய முதலமைச்சருமான மாண்புமிகு திரு. கருணாநிதி அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். பல சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். அதிலே முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர், கிட்டத்தட்ட 70, 75 வயதானவர், பேசினார். அப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும் அதிலே கலந்துகொண்டார்கள். அந்த உறுப்பினர் சொன்னார், “மைசூர் மாநிலம் இந்த மாதிரி மேற்கொண்டு அணைகள் கட்டிக்கொண்டே போகுமானால், அதை எதிர்ப்பதற்குத் தமிழகத்திலிருந்து ஒரு பெரிய படையைத் திரட்டிக் கொண்டு போக வேண்டும்” என்று.

[31st March 1970]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த மாதிரிச் சொல்வது தவறு. நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் சொல்லியது போல, இந்தக் காவிரி நீர் பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அது செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த மாதிரிப் பேசுவது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

4-50
p m.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று போகப் போகத் தெரியும். அந்தப் பெரியவர் அப்படிச் சொன்னதும் நம்முடைய தற்போதைய முதலமைச்சர், முன்னாள் பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள், உடனே சொன்னார்கள், “நீங்கள் படையெடுத்துச் சென்றால், மைசூர் மாநிலத்தவரும் சும்மா இருக்கமாட்டார்கள். அவர்களும் படையெடுத்து வருவார்கள். நமக்கு ஒரு 70 வயதுக்காரர் தலைமை தாங்கினால், அவர்களுக்கு 90 வயதுள்ள ஒருவர் தலைமை தாங்குவார். ஆகவே பிரச்சனை தீர இந்தமாதிரிப் பேசாமல் சுமுகமான முறையில் தீர்ப்பது தான் நல்லது,” என்று. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்தக் காவிரித் தண்ணீர் பிரச்சனை எவ்வளவு பெரிய உணர்ச்சியைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் எழுப்பி யிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான். மத்திய நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் இந்த அணைகளை மைசூர் மாநிலம் கட்டினால், மத்திய அரசின் உதவி நிறுத்தப்படும் என்று சொல்லியும் கேட்காமல், அவர்கள் இந்த அணைகளைக் கட்டியே தீருவோம் என்றும், இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் கட்டி முடித்து விடுவோம் என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காவிரி நீர் ஒப்பந்தம் சம்பந்தமாக நடுவர் தீர்ப்பிற்கு விடப் போகிறோம் என்று நாம் சொல்கிறோம். இதை நடுவர் தீர்ப்பிற்கு விடுவதைத் தாமதமாகச் செய்யலாம் என்று மைசூர் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதற்கும் நாம் சொல்வதற்கும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு முடிவு தள்ளிப் போடப்படுகிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு மைசூர் மாநிலத்திற்கு நன்மை. 1974-ல் நடுவர் தீர்ப்பு வருமானால், அதற்குள்ளாக அணைகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விடுகிற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அப்போது “அக்காம்பிளிஷ்டு பாக்க்ட்” என்ற நிலைமையில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுப் போனால், அதற்குப் பிறகு அப் பிரச்சனையைக் கிளப்புவது சாத்தியம் அல்ல. மைசூர் அரசு கேட்பது போன்று நாமும் காலத்தைத் தள்ளிப்போடாமல், மத்திய அரசை இவ்வளவு காலத்திற்குள் ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக அல்லது அரை ஆண்டுக்குள்ளாக இந்தப் பிரச்சனையை முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று நமது அரசு வற்புறுத்த வேண்டும். பஞ்சாப் மாநிலத்தில், அதன் தலைநகர் பற்றி ஏதாவது ஒரு முடிவு மூன்று மாத காலத்திற்குள் எடுக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று அந்த மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி ஒரு முடிவைப் பெற்றார்கள். அதைப்போல முடிவைப் பெற வேண்டிய கட்டாயச் சூழ்நிலையில் தமிழக அரசு இருக்கிறது. சமீபத்தில் தஞ்சையில் உள்ள ஒரு விவசாய நண்பரோடு நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது அவர் தன்னுடைய நிலத்தை விற்றுவிடலாமென்று இருக்கிறேன் என்று கூறினார். தஞ்சை ஜில்லாவின் விவசாயத் துறையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர் அவர். அப்படிப்பட்டவராகிய நீங்கள் ஏன் நிலத்தை விற்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்கள், ஒரு வேளை நம்முடைய அரசு உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்க இருக்கிறது என்பதாலா என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் சொன்னார்: எனக்கு 15 ஏக்கர்தான் இருக்கிறது; நான் உச்ச வரம்பைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை; அப்படிக்கொண்டு வந்தாலும், 15 ஏக்கருக்குக் கீழே கொண்டுவர மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்; நான் இப்போது குறுவை போட்டு சம்பா தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்னும் 3, 4 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக மைசூர் மாநிலத்தில் கட்டப்படும் அணைகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டால் தஞ்சை ஜில்லாவில் குறுவைச் சாகுபடி செய்ய முடியாது; அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படும்போது அதன் காரணமாக நிலங்களின் விலை இறங்கிவிடும், ஆகவே இப்போதே நல்ல விலைக்கு நிலங்களை

31st March 1970]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

விற்று விடலாமென்று இருக்கிறேன் என்று சொன்னார். அந்தமாதிரி தஞ்சை விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரிய பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடுத்ததாக, தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில், உலக வங்கி நமக்கு 45 கோடி ரூபாய் கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. நேற்றைய தினம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பேசும்போது 20 கோடி ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட இருப்பதாகச் சொல்லியுள்ளார். 45 கோடி ரூபாய் என்பது 20 கோடி ரூபாயாக எப்படித் குறைந்தது என்று தெரியவில்லை. உலக வங்கி தஞ்சைப் பகுதிக்கு இந்தக் கடனைக் கொடுப்பது மைசூர் மாநிலத்திற்கும் நமது மாநிலத்திற்கும் இந்தக் காவிரி நீர் சம்பந்தமாக ஏற்படப்போகும் ஒப்பந்தத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. மைசூர் மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக நாம் கட்டிய பல அணைகளைப்பற்றிப் பிரச்சனைகளைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களிடம் கேட்பது மூன்று அணைகளைப்பற்றி என்றால் அவர்கள் மேட்டூர் கைற் லெவல் கானல், புள்ளம்பாடி கால்வாய், கொல்ரோன் அணைக் கட்டு, இம்புருவிங் காவிரி டெல்டா, லோயர் பவானி ரிசர்வாயர் போன்றவற்றைக் காட்டி, 1924-ம் வருடத்தில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத் திற்கு மாறுதலாக நமது தமிழக மாநிலம் இவைகளைக் கட்டியிருப்பதாக அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் மிக முக்கியமான பகுதியாக அவர்கள் சொல்வது நம்முடைய தஞ்சையில் உள்ள பாசன வசதிகளை விலைநீக்க இருப்பதை அவர்கள் ஆட்சேபிப்பது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் உலக வங்கிக்காரர்கள் 45 கோடி ரூபாய் கடனைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தஞ்சைக்கு வந்திருந்த உலக வங்கிப் பிரதிநிதிகளுக்கு தஞ்சை ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் ஒரு விருந்து கொடுத்தார்கள். அப்போது அந்தப் பிரதிநிதிகளை நான் சந்தித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்த போது, அவர்கள் சொன்னார்கள்: “இது போன்று நாட்டுக்கு நாடு நிதிப் பிரச்சனையைப் பற்றித் தகராறு வருகிறது; அப்படி வரும்போது உலக கொடுப்பதாக இருக்கக்கூடிய கடன் நின்று விடுகிறது” என்று. ஆகவே வங்கி மைசூர் மாநிலத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் இந்தக் காவிரிநீர் பங்கீடு விஷயமாகத் தகராறு தீராவிட்டால், இந்த 45 கோடி ரூபாய் அணை மாகக் கிடைக்காமல் போகலாம். இந்தப் பணம் இந்த ஆண்டு ஜூன் மாத அளவிலே கொடுக்கப்படுவதாக இருக்கிறது. உலக வங்கி இந்தப் பணத்தை நமக்கு நேரடியாகத் தரப் போகிறார்களா அல்லது மத்திய சர்க்காரிடம் கொடுத்து, மத்திய சர்க்கார் “ப்ளான் பண்டு” என்ற முறையில் அதைக் கொடுக்கப் போகிறதா என்பது தெரியவில்லை. இந்த நிலையில் தஞ்சைப் பகுதிக்குக் கிடைக்கக்கூடிய இந்த 45 கோடி ரூபாய், “டிஸ்ப்யூட்” என்று சொல்லக்கூடிய இந்த உறவு முறைக் கீட்டுதல் காரணமாக, வராமல் போய்விடக்கூடிய நிலைமை மாற வேண்டுமென்றால், உடனடியாக நமது அரசு ஒரு காலக் கெடுவிற்குள் மைசூர் அரசின் புதிய அணைகளைப்பற்றி முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் முடிவாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மைசூர் மாநிலத்தில் கட்டப்படும் அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசால் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிற திட்டங்கள். மத்திய அரசின் ப்ளானிங் கமிஷனால் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் தான் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த மூன்று திட்டங்களை மத்திய அரசு அவர்களுக்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள் என்பது மூன் பிருந்த தமிழக அரசிற்கு எப்படித் தெரியாமல் இருந்தது? எப்படி அதற்கு ஒப்புதல் கொடுத்தார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். சென்ற மாதம் 13-ம் தேதி மைசூர் சட்டமன்றத்தில் அம்மாநிலத்தின் முன்னாள் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு சென்னபச வப்பா அவர்கள் பேசும்பொழுது, 1959-60-லேயே நமது தமிழ் நாட்டில் கட்டப்பட்டுள்ள அணைக்கட்டுத் திட்டங்களைக் கூடாதென்று மத்திய அரசு 13 ஆண்டுகளாகத் தூங்கிவிட்டு இப்போது விழித்துக்கொண்டு, சென்ற மூன்று ஆண்டு திட்டத்தில் மூன்று அணைகளைக் கட்டுவதற்கு மைசூர் மாநிலத்திற்கு அனுமதி கொடுத்துவிட்டு, இப்போது வந்து

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[31st March 1970]

மறுபடியும் அதைக் கட்டக்கூடாதென்று சொல்வதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று புரியவில்லை என்று தெரிவித்துள்ளார். அப்படியானால் இது முக்கியமான விஷயம். தமிழக அரசு இதைப்பற்றி முன்பு கவனிக்கவில்லையா? அப்போது என்ன செய்து கொண்டிருந்தது? இந்த நிலைமை உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: Now at 5.30 p. m., we have to take up the Policy Note on Agriculture. As it is, there are three more speakers and the Hon Minister will have to reply to the discussion. So, each Member will have 5 minutes and the hon. Member Thiru R. Krishnaswamy Naidu will have 10 minutes.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாசனத் துறைக்கான கொள்கைக் குறிப்பின் பேரில் பேசுகின்ற வாய்ப்பைத் தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நீரோடைகள், கால்வாய்கள், குளங்கள், ஏரிகள் அத்தனையும் முன்பு மண் மேட்டிட்டுருந்தது. ஏறக்குறைய நமது அரசு மூன்று கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தொகை ஒதுக்கி ஏரிகளை, கால்வாய்களை வெட்டியிருக்கின்றார்கள். நாம் எவ்வளவு கால்வாய்களை வெட்டினாலும், இயற்கை நமக்கு ஒத்துழைத்தால்தான் லாபம். அப்போது தான் அவைகளில் தண்ணீர் நிரம்பும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவிடப்பட்டு, கால்வாய்கள், ஏரிகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

முன்பு கூவம் நதியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, மக்கள் மிரண்டார்கள். கூவம் நதிக்கு வெகு காலமாகப் பெருவியாதி பிடித்திருந்தது. அதன் நூற்றம் சொல்லவே முடியாது. அந்தப் பெருவியாதி பிடித்த ஜன்மத்திற்கு, பாவ ஜன்மத்திற்கு, புனிதமான ஜன்மம், புனர் ஜன்மம் கிடைக்கின்றது என்று சொல்லலாம். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், ஸ்லம்சுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். சென்னையில் நீங்கள் எழில் கூடங்களைக் கட்டிவிட்டிருக்கும்போது, அதற்குக் காவலாக இருக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளது ஸ்லம்சுகள் தான். ஆகையால் ஸ்லம்சுகளைச் சீர்திருத்த வேண்டுமே தவிர, அவைகளை அடியோடு ஒழித்து விடுவது முடியாது. நான் இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம் இங்கே கட்டியிருக்கின்ற குறளகம் போன்றவை 20 மைலுக்கு அப்பால் கட்டப்படுமானால், ஸ்லம்சுகள் அங்கே இருக்க முடியும். புதிய புதிய ஸ்லம்சுகள் இனியும் அதிகமான அளவுக்கு ஏற்படாது இருக்க வேண்டுமானால், சென்னையை நோக்கி வேலை தேடி வருபவர்களைத் தடுக்க ஏதாவது முயற்சி செய்ய வேண்டும். சென்னையில் ஸ்லம் ஏரியாக்களில் இருப்பவர்கள் இங்கேயுள்ள வேலைகளுக்குப் போதுமா, இனியும் மேற்கொண்டு ஆட்கள் தேவையா என்று ஆட்சியாளர்கள் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். கணக்கிட்டுப் பார்த்து, மேலும் தேவையானால், கிராமத்திலிருந்து தருவித்துக்கொள்ளலாம். தேவையில்லை என்றால், இப்போது இருக்கின்ற நிலைமைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஹேமாவதிக்குக் குறுக்கே மைசூர் மாநிலத்தில் அணைக்கட்டு கட்டப்படுவதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். 8 வருடத்திற்கு முன்னாலேயே இந்த நிலைமை இருந்திருக்கிறது என்றாலும், அப்போது இருந்த ஆட்சியாளர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது விழிப்பு உள்ளவர்கள் ஆட்சி நடக்கின்றது. என்றாலும் ஏதாவது நான் இப்போது அந்த விஷயம் குறித்துப் பேசினால், நமது தமிழகத்தின் நலனுக்குக் குந்தகம் விளைந்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தாலும், எதிர்காலத்தில் இந்தப் பிரச்சனை சுமுகமாக முடிய வேண்டும் என்ற காரணத்

[31st March 1970]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

தாலும், பரஸ்பரம் பேசி முடித்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கின்ற காரணத்தாலும், நான் ஏதும் பேச விரும்பவில்லை.

எங்கள் காஞ்சிபுரத்திற்குப் பக்கத்தில் பாலாறு ஓடுகின்றது. அதில் பால் ஓடும் என்று புராணத்தில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்த ஆற்றில் மணல் கூட இல்லை. இருப்பதையும் வாரிக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். பாலாற்றுக்குத் தண்ணீர் விட்டால், ஏராளமான ஏக்கர்கள் பாசன வசதி பெற்று, பயிர் விளையும். இப்போது காஞ்சிபுரம் நகரத்திற்கே தண்ணீர் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறோம். பாலாற்றுக்குக் குறுக்கே மைசூர் மாநிலத்தில் அணை கட்டியிருக்கிறார்கள் 20 வருடத்திற்கு முன்னால். பாலாற்றிற்குத் தண்ணீர் வேண்டும் என்பதில் நமது ஆட்சியாளர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏராளமான குளங்களையும், ஏரிகளையும், வாய்க்கால்களையும் வெட்டியிருக்கிறார்கள். அவற்றில் நீர் வர வேண்டுமென்றால், மழை பெய்தாக வேண்டும். அதற்காக இந்த அலையின் சார்பில் அதையும் கேட்டுக் கொண்டு இந்த வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. எம். எத்திராஜுலு: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீர்ப் 5-00 பாசனத் துறைக்கான கொள்கைக் குறிப்பின்பேரில், இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், எங்கள் மாவட்டத்தில் p.m. கள்ளக்குறிச்சிப் பகுதி மிகவும் வறண்ட பகுதி என்று சொல்லுவார்கள். அந்தப் பகுதியில் சேலத்திலிருந்து வருகின்ற வெள்ளாற்றில் தலைவாசல் அருகே அணைக்கட்டி சின்னசேலம், குகையூர், பாக்கம்பாடியில் உள்ள ஏரிகளில் தண்ணீர் நிரப்பினால், ஏறக்குறைய 10 கிராமங்களிலுள்ள 4000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மேல் தண்ணீர் பாயும் என்று ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் திட்டம் போட்டு, அதற்கு எஸ்டிமேட் போட்டு, உடனடியாக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று இருந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏன் கைவிடப்பட்டது என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து, சின்னசேலத்துக்குப் பக்கத்தில் மணி நதியிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி நைனார் பாளையம், தாகந்திர்த்தபுரம் போன்ற கிராமங்களில் இருக்கின்ற ஏரிகளில் தண்ணீர் தேக்கினால், பக்கத்தில் இருக்கின்ற கிராமங்களில் உள்ள சுமார் 1,000 ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படும் என்று ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எஸ்டிமேட் போடப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் இப்போது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரான கடலூரில் திருவேந்திபுரம் அணைக்கட்டுக்கு மேல் இரண்டு பர்லாங் தூரத்தில் மாவெட்டிபாளையம் என்ற அணைக்கட்டு கட்ட ஏற்ற வசதிகள் இருக்கின்றன. இரண்டு மலைகளுக்கு நடுவில் மழையால் வருகின்ற தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்தால்—3,000 ஏக்கர் நிலத்துக்குப் பாசன வசதி அங்கே இப்போது ஒரு போக சாகுபடிக்குத் தான் உள்ளது.—மாவெட்டிபாளையத்தில் அணைக்கட்டு கட்டி அதில் நீரைத் தேக்கினால், இருபோகச் சாகுபடி செய்யலாம். ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இதற்குத் திட்டம் போட்டு, அதை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று யோசனை இருந்தது. அதை இன்றைய அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது திருவேந்திபுரம் அணைக்கட்டிற்கு 3,000 ஏக்கர் ஆயக்கட்டு இருக்கிறது. அந்த ஆயக்கட்டிற்குத் தேவைப்படும் அவ்வளவு தண்ணீரும் மழைக்காலத்தில் வரும் தண்ணீரைத் தேக்கி வைப்பதால் கிடைக்கிறது. ஆனால் அங்கே தானாக இயங்கும் ஷட்டர்கள் சரிவர இயங்காத காரணத்தால், மழைக்காலத்தில் மழை நீரோடு நிறைய மண்ணும் அடித்து வரப்படுவதால், பெரிய மண்மேடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாகத் தண்ணீர் தப்பிப்போய்விடுகிறது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க இயலவில்லை. எனவே இந்த மண்மேட்டை அகற்றுவதற்கான முயற்சியில் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்காது வருந்தத்தக்கது.

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

[31st March 1970]

அடுத்து, விழுப்புரம் தாலுக்காவில் வீரனூர் கிராமத்தில் பம்பையாறு ஓடை என்று ஒரு ஓடையிருக்கிறது. அந்த ஓடையில் வருகிற மழைத் தண்ணீர் நான்கு பக்கத்தில் சிதறிப் போய், கடைசியில் புதுவை மாநிலத்தில் உள்ள வில்லியனூர் அருகில் உள்ள ஆற்றில் கலந்து கடலில் கலந்துவிடுகிறது. இதைத் தடுக்க அந்த ஓடையை அடுத்து ஒரு பர்லாங் துரத்தில் மிகப் பெரிய ஆதனூர் ஏரி என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஏரியோடு இந்த ஓடையை இணைத்து ஒரு கால்வாய் வெட்டினால், வருகிற மழைத் தண்ணீர் முழுவதையும் அந்த ஏரியில் தேக்கிவைத்துக் கொள்ளலாம். அதன் மூலமாக 20 கிராமங்களுக்கு மேல் விவசாயத் திற்கான தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். இந்தத் திட்டம் ஏற்கனவே பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். அதிகாரிகள் இந்தத் திட்டம் பற்றிப் பரிசீலித்து அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த ஆதனூர் ஏரியோடு இந்த ஓடையை இணைக்கும் கால்வாய் வெட்டுவதுபற்றி இந்த அரசு யோசிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஆதனூர் ஏரிக்குக் கலங்கல் வெள்ளம் போகும் ஓடை ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஓடையில் வருகிற தண்ணீர் தான் இந்த ஏரிக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது அந்த ஓடைக்குப் பக்கத்தில் சர்வே நெம்பர் 202ல் 29 ஏக்கர் நிலம் ஒரு தனி நபருக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தனி நபருக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், அவர் தண்ணீர் வருகிற வழியில் சுற்றிலும் பிளாட் பிளாட்டாகப் போட்டு சிமிண்டினால் ஓரத்திலே கட்டி விட்டார். ஆகவே அந்தக் கலங்கலில் வருகிற தண்ணீர் நேராக ஓட வழியில்லாமல் நாலா பக்கமும் சிதறி, அதன் காரணமாக சுமார் 200 ஏக்கர் பகுதி வெள்ளக்காடாகிவிடுகிறது. இதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதுபற்றி சர்க்காருக்கு விவசாயிகள் தந்தி கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். மகஜர் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். 3 வருஷமாகத் தொடர்ந்து விவசாயிகள் கேட்டும் சொல்லியும்கூட, இந்த அரசு அதைக் கவனிக் காமல் இருக்கிறது. இதற்காக அவர்கள் எல்லாம் ஒரு தீர்மானம் கூட போட்டார்கள். அதாவது, இதைக் கவனிக்காவிட்டால், நாங்கள் வரி கொடுக்க மாட்டோம் என்று கூட தீர்மானம் போட்டார்கள். இதன் காரணமாக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அந்த இடத்தைப் போய்ப் பார்த்து, பரிசீலித்து, அரசுக்கு ஒரு ரிப்போர்ட்டு கூட சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் மீது எந்த நடவடிக்கையும் இந்த அரசு எடுக்கவில்லை என்று இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் இந்த விஷயத்தின்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவர் அவர்களே, சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திருக்கோயிலூர்—விழுப்புரம் தாலுக்காவில் எல்லஸ் அணைக்கட்டு ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு மேலே திருக்கோயிலூர் அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அதன் மூலமாக வருகிற தண்ணீர் எல்லாம் வீணாகப் போய்க் கடலில் கலந்துவிடுகிறது. ஆகையால் இப்போதிருக்கிற அணையை மேலும் ஒரு 4 அல்லது 5 அடியாவது உயர்த்தினால், அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் விழுப்புரம் வழியாக வந்து, கோயிலூர் போன்ற கிராமத்திற்கும் மற்றும் 10, 15 கிராமங்களுக்கும், கடலூர் தாலுக் காவில் பண்ருட்டி, காடாம்புலியூர் போன்ற பகுதிகளுக்கும், இன்னும் புதுவை மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய திருபுவனம், திருவாண்டார் கோயில் போன்ற கிராமப் பகுதிகளுக்கும் உபயோகப்படும். எனவே இதைப்பற்றி இந்த அரசு புதுவை அரசோடு கலந்து பேசி, அதற்காகும் செலவைப் பகிர்ந்து கொண்டாவது செய்வது மிகவும் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதை ஏன் பசுமைப் புரட்சியின் அடிப் படையில் சர்க்கார் செய்யக்கூடாது?

31st March 1970]

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

புதுவைக்கும் கடலூருக்கும் நடுவில் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக ஒரு பாலம் உடைபட்டது. இந்தப் பாலத்தை இதுவரை சீர்செய்து சரியாகக் கட்டவில்லை. நாங்கள் புதுவையிலிருந்து வந்த கவர்னர் அவர்களிடம் கூட இதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். புதுவை அமைச்சர்களிடமும் இதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். மேலும் இங்கே இருக்கிற தமிழக அமைச்சர்களிடமும் இதுபற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதன் காரணமாகப் போக்குவரத்துக்குப் பெரிய தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அது புதுவை மாநிலத்தில் இருக்கிறது.

***திரு. எம். எத்திராஜுலு :** அது புதுவை மாநிலமும் நம் யூனியன் பிரதேசமும் இரண்டும் சேருகிற பகுதியில்தான் இருக்கிறது. இந்திய யூனியனிலும் புதுவையிலும் சேர்ந்திருக்கிறது என நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த இரண்டு சர்க்கார்களும் கலந்து பேசி இதைச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, இது புதுவைக்கு மாத்திரம் உரித்தானது அல்ல என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொண்டு கடைசியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் கூட அடிக்கடி அந்தப் பக்கமாகத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதால், அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, திண்டிவனம் பக்கத்தில் ஓங்கூரில் அணைக்கட்டு இல்லை வந்தவாசி, செஞ்சி பக்கத்திலிருந்து வருகிற தண்ணீர் எல்லாம் ஓங்கூர் வழியாகச் சென்று, அதனால் ஏரிகள் எல்லாம் உடைபட்டு தண்ணீர் எல்லாம் கடலில் போய் விழுகிறது. இதற்காகத்தான் ஓங்கூர் அணையைக் கட்டவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னன் இங்கே பலதடவை பேசியிருக்கிறார். அதைப்பற்றி எந்த முயற்சியும் இது வரை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இதைப்பற்றியும் அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு நீர்ப் பாசனம், விவசாயம் பற்றிப் பேச இன்னும் அதிகமான நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, “சுதிர் பெறுஞ் 5-10 செந்நெல் வாடை கார் குலம் கொண்டு சென்று கொதி திரைக் கடலில் பெய்யும் கொள்கை போல்” என்று பெரியவர்கள் பாடி வைத்திருக்கிறார்கள். அன்பர்கள் பேசும்போது, தண்ணீர் எல்லாம் எப்படி வீணாகப் போகிறது என்றும், பாசனம் சம்பந்தமாக அவர்கள் ஜில்லாவில் கட்டிய அணைக்கட்டுகள் பற்றியும், அவைகளை விஸ்தரிப்பது பற்றியும், இன்னும் தேவைப்படும் வசதிகள் குறித்தும் பேசினார்கள். இரும்பு அடிக்கிற இடத்திலே ‘ஈ’க்கு என்ன வேலை என்று எனக்கே கூட மனம் சோர்ந்தது. என்ன பெருமையை நான் என் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்குச் சொல்லுவது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ‘குடுமி யிருக்கிற நாச்சியார் எப்படி வேண்டுமானாலும் கொண்டை போட்டுக் கொள்ளலாம்’. அதுவல்லாமல் என்னைப் போலத் தலை உள்ளவர் எந்தப் பக்கமாகச் சாய்த்து எப்படிக் கொண்டை போட்டுக்கொள்வது என்று எண்ணிப் பார்க்க முடியுமா?

மிஸ்டர் சேர்மன் : இரவல் வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ளலாமே!

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆகவே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவினுடைய நிலைமையை அணைவரும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இங்கே பல அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பாசன வசதிக்கு என்று எந்த வசதியும் ஜில்லாமல், அணையும் கட்டப்படாத ஒரு துரதிருஷ்டம் பிடித்த ஜில்லா ஒன்று இருக்கிறது என்றால், அது எங்கள் ஜில்லாவான இராமநாதபுரம் ஜில்லா தான். நீலகிரி

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[31st March 1970]

ஜில்லாவைச் சொல்லலாம். ஆனால் அந்த ஜில்லா பயன்பெறவில்லை என்றாலும், வேறு பல ஜில்லாக்களுக்குப் பயன்படும் பல அணைக்கட்டுகள் அந்த ஜில்லாவில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஜில்லாவிலும் அந்த அணைக்கட்டுகள் பயன் தருகின்றன. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அணைக்கட்டு கட்ட வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்றால், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்குத் தலையணையாக மிகவும் உயரமான மலைகள் கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் தெரிகின்றன. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு மேற்கே உள்ள மலைத் தொடரிலிருந்து இந்த ஜில்லாவிற்குப் பாசன வசதி செய்ய முடியுமா என்று ஆராய்ச்சியே கூட நடந்தது. இந்தியாவிலேயே புகழ்வாய்ந்த எஞ்சினியர்கள் என்று மதிக்கக்கூடிய நம் மாநில எஞ்சினியர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கேரள மலைப் பகுதிகளில் ஏறிச் சென்று, மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களுக்கு நீர் கொண்டு வர என்ன வாய்ப்புகள், வசதிகள் இருக்கின்றன என்று நன்றாக ஆராய்ந்து, அதற்கான தகுந்த ரெகர்ரகளைக்கூட அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேயே சேகரித்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஆராய்ச்சிக் குறிப்பின்மீது எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்போது பரம்பிக்குளம், ஆனியாறு முதலிய திட்டங்கள் முடிவதற்காக இன்னும் தொடர்ந்து பேசி நல்ல முடிவு காண வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடுகூட, கேரள மாநிலத்திலிருந்து எங்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லா முதலிய பகுதிகளுக்குப் பாசனத்திற்கான வசதிகள் செய்வதற்கான பேச்சுவார்த்தைகளையும் தொடர்ந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப் பேச்சுவார்த்தை நடக்க இருக்கிறது என்று நேற்று கேள்வி நேரத்தில்கூட அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே, அதை மறுபடியும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். காலத்தைத் தள்ளிக் கொண்டே போகவேண்டாம். இராமநாதபுரம் ஜில்லா படும் கஷ்டத்தை மனதில் கொண்டு இதற்காக ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பரம்பிக்குளம்—ஆனியாறு திட்டம் சம்பந்தமாக இன்னும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பல திட்டங்கள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் எதிர்காலத்தில் இந்தத் துறையில் செய்ய வேண்டிய பணிகள் என்ன, மேலும் என்னென்ன திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அரசு ஆசைப்படுகிறது, என்ற விஷயங்களையெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணிகளெல்லாம் நல்ல விதமாக நிறைவேற வேண்டும். கடந்த ஆண்டு, பரம்பிக்குளம் பாசனப் பிரதேசத்தில் 1,03,018 ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்க வகை ஏற்பட்டும், 51,268 ஏக்கருக்குத் தான் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. அதற்காக விசேஷ நில வள வங்கிகளை ஆங்கிலத்திலே ஏற்படுத்தி, விசேஷக் கடன் வசதித் திட்டங்களைப் பல ஆண்டுகளாகக் கொடுத்தும், இன்னும் அந்த நிலம் முழுவதிலும் அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்றால், அது ஏன் என்று அரசு ஆராய்ந்திருக்க வேண்டும். எனவே அதி சீக்கிரமாக அந்தத் தண்ணீர் முழுவதையும் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஆவன செய்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கீழ் பவானித் திட்டத்தால் 2,10,000 ஏக்கர் பயன்பெறும். அதற்கு ரூ. 10, 11 கோடி அப்போது செலவாயிற்று. இந்தத் திட்டத்திற்கு ரூ. 6, 7 கோடிக்கு மேல் செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு மேலும் போகலாம். இருந்தாலும்கூட, இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். கீழ் பவானித் திட்டத்தைப் போன்று அதுவும் பலநோக்கு கொண்ட திட்டம்தான். அதையும் நல்ல முறையில் செயல்படுத்தி தமிழ்நாட்டைச் செழிப்புள்ளதாக ஆக்க

31st March 1970]

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் ஆற்றுப் பாசனம் இல்லாத ஒரு ஜில்லா ராமநாதபுரம் ஜில்லா என்று சொன்னேன். கேரள அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, கேரளப் பகுதியிலுள்ள இந்த ஜில்லாக்களுக்கு, முக்கியமாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு, பாசன வசதி அளிப்பதற்கு வாய்ப்புகள் பல இருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு 1970-71ம் ஆண்டுக்குள்ளே வசதி செய்யக் கூடிய ஒரு திட்டம் பிளவைக்கல் அணைக்கட்டுத் திட்டம். அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். 1970-71க்கான பாசனத் திட்டங்கள் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு ரூ. 75,60,000 தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இந்தத் திட்டத்திற்கு இந்த ஆண்டில் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகை மொத்தத்திலே ரூ. 50 லட்சம் என்று இந்த ஆண்டுத் திட்டத்திலே காணப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 50 லட்சத்தில் பெரியாறு கால்வாய், பரப்பலாறு, பாலாறு, பரந்தலையாறு திட்டம், சின்னாறு, தண்டரை அணைக்கட்டுத் திட்டம், நந்தன் கால்வாய், மருதா நதித்திட்டம், கருப்பா நதி, ஆத்தங்கரையில் வைப்பாற்றின் குறுக்கே அணைக்கட்டு, பொன்னாறு திட்டம், பிளவுக் கால்வாய், தொட்டஉள்ளா திட்டம், கொல்லி மலைக்கு அருகில் அய்யாறு திட்டம், இப்படிப் பல திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டும். அவற்றிற்கு ரூ. 11,73,13,000 தேவைப்படுகிறது. ஆனால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 50 லட்சம். ஆகையால் எங்கள் பகுதியில் இருக்கிற பிளவுக்கால் அணைக்கட்டுத் திட்டம் எப்படி எடுத்துக்கொள்ளப்படும். எப்படி இந்த ஆண்டில் நிறைவேறும் என்பது தெரியவில்லை. தொடர்ந்து இதற்கு நிதி ஒதுக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன். பல்லாண்டுகளாகப் பரிசீலனையில் இருந்து இப்போது வந்திருக்கிற பிளவுக்கால் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடுகூட இந்த ஆண்டுத் திட்டத்தின் வரைவில் கூட 12-சில்டிங் ரெக்ளமேஷன் திட்டம் என்று அங்கத்தினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கூறினார்கள். இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது ஆங்கிலப் பதிப்பில் சரியாக இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆண்டுத்திட்டப் புத்தகத்தில் 35 வது பக்கத்தில் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி விவரித்து தமிழில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் வாசகம் அது எந்தத்திட்டம் என்று கண்டுபிடிக்கமுடியாத வகையில் அமைந்திருக்கிறது. அதாவது 'நாளைடவில் மண்ணடித்துச் சேறு ஏறியதால் பாசன ஏரிகள் ஊற்றுச் சக்தியை இழந்துவிட்டன. ஏரிகளில் ஆட்களைக் கொண்டோ அல்லது இயந்திரங்களின் மூலமாகவோ தூர் வாரி ஊற்றுச் சக்தியைத் திரும்ப அடைவதற்குச் செலவு அதிகமாகும்' என்று இருக்கிறது. பாசன ஏரிகளில் ஊற்றுச் சக்தி எங்கே யிருந்து வந்தது என்று தெரியவில்லை. அதாவது, தண்ணீர் கொள்ளும் சக்தி, அதிகமான அளவு தண்ணீர் கொள்ளும் சக்தி என்பதற்கு அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அதில் இன்னும், 'ஆகவே ஒரு பகுதி தூர் வாருதல் மூலமும் மற்றுமொரு பகுதி இத்தகைய ஏரிகளில் முழு ஏரி மட்டத்தை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமும் நீர் ஊற்றுச் சக்தியை மீண்டும் பெறப்படுகிறது. இவ்வாறு ஏரிகளில் முழு ஏரி மட்டத்தை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமும் நீர் ஊற்றுச் சக்தியை மீண்டும் பெறப்படுகிறது. இவ்வாறு ஏரிகளில் முழு ஏரி மட்டத்தை அதிகப்படுத்துவதால் கரையோரப் பகுதிகள் நீரில் மூழ்கும் என்பதால் ...' என்றிருக்கிறது. எதிர்ப்புறம் என்றால் கரையோரப் பகுதி என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் இரண்டாவது பாரா ஒன்றுக்கு ஒன்று பொருத்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அத்தகைய குறைகளை நீக்க வேண்டும். 31 வது பக்கத்தில் கடைசி பாராவாகச் சேர்க்க வேண்டிய பகுதி 36 வது பக்கத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் பாரா 2 வது பாராவாக வந்திருக்க வேண்டும். 35 வது பக்கத்தில் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டிய பாரா 36 வது பக்கத்தில் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இந்த விவரங்களைப் படிக்கிறபோது எவை என்று கண்டுபிடிப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. அதை நீக்க வேண்டும். முக்கியமாக இன்னும் கிணறு முதலியவை தோண்டுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள், பாறைகள் உடைக்கும் யந்திரங்கள், எல்லாம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகக்

5-20
p.m.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[31st March 1970]

கூறப்படுகிறது. இதற்கான இயந்திரங்கள் இன்னும் போதுமான அளவில் இல்லை. ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால் என்னுடைய தாலுகா விற்கு எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள வேறு பகுதியிலிருந்து இயந்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு லாரியில் வரும்போது, அந்த லாரியை மறித்து அங்குள்ளவர்கள் எங்கள் பகுதியில் பிற வேலைகள் முடியாமல் இருக்கும் போது அங்கே கொண்டுபோக முடியாது, விடமாட்டோம் என்று அதிகாரிகளோடு சண்டை போட்டு, அந்த இயந்திரங்களை அங்கேயே இருக்கும்படி வைத்துக் கொண்டார்கள். பாறை உடைப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் மருந்துகள் அங்கங்கே கிடைப்பதில்லை. அதற்காகச் சென்னைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அது அங்கே கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், முக்கியமாக ராமனாத்தூர் ஜில்லா மேற்குப் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டு, பரீட்சார்த்தமாக கல்லூரியிலோ, பள்ளியிலோ நுழைந்து அங்குள்ள மாணவர்களை அணுகி வெள்ளம் எப்படி இருக்கும் என்று கேட்டால், அவர்களால் சொல்ல முடியாது. அவர்களுக்குத் தெரியாது. வெள்ளம் என்பதை எழுத்தில் படித்திருப்பார்களே தவிர, நேரில் பார்த்தவர்கள் அல்ல அவர்கள். அப்படிப் பரிதாபகரமான நிலைமை அங்கேயிருக்கிறது. இதற்கு நிரந்தரமான தீர்வு காணும் வகையில் திட்டமிட்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித் துறை சார்பாக இந்த மன்றத்தில் கொள்கைக் குறிப்பு என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிடம் அளிக்கப் பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பொதுப் பணித்துறைக் கொள்கைக் குறிப்பைப் பற்றி மாறுபாடான கருத்துக்களைத் தெரிவிக்காததற்கு முதலில் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் மாவட்டத்தைப் பற்றிய பிரச்சனைகளுக்குப் பரிசீலனை காணவேண்டுமென்று தங்கள் கருத்துக்களை வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுப் பணித் துறையில் பாசனத் துறை என்பது ஒன்று, பெருவழித்துறை ஒன்று, கட்டடத் துறை ஒன்று. கட்டடத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பொதுப் பணித் துறை செய்து வருகிற செயல்கள் பாராட்டத் தக்கவை என்று கருதிய காரணத்தால், இங்கே யாதொரு குறையும் அதுபற்றிச் சொல்லவில்லை என்று கருதுகிறேன். அதற்கும் நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, பாசனத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், மேலூர் இரிகேஷன்-பெரிய பாசனத் திட்டம், மைனர் இரிகேஷன் என்ற சிறிய பாசனத் திட்டம் என்று பிரிக்கலாம். பெரிய பாசனத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாகப் பேசும்போது, காவிரி ஆற்றுப் பிரச்சனையைக் குறிப்பிட்டார்கள். காவிரி ஆற்றுப் பிரச்சனை எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதையும், அதனால் தமிழ் நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகிறார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு தஞ்சாவூர் மாவட்ட உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசின் நிலைமையை ஏற்கனவே நாங்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் நாடு சட்டமன்றத்தில் விவாதத்தின்போது பேசியதையும் அதைத் தொடர்ந்து நடந்த நடவடிக்கைகள் மூலமாகவும் இந்தக் காவிரிநதிப்பிரச்சனையில் நம்முடைய அரசு எவ்வளவு தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்துகிறது என்பதையும், அந்த வழியில் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளையும் எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். நம்முடைய அரசின் நிலை தெளிவாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1924ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் வேலை நடைபெற வேண்டுமென்ற கருத்தை நாங்கள் பலமுறை வற்புறுத்தி வருகிறோம். நம்முடைய மாநில அரசின் திட்டத்தைப் பொறுத்தும், நம்முடைய மாநில அரசின் கொள்கையைப் பொறுத்தும், 1942ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்திற்குப் பாதகம் விளைவிக்காத

31st March 1970]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா]

வகையில், மைசூர் மாநில அரசு தங்களுடைய திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். அதன் தொடர்பாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் 1968ம் ஆண்டில் மைசூர் மாநில முதலமைச்சருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து சில மாதங்களுக்கு முன்னால் நானும் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களும் டெல்லி சென்று பேச்சு வார்த்தை நடத்தினோம். நம்முடைய நிலைமையைத் தெளிவு படுத்தி, இந்தப் பிரச்சனையின்மீது எடுத்த திட்டவட்டமான முடிவின் பிரகாரம், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலே மத்திய அமைச்சரைச் சந்தித்து நம்முடைய அரசின் சார்பாக சர்வகட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு, ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். சமீபத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்ற நேரத்தில் மீண்டும் இதைப் பற்றிப் பேசி ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருப்பதால், ஏப்ரல் மாதம் 14ம் தேதி டெல்லியிலே மைசூர் மாநில முதலமைச்சரும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் இதுபற்றிப் பேச இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் நம்முடைய மாநில அரசு, தமிழ் மாநில அரசு, சில அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி விட்டதாகவும், எனவே அந்தத் திட்டங்கள் மைசூர் மாநிலத்திற்குப் பாதகம் விளைவித்து விட்டன என்கிற அளவிற்குக் குற்றச்சாட்டு இருப்பதையும் எடுத்துச் சொன்னார். ஏற்கனவே நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகள் அனைத்திலும், கடிதப் போக்கு வரத்திலும் நாம் தமிழ் மாநிலத்தில் கட்டியிருக்கிற அணைக்கட்டுகள் அத்தனையும் 1924 ஒப்பந்தத்தில் ஏற்பட்ட நிலையை ஒட்டித்தான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மிகத் தெளிவாக நாம் தெரிவித்திருக்கிறோம். 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்த அடிப்படையில் ஏற்படுகின்ற நிலைமையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் இந்தப் பிரச்சனையில் நம்முடைய அரசு செலுத்தி வரும் தீவிர கவனமும் நம்முடைய முதலமைச்சரின் உடனடி நடவடிக்கைகளும் உங்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. எனவே தமிழ் நாட்டு மக்களின் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தக் காவிரி நதிப் பிரச்சனையில் நம்முடைய அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் துணை நிற்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற சட்டமன்றக் கட்டிகள் அத்தனையும், கட்டிடத் தலைவர்களும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று தொடர்ந்து ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பேசப்பட்ட முக்கியமான திட்டம், கூவம் சீரமைப்புத் திட்டமாகும். கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம் சுமார் ரூ. 1½ கோடி செலவில் மிகத் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டம் திறம்பட, செம்மையாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருவதை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்களும், திரு. தாமோதரன் அவர்களும் பாராட்டினார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சென்னை என்றாலே, ஏதோ நாற்றம் அடிக்கின்ற கூவம் என்று அடைமொழி மாற்றப்பட்டு, இப்போது கூவம் சீரமைப்பு மிகச் செம்மையாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. இங்கே கூட, கீழ் சபை உறுப்பினர்களை மாத்திரம் அழைத்துக்கொண்டு போய்க் காண்பித்தீர்களே, மேல் சபை உறுப்பினர்களை அழைத்துக்கொண்டு போய்க் காண்பிக்கவில்லையே என்று சொன்னார்கள். எனவேதான் வருகின்ற 3-ம் தேதி காலையில் நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் கூவம் சீரமைப்புத் திட்டத்தை நேரில் காட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். தேநீரும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கூவம் திட்டம் மிக நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு திரு

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா]

[31st March 1970]

தாமோதரன் அவர்கள் கூவத்தைச் சீரமைக்க முற்படும்போது, அங்குள்ள குடிசைகளை அகற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது, மீண்டும் அங்கே குடிசைகள் ஏற்படாத அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சனை மனிதாபிமானத்தோடு பரிசீலிக்கப்படவேண்டிய பிரச்சனையாகும். எனவே கூவம் சீரமைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்போது, அந்தக் கூவத்தின் கரை ஓரங்களில் குடிசைபோட்டுக்கொண்டு வாழ்கிற மக்களை மாற்று இடங்களில் குடியேற்று வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம். சில இடங்களில் சில வீடுகள் கூட கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சிலர் நாம் நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, நீதி மன்றத்திற்குக்கூடப் போகிறார்கள். அதன் காரணமாகக் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. என்றாலும் கூவம் சீரமைப்பு மிக நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. 1971-ம் ஆண்டிற்குள்ளாகவோ, அல்லது 1970-ம் ஆண்டிற்குள்ளாகவோகூட அதை முடிக்க முடியுமென்று நம்முடைய பொறியாளர்கள் நம்புகிறார்கள். அந்த முயற்சி வெற்றிபெறும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5-30
p.m.

இந்த எஸ். எம். ஐ. பி. என்று சொல்லக்கூடிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு முக்கியமான முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். இதுவரையில் எஸ். எம். ஐ. பி. என்றால், ரூ. 15 லட்சம் வரையுள்ள திட்டங்கள்தான் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களாகக் கருதப்பட்டன. நாம் இப்போது எடுத்திருக்கிற முடிவின்படி, ரூ. 25 லட்சம் வரையிலான திட்டங்களைச் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களாக நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அது மாத்திரமல்ல, இந்தத் திட்டங்களை நாம் பரிசீலித்து நிறைவேற்றப் போகும்போது, அதற்குக் குறிப்பிட்ட வருவாய் (ரிடர்ன்) வரவேண்டுமென்று ஒரு “யார்டு-ஸ்டிக்” இருக்கிறது. அது சற்று உயர்த்தப்பட்டு, இப்போது சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இன்னும் அதிகமாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் இருப்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு ஆண்டுதோறும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டு, அந்த வேலைகள் அந்த இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அடுத்து, சென்னை நகரத்தில் தீராத குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சனைக்குப் பரிகாரம் காண்பதற்காக நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வீராணம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டம் மிக வேகமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் ஆந்திராவிலிருந்து கிருஷ்ணா நதி நீரைக் கொண்டு வருவதற்கான பிரச்சனையை ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆந்திர மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், முதலில் மூன்று மாநிலங்களாக இருந்து பிரிந்த பிறகு, ஆந்திர மாநிலத்தின் பங்காக நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தண்ணீரை எந்தெந்த முறையில், எந்தெந்த வழிகளில் பெறலாம் என்பது பற்றி நமது தலைமைப் பொறியாளர் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆந்திர மாநிலம் சோமசீலா திட்டம் என்று ஒரு முக்கியமான திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிற நிலைமையில் நம் அதிகாரிகள் ஆந்திர மாநில அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நெடுஞ்சாலைத் துறையைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களை நம்முடைய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உளுந்தூர்ப்பேட்டையிலிருந்து திருச்சி வரை செல்லக்கூடியது தேசிய நெடுஞ்சாலை. அதற்கு வேண்டிய இம்புல்ட்மெண்டு எல்லாம் செய்வதற்கு மத்திய அரசின் உதவி கிடைத்திருக்கிறது. சேலம்—உளுந்தூர்ப்பேட்டை சாலையைப் பொறுத்த வரையில், அது “மேஜர் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரோடு” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் சாதாரண அகலம்

31st March 1970]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா]

24 அடி என்ற அளவிற்கு இருக்கிறது. சில இடத்தில் அந்த அகலம் சற்றுக் குறைவாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் உளுந்தூர்ப்பேட்டை—திருச்சி ரோடுக்குச் செய்ய வேண்டிய மாற்றங்களும் சரி, உளுந்தூர்ப்பேட்டை—சேலம் ரோடுக்குச் செய்ய வேண்டிய மாற்றங்களும் சரி, அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தூர் எடுக்கின்ற பிரச்சனையைப்பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். தூர் எடுப்பதிலே நம்முடைய பொதுப் பணித்துறை சென்ற ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலே இருக்கின்ற கஷ்டம் என்னவென்றால், பல ஆண்டுகளாகத் தூர் எடுக்காமல் விட்டு விட்டார்கள். சோழவந்தான் ஏரி தூர் எடுப்பதற்குச் சுமார் ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் கூட அங்கே போய்ப் பார்த்தேன். எழுபத்தைந்து ஆண்டு காலமாகி விட்டது. இப்போது தான் முதல் முதலாகத் தூர் வாருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தூர் வாருகின்ற பணி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் இதை இன்னும் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக நம்முடைய அரசு அந்தப் பணியில் விசேஷ கவனம் செலுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கொள்ளிடக் கரை ஓரத்திலே ரோடு அமைக்கவேண்டும். புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் கரையில் ரோடு போட வேண்டுமென்ற கருத்தை நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பையா அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது பற்றி நம்முடைய அதிகாரிகளுடன் கலந்தாலோசித்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் தன்னுடைய வட்டத்திலே இருக்கிற பிரச்சனையைத்தான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தப் பிரச்சனைக்கும் நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறோம். அவர் முக்கியமாக ஒரு பாலத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எந்தப் பாலத்தைப் பற்றி என்று என்னிடம் புள்ளி விவரம் இல்லை. இருந்தாலும் புதுவை மாநிலத்திற்கும் நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்திற்கும் இருக்கின்ற முக்கியமான பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். புதுவை முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், எங்கனிடம் பணம் இல்லை என்று. நாம் சொன்னோம், நீங்கள் டெல்லியிலே கேட்கலாமே என்று. நாங்கள் டெல்லி அமைச்சரைக் கேட்டோம். ஆனால் அதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பாலம் கட்டுவதற்கு மாதிரம் நம்முடைய அரசின் சார்பாக ரூ. 20 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் புதுவை மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றி தெரிவித்து அவர்களுடைய சட்டமன்றத்திலே பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே எங்கெல்லாம் இவைகள் நிறைவேற்றப் படவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது உள்ளபடியே பரிசீலிக்கப்படவேண்டிய கருத்துதான். அவர்கள் மெத்த வருத்தத்தோடு, “எல்லா மாவட்டங்களிலும் அணைகள் இருக்கின்றன. தண்ணீர் வருகிறது, எங்கள் மாவட்டத்தில் அணை இல்லை”, என்றார்கள் அங்கே அணை கட்டுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. அங்கே இருக்கிற அமைப்பு அப்படி. தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு, சேலத்தில் அணை கட்டி தண்ணீர் கொண்டுபோகிறார்கள். இருந்தாலும், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஏரிகள் நிறைய இருக்கின்றன. ராஜசிங்கமங்கலம் ஏரி பெரிய ஏரி, ராமநாதபுரம் ஏரி பெரிய ஏரி. அப்படிப்பட்ட ஏரிகளை நல்ல முறையில் பராமரிக்க வேண்டியது பொதுப் பணித் துறையின் பொறுப்பும் கடமையும் ஆகும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ராமநாதபுரம்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா]

[31st March 1970]

மாவட்டத்திற்கு இந்த வைகைச் சேரமைப்புத் திட்டம் மிக முக்கியமான திட்டம்.

அதற்காக இந்த ஆண்டு 35 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தால் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் நில நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தஞ்சை மாவட்டத்தில் எப்படிக்காவிரி நீரைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறார்களோ, அதேபோன்று ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குக் கேரளாவிலிருந்து பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரலாம் என்று தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தங்களுடைய மாவட்டத்தைப்பற்றிக் கூறுகிறார்கள். இதைப் போன்று பரம்பிக்குளம்—ஆனியார் போன்ற திட்டங்கள் நாம் கேரள அரசோடு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் மூலம் பெற்ற திட்டங்கள். அதே மாதிரி நம்முடைய அரசு பல தடவை கேரள அரசோடு பேசி, ராமநாதபுரம் மாவட்ட நீர்ப்பாசனத்திற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கடிதப் போக்குவரத்தும் நடைபெற்று வருகிறது. இது நல்ல முறையில் முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : பரம்பிக்குளம் திட்டத்திற்கு முன்னால் நான் சொல்கிற திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டதென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டமான கோயம்புத்தூரில் பாண்டியார், குள்ளம்பாடி போன்ற திட்டங்களை ஏற்று அதில் மின்சார உற்பத்திக்காக 66 லட்ச ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. ஆனால் அங்குள்ள மக்கள் இந்தத் திட்டங்களை நீர்ப்பாசனத் தேவைக்காகப் பயன்படுத்தினால், கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்குமென்று கூறி வருகிறார்கள். நம்முடைய அரசும் அதைத் தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது. ஆனால் நாமே அதை முடிவு செய்துவிட முடியாது. அதைக் கேரள அரசோடு பேசித்தான் தீர்மானிக்க முடியும். பரம்பிக்குளம்—ஆனியார் திட்டத்திற்காக வேண்டி நாம் இதுவரை ஒரு கோடியே 63 லட்சத்திலிருந்து 83 லட்சம் வரை செலவு செய்திருக்கிறோம். நல்ல மழை பெய்து நீர் நிறைய இருப்பதால், கிட்டத்தட்ட 85 சதவிகிதத் தண்ணீரை நாம் நீர்ப்பாசனத்திற்காக உபயோகப்படுத்தி வருகிறோம். அதனால் நல்ல முறையில் விளைச்சல் ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்த மாதிரிப் பல திட்டங்களால் நாம் அதிகப் பலன் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த நீர்ப்பாசனக் கொள்கைக்குறிப்பை எல்லோரும் ஆதரித்துப் பேசியதற்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: The discussion on the Policy Note on Irrigation is over. Now, the Hon. the Minister for Agriculture will move the motion on the Policy Note on Agriculture.

5-40
p.m.

(2) Discussion on the Policy Note on Agriculture.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : தலைவர் அவர்களே, “வேளாண்மை பற்றிய கொள்கைக்குறிப்பு” பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

* Printed as Appendix II

[31st March 1970]

Mr. CHAIRMAN: Motion moved--

“That the Policy Note on Agriculture be taken into consideration,”

திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை பற்றிப் பேசும்போது, வேளாண்மைத் துறையோடு பாசனத் துறையையும் முன் வைத்துத் தான் நாம் பேச வேண்டும். தவிர நாம் நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை கொள்கைக் குறிப்பில் ஒரு சில திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அருள் கூர்ந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பக்கம் 26-ல் “பயிர் நோய்களின் நிலைகள், அவை பரவியுள்ள இடங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி நிலையங்களுக்குத் தகவல் அளிப்பதும், அப்போது சாத்தியமாகும், முதற்கண் ‘துறையூர், திருவிடைமருதூர் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில்...” என்று இருக்கிறது. இதில் ‘துறையூர்’ என்றிருப்பதைத் ‘திருவையாறு’ என்று மாற்றிக்கொள்ளவும். இதைப் போல கொள்கைக் குறிப்பின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில்

On page 23 in the last paragraph, for the figure “Rs 10,050 lakhs,” the figure “Rs. 10.50 lakhs” may be read.

என்றும், தமிழ் கொள்கைக்குறிப்பில் 20-ம் பக்கத்தில் 1050 லட்சம் என்று இருப்பதை 10.50 லட்சம் என்றும் மாற்றி ஏற்றுக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதன் மேல் தங்களின் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : இந்த நீர்ப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக நம்முடைய அரசு அண்டை அரசுகளோடு ஒரு சுமுகமான உடன்பாட்டிற்கு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயத் துறை சம்பந்தப்பட்டவரையில், நம்முடைய மாநிலத்தில் மூன்று பெரிய நதிகள் இருக்கின்றன. அதாவது ஜீவ நதிகளாக இருப்பவை காவேரி, வைகை, தாமிரபரணி. இந்த மூன்று நதிகளுக்கு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில், தென்மேற்குப் பருவக் காற்றால் மழை பெய்வதால் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. திருநெல்வேலி பேக்கேஜ் ஏரியாவில் பெரும்பாலும் தீவிரச் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இதுவரையில் ஏ.டி.டி. 27 போட்டுக்கொண்டு வந்தோம். இப்போது அதற்குப் பதிலாக ஐ.ஆர். 8 என்கிற நெல்லைப்பற்றி சர்க்காரும் மற்றவர்களும் அதிகமாக விளம்பரம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். நேற்று சாயந்திரம்கூட, நான் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்துகொண்டு, டிரான்ஸிஸ்டரை வைத்துக்கொண்டு எங்கள் ஊரில் சப்-கலெக்டராக இருந்து தற்போது விவசாய இயக்குனராக இருக்கிற திரு ஹரிபாஸ்கர் அவர்கள் ஆர்வத்துடன் வாளுலியில் பேசிய பேச்சைக் கேட்டேன். ஐ.ஆர். 8 மிகவும் நல்ல முறையில் பயிராகிறது. அந்த நெல்லைச் சாப்பிட்டால், கெடுதல் ஒன்றுமில்லை. வியாதி வருவதில்லை. அதன் வைக்கோலை ஆறு மாதங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக மாடுகளுக்குப் போட்டால், அந்த மாடுகளுக்குச் சீக்கு வராது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு நன்மை ஏற்பட வேண்டுமென்று தான் நான் நினைக்கிறேன். முன்பு ஐ.ஆர். 8 சாப்பிடுவதற்கு லாயக்கில்லை என்று என் வீட்டுப் பெண்கள்கூட நினைத்தார்கள். நான் சிதம்பரத்திற்கு என் நண்பர் வீட்டிற்கு ஒரு முறை போயிருந்தேன். அங்கேயிருந்து ஐ.ஆர். 8, பி. பி. 50 விதைகளை வாங்கிக்கொண்டு போய் என்னுடைய இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தில் ஒவ்வொரு ஏக்கரிலும் இரண்டையும் விதைத்தேன். ஐ.ஆர். 8 மட்டும் ஒரு ஏக்கரில் 4300 பவுண்ட் கண்டு முதலானது. என்னுடைய நண்பர்கள்கூடச் சொன்னார்கள், இதற்குப் பரிசு பெற்றிருக்கலாமே என்று. ஆனால் நான் அதை விரும்பவில்லை.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

[31st March 1970]

ஐ. ஆர். 8 உண்மையில் ஒரு நல்ல கண்டுபிடிப்பு. பார்ப்பதற்கு லட்சணமாக இருக்கிறது. பி. பி.யும் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான அசல் ரகங்களைப் பயிரிட நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அதே சமயத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒட்டு விதைகளை உபயோகப்படுத்தி, அதற்காக உரங்களைப் போடுகிறோமோ அதற்குத் தக்கபடி நோயும் ஏராளமாக வருகிறது. சில சமயங்களில் சாதாரண ஆட்கள் இந்தக் காரியங்களைச் செய்துவிட்டு, ஏராளமான ரூபாய் செலவு செய்த பிறகு, பிளாட் நோய் வந்து ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. இந்தமாதிரி பயத்தைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லா மிக வறண்ட பிரதேசம். யாராவது பரீட்சையில் வெள்ளத்தைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா என்று கேள்வி கேட்டால், பார்க்கவில்லை என்றுதான் பதில் சொல்லுவோம். அங்கே ஒரு அணையைக் கட்டலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. வளவு நதித் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதைச் சீக்கிரம் முடித்தாலே போதும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டீப் வெல் போரிங் (Deep Well Boring) போட மாணவாரியாக இருக்கின்ற இடங்களுக்கு இப்போது கடன் கொடுக்கிறோம். அவ்வாறு கடன்கொடுத்து, கிணறு வெட்டி, தண்ணீர் வராமல் போனால், அதற்கு “சப்ஸிடி” கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். முதலில் பம்புசெட்டுகளுக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்தபோது, கடன் பெறுபவர்கள் பணத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்துவிடுவார்கள் என்று கருதி, பம்புசெட்டுகளை அரசாங்கமே போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நினைத்ததுபோல, “டீப் போர்” போட்டுக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்கான செலவை யாருக்காகப் போடப்பட்டதோ அந்த விவசாயியின் கணக்கில் எழுதிக்கொள்வது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்த மாதிரிப் போட்டுக் கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான நஷ்டமும் ஏற்படாதபடி காரியங்களைச் செய்யலாம். அந்தக் காலத்தில் ஆஸ்திரேலியாவில் பிரிட்டிஷ்காரர்களை “செட்டில்” செய்யும்போது அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுத்து “செட்டில்” செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி முறையில் மாணவாரியாக இருக்கின்ற இடங்களில் காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்ட முடியாத இடங்கள் இருக்கின்றன. கரிசல்மண் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக எங்கள் வாவி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இண்டர்மிடண்டாகத் துவரை போட்டால், 40, 45 மூட்டை வரும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் 7 மூட்டைதான் வந்தது. பூக்கள் நிறைய வந்தன. ஆனால் திடீரென்று பிளாட் நோய் மாதிரி வந்து கெட்டுப்போயிற்று. அந்த மாதிரி உளுந்து, பருப்பு வகைகள் உற்பத்தி செய்யும் காரியங்களில் கூட நமது மாநிலத்தில் கவனித்துச் செய்து மாணவாரி இடங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வேளாண்மைத் துறை கொள்கைக் குறிப்பின் மீது என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Deputy Chairman, Sir, about this problem of ‘agriculture’, I have had opportunity to speak on many occasions on the floor of this House. But I am sorry to tell you that nothing tangible has been done so far even after so many years of Independence. Year after year, the Home Minister comes forward before the Assembly and Council for more grants. My honest submission is that the Department at the top level is over-staffed and at the lower level, there is no adequate staff. The position is there is no adequate staff both at the taluk level and

31st March 1970]

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar]

block level, and especially in my block level, there is very little staff at the lower level. At the higher level, it is over-staffed. My submission is that the whole thing should be streamlined and more officers at the lower level should be appointed with a view to giving proper advice at the appropriate time to agriculturists. Now, Sir, many new varieties have been introduced and pest attack has become the order of the day and the result is that the agriculturists are not able to get pesticides in time. The agriculturists are not able to get all varieties of pesticides and they are also not advised properly as to how they should be used. I am sorry to say, Sir, that pesticides are adulterated. For example, ‘endrine’ which is used in my area is not effective because it is adulterated. No steps have been taken to book the Companies concerned for supplying adulterated pesticides. I hope the Government will take necessary steps in this regard to prevent such malpractices, if any.

Sir, I do not know whether the present Secretary, Agriculture Department, knows the village problems. The present incumbent was 5-50 never a Collector. I am not casting any aspersion on the present lady p.m. Secretary, Sir. She has outstanding merit in public administration. The only thing that I want to submit is this. People who do not know the difficulties and problems of agriculturists and who were never Collectors should not be appointed as Head of the Department or Secretary to Government.

(The Hon. the Minister for Agriculture rose.) The Hon. Minister can have her say at the end.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் துறைச் செயலாளர் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்திருக்கிறார் இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற விவசாய இயக்குநர் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்து கிராமங்களில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை அறிந்திருப்பவர். விவசாயத் துறைச் செயலாளர் அவர்கள் சமீபத்தில் தான் அமெரிக்க நாட்டுக்குச் சென்று, விவசாய சம்பந்தமான விவரங்களை நல்ல முறையில் அறிந்து வந்திருக்கிறார்.

Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : I may also inform the Hon. Minister that I have also toured many countries in the world and many States in our country. I have also had discussions with agriculturists and farmers in many places. Sir, our problems are different from those of the agriculturists in other countries. Again, I wish to submit, Sir, that I am not casting any aspersion on any individual. What I want to suggest is this. At the Secretariat level, only I.A.S. Officers, who have had experience in Districts, should be appointed as Secretaries, as far as possible.

Another thing which I want to emphasise is this. There has been much talk about the high yielding variety—I.R.8. I submit, Sir, that I have also cultivated nearly 20 acres under this variety. The crop is coming up very well. Sir, I feel that I.R. 5 is better than I.R.8. In

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar]

[31st March 1970]

I.R.8, there is disease susceptibility and it also requires a lot of attention and constant application of pesticides. There has been much talk about the nutritive value of I.R.8. I may tell you, Sir, that my cattle are not taking the straw properly. I have got a herd of cattle and a good number of breeds. Of course, the paddy is a bit coarse. For producing more, this variety is better. We should encourage I.R.8. But my honest view is that between I.R.8. and I.R.5, I.R.5 variety is better, because I have also made some cultivation with I.R. 5 in my own farm. The Intensive Agricultural Programme has not been extended to all the districts, because it has been concentrated only in some areas. Of course, it will cost more. I feel, Sir, that it should be possible for the Government to spend a substantial amount for this purpose with a view to stepping up food production. For stepping up food production, proper incentive to the agriculturists should be given as early as possible. Especially it is very essential in the dry districts of Ramanathapuram, Chingleput and North Arcot. I hope the Government will take early steps in this regard.

Then, I come to the question of soil conservation. This is a very important thing. I understand that sufficient propaganda has not been made to popularise this Scheme. The scheme has not been taken up in right earnest. As far as my district—Chingleput—is concerned, it has been done only in certain cases. It is a very important thing. I understand that they have started this in the Nilgiris. It should be possible for the Government to extend this to all areas as early as possible. In dry areas, many wells should be sunk. For this purpose, the Government must give at least Rs. 500/- as subsidy. Then only the farmers will be able to sink deep wells. Otherwise, cultivation will become a mockery and the agriculturists will not have sufficient incentive to raise the food crops.

6-00 p.m. I understand there is a proposal to stop the subsidy that is now being given for pesticides. I hope the Hon. Minister will give clarification about this. If it is going to be stopped, it will be a sorry state of affairs. Now the pest diseases have become a menace to the ryots and it should be possible for the Government to supply pesticides free of cost. The ryots are put to heavy loss due to pest menace. I, therefore, request the Government to consider the feasibility of supplying pesticides free of cost or at least at concessional rates.

With regard to growing of sugarcane, the price level is fluctuating. As I happen to be the Director of a Sugar Factory, I know the state of affairs is not at all encouraging. I am also a cane grower. I am not able to make both ends meet, because of the Government policy. Many ryots have taken to sugarcane cultivation and now they are seriously thinking of giving up this cultivation because of the Government policy. It is not very attractive because the price of the cane is very low and it should be possible for the Government to take up this matter in all seriousness with the Government of India and see that some attractive price is given to the growers.

31st March 1970]

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar]

Then comes the question of formation of roads. I understand, Sir, there is accumulation of crores of rupees in the Sugarcane Cess Fund and the Government are utilising this amount for some other purposes. The roads in cane-growing areas are in a very bad condition. I feel, Sir, that Government can utilise this amount for improving the roads in cane-growing areas. I have also given an interpellation on this. I do not know whether it would come up in this Session. I do not think it will be answered before the close of this session. I would like to request the Hon. Minister to see that the entire amount collected under Sugarcane Cess Fund is spent in cane-growing areas with a view to seeing that adequate motorable roads are provided in these areas.

With regard to coconut and banana cultivation, I hope it would be possible for the Government to give complete remission of land revenue and other things till the trees begin to bear fruit. It should be given for at least 5 or 6 years for coconuts. Otherwise, there will not be any incentive for the farmers to grow coconut. With regard to cultivation of banana, even a slightest cyclone damages the standing trees and the ryots are put to a heavy loss; so also coconut, Sir. The cultivation of coconut requires lot of attention at the early stages. Unless proper incentive is given to the growers, they cannot cultivate it. So also mango, Sir. I am told that sufficient exemption has been given in the Land Ceiling Bill for mango cultivation. But we will know the exact provisions of the Bill only tomorrow morning when the Bill is published. Till the tree begins to bear fruit, it should be possible for the Government to give encouragement to the ryots by abolishing the cess on land revenue and other things.

With regard to vegetable cultivation, here also proper incentive has not been given to the agriculturists. Facilities are not given to the farmers for marketing their produce. The result is neither the grower nor the consumer gets benefit, but only the middleman is taking a lion's share. I must congratulate the Government on having started a farm in the Government Estate. This Vegetable farm is selling vegetables at a moderate rate. I suggest, Sir, that this kind of model Vegetable Depots should be started in all parts of the City by Government.

With regard to supply of electricity, it should be possible for the Government to give electricity free of cost. I have been reiterating this point on the floor of the House. Otherwise, it will not be possible for the agriculturists to grow good crops. At least for paddy cultivation with lift irrigation, this concession should be given.

Even with regard to sales tax, the pumpsets that are purchased for irrigation purposes should be exempted from sales tax. It should be possible for the Government to exempt also the diesel and other oils that are used for these agricultural pumpsets—there are only a very few of them.

[31st March 1970]

Sir, in respect of mobile vans for soil testing, it is mentioned here that our Government are expecting the necessary equipment from the Government of India. Without waiting for the Government of India's aid it should be possible for our Government to purchase these vans and see that these vans are sent to each and every district, with a view to pushing through the soil testing programme, at least before the commencement of the next monsoon. Sir, every district should have a soil testing laboratory and in every district, in two or three places, there should be a small model farm. Then only the ryots will be in a position to see it and adopt the latest techniques of cultivation.

With regard to tractor and other things, much is talked about. I have also mentioned here about the supply of tractors and bulldozers. When we go to the Agricultural Engineer or the Assistant Engineer, or the District Agricultural Officer, whoever he may be, we always get a negative reply. Even after waiting, if we get one, it falls sick very soon. They are taken back to the Workshop and not returned till the harvest season. Even if we write to them that the tractor should be made available in time, it is not possible for them to comply with the request because they have only a few tractors in stock and they are also in the sick list. It should be possible for the Government to purchase as many tractors as possible.

The Agro-Industries Corporation, though it has been started long ago, is not very helpful. For instance, when I wanted a tractor, the Officer in-charge said that I had to wait and that my name would be put in the waiting list. It is not as if all people can take to tractor cultivation, especially after the Land Ceiling Bill has been introduced. Still it should be possible for the Government to supply these tractors to the ryots, who need them in time.

Much is said about the advancement of loan and other things. Now the Scheduled banks are advancing loans to the agriculturists. But the exemption of stamp duties and other things on loans are reported to be still under the examination of the Government. I do not know when it will be possible for the Government to complete the examination, Sir. Even here the Government must see that red-tapism is cut in all spheres. It should be possible for the Government to cut red-tapism and see that sufficient encouragement is given to the ryots, by advancing loans with a view to stepping up food production. That is all my submission, Sir.

திரு டி. கே. பொன்னுவேலு: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் தமிழக அரசின் வேளாண்மைக் கொள்கைக் குறிப்பைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு எனக்கொரு வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வேளாண்மைத் துறையில் குறைகள் ஒவ்வொன்றைப்பற்றியும் பேசுவதற்கு, கலந்து உரையாடுவதற்கு இந்த அவையில் இந்த வாய்ப்பு முதன்முறையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டிக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[31st March 1970]

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

இந்தத் துறையை இன்றைய தினம் தலைமை வகித்து இயக்கி வருகின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் டாக்டர் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள், கடந்த 10 மாதங்களாக இந்தத் துறையை இயக்கி வந்திருக்கின்ற முறை, பெருமையையும், பூரிப்பையும் அளிப்பதாக இருக்கின்றது. 10, 11 மாதங்களுக்கு முன்பு இந்தத் துறையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட நேரத்தில், எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், ஏதாவது குறிப்பிட்டிருந்தால் குழப்பம், கலக்கம் அடையக்கூடிய சில பேர் இது உண்மைதான் என்று அச்சம் அடைந்திருக்க முடியும். ஆனால் இன்றைய தினம் இந்த அறிக்கையைப் பார்த்த பிறகு, இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலமாக நமக்கு விவசாயத் துறையைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள ஏற்பட்ட வாய்ப்புக்குப் பிறகு, இந்த ஆண்டுத் துவக்கத்தில் ஆளுநர் அவர்களின் உரையைக் கேட்ட பிறகு, விவசாயத் துறையில் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்தைப்பற்றி இன்றைய தினம் யாராலும் பெருமை அடையாமல் இருக்க முடியாது; மகிழ்ச்சி கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட முறையில் இன்றைய தினம் இந்தத் துறையை அம்மையார் அவர்கள் மிகக் கீர்த்தியாகப் பரிபாலனம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தலைமையில், செயலாளர் அண்ணா ஜார்ஜ் அம்மையார் அவர்கள், அதே போல் இயக்குனராகப் பணிபுரிகின்ற என் அருமை நண்பர் ஹரிபாஸ்கர் அவர்கள், ஆகியோர் அம்மையாருக்கு இந்தத் துறையில் துணை புரிந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடன் கூட நூற்றுக்கணக்கான அதிகாரிகள், ஆயிரக்கணக்கான அலுவலாளர்கள் சேர்ந்து, இந்தத் துறையில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக ஏற்படுத்தியிருக்கும் கீர்த்தி நிச்சயமாக யாராலும் பாராட்டப்படாமல் இருக்க முடியாது, பெருமைப்படாமல் இருக்க முடியாது. இந்தத் துறையில் இந்தப் பத்து மாதங்களில், காலஞ்சென்ற அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டிய முன்னேற்றத்தைக் காட்டிலும், பெரிய அளவில் பிரமிப்பை உண்டாக்கக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு, அதை நாம் இன்றைய தினம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கெல்லாம் நான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அந்தத் துறைக்குத் தலைமை வகிக்கும் டாக்டர் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தப் பத்து மாதங்களில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றங்களில் முதலாவதாகக் குறிப்பிட வேண்டுமானால், அது இன்றைய தினம் உற்பத்தியாகி வரும் ஐ. ஆர். 8 நெல் ஆகும். அதைப்பற்றி என்னுடைய நண்பர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் பொருத்தமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். “அந்த நெல்லைச் சாப்பிட்டால், நோய் வருவதில்லை; நேற்றைய தினம் வானொலியில் ஹரிபாஸ்கர் அவர்கள் பேசியதைக் கேட்டதும், என்னுடைய வீட்டில் உள்ளவர்களும் கூட அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஐ. ஆர். 8 வைக்கோலை மாட்டுக்குப் போட்டால், அதனால் கெடுதல் ஏற்படுவதில்லை என்று திரு. ரெட்டியார் குறிப்பிட்டார். நான் அதற்கு மேல் கூறுவேன். ஆனால் நமது அருமைப் பெரியவர் திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் இதனால் நோய் வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவருக்கு வினயமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, நான் நோய் வருகிறது என்று சொல்லவில்லை. மாடுகள் விரும்பிச் சாப்பிடவில்லை என்று தான் கூறினேன்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: அவர் அப்படிச் கூறுகிறார். அதை வினயமாக, ஆனால் அழுத்தமாக, மறுப்பதற்கு அருள்கர்ந்து அனுமதிக்கக் கோருகிறேன். அவருக்குக் கவனம் இருக்கிறதோ இல்லையோ, என்னுடைய தம்பி வெட்டிரிநி டாக்டராகப் பணி புரிகின்ற கோவிந்த

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[31st March 1970]

ராஜன் அவர்கள் மூலமாக நான் முதலியார் அவர்களிடமிருந்து இரண்டு மாடுகளை விலைக்கு வாங்கினேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு என்று நினைக்கிறேன். நான் விலைக்கு வாங்கிய அந்த மாடுகளுக்குக் கூட ஐ.ஆர்.8 வைக்கோலைத்தான் போடுகின்றேன். நான் இதைச் சொல்வதற்கு அவர் என்னை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்; மாடு அவரிடமிருந்ததைவிட ஒரு படி மேலாகச் செழுமையுடன் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நல்ல மாடுகளை எனக்குக் கொடுத்ததற்கு அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் அடுத்தாற்போல் கூறுவேன், இந்த ஐ.ஆர்.8 வைக்கோலைக் கறவை மாடுகளுக்குத் தொடர்ந்து ஆறு மாதங்களுக்குமேல் போட்டால், முதலில் போடும்போது, மாடு ஒரு படி கறக்கிறது என்றால், ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு 1-1/8 படி கறக்கக் கூடிய அளவிற்கு வைக்கோல் சத்துள்ளதாக இருக்கிறது. அதேபோல் ஒரு ஆழாக்கு அரிசி சாப்பிடும் ஒருவன் ஐ.ஆர்.8 அரிசி முக்கால் ஆழாக்குச் சாப்பிட்டால், அதே சத்தைத் தரக்கூடிய நிலையில் அந்த அரிசி இருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: தலைவர் அவர்களே, ஐ.ஆர்.8 அரிசி முக்கால் ஆழாக்குச் சாப்பிட்டால், மற்ற அரிசியில் ஒரு ஆழாக்குச் சாப்பிடும் பலத்தைத் தருகிறது என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது அவருடைய சொந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவா அல்லது அதற் கென்று தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முடிவா?

6-10
p.m.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: எனக்கு வேண்டிய டாக்டர்களின் துணையைக் கொண்டும், நானே சாப்பிட்டதால் ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக் கொண்டும், உணர்ந்ததைத்தான் சொல்கிறேன். இல்லாததைச் சொல்லி நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற நிலையில் இருப்பவன் அல்ல நான். தவறு என்றால், தட்டிக் கேட்கத் தயங்காதவன். உண்மையைக் கூறி அந்த உண்மையின் வழியே நாட்டை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் நான் இளைத்தவனல்ல. அந்த முறையில் கூறு வேன் ஐ.ஆர்.8 நெல் நல்ல பலனைத் தருகிறது. அருமை நண்பர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் என்று எனக்குக் கவனம்—ஒரு வேளை திரு. ராமசாமி முதலியார் ஆகவும் இருக்கலாம்—அவர்கள், இந்த நெல்லைப் பயிரிட்டு வருகிறபோது நோய் நொடி வருகிறதென்று கூறினார்கள். நான் ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்பேரில் பேசும்போது இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இப்போது தலைமை வகிக்கும் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தான் அன்றும் எனக்குப் பேச வாய்ப்புத் தந்தார்கள். அப்போது குறிப்பிட்டிருந்தேன், ஐ.ஆர்.8 நெல்லுக்கு நோய் வருகிறது; அதற்குப் பாதுகாப்புத் தேவை; ஆகவே ஐ.ஆர்.8 நெல்லைவிட வேறு ஒரு நெல் ரகத்தை, அதாவது ஜெயா, பத்மா ரக நெல்லைப் பயிரிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டேன். அது இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசின் கொள்கை விளக்கத்தில் எங்கேயும் காணப்படவில்லை. அதற்காக நான் வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியில் இதைச் சொல்லவில்லை. இதைப்பற்றி அருள்கூர்ந்து இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆனால் ஒரு மாற்றத்தைக் காண முடிகிறது. முன்பெல்லாம் நெல் ரகங்களைப் பற்றிய பிரச்சாரம் என்றால், ஐ.ஆர்.8 நெல்லைப் பற்றி மட்டும் தான் அதிகமாகக் குறிப்பிடுவார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் அந்த முறை மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. 80 சதவீத நேரத்திற்கு ஐ.ஆர்.8 நெல்லைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் நடந்தால், மீதி 20 சதவீத நேரத்திற்கு 'ஜெயா', 'பத்மா' போன்ற நெல் ரகங்களைப் பற்றியும் பிரச்சாரம் நடக்கிறது. இந்த இரண்டு ரகங்களையும் நான் பயிரிட்டு அந்த அனுபவத்தின் வாயிலாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த இரண்டு ரகங்களுக்கும் நோய் வருவதில்லை. பூச்சிதான் வருகிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த ரகங்களுக்கு 15 நாளில் பூச்சி மருந்து தெளிக்க வேண்டுமென்றால், 15 நாளைக்குள் முடியாவிட்டாலும், 17, 18, 20 நாளைகளும் தாங்கிக்

31st March 1970]

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

கொள்ளுகின்றன. மேலும் ஐ.ஆர்.8 நெல்லைவிட இந்த இரண்டு ரகங்களிலும் அதிகமான மசுலுக் கிடைக்கிறது. ஐ.ஆர்.8 பயிரிட்டு அதன் மூலம் 50 மூட்டை கிடைக்கிறது என்றால், இவைகளைப் பயிரிடுவதால் 5, 6 மூட்டை இன்னும் அதிகமாகத்தான் கிடைக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே இந்த வகைகளைப் பற்றி விவசாயத் துறையினர் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று வினயமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்தைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைய தினம் 'ஹென்றின்', 'பாலிடால்', 'டெமாக்ரின்' ஆகியவைகள் கிடைக்கின்றன. வேண்டுமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் கூறுகிற முறையில் 'ஹென்றின்' அன்றைய தினம் இருந்த சர்க்கார் கொடுத்த முறையிலே இருக்கலாம். ஆனால் பாலிடாலும், டெமாக்ரினும், இயக்குனர் மூலமாகவும், செயலாளர் மூலமாகவும், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையில் இயங்கும் இந்தத் துறையினரால் நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. அதைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வெகுவான பலன் கிடைக்கிறது என்று நான் அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்திருக்கிறேன். அந்த வகையில் இன்றையதினம் பூச்சி மருந்துகளைப் பொறுத்தவரை, அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. முன்பெல்லாம் உரம் வேண்டுமென்றால், தேவைப்படும் நேரத்தில் கிடைக்காது. அறுவடை நேரத்தில் உரம் கிடைக்கும். பயிர் வைத்த உடனே உரம் தேவைப்படுகிறது என்றால், அந்த நேரத்தில் உரம் கிடைப்பதில்லை என்ற நிலைமை இருந்து வந்தது. ஆனால் இப்போது வருஷத்தில் 365 நாளில் எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும், காலைலும், மாலைலும், பகலிலும், இரவிலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் உரம் கிடைக்கும் நிலை உருவாகியிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் உரம் என்றால் யூரியா, சல்பேட், பொட்டாஷ் மிக்சர்ஸ் ஆகியவைகள் எல்லாம் கிடைக்காது. இப்போது இவற்றில் எது வேண்டுமானாலும் கிடைக்கிறது. ஜப்பான், அமெரிக்கா, கனடா, பல்கேரிய நாட்டைச் சேர்ந்ததா என்று கேட்டு வருகிற விவசாயியைத் திணற அடிக்கும் வகையில் இங்கே உரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. வெளிநாட்டுச் சரக்கு எதுவும் வேண்டாம், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தைச் சார்ந்த, வடக்கே இருந்து வரக்கூடிய சிந்திரி உரம் கிடைக்கிறது என்று கேட்டால், அது இல்லையென்றால், நெய்வேலி உரம் இருக்கிறது, அதுவும் வேண்டாமென்றால் 'பாக்ட்' கம்பனியாரின் உரம் இருக்கிறது, இதில் எது வேண்டும் என்று கேட்கிற அளவுக்கு உரம் மிக அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இன்றையதினம் இந்த நாட்டு விவசாயி அந்த உரங்களின் பயனையெல்லாம் நன்றாகத் துய்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட வகையிலேதான் இன்றைய தினம் விவசாயத் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் பல்வேறு பரீட்சார்த்தமான திட்டங்களையும் நடைமுறைகளையும் இன்றையதினம் கடைப்பிடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் இன்றையதினம் அதிகமாகத் தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டு வருகிறது. கோவையில் இதற்காக ஒரு சர்வகலா சாலை ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்தி நமக்கெல்லாம் மிகப் பெரிய பெருமையை அளிக்கிறது. இதன் மூலமாக நாடுமெல்லாம் மாபெரும் பலன்களை அனுபவிக்க இருக்கிறோம் என்று என்னால் நிச்சயமாகக் கணிக்க முடிகிறது. இந்த முறையில் உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டே போனால், இந்த நாட்டின் உணவுப் பிரச்சனை நிச்சயமாகத் தீர்க்கப்பட்டுவிடும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. 3, 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த நாட்டில் உண்ணா அரிசி கிடைக்காத நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் வேண்டிய அளவு எங்கேயும் அரிசி கிடைக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, நல்ல அரிசியும் கிடைத்து வருகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அம்மையார் அவர்கள் தலைமையில் இந்தத் துறை இன்னும் 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு இயங்கினால், இங்கே உற்பத்தியாகும் நெல் இந்த மாநிலத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதோடு கூட அண்டை மாநிலங்களான கேரளத்தின் தேவையையும், மைசூரின்

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[31st March 1970]

தேவையையும் பூர்த்தி செய்வதோடு கூட, எஞ்சியும் இருக்கிற நிலையில் எஞ்சியிருக்கிற அரிசியை என்ன செய்வது, ஏற்றுமதி செய்ய டெல்லியிலிருந்து அனுமதி வேண்டுமா என்றெல்லாம் கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகப் போகிறது. அந்த அளவுக்கு இந்த விவசாயத் துறை உயர்வடையப் போகிறது என்று என்னால் கணிக்க முடிகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் இங்கே இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். டெல்லியில் இந்தத் துறைக்கென்று ஒரு அலுவலகம் இருக்கிறது. இந்தத் துறைக்கென்று ஒரு செயலாளர் இருக்கிறார். இதற்கென்று ஒரு அமைச்சர்கூட இருக்கிறார். இவைகள் எல்லாம் தேவைதான் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் டெல்லியிலிருந்து நமக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் திட்டங்கள் என்ன? இங்கே நடக்கிற உற்பத்தியைப்பற்றி அவர்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா? இங்கே நடக்கும் செயல்களைப்பற்றி எந்தக் குறிப்பேனும் அவர்களிடம் இருக்கிறதா? அதைப்பற்றி அவர்கள் ஆராய்கிறார்களா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலையில் டெல்லியில் இதற்கென்று ஒரு தனித் துறை, மாநிலத்தில் இருப்பதைப் போன்ற ஒரு துறை தேவைதான், அது நீக்கப்பட வேண்டாமா என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய சர்க்கார் விதைப் பண்ணைக்காகப் பல்வேறு இடங்களில் பரீட்சார்த்தமான நடைமுறைத் திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக இராணிப்பேட்டைக்கு அருகில் நாவல்பூரில் ஒரு மாதிரி விதைப் பண்ணை இருக்கிறது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கள்ளக்குரிச்சியில் ஒன்றும் இருக்கிறது. இந்தப் பண்ணைகளை இயக்கிக்கொண்டு வரும் முறை பாராட்டக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த இரண்டு பண்ணைகள் மட்டும் போதும் என்று என்னும் அளவுக்கு மிதவாதமாக இருக்க முடியாது. இதன் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க வேண்டும்.

ஜெயா, பத்மா போன்ற ரகங்களைப் பயிரிட்ட பிறகு, அந்த நிலத்தில் ஏற்கெனவே ஜப்பான் முறையில் பயிர் செய்யப்பட்டிருந்தால், அங்கே இன்டர் கல்டிவேட்டரை வைத்து உழுது மீண்டும் அதில் அந்தப் பயிரை அப்படியே வளர்த்து வந்தால் நல்ல பலன் தருகிறது. மீண்டும் நடவு நட்டு பயிரிட்டு செலவு செய்யாமலே அதில் நமக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கிறது. முதல் தடவை பயிரிட்டபோது 50 மூட்டை கிடைத்தால், இரண்டாவது தடவை பயிரிடும்போது இன்னும் அதிகமான மசகூல் கிடைக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைப் பற்றிச் சரியான முறையில் தகுந்த பிரச்சாரம் மக்களிடையே செய்தாக வேண்டும். இந்தச் சர்க்கார் அதை அருள்கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றை மட்டும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். பல வகையான உரங்கள் இன்றைய தினம் கிடைக்கும் சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. ஆனால் நம்முடைய விவசாயிகள் விஞ்ஞான ரீதியில் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் போதிய அளவில் தெரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை நான் இங்கே வருத்தத்தோடு குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத் துறையில் மக்களுக்கு உதவுவதற்கு என்று கிராம சேவகர்கள் என்ற பெயரிலும், ஈ. ஓ. (அக்கிரகஸர்) என்ற பெயரிலும் பல அலுவலர்கள் கிராமங்களுக்கு வருகிறார்கள். சாதாரணமாக இந்த ஈ. ஓ. (அக்கிரகஸர்) என்பவர் பீ. டி. ஓ. ஆபீசின் 4 கவர்களுக்கு உள்நேயே இருந்து விடுகிறார். தவறி அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டாலும், அல்லது விவசாயத் துறையைப்பற்றி எதையேனும் கேட்டாலும், அவர்கள் தருகிற ஆலோசனைகள் கொஞ்சமும் பொருத்தமாக இருப்பதில்லை. முன்பெல்லாம் ஒன்றைச் சொல்லுவார்கள்.

[31st March 1970]

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

"If there are four Economists, there will be five different opinions." 6-20
அதைப் போல விவசாயத் துறையில் இன்றைக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், If there are four Agricultural Extension Officers, there will be five different opinions about the same issue. என்று குறிப்பிட வேண்டும். அந்த அளவுக்கு ஒரு பயிருக்கு எந்தப் பூச்சி மருந்து தெளிக்கலாம், எந்த உரத்தைப் போடலாம் என்று ஒரு ஈ. ஓ. அக்கிரகஸரைப் பார்த்துக் கேட்டால், அவர் சொல்லுகிற ஆலோசனைகளுக்கும் இன்னொருவர் சொல்லுகிற ஆலோசனைகளுக்கும் நிச்சயமாக ஒத்து வருவதில்லை. இதை நான் விமரிசிப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது தான். இதை மற்றவர்கள் திசை திருப்ப வேண்டாமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்போதைய முறை நீக்கப்பட்டு விவசாயிகள் அனைவருக்கும் ஒரே முறையில் கருத்துப் பரிமாற, அவர்களுக்கு ஊக்கம்தர சர்க்கார் இன்னும் அதிக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வகையில் ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்டிருக்கிற முயற்சிகள் பெருமைக்குரியன என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பாக்டீரியா கல்சர் என்று கொடுக்கிறார்கள். குறிப்பாக, வேர்க்கடலைப் பயிருக்கு அதிகமான ஜெர்மினேஷன் கிடைக்கும் என்று பாக்டீரியா கல்சர் தருகிறார்கள். ஏக்கருக்கு 3 ரூபாய் செலவழித்தால், 100க்கு 100 விதையும் முளைக்கிறது. பீ. டி. ஓ. ஆபீசில் கேட்டால், அது உடனடியாகக் கிடைப்பதில்லை. கோயம்பத்தூரில் தயார் செய்யப்பட்டு, பிறகு தான் வர வேண்டும் என்கிறார்கள். எங்கேயும் அதை முன்கூட்டியே வரவழைத்து வைத்திருப்பதில்லை. நாம் கேட்ட பிறகு, 28 நாட்கள் கழித்துத் தான், பாக்டீரியா கல்சர் கிடைக்கிறது. நம் நாட்டு விவசாயியிடம் முன்கூட்டியே திட்டமிட்டுச் செயல்படும் தன்மை என்பது இன்னும் வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சர்க்காராவது சரியாகத் திட்டமிட்டு இதைப் போன்ற பாக்டீரியா கல்சர் வேர்க்கடலை விதைக்க வேண்டிய நேரத்தில் முன்னேற்பாடாக வாங்கி வைத்திருந்து விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும்போது தருவது, அவர்களுக்கு இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவது என்பனவெல்லாம் சிறந்த முறையில் பயிர் செய்வதை ஊக்குவிக்கும் என்பதால் அதைப் பற்றியும் இங்கே நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, விலைவாசியைப்பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். இன்றைய தினம் எங்கள் கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் திருவள்ளூர் தாலுகாவில் வேர்க்கடலை பிடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் விலை நியாயமான விலை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்ற வருஷத்திற்கு முன் ரூ. 40க்கு மேல் ஒரு மூட்டை விற்கவில்லை. 64 பட்டணம் படி கொண்ட மூட்டை முன்பு ரூ. 36க்கு விற்பது. சென்ற ஆண்டுதான் ரூ. 44 அல்லது ரூ. 45 ஆயிற்று. இந்த மாதம் 20ம் தேதி திருவள்ளூரில் ரூ. 52 வரையில் விற்கிறது. 22ம் தேதி ரூ. 52 ஆயிற்று. 24ம் தேதி ரூ. 54விருந்து ரூ. 56½ ஆயிற்று. 29ம் தேதி ரூ. 53 என்று குறைந்துவிட்டது. இன்றைய தினம் ரூ. 53 ஆயிற்று. ரூ. 50க்கு விற்பது கூட லாபம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் என்னுடைய நோக்கம் என்ன வென்றால், ஒரு வாரத்திற்குள் இப்படி விலை ஏறுவதும் இறங்குவதுமாக இருக்கிறதே என்பதுதான். இப்படி இருப்பது முறைதான் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதனால் விவசாயிகள் பிற்காலத்தில் எந்த அளவு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். பெரியவர் திரு ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் நியாயமாகக் கேட்டார்கள். கரும்பு பயிரிடுவது கட்டுப்பாடாகவில்லை என்று சொன்னார்கள். எதனால் அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது? நம் நாட்டில் எந்த அளவுக்கு எந்தப் பண்டத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற திட்டம் கிடையாது. இந்தத் துணைக் கண்டம் பூராவும் அப்படிப்பட்ட

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[31st March 1970]

நிலைமை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவ்வளவுதான் அரிசி தேவைப் படுகிறது, அதற்கு இவ்வளவுதான் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். இவ்வளவுதான் சர்க்கரை தேவையிருக்கிறது, அதற்கு இவ்வளவுதான் கரும்பு மூலமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற திட்டம் நம்மிடம் இல்லை. இதை முன்கூட்டியே செய்வதில்லை. டெல்லியிலே ஒரு விவசாயத் துறை அமைச்சர் இருக்கிறார் என்றால், இதையெல்லாம் செய்வதைத் தவிர, அவருக்கு வேறு வேலை என்ன இருக்கமுடியும் என்பதுதான் நமக்குத் தெரிய வில்லை. இந்த வேலையைக் கூடச் செய்யாவிட்டால், அதற்கு ஒரு அமைச்சர் ஏன் வேண்டும்? இதைவிட வேறு எந்தக் காரியத்தைச் செய்வதன் மூலமாக நாட்டு மக்களுக்குப் பலன் தர முடியும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் எவ்வளவோ பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் நேரம்தான் இல்லை. 1968-69ல் 38.55 லட்சம் டன் தான் அரிசி இருந்தது என்றால், இன்றைய தினம் 45.32 லட்சம் டன் உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது. சுமார் 23, 24% ஒரே ஆண்டில் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் தலைமையில் இயங்குகிற இந்தத் துறை இன்றைக்குப் பெருமைக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியதாக விளங்குகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. திட்டமிட்டு அடுத்த ஆண்டு 49 லட்சம் டன்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று இருக்கிறார்கள். அதை யாராலும் வியந்து பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்படியெல்லாம் இருக்கக்கூடிய இந்தத் துறை பெருமைக்குரியதாகவும் நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படுகிற முறையிலும் செயலாற்றி வருகிறது என்பதற்காக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற இந்த வேளாண்மைத் துறையின் குறிப்பில் என்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்தி இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன். மேலவையில் பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஓரளவுக்குப் பாராட்டுகிற முறையில் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஐ. ஆர். 8 நெல்லையும் அதற்குண்டான வைக்கோலையும்பற்றி நீண்ட நேரம் விவாதிக்கப்பட்டது. அந்த நெல்லும் வைக்கோலும் சிறப்பாக மாட்டுக்குத் தீவனமாகவும், உணவுக்குச் சிறப்பாகவும் இருக்கின்றன என்று சிலர் பேசினார்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் தற்சமயம் அவற்றைப் பயிரிட்டாலும், ஒரு சமயத்தில் அந்த நெல்லை யாரும் சாகுபடி செய்ய முன்வரவில்லை. அந்த நிலை இருந்தது அப்போது. இப்போது அதிக அளவில் அதைப் பயிரிடுவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நெல் புதிய ரகமாக இருப்பதால், அதற்குப் பிரசாரம் தேவைப்பட்டது. அதைப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில்தான் இப்போதும் இருக்கிறோம். போகப்போக அதற்குப் பிரசாரம் தேவையில்லாமல் போகும். ஒரு புது நெல்லைக் கண்டுபிடிக்க பல அதிகாரிகள் ஆராய்ச்சிகளைச் செய்கிறார்கள். ஆடுதுறை 27 (ஏ.டி.டி. 27) என்ற விதை 7 விதமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். 1967க்குப் பிறகுதான் அது அதிகமாகப் பயிரிடப்பட்டது. புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். நான் இதைக் குறிப்பிடுவதனால் இந்த அரசுக்கும் அந்த அரசுக்கும் ஏதாவது வித்தியாசத்தைக் காட்டி நாங்கள்தான் அதிகம் பயிரிடுவதற்கு முயற்சி செய்தோம் என்ற பெருமையைத் தட்டிக்கொள்வதற்காக இதைச் சொல்வதாகக் கருதக் கூடாது. அந்த நெல்லைப் பயிரிடும்படி சொல்லியதற்குப் பின்னால் அதற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். விதைகளைக் காலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். தேவையான உரத்தை நேரத்தில் கொடுக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் கடந்த காலத்தில் செய்யாமல் நல்ல விதைகளைக் கண்டுபிடித்தும் அதிகமான நிலப்பரப்பில் அவற்றைப் பயிரிடமுடியாத நிலை இருந்தது. இப்போது அதிக விளைச்சல் தரக்கூடிய நெல்லை விளைவிக்கும் சாத்தியக் கூறுகள் ஏற்பட்டு, இதை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு பயிரிடுகிறார்கள் என்பதை

[31st March 1970]

[திரு. கே. எஸ். மணி]

மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் இந்த வேளாண்மை இலாகாவில் நல்ல திறமையுள்ள அதிகாரிகள் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படித் திறமையாக வேலை செய்யும் அதிகாரியை சர்க்கார் விதிப்படி மூன்று வருடங்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் அங்கேயிருப்பது சரியல்ல என்று மாற்றிவிடுகிறார்கள். அது மற்றத் துறைகளில் மரபாக, நியதியாக இருந்தாலும், இந்த வேளாண்மை இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் அப்படியிருக்கத் தேவையில்லை என்பதை மிகப் பணிவோடு அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையிலுள்ள அதிகாரிகள், அலுவலர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுவதால், அவர்கள் அந்தந்தப் பகுதியின் நிலைமையையும், அங்குள்ள விவசாய முறைகளையும் தெரிந்து காரியமாற்ற ஆரம்பிக்கும் நிலையில், அவர்கள் பணி அங்கே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. புதிய அதிகாரிகள் வந்து பொறுப்பை ஏற்று, மீண்டும் அவற்றையெல்லாம் அறிந்து செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்குக் காலம் இல்லை. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில்.....

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் சொல்கிறேன். முதலில் உள்ள விவசாய இயக்குனர் ஐ. ஆர். 8 போட வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். அடுத்தாற்போல் வந்தவர் ஐ. ஆர். 8 நெல்லைப் பயிரிடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படி அதிகாரிகளுக்குள்ளேயே அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அபிப்பிராய பேதம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கான காரணம் எனக்குத் தெரியும். ஐ. ஆர். 8 நடுவதால் பலன் இல்லை என்று சொன்னவர் ஒரு அதிகாரி. நட்டால் பலன் உண்டு என்று சொன்னவர் வேறு ஒரு அதிகாரி. ஆனால் அவர்கள் சொல்லிய காலத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். திருச்சியில் ஒரு முறை இதை விதைத்து அதிகப்படியான நோய் அதில் வந்துவிட்டது. நாம் அந்த நெல்லை அதிகப்படியான அளவில் போட்டால், இங்கேயும் அது பரவிவிடும் என்ற அச்சம் வந்தது. கடந்த இரண்டு வருஷங்களில் அதிகமான அளவுக்கு ஐ. ஆர். 8ல் நோய் வந்து விட்டது. இது மற்ற பலன் அளிக்கும் ஆடுதுறை 27க்கும் பரவும் என்பதால், இதை நடக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அந்த நோய்க்கான மருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதனால் அதை நடலாம் என்று அடுத்து வந்த அதிகாரி சொன்னார். அதை வேண்டாமென்று சொன்ன அதிகாரியை இப்போது கேட்டால் ஐ. ஆர். 8 நடலாம் என்றுதான் சொல்வார். அதிகாரி மாற்றத்தால் சொன்னதல்ல அது. கால மாற்றத்தினால் சொல்லப்பட்டது. மருந்து அடித்த பிறகும் இப்போது நோய் வராமல் இல்லை. தடுப்பு முறை அப்போது இவ்வளவு எளிதாக இல்லை. இப்போது அது கண்டுபிடிக்கப் பட்டு பயிர்களைக் காப்பாற்றும் நிலைமை வளர்ந்துவிட்டதால், துணிந்து அதை நடுகிற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. திறமையான அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டால், மூன்று வருஷ கெடுவிற்குள் அவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்ற நியதிக்காக அவர்களை மாற்றக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாநில விவசாயத் துறை இயக்குனரே ஒரு வருஷத்திற்குள் மூன்று பேர்கள் மாற்றப்பட்டார்கள்.

திரு. கே. எஸ். மணி : பல காரணங்களை உள்ளிட்டு அதையெல்லாம் செய்கிறார்கள் என்பது எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவருக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியிருந்தாலும் கூட, மாற்றக் கூடாது என்று அரசுத் தரப்பிலிருந்து சொல்வதில் தவறில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். காஷிக்கு

[திரு. கே. எஸ். மணி]

[31st March 1970]

வர இருக்கிற தண்ணீருக்கு ஏற்படக்கூடிய தட்டுப்பாட்டைக் குறித்து, நிலத்தை விட்டே போய்விடலாம் என்று மிராசுதார்கள் கருதுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் மிகவும் பணிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் 50 வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு நஞ்சையில் விளையும் சம்பாவுக்கும் குறுவைக்கும் என்ன விலையாக இருந்தது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் விசாரித்து, இந்த வருஷம் என்ன விலை என்பதைத் தெரிந்துகொண்டால், அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள். உள்ளபடியே 45 சதவிகிதத்திற்கு விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை ஆதாரத்தோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எல்லாப் பொருள்களுக்கும் விலை ஏறியிருக்கிறது. பண வீக்கம் காரணமாக யாரும் பொருள்களை வைத்துக் கொள்வார்கள். பொருள்களில் முதலீடு செய்கிறார்கள். அதே மாதிரி, மற்றப் பொருள்கள் மாதிரி நிலத்தின் விலை ஏறியிருக்கிறதா?

திரு. கே. எஸ். மணி : விவசாயத்திற்கு விலை குறைந்திருக்கிறது, அதனால் பலன் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவுதான் உயர்ந்தாலும் ஜனங்களுக்குத் தெரியாது. நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயம் என்பது சங்கடம் நிறைந்த தொழில். இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சிக்கலான தொழில். ஆனால் ஆர்வம் மிகுதியான தொழில். நடவு நேரத்தில் கஷ்டமாக இருக்கும். நட்டதற்குப் பிறகு குல் பருவத்தில் அதைப் பார்த்தால், வேறு எங்கேயும் போவதற்கு மனம் வராது. நல்ல குல் பருவத்தில் நஞ்சை நிலங்களுக்குப் போய்ப் பார்த்தால், வேறு கண்காட்சிகளையோ, வேறு காரியங்களையோ போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்ற மனம் வராது. அவ்வளவு சிறப்புடைய தொழில். அது கொஞ்சம் சங்கடமான தொழில்தான் என்ற குறை இருந்தாலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் நீங்கள் வந்து நேரடியாகப் பார்க்க வேண்டும். நான் விவசாயப் பிரச்சனையில் அதிக கவனம் செலுத்தி வந்தாலும், சென்ற ஆண்டு நேரடியாகக் கவனித்து கொஞ்ச நஞ்சம் விட்டுப்போன அனுபவங்களையும் நான் பெற்றேன். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த நெல், அதிக மகசூல் என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் வளர்ந்து வருகிறது. அதிலே கூட, ஒரு அதிகாரி இப்படிச் சொல்லுகிறார், மற்றொரு அதிகாரி வேறுவிதமாகச் சொல்லுகிறார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆரம்பத்தில் அப்படித்தான் இருக்கும், போகப் போக சமாளிக்கப்பட்டு விடும். காரணம் அப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் வருகின்றன. உதாரணமாக, மிகக் குறைந்த அளவில் வளருகிறது ஐ. ஆர். 8 நெல். தஞ்சை மாவட்டத்தில், நன்னிலம் தாலுக்காவில் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். கலெக்டர் அவர்களுக்கு நான் விவரமாகத் தெரிவித்தேன். கலெக்டர் அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு போய்க் காண்பித்தேன். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் காரில் போகும்போது காட்டினேன். ஐ. ஆர். 8, ஏ.டி.டி. 27 எவ்வளவு உயரம் வளருகிறதோ அந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது. அதிகாரிகள் வந்து சொல்லுகிறார்கள், ஐ. ஆர். 8 குறுகிய அளவிற்கு வளரும், அப்போதுதான் அது காற்றில் அடிபடாது, ஆகவே இவ்வளவு உயரம் வளரக்கூடாது என்கிறார்கள். அந்த அதிகாரி சொன்னது எல்லாம் தப்பு என்று சொல்ல முடியாது. சில தகுதி அந்த மண்ணிற்கு இருக்கிறது. பிறகு அந்த மண்ணை எடுத்து இப்போது ரிசர்ச்சிற்கு அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அந்த மண்ணில் ஐ. ஆர். 8 இவ்வளவு உயரம் வளருவதற்கு என்ன தகுதி, அதை எப்படி நாம் குறைக்கலாம் என்று பார்க்கிறார்கள். அதற்காக ஐ. ஆர். 8 நெல் உயரம் வளரக் கூடியது, ஒரு அதிகாரி அது குறைவாக வளரக் கூடியது என்று சொல்லுகிறார் என்று அர்த்தமல்ல. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் போகப் போக மாறிவிடும். ரொம்ப அனுபவம் வந்திருக்கிறது. அதனால்தான் முன் கூட்டியே சொல்லுகிறேன்.

இன்னொன்று, விதை, உரம், இவைகளைப்பற்றிப் பெரும் குறை ஒன்றும் சொல்லக் கூடிய அளவில் இல்லை. தேவையான அளவிற்குக் கிடைக்கிறது. என்னென்ன விதை வேண்டுமோ கிடைக்கிறது. ஆனால் அதிலே

31st March 1970]

[திரு. கே. எஸ். மணி]

ஒரு சிறிய சிக்கல். உரம் மூட்டைக் கணக்கில் கிடைக்கிறது. அது எடைக் கணக்கில் கிடைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. இத்தனை கிலோ மூட்டை என்று கொடுக்கிறார்கள். ஒரு அரை மூட்டை கேட்டால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஒரு 150 குழி நிலம் வைத்திருப்பவர் போய்க் கேட்டால், அரை மூட்டை ஒரு அளவும் இல்லை. அதை வெளி மார்க்கெட்டில் தான் வாங்க முடியும் தவிர, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வாங்க முடியாது. காரணம் அதை எடை போட்டு விட்டால், அதிக காலத்திற்கு வைத்திருக்க முடியாது, உரத்தை ஓராண்டு காலத்திற்கு அதிகமாக வைத்திருந்தால், இத்தனை பர்சென்ட் குறைகிறது என்று அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது, அதற்குத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் வேறு எந்த முறையையாவது கையாளலாமா என்பதுபற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தப் பூச்சி மருந்துகளுக்குக் கொடுக்கிற “சப்சிடி” ஏதோ நிறுத்தப்பட்டு விடும்போல் இந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரியவருகிறது. ரொம்பத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அந்தத் தொகையை நிறுத்தக்கூடாது. மருந்துபோடுவது என்பதை ரொம்பப்பேர் காலத்தில் செய்வதில்லை. அதற்கு காசுச் செலவு ஒரு காரணம். இன்னொன்று, அதற்குத் தேவையான அளவிற்கு “அட்வைஸ்” கொடுப்பதற்கு ஆள் குறைவாக இருக்கிறது. “பீல்ட் அட்வைசர்ஸ்” ரொம்பக் குறைவு. அதற்காகக் கிராம சேவக்குகள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கிராம சேவக்குகளுக்குப் பல வேலைகள். அந்தப் பல வேலைகளில் அவர்களுக்கு முக்கியமாக இந்த விவசாயத் துறை இருக்கிறது. அவர்கள் பல கிராமங்களுக்குக் காலத்தில் போய்ச் சேர முடிவதில்லை. சிக்கல் இருக்கிறது. அதில் எத்தனை கிராம சேவக்குகள் விவசாயத்திற்கு மட்டும் என்று அந்த பிளாக்கில் இருக்கிறதோ, அத்தனை கிராம சேவக்குகளும் அதற்காக வேலை செய்ய வேண்டும். மற்ற கிராம சேவக்குகள் வேறு பல பணிகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று திட்டவட்டமான உத்தரவு நிச்சயமாகப் பிறப்பிக்கப்பட வேண்டும். இதை நான் குறிப்பாகக் கூறுவதற்குக் காரணம் இதுதான். அந்தக் கிராம சேவக்குகளுக்கு டிரெய்னிங் கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். டிரெய்னிங் கொடுப்பதால் மட்டும் பயனில்லை. அவர்களை அந்த இலாகாவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய கண்ட்ரோலின் கீழ் வர வேண்டும். அவர்கள் விவசாய இலாகாவில் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால், அங்கே இருக்கிற டி. ஓ. அல்லது ஜே.டி.ஓ. அவர்களைக் கூப்பிட்டு இந்த வேலையைச் செய் என்று உத்தரவிடுகிற அளவிற்கு அதிகாரம் வேண்டும். விவசாயத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிற கிராம சேவக்குகளுக்குக் காலத்தில் பயிற்சியளித்து அவர்களை இந்த விவசாய இலாகாவின் கண்ட்ரோலின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும். அது மிக முக்கியம். இப்போது சில பகுதிகளில் அந்தந்தக் காலத்தில் போய் விவசாயிக்கு அறிவுரை வழங்குவதற்கு ஆள் பஞ்சம் நிறைய இருக்கிறது. பீல்டு அட்வைசர்கள் ரொம்பக்குறைவு. அதை நான் கண்டிப்பாகச் சொல்ல வேண்டிய கட்டம் இப்போது வந்திருக்கிறது.

ஐ. ஆர். 8 ஆராய்ச்சிகளைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் தனியார் துறையில் கண்டுபிடித்த ஜயா, பத்மா, பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். எனக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லை. என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஐ. ஆர். 8, ஐ. ஆர். 5, சி. ஓ. 33, சி. ஓ. 27 இப்படிப்பட்ட நெல்களுக்கு இருக்கிற நிலைமை ஜயா, பத்மாவிற்கு இல்லை. எனக்கு அவ்வளவு பிடித்த மில்லை என்று சொல்வதற்குக் காரணம், என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தில் அந்த நெல்லுக்கு அவ்வளவு மகசூல் இல்லை என்பதே. நாள்தோறும் 10, 15 ரக நெல்களைச் சொல்லி ஒவ்வொன்றிற்கும் இவ்வளவு இவ்வளவு உரம் போட வேண்டுமென்று பட்டியல் சொல்லிக் கொண்டு வந்தால், சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. நாங்கள்

[திரு. கே. எஸ். மணி]

[31st March 1970]

குறுவைக்கும் கண்டுபிடித்தாகி விட்டது, தாளடிக்கும் கண்டுபிடித்தாகி விட்டது, சம்பாவிற்கும் கண்டுபிடித்தாகி விட்டது. இரண்டு வருஷம் போகட்டுமே. எந்த நெல் எவ்வளவு பலன் கொடுக்கிறது என்று தெரிந்து விடுகிறது. குறுவைக்கு ஐ. ஆர். 8 கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல 33 சி. ஓ. குறுவைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏ.டி.டி. 27 அளவிற்கு சி. ஓ. 33 பலன் கொடுக்காது. ஏ.டி.டி. 27 அளவிற்கு வளர்ச்சி, ஐ. ஆர். 8 அளவிற்குத்தான் விளையும். ஏ.டி.டி. 27 போல அதிக மகசூல் தரவும், ஐ. ஆர். 8 போல நன்கு பரிமளிக்கவும் இப்போது ஒரு நெல்லைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். ஜயா, பத்மா, என்பனவற்றைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், அனுபவத்தில் பார்க்கிறபோது, அவர்களுக்கே அவற்றில் அவ்வளவு நம்பிக்கை இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகையினால் தான் அதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான மானியக் கோரிக்கைமீது நாம் பேசுவதற்குக் கிடைத்திருக்கிற வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கெல்லாம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: இந்த மானியத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்ததே ரொம்பப் பெரிய விஷயம். அவர்கள் பேசுவதற்கு இடமளிக்காமல் இருப்பது ரொம்பக் கவலையாக இருக்கிறது. அதனால் இன்னும் கொஞ்சம் பேசுவதற்கு விட்டு, நாளைக்கு வேண்டுமானால் மாண்புமிகு அமைச்சர் பதில் தரலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

டெபுடி சேர்மன்: இது மானியத்தைப்பற்றிய பேச்சு அல்ல. வெறும் “பாலிசி டிஸ்கஷன்” தான்.

திரு. கே. எஸ். மணி: ஆகையினால் நெல் ரகத்தைப் பொறுத்த வரையில், இப்போது இருக்கிற அளவிற்கு வைத்துக்கொண்டு ஓராண்டு, இரண்டாண்டு பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். அதிலே இரண்டு மூன்று ரகங்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே ஐ. ஆர். 5 தாளடிக்கு ரொம்பப் பிரமாதமாக விளைந்திருக்கிறது. நான்கு கொஞ்சம் மன வருத்தத்துடன் இருந்தேன். ஐ. ஆர். 5ல் அதிக கவனம் செலுத்தாமலிருந்தேன். ஆனால் 20 மேனிக்குக் கண்டு முதல் ஆகி இருக்கிறது என்று நான் மகிழ்ச்சியோடு சொல்வதற்குக் காரணம் அந்த நெல்லை நான் அவ்வளவு நம்பவில்லை. இருந்தாலும், 20 மேனிக்குக் கண்டிருக்கிறது. எனவே அடுத்த சாகுபடிக்கு அதையே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் தான் இருக்கிறது.

6-40 **திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி:** 20 மேனிக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள், அது என்ன கணக்கு?

திரு. கே. எஸ். மணி: 20 மேனி என்று சொன்னால், ஒரு மாவிற்கு 20 கலம். 48 பட்டணம் படி கொண்டது ஒரு மூட்டை. 24 மரக்கால். 12 மரக்கால் கொண்டது ஒரு கலம். 12 மரக்கால் கொண்ட கலம் 20 ஒரு மாவிற்கு, அதாவது 300 குழி அல்லது 1/3 ஏக்கரில் விளைகிறது.

திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: ஒரு ஏக்கருக்கு 21 கோட்டை கிடைத்தால், நாங்கள் அதை மேனி என்று சொல்லுகிறோம்.

திரு. கே. எஸ். மணி: இப்படிப்பட்ட ஒரு குழந்தையிலே விவசாயத் துறையினுடைய இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பு அதிக கவனத்தோடு நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூச்சிக் கொல்லி மருந்திற்கு இதுவரை கொடுத்து வந்த மானியத்தை நிறுத்திவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். காவிரி நீர்ப் பிரச்சனையைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியது ஒரு புறம் இருந்தாலும், நாம் நம்முடைய நீர்ப் பாசனத்திற்கு பூமியின் அடியிலிருக்கும் நீரைக் கொண்டு வருவதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இங்கு வந்திருந்த அமெரிக்காக்காரர்கள் கூட சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். இப்படி பூமியின்

31st March 1970]

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

அடியிலிருக்கும் நீரை வெளியே கொண்டு வந்தால், இந்த தஞ்சைத் தரணியையும் ஒரு குட்டி அமெரிக்காவாக மாற்றிவிடலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தமாதிரி நில நீரை வெளியே கொண்டு வருவதற்கு இன்னும் அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

* **திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு:** தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை கொள்கைக் குறிப்பை அனுசரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேளாண்மைத் தொழில் மிகச் சிறந்தது. விவசாயத்தில் நான் நேரடியாக ஈடுபட்டவன். பருவ காலங்களில் மாறி மாறி வரும் பயிரின் அழகினைக் கண்டு அதைப் பயிரிட்டவன் மகிழ்வு கொள்வான் என்று நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை என்று கருதுகிறேன். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களெல்லாம் அதைப் பரம்பரையாகச் செய்து வருகிறார்கள். ‘ஏரும் இரண்டு தாய்.....’ என்றும் உள்வே இனிது’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் ஆன்றோர்கள். அது எவ்வளவு தூரம் இந்தக் காலத்திற்குப் பொருந்தும் என்று சொல்வதற்கில்லை. பல தலைமுறையாக இந்திய நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த நாட்டை அரசர்கள் அன்னியர்கள் ஆண்ட காலத்தில் நிலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழுதார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் இருந்தது. விவசாயம் செய்வது கட்டுபடியாகாமல், வருகிற வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு காரியங்களை நடத்திச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஆனால் சுதந்திரம் வந்த பிறகு நல்ல வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டு விவசாயம் கட்டுபடியாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. அதன் காரணமாக மற்றத் தொழில்களைவிட்டு விவசாயம் கட்டுபடியாகும் தொழில் என்ற நிலைக்கு மாறி வந்திருக்கிறது. இருப்பினும் அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் சக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது பல ரக நெல் வந்திருக்கிறது. அதிலே ஐ.ஆர். 8 நல்லதா? நோய்க்கு மருந்து கண்டு பிடித்தது சரிதானா? இந்த வைக்கோலை மாடுகளுக்குப் போடலாமா என்பன போன்ற வாத விவாதங்கள் அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். புதிதாக இந்த மாறுதல் ஏற்பட்டாலும், அது அதிர்ச்சியை எங்களுக்கு ஏற்படுத்துவது இயல்பு. சிறிதுகாலம் சென்றுவிட்டால் இந்த மாறுதல் பழக்கப்பட்டுப் போய் சகஜமாகிவிடும். ஆகவே இதைப்பற்றி வாத விவாதங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன். ஐ.ஆர். 8 வைக்கோலைக் குறைந்தது 3 மாத மாவது போர் போட்டு வைத்து, மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகு மாட்டிற்குப் போட்டால், அதை மிகவும் விரும்பிச் சாப்பிடும். அப்போது அதிலிருக்கக்கூடிய சொரசொரப்பு சக்தி நீங்கி நாவிற்கு மெதுவாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. நான் ஐ.ஆர்.8-ஐ ஒரு சென்டிஸ்கூட பயிரிடவில்லை. எங்கள் பிழைப்புத்தான் உங்களுக்குத் தெரியுமே. இதை என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலே சொல்லவில்லை. இருக்கக்கூடிய நிலைமையை வைத்து இப்படிச் சொல்கிறேன்.

இந்த வேளாண்மைக் கொள்கைக் குறிப்பில் பல விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் விவசாயிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயன்தரத் தக்க விவரங்களாக இருக்கின்றன. இவைகள் தவிர, தினமும் புதிய புதிய விஷயங்கள் வானொலி மூலமாக ஒலி பரப்பப்பட்டு வருகின்றன. இது மட்டும் போதாது. சிறு சிறு விஷயங்கள், புதிய புதிய திட்டங்கள் போன்றவற்றை அதன் அனுகூலங்களை விவசாயிகள் பெற வேண்டும் என்ற வகையில் துண்டுப் பிரசுரங்களைக்கூட கிராமங்களில் விநியோகிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : நீர்ப்பாசனம், உரம் இவைகளை உள்ளடக்கிய

[திரு. கே. எஸ். மணி]

[31st March 1970]

ஏறத்தாழ 23 துண்டுப் பிரசுரங்களை நான் சேர்த்து வைத்திருக்கிறேன் அவ்வளவு பிரசுரங்கள் அரசாங்கத்தால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : “இன்டன்சிவ் ப்ரோகிராம்” இருக்கிற பகுதிகளில் இந்தப் பிரசுரங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மற்றப் பகுதிகளில் இவை போன்ற துண்டுப் பிரசுரங்களுக்கு அவசியம் இல்லாததால், அங்கே விநியோகிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : துண்டுப் பிரசுரங்கள் நிறைய வெளியிடலாம். விவசாயிகள் பஞ்சாங்கம் என்று வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் இருந்தபோது வந்தது. அவ்வாறு வந்த பஞ்சாங்கங்கள் கலெக்டர் ஆபீசிலேயே மாதக் கணக்கில் முடங்கிக் கிடக்கும். இந்த மாதிரி இப்போதும் இருக்கக் கூடாது. துண்டுப் பிரசுரங்களைக் காலாகாலத்தில் விநியோகிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால், அது மிகுந்த பயனைத் தரும். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கலெக்டர் ஆபீசில் கட்டி வைக்கப் பட்டதுபோல, இப்போது பிளாக் ஆபீசில் இந்தப் பிரசுரங்கள் கட்டி வைக்கப்பட்டு விடுகின்றன. ஆகையால் இவ்வாறு நேரிடாமல் பார்த்துக்கொள்வதில் அதிக கவனம் செலுத்துவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

“வறட்சி வட்டாரங்களில் புரட்சிகரமான பயிர் முறையை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முக்கியத் தேவையை மத்திய அரசும் உணர்ந்துவிட்டது. ஏழு மாநிலங்களில் உள்ள குறைந்த அளவு மழை பொழியும் மாவட்டங்களில் சிறப்புத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று மத்திய அரசு அறிவித்தது. இதில் தமிழ்நாடு மாநிலமும் ஒன்றாகும்.” என்று குறிப்பில் ஆரவது பக்கத்தில் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டில் இந்த மத்திய அரசின் திட்டத்தின் மூலம் பயன்பெற வேண்டிய ஜில்லாவாக ராமநாதபுரம் மாவட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான் கேட்பதில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, சிறிய அளவு நிலக்கிழார்களுக்கான திட்டம் என்று இந்தக் குறிப்பின் 6-ம் பக்கத்தில் சொல்லப்பட்டு, அதில் நாடு முழுவதற்கும் சிறிய நிலக்கிழார்களுக்காக வேண்டி 30 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு, நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செயல்படுத்த திட்ட ஆணைக் குழு ஒரு திட்டத்தைச் சேர்த்துள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ் நாட்டுக்கு ஒரு மாவட்டம் ஒதுக்கப் பட்டு, அதைத் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6-50
p.m.

அடுத்தபடியாக, மிகக் குறைந்த அளவு நிலங்களை உடைய குறு நிலக் கிழார்களுக்கும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் உரிய திட்டம் ஒன்று 7-வது பக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஹெக்டேர் பரப்பளவிற்குக் குறைவாக, அதாவது 2½ ஏக்கருக்கும் அதற்குக் குறைவாகவும் நிலத்தை வைத்திருக்கிற குறு நிலக்கிழார்களுக்கும், தமது வருமானத்திற்கு வேளாண்மையையே பெரிதும் நம்பியிருக்கும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் இப்பணித் திட்டங்கள் அமையும் என்று கொள்ளைக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 2½ ஏக்கர் இருக்கும் ஒருவன் சாமை விதைப்பான். விதைத்துவிட்டு மற்ற நேரத்தில் குடும்பத்துடன் கூலி வேலை செய்வான். அறுவடையின்போது அவனுடைய நிலத்தில் விதைத்த சாமையை அறுத்து அடித்து எடுத்தால் கிடைப்பது 4 மரக்கால் அல்லது 6 மரக்கால்தான். அப்படிப்பட்ட 2½ ஏக்கரில் சாகுபடி செய்தால், என்ன கிடைக்கும்? இன்னும் அதிக நிலம் பாசன வசதியற்ற நிலமுள்ளவர்களுக்கு இது பயன் தருவதாய் அமைய வேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

31st March 1970]

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையைப்பற்றிக் குறிப்பில் ஒன்றும் சொல்லப் படவில்லை. சர்க்கரை ஆலையில் கிடைக்கின்ற லாபத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் எவ்வளவு டன் கரும்பு கொண்டுவந்து சப்ளை செய்யப் படுகிறதோ, அதைப் பொறுத்து யார், யார் எவ்வளவு டன் கொடுத்தார்கள் என்று கணக்கிட்டு, நிகர லாபத்தில் பங்குபோட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் ஸ்ரீவில்லி புத்தூரில் நேரிடையாகப் பருத்தி கொள்முதல் செய்கிறோம். எவ்வளவு குவிண்டால் மார்க்கெட்டிங் சொசைடிக்குக் கிடைக்கிறதோ, அந்த அடிப்படையில், எவ்வளவு லாபம் என்று பார்த்துப் பிரித்துக் கொடுக்கிறோம். இந்த மாதிரி ஊக்கம் அளித்தால்தான், நியாயமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பரம்பரையாகப் பங்குத் தொகை போட்டிருப்பவர்களுக்கு டிவிடெண்டு கொடுக்கப்படாவிட்டாலும்கூட, ஏழை விவசாயிகள் மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் பங்குத் தொகை 100, 200 என்று போட்டிருப்பவர்களுக்கு லாபத்தில் பங்கு இல்லாவிட்டாலும்கூட, போனஸ் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்றால் எங்கே போவது?

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : லாபம் வந்தால் “ஆப்செட்” செய்து கொள்ளலாம் என்று போனஸ் சட்டத்தில் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : வேர்க்கடலை பருத்தி ஆகியவற்றுக்கு ஏற்படும் நோயைத் தடுப்பதற்காக இன்னும் சரியான மருந்து கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கான முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உலர்ந்த பருத்தி சாகுபடியை மும்முரம் ஆக்குவது என்று குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உலர்ந்த பருத்தி என்றால், என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை. பாசன வசதி இல்லாத பகுதியில் விளைகின்ற பருத்தி என்று இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். ‘லட்சுமி’ என்ற ஒரு ரகப் பருத்தி இருக்கிறது. அது சரியான பலன் அளிக்கவில்லை. இந்த ஆண்டிலும் மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, ஜில்லாக்களில் இது நல்ல பலனைத் தரவில்லை. இது அவ்வளவு உயர்ந்த ரகம் என்று சொல்ல முடியாது. அதற்கு மாற்று ரகம் ஒன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். விதைகள் தயாரிக்க என்று ஒரு ஏற்பாடு இருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லி புத்தூரில் எம்.சி.யூ. 4 பருத்தியை விதைப் பெருக்கத்துக்காக கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொசைடி பயிரிட்டு வந்தது. அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு இந்தப் பழைய திட்டத்தை விட்டுவிடுங்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள். இந்த மாதிரி வியாபார முறை வந்துவிட்டது. யார் பெரிய பெரிய சாதனங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, யார் கோடிக்கணக்கான பணத்தை முதலீடு செய்து சம்பாதிக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஆதிக்கம் இதிலும் வருகிறது. இதை ஏன் அனுமதிக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு ஏக்கரில் புதிய பருத்தியை விவசாயிகள் பரீட்சார்த்தமாகப் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்றால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 10 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயப் பெருக்கத்திற்குத் தேவைப்படும் நீண்ட இழைப் பருத்தி கிடைக்கவில்லை. அதற்குச் சரியான விதையைக் கண்டுபிடிக்கும் திட்டத்தைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் நடத்திக் கொண்டு வருகின்றபோது.....

Thiru. G. SWAMINATHAN : May I suggest, Sir, that we may continue the discussion tomorrow also, so that we may hear the Hon. Minister in full?

[31st March 1970]

DEPUTY CHAIRMAN : I think the House will agree to sit for a few more minutes beyond 7 o'clock and complete the discussion on the Policy Note on Agriculture to-day itself. Thiru R. Krishnaswamy Naidu is the last speaker and the Hon. Minister will immediately thereafter reply to the discussion.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நீண்ட இழைப்பருத்தி உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குத் தேவையான விதைகளைக் கண்டுபிடிக்கும்போது, அந்த விதைகளை “சீட்பாரம்” (seed farm) திட்டத்தின் கீழ் கூட்டுறவுச் சங்கம் நடத்த முற்படும்போது, “கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்கும் தனிப் பட்டவர்களுக்கும் இடையே வித்தியாசம் பாராட்டக் கூடாது. இவர்களும் அவர்களும் ஒன்றுதான்,” என்று சொல்லுவதனால், முன்பு கலப்பு உரம் தயாரிக்கின்றபோது தனியார் ஆதிக்கம் ஒரு காலத்தில் இருந்தது போல, இந்தத் துறையிலும் ஏற்பட்டுவிடும். இதை வேளாண்மைத் துறை கவனிக்க வேண்டும். நாம் சொல்லுகிறபடி இத்திட்டத்தின் கீழ் விவசாயம் செய்ய வருகின்ற விவசாயிகளிடத்தில், உரம்போடுவது போன்று யோசனை சொல்ல ஏக்கர் 1க்கு 10 ரூபாய் கட்டணம் கொடு என்று கேட்பது நல்லதா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் சில அதிகாரிகள் வந்து கேட்கிறார்கள். இதை முக்கியமாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

7-00
p.m.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, எந்த ஆண்டுமில்லாத வகையில் இந்த ஆண்டு சில முக்கியமான கொள்கை விளக்கங்களைப்பற்றியெல்லாம் மேலவையிலும் விவாதிக்க வேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு விவசாயத்தைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு தரப்பட்டது உள்ளபடியே வரவேற்கத் தக்கதாகும். அமைச்சர்களாகிய நாங்களும் கேள்வி நேரத்தில்தான் பதில் சொல்லி விட்டுப் போய்விடுகிறோம் தவிர, நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிற துறைகளைப்பற்றி நல்ல விளக்கங்கள் தருவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருந்தது. இன்றையதினம் அந்த வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் நன்றி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இன்றைக்கு விவசாயத்தில் ஒரு பெரிய மாறுதல், முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. வேண்டுமென்றால் இட்டுக் கட்டிச் சொல்லுவோர் எதையாவது சொல்லலாமே தவிர, உண்மையில் விவசாயத் துறையில் எல்லா வகையிலும் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வர். விவசாயிகள் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் என்று நான் சொல்லும்போது, நிலம் படைத்தோரும், விவசாயக் கூலிகளாக இருந்து வேலை செய்பவர்களும், வாங்கித் தின்போரும் கூட இன்றைக்கு இந்த முன்னேற்றத்தின் பரிபூரணமான பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். மேலவையில் அங்கம் வகிக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் விவரம் அறிந்தவர்கள்; நல்ல தெளிவான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் அநுபவ ரீதியாகப் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்குக் கெல்லாம் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெய்ராம் ரெட்டியார் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயத்தைப் பற்றிப் பூரணமாக அறிந்திருப்பவர். மக்களுடைய தேவைகளையெல்லாம் அறிந்து அதற்கேற்ப நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் வர வேண்டும் என்று விரும்பி, அந்த வகையில் நல்ல ஆலோசனைகளையெல்லாம் சொல்லக் கூடியவர்கள். அப்படிப்பட்ட வகையில் தான் அவர்கள் உரையும் இன்று இங்கேயிருந்தது. ஐ.ஆர்.8 நெல்லைப் பற்றி மக்கள் இன்றையதினம் தவறான எண்ணம் கொண்டிருப்பதைக்

31st March 1970]

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

குறித்து அதற்கு நல்ல பதிலைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதைச் சாப்பிடுவதற்கும் பயந்து கொண்டிருந்த அவர்கள் கூட அந்த அச்சத்தை நீக்கிவிட்டு இன்றைக்கு அவர் இல்லத்திலேயே சாப்பிடுகிற அளவுக்கு அந்த நெல் மீது இருந்த துவேஷம் தவிர்க்கப்பட்டு புகார் அத்தனையும் முறியடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவருக்கு நான் இந்த வகையில் நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஐ.ஆர்.8 என்ற நெல்லை ஏதோ விவசாய இலாக்காவிலிருப்பவர்களும், அதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், அரசாங்கத்திற்குத் துணை புரிபவர்களும், அரசாங்கத்தின் ஆதரவாளர்களும் அதிகப்படியான அளவில் விளம்பரப்படுத்துவதாக நினைத்துவிடக் கூடாது. முதலில் இந்த நெல்லைப் பயிரிட்டபோது, அதன் மீது துவேஷமான கருத்தைச் சொல்லியவர்கள் கூட படிப்படியாக அதன் உண்மை நிலையை உணரத் தொடங்கினர். எந்த விவசாயிதன் நிலத்தில் ஐ.ஆர்.8 நெல்லைச் சாகுபடி செய்ய முன்வரவில்லையோ அந்த விவசாயி இந்த நெல் பயிரிடுவதில் கிடைக்கும் அதிகப்படியான விளைச்சலைக் கண்ட பிறகு, அந்த நெல்லை விட வேறு எந்த நெல்லும் நல்ல நெல்லல்ல என்று சொல்லும் அளவுக்கு மனம் திருந்தி வந்திருக்கிறார். உதாரணமாக நேற்றையதினம் வாஞ்சையில் ஒரு செய்தி ஒலிபரப்பப்பட்டிருக்கிறது. களம்பூர் கிராமத்தில் ஒரு விவசாயி கடந்த ஆண்டு 3 ஏக்கர் நிலத்தில் மிக வேதனையோடு, மிக வெறுப்போடு ஐ.ஆர்.8 நெல்லைப் பயிரிட்டிருக்கிறார். அதில் கிடைத்த நல்ல லாபத்தின் விளைவாக அந்த லாபத்திலிருந்து இந்த ஆண்டு மேலும் 4 ஏக்கர் நிலத்தை அந்த விவசாயி வாங்கியிருக்கிறார். அதற்காக இந்த ஆண்டு அவருக்குப் பிறந்திருக்கிற குழந்தைக்கு ஐ.ஆர்.8 என்ற பெயரையும் வைத்திருப்பதாக வாஞ்சையில் செய்தி ஒலிபரப்பப்பட்டது. ஏதோ விவசாயத் துறையிலிருந்து அல்லது அந்த இலாக்காவிலிருந்து கொடுத்த செய்தியல்ல இது. பி.டி.ஐ நிருபர் வேலூர் சென்று இந்தச் செய்தியைச் சேகரித்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த ஐ.ஆர்.8 நெல்லைப் பயிரிட வேண்டாம் என்று சொன்னவர்கள் இப்போது அதை வரவேற்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல், ஆரம்பத்தில் புதிய கண்டு பிடிப்புகளுக்கு எதிர்ப்பு இருக்கத்தான் செய்யும். ஏன் இந்த டிராக்டருக்குக் கூட ஆரம்பத்தில் விவசாயிகளிடத்தில் பெரும் எதிர்ப்பிருந்தது. எதற்காக இந்த டிராக்டர்? இதனால் எத்தனை பேருக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடுமோ என்று அஞ்சினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு வி. கே. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னதைப் போல், போட்டி போட்டுக்கொண்டு கேட்கிறார்கள். கேட்பவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாத நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. அந்த வகையில் தான் இந்த ஐ.ஆர்.8 நெல்லைச் சாப்பிட்டால், மஞ்சள் காமாலை நோய் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த வைக்கோலை மாடுகூட சாப்பிட வில்லை; சாப்பிடும் மாடுகளும் நன்றாக இல்லை என்றெல்லாம் தவறான பிரச்சாரம் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நடைபெற்று வந்தது. அதற்கெல்லாம் சரியான பதிலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே கட்சியின் துணைத்தலைவர் அவர்கள் இறுதியாகப் பேசி முடிக்கும்போது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதாவது, புதிதாக அறுவடையான பிறகு கிடைக்கிற வைக்கோலை மாடுகள் தின்னாது என்று அனுபவ ரீதியான உண்மையைச் சொன்னார்கள். கொஞ்ச நாளைக்கு அந்த வைக்கோல் மக்கினால்தான் எந்த மாடும் அந்த வைக்கோலை ருசித்துச் சாப்பிடும். இப்படி ஐ.ஆர்.8 ரக நெல்லைப்பற்றிப் பல வகையிலும் துவேஷம் கிளப்பப்பட்டது. ஆனால் அத்தனையும் முறியடிக்கும் வகையில் அந்த நெல் இன்றைய தினம் ‘தலை நிமிர்ந்து’ நிற்கிறது. நான் ‘தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது’ என்று குறிப்பிடும்போது இருபொருள் படத்தான் சொல்லுகிறேன். அந்த நெற்கதிர் நிறைய நெல்மணிகளைக் கொண்டிருந்தாலும், எளிதில் சாய்ந்துவிடுவதில்லை. அந்த வகையிலேயே அது தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறது. அடித் தண்டு அவ்வளவு எளிதாகச் சாய்ந்து விடுவதில்லை. நெல் வகைகளிலும் இது தலைநிமிர்ந்து பெருமையோடு நிற்கிறது. அப்படிப்பட்ட மிகச் சிறந்த நெல் அது என்பதால் தான், அதைக் கண்டுபிடித்த

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

[31st March 1970]

பிவிப்பைன்ஸ் நாட்டிலே அந்த நெல்லுக்கே அதிகம் நெல் என்று தான் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நெல், எங்கேயும், எந்தக் காலத்திலும் பயிரிடக் கூடியதாகும். அதற்கு என்று கால வரம்பில்லை. வருஷம் பூராவும், எந்த மாதத்திலும் அதைப் பயிரிடலாம். அது விளைந்து கொண்டேதான் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நல்ல தன்மையை உடையது என்று தான் அதைப்பற்றிப் பூரணமாக அறிந்தவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்; ஆராய்ச்சியாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் இலாக்காவிற்காகப் பரிந்து கொண்டு அப்படிப் பேசுவதாக யாரும் கருதிவிடக் கூடாது. உண்மையிலே அப்படிப் பட்ட நெல்தான் ஐ. ஆர். 8 நெல். அடுத்து, அதைப்பற்றி மேலும் ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது அந்த நெல் அறுவடையாகிவிட்ட பிறகு மற்ற எந்த நெல்லுக்குமில்லாத கிறப்பு இதற்கு இருக்கிறது. கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் இதைப் பரீட்சார்த்தமாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அறுவடையான பிறகும் கூட குருத்திலிருந்து இந்த நெல் மீண்டும் முளைக்கிறது. முளைத்தபிறகு சாதாரணமாக முதலில் சாகுபடி செய்தவுடன் எந்த அளவுக்குப் பலன் கிடைக்கிறதோ அந்த அளவில் 50 சதவீதப் பலன் கிடைக்கிறது. அதாவது முதலில் பயிரிட்டபோது ஆயிரம் கிலோ கிடைக்கிறது என்றால், அறுவடை செய்த பிறகு மீண்டும் கிடைக்கிற மகசூல் 500 கிலோகிராம்,

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தப் பரீட்சார்த்தமான திட்டம் வேறு எங்கேயாகிலும் செயல்படுத்திப் பார்க்கப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு டி. கே. பொன்னுவேலு : நானே என் நிலத்தில் செய்து பார்த்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அதுவுமில்லாமல் இரண்டாவதாக, குருத்திலிருந்து வருகிற நெல் 60 நாளில் அறுவடைக்குத் தயாராகிவிடுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. சாதாரணமாக முதலில் அதைப் பயிரிட்டு அறுவடை செய்ய 135 நாள் தேவைப்படுகிறது என்றால், முதல் அறுவடைக்குப் பிறகு வருகிற நெல் 60 நாளில் தயாராகிவிடுகிறது என்கிறார்கள். முதலில் ஒரு ஏக்கருக்கு 2, 3 டன் கிடைக்கிறது என்றால், அறுவடைக்குப் பிறகு அந்த நிலத்திலிருந்து வருகிற மகசூல் அதில் பாதியாவது கண்டிப்பாக இருக்கிறது, அதுவும் 60 நாளில் கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. கம்பத்தில் இதை மேலும் பல இடங்களுக்கும் விலத்திக்க இருக்கிறார்கள். இதைப் பரீட்சார்த்தமாகச் செய்து வருகிறார்கள். இது அத்தனையும் இங்கே நான் சொல்லுவதற்குக் காரணம் இந்த நெல்லைப்பற்றிச் செய்யப்பட்டு வரும் தவறான பிரச்சாரத்தை முறியடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். இன்றையதினம் அதிகமான அளவில் விவசாயிகள் ஐ. ஆர். 8 நெல்லின் நல்ல தன்மையைப்பற்றி உணர்ந்து சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இப்போது நவரைப் பட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் சில தினங்களுக்கு முன்னால் போய்ப் பார்த்தேன். கிராமம் கிராமமாக விவசாயிகள் ஐ. ஆர். 8 நெல்லைத் தான் பயிரிடுகிறார்கள். 163 ஏக்கர்களைக் கொண்ட நரசிங்கபுரம் என்ற கிராமத்தில் முழுவதும் ஐ. ஆர். 8 நெல்லைத் தான் அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த கிராமத்திற்கு ஐ. ஆர். 8 கிராமம் என்றே பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நெல்லைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது இருந்து வந்த விவசாயிகள், அதை எப்படிப் பயிரிட வேண்டும், எப்போது விதைக்க வேண்டும், எவ்வளவு தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும், எப்போது பாய்ச்ச வேண்டுமென்றெல்லாம் தெரியாமல், எப்போது மருந்து தெளிப்பது, எப்படித் தெளிப்பது என்பனவெல்லாம் கூடத் தெரியாமல், இவைகளையெல்லாம் ஏதோ சினிமாவில் படம்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைப் போல், கதை கேட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் போல், இருந்த விவசாயிகள் இன்றைய தினம் இந்த நெல்லைப்பற்றி யாராவது தவறான தகவல் சொன்னால்,

[31st March 1970]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

அதை முறியடிக்கும் வகையில் அவ்வளவு அக்கறை செலுத்தி வருகிறார்கள். அதன் காரணமாகத் தான் நாம் இந்த ஆண்டில் எட்ட வேண்டிய உற்பத்தி இலக்கை எட்டியிருக்கிறோம். அதிகப் படியான விளைச்சலையும் இதன் காரணமாகத் தான் பெருக்கியிருக்கிறோம். இதன் விளைவாக நம் உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துவிட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமின்றி எந்த விதமான உணவுக் கட்டுப்பாடும் இல்லாத நிலைமையை உருவாக்க முடியும் என்று இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக நம்புகிறது.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களோ அல்லது அமைச்சர்களோ மற்றவர்களோ ஐ. ஆர். 8 நெல்லைப்பற்றித் 7-10 தவறாக வெளியே பேசி வருவதைப்பற்றி அதை நம்பாதீர்கள் என்றே p.m. வேறு விதமாகவோ பேசாமல் இருப்பது நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நாம் பேசாமல் இருக்கலாம். பேசுவதிலே தங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இதையெல்லாம்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே இது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதிக விளைச்சல் கண்டிருக்கிறது. அதிகப் படியான விளைச்சல் வந்தால் விலை இறங்குமே என்று விவசாயிகள் அச்சப்படலாம். நம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கை விளக்கத்தில் நல்லமுறையில் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு நெல் இன்றைக்கு விளைந்தாலும் அத்தனையையும் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்துகொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு எவ்வளவு அதிக விளைச்சலைத் தந்தாலும் அரசாங்கம் அவர்கள் நெல்லை வாங்கத் தயாராக இருக்கிறது. கொள்முதல் விலைக்கே வாங்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த அவையின் மூலமாக விவசாய மக்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வகையில் யாரும் அஞ்சத் தேவையில்லை.

பூச்சி மருந்துக்குக் கொடுத்திருந்த மானியத் தொகை நின்றுவிடப் போகிறதே என்று அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஏற்கனவே விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கும் முறையில் மத்திய அரசு 5½ சதவிகிதம் நமக்கு உதவி செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது விமானம் மூலமாக மருந்து தெளிப்பதற்குத் தரப்படுகிற மானியத் தொகையை மத்திய அரசு நிறுத்திவிட்டது. வேறு எந்த மாநிலமும் பூச்சி கொல்லி மருந்துக்கு மானியம் கொடுக்கவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம்தான் கொடுக்கிறது. எந்த அரசாங்கமும் கொடுக்காமல் இருக்கும்போது, நாம் ஏன் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு நிறுத்திவிட்டது. எனவே நாம் கொடுத்து வருகிற அந்த மானியத்தை நிறுத்திவிட்டால் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிராம மக்களும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அதைப்பற்றிக் கூறிய பிறகு, அவர்கள் கருத்தை உத்தேசித்த மறுமுறை அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

***திரு ஜி. சுவாமிநாதன் :** விமானத்திலிருந்து பூச்சி கொல்லி மருந்து தெளிப்பதில் சில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. மருந்து தெளித்தவுடன் அந்த மருந்துக்கான பணத்தை யாரிடமிருந்து வசூல் செய்வது என்று தெரியவில்லை. நில சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து வசூல் செய்வதா, குத்தகைதாரரிடமிருந்து வசூல் செய்வதா, என்று தெரியவில்லை. நில சொந்தக்காரர்களிடம் கேட்டால், நாங்கள் குத்தகைக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம், குத்தகைதாரர்கள் தான் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். மருந்து தெளிப்பது நன்மையாக இருந்தாலும் கூட, பல பேர் இதை எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் யார் அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான். இதைப்பற்றி

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[31st March 1970]

அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? இந்தத் தகராறையும் தீர்த்துவைத்தால் மருந்து தெளிப்பது நல்லமுறையில் பயன்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இதைப் பற்றி அரசாங்கம் எந்த முடிவும் எடுக்கவில்லை. குத்தகைதாரருக்கும் நிலச்சொந்தக் காரர்களுக்கும் உள்ள தகராறு இது. அடுத்து, கரும்பு விலை குறைந்து விட்டது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே அதிகப்படியான நெல் விளைந்த இடங்களில் எல்லாம் நெல் விலை குறைவாக இருக்கிறது என்று கரும்பு பயிரிட ஆரம்பித்தார்கள். இப்போது கரும்பு விலை குறைகிறதே என்று வேறு பயிருக்குத் தாவ நினைக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அலை பாயும் எண்ணம் விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடாது. ஒரு பயிரிலிருந்து மற்றப் பயிருக்கு என்று இப்படி மாற்றிக்கொண்டே போனால், விவசாயிகள் நிலைமை என்னவாகும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி நெல்லிலிருந்து கரும்புக்குத் தாவியதுதான் உணவுத் தட்டுப் பாட்டிற்குக் காரணம். நெல் விளைவித்துவந்தவர்கள் கரும்புக்குத் தாவாமல் நெல்லையே பயிரிட்டு வந்திருந்தால், இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட அந்த உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்காது. இப்போது கரும்பு விலை குறைந்துவிட்டதே என்று வேறு பயிருக்குத் தாவ நினைப்பது சரியல்ல. அதன் மூலம் வசூலாகும் செல் தொகை ரோடு வசதிகள் போன்ற பல காரியங்களைச் செய்ய ஏழைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதுதான் அரசாங்கத்தின் திட்டம். கடந்த ஆண்டு எட்டு ரோடுகள் போடுவதற்குத் திட்டமிட்டிருந்தோம். இந்த ஆண்டும் பல ரோடுகள் போடத் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை யாரும் வீணாக்கவில்லை. இறுதியாக அவர்கள் பேசும்போது, புஞ்சை நிலங்களுக்கு அதிக அக்கரை காட்டப்படுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, கிணறு வெட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஏற்கனவே அரசாங்கத்தின் பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தைப்பற்றி அனைவரும் உணர்ந்திருப்பார்கள். அதன் மூலமாக ஏற்குறைய 60 கோடி ரூபாய் செலவழித்து நல்லமுறையில் பூமிக்கு அடியிலுள்ள தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து பாசனத்தின் மூலமாகப் பசுமையாக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அக்ரிகல்சர் மறு நிதித் கடன் மூலமாக இன்றைக்குக் கிடைக்கும் நிலை இருக்கிறது. அந்த வகையில் 30 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாய் பம்புசெட்டுகள் வைத்துத் தருவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 28 கோடியே 5 லட்சம் செலவில் குழாய்க் கிணறுகள் தஞ்சாவூர், திருச்சி, தென்னார்க்காடு மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்தத் திட்டமிடுகிறது. ரூ. 10 கோடியே 50 லட்சம் டிராக்டர்கள் போன்றவை வாங்குவதற்காகக் கொடுக்க இருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு 3000 டிராக்டர்கள் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக வாங்கி விவசாயிகளுக்குத் தருவதற்கு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதேபோன்று பரம்பிக்குளம் ஆனியாறு பகுதியிலுள்ள நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கு ரூ. 1 கோடியே 90 லட்சம் செலவு செய்யப்போகிறோம். ஆக இப்படி ரூ. 70 கோடிக்கு இந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் ஏ. ஆர். சி. மூலமாகச் செய்வதற்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இப்போது கொண்டுவரப் படுகிற நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் அப்படியே நிறைவேற்றப்பட்டால், இந்த டிராக்டர்களை வாங்குவது யார்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : உச்ச வரம்புத் திட்டத்தின் முழுக் கொள்கையையும் அறிந்த பிறகு, யார் வாங்குவது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே முடிவு செய்து கொள்வார்கள்.

அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அதிகப்படியான டிராக்டர்கள் வாங்கித் தருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சித்து வருகிறது.

[31st March 1970]

[[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

அதிகாரிகளிடம் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் இருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்ட கருத்திற்கு விளக்கமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பொன்னுவேலு அவர்களும் திரு. மணி அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கான காரணங்களை அவர்கள் விளக்கினார்கள். பூச்சி மருந்து தெளிக்கிற முறை அப்போது வரவில்லை. அது வந்தபிறகு ஐ. ஆர். 8 போடலாம் என்று சொன்னார்கள். தஞ்சைப் பகுதியில் வடிகால் அவ் வளவு அதிகமாக இல்லை. அங்கே எப்போதும் ஈரம் படிந்திருக்கக் கூடிய நிலமாக இருக்கின்றது. ஐ. ஆர். 8க்கு நீர் அதிகமாக இருக்கக் கூடாது என்பதால் ஒருக்கால் அந்த அதிகாரி சொல்லியிருக்கலாம். எதற்காகச் சொன்னார் என்று தெரியவில்லை. இப்படியும் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதனாலேயே அதிகாரிகளிடம் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது என்று கருதிவிட வேண்டாம். தலைமையிடத்திலிருந்து எந்தவிதமான விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றனவோ, அவற்றைத்தான் அந்த அதிகாரிகள் விவசாயிகளிடம் சொல்ல வேண்டும். தவறாக எதையும் சொல்லக் கூடாது. வேண்டுமென்றே இட்டுக்கட்டி அதிகாரிகள் பிரசாரம் செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அப்படி யாரும் கூறமாட்டார்கள். விவசாயத்தைப்பற்றித் தெரியாதவர்கள் எல்லாம் அந்தத் துறை அதிகாரிகளாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இல்லை என்றாலும் அந்தக் குறிப்பிட்ட அதிகாரி சப் கலெக்டராக இருந்து பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். திருப்பத்தூரில் மாவட்ட ஆட்சியில் துணை அதிகாரியாக இருக்கும்போது, மாவட்டம் பூராவும் விவசாயத்தைப்பற்றி நல்ல முறையில் நேரடியாகக் கண்டு தேவைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் திறமையான அதிகாரிகள் திறமையாகப் பணியாற்றி வரும்போது, அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை என்று சொல்வது அவர்கள் மனதைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பிரசாரத்திற்கு நாம் ஆளாகக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள் தான் இந்தத் துறையில் திறமையாகப் பணியாற்றிவருகிறார்கள். குறையிருந்தால் அதைச் சொல்லலாம். விவசாயத்தைப் படித்தவர்களுக்கு அல்லது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு எல்லாமே தெரிந்திருக்கும் என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. அவர்களும் பல திட்டங்களைத் தெரிந்துகொண்டுதான் காரியமாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. தாமதமாகவே எதையும் அவர்கள் செய்வதற்கில்லை.

உரங்களை இன்றைக்கு மூட்டைக் கணக்கில் கொடுத்து வருகிறோம். ஓட்டைக் கோணிகளில் அவை கொடுக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அவை கோணி மூட்டைகளில் வருகின்றன. போக்குவரத்தில் கோணிகள் கிழிந்துவிடுகின்றன. அத்தோடு அந்த மருந்து கொஞ்சம் இளக்கக் கூடிய தன்மை உள்ளது. அதனால் இந்தக் குறைபாடு ஏற்படுகிறது. அந்த மருந்துகளை வேறு கோணிகளில் போடலாமா, அதில் நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதை யார் ஏற்றுக்கொள்வது என்பதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் எழுதுவதற்கு இருக்கிறது. அதைப் பற்றியும் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் பொதுவாக இருக்கிற அதிகாரிகள் மீதெல்லாம் குறை சொன்னார்கள். அதிகாரிகளாக வருபவர்கள், குறிப்பாக 7-20 மக்களிடையே பிரசாரம் செய்ய வேண்டும், கிராம சேவக்குகள் P.M. விவசாயத் துறையில் பொறுப்பிலுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும், வேறு துறையிலிருந்து வரும் பல பணிகளை ஆற்றுவதால் போதுமான பிரசாரம் விவசாயிகள் மத்தியிலே செய்யப்படுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் நடைபெற்று வருகிற தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தில் கிராம சேவக்குகள் விவசாய இலாகா பொறுப்பிலே இருக்கிறார்கள். அதேபோல நீலகிரி ஜில்லாவில் நடைபெறுகிற தீவிர உருளைக்கிழங்கு சாகுபடித் திட்டத்தில், இண்டோ-ஜர்மன் திட்டத்தில், கிராம சேவக்குகள் விவசாய இலாகாவின் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். வானொலி மூலமாக பிரசாரங்கள் நடைபெறுகின்றன. நல்ல திரைப்படங்கள் மூலமாகவும் பிரசாரங்கள் நடைபெறுகின்றன. கிராம சேவக்குகளும், கிராம சேவகிகளும் சென்று பிரசாரம் செய்து

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[31st March 1970]

வருகிறார்கள். மாலை நேரத்தில் வாடுவெலையைத் திறந்து வைத்தால், எந்த நேரத்திலும் விவசாயத்தைப்பற்றித் தான் பேச்சு நடைபெறுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் விவசாயிகளுக்காகத் தனியாகப் பஞ்சாங்கம் வெளியிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். வருகிற வருஷப் பிறப்பு அன்றிலிருந்து விவசாயப் பஞ்சாங்கம் ஒன்றைச் செய்தி இலாகாவின் மூலம் வெளியிட இருக்கிறோம். எனவே பஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்து விட வேண்டாம், அவர்கள் நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்வதற்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் இந்த ஆண்டு நாம் விவசாயத் துறையில் நிறைவேற்ற இருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தை நாம் கோவையிலே வைக்க இருக்கிறோம். தி. மு. கழகத்தினராகிய நாங்கள் ரொம்ப விரும்பி நடத்த வேண்டுமென்று இருந்த ஒரு திட்டமாகும் இது. வேறு எத்தனையோ இடங்கள் இருக்கின்றனவே, அதனை ஏன் கோவையில் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் கோவையிலே இருக்கிற சாத்தியக் கூறுகள்தான். அங்கே விவசாயக் கல்லூரி இருக்கிறது, பொறி இயல் கல்லூரி இருக்கிறது, அதேபோல கால்நடைத் துறையிலே இருக்கிற கல்லூரி இருக்கிறது. காட்டு இலாகா சம்பந்தமாக அதற்கு ஒரு தனியான பயிற்சி முகாம் இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, கிட்டத்தட்ட ஒரு 700, 800 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு இருக்கிறது. பெரிய கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பல்கலைக் கழகத்தைத் துவக்கினால் அதற்காக ரூ. 2 கோடி கட்டடத்திற்காகவே ஒதுக்க வேண்டும். அத்தனை கட்டடங்களும் ஏற்கனவே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பத்து ஆண்டு கால முயற்சியால் எந்த நிலையை நாம் ஏற்படுத்த முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு அந்த விவசாயக் கல்லூரி இருக்கிற காரணத்தால், விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தை அங்கே வைப்பதற்கு அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. இதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலும் ரூ. 2 கோடி மானியம் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். அந்தப் பணமும் வர இருக்கிறது. நமது விவசாயத் துறையில் நல்ல ஆராய்ச்சி செய்வதற்காகச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிற முறையில் ஏற்பாடுகளை அதன் மூலம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்ற செய்தியை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். கடந்த பல ஆண்டுகளை விட இந்த ஆண்டு தீவிர உரக் கடனுக்கு ரூ. 6,28,00,000 ஒதுக்கியிருக்கிறோம். உரக் கடனுக்கு, ஐ. எம். எஸ். லோனுக்கு, இதற்கு முன்னால், ரூ. 3 அல்லது 3½ கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டுமென்று கிணறு வெட்டுவதற்கு ரூ. 6,28,00,000 ஐ. எம். எஸ். லோனுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். வாழைபற்றி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு வாழைப் பழத்திற்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. அந்நியநாட்டுச் செலாவணி கூட கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்கு இந்த வாழைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு விவசாய நிதிக் கார்ப்பரேஷன் என்கின்ற ஒரு கார்ப்பரேஷனை, கமர்ஷியல் பாங்குகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, 28, 30 பங்குகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, பம்பாயில் நிறுவியிருக்கிறார்கள். எப்படி அக்ரிகல்சரல் ரீபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறதோ, அதே போல ஒரு கார்ப்பரேஷன். ரூ. 5 கோடி, ரூ. 5½ கோடி நம் மாநிலத்திற்குத் தருகிறார்கள். அதிலே ரூ. 1,09,00,000 செலவில் திருச்செந்தூரில் சிமிண்டு தளம் அமைத்து, அதிலே சாகுபடி செய்கின்ற முறையைக் கையாள்வதற்கும், தூத்துக்குடியில் வாழை உற்பத்தி செய்வதற்கும்—அயல் நாடுகளுக்கு அனுப்பக் கூடியவாறு, ஆகாய விமானத்தில் அனுப்பும்போது மேல் தோல் கெடாமலும், தோலில் புள்ளி விழாமலும், அதன் அழகு குறையாமலும் இருக்கிற அளவிற்கு நல்ல வாழையைப் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று—ரூ. 4,43,00,000 இன்றைக்கு அக்ரிகல்சரல் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் நமக்குத் தந்திருக்கிறது. அதன் மூலம் நல்ல வாழை உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன் வந்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட புதிய திட்டங்களை யெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் எடுத்து விவசாயத்திற்கு நல்ல ஊக்கமும் ஆக்கமும் காட்ட வேண்டும் என்ப

[31st March 1970]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

தற்காகப் பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்பது விவசாயிகள் அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கிற உண்மையாகும். இன்னும் அந்தந்தத் தொகுதிகளிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து நிச்சயமாகப் பரிசீலனை செய்து நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றும் என்று சொல்லி நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னதற்காக, அவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நல்ல விதைகள் தரப்படுவதில்லை என்ற குறை நீண்டநாட்களாக இருந்து கொண்டு வந்தது. அந்த விதைகளைத் தனியார்களுடைய தான் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அதனால் நன்றாக உழுதும், தரமான விதைகள் இல்லாமல், விவசாயிகள் அவைகளை வாங்கி விதைத்தாலும், நல்ல பலன் காண முடியவில்லை, நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வந்தது. இந்த அரசாங்கம் “சீடஸ் கார்ப்பரேஷன்” அமைத்து, நெல் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கும் போது, அதிகாரிகள் நேரில் சென்று பார்த்து, எந்தெந்தப் பருவ காலத்தில் எந்தெந்த விதைகளைச் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, அதிலுள்ள விதைகளைப் பொறுக்கு மணியாக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்து, எப்படி எல்லாம் உரம் அளிக்க வேண்டும், எப்படிப் பூச்சி மருந்து தெளிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சிபாரிசு செய்கிறது. நல்ல பொறுக்கு மணிகளான பிறகு, அவைகளை விதைக்காக ஒதுக்கி அவைகளைக் கொடுப்பதற்காகத்தான் இன்றைக்கு 10 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதையார் கொடுப்பது என்பதைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்கிறார்கள். விவசாயிகள் தானே அந்த விதைகளை வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் தான் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: பொறுக்கு விதையை உற்பத்தி பண்ணுகிறது விவசாயி.

DEPUTY CHAIRMAN: The hon. Member should address the Chair. Otherwise, the other hon. Members could not hear what he says.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: பொறுக்கு விதைகளைப் பயிர் செய்வதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகள் துணை செய்கிறார்கள். இவ்வளவு காலம் அவர்களே உற்பத்தி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். எனவேதான் அவர்களுக்கு நல்ல விதைகள் கிடைக்காமல் இருந்தன.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, இந்தப் பருத்திப் பொறுக்கு விதைகள் தயாரிப்பதற்கு ஒரு பகுதியில் 4000, 5000 ஏக்கர் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அதற்காக 400, 500 பேர் விவசாயிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அவர்களுக்கு ஆரம்ப விதைகளை முதலில் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் தங்கள் சொந்த நிலங்களில் சாகுபடி செய்து, இரண்டாவது வருஷம் அதிக நிலங்களில் சாகுபடி செய்வதற்காக அந்த விதைகளை டிபார்ட்மெண்டிற்குக் கொடுப்பார்கள். அவ்வாறு பொறுக்கு விதைகள் தயார் செய்கிற விவசாயிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதிகாரிகள் சொல்லுகிறபடி அந்த விவசாயிகள் சாகுபடி செய்துவர வேண்டும். இத்தனை வருஷ காலமாக அந்த விவசாயிகள்தான் அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையில் விதைகளைத் தயாரித்து வந்தார்கள்.

Thiru G. SWAMINATHAN: Sir, on a point of order. There is no quorum in the House.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: இருக்கிறார்கள்.

DEPUTY CHAIRMAN: If the hon. Member wants any clarification arising out of the Hon. Minister's reply, he may ask for it.

[31st March 1970]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நான் அதைத்தான் சொன்னேன். இவ்வளவு காலமாக எந்த ஒரு நிறுவனமும் நமக்கு இல்லை. விவசாயிகள் அவர்களாகவே விதைகளை விதைப்பதற்கு முன்வந்தார்கள். இப்போதுதான் அரசாங்கம் அந்த நிறுவனத்தை அமைத்து, அவர்கள் அவ்வப்போது சென்று பார்வையிட்டு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்துள்ளது. நாம் விரும்பும் அளவிற்கு நல்ல விதைகள் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த 10 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அதிலே எந்தவிதக் குறையும் இருக்காதென்று கருதுகிறேன். எனவே அதை யாரும் தவறாக எண்ணிக்கொண்டுவிடக் கூடாதென்று கேட்டுக்கொண்டு அரசாங்கத்தின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: This discussion on the Policy Note on 7-30 Agriculture is over. The House will now adjourn and meet again at p.m. 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

Nil

B. Reports, Notifications and other papers

*81. Policy Note on Agriculture, 1970-71 (English and Tamil).

82. Speech by Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan, Minister for Education and Health on Demand for Public Health Grants, 1970-71 (English and Tamil).

83. Seventeenth Report of the Committee on Estimates, 1969-70, on Irrigation. (English).

31st March 1970]

APPENDIX I

(Vide item III (1))

பொதுப்பணித் துறை

1. கடந்த ஆண்டில் இதற்கு முன்னர் இம்மாநிலம் என்றுங்காண அளவிற்கு வறட்சி நிலை வடிவில் உருவான இயற்கைப் பேரிடரின் சவாலை இம்மாநில மக்களுக்குப் பாசனத்துறையில் நிலையான நலன்களை நிர்மாணிப்பதற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டோம். அரசுப் பணி முழுவதும் முடிக்கப்பட்டு 1969, ஜனவரித் திங்களில் செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் முதலில் தொடங்கப்பட்ட வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகள், வறட்சி நிலை கடுமையானதும் நீலகிரி மாவட்டம் நீங்கலாகத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் நீடிக்கப்பட்டன. சிறப்புப் பாசன வாய்க்கால்களில் பொதுப் பணித் துறையின் உள்நூர் அலுவலர்கள் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ரூ. 198.02 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது; நடப்பு ஆண்டில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வகுக்கும் வறட்சித் துயர் தணிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் இப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்த நிதி ஒதுக்கத்தை முழுவதும் பயன்படுத்தி 1970 ஜனவரி இறுதி வரையில் 2,388 பணிகள் முடிக்கப் பட்டுள்ளன.

2. புழலேரி, சோழவரம் ஏரி ஆகியவற்றின் நீர் வரவுப் பகுதிகளில், 1968-ல் வட கிழக்குப் பருவமழை தவறிய காரணத்தால் போதிய நீரின்றி சென்னைமாநகரில் 1969 மார்ச் முதல் அக்டோபர் வரையில் குடி நீர்ப் பற்றாக்குறை கடுமையாக நிலவியதை இப்பேரவை உறுப்பினர்கள் அறிவர். இந்த நெருக்கடியைப் போக்க, பஞ்சட்டி, தாமரைப் பாக்கம் பகுதிகளில், நிலநீர் வாய்க்கால்ப் பயன்படுத்தி, புழலேரியின் பற்றாக்குறையைத் தவிர்க்க முயற்சி எடுக்கப்பட்டது; சிலகால அளவில் இம்மாநகரின் நீர்த்தேவை முழுவதும் நிலநீர் வாய்க்கால்களால் மட்டுமே சரி செய்யப் பட்டது. இப் பகுதிகளில் ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் துளையிடப்பட்ட சோதனைத்துளைகள், நீர் உற்பத்திக் கிணறுகளாக மாற்றப் பட்டன; இவற்றிலிருந்து பொதுப் பணித் துறையின் நிலநீர்ப் பிரிவால் அவசரகாலத்திற்கு அமைக்கப் பட்ட குழாய்கள்மூலம் புழலேரிக்கு விசையேற்றத்தால் நீர் இறைக்கப் பட்டது. இந்த நிலநீரின் நீர் வழங்கும் நிலை ஓரளவு சரிக்கட்டப்படவில்லையென்றால் நிலைமை மிகவும் சீர்கேடு அடைந்திருக்கும். மேலும் துயர் தணிப்பு உதவியளிப்பதற்கு சென்னை மாநகரில் 12,000 வடிமுனைக் குழாய்களை அமைப்பதற்கான முனைப்புத் திட்டத்தை அரசு நிறைவேற்றியது. பற்றாக்குறையை இம்முயற்சி பெருமளவு தீர்த்துவிட்டது.

3. இம் மாநிலப் பொதுப்பணித் துறையின் நிலநீர்ப் பிரிவு, கோயம்புத்தூரில் நிலவிய குடிநீர் நெருக்கடியைத் தீர்க்கவும், 1969 கோடையில் அங்கு பணியாற்றியது.

4. இம்மாநிலத்தில் இப்போது நிறைவேற்றப்படும் பெரிய பாசனத் திட்டம், பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு பல நோக்கத் திட்டமாகும்; இத் திட்டம், 185,000 கி. வாட் அளவுக்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுவதுடன் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள 2.40 லட்சம் ஏக்கருக்கு பாசனவசதியளிக்கும். தமிழ் நாடு, கேரளம் ஆகிய இரண்டு மாநிலங்களின் நலனிற்காக மாநிலங்களுக்கு இடையிலான ஆற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டியிருப்பதால், கேரள மாநில அரசுடன் ஒப்பந்தம் செய்து

[31st March 1970]

கொள்வது அவசியமாகிறது. கேரள அரசுடன் இதுபற்றித் தீர்வு காணுமையால் கடந்த ஆண்டுகளில் இத் திட்டத்தின் பல பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட முடியவில்லை. இந்த அரசு கேரள அரசின் ஒத்துழைப்புடன் இது வரை முடிவுறாமல் இருந்த சிக்கல்களில் தீர்வு கண்டு இத் திட்டப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிப்பதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆணைமையாறு, நீராறு, மற்றும் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்ட ஆறுகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவது சம்பந்தமாக பாசனம், மின்சாரத் துறை மத்திய அமைச்சரின் நல்ல முயற்சியால் தமிழ் நாடு முதலமைச்சருக்கும் கேரள முதலமைச்சருக்கும் இடையே 1969-ம் ஆண்டு மே மாதம் 10-ம் தேதியில் சில முக்கிய முடிவுகள் ஏற்பட்டன. முதலமைச்சர்களின் சந்திப்பால் ஏற்பட்ட முடிவுகளைத் தொடர்ந்து, விரிவான ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இரண்டு அரசுகளும் முயன்று வருகின்றன. சோலையாறு அணையின் உபரி நீர் வழியும் மேல் மட்டம் கட்டிமுடிப்பது 1970 ஜூன் மாதம் நடக்கும் என்பதையும், சோலையாறு நீர்த் தேக்கத்தில் நீரைத் தேக்குவது 1970 பிப்ரவரியில் தொடக்கப்பட்டதென்பதையும் அறிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மகிழ்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். நீராற்றுப் பணி ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

5. நில மேல் நீர் வாய்ப்புகள் அனைத்தையும் தமிழ் நாடு ஏற்கெனவே பயன்படுத்தியுள்ளதென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். புதிய பாசனப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு மிகக் குறைவு. எனவே, கீழ்க்கண்டவற்றின்மூலம் மட்டுமே பாசனத்தை விரிவுபடுத்த முடியும்: (அ) நில நீர் குறித்து விஞ்ஞான முறையில் ஆராய்ந்து, அதைக் கண்டறிதல், (ஆ) நில மேல் நீர்வளத்தைக் கட்டுப் பாடான முறையிலும் சிக்கனமாகவும் பயன்படுத்துதல்.

6. இக் குறிக்கோள்களை எய்தும்பொருட்டு, நிலமேல் நீருடன் நில நீர் ஆய்வை மேற்கொள்ளும் திட்டத்திற்கும் இம் மாநிலத்திலுள்ள பெரிய பாசனவாய்களைச் சீரமைப்புச் செய்யும் திட்டத்திற்கும் அரசு ஆக்கம் அளித்தது. நில நீர் பற்றி அறிவியல் முறையில் ஆராய்ச்சி நடத்தும் பணியை இரண்டு நிறுவனங்கள் மேற்கொண்டன. (அ) ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சி திட்ட நில நீர் ஆய்வு. (ஆ) பொதுப்பணித் துறையின் நிலநீர் ஆய்வுக் கோட்டம். இந்த இரண்டு நிறுவனங்களும் இப்போது செயல்பட்டு வருகின்றன; நில நீர் ஆய்வின் முடிவையொட்டி, நில நீர் மட்டுமே ஆதாரமாகவுள்ள வறட்சிப் பகுதிகளில் பலனளிக்கவும் நில மேல் பாசனவாய்களுடன் மற்றப்பகுதிகளில் இதுவும் பயன் அளிக்கவும் உற்பத்தித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும். ஐக்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டம், அதன் முதல் நிலை ஆய்வுகளை முடித்துள்ளது. சென்னை மாநகர், அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள், பாலாறு, நெய்வேலி, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் இந்த ஆய்வு முடிந்துள்ளது. இந்த ஆய்வின் முடிவுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. 1969 ஜூன் திங்களில், ஐ. நா. வ. திட்டம் அதன் இரண்டாவது நிலைப்பணியைத் தொடங்கியது; நில மேல் நீரையும் ஒருங்கிணைத்துப் பயன்படுத்தும் முறையில் நீரின் பயனைப் பெருக்கக் காவிரிக் கழிமுகப் பகுதியின் நில நீர் வாய்க்களை விரிவாக ஆராயும் நோக்கத்துடன் இப்பணி தொடங்கப் பட்டது. இத் திட்டம் 1972 வரையில் தொடரும். ஏற்கெனவே பல சோதனைத் துளைகள் போடப்பட்டுள்ளன; இதன் விளைவு நம்பிக்கையளிப்பதாக உள்ளது.

நிலமேல் நீர் வாய்க்களைச் சிறப்பாகவும் சிக்கனமாகவும் பயன் படுத்தும் நோக்கத்தை எய்த, வைகைக் கால்வாய்களைச் சீரமைக்கும் திட்டம் 1967-68-ல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப் பணி நடந்தேறி வருகிறது.

7. பழைய காவிரிக் கழிமுக ஏற்பாட்டை நவீனப்படுத்துவதற்குரிய

[31st March 1970]

விரிவான திட்டம் ரூ. 49 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் தயாரிக்கப் பட்டுள்ளது; உதவிக்காக உலக வங்கியிடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. திரு கென்னத் கியுன்னிஸ் தலைமையில் வந்த உலக வங்கிக் குழு இத் திட்டம் பற்றி 1969 செப்டெம்பரில் அறிந்து, இத்திட்டத்தின் பயன் பற்றியும் அவசியம் பற்றியும் அக்குழு உறுப்பினர்கள் மன நிறைவடைந்தனர் என்பதை மகிழ்வுடன் குறிப்பிடுகிறேன். நல்ல முறையில் நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கும் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் நிலமேல் நீரையும் நில நீரையும் ஒருங்கிணைத்துப் பயன்படுத்தவும் தஞ்சாவூர் கழிமுகப் பகுதியின் தற்போதுள்ள பாசன ஏற்பாட்டை முழுவதுமாக நவீனப்படுத்த இத்திட்டம் நோக்கம் கொண்டுள்ளது. இத் திட்டத் தினால், சுமார் 3.5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் இரண்டாவது போகப் பயிர் பயிரிடமுடியும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டக்குழு இப்போது மேற்கொண்டு நடத்தும் ஆய்வு, இத்திட்டத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப ஒருங்கிணைக்கப்படுகிறது. இந்த விரிவான திட்டத் தின்கீழ், கழிமுகப் பகுதியில் வடிகால் சிக்கல்களைச் சரிப்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. காவிரி கழிமுக ஏற்பாட்டின்கீழ் இருபத்தொரு (21) கால்வாய்கள், ரூ. 56.44 லட்சம் செலவில் முன்னோடித் திட்டங்களாக நிறைவேற்றப்பட ஏற்கெனவே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவை, பின்னர் முக்கியத்திட்டத்துடன் இணைக்கப்படும். மேலும், பன்னிரண்டு கால்வாய்ப் பணிகள் நிறைவேற்றத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டுள்ளன.

8. சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்டத்தின்கீழ், நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 14.810 லட்சம் தொகையை அரசு 1969 டிசம்பர் வரையில் செலவிட்டுள்ளது. 20,828 ஏக்கர் புதிய பரப்பளவிற்குப் பாசன வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது; தற்போதுள்ள ஆயக்கட்டின் 73,483 ஏக்கருக்குப் பாசனம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1969 நவம்பர் வரையில் 2,846 ஏக்கர் நீரில் மூழ்கிவிடாமல் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. 1970 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்டத்தின் வேலைத் திட்டங்களின் வரம்பு, ரூ. 25 லட்சத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளதென்பதையும் திட்ட ஆணைக் குழுவிற்குத் தெரிவிக்காமல் ரூ.25 லட்சம் வரையில் செலவாகும் திட்டங்களுக்கு இம்மாநில அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்க முடிவுமென்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த ஆண்டு ஜனவரியில் சென்னையில் நடைபெற்ற பாசனம், சாலை பற்றிய விவாதங்களில், சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்டவேலைத் திட்டங்களிலிருந்து பெறும் கூடுதல் உற்பத்தியை மதிப்பிடுவதற்கான வரம்பு திருத்தியமைக்கப்படவேண்டுமென்று இப்பேரவை உறுப்பினர்கள் கேட்டுக்கொண்டனர். இப்போது அந்த வரம்புகள் திருத்தியமைக்கப்படுகின்றன என்பதையும் விரைவில் அரசின் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிப்பதில் பெரிதும் மகிழ்கின்றேன்.

9. காவிரியில் மைசூர் அரசு பாசனத்திற்கான அணைக் கட்டுதல். மைசூரிலுள்ள காவிரியின் கிளை நதிகளான ஹேமாவதி, கபினி, ஹரங்கி, சுவர்ணாவதி ஆகியவற்றில் பாசனத்திற்கான சில அணைக்கட்டுகளைக் கட்ட மைசூர் அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இத் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பணியை மத்திய அரசின் தொழில்முறை அனுமதியின்றியே மைசூர் அரசு தொடங்கியுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது. மாநிலங்களுக்கு இடையிலான சிக்கல்கள் கொண்டதும், தமிழ் நாட்டுக்கும் மைசூர் அரசுக்குமிடையே ஏற்பட்ட 1892-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தாலும் 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தாலும் உட்படுத்தப்படுவதுமான இத்திட்டங்களுக்கு அவசியமாகப் பெறவேண்டிய தமிழ் நாட்டின் இசைவு பெறப்படவில்லை. இந்த அரசின் சட்டப்படிக்கான சில மறுப்புரைகளுக்கு மைசூர் அரசு பதிலளிக்கவும் இல்லை. இந்திய அரசின் முயற்சி வாயிலாக 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் கோட்பாடுகளுக்கு இணங்க மைசூர் அரசுடன் இணக்கமான தீர்விற்கு வர நாம் முயன்று

[31st March 1970]

வந்தோம்; ஆனால் இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் பலனளிக்கவில்லை யென்பதைக் குறிப்பிட வருந்துகிறேன்.

10. இப்போது வகுக்கப்பட்டுள்ளவாறான மைசூர் திட்டங்கள், காவிரியின் கீழுள்ள பாசன நலனிற்குப் பெரிதும் தீங்கிழைக்கும் என அஞ்சுகிறோம். மாநிலங்களுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத் தின் விதித் துறைகளுக்கு உட்பட்டு இத்திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படு மென்று உறுதியளிக்க மைசூர் அரசு விரும்பவில்லை. இத் தகராறு தீர்க்கப்படும்வரையில் இந்த அணைகள் கட்டப்படுவதை நிறுத்த வேண்டுமென்றும் நமது கருத்திற்கும் மைசூர் அரசு இணங்கவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில், தமிழ் நாட்டில் காவிரி ஆற்றின்மூலம் தொன்று தொட்டுப் பாசனம் செய்யப்பட்டு வந்ததைக் கருத்தில் கொண்டும் மைசூர் அரசின் ஒரு தலைபட்சமான நடவடிக்கையால் எழுந்த பாதுகாமான சூழ்நிலையை எண்ணியும், 1956-ம் ஆண்டு மாநிலங்களுக்கு இடையிலான நீர்த் தகராறுகள் சட்டத்தின்கீழ் தமிழ் நாட்டுக்கும் மைசூர் அரசுக்குமிடையேயுள்ள தகராறை நடுவர் மன்றத்துக்கு விடுமாறு இந்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளோம். முதலமைச்சர் கூட்டிய அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்திற்குப் பின்னர், அரசால் இந்த முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

11. தமிழ் நாட்டு மக்களின் முழு உரிமைகளுக்கு ஊறுபடக்கும் எந்த நடவடிக்கையையும் இந்த அரசு பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது இந்த அவைக்கு உறுதியளிக்க இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் காவிரியின்கீழுள்ள பாசனத்தைப் பாதுகாக்க அவசியமான எல்லா முயற்சிகளையும் இந்த அரசு மேற்கொள்ளும்; அவ்வப்போது இது குறித்து மேற்கொண்டு நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படும்.

12. சென்னை மாநகருக்கு நீர் வழங்கல், உள்நாட்டு நீர் வழிகள் சம்பந்தப்பட்ட பணிகள் என் பொறுப்பிலிருப்பதால், அவற்றைப் பற்றியும் சில சொற்கள் சொல்ல விழைகின்றேன்.

13. சென்னை மாநகருக்கு நீர் வழங்கல்—வீராணம் திட்டம். குடிநீர்த் தேவைகளுக்கு உயர் அளவு முதன்மையளிப்பதே, அரசின் கொள்கையாக இருந்து வந்துள்ளது. இந்தக் கோட்பாட்டை ஒட்டியே, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வீராணம் ஏரியிலிருந்து நீரைக் கொண்டுவந்து மாநகருக்கு வழங்கப்படும். நீரின் அளவை அதிகப் படுத்த இத்திட்டத்தை அரசு அனுமதித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின் முதல் நிலையாக, நாள் ஒன்றுக்கு 400 லட்சம் காலன் நீர் குழாய் வழியாகக் கொண்டு வரப்படும். இரண்டாவது நிலையில், நாள் ஒன்றுக்குக் கூடுதலாக 400 லட்சம் நீரைக் கொண்டுவர இதற்கு இணையாகக் குழாய் அமைக்கப்படும்.

14. சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு இனப் பணிகளுக்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் கேட்கப்பட்டுள்ளன; ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் முடிவு செய்யப்பட்டதும் இப்பணிகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படும். இத்திட்டத்தை விரைந்தும் சிக்கனமாகவும் நிறைவேற்றும் அவசியத்தை அரசு உணர்ந்துள்ளது. இத் திட்டத்தை முடிப்பதற்குப் பொறியாளர்கள் இந்திய நிறுவனம் போன்ற நிறுவனங்களின் அனுபவ அறிவைக் கேட்டுப் பயன்படுத்தக் கருதியுள்ளது.

கூவம் மேம்பாட்டுத் திட்டம்

15. இத் திட்டத்திற்கு ரூ. 110.45 லட்சம் செலவாகுமென மதிப் பிடப்படுகிறது; மாநகர எல்லைக்குள் இந்த ஆற்றினைக் கால்வாய்ப் போக்கு வரத்து அமையும்வண்ணம் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆற்றின் கரைப் பகுதிகளில் பூங்காக்களும் புல்

[31st March 1970]

வெளிகளும் அமைக்கப்படும். இந்த ஆற்றைப் போக்குவரத்திற்கு ஏற்றதாகச் செய்யவும் தூய்மையாகவும் அழகாக நீர் வழியாகச் செய்யவும் வேலை நடந்து வருகிறது. இதனால் மாநகரின் வனப்பு உயரும். கீழ்க்கண்டவாறு, இத்திட்டம் மூன்று நிலைகளில் ஒப்பளிக்கப் பட்டுள்ளன:—

முதல் நிலை	ரூ. 32.00 லட்சம்.
இரண்டாம் நிலை	ரூ. 62.00 லட்சம்.
மூன்றாம் நிலை	ரூ. 16.45 லட்சம்.
	ரூ. 110.45 லட்சம்

பொறியாளர்களுக்கு அதிக வேலை வாய்ப்புகள்

16. பொறியாளர்களுக்கு அதிக வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தரும் பொருட்டு, 1969 நவம்பரில் 10 கோட்டங்களையும் 40 துணைக் கோட்டங்களையும் அமைக்க அரசு ஒப்பளித்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில் பாசனத் திட்டங்களை ஆராய்வதற்கு 1969-70-ல் அரசு 10.00 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது.

நெடுஞ்சாலைகள்

17. வேளாண்மை, தொழில், வர்த்தக வளர்ச்சியின் போக்கு வரத்துத் தேவைகளைச் சரிசெய்ய முழுமையான, திறம்பட்ட சாலைப் போக்குவரத்து முறை மிகவும் இன்றியமையாததாகும். புதிய நான்காவது திட்டத்தில் திட்டமிட்ட எல்லாத் திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டால், தமிழ் நாட்டில் போக்குவரத்து மைல் மொத்தம் நான்காம் திட்ட இறுதிக்குள் 48,434 மைல்வரை உயரும்; 1969-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் நாள் நிலவரப்படி, நான்காம் திட்டத் தொடக்கத்தில் 42,000 மைலாக இருந்தது. புதிய நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 158 பெரிய பாலங்களும் கரைபாலங்களும், 949 சிறு பாலங்களும் கல் பாலங்களும், 34 மேம்பாலங்களும் கீழ்ப் பாலங்களும் அமைக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

கட்டிடங்கள்

18. காஞ்சிபுரத்தில் அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் மருத்துவ நிலையத்தை ரூ. 5.00 லட்சம் செலவில் கட்டும் பணி மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளதென்பதையும் இப்பணி 1970 நவம்பருக்குள் முடிக்கப்படு மென்பதையும் அறிவிப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடை கின்றேன். அரசின் பல துறைகள் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியமான கட்டிடப்பணிகள் நடந்து வருகின்றன.

19. பொதுப்பணி மற்றும் நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணித்துறை களைச் சார்ந்த வேலை நிதி ஊழியர்களின் தற்காலிக சேவையில் உள்ளவர்களை நிரந்தரமாக்குதல் (Provincialisation), சம்பளவிகிதம், விடுப்பு மற்றும் ஓய்வுகால சலுகைகள் வழங்குதல் ஆகியவை போன்ற நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய குறைகளை அரசு அவ்வப்போது பரிசீலனை ஆய்ந்து வருகிறது. பொதுப்பணி மற்றும் நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணித்துறைகளைச் சார்ந்த தற்காலிக ஊழியர்கள் அனைவரையும் நிரந்தரமாக்குவதன் மூலம் அரசுக்கு சுமார் 6 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக செலவாகும் என மதிப்பிடப் பட்டுள்ள தாதலின் நிதி நிலைமையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படும் பொழுது தான் அரசு இப்பிரச்சினை குறித்து ஆவனச் செய்ய இயலும். எனினும், அரசு கீழ்க்கண்ட சலுகைகளை நிரந்தர வேலை நிதி ஊழியர் களுக்கு வழங்கியுள்ளது:—

[31st March 1970]

(1) ஒவ்வொரு வருடமும் எல்லா அரசு ஊழியர்களுக்கும் அனுமதிக்கப்படும் விடுமுறைகள் அனைத்தையும் நிரந்தர வேலை நிதி ஊழியர்களுக்கும் வழங்குதல்.

(2) நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணித்துறையைச் சார்ந்த போக்குவரத்து யந்திரத் தொகுதிப் பட்டறை (Transport and Machinery Workshop) ஊழியர்களின் சம்பள வீதங்களை மற்ற அரசு பட்டறை ஊழியர்களின் சம்பள வீதங்களுக்கொப்ப மாற்றியமைத்தல்.

நிரந்தரமற்ற ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய விடுமுறைகள், விடுப்புச் சலுகைகள் ஆகியவை பற்றியும், நிரந்தரமான ஊழியர்களுக்கு சம்பளவிகிதத்தை மாற்றியமைப்பது பற்றியும், ஊழியர்களின் இதர குறைகள் பற்றியும் அரசினால் அமைக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாவது சம்பளக் குழுவால் கவனிக்கப்படும்.

நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணித் துறையிலுள்ள சாலை ஆய்வாளர்கள், கேங்க் கூலிகள் ஆகியோரின் வேலை நிலைமை பற்றி ஆராய்வதற்கென்று அரசால் நியமிக்கப்பட்ட தனி அலுவலரின் அறிக்கை அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

20. திட்ட வேலைகளில் காணும் முன்னேற்றம், சட்டமன்ற அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள விரிவான ஆய்வுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

PUBLIC WORKS DEPARTMENT

The challenge of a natural calamity in the form of an unprecedented drought which this State had to countenance last year was made use of to build up assets of permanent benefit to the people of this State on the Irrigation front. The entire Governmental machinery was geared up and drought relief works which were originally started in Chingleput and North Arcot districts in January 1969, were subsequently extended to all other districts in Tamil Nadu except the Nilgiris district as the drought intensified. An allotment of about Rs. 198.02 lakhs have been made for carrying out works under important Irrigation sources by the local officers of the Public Works Department under drought relief programme drawn up by the Collectors of Districts during the current year. Two thousand three hundred and eighty-eight works have been completed up to the end of January 1970 utilising the allotment fully.

2. The House is aware that from March to October 1969, Madras City was faced with an acute shortage of drinking water due to failure, of the North East Monsoon in 1968 in the catchment areas of Red Hills and Sholavaram tanks. To tide over the crisis the Ground water sources at Panchetti and Tamarapakkam were tapped to augment the storage at Red Hills and for quite some time the entire water requirements of the city were met from the Ground Water Sources alone. It is satisfying to note that the test bore holes drilled by the United Nations Development Programme in these areas were converted into production wells from which the water was pumped into Red Hills through pipelines

[31st March 1970]

laid on an emergency footing by the Ground Water Division of the Public Works Department. But for such augmentation by ground water the situation would indeed have been disastrous. To provide further relief, the Government executed a crash programme of sinking 12,000 filter point pumps in the city and this went a long way towards relieving the scarcity.

3. The Ground Water Division of the State Public Works Department was also deployed in Coimbatore during the summer of 1969 to resolve the drinking water crisis in that city.

4. A major Irrigation project now under execution in the State is the Parambikulam Aliyar Multipurpose project designed to provide irrigation facilities to over 2.40 lakhs acres in Coimbatore district besides generating power to an extent of 1,85,000 k.w. As the project involves harnessing of Inter-State rivers for the mutual benefit of both Tamil Nadu and Kerala, an agreement with Kerala State is necessary. Work on certain components of the Project could not be taken up all these years for want of a settlement with the Government of Kerala. It gives me great pleasure to inform Honourable Members that this Government have with the co-operation of the Government of Kerala, reached an understanding on all the outstanding issues and works contemplated in the project. Some important decisions were reached by the Chief Ministers of Tamil Nadu and Kerala on 10th May 1969 through the good offices of the Union Minister for Irrigation and Power in respect of the utilisation of Anamalayar, Nirar and other Parambikulam-Aliyar Project rivers. Follow up action on the decisions of the Chief Ministers, conference for arriving at a detailed agreement is being pursued by both the Governments. The Honourable Members will be happy to know that impounding of water in the Sholayar reservoir was started in February 1970 and that the construction of Sholayar Dam will reach the spillway crest level in June 1970. The work on Nirar weir has already commenced.

5. Honourable Members are aware that Tamil Nadu has already exhausted almost all its surface water resources. The scope for new irrigation works is very limited. Hence further extensions of irrigation can only be achieved by (a) scientific investigation and exploitation of ground water and (b) by conserving surface flows through rigid water economy and control.

6. In order to secure these objectives the Government have embarked upon a programme of ground water investigation to supplement surface flows and remodelling the major irrigation systems in the State. The scientific investigation of ground water potential has been taken up by two agencies, viz., (a) United Nations Development Project—Ground Water Project and (b) Ground Water Divisions, Public Works Department. These two agencies are functioning now and depending on the

[31st March 1970]

results of the ground water investigation, production programmes will be undertaken to benefit arid dry areas where ground water is the only source and in other areas for supplementation of the surface irrigation sources. The United Nations Development Programme has completed the first phase of its investigations covering Madras City and its environs, Palar basin, Neyveli and Thanjavur. The findings of the survey are awaited. In June 1969, the United Nations Development Programme entered upon the Second phase of its Programme which aims at a detailed survey of the Ground water resources of the Cauvery delta with a view to supplementing the surface flows in such a manner as to secure integrated use of surface and ground water. This programme will continue till 1972. A number of observation and test holes have been drilled already and the response is encouraging.

To secure the objective of better and economical management of surface water resources, a scheme for remodelling the Vaigai channels was taken up in 1967-1968 and is in good progress.

7. A comprehensive scheme for Modernisation of the Old Cauvery Delta system has been prepared at an estimated cost of Rs. 49 crores and has been placed before the World Bank for assistance. The Project was appraised by a Mission from the World Bank led by Sir Kenneth Guinness in September 1969 and it is gratifying to note that the members of the Appraisal Mission were convinced about the utility of, and need for, the project. This scheme aims at a thorough overhaul and modernisation of the existing Irrigation system of the Thanjavur delta in order to achieve better water management and control and integrated use of surface and ground waters. The scheme will enable cultivation of a second crop of an additional extent of about 3.5 lakhs acres. The investigations now being conducted by the United Nations Development Programme in Thanjavur District are being co-ordinated to suit the needs of this scheme. Under the comprehensive scheme it is also proposed to tackle the problems relating to drainage in the delta. Twenty-one (21) channels under the Cauvery delta system have already been taken up for execution as pilot schemes at a cost of Rs. 56.44 lakhs to be merged later with the main scheme and works on twelve more channels are being taken up for execution.

8. Under the Special Minor Irrigation Programme we have spent in the current year, a sum of Rs. 148.10 lakhs up to December 1969 and created irrigation potential to a new area of 20,828 acres besides stabilisation of 73,483 acres of existing ayacut and relief from submersion of 2,846 acres up to November 1969. I am glad to inform the Hon'ble Members that from the 1st April, 1970, the limit of Special Minor Irrigation Programme schemes is being raised to Rs. 25 lakhs and it will be possible for the State Government to accord sanction for schemes costing up to Rs. 25 lakhs without any reference to the Planning Commission. In the discussions on irrigation and roads, held in Madras in

31st March 1970]

January this year it was requested by Hon'ble Members of this House that the yardsticks for estimating the additional production from Special Minor Irrigation Programme schemes might be modified. I have great pleasure in informing the Hon'ble Members that the yardsticks are being revised upwards and orders of the Government will be issued shortly.

9. *Construction of Irrigation Projects on the Cauvery by Mysore.*—Honourable Members are aware that the Government of Mysore have taken up for execution certain irrigation projects on the tributaries of the Cauvery in Mysore such as the Hemavathi, Kabini, Harangi and Suvarnavathy. It is understood that the Government of Mysore have put on hand work relating to these projects without technical clearance from the Centre. The consent of Tamil Nadu Government which is an essential prerequisite has not been obtained for these projects which have inter-state implications and are governed by the agreements of 1892 and 1924 between Tamil Nadu and Mysore. Nor have certain legitimate objections raised by this Government been replied to. We had been endeavouring to arrive at an amicable settlement with Mysore consistent with the terms of the agreement of 1924 through the good offices of the Government of India but it is disappointing to note that these negotiations have not been successful.

10. We apprehend that the Mysore projects as now formulated will be detrimental to our irrigation interests under the Cauvery. The Government of Mysore are not willing to give an assurance that the projects would be worked within the provisions of the Inter-State agreements. Nor have the Government of Mysore agreed to our suggestion to stay the construction of their projects pending a settlement of the dispute. Under the circumstances having regard to the age-old irrigation interests under the Cauvery in Tamil Nadu and the threat posed to these interests by the unilateral action of Mysore, we have moved the Government of India to refer the dispute between Tamil Nadu and Mysore to a tribunal for adjudication under the Inter-State Water Disputes Act of 1956. This decision was taken by the Government after an all party conference convened by the Chief Minister.

11. May I take this opportunity to assure the House that this Government will not be a party to any action that would affect the solemn rights of the people of Tamil Nadu? This Government will take all steps necessary to safeguard the irrigation in Tamil Nadu under the Cauvery and Hon'ble Members will be informed of the developments in the matter from time to time.

12. I should like to mention a few works relating to City Water supply, inland waterways, roads and buildings which are also under my control.

13. *Madras City Water-Supply—Veeranam Project*—It has always been the policy of this Government to accord a very high priority to

[31st March 1970]

drinking water needs. It is in keeping with this policy that the Government have sanctioned the scheme to augment City Water supply from the Veeranam lake in South Arcot District. In the first stage of the scheme, a main will be laid to conduct 40 million Gallons per day. This will be supplemented in the second stage by a parallel main to supply an additional 40 million gallons per day.

The water will be tapped by constructing new Head sluice at Veeranam tank. The raw water will be pumped to the treatment works at Vadakuthu near Neyveli. The treated water will then be pumped to the southern head works at Prakasa Mudali Street, at Madras City over a distance of 201 k.m. through 66 inches dia., prestressed concrete pipes. The scheme has been estimated to cost Rs. 21.30 crores to instal and Rs. 35.00 lakhs for annual maintenance. The cost per 1,000 gallons of water will be Rs. 1.30.

14. Tenders for the various items of works involved have been called for and the works will be taken up for execution after the tenders are finalised. Government are seized of the need for speedy and economical execution of this scheme and have, towards this end, drawn upon the experience of consultancy services such as Engineers India Limited in finalising the project.

15. *Cooum Improvements Scheme*—This scheme is estimated to cost Rs. 110.45 lakhs and contemplates channelisation of the river within city limits and developing the river margin with parks and lawns in order to convert the river into a navigable, clean and beautiful water way that would add to the grandeur of the city. The scheme has been sanctioned in three stages as below:—

	RS. IN LAKHS.			
I Stage	...	...	...	32.00
II Stage	...	...	...	62.00
III Stage	...	...	...	16.45
				110.45

16. *More Employment Opportunities for Engineers*.—With a view to provide more employment opportunities among Engineers, the Government have sanctioned 10 divisions and 40 sub-divisions in November 1969. For investigation of irrigation projects in Tamil Nadu a provision of Rs. 10.00 lakhs has been made by the Government during 1969-70.

17. *Highways*.—A complete and efficient road system is very essential to meet the transportation needs of agriculture, industrial and

31st March 1970]

commercial development. With the implementation of all schemes proposed in the new Fourth Plan, the total mileage in TAMIL NADU would go up to 48,434 miles by the end of the Fourth Plan as against only 42,000 at the beginning of Fourth Plan (i.e.) as on 1st April 1969. Provision has also been made in the new Fourth Five-Year Plan for the construction of 158 major bridges and causeways, 949 minor bridges and culverts and 34 over/under bridges.

18. *Buildings*.—I am happy to announce that the construction of buildings for Arignar Anna Memorial Cancer Institute at Kancheepuram at a cost of Rs. 5.00 lakhs is being taken up and the work will be completed before November 1970. Several other important constructions relating to various departments of the Government are under way.

19. The Government have been considering with sympathy the outstanding grievance of the Work-charged Establishment Staff in the Public Works Department and Highways and Rural Works Department such as provincialisation of their services and grant of time-scales of pay, leave concessions, retirement benefits, etc. As the overall cost involved in the provincialisation of the service of the Workcharged Establishment in the Public Works and Highways and Rural Works Departments is estimated to exceed Rs. 6 crores, it can be considered only when better resources are forthcoming. The Government have, however, granted the following concessions to the workers:—

(1) Grant of holidays to the provincialised staff as are allowed to the regular Government servants, every year.

(2) Revision of scales of pay of workers in the Transport and Machinery Workshops of the Highways and Rural Works Department to secure parity with those of the workers in other Government Workshops.

The grant of holidays and leave benefits to the non-provincialised workers and revision of scales of pay of the provincialised workers and other grievances of the workers will be considered by the Second Pay Commission constituted by the Government.

The report of the Special Officer appointed by the Government to go into the conditions of service of Road Inspectors and Gang Mazdoors in the Highways and Rural Works Department is under consideration of the Government.

20. The progress of plan schemes is given in the detailed reviews placed on the table of the House.

[31st March 1970]

APPENDIX II

(Vide item iii (2))

வேளாண்மை—கொள்கைக் குறிப்பு

1970-71

முக்கியமான வேளாண்மைப் பணித் திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் பற்றிய ஓர் விளக்கமும், இனி வரும் ஆண்டில் அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கை பற்றியும் பின்வரும் பத்திகளில் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

கால நிலைமைகள்

அடுத்தடுத்து இரண்டு ஆண்டுகளாக நமது மாநிலம் தொடர்ந்து கடும் வறட்சியால் பீடிக்கப்பெற்றது. நமது மாநிலத்தில் இயல்பான மழையளவு 920 மி.மீட்டர் என்றிருக்க, 1968-ல் 742 மி.மீட்டர் மழையே பெய்தது. எனவே, பெருமளவு பகுதிகளில் பயிர் செய்யப்படவில்லை. பயிர் செய்ய எடுத்துக்கொண்ட பல இடங்களிலும் கூட, பயிர்கள் சாலியாகி விட்டன. 1969-70-ஆம் தென் மேற்குப் பருவ மழை போதுமானதாயில்லை. 1969-70-ல் இயல்பான மழையளவு 307 மி.மீட்டராக இருக்க, 1969-70-ல் பெய்த மழையின் மொத்த அளவு 237 மி.மீட்டர்தான். எனவே, ஓரளவு அவ நம்பிக்கையுடன் தான் அரசு, வேளாண்மைத்துறையில் இந்த ஆண்டுக்கான தனது வேளாண்மைத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் தொடங்கியது. எனினும் மேற்குக் கடற்கரையில் தென்மேற்கு பருவ மழை ஓரளவு நன்றாகப் பெய்த காரணத்தால், மேட்டூர், பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு போன்ற மாநிலப் பெரும் பாசனத்திட்டங்களிலிருந்து நீர் திறந்துவிடுவதற்குச் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்ட போதிலும், அவை வெகுவாகப் பாதிக்கப்படவில்லை. வட கிழக்குப் பருவ மழை அதிர்ஷ்ட வசமாக, அக்டோபர் திங்களிலேயே ஆரம்பித்து விட்டது. விரும்பத்தக்க அளவு இடைவெளி விட்டு இரண்டு முறை மழை பெய்தது. பல மாவட்டங்களிலும் சராசரிக்கு மேலான மழையும், கடற்கரைப் பகுதி மாவட்டங்களில் இதற்கு ஒப்பிடுகையில் அதிக அளவு மழையும் பெய்துள்ளது. வட கிழக்குப் பருவ மழையின்போது இயல்பான மழையளவு 449.7 மி.மீட்டராக இருக்க, பெய்த மழையின் மொத்த அளவு 610.7 மி.மீட்டராக இருந்தது.

உற்பத்தியின் அளவு

1969-70-ஆம் ஆண்டில் எல்லா உணவு தானிய உற்பத்தியின் அளவு 63 லட்சம் டன்களாக இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது 1968-69-ஆம் ஆண்டுடன் முடிவடைந்த மூன்று ஆண்டுகளில் சராசரி உற்பத்தி அளவான 54.45 லட்சம் டன்னையும் 1968-69-ஆம் ஆண்டு உற்பத்தியான 53.53 லட்சம் டன்னையும் விட கணிசமான அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது.

பிற உணவு தானியங்களைக் காட்டிலும், 1969-70-நெல் உற்பத்தி மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் 1968-69-ஆம் ஆண்டுடன் முடிவடைந்த மூன்று ஆண்டுகளில் சராசரி உற்பத்தி 38.55 லட்சம் டன்களாகவும், 1968-69-ல் உற்பத்தியின் அளவு 36.59 லட்சம்

31st March 1970]

டன்களாகவும் இருக்க, 1969-70-ல் உற்பத்தி 45.32 லட்சம் டன்களாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்தச் சாதனைகள் ஊக்கமளித்ததால், 1970-71-ற்கான திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள் கீழ்க்கண்டவாறு துறையால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

	(டன் லட்சத்தில்)
அரிசி	49.00
ஏனைய தானியங்களும், சிறு தானியங்களும்	16.50
பருப்பு வகைகள்	1.50
மொத்தம்...	67.00

மிகு பயன் தரும் தானியங்கள்

1969-70-ஆம் ஆண்டின் பிந்திய அரை ஆண்டில் பருவ மழை சாதகமாக இருந்ததனால் மட்டுமல்லாமல், மிகு பயன் தரும் தானிய ரகத் திட்டத்தின் கீழ் வேளாண்மைத் துறை எடுத்துக் கொண்ட மும்முர விரிவாக்க முயற்சிகளாலும் மேற்படி ஆண்டில் வேளாண்மை உற்பத்தியில் முன்னேற்றங்களை முடிந்தது. 1966-67-ல் சிறு அளவான 5.27 லட்சம் ஏக்கர் என்பதிலிருந்து தொடங்கி (4.75 லட்சம் ஏக்கர்களில் நெல்லும், 0.52 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்களும்), 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 17.10 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் (15.69 லட்சம் ஏக்கரில் நெல்லும், 1.41 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்களும்) இத் திட்டத்தின் கீழ் பயிரிடப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான ஆர்வம் மிக்க குறிக்கோள் அளவு 24.75 லட்சம் ஏக்கர் நிலமாக (23 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் நெல்லும் 1.75 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்களும்) வரையறுக்கப்பட்டது. இந்தக் குறிக்கோள் அளவு முழுவதையும் எய்தியதோடல்லாமல் அது விஞ்சப்படும் விட்டது என்பது மன நிறைவு அளிக்கிறது. 1969-70-ம் ஆண்டில் (28-2-1970 அன்றுள்ளபடி) இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு 27.11 லட்சம் ஏக்கராகும். முந்திய ஆண்டின் பரப்பளவைக் காட்டிலும் 59 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது.

நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் 1969-70-ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின் கீழ் கிடைத்த மகத்தான பலன்களினால் உற்பத்திப்பட்டு, 1970-71-ம் ஆண்டில் 37.5 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் (மாநிலத்தில் நெல் பயிரிடும் மொத்தப் பரப்பளவில் பாதிக்கு மேல்) மிகு பயன் தரும் நெல் ரகத்தைப் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தற்காலிக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்படி, மிகுபயன்தரும் நெல் ரகங்களைப் பயிரிடுவதற்காக திட்டமிடப்பட்ட பரப்பளவு 1970-71-ம் ஆண்டில் 26 லட்சம் ஏக்கரும், 1973-74-ல் 33.50 லட்சம் ஏக்கரும் தான் என்பதை நினைவு கூறும்போது இந்த முயற்சி எவ்வளவு மகத்தானது என்பது புலனாகும். 1970-71-ம் ஆண்டில் 2.50 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்கள் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது நான்காவது திட்டத்தில் 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவாகும். 1970-71-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் தொடர்ந்து வான் வளம் சுரக்குமென்றும், இந்தக் குறிக்கோள் அளவுகளை எய்துவதற்கு உழவர்கள் தொடர்ந்து தங்கள் முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்குவர் என்றும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

1969-70-ம் ஆண்டில் மிகு பயன்தரும் தானியங்கள் திட்டத்தின் கீழ் துறை மேற்கொண்டுள்ள நவரைப்பருவம் குறித்த விரைவுத் திட்டத்தை இங்கே சுறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். நவரை, சுவர்ணவாரி

[31st March 1970]

பருவக்காலங்களில் முழு பயன்தரும் நெல் ரகத்தைக் குறிப்பாக ஐ. ஆர். 8-ஐ பயிர் செய்வதற்காக நவம்பர் கடைசியில் இந்த விளைவுத்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஜனவரி இறுதியில் ஆனந்தர் அவர்கள் இப் பேரவையில் ஆற்றிய உரையில் இத்திட்டத்தின் கீழ், மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் இந்தப் புதுவகை ஐ.ஆர். 8 நெல் பயிர் செய்யப்படுமென்றும், இந்த நெல் ரகத்தைப் பயிரிடப்படுவது விரிவாகப் பரவும் என்றும் அரசு எதிர்பார்க்கிறது எனவும் குறிப்பிட்டார்; எதிர்பார்த்ததற்குமேல் பலன் கிட்டியுள்ளது. செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலும் இந்த ஐ.ஆர். 8 நெல்லை பயிர் செய்வதற்கு முடிவு செய்யப்பட்ட 3.5 லட்சம் ஏக்கர் குறிக்கோளளவுக்கு எதிராக, 7-3-1970 அன்று வரை 5.26 லட்சம் ஏக்கரில் இந்த நெல் வகை பயிரிடப்பட்டது. இதற்குக் கூடுதலாக, மற்ற மாவட்டங்களிலும் 1970 ஜனவரி வரை, 1.69 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் இந்த ஐ.ஆர். 8 நெல் வகை பயிர் செய்யப்பட்டது. மிகு பயன்தரும் பிற நெல்வகைகளான ADT 27, C.O. 29, ஐ.ஆர். 5 ஆகிய நெல்வகைகள் இம் மாநிலத்தில் 2.05 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் இப்பருவத்தின் போது பயிர் செய்யப்பட்டன. ஐ.ஆர். 8 விளைச்சல் வளமிக்க நெல் வகையாகும். மிகக்குறைத்து மதிப்பிட்டாலும், இம்மாநிலத்தில் ஏனைய மிகு பயன்தரும் நெல் ரகங்களைக் காட்டிலும் இந்த ரக நெல் மூலம் கிடைக்கும் கூடுதலான விளைச்சல் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அரிசி அளவில் 500 கிலோகிராமாகும். எனவே, நவரை பருவத்தின் போது 6.95 லட்சம் ஏக்கரில் ஐ.ஆர். 8 பயிரிடுவதன் மூலம் நடப்பாண்டில் தோராயமாக 3.47 லட்சம் டன் கூடுதலாக அரிசி உற்பத்தி கிட்டுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் ஐ.ஆர். 8 நெல் ரகத்தைப் பயிரிடும் உழவர்களுக்குத் தொகுப்பு உரவிலையில் பொதுச் சலுகை அளிப்பதற்குக் கூடுதலாக இதுபற்றி பிரிதோர் இடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது—வேறு சில சலுகைகளையும் அரசு வழங்குகின்றது. மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற தென் மாவட்டங்களிலிருந்து பெறப்படும் விதைகளை எடுத்துச் செல்வதற்கான செலவை அரசு ஏற்கிறது. மேலும், பயிர் விளைச்சலுக்குத் தேவையான பிறவற்றை வாங்குவோரின் வீட்டுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பிக்கும் செலவில் ஒரு பகுதியையும் அரசு ஏற்கிறது. கடன் வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்தத் திட்டத்தில் பங்கு கொள்ளும் உழவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கென இம்மாநிலத்தின் மும்முர எருவிடம் திட்ட ஒதுக்கீடாகிய ரூ. 3 கோடி என்பது ரூ. 6.26 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்தில் பங்குகொள்ளும் உழவர்களுக்கு உற்பத்திக் கடன் வழங்குமாறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் ஒரு சில வாணிப வங்கிகளும் தூண்டப்பட்டன.

பல் பயிர் முறைத் திட்டம்

மிகு பயன்தரும் தானியங்கள் திட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது பல் பயிர் முறைத் திட்டமாகும். வழக்கமாகப் பயிரிடப்படும் பயிர்களுக்குப் பதிலாகக் குறுகியகாலப் பயிர்களைப்பயிரிடும் முறையைப் புகுத்துவதும் நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ள பகுதிகளில் ஒரு போக விளைச்சலை இருபோக விளைச்சலாக்குவதும், இருபோக விளைச்சல் உள்ள பகுதிகளில் முப்போக விளைச்சலை ஏற்படுத்துவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் தென் மேற்குப் பருவமழை தவறிய காரணத்தால் இந்தத் திட்டம் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் பல பகுதிகளில் முதல் போகம் பயிரிட முடியாமல் போனது. ஆகையால், இத்திட்டத்தின் கீழ் முடிவு செய்யப்பட்ட ஆண்டுவாரியான குறிக்கோள் அளவுகளும் கிட்டிய சாதனைகளும் 1969 அக்டோபரில் சிறப்பாக ஆய்வு செய்யப்பட்டன. குறிக்கோள் அளவுகள் மாற்றி முடிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றை அடைவதற்குச் சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

[31st March 1970]

பருப்பு வகையை இத்திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்துக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல் என். ரொக்கப்பயிர்கள் இவற்றையும் இத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டது மற்றொரு முக்கிய மாறுதல் ஆகும். 1967-68-ஆம் ஆண்டில் 2.15 லட்சம் ஏக்கராவும், 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 5.53 லட்சம் ஏக்கர்களாகவும் சாதனை கிட்டியிருக்கையில் 1969-70-ஆம் ஆண்டில், 1970 ஜனவரித் திங்கள்வரை 5.23 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு 12 லட்சம் ஏக்கர்களாகும்.

மாவட்ட மும்முர வேளாண்மைத் திட்டமும் பகுதி மும்முர வேளாண்மைத் திட்டமும், இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுப் பணித்திட்டமும்.

மாவட்ட மும்முர வேளாண்மைத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் (நாட்டில் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களைச் செய்துவரும் ஐந்து மாவட்டங்களில் தஞ்சை மாவட்டமும் ஒன்றாகும்). உணவு தானிய உற்பத்தியில் தொடர்ந்து முன்னேற்றத்தைக் காட்டி வருகிறது. இரு போகப் பயிர் முறை செயலுக்கு வருவதற்குமுன்பு 1966-67-ல் மொத்தம் பயிர் செய்யப்பட்டு வந்த பரப்பளவு 14.70 லட்சம் ஏக்கர்களாக இருந்தது. இந்த அளவு 1969-70-ல் 16.65 லட்சம் ஏக்கர்களாக உயர்ந்தது. இந்த மாவட்டத்தில் மொத்த அரிசி உற்பத்தி 1966-67-ல் 8.72 லட்சம் டன்களிலிருந்து 1969-70-ல் 12.044 லட்சம் டன்களாக உயர்ந்தது. இந்த உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கு முக்கிய காரணம் ADT 27, IR-8, IR-5 ஆகிய நெல் ரகங்களைப் பயிர் செய்ததேயாகும். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் குறுவைப் பயிர் நல்ல விளைச்சலைத் தந்தது. கயவாய்ப் பகுதி முழுவதிலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 100 கிலோ வீதம் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. 1970-71 ஆம் ஆண்டில், கும்பகோணத்தில் டிராக்டர் பழுது பார்க்கும் நிலையம் ஒன்றையும், தஞ்சாவூரில் பயிர் பாதுகாப்புப் பிரிவு ஒன்றையும், பயிர் பாதுகாப்பு ஆய்வுக்கூடம் ஒன்றையும் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

தற்போது செங்கற்பட்டு, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டுவரும் பகுதி மும்முர வேளாண்மைத் திட்டம், 1970-71ஆம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திற்கும் நீட்டிக்கப்படும்.

ஜெர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசின் தொழில் நுட்ப உதவியுடனும் நிதி உதவியுடனும் 1967-ஆம் ஆண்டில் இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தியை விரைவாகப் பெருக்குவதற்கும் நீலகிரியில் உள்ள உழவர்களின் பொருளாதார நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய பணிகளை இது தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது. இத் திட்டத்தின் நிர்வாகம் கோதுமை குறித்தும் உருளைக்கிழங்கு குறித்தும் குறிப்பாக, உருளைக்கிழங்கு கருகல் நோய், பொன்னிறப் புழு நோய் ஆகியவற்றைத் தடுப்பது குறித்து, பயனுள்ள விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியையும் பெருமளவில் நேரிடச் சோதனைகளையும் நடத்தி ஊக்கமளிக்கத் தக்க விளைவுகளைப் பெற்றுள்ளனர். பார்லி, ஸ்டராபெரி, காய்கறிகள், கால்நடைத் தீவனம் ஆகியவை குறித்து நடத்திய பரிசோதனைகள் நல்ல முடிவுகளை அளித்துள்ளன. இத்திட்ட நிர்வாகத்தினர் தங்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள முனைப்பு முறைகளையும் உழவர்கள் நிலங்களுக்கு நீட்டிக்க முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளனர்.

புன்செய் நிலப்பயிர் விளைச்சல்

மாநிலத்தில் பயிர் செய்யப்பட்ட 160 லட்சம் ஏக்கர் மொத்தப் பரப்பளவில் 100 லட்சம் ஏக்கர்கள் புன்செய் நிலங்களாகும். (எந்தப் பாசனமும் இல்லாதவை). வேளாண்மைத் தொழிலுக்கேற்ற கால நிலைமைகளின் அடிப்படையில் வழக்கமாக வகைப்படுத்தப்பட்டதற்

[31st March 1970]

கேற்ப கடற்கரைப் பகுதியான தஞ்சாவூர், செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களிலுள்ள புன்செய் நிலங்களைத் தவிர, தமிழ் நாட்டில் உள்ள மற்ற புன்செய் நிலங்கள் 50-லிருந்து 100 சென்டிமீட்டர் வரை குறைந்த அளவு மழை பெய்யும் வறண்ட நிலப் பிரிவுகளின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பகுதிகளில் சொந்தமாக நிலம் வைத்திருக்கும் உழவர்களில் பெரும்பான்மையோர் ஏழைகளாகவும் சிறு அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். மாநிலத்தில் பயிரிடப்படும் மொத்த நிலப்பரப்பில் 60 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டு புன்செய் நிலங்களாக இருப்பதாலும், பெரும்பான்மையான உழவர்கள் இந்த நிலங்களையே நம்பி இருப்பதாலும் இந்தப் பகுதிகளில் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென வேளாண்மைத்துறை கருதுகிறது.

வறட்சி வட்டாரங்களில் புரட்சிகரமான பயிர் முறையை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முக்கியத் தேவையை மத்திய அரசும் உணர்ந்து விட்டது. ஏழு மாநிலங்களில் உள்ள குறைந்த அளவு மழை பொழியும் மாவட்டங்களில் சிறப்புத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று மத்திய அரசு அறிவித்தது. இதில் தமிழ்நாடு மாநிலமும் ஒன்றாகும்.

புன்செய் நிலப் பயிரிடும் முறை இம் மாநிலத்திற்குப் புதிது அல்ல. மண்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதன் மூலமும் மண்ணிலுள்ள ஈரம் ஆவியாய்ப் போய்விடாமல் காக்கும் பொருட்டு மழைநீர் மண்ணில் நன்றாக இறங்க வகை செய்வதன் மூலமும் புன்செய் நிலங்களில் பயிர் செய்தலை மேம்படுத்த இயலும். மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை இதுவரை 6 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் துறை செயலுக்குக் கொண்டுவந்துள்ளது. வேர்க்கடலை, பருத்தி போன்ற புன்செய் நிலப் பயிர்களுக்காக 6.26 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுக்குப் பொருந்தும் வகையில் முனைப்புத் திட்டத்துறை புகுத்தியுள்ளது.

ஆனால் இந்த நடவடிக்கைகள், வேளாண்மை மேம்பாட்டில் மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் ஆலோசிக்கப்படுகின்றன. எனவே, 1970-71-ம் ஆண்டில் மிகு பயன் தருவதும் வறட்சியையும் பயிர் நோயையும் தாங்குவதுமான H B 3 கம்புப் பயிரை திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் 1.50 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வறண்ட பகுதிகளில் உள்ள உழவர்களுக்கு வேளாண்மைத் தேவைகளை வழங்குவதில் சில சலுகைகள் வழங்குவது குறித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

சிறிய அளவு நிலக்கிழார்களுக்கான திட்டம்

மூன்று திட்டக்கால அளவுகளில் வேளாண்மைக்கென கணிசமான முதலீடுகள் செய்திருந்தபோதிலும், சிறிய அளவில் நிலம் வைத்துள்ள உழவர்களது நலனுக்காக குறிப்பிட்ட எந்தத் திட்டமும் இதுவரை செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதைத் திட்ட ஆணைக்குழு உணர்ந்துள்ளது. எனவே திட்ட ஆணைக்குழு நான்காவது திட்ட வரைவில் சிறு அளவு நிலம் வைத்துள்ள உழவர்களின் நலனுக்காக, நாடு முழுவதற்கும் ஐந்தாண்டுக்கால அளவுக்கு ரூ. 30 கோடி தற்காலிக நிதி ஒதுக்கத்துடன் ஒரு திட்டத்தைச் சேர்த்துள்ளது. இது மத்திய அரசு பணித் திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலத் திட்ட வரம்புக்கு மேற்பட்டு மத்திய அரசிடமிருந்து முழு நிதி உதவி இதற்குக் கிட்டும். நாடு முழுவதும் சுமார் 20 மாவட்டங்களில் முன்னோடி அடிப்படையில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு மாவட்டம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் ஏற்புடைய உழவர்களைக் கண்டறிந்து, அவர்களுக்கு உரிய சமயத்தில் உதவி செய்து தன்னிறைவு கொள்ளச் செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தை தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் செயல்படுத்துவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 5 ஏக்கர் புன்செய் நிலம், 2½ ஏக்கர் நன்செய் நிலம் என்ற அளவிற்குள்ள நிலம் உடைய உழவர்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் சிறு உழவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். இத்திட்டத்தின் விவரங்கள் இறுதி உருப்பெற்று வருகின்றன.

[31st March 1970]

மிகக் குறைந்த அளவு நிலங்களை உடைய குறு நிலக்கிழார்களுக்கும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் உரிய திட்டம்.

சிறு குடியானவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக நிறைவேற்ற திட்டமிடப்பட்டுள்ள திட்டத்தைத் தவிர, மிகக் குறைந்த நிலங்களை உடைய குறு நிலக்கிழார்களுக்கும், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் திட்டப் பணிகள் பலவற்றை மேற்கொள்வது அவசியம் எனத் திட்ட ஆணைக்குழு கருதியது. இப்பணித்திட்டம் எந்த அளவில் இருக்க வேண்டும் என்பதையும், அவற்றிற்கு எந்த அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதையும் ஆணைக்குழு இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை. ஆயினும், ஒரு ஹெக்டர் பரப்பளவிற்கும் குறைவாக உள்ள நிலம் வைத்துள்ள குறு நிலக்கிழார்களுக்கும் தமது வருமானத்திற்கு வேளாண்மையையே பெரிதும் நம்பியிருக்கும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் இப்பணித் திட்டங்கள் அமையும். மிகக் குறைந்த அளவு நிலங்களை உடைய குறுநிலக்கிழார்களுக்கும், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் பயனளிக்கக்கூடிய கோழி வளர்ப்பு அல்லது பால் பண்ணை போன்ற வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை இத்திட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்படும். இப்பணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அந்தந்த மாநிலத்தில் தகுந்த இடத்தைக் கண்டறிந்து அது குறித்து புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து இந்திய அரசுக்கு அனுப்புமாறு இந்திய அரசு மாநில அரசுகளைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. அப்பணித் திட்டங்களுக்கு நான்காவது திட்டத்தின் மத்திய அரசுத் துறையின்கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும். இம்மாநிலத்துக்குகந்த பணித் திட்டம் ஒன்றை வருவாய்த் துறை வாரியத்தையும் (உணவு உற்பத்தி) புள்ளிவிவரத் துறை இயக்குநரையும் கலந்து மாநில அரசு வகுத்து வருகிறது.

வாணிகப் பயிர்கள்

கரும்பு

தமிழ் நாட்டில் தலையாய வாணிகப் பயிரான கரும்பு 1967-68, 1968-69-ஆம் ஆண்டுகளில் பயிரிடப்பட்ட பரப்பளவு, அதன் உற்பத்தி அளவு குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆண்டு	கரும்பு பயிரிடப்படும் பரப்பு (லட்சம் ஏக்கரில்)	கரும்பு உற்பத்தி அளவு (லட்சம் டன்களில்)
1967-68	 2.35	75.59
1968-69	 2.50	89.60

கரும்பு விலை அதிகரித்ததும் கரும்பு பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் மும்முரசு சாகுபடி முறைகளை மேற்கொண்டதும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் கரும்பு உற்பத்தி அதிகரித்ததற்குக் காரணமாகும். நடப்பாண்டிலும் கரும்பு அதே அளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 91.10 லட்சம் டன்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள குறிக்கோள் அளவு விஞ்சப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1970-71-ம் ஆண்டில் 94.60 லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[31st March 1970]

தற்போது இம் மாநிலத்தில் 39 வளர்ச்சி நிலையங்களும், 8 மும்முரசு சாகுபடிப் பிரிவுகளும், முன்னோடி கட்டில் விளக்க நிலையம் ஒன்றும் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்டும் 8 புதிய வளர்ச்சி நிலையங்களைத் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மும்முரசு சாகுபடித் திட்டத்தை மேற்கொள்வதன் மூலம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு உற்பத்தியாகும் அளவை அதிகரிப்பதே இந்த நடவடிக்கைகளின் தலையாய நோக்கமாகும். கரும்பு வேரைத் துளைத்துப் பாதிக்கக் கூடிய பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக 1970-71-ல் ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்கள் ஆறினைத் தொடங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பயிரிடப்படும் கரும்பை விரைந்து ஆலைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான வசதிகளைச் சீராக்கும் நோக்குடன் சாலைகள் அமைக்கும் பணித் திட்டத்திற்குத் தொடர்ந்து சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டுவந்தது. நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 28 லட்சம் செலவில் 8 புதிய சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் சாலைகள் அமைப்பதற்காக ரூ. 36.51 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

எண்ணெய் வித்துக்கள் — வேர்க்கடலை

எண்ணெய் வித்துக்களில், வேர்க்கடலை முக்கியமானதாகும். இம் மாநிலத்தில் எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிரிடப்படும் பரப்பளவில் 95 சதவீதத்திற்குமேல் நிலக்கடலை பயிரிடப்படுகிறது. கடந்த இரண்டாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வான் பொய்த்ததன் காரணமாக ஏற்பட்ட வறட்சி இப்பயிரைப் பாதித்தது. 1967-68-ல் 9.21 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவுகூட நிலக்கடலை பயிராகவில்லை. அதேபோல 1968-69-ல் இப்பயிர் 8.72 லட்சம் மெட்ரிக் டன் தான் பயிரிடப்பட்டது. இந்த அளவு சாதாரண அளவைவிட மிகக் குறைந்ததாகும். 1969-70-ல் 23.98 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிரிடப்படும் என்றும், 9.60 லட்சம் மெட்ரிக் டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியாகும் என்றும் மதிப்பிடப்படுகிறது. 1970-71-ல் எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தியை 33 லட்சம் டன்களாக அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தியை அதுவும் குறிப்பாக நிலக்கடலையின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான தேவையை உணர்ந்து, இம்மாநிலத்தில் கோயம்புத்தூர், தென் ஆர்க்காடு, மதுரை, திருச்சி மாவட்டங்களில் 1968-69-ல் 2.10 லட்சம் ஏக்கருக்கும் மேற்பட்ட பரப்பளவில் முனைப்புத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டங்கள் 1969-70-ல் 2.33 லட்சம் ஏக்கராவில் நீட்டிக்கப்பட்டன. 1970-71-ல் 2.66 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு மேற்பட்ட பரப்பளவில் இத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

நிலக்கடலையை ஏற்றுமதிக்காகவே உற்பத்தி செய்யும் பணித்திட்டம் ஒன்று 1967-68-ஆம் ஆண்டில் வட ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டது. 1970-71-ல் திட்டத்தை 4.24 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் குறுகிய காலக் கடன் வடிவில் நிலக்கடலை பயிரிடுவோருக்கு நிதி உதவி வழங்கப்படுகின்றது. தரமான விதைகள் பயிரிடுவோருக்கு வழங்கப்படுவதே இப்பணித்திட்டத்தின் முக்கியமான கூறாகும். இக்காரியத்திற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மூல விதைகள் உற்பத்திக்காக 700 ஏக்கர் கொண்ட மண்டலப் பண்ணைகள் நடத்தப்படுகின்றன. தரமான விதைகளுக்கான தேவை நாளுக்கு நாள் பெருகிவருகிறது. பெருகிவரும் இத்தேவையை நிறைவு செய்ய 1970-71-ஆம் ஆண்டில் தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக 300 ஏக்கர் பரப்பளவில் மூல விதைப்பண்ணையொன்றை அமைக்கவும் விதைகளை மேற்கொண்டும் 400 ஏக்கர் பரப்பளவில் மேற்கொண்டும் ஒரு மண்டலப் பண்ணையை அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஆமணக்கு

என்.பி.ஹெச். 1 எனப்படும் புதிய வகைக் கலப்பிய ஆமணக்கு விதை

[31st March 1970]

ஒன்று அண்மையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. மிகுபயன் தரும் இவ்விதை தற்போது பயனிலுள்ள விதை வகையைவிட ஒரு திங்களுக்கு முன்பே பயனளிக்கத்தக்கதாகும். இவ்வகை ஆமணக்கு விதையை உழவர்கள் பரவலாகப் பயிரிட ஊக்கம் அளிக்கும் பொருட்டு விதைகளை இலவசமாக வழங்குவதற்காக 1970-ல் ரூ. 19,000 செலவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட, கட்டில் விளக்க மத்திய அரசுத் திட்டம் 1970-71-ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

தென்னை

ரொக்கமும் எண்ணெயும் அளிக்கக்கூடிய மற்றொரு முக்கிய பயிர் தென்னை ஆகும். இம்மாநிலத்தில் 1.30 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னை பயிரிடப்படுகிறது. தென்னை வளர்ப்புப் பரப்பளவை இருவழிகளில் அதிகரிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1. தென்னத் தோப்புகளின் பரப்பை அதிகரித்தல்.
2. மும்முரசு வளர்ப்பு முறைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

இம்முயற்சிகளின் காரணமாக 1968-69-ல் 1.716 ஏக்கர் பரப்பில் கூடுதலாகத் தென்னை வளர்க்கப்பட்டது. 1969-70-ல் இதுவரையில் ஏறத்தாழ 703 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் மேற்கொண்டும் 2,000 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தென்னை வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மற்றொரு முக்கியமான பணித் திட்டம் பெருமளவில் தென்னங்கன்றுகளை வளர்த்து வழங்குவதாகும். இக் காரியத்திற்காக இம்மாநிலம் முழுவதிலும் தென்னத்தோப்புகள் அதிக அளவில் இருந்துவரும் பகுதிகளில் தென்னம்பிள்ளைகள் வளர்ப்பிடங்கள் 18 ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உழவர்களுக்கு தென்னம்பிள்ளைகள் எளிதில் கிடைக்க வகைசெய்வதே இதன் நோக்கமாகும். இந்த வளர்ப்பிடங்கள் 1968-69-ல் 6.55 லட்சம் தென்னங்கன்றுகளை வழங்கின. 1969-70-ல் 4.47 லட்சம் தென்னங்கன்றுகளை வழங்கின. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 7.12 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக மேற்கொண்டும் தென்னம்பிள்ளை வளர்ப்பிடம் ஒன்றை சைதையில் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்தடுத்து அமைந்துள்ள 1000 ஏக்கர் கொண்ட தென்னத் தோப்புகள் கொண்ட முனைப்பு உற்பத்திப் பிரிவுகள் ஆறாம் இந்த ஆண்டில் தொடர்ந்து செயல்பட்டன. 1964-65-ஆம் ஆண்டில் அதிராம்பட்டினத்தில் தொடங்கப்பட்ட முனைப்பு உற்பத்திப் பிரிவு முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்ட பிரிவாகும். சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் அளவைவிட மரம் ஒன்றுக்கு 30 முதல் 50 சதவீதம் வரை அதிகரித்த உற்பத்தி இப்பிரிவிருந்து கிடைத்துள்ளது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கடற்கரையோரமாகத் தரிசாகக் கிடக்கும் நிலங்களில் இயன்ற வரையில் அதிக அளவு தென்னத்தோப்புகளை வளர்க்கும் நோக்குடன் நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கும், அந்நிய நாடுகளிலிருந்து திரும்பிவரும் அகதிகளுக்கும், குடும்பம் ஒன்றுக்கு 5 ஏக்கர் பரப்பளவை ஒதுக்க வகை செய்யும் திட்டம் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 315.75 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னத்தோப்புகள் புதிதாக வளர்க்கப்பட்டன. 1969-70-ல் இதுவரையில் 437 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னத்தோப்புகள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 100 குடும்பங்களைக் குடியேற்றுவதற்காக மேற்கொண்டும் 1,200 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னத்தோப்புகளை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. குட்டை வகைத் தென்னைமரங்களையும் நெட்டை வகைத் தென்னை மரங்களையும் கலப்பினம் செய்யும் வகையில் கலப்பினத் தென்னை வகைகளை

[31st March 1970]

உற்பத்தி செய்வது, தென்னை வளர்ச்சிப் பணியில் புதியதொரு கூறாகும். மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் இத்திட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வேப்பங்குளத்தில் உள்ள தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. ஆண்டொன்றுக்கு 5,000 தென்னம்பிள்ளைகள் வளர்க்கப்படவேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவுடன் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது, கலப்பினத் தென்னம்பிள்ளைகள் தயாரிக்கும் பணி நடந்து வருகிறது. நெடிய குட்டை வகைகளைக் கலப்பு செய்து, இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் கலப்பினத் தென்னம்பிள்ளைகள் இரண்டு நன்மைகளை அளிப்பவையாக உள்ளன. அதாவது நட்ட மூன்றாவது ஆண்டிலேயே காய்க்கத் தொடங்கும் தன்மையுள்ளவை இந்த வகைகள். சாதாரண வகைகளைவிட இவ்வகை அதிக அளவு பயன்தரக் கூடியவையாகும்.

பருத்தி:—எண்ணெய் வித்துக்களுக்கு அடுத்தாற்போல் பருத்தி இம் மாநிலத்தின் முக்கிய ரொக்கப்பயிராகும். 1967-68-இல் 8.79 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்தி பயிரிடப்பட்டது. 1967-68, 1968-69-ஆம் ஆண்டுகளில் பருத்தி பயிரிடப்படும் மாவட்டங்களாகிய கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, மதுரை, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் நிலவியிருந்த கடும் வறட்சிகாரணமாக பருத்தி உற்பத்தி கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் பருத்தி பயிரிடப்படும் பரப்பளவும் பருத்தி உற்பத்தி அளவும், இயல்பான நிலையைவிட மிகவும் குறைந்துவிட்டது. 1968-69-ஆம் ஆண்டில் பருத்தி பயிரிடப்படும் பரப்பளவு, 6.20 லட்சம் ஏக்கராவாக மேற்கொண்டும் குறைந்தது. உற்பத்தி அளவும் 2.56 லட்சம் பேல்களாகக் குறைந்தது. ஆயினும் நடப்பு ஆண்டில் வான் வழங்கியதன் பலனாக, குறிப்பாக மாரிக் காலத்துப் பருத்தி பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் பருத்தி உற்பத்தி அளவு, கணிசமாக அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தரத்திலும் உற்பத்தி வளத்திலும் சிறந்த புதியவகைப் பருத்தியாகிய M.C.U. 5. என்ற வகை, பருத்தி வளர்ச்சிப் பணிகளில் மேற்கொள்ளப் பட்ட முக்கியமான பணியாகும்.

முனைப்புப் பயிர் முறைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம், பருத்தி உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூர், திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் மொத்தம் 2.15 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட பரப்பளவில் பருத்திச்சாகுபடி முனைப்புத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. உலர்ந்த பருத்தி சாகுபடியை மும்முரமாக்குவதற்காக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 20,000 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள புதிய தொரு பிரிவு தொடங்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் முனைப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டும் செயல்படுத்தவும், பரம்பிக் குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தில் 30,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்திச் சாகுபடி முனைப்புத் திட்டத்தை அறிமுகப் படுத்தவும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. சாதாரண சாகுபடித் திட்டங்களைவிட, முனைப்பு உற்பத்தி பிரிவுகளில் அதிக அளவு உற்பத்தி அதாவது 80 முதல் 100 சதவீதம் அதிக அளவு உற்பத்தி கிடைப்பது ஊக்கமளிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

புகையிலை:—தமிழ் நாட்டில் 44,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் புகையிலை பயிரிடப்படுகிறது. பதப்படுத்திய இலையின் உற்பத்தி 22,500 டன் களாகும். புகையிலை உற்பத்தி வளர்ச்சி அடைவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. முக்கியமாக வாசனைப் புகையிலையும் அதிலும் குறிப்பாக தும்புதுரசியின்றிப் பதப்படுத்திய வர்ஜீனியா புகையிலையையும் குறிப்பிடலாம். இவ்வகைப் புகையிலை சிறந்த தரமுடையதும், ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க ரகத்தைச் சேர்ந்ததும் ஆகும். 1968-69-ல் கோவை மாவட்டத்தில் 8,000 ஏக்கர் பரப்பளவுக்குமேல் முனைப்புத்திட்டம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இது 1969-70-ல் 10,000 ஏக்கராக உயர்த்தப்பட்டது. புது முறையான பயிர் முறைகளைப் பின்பற்று

31st March 1970]

வதால் ஏற்படும் நலன்களைக் குடியானவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் வகையில், ஒருங்கிணைந்த கட்டில் விளக்கங்களும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1970-71-ல் புகையிலை முனைப்புத் திட்டத்தைக் கூடுதலாக, 2,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் விரிவு படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. புகையிலைப் பயிர் முறைகளில் முனைப்பு ஏற்பாடுகளை ஒரு முகப்படுத்தியதனால் முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில், உற்பத்தி அதிகரிப்பு 60 சதவீதத்திற்கு மேல் ஏற்பட்டது.

தும்புதுரசியின்றிப் பதப்படுத்திய வர்ஜீனியா புகையிலை பயிரிடும் திட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம், ஒசூர் பகுதிகளில் மத்திய அரசு பொறுப் பேற்கும் ஒரு சிறப்புத் திட்டமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. தும்புதுரசியின்றிப் பதப்படுத்திய வர்ஜீனியா புகையிலைப்பயிர் ஒசூர் பகுதியில் கணிசமான உற்பத்தியை ஏற்படுத்தியது. இங்கு பயிராகும் புகையிலையின் தரம் மிக உயரிய தரமாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. வர்ஜீனியா புகையிலைப் பயிராகும் பரப்பளவு 1970-71-ல் 600 ஏக்கருக்குக் கொண்டு வரவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், புகையிலைக் கிடங்குகள் கட்டுவதற்கு, கிடங்கு ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபாயும் கிணறு வெட்டுவதற்கு கிணறு ஒன்றுக்கு 1,250 ரூபாயும், உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பாசன நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தும் நோக்குடன் பாசன நீர்த் தெளிப்புக் கருவிகள் நிறுவ 2,250 ரூபாய்வரை உதவித் தொகை அளிப்பதன் மூலம் ஊக்கமளிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

முந்திரி.

டாலர் ஈட்டித் தரும் இம்மாநிலத்தின் மிக முக்கியமான பயிர் முந்திரி. மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலிருந்து முந்திரி வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ், முந்திரி உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஏற்பாடுகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 2,000 என்று இருந்த பேரளவை ரூ. 3,000-த்திற்கு உயர்த்தியும் ஏக்கருக்கு ரூ. 100 என்று இருந்ததை ரூ. 150 ஆக உயர்த்தியும் புதிய முந்திரித் தோட்டங்களை ஏற்படுத்த இத் திட்டத்தின்கீழ் நீண்டகாலக் கடன் வழங்கப்பட்டது. இப்பணித் திட்டத்தின் மூலம் இதுவரை முந்திரிப் பயிரின்கீழ், புதிதாக 7,600 ஏக்கர்வரை கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

முந்திரித் தோட்டங்களில் பெரியரக கட்டில் விளக்க நிலங்கள் 310 அமைக்கவும், ரூ. 3.70 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் சுமார் 7,000 ஏக்கருக்கு மேல் மும்முரச் செடிப் பாதுகாப்பு மேற்கொள்ளவுமான மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்கள், 1970-71-ல் மேற்கொள்ளப் படவிருக்கின்றன. கூட்டுறவுத்துறையின்கீழ், புதுவகையான முந்திரி தரப்படுத்தும் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கும், தரப்படுத்துதல், ஏற்றுமதி, விற்பனை இவற்றை மேம்படுத்துவதற்கும் முந்திரிக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளது.

கோகோ.

கோகோ, பானமாக மட்டுமல்லாமல், உணவாகவும், பயன்படுத்துகிற மிக முக்கிய பொருளாகும். தமிழ்நாட்டில் அதிலும் குறிப்பாக கீழ் பழனி, ஏர்க்காடு, கல்ராயன் மலைகள், நீலகிரி போன்ற மலைப் பகுதிகளில் பயிராவதற்குச் சிறந்ததொரு வாய்ப்புள்ளது. கோகோ இம் மாநிலத்தில் பயிரிடப்படும் புதுரகப் பயிராகும். ஆனால் இது மிக முக்கியமான பயிராகும். மேலும் இது மிக உயர்ந்த வகை பானமாகவும் இருப்பதோடு, செறிவாக அமைந்த மிகச் சிறந்த சத்தூட்டும் வல்லமையும் பெற்றது. எல்லாப் பருவ காலங்களிலும் பயிரிடக்கூடிய பயிராகையால், பெரிய அளவில் பயிரிடுவதற்குக் குடியானவர்கள் உவந்து முயற்சி மேற்கொள்ள சிறிது காலம் பிடிக்கும். நீலகிரியில் கோகோ

[31st March 1970]

பயிரிடுவதில் நாம் தொடக்கத்தில் மேற்கொண்ட முயற்சியினால் பிற நாடுகளுக்கு இணையாக உயர்ந்த ரக கோகோ தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யக்கூடும் என்பது புலனாயிற்று.

கோகோ வெற்றிகரமாகப் பயிரிடப்படுவது எவ்வாறு என்பதைப் பயிரிடுவோர்க்கு நன்கு விளக்க மங்கலம் கொம்பு, பேச்சிப்பாறை, பாபநாசம் ஆகிய இடங்களில் முன்னோடித் திட்ட கட்டில் விளக்க நிலை யங்கள் உள்ளன. 1970-1971-ல் ரூ. 80,000 செலவு மதிப்பீட்டில் மங்கலம் கொம்பு பணியாளர் குடியிருப்பு, அலுவலகம் இவற்றுக்கான கட்டிடங் களைக் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சிறு அளவில் இத்தகைய வெற்றி அடைந்ததைக் கொண்டு, பெரிய மலைத்தோட்ட அளவில், கோகோவைப் பயிரிடுவதற்கான மாபெரும் திட்டமொன்றைத் தொடங்கவும் இப்பொழுது திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மதுரை மாவட்டத்தில் கெங்குவார் ஓடையில் 2,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு கோகோ பயிரிட தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. முறையே இவற்றுக்கு வேளாண்மை நிதிக்கழகம், வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக்கழகம் கடன் உதவி அளிக்கும்.

தோட்டக்கலை

வாழை.

வாழை உற்பத்தி குறிப்பாக, ஏற்றுமதிக்கேற்ற ரகங்களைச் சேர்ந்த வாழை உற்பத்தி 1964-65-ல் முனைப்புத் திட்டம் மூலமாகத் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இதன் உற்பத்தி இப்போது வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, திருச்சி, கோவை, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட் டங்களில் 1968-69 முடிவில் 17,210 ஏக்கரிலும், 1969-70-ல் 20,000 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 1970-71-ல் இப்பொழு துள்ள பணித்திட்டங்கள் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். வாழை பயி ராகும் பகுதிகளில், முனைப்பான பயிர் முறைகளைப் பின்பற்றியதன் பலனாக, எல்லாவகையாலும் மேம்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. ஏக்கர் ஒன் றுக்கு உற்பத்தி 35 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. இதன் பலனாகக் குலையின் அளவும் பெருகியது. தாரின் அளவும், சீப் களின் எண்ணிக்கையும் அதி கரித்துள்ளது. வாழைப் பயிரில் செடிப் பாதுகாப்பின் அவசியத்தை வாழைப் பயிரிடுவோர் பெரிதும் உணர்ந்துள்ளனர். முக்கோண முறையில் கன்று நடுவதாலும், இரு சாரிகளிலும் கன்றுகளை நடும் முறையைப் பின்பற்றுவதன் மூலமாகவும் வேளாண்மைப் பொருளா தார முறைகளில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தத்தினால் ஏக்கர் உற்பத்தியின் அளவு 60 முதல் 80 சத வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. தூத்துக்குடியைச் சுற்றிலும், உவர்மண் நிலப் பகுதிகளைப் பண்படுத்திப் படிப்படியாக 6,000 ஏக்கர் அளவுக்கு மேல் வாழை பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மற்ற வகையான பழங்கள்.

புதிய பழத் தோட்டங்களை ஏற்படுத்தி பழவகைப் பயிர்த் திட்டத்தின் கீழ் பயிர்ப் பகுதியை அதிகரிப்பதன் மூலமாக பழ உற்பத்தித் திட்டம் மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலிருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவற்றுக்கு முக்கியமாக நீண்டகாலக் கடன் வழங்கப்பட்டது. 1967-68-ல், 1698 ஏக்கருக்கும், 1968-69ல் 1,629 ஏக்கருக்கும் கடன் வழங்கப்பட்டது. 1969-70ல் திட்ட இலக்கு 1,600 ஏக்கராக இருக்கையில் இதுவரை 840 ஏக்கர் மட்டுமே பயிராகியுள்ளது. 1970-71-ல் சுமார் ரூ. 6 லட்சம் கடன் வழங்குவதன் மூலம் மேலும் 1,600 ஏக்கர் பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பழஉற்பத்தித் திட்டத்தின் சிறப்பான கூறு என்னவெனில், திராட்சை உற்பத்தியைக் கணிசமான அளவுக்கு விரிவு படுத்துவதேயாகும். தமிழ்நாட்டில் திராட்சைக் கொடிகள் உற்பத்தி ஓர் ஆண்டில் இருமுறை பறிக்கப்பட்டதில் அதிக அளவு 30,000 முதல்

31st March 1970]

40,000 கிலோ வரையில் கிடைத்துள்ளது. இதன் பலனாக, திராட்சை பயிரிடுவோர் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 25,000 வரையில் பெருத்த வருவாய் ஈட்டியுள்ளனர்.

உருளைக் கிழங்கு.

நமது மாநிலத்தில் உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப்பளவு 31,000 ஏக்கராகும். இதில் 19,000 ஏக்கர் நீலகிரியிலும், எஞ்சியவை கோடைக் காலலிலும் உள்ளது. உருளைக்கிழங்கு பயிருக்கு ஏற்படக்கூடிய “லேட்-பிளைட்” (Late-blight), பொன்னிறப் புழுநோய் போன்ற கடுமை யான நோயின் காரணமாக நீலகிரியில் உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப் பளவு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. மாற்றிடத்தில் உருளைக் கிழங்கைப் பயிரிடும் நோக்குடன், உருளைக்கிழங்கு வளர்ச்சித் திட்டம் 1965-ல் கோடைக்காலலிலும், 1966-ல் தரம்புரி மாவட்டம் ஒசூர் பகுதி யிலும் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்துறை எடுத்துக்கொண்ட தீவிர முயற்சிகளின் பலனாக, கோடைக்காலப் பகுதியில் 2,000 ஏக்கர் கூட இராத உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப்பளவு 1968-69-ல் 12,000 ஏக்கராகவும், 1969-70-ல் 13,000 ஏக்கராகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதுவரை முன்னர் எப்போதும் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்படாத ஒசூர் பகுதியில் 1968-69-ல் 151 ஏக்கர் ஆகவும் 1969-70-ல் 300 ஏக்கராகவும் பயிரிடப்பட்டது. இப்பகுதியில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுவோர் பயிரிடு வதில் புதுமையான முறைகளையும், பயிர் நோய் (Late-blight) கட்டுப் படுத்த செடிப் பாதுகாப்பு முறைகளைச் செவ்வையாகப் பயன்படுத்து வதைப் பற்றிப் பெரிதும் உணர்ந்து உள்ளனர்.

காய்கறித் தோட்டங்கள்

இம்மாநிலத்தில் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்க ஒவ்வொரு பயிர் காலத்திலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 குறுகிய காலக் கடன் பெற்று காய்கறி பயிரிடுவதை முனைப்பாக்க காய்கறி பயிரிடுவோர் ஊக்கப் படுத்தப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு மலிவு விலையில் அதாவது பாதி விலையில் விதைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய ஊக்கங்களினால் 1969-70-ல் திட்ட இலக்கு 2,000 ஏக்கராக இருக்க, 2,828 ஏக்கர் கூடுத லாகப் பயிராகியுள்ளது. 1970-71-ல், காய்கறிப் பயிரின்கீழ் மேலும் 2,500 ஏக்கர் கொண்டுவரவும், திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பினும், நாளொன் றுக்கு காய்கறி செலவாகும் அளவு 600 டன்னை இருக்கின்ற சென்னை மாநகருக்கு மேலும் 200 முதல் 300 டன் புதிய காய்கறிகள் தேவைப் படுகிறது. இந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்யும் பொருட்டு, காய்கறித் தோட்டம் வைக்கும் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத் தின்கீழ் மாநிலப் பண்ணைகளில் நேரிடையாகப் பயிர் செய்தல், தனியார் நிலவுடைமைகளில் பயிராகும் காய்கறிகளைச் சேகரித்தல், நியாயமான, ஆகியவை இவ்வாண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டன. இத் திட்டத்தின்கீழ், மண்ணூரில் ஒன்றும், சென்னை அரசினர் எஸ்டேட்டிலும், காய்கறிப் பண்ணைகள் தொடங்கப்பட்டன. நீர் பற்றாக்குறையினால், இவ்விரு பண்ணைகளும் உள்ள காய்கறி பயிராகும் பரப்பு முறையே 7-லிருந்து 3-5 ஏக்கராகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு பண்ணைகளும், பசுமையான காய்கறிகளை விற்பனை செய்யும் பணியை ஏற்க சிறப்பாக அமைக்கப் பட்ட சென்னை, காய்கறி பழம் உற்பத்தியாளர் சங்கத்திற்கு, காய்கறி களை அனுப்பிவைக்கின்றன. இச் சங்கம் சென்னை மாநகரில் காய்கறிப் பயிரிடுவோர்களையும், ஓட்டல்காரர்கள், மாணவ விடுதி நடத்துபவர்கள் போன்ற அதிக அளவு காய்கறிச் செலவு செய்பவர்களையும் பிரதிநிதி களாகக் கொண்டுள்ளது. இச் சங்கம், சென்னை மாநகரைச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் (மலைப்பகுதி காய்கறிகளுக்காக) கொடைக் கானல், நீலகிரி போன்ற, “சங்கப்” பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற இடங்களி லிருந்தும் காய்கறிகளைப் பெற்றுச் சேகரித்து மாநகரில் பரவலாக உள்ள

[31st March 1970]

பல்வேறு விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாகப் பசுமைக் காய்கறிகளை விற்பனை செய்கிறது. நியாயமான விலையில் பசுமைக் காய்கறிகளைப் போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், நாளாவட்டத்தில் காய்கறி செலவிடுவோர் ஆரோக்கியத்தை வளர்க்க உதவுவதாகவும் இந்த ஏற்பாடு அமையும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். இந்த ஏற்பாடு 1-10-69 முதல் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இச் சங்கம் ரூ. 69,426 மதிப்புள்ள 90 டன் பல வகையான காய்கறிகளைச் சேகரித்து, இம் மாநகரில் உள்ள மக்களுக்குப் பயன் உள்ள வகையில் விற்பனை செய்தது.

கொய்த மலர்கள் ஏற்றுமதி

மணம் கமழும் மலர்களும், எழில் கொழிக்கும் வண்ணப் பூக்களும் அந்நிய நாட்டினர்களால் விரும்பி வரவேற்கப்படுவதால் அவற்றை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான வாய்ப்பு பெருமளவில் உள்ளபோதிலும், தமிழ் நாட்டில் பூந்தோட்டக் கலையில் உரிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. கடந்த ஆண்டில், வாணிக முக்கியத்துவம் பெற்ற மலர்கள் வளர்ச்சி குறித்து ஆராய்ச்சிப் பணியைச் செறிவுபடுத்தும் நோக்குடன் தமிழ்நாட்டில் பூந்தோட்டக் கலைப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு முன்னோடியாக, வெப்ப நாடுகளில் பயிராகுபவையும், தமிழ்நாட்டில் பாராட்டத்தக்க வகையில் வளர்ந்து வருபவையுமான ரகங்களைச் சேர்ந்த பூக்களைப் பெருவாரியாக ஏற்றுமதி செய்யும் திட்டத்திற்கு முன்னோடியாக, பெல்ஜியம் நகரில் ஏப்ரல் 25 முதல் மே 4 வரை நடக்க விருக்கும் கென்ட் மலர்க் கண்காட்சிக்கு அனுப்பப்படுவதற்காக, ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க ரோஜா மலர்களும், பல வண்ணங்களிலுள்ள பூக்களும், முதன்முறையாகச் சோதனை அடிப்படையில் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளன. இத்தகைய மலர்களுக்கு மிகுந்த கிராக்கியுள்ளது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் இம் மலர்களின் விற்பனைக்கு ஏராளமாக வாய்ப்புள்ளது.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சிறந்த ஜாதி ரோஜா மலர்களும், பிற வண்ண மலர்களும் ஏற்றுமதிக்குகந்தவையாகும். இவ்வகைப் பூச்செடிகளைப் பயிரிடப் பூந்தோட்டம் வளர்ப்பவர்களுக்கு உதவும் வகையில் உயர்ந்த வகைப் பூச்செடிகளும், இலவசத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனையும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. மலர்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதில் வணிகக் கழகத்தின் உதவியும் பெறப்பட்டுள்ளது.

மலைத் தோட்டச் சிறு பயிர்கள்—ஏலக்காய்

மங்கலம்கொம்பு, குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் இடத்திற்கு ஒன்றாக உள்ள நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடங்களில் தரமான நாற்றுக்களை உற்பத்தி செய்து, வழங்குவதன் மூலம், ஏலக்காய் உற்பத்தி வளர்ச்சி பெரும் பாலும் கவனிக்கப்படுகின்றது. மங்கலம்கொம்பில், ஏலக்காய் வாரியம் தனது சொந்த நாற்று வளர்ப்பிடத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதால், மங்கலம் கொம்பிலுள்ள ஏலக்காய் நாற்று வளர்ப்பிடத்தை 1970-71-ம் ஆண்டில் கொல்லிமலைக்கு மாற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு 1968-69-ம் ஆண்டில் 14,450 நாற்றுக்களை வழங்கியதன் மூலம் 14:50 ஏக்கர் பரப்பளவில் ஏலக்காய் பயிரிடப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டில் 50,000 நாற்றுக்களை வழங்கியதன் மூலம் 50 ஏக்கர் பரப்பளவில் ஏலக்காய் பயிரிடப்பட்டது.

மிளகு

பயிர் பாதுகாப்புக் கருவிகளைச் சலுகை விலையில் வழங்குவதுடன் கூட தரமான, நோயற்ற மிளகு நாற்றுக்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை 50 சதவீத ஈடுசெய் விலையில் வழங்குவதன் மூலம் நமது மாநிலத்தில் மிளகு பயிரிடுவதற்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது. நாற்று உற்பத்திக்காக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பேச்சிப்பாளையில் ஒன்றும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூரில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு நாற்று

31st March 1970]

வளர்ப்பிடங்கள் செயல்படுகின்றன. 1968-69-ம் ஆண்டில் 16,500 நாற்றுகள், 55 தெளிப்பான்களையும் வழங்கியதன் மூலம், 20:50 ஏக்கர் பரப்பளவில் மிளகு பயிரிடப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டில் 50 ஏக்கரில் மிளகு பயிரிடப்படும். 40,000 நாற்றுகளும், 20 தெளிப்பான்களும் வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தவும், பண்ணையர் '1' என்ற மிகுபயன் தரும் மிளகு வகையைக் கொண்டு கட்புல விளக்க நிலங்களை அமைப்பதற்காக மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டமாக மற்றொரு திட்டத்தை மேற்கொள்ளவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மிளகாய்.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் 2:00 லட்சம் ஏக்கரில் மிளகாய் பயிரிடப்படுகிறது. ஏராளமான அளவு மிளகாய் தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டமாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 10,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் மிளகாய் பயிரிடுவதற்கான முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றுடன் கூட, மேம்பட்ட வகையான K-1 மிளகையை உற்பத்தி செய்து வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மஞ்சள்.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் 16,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் மஞ்சள் பயிரிடப்படுகின்றது. இது கோயம்புத்தூரில் மட்டும் பெருவாரியாக, 11,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடப்படுகின்றது. மும்முரமாகப் பயிரிடுவதன் மூலம் மஞ்சள் உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஈரோடு வட்டத்தில் 2,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் மஞ்சள் பயிரிடுவது குறித்து முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு.

இம்மாநிலம் முழுவதும் பரவலாக, 10,570 ஏக்கர் பரப்பளவில் சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு பயிரிடப்படுகின்றது. துணை உணவுப் பொருளின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நடவடிக்கையாக, திருநெல்வேலி, திருச்சி மாவட்டங்களில் 1,600 ஏக்கரில் சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு பயிரிடும் திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது, சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு மொத்த உற்பத்தியை 70,000 டன்களாக அதிகரிப்பதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ 1.50 என்ற வீதத்தில், ரூ. 1,000 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டு குறுகிய காலக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. வட ஆற்காடு, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் கூடுதலாக 2,400 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

பாக்கு

நீலகிரியில் உள்ள கூடலூர், கல்லூர், மதுரை மாவட்டத்தில் பெரிய குளம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஐந்து நாற்று வளர்ப்பிடங்களில் தரமான கழுக்குக் கன்றுகள் உற்பத்தி செய்து, வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகின்றது. மூன்றாவது திட்டத்தில் இந்த நாற்று வளர்ப்பிடங்களிலிருந்து 2:84 லட்சம் நாற்றுகள் வழங்கப்பட்டன. 1968-69-ம் ஆண்டில் ஒரு லட்சம் நாற்றுகள் வழங்கப்பட்டன. 1969-70-ம் ஆண்டில் ஒரு லட்சம் நாற்றுகள் வழங்கவேண்டும் என்பது குறிக்கோள் அளவாக இருக்க, இதுவரையில் 74,000 நாற்றுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ம் ஆண்டில் ஒரு லட்சம் நாற்றுக்களை வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. உரிய காலத்தில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது வதற்காக, 1968-69-ல் 20 தெளிப்பான்கள் வழங்கப்பட்டன. 1969-70,

[31st March 1970]

1970-71-ம் ஆண்டுகளில், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 20 தெளிப்பான்கள் பாதி விலையில் வழங்கப்படும்.

சிறு பாசனம், வேளாண்மைப் பொறியியல் நடவடிக்கைகள்

தண்ணீரை நன்கு பயன்படுத்துவதன் மூலமும், இறைவைப் பாசன வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமுமே மிகுபயன் தரும் பயிர்வகைத் திட்டம், உர வகைகளை அதிக அளவில் பயன்படுத்தும் திட்டம் ஆகிய உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும். எனவே, தனியார் குழாய்க் கிணறுகள், துளைக் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் ஆகியவற்றை வெட்டுவதற்கும், அரசு குழாய்க் கிணறுகள் அல்லது ஊருணிகளை அமைப்பதற்கும் நான்காவது திட்டம் வகை செய்கிறது. இத்திட்டங்களுக்குக் கடன் வழங்கும் பொறுப்பு, நிலவள வங்கிகள், வணிக வங்கிகள் முதலிய கடன் வழங்கு நிறுவனங்களிடம் மாற்றப்பட்டுள்ள போதிலும், குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதற்கு அல்லது துளைக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்குத் தேவையான இயந்திரங்களையும் ரூ. 150 முதல் 500 வரை உள்ள வீதங்களிலோ, செலவில் 10 சதவீதமோ, இவற்றில் எது குறைவோ, அத் தொகையை உதவித் தொகையாக அரசு அளிக்கிறது. ஊருணியி லிருந்து நீர் இறைக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு, தற்போது வேளாண்மைப் பொறியியல் துறையிடம் உள்ளது. இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மாற்றுவது குறித்து அரசு ஆலோசித்துள்ளது. இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இம்மாதிலத்தில் நிலவிய வறட்சி நிலைமையின் காரணமாகக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பணிகள் விரைந்து நிறைவேற்றப்பட்டன. 1968-69-ம் ஆண்டில் 854 கிணற்றுப் பணிகள் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதிவரை 1,050 கிணறுகள் இத்துறையினால் ஆழப் படுத்தப்பட்டன. வேளாண்மை மறு கடன் கழகத்தின் உதவியுடன், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் சிறு பாசனத்திட்டங்களை மும்முரமாக நிறைவேற்றுவதற்காக விரிவான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

நிலங்களைப் பண்படுத்துதல், சமன்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளுக்காக உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு அளிக்கும் பொருட்டு, 130 சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்களும், 69 சக்கர வகை டிராக்டர்களும் துறையிடம் உள்ளன, ரஷ்யாவிலிருந்து ஒன்பது டிராக்டர்கள், அமெரிக்காவிலிருந்து 30 சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்கள், பெங்களூரிலுள்ள பாரத் எர்த் மூவர்ஸ் லிமிட்டெட்டிலிருந்து இரண்டு சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்கள், ஆறு கனரக டிராக்டர்கள், ஆகியவை துறையிலுள்ள டிராக்டர்களுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கும், கிணறு களை ஆழப்படுத்துவதற்கும், இத்துறையிடம் 97 விசைத் துளையிடு கருவிகள், 315 கையினால் துளையிடும் கருவிகள், 107 R. B. கருவிகள் ஆகியவை உள்ளன. கோயம்புத்தூர், சேலம், தென் ஆர்க்காட்டில் இடத்திற்கு ஒன்றாக மூன்று வெடி மருந்துக் கிடங்குகளை துறை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குடியானவர்களுக்குத் தேவையான வெடி மருந்துகள் கிடைப்பதற்காக இந்த ஆண்டில் மேலும் மூன்று வெடி மருந்துக் கிடங்குகள் அமைக்கப்படும். வேளாண்மை இயந்திரங்களைச் செப்பணிடுவதற்காக (கோயம்புத்தூர், திருவாரூர், சென்னை ஆகிய இடங்களில்) மூன்று பணிக் களிகள் செயல்படுகின்றன. திருச்சிராப் பள்ளியில் ஒன்று, வேலூரில் ஒன்று, மதுரையில் ஒன்று, ஆக மூன்று பணிக் களிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பணிக் களரி கட்டும் பணி நடந்து வருகின்றது. செப்பணிடு கருவி களுடன் கூடிய இரண்டு வலம் வரும் வண்டிகள் விரைவில் விடப்படும். தருமபுரி மாவட்டத்திற்குத் தனியான வேளாண்மைப் பொறியியல் உட்கோட்டம் ஒன்று ஏற்படுத்த ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும். தமிழ்நாடு உற்பத்தி

[31st March 1970]

வளமன்றம், துறையின் வேளாண்மைப் பொறியியல் பிரிவு குறித்து நன்கு ஆய்வு செய்த பிறகு, அதன் நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு பேர்படுத்தப்படலாம் என்பது பற்றிய ஆய்வு அறிக்கையை இப்பொழுது அளித்துள்ளது. இந்த அறிக்கை அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளது. பொறியியல் பிரிவின் சில நடவடிக்கைகளை வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்பது, மன்றத்தின் முக்கியமான பரிவுரைகளில் ஒன்றாகும்.

டிராக்டர்கள், விசையேற்றங்கள் முதலிய பண்ணை யந்திரங்கள் வாங்குவதற்கு உதவி நிதி வழங்கி உதவ இம்மாதிலத்தில் உள்ள மற்றொரு நிறுவனம், வேளாண்மைத் தொழில் சமூகமாகும். இக் கழகத்தின் அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனம் முழுவதையும், மத்திய, மாநில அரசுகள் அளித்துள்ளன. வருங்காலத்தில் இக்கழகம் தனது நடவடிக்கைகளைப் பல்குக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

விதைகள்.

வேளாண்மையில், விதைதான் மிகவும் முக்கியமானது, உரம் அதிக அளவு பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும், தரமற்ற விதைகள் நடப்பட்டால், உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் படும் பாடு முழுவதும் விழலுக்கிறதைத் தீராகும்.

அடிப்படையான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக 1969-70-ம் ஆண்டில் 62 அரசு விதைப் பண்ணைகளை அரசு பேணி வந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பண்ணையும் செயல்படுவது குறித்து ஒவ்வொரு அரையாண்டிலும் அரசு விரிவாக அறிக்கை வெளியிடுகின்றது. போதிய ஆதாயமின்றி செயல்பட்டுவந்த பண்ணைகளும், மேம்படுத்த இயலாத பண்ணைகளும் மூடப் பட்டு விட்டன. பண்ணைகள் செயல்படுவதை மேம்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் பலனாக கடந்த சில ஆண்டுகளில் அந்தப் பண்ணைகள் மிகுந்த ஆதாயம் காட்டியுள்ளன. 1966-67, 1967-68, 1968-69-ம் ஆண்டுகளில் கிடைத்த மொத்த ஆதாயம் முறையே 1.64 லட்சம், 2.39 லட்சம், 7.61 லட்சமாகும்.

இதுவரையில் மூல விதைகளை உற்பத்தி செய்யும் பொருட்டு மாநில விதைப் பண்ணைகளைப் பேணி வந்தது தவிர, அரசு இரண்டாம் நிலை விதைகளைத்தான், வாங்கி, வழங்கி வந்துள்ளது. எனவே தனியாரால் குடியானவர்களுக்கு விற்கப்பட்ட விதைகளின் தரம் குறித்து அரசு மாநில அளவில் மேற்பார்வை அதிகாரம் எதையும் தன்னகத்தே வைத்திருக்கவில்லை. ஆயினும், 1966-ம் ஆண்டு விதைகள் சட்டம், 1969-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ம் தேதி அன்று செயலுக்கு வந்ததனால், இம்மாதிலத்தில் வழங்கப்படும் விதைகளின் தரத்தைக் கண்காணிப்பது அரசுக்கு இயன்றுள்ளது. வரையறுக்கப்பட்டுள்ள தரத்தில் உள்ள விதைகள் மட்டுமே இந்தச் சட்டத்தின் கீழ், உழவர் களுக்கு விற்கப்படலாம். தரமற்ற விதைகளை விற்பவர்கள் தண்டிக்கப் படத்தக்கவர்களாவர். தரமற்ற விதை உற்பத்தியாளர் போட்டி யிட்டதனால், தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்துவந்த தனி நபர்கள் இதுவரையில் தங்களுடைய தரவிதை விற்பனையில் ஆதாயம் கிட்டாது தவித்தனர். தரமான விதைகளையும் தரமற்ற விதைகளையும் பகுத் துணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் தரமான விதைகளுக்குச் சான்றளிப் பதற்குத் திட்டம் எதுவும் இதுவரை இராமலிருந்ததே இதன் காரண மாகும். அத்தகைய உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய விதைகளுக்கு ஆதாயமான விலை பெறுவதற்கு இந்த விதைச் சட்டம் உதவிபுரியும். விதை வணிகத்தில் ஏராளமான தனியார் முனைவர்கள் தற்போது ஈடுபடுவர் என்று அரசு நம்புகிறது.

விதைகளுக்குச் சான்றளிக்கும் பணி இதுவரை தாமதமாகவே முன்வந்து செய்யும் அடிப்படையில், முறையின் மரபுப்படி தேசிய விதைகள் கழகத்தினால் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்தப் பணி, தற்போது விதைச் சட்டத்தின் கீழ் அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதைச் சான்

[31st March 1970]

நிதம் நிறுவனத்தால் மேற்கொள்ளப்படும். வேளாண்மைத் துறையினால் சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகள், தூய்மைக்கும், தரத்திற்கும், உற்பத்தி வளத்திற்கும் உத்தரவாதம் பெற்றவையாகும். விதைகள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதனால் விதைப் பரிசோதனை குறித்த பணி அதிகரித்துள்ளது. கோயம்புத்தூரில் உள்ள விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடம் ஆண்டொன்றுக்கு 10,000 முதல் 12,000 மாதிரிகளைப் பரிசோதிக்கும் திறனுடையதாகும். 8,000 மாதிரிகளைப் பரிசோதிக்கும் அளவில் பணிச் சுமை உடனடியாக அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுவதால் மதுரையில் 1970-71-ம் ஆண்டில் கூடுதலாக ஆய்வுக் கூடம் ஒன்று திறக்கப்படும்.

விதை உற்பத்தி குறித்த 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான அரசுத் திட்டத்தில் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் சாக்கோட்டையில் நெல் விதை பக்குவப் படுத்துப் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்துவதும் குடுமியாமலையில் உள்ள மாநில வேளாண்மைப் பண்ணையில் சிறுதானிய விதை பக்குவப் படுத்தும் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்துவதும் அடங்கும். விதைகள் யந்திர முறையில் பக்குவப்படுத்தப் படுவதால் விதைகள் வீணாவது தடுக்கப்படுவதுடன், ஈரம், உற்பத்திவளம், தரம், கெடாத தன்மை ஆகியவை மேம்படுகின்றன. நெல்லைப் பொறுத்தவரையில், திருவாரூரில், கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு பிரிவு செயலாற்றுகின்றது. இந்தப் பிரிவு, உழவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக, இரண்டாம் நிலை விதைகளைப் பக்குவப் படுத்துகின்றது. சாக்கோட்டையில் நிறுவ எண்ணியுள்ள பிரிவு, அரசின் கீழ் பணிபுரியும். இது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், சிதம்பரம் வட்டத்திலும் உள்ள மாநில விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் (சுமார் 2,000 டன்கள்) மூல விதைகளைப் பக்குவப்படுத்தும். சிறு தானியங்களைப் பொறுத்தவரையில், நவலாக்கில் உள்ள அரசு விதைப் பண்ணையில், அரசு அதிகாரத்தின் கீழ் விதை பக்குவப்படுத்தும் சிறிய பிரிவு ஒன்று உள்ளது. குடுமியாமலையில் உள்ள அரசு விதைப் பண்ணையில், 450 ஏக்கர் பெரும்பரப்பளவில் சிறு தானியம் பயிரிடப்படுகின்றது. இந்த பரப்பளவு அடுத்த சில ஆண்டுகளில் அதிகரிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே 1970-71-ம் ஆண்டில் சிறுதானிய விதை பக்குவப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்றை குடுமியாமலையில் நிறுவக் கருதப்பட்டுள்ளது. மறைந்த மேன்மைதங்கிய முதல் அமைச்சரின் நன்முயற்சிகளால் தான் இப்பண்ணை மாநில அரசின் ஆளுகையில் கொண்டுவரப்பட்டு, இயந்திரங்களமைந்த பெரிய பண்ணையாக வளர்ந்துள்ளது. இந்த உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில், குடுமியாமலையில் உள்ள அரசு வேளாண்மைப் பண்ணைக்கு “அண்ணா பண்ணை” என்று பெயரிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இரசாயன உரங்கள்.

ஆதாயமளிக்கத் தக்க வகையில் பயிர்கள் விளைவிப்பதற்கு இரசாயன உரங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். மிகு பயன்தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டுவந்த பிறகு, உரங்கள் குறித்த முக்கியத்துவம் பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது.

1968-69-ம் ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டுகளில் உரங்கள் கிடைப்பதில் இடர்ப்பாடு இருந்து வந்தது. 1968-69-ல் நிலைமை ஓரளவு மனநிறைவு அளிக்கத்தக்கதாய் இருந்தது. நமது வேளாண்மைச் செயல் திட்டங்கள் எவற்றிற்கும் இரசாயன உரங்கள் கிடைப்பதில் எந்தத் தட்டுப்பாடும் இல்லை. உள்நாட்டு உரத்தயாரிப்பாளர்கள், 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி முதல் தங்களது உற்பத்தி முழுவதையும் வெளிச் சந்தையில் விற்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். நவரைத் திட்டத்தின் தேவைகள், குறிப்பாக, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில், அரசால் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து 79,000 டன் யூரியா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டில் உரங்கள் கிடைப்பதில் இடர்ப்பாடு

[31st March 1970]

இருக்குமென்று தோன்றவில்லை. 1970-71 ஆண்டுக்கான இம்மாநில உரத் தேவைகள் 1.75 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியிலுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் தங்களது உற்பத்தியிலிருந்து 85,000 டன் வழங்க உறுதி அளித்துள்ளனர். எஞ்சியத் தேவைகளைச் சமாளிக்கவும் அடுத்த ஆண்டு இறுதியில் முடை இருப்பிற்காகவும் மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து பழக்கத்தில் மிகுதியாக உள்ள யூரியா அல்லது அம்மோனியம் சல்பேட்டு வகைகள் வடிவில் 85,000 டன் ஒதுக்குமாறு வேண்டப்பட்டுள்ளது.

இம்மாநிலத்தில் பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், தனி வணிகர்களும் உரம் வழங்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சில்லரை இருப்பு நிலையங்களின் எண்ணிக்கை 12,000மாக உயர்ந்துள்ளது. இதன் வாயிலாக இம்மாநிலத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள உழவர்கள் எளிதில் உரங்களை வாங்கிப் பயன்படுத்த வசதி ஏற்பட்டது.

உர வழங்கல் நிலையம் மேம்பட்டதன் விளைவாக, உழவர்கள் செலுத்த வேண்டிய விலை நியாயமானது தானா என்பது குறித்து அரசு நாட்டம் செலுத்துகிறது. உரங்களின் விலை அதிகரிப்பதால் வேளாண்மை உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்ற இந்த அரசின் கவலை இந்திய அரசுக்கு பல தடவைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டது. சார்புரைகள் பல அனுப்பியும்கூட, இந்திய அரசு, தனது 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உரங்கள்மீது அதிகரித்த ஆயத் தீர்வையை விதித்து, அதன் விளைவாக, மத்திய உரத் தொகுப்பு ஏற்பாடுகளின் கீழ் வழங்கப்படும் பெரும்பாலான உரங்களின் விலைகளை, 1969-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதி முதல், அத் தேதிக்கு முன்பிருந்த இருப்புகளின் மீதும் கூட சுமார் 10 சதவீதம் உயர்த்தியது. எனினும், இந்த அரசு தன்னிடம் உள்ள இருப்புக்களுக்காக இந்த விலை உயர்வைச் செயலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. உண்மையாகக் கூறின் பழைய உர இருப்புகளை பழைய விலையிலேயே விற்பனைத் தரவில்லை. தமிழ்நாடு ஒன்றுதான். எல்லா வகை உரங்களும் 1969-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதிக்கு முந்திய விலைகளில் 1969-ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 30-ம் தேதிவரை வழங்கப்பட்டன. டை-அம்மோனியம் பாஸ்பேட்டு பொட்டாஷ் மியூரியேட், என்.பி.கே. காம்ப்ளக்ஸ் (இவை யாவும் யூரியா அல்லது அம்மோனியம் சல்பேட்டு போன்று விரைவில் விற்பனையாகும் உரங்கள் அல்ல) போன்ற உர வகைகளுக்கு இச்சலுகை 1969-ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 30-ம் தேதிக்குப் பிறகு 1970-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சலுகை விலை, எதிர் பார்த்ததுபோல், உழவர்கள் உரங்களை வாங்குவதற்கு ஊக்கமூட்டுவதாக இருந்தது. உரங்கள் வாங்கப்பட்டது குறித்த ஆய்வுரையைப் பார்த்தால் முந்திய ஆண்டுடன் ஒப்பிடப்பார்க்கையில், ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு, 1966-67-ல் 17 சதவீதமாகவும், 1967-68-ல் 13 சதவீதமாகவும், 1968-69-ல் 18 சதவீதமாகவும், 1969-70-ல் 25 சதவீதமாகவும் இருந்தது. மெட்ரிக் டன் அளவில் விற்பனை செய்யப்பட்ட அளவு, 1966-67-ல் 85,000 டன்னிலிருந்து 1969-70-ல் 1,36,000 டன்வரை உயர்ந்தது.

உரங்களை வாங்கும் அளவு அதிகரித்த போதிலும், பல உழவர்கள் பரிவுரை செய்யப்பட்ட உரவகைகளை அல்லது பரிவுரை செய்யப்பட்ட அளவிற்கு உரங்களைப் பயன்படுத்தாமல், தங்களுக்கு விருப்பமான வெவ்வேறு வகை உரங்களையும் உரங்களைக் குறைவான அளவிலும் பயன்படுத்தி பெரும் அளவுக்கு விளைச்சல் கிட்டும் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர். சில உழவர்கள் பரிவுரை செய்யப்பட்ட அளவைக் காட்டிலும் 40 சதவீதம் குறைவான அளவை, பயன்படுத்தியுள்ளனர். வேறு சில உழவர்கள் பாஸ்பேட்டு, பொட்டாஷ்/பாஸ்பேட்டு அல்லது பொட்டாஷ் உரத்தைப் பயன்படுத்தும் முறையை இன்னும் மேற்கொள்ளாமல் நைட்ரஜன் உரமே போதுமென்று இருக்கின்றனர். உரிய காலத்தில் போதிய அளவுக்கு உரங்கள் கிடைப்பதற்கு வகை செய்யப்படுவதன் மூலம், 1970-71-ம் ஆண்டில் உழவர்கள் உரப்பரிவுரைகளைச் சரிவரவும், முழுமையாகவும் மேற்கொள்ள அவர்களைத் தூண்டுவதில் நாட்டம்

[31st March 1970]

செலுத்தத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் இது குறித்து ஒரு சிறப்பு இயக்கம் தொடங்கப்படும். 1969-70 ஆண்டுகளுக்கான இலக்கங்களுக்கு 25 சதவீதம் அதிகமான உரங்கள் பயன்படுத்தப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், 1970-71-ல் 5.25 லட்சம் கூடுதல் உணவு உற்பத்தி கிட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

மண்வளப் பரிசோதனையும் மண்வள வரைபடம் தயாரித்தலும்.

தேவையான எல்லா உர வகைகளும் போதிய அளவுக்கு உரிய காலத்தில் வழங்கப்பட்டாலும், நமது உழவர்களுக்குத் தங்களது நிலங்களுக்கும் பயிர்களுக்கும் தேவையான சத்து எது என்பதை நிச்சயித்தறியும் தொழில் நுட்ப உத்தி தெரியாமல் உள்ளது. மேலும், அந்தச் சத்துக் களை வழங்குகிற உரங்கள் எந்த வகையில் கலக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் அறிய வழி ஏதும் இல்லாமல், உள்ளன. எனவே, நமது உழவர்கள் உரங்களைத் திறம்படவும், சீரான முறையிலும் பயன்படுத்துவதை அதிகரிப்பதற்கு, மண்வளப் பரிசோதனை இன்றியமையாததாகிறது. இம்மாநிலத்தில் மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் 7 ஏற்கனவே செயல்பட்டு வருகின்றன. கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் மாவட்டத்துக்கு ஒன்றாக அவை இருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ஆடுதுறையில் உள்ள ஆய்வுக்கூடம் ஆண்டொன்றுக்கு 48,000 மண் மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. ஏனைய ஆய்வுக்கூடங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆண்டுக்கு 15,000 மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும். மேலும், ஒரு ஆய்வுக் கூடம் சேலம் மாவட்டத்திலும் மற்றொன்று இந்திய-ஜெர்மானிய நீலகிரி மேம்பாட்டுச் செயல் திட்டத்தின் கீழ் நீலகிரியிலும் விரைவில் நிறுவப்படும். 1970-71-ல் இராமநாதபுரத்தில் ஒன்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் மற்றொன்றும் ஆக இரண்டு புதிய ஆய்வுக் கூடங்கள் நிறுவப்படும். வலம் வரும் மூன்று மண்வள ஆய்வுக் கூடங்களை இம்மாநிலத்தில் நிறுவுவதற்குத் தேவையான வண்டிகளும் பிற சாதனங்களும் இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் என்றும், மாநில அரசு எதிர்பார்க்கிறது. கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் செயல்படுகிற நிலையான ஆய்வுக்கூடங்களுடன் இந்த வலம்வரும் ஆய்வுக் கூடங்கள் இணைக்கப்படும். உழவர் ஒருவரின் பண்ணைக்காகத் தனிப்பட்ட மண்வளப் பரிசோதனையின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட பயிர்வுரைகள் கிடைக்காவிட்டாலும், ஒவ்வொரு உழவரும் நல்ல பயிர் விளைச்சலைப் பெறுவதற்கென, தனது பகுதிக்குப் பொதுவாகத் தகுதியாயுள்ள ஏதாவதொரு உர முறையை மேற்கொள்ள இயல வேண்டும். இந்த நோக்கத்துடன் வேளாண்மைத் துறை மண்வள வரைபடத் திட்டமொன்றை மேற்கொண்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த அளவுக்கு மும்முரமாகவும் விரிவாகவும் மண்வள ஆய்வு செய்ய இயலுமோ அந்த அளவுக்கு மண்வள ஆய்வு செய்யத் துறை திட்டமிட்டுள்ளது. அதன்படி, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஐந்து ஏக்கருக்கு ஒரு மாதிரி என்ற வீதத்திலும், ஏனைய மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு 25 ஏக்கருக்கும் ஒரு மாதிரி என்ற வீதத்திலும் மண்வள ஆய்வு நடத்தப்படுகிறது. 1971-ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் இப்பணி முடிவுறுவதுடன், தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் ஒரு மண்வள வரைபடம் கிடைக்கும்.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு.

மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்கள் திட்டம், நவரை முனைப்புத் திட்டம், வேர்க்கடலை, பருத்தி போன்ற ஏற்றுமதிக்குரிய வாணிகப் பயிர்கள் குறித்த முனைப்புத் திட்டங்கள் போன்ற பல ஆர்வமிக்க பணித் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக, பயிர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும், காளான் ஒழிப்பு மருந்துகளையும்

[31st March 1970]

பயன்படுத்துவதன் மூலம் தங்களது பயிர்களைப் பாதுகாப்பதில் உழவர்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கியுள்ளனர். இதனால் தரையில் இருந்துகொண்டே மருந்து தெளிக்கும் முறை அதிகரித்துள்ளது. வேர்க்கடலை, பருத்தி, நெல் போன்ற பயிர்களின் கட்டை சில ஆண்டுகளில் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளித்ததால் நல்ல பலன்கள் கிட்டியுள்ளன. நடப்புநிதியாண்டில், இதுவரை 1.87 லட்சம் ஏக்கர்பரப்பளவில் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டில் சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கும் பணியை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்படுகிறது. கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி-ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பயிர்ப் பாதுகாப்புத் துறையில் தொடங்கத் திட்டமிட்டுள்ள எம்.எஸ்.ஸி. பாடமுறைக்கு இணைப்பாக விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கும் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றைத் துவக்குவது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கென ரூ. 100 அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயன மருந்துகள் இதுவரையில் துறையிலிருந்து 70 சதவீதச் சலுகை விலையில் வழங்கப்பட்டு வந்தன. உழவர்கள் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைப் பயன்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்துள்ளதாலும் விமானக் கட்டணங்கள் குறித்து 50 சதவீத உதவித் தொகையை இந்திய அரசு வழங்காததாலும் அடுத்த நிதி ஆண்டு முதற்கொண்டு, பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் குறித்த சலுகையை நிறுத்திவிடுவதெனக் கருதப்படுகிறது. புன்செய் முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகள் எவற்றில் இந்திய அரசு உதவித் தொகை குறித்த செலவைத் தொடர்ந்து ஈடு செய்கிறதோ அத்தகைய பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களால் ஏற்கப்பட்ட சலுகை வீதங்களில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் வழங்கப்படும். 1969-70-ல் 1,589 தூவு கருவிகள் வாங்கப்பட்டன. மேலும் 1970-71-ல் 500 விசைத்துவ கருவிகள் வாங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தரமான இரசாயன மருந்துகள் சந்தைக்கு வருவதை முறைப்படுத்தும் பொருட்டும், உழவர்களுக்குத் தரமான பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டும், கோவை, கோவில்பட்டி, ஆடுதுறை ஆகிய இடங்களில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் மூன்று ஏற்கனவே உள்ளன. மேலும், ஒரு ஆய்வுக்கூடம் காஞ்சிபுரத்தில் விரைவிலேயே செயல்படத் தொடங்கும். மதுரையில் மற்றொரு ஆய்வுக்கூடத்தைத் தொடங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம்

உயர்ந்த மண்வள நிலைமைகளின்கீழ்ப் பயிரிடத்தக்க மிகு பயன் தரும் புதிய தானிய ரகப் பயிர்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டுவந்ததனால், சிறிய அளவினாலான பயிர் நோய்கள் பெரிய அளவினாலான நோய்களாகப் பல்பிப் பெருக வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை இந்திய அரசு உணர்ந்துள்ளது. அதேபோல் பல்பயிர் முறை மூலமும் பயிர் நோய்கள் பெருக வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்துள்ளன. எனவே, மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்களை விளைவிப்பதற்குத் தேவையான வசதிகள் செய்வதற்கும் அதிக அளவு முதலீட்டை முன்னிட்டு பயிர் நோய் ஆய்வுப் பணியை மேற்கொள்வது மிகவும் அவசியமாய் உள்ளது. இச்சிக்கல் குறித்து ஆய்வு செய்ய இந்திய அரசு ஆய்வுக் குழு ஒன்றை நியமித்தது. வேளாண்மை மேம்பாட்டு மும்முரத் திட்டம் செயலில் உள்ள மாவட்டங்கள் சிலவற்றில் முன்னோடி அடிப்படையில் பயிர் நோய் ஆய்வுத் திட்டம் ஒன்றைத் துவக்கலாம் என்று அக்குழு கருத்து தெரிவித்துள்ளது. வேளாண்மை மேம்பாட்டு மும்முரத் திட்டம் செயலில் உள்ள தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இப்பணித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பயிர் நோய் ஏற்பட்டுள்ளது குறித்து தொடக்கத்திலேயே தகவல் கொடுப்பது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அப்போதுதான் பயிர்ப் பாதுகாப்பு ஆதாரங்களை முறையாக உரிய காலத்தில் மேம்படுத்துவது இயலும். அத்துடன் பயிர் நோய் கண்டுள்ளது குறித்து வானொலிமூலம்

[31st March 1970]

உழவர்களுக்கு அறிவித்து அவர்களை எச்சரிக்கையாக இருக்குமாறு அறிவுறுத்துவது இயலும்.

பயிர் நோய்களின் நிலைகள், அவை பரவியுள்ள இடங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி நிலையங்களுக்குத் தகவல் அளிப்பதும் அப்போது சாத்தியமாகும். முதற்கண் துறையூர், திருவிடைமருதூர் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் பயிர்ப் பாதுகாப்பு சிறப்பு வல்லுநர், இக் காரியத்திற்கென சிறப்பாகப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ள தற்போதைய பணியாளர்களுடன் இப் பணி குறித்து பொதுவான மேற்பார்வை அதிகாரம் வகித்து வருகிறார்.

போலியர் தூவு கருவி

யூரியாச் சத்தை மட்டும் கொண்டு இலைகள்மீது தெளிப்பதால் ஏற்படும் விளைவையும், யூரியாச் சத்துடன் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளையும் தெளிப்பதனால் ஏற்படும் விளைவையும் மதிப்பிட்டறியும் பொருட்டு, காஞ்சிபுரம் கோட்டத்தில் ஐ.ஆர்.8 நெல் பயிரிடப்பட்டுள்ள நிலங்களில் விமானத்தின் துணை கொண்டு, நூறு ஏக்கர் பரப்பில், யூரியாவைத் தெளித்து இலை வழிச் சத்துட்டம் தருதலுக்கும் மற்றொரு நூறு ஏக்கர் பரப்பில் யூரியாவும் பூச்சிக்கொல்லி மருந்தும் கலந்த கலவையைத் தெளித்து இலைவழிச் சத்துட்டம் தருதலுக்கும் உரிய கட்டிய விளக்கங்கள் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சோதனைகள் பயனுடையவை என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டால் இப்பணித் திட்டம் நடப்பு ஆண்டில் அதிகப் பரப்பளவுக்கு விரிவு படுத்தப்படும்.

கடன் வசதி

மும்முர உரமிடுதல் பணித் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்

வேளாண்மையில் புதுமைப் புகுத்தலுக்கும் உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்தலுக்கும், உழவர்களுக்குப் போதிய நிதி வசதி செய்து தரப்பட வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை உணரப்பட்டுள்ளது. அரசே நேரடியாக உழவர்களுக்குக் கடன் வழங்கி வந்துள்ள இன்றியமையாப் பணித் திட்டங்களில் ஒன்று மும்முர உரமிடுதல் பணித் திட்டமாகும். இப் பணித் திட்டத்தின்கீழ் உழவர்கள் தம் பயிருக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்த உதவும் பொருட்டு 1968-69-ல் ரூ. 300 லட்சம் வழங்கப்பட்டது; 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இதற்கான கூடுதல் ஒதுக்கீடு ரூ. 626 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இரசாயன உரத் தக்காவிக் கடன் வழங்கும் பொருட்டு மத்திய அரசு எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து அந்தந்த மாநிலங்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள உரங்களின் தொகை மதிப்பில் 1/6 பங்கு அளவுக்கு குறுகிய காலக் கடனாக வழங்கி வந்துள்ளது. இந்திய அரசு, அண்மையில் உர விற்பனைக்கும், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும், விதைகளையும், வாங்குவதற்கும், மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுத்து வந்துள்ள கடனுதவியையும் கடன் வசதிகளையும் நிறுத்திவிடக் கூடுமென நம் மாநில அரசுக்குத் தெரிவித்துள்ளது. நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வணிக வங்கிகள் கிராமப் புறங்களில் போதுமான கிளைகளைத் தோற்றுவித்து உழவர்களது உற்பத்திக் கடன் வசதித் தேவைகளை நிறைவேற்றும் நிலை அடையும் வரையில் மாநிலங்களுக்கு அளித்துவரும் கடனுதவிகளைத் தொடர்ந்து விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வலியுறுத்த இவ்வரசு கருதுகிறது.

நிறுவனக் கடன் வழங்கு ஏற்பாடு.
வணிக வங்கிகளும் வேளாண்மை நிதி உதவியும்.

கடந்த சில காலமாக வேளாண்மைக் கடன் வசதிகளைப் படிப்படியாக நிறுவன வாயிலாக அளித்தல் குறித்து வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

[31st March 1970]

இவ்வாறு வலியுறுத்தப்படுவதன் நோக்கம் முதலாவதாக, உழவர்கள் தமக்கு வேண்டிய கடன் தேவைகளைப் பெறுவதற்காகக் கடன் வழங்கும் நிறுவன அமைப்புகளை அணுகுமாறு அவர்களைப் பழக்குவதும், அதன் மூலமாக மாநில அரசுகளின் நிதி நிலை வழி வகைகளில் உள்ள சமையைக் குறைப்பதுமாகும். வளர்ந்துவரும் வேளாண்மைக்கடன் தேவையை நிறைவு செய்ய முயற்சி செய்யக்கூடிய கடன் வழங்கு நிறுவன அமைப்புகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வணிக வங்கிகள், மாநில அரசு ஆகிய மூன்று நிறுவனங்கள்தான். மாநில அரசு இது குறித்து அதிகமாக ஏதும் செய்யும் நிலையில் இல்லை. எனவே, இவ்வகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் வணிக வங்கிகளுக்கும் மிகுந்த பொறுப்பு ஏற்படுகிறது. இந்தப் புதிய முயற்சியில் வணிக வங்கிகளின் பங்கு, அண்மைக் காலம் வரையில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இல்லை. எனினும், இந்திய அரசு மேற்கொண்ட சமூகக் கட்டுப்பாடு ஏற்பாடுகளின் பலனாகவும், பெரிய வங்கிகள் தொடர்ந்து நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டதாலும் வணிக வங்கிகள் மிகத் தாராளமாக வேளாண்மைக் கடன் வழங்க முன் வந்துள்ளன. வேளாண்மைக் கடன் அளிப்பதில் வணிக வங்கிகளுக்கு உள்ள தாராள மனப்போக்கைச் சாதகமாக்கொள்ளும் பொருட்டு, முற்றிலும் புதிய துறையாகிய பண்ணை நிதி வழங்கு திட்டத்தில் வணிக வங்கிகள் இறங்க, வணிக வங்கிகளுக்குச் சிறப்பான வகையில் ஊக்கமளிப்பது அவசியம் என்று தமிழ்நாடு அரசு கருதியது.

அதன்படி வேளாண்மை கடன் வழங்கும் துறையில் வணிக வங்கிகள் சிறப்பாகச் செயலாற்ற, பல ஏற்பாடுகளை அரசு மேற்கொண்டது.

சொத்துரிமைப் பத்திரங்களை மட்டும் வைப்பீடு செய்வதன் மூலம், இணை மதிப்பு அடைமான வசதிகளை விரிவுபடுத்தப்பட்டதாகச் சொத்து மாற்றச் சட்டத்தின் 58 (f) பிரிவின்கீழ் பல நகரங்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா மாவட்டத் தலைமையிடங்களும், சில முக்கிய நகரங்களும் இப்பிரிவின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் நமது மாநிலத்தில் 15 நகரங்களுக்கு இப்போது இவ்வசதி கிடைத்திருக்கிறது. இப்பிரிவின்கீழ் ஒரு நகரம்கூட அறிவிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற அஸ்ஸாம், பீகார், மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களுடன் இதனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் வேண்டும். அரசு மேற்கொண்டுள்ள இந் நடவடிக்கையால் ஆவணப் பதிவுக் கட்டணத்தில் ஓரளவு வருவாய் இழப்பு ஏற்படவே செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை; ஆயினும், முக்கியம் அளிக்கப்பட வேண்டிய துறைகளுக்குப் போதுமான வங்கிக் கடன் வசதிகள் பெருகுவதால், இந்த இழப்பு ஈடு செய்யப்படும் என்று நம்பப்படுகிறது.

வில்லங்கச் சான்றுகளுக்குத் தேடுகூலி, ஆவணப் பதிவுக் கட்டணம் ஆகியவற்றில் கீழ்க்கண்ட சலுகைகளை வேளாண்மைக் காரியங்களுக்கான வங்கிக் கடன்களுக்கு சாதகமாக அரசு விரிவுபடுத்தியுள்ளது. இச்சலுகைகள் கூட்டுறவுகளுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகளுக்கு இணையானவை.

ஆவணப் பதிவுக் கட்டணம்.—ரூ. 5000வரைக்குமான கடன் தொகைக்கு அரைக் கட்டணமும், ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்ட கடன் தொகைக்கு முழுக் கட்டணமும் வசூலிக்கப்படும். கடன் தொகை எவ்வளவாக இருப்பினும், அரிசனங்களுக்கு ஆவணப் பதிவுக் கட்டணம் ஏதும் இல்லை.

வில்லங்கச் சான்றிதழ் தேடு கூலி.—ரூ. 5,000 வரையிலான கடன் தொகைக்குத் தேடு கூலி கிடையாது. ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்ட கடன் தொகைக்கு முழுக்கட்டணம் வசூலிக்கப்படும். கடன் தொகை எவ்வளவாக இருப்பினும் அரிசனங்களுக்கு தேடு கூலி எதுவும் வசூலிக்கப்படமாட்டாது.

[31st March 1970]

வாணிக வங்கிகளால் அளிக்கப்படும் வேளாண்மைக் கடன்களுக்கு முத்திரைத் தாள் கட்டணத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிப்பது குறித்து இவ்வரசு மும்முரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது. தமிழ் நாடு வேளாண்மைக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தையும் தமிழ் நாடு வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்போர் சட்டத்தையும் திருத்தி, மேற்கூறிய சட்டங்களின் கீழ் உள்ள விதி முறைகளிலிருந்து வங்கிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பது குறித்தும் இவ்வரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

வேளாண்மைக் கடன்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவர அரசு முன்வந்துள்ளது. இத் திட்டம் கன்னியா குமரி, நீலகிரி மாவட்டங்களைத் தவிர்த்து, இம்மாநிலத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயல்பட்டு வருகிறது. இம்மாநிலத்தில் இந்த உத்தரவாதத் திட்டத்தின்கீழ் 11 பெரிய வணிக வங்கிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ், வணிக வங்கிகள் விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள், விசையேற்றங்கள், எண்ணெய்ப் பொறிகள், உழவுக் கருவிகள் முதலிய வேளாண்மை யந்திரங்களை வாங்குவதற்கு 5 ஆண்டுக் கால கடன்கள் வழங்குகின்றன. வருவாய்த் துறை, மற்றும் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் கடன் வாங்குவோருள் நல்ல நிலையில் இருப்போரைத் தெரிந்தெடுத்து அவர்களிடமிருந்து மனுக்களைப் பெற்று, ஆய்வு செய்து, வணிக வங்கிகளுக்குப் பரிந்துரைப்புகின்றனர். பிறகு அவற்றை வங்கிகள் பரிசீலித்து, தகுந்த மனுதாரர்களுக்குக் கடன்களை வழங்குகின்றனர். தகுதியில்லாதவையென்று தெரியவரும் மனுக்களைத் தள்ளிவிடுவதற்கு வங்கிகளுக்கு உரிமை உண்டு. வங்கிகள் தம்மிடம் அரசு அதிகாரிகள் பரிந்துரை செய்து அனுப்பிய மனுக்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டாயம் ஏதுமில்லை. வங்கிகள் அளிக்கும் கடன்களுக்கு 100 சதவிகிதம் மாநில அரசு கடன் உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது.

அரசிடமிருந்து கடன் உத்தரவாதம் ஏதுமின்றியே கூட, சில திட்டங்கள் வணிக வங்கிகளால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அரசின் முழு நிர்வாக உதவியும் அவற்றுக்கு உண்டு என்பதில் ஐயமில்லை.

வேளாண்மைக் கடனுதவிக் கழகம் வங்கிகளின் கூட்டமைப்பாகும். இந்நிறுவனம் தமிழ் நாட்டில் கீழ்க்கண்ட இரண்டு திட்டங்களை முறையே ரூ. 109 லட்சம், ரூ. 443 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் நிறைவேற்ற கடன் வசதியை விரிவுபடுத்துவதற்கு முன்வந்துள்ளது:—

(1) திருநெல்வேலி மாவட்டம், திருச்செந்தூர் வட்டத்தில் உள்ள மணற்பாங்கான நிலங்களில் கிமிட்டிக் கற்கலவைத் தள அமைப்பு மூலம் நெல் சாகுபடி செய்யும் திட்டம்.

(2) தூத்துக்குடியிலும் அதைச் சுற்றிலும் உள்ள இடங்களில் உள்ள உவர் மண் நிலங்களை மேம்படுத்தி வாழைச் சாகுபடி செய்யும் திட்டம். இவ்விரு திட்டங்களுக்கும் வேளாண்மைக் கடனுதவிக் கழக நிறுவனம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவை விரைவிலேயே நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கிறப்பு வேளாண்மை மறுகடனுதவி கழகத்தின் வேளாண்மை

வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.

மாநிலத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்காக ரூ. 72 கோடி செலவில் திட்ட அறிக்கையொன்று, வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத்திற்கும் இந்திய அரசிற்கும் மாநில அரசால் பணித் தனுப்பப்பட்டுள்ளது. பிற திட்டங்களோடு, ஏறத்தாழ ரூ. 1,240 லட்சம் மொத்தச் செலவிற்கான இயந்திர முறையில் பண்ணைப் பயிரிடும் திட்டம், நிலம் பண்படுத்துத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களும் இத் திட்ட அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இயந்திரப் பண்ணைத் திட்டம் மூன்று ஆண்டுக்கால அளவில் கீழ்க்காணும் 12 மாவட்டங்களுக்கு 3,000 டிராக்டர்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கும் நோக்கமுடையது:—

(1) செங்கற்பட்டு.

[31st March 1970]

(2) தென் ஆர்க்காடு.

(3) தஞ்சாவூர்.

(4) திருச்சிராப்பள்ளி.

(5) மதுரை.

(6) இராமநாதபுரம்.

(7) திருநெல்வேலி.

(8) கன்னியாகுமரி.

(9) சேலம்.

(10) தர்மபுரி.

(11) வட ஆர்க்காடு.

(12) கோயம்புத்தூர்.

இத் திட்டத்தால் பயன்பெறும் பரப்பளவு 60,000 ஏக்கராகும். இன்றியமையாத இளைப்புகளுடன் ஒவ்வொரு டிராக்டருக்கும் செலவு தோராயமாக ரூ. 35,000 ஆகும்; எனவே, இத் திட்டத்தின் மொத்த மூலதனச் செலவு ரூ. 1,050 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. திட்டத்தில் பங்கேற்றுக் கொண்டுள்ள உழவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் டிராக்டரும், துணைக் கருவிகளும் வாங்குவதற்காக, வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத்திடமிருந்து மறுகடன் உதவி பெறுகின்ற நில வள வங்கிகள் ரூ. 35,000 கடன் வழங்குகிறது. இயந்திரப் பண்ணைத் திட்டம் தற்போதுள்ள பண்ணைப் பயிர் முறைகளுக்கு உறுதுணையானதாகவே இருக்கிறது. இத் திட்டம் பயிர் உற்பத்தி முறையை மாற்றுவதன் வாயிலாகவும் பயிர் வேலைகள் உரிய காலத்தில் நடைபெற வகை செய்வதன் மூலமாகவும் செலவில் சிக்கனத்தையும் அதிக விளைச்சலையும், உழவர்களுக்கு அதிக ஆதாயத்தையும் தருகின்றது.

நிலத்தைப் பண்படுத்தும் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தின்கீழ், சுமார் 75,000 ஏக்கர் நிலத்தைப் பயன்படுத்த நிதி உதவும் திட்டமொன்று வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத்தின் உதவியுடன் மாநில நிலவள வங்கியால் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அண்மையில் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் கட்டத்தில் 85,000 ஏக்கர் பண்படுத்தப்பட்டுள்ளது. திட்டப் பகுதியில் நீர்ப்பாசனத்தை விரிவுபடுத்துவதுடன், ரூ. 190 லட்சம் செலவில், 32,000 ஏக்கரைப் பண்படுத்துவதற்கு நிதி உதவ வகை செய்கின்ற திட்டத்தின் இரண்டாம் கட்டத்தை திட்ட அறிக்கையில் சேர்ப்பதற்குக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ள பொள்ளாச்சி, உடுமலைப் பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் ஆகிய வட்டங்களில் நிறைவேற்றப்பட விருக்கின்றது. நிலம் பண்படுத்தப்படுவதன் பலனாக, நில விளைச்சலில் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல் ஏற்படும்; ஒவ்வொரு ஆண்டும் நல்ல விளைச்சலின் பயனாகச் சாகுபடியாளர் நல்ல ஆதாயம் பெறுவார். மேலும், இந்த வளர்ச்சி நிலையானதாகவும், நிலத்தின் மதிப்பும் உயரும். நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள இத் திட்டத்தால், நீர்ப்பாசன வசதிகளைக் காலதாமதமின்றிப் பயன்படுத்தி பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தில் உள்ள ஆயக்கட்டுகளை உடனடியாகப் பண்படுத்த முடியும்; அப் பகுதியில் உள்ள உழவர்களின் வேளாண்மை வருமானமும், உணவு உற்பத்தியும் பெருகும்.

வேளாண்மைக் கல்வி.

நம் நாட்டில் தற்போது எட்டு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன. வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்களினால் அடைந்து வரும் நன்மைகள் பலப்பல. கிறப்புச்சட்டம் ஒன்றின்கீழ், ஏற்படுத்தப்பட்ட

[31st March 1970]

தன்னாட்சி நிறுவனத்திடம், வேளாண்மை ஆராய்ச்சி, கல்வி, நேரிடப் பயிற்சி ஆகியவற்றை ஒப்படைப்பதன் மூலம், கல்வி ஆராய்ச்சி பணி களைச் சிவப்பு நாடாமுறை பாதிப்பதாகச் சொல்லும் புகார்கள் குறையலாம். வேளாண்மைக் கல்வித் துறையில், வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் சுதந்திரமாகச் செயல்படும். அரசின் நிதிவாயில்கள் குறைவாக இருப்பதால், அரசு நடத்தும் வேளாண்மை நிறுவனங்களுக்கு வகை செய்யப்படும் நிதிகளும் வழக்கமாகவே குறைவாக உள்ளது. வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை அமைக்கும்போது வேளாண்மை வளர்ச்சியில் ஆர்வங்கொண்டுள்ள தனியார் அமைப்புகளிடமிருந்து பல்கலைக் கழகம் நிதி உதவி பெறலாம். எனவே கோயம்புத்தூரில் தற்பொழுது நிலவும் வசதிகளையும் இது குறித்து ஏற்கெனவே உருவாகியுள்ள உறுதியான எண்ணத்தையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அங்கே வேளாண்மை பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை அமைப்பதென கொள்கை முடிவொன்றை அரசு அண்மையில் எடுத்ததுள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக ஐந்து ஆண்டுக் காலத்தில் இந்திய அரசின் மூலமாக ரூ. 2 கோடி கிடைக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்கான ஆக்கத் திட்டங்கள் முனைப்பாகத் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன; பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்கு முன்னே, சட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்படும்.

கோயம்புத்தூர், வேளாண்மைக் கல்லூரியில் பட்ட மேற்படிப்பிற்கான கூடுதல் வசதிகளுக்கு வகை செய்வதைக் கருத்திற்கொண்டு, கீழ்க் காணும் புதிய பணித் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவது குறித்து பரிசீலிக்கப்படுகிறது :—

- (1) கலப்பின முறையில் பயிர் வளர்ப்பு — மரபியல் துறையில் ஆய்வுப் பணியை விரிவுபடுத்துதலும் பரவலாக்குதலும்;
- (2) மண்வள அறிவியற் துறையில் உள்ள வேளாண்மை குறித்த உயிர் வேதியல் பிரிவை நிறுவுதல்;
- (3) வேளாண்மைப் பொருளாதார இயலில் பட்ட மேற்படிப்பைக் கூடுதலாகத் தொடங்குதல்;
- (4) பட்ட மேற்படிப்பிற்காக வேளாண்மைப் புள்ளி விவர இயலில் விரிவுரையாளர்களை நியமித்தல்;
- (5) நுண்மை உயிரியல் ஆய்வுத் துறையையும் (Microbiology) நுண்ணுயிரியல் ஆய்வுத் துறையையும் (Bacteriology Unit) ஏற்படுத்தல்;
- (6) வேளாண்மை எம்.எஸ்.சி. பட்டம் பெறுவதற்குப் பயிர்ப் பாதுகாப்பியலில் மேநிலைப் பயிற்சி (Advanced Course);
- (7) எம்.எஸ்.சி. பட்டம் பெறுதற்குப் பண்ணையில் இயந்திர முறையில் பயிரிடும் பயிற்சி வகுப்பைத் தொடங்குதல்;
- (8) மண்வள அறிவியல் துறையில் ஆய்வு முறைகளை விரிவுபடுத்துதலும் பரவலாக்குதலும்.

மேற்சொன்ன பணித் திட்டங்கள், மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சி மன்றத்திடமிருந்து அனுமதி பெற அரசு ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி — ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துடன், நிலையான செடி உடற் கூறியல் பிரிவு (Plant Physiology) ஒன்றை இணைக்க வேண்டுமென்றும் 1970-71-இல் திட்டமிடப்பட்டது; மேற் சொன்ன நிறுவனத்தில், கதிரியக்க மரபுவழிப் பண்பியல் (Radiation genetics) ஆராய்ச்சிப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுவதற்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[31st March 1970]

ஆராய்ச்சி

புதிய வகைகள்

சென்ற ஆண்டில் ஆடுதுறை 27, ஐ.ஆர். 5, ஐ.ஆர். 8 போன்ற நெல் ரகங்கள் நல்ல விளைச்சலைத் தந்துபற்றி முன்னமே குறிப்பிடப்பட்டது. குறிப்பாக ஐ.ஆர். 8 பயிரிடப்படும் நிலம், 1967-68-இல் 0.12 லட்சமாக இருந்தது. 1968-69-இல் 1.32 லட்சம் ஏக்கராகவும், 1969-70-இல் 7.66 லட்சம் ஏக்கராகவும் கிடுகிடுவென உயர்ந்தது பற்றி ஆர்வத்துடன் குறிப்பிடுகையில், ஐ.ஆர். 8 ஏற்கெனவே நன்கு தெரிந்துள்ள நல்ல விளைச்சல் தரும் ஏனைய நெல் ரகங்கள் இவற்றைமட்டுமே பரப்புவதுடன் இத்துறை வாளா இருக்கவில்லை. கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி-ஆராய்ச்சி நிறுவனமும், அதனுடன் இணைந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்களும், நல்ல தரமான புத்தம் புதிய நெல் ரகங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் தொடர்ந்து பாடுபட்டு வருகின்றது. “கருணா” என்ற தரப்படுத்திய ரகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது, ஐ.ஆர். 8, ஆடுதுறை 27 ஆகிய இரண்டின் கலப்பினமாகும். சிறிய குண்டு தானிய வகையாக இது உழவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. இந்த வகை நெல், நீர் நிரம்பியுள்ளபோதும் தலை சாயாத் தன்மையையும், சமையலுக்கு உகந்ததாயும் உள்ளது. ஆடுதுறை 27 நெல் வகையின் விளைச்சல் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,824 கிலோ கிராம் என்றிருக்க, இந்த வகையின் விளைச்சலோ ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,228 கிலோ கிராம் ஆகும். நல்ல தரம் வாய்ந்த அரிசி கொண்ட ஐ.ஆர். 20, கொள்ளை நோயை எதிர்க்கும் ஆற்றல் கொண்ட ஐ.ஆர். 28, தண்ணீரில் தலை சாயாத் தன்மையையும் மிக விளைச்சல் நல்கும் ஏனைய சில நெல் வகைகள் முதலியன குறித்து இத் துறை சோதனைகள் நடத்திக்கொண்டு வருகின்றது. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், நல்ல தானியத் தரமும், கொள்ளை நோயை எதிர்க்கும் ஆற்றலும் கொண்டுள்ள இரண்டு நெல் வகைகளின் கலப்பின விதைகளைப் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்தார். இவை குறித்தும் சோதனைகள் மேற் கொள்ளப் பட்டுள்ளன. நெல் குறித்து மட்டுமே ஆராய்ச்சி நடத்தப்படவில்லை. பருப்புத் தானியங்களின்மீது வரும் நச்சு நோய்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்காக, ரூ. 2.32 லட்சம் செலவில், தமிழ்நாட்டில் மூன்றாண்டுக் கால அளவிற்கான திட்டமொன்றை, அரசு அனுமதி யளித்துள்ளது. இதற்கான செலவில் பாதிவய பி.எல். 480 நிதிகளின் கீழ், இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கின்றது. சோளம், கேழ்வரகு, வரகு, மொச்சை, அவரை, எள், ஆமணக்கு, பேய் எள், நிலக்கடலை, சாம்பற் பூசனி, பறங்கிக்காய் ஆகியவற்றில் புதிய ரகங்கள் விரைவிலேயே வெளியிடப்படும். வானம் பார்த்த கருமணற் பகுதிகளில், “லட்சுமி” என்ற பருத்தி ரகத்துக்குப் பதிலாக, “பாரதி” என்ற தரமான புதிய பருத்தி ரகம் பயிரிடப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக உள்ளது. “லட்சுமி” ரகப் பருத்தி விளைச்சலைவிட, இந்தப் புதிய ரகம் 49 சத வீதம் அதிகமான விளைச்சலைத் தரும். இம் மாநிலத்தில் உள்ள மண் வகைகள், பருவ காலங்கள், ஏனைய நிலைமைகள் ஆகியவற்றிற்கேற்ப புதிய ரகங்களை மேம்படுத்துவதில், வேளாண்மைத் துறையின் பங்கு கணிசமானது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

உழவர்களுக்குப் பயிற்சி

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கென இத் துறை மேற் கொண்டுள்ள மகத்தான திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால், ஏராளமான உழவர்களை இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பங்குகொள்ளச் செய்ய வேண்டும். தற்போதைய ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டறிந்த முறைகளை அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதோடு, புதிய உத்திகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான அறிவைப் பெறுவதில் அவர்களுக்குப் பயிற்சியும் அளிக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு பவானிசாகர், ஆடுதுறை, ராணிப்பேட்டைக்கு அருகில் சத்திய விஜயநகரம் ஆகிய இடங்கள்

[31st March 1970]

ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்றாக, உழவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் மூன்று நிலையங்கள், மத்திய அரசின் முழு நிதி உதவியுடன் இத் துறையினால் நடத்தப்படுகின்றன. அதுபோன்ற மற்றொரு நிலையம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கோவில்பட்டியில் திறப்பதற்கு அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-இல் நமது மாநிலத்தில் கூடுதல் நிலையங்களைத் திறப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்படும்.

பல்பயிர் கட்டில் விளக்கம்—தேசிய கட்டில் விளக்கம்

மேம்பாடான முறைகளில் பயிரிடுவது குறித்து உழவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் நோக்கத்துடன், உழவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் 1968-69-ஆம் ஆண்டு முதல் பல்பயிர் கட்டில் விளக்கப் பண்ணைகளை அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. நல்ல மண்வளத்துடனும் நிலையான பாசன வசதியுடனும் உள்ள 5 ஏக்கர் நிலங்களில் இப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் பயிர்கள் நெல், கோதுமை, சோளம், மக்காச் சோளம், காராமணிப் பருப்புவகை, வேர்க்கடலை, பருத்தி, கரும்பு ஆகியவையேயாகும். எந்த மாவட்டங்களிலும் வட்டாரங்களிலும் விற்பனையாகக் கூடிய உணவு தானியங்கள் மிகுதியாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு மிகுபயன் தரும் பயிர் வகைகள் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறதோ அத்தகைய மாவட்டங்களில் இருந்தும் வட்டாரங்களிலிருந்தும் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான வட்டாரங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றன. 1968-69-இல், மத்திய அரசின் 50 சத வீத உதவியோடு 250 கட்டில் விளக்கங்கள் நடத்தப்பட்டன. செலவின எஞ்சிய பகுதியை உழவர்கள் ஏற்றனர். 1969-70 முதல் இத் திட்டம், மாநிலத் திட்டத்தில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு பயனடைகிற உழவர்களிடமிருந்து அத் திட்டத் திற்கான செலவில் 50 சத வீதத்தைப் பெறுவதன்மூலம் 110 கட்டில் விளக்கங்கள் நடத்தப் பெற்றன. 1970-71-இல் இதுபோன்ற கட்டில் விளக்கங்கள் மதுரை, திருச்சி மாவட்டங்களில், ரூ. 1.54 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் நடத்தப்படும். தேசிய கட்டில் விளக்கங்களை நடத்துவதற்கான திட்டத்தின்கீழ், 1966-67-ஆம் ஆண்டில் 121 கட்டில் விளக்கங்களும், 1967-68-இல் 65 கட்டில் விளக்கங்களும், 1968-69-இல் 65 கட்டில் விளக்கங்களும் நடைபெற்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் பல்பயிர் முறை அடங்குவதுடன், பயிர் மாற்று முறையில் முக்கிய உணவுப் பயிர்களை விளைவிப்பது குறித்தும் வலியுறுத்தப்படும். இதற்கான செலவு முழுவதையும் இந்திய அரசே ஏற்றது. 1970-71-இல், மிகுபயன் தரும் பயிர் வகைகளையும், முனைப்புப் பயிர் முறைகளையும் பயன்படுத்துவதன்மூலம், பல்பயிர் முறையை மேற்கொண்டு தேசிய கட்டில் விளக்கத்தை நடத்துவதற்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் ஒன்றுக்கு திட்ட ஆணைக் குழு இசைவளித்துள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ், இம் மாநிலத்தில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பணியாற்றுவதற்கென வேளாண்மைப் பொருளா தாரம், மண், இரசாயனம், பயிர்ப் பாதுகாப்பு, வேளாண்மைப் பொறியியல் ஆகியவை குறித்த நான்கு வல்லுநர்களை நியமிக்க வேளாண்மைத் துறை இயக்குநர் திட்டமிட்டுள்ளார். இத் திட்டத் திற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு சுமார் ரூ. 4 லட்சமாகும். வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரின் செயற்குறிப்புகள் அரசினால் தீவிரமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

விற்பனை வசதி

உணவு தானியங்கள், வணிகப் பயிர் ஆகியவற்றை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதுடன், உணவு தானிய உற்பத்தியை முறைப்படுத்துவது, வாங்குவது, விற்பது ஆகியவற்றிற்கு வசதியாக சந்தைகள் நிறுவ வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். சிறந்த முறையில் விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்

[31st March 1970]

துடனும், துய்ப்போர் கொடுக்கிற விலையிலிருந்து தகுந்த பங்கை உற்பத்தியாளர் பெறுவது இயலும் பொருட்டும், முறைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்பது சந்தைக் குழுக்கள் இதுவரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக் குழுக்கள் 100-க்கு மேற்பட்ட முறைப்படுத்தப்பட்ட சந்தைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. 1970-71-இல் கூடுதலாக இவை போன்ற சந்தைகள் ஏற்படுத்தப்படும். உழவர்களின் வருமானத்தை அதிகரிக்கும் நோக்கத் துடனும், தங்களது உற்பத்திப் பொருள்களின் தரத்தை மேம்படுத்த அவர்களைத் தூண்டும் நோக்கத்துடனும், 10 தரம் பிரிக்கும் நிலையங்கள் இதுவரை நிறுவப்பட்டுள்ளன. அடுத்த ஆண்டில் மேற்கொண்டும் 10 நிலையங்களை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70 வரை, நெய், எண்ணெய் ஆகியவற்றைச் சோதனை செய்வதற்காகவும், அவற்றில் கலப்படம் செய்யப்படுவதைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன் அவற்றின் தரத்தைச் சோதிப்பதற்காகவும், இம்மாநிலத்தில் 10 தரம் பிரிக்கும் ஆய்வுக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்த நிதி ஆண்டில், வேலூரில் அதுபோன்ற மற்றொரு ஆய்வுக்கூடம் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. திருப்பூர், ராஜபாளையம், பொள்ளாச்சி ஆகிய இடங்களிலுள்ள கப்பாஸ் பஞ்சு தரம் பிரிக்கும் நிலையங்கள் மூன்றும், விற்பனைக் கென கொண்டுவரப்படும் கப்பாஸ் பஞ்சை மதிப்பிடுவதிலும் அவை களது தரத்தைக் கண்டறிவதிலும் பயனுள்ள வகையில் பணியாற்றி வந்துள்ளன. அடுத்த ஆண்டில், யூகலிப்டஸ் எண்ணெய், ஜெரானியம் எண்ணெய், தேன் ஆகியவற்றைத் தரம் பிரிப்பதற்கென உதகமண்டலத்தில் ஓர் ஆய்வுக்கூடம் நிறுவவும் அரசு கருதியுள்ளது.

மைசூர், பஞ்சாப் மாநிலங்களில் செயல்படும் விற்பனை வசதி வாரியம் போல தமிழ்நாட்டிலும் அலுவலர்களையும், அலுவலர் சார்பற்ற உறுப்பினர்களையும் கொண்ட ஒரு விற்பனை வசதி வேளாண்மை வாரியம் அமைப்பது குறித்து தமிழ்நாடு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. அந்த வாரியம் தலைமை வாரியமாக பல வேளாண்மை விற்பனைக் குழுக்களின் வேலைகளை ஒருமுகப் படுத்தவும் விற்பனையில் கூடிய மட்டும் ஒரே நிலையான தரத்தைக் காக்கவும் செயல்படும்.

வேளாண்மைக் கிடங்குகளை மேற்கொண்டு நிறுவுதல்

மும்முரப் பயிர்ச் சாகுபடி முறைகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான விதைகள், பயிர் பாதுகாப்புக்கான இரசாயன மருந்துகள், மேம்பாட்டைந்த உழவுக் கருவிகள் முதலியன போன்ற தேவையான பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கவும், அவற்றைப் பகிர்ந்தளிக்கவும், தற்போது ஒரு வேளாண்மைக் கிடங்கு மட்டுமேயுள்ள வட்டாரம் ஒவ்வொன்றிலும் மேற்கொண்டும் ஒரு வேளாண்மைக் கிடங்கு இருப்பது அவசியமெனக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், படிப்படியாக, ஆண்டொன்றுக்கு 50 கிடங்குகள் அமைப்பது என்ற வீதத்தில் 250 வேளாண்மைத் துணைக் கிடங்குகள் துவக்கப்படவேண்டி வரலாமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது காரியத்திற்காக, திட்டத்தில் ரூ. 31.50 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், கடந்த ஆண்டில் 50 துணைக் கிடங்குகள் துவக்கப்பட வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது. மேற்கொண்டும் 50 துணைக் கிடங்குகள் ரூ. 2.10 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 1970-71-இல் துவக்கப்படும்.

[31st March 1970]

POLICY NOTE ON AGRICULTURE

1970-71

I give below a review of the progress in important Agricultural Programmes and the programme of action for the ensuing year.

SEASONAL CONDITIONS

Our State had gone through severe and continued drought conditions for two consecutive years. In 1968, the rainfall was only 742 mm. against the normal 920 mm. Large areas were therefore not cultivated at all, and even in many places, where cultivation was taken up, there was failure of crops. Even during 1969-70, the South-West Monsoon was very inadequate, the total receipt being only 237 mm., against the normal 307 mm. Therefore, on the agricultural front, the Government started their programmes for the year, with a certain amount of diffidence. Due, however, to the comparatively better South-west monsoon on the west coast, the State's major irrigation projects like Mettur and Parambikulam-Aliyar were not greatly affected, though their opening had to be delayed. The North-East monsoon, fortunately, started early, during October and the rainfall occurred in two spells with a desirable interval, and was more than average in many of the districts and comparatively heavier in the coastal districts. The total receipts under the North-East monsoon was 610.7 mm. against the normal 449.7 mm.

LEVEL OF PRODUCTION

The production of all foodgrains expected for 1969-70 is of the order of 63 lakh tonnes. This is a substantial increase over the average production of 54.45 lakh tonnes for the three years ended 1968-69, and the production of 53.53 lakh tonnes for 1968-69.

Among the various foodgrains, paddy has registered the greatest increase during 1969-70. In terms of rice, the level of production during 1969-70 is expected to reach 45.32 lakh tonnes, against the average production of 38.55 lakh tonnes during the three years ended 1968-69 and the production of 36.59 lakh tonnes during 1968-69.

Encouraged by these results, the Department has fixed the following targets for 1970-71 :—

(IN LAKH TONNES)				
Rice	...	...	...	49.00
Other cereals and millets	...	...	...	16.50
Pulses	...	...	...	1.50
Total				67.00

31st March 1970]

HIGH-YIELDING VARIETIES

The progress that has been registered on the agricultural front during 1969-70 was due not only to the favourable seasonal conditions that prevailed in the latter half of the year, but also to the intensive extension efforts of the Agriculture Department under the High-Yielding Varieties Programme. Starting from a small extent of 5.27 lakh acres during 1966-67 (4.75 lakh acres under paddy and 0.52 lakh acres under millets), an extent of 17.10 lakh acres (15.69 lakh acres under paddy and 1.41 lakh acres under millets) was covered under this programme during 1968-69. An ambitious target of 24.75 lakh acres (23 lakh acres under paddy and 1.75 lakh acres under millets) was fixed for 1969-70. It is a matter for great satisfaction that even this target has not only been fully reached, but has been exceeded. The actual extent covered under this programme in 1969-70 (as on 28-2-1970) is 27.11 lakh acres. This represents an increase of 59 per cent over the previous year's coverage.

Encouraged by the spectacular results achieved under paddy under this programme in 1969-70, it has been planned to bring 37.5 lakh acres (representing more than half the entire paddy area in the State), under High-Yielding Varieties paddy during 1970-71. The magnitude of this task can be appreciated, if it is remembered that, according to the tentative Fourth Plan, the area targeted for High-Yielding Varieties paddy was only 26 lakh acres for the year 1970-71, and only 33.50 lakh acres even for the year 1973-74. It is also proposed to bring 2.50 lakh acres under millets during 1970-71, which is the target fixed for 1973-74 in the Fourth Plan. It is hoped that Nature will continue to be favourable in Tamil Nadu during 1970-71, and that the ryots will continue to extend their full co-operation in achieving these targets.

Special mention should be made of the crash programme for the Navarai season which was taken up by the Department under the High-Yielding Varieties Programme for 1969-70. This crash programme was launched in November last for the cultivation of High Yielding Varieties of paddy, particularly IR-8, during Navarai and Swarnavari seasons. The Governor, in his address to this House in January last referred to the planting of the new variety IR-8, in many parts of the State under this programme, and to the Government's expectation that this variety would spread. This expectation has more than materialised. As against the target of 3.5 lakh acres fixed for coverage under IR-8 in the three districts of Chingleput, North Arcot and South Arcot, for the period up to 7-3-1970, the achievement was 5.26 lakh acres. In addition, up to January 1970, an area of 1.69 lakh acres was also covered under IR-8 in the other districts. The coverage under the other high yielding varieties of ADT-27, CO-29 and IR-5 during this season was 2.05 lakh acres in the State. IR-8 is a prolific yielder. Even according to conservative estimates, the additional yield this variety gives over other high-yielding varieties in this State is

[31st March 1970]

500 kgs., in terms of rice, per acre. Thus, by taking to IR-8 cultivation over 6.95 lakh acres during the Navarai season, the State can expect an additional quantity of 3.47 lakh tonnes of rice approximately during the current year.

The ryots taking to the cultivation of IR-8 in the three districts of Chingleput, North Arcot and South Arcot were given, besides the general concession in the price of pool fertilisers distributed—to which a reference has been made elsewhere—concessions by way of Government meeting the cost of transport of the seeds procured from the southern districts like Madurai and Tirunelveli, and a portion of the cost involved in the door-delivery of the inputs. As regards credit facilities, the Intensive Manuring Scheme allotment of Rs. 3 crores for the State was specially raised to Rs. 6.26 crores to meet the needs of the ryots participating in the programme. The Co-operatives were activated and a few Commercial Banks also were persuaded to extend production-credit to the ryots participating in the programme.

MULTIPLE CROPPING

Next in importance to the High Yielding Varieties Programme, is the Multiple Cropping Programme. The object of this Programme is the introduction of crop varieties of shorter duration than the conventional ones, to make possible the raising of two crops instead of one and three crops instead of two in assured irrigation areas. This Scheme was considerably affected by the failure of the south west monsoon in 1969-70, because of which the first crop could not be raised in many areas. The year-wise targets fixed and achievements made under this programme were, therefore, specially reviewed in October 1969, and the targets have been refixed and a special drive mounted for achieving them. The inclusion of not only pulses, but also gingelly and cash crops under this programme is another important change. As against the achievement of 2.15 lakh acres during 1967-68, and 5.53 lakh acres during 1968-69, an area of 5.23 lakh acres has been covered up to January 1970 during 1969-70. The target for 1970-71 is 12 lakh acres.

INTENSIVE AGRICULTURAL DISTRICT PROGRAMME, INTENSIVE AGRICULTURAL AREA PROGRAMME AND INDO-GERMAN NILGRIS DEVELOPMENT PROJECT.

Thanjavur, where the *Intensive Agricultural District Programme* is being implemented (this is also one of the five innovative districts in the country), has continued to register an upward trend in foodgrain production. The total gross area cultivated in 1966-67 before the double cropping was introduced was 14.70 lakh acres. This has increased to 16.65 lakh acres during 1969-70. The total rice production in this district has registered an increase from 8.72 lakh tonnes in

31st March 1970]

1966-67 to 12.044 lakh tonnes in 1969-70. This increase in production is mainly due to the raising of ADT-27, IR-8 and IR-5 strains of paddy. During 1969-70, the Kuruvai crop particularly gave a good yield, the increase being to the tune of 100 kgs. per acre all over the delta. During 1970-71, it is proposed to establish a Tractor Service Centre at Kumbakonam and a Plant Protection Cell and a Plant Protection Laboratory at Thanjavur.

The *Intensive Agricultural Area Programme*, which now covers the districts of Chingleput, Madurai, Thirunelveli and Coimbatore, will be extended to cover Tiruchirappalli during 1970-71.

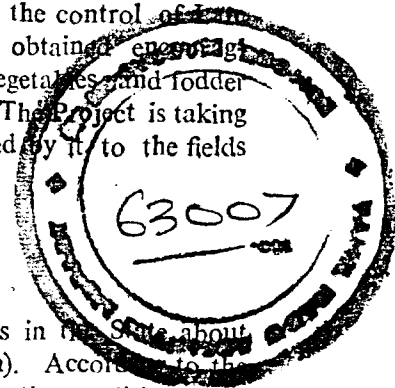
The *Indo-German Nilgiris Development Project* which was launched in 1967 with technical and financial assistance from the Federal Republic of Germany, continued its work to achieve a rapid rise in agricultural production in the Nilgiris district and to improve the economic condition of the Nilgiris farmers. The Project Management has done valuable scientific research and large-scale field experiments with wheat and potato, particularly in regard to the control of Blight and Golden Nematode on potato, and have obtained encouraging results. Experiments on barley, strawberry vegetables and fodder have also been conducted with promising results. The Project is taking up the extension of the package of practices evolved by it to the fields of farmers.

DRY LAND FARMING

Out of a total cultivated area of 160 lakh acres in the State, about 100 lakh acres are dry land (without any irrigation). According to the conventional classifications based on the agro-climatic conditions, the dry land areas of Tamil Nadu, excepting in the coastal districts of Thanjavur, Chingleput and South Arcot, come under the arid low rainfall zone receiving 50 to 100 c. ms. Most of the farmers owning lands in these belts are comparatively poor and have small holdings. Since these dry lands represent more than 60 per cent of the total cropped area of the State and since a substantial proportion of our farmers are dependent on these lands, the Department considers that urgent steps should be taken to improve the productivity of these areas.

The Central Government have also realised the need to mount a special effort to revolutionise farming in dry regions. They have announced that special schemes will be taken up in low rainfall districts in 7 States, of which Tamil Nadu is one.

The concept of dry land farming is not altogether new in this State. One method of improving dry land farming is by undertaking soil conservation measures and encouraging infiltration of rain water and



[31st March 1970]

preventing evaporation of soil moisture. So far, the Department has covered 6 lakh acres under the soil conservation scheme. The Department has also introduced package programmes for dry land crops like groundnut and cotton over an area of 6.26 lakh acres. But these measures are considered inadequate in the changed context of Agricultural Development. It is proposed therefore to take up during 1970-71 a crash programme for cultivating the high yielding and drought and disease tolerant H.B. 3 cumbu over 1.50 lakh acres in Tirunelveli and Ramanathapuram districts. The question of granting the ryots in these dry areas some concessions in the supply of inputs is also under Government's consideration.

SCHEME FOR SMALL FARMERS

The Planning Commission has felt that though considerable outlays have been spent on Agriculture under the three Plan periods, no scheme specifically directed towards promoting the cause of the potentially viable small farmer has so far been implemented. The Planning commission has, therefore, evolved a scheme for development of small farmers in the draft Fourth Plan with a tentative financial provision of 30 crores for five year period for the entire country. This scheme has been included in the "Central Sector" and 100 per cent financial assistance will be available for the scheme from the Centre over and above the State Plan ceiling. The scheme is sought to be implemented on pilot basis in about 20 districts all over the country. One district has been allotted to Tamil Nadu. The scheme aims at identifying potentially viable small farmers and helping them cross the barrier and stand on their own feet, by rendering them all necessary assistance in time. It has been decided to implement the scheme in the South Arcot District. Farmers owning within 5 acres dry and 2½ acres wet land will be treated as small farmers under this scheme. The details of the scheme are being finalised.

SCHEME FOR SUB-MARGINAL FARMERS AND AGRICULTURAL LABOURERS

The Planning Commission has felt that in addition to the scheme that has been proposed to be implemented for the development of small farmers, it is necessary to undertake a series of projects for the benefit of the sub-marginal cultivators and agricultural labour. They have not yet determined the dimensions of the programme and the financial resources that may be available for the programme. The programme under these projects will however be concentrated upon small farmers holding below one hectare of land and the agricultural labourers whose major income will be from agricultural operations. The project would involve employments oriented activities and as poultry or dairy farming which will be of benefit to the sub-marginal farmers and agricultural labourers. The Government of India have requested the State Govern-

[31st March 1970]

ments to collect the necessary data, identify a proper area in the State for implementation of the scheme and intimate it to them so that sanction could be accorded as a Fourth Plan Scheme in the Central sector. A suitable scheme for this State is under formulation in consultation with the Board of Revenue (Food Production) and the Director of Statistics.

COMMERCIAL CROPS

Sugarcane.—Sugarcane is a very important commercial crop of Tamil Nadu. The acreage and production of sugarcane during 1967-68 and 1968-69 were as follows :—

Year	Area under sugarcane (lakh acres)	Production of sugarcane (lakh tonnes)
1967-68	2.35	75.59
1968-69	2.50	89.60

The increasing trend in cane cultivation during the past two years was due to the increased price offered to the growers as well as to the intensive cultivation practices adopted in the sugarcane development areas. In the current year also, the tempo of cane cultivation was maintained and the targeted production of 91.10 lakh tonnes is expected to be exceeded. For the coming year 1970-71, it is proposed to achieve a production level of 94.60 lakh tonnes.

There are at present 39 development centres, 8 package units and one pilot demonstration centre functioning in the State. During 1970-71, it is programmed to open 8 more new development centres. The idea behind these measures is to increase the per acre yield of sugarcane by intensive method of cultivation. Six parasite breeding centres are also proposed to be opened during 1970-71 to control the shoot borer pest biologically. Among the sugarcane development activities, laying of roads to improve the facilities for transport of sugarcane continues to be an important item of the scheme. In the current year, 8 new roads were laid at a cost of Rs. 28.00 lakhs and for 1970-71, an allotment of Rs. 36.51 lakhs has been made.

Oil-seeds : Groundnut.—Among oilseeds, groundnut occupies the most important place, accounting for over 95 per cent of the oil-seed area in the State. During the past two years the continuous drought had affected the production of this crop adversely. The production of groundnut was hardly 9.21 lakh tonnes in 1967-68 and 8.72 lakh tonnes in 1968-69 which were much below normal. In 1969-70, the acreage under oil-seeds is estimated to be about 23.89 lakh acres with a production of 9.60 lakh tonnes. During 1970-71, it is proposed to step up

[31st March 1970]

production to 13.00 lakh tonnes. Realising the need for increasing the production under oil-seeds, more particularly groundnuts, package schemes have been functioning in Coimbatore, South Arcot, Madurai and Tiruchirappalli districts, over an area of 2.10 lakh acres in 1968-69. These have been extended to 2.33 lakh acres in 1969-70 and it is proposed to continue them in 1970-71, over an extent of 2.66 lakh acres.

An export-oriented scheme on groundnut in the districts of North Arcot, Salem, Dharmapuri and Chingleput, was initiated in 1967-68. An extent of 4.24 lakh acres is proposed to be brought under this scheme in 1970-71. Under this scheme, the growers are provided financial assistance in the form of short-term loan departmentally. The special feature of this scheme is the provision of improved seed. For this purpose zonal farms of 700 acres for the production of nucleus seeds are run in selected areas. In order to meet the increasing demand for good seed, it is proposed to set up during 1970-71 a 300 acre nucleus farm for production of quality seeds and another 400 acres of zonal farm for further multiplication.

Castor.—A new variety of hybrid castor NPH 1, which is high yielding and shorter in duration than the existing variety by over a month has been recently evolved. In order to popularise the cultivation of this variety, the Centrally-sponsored scheme of demonstration taken up during 1969-70 at an estimated cost of Rs. 19,000 by free distribution of seeds will be continued during 1970-71 also.

Coconut.—Coconut is another important cash—cum-oil yielding crop of the State, which occupies an area of about 1.30 lakh acres. Increasing production of coconut is being attempted by two ways: (1) by extension of area under coconut plantations and (2) by intensive cultivation measures. In 1968-69, 1,716 acres were additionally brought under coconut. In 1969-70, nearly 703 acres have been brought under coconut till now. In 1970-71 it is proposed to bring an additional area of 2,000 acres under coconut cultivation.

Another important programme under coconut Development is the production and distribution of quality seedlings on a large scale. For this purpose a chain of 18 coconut nurseries have been established all over the State in representative coconut growing areas with a view to make the seedlings available to ryots within easy reach. These nurseries distributed 6.55 lakh seedlings in 1968-69 and 4.47 lakh seedlings so far in 1969-70. In 1970-71 it is programmed to distribute 7.12 lakh seedlings, for which purpose it is proposed to open one more nursery in Saidapet.

Six package units each tackling 1,000 acres of compact coconut area were continued during the year. The earliest package unit which was opened in Adirampatnam in the year 1964-65 has yielded valuable

31st March 1970]

results by recording an increased yield of nuts upto 30 to 50 per cent per tree over average yield in non-package areas. A special scheme to settle landless poor and repatriates by giving each family 5 acres with necessary financial assistance and also by grant of loans to pattadars with a view to bring under coconut as much of the area lying waste in the coastal belt of Ramanathapuram district as possible continues to be in operation. Under this scheme, an extent of 315.75 acres was newly brought under coconut in 1968-69 and 437 acres so far in 1969-70. It is proposed to bring another 1,200 acres under Coconut in 1970-71 by settling 100 families. One new feature of coconut development work is the production of hybrid coconuts by crossing tall with the dwarf varieties. This scheme which is Centrally Sponsored has commenced working in the coconut Research Station at Veppankulam in Thanjavur district with a target of 5,000 seedlings per year and crossing work is in progress. The hybrid coconut produced there is a progeny of the tall and dwarf parents which has double advantages; viz., the precocious bearing habit in the third year after planting and the high yielding virtue over the usual varieties.

Cotton.—Next to oil-seeds cotton is an important money crop of the State, occupying an area of 8.79 lakh acres in 1967-68. Cotton production received a serious set back during the years 1967-68 and 1968-69 on account of the very severe drought which prevailed in the cotton growing districts, viz., Coimbatore, Tirunelveli, Madurai and Ramanathapuram. This resulted in a steep fall in the area and production of cotton fell much below the normal. During 1968-69, the area and production came down to 6.20 lakh acres and 2.56 lakh bales of lint. In the current year, however, better weather conditions have prevailed particularly for the winter cotton areas, as a result of which it is expected that the production of cotton is likely to go up considerably. One contributing factor for the tangible improvement in cotton is the fast development of the newly released strain of cotton, viz., MCU 5, which combines both quality and high yield.

Cotton production is proposed to be increased by intensive cultivation practices. Cotton package programme is being implemented in Coimbatore, Tiruchirappalli, Madurai, Tirunelveli and Ramanathapuram districts over a total area of 2.15 lakh acres in 1969-70. A new unit of 20,000 acres has been started in Tirunelveli district to intensify the cultivation of dry cotton. It is proposed to extend further package programme in Tirunelveli district in 1970-71, and also to introduce cotton package in Parambikulam—Aliyar Project to cover an area of 30,000 acres. An encouraging feature in the package units is the increased yield obtained over the non-package units, which ranged from 80 per cent to 100 per cent.

Tobacco.—Tobacco in Tamil Nadu occupies nearly 44,000 acres with a production of 22,500 tonnes of cured leaf. There is scope for

[31st March 1970]

development of tobacco, mainly chewing tobacco more particularly in quality and export variety of Flue Cured Virginia tobacco. A package scheme extending over an area of 8,000 acres was initiated in Coimbatore District in 1968-69. It has been increased to 10,000 acres in 1969-70. In addition, composite demonstrations to bring home to cultivators the benefits of the adoption of scientific methods of cultivation are also maintained. It is proposed to extend the package scheme in tobacco to an additional area of 2,000 acres in 1970-71. The overall impact of package of practices in tobacco has led to more than 60 per cent increase in yield over the non-package areas.

Flue Cured virginia tobacco cultivation has been taken up through a centrally sponsored scheme in the Hosur area of Dharmapuri district. The cultivation of Flue Cured Virginia tobacco has made a substantial impact in the Hosur area. The quality of tobacco grown here is rated to be high. It is programmed to bring the area under Flue Cured Virginia tobacco to 600 acres in 1970-71. Under this scheme, subsidies for construction of tobacco barns at Rs. 1,000 per barn and for well sinking at Rs. 1,250 per well are being extended. It is also proposed to provide incentives by a subsidy upto Rs. 2,250 for installation of sprinkler irrigation with a view to ensure economic use of irrigation water.

Cashew.—Cashew is an important dollar earning crop of the State. Steps to increase the production of cashew have been taken from the third plan period under the Cashew Development Scheme by the grant of long-term loans to establish new Cashew plantations. The rate of loan was recently increased from Rs. 100 to Rs. 150 per acre and the maximum amount per individual was enhanced from Rs. 2,000 to Rs. 3,000. Through this scheme, so far, 7,600 acres have been brought newly under cashew cultivation.

Centrally sponsored schemes for laying 310 large scale composite demonstration plots in cashew plantations and for taking up intensive plant protection measures extending over nearly 7,000 acres at an estimated cost of Rs. 3.70 lakhs are proposed to be taken up during 1970-71. There is a proposal under consideration of Government to establish a modern cashew processing industry in the co-operative sector and to establish a Cashew Corporation to develop cashew cultivation, processing, marketing and export of Cashew.

Cocoa.—Cocoa which is useful not only for beverages but also for its food value, offers very good scope for development in Tamil Nadu particularly in hill ranges like Lower Palnis, Yercaud, Kalrayan hills and Nilgiris. Cocoa is a new crop to this State, but it is a very important crop as, besides being a highly valued beverage yielder, it has got a high nutrient value in a concentrated form. Being a perennial crop it will take time to convince the grower to take to it

31st March 1970]

for large scale cultivation. Our initial experience of Cocoa cultivation in Nilgiris has shown that Cocoa of very superior quality even according to international standards can be produced in Tamil Nadu. There are three pilot centres for Cocoa as visual demonstration centres at Mangalamcombu, Pechiparai and Papanasam to educate the growers as to how Cocoa should be developed successfully. It is programmed to provide buildings at the Mangalamcombu Centre for staff and the office at an estimated cost of Rs. 80,000 in 1970-71.

Having achieved success on a small scale, it is now proposed to launch a fairly big programme of Cocoa cultivation on a plantation scale. An area of 2,000 acres in Genguvarodai of Madurai District and another area of 1,000 acres in Kanyakumari District have been chosen for development of Cocoa with the assistance of the Agricultural Finance Corporation and Agricultural Refinance Corporation, respectively.

HORTICULTURE

Banana.—The production of bananas, particularly of export worthy varieties, was initiated through a package scheme in 1964-65 and is currently implemented in the districts of North Arcot, Chingleput, Tiruchirappalli, Coimbatore, Madurai and Tirunelveli, extending over an area of 17,210 acres at the end of 1968-69 and 20,000 acres in 1969-70. In 1970-71, the existing scheme will be continued. As a result of the introduction of package practices in banana areas there has been all round improvement. The yield per acre has increased by 35 per cent which was a result of increase of the size of the bunch as well as the fingers. The growers have become conscious of the need for plant protection of the banana crop. Improvement in agronomic practices by adopting the triangular planting and double planting suckers has also led to increase in acre yields by 60 to 80 per cent. There is also a proposal to introduce banana cultivation over an extent of 6,000 acres under a phased programme by reclaiming "theri" lands in and around Tuticorin.

Other Fruits.—Development of fruit production by increasing the area under fruit cultivation by establishing new orchards has been taken up from the Third Plan period mainly through sanction of long-term loans. Loans were given for an area of 1,698 acres in 1967-68 and 1,629 acres in 1968-69. In 1969-70, as against a target of 1,600 acres, an area of 840 acres has been covered so far and in 1970-71 it is proposed to bring, in addition 1,600 acres by disbursing Rs. 6 lakhs as loans. One special feature of the fruit development scheme is the substantial expansion in the cultivation of grapes. The yields in the vineyards of Tamil Nadu have been as high as 30,000 to 40,000 kg. obtained from two harvests in a year with the result that grape

[31st March 1970]

growers have realised enormous income ranging up to Rs. 25,000 per acre.

Potato.—In our State, potato occupies an area of 31,000 acres, of which nearly 19,000 acres are in the Nilgiris and the rest in Kodaikanal. Due to the severe incidence of late blight and occurrence of golden nematode, the area under potato in the Nilgiris has been declining. With a view to develop alternative area under potato, a development scheme was introduced in Kodaikanal in 1965 and in Hosur area of Dharmapuri district in 1966. As a result of the intensive efforts taken by the department, the area under potato in Kodaikanal which was hardly 2,000 acres in 1965-66 has been increased to 12,000 acres in 1968-69 and to 13,000 acres in 1969-70. Similarly, in Hosur area, where potato was not previously cultivated at all, 151 acres in 1968-69 and 300 acres in 1969-70 have been brought under this crop. The growers in these areas have become conscious of the improved methods in cultivating potato by the use of improved varieties and by the adoption of effective plant protection measures to control the late blight disease.

Market gardening of vegetables.—For increasing the production of vegetables in the State, growers are encouraged to take to intensive cultivation of vegetables by availing of a short-term loan of Rs. 120 per acre per crop-season. They are also supplied seeds at a concessional rate, i.e., at 50 per cent cost. These incentives have helped in bringing an additional area of 2828 acres under vegetables, as against the target of 2,000 acres, in 1969-70. For 1970-71, it is programmed to bring a fresh area of 2,400 acres under vegetable cultivation.

In spite of these efforts, the City of Madras where consumption level stood at 600 tonnes per day was still in need of nearly 200 to 300 tonnes of fresh vegetables. In order to fill this gap, an improved scheme of market gardening of vegetables which involves direct cultivation in State farms, pooling of vegetables in private holdings and marketing them in a fresh condition at a reasonably cheap price was implemented during the year. Under this scheme two vegetable farms, one at Mannur and the other at Government House Estate, Madras, were opened for vegetable cultivation. Due to scarcity of water, the vegetable area in the two farms has been limited to 7 and 3.5 acres respectively. These farms are supplying the vegetable to the Fruit and Vegetable Association, Madras, which has been specially formed to undertake marketing of fresh vegetables. This Association represents the growers and consumers like the hoteliers and hostels in Madras City. It pools the vegetables from different areas around the City as well as from the representative centres like Kodaikanal and Nilgiris (for hill vegetables) and markets the fresh vegetables through the various sale centres spread out in the City. It is expected that this

[31st March 1970]

arrangement will not only make available adequate quantity of fresh vegetables at reasonable cost but will in the long run, help improving the health of the consumers. Since its inception in December 1969, this Association has pooled and marketed a variety of vegetables totalling to 90 tonnes valued at Rs. 69,426 to the consumers in the City.

CUT FLOWER FOR EXPORT

Floriculture in Tamil Nadu was not attended to as much as it deserved in spite of its export potential. In the course of last year, a Floriculture Section has been established in Tamil Nadu with a view to concentrate research work on the development of commercial flowers. As a prelude to large scale export of highly rated tropical cut flowers, which are growing in Madras State very successfully, the first trial consignment of exportable roses along with a set of colourful cut flowers has been selected to be sent for the *Ghent Floralis Exposition* to be held from the 25th April to 4th May in Belgium. There is keen demand for the above cut flowers and the scope for entering the European market is considerable.

It is programmed to assist the flower growers in growing choice roses and cut flowers which are ideal for export, by supply of pedigree plant material and free technical guidance. The active assistance of the State Trading Corporation in this connection for the export of flowers has been enlisted.

MINOR PLANTATION CROPS.

Cardamom.—Cardamom development is mostly attended to by the production and distribution of quality seedlings in the two nurseries, one each in Mangalamcombu and Courtallam. It has been programmed to shift the Cardamom nursery at Mangalamcombu to Kolli hills in 1970-71, as the Cardamom Board has established its own nursery in the area. In 1968-69, an area of 14.50 acres was thus brought under cardamom by distributing 14,450 seedlings and in 1969-70, 50 acres by distributing 50,000 seedlings.

Pepper.—Pepper cultivation is also encouraged in the State by the production and distribution of quality and disease-free pepper seedlings, which are given at 50 per cent subsidised cost, besides distribution of plant protection equipment also at subsidised cost. For the production of seedlings, two nurseries are functioning one each at Pechiparai of Kanyakumari district and Gudalur of Nilgiris district. During 1968-69, an area of 20.50 acres was brought under pepper cultivation by distributing 16,500 seedlings and also 55 sprayers. In 1969-70 an area of 50 acres will be brought under Pepper and 40,000 seedlings and 20 sprayers distributed. It is programmed to continue

[31st March 1970]

these schemes and also take up another scheme as a Centrally sponsored one for laying out demonstration plots with the high-yielding variety of pepper "Panniyur-I".

Chillies - Chillies occupy nearly 2.00 lakh acres in Tamil Nadu and large quantities are exported outside and it is programmed to take up production and distribution of K.1 chillies, an improved strain, along with the package scheme extending over 10,000 acres in Tirunelveli district as a Centrally sponsored scheme.

Turmeric.—The area under turmeric in Tamil Nadu is about 16,000 acres and it is grown predominantly in Coimbatore district which alone accounts for 11,000 acres. It is proposed to increase the production of turmeric by intensive cultivation and a turmeric package scheme over an area of 2,500 acres has been drawn up for Erode taluk.

Sweet potato.—Sweet potato cultivation is being done in 10,570 acres spread over the entire State. As a measure of increasing the production of subsidiary food, a scheme for the development of sweet potato was initiated in Tirunelveli and Tiruchirappalli districts over an extent of 1,600 acres with the ultimate object to bring the total production to 70,000 tonnes. Under this scheme, shortterm loans at the rate of Rs. 150 per acre subject to a maximum of Rs. 1,000, are granted. It is now programmed to extend this scheme over an additional area of 2,400 acres in North Arcot and Ramanathapuram districts.

Areca nut.—The scheme for distribution and production of healthy arecanut seedlings from the five nurseries at Gudalur and Kallar in Nilgiris, Periakulam in Madurai district, Cape Comorin in Kanyakumari district and Courtallam in Tirunelveli district, is being continued. From these nurseries, 2.84 lakh seedlings were distributed during Third Plan. One lakh seedlings were distributed in 1968-69. In 1969-70, against a target of 1.00 lakh seedlings, so far 74,000 seedlings have been distributed. In 1970-71, it is proposed to distribute 1,00 lakh seedlings. For timely plant protection measures, 20 sprayers were distributed in 1968-69 and another 20 each will be distributed in 1969-70 and 1970-71 at a subsidised cost of 50 per cent.

MINOR IRRIGATION AND AGRICULTURAL ENGINEERING ACTIVITIES.

The essential conditions for the successful fulfilment of the programmes for augmenting agricultural production such as High fertilisers can be only betterwater management and extension of facilities for lift irrigation. The Fourth-Plan therefore envisages

[31st March 1970]

sinking of private tube-wells, bore-wells, filter point tube-wells and setting up of State tube-wells or community wells. Though the responsibility for the grant of loans for these schemes has been transferred to the institutional agencies such as Land Development Banks, Commercial Banks, etc., the Government continue to provide necessary machinery and subsidies for the purpose of sinking tube-wells and deepening bore-wells at rates ranging from Rs. 150 to Rs. 500 or at 10 per cent of the cost, whichever is less. There was an acceleration in the tempo of works undertaken under the deepening of wells schemes on account of drought conditions that prevailed in the State in the early part of the year. As against 854 well works completed in 1968-69, the department was able to achieve 1,050 up to the end of December 1969. Comprehensive schemes for intensifying Minor Irrigation Programmes in Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot districts have been drawn up for implementation with the assistance of the Agricultural Refinance Corporation.

The Department has 130 crawler tractors and 69 wheel type tractors for hiring to ryots for reclamation and levelling works. Nine tractors from U. S. S. R., 30 crawler tractors from U. S. A. and 2 crawler tractors from the Bharat Earth Movers Limited, Bangalore, and 6 heavy duty trailers are being added to the fleet strength. The Department has a fleet of 97 power drills, 315 hand boring sets and 107 rock blasting units for sinking tube wells and deepening wells. The department has put up 3 magazines one each at Coimbatore, Salem and South Arcot. Three more magazines will be put up during the year to assist the farmers to get explosives. For repairing agricultural machinery, 3 workshops (at Coimbatore, Tiruvarur and Madras) are functioning. Three more workshops, one at Tiruchirappalli, the second at Vellore and the third at Madurai, have been sanctioned and the construction work is in progress. Two mobile vans with servicing equipments are also being tried shortly. A separate Agricultural Engineering Sub-division has been sanctioned for Dharmapuri district and this will begin to function shortly. The Madras Productivity Council, after a study of the agricultural engineering wing of the department, has just submitted its study report as to how its various activities could be improved. The report is under the consideration of Government. One of the important recommendations made by the Council is to transfer certain activities of the engineering wing of the Agriculture Department to the Agro-Industries Corporation.

The Agro Industries Corporation is yet another agency in the State, financing purchase of farm machinery like tractors, pump sets, etc. The authorised capital of the Corporation has been paid up in full by the Central and the State Governments. The Corporation is expected to diversify its activities in the near future.

[31st March 1970]

SEEDS.

In Agriculture, "seed" is the most important input. Seeds which are impure and which contain high percentages of off-types do not respond to the application of high doses of fertilisers and the aim of getting increased yields is lost by the use of such seeds.

For production of foundation seeds, during 1969-70 the Government have maintained 62 State Seed Farms. A detailed review of the working of each farm is made by the Government every half year and the farms which had been running uneconomically and which could not be improved have been closed. As a result of the various measures undertaken to improve the working of the farms, they have been registering good profits in the last few years. The figures of total profit for 1966-67, 1967-68 and 1968-69 are Rs. 1.64 lakhs, Rs. 2.39 lakhs and Rs. 7.61 lakhs respectively.

So far, apart from maintaining State Seed Farms for production of foundation seeds, Government have only been procuring and distributing secondary seeds and have exercised no State-wide control over the quality of the seeds sold by the private trade to the farmers. With the introduction of the Seeds Act, 1966, which came into force from 1st October 1969, however, it has become possible for the Government to exercise adequate check over the quality of the seeds distributed in the State. Under the Act, only seeds conforming to the standards prescribed can be sold to the ryots and if the standards are not maintained, the persons supplying the non-standard seeds are liable to be punished. So far the private seed producers growing quality seeds have found their ventures unremunerative in the absence of any scheme for certifying the quality of seeds. The implementation of the Seeds Act will help such producers to get a remunerative price for their seeds and the Government hope that a larger number of private entrepreneurs will now enter the seed trade.

Seed certification work has so far been done on a voluntary and informal basis, on a limited scale by the National Seeds Corporation. This work will now be taken over by the Seed Certification Agency set up by this Government under the Seeds Act. Certification by the Department carries with it a guarantee as to the purity and germination potential of the seeds. The implementation of the Seeds Act involves increased work relating to Seed Testing. The existing Seed Testing Laboratory at Coimbatore has a capacity for testing 10,000 to 12,000 samples per year. As the increase immediately anticipated in the work-load is to the tune of 8,000 samples, an additional Laboratory will be opened at Madurai during 1970-71.

The Government's programme for 1970-71 under 'Seed' includes the setting up of a paddy Seed Processing Unit at Sakkottai in Thanjavur district and a Millet Seed Processing Unit at the State Agricultural

[31st March 1970]

Farm, Kudumiamalai. Mechanical processing of Seeds ensures not only reduction in wastage, but also better quality with reference to moisture content, viability and keeping quality. For paddy, there is now a unit functioning in the Co-operative sector at Tiruvarur. This unit is processing secondary seeds for supply to ryots. The proposed unit at Sakkottai will be under the Government and will process foundation seeds (about 2,000 tonnes) produced in the State Seed Farms located in Thanjavur district and Chidambaram taluk of South Arcot district. For Millets, there is already a small seed processing unit under Government at the State Seed Farm, Navlock. In the State Agricultural Farm, Kudumiamalai there is a large area of 450 acres under millets. This area is expected to increase in the next few years. It is therefore proposed to set up a second millet seed processing unit at Kudumiamalai during 1970-71. It was due to the endeavours of the late revered Chief Minister that this farm was started under the State Government and developed into a large-size mechanised farm. In recognition of this fact, the Government have decided to name the State Agricultural Farm, Kudumiamalai as "Anna Pannai".

FERTILISERS.

Fertiliser is the key to profitable crop production. With the introduction of high yielding varieties, the emphasis on fertilisers has increased.

In years prior to 1968-69, there was difficulty in regard to the availability of fertilisers. In 1968-69, the position was fairly satisfactory. During 1969-70, there has been no difficulty at all in regard to the supply of chemical fertilisers for any of our agricultural programmes. Indigenous manufacturers have been permitted to sell, from 1st January 1969, their entire production in the open market. The needs of the Navari Programme, particularly in the districts of North Arcot, South Arcot and Chingleput were reviewed by Government and an allotment of 79,000 tonnes of Urea has been obtained from the Central Fertiliser Pool. There is not likely to be any difficulty in regard to availability of fertilisers during 1970-71 either. The State's fertiliser requirements for 1970-71 have been assessed at 1.75 lakh tonnes of Nitrogen. The indigenous manufacturers in the region have assured a supply of 85,000 N. tonnes from their production. To meet the balance requirements and also for a buffer stock at the end of the next year, an indent is being placed on the Central Pool for an allotment of 86,000 N. tonnes in the form of the popular varieties of Urea or Urea and Ammonium Sulphate.

The distribution system in the State consists of a network of Co-operatives and private traders. The number of retail stocking points has increased to as many as 12,000 and this increase has helped placing the fertilisers within the easy reach of the consuming ryots in all parts of the State.

[31st March 1970]

With the supply position improving, this Government are concerned about the reasonableness of the price the ryots are charged for, for the fertilisers. This Government's concern that any increase in the price of fertilisers would retard agricultural production was conveyed to the Government of India several times. Despite representations, the Government of India levied increased excise duty on fertilisers in their Budget for 1969-70 and consequently enhanced the prices of almost all the fertilisers distributed under the Central Pool arrangements by about 10 per cent from 1st March 1969 even on the stocks held before that date. This Government, however, did not give effect to the increase in prices for the stocks held by them. In fact, Tamil Nadu is the only State that has sold the old stocks at the old prices. All varieties of fertilisers were distributed at the pre-1st March 1969 prices, up to 30th November 1969 and this concession has been extended beyond 30th November 1969 up to 31st March 1970 for varieties such as Di-Ammonium Phosphate, Muriate of Potash and N. P. K. Complexes which are not as fast moving as Urea or Ammonium Sulphate. This price-incentive, as was expected has helped pushing up the offtake by the ryots. A review of the consumption statistics shows that the increase compared with the previous year was 17 per cent in 1966-67, 13 per cent in 1967-68, 18 per cent in 1968-69 and 25 per cent in 1969-70. In terms of N. tonnes, the off take has risen from 85,000 tonnes in 1966-67 to 1,36,000 tonnes in 1969-70.

Though the consumption has thus been picking up, there has been a tendency on the part of many ryots to adopt, not the recommended types or recommended dosages of fertilisers, but different types of their choice and lower quantities, yet hoping to get the maximum yield. Some ryots have adopted dosages 40 per cent less than the recommended ones. Some other ryots have still not taken to the use of Phosphate and/or Potash and are content with applying Nitrogen only. Timely and adequate supply having been assured, it is proposed, during 1970-71, to concentrate on inducing the ryots to adopt the fertiliser recommendations properly and fully. A special campaign will be launched in this direction in the areas where the High Yielding Varieties Programme is in operation. The increase in fertiliser-consumption anticipated is 25 per cent over the figure of 1969-70. The additional foodgrains production expected during 1970-71 through the use of chemical fertilisers is 5.25 lakh tonnes.

SOIL TESTING AND SOIL MAPPING.

Though there is adequate and timely supply of fertilisers of all the needed types, our farmers have neither the technical know-how nor the means to ascertain the exact nutrients required by their soils and crops and the judicious combinations in which the fertilisers supplying those nutrients should be applied. Therefore, soil-testing forms an integral and important part of our programme for the promotion of efficient and balanced use of fertilisers by our ryots. Seven soil testing

31st March 1970]

laboratories are already functioning in the State, one each in the districts of Coimbatore, Thanjavur, North Arcot, South Arcot, Chingleput, Madurai and Tirunelveli. The laboratory which is located at Aduthurai in Thanjavur district analyses 48,000 soil samples and each of the other laboratories 15,000 samples per annum. Shortly, one more Laboratory will be set up in Salem district and another under the Indo-German Nilgiris Development Project in the Nilgiris. During 1970-71, two new laboratories will be established, one in Ramanathapuram and the other in Tiruchirappalli district. The State Government also expect to receive from the Government of India vans and other equipment necessary to set up three mobile soil testing laboratories in this State. These mobile laboratories will be attached to the stationary laboratories functioning in the districts of Coimbatore, Thanjavur and Tirunelveli. Even when specific recommendations made on the basis of separate soil testing for his individual farm are not available, each farmer should be able to follow some fertiliser methods generally suitable to his area to get profitable yields from his crops. With this object in view, the Agriculture Department has taken up a Soil Mapping Scheme. Under this scheme, the Department has programmed to make as intensive and detailed a soil survey as possible. Accordingly, soil sampling is being done at the rate of one sample for every five acres in Thanjavur district and for every 25 acres in the other districts of the State. This work will be completed and a soil map for the entire Tamil Nadu will be available by the end of the year 1971.

PLANT PROTECTION

The implementation of a number of ambitious schemes like the High Yielding Varieties Programme, the Navarai Crash Programme, the Export Oriented and Package Programmes of commercial crops like groundnut, cotton, etc., has made it necessary to accelerate the measures for plant protection. The farmers are also becoming increasingly anxious to protect their crops by the use of pesticides and fungicides. This has led to increase in ground spraying. The experience of aerial spraying during the past few years on crops like groundnut, cotton and paddy, has been very favourable. During the current financial year, an extent of 1.87 lakhs acres was covered under aerial spraying so far. During the next year, it is proposed to undertake aerial spraying over an area of about 10 lakhs acres. The question of starting an aerial spraying school as an adjunct to the proposed M.Sc. course in plant protection at the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore is also under consideration and a token provision of Rs. 100 has been made in the Budget for 1970-71. Plant protection chemicals were hitherto being distributed from the Department at a concessional rate of 70 per cent of the cost. In view of the fact that the ryots have already become pesticide-conscious and in view of the fact that the Government of India are no longer giving

[31st March 1970]

the 50 per cent subsidy to State Government on aircraft charges, it is proposed to withdraw the subsidy element on pesticides with effect from the next financial year. In respect of special schemes in dry package areas where the Government of India continue to meet the cost of subsidy, pesticides will however be supplied at the subsidised rates approved by them. During 1969-70, 1,589 sprayers were bought. It is proposed to purchase 500 Power sprayers during 1970-71. In order to regulate the entry of standard chemicals into the market and to ensure the supply of quality pesticides to the ryots, we have already three pesticides testing laboratories at Coimbatore, Kovilpatti and Aduthurai. One more laboratory will start functioning at Kancheepuram shortly and there is also a proposal to start another laboratory at Madurai.

Pest Surveillance Scheme in Thanjavur district.—The Government of India felt that with the introduction of new High Yielding Varieties of crops grown under high fertility conditions, the probability of minor pests and diseases developing into major out-breaks has increased severai fold. Similarly, multiple cropping has increased the risk due to pests and diseases. The institution of a pests and diseases surveillance has therefore become crucial, especially in view of the heavy investment on inputs and higher risks involved in the cultivation of high yielding varieties. A study group which was constituted by the Government of India to examine the problem has suggested that a pest surveillance scheme may be started on a pilot basis in some of the Intensive Agriculture District Programme districts. It has been decided to have the scheme implemented in this State, in the Intensive Agricultural District Programme district of Thanjavur.

The object of the scheme is to provide early information on pest outbreak so as to facilitate orderly and timely development of Plant Protection resources and provide information to alert the general agricultural community through radio about the potential pest and disease outbreak, besides providing information to the research institutions regarding pest and disease stages and situations. The scheme is proposed to be implemented for a period of two years in the first instance in Thuraiyur and Thiruvidadamarudur Blocks under the overall control of the plant protection specialist, Thanjavur, with the existing staff who has been specially trained for the purpose.

FOLIAR SPRAYING

It is proposed to conduct a demonstration of foliar application with Urea in 100 acres and with a combination of urea and pesticides in another 100 acres of I.R. 8 paddy crop in Kancheepuram division with the aid of aircraft in order to assess the efficacy of foliar spraying with Urea alone and the combination of Urea and Pesticides. If these experiments prove beneficial, the scheme will be extended to larger areas during the ensuing year.

31st March 1970]

AGRICULTURAL CREDIT

Intensive Manuring Scheme Loans.—The need for providing adequate finance to the farmers for modernising agriculture and increasing output has been realised. One of the important schemes under which the Government have been advancing loans direct to the farmers is the Intensive Manuring Scheme. Under this scheme, as against Rs. 300 lakhs disbursed during 1968-69, an increased allotment of Rs. 626 lakhs has been made during 1970-71 to help ryots take to the use of the recommended higher dosages of fertilisers.

For granting fertiliser takkavi loans, the Government of India have all along been advancing to State Governments short-term credit to the extent of 1/6th of the value of the fertilisers lifted by the respective State Government from the Central Fertiliser Pool. The Government of India have recently informed the State Government that this loan assistance, as also the credit facilities the Centre has been giving the States for fertiliser marketing and for purchase of pesticides and seeds, is likely to be discontinued. This Government propose to urge on the Government of India the need for their continuing the loan assistance to State Governments until the nationalised Commercial Banks set up sufficient number of branches in the rural areas and are able to meet the full production-credit requirements of the ryots.

Institutional Finance

Commercial Banks and Agricultural Finance.

The emphasis, of late, has been to progressively institutionalise agricultural credit, primarily with the intention of training the farmers to look to the institutional agencies for their credit needs, and incidentally to relieve the strain on the ways and means position of the State Governments. Co-operatives, Commercial Banks and State Governments are the only institutional agencies that can attempt to meet the ever-growing demand for agricultural credit. State Governments will not be in a position to do much and a heavy burden, therefore, lies on the co-operatives and commercial banks in this respect. The participation of commercial banks in this venture has, till recently, been very insignificant. However, as a result of the social control measures taken by the Government of India and the subsequent nationalisation of the major banks, the commercial banks have come forward to extend agricultural credit in a more liberal way. In order to take advantage of the commercial banks, liberal attitude to provide agricultural credit, the Tamil Nadu Government felt it necessary to offer special incentives to commercial banks to enter the comparatively new field of farm finance. They have accordingly undertaken a number of measures to facilitate the working of the commercial banks in the field of agricultural credit.

[31st March 1970]

A number of towns have been notified under section 58 (f) of the Transfer of Property Act, extending the facility for equitable mortgage by mere deposit of title deeds. Now, all the district headquarters and a few principal towns in the State are notified under this section. In all, this facility is now available in 15 towns of the State. This will have to be viewed against the background of States like Assam, Bihar and Madhya Pradesh, where not even a single Town is notified under the section. No doubt, this step taken by the State Government will entail considerable loss in revenue by way of registration fees, but it is hoped that it will be more than made up by the inflow of adequate bank credit for priority-sectors.

Government have extended, in favour of bank advances for agricultural purposes, the following concessions in regard to Registration fees and search fees for encumbrance certificate on par with co-operatives:

Registration fee.— Half fee for the loan amount upto Rs. 5,000 and full fee for the loan amount exceeding Rs. 5,000. No fee in respect of the documents to be executed by the members of the scheduled castes, irrespective of the loan amount.

Encumbrance Certificate Search fee.— No fee upto the loan amount of Rs. 5,000. Full fee for the amount exceeding Rs. 5,000. No fee will be levied for members of the scheduled castes irrespective of the loan amount.

The question of exemption from stamp duty for agricultural advances by commercial banks is also under the active consideration of the State Government. The proposal to amend the Madras Agricultural Debt Relief Act and the Madras Money Lenders Act, giving exemption from the provisions of the said Acts to the Banks is also under the consideration of the State Government.

The State Government have come forward with a guarantee scheme for agricultural advances. The Scheme is now in operation in all rural districts of the State excepting Kanyakumari and Nilgiris. Eleven major commercial banks are operating under this guarantee scheme in the State. Under this scheme the commercial banks advance five year term-loans for purchase of agricultural machinery like tractors, pump-sets, oil-engines, tillers, etc., to agriculturists. Prospective borrowers are identified, their applications collected, scrutinised and passed on to the commercial banks by the Revenue and Blocks staff. The Banks then scrutinise the loan applications and, in deserving cases, sanction the loans. The banks are at liberty to reject an application found unsuitable and they are under no obligation to accept in toto the recommendations of the Government staff who pass on the

31st March 1970]

application to them. The advances are covered by a 100 per cent financial guarantee from the State Government.

A few schemes are also being implemented by commercial banks without financial guarantee from Government. No doubt, they are backed up by the full administrative support of Government.

Agricultural Finance Corporation Schemes.

The Agricultural Finance Corporation Limited, which is a consortium of banks, has come forward to extend credit for implementing the following two schemes in Tamil Nadu, estimated to cost Rs. 109 and Rs. 443 lakhs respectively.

(1) Scheme for cultivation of paddy in the sandy tracts of Tiruchendur Taluk, Tirunelveli district, by concrete basing the lands.

(2) Scheme for improving theri lands in and around Tuticorin for cultivation of Bananas.

These two schemes have been sanctioned by the Agricultural Finance Corporation and it is expected that they will be taken up for implementation at an early date.

Special Agricultural Refinance Corporation Schemes for Agriculture Development.

A Rs 72 crores project report has been submitted by the State Government to the A. R. C. and Government of India for giving a fillip to agricultural development in the State. Among others, schemes for farm Mechanisation and Land reclamation with total financial outlay of about Rs. 12,40 lakhs have been included in the Project Report. The Farm Mechanisation Scheme envisages distribution of 3,000 tractors in the following 12 districts during a period of three years :—

- (1) Chingleput,
- (2) South Arcot.
- (3) Thanjavur.
- (4) Tiruchirappalli.
- (5) Madurai.
- (6) Ramanathapuram,
- (7) Tirunelveli.
- (8) Kanyakumari.
- (9) Salem.
- (10) Dharmapuri,

[31st March 1970]

(11) North Arcot.

(12) Coimbatore.

The area to benefit by this Project is 60,000 acres. The cost of a tractor with essential attachments is approximately Rs. 35,000 and therefore the total outlay under the scheme works out to Rs. 10,050 lakhs. A loan of Rs. 35,000 each towards the purchase of a tractor with its accessories will be given to the farmers participating in the project by the Land Development Banks, which will obtain refinance assistance from the A. R. C. The Farm Mechanisation scheme supplements the existing resource level and the benefits are through changing the structure of production organisation, economy in cost and timely cultivation operations, resulting in enhanced yield and increasing the net return to the beneficiaries.

As regards the land reclamation scheme, a scheme for financing reclamation of about 75,000 acres of land under the Parambikulam Aliyar Project in the Coimbatore District was taken up by the State Land Development Bank with the assistance of A. R. C. and has been completed recently. Nearly 85,000 acres have been covered under the first phase. With the extension of irrigation in the Project area, a second phase of the scheme for providing reclamation finance for 32,000 acres has now been proposed for inclusion in the project Report with a financial outlay of Rs. 190 lakhs. The Scheme is to be implemented in Pollachi, Udumalpet, Dharapuram and Palladam taluks of Coimbatore District. As a result of reclamation, there will be significant change in land productivity and the cultivator will be getting a good return every year by way of good crops. In addition, the improvement is of a permanent nature and the land values will appreciate. The proposed scheme will result in expeditious reclamation of the ayacut under the P. A. P., availing of the irrigation facilities without delay, increase in agricultural income to the ryvots of the area and increase of food production.

AGRICULTURAL EDUCATION.

There are at present eight Agricultural Universities in our country. The benefits accruing from Agricultural Universities are many. By entrusting agricultural research, teaching and extension to an autonomous institution established under a special statute complaints of red-tape hampering educational and research activities would be reduced. An Agricultural University will have greater academic freedom. The resources of the Government being limited, the funds provided for agricultural institutions run by the Government are invariably limited. An Agricultural University when set up, will be in a position to tap other sources of income from private organisations interested in agricultural development. The Government have therefore taken recently a policy decision to set up an Agricultural University at Coimbatore, by making use of the existing facilities and the complex already there.

31st March 1970]

Assistance to the tune of Rs. 2 crores is likely to be made available by the Government of India for this project over a period of five years. The mechanics for setting up the University are under active preparation and an Act will also have to be passed before the University is set up.

With a view to provide additional Post-Graduate facilities at the Agricultural College, Coimbatore, the introduction of the following new schemes are under consideration :—

- (1) Expansion and diversification of courses of study in the faculty of plant breeding and genetics.
- (2) Institution of an Agricultural Bio-Chemistry Wing in the Soil Science Faculty.
- (3) Starting of additional Post-Graduate Course in Agronomy.
- (4) Providing teaching staff in Agriculture Statistics for post-graduate Course.
- (5) Establishment of a Cacteriology and Microbiology Units.
- (6) Advanced course in Plant Protection leading to M.Sc. (Agri).
- (7) Starting of a course on Mechanised Farming leading to Master's Degree ; and
- (8) Expansion and diversification of courses of study in the faculty of Soil Science.

As the above schemes have been classified as centrally sponsored schemes, the Government are taking action to obtain the clearance of the Indian Council of Agricultural Research, for their implementation. A permanent plant physiology section is also proposed to be added to the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore, during 1970-71 and provision has also been made in the Budget to establish a radiation genetics research unit at the above Institute.

NEW VARIETIES

Research.—A reference has been made earlier to the good performance of paddy varieties like ADT. 27 IR. 5 and IR. 8 during the last year. While it may be of interest to note that the coverage under I.R. 8 particularly, has increased steeply from 0.12 lakh acres in 1967-68 to 1.32 lakh acres in 1968-69 and to 7.66 lakh acres in 1969-70, the Department is not resting content with spreading only IR. 8 and other high yielding varieties already known. The Agricultural College and Research Institute, Coimbatore and the Research stations and centres affiliated to it have continually been striving to develop new and newer superior varieties. The release of the improved strain "Karuna", which is a cross between IR. 8 and ADT. 27, has made available to the farmers a small, rounded grain variety with non-lodging habit and good cooking quality. Its yield per acre is 2,228 kg. against the yield of 1,824 kg. of ADT. 27. The

[31st March 1970]

Department is also conducting trials on IR. 20 which is noted for its fine rice quality and IR. 28 which is resistant to blast and on some other non-lodging high-yielding paddy varieties. The Hon'ble Speaker brought from the Philippines seeds of two cultures which have good grain quality and ability to resist blast and these, too have been taken up for trials. Research has not been confined to paddy alone. A three year scheme costing Rs. 2.32 lakhs for carrying out investigations on virus disease of pulse crops in Tamil Nadu has been sanctioned by the Government recently and 50 per cent of the cost is being borne by the Government of India under P. L. 480 funds. New strains in cholam, ragi, varagu, mochai-avarai, gingelly, castor, niger, groundnut, ashgourd and pumpkin are to be shortly released. A new improved cotton strain, "Bharathi", is ready for release to replace "Laxmi" in rain-fed black soil areas. This new variety gives nearly 49 per cent increased yield of kapas over "Laxmi". It cannot be gainsaid that the development of new varieties suitable to the soils, seasons and other conditions in this State is a substantial contribution by the Agriculture Department.

FARMER'S TRAINING.

For achieving success on the massive programmes the Department is launching to step up agricultural production, it is necessary to involve a large number of farmers effectively in these programmes. They should be educated in the latest research findings and trained to develop the skills needed for adopting the new techniques. With this object in view, the Department is already running, with full financial assistance from the Central Government, three Farmers' Training Centres, one each at Bhavanisagar, Aduthurai and S. V. Nagaram near Ranipet. The opening of another such Centre at Kovilpatti in Tirunelveli district has recently been sanctioned. Proposals for opening additional Centres in the State during 1970-71 will be sent to the Government of India.

MULTI-CROP DEMONSTRATIONS AND NATIONAL DEMONSTRATIONS

With a view to educate the farmers on the improved methods of cultivation, the Government have been sanctioning multi-crop demonstration farms in ryots' holdings from the year 1968-69. These are being organised on 5 acre blocks with assured irrigation and good soil. The crops suggested under this programme are paddy, wheat, cholam, maize, gram, groundnut, cotton and sugarcane. The selection of blocks is made in districts where the high yielding varieties programme is implemented. In 1968-69, 250 demonstrations were conducted with 50 per cent assistance from the Centre, the other half of the expenditure being borne by the ryots. From 1969-70, the scheme is being treated as one in the State Plan and 110 demonstrations were carried out, 50 per cent of the cost being recovered from the

31st March 1970]

beneficiary ryots. In 1970-71, similar number of demonstrations are to be conducted in Madurai and Tiruchirappalli districts, at an estimated cost of Rs. 1.54 lakhs.

Under the scheme for conducting national demonstrations which will include multiple cropping with emphasis on major food crops in crop rotation, 121 demonstrations were organised during 1966-67 and 65 in 1967-68 and the same number in 1968-69. The entire expenditure was borne by the Government of India. For 1970-71, the Planning Commission has approved a co-ordinated scheme for conducting national demonstrations with multiple cropping, using high yielding varieties and package practices. Under this scheme, the Director of Agriculture has proposed the appointment of 4 Subject Matter Specialists in Agronomy, Soil Chemistry, Plant Protection and Agricultural Engineering, to work at each of the three selected centres in this State. The scheme is estimated to cost about Rs. 4 lakhs. The proposals of the Director of Agriculture are under the active consideration of the Government.

MARKETING

The phase of increased production of foodgrains and commercial crops may not have much impact unless there are markets for regulating, buying and selling of the produce. With a view to provide better marketing facilities and to make the producer get the optimum share in the consumers' rupee by reducing the price spread, so far 9 Regulated Market Committees have been constituted and these bodies have established more than 100 regulated markets and some additional such markets will also be established during 1970-71. In order to increase the income of agriculturists and to induce them to improve the quality of their produce, 10 grading centres have so far been set up and it is proposed to add 10 more centres during the next year. Up to 1969-70, 10 grading laboratories have been set up in this State for the testing of ghee and oil and to inspect their quality in order to eliminate the evil of adulteration. It is proposed to set up one more such laboratory at Vellore during the next financial year. The 3 kapas grading centres at Tiruppur, Rajapalayam and Pollachi, have been doing useful work in evaluating kapas brought for sale and to identify their quality. The Government also propose to establish a laboratory at Ooty for the grading of eucalyptus oil, geranium oil and also honey, during the next year.

Government have under consideration a proposal for the formation of a State Agricultural Marketing Board, on the lines of the Marketing Boards in Mysore and Punjab with official and non-official members. The Board, when set up, will be an apex organisation, and co-ordinate the work of the various Market Committees and help in maintaining to the extent possible, uniform standards in trading.

[31st March 1970]

SETTING UP OF MORE AGRICULTURAL DEPOTS

For storing and distribution of the essential inputs like seeds, plant protection chemicals, improved implements, etc., needed for adopting intensive cultivation practices, it is considered that one more additional agricultural depot is necessary in each of the blocks where there is only one at present. Under this programme, it is estimated that 250 agricultural sub-depots have to be opened during the IV Five Year Plan on a phased programme at the rate of 50 depots per year and an outlay of Rs. 31.50 lakhs has been provided for this purpose in the Plan. Under this Scheme, 50 sub-depots were ordered to be opened last year and 50 more sub-depots will be opened during 1970-71 at an estimated cost of Rs. 2.10 lakhs.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 1st April 1970

The House met in the Council Chamber, Fort. St. George, at three of the clock. Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Post of Additional Chief Secretary

*261. Q. Thiru G. VASANTHA PAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) whether there are any rules relating to the appointment to the post of Additional Chief Secretary to Government ; and

(b) any particular reasons for the creation of the post of Additional Chief Secretary ?

கூடுதல் தலைமைச் செயலாளர் பதவி

திரு. ஜி. வசந்த பை : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கூடுதல் தலைமைச் செயலாளர் பதவி நியமனத்திற்குத் தொடர்பான விதிகள் எவையேனும் உள்ளனவா ?

(இ) கூடுதல் தலைமைச் செயலாளரை நியமிப்பதற்குக் குறிப்பிட்ட காரணங்கள் எவையேனும் உள்ளனவா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (தரப்பிரிவு) விதிகளின் 4-வது விதியின் கீழ் மாநில அரசின் உரிமையில் உள்ள அதிகாரங்களின் கீழ், இம் மாநிலத்தின் இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர்த்தொகுதித் தரப்பிரிவில் இப்பதவி ஏற்படுத்தப் பட்டது.

(இ) நிர்வாகம் மேலும் செப்பமாகவும், திறமையுடனும் நடைபெறுவதற்காகவும், தலைமைச் செயலகத்திலுள்ள துறைகளின் கொள்கை முடிவுகள் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாக் கோப்புகளும் உயர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள்களும் அரசுத் தலைமைச் செயலாளர் தரத்திலுள்ள அனுபவம்மிக்க உயர்நிலை அதிகாரி ஒருவரால் பார்க்கப் பட வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் இப்பதவி தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

Thiru G. VASANTHA PAI: Will the Government see, Sir, that seniority is not overlooked in making appointment to the post of Additional Chief Secretary ?

[1st April 1970]

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அடிஷனல் சீப் செகரட்டரி விஷயத்தில் சீனியாரிட்டி எதுவும் தவறான முறையில் 'ஒவ்ரலுக்' செய்யப்படவில்லை.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : சார், அடிஷனல் சீப் செகரட்டரிக்கும் சீப் செகரட்டரிக்கும் உள்ள சம்பள விகிதத்தில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்கிறதா? அப்படி என்றால், எவ்வளவு வித்தியாசம் உள்ளது? இதற்கு முன்பு இதுபோல அடிஷனல் சீப் செகரட்டரி நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறாரா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : வித்தியாசம் இருக்கிறது. அது எவ்வளவு என்று குறிப்பாகச் சொல்ல என்னால் இயலாது இதற்கு முன்பு அடிஷனல் சீப் செகரட்டரி பதவி இல்லை.

திரு எம். எத்திராஜுலு : இதற்கு முன்னால் தலைமைச் செயலாளருக்கு பி. ஏ. [P. A.] எத்தனை பேர்கள் இருந்தார்கள்? இப்போது எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : கேள்வி அடிஷனல் சீப் செகரட்டரியைப்பற்றியது.

Gazetted Officers in the Secretariat

* 262. Q. Thiru M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) the number of Gazetted Officers serving for more than three years in one and the same Department in the Secretariat ; and

(b) the details thereof ?

தலைமைச் செயலக அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகள்

திரு எம். எத்திராஜுலு : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தலைமைச் செயலகத்தில் (Secretariat) மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரே துறையில் ஒரே பதவியில் சேவை செய்துவரும் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகள் எத்தனை பேர்?

(இ) விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : (அ) தலைமைச் செயலகத்தில் அரசிதழ் பதிவுபெற்ற அதிகாரிகள் 14 பேர் ஒரே துறையில் மூன்றாண்டு களுக்கு மேல் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகின்றனர்.

(இ) இந்தப் பதினான்கு அதிகாரிகளில் 11 பேர் அரசு உதவிச் செயலாளர்கள்; இருவர், அரசுத் துணைச் செயலாளர்கள்; ஒருவர், அரசுச் செயலாளர் ஆவார்.

திரு எம். எத்திராஜுலு : இப்போது குறிப்பிட்ட 14 அதிகாரிகளில் 3 வருஷத்திற்கும் மேலாக உணவுத் துறையில் பணியாற்றுவவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் அப்படி ஒரே துறையில் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : 14 அதிகாரிகளின் பெயர்களையுமே இங்கே படித்துவிடுகிறேன்.

[1st April 1970]

1. திரு கிருஷ்ணசாமி—செகரட்டரி, எஜுகேஷன், 3 வருஷமாக இருக்கிறார்.
2. திரு சிவகுமார், ஐ. ஏ. எஸ்., டெபுடி செகரட்டரி, பைனான்ஸ், 4 வருஷமாக இருக்கிறார்.
3. திரு ஸ்ரீனிவாச பாபு—அசிஸ்டெண்ட் செகரட்டரி, விஜிலன்ஸ், 5 வருஷமாக இருக்கிறார்.
4. திரு நாராயணசாமி—பப்ளிக் (ஸீவில் இருக்கிறார்)—3 வருஷமாக இருக்கிறார்.
5. திரு திருநாவுக்கரசு—இண்டஸ்ட்ரீஸ்—3 வருஷமாக இருக்கிறார்.
6. திரு பொன்னுசாமி—ரெவின்யூ—3 வருஷமாக இருக்கிறார்.
7. திரு சம்பந்தம்—ரெவின்யூ—3 வருஷமாக இருக்கிறார்.
8. திரு பாலகோபாலன்—எஜுகேஷன்—5 வருஷமாக இருக்கிறார்.
9. திரு டி. போனி—உணவு (ஃபுட்)—3 வருஷமாக இருக்கிறார்.
10. திரு காந்தராஜ்—பப்ளிக் (எலக்ஷன்ஸ்)—3 வருஷமாக இருக்கிறார்.
11. திரு ஜான் ஆப்ரகாம்—ஆர். டி. அண்டு எல். ஏ., 5 வருஷமாக இருக்கிறார்.
12. திரு ரங்காச்சாரி—அக்ரிகல்சர்—5 வருஷமாக இருக்கிறார்.
13. திரு குருமூர்த்தி—அக்ரிகல்சர்—3 வருஷமாக இருக்கிறார்.
14. திரு ஜோசப்—பைனான்ஸ்—4 வருஷமாக இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட புட் டிபார்ட்மென்டில் ஒருவர் தான் இருக்கிறார்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவர் அவர்களே, அவர் 5 வருஷமாகத் தொடர்ந்து இருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏன் அப்படி ஒருவர் மட்டும் தொடர்ந்து 5 வருஷமாக அதே இடத்தில் இருக்க அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்? எனவே இனிமேலாவது 3 வருஷத்திற்கு மேல் ஒருவர் தொடர்ந்து ஒரே இடத்தில் பணியாற்றாமல் இருப்பதற்கான வழிமுறைகளை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : திரு. போனி என்பவர் "புட்" டிபார்ட்மென்டில் 3 வருஷமாகத்தான் இருக்கிறார். நிர்வாக வசதியைப் பொறுத்துத்தான் கால நீட்டிப்பு செய்யப்படுகிறது. எத்தனையோ பேருக்கு இப்படியெல்லாம் கால நீட்டிப்புக் கிடைக்கிறது. (சிரிப்பு).

திரு. கே.எஸ். அப்துல் வகாப் : 3 வருஷத்திற்கு மேல் எந்த அதிகாரியும் ஒரு பதவியில் நீட்டிக்கப்படக் கூடாது என்று சட்டத்தில் தடை ஏதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : தடைகள் எதுவுமில்லை. சில மரபுகள் இருக்கின்றன; அவ்வளவுதான்.

Water Supply and Drainage Board

* 263 Q. Thiru V. ISVARMURTI : will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to undertake legislation for the constitution of the Statutory Board for Water Supply and Drainage Scheme ?

[1st April 1970]

நீர் வழங்கல் - வடிகால் திட்டவாரியம்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

நீர் வழங்கல் - வடிகால் திட்ட வாரியத்தைச் சட்டப்படி அமைப்பதற்காக சட்டமியற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : ஆம்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : இந்த Water supply and Drainage Board க்கு உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அவர்களில் சுமார் 10 பேர்களில் இரண்டு பேர்கள்தான் இஞ்சினியர்கள் என்று தெரிகிறது. அதுவும் வேறு துறையிலிருந்து அவர்கள் இதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது நிரந்தரமாக இஞ்சினியரிங் சம்பந்தப்பட்ட போர்டாக இருப்பதால் இதற்கு டெக்னிகல் அனுபவமுள்ள இஞ்சினியர்களை நியமிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது 9 பேர்களைக்கொண்டு இந்த வாரியம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான சட்டத்தை முடிவு செய்யும் நிலையில் வேண்டுமானால், உறுப்பினரின் யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் பலன் ஏற்படுமா என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, 9 பேர்களில் இருவர் இஞ்சினியர்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. மற்ற 7 பேர்கள் யார் யார் ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அடிஷனல் சீஃப் செகரட்டரியைத் தலைவராகக் கொண்டிருக்கிற இந்த போர்டில் ரெவின்யூ செகரட்டரி, பப்ளிக் வொர்க்ஸ் செகரட்டரி, ஃபைனான்ஸ் செகரட்டரி, ஆர். டி. & எஸ். ஏ. செகரட்டரி; அக்ரிகல்சர், பப்ளிக் ஹெல்த் செகரட்டரிகள், சீஃப் இன்ஜினியர், பப்ளிக் டிபார்ட்மெண்ட் ஜாயிண்ட் செகரட்டரி ஆகிய ஒன்பது பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள்.

Junior Mechanics

@* 219 Q. Thiru M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether the scale of pay of Junior Mechanics in Government High School has been revised in October, 1968; and

(b) if so, the details thereof ?

இளநிலை இயந்திரக் கம்மியர்கள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள இளநிலை இயந்திரக் கம்மியர்களின் (Junior Mechanics) சம்பள வீதம் 1968 அக்டோபர் திங்களில் மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

@ Postponed from the list of questions for 26-3-70

[1st April 1970]

(இ) இந்த வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, சீனியர் மெகானிக் ஸ்கேல் ஏதாவது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஜூனியர் மெகானிக்ஸ்க்கு முன்பு 10-7-60 இல் சம்பளம் உறுதி செய்யப்பட்டது. அப்போது ரூ. 80-3-110 என்ற ஸ்கேல் இருந்தது. சீனியர் மெகானிக்ஸ்க்கு ரூ. 90-3-105-4-125 என்று இருந்தது. 1968 ல் அட் ஹாக் ரூல் போடப்பட்டு அதில் தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்டு ரூ. 70-2-100 என்றும் ரூ. 90-3-105-4-140 என்றும் இருந்தது. அதைத் திருத்தி ரூ. 90-3-105-4-125 என்ற பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள்.

Teachers retiring in middle of the School year

@* 220 Q. Thiru M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether trained teachers employed in Panchayat Union Elementary Schools are eligible for retention in service after attaining superannuation in the middle of the school-year;

(b) if so, the details thereof;

(c) whether any such teacher in the service of the Vedasandur Panchayat Union in the Madurai District has been denied the privileges; and

(d) if so, the reasons therefor ?

பள்ளியாண்டில் இடைக்காலத்தில் ஓய்வுபெறும் ஆசிரியர்கள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் பள்ளியாண்டின் இடைக்காலத்தில் ஓய்வு பெறும் வயதை அடைந்த பிறகு, பணியில் வைத்துக்கொள்வதற்குத் தகுதியுடையவர்களாவார்களா ?

(இ) ஆமெனில், அது பற்றிய விவரங்கள் யாவை ?

(உ) மதுரை மாவட்டம் வேடசந்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளியில் பணிபுரியும் அம்மாதிரி ஆசிரியர் எவருக்கேனும் அத்தகைய தனிச் சலுகை மறுக்கப்பட்டதா ?

(எ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் யாவரும் கல்வி ஆண்டிற்கிடையிலே, பணிக்குரிய வயது முதிர்வை அடைந்தால், அவர்களது வேலையும் நடத்தையும் மனநிறைவளிப்பதாயிருப்பின், கோடை விடுமுறைக்குப் பள்ளி மூடப்படும் வரையில், அவர்களை மீண்டும் வேலையில் அமர்த்திக் கொள்ளலாம்.

(உ) & (எ) திரு மூக்கன் என்கிற ஓர் ஆசிரியர் 15-7-69 அன்று பணிக்குரிய வயது முதிர்வு பெற்றார். அவர் தொடர்ந்து வேலையில் நீடித்து

@ Postponed from the list of question for 26-3-70

[1st April 1970]

வர விடுவதற்குப் பதிலாக, வேடசந்தூர் பஞ்சாயத்து ஒன்றிய ஆணையர் திண்டுக்கல், மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிக்கு அதைப்பற்றி எழுதிக் கேட்டார். முடிவில் அவ்வாசிரியர், 2-12-69 அன்று மீண்டும் வேலைக் கமர்த்தப்பட்டார்.

திரு எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, திட்டவட்டமாக இந்த ஆண்டு முழுவதும் அவர் இருக்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்திருந்தும் கூட, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளரிடம் எத்தனையோ முறை முறையீட்டும் எழுதியும், திரும்பவும் அவரை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வதற்கு நான்கைந்து மாதங்கள் தாமதப்படுத்தியதன் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஒரு ஆண்டு முடிவடைவதற்கு இடையே 58 வயதாகிவிட்டால், அந்த ஆண்டு முழுவதும் அவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று தான் இருக்கிறது. அந்த ஆணையாளர் ஐயப்பாட்டின் காரணமாக, கல்வித் துறை அதிகாரியைக் கேட்டார். இப்படி அவர்களிடையில் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்ததால் இடைவேளி ஏற்பட்டது. மறுபடி அவர் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டதும், 2-12-69 ல் மறுபடியும் வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். 16-7-69 முதல் 29-8-69 வரையில் சராசரி சம்பள அடிப்படையில் விடுப்பு தரப்பட்டு 30-8-69 லிருந்து 1-12-69 வரையில் அரசு சம்பளத்தில் விடுப்பு கொடுத்து அவர் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

Compost depot of the Alandur Municipality

@* 221 Q. Thiru A. R. DAMODARAN (on behalf of Thiru D. Santhosham: will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased state to :

(a) whether any representation has been received for shifting the compost depot of the Alandur Municipality to a more distant place from its present location; and

(b) if so, the action taken thereon?

ஆலந்தூர் நகராட்சியின் கலப்பு உரக் கிடங்கு

திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்) மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) ஆலந்தூர் நகராட்சியின் கலப்பு உரக் கிடங்கை அதன் தற்போதைய இடத்திலிருந்து அதிக தூரத்திலுள்ள ஓர் இடத்திற்கு மாற்றுவது குறித்து முறையீடு ஏதேனும் பெறப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) செங்கற்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், ஆலந்தூர் நகராட்சித் தனி அதிகாரி ஆகியோருடன் கலந்தாலோசித்து, கலவை உரம் கொட்டுமிடமாக ஏற்புள்ள மற்றொரு இடம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Quarters for women teachers

* 222. Q. Thiru M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

@ Postponed from the list of question for 26-3-70

[1st April 1970]

(a) whether there is any proposal to construct quarters for women teachers in rural areas; and

(b) if so, the details thereof?

ஆசிரியைகளுக்கு குடியிருப்புகள்

திரு எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஆசிரியைகளுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுவது பற்றிய செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதுகுறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியைகளுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காகப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்குச் சுமார் ஐந்து லட்சம் ரூபாய்கள் 1969-70ம் ஆண்டில் மானியமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமநிலப் பகுதிகளில் வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 5800/- வீதமும் மலைப் பகுதிகளில் வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 8300/- வீதமும் அம்மானியம் வழங்கப் படுகிறது. மேலும் போக்குவரத்து வசதிகள் அற்ற இடங்களில் அமைந்துள்ள அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பணிசெய்யும் ஆசிரியைகளுக்கு 5 வீடுகள் கட்டுவதற்காக 1969-70 ஆண்டில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1970-71ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியைகளுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, 1969-70ல் ஏதேனும் வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : 1969-70க்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 5 லட்சத்திற்கான வீடுகள் கட்டுவதற்கு இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அவை கட்டி முடிக்கப்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. 1970-71க்கு ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அதற்கான இடத்தையும் தேர்ந்தெடுத்து, வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வீடுகள் கட்டி முடிந்தவுடனே, தம்பதிகளாக உள்ள ஆசிரியர்கள், கணவன் மனைவியாக இருக்கிறவர்கள் குடியிருப்பதற்குச் சலுகை அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆசிரியைகளின் கணவன் மார்கள் அங்கே இருக்கலாம். அதில் தகராறு இல்லை. கணவன் மார்கள் தான் இருக்கலாம்.

திரு எம். எத்திராஜுலு : 1970-71க்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற ரூ. 5 லட்சத்தில் மாவட்ட வாரியாக எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட வாரியாகக் குறிப்புகள் இல்லை. கூடுமானவரையில், எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் வருமானவரு ஒவ்வொரு வகையிலும் 5 வீடுகள் என்ற கணக்கில் வருகிறது.

[1st April 1970]

Houses for Teachers

@*223. Q. Thiru M. RAJAH IYER (on behalf of Thiru V. THANGA-PANDIAN): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) the number of houses constructed for the Panchayat Union teachers in Ramanathapuram district;

(b) among the houses (1) the number of houses in which teachers are residing, (2) the number of houses which are vacant and (3) the number of houses which have been allotted to persons other than teachers; and

(c) the reasons for allotting the houses to persons other than teachers?

ஆசிரியர்களுக்கென வீடுகள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு வி. தங்கபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆசிரியர்களுக்கென எத்தனை வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன?

(இ) அவ்வீடுகளில் (1) எத்தனை வீடுகளில் ஆசிரியர்கள் குடியிருக்கின்றனர்? (2) எத்தனை வீடுகள் காலியாக உள்ளன? (3) எத்தனை வீடுகள் ஆசிரியர்கள் அல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன?

(உ) ஆசிரியர் அல்லாதவர்களுக்கு அவ்வீடுகளை வாடகைக்கு விடப் பட்டிருப்பதற்கான காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) 115

(இ) (1) 97, (2) 17, (3) ஒன்றுமில்லை.

(உ) ஆசிரியர் அல்லாதவர்களுக்கு எந்த வீடும் வாடகைக்கு விடப் படவில்லை. எனினும் கடலாடி பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தில் கட்டப்பட்ட நான்கு வீடுகளில் ஒன்றில் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தொடக்கப்பள்ளி ஒன்று நடைபெற்று வருகிறது; ஏனெனில் அப்பள்ளியை நடத்த வேறு இடம் அவ்வூரில் இல்லை.

Kalyana Mandapam

* 264. Q. Thiru T. K. SUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the stage at which the proposal for the construction of "Kalyana Mandapam" by the Tiruchirapalli Municipality in West Boulevard Road in Tiruchirapalli town stands?

கல்யாண மண்டபம்

திரு டி. கே. சுப்பையா: மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

திருச்சி நகரத்தில் மேலப்புலிவார் சாலையில் (West Boulevard) நகர சபையால் கல்யாண மண்டபம் கட்டும் செயற்குறிப்பு எந்த நிலையில் உள்ளது.

@Postponed from the list of Questions for 26-3-70

[1st April 1970]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: திருச்சி நகரத்தில் மேலப்புலிவார் சாலையில் கட்டவிருந்த கல்யாண மண்டபம் இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை. மேலும் அந்த இடத்தைத் தனி நபர் ஒருவருக்குத் திரைப்பட கொட்டகை கட்டுவதற்குக் குத்தகைக்கு விடலாமா என்பது பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு டி. கே. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, நகர சபையினர் அந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து கல்யாண மண்டபம் கட்ட அஸ்திவாரக் கல்லும் வைத்துவிட்டனர். அதைத் தனியார் துறையைச் சார்ந்த ஒருவரிடம் வீசுக்கு, குத்தகைக்கு விடவேண்டிய அவசியம் என்ன? இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து தக்க முடிவுக்கு வந்துவிட்டதா?

மாண்புமிகு திரு எம். முத்துசாமி: ஏற்கனவே ரூ. 4,23,855 மதிப்பீட்டில் திருமண மண்டபம் கட்ட அரசாங்கம் ஒப்புதல் வழங்கியிருக்கிறது. இதற்கிடையில் திருச்சியிலுள்ள ஒரு நிறுவனத்தினர் அதை 50 ஆண்டுகளுக்குத் தங்களுக்குக் குத்தகைக்கு விட்டால், அங்கே ஒரு திரைப்படக் கொட்டகை கட்டி நடத்துவதாகவும், 50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எந்தவிதமான ஈட்டுத் தொகையும் பெறாமல், அந்தக் கட்டிடத்தை நகராட்சி மன்றத்திற்கே தந்து விடுவதாகவும் ஒப்பு விண்ணப்பம் தந்துள்ளனர். இதன் மேல் அறிக்கை ஒன்று கேட்கப்பட்டதை யொட்டி, அங்கே திருமண மண்டபம் கட்டப்பட்டால், ஆண்டொன்றுக்கு அதன் மூலம் ரூ. 30,000/- தான் நகர சபைக்கு வருமானமாகக் கிடைக்கும் என்றும், அங்கே திரைப்படக் கொட்டகை கட்ட விட்டால், அதன் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கேளிக்கை வரிமூலமாக 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலாகவும் மொத்தமாக ஆண்டுக்கு ரூ. 1,07,000 வருமானம் கிடைக்கும் என்றும், 50 ஆண்டுகாலத்திற்குப் பிறகு அந்தக் கட்டிடம் நகராட்சி மன்றத்திற்கே சொந்தமாகும் என்றும் நகராட்சி மன்றத்தின் தனியதிகாரி அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார். இது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. தேவையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கான முடிவு எடுக்கப்படும். இன்னும் எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. இது நகராட்சிகளின் இயக்குநர் மூலமாக வந்திருக்கிற குறிப்பு. தனியதிகாரி மூலமாகத் திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து எந்தக் குறிப்பும் இன்னும் வரவில்லை. அது வந்து சேர்ந்த பிறகு, பரிசீலித்துத் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு டி. கே. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, வருமானத்தின் அடிப்படையிலோ, இலாப நஷ்ட அடிப்படையிலோ கணக்குப் போடுவது என்றால், இதைப் பகிரங்கமாக ஏலத்திலேயே விடலாம். அப்படி ஏலம் விடுவதற்கான "டென்டர்" கேட்கப்பட்டுத் தான் இந்த விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறதா அல்லது தனியாக அவர் மட்டும் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எம். முத்துசாமி: பகிரங்கமான ஏலத்தில் சில இடங்கள் விடப்படலாம். அந்தந்த இடத்திற்கும், சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்ப, மனுச் செய்து கொள்பவர்களின் அடிப்படையையும் வைத்துப் பார்க்கிறோம். இதில் தனியொருவர் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார். கொடுத்திருக்கிற விண்ணப்பம் பரிசீலிக்கப்படுகிறதே தவிர, எந்த முடிவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

திரு கே. எஸ். அப்துல் லகாய்: திருச்சி ஈஸ்ட் புலிவார்டு ரோட்டில் எந்த இடத்தில் இந்தக் கல்யாண மண்டபம் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது? அந்த இடம் 50 வருஷத்திற்கு வாடகைக்கு விடப்பட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்போது அது வாடகைக்கு விடப்பட்டது, யாருக்கு வாடகைக்கு விடப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1st April 1970]

மாண்புமிகு திரு எம். முத்துசாமி : மேல் புலிவாண்டு சாலை என்று தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, குறிப்பாக இந்த இடம் தான் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. 50 வருஷத்திற்குக் குத்தகைக்கு விட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் சொன்னேன். விடப்பட்டதாகச் சொல்லவில்லை. அது தான் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இன்னும் தனி அதிகாரியிடமிருந்து, முறையாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து, குறிப்பு எதும் வரவில்லை. வந்த பிறகு தேவையான முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு டி. கே. சுப்பையா : இலாபத்தைக் கருதி, இனிமேலாவது அரசாங்கம் அதைப் பகிரங்கமாக ஏலத்தில் விட ஏற்பாடு செய்ய முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு எம். முத்துசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுப்பையா அவர்கள் ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். திரைப்படக் கொட்டகை கட்ட, ஊரில் இருப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் முன் வருவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தனிப்பட்ட ஒருவர், ஒரு நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இவ்வாறு தனக்கு 50 வருஷத்திற்கு விடும் படி கேட்டிருக்கிறார். தனியதிகாரியின் அறிக்கை வந்த பிறகு தான், அது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். அது திருமண மண்டபம் கட்ட விடப்பட வேண்டுமா அல்லது திரைப்படக் கொட்டகை கட்டுவதற்கு விடப்பட வேண்டுமா, எந்த வகையில் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும்.

Gazetted posts in the Tamil Nadu Electricity Board

*265. Q. Thiru V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state :

(a) the number of Gazetted posts (intended for Engineers) kept unfilled by the State Electricity Board as on 30-1-1970 ; and

(b) the reasons therefor?

மின்சார வாரிய அரசிதழ் பதவிபெற்ற பொறியாளர் பதவிகள்

திரு வி. ஸ்வரமுர்த்தி : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 30-1-1970 அன்றுள்ளபடி, மாநில மின்சார வாரியத்தினால் நிரப்பப்படாமல் வைக்கப்பட்டுள்ள அரசிதழ் பதிவு பெற்ற பொறியாளர் பதவிகள் எத்தனை?

(இ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : (அ) & (இ) : 31-1-70 தேதியிலுள்ளபடி, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற பொறியாளருக்கான 12 பணியிடங்களில் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை. அதற்கான காரணங்கள் கீழ் வருமாறு—

- ஒப்பளிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் பட்டியலிலுள்ள எல்லா அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டுவிட்டபடியால் தற்காலிக நியமனங்கள் செய்யப்படவேண்டியிருந்தன.
- சில பணியிடங்கள் தேவைக்கேற்றவாறு பின்னால்தான் நியமனங்கள் செய்யப்படவேண்டிய நிலையில் இருந்தன.
- மற்றுமுள்ள சில பணி இடங்கள் அதிகாரிகளுக்கு வெற்று இடங்களின் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டு (additional charge) விடுப்பிலிருந்து வரும் அதிகாரிகளை நியமிப்பதின் மூலம் நிரப்பப்படவிருந்தன.

[1st April 1970]

Mr. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II Point of Information re Governor's Party

Thiru G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman, Sir, we have been intimated by the Council Department that there is a Tea Party to be given by the Governor this evening and that a bus also would be waiting here to take us to the Raj Bhavan. Today being an All Fools Day, I want to know whether this is a genuine invitation or not.

III Adjournment Motion re Lathi charge at Race Course at Guindy on 29th March 1970.

Mr. CHAIRMAN : I have received notice of a motion from the hon. Member Thiru G. Swaminathan for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the lathi charge made and the damage caused in the melee to property and person following the races at Guindy on the 29th March 1970 and the failure of the Government to anticipate and provide the necessary bandobust.

Will the hon. Member enlighten me on how this comes under the rules?

* **திரு ஜி. சுவாமிநாதன் :** கடந்த ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று கிண்டியில் நடந்த கடைசிநாள் குதிரைப் பந்தயத்தில் கிட்டத்தட்ட 1 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தில் நான்காது பகுதியில் ஓடிய இரண்டு குதிரைகளில் எந்தக் குதிரை முதலில் வந்தது என்று ஒரு பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டு அதிலே 'ராக்ஹெவன்' என்ற குதிரை முன்னதாக வந்தது என்று கிட்டத்தட்ட 20,000 பேர் சொல்ல 'கோல்டன் லீப்' என்கிற குதிரை தான் முன்னதாக வந்தது என்று 'ரேஸ் கோர்ஸ்காரர்கள்' சொல்ல. இதன் காரணமாக கலவரம் ஏற்பட்டு, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கேயிருந்த நாற்காலிகளையும் பெஞ்சுகளையும் கொளுத்த முயற்சித்ததோடு, கற்களையும் பாட்டில்களையும் எடுத்து வீசியதன் விளைவாக குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கலவரம் கட்டுக்கடங்காத நிலையடைந்து, ஒலி பெருக்கி மூலமாகச் சொல்லிச் சமாதானம் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்தும், சமாதானம் ஏற்படாத நிலையில், போலீசார் லத்தி சார்ஜ் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாகப் போலீஸ் துறையில் 5 பேரும், மற்றவர்களில் பலரும் படுகாயமடைந்திருக்கிறதாக அறிகிறேன். இப்படி ரேஸ்கோர்ஸ்களில் கலவரம் ஏற்படுவது என்பது சென்னையைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களில் சர்வ சாதாரணமாக நடந்து வருகிற நிகழ்ச்சியாகிவிட்டது. அண்மையில் பெங்களூரில், 3 அல்லது 4 மாதங்களுக்கு முன்னால் இப்படிப்பட்ட தகராறு ஒன்று ஏற்பட்டு அங்கேயுள்ள ரேஸ் கோர்ஸே கொளுத்தப்பட்டது. கல்கத்தாவில் பல மாதங்களுக்கு முன்னால் கொளுத்தப்பட்டதாகப் பார்க்கிறோம். ரேஸ் கோர்ஸில் இப்போது காவல் துறையினர் மொத்தம் 100 பேருக்கு மேல் இருக்க மாட்டார்கள் என்று தெரிகிறது.

Mr. CHAIRMAN : The hon. Member may state how it will come under the rules relating to adjournment motions.

[1st April 1970]

திரு வி. சுவாமிநாதன் : காவல் துறையினர் அங்கே பணியாற்றுவதற்கு உரிய 'பேட்டா' காவல் துறையினரால் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மாறாக ரேஸ் கோர்ஸைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் பேட்டா கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால், குறைந்த அளவு எண்ணிக்கை உள்ள காவல் துறையினரையே அவர்கள் அங்கே அமர்த்திக் கொள்கிறார்கள். அதோடு கூட போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள் அங்கே ஸ்டேவர்டாக இருப்பதால், அதையும் சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு, குறைவான எண்ணிக்கையில் காவல் துறையினரை அமர்த்திக் கொள்ளுகிறார்களோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. இனிமேலாவது இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சி நடைபெறுது இருக்கும் வகையில், அதிகமான அளவுக்குக் காவல் துறையினரைப் போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பது அவசியமாகையால், இதைப்பற்றி விரிவாக விவாதிக்க இந்தச் சபையின் நடவடிக்கையைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3-20
p.m.

*மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் இதுபற்றிப் பேச அரை மணி நேரம் சபையை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்கின்றார்கள். எந்தக் குதிரை ஜெயித்தது, நான்காம் நம்பரா, ஐந்தாம் நம்பரா என்றவாதத்திலே குதிரைப் பந்தயத்தில் உள்ளவர்கள் நீண்ட நேரம் ஒதுக்கி, பெரிய கலவரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். இந்தக் குதிரைகள் எப்படி ஜெயிக்கின்றன, எந்தக் குதிரை முதலில் சென்று முக்கை நீட்டுகின்றது என்பதையெல்லாம் உடனுக்குடன் புகைப்படம் எடுக்கின்றார்கள். அப்படி எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் 'இந்து' போன்ற பத்திரிக்கைகளில் வெளிவந்திருக்கின்றன. அப்படங்களில் கூட ரேஸ் கிளப்பினர் எந்தக் குதிரை வெற்றிபெற்றதாகக் குறிப்பிட்டார்களோ, அந்தக் குதிரை ஜெயித்ததற்கான அடையாளங்கள் தான் அந்தப் புகைப்படங்களைப் பார்க்கின்ற போது தெரிகின்றன. ஆகையினால் எந்தக் குதிரை ஜெயித்தது என்ற ஆராய்ச்சி நமக்கு அவசியமானதல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர், போதுமான அளவுக்குக் காவல் துறையினர் அங்கே இல்லை, அது ஒரு குறைபாடு என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களே சொன்னார்கள், லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் கூடியிருந்தார்கள் என்று. காவல் துறையினர் 100 பேராக இருப்பவர்களை, 200 பேராக ஆக்கினாலும் கூட, அப்போதும் கூடியிருக்கும் லட்சம் பேரும் மனவளம் பெற்றவர்களாக இருந்தால் தான் அவர்களை அடக்கி அமைதி நிலைமையைச் சமாளிப்பது முடிகின்ற காரியமாக இருக்கும். இருந்தாலும் அவர்கள் சொன்னது போலவே, வேறு பல மாநிலங்களில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அடிக்கடி நடைபெற்றிருந்தாலும், நமது சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், குதிரைப் பந்தயத்தில் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றதில்லை. இதுதான் முன்மாதிரியாக நடைபெற்றிருக்கிறது. இனியும் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாத அளவுக்கு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன யோசனைகளை நமது உள்ளத்தில் பதியவைத்துக்கொண்டு, அதற்கு ஏற்ற வகையில் இன்னும் காவல் துறையாளர்களை அதிகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளையும் இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் குழப்பத்தின் காரணமாக ஐந்தாயிரம் ரூபாய் அளவு மதிப்புள்ள பொருள்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. சிலர் காயமுற்றிருக்கிறார்கள். கலவரத்தை முதலில் தூண்டிவிட்டவர்கள், கலவரத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் என்ற வகையில் 6 பேர் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டுள்ளது. குறைந்த அளவில் அங்கே காவல்துறையினர் இருந்தார்கள் என்று உறுப்பினர் குறிப்பிட்டது போல் இருந்தாலும், அவர்கள் நல்ல வகையில் அங்கே பணிபுரிந்தார்கள் என்று அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தயச் சங்கத்தின் சார்பில் காவல் துறையினரைப் பாராட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விளக்கங்களுக்குப் பிறகு, இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேச நமது நேரம் தேவையில்லை என்ற என்னுடைய கருத்தைக் கூறி, இந்தப் பிரச்சனையை விவாதிக்க சபையின்

1st April 1970]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அலுவல்களை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லை என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தங்களுக்குத் தந்து, இந்த அளவோடு அமர்கின்றேன்.

Mr. CHAIRMAN : I think the hon. Member is not pressing his motion after hearing the Hon. the Chief Minister.

The motion was not pressed.

IV. Calling attention to Registration of Graduates of Indian Medicine as Medical Practitioners

*Thiru. G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Education and Health to a matter of urgent public importance, namely, the inability of the Graduates of Indian Medicine (BIM) who have completed their course by November 1969 to register themselves as Registered Medical Practitioners either with the Madras Medical Council or with the Council for Integrated Medicine and the consequent distress caused to them.

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1964ஆம் ஆண்டில் பாளையங்கோட்டையில் தொடங்கப்பட்ட இந்திய மருத்துவமுறைக் கல்லூரி சித்த மருத்துவ முறையில் பி. ஐ. எம். பட்டப் படிப்புக்கான பாடமுறையைக் கற்பிக்கிறது. இப்பட்டப் படிப்பின் கால அளவு நான்கு ஆண்டுகளாகும். இறுதி ஆண்டுத் தேர்வு எழுதிய பிறகு மாணவர்கள் ஓராண்டுக்காலம் மருத்துவ மனையில் உள்ளுறை மருத்துவப் பயிற்சி (Internship) பெறுகின்றனர். பி. ஐ. எம். பட்டப்படிப்பைச் சேர்ந்த முதல் தொகுதி 26 மாணவர்கள் 1969 நவம்பர் திங்களில் மருத்துவமனையில் உள்ளுறை மருத்துவப் பயிற்சியை முடித்துள்ளனர்.

பி. ஐ. எம். பட்டதாரிகள் சித்த மருத்துவ முறையில் மட்டுமே பயிற்சி பெற்றுள்ளமையால், அவர்கள் நவீன முறை மருத்துவர்களைப் பதிவு செய்யும் சென்னை மருத்துவக் கழகத்திலோ அல்லது ஒருங்கிணைந்த மருத்துவ முறை மருத்துவர்களைப் பதிவு செய்யும் ஒருங்கிணைந்த மருத்துவ வாரியத்திலோ தமது பெயர்களைப் பதிவு செய்துகொள்ள முடிவதில்லை.

நாட்டு மருத்துவர்களைப் பதிவு செய்வதற்கான விதிகளில் 2-வது விதியின் கீழ் மருத்துவச் சிகிச்சை, அறுவைச் சிகிச்சை (மகப் பேறியியல் உட்பட), சட்டம் சார்ந்த மருத்துவப் பணி ஆகியவற்றை மேற்கொள்ள குறைந்த அளவு தரமுள்ள தொழிற்பயிற்சி பெற்றுள்ள மருத்துவர்கள் பாளையங்கோட்டை நாட்டு மருத்துவ மத்திய வாரியத்தில் 'A' வகுப்பில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். பாளையங்கோட்டையிலுள்ள இந்திய மருத்துவமுறை அரசுக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்று வெளிவரும் பி. ஐ. எம். பட்டதாரிகளுக்குச் சட்டம் சார்ந்த மருத்துவப் பயிற்சியில் பயிற்சி அளிக்கப்படவில்லை.

"தமிழ்நாடு இந்திய மருத்துவர்கள் மசோதா" என்று அழைக்கப்படும் அடங்கல் சட்டம் ஒன்றை இயற்றுவது பற்றிய செயற்குறிப்பு அரசின் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது. பிறவற்றுடன் அச்சட்டம் பி. ஐ. எம். பட்டதாரிகள் அச்சட்டத்தின் கீழ் தகுந்த பதிவேட்டில் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்துகொள்ள வகை செய்யும். அந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படும் வரை பி. ஐ. எம். பட்டதாரிகள்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

[1st April 1970]

பாடையங்கோட்டையிலுள்ள நாட்டு மருத்துவ மத்திய வாரியத்தினால் 'A' வகுப்பின்கீழ் சிறப்புத்தரம் ஒன்றில் தற்காலிகமாகப் பதிவு செய்யப்படுவதற்கு வகை செய்து அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. இது குறித்துப் பொருத்தமான விதிகளில் அவசியமான திருத்தங்கள் விரைவில் வெளியிடப்படும்.

V Government Motion

Discussion on the Policy Note on Education.

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, "சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு@ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Policy Note on Education placed before the Council be taken into consideration."

*Thiru V. ISVARMURTI: Mr. Chairman. Sir, the 'Policy Note on Education' makes an impressive reading and I congratulate the Government on keeping up the tempo of progress of opening more High Schools and more Colleges, and also on giving free education up to the Pre-University Course to all most deserving students. I take this opportunity to make some observations on how we can improve some aspects and areas of education. I know that on Education all of us can go on talking. But I shall confine myself to secondary education and some aspects of Collegiate Education. The time has now come. Sir, when we have almost exceeded the areas to be covered by Secondary Education. I feel, Sir, that from now onwards the scope for opening more High Schools should be strictly limited and I hope the Government will give its serious consideration to this aspect. We also find a phenomenon of more and more High-School-leaving students remaining without jobs. This unemployment of school leaving students will soon give rise to other problems of so-called indiscipline and agitation among the students. This is a very serious problem on the students front and steps should be taken by the Government in this direction. I hope the Government would bestow its attention and solve the problem before it assumes unmanageable proportion. I would suggest one practical way to solve this problem. That is this. High School education should be made a terminating point. As soon as the students complete their high school education, they must be in a position to take up some job. Of course, this vocational bias is a very old one. Here, I would like to put forward a suggestion which could be adopted without much difficulty. For instance, at the moment, we do not classify the High Schools. If we take an advanced country like the United States of America, there are as many as 50 different types of schools. They call them Trade Schools. There are 50 odd types of such High Schools. I think there is good scope for diversifying High School Education and I hope that would be wise and useful for our country. Just take, for instance, the specialised teachers in High Schools. I am not talking about the multi-purpose Schools. There are Agriculture Instructors,

1st April 1970]

[Thiru V. Isvaramurti]

Music Instructors, Physical Education Directors and Craft Instructors in High Schools. At present, the Agriculture Instructors are conducting classes within the four walls of the classroom. It is not at all good, Sir. Even in my school, such classes are conducted. But I have given instructions to the Agricultural Instructors not to conduct the classes in the room and to hold them somewhere outside the classroom. The students should have practical knowledge. After all, the Instructor in Agriculture is an S. S. L. C. holder and he might have had only three months training. I, therefore, suggest that in order to enable the students to have practical knowledge in agriculture, the rural schools may be converted into agricultural schools. The students, who come out of these schools, must be in a position to take up jobs as Agricultural Instructors in High Schools in several places. Now we are having various schemes under Panchayats and these Agriculture Instructors will be very useful for that purpose. They may also be utilised to man these institutions. I would suggest to the Government that in Schools where there are 700 or 750 students, preferably a B. Sc. Agricultural graduate may be appointed and the High Schools can do away with these Agriculture Instructors. Some additional periods may be allotted for agriculture, so that boys may know the latest methods of farming, cultivation and various other aspects. Whenever I ask the students about IR 8 and the names of the pesticides, they are not able to reply, because the Agriculture Instructor himself does not know the latest development in agriculture. In order to give better training to the students at the High School Stage, where the strength of the School is 1,000 or so, the Government can consider the feasibility of appointing Graduate Teachers with higher pay, so that a good number of Agriculture Graduates may also be usefully provided with a job in teaching. Of course, it is for the Experts to decide. Like that there is a School of Arts and Crafts. The other day I had been to the School of Arts and Crafts. There the people complained about the lack of opportunity to demonstrate their talents. There are also Drawing Masters in some Schools and what they teach is not worth the name of Art. No one knows all these things. I would therefore suggest that in schools where the strength is more than 1000, a Diploma Holder from the School of Arts and Crafts, who has had better training in teaching drawing, can be usefully employed. There is also a School of Music. The same procedure may be adopted in other fields.

With regard to Secretarial courses, most of the High School leaving students take up Typewriting. I am not talking about Engineering 3-30 unit. In Western countries, subjects in these Secretarial Courses are p.m. taught properly. It is a specialised field. I think in this field under diversified Courses we can train our boys and girls, so that they can straightway take up secretarial work without undergoing further training paying heavy fees to private institutions. There are various ways by which we can deepen the content of education. For a long time, I have been advocating that such diversified courses for our boys and

[Thiru V. Isvaramurti]

[1st April 1970]

girls should take place. We are happy to note that even the Lakshmanaswami Mudaliar Commission on Secondary Education made a strong plea for strengthening the multi-purpose High School. The Basic Schools have failed and all other attempts to tackle this problem have also failed. But that does not mean that we can neglect this problem. I think that my suggestion is very conservative and can be very easily adopted. If this is done, it will go a long way towards giving employment to both the graduates and students. The other aspect of improving the content of Secondary Education would be this. I know and all who know something about education know that the P. U. C. system is a very peculiar one. This is condemned by all, who know what is the content of P. U. C. now. In other States, we have what is called Higher Secondary Schools. There the P. U. C. is linked to the High Schools like the High Schools that we have here. That kind of linking solves several problems. We need not hereafter open more of these P. U. C. Colleges. We all know that most of these P. U. C. Colleges are not quite as good as even the ordinary High Schools. They are lacking in equipment, space, staff and proper atmosphere. So, I would suggest the other way of entrusting this P. U. C. education to the well developed and established High Schools which can afford to meet the minimum requirement for introducing the Course. There should be Schools that can provide enough buildings and space and staff equipment for taking up this course. This can be introduced as an experimental measure. This will at once remove the need for opening sub-standard P. U. C. College and we can concentrate more on the degree courses.

Mr. CHAIRMAN: Now we are rising to-day at 5.30 p.m. There are ten more speakers in the list and the Hon. Minister has to reply to the Debate. The hon. Member may, therefore, kindly wind up his speech.

Thiru V. ISVARMURTI: Lastly, Sir, I wish to refer only to the integration of services of former Board High School teachers. I have already made my point clear on the floor of this House. I find from this Note also that the Government have taken a tentative decision in this regard. About 230 High Schools only are there in the State. The Headmasters have been recruited from the Board Services. So, let us not disturb the existing arrangements and pass the order on date so that all the existing Headmasters enjoy the benefits of status, promotion, etc.

(The Chairman sounded the going and called on Thirumathi Lakshmi Krishnamurti to speak.)

*THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTI: Mr. Chairman, Sir, it is a heartening thing to note that the State of Madras still continues to blaze the trail so far as education is concerned. But from the figures shown in the Policy Note on Education, I find that although

[1st April 1970]

[Thirumathi Lakshmi Krishnamoorthy]

the number of pupils enrolled in the elementary schools is an impressive one and a tribute to the work of the Department, when we come to the middle school level, the percentage of dropouts is about 58. It would be very well for the research wing of the Education Department to go into the reasons why there is such a steep drop in spite of all the improvements that the Government have made to the school and the provision of mid-day meals. It used to be said at one time that in the rural areas for want of food during the mid-day most children could not continue to go to the schools. These children went out to tend cattle and look after other small work in the household so that the older ones could be released for work in the field. But times have changed so much now that we have provided staff and equipment and more schools have been started nearer the homes of these rural children and unless they are utilised to the utmost, I am afraid all the money spent in this direction will be utterly wasted.

While such is the case in rural areas, in urban areas pre-primary education seems to be a great boon especially for those in the private sector, who conduct such schools. A couple of years ago I was discussing it with an eminent person who has been running several educational institutions and it was quite revealing to know that only through these pre-primary sections, they were able to make a clear and clean profit of over Rs. 10 thousand per annum. It would do very well for the Government themselves to come forward now and run what are called nursery schools and pre-primary schools, for it would be a real boon to the middle class people.

I find, Sir, that the nationalised text-books will be coming out for 3-40 the second year also for Mathematics and English. Recently I think p.m. text-books on Biology were also published under this scheme. After a lot of research work in the Madurai training institution, this book was published. This was a real step forward in the sense that the lessons were related to our conditions and a lot of research was put in to that end, with the result that the text-book turned out to be really a good one. The snag was that it was published in the regional language. It is as it should be. But, unfortunately, those children who have taken the subjects in the English medium were not provided with adequate number of text-books so much so these English medium children had to buy them in the private sector. They had to buy even cyclostyled copies of the text-books at double or thrice the cost of the printed text-books. That is a real handicap. I hope the Government would go into the problem and see that as long as English is allowed to be the medium of instruction, those students taking the English medium are provided with the necessary text-books. If the Government themselves are not prepared to publish them in English, they can very well entrust this work to the private sector and see that these are not only properly produced but are also sold at the correct and reasonable price so that the parents of the students are not fleeced. I would like

[Thirumathi Lakshmi Krishnamoorthy] [1st April 1970]

the Government to get samples of text-books produced in our neighbouring countries like Ceylon and Malaysia where the Governments are doing it in a very, very exemplary manner. They are very well printed on beautiful paper, profusely illustrated, and sold at a very reasonable price. With the resources at the command of the present Government here, I am sure they can equal them, if not surpass them.

But, Sir, for education to become really effective the present pupil-teacher ratio should really be reduced in the sense that the number of pupils entrusted to the charge of a teacher should be reduced and the number of teachers increased. I understand that at present a teacher has to handle a class of more than 50 students which is more than what a human being can do. As a matter of fact, I can tell you that it is a very difficult task to manage four or five children in the family. To expect a teacher to manage 50 or more children and teach them and really make them understand the subjects taught is beyond the capacity of any human being. It would be well if we can do something in this direction and really improve the standard of education. At present, Sir, even according to the note, there is a certain amount of unemployment among trained teachers. The Government propose to tackle this problem in two ways, they say, one, by reducing the intake of candidates in the training schools and second by sanctioning additional number of teachers every year. I hope they would stick to the latter and give up the former.

Now, Sir, the Government allow any number of new schools to be opened. In this connection I fully endorse the suggestion made by the hon. Member Thiru Isvarmurti, that the PUC should be really linked to the High Schools. So long the colleges were rather anxious to keep the PUC for it was a veritable gold mine to many of them. With the introduction of free education they will be too glad to be rid of this nuisance.

Sir, I have already spoken about the diversification of not only the courses but also about what is called aptitude training to be given to the students. The age of 14, I think, will be the correct age when you can assess the ability and aptitude of students. Just as it is done in other advanced countries, when children here, reach that age and when they have finished the middle school education and go to the high school, several tests could be given to them and they can be diverted to useful courses, for which they are best suited so that the loss in giving after-school education both to the white-collared workers and the specialist training for others could be avoided.

Now, Sir, coming to girls' education, it is unfortunate that nothing much has been done to rectify the faults. We have always lamented this. Except in a very few schools and colleges where we have introduced Home Science, I am afraid very little has been done in this sphere.

1st April 1970] [Thirumathi Lakshmi Krishnamoorthy]

Therefore, the Government should constitute a special committee and reconsider the syllabi for girls' education, so that girls who are really educated mainly for the marriage market will receive specialised training to look after the home and children and will also take to teaching as a profession. If they are given training in this way, I am sure we can avoid much of the present-day rush to the Science courses. Unfortunately, the present tendency among our girls is to apply for Science courses in Chemistry or Physics. I concede our girls are quite intelligent and can understand all that but, unfortunately, when she turns into a white-collared worker, when she takes up an appointment as an LDC, all her training in the college is entirely wasted. Not only her money but the money spent by the Government on her education becomes a waste. It is cheaper to give her a secretarial training course so that she will be really fit to take that job instead of wasting good money on her Science education.

Sir, coming to Tamil development, the amount which has been allotted is very inadequate. We also find a paltry sum of Rs. 5000 given to a person who has rendered the English version of Tholkappiam. We seem to be very much aware of the importance of Tamil language and are bent upon giving a real spurt to it but unless more money is allotted, I am afraid nothing substantial can be done for this.

Apart from text-books, more and more books, especially of the non-fiction variety, should be published in Tamil. For this the Government should come forward with substantial grants so that these books could be produced and sold at subsidised rates. When the Government of the United States come forward to produce books in Tamil on Astronomy, Chemistry, Physics, Medicine and so on, subsidise such publications and see that they are sold in the market and are available to the common man at reasonable prices, it is only proper for our State Government also to come forward and help those who publish and write such books. At present there is a lack of children's books properly produced both in the libraries and in the shops where parents could go and buy books for their children. Reading always enlarges their education. Publishing business is in such a miserable condition to-day that it will not be possible for private enterprise alone to do it. It is, therefore, the duty of the Government to come forward and publish books for children. In fact, it is not as easy as the production of books for adults.

With these words, I conclude. Thank you, Mr. Chairman.

Thiru M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, at the very outset, I must offer my warmest congratulations to the Government on this innovation of not only setting apart a day for the discussion of the policy of the Government but also of placing on the Table of the

[Thiru M. Rajah Iyer]

[1st April 1970]

House a comprehensive note and a pleasing note on education, the salient features of which, I am sorry, seem to have gone unobserved. It is a very happy day for teachers, the 1st of April 1970, and there can be no April fooling about it, as was referred to by the hon. Member Thiru Swaminathan about the invitation to the party this evening. I am really happy that the Hon. Minister's Budget speech and the Policy Note on Education placed before this House as well as the Assembly have extended a number of concessions for which the teachers have been pleading for a number of years. For this the teachers are really grateful to the Government. The Policy Note placed on the Table of this House which came to me last evening contained a few more surprises so much so that they cannot be adequately grateful to the Government. It speaks of raising the minimum pension of teachers from Rs. 20/- to Rs. 30/- and it will be applicable to all teachers including the aided school teachers. I find that the new formula for the computation of pension is to be worked out taking into account only the last 12 months' salary in the case of teachers also as in the case of Government servants. Of course, I am hoping that the dearness allowance, a part of the dearness allowance would also be merged with pay for purposes of calculating the pension of teachers. But, on the whole, I must say that this Policy Note on Education is a document of which the Government and the Department of Education could legitimately be proud, and is one of the best that I have seen in my career as a teacher, or as a legislator, a note that puts forth the salient points on education in its various aspects, and the policy of the Government. I am extremely grateful to the Government indeed for having placed it before us and for the concessions that have been extended to the aided school teachers.

I am happy, Sir, that the minimum pension is to be raised from Rs. 20 to Rs. 30 for teachers. At the same time, I cannot help feeling that I will be failing in my duty if I do not point out that there is one category of teachers, the graduate teachers and Headmasters who retired prior to 1958, to whom justice has not yet been done. Of course, as I said, we are grateful to the Government for granting this pension. That is almost a dream come true. But there would be a very anomalous situation still. That I am bound to point out. I am sure on the 1st of April, perhaps on the 1st of May when retired teachers call up at the Madras Treasury, there will be an elementary school teacher probably with higher grade qualification calling up with a pension payment order for Rs. 30/- which is to be the minimum pension and by his side will be standing a very distinguished retired Headmaster of the P.S. High School, my friend Thiru A.K. Sitaraman who was also the President of the South India Teachers' Union producing his own pension payment order for a pension amount of Rs. 35/-. Between the elementary school teacher's pension of Rs. 30/- and the pension due to the Headmaster of a reputed institution in the City of Madras, there is only a difference of Rs. 5/- because we have not revised

1st April 1970]

[Thiru M. Rajah Iyer]

the scale of pension for which that category of teachers are eligible. I hope that this anomaly would also be referred to Dr. Paul Committee and a very reasonable decision taken.

We are really happy, Sir, that there is mention here about the Paul Committee and how it is going to rationalise the service conditions and security of tenure of teachers. Service conditions and retiring benefits of aided school teachers are all going to be considered and recommendations made to Government. It is mentioned how the Government have decided to take prompt action on the Report of the Committee. There is, however, one thing that greatly enthralls us. Contrary to the existing belief that Committees and their reports seldom reach the point of action and that it is only an alternative to action, here in the note it is stated that the Government will take prompt action on the Report of the Committee that has been constituted to go into the service conditions of teachers.

Sir, the hon. Member Thiru Isvarmurti referred to the fact that teachers must have adequate training. May I point out to him as an elder in the field that if there is one thing of which we here can be proud, it is the highest percentage of trained teachers that we have in the country? I do not know how to characterise it in correct parliamentary language. I must, however, say, lest I should be guilty of any unparliamentary expression that it is incorrect to say that the music teacher, the physical education teacher, the craft teacher and the art teacher does not know his subject because unless he is qualified, and fully qualified, he cannot get into any educational institution in the State of Tamil Nadu, whatever may be the state of affairs in other States. It is a thing of which we are all proud. That is why we are asking for reasonable emoluments and retiring benefits for these teachers, all of which are being conceded to us. It is an impressive record for the Government as well as the Education Department that they have produced this explanatory note. They deserve our unreserved praise and congratulations on that.

Having said that, I would like to point out one or two things where certain vigilance is required. Our expenditure today on education is Rs. 68.8 crores, about 23 per cent of the total revenues of the State. That perhaps comes to about Rs. 17 per capita. We are thinking of raising it to Rs. 54 per capita by 1985-86, say, after 20 years. If the present price levels continue, we are working up to a target of Rs. 54 per capita while today the expenditure on education in our State is only about Rs. 17 per capita. This is much higher than the All-India average. Therefore, when we compare this with what prevails in other countries, we must, first of all, realise what a poor country we really are. Our hon. friend Thiru Isvarmurti referred to about 50 different types of schools in America. I hope he realises that in America the educational expenditure is Rs. 1154 per capita, while we are working

[Thiru M. Rajah Iyer]

[1st April 1970]

up only to a total educational expenditure of Rs. 54 per capita in the year 1985-86. We will not be doing justice in such a matter to compare under-developed countries with highly developed countries like America and Russia where we are told that the per capita expenditure on education is fairly very high. I do not want to tire the House by giving statistics in respect of this matter. But I may say that there is only one means by which we can increase this per capita expenditure on education to any significant extent. The Government may not be able to find the entire amount. Private enterprise will have to come forward. It will have to come forward in an impressive way to supplement what the Government are doing. But, unfortunately, private enterprise does not financially play that significant part that it must. In fact it has been pointed out that in our country they suffer from two weaknesses. One is the unscrupulous conditions in which the managements function to remedy which we have set up the Committee. I hope the conclusions of the Committee would be implemented. The second unfortunate weakness in private enterprise in our country is its very precarious finances. That is why the Hon. the Minister for Education, wherever he goes, appeals to private enterprise to come forward with great contributions, appealing to philanthropists to adopt educational institutions. Unless private enterprise comes forward on a much larger scale, our per capita expenditure on education cannot go up appreciably or significantly.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

3-50 Thiru M. RAJAH IYER: I will just refer to one or two more p.m. points and finish, Sir.

Sir, I was happy that a day was set apart for discussing the educational policy of our Government. I thought we would have had it all in our own way. But, unfortunately, due to pressure of time and the real Tea party on the other side which is to be a real one contrary to the fears expressed by the hon. Member Thiru Swaminathan, I have to race against time.

Sir, the Madras Educational Rules require revision. They are not up-to-date. They contain certain rules that are very much out of date. I hope even as we are going through the service conditions of teachers, we would also revise the educational rules, particularly rules relating to class strength. The hon. the Lady Member referred to it. According to the rules, we should not have more than 45 boys in a class. Regarding the nationalisation of text-books, I would refer to one aspect of it and also warn the Government against it. According to the Madras Educational Rules, the correspondent of a school can prescribe any approved text-book as long as the particular book has not been removed from the list of approved text-books. If the Government are going to nationalise all the text-books, they have to amend the rules

[1st April 1970]

[Thiru M. Rajah Iyer]

suitably. I would also like to take this opportunity to appeal to the Government to make all the books available in May itself. If the nationalised books are not there in the market even by May, then the schools and students would be handicapped to a very great extent. I know it is going to be a stupendous task to make them available in May, as there are bound to be writ petitions and all that questioning the action of the Government. Therefore, it is high time that the Government told the private enterprise that they must be ready to step into the breach and see that the schools and the students are not inconvenienced in the least.

Sir, we are happy to note that there are 23 training colleges and the Government feel that there is no need for additional training colleges. But I would just like to point out one contradictory attitude of the Government in this regard. Last year we were proud of the fact that according to the education note of 1969, three more training colleges were to be started in Tamil Nadu and the names of the new institutions were given taking the total of training institutions to 23, in our State of Tamil Nadu. It was also said that these colleges would serve the teacher training purposes and that there was no need for opening new colleges. Sir, one of the three institutions mentioned in the last year's note was the St. Justines Training College for Women which plays a very important role in training women teachers, ideal teachers for the profession. But when they applied to the Government for grant, they were told that because they started the institution without Government consent or concurrence, Government would not give them any grant. We have put it down in our note on Education that this is one of the three new institutions started this year. We are proud of every one of these institutions. Having said that, would it be fair on the part of the Government to say that they will not give any grant? The College was started with the permission of the Madurai University and it is affiliated to that University. Therefore, I would like the Government to reconsider their attitude towards the grant for all the 23 institutions which have been in existence even during the last year.

Lastly, Sir, I would like the Government to order that all the educational institutions reopen on a particular day in the year. The reopening date is a very crucial date, not only for the schools themselves but also so far as service conditions are concerned. If the teachers attain superannuation after the reopening of the school, they can remain in service throughout the academic year so that there will not be any manipulation of the date of re-opening by the managements. Therefore, I would request the Government to lay down a fixed date in June on which all schools should reopen so that the schools can finish the admissions in time. It will be convenient also for those students who want to leave the school. They can apply ten days prior to the stipulated date and get into some other school. If this is done, we in

[Thiru M. Rajah Iyer]

[1st April 1970]

Tamil Nadu can be really proud of the innovation. If all the secondary schools and the elementary schools reopen on a particular date, it will be a great convenience to the parents as well as the students.

I would like the Government to consider the few suggestions that I have made.

Thank you, Sir.

4-00 *திரு எஸ். ராகவானந்தம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்விக்கொள்கை மீது நிரம்பப் பேசவேண்டும் என்று தயார் செய்துகொண்டு வந்திருக்கின்றேன். ஆனால் தங்கள் கை மணியின் மேல் இருப்பதால், பயிற்சி மொழி பற்றி மட்டும் என்னுடைய கருத்தை வழங்கி அமரலாம் என்று கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றைய தினம் ஆட்சி செய்கின்றது. அந்தக் கழகத்துக்கு ஆட்சி மொழிக் கொள்கை, பாட மொழிக் கொள்கை என்று கொள்கைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு ஏற்பத்தான் நம்முடைய பாடமொழிக் கொள்கை அமைந்திருக்கின்றது. 1967-68-லிருந்து பி. ஏ. வகுப்பிலும், 1968-69 முதல் புகழுவகுப்பிலும் அறிவியல் பாடங்களில் பாடமொழியாக தமிழ் மொழி கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. அதற்கு ஏற்ப பி. யூ. சி. படிக்கின்ற மாணவர்கள் அதே பாடங்களைத் தொடர்ந்து பி. எஸ்ஸி., பி. ஏ.-லும் படிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து அதற்கேற்ப தமிழிலேயே பாடப் புத்தகங்கள் ஏற்பாடு செய்ய, மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, பாடப் புத்தகங்கள் தயாராக இருக்கின்றன. இப்படித் தமிழைப் படிப்படியாகப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வருவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையாகும். இன்றைய தினம் கல்வி அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய நாவலர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அதிகார ஏடான “நம்நாடு” இதழில் 12-2-65-ல் எழுதிய தலையங்கத்திலிருந்து இரண்டொரு வரிகளை இந்த அவையின் அனுமதியுடன் படிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். 12-2-65-ம் தேதிய “நம்நாடு” இதழில் நாவலர் அவர்கள் எழுதிய தலையங்கத்தில், “வட்டார மொழிகள், அந்தந்த மாநிலங்களின் முழு ஆட்சி மொழிகளாகத் திகழ வேண்டும். தாய்மொழியும், வட்டார மொழியும் பாட மொழிகளாகும் தகுதியை எல்லா நிலையிலும் பெறவேண்டும். ஆங்கிலம் தேவையான பாடத்துறைகளில் தேவையான அளவுக்கு உதவி மொழியாக என்றென்றும் இருந்துவரவேண்டும் என்பது இந்தக் கழகத்தின் கொள்கை. அரசியல் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவு அடியோடு நீக்கப்பட்டு, மேற்கண்ட கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய சட்டப்பிரிவுகள் அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெறச்செய்யவேண்டும். செய்வதைச் சொல்லவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். செய்வதைச் சொல்ல வேண்டும் இது தலையங்கம் ஆகும். அன்றைய தினம் சொன்னோம். இன்றைய தினம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆங்கிலம் தான் பயிற்சி மொழியாகக் கல்லூரியில் இருக்க வேண்டும் என்பவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் அந்தக் கொள்கை சரியான கொள்கை அல்ல என்பதையும், தமிழ்தான் பயிற்சி மொழியாக வரவேண்டும் என்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் பிரசாரம் செய்து, அந்தத் தமிழ்மீது ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த மொழிகளை, குறிப்பாக இந்தி மொழியை எதிர்த்து, அதற்காகச் சிறைசென்று மக்களிடத்தில் செல்வாக்குப்பெற்றுத் தான் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறோம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் கழகப் பொதுச் செயலாளராகவும், கல்வி அமைச்சராகவும் இருக்கக்கூடிய நாவலர் அவர்கள் அன்றையதினம் எழுதியதைப்போல, செய்வதைத்தான் சொன்னோம்; இன்றைய தினம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

அதற்கேற்பத் தான் பிற மாநிலங்களில் கூட தமிழில் பயிற்சி பெற அங்கே துணைப் பேராசிரியர்களை நியமிப்பதற்காக 4 ஆயிரம் முதல் 25

[1st April 1970]

[திரு. எஸ். ராகவானந்தம்]

ஆயிரம் வரை இந்த அரசு மானியம் கொடுத்திருக்கிறது, கொடுத்து வருகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், தமிழிலேயே வழக்கு மன்றங்களில், சிவில் குற்ற விசாரணை மன்றங்களில் வாக்கு மூலங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த ஆண்டு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆங்கிலத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆங்கிலத்தில் எம். ஏ. படித்து, துணைப் பேராசிரியராக வரக்கூடிய தகுதி உள்ள மாணவர்களுக்கு, அவர்களது படிப்புக் காலத்தில் மாதம் ரூ. 100/- மானியம் கொடுத்து வருவதுடன், அப்படி 40 மாணவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து வருகிறது இந்த அரசு. இதைப் பார்த்தவுடன் என்னுடைய மகனைக் கூட இந்த ஆங்கிலப் பாடம் எடுத்துப் படிக்கச் சொல்லலாமா என்று தோன்றுகிறது. ஆக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பயிற்சி மொழிக் கொள்கை, அதனுடைய அரசியல் கொள்கைக்கேற்ப இருக்கிறது என்பதை நான் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். பாராளுமன்றத்தில் எங்களுடைய கழகத்தைச் சார்ந்த ஒரு உறுப்பினர் பேசும்பொழுது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி உயர்ந்தி மன்றம், மற்றும் சுப்ரிம் கோர்ட் (தலைமை நீதி மன்றம்) போன்றவற்றின் குறிப்பிடத்தக்க தீர்ப்புக்களை வெளியிடுவதற்கு “சட்டப் பத்திரிகை” ஒன்றைத் தமிழக அரசு வெளியிடப்போகிறது என்று கூறியிருக்கிறார். அதற்காக மானியம் வழங்கப்படுமா என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்குப் பதிலளித்த சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மானியம் வழங்குவதற்கில்லை என்றும், நான் அதைத் தனிப்பட்ட முறையில் நல்ல நோக்கமென்று கருதுகிறேன் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். மேலும் இந்திய மொழிகளில் சட்டப் பத்திரிகைகள் வர வேண்டும் என்பதன் நோக்கம் நீதி மன்ற மொழிகளாக அந்தந்த மாநில மொழிகள் வர வேண்டுமென்பதே ஆகும். இந்தத் திசையை நோக்கி மேல் நடவடிக்கை மத்திய, மாநிலச் சட்டங்களை அந்தந்த மாநில மொழிகளிலேயே மொழி பெயர்த்த லாகும். இந்தத் துறையில் மிகுந்த முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை. பல மாநிலங்களில் அரசாங்கத்திடம் உற்சாகமிருந்தாலும், காரியம் ஆற்றப்படவில்லை. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் தமிழில் மொழி பெயர்க்க வேண்டுமென்று ஒரு கமிஷன் உள்ளது. அதன் தலைவரும் ஆர்வம் உள்ளவராக இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசின் கொள்கை உயர்நீதிமன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் அந்தந்த மாநில மொழிகளில் நடக்க வேண்டும் என்பதாகும். அவ்வாறு செய்யப்படுமானால், நம்முடைய வழக்கறிஞர்கள் டெல்லி போகும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு வசந்த பாய் அவர்கள் 4-10 சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்வேன், எங்களுடைய கொள்கை டெல்லியிலே கூட வழக்கு மன்றத்தில் தமிழில் பேச வேண்டும் என்பதாகும். தமிழில் பேசினால் வாதத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்களா, அது நமக்குப் பலனளிக்குமா என்பன போன்ற சந்தேகங்கள் அவர்களுக்கு எழும். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். பாராளுமன்றத்தில் இன்றைய தினம் தமிழில் பேசுகிறோம். ‘Impossibility is a word found in the dictionary of fools’ என்று நெப்போலியன் சொல்லியிருப்பதற்கு ஒப்ப, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டது. எங்களுடைய தாய் மொழியிலே டெல்லியில் வழக்கு மன்றத்தில் பேசக் கூடிய காலம் ஒன்று வரும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு. இப்போது நாம் பாராளுமன்றத்தில் தமிழில் பேசினால், அது அங்கே மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது.

திரு ஜி. ஸ்ரீநாதன்: நம்மிடம் வழக்கு கொடுப்பார்களா?

திரு எஸ். ராகவானந்தம்: அந்த நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் நாம் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் பிரச்சாரத்தில் வல்லவர்கள் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். பாராளுமன்றத்தில் நாங்கள் தமிழில் பேசுகிறோம் என்ற காரணத்தினால், எங்களுக்கு

[திரு. எஸ். ராகவானந்தம்]

[1st April 1970]

வாக்குப் போடாமல் இருந்து விட மாட்டார்கள். அதுவும் அங்கே பேசுகிறவர்கள் ஆங்கிலம் தெரியாதவர்கள் அல்ல. நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி, திருமதி லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியவர்கள் இங்கு தமிழிலேயே பேசினால் நல்லது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் வேண்டுமானால், ஆங்கிலத்தில் பேசட்டும். அது கேட்பதற்குச் சவையாகக் கூட இருக்கிறது. அவர்கள் அந்த வழியிலே வந்தவர்கள், மற்றவர்கள் தமிழில் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்களுக்கு இந்த மன்றத்தில் உறுதி கூறிக்கொள்வேன். ஒரு காலம் வரும். டெல்லியிலே வழக்கு மன்றத்தில் நாம் தமிழில் வழக்காடி, அது பதிவு செய்யப்பட்டு, தீர்ப்புக் கூற வேண்டிய நிலை வந்து தான் தீரும். அப்படி வரவில்லை யென்றால், யாராவது அதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பார்களே யானால், தலைமை நீதி மன்றம் சென்னையிலேயே, தமிழ் நாட்டிலேயே இருக்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே இந்தப் பாட மொழிக் கொள்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கையாளும் முறை மிகச் சிறந்தது. அதன்படி இன்றைய தினம் பல்வேறு காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதே நேரத்தில் ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணித்துவிடவில்லை என்பதற்கு உதாரணம் ஆங்கிலத்தில் எம். ஏ. பட்டம் பெற விரும்பும் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் ரூ. 100/- மானியமாகத் தருகிறோம். 40 மாணவர்கள் அதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் தாய் மொழியான தமிழுக்குத் தர வேண்டிய இடம் தந்து விரைவாகப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வருவதில் இந்த அரசு அக்கரை காட்டி வருவதற்கு என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டு தலையும் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*Thiru A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, in view of the short time that is available, I shall not waste my time in complimenting the Education Department, though there are many aspects on which they could be complimented. I shall refer only to certain points, which I would like to bring to the notice of the Hon. the Minister for Education for suitable rectification, if he thinks fit.

Firstly, Sir, in South Arcot district, we have, apart from the Annamalai University, four Colleges, one at Cuddalore, another at Vridhachalam, the third at Villupuram, and the fourth at Tindivanam. Now the principal mortality at the College of Cuddalore—when I say mortality, I refer to the mortality caused by transfers—seems to be rather heavy, in that, during the past 5 or 6 years, we had more than 5 or 6 Principals in charge of the College at Cuddalore. One of the reasons why Government Colleges are not able to achieve the results achieved by certain of the private Colleges is that there is no continuity in the management of the Colleges. I would like to make an earnest plea to the Hon. the Minister for Education to select only those gentlemen who are willing to serve in these Institutions for a period of at least 3 or 4 years. If the Principal is changed every year, it leads to a certain lack of continuity in the management of the Institution. The very useful contacts that are built up between the student and the Principal are lost and we see all the confusion that there is to-day in the educational field. Many students, I believe, in the first year Degree Course have in my own district, gone on what is known as an educational hartal, refusing to sit for the very simple Annual Examinations

[1st April 1970]

[Thiru A. R. Damodaran]

that are held in such Institutions. I know it is impossible to ask for a definite rule that every person should continue in the same post for three or four years. But the interest of the Institution requires that the Principal should be given a fairly stable period of management so that not only should he be able to build up healthy contacts with the students but also with the parents and the general public who have subscribed so much for the benefit of the Institution.

Sir, I think the Cuddalore College was started in the year 1965. Very beautiful buildings have been put up on the marina at Cuddalore. When we see such buildings along the marina there, our one aim is that it should compare favourably with the Presidency College at Madras. 4-20 I am happy that during the last two years more than Rs. 10 lakhs have p.m. been spent to provide these buildings. There is, however, one deficiency which has not been corrected. We have no Science Degrees at all in this college. Although six years have elapsed, we have only the B.A. Courses in Economics and Tamil. I think we have B.Sc. in Mathematics but we do not have a course in Physical Sciences such as Physics, Chemistry, Botany, and Zoology. These have not yet been introduced in the College. I would like to plead earnestly on behalf of the students of that College that at least from 1970-71 steps should be taken to introduce at least two Science Courses, so that the students passing out of the P.U.C. from that College may not have to go to other colleges for higher education in scientific subjects.

The other thing I wish to refer to is the problem created by free education in the P.U.C. When free education was introduced in P.U.C. we anticipated a great deal of difficulty. Indeed, a great deal of difficulty was felt particularly in respect of a city aided College where they levied fees and collected them from the students. This aroused a great deal of public feeling. I am glad the Government have corrected their stand in the sense that they have at last come forward to give advance grant for the loss of income that would result to these institutions by the introduction of free education in P.U.C. One of the difficulties of the Private Managements is that they do not have sufficient resources to pay the salaries of the staff, and this decision of the Government, I think, will help a great deal in mitigating the hardship of these private institutions and enable them to pay the salaries to their staff in time. I hope during the coming year also the grant for the first quarter will be paid in the month of July itself so that unnecessary difficulties may not be caused to the private institutions in this regard.

Another matter to which I would like to refer is the need for playgrounds for our Schools. I realise that our State is already spending a considerable amount of money on primary and secondary education.—I think to the extent of rupees sixty crores. But one of the greatest handicaps in the mofussil districts is that there are many towns where adequate playgrounds are not available for schools with the result that

[Thiru A. R. Damodaran]

[1st April 1970]

we find the boys of very backward areas having to play about in roads, in pavements, and in very many undesirable places. I have always felt that this is a thing which has to be remedied very quickly, if we want to bring happiness and joy to the students who study in our Schools. Although the District Sports Councils are spending money in providing good playgrounds, these are meant more for the general public and the schools are not able to take full advantage of them though, of course, these grounds are also given for the benefit of schools. I would request the Hon. the Minister for Education to prepare a plan by which we could begin acquiring even in this year about 10 acres of land in every town having a population between 20 to 40 thousand. In areas where the population is between forty and eighty thousand, they may acquire 20 acres of land. All these playgrounds may be used as common playgrounds for all the High Schools in that area and possibly schools located within one or two miles from the Town. This would be a great help because I remember when I was a student of the Christian College High School, which was located in a very crowded place in the City, we had to walk to the Caithness Hall Playground. We used these grounds in common with the other Schools. I realise the difficulty of the Government in that they lack funds. It would not be possible, therefore, to have a separate playground for every High School in the State. We have more than 2,500 of them. It is, therefore, with this idea that I have suggested the possibility of having a general playground. I would earnestly plead that at least the principle of my suggestion may be actively explored, especially in view of the fact that the cost of acquisition of land is increasing day by day and it may be very expensive, if not impossible for us, to find playgrounds in the year 1980.

Sir, I have already spoken about the medium of instruction. I have stated in clear terms that we are one with those who want that instruction should be given in Tamil. All that we ask for is that we should give the liberty and freedom for our boys to choose whatever medium they like for their studies. It cannot be denied that in every country in the world the mother tongue is the medium of instruction in schools and colleges and even in Universities. But we must realise that even the English language, though it is considered by many as a pure language, is itself an impure language in that it had to borrow heavily from Latin and Greek and even from French. In fact, my hon. Friend Thiru Vasantha Pai will bear me out when I say that in the legal profession almost all the writs we move are termed in borrowed Latin phrases such as the Writ of Mandamus, the Writ of Certiorari, the Habeas Corpus, etc. These phrases have been borrowed from the Latin language. Therefore, when we make a plea that a certain amount of time should be given for the development of the language as the medium of instruction, it is not because we have developed any vested interest in a particular language but because we have a vested interest and a deep and personal vested interest in the welfare of our students who happen to study in our

1st April 1970]

[Thiru A. R. Damodaran]

educational institutions. The Hon. the Minister for Education has been very understanding on this issue. The fact that he has understood the problem is borne out by the fact that the Government have extended the system of introducing Tamil medium only in Government Colleges. They realised the tremendous difficulties and the opposition likely to come from the student population, who are studying in those institutions. As I have often declared, in such matters, it is better to leave the option to those who pass through the institution rather than leave it to those who have no chance of entering the institution again and who came out of the institution a long time ago. With these words, I thank you, Sir, for having permitted me to take part in this discussion.

Mr. CHAIRMAN: Now, seven hon. Members want to speak. The Hon. the Minister for Education wants at least half-an-hour to reply. That means even at 5 O' clock, the members' speeches should be over. If I allow 10 minutes for each member, only five can participate in the discussion. If each member restricts his speech to 5 minutes, then I can allow all the other Members.

Thiru A. R. DAMODARAN: We are dealing only with Industries tomorrow. We may allow Members to participate in this debate during the rest of the day and if it is convenient and acceptable to the Hon. the Minister for Education, he may reply to the debate tomorrow.

Thiru S. RAGHAVANANDAM: Along with industry, I want to couple labour policy. I would like to have half-an-hour tomorrow.

Thiru G. SWAMINATHAN: There seems to be a conflict between members who have already spoken and who are yet to speak!

Thiru K. S. ABDUL WAHAB: We may extend this debate to tomorrow also.

Mr. CHAIRMAN: It is agreed that the Hon. Minister will reply to the debate tomorrow. Even then each Member will have only 10 minutes, as we have 7 more members to speak.

Thiru C. V. RAJAGOPAL: Every member wants an opportunity to express his views in the House.

Mr. CHAIRMAN: Yes, correct.

*Thiru G. VASANTHA PAI: Mr. Chairman, Sir, I have seen this 'Policy Note on Education' and I feel that the effort is very commendable. But there are certain points which I want to bring to the notice of the Government and the Hon. Minister because I do not think the statements made are absolutely correct as a statement of fact.

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1st April 1970]

For example, on page 7, in paragraph 13, it is stated that the State of Tamil Nadu has implemented the University Grants Commission's scales of pay for College Teachers. I think even though the Government have accepted the report, they have not implemented the recommendations in to. The University Grants Commission said that senior Lecturers to the extent of 25 per cent of the staff should be given the benefit. I am told that this has not been done. Again Assistant Professors, Grade II, are given only the Tamil Nadu Government scale of pay, namely, Rs. 200 or Rs. 300, whereas the scale of pay recommended by the U. G. C. is much higher. Then, Sir, the U.G.C. specifically recommended that three weightage increments should be given for every three completed years whereas the Tamil Nadu Government have promised only one. So, while I welcome the statement of the Tamil Nadu Government that they have accepted the scales of pay of the U. G. C., I would request them to implement it in all its aspects, for this reason. After all, the contribution of the Tamil Nadu Government comes to only 20 per cent and the balance of 80 per cent is borne by the Central Government. So, there can be no harm or difficulty in the Tamil Nadu Government implementing the U. G. C.'s scale of pay in full. The Government may also extend it to affiliated colleges.

Another thing which I would like to submit in this connection is that the temporary appointees like Tutors and Demonstrators should not be left in the lurch, having to wait at the end of every 9 months of service for a period of two or three months to have their temporary status converted to one of permanency. What happens is, there is no security of tenure for these Tutors and Demonstrators and this results in their interest in education and teaching being reduced to the minimum. Therefore, the question of giving security to such temporary people may also engage the attention of the Government.

Sir, another aspect of the matter which I wish to bring to the notice of the Government is this. I find that in a premier institution like the Presidency College, the Professor in charge of Economics is transferred in mid-term from one College to another. After all, the Presidency College to which I had the honour to belong is one of the premier educational institutions in the State. If the students are to meet with a new Professor during the middle of a term, they would lose all the trend in education on the topics they are studying and they will find that they are not able to devote themselves with that amount of efficiency as they otherwise would, under the tutelage of one and the same Professor. This method of transferring Assistant Professors and Professors during a term, I say, should be stopped. The Government should see that such transfers take place only at the end or before the beginning of the academic year.

Another matter which I would like to mention is in regard to man-hours. The man-hours should be reduced, whether it be for Tutors or

[1st April 1970]

[Thiru G. Vasantha Pai]

Demonstrators or Professors or those in charge of Laboratories. I should think it should not be more than 14 hours a week. Sir, I agree with the view expressed by the hon. lady Member Thirumathi Lskshmi Krishnamoorthy that to put a teacher in charge of 52 students is too much of a burden on the teacher. I have known instances where it has been brought to my notice that in some educational institutions, teachers almost faint even while teaching students at 3 or 4 O'clock, and they are unable to take the next class. They come to the waiting room and sleep off. They are evidently overburdened with the work. This should definitely be reduced and the strength also per class should be reduced to 30 or there should be a maximum of 40 as was prevalent in the past.

While appreciating that the Central Government and the State Government have taken over the Madras Institute of Technology on the basis of 66 2/3 and 33 1/3 ratio, I am happy that this sick mill or the sick institution has come under the Government tutelage for the reason 4-30 that this institution was causing anxiety to many and it is good that p.m. the Government have taken it over. I would like to administer a word of caution to the Government in the matter of interfering with the private institutions which have been in this country for a long time. Sir, a tendency has developed now because of the free education policy adopted by the Government and fee compensation paid to the Management, of the Department officials taking the place of the management in the colleges. I should say that the Government must cry a halt to this. Institutions like Don Bosco, the Madras Christian College High School, and the Ramakrishna Mission High School are institutions which have a great standing. They are doing dedicated work in the sphere of education. The Government may in its own benign way bring to bear on these institutions their influence, but I would say that this should be only restricted to the extent of giving salaries to teachers and there should not be any interference on the part of the department officials in the management of these schools. In other words, these Institutions which render such dedicated service in the field of education should be left severely alone unless they transgress rules of good behaviour. I have no objection to such erring institutions being brought to book. Government control should go to that extent and not to the extent of exercising control over the management itself. The teachers also must be made aware of this. Otherwise, they rush to the Government for every possible difference between themselves and the institutions. Sir, I have had occasion to talk about this before the Commission where I was called upon to give evidence. I do feel that the Christian Institutions and the Ramakrishna Mission Institutions and other such Institutions, which have come up in this country and are doing dedicated work in the cause of education should be allowed sufficient freedom to function effectively. I know our Government are not exercising control with any ulterior motive or anything like that. I only want that the control should be reduced to the minimum, namely,

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1st April 1970]

checking up whether these institutions are spending the money properly whether the teachers are paid properly and the like. They should not interfere with the management of the schools. The schools should be left to feel that their self-respect is not wounded by any outside interference.

The last matter which I wish to bring to the notice of the Government is the one which I had already referred to on the floor of the House on an earlier occasion. Free education is always a burden on the State and if this burden on the exchequer of the State is not seriously thought of by students, who take advantage of free education, free education should be stopped where the students do not take advantage of it and fail in the examination. If the student does not make any progress in education and goes to the school only for the sake of taking midday meals, the Government should stop providing such student further educational facilities. I think the Hon. the Minister for Education accepted my suggestion when I made it last time. But I find there is nothing in the policy note about that aspect of the matter.

The last thing which I wish to bring to the notice of the Minister and the House is this. The hon. Member, Thiru Raghavanandam, referred to me during the course of his speech. I never attacked the Tamil language or its influence on the people. I said I was myself learning the language and would talk in it, if I had the opportunity. I repeat I have great respect for that language for what I said and what the hon. Member Thiru A.R. Damodaran pleads is that the choice of medium of instruction should be left to the students themselves. Sir, it is not as though I am taking advantage of something which affects. I have passed that age when I may have to go to the school and study English. What I plead is that what has been good to me and what has proved good to me should not be denied to the younger generation. If they want to study in English, let them be given the opportunity to study in English. That is all we are saying. If they want to study English and Tamil, let there be both the media, for the Science subjects as well. I am not standing in the way of Tamil medium coming in Science Courses. But I am only saying that in the present circumstances, the only best medium of instruction in Science subjects is English. I think I have that much of freedom to express my opinion here, but I seem to have thrown a stone in the hornet's nest and several Members came down upon me on the last occasion. That is because they did not understand the spirit of what I said. I have gone to 300 Schools and obtained the views of teachers in confidence. Many of them belong to the Government's own party. They have expressed to me their difficulty in translating scientific terms and expressions into Tamil language. It is only after that that I came up with a Resolution before this House. I do not want to make any secret of it. I still believe and I am one with Thiru A.R. Damodaran—

[1st April 1970]

[Thiru G. Vasantha Pai]

I am glad there is at least one member who can think without any passion or feeling in the matter—that scientific education should not be denied to our children and they should have the opportunity to choose their medium. Thank you, Sir.

[Deputy Chairman in the Chair]

* திரு ஏ. பி. ஜனார்தனம்: தலைவர் அவர்களே, கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், கல்வித் துறை அலுவலர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 10 நிமிடங்கள் எனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள் நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். தற்போது படிக்கிற மாணவர்கள் ஏதோ ஒரு பட்டம் பெற வேண்டும், அப்புறம் வேலை தேடி அலைய வேண்டும் என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரிப் பட்டம் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் மாணவர்களிடமிருந்து ஒழிய வேண்டும். அது ஒழிந்தால் ஒழிய விமேர்சனம் இல்லை. மாணவர்கள் உயர் வகுப்பில் படிக்கும்போதே, நாம் இன்னின்ன வழிகளில் செல்ல வேண்டும் என்று வழி வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பட்டம் பெற்றால் தான், முன்னேற முடியும் என்ற எண்ணத்தை விட்டு விட வேண்டும். ஷேக்ஸ்பியர், பெரியார், கலைஞர் போன்றவர்கள் பட்டம் பெற்று இவ்வளவு சாதிக்க முடிந்தது? இன்ன விண்ண மாணவர்கள் இன்னின்ன அமைப்பைக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களின் பள்ளி ஆசிரியர்களே, அந்த மாணவர்களின் பெற்றோர்களைக் கலந்து நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

நம் தமிழ் நாட்டில் 200, 400 தொழில் பள்ளிகள் திறக்கப்பட வேண்டும். 11-வது வகுப்பு முடிந்த உடனே கல்லூரிக்குச் செல்ல விரும்புகிறவர்கள் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் மட்டும் தான் கல்லூரிக்குச் செல்ல வேண்டும். மற்றவர்களைல்லாம் 11-வது வகுப்போடு முடித்துக்கொண்டு, ஏதாவது ஒரு தொழிற் பயிற்சியில் ஈடுபட வேண்டும்; அந்தத் தொழிற் பயிற்சி எதுவாக இருந்தாலும் சரி, பரவாயில்லை. எந்தத் தொழிலும் இழிவு இல்லை. அது தான் உயர்ந்த தொழில், இது தான் உயர்ந்த தொழில் என்று கிடையாது. அது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நம் முடைய முன்னோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரிப் பல தொழிற் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கும்போது, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் அந்த மாதிரித் தொழிற் பள்ளிகளை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்த்து வந்து நாமும் அந்த மாதிரி ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாணவர்கள் 11-வது வகுப்பு படித்து முடிப்பதற்கு முன்பு நம் இந்தியா முழுவதும் சுற்றிப்பார்க்க வேண்டும். ஐரோப்பிய நாட்டில் இந்த மாதிரி நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்காவிட்டால், அவர்களின் படிப்பு முற்றுப்பெற்றதாக ஆகாது. ஆகையால் நம்முடைய 11-வது வகுப்பு மாணவர்களையும் ஒரு மாத காலம் இந்தியா முழுவதையும் சுற்றிப்பார்க்கச் செய்யவேண்டும். நம்முடைய மாணவர்களைப் பார்த்து அஜந்தா தெரியுமா, எல்லோரா தெரியுமா, டெல்லி தெரியுமா, என்று கேட்டால், தெரியாது என்று தான் சொல்வார்கள். ஆகையால் இந்த மாதிரி ஒரு சுற்றுப் பயணத்தைக் கட்டாயப்படுத்துவது மிகவும் அவசியமாகும். அடுத்ததாக நம்முடைய கல்வித் திட்டத்தில் வாழ்க்கைக் கலையையும் ஒரு பாடத் திட்டமாக அமைக்க வேண்டும். நாம் வாழ்க்கையை எப்படி அமைத்துக்கொள்வது போன்றவற்றை அதில் கற்பிக்க வேண்டும். இப்போது ஒருவருக்குத் திடீரென்று பணம் வந்து விட்டால், என்ன செய்வது என்று தெரியாது. திடீரென்று லாட்டரியில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வந்தால் என்ன செய்வது என்று தெரியாது. எனக்கே கூட ஒரு லட்சம் லாட்டரியில் விழுந்தால், என்ன செய்வது என்று தெரியாது. கல்வி என்பது வாழ்க்கைக்குப் பயன் படவேண்டுமே

[திரு ஏ. பி. ஜனார்தனம்]

[1st April 1970]

4-40
p.m.

தவிர, எவனுக்கும் எட்டாத உலகக் கொள்ளைக்காரன் டிரேக்கைப் பற்றி, ஜென்கின்ஸ் கதை முடிந்ததைப் பற்றி, எட்டாம் ஹென்றிக்கு எத்தனை மனைவிகள் என்பதைப் பற்றி, அந்தக் குப்பைகளை எல்லாம் அவனுடைய காதில் போட வேண்டாம். அவனுடைய வாழ்க்கையில் அவன் ஓரளவு பயனடைய வேண்டும். Life should be made meaningful for him. அடுத்து, உலக வரலாற்றை எடுத்துக்கொண்டால், தமிழக வரலாறு, இந்தியத் துணைக்கண்ட வரலாறு, உலக வரலாறு நிச்சயமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஏதோ அந்த விஷயங்களை மட்டும் அட்டவணை யாக இன்னின்ன நாட்டில் இன்னின்ன நடந்தது என்று மட்டும் தெரி விக்கக் கூடாது. அவற்றின் அடிப்படை நோக்கங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும். இன்ன படை எதற்காக ஏற்பட்டது, இன்ன கருத்து எதற் காகப் புலப்பட்டது, இன்ன தலைவர் எதற்காகச் செயல்பட்டார், இன்ன மன்னன் எப்படி இருந்தான், இன்ன தலம் எப்படி அழிந்தது, எப்படி ரோமாபுரி வீழ்ந்தது, எப்படி பிரான்சில் உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டது—இதைச் சொல்லிக்கொடுக்கிற பேராசிரியர்களிலேயே எத்தனை பேர்களுக்குத் தெரியும்? வேறு நூல்களிலே நன்றாகப் படித்து இவற்றை விளக்க வேண்டும். துணை நூல்களை ஏராளமாகப் பார்க்க வேண்டும். உலக நூல்களை எல்லாம் படித்து, அந்தந்தத் துறையிலே இருக்கிறவர்களுக்கு இவை தெரிந்திருந்தால்தான் மாணவர்களுக்குத் தெரிவிக்க முடியும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆசிரியர் இல்லம் ஏற் படுத்தியிருக்கிறார்கள்; வரவேற்கிறேன். ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கையில் மாற்றம் இருக்க வேண்டும். வீட்டிலே குழந்தை அழுதுகொண்டே இருந்தால், அங்கே வகுப்பிலே போய் அவன் அழுத்தான் வேண்டும். ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வெறும் மார்க்கை வைத்து, பட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு, ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஒரு பக்கத்தில் 40 மாணவர் களை வைத்து, “Go, on, teach—நீங்கள் கற்றுக்கொடுங்கள்.” என்று சொல்ல வேண்டும். பட்டத்தை மட்டும் பார்த்தால் போதாது. நாற்பது பேரை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு, அவர்கள் எப்படிச் சொல்லித் தருகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். டாக்டர் மில்லர், புரொபசர் சிக்காவைப்போல இன்றைக்கு எத்தனை பேர் இருக்கிறா் கள்? இன்னும் சொல்லப் போனால் திரு ராஜா ஐயர் அவர்களைப் போல் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் வரலாறு படைத்தவர்களாக? நூற்றுக்கு 90 பேர் ஒழுங்கானவர்களாக இருந்து 10 பேர் மோசமானவர்களாக இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் 100க்கு 90 பேர் மோசமானவர்களாக இருந்து, 10 பேர் ஒழுங்கானவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்தக் கல்வியால் என்ன பயன் இருக்கிறது? ஒரு நாற்பது பேரை விட்டு அவர் களுக்குப் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கச் சொல்லிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு மணி நேரம் நல்ல பிராக்டிகல் வகுப்பு நடத்திப் பார்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், வகுப்பு அறைகளெல்லாம் காலிக்கூடங்களாக மாறு வதில் தடையே கிடையாது. அதுவும் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைக் கண்டு அலறுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் அவர்களுக்குத் தகுதி போதாது. மாணவர்களைக் கவருகிற தன்மை போதாது. Magnetic என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்தக் கவருகிற தன்மை போதாது. ஆகவே ஒன்றிரண்டு “பிராக்டிகல் டெஸ்ட்” வைத்து ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அடுத்து, ஒழுக்கம் இந்த நாட்டில் மிக மிகக் குறைவு. அதை வளர்க்க, குழந்தைப் பருவம் முதல் கல்லூரி வரையிலே செல்லுகிற மாணவர்களுக்குக் குறள் சொல் வித்தர வேண்டும். 1970-ம் ஆண்டு முதலாவது நாம் எல்லாப் பள்ளிகளி லும் சொல்லித்தர வேண்டும். அடுத்து, உலகத்தைத் திருத்திய உத்த மர்கள், உலகத்துக்காகப் பாடுபட்டவர்கள், அவர்களுடைய வரலாறு களை எல்லாம் சொல்லித்தர வேண்டும். Crime does not pay, குறுக்கு வழியிலே மேலே போக விரும்புவது ஒரு நாளும் பயன் படாது என்பதை எடுத்துக் காட்டி, வகுப்புகளிலே மாணவர்களுக்கு ஒழுங்கை, வீரத்தை உருவாக்க வேண்டும். அது தான் கல்வி. அந்த முறையிலே அவர் களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டிய நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது. தமிழ் வளரத்தான் வேண்டும். தமிழை உயர்த்துவதாகச் சொல்லுகிறோம். ஆனால் ஆங்கில அளவிற்குத் தமிழ் வளர்ந்ததா என்றால், இல்லை

1st April 1970]

[திரு ஏ. பி. ஜனார்தனம்]

என்று நிச்சயமாக நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். தமிழை எப்படி வளர்ப்பது? தமிழிலே மொழிபெயர்க்கிறார்கள். பார்த்தால் தமிழ் மொழி பெயர்க்கப்படவில்லை, முழி பெயர்த்து விடுகிறார்கள். தமிழிலே கிடைக்கிற சில நூல்களைப் பார்த்தால், அதை விட ஆங்கிலத்திலேயே படித்துத் தொலைத்து விடலாமே என்று தோன்றுகிறது.

A beginning has to be made என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்கள். எனவே தமிழ்ச் சொல்லிலே நாளுக்குநாள் ஆராய்ச்சி நூல்கள் வர வேண்டும். சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல்களுக்கு ஆண்டுதோறும் பரிசு தரவேண்டும். அதிலேயும் ஆணைப்பார்த்து, மார்க்கு போடக்கூடாது. தகுதியைப் பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டும். தகுதியானவர் மனம் புழுங்கி, காக்காய் பிடிக்கிறவர்கள் மேலே வருகிற பரிதாபகரமான நிலைமை இந்த நாட்டிலே கூடவே கூடாது. அதை இந்த ஆட்சியிலே தொடங்கவில்லை என்றால், வேறு எந்த ஆட்சியிலே தொடங்க முடியும்? அது மாதிரிமல்ல, நம்முடைய கல்விக்குத் தனியாக ஒரு குறிக்கோள் வேண்டுமென்று நான் முன்பு தெரிவித்தேன். இவைகளெல்லாம் அதில் ஒரு பகுதியாக வரவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. என்னுடைய விருப்பங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு நன்மை செய்கிற நிலைமை இருக்கிறது. தமிழ் வளர வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, ஆங்கிலத்தையும் குழந்தைப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து, 1-வது வகுப்பிலிருந்து தொடங்க வேண்டும். தமிழும் ஆங்கிலமும் நமக்கு ரொம்பத் தேவை. உலகத்தைத் தெரிந்துகொள்ள ஆங்கிலம் அவசியம். அது இல்லாவிட்டால், நாம் இன்னொரு காங்கோ ஆகி விடுவோம். அதைத் திட்டவாட்டமாக நான் சொல்லுகிறேன். தமிழை நாம் எவ்வளவு மதித்தாலும், ஆங்கிலத்தில் இருக்கிற திறமை நமக்கு இன்னும் வரவில்லை. இப்போதே அந்தத் திட்டங்களைச் செய்து விட வேண்டும். குழந்தை வகுப்பிலிருந்து கல்லூரி வகுப்பு வரையில், தெளிவாகச் சிந்தனை செய்து, நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டையும் சமமாகப் போற்றி வளர்க்கும் தன்மையை நாம் உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் சிந்தனைப் பரிசோதனை வேண்டும். தெளிவாகப் பிரச்சனைகள் விவாதிக்கப்பட வேண்டும். அத்தனை ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அமர்ந்து விவாதித்து, வருங்காலத்திற்கு நன்மை தேடிக்கொள்ள வேண்டும். இவை அத்தனையும் இருந்தால்தான், நாம் ஏதாவது உருப்படலாம். எனவே இவைகளையெல்லாம் இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்ற என்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இதோடு அமர்கிறேன்.

*திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவரவர்களே, நமது மன்றத்தில் ஒரு நாள் கல்விக் கொள்கையின் மீது அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்குரிய அரிய வாய்ப்பை உருவாக்கிய கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கு முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் கல்விக் கொள்கை அறிவிப்பிலும், 1970-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலும் நமது கல்வித்துறை எந்த நிலையிலே இருக்கிறது என்பதும், அரசு எந்த நிலையில் அதைச் சீர் செய்ய பணி புரிந்திருக்கிறது என்பதும் விளக்கமாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக் கின்றன. உண்மையிலேயே அரசு எடுத்துக்கொண்டு கையாண்ட இந்த நல்ல முயற்சிக்கு நான் முதற்கண் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனது நிதிநிலை அறிக்கைப் பேச்சில், கல்வித் துறையில் எனது கருத்துக்களைச் சொல்லி விட்டதாலும், இப்போது நேரம் பற்றாக்குறையாக இருப்பதாலும், குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற ஒரு சில அமைப்புகளைப்பற்றி மட்டும் சொல்லி நான் அமர விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்னால், கல்வித் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஆசிரியர்களின் நிலை, உண்மை யிலேயே பாதுகாப்பற்ற நிலை மாற்றப்பட்டிருப்பதற்கு, நான் அமைச்சரவைக்கும், குறிப்பாக கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தனியார் பள்ளிகளில் பணி

[திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

[1st April 1970]

புரிகின்ற ஆசிரியர்கள் இது வரை அனுபவித்துக் கொண்டுவந்த இன்னல்களை மாற்றுகின்ற நிலையில், ஒரு உயர் கமிட்டி டாக்டர் பால் அவர்கள் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய அறிக்கையை இந்த அரசு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது, அதை ஒரு சட்டமாக இயற்றி ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கல்வித் தொழிலாளர்கள் அறிக்கையில் உறுதி சொல்லியிருப்பது என்னைப் போன்றவர்களுக்கு மிக ஊக்கத்தையளிக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல், இன்று பல பள்ளிகளிலே நிர்வாகத்தினர் தவறாக நடந்துகொண்டு வருவதன் காரணமாக, ஆசிரியர்கள் அனுபவித்து வருகிற இன்னல்களிலிருந்து அவர்களை மீட்பதற்காக ஒரு சில பள்ளிகளில் அரசு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தினரைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அதை வைத்தும், அதற்கு அப்பாலும் பழைய முறையில் அந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அவதியுறக் கூடாதென்ற ஒரே காரணத்தை முன்னிட்டு, நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளத்தைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உரப்பண்ணை பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படித் தருவதை எதிர்த்து அந்த உயர்நிலைப் பள்ளி நிர்வாகம், அந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், சர்க்காரையும் பிரதிவாதிகளாகச் சேர்த்து உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதே போல, மதுரையில் லேபர் வெல்பேர் பள்ளியில் நடைபெற்ற ஒரு அநீதியிலிருந்து ஆசிரியர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு, நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க, இந்த அரசு இந்த 20 ஆண்டு கால வரலாற்றிலேயே முதன் முதலாக ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்ததற்கு அவர்களுக்கு முதலில் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்படி வருகிற நிலையில் அந்த நிர்வாகிகள் நீதி மன்றத்தினுடைய துணையை நாடி தப்பித்துக் கொள்ள விழைகிறார்கள். அது முடியாத காரியமாகும். ஏனென்றால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உரப்பண்ணை பள்ளி நிர்வாகிகள் பல்லாண்டுகளாக அந்தப் பள்ளியை ஒரு வியாபார நிறுவனமாக நடத்திவந்தார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. டி. வசந்த பாய் அவர்கள் சொன்னார்கள். ராமகிருஷ்ண மிஷன் பள்ளிகள், கிறிஸ்தியன் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளி போன்றவைகளில் அரசினர் தலையிடாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நல்ல பள்ளிகள் விஷயத்தில் எங்குமே அரசாங்கம் தலையிடவில்லை. ஆசிரியர்கள் எங்கெல்லாம் தொல்லைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்களோ, அந்தப் பள்ளிகளில் அரசினர் தலையிட்டு தயங்காமல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உரப்பண்ணை பள்ளி நிர்வாகத்தினருக்குத் தகுதியில்லை அந்த நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு என்றால், உடனே அதை ரத்து செய்ய வேண்டும். அது அகற்றப்பட வேண்டும். லேபர் வெல்பேர் பள்ளி நிர்வாகம் சரியில்லை என்றால், நிர்வாகிக்கத் தகுதியில்லை என்று நிர்வாகத்தை அப்புறப்படுத்த வேண்டும். அதை அரசு செய்யவில்லை. ஆனால் நாங்கள் கேட்கக்கொண்டதன் பேரில் ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது—அங்கே எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை நிர்வாகிகள் வழியாகக் கொடுக்கும்போது, அவர்கள் தவறாகப் போகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, அந்த நிர்வாகிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க, தக்க சட்டம் இல்லாமலிருப்பதை உணர்ந்து அமைதியாக இருந்து ஆசிரியர்களுக்குக் கல்வி இலாகா இயக்குனர் அல்லது அதிகாரிகள் வழியாக, தலைமை ஆசிரியர் வழியாக, நேரடியாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. நிர்வாகிகளையும் பாதிக்காமல், ஆசிரியர்களையும் பாதிக்காமல், பல இடங்களில் இம்முறை செயல்படுத்தப்படுகிறது. தங்களை நீதிமன்றத்தில் அழைத்து தங்கள் கருத்தைக் கேட்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் சங்கச் செயலாளர் எழுதியிருக்கிறார். நான்தான் போடச் சொன்னேன். ஆசிரியர்கள் சார்பில் நீதி மன்றத்தில் சொல்வதற்கு அரசு எடுத்திருக்கிற முயற்சிக்குக் கல்வி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1st April 1970]

[திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

கிறேன். கல்வித் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற அதிகாரிகளையும் பாராட்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது கல்வி அமைப்பிலே பெரும் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டிய கால கட்டத்தில் இப்போது நாம் இருக்கிறோம். இருந்த 4-50 கல்வியை அப்படியே இயங்கச் செய்துகொண்டிருக்கிறோமே தவிர இன் p.m. றைக்குத் தேவைக்கு ஏற்ப தொழிற்கல்வி பெறுகிற அளவுக்கு இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. கல்வியைக் கற்ற பிறகு, ஒரு வேலையை நாடிச் செல்லாமல் தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு ஒரு தொழிலை அவன் தானாகவே அமைத்துக்கொள்கிற நிலையை உருவாக்கவேண்டிய கால கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். நாட்டின் சிறந்த பிரஜையாக ஒவ்வொருவரும் வாழக்கூடிய நிலையை உருவாக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இது உடனடியாகச் செய்துவிடக் கூடிய காரியம் அல்ல. ஐந்து நிமிஷம், பத்து நிமிஷங்களில் நாங்கள் கூறுகிற விஷயங்களை வைத்துக்கொண்டு செய்துவிட முடியாது. இத்துறையில் உள்ள நிபுணர்களைக் கூட்டி அமைத்து ஒரு நல்ல அறிக்கை பெற்று நிதானமாக அதை அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்னால் இருந்ததைப்போல, இப்போது வேலையை விரும்புகிறவர்கள் அதிகமாக இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. முன் பெல்லாம் ஏதாவது ஒரு அரசாங்க வேலையில் அமர்ந்து வாழ்க்கையை நடத்தலாம் என்ற கருத்து இருந்து வந்தது. இப்போது படித்து விட்டால், பல துறைகளில் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தலாம். ஊருக்குப் போனால், பஞ்சாயத்துத் தலைவராக, யூனியன் உறுப்பினராக அல்லது நகரமன்றத் தலைவராக வரலாம். சட்ட மன்ற உறுப்பினராகவும் வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. பொது வாழ்வோடு தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையையும் நடத்துகின்ற வாய்ப்பு இப்போது இருக்கிறது. ஒருவர் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு மாதம் ரூ. 300 அல்லது ரூ. 400, தானே தொழில் செய்து பெறுவதற்கு வழியிருக்கிறது. அதை விரும்புகின்ற மாணவர்களுக்கு, தங்கள் திறனைப் பயன்படுத்துவதற்குத் தொழிற்கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவராகக் கூட வரமுடியாத நிலையில் உள்ள அரசாங்க வேலைக்கு யாரும் விரும்பி வர மாட்டார்கள். ஒரு தொழில் மூலம் அந்த வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்கான திட்டம் இப்போதில்லை. அதை உருவாக்க வேண்டும். கல்லூரியிலிருந்து படித்துவிட்டு வெளியே வரும்போது, தன்னுடைய திறனைப் பயன்படுத்தி அதற்கான கருவிகளைக் கொண்டு தொழில் செய்வதற்கான கல்வியைக் கற்பிக்கின்ற திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இது ஒரு சில வருடங்களில் செய்யக்கூடியதல்ல. வெகு நிதானமாகச் செய்ய வேண்டியதாகும். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எஸ்.வரமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் பி. யு. சி. வகுப்பு, உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு அவர்கள் சொன்ன காரணம் கல்லூரியை விட உயர்நிலைப் பள்ளி வளர்ந்திருக்கிறது என்பதால் அங்கே கொண்டுவர வேண்டுமென்பது. இது ஆராய்ச்சிக்குரிய திட்டமாகும். கேரளாவில் பி. யு. சி. இரண்டு வருஷமாகவும் உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பத்து வருடங்களாகவும் வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் மாநிலத்தில் பி. யு. சி. ஒரு ஆண்டு போதாது என்ற கருத்திருக்கிறது. பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு வருடத்தில் பாடத் திட்டங்களை முடித்துக்கொள்ள முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள். பி. யு. சி. யை இரண்டு ஆண்டுகளாக மாற்றி உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பத்து ஆண்டாக மாற்றவேண்டுமா, உயர்நிலைப் பள்ளியோடு அதைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமா என்பது பிரச்சனை, அதற்கான விஞ்ஞானக் கூடங்கள் அமைப்பு, கல்வி அமைப்பு முறைகள் ஆகியவற்றை உயர்நிலைப் பள்ளியில் கண்டுகொள்ள முடியுமா என்று ஆராய வேண்டும். என்னுடைய சொந்தக் கருத்தைப் பொறுத்த வரையில், கேரளாவில் உள்ளதைப்போல ஆக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். நமது அறிக்கையில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, பல கல்லூரிகளில் 3000, 2000 என்ற அளவுக்கு மாணவர்கள்

[திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

[1st April 1970]

இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி, ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு மேலாக ஒரு கல்லூரியில் இருக்கக் கூடாது என்ற நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரியாவிட்டாலும், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இணைந்துள்ள வ. உ. சி. கல்லூரியில் 3000 க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்து கல்லூரி, நாகர்கோவிலில் இரண்டாயிரம் மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அமைதியின்மை ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இதுபோன்ற அதிக எண்ணிக்கை இருப்பதுதான் என்று நான் எண்ணுகிறேன். புதிதாக வருகின்ற கல்லூரிகளில் ஆயிரத்திற்கு மேல் மாணவர்களைச் சேர்க்கக் கூடாது, பழைய கல்லூரிகளில் 1500 வரையில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தோடு இணைந்த ஆசிரியர்கள் பிரச்சனை இன்னும் தீர்க்கப்படாமலிருப்பது மிகவும் அவல நிலையாக இருக்கிறது. அந்தக் குறை நீக்கப்பெறாமல், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் அல்லல் படுகிறார்கள். எலிமெண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக ஆக்குகின்ற நேரமிது. அவர்கள் செகண்டரி கிரேடாகவே இருந்தவர்கள். செகண்டரி கிரேடாக இருந்து இங்கே வந்தவர்கள் ரூ. 90-110; ரூ. 90-125 சம்பளத்திலிருந்து கொண்டு ஒய்வு பெறுகிற நேரத்தில் அவல நிலையில் இருப்பதை அகற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மலையாள மொழி ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். மலையாள மொழி பயிற்றுவிக்கிற “பண்டிட் டிரெயினிங்” தமிழகத்தில் எங்கும் இல்லை. அவர்களைக் கேரளத்திற்கு அனுப்புவதற்கு இயலவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு விதிவிலக்கு அளித்து மொழி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி இல்லாததால் இங்கிரிமெண்ட் கொடுக்காமல் இருப்பதை அகற்றிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்ற அராபி மொழி ஆசிரியர்கள் 28 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அராபி மொழி பயிற்றுவிக்கும் பயிற்சி இல்லாத காரணத்தால், அவர்கள் சர்வீஸ் “ரெகுலரைஸ்” பண்ணப்படாமல் இருக்கிறது. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தனியார் துறைப் பள்ளிகளில் 25 வகுப்புக்களுக்கு மேல் இருக்கிற பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர்களுக்கு இங்குள்ள பள்ளிகளில் வழங்குவது போன்று ரூ. 300-450 சம்பள விதிமீதம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விவசாயக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருப்பதால், அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய ரூபாய்களைப் பிரித்துத் தருவதற்கு மாவட்ட மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு டி. கே. சண்முகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கல்வி பற்றிய தமிழக அரசின் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது எனது கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற வாய்ப்பளித்தமைக்காக நான் முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தமிழக அரசு எந்த முறையில் கல்வித் துறையில் தன்னுடைய கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறதோ அதுவே தமிழரசுக் கழகத்தின் கொள்கையாகவும் இருப்பதால், அந்தக் கொள்கைக்கு எதிராகக் கருத்துத் தெரிவிக்க கூடிய நண்பர்களுக்கும், அவர்தம் கருத்துக்களுக்கும் சரியான முறையில் பதிலளிக்க இங்கே பல அன்பர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த இடத்திற்கு நான் போகாமல், ‘தமிழ்நாடு மாநில சங்கீத நாடகச் சங்கத்தைப்’ பற்றிய குறிப்பும் இதில் இருப்பதால் கலைத்துறை பற்றிய என்னுடைய கருத்துக்களை மாதிரம் இங்கே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1st April 1970]

[திரு டி. கே. சண்முகம்]

நாடகம், நடனம், இசை, திரைப்படம் ஆகிய கலைத் துறைகளைச் 5-00 சென்ற பல ஆண்டுகளாகத் தமிழ் நாடு மாநில சங்கீத நாடகச் சங்கம் சிறந்த முறையில் வளர்த்துக் கொண்டு வருகிறது. அந்தச் சங்கத்திற்கு அண்மையில் தேர்தல் நடைபெற்றது. அரசு தன் நியமன உறுப்பினர்களையும் நியமித்தது. அந்த நியமன உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததில் ஏதோ குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி சரியாக நியமிக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு பரவலான கருத்து பத்திரிகைகளில் வந்தது. நான் கலைஞன் என்ற முறையில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தகுதி வாய்ந்த கலைஞர்களைத் தான் தமிழக அரசு தன்னுடைய நியமனத்தில் அமைத்திருக்கிறது என்பதில் கொஞ்சம்கூட எனக்கு ஐயப்பாடு கிடையாது. இப்படிப்பட்ட சங்கத்தின் சார்பில் நல்ல பல பணிகளையாற்றி வருவதில் வயது சென்ற அகதிக் கலைஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குவது பல்லாண்டுகளாகச் செயல்பட்டுவரும் ஒரு நல்ல திட்டமாகும். இசை, நடனம், நாடகம், திரைப்படம் ஆகிய எல்லாத் துறைகளையும் சார்ந்த வயது சென்ற கலைஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. சங்கத்தின் பரிந்துரைகளின்படி எல்லா விசாரணைகளும் முடிந்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்களில் பல, இந்த அகதிக் கலைஞர்கள் பலருக்கு இன்னும் உதவித் தொகை வழங்கப்படாமலேயே இருந்து வருகிறது என்பதை நான் இங்கே பணிவோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனக்குத் தெரிந்துள்ள கணக்குப்படி 58 விண்ணப்பங்கள் இவ்வாறு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு மத்திய அரசின் கல்வி இலாக்காவில் இருந்து வருகின்றன. இவைகள் கடந்த 2 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே அங்கே இருந்து வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மேலும் நம்முடைய மாநில அரசிடமிருந்து இன்னும் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்படாமல் இருக்கிற விண்ணப்பங்கள் 106 என்று தெரிகிறது. இவைகளும் ஓராண்டு, ஈராண்டுகளுக்கு மேலாகவே இருந்து வருகின்றன. இவ்வாறு நீண்ட காலமாகத் தேக்கமடைந்திருக்கும் மனுக்களில் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் கலைஞர்கள் அனைவரும் 60, 70, 80, 90, வயதுக்கு மேற்பட்ட அகதிக் கலைஞர்கள் என்பது பரிதாபத்திற்குரிய ஒன்றாகும். இப்படி கதியற்ற நிலையில் விண்ணப்பம் செய்துள்ள கலைஞர்களில் 7 பேர் இந்த உதவித் தொகையைப் பெறாமலே மரணமடைய நேரிட்டது என்பது மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயமாகும். இவ்வாறான அவல நிலை மேலும் தொடராமலிருப்பதற்கு, கல்விக்கும் கலைக்கும் அமைச்சராக இருந்து நல்ல முறையில் பணியாற்றி வரும் நம்முடைய மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் இதில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றுமொன்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட கலைஞர்கள் விண்ணப்பிக்க உரிய வயது 58க்கு மேல் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 58 வயதுக்குக் குறைந்த கலைஞர்களில் சிலர் தொழு நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், கால் முடமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட சில காரணங்களால் தொழில் புரிய இயலாத கலைஞர்கள்—சிறந்த கலைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படித் தொழில் புரிய இயலாத சிறந்த கலைஞர்களுக்கு அவர்கள் உதவி பெறத் தகுதியுடையவர்களாகவும் அகதிகளாகவும் இருந்தால் அரசு உதவியளிப்பதில் வயது தடையாக இருக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும். ஆக மத்திய அரசிலும், மாநில அரசிலும் தேங்கிக் கிடக்கும் இந்த நூற்றுக்கணக்கான விண்ணப்பங்களை உடனடியாகக் கவனித்து அனுதாபத்தோடு செயல்புரியுமாறு வேண்டிக்கொள்வதோடு இந்த 58 வயதுக்குக் குறைந்த நோயாளிகளான கலைஞர்களுக்கும் நல்வாழ்வு அளிக்கும்படி அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டெல்லி மத்திய சங்கீத நாடக அகாடமியார் நாடகப் பள்ளி ஒன்று நடத்தி வருவதைப் போல் நம்முடைய தமிழ்நாடு மாநில சங்கீத நாடகச் சங்கமும் நாடகப் பள்ளி ஒன்றை நடத்த வேண்டும் என்பது என்னைப் போன்ற கலைஞர்கள் பல்லாண்டுகளாக விரும்பிக் கொண்

[திரு டி. கே. சண்முகம்]

[1st April 1970]

டிருக்கும் கனவாகும். இரண்டாண்டுகள் நாடகப் பயிற்சி கொடுத்து 'நாடக நடிகர்' என்று ஒரு நற்சான்றிதழையும் வழங்கி, அந்த மாணவர்களை வெளியே அனுப்பினால், நாடகத் துறைக்கு அவர்களால் நல்வாழ்வு கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. பல்கலைக் கழகங்களில் நாடகப் பயிற்சிக்கு 'டிப்ளமா கோர்ஸ்' ஏற்படுத்தி பல்கலைக் கழகத்திலேயும் நாடகப் பயிற்சி கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டியதவசியம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணமாகும். முன்போல் நடிகர்களை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய சிறுவர் நாடகக் குழுக்கள் போன்றவைகள் எல்லாம் இன்று சரியாக இயங்க முடியாத நிலையில் இது போன்று பள்ளிப் பயிற்சியின் மூலம் நாடக நடிகர்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியமான ஒன்று என நான் கருதுகிறேன். இப்போது திரைப்படத் துறையிலும் நாடகத் துறையிலும் இருந்து வரக் கூடிய பெரும் நடிகர்களில் 100க்கு 99 பேர்கள் அந்த நாளில் சிறுவர்கள் நாடகக் குழுவிலிருந்து தோன்றியவர்களாவார்கள். இன்றையதினம் முன்பைப் போல் நிரந்தரமான நாடகக் குழு இயங்க முடியாத நிலை இருப்பதால் தமிழ்நாடு மாநில சங்கீத நாடகச் சங்கம் ஒரு நாடகப் பள்ளியைத் தோற்றுவிப்பது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். இதைப்பற்றி கலைஞர்கள் நிறைந்த இந்த அமைச்சரவை நன்கு சிந்திக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, தாகூர் நாடக அரங்கத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பும் பல முறை கூறியிருக்கிறேன். தாகூர் நாடக அரங்கம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை அன்பு கூர்ந்து அமைச்சரவை சென்று பார்க்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும். கைத்தறி பொருட்காட்சிக்குப் போகும் பாதையில் பாலத்துக்குக் கீழ்புறத்தில் அந்த அரங்குக்கான அடிப்படைக் கல் நாட்டப்பட்டு 10 ஆண்டுகளாகின்றன. 9 அறைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அங்கேயே குறைந்த செலவில் திட்டமிட்டு பெரிய ஹால் ஒன்றை அமைத்து விட்டால், சங்கீத நாடக சங்கத்தின் அலுவலகத்தைக்கூட அங்கேயே அமைத்துக் கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. சங்கீத நாடகச் சங்கத்தின் அலுவலகம் தலைநகரின் நடுவில் ஏற்படுவதோடு நான் குறிப்பிட்டபடி நாடகப் பயிற்சிப் பள்ளியினை நடத்தவும் அது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக அமையும். பல இலட்ச ரூபாய்கள் செலவிட்டு ஒரு பெரிய அரங்கினைக் கட்ட வேண்டும் என்ற முந்திய திட்டத்தை ஏற்படுத்த வாய்ப்பில்லை என்று அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையிலிருந்து தெரிய வருவதால்தான் நான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லுகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தற்காலிகமாகத் திரைப்படக் கொட்டகைகள் அமைப்பதற்கு கொட்டகை ஒன்றுக்கு ரூபாய் 5,000 வழங்கி, 5 ஆண்டுகளுக்குப் பின் அதை நிரந்தரமான திரைப்படக் கொட்டகைகளாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையில் தற்காலிகமாக ஒரு நாடக அரங்கினை நிறுவி, பின்பு அதை நிரந்தரமாகச் சிறந்த முறையில் நாடக அரங்காக மாற்றிக் கொள்ள அரசு திட்டமிடுமானால் நான் அதை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பேன். அப்படி ஒரு நல்ல ஹாலை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் நான் கூறியபடி சங்கீத நாடக சங்கத்தின் அலுவலகத்தை அங்கே வைத்துக்கொள்ளவும், நாடகப் பள்ளி நடத்தவும் நல்வாய்ப்பாக அமையும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஹாலை வருவாய்க்கு உரியதாகவும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். சாதாரணமாக நாடக ஒத்திகைகள் தமிழகத்தின் தலைநகரான இங்கே அதிகமாக நடக்கின்றன. தகுந்த இடம் கிடைக்காது பலரும் ஒத்திகை நடத்துவதற்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே அரசாங்கத்தின் ஆதரவில் இந்தத் தற்காலிக நாடக அரங்கு அமைக்கப்பட்டுவிட்டால் அது வருவாய்க்கு உரியதாக, நாடகத்திற்கு ஒத்திகை பார்க்க வாடகைக்கு விடக் கூடிய இடமாகவும் அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். இதை, கலைஞர்கள் ஆட்சி என்ற பெயருக்கு ஏற்றபடி கலைத்துறையினை நன்கு வளர்த்து வரும் நம்முடைய தமிழக அரசு உடனடியாகச் செயலாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1st April 1970]

*திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, நமது அரசின் கல்வி பற்றிய கொள்கை விமர்சனத்தில் 'பங்குகொள்ள வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கல்விக்கொள்கையைக் குறித்து, எனக்கு முன்பு பேசிய பல மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் அவரவர் களுடைய கருத்தில் தோன்றிய நல்ல பல ஆலோசனைகளைக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இன்றைய தினம் அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் எனக்கு மனநிறைவை உண்டுபண்ணிற்று. அத்தகைய வகையிலே அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கல்வி முறை எவ்வாறு அமைய வேண்டும், பாடத்திட்டங்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற வகையில் எல்லாம் புகுந்து பேசுவதற்கு நான் தகுதியில்லாதவன். அதற்குத் தகுதிபெற்ற ஆசிரியர் துறையில் உள்ள 5-10 பல அங்கத்தினர்கள் இங்கே நல்ல யோசனைகளை எல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு கிராமவாசி. ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றித்தான் எனக்கு அதிக அக்கறை மனதில் ஏற்படுகின்றது. கல்விக்காக அதிகத் தொகை செலவிடுகின்றோமே என்று அரசினர் கருத்தத் தேவையில்லை. எந்த நாட்டில் வாழும் மக்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக விளங்கவேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும். அவ்வாறிருந்தால், அதனால் அந்த நாட்டுக்கே பெருமை என்பதோ அல்லாமல், நாடே நல்ல நாடாக விளங்க முடியும். நமது நேருஜி அவர்கள், பெரிய பெரிய அறிவாளிகள் நிறைந்த கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளும்போதெல்லாம், விஞ்ஞானிகள் நிறைந்த கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளும்போதெல்லாம், இயல்பாகவே ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் இதைத்தான் வற்புறுத்தி வந்தார்கள். 50 கோடி மக்களைக் கொண்ட நாட்டுக்கு நான் பிரதம மந்திரியாக இருக்கின்றேன் என்று நினைக்கும்போது, பெருமையடைகின்றேன். நான் அவர்களின் முதல் ஊழியன் என்ற உணர்வு கொள்ளுகிறேன். நாட்டில் 50 கோடி மக்கள் இருக்கின்றார்கள் என்ற அந்தப் பெருமையைவிட அவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் நல்லவர்கள், வல்லவர்கள் என்று பாராட்டத்தக்க அளவில் இருக்கின்றார்கள் என்று என்றைக்கு ஏற்படுகின்றதோ, அதைப் பொறுத்துத்தான் நாட்டின் கீர்த்தியும், எதிர்காலமும் இருக்கின்றது என்று நேருஜி வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்தார்கள். ஆகவே கல்விக்காகச் செலவிடுவது வருமானம் தரத்தக்கதல்ல என்ற கருத்தை யாரும் கொள்ளத் தேவையில்லை. கல்வி நாட்டுமக்களை நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக ஆக்குகின்றது. நல்ல பிரஜைகளாக ஆக்குகின்றது. அதனால் நாட்டுக்குப் புகழும், கீர்த்தியும் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கல்வியில் மேல் கல்விக்காகச் செய்யும் முயற்சிகளைவிட, ஆரம்பக் கல்வி முயற்சிகள் இருக்கின்றனவே, அவற்றில் எந்தவிதமான வழுவும் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பக் கல்வி பயிற்றுவிக்கும் பல இடங்களை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். அந்த ஆசிரியர் களோடு சிறு பிராயம் முதற்கொண்டே நான் தொடர்பு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் சங்கம் என்ற ஒரு அமைப்பு இருக்கின்றது. அது மாதந்தோறும் கூடுவதாகும். முன்பு ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒன்றிரண்டு ஆசிரியர் சங்கங்கள் இருக்கும். இப்போது ஒவ்வொரு ரேஞ்சுக்கும் ஆசிரியர் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஆசிரியர்கள் சங்கத்துக்குப் போக வேண்டுமென்றால், 2 மைலுக்கு அதிகமான தூரம் நடந்து செல்லவேண்டியதில்லை. அத்தகைய அளவில் ஆசிரியர் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. முன்பு ஆசிரியர் சங்கக் கூட்டம் என்றால், அங்கே அவர்கள் எப்படியெப்படிப் பாடங்களை நடத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே மாதிரி வகுப்புகளை நடத்திக்காட்டுவார்கள். இன்ன பாடத்தை இன்ன முறையில் நடத்துவேன் என்று பாடக்குறிப்பு ஆசிரியர் தயாரித்து வைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய பள்ளியிலிருந்து மாணவ, மாணவியர்களைச் சங்கக் கூட்டத்திற்கு அழைத்துச்சென்று, மாதிரி வகுப்பை நடத்திக் காட்டுவார்கள். இம்மாதிரி ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் நடப்பதுண்டு. இப்போது அம்மாதிரி நடக்கின்றதா, எப்படி நடக்கின்றது என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். இன்று பள்ளி சென்றவுடன் இந்தப் பாடத்தை இந்த வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இந்த

[திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [1st April 1970]

முறையில் நடத்தப்போகிறேன் என்று குறிப்புகளைத் தயாரித்துக் கொண்டு, குறிப்புப் புத்தகங்களை வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் பாடங்கள் நடத்துவதுண்டு. பள்ளிகளுக்கு ஆய்வாளர்கள் செல்லும் போதெல்லாம், ஆசிரியர்களால் பாடக்குறிப்புகள் எவ்வாறு தயாரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன, தினந்தோறும் பாடக்குறிப்பு தயாரித்துப் பாடங்களை நடத்திவருகின்றனரா என்பதை ஆய்வு செய்வார்கள். அம்மாதிரி யெல்லாம் இப்போது செய்கிறார்களா, அல்லது அப்படிச் செய்வது ஒரு சடங்கு மாதிரி ஆகிவிட்டிருக்கிறதா என்று சந்தேகப்படுகிறேன். நான் கேள்விப்பட்ட அளவில் தற்போது இவைகளுக்கு எல்லாம் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுவதில்லை என்று அறிகிறேன். பொதுவாக இன்றைய தினம் ஆசிரியர்களிடம் நாம் பெருமை வாய்ந்த ஆசிரியர்களாக இருக்க வேண்டும், நமக்கு இருக்கின்ற கடமைகளை, பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டு செயல்படுகின்றார்கள் என்ற நம்பிக்கையைக் கொள்வதற்கு இல்லாத நிலைதான் இருக்கின்றது. அத்தகைய வகையில் அவர்களுடைய போக்குகளும் நடவடிக்கைகளும் இருந்துவருகின்றன. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் நான் குடியிருக்கும் இடத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளி மாணவர்கள் வாய்ப்பாடு சொல்லுகிறபோது, அது கிட்டத்தட்ட ஒரு பர்லாங் துரத்திற்குக் கேட்கும். நான் பல தடவைகள் சொல்லி அனுப்பியிருக்கின்றேன். ஒரு ஆசிரியரிடம் குறிப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏன் இவ்வளவு சத்தியை விரயம் ஆக்கிக்கொள்ளுகிறீர்கள், சிறு சத்தத்தோடு சொல்லிக்கொடுத்தால் நல்லதல்லவா என்றுகூட கேட்டிருக்கிறேன். பள்ளிகளில் ஒரு வகுப்புக்கும் மறு வகுப்புக்கும் பல இடங்களில் மறைவு என்பதே கிடையாது. இவ்வளவு சத்தம் போட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்தால், எப்படி அவர்கள் மனதில் பதியும்; மற்ற வகுப்புகளுக்கு எப்படி அமைதி இருக்கும்; அமைதியாகப் பாடம் கற்பிக்கப்பட்டால் தானே, மாணவர்கள் மனதில் பதியும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இப்போது கவலை இல்லாமல் போய்விட்டது. அந்த நிலை இருக்கின்றது. இதைப்பற்றி அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளில் மட்டுமில்லாமல், பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கூட ஒரு வகுப்புக்கும் இன்னொரு வகுப்புக்கும் மறைவு இல்லை. ஆகவே ஒரு வகுப்பில் ஏற்படும் சத்தம் அடுத்த வகுப்பில் பிரதிபலிக்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. இதற்கான வசதிகளைச் செய்வதில் கஷ்டம் இருக்கின்றது என்றாலும், அது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். கல்வியில் தரமான கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டுமென்றாலும், அதைப் பெறுவதற்கு மாணவர்களை அடித்தளத்திலிருந்தே, அஸ்திவாரத்திலிருந்தே தக்க சூழ்நிலையில் கொண்டு வரவேண்டும். அப்போதுதான் நாம் செல்வழிக்கின்ற பணத்தின் பயன் நல்ல வகையில் அமைய முடியும். இங்கே கொடுத்திருக்கக்கூடிய கல்விக்கொள்கைக் குறிப்பிலும், மற்றவற்றிலும் பார்த்தால், நமது மாநிலத்தில் ஒரு மாணவனுக்கு ஆரம்பக் கல்வி பயிற்றுவிக்க 46, 47 ரூபாய் ஆகிறது ஒரு ஆண்டிற்கு. இதை நான் பெரிதாக நினைக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்ற கல்வியானது நல்ல சூழ்நிலையில், அமைதியான சூழ்நிலையில் பயிற்றுவிக்கப்பட வசதி செய்ய வேண்டும். இன்று பொதுவாகப் பார்த்தால், பொது மக்களோ, பள்ளிகளோ அமைதியான சூழ்நிலையில் இருப்பதற்கான நிலை ஏற்படவில்லை. ஒலிபெருக்கிகள் கண்ட இடங்களில் இருக்கலாம், வீடுவிடாக இருக்கலாம், ஓட்டல்களில் இருக்கலாம், அவைகளைக்கொண்டு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சத்தத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. நல்ல சூழ்நிலை கிடையாது. அமைதி இல்லை. இப்படியெல்லாம் நாடு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கு மத்தியில் பள்ளிகளில் அமைதியான முறையில் பாடங்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களை, அவர்கள் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றதற்குப் பின்னால், தங்கள் ஆசிரியர் தகுதியை உயர்த்திக்

[1st April 1970] [திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

கொள்ள வசதிகள் செய்து தரப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றைப் பயன்படுத்தி தகுதி பெற்றவர்களாக உயர்ந்துகொண்டு வருகிறார்களா என்று பார்த்தால், அவர்கள் தங்கள் கடமையை எந்தவிதத்தில் செய்கிறார்கள், எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் யார் என்று பார்த்து, காக்காய் பிடிக்கின்ற நிலையை ஆரம்பித்து விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒன்று இருந்தால் போதும், அதை வைத்துக் கொண்டு தொழில் நடத்தலாம், நமக்கு அவர் இருக்கின்றார், இவர் இருக்கின்றார், ஆகவே கவலையில்லை, நமது தொழில் நடக்கும், கஷ்டம் இல்லை என்ற நிலைக்கு வந்து, எந்தெந்தச் சமயத்தில் யார் யாரைப் பின்பற்றவேண்டுமோ, அவர்களைப் பின்பற்றினால் நம்முடைய வேலைக்குக் கெடுதியில்லை என்று பாதுகாப்புத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ளுவதில் இதுவும் ஒன்று.

(மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு ஒரு பத்திரத்தை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரிடம் கொடுத்தார்.)

இம்மாதிரி அரசு செய்யச் சொல்லுகிறதா அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ளவர்கள் செய்யக் சொல்லுகிறார்களா என்றால், அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. என்றாலும் அங்கே உள்ளவர்கள் ஒரு சர்டிபிகேட் கொடுத்தால்கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சின்னமாகிய உதயசூரியன் சின்னத்தைப் போட்டு அச்சடித்துக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள்.

திரு எஸ். ராகவானந்தம் : On a point of order, Sir, எந்த ஆதாரத்தைக் கொடுப்பதாக இருந்தாலும், மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் தலைவர் மூலமாகத்தான் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நான் 15 வருடமாக அந்தப் பக்கத்தில் இருந்தவன். அந்தப் பழக்கம். (இவ்விதம் கூறிவிட்டு, பத்திரத்தை அமைச்சரிடமிருந்து பெற்று மாண்புமிகு தலைவரிடம் கொடுக்கின்றார்). இத்தகைய விதத்தில் எல்லாம் அவர்கள் செய்வது பலவிதக் களங்கங்களை ஏற்படுத்தும். தங்கள் குறைகளை மறைக்க இம்மாதிரியெல்லாம் செய்கிறார்களோ என்ற சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே ஆரம்பப் பள்ளி நிலையிலிருந்தே நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும். இதுபற்றி நாம் கண்டுள்ள கோளாறுகளைப் போக்கும் அளவில் எனது சகோதரர் திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்கள் பேசிய பேச்சு மன நிறைவை அளிக்கின்றது. அந்தப் பேச்சில் உள்ள சிறந்த அம்சங்களை அரசு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் கல்விக்கொள்கை பற்றிய வாதத்திற்குத் தனியாக ஒரு நாள் ஒதுக்கிய தற்காக அரசிற்கு மிக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த 5-20 வாத்தத்தில் பேசிய எனதருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகையிலிருந்து தலைங்கத்தைப் படித்தார்கள். அந்தத் தலைப்பில் சில வரிகள் எல்லாப் பாடங்களுக்கும் பாட மொழி தமிழிலேயே இருக்க வேண்டும்; ஆங்கிலம் உதவி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று படித்தார்கள். அந்த வாசகங்கள் இனிமை அளிக்கக் கூடியவையாக இருந்தன. பாராட்டிற்குரிய வாசகங்கள். ஆனால் நடைமுறையில் பார்த்தால், அதற்குத் தலைகீழாக இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திற்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் தமிழ் கட்டாயப் பாடமாக இல்லை. தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலம் தான் கட்டாயப் பாடமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது வேடிக்கைக்குரிய நிலை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இங்கேயுள்ள பாட அமைப்பிலே தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டிலாதவர்கள் தமிழைப் படிக்க வகையில்லாத நிலைமை அமைந்திருக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் அரசிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் எப்படி ஆங்கிலம் கட்டாயப் பாடமாக இங்கே இருக்கிறதோ

[திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[1st April 1970]

அதே போன்று தமிழும் கட்டாயப் பாடமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய சமர்ப்பணம். மற்ற தாய்மொழி (எலக்ட்டிவ் அல்லாத விருப்பப் பாடமாக) எடுத்து அவரவர்கள் படிக்க வகை இருந்தால், தமிழ் தாய் மொழியாக இல்லாதவர்களும் தமிழ் படிக்க வகை ஏற்படுகிறது. அந்த முறையில் கொள்கை அமைக்க கவனமாகச் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதிய உணவு இப்போது பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. எந்த மாணவர்கள் மதிய உணவு உண்கிறார்களோ அந்த மாணவர்களுக்கு மட்டும், முதல் வகுப்பு, இரண்டாவது வகுப்பு, மூன்றாவது வகுப்பு ஆகியவற்றில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் இலவசமாகத் தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்களும், ஸ்லேட்டுகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன. அது வரவேற்கத்தக்க அமைப்பு. ஆனால் கொடுக்கப்படுகிற அந்த இலவசப் புத்தகங்களும், ஸ்லேட்டுகளும் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்து சுமார் 4 மாதங்களுக்குப் பிறகு கொடுக்கப்படுகின்றன என்று பல பள்ளிக்கூட வாத்தியார்கள் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் கொடுத்தும் பயன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அவரவர்கள் எப்படியோ விலைக்கு வாங்கிக் கொண்ட பிறகு, அவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்கள் தாமதித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று குறைபடுகிறார்கள். இலவசமாகக் கொடுப்பதைச் சமய சந்தர்ப்பத்தில், பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்த 15 நாட்களுக்குள், கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் ஒன்றிரண்டு மூன்றாவது வகுப்பு வரையில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசமாகக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். சுமார் 90 சதவிகித மாணவர்கள் மதிய உணவு உண்கிறார்கள். 10 பர்சண்ட் தான் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே அதையும் சேர்த்துக் கொடுப்பதால் அரசிற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடாது என்ற அபிப்பிராயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இஸ்லாமிய மதத்தின் திரு தூதர் ஹஸ்ரத் மொஹமத் ஸல் அல்லாஹு அலைஹி அஸ்ஸலாம் ஜீவிய சரித்திரத்தைப் பாடப் புத்தகத்திலும், சர்வ கலாசாலைப் புத்தகத்திலும் சில இஸ்லாமிய அறிஞர்களைக் கலந்து அச்சிட அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருச்சியில் ரீஜனல் என்ஜினியரிங் காலேஜ் என்ற அமைப்பு இருக்கிறது. அதிலே பிரின்சிபாலாக இருப்பவர்கள் மிகவும் ஊழலுடன் செயல்படுகிறார்கள் என்று பரவலாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இந்த ஊழலைப் பரிசீலிக்க ஒரு கமிட்டி அல்லது வேறு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து, அதை விசாரிக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். பள்ளிக்கூடத்திற்கு வராத மாணவர்களுக்குக் கூட “பிரசண்ட்” போட்டு விடுகிறார்கள். அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஒரு இயக்கத்தைத் துவக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்க இருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள ஊழலைக் குறித்து எனதருமை நண்பர் திரு. நாகசுந்தரம் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசியதை எதிர்த்து, மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டுக் கிளர்ச்சி செய்து, நாகசுந்தரம் ஒழிக என்று கூப்பாடு போடக் கூடிய நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார் அந்த பிரின்சிபால். இது மிகவும் வருந்தக் கூடிய நிலை. அரசு இதைத் தீவிரமாகப் பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இந்த பிரின்சிபாலையும் உடனடியாக அங்கே யிருந்து ட்ரான்ஸ்பர் செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். பள்ளிக் கூடத்திலும், காலேஜுகளிலும் அட்மிஷன் செய்யும் சமயத்தில் பிரின்சிபால்கள், ஹெட்மாஸ்டர்கள் ஆகியோர் நிறைய லஞ்சம் வாங்கக் கூடிய வகை இப்போது அமைந்திருக்கிறது. இதை அரசு பரிசீலித்து நல்ல ஏற்பாடு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு கே. அறிவழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்விக்கொள்கைக் குறிப்பின் மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு அனுமதி அளித்ததற்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மாநில அரசு கல்வித் துறையிலே அளிக்க

[1st April 1970]

[திரு கே. அறிவழகன்]

வேண்டிய பல்வேறு விதமான சலுகைகள் குறித்து விளக்கியிருப்பதையும், பல்வேறு விதமான சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். கல்வித் துறையின் மிகச் சிறப்பிற்குரிய அம்சமாக ஆசிரியர்கள் உரிமையோடும் கண்ணியத்தோடும் பணியாற்றுவதற்காக நல்ல சூழ்நிலையை இந்த அரசு நிறையச் செய்திருக்கிறது. இதற்கு முன் இருந்த அரசு இந்த மாதிரியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவில்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் “It is one thing to acknowledge the dignity of man, but it is entirely a different thing to guarantee it” என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையில் கல்வித் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்கள் தங்களின் உரிமைகளைப் பெற, நல்ல முறையில் பணியாற்ற இந்த அரசு ஒரு குழுவை அமைத்து, ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு மதிப்பிற்குரிய இடங்களில் வேலை பார்த்தாலும், மிஷனரி என்று அழைக்கப்படுகிற நிறுவனங்களில் வேலை பார்த்தாலும், அவர்கள் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைப்பற்றி ஆராய டாக்டர் பால் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்து, அக்குழுவின் நாடு எங்கிலும் சென்று ஆசிரியர்களுடைய துன்பங்களை, துயரங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கொள்கையை மேற்கொண்டு நடப்பதற்கான ஒரு நல்ல அறிகுறியாக விளங்குகிறது. டாக்டர் அழகப்பச் செட்டியார் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட கல்விக்குழு 1952-ல் மிக வெளிப்படையாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது: “We feel that the management of educational institutions should never be in the hands of an individual, however eminent he might be.” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தான் சிறப்பிற்குரியவர்களாலும், அவர்களுடைய தனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் ஒரு கல்வி நிறுவனம் இருக்கக் கூடாது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குத் தமிழக அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உரிமையாளர்கள் கையில் ஆட்சிப் பொறுப்பு வந்த பிறகு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதால் தனியாரிடத்தில் சிக்கித் தவிக்காத ஒரு சூழ்நிலை இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான நல்ல முடிவுகள் வர இருப்பதும் முழுமையும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். அடுத்து, கல்விக்கொள்கைக் குறிப்பில், நமது ஆசிரியர்களுக்குப் பல்வேறு நேரங்களில் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளங்களைத் திருப்பி வாங்க வேண்டுமா என்ற பிரச்சனை வந்த போது, திருப்பி வாங்கத் தேவையில்லை; திருப்பி வாங்குவது அவர்களின் வாழ்க்கைப் பொருளாதாரத்தைப் பாதிப்பதாக இருக்கும் என்ற குறிப்பைத் தந்திருக்கிறது. இந்தக் குறிப்பு ஆசிரியர்களின் மனதில் பெரும் மகிழ்ச்சி தரத் தக்கதாகும். அடுத்தபடியாக, அதிகப்படியாகக் கொடுத்த சம்பளங்களை வசூல் செய்வது சம்பந்தமாக 23-ம் பக்கத்தில் “1960-ம் ஆண்டு திருத்தச் சம்பள விதித்தல் 1-6-60-அன்று தொடக்கச் சம்பளத்தை வரையறுத்ததன் விளைவாகப் பட்டம் பெறாத ஆசிரியர்கள், பண்டிதர்கள், சிறப்புப் பாட ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு அதிகப்படியாகக் கொடுத்த தொகைகளை வசூல் செய்வதைக் கைவிடும் கருத்து பரிசீலனையில் உள்ளது” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டப்படத்தக்கதாகும். ஆனால் இன்றைய தினம் 1-4-60-ல் ஏற்பட்ட சூழ்நிலையின் காரணமாக அதிகப்படியாகக் கொடுத்த சம்பளங்களைத் திரும்ப வசூலிப்பதைக் கைவிடுவது என்ற முறையில் இது வரையில் கணக்குச் சரியாகச் செய்யாத காரணத்தினால், அவர்கள் எப்போது ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார்கள் என்பதைச் சரியாக நிர்ணயிக்காத காரணத்தினால், அதிகப்படியான சம்பள விதிதங்கள் கொடுத்த பிறகு அவற்றைத் திரும்ப வசூலிப்பதைக் கைவிட்டது ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் செய்யப்படுகின்ற பெரு நன்மையாக இருக்கும். அதற்கு முன்னுரையாக அந்தக் கருத்தை இந்தக் குறிப்புரையிலே கூறியிருப்பது மிக வரவேற்கத்தக்கதாகும். கல்வித் துறையில் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்வதுபற்றி மிகத் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் கோத்தாரி கமிஷன் அறிக்கையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “The Commission seek for a drastic reconstruction—almost a revolution—of the present educational system to make it an effective 5-30 instrument in the Nation's security, progress and Welfare.” என்று p.m.

[திரு கே. அறிவழகன்]

[1st April 1970]

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை நாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால், நாம் பாடத் திட்டத்தில், ஆசிரியர்களை அமைப்பதில், அவர்களுக்கு ஓய்வு தருவதில், மற்ற பல்வேறு விதமான விஞ்ஞான நுட்பங்களைக் கற்றுத் தருவதில், முதலாவதாகப் பாடத் திட்டம் அமைப்பதில், கல்லூரியிலிருந்து உயர்நிலை வரை பாடத் திட்டங்கள் அமைக்கின்ற வகையில், நாம் பெரிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவது தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைச் செய்வதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு செய்யும் என்பது கல்வி பற்றி கொள்கைக் குறிப்பு முதல் வாசகத்திலேயே, இரண்டாவது மூன்றாவது பாராக்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்துக்கள் நமக்கு நல்ல ஊக்கத்தைத் தருகின்றன. அந்த முயற்சியில் விரைவு காணப்பட்டு நிறைவேற்றி வைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலே, தலைவரவர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள், ஆசிரியர்கள் ஓய்வு வயதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றபோது, அது ஐம் பத்தி எட்டா ஐம்பத்தி ஐந்தா என்பதை நிர்ணயிக்கின்ற உரிமையைத் தனியார்களிடத்தில் விடாமல், 55 ஆனாலும், 58 ஆனாலும், 60 ஆனாலும் அதை ஒரே நிலையில் நிர்ணயித்து விடுவது தான் ஆசிரியர்களுக்குச் செய்கின்ற பெரு நன்மையாக இருக்கும் என்பதை ஆசிரியர்கள் உலகத்திலிருந்து பலரும் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஓய்வு ஊதியம் பற்றி அரசினுடைய கொள்கையைக் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரிடையர் ஆகிற ஆசிரியர்களுக்கு “வேகேஷன் சாலரி” கொடுக்கிற நிலையைப் பற்றிக் கவனிப்பதாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகள் கவனிக்கப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. அதே போன்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆசிரியர்களிடம் நல்ல கனிவோடும், பரிவோடும் இருக்கிற காரணத்தினால், நல்ல கருணையோடு இருக்கிற காரணத்தினால், அவருடைய பெயருக்கு ஏற்ப, கருணையோடு பென்ஷன் வாங்குபவர்களுக்கு ரூ. 10 சேர்த்துத் தந்திருக்கிறார்கள். ரூ. 20 வாங்குபவருக்கு ரூ. 30 ஆகியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ரிடையர் ஆகிற நேரத்தில் அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் பென்ஷன் கொடுக்கும் போது ரூ. 10 உயர்த்தித் தர வேண்டும். ரூ. 30 வாங்குபவர் ரூ. 40 பெற வேண்டும். ரூ. 40 வாங்குபவர் ரூ. 50 பெற வேண்டும். ரூ. 50 வாங்குபவர் ரூ. 60 பெறவேண்டும். ரூ. 60 வாங்குபவர் ரூ. 70 பெற வேண்டுமென்ற முறையில் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள், அரசிலே வேலை பார்க்கிறவர்களைப்போல தாராள பென்ஷன், லிபரலைஸ்ட் பென்ஷன் பெறவில்லை. அந்த முறையிலே அவர்களுடைய பென்ஷனை அதிகப்படுத்துவதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் கனிவு கூர்ந்து உத்தரவிட வேண்டுமென்று இந்த மாதிரியான சந்தர்ப்பத்திலே, மிக மகிழ்ச்சியாக முதலமைச்சர் இருக்கிற இந்த நேரத்திலே, நான் கேட்டுக்கொள்வதில் நிச்சயமாகப் பெருமையடைகிறேன் என்று சொல்லி, தலைவரவர்களே, நீங்கள் சொல்ல வேண்டிய சில பிரச்சனைகளையும் கூட நான் எடுத்துச் சொன்னதற்கு நீங்கள் என்னைப் பாராட்டு வீர்கள் என்று நம்பி அமர்கிறேன்.

5-35 DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet
p.m. again at 4 P. M. tomorrow.

The House then adjourned.

[1st April 1970]

VI. Papers laid on the Table of the House

A. Statutory Rules and Orders

180. Notification issued with G. O. Ms. No. 2252, Local Administration, dated the 14th November, 1969 in regard to preliminary notification for inclusion of certain areas now within the jurisdiction of Vaidepakkam, Andithangi, Thirukkandeswaram, Vanpakkam and Mulligirampattu Panchayats of South Arcot District within the jurisdiction of the Nellikuppam Municipal Council. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1922 (Tamil Nadu Act V of 1920.)]

181. Notification issued with G. O. Ms. No. 2227, Local Administration, dated the 13th November 1969 in regard to inclusion and exclusion of certain areas of the Madurai Municipal Council. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920.)]

182. Notification issued with G. O. Ms. No. 2822, Revenue, dated the 26th November 1969 making the amendment to the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under Section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963.)]

B. Reports Notifications and other papers

84. Notification issued with G. O. Ms. No. 1743, Revenue, dated the 25th August 1969 regarding the continuance for 3 years from 1st April 1969 of the stamp duty on mortgage deeds executed in connection with the loans advanced under the Tamil Nadu State Aid to Industries Act, 1922 (Tamil Nadu Act V of 1923.)

85. Notification issued with G. O. Ms. No. 861, Revenue, dated the 22nd April 1968 making the Madras Stamp (Prevention of Undervaluation of Instruments) Rules, 1968.

86. Notification issued with G. O. Ms. No. 3103, Revenue, dated the 23rd December 1969 remitting the stamp duty payable in respect of mortgage deed to be executed by the Tamil Nadu Electricity Board for taking a loan of Rs. 2.25 crores (Rupees two crores and twenty-five lakhs only) from the Life Insurance Corporation of India during the current year 1969-70.

*87. Policy Note on Education (English and Tamil.)

* Circulated to all M.L.Cs. on 31-3-1970.

[1st April 1970]

8. நிதி ஒதுக்கத்தை அதிகரித்துள்ளதன் மூலம், மேற்கொண்டும் அதிக அளவு கல்வி நிறுவனங்கள் தொடங்கப்பட்டிருப்பதைக் கானலாம். கடந்த சில ஆண்டுகளில் கல்வி வசதிகள் வளர்ச்சியடைந்ததைக் கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன :

கல்வி நிலையங்களின் பெயர். கல்வி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.

	1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70
				1—8—1969
				அன்று
				உள்ளபடி.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
தொடக்கப் பள்ளிகள் ...	25,091	25,217	25,432	25,748
நடுநிலைப் பள்ளிகள் ...	6,069	6,059	6,027	5,958
உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ...	2,303	2,376	2,437	2,507
பயிற்சிப் பள்ளிகள் ...	139	138	137	137
கல்லூரிகள் ...	105	116	126	140
பயிற்சிக் கல்லூரிகள் ...	19	20	23	23
பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் ...	35	35	36	36
பொறியியல் கல்லூரிகள் ...	12	12	12	12
தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ...	14	15	16	16

* இடைநிலைப் பள்ளிகளில் சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளதனால் தான் இடைநிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளது.

9. கல்வி வசதிகள் பெருமளவில் அதிகரித்துள்ளதனால் பயனடைந்துள்ள சிறுவர்களின் எண்ணிக்கையும் கணிசமான அளவுக்கு அதிகரித்துள்ளது. 6-11 வயதுத் தொகுதியில் 93 சதவீதச் சிறுவர்கள் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டிருக்க ; 11-14 வயதுத் தொகுதியில் 55 சதவீத மாணவர்களும் ; 14-17 வயதுத் தொகுதியில் 35 சதவீத மாணவர்களும் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது பெருமிதத்திற்குரியதாகும். நான்காவது திட்ட இறுதியில் 6-11 வயதுத் தொகுதியில் உள்ள சிறுவர்கள் அனைவரும் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படுவர் என்றும் ; 11-14 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள 80 சதவீதச் சிறுவர்களும் ; 14-17 வயதுத் தொகுதியில் 55 சதவீத மாணவர்களும் சேர்க்கப்படுவர் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

10. 1969-70-ல் ரூ. 65,38.77 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்க, 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மொத்தச் செலவிற்காக (திட்டப் பணிகள், திட்டத்தில் சேராத பணிகள் இரண்டுமாகச் சேர்ந்து) ரூ. 66,83.09

[1st April 1970]

லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டின் கீழ் பல்வேறு தலைப்புகளில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	1969-70 திட்ட மதிப்பீடு	1970-71 திட்ட மதிப்பீடு.		
		திட்டத்தில் சேராத பணிகள்.	திட்டப் பணிகள்.	மொத் தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
தொடக்க நிலைக்கல்வி ...	2,916.95	2,973.63	123.09	3,096.72
உயர்நிலைக் கல்வி ...	2,076.52	1,923.48	180.46	2,103.94
பல்கலைக் கழகக் கல்வி ...	403.50	422.56	67.98	490.54
சிறப்புக் கல்வி ...	124.56	112.26	5.08	117.34
பிற இனங்கள் ...	697.07	500.06	26.81	526.87
தொழில் நுட்பக் கல்வி ...	242.94	193.63	55.08	248.71
தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் ...	95.23	97.36	1.64	98.97
	6,538.77	6,222.95	460.14	6,683.09

1969-70 ஆம் ஆண்டில் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தைக் காட்டிலும் 1970-71 திட்ட மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 144 லட்சம் அதிகரித்துள்ளது. மொத்த வருவாயில் பொதுக் கல்விக்கான செலவு சுமார் 23 சத வீதமாகும்.

11. 1970-71 ஆண்டிற்கான கோரிக்கை 13-ல் கல்விக்காக ரூ. 6,683 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைத் தவிர, கீழே கண்டுள்ளவாறு தேர்வுகள், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி, அரும்பொருட்காட்சிசாலைகள் முதலியவற்றிற்கான நிதி ஒதுக்கம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)
26. பல்வகைத் துறைகள் (அரசுத் தேர்வுகள்) ...	51.34
27. அறிவியல் துறைகள்—	
தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி ...	2.77
அரும்பொருட் காட்சிசாலைகள் ...	7.24
	10.01
28. கல்வி (பொது, தொழில் நுட்பக் கல்வி)	6,683.09
பிற இனங்கள் ...	28.70
மொத்தம் கோரிக்கை 13—1970-71 திட்ட மதிப்பீடு ...	—6,773.14

1st April 1970

12. மேலே 10-வது பாராவில் 1970-71 திட்ட மதிப்பீட்டில் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையாகக் குறிக்கப்பட்ட ரூ. 6,683 லட்சத்தில் கல்வி குறித்த (பொது, தொழில் நுட்பக் கல்வி) செலவினங்களுக்கென செய்யப்பட்டுள்ளவையும், "28. கல்வி" என்ற தலைப்பு களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளவையுமான கீழ்க்கண்ட நிதி ஒதுக்கங்கள் அடங்கா—

	பொதுக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி, மொத்தம்.			
	திட்டப் பணிகள்.	திட்டத் திட்டப் பணிகள்.	திட்டத் திட்டப் பணிகள்.	திட்டத் திட்டப் பணிகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
வருவாய் கணக்கிற்குள் செலவு				
50 (a) மூலப்பணிகள்—கட்டிடங்கள் (இச் செலவு நடப்பு வருவாயிலிருந்து சரிகட்டப்படுகிறது)—அரசுக் கல்வி நிலையங்களுக்கான கட்டிடச் செலவு.	1.87	1.00	4.81	1.00
வருவாய் கணக்கிற்குப் புறப்பான செலவு				
103—பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு—(a) மூலப்பணிகள்—கட்டிடங்கள் (இச் செலவு, நடப்பு வருவாய் நிங்களான பிற வாய்க்காலில் இருந்து சரிகட்டப்படுகிறது)—அரசுக் கல்வி நிலையங்களுக்கான கட்டிடங்கள் குறித்த செலவு.	1.36.32	0.85	22.83	...

103—பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு—(a) மூலப்பணிகள்—கட்டிடங்கள் (இச் செலவு, நடப்பு வருவாய் நிங்களான பிற வாய்க்காலில் இருந்து சரிகட்டப்படுகிறது)—அரசுக் கல்வி நிலையங்களுக்கான கட்டிடங்கள் குறித்த செலவு.

கடன்கள்

தேசியக் கடன் உபகாரச் சம்பளங்கள்
தமிழ்நாடு கல்விக்கடன்கள் (பொறியியல் கல்லூரி, பஸ்தோழில் பயிற்சிப்பள்ளி மாணவர்களுக்காக.)

1.38.19	1.85	27.64	1.00	165.83	2.85	168.68
...	45.00	...	...	...	45.00	45.00
...	...	9.00	...	9.00	...	9.00
...	45.00	9.00	...	9.00	45.00	54.00

1st April 1970]

13. கல்வி வசதிகளை அதிகரித்தல் என்றால் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக அதிக அளவு நிதி ஒதுக்கம் செய்வது, கல்வி நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பது என்று மட்டும் பொருளல்ல. இந்த நிறுவனங்களில் கற்பிக்கப்படும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதும் அதற்குப் பொருளாகும். கல்வி நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை பெருமளவு அதிகரித்துள்ளதன் காரணமாகக் கல்வியின் தரம் குறைந்து விட்டது என்று ஒரு கருத்து நிலவி வருகிறது. அது சரியல்ல; கல்வித் திட்டங்களை அரசு வகுக்கையில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டிய அவசியத்தை அரசு மறந்துவிடவில்லை. நவீன சாதனங்களையும் வசதிகளையும் பள்ளிகளில் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காகவும் ஆசிரியர்களுக்குப் பணிக்காலப் பயிற்சி அடிக்கடி அளிக்கவும் பல்வேறு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கல்வி கற்பிக்கும் முறைகளில் நவீன நெறிகளைக் கையாள அவர்கள் பயிற்சி பெற வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். நமது பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் கற்பிக்கப்படும் தரம் ஆசிரியர்களின் தகுதியைப் பொறுத்தது என்றால் அது மிகையாகாது. அரசும், கல்வி நிறுவனங்களும் ஆசிரியர்களை எந்நிலையில் வைத்துள்ளன என்பதையும் அது பொறுத்ததாகும். இச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண அரசு அண்மை ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது. அதிகரித்த சம்பளங்கள், படிகள், பணி குறித்த பிற நன்மைகள் ஆகியவற்றை ஆசிரியர்களுக்கு நல்குவதன் மூலம் அவர்களின் நிலையை உயர்த்தியுள்ளது. திறமையான ஆசிரியர்கள், ஆசிரியத் தொழிலின்பால் இந் நடவடிக்கைகளினால் ஈர்க்கப்படுபவர் என்றும், குறிப்பாகக் கல்லூரிகளில் பணிபுரிவதற்குப் பெருமளவில் முன்வருவர் என்றும் அதன் விளைவாக நம் மாநிலத்தில் உள்ள கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வியின் தரம் உயருமென்றும் நம்பப்படுகிறது. கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குப் பல்கலைக் கழக மானிய ஆணைக்குழுவின் சம்பள வீதங்கள் வழங்குவதனால் 5 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இம்மாநிலத்திற்குப் பெருமளவு செலவுச் சுமை ஏற்படுமெனினும், கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குப் பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழுவின் சம்பள வீதங்களைத் தமிழ்நாடு தான் முதலில் வழங்கியது என்பது பாராட்டிற்குரியதாகும்.

11. பள்ளிக் கல்வி

அ. தொடக்கக் கல்வி

பள்ளி செல்லும் வயதில் உள்ள குழந்தைகள் அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி அளிக்க வகை செய்வது அரசின் அடிப்படை பொறுப்புகளுள் ஒன்றாகும். எனவே கல்விக்காக ஒதுக்கப்படும் மொத்த நிதியில் ஏராளமான பங்கு தொடக்கக் கல்விக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. அண்மை ஆண்டுகளில் தொடக்கக் கல்விக்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கம் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1967-68	1968-69	1969-70	1970-71
கணக்குகள்	கணக்குகள்	திருத்த மதிப்பீடு	வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு
2.387	2.604	2,864	3,097
(ரூபாய் லட்சத்தில்)			

2. இவ்வாறு, கல்விக்கான மொத்த நிதி ஒதுக்கத்தில் 50 சதவீதம் 1970-71-ம் ஆண்டில் தொடக்கக் கல்விக்காகச் செலவிடப்படும்.

பள்ளிகளில் 6—11 வயதுச் சிறார்கள் அனைவரையும் சேர்த்துக் கொள்வதும், 300-ம் அதற்கு மேற்பட்டும் மக்கள் தொகையுள்ள உள் ளூர்ப் பகுதிகள் அனைத்திலும், குறைந்தது ஒரு தொடக்கப்பள்ளியாவது ஏற்படுத்துவதும் தொடக்கக் கல்வித் துறையின் இரு முக்கிய குறிக்க

[1st April 1970]

கோள்களாகும். இரண்டாவது குறிக்கோள் ஏற்கனவே இம் மாநிலத்தில் எய்தப்பட்டுவிட்டது. தொடக்கப்பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்ட இந்த வயதுத் தொகுதியினரின் சதவீதம் மூன்றாவது திட்டத்தின் இறுதியில் 87.59 சதவீதமாக இருக்க, 1969-70 இறுதியில் 92.61 சதவீதமாக இருந்தது. இந்த வயதுச் சிறார்கள் அனைவரையும் பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்வதே நான்காவது திட்டக் குறிக்கோள் அளவாகும். இந்தக் குறிக்கோள் அளவை எய்துவதற்கான ஒரு நடவடிக்கையாக, 1.5 லட்சம் சிறர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாக 2,720 ஆசிரியர்களைக் கூடுதலாக நியமிக்க வேண்டி வரும். கூடுதலான மாணவர்களுக்காகவும், ஆசிரியர்களுக்காகவும், சில்லறை இனங்கள், சாதனங்கள், வகுப்பறை இட வசதி போன்ற வசதிகளுக்கென மானியங்கள் வழங்கவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

6-11 வயதுச் சிறர்களை அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொண்டதன் விளைவாகப் பள்ளிகளில் பயிலும் அடுத்த வயதுத் தொகுதியினராகிய 11-14 வயதுச் சிறர்களின் எண்ணிக்கையும் உயர்ந்தது. மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த வயதுச் சிறர்களின் சதவீதம் 47.30 ஆகவும், 1969-70-ல் சுமார் 54.11 சதவீதமாகவும் இருந்தது. 1970-71-ல், 1.10 லட்சம் மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவும், 1930 இடைநிலைத் தர ஆசிரியர்களை நியமிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கூடுதலான மாணவர்கள், ஆசிரியர்களுக்கெனச் சில்லறை இனங்கள், சாதனங்கள், கட்டிட மானியங்களுக்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது:—

தொடக்கக் கல்வித் துறையில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தைக் கீழ்க்கண்ட அட்டவணை காட்டுகிறது.

1966-67, 1967-68, 1968-69, 1969-70.

தொடக்கப் பள்ளிகளின்

எண்ணிக்கை 31,195 31,464 31,509 31,706

சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட மாணவர்

களின் எண்ணிக்கை 57.96 60.41 61.33 62.95

(லட்சத்தில்).

இம் மாநிலத்திலுள்ள பள்ளிகள் குறித்த உடனடித் தேவை, குறிப்பாகக் கிராமப்பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளின் முக்கியத் தேவை, சரியான கட்டிட வசதியை ஏற்படுத்துவதேயாகும். தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டிடங்கள் செலவுக்கென 1970-71 திட்ட மதிப்பீட்டில் கீழ்க்கண்ட தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன:—

1. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளல்லாத பகுதி ரூ. 10 லட்சம் களில் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்களைக் (1969-70-ல் ரூ. 4.76 கட்டுதல். லட்சமாக இருந்தது.)
2. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கும் ரூ. 27 லட்சம். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளிலுள்ள (1969-70-ல் ரூ. 24.32 மானியம் பெறும் தொடக்கப் பள்ளி லட்சமாக இருந்தது.) களுக்கும் கட்டிட மானியம்.

மேற் குறிப்பிட்ட தொகைகளுக்குக் கூடுதலாக ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளுக்குப் பள்ளிக் கட்டிட மானியமாக 1970-71-ல் சமுதாய நல வளர்ச்சிப் பணிகள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இருந்து ரூ. 25.60 லட்சம் வழங்கப்படும் (1969-70-ல் ரூ. 23.68 லட்சம் வழங்கப்பட்டது.)

1st April 1970]

பள்ளிகளை நடத்தும் நிறுவனங்களின் நிதிவசதி பள்ளிகள் திறம்படச் செயல்படுவதற்கான அடிப்படைத் தகுதியாகும். 1964-ம் ஆண்டில் இம்மாநிலத்தில் ஏற்பளிக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் இலவசக் கல்வி முறை கொண்டுவரப்பட்டதிலிருந்து, இம் மாநிலத்தில் உள்ள ஏற்பளிக்கப்பட்ட பள்ளிகளை நடத்துவதற்காகும் செலவில் பெரும் பங்கை அரசு ஏற்று வருகிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளில் (திட்ட வேலைகள், திட்டத்தில் சேராத வேலைகள் இரண்டிலும் சேர்த்து) தொடக்கக் கல்வி நிறுவனங்கள் தொடர்பான “மானிய உதவி விதிக் கோவை” மற்றும் ஏனைய விதிகளின் விதித்துறைகளுக்கிணங்க அளிக்கப்பட்ட மானியங்கள் குறித்த புள்ளி விவரங்கள், தொடக்கக் கல்விக்கான செலவின் ஏனைய இனங்கள் குறித்த புள்ளி விவரங்கள் ஆகியவற்றின் சுருக்கம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இனங்கள்.	1968-69	1969-70	1970-71
	கணக்குகள். மதிப்பீடு.	திருத்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
அரசுத் தொடக்கப்பள்ளிகள் (திட்டப் பணிகள், திட்டத்தில் சேராத வேலைகள்).	86	92	97
ஊராட்சி ஒன்றியம் அல்லாத பகுதிகளில் உள்ள மானியம் பெறும் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கு மானியம் (திட்டப் பணிகள், திட்டத்தில் சேராத வேலைகள்).	441	473	483
நகராட்சித் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மானியம் (திட்டத்தில் சேராதவை).	126	123	123
ஊராட்சி ஒன்றியம், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் உள்ள மானியம் பெறும் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மானியம் (திட்டத்தில் சேராதவை).	1,916	2,117	2,298
தொடக்கக் கல்விக்கென நகராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கும் மானியம் (திட்டத்தில் சேர்ந்தவை).	35	59	96
தொடக்கக் கல்வி குறித்த மொத்த செலவு.	2,604	2,864	3,097

இம்மாநிலத்தில் உள்ள ஏற்பளிக்கப்பட்ட பள்ளிகளை நடத்தும் செலவில் பெரும்பகுதியை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ள போதிலும்,

[1st April 1970]

இந்தப் பள்ளிகளை நடத்தும் நிறுவனங்களில் பல, இன்னமும் நிதிப் பற்றாக்குறை உடையனவாக உள்ளன. இவை அரசின் நாட்டத்தில் இருந்துவந்துள்ளன. இந்தச் சிக்கல்களில் சிலவற்றைத் தீர்ப்பதற்காக அண்மையில் நடவடிக்கைகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

மானியம் பெறும் தொடக்கப் பள்ளி நிர்வாகிகள் பள்ளிகளைப் பேணு வதற்காகச் செய்யும் செலவு கணிசமான அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. விலைவாசிகள் அதிகரித்துவிட்டதன் காரணமாகப் பெரும்பாலான நிர்வாகத்தினருக்குத் தங்கள் பள்ளிகளைப் பேணும் செலவைச் சரிக் கட்டுவதற்குப் பேணுதல் மானிய வீதம் போதுமானதாக இல்லை. எனவே, மானியம் பெறும் தொடக்கப்பள்ளி நிர்வாகத்தினர் அனை வருக்கும் வழங்கத்தக்கப் பேரளவுப் பேணுதல் மானியத்தை அரசு தற்பொழுது 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல், அக் விலைப்படி நீங்கலாக, மதிப்பிட்டு ஆசிரியர் மானியத்தில் 10 சதவீதத்தி லிருந்து 12 சதவீதமாக உயர்த்தியுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்விப் பணிகளை நிறை வேற்றுவது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் சட்டப்படிக்கான பொறுப் பாகும். சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதி நிலைமன நிறைவளிக்கத் தக்கதாய் இல்லை. அதை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்விக்கு நிதியளிப்பதற்குத் தொடர் பான அனைத்தையும் பற்றி ஆய்வு செய்ய கிராம வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறை ஒரு குழுவை நியமித்துள்ளது. அக்குழுவின் அறிக்கை எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. அந்த அறிக்கை வந்தவுடன் அதன் பரிவுரைகள்மீது நடவடிக்கையெடுக்க அரசு கருதியுள்ளது.

1969 அக்டோபர் முதல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தனிக் கல்விக் கணக்கு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கல்வி மானியங்கள் கல்விக்குரிய காரணங்களுக்காக மட்டுமேயன்றி வேறு காரியங்களுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வழிவகை இடர்ப்பாடுகளைச் சமாளிப் பதற்கென பயன்படுத்தப்படக் கூடாதென்பதை நோக்கமாகக் கொண்டே அந்தத் தனிக் கல்விக் கணக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தொடக்கப்பள்ளி, மேல் தொடக்க (நடுநிலை)ப் பள்ளிக் கட்டிடங் களுக்கு வழங்கப்படும் இணைமானியம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களும் மானியம் பெறும் நிர்வாகத்தினரும் கேட்டுக் கொண்ட தன் விளைவாக, ரூ. 2,000 என்ற குறைந்தளவு இணை பங்குத் தொகை அளவிற்குப்பட்டு, தொடக்க நிலைப்பள்ளிக் கட்டிட இணை மானியத்தை ரூ. 4,000-லிருந்து ரூ. 8,000-க்கு அரசு உயர்த்தி யுள்ளது. மேல் தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கான அரசு இணை மானியம், ரூ. 3,000 என்ற குறைந்த அளவு இணை பங்குத் தொகை அளவிற்குப்பட்டு, ரூ. 7,000-லிருந்து ரூ. 13,000-மாக உயர்த்தப்பட் டுள்ளது.

பள்ளிகளில் அறிவியல் பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கென மேலும் சிறந்த சாதனங்களுக்கும் வசதிகளுக்கும் வகை செய்யும்பொருட்டு, ஒவ்வொரு தொடக்கநிலைப் பள்ளிக்கும், நடு நிலைப் பள்ளிக்கும், முறையே ரூ. 300, ரூ. 1,000 என்ற வீதத்தில், முழு மானிய அடிப்படையில் விஞ்ஞான சாதனங்கள் தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றிலும் 4,400 தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளும், 1,050 மேல் தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளும், பயனுற்றன. 1970-71-ல் 2,000 தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் 400 நடுநிலைப்பள்ளிகளுக்கும் இப்பயனை நீட்டிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தொடக்கப் பள்ளிகளில் பாடம் கற்பித்தவின் தரத்தை உயர்த்தும் நோக்குடன், அரசு, தனது படிக்கிரமத் திட்டத்தின்படி, துவக்கத் தரப் பதவிகளில் பணிபுரியும் இடை நிலைத் தர ஆசிரியர்களுக்கு இடை நிலைத்

1st April 1970]

தர சம்பள வீதங்களை வழங்கும் தனது முடிவை நிறைவேற்றி வரு கின்றது. சுமார் 3,000 துவக்கத்தர ஆசிரியர் பதவிகள் 1970-71-ல் இடை நிலைத்தரப் பதவிகளாகத் தரமுயர்த்தப்படுமென எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்.

தொடக்கப் பள்ளி உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளில் பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வரு கிறது. சுமார் 18 லட்சம் மாணவர்கள் இத்திட்டத்தால் தற்பொழுது பயனடைகின்றனர். இத்திட்டத்திற்கென 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 196 லட்சம் (திட்டத்தில் சேராத பணிகளின்கீழ் ரூ. 183.34 லட்சம், திட்டப் பணிகளின்கீழ் ரூ. 12.66 லட்சம்) ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வரும் ஆண்டில் இத் திட்டத்தின்கீழ் கூடுதலாகச் சுமார் 67,000 மாண வர்களைக் கொண்டு வரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1969-70-ல் “கேர்” நிறுவன உதவியுடன் சேக்காட்டில் தொடங்கப் பட்ட மைய சமையற் கூடத் திட்டம் பயனளிக்கும் வகையில் செயல் பட்டு வருகிறது. 1970-71-ல் 30 புதிய மைய சமையற்கூடங்களை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கோதுமை நொய், தானிய மாவு, சமையலுக்கான எண்ணெய் ஆகிய வற்றை வழங்குவதன் மூலம் “கேர்” நிறுவனம் நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்குத் தொடர்ந்து உதவி வருகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டு வரை ரூ. 17.56 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்களைக் “கேர்” நிறுவனம் வழங்கி யுள்ளது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தை மேலும் விரிவாக்கும் வகையில் “கேர்” நிறுவனம் தமிழ் நாட்டில் தற்போது 10 இடங்களில் வட்டாரக் கிடங்குகளைக் கட்டித் தர முன் வந்துள்ளது. நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காகக் “கேர்” நிறுவனம் வழங்கும் உணவுப் பொருள்களைச் சேமித்து வைக்க வகை செய்வதே இதன் நோக்கமாகும். இக் கிடங்கு களைக் கட்டுவதற்கான செலவில் 90 சத வீதத்தை ஏற்கக் “கேர்” நிறு வனம் முன் வந்துள்ளது. ஒவ்வொரு கிடங்கையும் கட்டச் சுமார் ரூ. 2 லட்சம் செலவாகும். 10 கிடங்குகளைக் கட்டுவதற்கு ஆகும் மொத்தச் செலவு ரூ. 20 லட்சத்தில் ரூ. 2 லட்சம் செலவை தன் பங்காக ஏற்க மாநில அரசு இசைந்துள்ளது. இத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஒன்று முதல் மூன்று வகுப்புகள் வரையில் உள்ள வகுப்புகளில் நண் பகல் உணவு பெறும் மாணவர்களுக்கு அரசுப் பாட நூல்களை இலவச மாக வழங்கும் திட்டம் 1970-71-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறை வேற்றப்படும்.

ஆ. இடைநிலைக் கல்வி.

திட்டத்தின் கீழும், திட்டத்தில் சேராத பணிகளின் கீழும் கடந்த

[1st April 1970]

சில ஆண்டுகளில் இடைநிலைக் கல்விக்காகச் செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.—

இனங்கள்.	1968-69 கணக்குகள்	1969-70 திருத்த மதிப்பீடு	1970-71 வரவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு
(1)	(2)	(3)	(4)
அரசு இடைநிலைப் பள்ளிகள்	104	112	130
தனியார் நிர்வாக இடைநிலைப் பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள்.	751	770	791
இடைநிலைக்கல்வி நகராட்சிப் பள்ளிகள், அரசு (வாரிய) உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்காக உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு மானியங்கள்.	1,067	1,166	1,183
இடைநிலைக் கல்விக்கான மொத்தச் செலவு.	1,922	2,048	2,104

1970-71-ம் ஆண்டில், கல்விக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் முன்பில் ஒரு பங்கு இடைநிலைக் கல்வி குறித்ததாகும்.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களிலிருந்து கடந்த சில ஆண்டுகளில் இடைநிலைக் கல்வியில் இம் மாநிலம் கண்ட முன்னேற்றத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்:—

	1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70.
உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	2,303	2,376	2,437	2,507
மாணவர்களின் எண்ணிக்கை (வட்டச்சக்களில்)	6.08	6.26	6.66	6.68
				(தற்காலிக மானது)

1969-70-ஆம் ஆண்டில் 14—17 வயதுத் தொகுதி மாணவர்களில் 34.21 சதவீத மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இந்த வயதுத் தொகுதியில் மேற்கொண்டும் 70,000 மாணவர்களைச் சேர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு கூடுதலாக மாணவர்களைச் சேர்ப்பதனால் ஆசிரியர்களையும் அதிக அளவில் நியமிக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே இந்த ஆண்டில் 1,320 பி.டி. ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவர். புதிதாகத் திறக்கப்படும் ஒவ்வொரு வகுப்பிற்காகவும் அல்லது கூடுதலாகத் திறக்கப்படும் ஒவ்வொரு பிரிவுக்காகவும் கருவிகளை வழங்குவதற்காக ரூ. 1,500 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கூடுதலான ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்காகவும் கூடுதலாகத் தேவைப்படும் கருவிகளை வழங்குவதற்காகவும் 1970-71-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 45 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1st April 1970]

இடைநிலைப் பள்ளிகளுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக 1970-71-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் தேவைப்படும் தொகையைக் கருதிப் பார்க்கையில் இத் தொகை குறைவே என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மேலும் சிறந்த கல்வி வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதையும் குறிப்பாக அறிவியல் கல்விக்கான வசதிகளை அதிகரிப்பதையும் அரசு மறந்து விடவில்லை.

பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 40,000 செலவில் அறிவியல் கல்விக்கான கருவிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கும் திட்டம் 1970-71-ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். இக் காரியத்திற்காக ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டில் சுமார் 62 பள்ளிகளில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

“கேர்” நிறுவனத்தின் உதவியுடன், பௌதீக, வேதியியல் கருவிகளுடன் கூடிய தொடர் வண்டி பொருத்தப்பட்டு வலம் வரும் ஆய்வுக் கூடம் ஒன்று மாயூர் கல்வி மாவட்டத்தில் முன்னோடித் திட்டமாகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. வலம் வரும் வண்டிகள் தற்போது முன்னோடி ஆய்வுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. முன்னோடித் திட்டங்கள் செயல்படும் முறையை முழுவதும் ஆய்ந்த பின்னர் இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டும் விரிவு படுத்தலாமா என்பது பற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.

பள்ளிகளில் அறிவியல் கல்வி முறையின் தரத்தினை உயர்த்துவதற்கான மற்றொரு திட்டம் யுனெஸ்கோ யூனிசெப் நிறுவனங்களின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் விஞ்ஞானக் கருவிகளை வழங்க இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இத் திட்டம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்குப் புறம்பானது. யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தற்போதைய பள்ளிக் கல்வி நிறுவனத்தின் ஒரு பிரிவாக அறிவியல் கல்வி நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் அறிவியல் பாடமுறைகளைக் கற்பிப்பதில் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பணியிருப்புப் பயிற்சி அளிக்கும். பள்ளிகளில் கல்வித் தரம் உயர வகை செய்யும் நோக்குடன் கல்வி கற்பிக்கும் முறைகளில் நவீன முறைகளை ஆசிரியர்கள் அறிந்துகொள்ளும்வகையில் குறித்த காலத்திற்கு ஒரு முறை ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுவது அவசியமாகும். இக்காரியத்திற்காகப் பல திட்டங்கள் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

பாடம் கற்பிக்கும் முறைகளில் நவீன முறைகளையும், நடை முறைகளையும் ஆசிரியர்கள் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டு தொழில் முறையில் அவர்கள் திறம்படச் செயல்படும் வண்ணம் மறுபயிற்சிப் பாட முறைகள், சிறப்புப் பயிற்சிப் பாடமுறைகள், கருத்தரங்குகள் 1970-71-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து நடத்தப்படுகின்றன. இப்பாடமுறைகள் தலைமைக் கல்வி அதிகாரிகள், மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள், பெண்கள் பள்ளிகளின் இன்ஸ்பெக்டர்கள் (பெண்கள்) ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் மாநிலக் கல்வி நிறுவனத்தால் நடத்தப்படுகின்றன.

பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் முறைகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக ஆங்கிலம் கற்பிப்பதில் உள்ள நவீன முறைகளில் கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காகச் சென்னை ஆங்கில மொழி கற்பித்தல் இயக்கம் 1965-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இத் திட்டம் 1970-71-ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆறு முதல் எட்டு வரையில் உள்ள வகுப்புகளில் கல்வி கற்பிக்கும் 1,600 இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நவீன முறைகளில் ஆங்கிலம் கற்

[1st April 1970]

பிப்பதில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக 40 பயிற்சி முறைகளை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இக் காரியத்திற்காக 1970-71-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2.80 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டு, அப்பயிற்சி நிறுவனங்களில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் பவர்கள் பல்வேறு பாடங்களைக் கற்பிப்பதில் நவீன முறைகளில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற வேண்டியது அவசியமாகும். மேலும் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்கான சாதாரணமான பட்டப்படிப்பைவிட உயர்ந்த தகுதியையும் அவர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும். எனவே ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு சில ஆசிரியர்களை M.Ed. பயிற்சிக்கு அனுப்பத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கல்வித் துறையில் மிக அண்மையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களை அவர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

1969-70-ம் ஆண்டு அமெரிக்க அமைதி அணியைச் சேர்ந்த 18 தொண்டர்கள் (ஒன்பது ஆண்கள் ஒன்பது பெண்கள்). இம்மாதிலத்திலுள்ள பல்வேறு பயிற்சிப் பள்ளிகளில் நவீன முறைகளை ஒட்டி ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டனர்.

அறிவியல் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அமெரிக்காவிலுள்ள அறிவியல் நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் கல்வி, ஆராய்ச்சி, பயிற்சி தேசிய நிறுவனம், பல்கலைக்கழக மானியக்குழு, அறிவியல் கல்விக்கான தேசியக்குழு ஆகியவை இம்மாதிலத்திலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களின் நன்மைக்காகப் பல்வேறு இடங்களில் கோடைக்காலப் பயிற்சி நிலையங்களை 1969 கோடைக் காலத்தில் அமைத்துள்ளன. ஆறு வாரக்கால அளவினதாகிய இப் பயிற்சி முறையில், உயிரியல், வேதியல், கணிதம், தாவர இயல் பொதுதீக்ம் ஆகிய பாடங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. 1969-70-ம் ஆண்டு 170 பள்ளி ஆசிரியர்கள் இக் கோடைக்கால பயிற்சி நிறுவனங்களில் அளிக்கப்படும் பயிற்சியில் கலந்து கொண்டனர்.

மாதிலக் கல்வி நிலையம் பள்ளிக் கல்வித் துறையின் ஒரு பிரிவாகத் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. பல்வேறு பாடங்களில் தொடக்க, இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெறும் பொருட்டு பணியிருப்புப் பயிற்சி முறைகள் பெருமளவில் இந்த நிறுவனத்தினால் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த நிறுவனம் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்கள், பார்வையிடும் அதிகாரிகள் ஆகியோரின் நன்மைக்காக 1969-70-ம் ஆண்டில் கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், பணியிருப்புப் பயிற்சித் திட்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பெருமளவில் நடத்தியது.

பள்ளிகளில் கல்விக் கட்டணம் வசூலிப்பது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டதால் நகராட்சிப் பள்ளிகளுக்கு இக்கட்டணத்தின் மூலம் கிட்டும் வருவாய் நின்று விட்டது. நகராட்சிகள் தங்கள் அதிகாரத்தின் கீழுள்ள பள்ளிகளை நடத்தி வருவதில் தங்களுக்குத் தொல்லை இருப்பதாகத் தெரிவித்துள்ளனர். எனவே உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்துவதற்காக நகராட்சி மன்றங்களுக்கும், சென்னை மாநகராட்சிக்கும் அளிக்கப்படும் மானியவீதம் திகரச் செலவின் 50 சத வீதத்திலிருந்து 66½ சத வீதமாக 1967-68 முதல் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நகராட்சிகளுக்கு நிதி நிலை இடர் பாடு ஏற்படுத்துவதைத் தவிர்க்க உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்தி வருவதற்காக நகராட்சி மன்றங்களுக்கு முன்னதாகவே கொடுக்கப்படும் ஆசிரியர் மானியம் 1969-70-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு 75 சத வீதத்திலிருந்து 85 சத வீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

வசதிகளுக்குரிய கட்டணம்

உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் நிர்வாகங்களிடம் உள்ள நிதிகளை அதிகரிப்பதற்கும், பள்ளிகளை இன்னும் சிறப்பான முறையில் பேணி வருவதற்கும், அரசு ஆண்டொன்றுக்கு ஒவ்வொரு மாணவரிடமும் ரூ. 5 வீதம் பேணுதல் கட்டணம் ஒன்றை விதிக்க பள்ளிகளுக்கு அனுமதியளிப்பதென மற்றொரு முடிவை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. அரசுப் பள்ளிகள், உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகள், மானிய உதவி பெறும் பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் இந்த முடிவு பொருந்தும். வசதிக் கட்டணம் சிறப்புக் கட்டணங்களில் சேர்க்கப்படும். வசதிக் கட்டணம் உட்பட வசூலிக்கப்படும் சிறப்புக் கட்டணங்களின் மொத்தத் தொகை, 6-ம் வகுப்பு முதல் 8-ம் வகுப்பு வரை படிக்கிற மாணவர்களின் தற்போதைய மொத்தச் சிறப்புக் கட்டணத் தொகையாகிய ரூ. 11-க்கு மேற்படாமலும், மாணவிகளுக்கு ரூ. 10-க்கு மேற்படாமலும், 9-ம் வகுப்பு முதல் 11-ம் வகுப்பு வரை படிக்கிற மாணவர்களுக்குத் தற்போது விதிக்கப்படுகிற சிறப்புக் கட்டணத் தொகையாகிய ரூ. 16-50-க்கு மேற்படாமலும், மாணவிகளுக்கு மொத்தச் சிறப்புக் கட்டணத் தொகையாகிய ரூ. 15.50-க்கு மேற்படாமலும் இருக்கும் வகையில், மேற்குறிப்பிட்ட வசதிக் கட்டணம் விதிக்கப்படும். பள்ளிகளைப் பேணுவதற்கென, வசதிக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்படும் தொகையிலிருந்து செலவிட மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளி நிர்வாகத்தினர் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த ஆணைகள் 1970-71 பள்ளி ஆண்டு முதற்கொண்டு செயலுக்கு வரும்.

[1st April 1970]

தற்கும் அரசு ஆண்டொன்றுக்கு ஒவ்வொரு மாணவரிடமும் ரூ. 5 வீதம் பேணுதல் கட்டணம் ஒன்றை விதிக்க பள்ளிகளுக்கு அனுமதியளிப்பதென மற்றொரு முடிவை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. அரசுப் பள்ளிகள், உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகள், மானிய உதவி பெறும் பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் இந்த முடிவு பொருந்தும். வசதிக் கட்டணம் சிறப்புக் கட்டணங்களில் சேர்க்கப்படும். வசதிக் கட்டணம் உட்பட வசூலிக்கப்படும் சிறப்புக் கட்டணங்களின் மொத்தத் தொகை, 6-ம் வகுப்பு முதல் 8-ம் வகுப்பு வரை படிக்கிற மாணவர்களின் தற்போதைய மொத்தச் சிறப்புக் கட்டணத் தொகையாகிய ரூ. 11-க்கு மேற்படாமலும், மாணவிகளுக்கு ரூ. 10-க்கு மேற்படாமலும், 9-ம் வகுப்பு முதல் 11-ம் வகுப்பு வரை படிக்கிற மாணவர்களுக்குத் தற்போது விதிக்கப்படுகிற சிறப்புக் கட்டணத் தொகையாகிய ரூ. 16-50-க்கு மேற்படாமலும், மாணவிகளுக்கு மொத்தச் சிறப்புக் கட்டணத் தொகையாகிய ரூ. 15.50-க்கு மேற்படாமலும் இருக்கும் வகையில், மேற்குறிப்பிட்ட வசதிக் கட்டணம் விதிக்கப்படும். பள்ளிகளைப் பேணுவதற்கென, வசதிக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்படும் தொகையிலிருந்து செலவிட மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளி நிர்வாகத்தினர் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த ஆணைகள் 1970-71 பள்ளி ஆண்டு முதற்கொண்டு செயலுக்கு வரும்.

அரசுப் பாட நூல்கள்

தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் உரிய பாட நூல்களை அரசு தயாரித்து வெளியிடும் திட்டம் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகிறது. 1968-69 வரை 4 முதல் 7 வரையுள்ள வகுப்புகளுக்குரிய ஆங்கிலப்பாட நூல்களையும் 1 முதல் 8 வரையுள்ள வகுப்புகளுக்குரிய தமிழ்ப்பாட நூல்களையும் அரசு தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளது. எட்டாவது வகுப்பிற்குரிய ஆங்கிலப் பாடநூல்களும் 1969-70-இல் வெளியிடப்பட்டன. 1860-ஆம் ஆண்டு சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ் பாடநூல்கள் வெளியிட்டுச் சங்கம் ஒன்றை நிறுவ அரசு இப்பொழுது முடிவு செய்துள்ளது. இச்சங்கம் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள பாடங்களில் 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான அரசுப் பாடநூல்களை வெளியிடும்; மூன்று முதல் பத்துவரை உள்ள வகுப்புகளுக்கு—கணிதநூல்கள் ஒன்பதாவது பத்தாவது வகுப்புகளுக்கான—ஆங்கிலத் தமிழ் பாடநூல்கள்.

பொது

1. நிர்வாகம்.—கடந்த சில ஆண்டுகளாக இத்துறையில் நடவடிக்கைகள் பல்கிப்பெருகுவதையொட்டி நிர்வாகத்தை வலுப்படுத்தும் நோக்குடன் இத்துறையின் நிர்வாக அமைப்பு 1968-69-ஆம் ஆண்டில் சீரமைக்கப்பட்டது. கல்வி மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கை 35-லிருந்து 45 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. இதுவரை இம்மாதிலத்தில் நான்கு கோட்ட இன்ஸ்பெக்டர்களே செயல்பட்டு வந்தனர். இப்பொழுது இப்பதவிகளின் எண்ணிக்கை பத்து ஆக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் பதவிப் பெயரும் தலைமைக்கல்வி அதிகாரி என மாற்றப்பட்டுள்ளது. பெரிய மாவட்டம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தலைமைக் கல்வி அதிகாரியின் கீழ் இயங்கும். இருபது துணை இன்ஸ்பெக்டர்கள் பதவியைப் புதிதாக ஏற்படுத்துவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டதன் மூலம் துணை இன்ஸ்பெக்டர்கள் நிலையிலும் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை 1969-70 இல் அதிகரிக்கப்பட்டது. இப்புதிய அமைப்பு 1969-70 ஆண்டில் மன நிறைவு தரும் வகையில் இயங்கியது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியும் துணை இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரின் பொறுப்பின் கீழ் வரும் வகையில் பள்ளித் துணை இன்ஸ்பெக்டர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் செயற்குறிப்புக்கள் அரசின் ஆய்வில் இருந்து வருகின்றன.

பொது நூலகங்கள், முதியோர் கல்வி ஆகியவை இதுகாறும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குனரின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்து வந்தன. ஒருங்கிணைந்த நிர்வாகத்துக்கு வகை செய்யும் பொருட்டு இவை 1969-70-ஆம் ஆண்டில் பள்ளிக் கல்வி இயக்குனரின் அதிகாரத்தின் கீழ் மாற்றப்பட்டன.

[1st April 1970]

உடற்பயிற்சிக் கல்வியும் விளையாட்டுகளும்.—பள்ளிகளில் -உடற் பயிற்சிக் கல்விக்கான வசதிகள் தொடர்ந்து செயலிலிருந்து வருகின்றன. பொது மக்களிடையே விளையாட்டுக்களுக்கும், பந்தயங்களுக்கும் ஊக்க மளிப்பதில் மாநில அளவிலும் மாவட்ட அளவிலும் அமைந்துள்ள விளையாட்டு மன்றங்கள் பயனுறு வகையில் பணியாற்றி வருகின்றன.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு விளையாட்டரங்கம் கட்டுவதற்காக ரூ. 1 லட்சம் மானியம் அளிக்க வகை செய்யும் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இதுவரையில் திருச்சிராப்பள்ளி, வட ஆர்க்காடு, நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களில் விளையாட்டு அரங்கங்களை அமைப்பதற்காக மானியங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ம் ஆண்டில் இத் திட்டத்தை மேற்கொண்டும் நான்கு மாவட்டங்களுக்கு (தென் ஆர்க்காடு, சேலம், மதுரை, கோயம்புத்தூர்) நீட்டிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1969-பிப்ரவரித் திங்களில் சென்னையில் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே நிகழ்ந்த முதல் போட்டிக்கான செலவு குறித்து கல்கத்தாவில் உள்ள இந்தியப் பள்ளிகள் விளையாட்டுக் கழகத்திற்குத் தனிப்பட்ட மானியமாக ரூ. 2,500 கொடுக்கப்பட்டது.

ஆசிரியர்களின் நலன்களும் வளமும்.—அரசுப் பள்ளிகளிலும், உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளிலும் அரசு மானியம் பெறும் பள்ளிகளிலும் பணி புரிகிற ஆசிரியர்களின் பணி நிலைமைகளை மேம்படுத்துவது குறித்த தேவையை அரசு எப்போதும் கருத்தில் கொண்டுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் உள்ள ஏற்பளிக்கப்பட்ட கல்வி நிலையங்கள் அனைத்திலும் ஆசிரியர்களின் நிலைமைகளை மேம்படுத்த பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

அண்மையில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள சம்பள ஆணைக்குழு இம் மாநிலத்தில் உள்ள அரசுப் பள்ளிகளிலும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளிலும், மானியம் பெறும் பள்ளிகளிலும் பணி புரியும் ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் அல்லாத பிற பணியாளர்கள் உட்பட, மாநில அரசுப் பணியாளர்கள் அனைவரது தற்போதைய சம்பளம், படிக்கள், ஓய்வூதியப் பயன்கள் ஆகியவற்றின் தற்போதைய அமைப்பை மாற்றியமைப்பது குறித்து ஆய்வு செய்யும், ஆயினும், சம்பள ஆணைக் குழுவின் அறிக்கை பெறப்படும் வரையில், திங்களொன்றுக்கு 500 ரூபாய் வரை சம்பளம் பெறும் அரசுப் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் 1970 மார்ச்சு முதல் திங்களொன்றுக்கு 10 ரூபாய் சிறப்பு ஈட்டுப்படி வழங்குவதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அரசுப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் ஆசிரியர் அல்லாத பிற பணியாளர்களுக்கும் இந்த ஆணை தானாகவே பொருந்தும். உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், ஆசிரியர் அல்லாத பிற பணியாளர்களுக்கும், மானியம் பெறும் கல்வி நிலையங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் சிறப்பு ஈட்டுப்படி வழங்குவது குறித்து முறையான ஆணைகள் விரைவில் பிறப்பிக்கப்படும்.

உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி ஆசிரியர்களும் மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களும் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம்—ஈட்டுறுதித் திட்டம்—ஓய்வூதியத் திட்டம் ஆகிய மூன்று திட்டங்களின் பலனையும் தற்போது துய்த்து வருகின்றனர். குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம் மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், உள்ளாட்சி மன்ற ஆசிரியர்களுக்கும் முன்னரே நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் நன்மைகளைப் பெறுவதற்காக ஆசிரியர் ஒருவர் குறைந்த அளவு இருபது ஆண்டுக்கால அளவாவது பணிபுரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை முன்னர் விதிக்கப்பட்டிருந்தது. குறைந்த அளவு பணிக்கால அளவை ஐந்து ஆண்டுகளாகக் குறைத்து நிபந்தனையைத் தளர்த்தி 1969-70-இல் இத் திட்டம் ஆசிரியர் பலருக்கு நன்மை பயக்கும்

[1st April 1970]

வகையில் திருத்தியமைக்கப் பட்டுள்ளது. ஓய்வூதியத் திட்டம், குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களின் நன்மைகள் தொடக்கப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் உடற்பயிற்சி இயக்குநர்களுக்கு 1969 ஏப்ரல் ஒன்றாம் நாள் முதற்கொண்டு நீட்டிக்கப்பட்டது.

ஓய்வூதியத்தைக் கணக்கிடுவதற்கான விதித்துறை குறித்து மற்றொரு சலுகையை வழங்குவதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஒரு பணியாளரின் கடைசி முப்பத்தாறு திங்கள் கால அளவின் போது அவர் பெற்ற சராசரி சம்பளத்தின் அடிப்படையில் இதுவரை ஓய்வூதியங்கள் கணக்கிடப்பட்டு வந்தன. ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்பு கடைசி 12 மாதங்களின்போது பணியாளர் பெற்ற சம்பளத்தின் அடிப்படையில் ஓய்வூதியம் தற்போது கணக்கிடப்படும். உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், மானியம் பெறும் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் இந்த ஆணை பொருந்தும்.

ஓய்வூதியங்கள் வழங்குவது குறித்து மற்றொரு சலுகையும் வழங்குவதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அரசின் ஓய்வு பெற்ற பணியாளர்களுக்குச் செலுத்தத்தக்க குறைந்த அளவு ஓய்வூதியத்தை 1970 மார்ச்சு ஓய்வூதியத்திலிருந்து திங்களொன்றுக்கு ரூ. 20-லிருந்து ரூ. 30 ஆக அரசு உயர்த்தியுள்ளது. உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், மானியம் பெறும் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களுக்கும் கூட இச்சலுகை பொருந்தும்.

ஆசிரியர் நலனுக்கான தேசியக் கழகம், பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களுக்குத் தொடர்ந்து உதவி வருகிறது. தகுதி உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், வறுமையுற்ற அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் இக் கழகத்தின் மாநிலச் செயற்குழு திங்கள் தோறும் குறிப்பிட்ட தொகை அளிப்பதுடன் ரொக்கத் தொகைகளையும் அளிக்கிறது. பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று, வருவாயின்றித் தவிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு அல்லது ஆசிரியர்களின் விதவைகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 30 முதல் 60 வரை தொகை வழங்கப்படுகிறது. ஆசிரியர்களின் குடும்பத்தினருக்குத் தகுதியான நேர்வுகளில் மருத்துவச் செலவுகள், திருமணச் செலவுகள் போன்ற செலவுகளுக்கு அதிக அளவு ரூ. 1,500 வரையில் ரொக்கத் தொகைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. பாராட்டத்தக்கப் பணிக்காக ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 2,000 வரை கருணை மானியங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த நிதியின்கீழ் ரூ. 25.99 லட்சம் வசூலாகியுள்ளது. 1969-ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் நாள் விழா தொடர்பாக இதுவரை வசூலாகியுள்ள ரூ. 5.30 லட்சம் இதில் அடங்கும். இதுவரையில் 542 தகுதியுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு உதவித் தொகையாக ரூ. 2.02 லட்சம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநகரிலும், மதுரையிலும் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள நகர ஈட்டுப்படி வழங்கப்படத்தக்க பகுதிகளிலும், பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் 7½ சதவீத நகர ஈட்டுப்படி மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் தொடர்ந்து வழங்கப்படுகிறது.

ஆசிரியர்கள் தங்கள் தகுதிகளை அதிகரித்துக்கொள்ள ஊக்கமளிக்கும் வகையிலும் உயர் தரக் கல்வித் தகுதிகளைப் பெற்றுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையிலும் அவர்களுக்கு இரு ஊதிய உயர்வுகளை முன்னதாகவே வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

பாராட்டத்தக்க வகையில் பணிபுரியும் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மாநில அரசு பரிசு வழங்கப்படுவது போல் உயர் நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் ஆண்டுதோறும் 90 பரிசுகள் வழங்கப்படும். மாநிலத்திலுள்ள 45 கல்வி மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் இரண்டு ஆசிரியர்கள் மேற்படி பரிசுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.

[1st April 1970]

1-4-1966 முதல் அரசு மேற்கொண்டுள்ள மாவட்ட வாரிய உயர் நிலைப் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களை அரசுப் பணியில் இணைத்ததனால் சிக்கல்கள் பல எழுந்தன. அரசு (வாரிய) உயர்நிலைப் பள்ளிகள் என அழைக்கப்படும் சுமார் 1,500 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் தற்போது நடந்து வருகின்றன. இந்தப் பள்ளிகளில், பல பதவித் தரத்திலுள்ள 26,000-க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கும்; சுமார் 6,000 ஆசிரியர் அல்லாத பிற பணியாளர்களும் பணியாற்றி வருகின்றனர். இப்பள்ளிகளின் பணியாளர்கள் அரசுப் பணியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் முன்னாள் மாவட்டவாரியப் பணியாளர்கள், தமிழ் நாடு கல்வி சார் நிலைப் பணியில் ஒரு தனிப் பணி வகையாக இருக்க வேண்டும் என்றும், அந்தப் பணி வகை மாவட்ட அடிப்படையில் வரையறுக்கப்படவேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு மாவட்டப் பணிவகையும் தனிப் பிரிவாக அமையவேண்டுமென்றும் கொள்கையளவில் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. முன்னாள் மாவட்ட வாரியப் பணியாளர்களுக்குச் சேர்ந்து வந்த சம்பளம், ஓய்வூதியப் பயன்கள், பிற உரிமைகள் முழுவதும் பாதுகாக்கப்படும். ஒரு தனிப் பணிவகை 1966 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் முதல் அமைக்கப்படலாம் என்று ஒரு தற்காலிக முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆயினும், முன்னாள் மாவட்ட வாரியப் பள்ளிப் பணியாளர்கள் சிலர், தமது பணி வாய்ப்புகளை அம்முடிவு பெருமளவுக்குப் பாதிக்கும் என்று முறையிட்டுள்ளனர். இம் முறையீடுகள் ஆய்வில் உள்ளன. தனிப் பணிவகை எந்த நாள் முதல் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது குறித்த இறுதி முடிவு விரைவில் எடுக்கப்படும்.

ஆசிரியப் பணியாளரைப் போலவே, ஆசிரியரல்லாத பணியாளரும் ஒரு தனிப் பதவித்தரத்தில் வைக்கப்படுவர். இது குறித்து தமிழ் நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக் கழகத்துடன் கலந்துகொண்டு விரைவில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

ஆசிரியர்களிடையே வேலையின்மையைக் குறைப்பதற்கான செயல் முறைகள்—தற்போது பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களிடையே ஓரளவு வேலையில்லாத திட்டாட்டம் நிலவி வருகிறது. இச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காக அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையை விட, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலிருந்து வரும் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை, ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்துக் கொண்டு போவதன் விளைவே இந்த வேலையில்லாத திட்டாட்டத்திற்கு ஓரளவு காரணமாகும். இச்சிக்கலைத் தீர்க்க அரசு இரண்டு வழிகளில் முயற்சி செய்து வருகிறது. அதில் ஒன்று ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பது. மற்றொரு வழி ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூடுதலாக்குவது. உயர்துவக்க ஆசிரியர் பயிற்சியை முழுவதும் நீக்கி விட முடிவு செய்யப்பட்டது. 1967-68-ல் உயர்துவக்க ஆசிரியர் பயிற்சிப் பிரிவுகள் 9-ம் 1968-69-ல் 12 பிரிவுகளும் 1969-70-ல் 55 பிரிவுகளும் நீக்கப்பட்டன. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் உயர்துவக்க ஆசிரியர் பயிற்சிக்குப் புதியதாக யாரும் சேர்க்கப்படவில்லை.

பல்வேறு வயதுத் தொகுதிகளைச் சேர்ந்த சிறார்கள் கூடுதலாகச் சேர்க்கப்படுவதால், அதற்கு ஈடு செய்யும் பொருட்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிக அளவு கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகள் ஒப்பளிக்கப்படுகின்றன. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் ஏற்பளிக்கப்பட்ட ஆசிரியர் பதவிகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

கீழ்க்கண்ட வயதுச் சிறுவர் தொகுதிகளுக்காக ஏற்பளிக்கப்பட்ட கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகளின் எண்ணிக்கை.			
	6—11	11—14	14—17
1967-68	2,000	3,250	1,250
1968-69	2,250	3,000	2,200
1969-70	3,600	2,500	1,500

[1st April 1970]

1969-70-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பளிக்கப்பட்ட பதவிகளின் எண்ணிக்கை யுடன் ஒப்பு நோக்குகையில் சற்றுக் குறைவாயிருந்த போதிலும், 1970-71 ஆம் ஆண்டில் கூட கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற்பளிக்கப்படும். நிதி இடர்ப்பாடு ஏற்பட்டதால் 1970-71-ம் ஆண்டில் கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகளின் எண்ணிக்கை சற்று குறைய நேரிடலாம்.

அரசுதவி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குச் சலுகைகள்.—ஆசிரியர்களின் பணியையும் பணி நிலைமைகளையும் சீரமைக்கும் நோக்கத்துடன், மாநிலத்தில் அரசு மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்களுக்கும் தொடர்பானவை அனைத்தையும் குறித்து ஆய்வு செய்ய 1969-70-ஆம் ஆண்டில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. ஆசிரியர்களின் தெளிவான பணி விதிகள் குறித்தும், ஆள் எடுப்புக்குத் தொடர்பான நிர்வாகத்தினரின் அதிகாரங்கள் குறித்தும், ஆசிரியர்களின் பதவி உயர்வையும் ஒழுக்கத்தையும் குறித்தும், நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பணி விதிகள் பொருந்தும் படிச் செய்வதற்கு அரசுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய அதிகாரங்கள் குறித்தும் பரிவுரைகள் செய்வது இந்தக் குழுவின் ஆய்வு வரம்பில் அடங்கும். நிர்வாகத்தினருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையில் ஏற்படும் தகராறுகள் அனைத்தையும் தீர்த்து வைப்பதற்குப் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகள்—அதாவது, நடுவர் தீர்ப்பு மூலமாகவா அல்லது நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் மூலமாகவா அல்லது துறை நடவடிக்கைகள் மூலமாகவா என்பது குறித்தும் கூட இக்குழு பரிவுரைகள் வழங்கும். எல்லா நிர்வாகத்தின் கீழும் உள்ள பல்வேறு தர ஆசிரியர்களுக்குப் பொதுவான சம்பளவீதம், பணி விதிகள், விடுப்பு விதிகள், ஓய்வுக் கால பயன்கள் ஆகியவற்றை வைத்துக் கொள்வது விரும்பத்தக்கதா அல்லது இல்லையா என்பது குறித்துப் பரிவுரைகள் செய்வதும் கூட குழுவின் செயல் வரம்புக்கு அடங்கும். அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்களின் பணி நிலைமைகள் அவர்களுக்குத் தொடர்பான மற்ற பொருள்கள் குறித்துக்கூட இக்குழு ஆய்வு செய்து அது குறித்துப் பரிவுரைகள் வழங்கும். மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர், ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களின் பணி நிலைமைகள், பணிப் பாதுகாப்பு, சம்பள வீதங்கள் முதலியவை குறித்த அவர்களின் சில நீண்ட காலக் குறைகளை இக்குழு ஆய்வு செய்யும். இக்குழுவின் அறிக்கை கிடைத்தவுடன் இவை அனைத்தையும் குறித்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

இதற்கிடையில், அரசு உதவி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பின் வரும் சலுகைகளை நீடிக்க அரசு இசைந்துள்ளது. இது 1970-71-ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயலுக்கு வரும்.

(a) மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும், அரசு மருத்துவ மனைகளில் இலவச மருத்துவ வசதி பெற உரிய வராவர். இச்சலுகையின் மூலம் நலனடையும் ஆசிரியர்கள் சுமார் 72,000 ஆசிரியர்கள் ஆவர்.

(b) உள்ளாட்சிப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தும் வீதங்களிலேயே மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி கொடுக்கப்படும். எந்த எந்த இடங்களில் பணியாற்றி வருகின்றனரோ, எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகின்றனரோ, அவற்றைப் பொறுத்து அரசுப்பணியாளருக்குக் கொடுக்கப்படுவதைப் போலவே, அதாவது ரூ. 3 முதல் 20 வரை, வீட்டு வாடகை பெறுவதற்கு உரியவராவர். இச் சலுகையின் மூலம் 37,000 ஆசிரியர்கள் நலனடைவர்.

(c) மானியம் பெறும் பள்ளியாசிரியருக்குப் பண்டிகை முன்பணம் கொடுக்கப்படும். கைத்தறி ஆடைக்கும் உதவியளிக்கப்படும். இதற்காகத் தங்களது வருங்கால வைப்பு நிதியில் உள்ள தொகையில் 50 சதவீதத்திற்கு மேற்படாமல் பணம் வாங்கவும் அனுமதிக்கப்படுவர்.

[1st April 1970]

(d) மானியம் பெறும் பள்ளிகள் அனைத்திலும் உள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் ரூ. 500-க்கு மேற்படாத திருமணக் கடனும் வழங்கப்படும். இக்கடன் 60 தவணைகளில் திருப்பித் தரத்தக்கதாகும்.

(e) அறிக்கையிடப்பட்ட மலைப் பகுதிகளில் மானியம் பெறும் பள்ளியாசிரியர்களுக்கு ஓராண்டில் நான்கு திங்கள் வரை குளிக்காலப் படி வழங்கப்படும். இச்சலுகையில் 2,570 ஆசிரியர்கள் பயன்பெறுவர்.

(f) ஆசிரியர்கள் இல்லம்.—வட ஆற்காடு மாவட்ட ஆசிரியர்கள் ஒரு சங்கம் அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். அதன் பெயர் “வட ஆற்காடு ஆசிரியர்கள் நல, கல்வி முன்னேற்றச் சங்கம்” என்பதாகும். இச்சங்கம் வேலூரில் “ஆசிரியர்கள் இல்லம்” ஒன்றைக் கட்ட முடிவு செய்துள்ளது. இக்கட்டிடத்தில், ஒரு நூலகம், ஒரு கலைக் கூடம், ஒரு ஆய்வுக் கூடம், கருத்தரங்குகள், மற்றும் பணியிருப்புப் பயிற்சிகள் நடத்தும் கூடங்கள், ஆசிரியர் தங்குவதற்கு வசதிகள் அமைக்கப்பட்ட அறைகள் ஆகியவை அமைந்திருக்கும். இந்த இல்லத்துடன் இணைந்து “ஆசிரியர்கள் கூட்டுறவு அச்சகம்” ஒன்றும் நிறுவப்படும். ஆசிரியர்கள் தாமத முன் வந்து அளித்த நன்கொடைகள் மூலம் இச்சங்கம் ரூ. 95,000 திரட்டியுள்ளது. “ஆசிரியர்கள் இல்லத்தை” நிறுவும் பொருட்டு ஓர் கட்டிடம் வாங்க இத்தொகை பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அரசு இச்சங்கத்தின் துணிவான முயற்சியைப் பாராட்டியுள்ளது. தற் போதைய கட்டிட அமைப்பைத் திருத்தி புதிய வகையில் கட்டவும், மேசை, நாற்காலிகள் போன்ற வசதிகளுக்கும், மற்றும் கூடுதல் அறைகள் கட்டுவதற்கும் அரசு, தற்காலிகமாக மானியமாக ரூ. 50,000 ஒப்பளிப்பு வழங்க முடிவு செய்துள்ளது. இத்தகைய தொகை ஒன்றை, மத்திய அரசு, வேலூர் ஆசிரியர் இல்லத்துக்கு மானியமாக வழங்கலாம் என்று இந்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யவும் இவ்வரசு எண்ணுகிறது.

ஏனைய மாவட்டங்களிலும் உள்ள ஆசிரியர்கள் மேற்கொள்ளும் இத் தகைய கூட்டுறவு முயற்சிகளை அரசு வரவேற்கும். மேலும், ஆசிரியர்கள் தாமத முன் வந்து மேற்கொள்ளும் இத்தகைய முயற்சிகளுக்கு அரசு தன்னாலியன்ற உதவிகளைத்தும் செய்யும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆசிரியர்கள்

முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி பகுதிகள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் செங்கோட்டைத் தாலுகாவிலும் சேர்க்கப்பட்ட பின்னர், முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநில ஆசிரியர்கள் மாநிலக் கல்வித் துறைப் பணிகளில் இணைக்கப் பெற்றமையால் சில சிக்கல்கள் எழுந்தன. ஏனெனில், இவ்விரு அரசுகளின் கீழும் உள்ள பணிநிலைகள் வெவ்வேறுவையாகும். இருந்த போதிலும், ஆசிரியர்களின் சம்பளங்களும், பணி உயர்வு வாய்ப்பும் மோசமாகப் பாதிக்கப் பட்டதவாறு அரசு கவனித்துக் கொண்டுள்ளது. மேலும் தேவையுள்ள இடங்களில், ஆசிரியர்களது நலன்களைக் காக்கும் பொருட்டு விதிகள் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன.

(i) பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்.—இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பல பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், தமிழ்நாடு கல்வித் துறை சார்நிலைப் பணியில் இணைக்கப்பட்ட பள்ளி உதவியாளர் மற்றும் பள்ளித் துணை ஆய்வாளர் பதவித் தரத்தில் தரம் 11-இல் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். பணித் தொடர்பான சிறப்பு விதிகளுக்கேற்ப இந்தப் பதவித் தரத்தில், தரம் 1-க்குப் பதவி உயர்வு பெற அவர்கள் துறைத் தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும். பலர் இந்தத் தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெறவில்லை இதன் விளைவாக இள நிலையாளர்கள் தமக்கு மேலாகத் தரம் 1 பதவிகளுக்குப் பதவி பெற்று விடுவதன் காரணமாக, இந்த வரையறை தங்களுக்குத் தேவையற்ற இடையூறு விளைவித்துள்ளது என்று, இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ஆசிரியர்கள் முறையிட்டுள்ளனர். துறைத் தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெறவேண்டுமென்பது கட்டாயமாக

[1st April 1970]

இருந்தாலும் கூட, இம் மாநிலத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நாளில் நிரந்தர பதவிகளில் இருந்த தரம் 11 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் சாதகமாக அரசு விதிகளைத் தளர்த்தி உள்ளது. அவ்வாறு விதிகளைத் தளர்த்துவதன் மூலம், ஏற்கனவே 1 தரத்திற்குப் பதவி உயர்வு பெற்றவர்களின் முன்னுரிமை பாதிக்கப்படாத வகையிலும், சம்பள நிலுவைகள் கேட்க உரிமையிலாத வகையிலும் அவர்கள் பதவி உயர்த்தப்படுவதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து இத்தகைய பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் அனைவரும் தரம் 1-க்குப் பதவி உயர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

(ii) அதிகப்படியாகக் கொடுத்த சம்பளங்கள் வசூல் செய்தல்.—1960-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட திருத்தச் சம்பள விதிகளின்படி, ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தைத் திருத்தி வரையறுத்தபோது பலருக்கு அதிகப்படியாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரிய வந்தது. கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகைகளை ஆசிரியர்களிடமிருந்து வசூலிப்பதாயிருந்தால், அது அவர்களுக்கு இன்னல விளைவிக்குமென்று முறையிடப்பட்டது. சில நேர்வுகளில் இயூதி முடிவொன்றைடுக்கும் வரை கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளத்தை வசூல் செய்வதை அரசு நிறுத்தி வைத்துள்ளது. தலைமை யாசிரியர்கள் சிறப்புச் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டதைத் திரும்ப வசூல் செய்வதில், ஏறத்தாழ இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 322 தொடக்கப்பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களுக்குக் கொடுத்த கூடுதல் சம்பளம் வசூலிக்கப் படுவதைக் கைவிடுமாறு அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது. 1960-ம் ஆண்டு திருத்தச் சம்பள விதத்தில் 1-6-1960-அன்று தொடக்கச் சம்பளத்தை வரையறுத்ததன் விளைவாகப் பட்டம் பெறாத ஆசிரியர், பண்டிதர்கள், சிறப்புப் பாட ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு அதிகப்படியாகக் கொடுத்த தொகைகளை வசூல் செய்வதைக் கைவிடும் கருத்து பரிசீலனையில் உள்ளது.

(iii) அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்களும் கல்வி அதிகாரிகளும்.—இந்தப் பதவிகளுக்குப் பல அரசிதழ் பதிவு பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்த்தப் பட்டனர். இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்ட 18 அரசிதழ் பதிவுபெற்ற தலைமை யாசிரியர்கள், மற்றும் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளுடைய தற்காலிக நியமனங்கள் அண்மையில் நிலைப்படுத்தப்பட்டன. சிறப்பு நேர்வாக, அவர்களது நியமனத் தேதியிலிருந்தே சம்பள நிலுவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து துறைத் தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெறுவது தொடர்பான விதிகளைத் தளர்த்தி அவர்கள் தகுதிக் கான பருவ காலத்தை முடித்துவிட்டதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டனர்.

(iv) தமிழ்ப் பண்டிதர்கள்.—கேரளப் பல்கலைக் கழக வித்துவான் தகுதி பெற்ற 11-தர தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் பலர், முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநிலத்திலிருந்து இம்மாநிலத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டனர். கேரளப் பல்கலைக் கழகத்தில் வித்துவான் கல்வி இரண்டாண்டுக் காலம் கற்பிக்கப்படுகிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வித்துவான் கல்வி நான்கு ஆண்டுகாலம் கற்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறிருப்பதால், மேற் கூறியவர்கள் பெற்றுள்ள வித்துவான் பட்டம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் அளிக்கின்ற வித்துவான் பட்டத்துடன் இணையாகக் கருத முடியாது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு, தற்காலிகமாகத் தரம் 1-க்குப் பதவி உயர்த்தப்பட்ட தரம் 11 பண்டிதர்கள் பலரை உயர் பதவிகளில் நிலைப்படுத்த முடியாமல் இருந்தது. ஆகவே அரசு அத்தகைய பண்டிதர்கள் அனைவருக்கும் சாதகமாக தரம் 1 பண்டிதர் பணிகளை நிலைப்படுத்தும் பொருட்டு தகுதிகளைத் தளர்த்தியுள்ளது.

(v) ஓராண்டு பயிற்சி பெற்ற இடைநிலை ஆசிரியர்கள்.—முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநிலத்தில் இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சிக் காலம் ஓராண்டாகும். இதற்கு நிகராக, இந்த மாநிலத்தில் அவ் வாசிரியர் பயிற்சிக் காலம் இரண்டாண்டுகளாகும். ஆகவே முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநிலத்தில் பெற்ற இடைநிலை ஆசிரியர்

[1st April 1970]

பயிற்சிச் சான்றிதழ்கள் இம் மாநிலத்தில் வழங்கப்படும் சான்றிதழ் களுக்கு இணையாகக் கருதப்படவில்லை. இருந்த போதிலும், ஓராண்டு ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று, பொதுக் கல்வித் தகுதி (பள்ளி இறுதி வகுப் புச் சான்றிதழ்கள்) உடைய இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடை நிலை ஆசிரியர்கள் 5 ஆண்டு பணி புரிந்ததும் இம்மாநிலத்தில் உள்ள இடை நிலை ஆசிரியர்களுக்கு நிகராவர் என ஆணைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டன. இவ்வாசிரியர்களுக்குற்ற இடர்ப்பாட்டினைத் தீர்ப்பதே இதன் கருத்தாகும்.

முன்னர் திருவாங்கூர்-கொச்சிமாநிலத்தில், குறைந்த அளவு பொதுக் கல்வித் தகுதி பெறுவதற்கு ஒரு நிபந்தனையாகப் பள்ளி இறுதித் தேர்வில் ஆங்கிலப் பாடத்தில் 35 சதவீத மதிப்பெண்கள் பெறவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. இம் மாநிலத்திலோ, ஆங்கிலத்தில் 40 சத வீத மதிப்பெண்கள் பெறவேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1959-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநில அரசுப்பள்ளி இறுதித் தேர்வுகள் நடத்தப்பட்டு வந்தபடியால் 1959 வரை அத்தேர்வு களில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் அந்த மாவட்ட கல்வி அதிகாரிகளால் இடைநிலை ஆசிரியப் பயிற்சி பெறுவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். பயிற்சிக்குப் பிறகு அவர்கள் அம் மாவட்டத்தில் இடைநிலை ஆசிரியர் களாகத் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டனர். விதிகளைத் தளர்த்தியதன் வாயிலாக, அத்தகைய ஆசிரியர்களின் தற்காலிக நியமனங்களை அரசு நிலைப்படுத்தி உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது.

(vi) ஆசிரியர்களின் ஓய்வுகால வயது:—கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட பள்ளி ஆசிரியர்களின் ஓய்வு பெறும் வயதை, கல்வித்துறையின் ஏனைய ஆசிரியர்களோடு சமமாக அதாவது 55 லிருந்து 58 வயதுக்கு அரசு உயர்த்தியுள்ளது. அதன் மூலம் அவர்கள் 55 வய துக்குமேல் 58 வயதுவரை ஆற்றிய பணிகள், ஓய்வு ஊதியத்திற்கும், பணிக் கொடைக்கும் கணக்கில் சேர்க்கப்படும்.

(vii) ஆசிரியர்கள் ஓய்வு ஊதியத் திட்டம்:—ஆசிரியர்கள் ஓய்வு ஊதி யத் திட்டம், முதலாவதாகத் தொடக்க, மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், தொடக்க, மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் நியமிக் கப்பட்டுள்ள இதைப்போன்ற பிறவகை ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்தும் படிச் செய்யப்பட்டது. இத்திட்டம் 1-4-1955லிருந்து செயலுக்கு வந்தது. இத்திட்டம் 1-4-1962 லிருந்து மாற்றப்பட்ட பகுதியில் உள்ள ஆசிரியர் களுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது. மாற்றப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள பள்ளி களில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் 1-3-1968-க்கு முன்பு இப் பகுதிகள் ஆசிரியர்கள் நிலுவை கேட்கும் உரிமை இல்லாது, தமிழ்நாட்டுக்கு அந்தப் பகுதிகள் மாற்றப்பட்ட தேதியிலிருந்து அதாவது 1-11-1956 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்ற எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் கூட, 1-3-1963லிருந்து ஓய்வு ஊதியம் அனுமதிக்கப்படும் என்று அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது.

சிறப்புப் பள்ளிகளும் பாடமுறைகளும்

1969-70ம் ஆண்டில் சிவகங்கையில் குருடர் பள்ளி ஒன்று திறக்கப் பட்டது. குருடர்களுக்கும், செவிடர்களுக்கும் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான இரு பயிற்சி வகுப்புகள் 1970-71-ல் ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

குருடர்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்காக, ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் பொருட்டு (பம்பாய், டில்லி, மேற்கு வங்காளம்) மூன்று வட்டாரப் பயிற்சி நிலையங்களை இந்திய அரசு ஏற்கனவே ஏற்படுத்தி யது. தமிழ் நாடு அரசு ஆலோசனையின் பேரில், 1969-70லிருந்து பூவிருந்தவல்லியில் குருடர்களுக்கான அரசினர் பள்ளியில் நான்காவது பயிற்சி நிலையம் தொடங்கவும் தற்போது இந்திய அரசு அனுமதித் துள்ளது. இந்நிலையம் இந்திய அரசிடம் முழு நிதி உதவியும் பெறும்.

[1st April 1970]

குருடர்கள் நல அனைத்து நாட்டு மன்ற நான்காவது பொதுக்கூட்டம் 1969 அக்டோபரில் டில்லியில் நடைபெற்றபோது, பொருட்காட்சியில், பூவிருந்தவல்லி, குருடர்க்கான அரசினர் பள்ளி கலந்து கொண்டது.

இந்திய அரசின் உதவியைக் கொண்டு, தென்னக மாநிலங்கள் நான்கின் தேவைகளைக் கவனிக்க, பூவிருந்தவல்லியில் உள்ள குருடர் பள்ளியில் முதல்வரின் நிர்வாகப் பொறுப்பின் கீழ் “பிரெய்ஸ்” முறை அச்சகம் ஒன்று ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த அச்சகம் மன நிறைவுறும் வகையில் செயல்பட்டு வருகிறது.

பாலர் நிலைக்குப் பின்னர், தொடர்ந்து கல்விபெற இயலாத 11-14 வயதுச் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி, மற்றும் கற்கையிலே தொழில் பயிலும் வசதியும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்க, இந்திய அரசு வகுத்த திட்டத்தின் கீழ் “தொழில் பயிற்சிக்கு முற்பட்ட கல்விப் பயிற்சி நிலையங்கள்” ஆறு ஏற்படுத்தப்பட்டன. இவை மத்திய அரசு உதவியுடன் மன நிறை வளிக்கும் வகையிலே செயல்படுகின்றன. சாதனங்களும் கருவிகளும் “யூனிசெப்” நிறுவனத்தாலே வழங்கப்பட்டுள்ளன.

முதியோர் கல்வி

இம் மாநிலத்தில் முதியோர் கல்லாமையை அறவே போக்குவதற் கான ஓர் ஏற்பாடாக, 1969-70-ல் 500 முதியோர் கல்வி நிலையங்களைத் திறக்க அரசு அனுமதித்தது. இந் நிலையங்களில் குறைந்தது 10,000 முதியோர் நான்கு திங்களில் கல்வி பெறுவதற்கான இத் திட்டம் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாகும். ஆசிரியர்கள் திட்டமிட்டுச் செயல் படவும், சீரிய முறையில் கற்பிக்கும் தொழிலை நடத்தவும் 1969-70-ல் ஆசிரியர் களுக்கு மறு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் கீழ், மதுரை, திருச்சி, செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், வட ஆற்காடு, தருமபுரி, தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங் களில் மறு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன.

இந்திய அரசு உதவியோடும், மற்றும் “யூனெஸ்கோ”, “எஃப்.ஏ.ஓ.” போன்ற அனைத்து நாட்டு நிறுவனங்களின் உதவியுடனும், கோயம்புத் தூர் மாவட்டம், உடுமலைப்பேட்டை வட்டத்தில் 1969 மார்ச்சில் நடை முறைப் பயிற்சிக் கல்வித் திட்டம் அமைக்கப்பட்டது. மேற்சொன்ன பகுதியில், மிகு பயன் விளையும் பயிர்வகைத் திட்டத்தில் பங்குறும் குடியானவர்களுக்கு மட்டும் நடைமுறைப் பயிற்சிக் கல்வி அளிக்கு இத் திட்டத்தின்கீழ் 60 நிலையங்கள் நடத்தப்பட்டன. அதே பகுதியில் மீண்டும் 1969 நவம்பரிலிருந்து இதைப் போன்ற வகுப்பு நடத்தப்படு கிறது. நடைமுறைப் பயிற்சிக் கல்வித் திட்டத்தை “யூனெஸ்கோ” உதவியுடன் இம் மாநிலமெங்கும் விரிவுபடுத்தவும் கருதியுள்ளது. இவ் வாண்டில் இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒரு முழு மாவட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப் படலாம். இது பற்றிய விவரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஏனைய கல்வி ஏற்பாடுகள்—கல்வி பரப்புவதில் சமுதாயத்தின் பங்கு:— கிராமங்களிலும், சிறு நகரங்களிலும் உள்ள பள்ளிகளின் மேம்பாட் டுக்காக உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து பொருளுதவி திரட்டும் இயக்கம் தொடர்ந்து செயல்படுகிறது, இம் மாநிலத்தில் இதுவரை 424 பள்ளிச் சேரமைப்பு மாநாடுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. இத்திட்டத்தின் மூலம் கிடைக் கப்பெற்ற சொத்துடைமைகளின் மொத்த மதிப்பு 1,039 லட்சத்திற்கு மேலிருக்கும். சேரமைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பலவும் ஆசிரியர்க்கான வீடுகளும் கட்டப்பட்டுள்ளன.

[1st April 1970]

III. கல்லூரிக் கல்வி

1970-71 திட்டம்

இப்போதுள்ள கல்லூரிகளைப் பேணவும், அவற்றை மேலும் மேம்படுத்தி கல்லூரிக் கல்விக்கான வசதிகளை விரிவாக்கவும் 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 518.24 லட்சம் செலவுக்கு வகை செய்துள்ளது.

“28. கல்வி” என்பதன் கீழ் 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்லூரிக் கல்விக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

கணக்குத் தலைப்பு.	திட்டத்தில் சேராதவை.	திட்ட வேலைகள்	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
1. தமிழ் நாட்டில் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மானியம் வழங்குதல்.	44.90	23.61	68.51
2. கல்லூரிக் கல்வி நிறுவனங்கள்	3,77.66	44.37	4,22.03
	4,22.56	67.98	4,90.54
3. பொது நிர்வாகம் (தேசியக் கடன் நீங்கலான) உதவிச் சம்பளம், நூலகங்கள், பல வகை.	27.06	0.64	27.70
மொத்தம் (திட்டத்தில் சேராதவை, திட்ட வேலைகள்).	4,49.62	68.62	5,18.24

திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கிய ரூ. 68.62 லட்சத்தில் நிறுவனங்கள் பேணப்படுவதற்கான நிதி ஒதுக்கமும் அடங்கும். மேலும் 1969-70-ல் தொடங்கிய பாட முறைகளுக்கும் புதிய, அரசினர் கல்லூரிகள், புதிய அல்லது கூடுதல் பட்ட வகுப்புகள், பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் பணி இருப்புப் பயிற்சி, எம். ஏ. (ஆங்கிலம்) வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகைகள், உடல் ஊனமுற்ற மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகைகள் ஆகியவற்றுக்கும், இயக்குநர் அலுவலகத்தில் கூடுதல் பணியாளரை நியமிப்பதற்கும் ஒதுக்கிய தொகைகளும் இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் அடங்கும்.

1969-70-ல் அடைந்த முன்னேற்றம்

(a) 1969-70-ல் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்தல்.

பொதுவாக 1969-70-ல் கல்லூரிப் புகுமுக வகுப்பில் சேர விரும்பும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை எப்போதும் போலவே அதிகமாகவே உள்ளது. இட நெருக்கடியை ஈடுசெய்ய, இடவசதி கிடைப்பதைப் பொறுத்து அவசியமான இடங்களில் எல்லாம் அரசினர், கல்லூரிகளும் அரசினர் மானியம் பெறும் கல்லூரிகளும் கூடுதல் பிரிவுகளைத் திறக்க மாநிலத்திலுள்ள பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகளுக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளன. இத்தகைய ஏற்பாடுகளுடன் (ஆறு அரசினர், மானியம் பெறுபவை எட்டு) பதினான்கு புதிய அரசினர், மானியம் பெறும் கலை அறிவியல் கல்லூரிகளும் திறக்கப்பட்டதால் கல்லூரியில் இடம் பெறுவதில் உள்ள போட்டி கணிசமான அளவுக்குக் குறைந்தது.

1st April 1970]

எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் புகுமுக வகுப்பில் கிடைக்கும் இடங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் 71,000 ஆக இருந்தது. ஆனால், கல்லூரியில் சேர்ந்த மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் 64,000 ஆகும்.

(b) 1969-70-ல் தொடங்கிய புதிய கல்லூரிகள்

கல்லூரிக் கல்வி வசதியின் தேவை பெருகிவருவதை ஈடு செய்யும் வகையில் 1969-70-ல் அரசினர் தங்கள் நிர்வாகத்தின்கீழ் ஆண்களுக்கு நான்கு, மகளிர்க்கு இரண்டு ஆக மொத்தம் ஆறு புதிய கலைக் கல்லூரிகளைத் திறந்தனர். அவையாவன :—

- (1) அரசினர் கலைக் கல்லூரி (ஆண்கள்), நத்தனம்.
- (2) அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி (ஆண்கள்), முசிரி.
- (3) அரசினர் கலைக் கல்லூரி (ஆண்கள்), மேலூர்.
- (4) திரு ஏ. கோவிந்தசாமி அரசினர் கலைக் கல்லூரி (ஆண்கள்), திண்டிவனம்.
- (5) அரசினர் கலைக் கல்லூரி (மகளிர்), நாமக்கல்.
- (6) கலைஞர் கருணாநிதி அரசினர் கலைக் கல்லூரி (மகளிர்), புதுக்கோட்டை.

மேற்சொல்லியவற்றுடன் தனியார் முகவரி அமைப்புகளும், எட்டு கலைக் கல்லூரிகளைத் திறந்தன. (ஆண்கள் கல்லூரி—7, மகளிர் கல்லூரி—1), அவையாவன :—

- (1) ஆர். பி. சி. சி. ஹிந்துக் கல்லூரி, பட்டாபிராம்.
- (2) ஹிந்து தேசியக் கல்லூரி, சிறுகளத்தூர், சென்னை.
- (3) யாதவர் கல்லூரி, மதுரை.
- (4) அம்பை கலைக் கல்லூரி, அம்பாசமுத்திரம்.
- (5) ஸ்ரீ ஐயப்பா கலைக் கல்லூரி, ஆலூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.
- (6) மஸ்ரூல் உலும் கல்லூரி (ஆண்கள்), ஆம்பூர்.
- (7) பூம்புகார் கலைக் கல்லூரி, மலையூர் (சீர்காழி வட்டம்).
- (8) ‘எமரல்டு ஹைட்ஸ்’ பெண்கள் கல்லூரி, ஆனந்தகிரி, உதகமண்டலம்.

1969-70-ல் 14 கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டதோடு, தமிழ் நாட்டில் உள்ள கலை, அறிவியல், கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 126-லிருந்து 140 ஆக உயர்ந்தது (அரசினர் கல்லூரிகள் 39, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 101). 1966-67-ல் கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 105 ஆக இருந்தது. (அரசினர் கல்லூரிகள் 27, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 78). கடந்த மூன்றாண்டுகளில் புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 35. கலை, அறிவியல் துறைகளுக்கான 140 கல்லூரிகளோடு இம்மாநிலத்தில் உயர் கல்விக்குரிய கீழ்க்காணும் நிறப்பு நிறுவனங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன :—

கிராம நிறுவனங்கள்	...	...	...	...	2
கீழ்த்திசைக் கல்லூரிகள்	...	...	...	...	21
உடற் பயிற்சிக் கல்விக்கல்லூரிகள்	...	...	...	...	3
சிறப்புக் கல்லூரிகள் (கருநாடக இசை மத்தியக் கல்லூரி, கலாசேஷத்திரா, சென்னைச் சமூகப் பணிப் பள்ளி).	...	...	...	...	3
மொத்தம்	...	...	...	...	29

[1st April 1970]

(c) புதிய கல்லூரிகள்.

1968-69-ல் புகுமுக வகுப்பில் மாணவர்கள் பெருவாரியாகச் சேர்ந்த தன் விளைவாக, புகுமுக வகுப்பை வெற்றிகரமாக முடித்து 1969-70-ல் பட்ட வகுப்புக்கு இடம் கோரிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் கணிசமாக உயர்ந்ததுடன், பட்ட வகுப்புகளில் கூடுதல் இடங்களின் தேவை பெரிதும் உணரப்பட்டது. இந்தத் தேவையை நிறைவு செய்ய கீழ்க்காணும் அரசினர் கல்லூரிகளில் கூடுதல் வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன.—

பட்ட வகுப்புகள்.

- (1) அரசினர் மகளிர் கல்லூரி, கும்பகோணம்.
- (2) ராஜா சரபோஜி அரசினர் கலைக் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.
- (3) திருமகள் ஆலை அரசினர் கல்லூரி, குடியாத்தம்.
- (4) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, அரியலூர்.
- (5) பெரியார் ஈ.வெ.ரா. கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.
- (6) ஸ்ரீ மீனாட்சி அரசினர் (மகளிர்) கலைக் கல்லூரி, மதுரை.
- (7) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, கரூர்.
- (8) அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி, செய்யாறு.

பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள்.

- (1) அரசினர் கல்லூரி, சேலம்.
- (2) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.
- (3) பெரியார் ஈ.வெ.ரா. அரசினர் கலைக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

இத்துடன் கீழ்க்காணும் அரசினர் கல்லூரிகளை 1969-70-ல் பட்ட வகுப்புக் கல்லூரிகளாகத் தர உயர்வுபடுத்திப் பட்ட வகுப்புகள் தொடங்கப் பட்டுள்ளன:—

- (1) சிக்கண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி, திருப்பூர்.
- (2) கொளஞ்சியப்பர் அரசினர் கலைக் கல்லூரி, விருத்தாசலம்.
- (3) அரசினர் மகளிர் கலைக் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.
- (4) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, திருவண்ணாமலை.
- (5) அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி, நாமக்கல்.
- (6) திருவள்ளுவர் அரசினர் கலைக் கல்லூரி, ராசிபுரம்.
- (7) அறிஞர் அண்ணா மகளிர் கலைக் கல்லூரி, வாலாஜாபேட்டை.

மற்றும் அரசினர் கல்லூரிகளில் சிலவற்றில், பட்ட வகுப்புகளில் அனுமதித்த எண்ணிக்கையை உயர்த்தவும், பல்கலைக் கழகங்களிடமிருந்து சிறப்பு அனுமதி பெறப்பட்டுள்ளது. மானியம் பெறும் கல்லூரிகளும் கூடுதல் பட்ட வகுப்புகளை 1969-70-ல் தொடங்கி உள்ளன. 1969-70-ல் இத்தகைய மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் பட்ட வகுப்புக் கல்லூரிகளாகவும் தர உயர்வுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

(d) மாலைக் கல்லூரிகள்.

தங்களுடைய வாழ்க்கைப் போக்கில் சிறந்த நல் வாய்ப்புக்களைப் பெறுமுகத்தான், கல்லூரிக் கல்வியைத் துணைகோட விருப்பம் உடையோர்க்குப் பல்கலைக் கழகக் கல்வி வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காகப் பல கல்லூரிகளில் ஏற்கெனவே கலை, அறிவியல் துறைகளில் மாலை நேர வகுப்புகள் தொடங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. 1969-70-ல் புதுக்கோட்டை, மாட்சிமை தங்கிய ராஜா கல்லூரியில் புகுமுகப் பாடத்

[1st April 1970]

திட்டத்தில் மாலை நேர வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இப்போது மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தும் கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 12 ஆகும். இவற்றில் பத்துக் கல்லூரிகள் புகுமுகப் பாடத் திட்டத்திலும், பட்டம் அளிக்கும் பாடத் திட்டத்திலும் மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்துகின்றன. 1969-70 முதற்கொண்டு, மாலை நேரப் பட்ட வகுப்புக்கு விதிக் கப்படும் கல்விக்கட்டணம் முழு நேரக் கல்லூரிப் பட்ட வகுப்புக்குப் பொருந்தும் கட்டண விதித்திற்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

(e) ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 1969-70-லும் தொடர்ந்து 23 ஆகவே இருந்து வருகிறது. இம்மாதிலத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றவேண்டிய பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு இவை போதுமானவை என்றே கருதப்படுகிறது. பயிற்சிக் கல்லூரிகளை மேலும் விரிவுபடுத்துவதால், பயிற்சி பெற்ற பி.டி. பட்டதாரிகளிடையே வேலை வாய்ப்பின்மை உண்டாகலாம்.

(f) பாட மொழி.

1966-67-லிருந்து புகுமுக வகுப்பிலும் (கலைகள்), 1967-68-லிருந்து பி.ஏ. வகுப்பிலும், 1968-69 முதல் புகுமுக வகுப்பிலும் (அறிவியல் பாடங்கள்) பாடமொழியாகத் தமிழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

புகுமுக வகுப்பில், தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்ட கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 1969-70-ம் ஆண்டில் 111 ஆக அதிகரித்துள்ளது. 1968-69-ல் இத்தகைய கல்லூரிகள் 92 தான் இருந்தன. தமிழ்ப் பயிற்சி மொழிப் புகுமுக வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1968-69-ல் 13,784 ஆக இருக்க இந்த ஆண்டில் அது 19,502 ஆக அதிகரித்துள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டில் பி. ஏ. வகுப்பில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக்கொண்ட கல்லூரிகள் 57 இருந்தன. 1969-70-ம் ஆண்டில் இக்கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 94 ஆக அதிகரித்தது. இந்த வகுப்பில் 1969-70-ம் ஆண்டில் 3,739 மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர்.

புகுமுக வகுப்பில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக்கொண்டு அறிவியல் பாடமுறையைப் பயின்ற மாணவர்கள், பட்டப் படிப்பு நிலையிலும் தமிழையே பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு தங்கள் படிப்பைத் தொடர அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில், 1969-70-ம் ஆண்டில், பி. எஸ்சி. பட்டப் படிப்பு வகுப்பில் கணக்கியல், பொளதீகம், வேதியல், தாவரவியல், விலங்கினவியல் பிரிவுகளில் தமிழ்ப்பயிற்சி மொழித் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. சென்னை மாநகரில் உள்ள அரசுக் கலைக்கல்லூரிகள் நான்கில் மட்டும் பி. எஸ்சி. பட்டப் படிப்பு வகுப்பில் 5 முக்கிய பாடங்களை தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் கற்பிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஐந்து பாடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் தற்போது ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ள எண்ணிக்கை தொடர்ந்து இருத்திக் கொள்ளப்பட்டு, தமிழ், ஆங்கிலம் பயிற்று மொழி வகுப்புகளிடையே சமமாகப் பிரிக்கப்படும். வெளியூரில் உள்ள மூன்று அரசுக் கல்லூரிகளில் மூன்றில் மட்டும் (அரசுக் கலைக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், அரசுக் கலைக் கல்லூரி, உதகமண்டலம், லோக நாத நாராயணசுவாமி அரசுக் கல்லூரி, பொன்னேரி) ஐந்து முக்கிய பாடங்களிலும் இரு மொழிகளிலும் இணையான எண்ணிக்கை கொண்ட பிரிவுகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஏனைய அரசுக் கல்லூரிகளில் மேற் சொன்ன ஐந்து முக்கியப் பாடங்களில் எவை எவை கற்றுத்தரப்படுகின்றனவோ அவையனைத்திலும் தமிழ் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டில் பி. எஸ்சி. தமிழ்ப் பயிற்சி வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1,900 ஆகும்.

பி. எஸ்சி. நிலையில் அறிவியல் பாடங்களையும் தமிழிலேயே கற்பிக்கும் திட்டம் படிப்படியாகச் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதன் காரண

[1st April 1970]

மாகத் தேவையான பாடப்புத்தகங்களைத் தமிழிலேயே வெளியிட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. முதற்கண், கணக்கியல், பொளதீகம், வேதியல், தாவரவியல், விலங்கினவியல் ஆகிய ஐந்து பிரிவுகளிலும் தொழில் நுட்பச் சொற்களைத் தரமான வகையில் உருவாக்குவதற்காக 1968-69-ம் ஆண்டில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இது குறித்த பணி முடிந்துள்ளது. மேற்படி ஐந்து பிரிவுகளிலும் பாட புத்தகங்களைத் தமிழில் எழுதும்படி பணிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் தங்கள் பணியை முடித்துள்ளனர். இந்தக் கையெழுத்துப்படிபுகள் அனைத்துப் பல்கலைக் கழக வல்லுநர் குழுவின் உறுப்பினரால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட பின்னர் தமிழ் பி. எஸ்சி. வகுப்புகளுக்கான 30 புத்தகங்கள் அச்சிடப்பட்டு 1969-70-ம் ஆண்டில், தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டன.

(g) கல்லூரிப் பகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி

1969-70-ம் ஆண்டு முதல், பகுமுக வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்கள் எவரிடமிருந்தும், அவர்களுடைய பெற்றோருடைய ஆண்டு வருவாய், சமுதாயம் ஆகியவை எதுவாக இருப்பினும், படிப்புக் கட்டணம் எதுவும் வாங்கப்படுவதில்லை. ஆனால், அந்த மாணவர் தமிழ்நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்தவராகவோ அல்லது இம்மாநிலத்தில் குடியேறியவராகவோ இருக்க வேண்டும். இந்தச் சலுகை தொழில் நுட்பப் பகுமுக வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(h) பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு பரிந்துரை செய்துள்ள சம்பள வீதங்கள்

உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களையும், நூலகங்களையும் பல்கலைக் கழக மானிய ஆணைக்குழுத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர இந்திய அரசு இசைந்து சில சம்பள வீதங்களை வரையறுத்துள்ளது. இச்சம்பள வீதங்கள் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் நூலகங்களுக்கு, 1966 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் முதல் நிலுவைகள் பெறுவதற்கான தகுதியுடன் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்குப் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் சம்பள வீதங்களை அளிப்பது ஆய்வில் இருந்து வருகிறது. இது பற்றி விரைந்து ஆணை வெளிவரும். இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட, பட்ட மேற் படிப்புப் பிரிவுகளுடைய கல்லூரிகளின் முதல்வர்களது பதவிகளைத் தரம் உயர்த்துவதற்கும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

(i) பணிக்காலப் பயிற்சியும், மரபியல் (Orientation) பயிற்சியும் அளித்தல்

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பி. எஸ்.சி. அறிவியல் பாடங்களைத் தமிழில் கற்பிக்க இயலும் பொருட்டு, அவற்றைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவின்கீழ், மதுரையில் மறுபயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. 376 ஆசிரியர்கள் இத்திட்டத்தினால் பயனடைந்தனர். ஆங்கிலம் கற்பிப்பதில் பணியிருப்புப் பயிற்சி ஒன்று, பிரிட்டிஷ் மன்றத்தின் உதவியுடன், 1969 டிசம்பர், 1970 ஜனவரித் திங்கள்களில் சைதாப்பேட்டையில் உள்ள ஆசிரியர் கல்லூரியில் நடத்தப்பட்டது. 36 கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இப்பயிற்சியினால் பயன் பெற்றனர்.

(j) எம். ஏ. (ஆங்கிலம்) மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை

ஆங்கிலப்பாடம் கற்பிக்கும் துணைப் பேராசிரியர்களை நியமிப்பதற்குப் போதுமான ஆசிரியர்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருப்பதால், தகுதியுள்ள மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் எம். ஏ. பட்ட மேற்படிப்பு படிப்பதற்காகப் படிப்புதவித் தொகைகள் வழங்க வகைசெய்யும் புதிய திட்டம் ஒன்று செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இந்த மாணவர்கள் பட்ட மேற்படிப்பு பட்டம் பெற்ற பிறகு அவர்கள் அந்தப் படிப்பில் பெற்ற வகுப்பின் அடிப்படையில் அவர்களை ஆங்கிலத் துணைப் பேராசிரியர் களாக நியமிப்பது குறித்தோ, தமிழ்நாடு கல்வி சார்நிலைப் பணியில்

[1st April 1970]

உள்ள ஆங்கிலத் துறையில் தகுந்த பதவியில் நியமிப்பது குறித்தோ கருதிப் பார்க்க இயலும். இத் திட்டத்தின்கீழ், ஆங்கிலத்தில் எம். ஏ. பட்டப்படிப்புப் பயிலுவதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது படிப்புக் காலத்தில் (அதாவது 21 மாதங்கள்) படிப்புக்கட்டணம், புத்தகங்களுக்கான செலவு முதலிய செலவுகளைச் சரிக்கட்டுவதற்காகத் தங்கள் தோறும் ரூ. 100 உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்றது. அத்தகைய உதவித் தொகைகள், ஒவ்வொரு ஆண்டும் 40 மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(k) படிப்புதவித் தொகைகள்

மெட்ரிக் வகுப்பிற்கு மேற்பட்ட படிப்பைத் தொடருவதற்காகத் தகுதியுள்ள மாணவர்கள் பெறக்கூடிய மத்திய அரசின் கல்வி உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டங்கள் மூன்றும் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகின்றன. அவை (1) உயர் தகுதிபெற்ற மாணவர்களுக்குத் தேசியக் கல்வி உதவித்தொகை, (2) தொடக்க நிலைப்பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் மக்களில் தகுதியுள்ளவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தேசியக் கல்வி உதவித் தொகை, (3) தேசியக் கடன் படிப்புதவித் தொகை.

1969-70-ம் ஆண்டில் மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று திட்டங்களின் கீழும் புதிதாகப் படிப்புதவித் தொகை வழங்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை முறையே 569, 46, 1,445 (மொத்தம் 2060) ஆகும். இது தவிர, கடந்த ஆண்டுகளில் படிப்பு உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டவர்களில் 5,440 மாணவர்களுக்கு இந்த உதவித்தொகை மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இந்த வகையில் இந்த மூன்று திட்டங்களின்கீழ் கிட்டத்தட்ட 7,500 மாணவர்கள் நிதி உதவி பெற்று வருகின்றனர்.

இத்துறையினால் இயக்கப்படுபவையும், மேலே குறிப்பிட்டுள்ளவையும் மாண இந்திய அரசு படிப்புதவித் தொகைகள் தவிர, மாநில அரசு வழங்கும் படிப்புதவித் தொகை சிலவும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. (1) அரசியல் தியாகிகளின் மக்கள், இந்தியத் தேசிய ராணுவத்தில் பங்கு கொண்டவர்களின் மக்கள் ஆகியோர், பகுமுக வகுப்பு, பி. ஏ., பி. எஸ்.சி., பி. டி. ஆகிய வகுப்புகளில் படித்துக்கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்குத் தங்கி பயிலுவதற்கான உதவித் தொகைகளும், கல்லூரி விடுதியில் உறையாத மாணவர்களுக்கான உதவித் தொகையும் வழங்குதல், (2) பாதுகாப்புப் பணியாளர்களின் மக்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல், (3) பர்மா, இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய அகதிகளின் மக்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல், (4) முகமதியர்களுக்காகத் தனிப்பட்ட வகையிலும், மாணவியருக்காகத் தனிப்பட்ட வகையிலும் வழங்கப்படும் உதவித்தொகைகள், (5) கைம் பெண்களுக்குப் படிப்புதவித் தொகைகள் வழங்குதல், (6) ராணி மேரி கல்லூரியில் பயிலும் மாணவியருக்குப் படிப்புதவித்தொகை வழங்குதல், (7) கீழ்த்திசைக் கல்வி பெறுவதற்குப் படிப்புதவித் தொகை வழங்குதல், (8) பட்டமேற்படிப்புக்கான படிப்புதவித் தொகை வழங்குதல்.

மோரீஸ் தீவுகள், பீஜித் தீவுகள், மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் குடியேறியுள்ளவர்களில் தமிழ் பேசும் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மெட்ரிக் வகுப்பிற்குப் பிந்திய கல்லூரிப் படிப்பை இம்மாநிலத்தில் தொடருவதற்காகப் படிப்புத் தொகை வழங்கப்படுகின்றது. இந்த நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்றது.

(l) தேசிய மாணவர் படை

தேசிய மாணவர் படையிலும், அதுபோன்ற படைகளிலும் இந்திக் கட்டளைச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படக் கூடாதென்றும், அதனை

[1st April 1970]

மத்திய அரசு ஏற்க மறுத்தால் தேசிய மாணவர் படை மற்றும் அது போன்ற ஏனைய படைகள் கலைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் 23-1-1968 அன்று நடந்த சிறப்புக் கூட்டத்தில் தமிழ் நாட்டுச் சட்டமன்றப் பேரவை தீர்மானித்தது. அதன்படி இந்திய அரசிடமிருந்து பதினை எதிர் பார்த்து, தேசிய மாணவர் படையின் நடவடிக்கைகள் 1968 ஜனவரி முதல் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டன. தேசிய மாணவர் படைப் பயிற்சியில் ஆங்கிலக் கட்டளைச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு, இந்திய அரசு இப்பொழுது இணங்கியுள்ளது. எனவே கீழ்க் கண்ட நிபந்தனைகளின்கீழ் 1969 அக்டோபர் முதல் கல்லூரிகளில் தேசிய மாணவர் படைப் பயிற்சி மீண்டும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

(1) படையினருக்கு ஆங்கிலக் கட்டளைச் சொற்களின் மூலம் பயிற்சி யளிக்கப்படும்;

(2) மாணவர்கள், இருமொழி அணிவகுப்புகளிலும் திறம்படக் கலந்து கொள்ள இயலும் வகையில் ஆங்கிலக் கட்டளைச் சொற்களுக்கு இணையான இந்திச் சொற்கள் படையினருக்குக் கற்பிக்கப்படும்;

(3) தேசிய மாணவர் படையில் பங்கு கொள்வது அவரவர்கள் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் இருக்கும்.

தமிழ்நாடு தேசிய மாணவர் படைப்பிரிவு 1970 ஜனவரியில் புது டில்லியில் நடந்த குடியரசு தின விழாவில் கலந்துகொண்டு இரண்டு பெரிய பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளது.

(iii) திட்ட அரங்குகள்

நாட்டு நலனுக்காக வகுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் வளர்ச்சித் திட்டங்களைப்பற்றி அறிந்துகொள்வதில் கல்லூரி மாணவர் களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஊக்கமளித்து அவை குறித்து அவர்கள் திறனாய்வு செய்யும் வகையில் பல்கலைக் கழகங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் திட்ட அரங்குகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னை நகரில் இயங்கி வரும் திட்ட அரங்குகளுக்குக் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரும், வெளியூர் களில் இயங்கிவரும் திட்ட அரங்குகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் மானியம் வழங்கி வருகின்றனர்.

(ii) மாநிலத் திட்டத்தின்கீழ் உடல் ஊனமுற்றோருக்கு மெட்ரிக்குக்கு மேற்பட்ட படிப்புக்காக வழங்கப்படும் படிப்பதவித் தொகை.

முடவர், செவிடர், குருடர், போன்ற உடல் ஊனமுற்றோருக்கு இந்திய அரசு ஏற்கெனவே படிப்பதவித்தொகை வழங்கிவருகிறது. இம்மாநிலத் தில் ஒவ்வொரு வகையிலும் சுமார் 25 மாணவர்கள் வீதம் பயனடைகின்றனர். இந்திய அரசு விதிக்கும் நிபந்தனைகள் கடுமையாக இருப்பதால் இம்மாநிலத்திலுள்ள உடல் ஊனமுற்றோர் அனைவரும் இத்திட்டத்தின் கீழ் பயன்பெற இயலவில்லை. எனவே உடல் ஊனமுற்றோரில் மேற்கூறிய வகையைச்சேர்ந்த, 16 முதல் 30 வயது வரையிலுள்ள மெட்ரிக்குக்குப் பிந்திய படிப்பினை மேற்கொண்டுள்ள மாணவர்களுக்குப் படிப்பதவித் தொகை வழங்கும் மாநிலத் திட்டம் ஒன்று 1969-70-ம் ஆண்டில் இம் மாநிலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. முடவர்களுக்கு 56, குருடர்களுக்கு 28, செவிடர்களுக்கு 28 ஆக மொத்தம் 112 படிப்பதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

1970-71-ம் ஆண்டுக்கான திட்டம்.

புதிய கல்லூரிகளும் புதிய வகுப்புகளும்.—1969-70-ம் ஆண்டு முதல் இம்மாநிலத்தில், புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி கொண்டுவரப் பட்டுள்ளதன் விளைவாகப் புகுமுக வகுப்பில் சேர மாணவர்கள் திரண்டு வருகின்றனர். பல கல்லூரிகளில் இட நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதற் காகவும் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள மாணவர்களுக்கு வசதியளிப்பதற்

[1st April 1970]

காகவும் பல்கலைக் கழகங்கள் இணைப்பு வழங்கப்படுவதற்குப்பட்டு 1970-71-ம் ஆண்டில்—

(1) எங்கெங்கு பொது மக்களின் ஆதரவு உள்ளதோ அவ்விடங் களில் நான்கு புதிய அரசுக் கல்லூரிகளைத் தொடங்கவும்;

(2) அரசுக் கல்லூரிகளில் சிலவற்றில் புகுமுக வகுப்பில் கூடுதலான பிரிவுகளைத் தொடங்கவும்;

(3) தற்போது செயல்பட்டுவரும் பட்டப்படிப்பு அளிக்கும் கல்லூரி களில் மேலும் பல பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளைத் தொடங்கவும், புகுமுக வகுப்புக் கல்லூரிகளைப் பட்டப்படிப்புக் கல்லூரிகளாக மேம்படுத்துவ தற்கும்;

(4) கோயம்புத்தூரில் உள்ள அரசுக் கல்லூரி, சென்னை ராணி மேரி கல்லூரி, கும்பகோணத்திலுள்ள அரசுக் கலைக் கல்லூரி (ஆண்கள்) ஆகியவற்றில் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளைத் தொடங்கவும் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது.

பயிற்சிமொழி

வரும் 1970-71-ம் ஆண்டில் பி. எஸ்சி. பட்டப்படிப்பு வகுப்பின் மூன்றாவது ஆண்டில் உள்ள மாணவர்களுக்காகத் தமிழில் மேலும் இருபத்தைந்து புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. இப்பணிக்கு வேண்டிய ஆசிரியர்கள் ஏற்கெனவே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தயாரிக்கும் பணியும் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரையில் கிடைத்துள்ள கையெழுத்துப் படிக்க அனைத்துப் பல்கலைக் கழக வல்லுநர் குழுவினால் ஆய்வு செய்யப் பட்டு வருகின்றன.

பணிக்காலப் பயிற்சியும், மரபியல் பயிற்சியும் (Orientation Scheme)

பி. எஸ்சி. பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் கணிதம், பொளதீகம், வேதியல், தாவரவியல், விலங்கினவியல் பாடங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவின் கீழ் புது முறைப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பயிற்சி வகுப்புகளின் மூலம் 300 ஆசிரியர்கள் பயனடைவர்.

விடுதிக் கட்டிடங்கள்.—அரசுக் கல்லூரிகளுக்கும் மானியம்பெறும் கல்லூரிகளுக்கும் விடுதிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக 1970-71-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 15 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

IV. தொழில் நுட்பக் கல்வி

தமிழ் நாட்டில் கடந்த இரண்டு திட்டக்காலங்களில் தொழில் நுட்பக் கல்வி பாராட்டத்தக்க வகையில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில் தற்போது 1,00,000 பேருக்கு 3.7 பொறியியல் பணியாளர்கள் வீதம் உள்ளனர். அனைத்திந்திய அடிப்படையில் இந்த எண்ணிக்கை 1.6 ஆகும். கடந்த சில ஆண்டுகளில் பொறியாளர்களிடையே வேலை யின்மை பெருகி வருவதை முன்னிட்டுத் தொழில் நுட்பக் கல்வியை இன்னும் அதிக அளவில் விரிவுபடுத்துதல் கூடாது என்றதொரு கருத்து பொதுவாக நிலவி வருகிறது. அதோடு, இனிவரும் திட்டங்களில் ஏற்கெனவே உள்ள தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களின் தரத்தையும், தகுதியையும் மேம்படுத்துவதில், கருத்து செலுத்தப்படல் வேண்டும். பல் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் டிப்ளமா வகுப்புகளில் பல் நோக்குக் கல்விப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். பாடத் திட்டங் களை மேம்படுத்தி, பொறியியல் பட்டதாரிகள், டிப்ளமா பயிற்சி பெற்றோர் ஆகியோருக்குச் செயல்முறை பயிற்சியளித்தல் வேண்டும். அதன்படி இந்த நோக்கில் முதல் நடவடிக்கையாக தொழில் நுட்பக்

[1st April, 1970]

கல்வி இயக்குநரின் ஆளுகையின்கீழ் உள்ள பொறியியல் கல்லூரிகளில், பொறியியல் பட்டப்படிப்பு ஐந்தாண்டு வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1,400-லிருந்து 1,000-ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. இது தவிர பி. எஸ்சி. பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்காக கல்லூரிகளில் சிலவற்றில் (260 இடங்கள்) செயலிலிருந்துவரும் மூன்றாண்டுப் பொறியியல் பட்டப்படிப்பு 1968-69 முதல் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. பல்நோக்குப் படுத்தும் திட்டத்தின் கீழ், பட்டப்படிப்பு, டிப்ளமா, வகுப்புகளுக்கான பாடத் திட்டங்கள் விரிவாகத் திருத்தப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் பல்வேறு விருப்பப் பாடங்களில் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். இது தவிர, மேலும் பல்நோக்குப் படுத்துவது குறித்தும், தொழிற்சாலைகளின் குறிப்பிட்ட தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகப் புதிய வகுப்புகளை ஏற்படுத்துவது குறித்தும் ஆய்வு செய்வதற்காகத் தமிழ் நாடு தொழில் நுட்பக் கல்விப் பயிற்சி வாரியத்தின் முடிவிற்கிணங்க வல்லுநர் குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அக்குழு இது குறித்து ஆய்வு செய்து வருகிறது. நான்காவது திட்டக் கால அளவில் மேலும் பல சிறிய, நடுத்தரத் தொழில்கள் ஏற்படக்கூடுமாதலால், பல்வேறு கூறுகளில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றுள்ள, பயிற்சி பெற்ற தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள், பொறியாளர்களுக்கான தேவை வரும் ஆண்டுகளில் கண்டிப்பாக அதிகமாகக்கூடும். அப்பொழுது பட்டப்படிப்பு, டிப்ளமா நிலையில் அதிகமான தொழில் நோக்குக் கொண்ட பாடமுறைகளை ஏற்படுத்த அவசியமாகும் குறிப்பில் உருவாகும். எனவே, தற்போதுள்ள நிறுவனங்களில் தற்போது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள எண்ணிக்கையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவும், பட்டப்படிப்பு, பட்டயப் படிப்பு (டிப்ளமா படிப்பு) நிலைகளில் பாடமுறைகளைப் பல கூறுக்கும் வகையிலும், கடந்த மூன்றாண்டுகளாக ஆண்டுத் திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள வேலைத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

2. இம்மாநிலத்தில் உள்ள பொறியியல் கல்லூரிகள், பல தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகள், தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை முறையே 12, 36, 16 ஆகும். (இதில் பாண்டிச்சேரியில் உள்ள மோதிலால் நேரு பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியும், தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளியும் அடங்கும். இவை தமிழ் நாடு தொழில் நுட்பக் கல்வி-பயிற்சி வாரியத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.)

3. செலவு:—தொழில், தொழில் நுட்பக் கல்வி வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கல்விக் கடன்கள், கட்டிடங்களுக்கான செலவு ஆகியவை நீங்கலாக 1968-69-ம் ஆண்டில் தொழில் நுட்பக் கல்வி குறித்த செலவு ரூ. 226.71 லட்சமாகும். “கடன்”, “கட்டிடங்கள்” குறித்த நிதி ஒதுக்கம் நீங்கலாக 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடு, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ஆகியவை முறையே ரூ. 241.40 லட்சமும், 248.71 லட்சமுமாகும். 1970-71-ம் ஆண்டில் கட்டிடங்கள், கட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைகள் முறையே ரூ. 28.64 லட்சமும், ரூ. 9.00 லட்சமுமாகும்.

4. பாடத் திட்டங்களைப் பல கூறுக்கும் கொள்கையின்கீழ், 22 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கத்துடன் மின் அணு, செய்தித் தொடர்பு பொறியியல் பாடமுறையில் பட்டப்படிப்பு வகுப்பு ஒன்று, 1969-ம் ஆண்டில் காரைக்குடி, அழகப்பச் செட்டியார் பொறியியல்-தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரியில் தொடங்கப்பட்டது.

அவ்வாறே கோயம்புத்தூரில் மகளிர்க்கான அரசுப் பல் தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில் மின் அணுப் பொறியியலில் தகுதிப் பட்டயப் பாடமுறை ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. சுரங்கப் பொறியியல் பாடமுறை நிறுத்திவிடப்பட்டதால், அந்த இடத்தில் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் உலோகவியலில் பட்டப் படிப்பு, கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில் தொடங்கப்பட்டது.

1st April 1970]

5. தகுதிப்பட்டயம் பெற்றவர்கள் தாமதவே தொழில் நடத்துவதை ஊக்கப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் மதுரை மாநகரில் குடியிருக்கும் தகுதிப்பட்டயம் பெற்ற, வேலை இல்லாத இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் மதுரை, தமிழ்நாடு பஸ்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில், திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர்த் தொழிற்சாலைகளின் ஒத்துழைப்புடன் இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. மரைக்காயும், திருக்கூடும் கடைதல், பிணைப்பு இறுக்கிகள், இயந்திர உதிரிப் பாகங்கள், இயந்திர பாகங்கள், மின்சார கம்பங்களுக்கான குறுக்குக் கம்பிகள், சிறு கட்டுமானங்கள் ஆகியவை செய்தல் போன்ற சிறு வேலைகளை இத்திட்டத்தின்கீழ் இத்தொழிற்சாலைகள் கொடுத்து வருகின்றன. பஸ்தொழிற் பயிற்சி பணிக்களரியில் தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அனுபவம் வாய்ந்த பணியாளரின் ஆலோசனையின் கீழும் மேற்பார்வையின் கீழும் பணிகளை நிறைவேற்றுவது அவர்களது பொறுப்பாகும். இயந்திரங்களுக்கான வாடகைக் கட்டணங்களுக்கும் பிற இடை நிகழ்ச்சிச் செலவுகளுக்கும் உரியத் தொகையைக் கொடுத்த பிறகு ஒரு நாளைக்கு சுமார் ரூ. 8 முதல் ரூ. 10 வரை இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொண்ட 20 மாணவர்கள் அனைவரும் பெறுகின்றனர் என்று தெரியவந்துள்ளது.

இப் புணித் திட்டம் குறிப்பிட்ட அளவு எண்ணிக்கை உடையோருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது. இத்துடன், தகுதிப் பட்டயம் பெற்றிருப்பவர்களை அங்காடி உத்திகளில் தகுதி வாய்ந்தவர்களாக்கவும், அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ள தொழில்களில் அவர்களுக்குரிய திறமையை வளர்க்கவும் உதவுகிறது. இத்திட்டம் பரிசோதனை நிலையில் உள்ளது. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பஸ்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் சிலவற்றின் முதல்வர்கள் இத்திட்டத்தை அவர்களுடைய நிறுவனங்களில் புகுத்த அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

6. 1970-71-ம் ஆண்டுத் திட்டம்:—1970-71-ஆம் ஆண்டில் பின்வரும் பாடமுறைகளைத் தொடங்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது:—

(1) கோயம்புத்தூரில் அரசுத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் மின் அணு, செய்தித் தொடர்பு பொறியியலில் பட்டப்படிப்புப் பாடமுறைகள்.

(2) சேலம், அரசுப் பொறியியல் கல்லூரியில் (அ) உலோகப் பொறியியலிலும், (இ) ரசாயனப் பொறியியலிலும் 5 ஆண்டு பொறியியல் பட்டப்படிப்புப் பாடமுறைகள்.

(3) சென்னை ரசாயன தொழில் நுட்ப இயல் நிறுவனத்தில் சர்க்கரைத் தொழில் நுட்ப இயலில் தகுதிப்பட்டயப் பாடமுறைகள்.

(4) சென்னை, மகளிர்க்கான அரசுப் பஸ்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில் (அ) கட்டிடக்கலை உதவியாளர் நிலையிலும், (இ) கருவித் தொழில் நுட்ப இயலிலும் தகுதிப்பட்டயப் பாடமுறைகள்.

சென்னைத் தொழில் நுட்ப இயல் நிறுவனம், குரோம்பேட்டை

குரோம்பேட்டை, சென்னைத் தொழில் நுட்ப இயல் நிறுவனம், சங்கங்களின் பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ்ப் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு தனியார் பொறியியல் கல்வி நிறுவனமாகும். இது 1949-ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. மோட்டார் வண்டிப் பொறியியல், வின் போக்குவரத்து பற்றிய ஆய்வுப் பொறியியல், மின் அணு இயல், கருவித் தொழில் நுட்ப இயல் ஆகியவற்றில் மூன்று ஆண்டு தகுதிப்பட்டயப் பாட முறைகளை இந்த நிறுவனம் நடத்தி வருகிறது. இந்த நிறுவனத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் நூறு மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றனர். இதில் 30 சத வீதம் பிற மாநிலங்களிலிருந்து வரும் மாணவர்களுக்கும், 70 சத வீதம்

[1st April 1970]

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வரும் மாணவர்களுக்கும், இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. இந்த நிறுவனத்தின் தகுதிப்பட்டயம் இந்திய பல்கலைக் கழகங்களின் பொறியியல் பட்டத்திற்குச் சமமானதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியின் தொடக்கக் கட்டத்தில், தொடராச் செலவில், ஆறில் ஒரு பாகத்தை மானியமாகவும், ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கு மான தொடர் செலவுக்கு ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஒரு மொத்த மானியமாகவும் மாநில அரசு நிதியளித்தது. அதையடுத்து, அதிக அளவு நிதி உதவி இல்லாமல் செயல்படுவது மிகவும் கடினம் என்பதை இந் நிறுவனம் அறிந்தபொழுது, அதன் பணி நிலைமைகளையும், நிதிகளையும் குறித்து ஆய்வு செய்வதற்காகத் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் அடங்கிய ஆய்வுக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி, நிறுவனத்தைப் பேணுதலுக்காகவும், மேம்படுத்துவதற்காகவும், தொடர் தொடராச் செலவுகளில் முறையே 66% சதவீதத்தையும், 33% சதவீதத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள இந்திய அரசும் மாநில அரசும் இசைந்துள்ளன. மாநில அரசின் கல்வி அமைச்சரை இந்நிறுவனத்தின் நிர்வாக மன்றத் தலைவராகக் கொண்டு இம்மன்றம் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

V. பல்வகை

அரசு அரும் பொருட்காட்சி சாலை

1. 1968-69-ஆம் ஆண்டில் அரும் பொருட்காட்சிசாலைகளின் சீரமைப்பு-மேம்பாடுத் திட்டத்தின்கீழ், கிடைப்பதற்கரிய நாணயங்கள், விசயநகர, கங்க அரசர்களது மானியச் செப்பேடுகள், இசைக் கருவிகள், புதையல் பொருள்கள் முதலியன பெறப்பட்டன. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் சிற்ப வேலைப்பாடமைந்த இரண்டு சுற் சிற்பங்களும், நிழற் தோல் பொம்மைகளும் (Leather Shadow Figure) கூடப் பெறப்பட்டன. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் அரும் பொருட்காட்சிசாலை குறித்த செய்திப் படம் தயாரிக்கும் பணி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இது முடிவடையும் நிலையில் உள்ளது.

2. 1970-71-ஆம் ஆண்டில், சென்னையிலும், புதுக்கோட்டையிலும் உள்ள அரசு அரும் பொருட்காட்சி சாலைகளுக்காகக் கிடைப்பதற்கரிய பொருள்களின் மாதிரிகளும், வண்ண ஓவியங்களும் சேகரிப்பதற்குத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இந்த அரும் பொருட்காட்சிசாலைகளுக்காக அறிவியல் சாதனங்களும் நவீன காட்சிச் சாதனங்களும் கூட சேகரிக்கப் படும்.

தொல் பொருள் ஆய்வு

3. இம்மாநிலத்தில் தொல்பொருள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஏழு நினைவுச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பதற்காகச் சில பணிகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வேண்டிய நிதியை அரசு 1969-70-ல் ஒப்பளித்தது. இப் பணிகள் முடியும் தறுவாயில் உள்ளன. தொல்பொருள் துறை சென்னை மாவட்டம், தஞ்சாவூர் பெரிய கோயில் கல்வெட்டுகள் உட்பட ஒன்பது வெளியீடுகளை வெளியிட்டு உள்ளது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவில் அண்மையில் மதுரையில் ஒரு கருத்தரங்கையும், தொல் பொருள் பணிக் களரி ஒன்றையும் இது நடத்தியது.

4. மேற்கொள்ள கால அளவில் மதுரையில் பொருட்காட்சி ஒன்றும் நடத்தப்பட்டது. இத்துடன் வைத்தீஸ்வரன்கோயில் மகா கும்பாபி ஷேகம் தொடர்பாகப் பொருட்காட்சி ஒன்றையும் நடத்தியது. மாநில தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை அலுவலகத்தில், கொற்கையிலிருந்து அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்ட பழமைச் சின்னங்களைக் கொண்ட பொருட்காட்சி ஒன்றை நடத்தியது.

[1st April 1970]

5. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கல்வெட்டுக்கள் குறித்து ஆய்வு செய்யும் பணி தொடர்ந்து நடந்தது. இப் பணி ஏறக்குறைய முடிவடைந்துவிட்டது.

6. தாம்பரபரணி ஆற்றின் கயவாய்ப் பகுதியில் பாண்டியர்களின் பண்டையத் துறைமுகமான கொற்கையில் அகழ்வுப் பணி ஒன்று துறையால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. சங்க காலத்திய பழமையான உறை விடங்கள் இந்த அகழ்வாராய்ச்சியினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இதற்கான சான்றுகள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. இவை கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவையாகும் எனக் கருதப்படுகிறது. பாலாற்றின் கயவாய்ப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் வாசவ சமுத்திரம் என்னும் இடத்தில் 1-வது, 2-வது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மிகப் பழமையான உறைவிடம் ஒன்றை ஆய்வின்போது துறை கண்டு பிடித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு மாநில சங்கீத நாடக சங்கம்

7. தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம் இசை, நடனம், நாடகம், திரைப்படங்கள் முதலிய நுண் கலைகளை வளர்ப்பதற்காகவும், பேணுவதற்காகவும், அவற்றின் மூலம் நாட்டின் கலாச்சார ஒற்றுமையை மேம்படுத்துவதற்காகவுமான நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து வருகிறது. சங்கத்தின் பொது மன்றத்திற்குத் தேர்தல் மூலம் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய பத்து இடங்களுக்கான தேர்தல்கள் அண்மையில் நடைபெற்றன. எஞ்சிய பத்துப் பேர்கள் சங்கத்தின் பொது மன்றத்திற்கு அரசினால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

8. இச்சங்கம் திறமையான இளம் கலைஞர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தும், அதன் சொந்த ஆதரவில் அவர்களது திறமையை வெளிப்படுத்த வாய்ப்பு அளித்தும் வருகிறது. இசை, நடனம், நாடகம் திரைப்படத் துறைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற கலைஞர்களுக்குப் பரிசுகளும் விருதுகளும் இச்சங்கம் வழங்குகிறது. இந்திய அரசின் பண்பாட்டுக் கலைத்திட்டத்தின்கீழ், 1969 டிசம்பர் திங்களில் ரஷ்யாவிலிருந்து லெனின்கிராடு மாலி நாட்டியக் குழுவினர் (Leningrad Maily Dance Troupe) சென்னைக்கு வருகை தந்தனர். அரசின்சார்பில், அவர்களுடைய கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு இச்சங்கம் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தது.

9. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் இச்சங்கம், தனது நடவடிக்கைகளுக்காக ரூ. 2.25 லட்சம் மானியம் பெற்றுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டிலும் கூட இச்சங்கத்திற்கு அதே அளவு நிதி உதவி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கர்நாடக இசை மத்தியக் கல்லூரி

கர்நாடக இசையில் (வாய்ப்பாட்டு—சுருவி மிடற்று இசை) மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கான கர்நாடக இசை மத்தியக் கல்லூரி (ஒரு அரசுக் கல்லூரி) தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. சங்கீத வித்வான் பட்டம் பெறுவதற்கான இரண்டாண்டு பாடமுறை இக்கல்லூரியில் அளிக்கப்படுகிறது. இக்கல்லூரியில் இசை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடமுறையும் கூட நடத்தப்படுகிறது. ரூ. 3 லட்சம் செலவில் இக்கல்லூரி மாணவர்களுக்காக மாணவர் இல்லம் கட்டுவதற்கான விவரமான திட்டங்களும், மதிப்பீடுகளும் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பளிக்கப்பட்டன. இதை நிறைவேற்றுவதற்கான பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

VI. தமிழ் வளர்ச்சித் துறை

1965-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் இரண்டாம் நாள் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இத் துறையின் மேற்

[1st April 1970]

பார்வையில் பின்வரும் அமைப்புகள் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநரின் ஆட்சி வரம்புக்குட்பட்டு இயங்கி வருகின்றன.

1. ஆட்சிமொழிக் குழு.
2. தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம்.
3. தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் (4-3-1970 வரை).

ஆட்சி மொழிக் குழு

2. தமிழக ஆட்சி மொழிச் சட்டம் 1956-ம் ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டு 1957-ஆம் ஆண்டில் ஆளுநரின் இசைவுடன் சட்டமாயிற்று. அதன்படி அரசு அலுவலகங்களில் தமிழை நடைமுறைப்படுத்துவது குறித்து ஆலோசனை வழங்குவதற்காக ஆட்சி மொழிக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவில் தற்போது ஒரு செயலாளர், ஒரு தனி அலுவலர் (ஆய்வு), ஒரு தனி அலுவலர் (மொழி பெயர்ப்பு) ஆகிய அலுவலர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

3. ஆட்சிமொழித் திட்டத்தை அரசு அலுவலகங்களில் படிப்படியாகச் செயல்படுத்தும் முறைப்படி 1963-க்குள் சில விலக்குகளுடன் மாவட்ட நிலை அலுவலகங்களில் எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் தமிழே பயன்படுத்தப் பெற வேண்டும். அதன்படி 1969-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 27-ம் தேதியில் துறைத் தலைமை அலுவலகங்களில் தமிழ்த் திட்டத்தின் மூன்றாம் நிலை வரை செயல்படுத்தப்பட்டது. தலைமைச் செயலகத்தின் நிதி, சட்டம், சட்டப் பேரவை, சட்டமன்றம் ஆகிய துறைகள் நீங்கலாக எல்லாத் துறைகளிலும் இயன்ற மட்டும் எல்லா அலுவலக நடைமுறைகளுக்கும் தமிழைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டது. சிலில், குற்ற விசாரணை நீதி மன்றங்கள் யாவற்றிலும் வாக்குமூலங்களைத் தமிழிலேயே பதிவு செய்யவேண்டுமென இந்த ஆண்டு ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறியவாறு தமிழ்த் திட்டம் அலுவலகங்களில் செயல்படுத்தப்படுகிறதா என்று ஆய்வு செய்யவும் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழ் திட்டத்தை அலுவலகங்களில் செயற்படுத்த விதிகள், விதித் தொகுப்புகள், நடைமுறை நூல்கள் மற்றும் படிவங்கள் முதலியவற்றைத் தமிழாக்கம் செய்யவேண்டியது இன்றியமையாதது. இவ்வேலையும் நடைபெற்று வருகிறது. 1969-70-ம் ஆம் ஆண்டில் சட்டங்கள், விதிகள், நடைமுறை நூல்கள் ஆகியவற்றில் பத்து தமிழில் அச்சிடப்பெற்று வழங்கப் பட்டன.

செயலகத் துறைகளில் தமிழ்த் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் பயன்படச் சிறப்புச் சொற்கள் துணை அகராதி ஒன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 1962-ல் வெளியிடப்பட்ட ஆட்சிச் சொல்லகராதி மறு ஆய்வு செய்யப் பட்டுத் தேவையான திருத்தங்கள் சேர்ப்புக்களுடன் அதன் மூன்றாம் பதிப்பினை வெளியிட ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம்

4. தமிழ் வளர்ச்சி குறித்த எல்லாச் செயல்களையும் ஆராய்ந்து தமிழ் மொழி ஒரு நவீன மொழியாக வளர்ச்சியுறும் வகையில் அரசுக்கு ஆலோசனைகள் கூறும் நோக்குடன் 1959-ல் இம்மன்றம் அமைக்கப் பெற்றது.

தமிழ் எழுத்துக்களுக்குச் சரியான ரோமன் எழுத்துக்களை உருவாக்குதல், எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்தல், தமிழ் மக்களின் அதிகார பூர்வமான வரலாற்றினைத் தயாரித்தல், தந்தி முறை தட்டச்சினை (Tele-printer) உருவாக்குதல், தமிழில் தந்திச் செய்திகள் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்தல் முதலிய கருத்துக்களைத் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம் ஆய்ந்து வருகின்றது.

[1st April 1970]

தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்

5. தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் 1962-ல் தொடக்கப் பெற்றது. கல்லூரி படிப்புக்குத் தேவையான பாடங்களைத் தமிழில் வெளியிடுவது இக்கழகத்தின் தலையாய நோக்கம். மேலும் மக்களுக்குப் பொதுவாகப் பயன்படும் நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவதையும் இக் கழகம் செய்து வருகின்றது. இதுவரை இக் கழகம் 200-க்கும் மேலான நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டு பி. எஸ். எரி. பட்டப் படிப்புக்கான 30 நூல்களை வெளியிட்டது. கல்லூரிப் படிப்புக்கான பாட நூல்களை வட்டார மொழிகளில் வெளியிடுவதற்கென மைய அரசு தீட்டியுள்ள ஒரு கோடித் திட்டத்தின்கீழ் 500 நூல்கள் வெளியிடுவதற்கான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. சங்கங்களின் பதிவு சட்டத்தின்கீழ் “தமிழ்நாடு பாட நூல் பதிப்புக் கழகம்” பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கல்லூரிப் பாட நூல் வெளியிடுவது பற்றி தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் ஆற்றி வந்த பணிகளைத்தாம் தமிழ் நாடு பாட நூல் பதிப்புக் கழகத்துக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டன.

தமிழ் வளர்ச்சிப் பிரிவு

6. இப் பிரிவில் கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பெற்று வருகின்றன. தமிழில் சிறந்த நூல்களை வெளியிடுவதற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் ஆசிரியர்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அரசுக்கு இது குறித்து வரும் விண்ணப்பங்களை ஆய்ந்து பரிந்துரைக்க வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம் முறையில் திரு பழனிச்சாமிப் புலவருக்கு “ஓதாளர் குறவஞ்சி” என்னும் நூலை வெளியிட ரூ. 1,125 அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்மொழியில் நல்ல நூல்கள் வெளிவருவதை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தோடு சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசு அளிக்கும் திட்டமொன்று செயல்பட்டு வருகின்றது. ஆண்டொன்றுக்கு இத்திட்டத்திற்கென ரூ. 10,000 செலவாகின்றது.

தொல்காப்பியத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தமைக்காக பேராசிரியர் திரு சி. இலக்குவனார் அவர்களுக்கு ரூ. 5,000 மானியமாக வழங்கப்பெற்றது.

7. சிறுவர்க்கான கலைக் களஞ்சியம் தயாரித்தல் :—சென்னையிலுள்ள தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், “தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம்”, “சிறுவர் கலைக் களஞ்சியம்”, “தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம் முதல் துணைப் பதிப்பு” ஆகிய முக்கிய நூல்களை வெளியிடும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது. இதற்கு மைய அரசும் மாநில அரசும் பொருளுதவி செய்து வருகின்றன.

8. தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம் :—“யுனெஸ்கோ கூறியதைத்” தமிழில் மேற்படி நிறுவனம் வெளியிட்டு வருகின்றது. இதற்கென அரசு 1967-69-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 24,500 பொருளுதவி செய்து வருகின்றது. மேலும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும் இந் நிறுவனம் நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றது. அதற்கு உதவியாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு இவ் வரசு ரூ. 12 ஆயிரம் வீதம் பொருளுதவி செய்து வருகின்றது.

9. பிற மாநிலப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நிதியுதவி :—வெளி மாநிலங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்கள் பலவற்றில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்படுத்தவும் மேற்படிப்பு நிலையில் தமிழ் மொழிக் கல்வியை ஊக்குவிக்கவும் தமிழக அரசு ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் ரூ. 4,000 முதல் ரூ. 25,000 வரை நிதியுதவி செய்து வருகின்றது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக அவ்வாறு நிதியுதவி பெற்ற பல்கலைக் கழகங்கள் அலகாபாத்து, கேரளா, கல்கத்தா, உஸ்மானியா, வெங்கடேஸ்வரா ஆகியவையாகும்.

[1st April 1970]

POLICY NOTE ON EDUCATION

I. INTRODUCTION

The State of Tamil Nadu is fully aware of the fact that in a world based on Science and Technology, it is education that determines the level of prosperity, welfare and security of the people. On the quality and number of persons coming out of schools and colleges will depend the success in the great enterprise of national re-construction with its principal objective of raising the standard of living.

2. The development of Physical resources through modernisation of agriculture and rapid industrialisation requires the adoption of a science-based-technology, adequate capital formation and investment and the provision of the essential infra-structure of transport credit, marketing and other institutions. The development of human resources through a properly organised programme of education is even more important. While the development of physical resources is the means to an end, that of human resources is an end in itself and, without it, even the adequate development of physical resources is not possible.

3. India is in transition from a Society where education is a privilege of a small minority to one in which it could be made available to the masses of people. The State of Tamil Nadu more than any other State in India has realised the importance of this, which is reflected in the immense resources that have been diverted for this programme of Education. It was with this purpose in view that education was made free of tuition fees up to the school final stage irrespective of the income or community of the parent. This has been further extended to collegiate education by making education free in Pre-University course. Notwithstanding considerable demand on the available financial resources for other sectors of the economy, the State of Tamil Nadu always felt that investment of money on education is an investment in human resources. This wise policy has given good dividends and has led to the development of the State in all fields.

4. The Government are also acutely aware that the State alone cannot achieve much in this direction with its financial constraints, and that a great deal can be done by private initiative and enterprise. Mobilisation of resources from private sources, like School Improvement Conferences, matching grant schemes etc. has gone a long way in achieving the objectives.

5. The importance attached to Education in the formulation of Government's policies will be evident from a glance at the financial outlays provided under the Education Budgets and Annual Plans of the

1st April 1970]

State. The following are the outlays made under the Education Budget (total for Demand XIII—Education) during the last four years.

1967-68, Actuals	1968-69, Actuals	1969-70 Revised Estimate	1970-71 Budget Estimate
[Rupees in lakhs]			
5403.81	58,10.94	64,46.18	67,73.14

6. The Education Budget has consistently accounted for more than 20 per cent of the State's Budget during the last four years. In 1970-71, Education will account for 23 per cent of the total expenditure on the Revenue Account in the State's Budget, the total outlay on general and technical Education booked under "28-Education" being 66.83 crores. This outlay has risen from Rs. 15.15 crores in 1959-60 to Rs. 66.83 crores in 1970-71.

7. A glance at the outlays provided for purely developmental activities under the Five-Year Plans will also reveal the progressively increasing emphasis that is being placed on the development of educational facilities.

1st Five- Year Plan	2nd Five- Year Plan	3rd Five- Year Plan	3 annual Plans 1966-67, 67-68 and 68-69	4th Five-Year Plan Provision
[Rupees in lakhs]				
381.00	1,140.99	3,409.00	1,958.38	5,317.22

The annual expenditure on developmental activities has also increased from Rs. 419.75 lakhs in 1969-70 to Rs. 635.43 lakhs in 1970-71.

8. The actual progress achieved in terms of the opening of more educational institutions by means of the increased financial outlay may be taken note of. The following statistics will show the expansion of educational facilities during the past few years.

Name of institution	Number of institutions			An on 1st August 1969
	1966-67	1967-68	1968-69	1969-70
Primary Schools	... 25,091	25,217	25,432	25,748
Middle Schools	... 6,069	6,059	6,023	5,958*
High Schools	... 2,303	2,376	2,437	2,507

* The number of middle schools shows a decline as some of them have been converted into High Schools.

[1st April 1970]

Name of institution	Number of institutions		An on 1st August 1969	
	1966-67	1967-68	1969-70	1968-70
Training Schools ...	139	138	137	137
Colleges ...	105	116	126	140
Training Colleges ...	19	20	23	23
Polytechnics ...	35	35	36	36
Engineering Colleges ...	12	12	12	12
Technical High Schools	14	15	16	16

9. The number of children who have benefited by this great expansion in educational facilities has also gone up appreciably. It is heartening to note that 93 per cent of the children in the age-group 6-11 have been enrolled while about 55 per cent have been enrolled in the age group 11-14 and about 35 per cent in the age group 14-17. By the end of the Fourth Plan period, it is hoped that cent per cent enrolment in the age group 6-11 and about 80 per cent in the age group 11-14 and 55 per cent in the age group 14-17 will have been achieved.

1st April 1970]

10. The Budget for 1970-71 provides a total expenditure (Plan and Non-Plan together) of Rs. 6,683.09 lakhs as against Rs. 6,578.77 lakhs in 1969-70. The break-up figures of the Budget Estimate for 1970-71 are shown below :—

	Budget Estimates. 1969-70		Budget Estimates. 1970-71.	
	Non-Plan.	Plan.	Total.	
(RUPEES IN LAKHS)				
Primary Education	29,16.95	29,73.63	1,23.09	30,96.72
Secondary Education	20,76.52	19,23.48	1,80.46	31,03.94
University Education	4,03.50	4,22.56	67.98	4,90.54
Social Education	1,24.56	1,12.26	5.08	1,17.34
Other Items	6,79.07	5,00.06	26.81	5,26.87
Technical Education	2,42.94	1,93.63	55.08	2,48.71
Industrial Training Institutes	95.23	97.33	1.64	98.97
Total 28 "Education"	65,38.77	62,22.95	4,60.14	66,83.09

[1st April 1970]

The increase in the Budget Estimate for 1970—71 over the provision made in 1969—70 is of the order of Rs. 144 lakhs. The expenditure on General Education to the total Revenue expenditure works out to nearly 23 per cent.

11. Apart from the provision of Rs. 6,683 lakhs for Education, the Demand XIII for 1970—71 includes provision for Examination Archaeology and Museums, etc., also as shown below ;—

(RUPEES IN LAKHS).

26	Miscellaneous Departments (Government Examinations)	51.34
27	Scientific Departments—	
	Archaeology	2.77
	Museums	7.24
		10.01
28	Education (General and Technical) ...	6,683.09
	Other items	28.70
	Total Demand XIII Budget Estimate 1970—71 ...	6,773.14

12. The figure of provision for Education in the Budget Estimate, 1970—71 given in paragraph 10 above viz. Rs. 6,683 lakhs does not include the following provisions made for items of expenditure on education (General and Technical) debited to Heads of account other than “28—Education” and included in demands other than Demand XIII, in the Budget Estimate, for 1970—71.

1st April 1970]

	General Education.		Technical Education.		Total.	
	Plan	Non-plan.	Plan-Non-plan.	Non-Plan.	Plan.	Total.
					(RUPEES IN LAKHS).	
Expenditure within Revenue Account.						
50 (a) Original works—						
Buildings (the expenditure on which is met from current revenue) expenditure on buildings for Government educational Institutions ...	1.37	1.00	4.81	1.00	6.68	8.68
Expenditure outside Revenue Account.						
103.—Capital outlay on Public works—Buildings (the expenditure on which is met from sources other than current revenue)—Expenditure on buildings for Government educational institutions ...	136.32	0.85	22.83	...	159.15	160.00
	138.19	1.85	27.64	1.00	165.83	168.68
	...	45.00	...	...	45.00	45.00
	...	...	9.00	...	9.00	9.00
	...	45.00	9.00	45.00	45.00	54.00
Loans—						
National Loan Scholarship...						
Madras Educational Loans (for students of Engineering-College and Polytechnics) ...						

[1st April 1970]

13. The development of educational facilities implies not only the provision of greater financial outlays and an increase in the number of educational institutions, but also progress in the quality of the education that is provided in these institutions. It has been pointed out that this large expansion has led to some deterioration in quality, which is not really correct. The need for improvement in the quality has not been lost sight of in the formulation of educational schemes by the Government. Numerous schemes have been undertaken for the provision of better equipment and facilities in schools and for frequent in-service training to teachers, in order to enable them to keep themselves in touch with modern teaching methods. The quality of teaching provided in our schools and colleges also depends in no small measure on the calibre of teachers, and on the working conditions, which the Government and the educational institutions are able to provide for them. Government in recent years have been paying constant and continuous attention to this problem and in many respects have been able to provide the teaching profession substantial benefits by way of increased salaries, allowances and other service benefits. These measures will undoubtedly go a long way towards attracting teachers of good calibre to the profession especially in the colleges, and towards raising the standard of education in the educational institutions of our State. The State of Tamil Nadu is the first State to implement the University Grants Commission scales of pay for college teachers, though this might mean heavy financial burden to the State after five years.

II. SCHOOL EDUCATION.

A. ELEMENTARY EDUCATION.

The duty of providing Primary Education to all children of school-going age, being one of the basic responsibilities of the Government, a very large share of the total outlay on Education is spent on Elementary Education. The following are the outlays provided for Elementary Education during recent years:—

Accounts, 1967-68	Accounts. 1968-69-	Revised estimate 1969-70	Budget Estimate 1970-71
[Rupees in lakhs]			
2,587	604	2,864	3,097

Thus nearly 50 per cent of the total outlay on Education will be spent on Elementary Education in 1970-71.

2. Two important aims in the field of elementary education have been the enrolling of all children of the age group 6 to 11 in schools and providing at least one elementary school in all localities which have a population of 300 and above. The second of these aims has already

[1st April 1970]

been achieved in this State. At the end of 1969-70 the percentage of enrolment in the age group was 92.61 as against 87.59 per cent at the end of the Third Plan. The target of the Fourth Plan is 100 per cent enrolment of the children in this group and as a step towards achieving this target, an additional enrolment of 1.5 lakhs of pupils is proposed to be made involving the employment of 2,720 additional teachers. Provision has been made for grants for ancillary facilities such as contingencies, equipment and class-room space for the additional number of pupils and teachers.

3. The expansion in the enrolment of children in the age group 6-11 has had its impact on the number of children of the next age group 11-14 studying in schools. The percentage of enrolment of pupils of this age group at the end of the Third Plan was 47.30 and in 1969-70 it was about 54.11. During 1970-71 it is proposed to enrol an additional 1.10 lakhs of pupils and to appoint 1930 additional secondary grade teachers. Contingencies, equipment and building grant for the additional pupils and teachers have been provided for

The following table shows the progress made during the last few years in the field of elementary education—

Number of elementary Schools]	31,195	31,464	31,509	31,706
Number of pupils on the rolls in lakhs	57.96	60.41	61.33	62.95

One of the crying needs of schools in the State, especially, in rural areas, has been the basic one of getting proper buildings. The Budget Estimate for 1970-71 makes the following provisions for meeting the expenditure on elementary school buildings.

(RUPEES IN LAKHS)

Construction of elementary school Buildings in non- Panchayat Union areas.	10 (as against 4.76 in 1969-70)
Building grants for Panchayat Union Schools and aided ele- mentary schools in Panchayat Union areas.	27 (as against 24.32 in 1969-70)

In addition to the above amounts a sum of Rs. 25.60 lakhs will be paid from the Community Development Works Budget during 1970-71 as school building grant for Panchayat Union areas (as against Rs. 23.68 lakhs during 1969-70).

The financial viability of the institutions which maintain schools is the basic condition for the efficient functioning of the schools.

[1st April 1970]

Since 1964 when free education was made available in all the recognised schools of the State the Government have been bearing the bulk of the cost of running the recognised schools in this State. A brief summary of figures relating to the grants made in accordance with the provisions of the grant-in-aid code and other rules, to elementary educational institutions and the figures relating to other items of expenditure on elementary education, (Plan and non-Plan) during the past few years is given below :—

Items	Accounts. 1968-69.	R.E. 1969-70.	B.E. 1970-71
(1)	(2)	(3)	(4)
(RUPEES IN LAKHS)			
Government Elementary Schools (Plan & Non-Plan)	86	92	97
Grants to Aided Elementary Schools in Non-Panchayat Union areas (Plan & Non-Plan)	441	473	483
Municipal Elementary Schools (Non-Plan)	126	123	123
(1)	(2)	(3)	(4)
Grants to Panchayat Union Councils for Panchayat Union and Aided Elementary Schools in Panchayat Union areas (non-plan) ...	1,916	2,117	2,298
Grants to Municipal Councils and P. U. Councils for Elementary Education (Plan)	35	59	96
Total Expenditure on Elementary Education.	2,694	2,864	3,097

In spite of the fact that Government has undertaken to meet the bulk of the cost of running the recognised schools in the State many of these institutions which maintain the schools still face financial difficulties. These have been engaging the attention of Government and a number of steps have recently been taken towards the solution of some of these problems.

The expenditure incurred by the managements of aided elementary schools on the maintenance of schools has increased considerably. Owing to rise in costs most of the managements found the rate of

1st April 1970]

maintenance grant inadequate to meet the expenditure on the upkeep of their schools. Hence, Government have now increased the maximum maintenance grant payable to all the managements of the aided elementary schools from 10 per cent to 12 per cent of the assessed teaching grant, excluding dearness allowance with effect from the 1st January 1969.

Elementary Education in Panchayat Union areas is the statutory responsibility of Panchayat Union Councils. The financial position of some of the Panchayat Unions is not quite satisfactory. With a view to improving it, the Government in the Rural Development and Local Administration Department have constituted a committee to go into all matters relating to the financing of elementary education in Panchayat Union areas. The Committee's report is expected soon and Government propose to take action on its recommendations as soon as it is received.

From October 1969 a separate Education Account has been created in Panchayat Unions so that education grants are utilised for educational purposes only and not used to tide over ways and means difficulties of Panchayat Union for other purposes.

In response to the requests by Panchayat Union Councils and aided managements that the matching grant given for elementary (primary) schools and higher elementary (middle) schools buildings should be raised, the Government matching grant for primary school buildings has been raised from Rs. 4,000 to Rs. 8,000 subject to a minimum matching contribution of Rs. 2,000. The Government matching grant for higher elementary school buildings has been raised from Rs. 7,000 to Rs. 13,000 subject to a minimum matching contribution of Rs. 3,000.

For the provision of better equipment and facilities for teaching of science in schools, the scheme for the supply of science equipments on full grant basis at the rate of Rs. 300 and Rs. 1,000 respectively for each of the primary and middle schools is being continued. 4,400 primary schools and 1,050 upper primary schools have benefited during the three annual plan periods. It is proposed to cover 2,000 primary schools and 400 middle schools during 1970-71.

As another step towards improving quality of teaching in elementary schools, Government are implementing according to a phased programme, their decision to grant secondary grade scales to Secondary Grade teachers working in Higher Grade posts. About 3,000 Higher Grade posts are likely to be upgraded into Secondary Grade ones during 1970-71.

School Meals Scheme.—The supply of mid-day meals to poor pupils studying in elementary and higher elementary schools is being

[1st April 1970]

continued. About 18 lakhs of pupils are at present benefited by the scheme. A provision of Rs. 196 lakhs has been made in the budget estimate for 1970-71 for the scheme—Rs. 183.34 lakhs under non-Plan and Rs. 12.66 lakhs under Plan. Some 67,000 pupils are proposed to be additionally brought under this scheme during the coming year. The total expenditure to Government on this scheme is of the order of Rs. 196 lakhs.

The Central Kitchen Pilot Scheme started at Sekkadu with the aid of CARE in 1969-70 has proved to be a success and it is proposed to establish 30 new Central Kitchens during 1970-71. A provision of Rs. 3 lakhs has been made for the scheme in the year 1970-71.

The CARE Administration continues to assist the mid-day meals schemes by supplying rolled wheat, corn meal and cooking oil. The total value of the commodities supplied by the CARE organisation up to 1969-70 is of the order of Rs. 17.56 crores.

As a step towards further improving the mid-day meals programme CARE has now offered to construct 10 Regional godowns in Tamil Nadu for the storage of foodstuffs supplied in the programme and to meet 90 per cent of the construction cost. The cost of each godown will be about Rs. 2 lakhs. Out of the total cost of Rs. 20 lakhs, Government have agreed to meet the share of Rs. 12 lakhs and sanction has been granted for the implementation of the proposals.

The scheme of supplying to pupils studying in standards I to III who are getting free mid-day meals, the text-books published by Government free of cost, will be continued during 1970-71.

B. SECONDARY EDUCATION

The outlays provided for Secondary Education (Plan and non-Plan) during the past few years are given below :—

	<i>Accounts.</i>	<i>R.E.</i>	<i>B.E.</i>
	1968-69.	1969-70.	1970-71.
Government Secondary Schools	1.04	1.12	1.30
Grants to non-Government Secondary Schools	7.51	7.70	7.91
Grants to Local Bodies for Secondary Education [Municipal High Schools and Government (Board) High Schools]. ...	10.67	11.66	11.83
Total expenditure on Secondary education.	19.22	20.48	21.04

[1st April 1970]

Secondary Education accounts for about one third of the total outlay on Education proposed for 1970-71.

The following figures will serve to give an indication of the progress achieved in the field of Secondary Education during the last few years:—

	1966-67.	1967-68.	1968-69.	1969-70
Number of High Schools	2,303	2,376	2,437	2,507
Number of Pupils on the rolls (in lakhs).	6.08	6.26	6.66	6.68
				(Provisional)

During 1969-70 34.21 per cent of the population of the age group 14-17 had been enrolled in high schools. It is proposed to increase the enrolment in the age group by 70,000 during 1970-71 and 1,320 B. T teachers will be appointed during that year to cope with this additional enrolment. Equipment at the rate of 1,500 for every additional section or standard newly opened has been provided for. A sum of Rs. 45 lakhs has been provided in the Budget Estimate for 1970-71 for the employment of these additional teachers and for the supply of the additional equipment required.

For the construction of buildings for secondary schools, a sum of Rs. 25 lakhs has been provided in the budget for 1970-71 though this amount is short of actual need.

The question of providing better facilities in High schools especially for Science Education has not been neglected.

The scheme for the supply of scientific equipment to high schools at the rate of Rs 40,000 per school will be continued in 1970-71. A sum of Rs. 25 lakhs has been provided for this purpose. About 62 schools are proposed to be covered under the scheme during 1970-71.

With the assistance of CARE, a mobile laboratory van fitted with a trailer with all the necessary Physics and Chemistry apparatuses for high schools has been introduced as a pilot project in Tamil Nadu in Mayuram Educational District. Two Mobile vans are at present used for the pilot study. Further expansion of the scheme will be considered after fully assessing the functioning of the pilot scheme.

Another scheme for the qualitative improvement of science teaching in schools has been adopted with the aid of UNESCO-UNICEF. This scheme provides for the supply of Science equipment in training colleges and schools and will be outside the Plan. It is also proposed to set up with the assistance of UNESCO an Institute of Science Education as a wing of the existing Institute of School Education to give In-service training to teachers of high school for teaching science subjects.

[1st April 1970]

In order to maintain a high standard of education in the schools it is necessary that teachers should be given periodic training to keep them in touch with modern developments in teaching methods. A number of schemes continue to be implemented towards this end.

The scheme of conducting Refresher courses, special trained courses and seminars is being continued during 1970-71 to keep the teachers abreast of the latest methods and techniques of teaching and thus improve their professional competence. The courses are being organised and conducted by the State Institute of Education in co-operation with the Chief Educational Officers, District Educational Officers and Inspectresses of Girls Schools.

With a view improving the methods of teaching English in schools, the Madras English Language Teaching Campaign for the training of teachers of Education Department was introduced in October 1965. The scheme is being continued during 1970-71. It is proposed to run 40 courses to train 1,600 secondary school teachers of standards VI to VIII in modern methods of English teaching. Rs. 2.80 lakh has been provided for this purpose in the Budget Estimate for 1970-71.

For qualitative improvement in the standard of instruction in Teacher Training Institutions, it is necessary that the personnel employed in the training institutions have special training in the latest methods of teaching the various subjects, and also possess qualifications which are higher than the ordinary first degree in teachers' training. It is, therefore, proposed to depute some school assistants every year for M.Ed. training so that they will keep themselves abreast of new ideas in Education.

During 1969-70 a batch of 18 American Peace Corps Volunteers—nine women and nine men were assigned to various training schools in this State for teaching English according to modern methods.

For improving Science Education, the National Council of Educational Research and Training, the University Grants Commission and the National Council for Science Education in collaboration with the Science Foundation of U.S.A. organised during the summer of 1969, Summer Institutes at various centres for the benefit of the teachers drawn from high schools in this State. The duration of the course was for a period of six weeks. The subjects for the courses were Biology, Chemistry, Mathematics, Botany and Physics. During 1969-70, 170 schools participated in the Summer Institutes in various subjects.

The State Institute of Education continues to function as the academic wing of the Department of School Education. The Institute has conducted a large number of in-service Training Courses for the benefit of Primary and Secondary school teachers in various

[1st April 1970]

subjects. A number of seminars, conferences, in-service Training Programmes, etc., were organised by the Institute during 1969-70 for the benefit of teachers in service and Inspecting Officers.

Steps to improve finances of High Schools—Consequent on the abolition of the levy of fees, Municipal schools have been deprived of the fee income and the municipalities have expressed difficulty in maintaining their High Schools. Consequently the existing rate of grant to the Municipal Councils and the Corporation of Madras for the maintenance of high schools was raised from 50 per cent to 66-2/3 per cent of the net expenditure with effect from 1967-68. With a view to avoiding financial difficulty the advance teaching grant payable to the Municipal Council towards the maintenance of High schools has, with effect from 1969-70, been increased from 75 to 85 per cent of the grant sanctioned in the previous year.

AMENITY FEE.

Another decision which Government have taken as a measure to augment the funds available with the managements of Secondary Schools, for the better maintenance of the schools, is the permission given to the schools to levy a maintenance fee of Rs. 5 per annum. This decision will apply to all Government, local body and aided High schools. The amenity fee will be included in the special fees and the levy of the amenity fee will be made in such a way that the total amount of special fees collected including the amenity fee, does not exceed the present total amount of special fees, i.e., Rs. 11 for boys and Rs. 10 for girls in Standards VI to VIII and Rs. 16.50 for boys and Rs. 15.50 for girls in Standards IX to XI. The managements of Aided Secondary Schools have been permitted to incur expenditure from out of the collections made by way of amenity fee, for the maintenance of the schools. These orders take effect from the school-year 1970-71.

Nationalised Text Books.—The scheme for publishing Nationalised Text Books for schools made further progress during 1969-70. Up to 1968-69 Government published English Text Books for Standards IV to VII and Tamil Text Books for standards I to VIII. During 1969-70 English Text Books for standard VIII were also brought out. Government have now decided to set-up a Text Book Society registered under the Societies Registration Act, 1860, and it has been decided that Nationalised Text Books will be brought out by the Society for the following subjects for the academic year 1970-71:—

Mathematics books for Standards III to X.

English and Tamil Text Books for Standards IX and X.

GENERAL.

Administration.—The administrative set-up of the department was reorganised during 1968-69 with a view to strengthening the administra-

[1st April 1970]

tion and to keep pace with the expansion in the activities of the department during the last few years. The number of educational districts was increased from 35 to 45 and the number of Divisional Inspectors of Schools has been increased to ten designating them as Chief Educational Officers. Every big district will be under the charge of a Chief Educational Officer. The staff at the level of Deputy Inspectors was also strengthened in 1969-70 with the sanction of 20 new posts of Deputy Inspectors. The new set-up has worked satisfactorily during 1969-70. There are further proposals to increase the number of Deputy Inspectors of Schools in such a way that each Panchayat Union area will be in-charge of one Deputy Inspector.

The subject relating to Public Libraries, and Adult Education which was under the control of the Director of Collegiate Education has been transferred to the Director of School Education during 1969-70 to have greater co-ordination.

Physical Education and Sports.—The facilities for Physical Education in Schools are being continued. The Sports Council at the State and the District levels render useful service for the promotion of sports and games among the public.

The scheme for Government grant of Rs. 1 lakh for each district for the construction of a Sports Stadium is being continued. So far, grants have been given for the district centres of Tiruchirappalli, North Arcot and The Nilgiris. It is proposed to extend the scheme to four more districts (South Arcot, Salem, Madurai and Coimbatore) during 1970-71.

An *ad hoc* grant of Rs. 2,500 was paid to the School Games Federation of India at Calcutta towards the expenditure on the First Indo-Ceylon Meet staged at Madras in February 1969.

TEACHERS' BENEFITS AND WELFARE

The need for bettering the conditions of service of teachers in Government as well as in Aided and Local Body schools has been constantly kept in mind by Government and a number of steps have been taken towards improving the lot of teachers in all recognized educational institutions in the State.

The recently constituted Pay Commission will examine the question of the revision of the present structure of pay, allowances and retirement benefits of all employees in the State Government, including the teaching and non-teaching staff in Government, Local Body and Aided schools in the State. However, pending receipt of the report of the Pay Commission, Government have decided that with effect from March 1970 all Government servants drawing a pay up to and inclusive

[1st April 1970]

of Rs. 500 per month will be paid a Special Compensatory Allowance of Rs. 10 per month. This order will automatically apply to all teaching and non-teaching staff in Government Schools. Formal orders regarding the payment of the Special Compensatory Allowance to teaching and non-teaching staff of Local Bodies and to the teachers in Aided Educational Institutions will be issued soon.

All teachers in Local Body and Aided schools are now covered by the Triple Benefit Provident Fund-cum-Insurance-cum-Pension Scheme. The Scheme of family pension which has been extended to Aided school and Local Body teachers was further liberalised for those teachers in 1969-70 so as to make the minimum qualifying service as five years instead of the previous requirement of 20 years. These benefits of Pension and Family Pension have been extended to Physical Training Directors working in Primary Schools with effect from 1st April 1969.

Another liberalisation which the Government have decided upon is in the formula for the computation of pension. Pension amounts which have hitherto been calculated on the basis of the average pay drawn by an employee during the last 36 months of service will now be based on the pay drawn during the last 12 months of service before retirement. This order will apply to all the teaching staff in local body and aided institutions.

Government have decided to extend another concession in the matter of payment of pension. The minimum pension payable to retired employees of Government has been increased from Rs. 20 per mensem to Rs. 30 per mensem with effect from the pension of March 1970. This concession will also apply to the teaching staff of local bodies and aided institutions.

The Scheme of National Foundation for Teachers Welfare continues to aid retired teachers. The State Working Committee of the National Foundation sanctions monthly and lump-sum grants for deserving teachers and their dependants in need. Monthly grants from Rs. 30 to Rs. 60 are being given to needy and indigent retired teachers or widows of teachers. Even lump-sum grants up to a maximum of Rs. 1,500 are given for meeting medical expenses for performing the marriage of their children in deserving cases of teachers' dependants. Exgratia grants ranging from Rs. 1,000 to Rs. 2,000 are being given to teachers in recognition of their meritorious service. The collection under this fund as on date is Rs. 25.99 lakhs which includes Rs. 5.30 lakhs so far collected in connection with the Teachers Day Celebration of 1969. A sum of Rs. 2.02 lakhs has so far been sanctioned to 542 deserving teachers as aid.

The City Compensatory Allowance at the rate of 7½ per cent of the salary given to Government servants is continued to employees of

[1st April 1970]

aided schools working in the City of Madras and Madurai and adjoining areas where City Compensatory Allowance is payable to Government servants.

The incentive scheme to teachers to improve their qualification and to encourage teachers who have acquired higher educational qualifications by giving them two advance increments is continued.

The Scheme of State Awards to Outstanding Elementary School Teachers has now been extended to High School Teachers also and there will be 90 awards every year. Two teachers from each of the 45 educational districts in the State will be selected.

The integration of the staff of the former District Board High Schools which were taken over by Government with effect from 1st April 1966 posed many problems. There are about 1,500 of these schools which are known as Government (Board) High schools. There are about 26,000 teachers of various categories and about 6,000 members of non-teaching staff in the schools. The Government have in principle decided that the staff of these schools should be absorbed in Government Service and that the former District Board Staff should form a separate cadre in the Madras Educational Subordinate Service, the cadre being fixed on a district basis and each district cadre being a separate unit. The pay, retirement benefits and other rights which accrued to the former District Board staff will be fully protected. A tentative decision was taken that a separate cadre may be constituted with effect from 1st April 1966. However, some representations have been received from some of the staff of the former District Board Schools that such a decision would adversely affect their service prospects. These representations are being examined and a final decision will soon be taken regarding the date from which separate cadre should be constituted.

The non-teaching staff like the teaching staff, will also be kept as a separate entity. Orders will be issued shortly in consultation with the Tamil Nadu Public Service Commission.

STEPS TO RELIEVE UNEMPLOYMENT OF TRAINED TEACHERS.

At present there is some amount of unemployment amongst trained teachers and Government have been taking steps to solve this problem. The unemployment is the result in part of the fact that the output of trained teachers from the Teacher Training Schools every year has been more than the numbers that could be absorbed. Government are trying to solve this problem in two ways by reducing the in-take of candidates in the Teacher Training Schools, and by sanctioning additional number of teachers every year. It was decided to abolish

1st April 1970]

entirely the Higher Grade Training. Nine Higher Grade Training Sections were abolished during 1967-68, 12 during 1968-69 and 55 during 1969-70. No fresh admissions for higher grade training were made during 1969-70.

Further a large number of additional teachers' posts are sanctioned every year to keep pace with the additional enrolment of children in various age groups. The relevant figures for the last three years are given below :—

			<i>Number of additional posts sanctioned for age groups.</i>		
			6-11	11-14	14-17
1967-68	...	...	2,000	3,250	1,250
1968-69	...	...	2,250	3,000	2,200
1969-70	...	...	3,600	2,500	1,500

Additional teachers' posts will be sanctioned during 1970-71 also, though on a slightly reduced scale as compared to 1969-70. The reduction has been necessitated by financial exigencies.

CONCESSIONS TO AIDED SCHOOL TEACHERS

With a view to rationalising the service and working conditions of teachers, a Committee was appointed in 1969-70 to go into all questions relating to the teaching and non-teaching staff of aided schools in the State. The terms of reference of the Committee include the making of recommendations regarding clear service rules for teachers, the powers of the management relating to the recruitment, promotion and discipline of teachers, and the power to be vested with Government to enforce the service rules on managements and teachers. The Committee will also make recommendations regarding the procedure to be adopted for settling all disputes between managements and teachers, i. e., whether it should be through arbitration or through judicial or departmental proceeding. Recommendations regarding the desirability or otherwise of having common scales of pay, service rules, leave rules and retirement benefits of the various categories of teachers under all managements is also within the purview of the committee. The committee will also examine the service conditions and other related matters of non-teaching staff in Aided Schools and make recommendations in that regard. Thus some long-felt grievances of the teaching and non-teaching staff of Aided Schools in the State regarding their service conditions, security of tenure, scales of pay, etc., will be gone into by this Committee. Government will take action on all these matters on receipt of the report of the Committee.

In the meanwhile, Government have agreed to extend the following concessions to Aided school teachers which will come into force from 1970-1971.

[1st April 1970]

(a) Teachers in Aided Schools and their families will be eligible for free medical treatment in Government hospitals and dispensaries. The number of teachers who will benefit by this concession will be of the order of 72,000.

(b) Aided school teachers will be allowed House Rent Allowance at the same rates as are applicable to teachers working in Local Body Schools. Depending on the places at which they are working and the salaries they draw, the teachers will now be eligible for House Rent Allowance at the same rate at which Government servant is given, viz., from Rs. 3 to Rs. 20. About 37,000 teachers will benefit by this concession.

(c) Aided school teachers will be granted Festival Advance and assistance towards the purchase of handloom cloth. For this purpose they will be permitted to draw moneys from their Provident Fund accumulations subject to a limit of 50 per cent of the amount standing to their credit in the Provident Fund.

(d) Marriage loans not exceeding Rs. 500 will be given to eligible teachers of all aided schools. The amount will be repayable in 60 instalments.

(e) Aided school teachers in notified hill areas will be granted winter allowance for a period of four months in a year. 2,570 teachers will benefit by this concession.

(f) *Teachers' Home.*—The teachers of North Arcot District have formed an Association known as the "North Arcot Association for Teachers' Welfare and Educational Advancement." The Association has decided to build a "Teachers' Home" at Vellore which will have a library, an art centre, a laboratory hall for conducting seminars and in-service programmes, furnished rooms for the teachers to stay and a Teachers' Co-operative Printing Press as an adjunct to the Home. The Association has raised a sum of Rs. 95,000 by means of voluntary contributions from among themselves and has utilised the amount for the purchase of a building for housing the "Teachers' Home".

The Government have appreciated the initiative shown by the Association and have decided to sanction and *ad hoc* grant of Rs. 50,000 for the purpose of remodelling and furnishing the existing building, and for constructing additional rooms. The Government also propose to recommend to the Government of India that the Centre may sanction similar amount as a grant to the teachers' home at Vellore.

Similar corporative effort by teachers of other Districts will be welcomed by Government and every assistance possible will be given to such voluntary effort by teachers.

1st April 1970]

TEACHERS IN KANYAKUMARI DISTRICT

The integration of the teachers of the former Travancore-Cochin States into the Educational Services of this State after the areas in Travancore-Cochin were included in the Kanyakumari District and the Shencottah Taluk of Tirunelveli District posed some problems as the Service conditions under the two Governments were different. However, Government have taken care to see that the teachers' emoluments and Service prospects were not adversely affected, and the rules have been relaxed wherever necessary in order to protect their interests.

(i) *Graduate Teachers.*—Several allotted graduate teachers were absorbed in Grade II of the combined cadre of School Assistants and Deputy Inspector of Schools in the Madras Educational Subordinate Service and with reference to the Special Rules relating to that service they have to pass the department I tests for promotion to Grade I in the cadre. But many did not pass the tests and it was represented by them that this requirement caused undue hardship to the allottees as it resulted in juniors getting promoted over their head, to Grade I posts. Though the passing of the departmental tests is an essential qualification the Government have relaxed the rules in favour of all the graduate teachers-Grade II who were permanent members on the date of allotment to this State to enable them to be promoted to Grade I without affecting the seniority of those already promoted to Grade I and without any claim for arrears of pay. All such graduate teachers were subsequently promoted to Grade I.

(ii) *Recovery of over-payments.*—While refixing the pay of the teachers in the revised scales of pay sanctioned with effect from the 1st June 1960, there were several cases of over-payments. It was represented that it would be a hardship to the teachers if the amounts overpaid were to be recovered. In certain cases, the Government stayed the recovery of the over-payments pending a final decision. The Government have ordered the waiver of recovery of the overpayments of Headmaster's special pay paid to about 352 allotted Headmasters of primary schools etc. The question of waiver of recovery of any overpayments made to undergraduate teachers, Pandits and specialist teachers in consequence of the fixation of their initial pay on the 1st June 1960 in the Madras Revised Scale 1960 is under consideration.

(iii) *Gazetted Headmasters and District Educational Officers.*—A number of Gazetted Graduate teachers were promoted temporarily to the posts. The temporary appointments of 18 Gazetted Headmasters and District Educational Officers who are allottees have been recently regularised and they were also allowed to draw arrears of pay with retrospective effect, as a special case. They were also subsequently

[1st April 1970]

declared to have completed their probation in relaxation of the rules relating to passing of departmental tests.

(iv) *Tamil Pandits*.—A number of Tamil Pandits Grade II with Vidwan qualification of the Kerala University were allotted to this State from the former Travancore-Cochin State. The Vidwan title possessed by them could not be equated with the Vidwan title conferred by the Madras University in as much as the duration of the course is two years in Kerala and it is four years in Madras. In view of this, several Grade II Pandits who were promoted temporarily to Grade I could not be regularised in the Higher posts. The Government have therefore relaxed the qualification rule in favour of all such Pandits with a view to regularise services as Pandits-Grade I.

(v) *One year Trained Secondary Grade Teachers*.—In the former Travancore-Cochin State the duration of Secondary Grade Training Course was one year whereas it is two years in this State. The Secondary grade training certificate obtained from the former Travancore-Cochin State was not therefore considered equivalent to the certificate issued in this State. However, with a view to eliminate hardship to the allotted secondary grade teachers those who were in possession of the general educational qualification of S.S.L.C. with one year Teacher Training Certificate were equated with the secondary grade teachers of this State after they have put in a service of five years.

In the former Travancore-Cochin State 35 per cent marks in English in S.S.L.C. was prescribed as part of the minimum general educational qualification whereas in this State 40 per cent marks should be obtained in English. As the Travancore-Cochin State S.S.L.C. Examinations were being conducted in the Kanyakumari District till 1959, persons who passed that examination till 1959 were selected by the D.E.O.'s in that District for Secondary Grade Training and after that training they were also appointed temporarily in that District as Secondary Grade Teachers. The Government have issued orders regularising the temporary appointments of all such persons in relaxation of rules.

(vi) *Age of Retirement*.—The Government have raised the age of retirement of the surrendered school teachers of Kanyakumari District on a par with the other teachers in Education Department i.e. from 55 to 58 so that the services rendered by them beyond 55 and upto 58 might be counted for pension and gratuity.

(vii) *Pension Scheme for teachers in non-Government service*.—The Teachers Pension Scheme originally applied to Elementary and

[1st April 1970]

Secondary Grade Teachers and to similar categories of teachers in non-Government service employed in elementary and secondary schools and the scheme came into effect from the 1st April 1955. This scheme was extended to the teachers in the Transferred area with effect from the 1st April 1962. The Government have ordered that in the case of those teachers who retired from schools in the Transferred area, pension will be allowed with effect from the 1st March 1968 to all teachers who retired on or after the 1st November 1956 also (i.e., the date on which the area came over to Tamil Nadu) without any claim for arrears, prior to the 1st March 1968.

SPECIAL SCHOOLS AND COURSES.

A school for the Blind was opened at Sivaganga during 1969-70. Two training courses for teachers—one for teaching the Blind and the other for teaching the Deaf are proposed to be arranged during 1970-71.

The Government of India have already established three Regional Training Centres (at Bombay, Delhi and West Bengal) for the training of teachers in the education of the Blind. The Government of India have now, on the suggestion of the Government of Tamil Nadu, sanctioned the establishment of a fourth centre in Tamil Nadu in the Government School for the Blind at Poonamallee with effect from 1969-70. This centre will be fully financed by the Government of India.

The Government School for the Blind, Poonamallee participated in the exhibition conducted in New Delhi during October 1969 on the occasion of the Fourth General Assembly of the World Council for the Welfare of the Blind.

Under the assistance of the Government of India, a Braille Press has already been set up under the administrative control of the Principal, Government School for the Blind, Poonamallee to cater to the needs of the four southern States. This is working satisfactorily.

The 6 pre-vocational training centres established under the scheme formulated by the Government of India to provide educational and vocational facilities to children between the ages of 11 to 14 who have not been able to continue their education after the primary stage, continue to work satisfactorily with the assistance from the Central Government and equipment and tools supplied by UNICEF.

ADULT EDUCATION

As a step towards eradicating illiteracy among adults in the State, the Government sanctioned in 1969-70, the opening of 500 adult literacy centres enrolling in all, not less than 10,000 adults for four months as a Pilot Scheme. Orientation courses were conducted during 1969-70 for teachers to plan and start the work and the districts of Madurai, Tiruchirappalli, Chingleput, Tirunelveli, Ramanathapuram,

[1st April 1970]

North Arcot, Dharmapuri, Thanjavur and South Arcot were covered under this programme.

With the assistance of the Government of India, UNESCO and F. A. O. a Functional Literacy Programme was organised in March 1969 in Udumalpet taluk of Coimbatore district. Sixty centres were run under this programme exclusively for imparting functional education to the farmers participating in the high-yielding variety programme in that area. A similar course is conducted again from November 1969 in the same area. The proposal to extend this Functional Literacy Programme to the whole State with the help of UNESCO is under consideration. One whole district might be taken during this year under the scheme and the details are being worked out.

Other educational activities—Community participation in Education.—The movement for tapping the resources of the local community for the improvement of village and town schools is being continued. So far 424 School Improvement Conferences have been held in the State and the total value of the scheme realised is over Rs. 1,039 lakhs. Several school buildings and houses for teachers have also been constructed under this Improvement Scheme.

III. COLLEGIATE EDUCATION

BUDGET FOR 1970—71

The Budget for 1970—71 provides for a total expenditure of Rs. 518.24 lakhs for the maintenance of the existing colleges, their further developments and for the expansion of facilities for Collegiate Education.

The details of the provisions for Collegiate Education in the Budget Estimate for 1970—71 under “28 Education” are:—

Head of account.	Non-plan.	Plan.	Total.
(RUPEES IN LAKHS.)			
1. Grants to Universities in Tamil Nadu.	44.90	23.61	68.51
2. Institution of Collegiate Education.	377.66	44.37	422.03
	422.56	67.98	490.54
3. General Direction Scholarships (other than National Loan) and Miscellaneous.	27.06	0.64	27.70
Grand Total (Non-plan and Plan).	449.62	68.62	518.24

[1st April 1970]

The provision of Rs. 68.62 lakhs under plan includes provision for the maintenance of the institutions and courses started in 1969—70 and also for the new schemes such as the opening of new Government Colleges, new or additional degree courses, opening Post-Graduate courses, In-Service Training, Stipends to students in M. A. (English), State Scholarships for the Handicapped students and employment of additional staff in the Directorate.

PROGRESS IN 1969—70

(a) *Admission in Colleges in 1969—70*—The rush for admission to the Pre-University Course in 1969—70 continued to be fairly heavy on the whole, particularly in thickly populated urban centres in Tamil Nadu. To meet the rush, the Universities in the State permitted the colleges (both Government and Aided) wherever necessary to open additional sections subject to the availability of accommodation. These measures, as well as the opening of fourteen (6 Government and 8 Aided) new Government and Aided Arts and Science Colleges in the State helped to meet the demand for admission to a considerable extent.

The total number of seats available in the Pre-University Class in all colleges was about 71,000 while the number of students actually admitted is estimated to be about 64,000.

(b) *New Colleges opened in 1969—70*—To meet the growing demand for Collegiate Education, Government started six new Arts Colleges under their management (four for men and two for women) in 1969—70. They are (1) Government Arts College for Men, Nandanam, (2) Arignar Anna Government Arts College for Men, Musiri, (3) Government Arts College for Men, Melur, (4) Thiru A. Govindaswamy Government Arts College for Men, Tindivanam, (5) Government Arts College for Women, Namakkal and (6) Kalaignar Karunanidhi Government Arts College for Women, Pudukkottai. Besides the above, private agencies have also opened eight arts colleges (seven for men and one for women). They are (1) R. B. C. C. Hindu College, Pattabiram, (2) Hindu National College, Sirukulathur, Madras, (3) Yadhava College, Madurai, (4) Ambai Arts College, Ambasamudram, (5) Sree Ayyappa College, Aloor, Kanyakumari district, (6) Mazrul Uloom College for Men, Ambur, (7) Poombuhar Arts College, Malaiyur (Sirkali taluk) and (8) Emerald Heights College for Women, Anandagiri, Ootacamund.

With the opening of fourteen colleges during 1969—70, the total number of Arts and Science colleges in Tamil Nadu rose from 126 to 140 (Government 39, Aided 101) during 1969—70. The total number of Colleges during 1966—67 was 105 (Government 27, Aided 78) and the number newly opened during the past three years is 35. Apart from

[1st April 1970]

the 140 colleges for Arts and Science, the following of higher education are also functioning in the State:—

Rural Institutes	...	...	...	2
Oriental Colleges	...	...	...	21
Physical Education Colleges	...	...	...	3
Special Colleges (C. C. K. M., Kalakshetra and School of Social Work)	...	...	Madras	3
				29

(c) *New courses.*—Consequent on the increased enrolments in the Pre-University class in 1968-69, the number of students who successfully completed the Pre-University Course and sought admission to the degree courses in 1969-70 increased considerably and the need for additional seats in the degree courses was keenly felt. To meet this need, additional courses were started in the following Government Colleges:—

Degree Courses

- 1 Government College for Women, Kumbakonam.
- 2 Rajah Serfoji Government Arts College, Thanjavur.
- 3 Government Thirumagal Mills College, Gudiyatham.
- 4 Government Arts College, Ariyalur.
- 5 Periyar E. V. R. College, Tiruchirappalli.
- 6 Sri Mænakshi Government Arts College for Women, Madurai.
- 7 Government Arts College, Karur.
- 8 Arignar Anna Government Arts College, Cheyyar.

Post-Graduate Courses

- 1 Government College, Salem.
- 2 Government Arts College, Coimbatore.
- 3 Periyar E. V. R. College, Tiruchirappalli.

In addition to this, Degree courses have been opened in the following Government Colleges by upgrading them into Degree Colleges in 1969-70:—

- 1 Chikkanna Government Arts College, Tiruppur.
- 2 Kolanjiappur Government Arts College, Vridhachalam.
- 3 Government Arts College for Women, Thanjavur.
- 4 Government Arts College, Tiruvannamalai.
- 5 Arignar Anna Government Arts College for Men, Namakkal.
- 6 Thiruvalluvar Government Arts College for Women, Rasipuram.
- 7 Arignar Anna Government Arts College for Women, Walajapet.

1st April 1970]

In certain other Government Colleges, special permission has been obtained from the Universities for increasing the sanctioned strength in the Degree courses. Besides the above, Aided Colleges have also started additional degree courses or have been upgraded into Degree Colleges in 1969-70.

(d) *Evening Colleges.*—To provide opportunities for University Education to those who desire to pursue Collegiate Education in order to have better prospects in their careers, evening courses in Arts and Science have already been opened in several colleges. During 1969-70, evening classes in the Pre-University course were opened in the H. H. The Rajah's College, Pudukkottai. The total number of colleges in which evening courses are conducted is now twelve. Ten of these colleges are conducting evening colleges both in the Pre-University Course and in Degree courses. With effect from 1969-70, the rate of tuition fees levied in evening Degree course has been reduced to the level of the rate applicable to the regular Degree course.

(e) *Teacher's Training Colleges.*—The total number of Teachers' Training Colleges in Tamil Nadu continues to be twenty-three. These are considered to be adequate to train the required number of graduate teachers for employment in High Schools in this State. Any further expansion of training colleges may result in unemployment among trained B. T. graduates.

(f) *Medium of instruction.*—Tamil was introduced as alternative medium of instruction in the Pre-University (Humanities) Course from 1966-67, in the B. A. course from 1967-68 and in the Pre-University Class (Science subjects) from 1968-69. The number of colleges having a Tamil medium course in the Pre-University Class has increased during 1969-70 to about 111 from 92 in 1968-69 and the number of students in the Tamil medium Pre-University Class to 19,502 from 13,784 in 1968-69. Ninety-four colleges had Tamil medium sections in the B. A. degree course in 1969-70 as against 57 in 1968-69 and the number of students studying in these sections was about 3,739 in 1969-70.

With a view to encouraging the students who had studied the Science in the Pre-University Class in the Tamil medium to continue their studies at the Degree level in the same medium, the Tamil medium was introduced in the B. Sc. Degree courses in Mathematics, Physics, Chemistry, Botany and Zoology during the year 1969-70. In four Government Arts Colleges in Madras City, provision has been made for teaching in both media (Tamil and English) in the five major subjects in which the colleges are affiliated in the B. Sc. Degree course. The existing sanctioned strength in each of the five subjects was retained and divided equally between Tamil and English medium sections. In three Government Colleges in the mofussil (Government Arts College, Coimbatore, Government Arts College, Ootacamund and Lokanatha

[1st April 1970]

Naryanaswamy Government College, Ponneri). such parallel sections in both media are run in the five major subjects in which these colleges are affiliated. In other Government Colleges, Tamil was introduced as a medium of instruction in all or such of the five major subjects in which these colleges are affiliated. The number of students who were studying in the Tamil medium B. Sc. Course during the year 1969-70 was about 1,907.

The phased programme of introducing Tamil as medium of instruction in Science subjects at the B. Sc. level necessitated the publication of suitable text-books in Tamil. As a first step, a Committee for standardising technical terms in Tamil for each of the five subjects, viz., Mathematics, Physics, Chemistry, Botany and Zoology was constituted during 1968-69 and the work in this direction was completed. Authors who were commissioned to write text-books in Tamil on the above five subjects have completed their work and after scrutiny of these manuscripts by the Inter-University Expert Committee Members, 30 books in Tamil for B. Sc. courses were published and released by the Bureau of Tamil Publications, Madras, during 1969-70.

(g) *Free education in Pre-University Class.*—With effect from the year 1969-70, no tuition fee is levied from any student studying in the Pre-University Class irrespective of the annual income or community of the parents, provided that the student is either a native of Tamil Nadu or is domiciled in this State. This concession has been extended to students of the Pre-Technical Course also.

(h) *University Grants Commission scales of pay.*—The Government of India have agreed to include Physical Directors and Librarians also under the University Grants Commission scheme and have prescribed certain scales of pay. Those scales have been extended to the Librarians working in colleges with effect from 1st April 1966 with eligibility for arrears. The question of giving UGC scales to the Physical Directors is under examination and orders on this will be issued soon. Government have also decided to upgrade the posts of Principals of Colleges which have two or more post graduate courses.

(i) *In-Service Training and Orientation Courses.*—In order to enable the teachers to teach the Science subjects in B. Sc. in Tamil, an orientation course for College teachers teaching those subjects was conducted at Madurai under the auspices of the Madurai University. 376 teachers benefited by this course. An In-service Training course in English teaching was conducted at the Teachers' College, Saidapet with the assistance of the British Council during December 1969-January 1970 and about 36 college teachers were benefited by this course.

(j) *Stipends to M. A. (English) students.*—In view of the prevailing general dearth of fully qualified candidates for recruitment to posts of

[1st April 1970]

Assistant Professors of English, a new scheme has been introduced under which stipends are offered to deserving students for undergoing the M. A. Degree course in English, so that these candidates can after obtaining the Master's degree be considered for appointment as Assistant Professors in English or any other suitable post in the English Department in the Tamil Nadu Educational Subordinate Service, according to the class obtained by them in the Post-Graduate course. Under this scheme, each candidate selected for undergoing the M. A. degree course in English is paid a stipend of Rs. 100 per mensem for the period of his study (viz. 21 months) for meeting expenses in connection with the tuition fees, cost of books, etc. Such stipends are being paid to 40 students every year.

(k) *Scholarships.*—The three scholarship schemes sponsored by the Government of India for enabling students of merit to pursue Post-matric studies continue to be implemented. They are (1) National Scholarships to students of merit, (2) National Scholarships to students of merit who are children of primary and secondary school teachers and (3) National Loan Scholarships.

The number of fresh scholarships awarded under the above three schemes in 1969-70 were respectively 569, 46 and 1,445 (total 2,060). In addition, the number of renewals in 1969-70 of the scholarships awarded in previous years was about 5,440. Thus about 7,500 students are enjoying financial assistance under one or other of the three schemes.

Besides the above Government of India scholarships operated by this Department, certain State Scholarships are also awarded to students. They are (1) Residential and non-residential scholarships awarded to the children of freedom fighters and of persons who participated in the Indian National Army (INA) movement who are studying in the Pre-University, B.A., B.Sc. or B.T. classes, (2) Children of Defence Service Personnel, (3) Children of Burma and Ceylon Repatriates, (4) State Collegiate Scholarships including special for Muslim and special for women candidates, (5) Scholarships for Widows, (6) Scholarships to students in Queen Mary's College, Non-Brahmin Hindu Girls in Lady Willingdon High School, (7) Scholarships for Oriental learning and (8) Post-Graduate scholarships.

Tamil speaking students domiciled in Mauritius, Fiji and Malaysia are selected and awarded scholarships for their post-matric study in colleges in this State. Two scholarships are awarded to students from each of these countries.

(l) *National Cadet Corps.*—At its special session held on 23rd January 1968 the Tamil Nadu Legislative Assembly resolved, among other things, that in the N. C. C. and similar corps the Hindi words of

[1st April 1970]

command should not be used and if the Union Government refused to accept this, such N.C.C. and other corps should be disbanded. Accordingly, pending a final reply from the Government of India, the N.C.C. activities in Tamil Nadu were temporarily suspended from January, 1968. The Government of India have now been good enough to agree to the use of English words of command in the N.C.C. training. N.C.C. in the colleges has therefore been revived from October 1969 under the following conditions:—

(1) Candidates will be trained by means of English words of command;

(2) Hindi equivalents will be taught so that the cadets would be able to participate efficiently in parades in either language, and

(3) Participation in the N.C.C. will be on a voluntary basis. The Tamil Nadu N.C.C. contingent which participated in the Republic Day Parade in New Delhi in January 1970 secured two major awards.

(m) *Planning Forums.*—With a view to fostering Plan consciousness among College students and teachers and inculcating in them a critical appreciation of the work pertaining to the formulation and implementation of the country's Five Year Plans, Planning Forums have been formed in Universities and Colleges. The Director of Collegiate Education sanctions grants to the Planning Forums in Madras City and the District Collectors to those in the mofussil.

(n) *Scholarships to the Physically handicapped students for Post-matric studies under the State Scheme.*—The Government of India have already awarding scholarships to Physically handicapped students, viz., Orthopaedically handicapped, the blind, and the deaf. About 25 students of this State under each category are benefited. As the conditions laid down by the Government of India are rather stiff all the handicapped students of this State were not being benefited. Hence a scheme for the award of State scholarships to the above categories of the physically handicapped students of the age of 16 to 30, who are studying in Post-Matriculation courses in this State was introduced from 1969-70 and a total of 112 scholarships are being awarded every year—56 for the Orthopaedically handicapped, 28 for the blind and 28 for the deaf.

PROGRAMME FOR 1970-71

New Colleges and New Courses.—Consequent on the introduction of Free Education in the Pre-University course in the State from 1969-70 there is a growing rush for admission to the Pre-University course. In order to mitigate over-crowding in several colleges and also to give

[1st April 1970]

facilities for students in the rural areas it is proposed to start in 1970-71 subject to grant of affiliation by the Universities :—

(i) Four new Government Arts Colleges in suitable places where adequate public support is forthcoming;

(ii) Additional sections in the Pre-University course in certain Government colleges;

(iii) Additional Degree courses in the existing degree Colleges and upgrading of certain Pre-University colleges; and

(iv) Post-graduate courses in Government Arts College, Coimbatore, Queen Mary's College, Madras, and Government Arts College for Men, Kumbakonam.

Medium of Instruction.—During 1970-71 it is proposed to publish and release twenty-five more books in Tamil for B.Sc. courses for the use of the students in their third year classes. Authors have already been selected and offers made to them for writing manuscripts. The manuscripts so far received are in the process of scrutiny by the Inter-University Expert Committee.

In-service Training and Orientation Courses.—During 1970-71 it is proposed to conduct orientation courses under the auspices of the Madras University for the college teachers handling the subjects—Mathematics, Physics, Chemistry, Botany and Zoology in B.Sc. degree courses. Three hundred and fifty teachers will benefit by these courses.

Hostel Buildings.—A provision of Rs. 15 lakhs has been made in the B.E. for 1970-71 for the construction of buildings for Hostels of Government and Aided colleges.

IV. TECHNICAL EDUCATION

The expansion of Technical Education during the last two plan periods in Tamil Nadu has been quite phenomenal; the growth rate of Engineering personnel has reached 3.7 per 1,00,000 of population in Tamil Nadu as against the All-India figure of 1.6. However, in the context of the widespread unemployment among engineers, in recent years, the general consensus was that there should be no further quantitative expansion of technical education and that future schemes should aim at the consolidation of the existing institutions, improvement in quality and standards, diversification of polytechnic diploma courses, curriculum development and practical training of graduate engineers and diploma holders. Accordingly as a first step in this direction, the admissions to Engineering Colleges under the control of the Director of Technical Education were reduced from 1,400 to 1,000 in respect of five year B.E. degree course with effect from 1968-69

[1st April 1970]

besides keeping in abeyance the three year Engineering degree course for B. Sc. students offered in selected engineering colleges (260 seats). Under the programme of diversification, the syllabi for both degree and diploma courses have been revised extensively, providing a number of electives for specialisation. Besides, an Expert Committee has been constituted in accordance with the decision of the State Board of Technical Education and Training, Tamil Nadu to go into the question of further diversification and introduction of new courses to meet the specific requirements of industry and that Committee is now examining the question. As more and more small and medium industries are likely to be set up during the Fourth Plan Period, the requirement for trained technicians and engineers who have specialised in different areas will be definitely more in the years ahead and such a situation would eventually warrant the starting of more and more industrially oriented courses both at degree and diploma levels. The schemes in the Annual Plans, during the last three years have been therefore, mostly directed towards consolidation of the existing institutions for the present intake and towards the diversification of courses at degree and diploma levels

2. The number of Engineering Colleges, Polytechnics and Technical High School in this State continues to be 12, 36 and 16 respectively (including the Motilal Nehru Polytechnic and the Technical High School at Pondicherry which are affiliated to the Tamil Nadu State Board of Technical Education and Training).

3 *Financial outlay.*—The expenditure on Technical Education during 1968-69 was Rs. 226.71 lakhs, excluding the expenditure on Educational Loans to students in professional and technical courses and the expenditure on buildings. The Revised Estimate for 1969-70 and the Budget Estimate for 1970-71 are Rs. 241.40 lakhs and Rs. 248.71 lakhs respectively, excluding the provision for 'Loans' and 'Buildings'. The outlay proposed for buildings and Loans for 1970-71 is Rs. 28.64 and 9.00 lakhs respectively.

4. In accordance with the policy of diversifying the courses of study, a degree course in Electronics and Communication Engineering with an intake of 22 students was started in the Alagappa Chettiar College of Engineering and Technology, Karaikudi, in 1969. Similarly, a diploma course in Electronics Engineering was started in the Government Polytechnic for Women, Coimbatore. At the College of Engineering, Guindy, a degree course in Metallurgy was introduced from 1969-70 in the place of the Mining Engineering course since closed.

5. With a view to encourage self-employment among the diploma holders, a scheme has been introduced in the Tamil Nadu Polytechnic, Madurai during 1969-70 for providing employment to young

1st April 1970]

unemployed diploma holders who are residents of Madurai City. The scheme was started with the co-operation of the local industries, under which the industries have been giving small job orders like turning of bolts and nuts, making fasteners, components and machine parts cross arms for electric posts and small structural fabrications. The diploma holders on their part avail of the facilities provided in the Polytechnic workshop and execute the job under the guidance and supervision of experienced staff. It has been found that all the 20 students admitted to this scheme were able to make about Rs. 8 to Rs. 10 per day after paying for the hire charges for machinery and other incidental expenses. This scheme besides providing employment for a limited number, prepares the diploma holders in shop-floor techniques and development of skills in respective jobs. The scheme is in an experimental stage. The Principals of certain selected Polytechnics have been permitted to introduce the scheme in their institutions.

6. *Programme for 1970-71.*—The following courses are proposed to be started in 1970-71 :—

(1) Degree courses in Electronics and Communication Engineering in Government College of Technology, Coimbatore

(2) Five-Year B.E. degree courses in (a) Engineering Metallurgy and (b) Chemical Engineering in the Government College of Engineering, Salem.

(3) Diploma course in Sugar Technology in the Institute of Chemical Technology, Madras.

(4) Diploma courses in (a) Architectural Assistantship and (b) Instrument Technology in the Government Polytechnic for Women, Madras.

7. *Madras Institute of Technology, Chromepet*—The Madras Institute of Technology, Chromepet, a private Engineering Educational Institution started in 1949, conducts for Science Degree holders three-year diploma courses in Automobile Engineering, Aeronautical Engineering, Electronics and Instrument Technology. About one hundred students are admitted every year in the Institute. Thirty per cent of the seats are reserved for students from other States and 70 per cent for students from Tamil Nadu. The diploma of the Institute has been recognised as equivalent to a Bachelor's Degree in Engineering of Indian Universities.

During the early phases of the development of the Institute, the State Government financed it with a grant of one-sixth of the non-recurring cost, and a block grant of Rs. 1 lakh every year towards the recurring expenditure. Subsequently, when the Institute found it extremely difficult to function without greater financial assistance, a Reviewing Committee of technical experts to go into its working and

[1st April 1970]

finances was set up. The Government of India and the State Government have now agreed, as per the recommendations of the Committee, to bear 66-2/3 per cent and 33-1/3 per cent respectively of the recurring and non-recurring expenditure for the maintenance and development of the Institute. The Council of Management of the Institute has also been reconstituted, with the Minister in charge of Education of the State Government as the Chairman of the Council.

V. MISCELLANEOUS

Government Museums.—Under the Scheme “Reorganisation and Development of Museums”, rare coins, copper plate grants of Vijayanagara and Ganga Kings, musical instruments, treasure trove objects, etc., were acquired during 1968-69. Two stone sculptures, leather shadow figures, etc., were acquired in 1969-70. The preparation of a Documentary film on the Museum was taken up in 1969-70 and is nearing completion.

2 It is proposed to acquire rare specimens, paintings, etc., for Government Museums, Madras and Pudukottai during 1970-71. Scientific equipments and modernised display equipments will also be acquired for these Museums.

3. *Archaeology.*—During 1969-70 Government sanctioned funds for works to be executed for the conservation of seven monuments of Archaeological importance in the State. These works are nearing completion. The Department of Archaeology has brought out nine publications including inscriptions of Madras District and Thanjavur Big Temple. It recently conducted a Seminar and Workshop on Archaeology at Madurai under the auspices of Madurai University.

4. An exhibition was also organised at Madurai during that period. Besides, the department organised an exhibition at Vaitheeswaran Koil in connection with the Maha Kumbabishekham of the temple and another exhibition on Excavated antiquities from Korkai at the Office of the State Department of Archaeology.

5. The work of the Epigraphical Survey of Kanyakumari district was continued and has been almost completed.

6. The department has conducted an excavation at Korkai, the ancient port of the Pandyas at the mouth of river Tambraparani. The excavation has revealed ancient habitation dating back to the Sangam period, which corroborates the evidence in Sangam literature and assigned by the 2nd Century A.D. The department during an exploration has found an ancient habitation dating back to 1st-2nd Century A.D. at Vasavasamudram situated at the mouth of the Palar River.

[1st April 1970]

7. *Tamil Nadu State Sangita Nataka Sangam.*—The Tamil Nadu State Sangita Nataka Sangam continued its activities for fostering and developing the fine arts, music, dance, drama and films and for promoting through them the cultural unity of the country. Recently, elections were held for the 10 seats to be filled by election to the General Council of the Sangam. The remaining ten persons have been nominated by Government to the General Council of the Sangam.

8. The Sangam encourages young artists of merit and gives them opportunities to give performances under its own auspices. It awards prizes and distinctions to individual artists of out-standing merit in the fields of music, dance, drama and films. Under the Cultural Exchange Programme of the Government of India the Leningrad Maily Dance Troupe from the USSR visited Madras in December 1969 and the Sangam made all the arrangements for the performances, on behalf of the Government.

9. During 1969-70 the Sangam received a grant of Rs. 2.25 lakhs for its activities. During 1970-71 also it is proposed to give similar assistance to the Sangam.

Central College of Karnatic Music.—The Central College of Karnatic Music (a Government College) for training pupils in Karnataka Music (vocal and instrumental) continues to function. The college offers a two year course leading to the Sangita Vidwan title. There is also a course for training music teachers in the College. The detailed plans and estimates for the construction of hostel for the college at a cost of Rs. 3 lakhs were approved in 1969-70 and the works are being taken up for execution.

VI. TAMIL DEVELOPMENT DEPARTMENT

The Tamil Development department was constituted on 2nd October 1965. The following bodies are functioning under the administrative control of the Director of Tamil Development:—

- (1) Official Language Committee.
- (2) Tamil Development and Research Council
- (3) Bureau of Tamil Publications (till 4th March 1970).

2. *Official Language Committee.*—The Tamil Nadu Official Language Act, 1956, came into force in 1957. The Official Language Committee was constituted under that Act to advise the Government in regard to the introduction of Tamil in Government Offices. The Committee now has a Secretary, a Special Officer (Inspection) and a Special Officer (Translation).

[1st April 1970]

3. As per the phased programme for the introduction of Tamil for the transaction of official business, Tamil was ordered to be introduced, subject to certain exceptions in all District level offices before 1963. The third stage in the programme was implemented in the offices of all Heads of Departments by 27th September 1969. Orders have been issued to the effect that Secretariat Departments other than the Departments of Finance, Law, Legislative Assembly and Legislative Council should as far as possible use Tamil for the transaction of all official business. This year, orders have been issued to the effect that all Civil and Criminal Courts in the State should record the evidence of witnesses in Tamil. Arrangements have also been made for proper inspections in order to ensure that the above orders are implemented in all offices. For the introduction of Tamil in offices it is necessary to translate into Tamil the various Acts, Rules and Manuals. This work is also being attended to. Tamil versions of ten Acts, Rules and Manuals were brought out during 1969-70. A glossary of special terms has been brought out for use in the introduction of Tamil in the Secretariat. Sanction has been accorded to the publication of the third edition of the Glossary of Administrative terms after revision and after incorporating corrections and additions.

4. *Tamil Development and Research Council*.—This Council was constituted in 1959 to examine all matters relating to the development of Tamil and advise the Government in regard to the development of Tamil as a modern language. The evolution of a Roman script which can be used for transliterating Tamil accurately, the reform of the Tamil script, the writing of an official History of the Tamil people, the evolution of a Tamil teleprinter scheme, the sending of Telegrams in Tamil are some of the matters which are now under the consideration of the Council.

5. *Bureau of Tamil Publications*.—This Bureau was constituted in 1962, in order mainly to publish books in Tamil for the use of Colleges adopting the Tamil medium. This Bureau publishes also Tamil versions of books of general interest to the public. It has till now published more than 200 books. Last year it published 30 books for use in Tamil medium B. Sc. classes. A scheme has been drawn up to publish 500 books under the "One Crore Scheme" formulated by the Central Government for the publication in the Regional languages of books for College study. The Tamil Nadu Text Book Society has been registered under the Societies Registration Act and all work connected with the Bureau of Tamil Publications with regard to publication of Text Books for Colleges has been transferred to the Tamil Nadu Text Book Society.

6. *Tamil Development wing*.—The following schemes are implemented by this wing. Financial assistance is given to authors to encourage the publication of the best books. An expert committee scrutinises the

[1st April 1970]

applications received for financial assistance and renders advice to the Government. A grant of Rs. 1,125 was given to Thiru Palanichamy Pulavar for publishing "Othalar Kuravanchi". There is also a scheme for awarding prizes for the best books written in Tamil in order to encourage the publication of such books. Rs. 10,000 is spent on this scheme every year. A grant of Rs. 5,000 was given to Thiru C. Illakkuvanar for his English version of "Tholkappiam".

7. *Children's encyclopaedia in Tamil*.—The "Tamil Valarchi Kazhagam" Madras is engaged in bringing out a "Tamil encyclopaedia", a "Children's encyclopaedia in Tamil", and a "First supplement to the Tamil encyclopaedia". Both the Central and State Governments give grants to this body.

8. *Southern Languages Book Trust*.—This Trust publishes the "UNESCO Courier". This Government has been giving a grant of Rs. 24,500 per annum for this purpose from 1967-68. Further, a grant of Rs. 12,000 per annum is given to the Trust for publishing books in the four languages—Tamil, Telugu, Kannada and Malayalam.

9. *Grants to Universities in other States*.—This Government have been giving as grants to Universities in other States amounts ranging from Rs. 4,000 to Rs. 25,000 per annum for the establishment of Professorships in Tamil in those Universities and for encouraging the study of Tamil at the Collegiate level. Among the Universities which were sanctioned such grants during the past few years are the Universities of Allahabad, Kerala, Calcutta, Osmania and Venkateswara.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 2nd April 1970

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Department of Information and Publicity

*266. Q.—Thiru V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) the date from which the Department of Information and Publicity is functioning without an independent Director; and

(b) the reasons therefor?

செய்தி விளம்பரத் துறை

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) செய்தி விளம்பரத் துறை எத்தேதியிலிருந்து தனிப்பட்ட இயக்குநர் ஒருவர் இல்லாமல் செயல்பட்டு வருகின்றது?

(இ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) 26-4-1967 பிற்பகலில் இருந்து செய்தி விளம்பரத்துறை தனிப்பட்ட இயக்குநர் இன்றி இயங்கி வருகிறது.

(இ) தனிப்பட்ட இயக்குநரை நியமிப்பது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, முன்பு இத்துறையில் பணியாற்றிய அசிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் போன்ற அலுவலியுள்ள அதிகாரிகள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். பின்பு அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சீனியாரிட்டியைக் கடந்து ஜூனியர்கள் இத்துறையில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றிய விளக்கத்தை அரசு அளிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்த நியமனங்களில் எந்த விதமான தவறும் நடைபெறவில்லை.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: இந்தச் செய்தி விளம்பரத் துறை டைரக்டர் பதவிக்கு ஐ. ஏ. எஸ். பட்டம் பெற்றவர்களைத்தான் போடுவது என்று இருக்கிறதா அல்லது சாதாரணப் பட்டதாரிகளை நியமிக்கலாம் என்ற கொள்கை இருக்கிறதா?

[2nd April 1970]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எப்படியும் நியமிக்கலாம்.

Library Clerks, Library Attenders and Laboratory Attenders

*267. Q.—Thiru M. SANKARALINGAM PILLAI (on behalf of Thiru M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether the services of any Library Clerks, Library Attenders and Laboratory Attenders in Aided Secondary Schools have been ordered to be terminated with effect from October 1, 1969 ; and

(b) if so, the details relating thereto ?

நூலக எழுத்தர்கள், நூலகச் சிறுநெழுத்தர்கள்,
ஆய்வுக் கூட சிறுநெழுத்தர்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் நூலக எழுத்தர்கள், நூலகச் சிறுநெழுத்தர்கள், ஆய்வுக் கூட சிறுநெழுத்தர்கள் ஆகியோர்களில் எவரையாவது 1969 அக்டோபர் 1-ஆம் தேதி முதல் பணியிலிருந்து நீக்குவதற்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டனவா ?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ & இ) அவ்வித ஆணை ஏதும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை. ஆனாலும், 1-4-1964 முதல் 18-2-67 வரையுள்ள காலத்தில் காலியான இடங்களில் ஆட்கள் நியமனம் செய்ததை அரசு கணக்குத் துறை தலைவர் ஆட்சேபித்ததினால், பள்ளி நிர்வாகிகள், ஆசிரியர் அல்லாத பிற பணியாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்தார்கள். அரசுக்கு முறையீடுகள் செய்யப்பட்டதின் பேரில் அவர்களைப் பணியில் தொடர்ந்திருக்கலாமென்று ஆணையிடப்பட்டது.

First Grade Tamil Pandit

*268. Q.—Thiru M. SANKARALINGAM PILLAI (on behalf of Thiru M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether the Government have received any representation from Tamil Pandits' Associations that First Grade Tamil Pandits in High Schools should be considered eligible for appointment as Headmasters ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

முதல் நிலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

[2nd April 1970]

(அ) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள முதல் நிலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிப்பதற்குத் தகவலையவர்களாகக் கருதப்படவேண்டும் என்று தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் சங்கங்களிடமிருந்து முறையீடு ஏதேனும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) முதல்நிலை தமிழ் ஆசிரியர்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, தலைமை ஆசிரியர்களாகப் பதவி உயர்வு பெறும் உரிமைகளைக் கவனிப்பதற்கு ஏற்கனவே விதி இருக்கிறது.

(1) ஒரு மொழியில் அல்லது பாடத்தில் பட்டமும், ஆசிரியர் பயிற்சியில் பட்டமும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

(2) ஆசிரியர் பயிற்சியில் பட்டம் பெற்ற பிறகு அங்கீகாரம் பெற்ற உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஐந்து ஆண்டு பணி அனுபவம் உடையவராக இருக்க வேண்டும்.

மேலே கூறப்பட்ட நிபந்தனைகளைத் தளர்த்தும் உத்தேசம் இல்லை.

Hindi Pandits

*269. Q.—Thiru M. SANKARALINGAM PILLAI (on behalf of Thiru M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether the Government have ordered that teachers who were formerly employed as Hindi or Sanskrit Pandits in aided High Schools are not eligible for any medical leave ;

(b) if so, the details thereof ; and

(c) the number of such teachers affected in the Devakottai Educational District ?

இந்தி பண்டிதர்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை (திரு. எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) அரசு மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முன்பு இந்தி அல்லது வடமொழிப் பண்டிதர்களாகப் பணிபுரிந்த ஆசிரியர்கள் பிணி விடுப்பு எடுப்பதற்குத் தகவிலர் என அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை ?

(உ) தேவகோட்டைக் கல்வி மாவட்டத்தில் அதனால் பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை எத்தனை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ & இ) : அவ்வித ஆணை ஏதும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை. ஆனால், அவ்வாசிரியர்கள் மானியம் பெறும் தொடக்கப்பள்ளிகளில் மாற்றுப்பணிகளில் எடுத்துக் கொள்ளப் படும்போது, மானியம் பெறும் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கான விதிகளின் படி அவர்கள் மருத்துவ விடுப்பு பெறத் தகுதியற்றவர்களாகின்றனர்.

[2nd April 1970]

Hindi Pandits

*270. Q. Thiru M. SANKARALINGAM PILLAI and Thiru G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) among the Grade I Hindi Pandits, the number of graduates who have been deputed to B.T. training during the academic year 1968-69;

(b) whether stipend is given to these Hindi Pandits;

(c) if not, the reason therefor; and

(d) the action taken on the petitions received from them requesting for stipend?

இந்தி ஆசிரியர்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை & திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) முதல் கிரேடு இந்தியாசிரியர்களில், பட்டதாரியாக இருந்து பட்டதாரி ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு 1968-69 ஆம் கல்வியாண்டில் அனுப்பப் பட்டவர்கள் (Deputation) எத்தனை பேர்?

(இ) இந்த இந்தியாசிரியர்களுக்கு, உதவித் தொகை (stipend) அளிக்கப்படுகிறதா?

(உ) இல்லையானால் அதற்குரிய காரணம் யாது?

(எ) உதவித் தொகை வேண்டி அவர்களிடமிருந்து வந்த மனுக்கள் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) 46.

(இ) இல்லை.

(உ) பயிற்சி காலத்தில் அவர்களுக்கு வழக்கமான சம்பளமும் படியும் அளிக்கப்படுகின்றன. அரசின் செலவில் பட்டதாரி ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு அனுப்புவதே ஒரு சலுகையாகும்.

(எ) அவர்களது கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்டன.

*271. Q. Thiru G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether any Hindi Pandits in Thanjavur District Board (Government Secondary) High Schools who got themselves fully qualified in Hindi before termination of service were ousted out of service and denied protection given by G.O. Ms. No. 477, Education, dated 6-4-1968;

(b) whether they made any appeal to the Government; and

(c) if so, the action taken thereon?

[2nd April 1970]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) பணியிலிருந்து நீக்கப்படுவதற்கு முன்பு இந்தி மொழியில் முழுத் தகுதி பெற்றவர்களும் தஞ்சாவூர் மாவட்ட வாரிய (அரசு இடைநிலைத் தர) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரிந்தவர்களுமான இந்திப் பண்டிதர்கள் எவரேனும் பணியிலிருந்து அகற்றப்பட்டனரா? கல்வித் துறையில் 6-4-1968 அன்று வெளியிடப்பட்ட 477 ஆம் எண் அரசு ஆணையின் பாதுகாப்பு அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டதா?

(இ) அவர்கள் அரசுக்கு மேல் முறையீடுகள் ஏதேனும் செய்துள்ளனரா?

(உ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) அரசு ஆணையின் நாளன்று முழு தகுதிபெற்றத மூன்று இந்தி ஆசிரியர்கள் முன்னறிவிப்புக்குப் பிறகு வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

(இ) ஆம்; அவர்கள் வேலை நீக்க அறிவிப்புக்காலம் முடிவதற்கு முன்னால் முழுத்தகுதி பெற்றதாக முறையிட்டிருக்கிறார்கள்.

(உ) இந்த விஷயம் பரிசீலனையிலிருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மூன்று இந்தி ஆசிரியர்களை உள்ளிட்ட கல்வித் துறை ஆணை எண்: 477, 6-4-68ல் வந்தது. 6-4-68க்கு முன்பாகவே அவர்கள் பரீட்சை எழுதினார்கள். அவர்கள் அதற்குப் பின்னரும் வேலையில் இருந்திருக்கிறார்கள். வேலையிலிருந்து போகும்படியாகச் சொன்ன உத்தரவு வந்த போது பரீட்சையில் பாஸ் செய்து, முழுத் தகுதியும் பெற்றுவிட்டார்கள். அந்த முறையில் இப்போது அரசாங்கத்திலுள்ள சட்டப்படி ஒருவர் தன்னுடைய தேர்வை எழுதி வெற்றி பெறுகிறபோது, தேர்வுக்கு அடுத்த நாளிலிருந்தே தேர்வு பெற்றதாக அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்ற உத்தரவு இப்போது இருக்கிறது. அதைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த மூன்று ஆசிரியர்களும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, முதலில் குறிப்பிட்டபடி அந்த ஆணை வந்தபிறகு அவர்கள் தகுதி பெறாமல் இருந்தார்கள். அந்தக் காலம் முடிவடைவதற்குள்ளாகத் தகுதி பெற்று விட்டார்கள். அந்தப் பிரச்சனையை அரசாங்கம் அனுதாபத்தோடு பரிசீலனை செய்கிறது. அவர்கள் மூன்று பேர்களாக இருப்பதாலும், தகுதி பெற்றவர்களாக இருப்பதாலும், அவர்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்தில்தான் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Mr. CHAIRMAN: Question No. 272 is postponed.

Hydrose

*273. Q. Thiru R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) whether any representation has been received by the Government from Agricultural Associations to control the price of the chemical named Hydrose used for preparing jaggery as the price of that chemical has increased 4 times the price in the last year; and

(b) if so, the action taken thereon?

[2nd April 1970]

ஹைட்ரோஸ்

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) வெல்லம் தயாரிக்க உதவும் ஹைட்ரோஸ் என்னும் ரசாயனப் பொருளின் விலை, கடந்த ஆண்டைவிட 4 மடங்காக உயர்ந்துவிட்ட காரணத்தால் அதன் விலையைக் கட்டுப்படுத்தும்படி அரசாங்கத்திற்கு விவசாய சங்கங்களிடமிருந்து முறையீடுகள் ஏதேனும் வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) இந்த இரசாயனப்பொருள் பற்றாக்குறை காரணமாக விலை ஏற்றம் ஏற்படுகின்றது. நமது மாநிலத்தில் இந்த இரசாயனப் பொருளை உற்பத்தி செய்ய முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

Mr. CHAIRMAN: Question 274 is postponed.

Co-operative Supermarkets

*275. Q. Thiru A. R. DAMODARAN (on behalf of Thiru D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state:

(a) whether the Co-operative Supermarkets are running profitably;

(b) the profit earned by each of these Supermarkets in the various District headquarters and in the City of Madras during the financial year 1967-68;

(c) whether the turnovers in these Supermarkets are on the increase; and

(d) whether there is any proposal to open such Supermarkets in new centres or to close any of the existing ones?

கூட்டுறவுப் பேரங்காடிகள்

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) கூட்டுறவுப் பேரங்காடிகள் ஆதாயத்துடன் செயல்பட்டு வருகின்றனவா?

(இ) 1967-68 நிதி ஆண்டில் பல்வேறு மாவட்டத் தலைமை இடங்களிலும், சென்னை மாநகரிலும் உள்ள பேரங்காடிகள் கூட்டிய ஆதாயம் எவ்வளவு?

(உ) இந்தப் பேரங்காடிகளில் விற்பனை அதிகரித்து வருகின்றதா?

(ஏ) புதிய பேரங்காடிகளைத் திறப்பது குறித்து அல்லது ஏற்கெனவே உள்ள பேரங்காடிகளை மூடுவது குறித்து செயற்குறிப்புகள் ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[2nd April 1970]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அந்தச் சிறப்பு அங்காடிகளில் சில இலாபம் பெற்றவைகளாகவும், சில நஷ்டம் அடைந்தவைகளாகவும் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சிறப்பு அங்காடிகளில் மொத்தம் எவ்வளவு முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? எவ்வளவு முதலீட்டுக்கு எவ்வளவு இலாபம் கிடைத்தது? இரண்டாவதாக, பழைய நஷ்டங்களை யெல்லாம் கழித்த பிறகு கிடைத்த இலாபமா அல்லது இங்கே கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது ஒரு ஆண்டுக்கு மட்டும் கிடைத்த இலாபமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, மொத்த முதலீடு எவ்வளவு என்பது போன்ற புள்ளி விவரம் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் இலாபம் என்பது 'குமுலேடிவ் முறை' அதாவது சேர்த்துக் கொண்டே போய் வருஷா வருஷம் கிடைக்கிற இலாப நஷ்டத்தைக் கூட்டிப் போட்டு இறுதியாகக் காட்டுவது என்கிற கணக்கு முறையைச் சேர்ந்தது. அதன்படி பார்க்கிற போது, நான் இங்கே கொடுத்திருப்பது 1967-68 வரை தான். 1968-69 ம் வருடக் கணக்கைப் பார்க்கிற போது, 10 சிறப்பு அங்காடிகளில் ஒன்று, 1 வருஷம் கூட முடிக்கவில்லை. அந்தச் சிறப்பு அங்காடி திருநெல்வேலியில் உள்ளது. அந்த ஒரு அங்காடி தவிர, ஏனைய 9 சிறப்பு அங்காடிகளிலும், வருமானம் மிச்சத்தோடுதான் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: பழைய நஷ்டம் போய் வருமானம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: அதைத்தான் நான் ஆங்கிலத்தில் 'குமுலேடிவ்'—'கேரீட் ஒவர்'— என்று குறிப்பிட்டேன். 1966-1967 வரை ரூ. 32,000 மிச்ச வருமானம். இங்கே நான் இலாபம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை. 1967-68 ல் ரூ. 81,115 என்று சொல்லும் போது பழைய ரூ. 32,000 ததையும் சேர்த்துத்தான். 1968-69 ல் ரூபாய் 27,913. கோவையை எடுத்துக் கொண்டால் ரூ. 21,576, 1966-67ல் நஷ்டம். 1967-68 ல் ரூ. 1,06,855 இலாபம். 1968-1969 ல் இலாபம் என்பது, பழைய நஷ்டத்தை எழுதிக் கழித்துவிட்டு மீதியுள்ள இலாபத்தைத்தான் குறிப்பிடுகிறது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே; இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இன்னும் சிறப்பு அங்காடி ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள விருது நகரில் அப்படிப்பட்ட சிறப்பு அங்காடி ஒன்றைத் திறக்க வேண்டும் என்று பொதுமக்களிடமிருந்தும் வர்த்தகச் சபையினரிடமிருந்தும் அரசாங்கத்திற்குக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா? அப்படி அங்கே ஒரு சிறப்பு அங்காடி திறக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, 1½ லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட ஊர்களில் மட்டும் சிறப்பு அங்காடி திறப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோரிக்கையைப் போல், பல்வேறு கோரிக்கைகளுக்கு இணங்க 'மினி ரூப்பர் மார்க்கட்' என்று சிறிய சிறப்பு அங்காடிகளை 17 இடங்களில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: அதற்கான ஜனத் தொகை விகிதம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: அது பற்றிய புள்ளி விவரம் கை வசம் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தஞ்சையின் ஜனத்தொகை 1½ லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கும். அங்கே "காவேரி" என்ற சிறப்பு அங்காடி ஒன்றைத்

[2nd April 1970]

திறப்பதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : காவேரி சென்னைக்கு வந்து விட்டது. (சிரிப்பு) தஞ்சையில் ஒன்று - தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது உதகமண்டலத்திலும் ஒன்று திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த 2 அங்காடிகளைப் பற்றியும் இங்கே நான் ஏன் குறிப்பிடவில்லை என்றால், மத்திய அரசு அதற்காகத் தருகிற பணம் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. எனவேதான் அதைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிடவில்லை.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மினி சூப்பர் மார்க்கெட் 17 இடங்களில் திறக்கப் படுவதற்காக அரசிடம் திட்டமிடுப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதைப் போல், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எந்த இடத்திலும் பெரிய அளவுக்கு ஜனத்தொகையில்லை என்றாலும், விருதுநகரில் ஒரு மினி சூப்பர் மார்க்கெட்டைத் திறக்க முன்வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : 17 இடங்களில் மினி சூப்பர் மார்க்கெட் திறக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் எந்தெந்த இடங்களில் என்று முடிவு விவரம் இல்லை. இருப்பினும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் இந்தக் கோரிக்கை நிச்சயமாக இடம் பெறும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஞாபகத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Thirumathi S. MANJUBHASHINI : Sir, a number of persons have taken shares and become Members of the Supermarkets. May I request the Hon. Minister to enlighten us on whether dividends are going to be paid to these members since the Supermarkets have made a profit?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : Sir, these super markets are run by Marketing Societies themselves. In view of the profit position in Coimbatore, I think we will permit the Coimbatore Society to declare a dividend, and I also think that certain other super-markets are in a position to pay dividend.

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI : What about Madras Supermarket 'Kamadhenu'?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : காமதேனு இன்னும் 'காம தேனு' வாகவில்லை. அப்படியான பிறகு டிவிடெண்டு கொடுக்கலாம்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அப்படி டிவிடெண்டு கொடுக்கும்போது, தொழிலாளர்களுக்குப் "போனஸ்" கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, சிறப்பு அங்காடிகளிலும், சொசைட்டிகளிலும் பணிபுரிகிற ஊழியர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களல்ல. எனவே அந்த நிலை எப்படி என்பது எனக்குத் தெரியாது.

[2nd April 1970]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : சிறப்பு அங்காடிகளில் வைத்து விற்கப்படுகிற காய்கறிகள் மக்களால் சரியாக வாங்கப்படாததால் காய்ந்துபோய், அதனால் நஷ்டம் ஏற்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது என்பது உண்மையா? அப்படியானால், அதைத் தடுக்க என்ன வழிவகைகளை இந்த அரசு கடைப்பிடிக்க இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சிறப்பு அங்காடிகளில் காய்கறிகள் எல்லாம் காய்ந்து நஷ்டமேற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஒரு வேளை அவர் பார்த்திருக்கக் கூடும். அப்படி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால்கூட அந்த நஷ்டத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கு எடுத்துக்கொண்ட பிறகும், கோவையில் உள்ள சிறப்பு அங்காடியில் 3 1/2 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : போனஸ் கொடுத்த பிறகும் பணம் போட்டவர்களுக்கு டிவிடெண்டு கொடுக்க வழி உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : டிவிடெண்டு பிரச்சனை இனி மேல்தான் வரும் என்று கருதுகிறேன். வருகிறபோது அது நிச்சயமாகக் கவனிக்கப்படும்.

THIRU A. R. DAMODARAN : May I know, Sir, whether the Government of India are giving assistance to Co-operative Supermarkets by way of grant or loan or by way of grant-cum-loan?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : Sir, the Government of India have been giving what is known as assistance. But then, I have to do the work of finding out what is meant by assistance. They say that assistance is partly loan and partly subsidy.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மத்திய கூட்டுறவு பாங்கிலும், மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளிலும் அலுவலர்களுக்கு "போனஸ்" கொடுத்து வரப்படுகிறது. மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி போன்ற ஸ்தாபனங்களில் பணியாற்றுகிற அரசு அலுவலர்களுக்குக் கூட மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு "போனஸ்" கொடுக்கப்படுகிறதோ, அதே அளவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில், அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் "போனஸ்" கொடுக்கப்படும் விவரம் பற்றித் தனக்குத் தெரியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் அரசு ஊழியர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாற்றுகிறபோது, 'டெபுடேஷன்' என்ற அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள். அந்த 'டெபுடேஷன்' விதிகளின்படி, அவர்களுக்கு அதிகக் சம்பளமும், ஒரு வேளை போனஸ்கூட கொடுக்கப்படலாம் என்று கருதுகிறேன்.

Thiru K.S. ABDUL WAHAB : May I know the amount of capital invested by the Centre in the Supermarket at Madras, the capital invested by the State Government and the capital invested by the Members as subscription?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : Sir, I do not have the figures at the moment.

[2nd April 1970]

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

(Note - An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member)

II. CALLING ATTENTION TO THE NON-DISBURSEMENT OF SALARIES TO ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS IN THE TIRUCHENDUR PANCHAYAT UNION, TIRUNELVELI DISTRICT.

Thiru G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Education and Health to a matter of urgent public importance, namely, the non-disbursement of salaries to all elementary school teachers in the Tiruchendur Panchayat Union, Tirunelveli district, and the consequent hardship caused to teachers and aided managements.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இம் மாநிலத்தில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சில தமது சட்டப்படிக்கான பொறுப்பை நிறைவு செய்யவும் தம் பணியாளர்களுக்குரிய சம்பளங்களை உரிய காலத்தில் காலதாமதமின்றிக் கொடுக்கவும் இயலாத வகையில் நிதி இடர்ப்பாடு உடையனவாக உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியம் ஆசிரியர்களின் சம்பளங்களையும் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளிலுள்ள மானியம் பெறும் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களின் சம்பளங்களையும் கொடுக்க இயலும் வண்ணம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குரிய மானியங்களை உரிய காலத்துக்கு மிக முன்னதாகவே வழங்க பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மொத்த வருவாயில் சுமார் 86 சதவீதம் கல்வித் துறை அளிக்கும் மானியங்களிலிருந்து கிடைக்கிறது. எஞ்சிய 14 சதவீதத்தை மட்டுமே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பிற வாயில்களிலிருந்து பெறவேண்டியுள்ளது. அரசு நியமித்துள்ள குழு ஒன்று இது குறித்து ஆய்ந்து வருகிறது.

திருச்செந்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குரிய சம்பளத்தைக் கொடுப்பதில் சிறிது காலதாமதம் ஏற்பட்டது. திருச்செந்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளிலும் மானியம் பெறும் பள்ளிகளிலும், பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கான சம்பளம் 1970 பிப்ரவரித் திங்கள் இறுதிவரையில் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது என்று பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் தெரிவித்துள்ளார். பிப்ரவரி திங்களுக்கான சம்பளம் 1970-ம் மார்ச்சு 10-ம் நாளன்று கொடுக்கப்பட்டது. நிதி வசதியற்ற ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு 1-4-1970 அன்று கொடுக்கப்பட வேண்டிய கல்வித் துணைமானியத்தையும் நிலவருவாய் ஒப்படைப்பையும் நடப்பு ஆண்டில் உரிய காலத்திற்கு முன்னதாகவே வழங்க பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு அரசு அண்மையில் அனுமதி அளித்தது. மேற்சொன்ன இரு மான்யங்களும் உரிய காலத்திற்கு முன்னதாகவே வழங்கப்பட்டுள்ளபடியால், 1970-ஏப்ரல் திங்கள்வரையில் ஆசிரியர்களின் சம்பளங்களை அளிப்பதில் திருச்செந்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்குச் சிரமம் ஏதும் இராது. இப்பகுதியைச் சேர்ந்த மானியம் பெறும் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்குரிய 1969-ம் ஆண்டு பேணுதல் மானியம் முன்னரே கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. 1967-68-ஆம் ஆண்டுகளுக்கான பேணுதல் மானியம் கொடுக்கப்படாமல் உள்ளது. அது விரைவில் கொடுக்கப்படும்.

ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவுக்குச் சேர வேண்டிய ரூ. 5, 75, 530 நிகர மானிய நிழுவைகளை வழங்குமாறும் திருச்செந்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு மனு செய்துகொண்டுள்ளது. இது வழங்கப்படுகையில் திருச்செந்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவின் இடர்ப்பாடான நிதி நிலைமை கணிசமான அளவிற்குக் குறைந்துவிடும்.

2nd April 1970]

III. GOVERNMENT MOTIONS

1) Discussion on the Policy Note on Education--Contd.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கல்விக் கொள்கைப்பற்றி இந்த அவையில் நான் வைத்த அறிக்கையின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு இந்த அவையைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பாராட்டுதற்குரிய கருத்துக்களை நல்ல முறையில் பாராட்டி, சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, கல்வித் துறையின் வளர்ச்சி குறித்து எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய சீரிய கருத்துக்களை எல்லாம் மிகத் தெளிவான முறையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கல்வித் துறை மேன்மேலும் வளரும்படியான அளவுக்கு நல்ல பல கருத்துக்களைப் பாராட்டுவதற்கு எடுத்துவைத்த இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முதலில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். கல்வித் துறை வளர வேண்டும் என்பதில் எல்லா நிலையில் இருப்பவர்களுக்கும் அதிக அக்கறை இருப்பதை நான் உணர்ந்து வருகின்றேன். வேறு எந்தத் துறைக்கும் செலவழிக்காத அளவுக்குக் கல்வித் துறைக்கு மட்டுமே நாம் அதிகமாகச் செலவழித்து வருகின்றோம். காரணம் என்னவென்றால், இந்தத் துறையில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இந்தத் தலைமுறையில் முதலீடு செய்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு எதிர்காலத்தில் பலன் தருவதாக அமையும். Investment on education, கல்வியில் செய்யப் படுகின்ற முதலீடு எதிர்காலத்தில் உருவான பலனைத் தரும் என்ற அடிப்படையில் தான், இந்தத் துறைக்கு அதிகமான அளவுக்குத் தொகை ஒதுக்கி வருகின்றோம். எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கினாலும் போதாது, போதாது என்று சொல்லுகின்ற துறை ஒன்று இருக்குமே யானால், அந்தத் துறை கல்வித் துறையாகத்தான் இருக்க முடியும். அதற்கு அடுத்த துறை மருத்துவத் துறையாகத்தான் இருக்க முடியும். இந்த இரண்டு துறைகளும் என்னிடம் இருக்கிற துறைகளாக இருக்கின்றன. ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சரையும், நிதியமைச்சரையும், இந்த இரண்டு துறைகள் பற்றிய பணிகளை விரிவாகவும் செம்மையாகவும் நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகமாக நிதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டாலும், சட்டியில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும் என்ற பழமொழியை எடுத்துச்சொல்லி, இருப்பதில் ஓரளவுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கித் தருகின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாடு விடுதலை அடைந்தபோதுகூட 2½ கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் இந்தத் துறைக்குச் செலவழித்துக்கொண்டிருந்தோம். அதன் பிறகு கல்வித் துறை மேம்பாடு கருதி, ஆண்டுக்கு ஆண்டு விரிவுபடுத்தப்பட்டு இப்போது 67 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கின்ற அளவுக்கு வந்திருக்கின்றோம். மூன்று ஆண்டு காலத்துக்கு முன்னால், 4-20 1967-68-ஆம் ஆண்டில், நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டபோது 44½ கோடி ரூபாய் கல்வித் துறைக்குச் செலவழிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அது வளர்ந்து இன்று 67 கோடி ரூபாய், அதாவது இந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 22½ கோடி ரூபாய் இன்னும் அதிகமாகச் செலவழிக்கின்ற அளவுக்கு வந்திருக்கின்றோம். என்றாலும் தேவைகள் முழுவதையும் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. 1947-க்குப் பிறகு, நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு, எல்லா இடங்களிலும் போதுமான அளவுக்குக் கல்வி பெற வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்ட காரணத்தாலும், தங்கள் தங்கள் ஊருக்குக் கல்வி நிலையம் வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாகவும், கல்வித் துறையைப் பரவலாக்குகின்ற பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றோம். தேவையான அளவுக்குக் கல்விச்சாலைகளை ஏற்படுத்தி விட்டோம் என்று சொல்ல முடியாது. இன்னும் பல சிற்றூர்கள் துவக்கப் பள்ளிகளைப் பெற வேண்டியிருக்கின்றன. துவக்கப் பள்ளிகள் உள்ள இடங்களில் அவைகள் உயர் துவக்கப் பள்ளிகளாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். உயர் துவக்கப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரி வருகின்றார்கள். உயர்நிலைப்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [2nd April 1970]

பள்ளிகள் கல்லூரிகளாக மாற வேண்டுமென்றும், கல்லூரி வந்த இடத்தில் வேளாண்மைக் கல்லூரி வேண்டுமென்ற கருத்தும், வேளாண்மைக் கல்லூரி இல்லாவிட்டாலும் மருத்துவக் கல்லூரியாவது வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் இருந்து வருகின்றன. இந்த அளவுக்குத் தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற ஆவல் எங்கே பார்த்தாலும் இருக்கிறது. அந்த ஆவல் இருக்கின்ற காரணத்தால், இன்னமும் கூட கல்விச்சாலைகளைப் பரவலாக்குகின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றோமே தவிர, ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற கல்வி நிலையங்களை ஆழப்படுத்தும், அவைகளை உறுதிப்படுத்தும், வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் மேன்மேலும் செம்மையாக ஆக்கும் அளவுக்கு, ஒதுக்குகின்ற பணம் அதற்குச் செலவழிக்கின்ற கட்டத்திற்கு வந்து சேரவில்லை. புதுப் புதுப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்த, கட்டிடங்கள் கட்ட, புதிய புதிய ஆசிரியர்களை நியமிக்க முயற்சிகள் இருக்கின்றனவே தவிர, வசதி குறைவாக இருக்கின்ற பள்ளிகளுக்கு வசதி செய்ய நிதி ஒதுக்குவோமா என்று பார்த்தால், அது முடியவில்லை. இன்னமும் ஏராளமான சிறுவர்களைப் பள்ளிகளில் கொண்டு வந்து சேர்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். 6-11 வயது வரையில் உள்ள சிறுவர்கள், பிறகு 11-14 வயது வரையில் உள்ள சிறுவர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் உயர் துவக்கப் பள்ளி அளவுக்குக் கட்டாயக் கல்வி தரவேண்டுமென்ற முயற்சியினை எடுத்து, 6-11 வயதுக்கு இடைப்பட்ட சிறுவர்கள் சிறுமியர்களை எல்லாம் பள்ளியில் கொண்டு வந்து சேர்க்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றோம். அந்த முயற்சியில் கூட இப்போது 100-க்கு 94 பங்கு தான் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். இன்றைய நிலையில் 6-11 வயதுள்ள சிறுவர்களில் 100-க்கு 94 பங்குதான் பள்ளிகளில் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இன்னும் 6 பங்கு பேர்கள் கண்ணுக்கு அகப்படாமல், ஆசிரியர்களின் கண்களுக்கும் அகப்படாமல் எங்கோ திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த 6 பங்குப் பேரையும் கல்விச்சாலையில் கொண்டுவந்து சேர்க்கவேண்டிய பொறுப்பு உடையவர்களாக இருக்கின்றோம். அந்த அளவுக்குக் கல்வியை விரிவுபடுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். கல்விக்காக அதிகம் செலவழிக்கின்ற முயற்சியில் எவ்வளவு ஈடுபட்டாலும் போதாத காரணத்தினால், அரசாங்கம் விட்ட இடத்தில் கை கொடுக்க கொடையாளர்கள், உடைமையாளர்கள் முன்வரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகின்றோம். இன்றைய தினம் நமது மாநிலத்தில் 140 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன என்றால், அவைகளில் 100-க்கு மேற்பட்ட கல்லூரிகள் தனியார் துறையில் நடைபெறுபவைகளாக இருக்கின்றன. தேவைப்படும் இடத்தில் தனியார் துறையால் துவக்கப்படாதிருக்கின்ற இடங்களில் அரசு முன்வந்து கல்லூரி துவக்கவேண்டிய அளவுக்குத் துவக்கிக் கொண்டு வருகின்றோம். ஒரு கல்லூரியைத் துவக்குவது என்றால், அரசுக்கு 25 லட்ச ரூபாய் இருந்தால்தான் கட்டிட வசதி, ஆய்வுக் கூடங்கள், விளையாட்டு இடங்கள், நூலகங்கள் ஆகிய இவ்வளவும் அமையத் தக்க அளவுக்கு அமைக்க முடியும். இப்போதுகூட அதிக நிர்ப்பந்தம் வந்திருப்பதால், 40 ஏக்கர் நிலமும் 5 லட்ச ரூபாயும் பொதுமக்கள் நன்கொடையாகத் திரட்டித் தருவார்களேயானால், மீதமுள்ள தொகையை அரசு பொறுப்பேற்று நடத்தும் என்ற அளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். 1½ கோடி ரூபாய் இருந்தால் தான் மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்த முடியும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட 10 கல்லூரிகள் அமைக்க மத்திய அரசினர் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு கல்லூரி நமது மாநிலத்தில் வர இயலுமா என்று அவர்களைக் கேட்டுப் பெற்று, அதற்கு மானியமும் தருகிறார்களா என்று வற்புறுத்திப் பெற்று, அதற்குப் பிறகு தான் நிறுவுகின்ற முயற்சியில் நாம் ஈடுபட வேண்டும். ஆகவே கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில், செலவழிக்கின்ற பணம் எவ்வளவோ செம்மையாக அமைய வேண்டும் என்பதுதான் நமது அரசின் எண்ணமாகும். 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அதிகமாகப் படித்துப் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள்; பட்டதாரிகள் இல்லாத

[2nd April 1970] [திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

ஊரில் பட்டதாரி தோன்றியிருக்கிறான்; பட்டதாரி இல்லாத குடும்பத்தில் ஒரு பட்டதாரி தோன்றினான் என்ற அளவுக்கு எண்ணி மகிழ வேண்டிய நிலை இருந்தது.

இப்போது வேறொரு கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறது. ஒருவன் எவ்வளவு படித்திருக்கிறான், அவன் படித்த படிப்பை எதற்குப் பயன்படுத்துகிறான், படித்ததால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் என்ன, அவனும், அவன் வீட்டாரும் பெற்ற நன்மைகள் என்ன, அவன் வாழ்கின்ற ஊரும், பிறந்த நாடும் பெற்ற நன்மைகள் என்ன என்ற கணக்கின் அடிப்படையில் தான் இன்றைக்குக் கல்வித் தரத்தை நாடு எடை போடுகிறது. அந்த வகையில் கல்வி முறை எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு வசதி செய்யும்படியாக அமைய வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருக்கிறது. அதைத் தான் கல்வி வல்லுனர்களும், ஆன்றோர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பட்டமளிப்பு விழாவில் சொற்பொழிவு ஆற்றும்போது, பேரறிஞர்கள் பலரும், கல்வி வல்லுனர்களும், இந்தத் துறையில் அனுபவம் பெற்ற பலரும் கல்வி முறை மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைத்தான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிக்கோளை நிறைவேற்ற வழி வகைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அது மிகமிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. கொடுக்கப்படுகிற கல்வி, அதைக்கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்தக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் கல்விச் சாலையில் நேரம், நினைப்பு, அறிவு, ஆற்றல் இவ்வளவும் செலவழித்துப் பெற்ற படிப்பில் 60 சதவிகிதம் மட்டும் பயன்பட்டு மீதி 40 சதவிகிதம் செலவழிக்க முடியாமல் போகுமானால், அதனால் ஏற்படும் நஷ்டம், இழப்பு ஏராளம் ஆகும். ஆனால் இந்த முறை மாற வேண்டும், மக்களுக்கு நல்வாழ்வு வர வேண்டும் என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொல்கிறவர்கள் அந்தக் குறிக்கோளை விரைவாக அடைய என்னென்ன வழி முறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நானும் துருவித் துருவிப் பார்க்கிறேன். அவ்வாறு பார்த்தால், வழி முறைகளைச் சொல்கிறவர்களின் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. அப்படி ஒரு சிலர் எடுத்துச் சொல்லிய முறைகளைக் கடைப்பிடிப்போமென்றால், ஏதோ ஓர் ஆண்டு அல்லது இரு ஆண்டுகளுக்குத் தான் அவைகளைக் கடைப்பிடிக்க முடிகிறது. மறுபடியும் பழைய நிலைக்கே வர வேண்டியிருக்கிறது. வேறு பல துறைகளில் சிலபல தவறுகளைச் செய்து விடலாம். தவறுகள் அந்த இடத்தோடு நின்று போகும். ஆனால் கல்வித் துறையில் தவறு செய்தால், அது துவக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் உள்ள அத்தனை லட்சம் மாணவர்களையும் பாதிக்கும். இப்படி லட்சக் கணக்கான பேர்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்ற காரணத்தால், கருத்துக்களைச் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இப்போதுகிற கல்வித் தரத்தைப்பற்றியும், ஆசிரியர்கள் நலனைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாகப் பார்த்தால், வேறு எந்த மாநிலத்தையும் விட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் நிறைய நம் மாநிலத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். பயிற்சி பெறாத எந்த ஆசிரியர்களையும் நாம் கல்வி நிலையங்களில் வேலைக்கு அமர்த்துவதில்லை என்ற நோக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வருகிற மாநிலம் தமிழ் மாநிலம் தான். ஆசிரியர்களின் போதனா முறைத் திறனை சிறப்பும் செய்வதற்காக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னது போல, ஆங்காங்கே ஆசிரியர்கள் சங்கங்கள் வைத்து கூட்டம் கூட்டி இன்னின்ன பாடத்தை இன்னின்ன மாதிரி மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து மனதில் பதிய வைக்கலாம் என்பன போன்றவற்றில் அறிவை வளர்க்கலாம். மாணவர்கள் அறிவுத் திறமையை இப்போது இருப்பதை விட வளர்ப்பதற்காக ஒரு புதிய திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, அது இரண்டு மாதிரிப் பள்ளிகளில் புகுத்தப்பட்டுப் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. அதுவது, சாதாரணமாக நாம் பாடத்திற்காக ஒரு மாணவனுக்கு 600 எண்கள் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த மாதிரிப் பள்ளியில், சைதாப்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [2nd April 1970]

4-31
p.m

பேட்டையில் உள்ள மாதிரிப் பள்ளியில் அந்த 600 எண்களுக்கும் மேலாக 200 எண்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 200 எண்கள், “காண்டக்ட் அண்டு காரக்டர்”—அதாவது, மாணவர்களின் நன் னடத்தை மற்றும் ஒழுக்கத்திற்காக 50 எண்களும்; “ஸ்போர்ட்ஸ் அண்டு கேம்ஸ்”—அதாவது, விளையாட்டில் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கு 50 எண்களும்; “எக்ஸ்பிரஷன் அண்டு ஹான்ட் ரைட்டிங்”—கிறகாக 50 எண்களும்; “லேபர்ரி யூஸிங்”—அதாவது, நூல் நிலையங்களை மாணவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்ப தற்கு 50 எண்களும்; என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக இவை களிலும் பெறுகிற எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் மாணவர்கள் மேல் வகுப்பிற்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். அவர்கள் கையெழுத்தால் எடுத்துச் சொல்கிற ஆற்றல், நூல் நிலையங்களைப் பயன் படுத்திக் கொள்கிற தன்மை, விளையாட்டுக்களில் அதிக ஈடுபாடு இவை களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிற அடிப் படையிலே தான் இந்த மாதிரித் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக் கிறது. விளையாட்டுக்களில் மாணவர்களுக்கு அதிக அக்கறை இருந்தும் அதற்கான விளையாட்டு மைதானங்கள் இல்லாத தன்மையில் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. உண்மையில் இந்தப் பள்ளியின் நூல் நிலையங் களைப் பார்க்கிறபோது, முன்பு 300 புத்தகங்கள் தான் கணக்கிலே எடுக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது 3,000 புத்தகங்கள் எடுக்கப்படுகிற அளவிற்கு இருக்கிறது. புத்தகங்களில் உள்ள கருத்துக்களை எடுத்து எழுதி ஆசிரியர்களுக்குக் காண்பிக்க வேண்டும்; அதற்கு 50 எண்கள். அதன் மூலம் கல்வித் தரம் மேலும் மேலும் வளர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அப்படிப்பட்ட பணிகளை மேற்கொள்கிறோம். அப்படிப் பட்ட பள்ளிகள் சிறப்பாக நடைபெற, பள்ளி ஆசிரியர்கள் நல்ல ஒத்துழைப்புத் தந்தால்தான், இந்த மாதிரித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். அந்த அளவிற்கு ஒரு மாதிரிப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடம் கோவையில் ‘பயனியர்’ உயர்நிலைப் பள்ளியில் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. இன்னும் ஒரு ஆண்டிற்கு இந்த முறை செயல்படு வதைப் பார்த்து விட்டு, அது நல்ல பலனை அளிக்குமானால், அதை வேறு பல பள்ளிகளுக்கும் பரப்பலாமா என்பதைப் பற்றி அரசு ஆலோசிக்கும்.

விளையாட்டு மைதானம் அமைப்பதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விளையாட்டு இடங் களை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை யெல்லாம் வற்புறுத்தித் தான் 5 ஏக்கர் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு வேண்டும் என்று அரசு சொல்கிறது. சில இடங்களில் ஒரே இடத்தில் 5 ஏக்கர் கிடைக்காது. 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் என்று தனித் தனியாக இருக்கும். மொத்தத்தில் 5 ஏக்கர் நிலம் ஒரே இடத்தில் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. கல்லூரிக்காக இருந்தால், 40 ஏக்கர் நிலம் வேண்டும். ஆனால் சென்னை, மதுரை, திருச்சி, கோயம்புத்தூர் போன்ற நகரங்களைப் பொறுத்த வரையில், நகரப் புறங்களில் பள்ளிக் கூடங்களை விரிவுபடுத்துகிற இடத்தில் இந்த முயற்சிகள் நடைபெற வில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் சொன்னது போல, ஒரே இடத்தில் ஒரு பெரிய விளையாட்டு மைதானம் இருந்தால், அதை 2, 3 பள்ளிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள லாம். ஆனால் அந்த மாதிரி ஒரே விளையாட்டு மைதானம் அமைக்க முடியாத இடத்தில் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டக்கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாவட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கப் பள்ளிகளோடு இணைப்பது என்று அரசு முடிவு செய்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. இது பற்றி ஆராய்ந்து, ஜில்லா போர்டை நீக்கியதற்குப் பிறகு, அந்தப் பள்ளிகளைத் தனியாக வைத்துக் கணக்கிட்டு வரப்பட்டது. 1-4-66

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [2nd April 1970]

விரிந்து அவைகளை அரசாங்கப் பள்ளிகளாக ஏற்றுக்கொள்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டாலும், அவைகளைத் தனியாக வைத்து அவற்றின் நிலைமைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து, அரசாங்கப் பள்ளிகளுக்கும் அந்தப் பள்ளிகளுக்கும் வேறுபாடு இல்லாமல், அவைகளில் இருக்கிற ஆசிரியர் களுக்கும், அரசாங்கப் பள்ளிகளில் இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கும் வேறு பாடு இல்லாத அளவிலே இணைப்பு ஏற்பட, 1-4-64 வரையில் இருக்கிற மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் நிலைமைகள், அவர் களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன்கள் காப்பாற்றப்பட்டு, அவைகளில் இருப் பவர்கள் தலைமை ஆசிரியர் பதவி பெற்று ஓய்வு பெறுகிற காலம் வரையில் அவைகளைத் தனியாக வைத்து அவர்களுடைய பதவிகளை யெல்லாம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று 13-1-1970 அன்று அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. இந்த ஆசிரியர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள் பணிகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து இதுபற்றி முடிவு செய்க கல்வி இயக்குநர், கல்வித்துறை ஆட்சியாளர் ஆகியவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த அளவிலே அவர்கள் கருதுகிறபடி 1-4-70விரிந்து அவைகளையும் அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகத்தில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அநேகமாக சங்கடம் ஏற்படாத நிலையில், பாதகம் ஏற்படாத சூழ்நிலையில், விரைவில் அதுபற்றிய ஆணை பிறப்பிக்கலாம் என்று அரசு கருதிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆக 1-4-70 வரையில் மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளியிலிருந்த ஆசிரியர்களெல்லாம், பி. டி.க் களெல்லாம் தலைமை ஆசிரியர்களாகி, அவர்கள் பணிக் காலம் முடிந்த பிறகு, பின்னால் வந்த ஆசிரியர்கள் அரசாங்க விதிகள், முறைகள் அடிப்படையிலே சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்களாக இருப்பார்கள். அப்படிச் செய்தால், அதிகப் பாதகம் ஏற்படாது என்று ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விரைவில் அதுபற்றி முடிவெடுத்து ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புகழுக வகுப்பு உயர்நிலைப் பள்ளியோடு இணைக்கப்பட வேண்டு மென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்களும் திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். பிரி- யூனிவர்சிட்டி கோர்ஸ் என்பதிலிருந்தே புகழுக வகுப்பு யூனிவர்சிட்டியில் சேர வேண்டிய ஒன்றே தவிர, அது பள்ளிகளிலே சேர வேண்டிய ஒன்று அல்ல என்று அறியலாம். மேலும் அதைக் கவனித்தால், ஏற்கனவே இருந்த இண்டர்மீடியட் கோர்ஸ் இரண்டு ஆண்டுகள் இருந்தது; அதில் ஓராண்டை வெட்டி பி.யூ.சி. என்று வைத்து மற்றொரு ஆண்டை பட்டப் படிப்போடு சேர்த்து மூன்று ஆண்டு பட்டப் படிப்பாக இருக் கிறது. மேலும் பள்ளி இறுதி ஆண்டில் அவர்கள் படித்துக்கொண்டு வருகிற பாங்கு, பழக்க வழக்கங்கள், சொல்விக் கொடுக்கிற முறைகள் எல்லாம் கல்லூரியிலே வந்தவுடன் மாறுகின்றன. மாணவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள் மாறுகின்றன. ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இருக்கிற தொடர்பு மாறுகின்றது. மாணவர்களைப்பற்றி ஆசிரியர் களுக்கு இருக்கிற கவலையான போக்கினுடைய தன்மை மாறுகின்றது. உயர்நிலைப் பள்ளியிலே டீச்சர் என்று சொல்லுவார்கள். கல்லூரியிலே லெக்சரர்ஸ், புரோபசர்ஸ் என்று சொல்லுவார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளி யிலே ஆசிரியர்கள் சொல்விக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக் கிறார்கள். கல்லூரியிலே விரிவுரையாற்ற வேண்டியவர்களாக இருக் கிறார்கள். பள்ளியில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை அணுகி, அவர்களைக் கேள்வி கேட்டுச் சொல்விக் கொடுக்கிறார்கள். கல்லூரியில் மாணவர்கள் எதிரிலே உட்கார்ந்திருக்கிறார்களா என்று எட்டிப் பார்த்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு விரிவுரையாளர்கள் தாங்கள் ஆற்ற வேண்டிய சொற் பொழிவை ஆற்ற வேண்டும். அட்டென்டன்ஸ் எடுப்பதிலேகூட மாணவர்கள் சொந்தக் குரலைக் கொடுக்கிறார்களா அல்லது வேறு யாரோ ஒருவருடைய குரலா என்று கவலைப்படாமல் விரிவுரை யாளர்கள் தங்களுடைய உரையை முடித்துக்கொண்டு செல்லவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இருக்கிற

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [2nd April 1970]

தொடர்பே மாறுகிறது. பாடங்களைப் பயிலுகிற முறையும் பாடங்களைப் பயிற்றுவிக்கிற முறையும் மாறுகின்றன. பள்ளியில் பக்கம் பக்கமாக, பாரா பாராவாகப் படிக்க வேண்டும். சாப்டர் சாப்டராகப் படிக்க வேண்டிய முறை கல்லூரியில் ஏற்படுகிறது. பள்ளியில் ஒரு கேள்வி கேட்டால் கூட 1 பக்கம், 2 பக்கம் படித்தால் போதும். கல்லூரியில் 40, 50 பக்கங்கள் நாம் படித்தால்தான் ஒரு கேள்விக்கு பதில் எழுதக் கூடிய நிலையிருக்கிறது. அதுமாதிரிமல்லாமல், இங்கே பள்ளி இறுதிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு, பட்டப் படிப்பிற்கு இடையிலே புகுமுக வகுப்பு என்று அதை இடைநிலை வகுப்பாகத்தான் நாம் வைத்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே அந்த அளவிலே குழந்தையை உருவாக்கக் கல்லூரியிலே கொண்டுபோய் விடுகிற இடைவெளி வகுப்பாகத்தான் புகுமுக வகுப்பை வைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஒருசிலரைத் தவிர, பெரும்பாலும் வகுப்புகளில் தமிழில் படித்துவிட்டு, அங்கே பெரும்பாலான வகுப்புக்களை ஆங்கிலத்திலே படிக்க வேண்டிய கட்டத்தில், அவர்களுக்குப் பயிற்சி தர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பட்டப் படிப்பிலே கால் எடுத்து வைக்கிற நிலையை உருவாக்குவதற்கு, பள்ளி இறுதி வகுப்பை 11-வது வகுப்போடு நிறுத்திவிட்டு பள்ளி இறுதி வகுப்பு முடிந்ததாக ஒரு கட்டத்தில் வைத்திருக்கிறோம். பள்ளி இறுதி வகுப்பு முடித்துவிட்டவர்கள் இன்னின்ன வேலைகளுக்குப் போகலாம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே கொண்டுபோய் 12-வது வகுப்பை வைத்துவிட்டால், 11-வது வகுப்பை ஒரு முடிவாகக் கருத முடியாது. இப்படிச் சில இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படும். ஆகவே பள்ளி இறுதி வகுப்பை ஒரு இடத்திலே முடித்துவிட்டு, பிறகு புகுமுக வகுப்பை யூனியர்சிடியிலே வைத்தால்தான் முடியும். இதைவிடப் பெரிய காரணம் என்ன வென்றால் இப்போது 140 கல்லூரிகளில் இந்தப் புகுமுக வகுப்புகள் வைத்திருக்கிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளியிலே அதைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வேண்டுமென்றால், 2,500 சில்லறை உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இந்த 12-வது வகுப்பிற்கு இடம் தேட வேண்டும். மெல்ல மெல்ல தேட வேண்டுமானாலும்கூட 5, 6 ஆண்டுகளில் தேடக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். மேலும் புகுமுக வகுப்பை உயர்நிலைப் பள்ளிகளோடு இணைத்துவிட்டால், பல கல்லூரிகளை மூடிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். ஏனென்றால் பல கல்லூரிகள் புகுமுக வகுப்பால்தான் பிழைக்கின்றன. புகுமுக வகுப்பு மாணவர்கள் கொடுக்கிற சம்பளத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டியவைகளாகப் பல கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. நாம் ஒரு மாணவருக்கு ரூ. 70 தருகிறோம். ஆனால் அவர்கள் கணக்கு எழுதும்போது, நாங்கள் ரூ. 30 கொடுத்ததாகத்தான் எழுதுகிறார்கள். ஆடிட் எல்லாம் செய்கிறார்கள். ஒரு மாணவருக்கு ரூ. 40 மிஞ்சுகிறது. அதிலேதான் சிறு சிறு காரியங்கள் செய்கிறார்கள். அந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு— புகுமுக வகுப்பிலே 600, 700 மாணவர்களை எடுத்துவிட்டால், பட்டப் படிப்பிற்கு 40, 80, 120 மாணவர்கள்தான் வருவார்கள்— அவர்களுக்காகப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், ஆய்வுக்கூடங்கள் எல்லாம் வைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வருகிற வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு கல்லூரிகளை நிர்வகிக்க முடியாது. அந்தக் கல்லூரிகள் புகுமுக வகுப்பிற்குத் தரப்படுகின்ற பணத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. பல கல்லூரிகளை விட்டுவிட்டு அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் வருவார்கள். இதற்கு முன்பு தாங்களே உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்த வேண்டும், தாங்களே ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும், தாங்கள் நியமித்த ஆசிரியர்களே பள்ளிகளில் இருக்க வேண்டுமென்று நகராட்சி மன்றங்களில் எல்லாம் உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் துவக்கினார்கள். அந்தச் செலவுகள் ஏற ஏற, அவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி எல்லாம் அளித்த பிறகு, சமாளிக்க முடியவில்லை என்ற நிலையைப் பார்த்த பிறகு, இப்போது அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்ற நிலையில் 12 இடங்களில்தான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நகராட்சி மன்றங்கள் நடத்தி வருகின்றன. இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே கட்டம் கல்லூரிகளுக்கு வரும். இப்போது

4-40
p.m.

[2nd April 1970] [திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

அந்த வகுப்பு அங்கே இருந்தாலும், அதற்கு இருக்கின்ற “லெபஸ்” எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா, சொல்லிக் கொடுக்கின்ற ஆசிரியர்கள் சிறப்பாகச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களா, படிக்கிற மாணவர்கள் சரியாகப் படிக்கிறார்களா, என்று பார்த்து அதில் மாற்றம் காண அவர்கள் வேறு பல வழிகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோம். யூனியர்சிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் ஸ்கேல் முழுவதும் தரப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். யூனியர்சிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் ஸ்கேலைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மாநிலம் வேறு எந்த மாநிலத்தையும்விட சிறப்பாக நிறைவேற்றி இருக்கிறது என்பது இந்தப் புத்தகத்தில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. “The State of Tamil Nadu is the first State to implement the University Grants Commission scales of pay for college teachers, though this might mean heavy financial burden to the State after five years.” அது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று ஆணித்தரமான சொற்களால் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் அதை மறுத்துரைத்தார்கள். ஆனால் இப்போது வேறு எந்த மாநிலத்தைக் கணக்கிலெடுத்தாலும், யூனியர்சிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் சம்பளத் திட்டம் இந்த மாநிலத்தில்தான் முதன்மையாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதைவிடக் குறைவாக, அரைகுறையாக நிறைவேற்றிய மாநிலங்களாகத்தான் வேறு பல மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலம்தான் அதை நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதைத் திட்டவட்டமாகவும் தெளிவாகவும் நாம் எடுத்துச் சொல்லலாம்.

அவர்கள் கூறுவதற்கு மற்றொரு காரணம் என்னவென்றால், யூனியர்சிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் சிலபல இடங்களுக்குத் தங்கள் கிரான்ட் தர மறுக்கிறார்கள். சாதாரணமாகப் புகுமுக வகுப்புகள் மட்டுமே வைத்திருக்கிற கல்லூரிகளில் இருக்கிற பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்களுக்கு யூனியர்சிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் ஸ்கேல் தரமாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திப் பார்த்த பிறகு அவர்கள் தராத காரணத்தால், அந்தப் பொறுப்பை இந்த அரசே எடுத்துக்கொள்ள யோசித்து வருகிறது. ஏனென்றால் புகுமுக வகுப்பு மட்டுமே உள்ள கல்லூரி ஆசிரியர்களை வேறு கல்லூரிகளுக்கு மாற்றுகிறோம், அவர்களை இங்கே மாற்றுகிறோம். ஆகையால் அந்தப் பொறுப்பை நாமே ஏற்று, யூனியர்சிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் பணம் தரவிட்டாலும், மாநில அரசே புகுமுக வகுப்பு மட்டும் உள்ள கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குத் தந்து வருகிறது. அரசாங்கக் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்கள் புரஃபெஷனல் காலேஜ் என்கிற மருத்துவக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி, விலங்கியல் கல்லூரி போன்றவைகளுக்குப் பேராசிரியர்களாக, விரிவுரையாளர்களாகப் பணியாற்றுவதற்கு மாற்றப்பட்டால், கிரான்ட் தரமாட்டோம் என்றும், கலைக் கல்லூரியிலேயே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் தரவோம் என்றும் சொல்வது விசித்திரமாகவும் வேடிக்கையாகவும் இருக்கிறது. இங்கிருந்து அங்கும் அங்கிருந்து இங்கேயும் ஆசிரியர்களை அனுப்பத்தான் வேண்டும். பாட்டனி, கெமிஸ்ட்ரி, ஸுவாலஜி போன்ற பாடங்களுக்கு ஆசிரியர்கள் கிடைக்கமாட்டார்கள் கலப்பத்தில். அப்போது இங்கே யுள்ள ஆசிரியர்களைத்தான் அனுப்ப வேண்டும். அந்த ஆசிரியர்களுக்கு யூனியர்சிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் ஸ்கேல் தர மாட்டோம் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்று அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று அவர்களுக்கும் யு.ஜி.சி. ஸ்கேல் தருவதற்கு அரசாங்கம் கடமையை நிறைவேற்றி வருகிறது. இந்த அளவுக்கு வேறு மாநிலங்களில் போகவில்லை. நூல் நிலையக் கண்காணிப்பாளர்களுக்கு எந்த விதித்தலில் சம்பளமும் படியும் மற்றவைகளும் தர வேண்டுமென்பதை நிறைவேற்ற, அதற்கு யு.ஜி.சி.யிடம் கேட்டு, அந்தச் சம்பளத்தையும் வாங்கித் தருவதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு அந்தச் சம்பள விகிதம் தருவதில் பேச்சு வார்த்தையும் மற்றவையும் நடந்து வருகின்றன. விரைவில் ஆராய்ந்து நிறைவேற்றலாம் என்ற எண்ணத்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [2nd April 1970]

தில் இந்த அரசு இருக்கிறது. இது வரையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. யு.ஜி.சி.யோடு தொடர்பு கொண்டு அந்த முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அரசாங்கம் விரைவில் அதற்கான ஆணையைப் பிறப்பிக்க இருக்கிறது.

4-50
p.m.

மற்றொன்றும் குறிப்பிட்டார்கள். மூன்றில் ஒரு பகுதி ஆசிரியர்களுக்கு Senior Scale of pay தர வேண்டுமென்று யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் சொல்கிறது. அதை இந்த அரசு தரவில்லை என்று திரு வசந்த பாய் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், யூனிவர்சிட்டியில் பணிபுரிகிற பேராசிரியர்களுக்கு, விரிவுரை யாளர்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பகுதி என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர கல்லூரியில் உள்ள பேராசிரியர்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பகுதி இல்லை. யூனிவர்சிட்டியில் இருக்கிறவர்களுக்கு மட்டும் மூன்றில் ஒரு பகுதி 'One third of the total number of Professors in the University may be appointed as Professors in the Senior Scale' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. may be என்று இருக்கிறது. அதை 'may not be' என்றும் கொள்ளலாம். இது பல்கலைக் கழகம் கவனிக்கவேண்டியதாகும். அரசாங்கத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. யூனிவர்சிட்டி சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டிய பொறுப்பு பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தது. கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் 'not to exceed 25% of the total number of lecturers அப்படியென்றால் 0% அல்லது 1% அல்லது 5% அல்லது 10% ஆக இருக்கலாம். 25%க்கு மேல் போகக்கூடாது என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, not less than 25% என்று சொல்லவில்லை. 'not exceed' என்றிருக்கிறது. ஆனாலும் எவ்வளவு சதவிகிதம் ஆசிரியர்களுக்கு அந்த விகிதத்தைத் தரலாம் என்று அரசு யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் 80% பொறுப்பை 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். மற்ற 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு முழுவதையும் நாம்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் ஒரு இரண்டு ஆண்டுகளில் அந்தப் பொறுப்பு முழுவதையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, ஆங்கில மொழியின் இன்றியமையாமை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு தாமோதரன் அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு வசந்த பாய் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் ஆங்கிலக் கல்வியின் இன்றியமையாமையைப்பற்றி இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், வற்புறுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. திரு வசந்த பாய் அவர்கள் வடக்கே உள்ள மாநிலங்களுக்குச் சென்று, அங்கே ஆங்கிலமே கூடாது என்றும், அதன் வாசனையே உதவாது என்றும் அதை அறவே அகற்ற வேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் மத்தியிலே போய்ச் சொல்ல வேண்டும். ஆங்கிலத்தின் அருமை பெருமைகளையும் அது உலகத் தொடர்பு மொழியாக இருப்பதைப்பற்றியும் விஞ்ஞான அறிவை வளர்க்கும் மொழி என்பதைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொல்கிற நிலைமை வடக்கே உள்ள மாநிலங்களில்தான் இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அந்த அவசியமில்லை. நாம் இரு மொழிக் கொள்கையைத் தான் வைத்திருக்கிறோம். படிப்பு தாய்மொழி தமிழில் இருக்க வேண்டும். ஆங்கில மொழி இந்த நாட்டு மக்கள் பிற நாட்டோடு தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய வகையில் இருக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் ஜனார்த்தனமும், இராகவானந்தம் அவர்களும் தமிழின் தன்மையை எடுத்துக்கூறினார்கள். அகில உலகோடு தொடர்பு கொள்கிற முறையில், விஞ்ஞான அறிவோடு போட்டி போடுகின்ற அளவுக்கு, வாணிபத் தொடர்பு கொள்கிற அளவுக்கு, ஆங்கிலத்தின் இன்றியமையாதன்மையை அறிந்துதான் தமிழக அரசு மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலத்தைக் கட்டாயப் பாடமாக எல்லா வகுப்புகளிலும் வைத்துப் பயிற்றுவிக்கிற முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், இங்கே ஆங்கிலத்திலும் பாடம் கற்பிக்கிற முறை நூற்றுக்கு நூறு என்றிருந்த நிலைமை மாறியிருக்கிறது. அதையின்னும் படிப்படியாகத் தமிழுக்கு

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [2nd April 1970]

மாற்றத்தான் வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் யோசிக்கத்தான் வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதி வகுப்பில் தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்கும் நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம். பள்ளி இறுதி வகுப்பில் மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் படிக்க எழுத பேச, அதே போல தமிழில் படிக்க எழுத பேச எவ்வளவு ஆற்றல் பெறவேண்டுமோ அதைப் பெறுவதற்கு எப்படிப்பட்ட சிலபளை வகுக்க வேண்டுமோ அதை வகுக்க வேண்டுமென்று தலைமை ஆசிரியர்கள் கேட்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் கல்லூரிகளில் பாடங்கள் படிப்படியாக மெல்ல மெல்ல ஆங்கிலத்தில் கற்பிக்கப்படுவதைத் தமிழுக்குக் கொண்டுவர முயற்சிப்போம். என்றைக்கு ஆனாலும் அதைச் செய்து தீர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு மாதவன் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததைப் போல, ஜப்பானைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, ஜப்பானில் பலர் ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றத் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். நிபுணர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் ஜப்பான் மொழியில் அறிவு பெற்றவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து வந்த ஒரு பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். 70, 80 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஜப்பான் மொழிக்கு இப்போதுள்ள அளவுக்கு ஆற்றல் இல்லாமல்தான் இருந்தது. மெல்ல மெல்ல இப்போது ஜப்பான் மொழி ஆங்கில மொழியின் உதவி பெற்று வளர்ந்திருக்கிற நிலையில் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். இன்றியமையாத சொற்களை ஆங்கில மொழியிலிருந்து ஜப்பான் மொழியில் தழுவிக்கொள்கிறோம் என்றார்கள். அதே முறையைத்தான் இங்கேயும் வற்புறுத்துகிறோம். மெல்ல மெல்ல உயர வேண்டும். நாம் 'A' என்று எழுதுவதற்கு எவ்வளவு நாள் எடுத்துக் கொண்டோம் என்பதைத் திரு வசந்த பாய் உட்பட ஒவ்வொருவரும் உணர்வோம். 'அ' எழுத ஒவ்வொருவரும் எட்டு நாட்கள், 'ஆ' எழுத ஐந்து நாட்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது 'அ' எழுதுவதற்கு ஐந்து நாட்களா எடுத்துக்கொள்கிறோம்? வளர்ந்து வழக்கமான பிறகு 'அ', 'ஆ' எழுதுவது எளிதாகி விட்டது. எடுத்த எடுப்பிலேயே 'A' எழுதுவது கடினமாக இருக்கும். அந்தக் கட்டத்தில்தான் தமிழ் இருக்கிறது. மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து உயர்ந்த தகுதியை அது பெறும் என்ற நம்பிக்கையில் இருக்கிறோம். தண்ணீரில் இறங்கியதும் நீந்தக் கற்றுக்கொள்வதா? நீந்தக் கற்றுக் கொண்ட பிறகு தண்ணீரில் இறங்குவதா என்றால், நீந்தக் கற்றுக் கொள்வதற்கே தண்ணீர்தான் வேண்டும். தண்ணீர் இல்லாமல் நீந்த முடியாது. தண்ணீரில் நடைபெறவேண்டிய காரியம் தான் நீச்சல் என்பது. கரையிலே இருந்துகொண்டு நீச்சல் கற்றுக் கொள்ள முடியாது. புத்தகத்தை உருவாக்கிக்கொண்டு அதற்குப் பிறகு பாடம் கற்க வேண்டுமென்றால், இரண்டும் ஒரே நேரத்தில்தான் நடைபெற வேண்டும். நீந்தக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் தண்ணீரில் இறங்கத்தான் வேண்டும். அதில் முதலில் தத்தளிக்கத் தான் வேண்டும். முழுகத்தான் வேண்டும். இரண்டு மடக்கு தண்ணீரைக் குடிக்கத்தான் வேண்டும். பிறகு கையைப் பிடித்து கரை சேர்க்கத்தான் வேண்டும். அப்படி மெல்ல மெல்ல நீந்தக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது நீந்தக் கற்கும் முயற்சியில் தமிழ் இருக்கிறது. இதைப் பார்த்துக் கேலி செய்யத் தேவையில்லை.

சிறு குழந்தையின் நடையைப் பார்த்து "உனக்கு நடக்கவே தெரிய வில்லை. அப்படிச் சாய்ந்து நடக்கிறது. இப்படி வளைந்து நடக்கிறது. நடக்கத் தெரியாமல் கீழே விழுகிறது" என்று யாரும் கேலி பேச வதில்லை. மாறாக இந்த அளவுக்கு நடக்கக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறதே என்று தான் குழந்தையின் தளர்நடையைக் கண்டு வியப்படைந்து, மகிழ்ச்சியடைவார்கள். அதன் மழலைமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியடைவார்கள். அதே முறையில் தான் தமிழால் தற்போது இந்த அளவுக் காவது வர முடிந்ததே என்றுதான் மகிழ வேண்டும். அதை விடுத்து அது சரியில்லை, இது சரியில்லை என்று சொல்லுவது தமிழ் வளர்ச்சியிலே அக்கறை கொண்டவர்களின் செயலாகாது. இப்படியெல்லாம்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

[2nd April 1970]

செய்து தான். இன்றையதினம் ஜப்பான் தன் மொழியிலே எல்லாவற்றையும் பயிற்றுவிக்கும் நிலையை அடைந்ததோடல்லாமல், விஞ்ஞானத்திலும் மற்றத் துறைகளிலும் மேலோங்கி நிற்கிறது. நேற்றைக்கு முந்தினம் கூட நான் எஞ்சினீயரிங் கல்லூரி ஒன்றில் நடந்த கருத்தரங்கிற்குச் செல்லும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அப்போது ரஷ்யாவிலிருந்து வந்த பேராசிரியர் ஒருவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அவரால் கூட சரளமான ஆங்கிலத்தில் தன் கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை என்று ஆங்கிலம் தெரிந்த ஒருவரைத் தன்னோடு அழைத்துக் கொண்டு வந்திருந்தார். அவர் தம் மொழியான ரஷ்ய மொழியில் பொறியியல் கருத்துக்களைச் சொல்ல, அதனை ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்ப்பாளர், மொழிபெயர்த்துச் சொன்னார். அந்த வகையிலே தான் இன்றைக்கு முடியாவிட்டாலும் கூட, படிப் படியாகத் தமிழ் மொழி வளர்ந்து என்னைக்கேனும் ஒரு நாள் இன்று ஆங்கிலம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற இடத்தைத் தமிழ் மொழி பிடிக்க வேண்டும் என்ற திட்டவட்டமான கொள்கையை வைத்துக் கொண்டு தான் அதற்கான ஆயத்தம் இப்போது செய்யப்படுகிறது. அதற்காக இருட்டடிப்பு செய்யப்படவில்லை. மாணவர்களை இந்த மொழியில் தான் நீ கற்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்தக் கூடாது என்றும் பயிற்று மொழியை மாணவர்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமை அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் யாரையும் வற்புறுத்தவில்லை. மாணவர்களின் விருப்பத்திற்கு இட மளிக்கிற சூழ்நிலை தான் இப்போதும் இருந்து வருகிறது. தமிழ் மொழியில் தான் கல்வி கற்க வேண்டுமென்றே அல்லது இந்தக் குறிப்பிட்ட மொழியில் தான் கல்வி கற்க வேண்டுமென்றே நாம் சொல்லவில்லை. சில பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே வேண்டுமானால், அப்படிக் கட்டாயப்படுத்துகிற நிலைமை வரக்கூடும். தற்போது 70,000 இடங்கள் புகழுக வகுப்புகள் நிலையில் இருந்து வருகின்றன. அதில் 19,000 இடங்கள் தான் அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் இருக்கின்றன. தனியார் கல்லூரிகளில் 8, 9 செக்ஷன்கள் இருந்தால், அதில் ஒரு செக்ஷனாவது தமிழ் போதனா மொழியுள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்று தான் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் அரசாங்கக் கல்லூரி களைப் பொறுத்த வரையில், எல்லா செக்ஷன்களிலும் தமிழே பயிற்று மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறோம். சிறு பான்மையோர் இருக்கும் இடங்களில் ஒரு வகுப்பு ஆங்கிலத்தில் இருக்கலாம் என்றும், எல்லைப்புறத்தில் வேறு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் இருக்கிற இடத்தில் ஒரு செக்ஷன் மட்டும் ஆங்கிலத்தில் இருக்கலாம் என்றும் தான் வைத்திருக்கிறோம். 50 ஆயிரம் இடங்கள் ஆங்கிலத்திற்கு இருக்கின்றன என்றால், 19,000 இடங்கள் தான் தமிழுக்கு இருக்கின்றன. ஆனால் அரசாங்கக் கல்லூரி களில் மட்டுமே எல்லா செக்ஷன்களிலும் தமிழ் பயிற்று மொழியாக இருக்கிறது. இந்த வகையில் எதை வேண்டுமானாலும் மாணவர்கள் தம் தேவைக்கு ஏற்பத் தேடிச் கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. அறவே ஆங்கிலம் இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள் என்பதற்கில்லை. தமிழ் இன்றையதினம் படிப்படியாக வளர வேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக இந்த நாட்டுக்குக் கேடு ஏற்படாத வகையில் நாம் வழி வகைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதே போல் பட்டப்படிப்புக்கான வகையில் பி.எஸ்ஸிக்கு 1,300க்குக் கொஞ்சம் மேற்பட்ட இடங்களும், பி. ஏ. வுக்கு 3,000க்கும் கொஞ்சம் மேற்பட்ட இடங்களும் தமிழுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. P. U. C.-ல் 19,000 பேர் தமிழைத் தான் பாடமொழியாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முழுவதும் படிப் படியாகத் தமிழ் மொழிக்கு மாற்றப்படத் தான் வேண்டும். அந்த முயற்சி மெல்ல மெல்ல வளரத் தான் செய்யும். இன்றையதினமே கூட பாடம் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருந்தாலும் கூட, மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்குத் தமிழில் விளக்கம் கொடுத்தால் தான் புரிந்துகொள்ளுகிற அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் எழுதி வைத்திருந்தாலும், தமிழில் தான் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்.

5-00
p.m.

2nd April 1970]

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

எனவே தான் ஆங்கிலத்தை அறிவுக்குப் பயன்படுத்தும் அதே சமயத்தில் தமிழையும் வளர்த்து வருகிறோம். இப்படிச் செய்வதன் மூலமாகத் தான் ஒரு காலத்தில் எல்லாப் பாடங்களையும் ஆங்கிலத்தின் துணையே இல்லாமல் தமிழிலேயே சொல்லிக் கொடுக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. சொல் வளமும், பொருள் வளமும், விரிந்து, வேறு சொற்களை உருவாக்கக் கூடிய திறனும் உள்ள தமிழை வேறு எந்த மொழிகளையும் விட தரமான வகையில் அறிவியல் துறையில் கையாள முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. இதன் காரணமாகத் தான் என்னைக்கேனும் ஒரு நாள் ஆங்கிலத்தை அறவே நீக்கி விட்டு தமிழிலேயே எல்லாவற்றையும் போதிக்க முடியும் என்று கூறுகிறோம்.

அறிவியல் பாடங்களைப் பயிற்றுவிக்கும்போது கூட நான் பேராசிரியர்களிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். “தற்போது இருக்கிற ஆங்கில வார்த்தைகளுக்கெல்லாம் தக்க தமிழ் ‘சுக்வலண்ட்’ வார்த்தைகளைத் தேடிக் கொண்டிருக்காதீர்கள். ‘இண்டர்நேஷனல் டெர்ம்ஸ்’ எல்லாம் ஆங்கிலத்திலேயே கற்றுக் கொடுங்கள். அதற்கான தமிழ் வார்த்தைகளைப் பற்றிப் பின்னாலே பார்த்துக் கொள்ளலாம்.” என்று சொல்லியிருக்கிறேன். “ஆக்சைடு” என்பதைத் தமிழில் ஆக்சைடு என்றே கற்றுக் கொடுக்கலாம். இதற்காகத் தமிழ் வார்த்தையைத் தேடித் தடுமாற வேண்டாம். தமிழ் அதற்கான ஆற்றல் பெற்ற பிறகு அந்த வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தலாம். அது வரையிலும் ஆங்கில வார்த்தைகளே அறிவியல் துறையில் இருக்கட்டும்,” என்று சொல்லியிருக்கிறேன். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் ‘ஆக்சைடு’ என்பதைப் பிராக்டெட்டுக்குள் கொண்டு வந்து போட்டு அதற்கான தமிழ் வார்த்தையை உபயோகிக்கலாம். ஆனால் அந்த நிலையினை நாம் அடையும் வரையில் தற்போது இருந்து வரும் ஆங்கில வார்த்தை களையே கற்றுக் கொடுக்கலாம் என்றுதான் சொன்னேன். இப்படி நாம் 100க்கு 100 தமிழிலேயே கற்றுக் கொடுத்தால் கூட அமெரிக்காவில் படித்து வெளியேறுகிற சைண்டிஸ்டுக்கு இருக்கிற அறிவில் ‘நாலெட்ஜிஸ்’ ஒரு கடுகளவுக்குக் கூட குறையாது இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதனால் தான் தற்போது பி. ஹெச். டி. படித்துவிட்டு எதையெதையோ ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்க வேண்டியவர்கள் தமிழ் வார்த்தைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். காலப்போக்கில் ஆங்கில வார்த்தைகளுக்குத் தகுந்த தமிழ் வார்த்தைகள் வரும். எனவே தற்போது ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணிப்பது என்ற நிலையில்லை. அதே நேரத்தில் தமிழ் மொழிக்கு ஏற்றம் தருவதைப் புறக்கணிக்க முடியாது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு டி. கே. சண்முகம் அவர்கள் கலைத் துறையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தாகூர் திறந்த வெளி நாடக அரங்கத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே இந்த வகையில் 4 ½ லட்சம் ரூபாய்களுக்கு மேல் மண்ணுக்குள் போய்விட்டது. எடுக்கிற மாதிரி இருந்தாலாவது எடுக்கலாம். இது மண்ணுக்குள்ளேயே போய்விட்டிருக்கிறது. இதற்கு 17 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் போட்டு, இப்போது 27 லட்சம் ரூபாய் தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியே செலவு செய்தாலும், அது வருமானம் வரத்தக்க அளவுக்கு அமையுமா என்று பார்த்தால் அது முடியாது என்று தெரிகிறது. திறந்த வெளி அரங்கை இந்த அளவுக்குச் செலவிட்டுக் கட்டுவதை விட, குறைந்த செலவிலேயே, இப்போது இருக்கிற கட்டிடத்தையும் வீணாக்காமல், பயன்படுத்துகிற அளவுக்கு, எதையாவது செய்யலாமா என்று அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது பற்றிய கருத்துக்களைத் தலைமைப் பொறியாளரிடமிருந்து கேட்டிருக்கிறோம். அது வந்த பிறகு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [2nd April 1970]

அடுத்து, ஓய்வு ஊதியம் தருகிற விஷயத்தில், அதாவது 58 வயதுக்கு மேற்பட்ட சீலைஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் தருவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசுக்கு அந்த விண்ணப்பங்களை எல்லாம் ஏற்கெனவே அனுப்பிவிட்டது. மத்திய அரசிடமிடந்து தான் இன்னும் பதில் வரவில்லை. வந்த உடனே தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். இது விஷயமாக மேற்கொண்டும் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி எவ்வளவு விரைவில் இவைகளைப் பற்றிய முடிவு எடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு விரைவில் செய்வதற்கு ஆவன செய்யப்படும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கால தாமதம் ஆகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அரசுக்கு மிச்சம் என்று காலதாமதம் செய்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. வேறு கலைஞர்களைப் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து அவர்களின் நிலைமை பற்றிய குறிப்புகள் பெற வேண்டியிருப்பதால், பல விண்ணப்பங்கள் மாவட்டங்களுக்குச் சென்றிருக்கின்றன. அவ்விண்ணப்பங்கள் எல்லாம் முறைப்படி கவனிக்கப்படும் என்று மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் இந்தி பண்டிட்கள் உருது பண்டிட்களாகச் செல்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப் படுமா என்றார்கள். அப்படிச் செல்வதானால் அனுமதி அளிக்கலாம். அதற்கான வழி வகைகளையும் செய்து தரலாம் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து “மெட்ராஸ் எஜுகேஷனல் கூல்ஸ்” மாற்றப்பட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராஜா ஐயர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த யோசனை அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது. ஆனால் பள்ளிகளுக்காக என்று அமைக்கப்பட்ட குழு இதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், அந்தக் குழுவின் அறிக்கை அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்த பிறகு அதில் குறிப்பிட்டுள்ள பரிந்துரைகளை ஏற்று அதன்படி ‘எம். ஈ. ஆர்.’ ஐத் திருத்தலாம் என்று அரசாங்கம் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது. வேறுபல கருத்துக்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது என்றால், மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களுடைய இலாக்காவுக்கான நேரத்தை நான் எடுத்துக் கொண்டவனாவேன்.

5-10
p.m.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கீழ்ப்படிவார் உயர்நிலைப் பள்ளியில் நற்சான்றிதழ் கொடுக்கப்பட்டதில் உதயசூரியன் சின்னம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று காட்டினார்கள். பள்ளி ஆசிரியரோ மற்றவர்களோ இப்படிச் செய்திருந்தால், அது தவறு தான். பள்ளி நற்சான்றிதழ்களில் கட்சியின் சின்னங்கள் இருக்கக் கூடாது. பள்ளியும் கல்வியும் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவைகளாகும். அப்படித்தான் இந்த அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அண்மையில் கூட கேள்வித் தாள்களிலும் கட்சிக் கருத்துக்கள் கேட்கப்பட்டுள்ளன என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டது. உற்சாக மிகுதியால் ஆசிரியர்கள் தங்களுக்குப் பிடித்த கட்சிகளைப் பற்றிய கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரமக்குடியில் ஆசிரியர் ஒருவர் கம்யூனிஸ்ட் கருத்துக்களை வைத்து ஒரு கேள்வி கேட்டதாகவும், அதன் காரணமாக அந்த ஆசிரியர் “சஸ்பென்ட்” செய்யப்பட்டு அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவதாகவும் தெரிகிறது. எந்த அரசியல் கட்சிக் கருத்தானாலும் அதெல்லாம் பள்ளிக்கு வெளியே தான் இருக்க வேண்டும். கட்சி அரசியல் கருத்துக்களுக்குப் பரந்த பொழுது இருக்கிறது. பரந்த இடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த வாய்ப்புக்களையெல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது இருப்பவர்கள் தான் இந்த இடத்தில் நுழைந்து இடம் தேட முயற்சித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வெளியே நிறைய இடம் இருக்கும்போது, பள்ளியில் அந்தக் கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகக் கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்] [2nd April 1970]

இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட பள்ளிச் சான்றிதழில் உதய சூரியன் சின்னம் இருக்கிறது. ஒரு வேளை பள்ளியில் இருப்பவர்களே செய்த தவறாகவும் இருக்கலாம் அல்லது அந்த மாணவன் தன் ஆர்வமிகுதியால் இந்தக் கட்சிச் சின்னத்தை அந்த நற்சான்றிதழ்மீது பிறகு பொறித்துக் கொண்டுமிருக்கலாம். பள்ளியைச் சார்ந்தவர்களின் தவறாக இருந்தால், இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இனி நடக்கக்கூடாது என்று அதற்கான விசாரணை செய்து உண்மை அறியப்பட வேண்டும். இந்தச் “சீல்” போடப்பட்டது மட்டும் தனி இங்கில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அச்சடிக்கப்பட்டதன் மேலே இது இருக்கிறது. எனவேதான் சொல்லுகிறேன். இது பள்ளி ஆசிரியர்கள் செய்ததாகவும் இருக்கலாம், அந்த மாணவனே செய்ததாகவும் இருக்கலாம். ஆர்வமிகுதியால் சில மாணவர்கள் இப்படிச் செய்வதும் உண்டு. பள்ளி ஆசிரியர்களால் அளிக்கப்பட்ட எல்லா நற்சான்றிதழ்களிலும் இந்தச் சின்னம் பொறித்த முத்திரை இருந்தால், அது கண்டிப்பாகப் பள்ளியில்தான் செய்ததாகும். ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒரு மாணவனுடைய சான்றிதழில் மட்டும் இப்படி இருந்தால், அது அந்த மாணவனால் ஆர்வமிகுதியால் செய்யப்பட்டதாகும். சில மாணவர்கள் தாம் விரும்புகிற நடிகர் நடிகைகளின் படத்தைக் கூட தங்கள் புத்தகத்திலே ஒட்டி வைத்துக் கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். எனவேதான் சொன்னேன் இது எப்படி வந்தது என்று விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று. ஒரு வேளை ஆசிரியரே கூட இப்படிச் செய்தால்தான் அரசாங்கத்தின் மதிப்பையும் ஆதரவையும் பெற முடியும் என்று உற்சாக மிகுதியாலும் செய்திருக்கலாம். நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை.

அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி கீழ்ப்படிவார், மாணவி உஷா ராணிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சான்றிதழ். இதுபற்றி அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியரைக் கேட்டால்தான் முழு விவரமும் கிடைக்கும். கிடைத்த பிறகு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். கல்வித் துறையைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் அவ்வப்போது வினாக்கள் எழுப்பப்படும்போதும், ஏராளமான விளக்கங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. கல்வித் துறை குறைபாடுகள் இல்லாது வளர வேண்டும்; இருக்கின்ற வாய்ப்புக்களையும் வசதிகளையும் கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று பல்வேறு பணிகளை இந்த அரசு ஆற்றி வருகின்றது. அந்த முறையிலே தங்கள் சீரிய கருத்துக்களை வழங்கி, கல்வித் துறை மென்மேலும் வளர உறுதுணையாக இருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் துறை செம்மையாக வளர உறுதுணை புரிகின்ற செயலாளர் அவர்களுக்கும், இயக்குநர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நன்றியறிதலையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்து உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

(2) Discussion on the Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969—70

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட 1969-70-ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழ் நாட்டில் தொழில் மேம்பாடு பற்றிய ஆய்வுரை 10 பரிலேனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று முன்மொழிகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70 placed on the Table of the Council be taken into consideration.”

@ Printed as Appendix II

[2nd April 1970]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் சார்பில் நம் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் "Industrial Development in Tamil Nadu" என்ற குறிப்பில் இரத்தினச் சுருக்கமாக 4, 5 தலைப்பு களின் கீழ் புரியும்படியாக விவரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. முதலில் 'பெரிய தொழில்கள்' என்ற தலைப்பில், மத்திய அரசால் நமது மாநிலத்தில் சென்ற 20 ஆண்டுகாலமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில் களைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பு தமிழ் நாட்டில் நாம் என்ன நினைத்தோம் என்பதைப்பற்றிச் சுருக்கமாக முன்னுரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு விவசாயம், அடுத்த தாற்போல் நூற்பு ஆலைகள் இந்த இரண்டையும் தவிர வேறு தெரியாது. நூற்பு ஆலைகளில் கிடைக்கின்ற நூலைப் பயன்படுத்தி, கைத்தறித் துணி உற்பத்தி செய்வது தமிழ் நாட்டில் வழக்கம். சுதந்திரம் வந்த பிற்பாடு சென்ற 20 ஆண்டுகாலமாக மத்திய அரசும் மாநில அரசும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் பலனாகவும், முன்னால் இருந்த தொழில் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்களின் சீரிய முயற்சியாலும் பல தொழில்கள் இந்த மாநிலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற் சியைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டுவருகிறது இன்றைய அரசாங்கம் என்பதைப் பார்க்கிறோம். 'செண்டிரல் செக்டார்'-இல் 11 தொழிற் சாலைகள் நமது மாநிலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஒவ்வொன்றையும் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருப் பதைவிட, அந்தத் தொழில்களால் நமது தமிழ் நாட்டில் என்னென்ன வேலைவாய்ப்புகள் அதிகமாகி இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதைவிட, அந்தத் தொழில்களைப் பக்க பலமாக வைத்துக்கொண்டு நாம் என்ன சிறு தொழில்களை ஆரம்பிப் பது என்பதைப்பற்றி ஆராய வேண்டும். இப்போது கடைசியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மதராஸ் ரிபைனரிஸிலிருந்து அந்தப் பகுதியில் பல சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று இந்தக் குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரே ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி என்னுடைய கவலையைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லாத் தொழில்களும், அவை எந்தத் துறையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந் தாலும் சரி, செண்டிரல் செக்டாராக இருந்தாலும் சரி, ஸ்டேட் செக்டாராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது பிரைவேட் செக்டாராக இருந் தாலும் சரி, எல்லாத் தொழில்களும் சென்னைச் சுற்றியே இருக் கின்றன. நான் விருதுநகருக்கு வர வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. தொழில்கள் பரவலாக இருக்க வேண்டும். தனியார் துறையைச் சேர்ந்த டி. ஐ. சைக்கிள்ஸ், டி. வி. எஸ். லூக்காஸ், அசோக் லேலன்டு என்று எவ்வளவோ தொழில்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் அம்பத்தூர் பக்கத்திலேயே குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த மாதிரியாக இருப்பதைப் பார்த்து, நான் பொறுமைப்பட்டுச் சொல்லவில்லை. அதனால் இங்கே ஜன நெருக்கடிப் பிரச்சனை, மற்ற பிரச்சனைகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோல கோவை பக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால், முன்பு கோவையில் டெக்ஸ்டைல் மில்கள் மட்டும் தான் இருந்தன. ஆனால் இன்று இண்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளக்ஸாக (Industrial complex) கோவை மாறியிருக்கிறது. விஸ்கோஸ் தொழிற்சாலை, பல்பு(Pulp)பாக்கடரி, மதராஸ் அலுமினியம் தொழிற்சாலை என்று மேட்டூரில் ஒரு தொழிற்சாலை, இந்த மாதிரி பல தொழிற்சாலைகள் அங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, நமது மாநிலத்தில் தொழிற் துறை விரிவடைந் திருக்கிறது என்பது உண்மைதான். அதே மாதிரியாக மாநிலத் துறையில் இப்போது 2, 3 தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆலங்குளம் சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை, அரக்கோணத்தில் Steel Casting Plant ஆகிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆனால் இதில் தொழிற் துறை அமைச்சரை ஒன்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன் கப்பலூரில் தொழிற்சாலை ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

5-20
p.m.

2nd April 1970] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

அது என்ன காரணத்துக்காகப் பயன்படப்போகிறது என்பதை விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுமார் 400 ஏக்கர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து மதுரையைச் சுற்றி விரிவான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுபற்றி இந்தக் குறிப்பில் விவரங்கள் தரப்படவில்லை. அந்த விவரங்களைத் தரவேண்டும், என்னென்ன வேலைகள் நடைபெறப் போகின்றன என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Small scale Industries, சிறு தொழில்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, சிறு தொழில் கார்ப்பொரேஷன் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து, அதில் 65 யூனிட்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறு தொழில் கார்ப்பொரேஷன் அவசியமாகச் செய்யவேண்டிய ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் விவசாயிகள் அக்ரிகல் சுரல் பம்புசெட்டுகள், மோட்டார்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏழை விவசாயிகள் அவைகளைத் தாலுக்காவின் தலைநகரத்திற்கு எடுத்துச்சென்று அங்கே விவரம் தெரியாத ஆட்களிடம் கொடுத்து, அவர்கள் ரிப்பேர் செய்வதற்கு மிக அதிகமான தொகை வசூலிக் கிறார்கள். ஆகவே அந்த விவசாயிகளின் வசதியைக் கருதி ஒவ்வொரு தாலுக்கா தலைநகரிலும் சிறு தொழில் கார்ப்பொரேஷன் சார்பில் ஒரு சர்வீஸ் ஸ்டேஷனை, ஓர்க்ஷாப்பை ஏற்படுத்தி உதவும்படியாகச் செய்தால், நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் அங்கே இருப்பவர்கள், பக்கத்தில் ரிப்பேர் செய்வதற்கு எந்தவித வசதிகளும் இல்லை என்பதனால், ஒன்றுக்குப் பத்தாகக் கட்டணம் வாங்கிக்கொண்டு ஏழை விவசாயிகளைச் சுரண்டுகிற (exploit) நிலைமை நீடிக்கும். ஆகவே உடனடியாக சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் ஒவ்வொரு தாலுக்கா தலைநகரிலும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

20 வருடத்திற்கு முன்பு கோவையில் பி. எஸ். ஜி. பம்பு செட்டு உற்பத்தியாகும் போது, நாங்கள் புருக் பம்புசெட்டு வாங்கிக் கொண்டிருந்தோம். பி. எஸ். ஜி., டி. பி. எப். பம்புசெட்டுகளை வாங்க மாட்டார்கள். இப்போது பம்புசெட்டு வேண்டுமென்றால், கியூ வரிசையில் நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் நன்றாக விருத்தி யடைந்து, இப்போது பம்புசெட்டுகளுக்கு டிமாண்டு அதிகமாகியிருக் கிறது. நமது மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பம்புசெட்டுகள் மத்திய கிழக்குப் (Middle East) பிரதேசத்துக்குப் போவதாக நான் கேள்விப்படுகின்றேன்.

இந்த மாதிரித் துறை வளர இந்தத் தொழில்களுக்கெல்லாம் நாம் ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதுடன், சிறு குடிசைத் தொழில்கள் பற்றியும் சொல்லப்படுகிறது. இதில் நாம் பாய், தொப்பி போன்றவற்றையெல்லாம் செய்தால், இவைகளுக்கு வெளி நாட்டில் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது; ஆகவே வெளி நாட்டிலிருந்து நிறைய ஆர்டர் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த மாதிரிக் குடிசைத் தொழில்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், 'டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி' என்று ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய முக்கிய நோக்கம் மத்திய மாநில அரசு கொடுக்கக்கூடிய மானியத்தை வைத்துச் சிறிய தொழில்கள் நடத்த வழிவகைகளை விளக்க வேண்டும். அந்தமாதிரிச் செய்தால் சாதாரண மக்களெல்லாம் பயன்பெறு வார்கள்.

'அண்டெவலப்டு ஏரியா' என்று ஒன்றிருக்கிறது. இந்த ஏரியாக் களிலே இருக்கிற மக்கள் ஒன்றும் தெரியாமல் எந்தவிதத் தொழிலிலும்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [2nd April 1970]

இல்லாமல் சுமமா இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்குத் தொழில் துறையின் மூலம் என்ன செய்ய முடியும் என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ரொம்ப முக்கியமாகும். உருத்தூர் பேட்டையிலிருந்து சமயபுரம்வரை உள்ள மக்கள் நடை யுடை பாவனைகளில் ஏதோ காட்டுமிராண்டிகளைப் போல இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கேயிருந்து எங்கேயும் போவதில்லை. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஒரு பிரயோஜனமுள்ள வேலையும் செய்யத் தெரியாது. இந்தமாதிரி மந்திரி அவர்களின் சொந்த ஊரான சிங்கம்புளியிலிருந்து சாயர்குடிவரை, அந்தப் பக்கத்திலிருக்கிற மக்கள் ஒரு தனிப்பட்ட அமைப்பாக இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரைச் சொல்லவில்லையே என்று சொல்லக் கூடாது. அங்கே ஆழக் கிணறுகள் தான் வேண்டும். ஆகவே கிராமப்புறங்களில் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி ஒட்டஞ்சத்திரம் என்ற இடத்திலிருந்து பல்லடம்வரை இந்தமாதிரித் தான் இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நம் மாநிலம் முழுவதும் சுற்றியிருக்கிறது. பீடபூமி மாதிரி இருக்கிறது. இதை நாம் வளம்பெறச் செய்ய வேண்டும். வானம் பார்த்த பூமியாகவுள்ள இந்த இடங்கள் நல்லமுறையில் முன்னேறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

5-20 p.m. *திரு எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக் கொள்கைக் குறிப்புப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று நிற்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த உடனே, தொழிலாளர்கள் தங்களின் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக, பல்வேறு கிளர்ச்சிகளைச் செய்தார்கள். அப்படி கிளர்ச்சி ஆரம்பிக்கப்பட்ட உடனே, எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், “இந்தக் கிளர்ச்சியின் காரணமாக, தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும்; அப்படி பாதிக்கப்பட்டால் வேலை வாய்ப்பை நாம் குறைத்துக்கொள்கிறவர்கள் ஆவோம்.” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையைப் பார்க்கும் பொழுது, 1969-ம் ஆண்டோடு 331 தொழிற்சாலைகள் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளன என்றும், இதன் விளைவாகக் கிட்டத்தட்ட 90690 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதிலேயிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பின்னால், பல தொழிற்சாலைகள் இங்கே ஏற்பட்டு வருகின்றன என்றும், அதுமட்டுமல்லாமல், பிற மாநிலங்களில் உள்ளவர்களும் தமிழ் கம் தான் தொழிற்சாலைகள் அமைக்க ஏற்ற இடமாக இருக்கிறது என்ற எண்ணம் கொண்டு இங்கே நிறைய வருகிறார்கள் என்பதும் தெளிவாகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், தொழில் துறையிலிருந்து மாநில அரசிற்கு வந்து கொண்டிருந்த வருமானம் என்னவென்று பார்க்கும் பொழுது, 1967-ல் 20.15 என்ற அளவிலே இருந்தது. 1967-68-ல் அது 21.02 சதவிகிதமாக உயர்ந்தது. 1968-69-ல் அது 21.93 சதவிகிதமாக உயர்ந்து வருகிறது. மாநில அரசிற்குத் தொழில் துறை மூலம் வருகிற வருமானம் ஆண்டுக்காண்டு உயர்ந்து கொண்டே வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது தமிழகத்திலே தொழில் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது என்பது நிரூபிக்கப்படுகிறது. மத்திய—மாநில அரசுகளைப் பொறுத்த வரையில், பொதுத் துறையில் மணலியில் பாறை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை ஏற்பட்டு 1969-லிருந்து பலவகை எண்ணெய்கள் அங்கே உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதன் விளைவாகச் சுத்தி செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலையில் கிடைக்கிற எண்ணெயைக் கொண்டு பல உபத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டாகியிருக்கிறது. இதற்கு அப்பால் அங்கே கிடைக்கக் கூடிய அடிப்படைப் பொருள்களைக் கொண்டு மற்ற ஒரு தொழிற்சாலை, தண்டையார்பேட்டையில் ‘இந்திய எண்ணெய்க் கூட்டு நிறுவனம்’ நிறுவ ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இவைகளின் விளைவாக, பொதுவாக மத்திய அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிற தொழிற்சாலைகளின் மூலமாக 50,000 பேர்

2nd April 1970] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தொழில் ஏற்படுகிற தென்றால், அதன் மூலம் ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது என்றால், அவர்களும் அவர்களின் குடும்பங்களும் பிழைப்பது மட்டுமல்ல; அவர்களால் உணவு விடுதி வைத்திருப்பவர்களும், சலவைத் தொழிலாளர்களும், சவரத் தொழிலாளர்களும் பிழைக்கிறார்கள், பலவகை கிறார்கள். இப்படி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்குக் காரணமாக இருக்கிற இந்தத் தொழில்களையெல்லாம் மத்திய அரசிடம் போராடிப் பெற்று தமிழகத்தில் நிறுவியதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே போல் உப்புத் தொழிலில் ஐந்து கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து 40 ஆயிரம் ஏக்கரில் உப்புத் தயாரிப்பதற்காகத் தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அதன் மூலம் வேறு பல உப தொழில்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதுவும் பாராட்டிற்குரிய ஒரு காரியமாகும்.

அடுத்து, சிறு சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் இருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலை பற்றிச் சில விஷயங்களை ஆராய்வதற்காக ‘நேஷனல் கமிஷன் ஆப் லேபர்’ என்ற கமிஷனை ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக இந்தப் பக்கத்திற்கு அமைக்கப்பட்ட குழுவில் முதலாளிகள் சார்பாக அதிகமான பேர்கள் இருந்தார்கள். அதில் திருவாளர்கள் பட், ராமச்சந்திரன், ராமச்சந்திர ராவ் போன்றவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் நம்முடைய நாட்டில் தொழில் வள சம்பந்தமாக விசாரணை நடத்தி, ஒரு அறிக்கை அளித்தார்கள். ஆனால் அது முதலாளிகளுக்குச் சாதகமான ஒரு அறிக்கையாகவே இருந்தது. இப்போது தொழில் நிலையைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, சற்று தொழிலாளர்கள் நிலைமையைப் பற்றிக் கவந்து பேசுவதற்கு அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதியளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலாளிகள் வேண்டுமானால், 3 லட்சம் ரூபாய் பணம் போட்டுத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால் தொழிலாளர்கள் இல்லாமல் அவர்கள் அந்தத் தொழில்களை நடத்த முடியாது. முன்பு தொழிலாளர் நல இலாகா அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு மாதவன் அவர்கள் சொன்னார்கள், ‘டிஸ்மிஸ் ஆன் தொழிலாளர்களை இன்னின்ன கோட்பாட்டிற்கு இணங்கித் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்’ என்று. இதைக் கண்டிக்கும் வகையில்

(Deputy Chairman in the Chair)

The suggestions that workers should not be dismissed even in cases of gross indiscipline and that the Government has no belief in the punishment of dismissal என்று 5, 6 கோட்பாடுகள். தமிழக அரசைக் கண்டித்தே இந்த அறிக்கை. Study Group of the National Commission on Labour கூறியது. அதிலே இருந்தவர்கள் எல்லாம் முதலாளிகளின் கையாட்கள், ஒரு தொழிலாளர் தலைவர் தவிர. ஆனால் இன்றையதினம் அதே முதலாளிகளின் கையாட்கள், ஆகா தமிழகம் எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா என்று பாராட்டுகிறார்கள். இதில் என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், இவர்கள் பாராட்டுவதையும் பொருட்படுத்தக் கூடாது, கண்டிப்பதையும் பொருட்படுத்தக் கூடாது. இந்த அரசுக்கு ஒரு கொள்கை இருக்கிறது, அதைத்தான் இந்த அரசு பின்பற்றுகிறது. முதலாளிகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்குச் சலவையாக இருக்கிறபோது, ஆகா இந்த அரசு எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது தெரியுமா என்று சொல்லுவார்கள். ஏதாவது தொழிலாளர்கள் பக்கத்தில் இரண்டு வார்த்தை பேசி விட்டால், இந்த அரசு எல்லாவற்றையும் கெடுத்து விடும் என்று மிரட்டுவார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், நீங்கள் அதைப் பொருட்படுத்தாமல், ஒரே கொள்கையோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். முதலாளிகள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்த

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [2nd April 1970]

தாமஸ் நமக்குள்ள கொள்கையின்படி நாம் நடந்து வந்ததன் காரணமாக இப்போது அமைதியை நிலை நாட்ட முடிகிறது. அதன் விளைவுதான் அவர்கள் நம்மைத் தேடி வருகிறார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் லா அண்டு ஆர்டரைக் காத்து வருகிறோம். இந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கையில், அது தெளிவாகிறது. இன்றைக்கு ஒரு வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது. அந்த வேலை நிறுத்தம்பற்றி முதல்வரும், தொழிலாளர் நல அமைச்சரும், தொழில் அமைச்சரும் இரண்டு மூன்று நாட்களாகப் பேசி எப்படி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை தேடித் தர முடியும் என்று முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளரும் நன்மை பெற வேண்டும். இண்டஸ்ட்ரிசும் நடக்க வேண்டும். அதே கொள்கையை இந்த அரசு தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் சில தொழிற்சாலைகளை நடத்துகிறது. குறிப்பாக இயந்திர செங்கல் தொழிற்சாலை திருமழிசையில் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற் சங்கத்திற்கு நான் தான் தலைவன். அங்கு ஒரு வேலை நிறுத்தம் நடந்தது, நான் மருத்துவமனையில் இருக்கிறபோது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தொழிலாளர் பிரச்சினைபற்றிப் பேசக் கூடாது, வேலை நிறுத்தம் செய்யக் கூடாதென்ற கொள்கை எனக்கோ, இன்றையதினம் இருக்கிற தொழில் அமைச்சருக்கோ இல்லை. இன்றையதினம் அவர்களை வரவழைத்துப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார்கள். அங்கு கூலி உயர்வு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து, ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாக இருக்கிறது. நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறது அந்தத் தொழில். நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது. ரூ. 70 லட்சம் மூலதன மீட்டிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 66,000 செங்கற்கள் செய்ய முடியும். ஆனால் இப்போது 40,000 தான் செய்கிறார்கள். என்னுடைய வேண்டுகோள் இதுதான். அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிற்சாலையில் பல்லாண்டு காலமாக முந்தைய அரசாங்கம் கடைப்பிடித்த கொள்கை தொடர்ந்து வருகிறது. அதை மாற்ற வேண்டுமென்று தொழில் அமைச்சரை நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது என்ன வென்றால், இண்டஸ்ட்ரியல் ஒர்க்கரா அல்லது அரசாங்க ஊழியரா என்ற நிர்ணயம் இல்லாமல் அங்கே இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஊதியம் நிர்ணயிப்பது, பஞ்சப்படி கொடுப்பது, ஆகியவற்றில் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு எப்படிப் பஞ்சப்படி ஏறியிருக்கிறதோ அப்படித்தான் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை நாம் ஆரம்பித்து விட்டோமானால், தனியார் துறையிலே எப்படி அடிப்படைச் சம்பளம் தரப்படுகிறதோ, எப்படி ஊதியம் தருகிறார்களோ, எப்படிப் பஞ்சப்படி தருகிறார்களோ, எப்படி லீவு வசதி தருகிறார்களோ, அப்படித் தான் செய்ய வேண்டுமே தவிர, அரசு ஊழியர்களைப் போல் பாவிக்கக் கூடாது. அவர்கள் தனியார் துறைத் தொழிலாளர்களாகக் கருதப்பட வேண்டும். அங்கே சில அதிகாரிகளை நியமிக்கிறோம். அவர்கள் தனிப் பயிற்சி பெற்றவர்களாகவே வருகிறார்கள். அந்தத் தனிப் பயிற்சி பெற்று வருகிற காரணத்தால், அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்கிறார்கள். மிக மோசமானவர்களெல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றித் தொழிலமைச்சர் அவர்களுக்கு நேரில் சொல்லியிருக்கிறேன். டெக்னீஷியன்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களைப் பொதுவாக 5 வருஷம், 6 வருஷம் அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிற்சாலையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். யாராவது அதிகாரியை யூகோஸ்லோவியாவிற்கோ, ரஷ்யாவிற்கோ, அமெரிக்காவிற்கோ அனுப்பி, அவர்களுக்கு ரூ. 2 லட்சம் செலவு செய்து அவர்கள் நிபுணர்களாக வந்து விட்டால், அவர்கள் செய்வதை நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள், They are indispensable, அவர்கள் இல்லாமல் தொழிற்சாலை நடக்காது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆக தனியார் துறையில் இருப்பது போல, சில கேட்டிஃகாரர்கள், நிபுணர்களை கான்ட்ராக்ட் பேசினால் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் தொழிலாளர் பிரச்சினை சம்பந்தமாகச் சட்டத்தில் எல்லாம் புருந்து விளையாட ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். ஒரு அதிகாரி என்னிடம் சொன்னார், “ஓவர்டைம்” வேலை வாங்குகிறதற்குப் பதில் அவர்களுக்கு ஓய்வு கொடுத்து விடலாம் என்றார். சட்டத்தில் அப்படி இல்லை,

2nd April 1970] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

“ஓவர்டைம்” வேலை செய்தால் பணம் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் போய்ச் சொன்னால் கூட, உங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிற காரணத்தால், தொழில் அமைதி அங்கே கெட்டு விடுகிறது. அதிலே நாம் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும். மிக அதிர்ச்சி தரக் கூடிய விஷயம், இது மாதிரித் தொழில் நடத்துகிற அரசு அதிகாரியிடம் நான் ஒரு முறை போய்ச் சொன்னேன். “அவசியமானால் தொழிலாளர்களைத் தண்டிப்பதில் என்ன முறையைக் கையாள் வேண்டும் என்பது பற்றி தின இதழில் வந்திருக்கிறது பாருங்கள்” என்று சொன்னேன். ஒவ்வொருவருக்கும் ஷிப்டரி ஷிப்ட் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், அவர்களுக்கு முதலில் சிறிய சிறிய தண்டனை கொடுக்க வேண்டும், அதற்குப் பின்னால் தான் கடைசியாக டிஸ்சிஸ், ரிபூவல் போன்றவைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அப்போது தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்த இன்றையத் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள், பத்திரிகையில் வந்தது. ‘லேபர் இன் பிரிட்டன்’ என்று ஒரு புத்தகம் வந்திருந்தது. இவைஇரண்டும் ஒரே நேரத்தில் எனக்குக் கிடைத்தன இரண்டையும் பார்க்கிறபோது, மிகப் பொருத்தமாக இருந்தது. அது மாத்திரமல்ல, டொனோவன் கமிஷன் என்று 1965ல் இங்கிலாந்தில் ஒரு கமிஷன் வைத்தார்கள். அவர்களுடைய சிபாரிசைப் பார்க்கும்பொழுது, இது இரண்டும் ஒன்று என்ற முறையில் இருந்தது. அந்த அதிகாரியிடம் வாதாடினேன். தொழில் சட்டத்தில் அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார். பிறகு தொழிலாளர்களைக் கூட்டி கூட்டம் போட வேண்டிய நிலை வந்து விட்டது. எனவே லேபர் பிராப்ளம்ஸைக் கவனிப்பதற்கு, தனியாக நிபுணத்துவம் வாய்ந்த, சட்டங்கள் தெரிந்தவர்களை நியமித்து அவர்களுக்காக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, ஓர்க்கர்ஸ் எஜுகேஷன் ஸ்கீமுக்கு நல்ல முறையில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் பார்த்தேன். டிரான்ஸ்போர்ட்டும் ஒரு இண்டஸ்ட்ரிதான். அங்கு இந்த ஸ்கீம் உள்ளது. அந்தப் பணம், என்னைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு கிரிமினல் வேஸ்ட் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. பொதுவாக வேஜ் பிச்சேஷன், எப்படி ஊதியம் அமைக்க வேண்டுமென்பதற்குச் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. Industry-cum-region-cum-paying capacity of a particular industry இது தான் சுப்ரீம் கோர்ட் டெசிஷன். நான் சொல்ல விரும்பாத ஒரு இதழ் Express Newspapers Ltd. vs. Union of India வில் சுப்ரீம் கோர்ட் டெசிஷன். அது அவர்களுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கும். இருந்தாலும் அந்தச் சுப்ரீம் கோர்ட் டெசிஷனில் சொல்லப்பட்டிருப்பது.

The main consideration which has to be borne in mind in measuring a particular industry's capacity to pay is that particular industry should be able to maintain production with efficiency. The fixation of wages should be such that large scale movements of labour from one industry to another are avoided and employment at each industry at all existing levels is not only maintained, if possible. Wide disparity in wages will inevitably lead to movement of labour and consequent unrest in other industry.

இங்கே இருக்கக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையில் அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 100 கொடுத்து, பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலையில் ரூ. 150 என்றால், இங்கே இருக்கக் கூடியவர்கள் அங்கே ஓடி விடுகிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் தொடர்ந்து தொழிலாளர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இவ்வளவு மூலதனம் போட்டிருக்கிறோம், “ரிடர்ன் ஆன் காபிடல்” என்ன, “பிராபிட் பிபோர் டாக்சேஷன்” என்ன, டிவிடெண்டு என்ன கொடுத்திருக்கிறோம், “லாஸ்” எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது, “வேஜஸ்” எந்த அளவு உயர்ந்திருக்கின்றது, இந்த “இண்டஸ்ட்ரி” எவ்வளவு கொடுக்க முடியும் என்று யார் “எஜுகேட்” பண்ணுகிறது? இருக்கிற “வர்க்கர் எஜுகேஷன் ஸ்கீம்” அதைச்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [2nd April 1970]

செய்வதில்லை. அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அந்தச் சிலபசை மாற்ற வேண்டும். அதைத் தொழிலாளர்கள் தெரிந்து கொண்டால், அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியது எவ்வளவு என்பதைப் புரிந்துகொள்வார்கள். தொழில் அமைதி ஏற்படும். இங்கே எவ்வளவு கொடுக்கக் கூடுமோ அவ்வளவு மானேஜ்மெண்டுகள் இருக்கின்றன. கொடுக்க வேண்டியதை வாங்காமல் விட்டு விட்டுப் போகக் கூடிய தொழிற் சங்கங்களும், தொழிலாளர் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்னொன்று சொல்ல வேண்டும். இது மாதிரி விஷயத்தில் அதிகப் பணம் செலவானாலும், நிபுணர்களை நியமித்து, தொழிலாளர்களுக்கு அந்த நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். மானேஜ்மெண்டு தொழிற்சாலை எப்படி நடத்துவது, எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். நேற்றைய தினம் ஒரு கட்டிடம் இருந்தது, இன்றைக்கு 3 கட்டிடம் வந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறவர்கள், அதற்கு எத்தனை லட்சம் கடன் வாங்கினார்கள், எப்படிச் கட்டினார்கள் என்று சொல்லுவதில்லை. அதே நேரத்தில் முதலாளிகளும் நாம் தான் பணம் போட்டிருக்கிறோம், இவர்களுக்கு என்ன கொடுக்கிறது, தொழிற் சங்கத்திற்குப் போட்டியிட்டால் அவர்கள் பெயரையே எழுதாதே, வெளியே சொல்லாதே என்றெல்லாம் தடை பண்ணக் கூடிய அளவு முதலாளிகள் இன்னும் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். எனவே தொழில் வளர வேண்டும், தொழிற் சங்கங்கள் வளர வேண்டும். தொழிலாளர்களை நாம் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் இதை நல்ல முறையில் அணுகுவதற்கு இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். தொழில் அமைதியைக் காப்பதற்குப் பல்வேறு காரியங்களில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அரசுத் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், நான் இரண்டு மூன்று கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளில் தலைவனாக இருக்கிறேன். இரண்டு ஸ்பின்னிங் மில்சில் தலைவனாக இருக்கிறேன். அங்கெல்லாம் என்னென்ன வகையிலே உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், லாபத்தை ஈட்டுவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும், புரட்டிவிட்டி. அதிகமாக என்ன செய்ய வேண்டும், என்பதற்கெல்லாம் அரசு யோசனை சொன்னால், நூற்றுக்கு நூறு அதைச் செயல்படுத்தி, தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவில் ஊதியத்தை அதிகமாகப் பெற முடியுமோ அதை வாங்குவதற்கு நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கு மற்ற தொழிலாளர் தலைவர்கள் முன்வர வேண்டும். தொழில் அதிபர்களைப் பொறுத்த வரையில், அந்தக் காலத்தில் 20% டிவிடெண்டு வந்ததை நினைக்கிறார்கள். இப்போதும் அதே 20% டிவிடெண்டு வரவேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் லாபத்தின் அளவைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நேஷனலைசேஷன், சோஷலிசம் எல்லாம் வகுறை காலம் இது இப்போது லாபத்தை, பிராஃபிட் மார்ஜினைக் குறைத்துக்கொள்வதற்கு முதலாளிகள் முன்வர வேண்டும் என்று கூறி அந்த அளவுக்குத் தமிழ்நாடு அரசிற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: There are five more hon. Members to speak and the Hon. Minister will have to reply to the discussion. The House will rise at 7 O'clock. I request the hon. Members to co-operate with me and to restrict their speeches to 10 minutes.

*திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் நம்முடைய மாநில அரசினுடைய தொழில் கொள்கையை வரவேற்றுப் பேசினார்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக எவ்வளவு தொழில்கள் அதிகப்பாட்டிருக்கின்றன, அந்தத் தொழில்களில் எவ்வளவு முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முதலீடு எவ்வளவு அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டினார்கள். நான்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [2nd April 1970]

இந்தத் தொழிற் கொள்கைக் குறிப்பில் பேசும்போது, நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களை முக்கியமாகப் பாராட்ட வேண்டுமென்ற நினைவோடு வந்தேன். மிக நல்ல முறையில் இந்தத் தொழில் துறையை அவர்கள் நிர்வகித்து வருகிறார்கள் என்று தமிழகம் முழுவதும் பேசப்படுகிற அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற கருத்தோடு. அந்த முனைப்போடு இங்கு வந்தேன். நேற்றுக்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் 45 வயதுக்குள்ளாக இருக்கிறவர்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் செயல் திறமையோடும் காரியம் ஆற்றுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டதைப் போல, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வயது குறைந்தவர்களாக இருந்தாலும், சிறந்த முறையில் தொழில் துறையை நடத்துகிறார்கள் என்று பாராட்ட வந்த எனக்கு திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் பேசிய பிறகு, அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுவதா பாராட்டாமல் இருப்பதா என்ற சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டது. முதலாளிகளைப்பற்றி எல்லாம் பேசினார்கள். சுதந்திரக் கட்சி என்றாலே, அவர்கள் முதலாளிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறவர்கள் என்ற பெயர் வந்துவிட்டதால், தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டினால், அவர் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறார் என்ற கருத்தில் அவர்மீது பழி வந்து சேருமோ என்ற நினைப்பில் பாராட்டுவதா வேண்டாமா என்ற இக்கட்டான சூழ்நிலை எனக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் என்ன நினைத்தாலும் நினைக்காவிட்டாலும், என் உள்ளத்திலே உள்ளதைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற காரணத்தால், இந்த அரசைப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்கிறேன். தமிழக அரசு சிறு தொழில்களுக்கு ஒரு வாரியத்தை அமைத்து, அதன்மூலம் கிட்டத்தட்ட இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் பல தொழில்களை ஆரம்பிக்க இருப்பதாக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பேரவையில் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு முன் பேசிய திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் இராமனாத புரம் மாவட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, மற்ற மாவட்டங்களைப் பார்க்கும்போது, அந்த மாவட்டம் தொழில் துறையில் பின் தங்கியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகையால் இந்த ரூபாயில் பெரும் ஊடுதியைத் தங்கள் மாவட்டத்திற்குச் செலவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டார்கள். உண்மையில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் சொல்வதென்றால், மற்ற எல்லா மாவட்டங்களையும்விட தஞ்சை மாவட்டம்தான் பின்தங்கிய, தொழில் துறையில் வளராத. ஒரு மாவட்டம். தஞ்சாவூரில் உள்ள பெரிய தொழில்கள் இரண்டுதான். ஒன்று, வடபாதிமங்கலத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலை, மற்றது தஞ்சாவூரில் இருக்கிற நூற்பு ஆலை. இவை தவிர பெரிய தொழில் எதுவும் அங்கு இல்லை. அந்த மாவட்டத்தில் சிறு சிறு ஆலைகளைத் தனிப் பட்டோர் வைத்திருக்கின்றனர். அவையும் திருவாரூரில் ராட்சஸ அரிசி ஆலை ஆரம்பித்த பிறகு, வேலை இல்லாமல் இருக்கின்றன. இராமனாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், லிருதுநகர், சிவகாசி போன்ற இடங்களில் உள்ள தொழில் வளர்ச்சி தஞ்சை மாவட்டத்தில் கிடையாது. ஆகையால் அந்த இரண்டு கோடி ரூபாயில் பெரும் பகுதியை எங்கள் மாவட்டத்திற்குக் கேட்டால், அமைச்சர் அவர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முன்பு தொழில் வளர்ச்சிக் கருத்தரங்கு ஒன்றில் பேசும்போது, நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 1½ கோடி ரூபாய் எங்கள் மாவட்டத்திற்குச் சொந்தமான பணம் இருக்கிறது. பழைய டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு ஒரு ரயில்வே லைன் நடத்தியது. அப்போது ரயில்வே செஸ் என்று வகுவித்த பணம் ரூ. 1½ கோடி 15 ஆண்டுகளாகத் துருப்பிடிக்கிற நிலையில் செலவு செய்யப்படாமல் தஞ்சையில் இருக்கிறது. அந்த 1½ கோடியைத் தஞ்சையில் தொழில் வளருவதற்கான முறையில் செலவு செய்தால், அந்த மாவட்டம் முன்னேற வாய்ப்பு ஏற்படும். அரசில் இருக்கிறவர்கள் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள், “தஞ்சை ஜில்லாக்காரர்கள் பிற்போக்கானவர்கள்; அவர்கள் தொழில் துறையில் முதலீடு செய்வது கிடையாது,” என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு முக்கிய காரணம் தஞ்சையில் முதலீடு செய்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [2nd April 1970]

வதற்குப் பணம் இல்லை. என்னுடைய கணக்குப்படி தஞ்சையில் 30 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிற பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் என்பவர்கள் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவில் 150க்கு மேல் இருக்கமாட்டார்கள். 30 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் ஆண்டுக்கு ரூ. 5000க்கு மேல் வரும்படி கிடைக்கும். அவர்களுக்குத்தான் கையில் பணம் இருக்கும். ஆகையால் பணம் போட முடியாத நிலையில் தஞ்சையில் தொழில் வளர்ச்சி பெறவில்லை என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு அரசாங்கம் வைத்திருக்கிற இரண்டு கோடி ரூபாயில் பெரும் பகுதியைத் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குச் செலவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் தஞ்சைக்கே உரியதாக இருக்கின்ற அந்த ரூ. 1½ கோடியை அங்கே தொழில் வளருவதற்குச் செலவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசைப் பாராட்டுவதற்கு மற்றொரு காரணம் இந்த அரசு கூட்டுத் துறையில் இயங்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுத் துறையில் தொழில் இருப்பதா அல்லது பிரைவேட் சேக்டாரில் இருப்பதா என்று உயிரற்ற வாத்ததை. வேதாந்தத்தைப் பேசிக்கொண்டிருக்கலாமே தவிர, நாட்டில் தொழில் வளர வேண்டுமென்றால், எந்தத் துறையாக இருந்தாலும், அது வளர்ந்தால்தான், நாட்டு மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். வறட்டு வேதாந்தம் பேசுவதில் பயனில்லை. பொதுத் துறையில் தொழில் நடக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஒரு கட்சிக்காரர்கள் அடிக்கடி தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிற தொழில் மோசமானது என்று கூறுகிறார்கள். இந்த நாட்டில் இன்றிருக்கிற நிலைமையை உள்ளபடியே பார்த்தால், பொதுத் துறையில் நடைபெறுகிற தொழில்கள் பெருத்த நஷ்டத்தோடு நடப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதனால் அரசாங்கம் போட்ட பணத்திற்கும் மக்கள் பணத்திற்கும் அங்கே வேலை செய்கிறவர்களுக்கும் பலன் ஏற்படாமல் போய் விடுகிறது. பாராளுமன்றத்தில் வெளியிட்ட அறிக்கை ஒன்றில் 1968 மார்ச்சு முடிய எவ்வளவு பணம் பொதுத் துறையில் போட்டார்கள் என்பதைப் பற்றிய கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 4000 கோடி ரூபாய் அளவில் பணம் போட்டதில் வந்திருக்கிற நஷ்டம் ரூ. 431 கோடி என்று பாராளுமன்றத்தில் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 431 கோடி நஷ்டம் என்று சொன்னால், நஷ்டமாகி யிருப்பது பொதுமக்களின் வரிப் பணம்தான் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. இந்திய மருத்து தயாரிப்பு நிறுவனத்தைச் சர்க்கார் நடத்துகிறார்கள். அதில் 1968-69 முடிய ஏற்பட்ட நஷ்டம் ரூ. 9 கோடியே 11 லட்சம். பஞ்சாபில் சண்டிகார் என்ற இடத்தில் விஞ்ஞானக் கருவிகளுக்கான ஆய்வுக்கூடம் நடத்துகிறார்கள். அதில் வேடிக்கை என்ன வென்றால் கிட்டத்தட்ட ரூ. 5 கோடி அளவுக்குப் பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் உபகரணங்களை வாங்கி அவை அவ்வளவும் உபயோகத்திற்குப் பயன்படாமல் துருப்பிடிக்கிற நிலைமையில் இருப்பதாகவும், இப்போது அவற்றில் பொறுக்கி எடுத்தாலும்கூட ரூ. 25 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட உபகரணங்கள் வீணாகப்போனதாகவும் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி அரசாங்கம் நடத்துகின்ற தொழில்கள் மூலம் மக்களின் வரிப் பணம் எவ்வளவு எப்படியெல்லாம் வீணாகிறது என்று சொல்லத் தேவையில்லை. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ராட்சஸ அரிசி ஆலையில் 1966ம் ஆண்டு அரிசியைப் புழுங்கவைப்பதற்காக இரண்டு லட்சம் ரூபாய்செலவில் பாய்லர் ஒன்று வாங்கிப் போட்டார்கள் என்று கூறப்பட்டது. அதைப்பற்றிக் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரிடம் இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்கு நிறுவப்பட்ட அந்தப் புழுங்க வைக்கும் பாய்லர் 1970ம் ஆண்டு வரையில் எந்த விதமான வேலையும் செய்யாமல் இருக்கிறதே என்று கேட்டேன். சென்ற ஆண்டு கடைசியில் புயல் ஏற்பட்டு அதன் மேலேயிருந்த தகரம் விழுந்துவிட்டதால் இன்னும் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளையெல்லாம் நான் எதற்குக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், தனிப்பட்டவர்கள் நிறுவனங்களில் இதுபோன்று 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஏதாவது ஒரு இயந்திரத்தை வாங்கிவைத்து, அது வேலை

2nd April 1970] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

செய்யாமல் இருக்கிறது என்றால், அதற்காகக் கவலைப்படாமல் சும்மா இருக்கமாட்டார்கள். 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு வட்டி நஷ்டமாகிறதே என்ற முனைப்போடு அதற்கு வேண்டிய வேலையைச் செய்வார்கள். அதன் காரணமாகத் தொழிலில் இலாபம் வரும். அதன் காரணமாக அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நண்பர் திரு. இராகவானந்தத்தைப் போன்ற தொழிற் சங்க வாதிகள் அதிக போனஸ் கேட்கக்கூடிய வழி ஏற்படும். ஆனால் அரசாங்கத்தில் உள்ள தொழில்களைப் பார்த்தால், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் இன்றையதினம் நஷ்டமாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு என்று வாங்கப்பட்ட பொருள்களும் இயந்திரங்களும் வீணாகிப் போகிற நிலைமையைத் தான் பார்க்க முடிகிறது. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் பயனில்லை. வரி கொடுக்கிற இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் பயனில்லை. இதை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால், உடனே இவர்கள் எல்லாம் முதலாளிகளின் கையாட்கள். முதலாளிகளின் கைக்கூலிகள் என்று வேதாந்தம் பேசலாம். ஆனால் நாட்டு நடப்புக்கு இந்த நிலைமைகள் நல்லதல்ல என்பதைத் தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை யெல்லாம் நல்ல முறையில் புரிந்து கொண்டு நம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பேரவையில் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலை ஒரு கூட்டுத் துறையாக, தனியார் துறையும் பொதுத் துறையும் இணைந்த ஒரு துறையில் நடத்த வேண்டும் என்றார்கள். நாட்டு மக்களுக்கு எது நன்மை என்று பார்க்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காகத்தான் நான் அவரைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று சொன்னேன். நான் பாராட்டுவது தவறு என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதமாட்டார்கள் என்றும் எண்ணுகிறேன்.

இதோடு இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், தொழில் துறை சுமுகமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அண்மையில் ஒரு சில இடங்களில் திட்டமிட்ட அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதையும் நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அதில் ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் இங்கே நான் குறிப்பிட்டுவிட்டு முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னைக்குக் உள்ள ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸ் தொழிற்சாலையில் சென்ற 19-ம் தேதியன்று வடநாட்டிலிருந்து சில எம்.பி.க்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையைப் பார்வையிடுவதற்கு என்று வந்திருந்தார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையைப் பார்வையிட்டுக்கொண்டு வரும்போது, அங்கே இருந்த ஒரு சில தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய துணிமணிகளையெல்லாம் களைத் தெறித்துவிட்டு பிறந்த மேனியாக நின்றுகொண்டு, அந்த எம்.பி.க்கள் அருகில் வரும்போது, "எங்களுக்குத் துணிமணி போனஸ் வேண்டும்", "அதிகப் பணம் வேண்டும்" என்று கோஷம் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்தி "இந்து" பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்கிறது. அதை மட்டும் நான் இங்கே படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

"On 19th January 1970, some Members of Parliament visited our Factory, and during their visit workers in the Machine Shop stripped themselves to bare nakedness and wrote slogans on the Shopping floor: give us dress; give us bonus; M.Ps. go back."

5-50

திரு எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, அந்தத் தொழிற் p.m. சங்கத்தினுடைய தலைவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரே இடங்களில் ஒரு சில கட்சிக்காரர்களால் நடத்தப்படுகிற சங்கங்கள் இம்மாதிரி துர்பாக்கியமான நிலையில் தம் தொழிலாளர்களை நடத்திச் செல்கிறது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். இது இந்த

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[2nd April 1970]

மாநிலத்திற்கே பெரிய அவப்பெயரைக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். இந்த நிகழ்ச்சியை “அசிங்கமான” என்ற வார்த்தையிட்டு அழைத்தால்கூட, அது தவறாக இருக்காது என்றே கருதுகிறேன். தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தைப் பார்த்து, “எங்களுக்கு அதிகப் பணம் தாருங்கள்; துணிமணி வாங்கப் பணம் தாருங்கள்,” என்று தங்கள் கோரிக்கைகளை வைத்துக் கேட்கலாம். ஆனால் ஒரு தொழிற்சாலையைப் பார்வையிடுவதற்காக என்று ஒரு சில எம்.பி.க்கள், அதுவும் பெண்மணிகளோடு வந்திருக்கிற நேரத்தில், இப்படித் தொழிலாளர்கள் நிர்வாகமாகக் காட்சியளித்துக்கொண்டு கோஷம் எழுப்புவது என்றால், அதைவிட மானக்கேடான, அசிங்கமான, மோசமான, துர்பாக்கியமான நிலைமை வேறு எதுவும் இருக்கமுடியாது. இதனால் தமிழ் நாட்டுக்கே அவப்பெயர் ஏற்படும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.” இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் நம் அரசு. இனியும் நடைபெறவொட்டாமல் தடுக்கவேண்டும். தடுப்பது மட்டுமல்லாமல் இந்த நாட்டின் பெயரை நன்முறையில் காப்பாற்ற வேண்டும். அதன் மூலமாக நம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் நல்ல பெயரெடுத்து இந்த மாநிலத்திற்கும் தனக்கும் மேலும் சிறப்பான பெயரைத் தேடித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு எம். எத்திராஜுலு: மாண்புமிகு உதவித் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தொழிற்கொள்கைபற்றி நடக்கிற இந்த விவாதத்தில் நானும் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். தொழிற் துறையில் தமிழ்நாடு சிறந்த முன்னேற்றமடைந்திருந்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சியின் போது ஒரு நாளைக்கு இரண்டு தொழிற்சாலைகள் வீதம் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கொண்டு வந்ததை, அயல்நாட்டிலிருந்து வந்தவர்களால் லாபகூட வெகுவாகப் புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியானது தமிழகம் தொழிற் துறையில் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்று பெரிதும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட்டது. தொழில் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிதும் தேவைப்படும் மின்சார வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள், ரோடு வசதிகள் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் உருவாக்கி இவையனைத்தும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்பட்டால் தான், தொழிற்துறை நன்கு முன்னேற்றமடையும் என்று அதற்கு ஆவனவெல்லாம் செய்து தந்தார்கள். அதன் காரணமாக, தமிழகத்திற்கே தொழிற் துறையில் ஒரு பெரிய பெருமை ஏற்பட்டிருந்தது. அதை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தொழிற்துறை அமைச்சராக இருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகப் பாராட்டி யிருப்பதற்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த 2 வருடமாய் தொழிற் துறையில் ஒரு மந்தநிலை ஏற்பட்டது. அரசுகோணத்தில் வார்ப்பட்டத் தொழிற்சாலை வரும் என்றார்கள். இன்றுவரை வந்தபாடிಲ್ಲ. அதேபோல் ஆலங்குளத்தில் டால்மியா கிமிண்ட் தொழிற்சாலை வரப்போகிறது. வரப்போகிறது என்று இன்னும் சொல்லிக்கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் ஏன் உடனடியாக எடுத்து நடத்த முடியவில்லை என்பதற்கான காரணம் தெரியவில்லை. இந்த அரசைச் சார்ந்தவர்கள் ஒரு புதிய “பாலிசி” ஒன்றைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், தமிழ் நாட்டில் மத்திய சர்க்காரால் ஆரம்பிக்கப்படும் எந்தத் தொழிற் சாலையிலும் இந்த மாநில சர்க்காருக்குப் பங்கு வேண்டும் என்று கோருவது. அடுத்து, தொழில்களைத் தனியார் துறையிலும் ஆரம்பிக்குலாம், பொதுத் துறையிலும் ஆரம்பிக்கலாம், அல்லது தனியார் துறையும் பொதுத்துறையும் கூட்டாகச் சேர்ந்து கூட்டுத் துறையிலும் தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற பரந்த மனப்பான்மையோடு நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் உண்மையிலேயே வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தக் கருத்தையெல்லாம் ஆட்சி தொடங்கி 3 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தேர்தல் வர இருக்கும் நேரத்தில்

2nd April 1970]

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

தானே சொல்லுகிறார்கள் என்று தான் கொஞ்சம் வருத்தப்படுகிறேன். புதிய ஆட்சிப் பொறுப்பை தி.மு.க. ஏற்ற உடனே இவைகளை யெல்லாம் சொல்லியிருந்தால், அது ரொம்பவும் வரவேற்கத் தகுந்தவையாகும். மற்றுமொன்றையும் சொன்னார்கள். அயல்நாட்டிலிருந்து இங்கே தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து தொழில் ஆரம்பிக்க யாரேனும் முன் வருவார்களானால், அவர்களுக்கு நல்ல இடத்தைக் கொடுத்து தொழில் ஆரம்பிக்க சகல சௌகர்யங்களையும், உதவிகளையும் இந்த அரசு செய்து கொடுக்கும் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனாலும் இன்னொன்று குறிப்பிட்டார்கள், அதைத்தான் நான் நம்பவில்லை. அதாவது வடநாட்டிலிருந்து வருகிற டாட்டா, பிரீலா போன்றவர்களுக்கும் இங்கே தொழில் ஆரம்பிக்க இடம் உண்டு என்றார்களே. அதைப்பற்றித்தான் நான் சந்தேகப்படுகிறேன். ஏனென்றால் காலமெல்லாம் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லியே தான் இந்த ஆட்சியையே கைப்பற்றினார்கள். இன்றைய தினம் அவர்களைப் பார்த்து, “வாருங்கள் வாருங்கள், உச்சியுங்கள், மாலை அணிந்து கொள்ளுங்கள், உங்களாலான உதவியைச் செய்யுங்கள், உங்கள் பணத்தைப்போட்டு தொழில் ஆரம்பியுங்கள். உங்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் நாங்கள் செய்கிறோம்!” என்று சொல்லுவது என்பதைத்தான் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வடநாட்டு ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த தி.மு.க. கொள்கை இன்றையதினம் என்னவாயிற்று என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் மொழி வேண்டாம் என்று சொன்ன கொள்கை என்னவாயிற்று? இன்றையதினம் அவர்கள் பணம் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லுகிற நிலை இப்போது எப்படி அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் அறிய விரும்புகிறேன். அரசின் கொள்கையில் எப்படி இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டது? இன்றைய தினம் வடமாநிலத்திலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு எல்லாம் விழா நடத்துகிறார்கள். மத்திய அரசிலிருந்து வருகிற உள்துறை அமைச்சர் போன்றவர்களைக் கொண்டு எனது மதிப்புக்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அண்ணாதுரை அவர்கள் சிலையைத் திறக்க வேண்டி ஏற்பட்டதே என்று தான் வருத்தப்படுகிறேன். வேறு யாராவது அந்தச் சிலையைத் திறந்திருந்தால் என்ன? தொழிலாளர் தலைவர், நண்பர் திரு. இராகவானந்தம் திறந்திருந்தால் நான் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேன். அல்லது அவருக்குப் பின்னால் அமர்ந்திருக்கிற நண்பர் திரு. டி. கே. சண்முகம் அவர்கள் அந்தச் சிலையைத் திறந்திருந்தால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்வேன். ஆனால் காலமெல்லாம் வெறுத்துப் பேசிய வடநாட்டு அமைச்சரைக் கொண்டு வந்து இங்கே சிலையைத் திறக்க வைத்திருக்கிறார்கள். உங்கள் கொள்கை யெல்லாம் காற்றில் பறந்துவிட்டதா?

திரு வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் புதிய தலைவராக வடஇந்தியாவைச் சேர்ந்தவர் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டால், அதை அவர் வரவேற்பாரா எதிர்ப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு எம். எத்திராஜுலு : எனக்கு இருக்கிற இந்தக் குறைவான நேரத்தில் பதில் சொல்ல முடியாது? அப்படி அவர்களெல்லாம் இங்கே வந்து தொழில் நடத்துவதற்கான வாய்ப்பினை அளிப்பதுபற்றி நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் விரிவாகச் சொல்லி யிருப்பதை வரவேற்க வேண்டியதுதான். மற்றொன்றையும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். “தமிழ்நாட்டிலே வெட்டினால் வெள்ளி, தட்டினால் தங்கம்” என்று. அப்படியிருக்கிற நாடுதான் இந்த நாடு. ஆனால் ஏன் அவைகள் எல்லாம் வெட்டி எடுக்கப்படவில்லை? “ஸ்டேட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டெவலப்மெண்டு கமிட்டி” என்று ஒன்றைப் போட்டார்கள். எங்கே இருக்கிறது தங்கம், எங்கே இருக்கிறது வெள்ளி என்று இதுவரை ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்ததா? அந்தக் கமிட்டி தாங்குகிறதா?

[2nd April 1970]

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி கண்டு பிடிக்காது. ஜியலாஜிக்கல் டிபார்ட்மெண்டு தான் இவைகளைக் கண்டு பிடிக்கும்.

திரு எம். எத்திராஜுலு : ஸ்டேட் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும், கனிப்பொருள்கள் இருக்கின்றனவா, இல்லையா என்று ஆராய ஜியலாஜிக்கல் டிபார்ட்மெண்டையாவது இதுவரை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறதா என்று அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : நீலகிரிக்குப் பக்கத்தில் தங்கம் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகவும், ஆனால் அது போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்றும், கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் தான் பத்திரிக்கையில் கூட செய்தி வந்தது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : பொதுத் தேர்தலின் போது நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைப் போல் தான் இதுவும் இருக்கிறது. பிரச்சாரம் செய்கிறீர்களே, அந்த நிலைக்கு ஒப்ப தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று தான் இதையெல்லாம் நான் குறிப்பிடுகிறேன்...

அந்த நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டாம் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கோவையில் 27 மில்கள் மூடியிருந்தன. அவற்றைத் திறப்பதற்காக டெக்ஸ்டைல் மில் கார்ப்பொரேஷன் வைத்தார்கள். நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிதீவிரமாக ஈடுபட்டார். நானும் அவருடைய தீவிரத்தைக் கண்டு 27 மில்களையும் திறந்து விடுவார் என்றுதான் நினைத்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு 15 மில்கள் திறக்கப்பட்டு, மீதியுள்ள 12 மில் தொழிலாளர்கள் தெருத்தெருவாக அலைந்து பிச்சை எடுக்கின்ற நிலை இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருக்கின்றது. நான் அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றித்தான் கவலைப்படுகின்றேன். அவர்களுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்த்து வைக்கவில்லையே என்ற கவலைதான் எனக்கு. நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு இராகவானந்தம் அவர்கள் இதைப்பற்றி ஒன்றுமே பேசவில்லை.

திரு எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, நான் அதைப்பற்றிப் பேசாததற்குக் காரணம், மில்கள் மூடப்பட்டதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள். அந்த மில்களில் கிடைத்த லாபத்தைத் திரும்ப அதிலேயே முதலீடு செய்யாமல், வேறு தொழில் களில் போட்டு மறைத்த காரணத்தால், கார்ப்போசிட்டு மில்கள் வைக்காமல் போனதால் மூடப்பட்டன. அவைகளைத் திறக்க நாங்கள் தொழில் கார்ப்பொரேஷன் வைத்திருக்கின்ற போது கண்டித்துக் கொண்டிருந்தால் எப்படியிருக்கும் என்பதால் தான் நான் அதைப் பற்றிப் பேசவில்லை.

திரு எம். எத்திராஜுலு : 27 மில்களை மூடியது எங்கள் காலத்தில் அல்ல. எங்கள் காலத்தில் 6 மில்தான் மூடப்பட்டிருந்தது. மீதி எல்லாம் உங்களுடைய காலத்தில்தான் மூடப்பட்டிருந்தது. ஆட்சியை ஏற்றுக்கொண்ட நீங்கள் 27 மில்களை எப்படியாவது திறந்திருக்க வேண்டும்.

பெபிடி சேர்மன் : “நீங்கள்” என்று சொன்னால், அது சேர்மனைக் குறிக்கும்.

திரு எம். எத்திராஜுலு : திருத்திக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு மூடப்பட்ட மில்களின் தொழிலாளர்கள் தெருத்தெருவாக அலைந்து

2nd April 1970]

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழகத்தில் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் 12 இருக்கின்றன. இன்னும் மூன்று ஆலைகள் ஆரம்பிக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவைகள் தேசியமயம் ஆக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னால், அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடியாது. இந்த ஆலைகளில் எல்லாம் தங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்களை டைரக்டர்களாகப் போடுவதுதான் இந்த ஆட்சியின் வேலையாக இருக்கிறது. நாட்டுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்றால் நீதியைப் பின்பற்ற வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தால், காங்கிரசுக்காரர்களை அந்த ஆலை நிர்வாகத்திலிருந்து தள்ளுவது, கம்யூனிஸ்டுகள் ஆட்சிக்கு வந்தால் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களை வெளியே தள்ளுவது, என்பது நேர்மையா? நீதிதானா? கூட்டுறவு ஆலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், வேண்டுமென்றே அதற்கு “டைம்” கொடுத்து, நோட்டீஸ் கொடுத்து, அதிகாரிகளை மிரட்டி எங்கள் ஆட்களைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தாயா இல்லையா என்று கேட்டுப் போடுவது என்றால் இதுதானா நீதி? நான் தொழில் அமைச்சரிடத்தில்.....

திரு சி. பி. நற்றரசு : காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எங்கள் கழக நண்பர்களைப் போட்டீர்களா?

திரு எம். எத்திராஜுலு : எங்கள் ஆட்சியில் நீதியையும், நேர்மையையும் கடைப்பிடித்து 20 ஆண்டுகள் தள்ளினோம். இந்த ஆட்சி 3 ஆண்டு களுக்குமேல் தள்ளாது. 1972-ல் நிச்சயம் கிடையாது.

திரு எஸ். ராகவானந்தம் : உங்களுக்கு 20 இடங்கள் கூட கிடைக்காது.

திரு எம். எத்திராஜுலு : நான் தொழிலமைச்சரைக் கேட்கிறேன். நாம் செய்கின்ற காரியத்தை அடுத்து வருபவர்கள் பார்த்துச் சிரிக்க மாட்டார்களா என்று நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் கட்சித் தோழர்களையே போடுவதா? உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். எங்களுடைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஒரு பவர் லாண்டரி சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டும் என்று கொடுத்து எட்டு வருடமாகியது. அதற்கு நான் தலைவர். அந்த லாண்டரியைத் துவக்க இடம் கிடைக்காமல் வருடக் கணக்கில் அலைந்து, பெரிய மனிதர்களை அணுகி ரூ. 50,000 பெறுமான மதிப்புள்ள நிலத்தை 10 ஆயிரத்துக்கு வாங்கி இந்த அமைச்சரவையின் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரை வைத்து கல் நாட்டு விழா நடத்தினேன். அதைக் கட்ட அரசு தன் பொறுப்பில் எடுக்க சென்டேஜ் சார்ஜ் 6 ஆயிரம் ரூபாய் கேட்டது. இதைத் தவிர்த்துக் கொடுங்கள் என்று நாங்கள் விண்ணப்பித்தோம். இரண்டு வருடம் சர்க்கார் அலுவலகத்தில் பேப்பர் இருந்தது. நான் அடிக்கடி அமைச்சரைப் பார்த்து ரூபாய் 6 ஆயிரத்தையும் தள்ளுபடி செய்து உத்தரவு போட்டீர்கள். கட்டிடம் ஆரம்பிப்பதற்குள் ஏன் உங்கள் கழக ஆட்களை நிர்வாகஸ்தர்களாகப் போட்டீர்கள்? இதுதான் உங்கள் ஆட்சியின் லட்சணமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : சென்டேஜ் விலக்கு கிடைத்ததா? இல்லையா? அதற்கு நன்றி உண்டா?

6-00

திரு எம். எத்திராஜுலு : உங்களுக்கு எப்படி நன்றி சொல்ல முடியும்? p.m. சலவைத் தொழில் துறையில் கடவா உங்கள் ஆட்களைப் போட வேண்டும்? நான் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு அமைத்திருக்கிறோம்? 50 ஆயிரம் ரூபாய் சொத்துத் தேடி வைத்திருக்கிறேன். மற்றவர்களைப் போல சாப்பிடாமல் நாங்கள் நிர்வாகம் நடத்தித் தவறு கண்டீர்களா? இது சம்பந்தமாக மனு

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [2nd April 1970]

கொடுத்து உங்களைச் சந்திக்கும்போது ஆட்களைப் போடும்போது நான் உங்களைக் கூப்பிட்டு பேசுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, ஒரு நொடியில் ஒரு இரவில் மாற்றுவது நீதியா என்று கேட்கிறேன். முன்னதாக இருந்த கமிட்டி என்ன தவறு செய்தது? இந்தியாவிலேயே தவறு செய்யாத கூட்டுறவு பவர் லாண்டிரி சங்கம் இதுதான் என்றும், சங்கத்திற்குச் சொத்து தேடிவைத்த சங்கமாக இதுதான் இருக்க முடியும் என்றும் பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை உங்களால் மறுக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : அந்த மன்றத்தின் முன்னாள் தலைவர் யார்?

திரு எம். எத்திராஜுலு : இந்த நிலையில் நீங்கள் இப்படியே போய்க் கொண்டிருக்கக் கூடாது. ஆட்சி என்று சொன்னால் நீதியையும், நேர்மையையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். வருங்காலத்தில் வர இருப்பவர்கள் உங்களைப் பார்த்து ஆட்சி நடத்தக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மாதிரியான ஸ்தாபனங்களுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பில் ஆட்களைப் போடும்போது, அந்த ஸ்தாபனம் அழிந்து விடாமல் ஒங்கி வளரவேண்டிய அளவில் நல்லவர்களாகப் பார்த்து பொறுப்போடு போட வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறு தொழில்களுக்கு 2 கோடி ரூபாயில் ஒரு வாரியம் அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மிக மிக முக்கியமானது. அந்த விதமான வாரியத்தை ஏற்படுத்தும்போது, ஒன்றை முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். தங்கள் கட்சி ஆட்களைத் தேடிப்பிடித்து வரச் சொல்லி, அதற்கு முதலிடம் கொடுக்காமல் நாட்டு மக்கள் நம் மக்கள், நாம், நடுநாயகமாக விளங்க வேண்டுமென்ற கொள்கை அடிப்படையிலே இனியாவது நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எஸ்டிமேட் கமிட்டியில் இருந்த நாங்கள் பஞ்சாபிற்குப் போயிருந்தோம். அங்கே வீட்டிற்கு வீடு ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அதைப்போல நமது மாநிலத்திலும் ஏற்பட வகை செய்தால், நாம் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற முடியும். யாரோ இரண்டொருவர் வந்து 50 கோடி ரூபாய், 100 கோடி ரூபாய் என்று முதல் போட்டு தொழில் ஏற்படுத்திவிட்டால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போய்விடாது. தமிழகத்தில் இருக்கின்ற கிராம மக்களுக்குச் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் கண்காணிப்புடன் இருக்க வேண்டும். என்ஜினியரிங் படிப்பில் சேருகிறவா என்றால், வேண்டாம் என்கிறார்கள் மாணவர்கள். அத்தகைய நிலைமை இன்றைய தினம் நமது தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே எப்படியாவது வேலைவாய்ப்புகள் தேடித் தரவேண்டியது ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய கடமை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இந்த அரசில் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறதே. இதற்கு யார் பதில் சொல்லுவது? இதைப் பற்றிச் சர்க்கார் பதில் சொல்ல வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டோம். அந்தத் திட்டங்கள் ஏழைகளை மேலும் ஏழைகளாக்கி விட்டது, பணக்காரர்களை மேலும் பணக்காரர்களாக ஆக்கிவிட்டது. பணக்காரர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் பயன் இல்லை; அதுதான் காரணம் என்று பெரிய தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதைப்பற்றி அங்கத்தினரின் கருத்து என்ன?

திரு எம். எத்திராஜுலு : அந்தப் பணக்காரர்களை எல்லாம் உங்கள் பக்கத்தில் இப்போது சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

2nd April 1970]

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : உங்கள் கட்சியிலிருந்து விட்டு விட்டீர்களா?

திரு எம். எத்திராஜுலு : ஆட்சி எங்கே போகின்றதோ, அந்தப் பக்கம் இருப்பார்கள் பணக்காரர்கள். நீங்கள் எங்கள் பக்கம் வரவேண்டாம் என்று சொல்லி, அவர்களைக் கட்சியிலிருந்து அப்புறப்படுத்தியிருந்தால், நான் உங்களைப் பாராட்டுவேன். எல்லாப் பணக்காரர்களும் உங்கள் கையில் இருக்கிறபோது, எங்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறீர்கள். பணக்காரர்கள் ராஜ்யம் உங்கள் ராஜ்யம். இதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டாமா? இந்த விஷயத்தை விட்டு நான் இப்போது என்னுடைய விஷயத்திற்கு வருகிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே கடலூரில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சியிலே காடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகளில் உள்ள மூங்கிலைக்கொண்டு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, சேதராப்பட்டு என்ற இடத்தில் சுண்ணாம்பு மண் கிடைக்கின்றது. அதைக்கொண்டு ஒரு சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பட்டு நெசவுத் தொழிலுக்குத் தேவையான 'கோரா' கிடைக்கவில்லை என்று காகுச்சிபுரத்திற்கு நான் சென்றிருந்தபோது என்னிடம் பட்டு நெசவுத் தொழிலாளர்கள் சொல்லி, இதனைச் சட்ட மன்றத்தில் தெரிவியுங்கள் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். "நான் பேசினால் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆளுங்கட்சியில் இருப்பவர்களையே அழைத்துக் கொண்டு போய் சொல்லச் சொல்லுங்கள்" என்று சொன்னேன். இருந்தாலும் கடமை என்று ஒன்றிருப்பதால், நான் இதை இங்கே சொல்லிவிடுகிறேன். நாளைக்கு நான் பிளாட்பாரத்தில் ஏறினால் நான் இதைப்பற்றிப் பேசிவிட்டேன் என்று சொல்லத் தான் முடியும். அதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.மாதவன் : 'கோரா' தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகும் பொருள் அல்ல. மல்பரி செடியிலிருந்து வரவேண்டும்.

திரு எம். எத்திராஜுலு : மல்பரி செடிகளை வைத்து கருவிகள் மூலமாக நூல் ஆக்கிக்கொடுக்க வேண்டும். இது கூட மந்திரிக்குத் தெரியவில்லையே?

அடுத்து, பரங்கிப்பேட்டையில் மீன்கள் பெரிதாகக் கிடைக்கின்றன. அங்கே "காட் லிவர் ஆயில் பாக்டரி" ஒன்றைக் கொண்டுவருவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அம்மாதிரியான ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடைசியாக, ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்து முடிக்க விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தும்போது, அதனால் சுகாதாரக் கேடுகள் வராதபடி ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். "இண்டஸ்ட்ரியல் பொல்லுஷன்" என்று சொல்லுகிறார்களே, அதனால் சுகாதாரக் கேடுகள் ஏற்படாதவாறு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். கடலூரில் ஒரு உரத்தொழிற்சாலை ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக அதற்கு அடுத்தாற்போல் இருந்த பாச்சாங்குப்பம் என்ற கிராமத்தில் உள்ள கிணற்றுத் தண்ணீர் எல்லாம் நூற்றம் எடுத்து மஞ்சள் நிறமாக மாறி குடிப்பதற்கு முடியாமலும் போய்விட்டது. ஆகவே, தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தும்போது, இந்த மாதிரியான சுகாதாரக் கேடுகள் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சிறு தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட விதிகள் கடுமையாக இருந்தாலும், அவைகளைத் தளர்த்திக் கொடுத்து, தொழில்கள் ஏற்பட

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [2nd April 1970]

வசதிகள் செய்ய வேண்டும். அயல் நாட்டு நிபுணர்களும் அரசியல் தலைவர்களும் பாராட்டக்கூடிய வகையில் உங்களுடைய சேவை இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு இவ்வளவு நேரம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடிக்கின்றேன்.

*திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இம் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற தொழில் வளர்ச்சிக்குறிப் பின்மேல் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் குறிப்பிட்ட டார்கள், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் 27 மில்கள் மூடப்பட்ட காரணத்தால் தான் என்று; இதிலிருந்து அவர்கள் ஆட்சி காலத்தில் தான் அந்த மில்கள் மூடப்பட்டன என்பதை அவரே ஒப்புக்கொள்கிறார். ஆனால் அந்த நிலைமையை மாற்றி எங்கள் ஆட்சி காலத்தில் சில ஆலைகள் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : 27 ஆலைகள் தான் மூடப்பட்டன என்பது தெரியும். ஆனால் யாரால் மூடப்பட்டன, எதற்காக மூடப்பட்டன என்று பேசுக்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருக்கும்பொழுது காங்கிரஸ் சர்க்கார் மூடவில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : நான் அந்த விவாதத்திற்கு வரவில்லை. அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் மன்ற அங்கத்தினர் முன்னிலையில் குறிப்பிட்ட கூற்றை அப்படியே எடுத்துச் சொன்னேன். அவர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் உள்துறை அமைச்சர் திரு. ஓ. பி. சுவாமிபதி பற்றிக் குறிப்பிட்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உருவச் சிலையைத் திறப்பதற்கு ஒரு வடவரை, முன்பு வடவர் வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர்கள், அழைத்துத் திறந்திருக்கிறார்களே என்று சொன்னார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : வகுத்தப்படக் கூடாது. சுவாமி ரொம்ப நாள் "எங்கள் தலைவர்" என்று சொல்லிப் பழக்கப்பட்டவர்கள். எனவே பழக்கத்தை மாற்றிக் கொள்ள முடியாது அவர்களால்.

6-10
p.m. திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொழில் துறையில் நிறைய முன்னேற்றங்கள் இந்த ஆட்சியில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காகத் தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேரளாவில் இருக்கிற தொழில் அமைதியின்மை காரணமாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வந்து கேரளத் தொழிலதிபர்கள் தொழில் தொடங்குகிற நிலை, தமிழகத்தில் தொழிலுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஊக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது. முந்திரிப் பருப்புத் தொழிற்சாலை கேரளாவில் எண்ணிக்கையற்ற நிலையிலிருந்து பல லட்சக் கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்து வந்தது. அப்படி இருந்த தொழிற்சாலைகளில் 30 தொழிற்சாலைகள் கன்னியாகுமரிக்கு மாற்றப்பட்டு, பல ஆயிரக் கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது, தமிழகம் தொழில் அமைதியில் உச்ச நிலையை அடைந்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. வடவர்கள் கூட இங்கே வந்து தொழில்களை ஆரம்பிக்கக் கூடிய நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் போன்றோர் இங்கு வடவர்களின் எதிரி நாம் என்று சொல்வதற்குப் பதில் கொடுப்பது போன்று அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கம் அமைந்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனவே ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் அந்த நாட்டின் தொழில் வளத்தைப் பொறுத்துத்

2nd April 1970] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

தான் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டு கிராமத் தொழில் வளம் சம்பந்தமாகத் தமிழ்நாட்டு அரசு இந்த அளவிற்குத் தெளிவான கொள்கையுடன் நடக்கிறதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சிறு தொழில் வாரியம் ஒன்றை அமைத்து, அதற்கு 2 கோடி ரூபாய் முதலீடு ஒதுக்கி, ஒரு தொழில் சர்வே செய்து, அந்தந்த வட்டாரங்களில் அதற்குத் தகுந்த தொழிலை ஆரம்பிப்பது என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது. இங்கிலாந்தின் வரலாற்றைப் படித்தவர்கள், அந்த நாடு தொழில் புரட்சி சமயத்தில் கிராமங்களைக் கவனிக்காததால் பொருளாதாரத் துறையில் எவ்வளவு பின் தங்கியது என்பதை அறிவார்கள். அதே மாதிரி நிலைமை நமது தமிழகத்தில் வரக் கூடாது. பெரும் பெரும் ஆலைகளை அரசே தொடங்கி பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த நினைப்பதை விட இருக்கிற கிராமப் பொருளாதார முன்னேற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தமிழக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சிக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, நம்முடைய நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். இளைஞர்கள் அதில் ஈடுபட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் மாவட்டத்தைப் போல எங்களின் மாவட்டமும் தொழில் துறையில் பின் தங்கிய மாவட்டம் தான். எங்கள் மாவட்டமும் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் போல, ஒரு நெற்களஞ்சியமாகும். அங்கே சிறு தொழில் வளர்க்கப்பட வேண்டும். தவிட்டிலிருந்து போர்ன்விடா போன்ற உணவுப் பொருள்கள் செய்யக் கூடிய தொழிற்சாலைகளும், உமியிலிருந்து ஆயில் எடுக்கும் தொழிற்சாலைகளும் அமைக்க வேண்டும். ஆகவே, இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, அதை அப்படியே விட்டுவிடாமல் அதற்குரிய நடவடிக்கையை விரைவில் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் எங்கள் மாவட்டத்தில் ரப்பர் மிகுதியாக இருக்கிறது. அரசுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரில் ரப்பர் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே ரப்பரை அடிப்படையாக வைத்து, சிறு சிறு தொழில்களை, டையர் செய்வது, பொம்மை செய்வது போன்ற தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதில் என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், பெரும் ஆலைகளை அரசே நிறுவும்போது, அதற்கு வேண்டிய சிறு சிறு சாதனங்களைச் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பை கிராமங்களில் குடிசைத் தொழிலாகச் செய்யும் நிலைமையை உருவாக்கித்தர வேண்டும். அந்த மாதிரிச் சிறு தொழில்களில் பெண்கள், மாணவர்கள் போன்றவர்கள் ஈடுபட வேண்டும். கன்னியாகுமரி மலையோரப் பகுதியில் கந்தகம் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் பயன்படுத்த வேண்டும். குளச்சல் பகுதியில் மணலில் மாடுகளைச், இலம்ணைட் போன்றவை கிடைக்கின்றன. அதையும் பயன்படுத்த வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ரயில்வே இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். இதற்காக வேண்டி மத்திய அரசு நம்முடைய அரசோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அங்கே ரயில்வே வந்தால் எங்கள் மாவட்டம் நல்ல முன்னேற்றம் அடையும். அடுத்து, எங்கள் மாவட்டத்தில் குளச்சல், லீபுரம் போன்ற சிறு துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை நல்லதொரு துறைமுகங்களாக மாற்ற ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்த மாதிரிச் சிறு தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, தமிழகம் முழுவதும் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள், அவருடைய காலத்தில் தொழில் மயமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நம்பிக்கை எனக்கு

[திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [2nd April 1970]

இருக்கிறது. அதற்குரிய அறிகுறிகள் இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொளச்சல் துறைமுகம், ஆயிரம் அடி தூரத்தில் கப்பல் வந்து நிற்பதற்குத் தக்க நிலையில் அமைந்திருக்கிறது. இப்போது தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தில் 4 மைலுக்கு அப்பால் கப்பலை நிறுத்திவிட்டு வர வேண்டும். இங்கு ஆயிரம் அடி தூரத்தில் கப்பலை நிறுத்தக்கூடிய துறைமுகம் இருந்து இப்போது அழிந்திருக்கிறது. அதை நல்ல துறைமுகமாக மாற்ற வேண்டும். இன்னும் கன்னியாகுமரி கீழ்க்கடற்கரைப் பகுதியில் லீபுரம் என்று ஒரு சிறு துறைமுகம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் எல்லாம் wood-based industries, மரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பெரும் காட்டு வளம் இருக்கிறது. அதை வைத்து கிராமத் தொழில் அல்லது சிறு தொழில் வாரியம் கன்னியாகுமரியில் நல்ல முறையில் இயங்கினால், தமிழகம் முழுவதற்கும் அது பயன்படும். நமது மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் காலத்தில் தமிழகம் முழுதும் தொழில் மயமாக்கிய ஒரு பெருமையை இந்த அமைச்சரவைக்கும், இந்த நாட்டிற்கும் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதற்குரிய அறிகுறியாகத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள்கூட சொல்லிப் பாராட்டினார்கள். அத்தகைய பெருமை நாட்டிற்கு வர நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

*திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : அவைத் தலைவரவர்களே, இங்கு வைத்திருக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக் கொள்கைக் குறிப்பு பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் மட்டும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக மாணேஜ்மெண்டு—லேபர் டிஸ்பியூட் வரும்போது, அதிக நாட்களாக அது இழுத்துக்கொண்டே போகிறது. அது கூடிய சீக்கிரம் “முடிவு” ஆவதில்லை. அதில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து, அதை முக்கியமான ஒரு வேலையாகக் கருதி, அட்ஜஸ்ட்மென்ட் ஆனாலும் சரி, ஆர்பிட்ரேஷன் ஆனாலும் சரி, டிரிபியூனலுக்குப் போனாலும் சரி இவ்வளவு காலத்திற்குள் இரண்டுபேரும் ஒரு முடிவிற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்து, உடனே அந்தத் தொழிலை மறுபடியும் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய வழிகளை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பக்கத்திலே சில நாடுகள், சிங்கப்பூர், கோலாலம்பூர் போன்ற நாடுகளில் பார்க்கப்போனால், இதை நீண்ட நாள் நடப்பதற்கு அந்தச் சர்க்கார் விடுவதில்லை. அவ்வாறு நீடிப்பதன் காரணமாகத் தொழிலும் பாதிக்கப்படுகிறது. அதில் வேலை செய்பவர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதில் இன்னும் கவனம் செலுத்தி, எந்தவிதமாக அதைச் செய்யமுடியுமோ அதையெல்லாம் கவனித்து, கூடிய சீக்கிரம் அதைச் “செட்டில்” செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று முதன்முதலாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, profit motive என்று யோசிக்கிறார்கள். எந்த ஒரு தொழிலும் profit motiveவோடு செயல்படுவதுபற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. என்றாலும் அதிக லாபம் பெறவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், போதுமான லாபம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி, தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுப்பதில்லை என்பது ஒரு பக்கம். அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கும்போது cost of production அதிகமாகி விடையை ஏற்றுகிறார்கள். அதன் காரணமாகத் தொழில் கண்ட்ரோல் இல்லை. Consumer interest இரண்டு பேரும் பார்ப்பது கிடையாது. Consumer interestஐக் காப்பதற்கு முக்கியமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதைத் திறமையாக நடத்தும்போது, அந்த லாபங்கருதி குறைந்த உற்பத்தியை நல்லவிதமாகச் செய்யவேண்டும். நமக்கு export promotionக்கு, வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்குப் பொருள்கள்

2nd April 1970] [திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார்]

எல்லாம் நன்றாக இருக்க வேண்டும். Export promotion, efficient production அதிலே நமக்கு இயல்பாகவே அந்நியச் செலாவணி அதிகப் படியாக வரும். அதிலே மூலப்பொருள்களுக்கெல்லாம் முக்கியமாக அந்நிய மாநிலங்களில் 5 வருஷம் tax free concession கொடுக்கிறார்கள். உற்பத்தியாளர் அவைகளைத் தயாரிக்கும்போது “பாக்டரி” ஆரம்பித்து “புரொடக்ஷன்” வரும் வரையில் ஐந்து வருஷம் மூலப்பொருள்களுக்கு ஒருவித வரியும் இல்லாமல் பக்கத்து மாநிலங்களில் செய்திருப்பதுபோல நாமும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6-20
p.m.

இந்த அறிக்கையில் அதிகத் தொழில்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக மாநிலம் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் தொழிற் சங்கங்கள் எல்லாம்—ஆல் இந்தியா டிரேடு யூனியன் காங்கிரஸ் ஸ்ப்ளிட்—மற்றப்படி டி. எம். கே. யூனியன் இருக்கிறது. பூராவும் கம்யூனிஸ்ட் யூனியனாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது. அதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பம்பாயிலே ஹார்பர் யூனியனை எடுத்துக்கொண்டால், அது சிறுசுச் சிறுசுக் கம்யூனிஸ்ட் யூனியனாக இருக்கிறது. நமக்கு ரேஷன் டைம், உணவுப்பொருள்களெல்லாம் வெளிநாட்டிலிருந்து வரும்போது, இறக்குமதி செய்வதற்குப் பதிலாக யூனியன் அதை நிறுத்தி அதன் காரணமாக நமக்கு இறக்குமதியாக வேண்டிய முக்கியமான பொருள்களெல்லாம் நின்று விடுகின்றன. அதன் காரணமாக மத்திய சர்க்கார் நிறைய “டெமரேஜ்” கொடுத்து, அதன் காரணமாக உபயோகிப்பவர் நலம் பாதிக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி இல்லாமல் அதற்கு முக்கியமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாகச் சில அங்கத் தினர்கள் இப்போது சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். உப்பு இருக்கிறது, 60, 70 இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள்.—கோவளம், செய்யூர், குளம்பேடு, மரக்காணம், இந்த மாதிரி இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. அது “டியூடி பிரி” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் “சுவாலிடி கண்ட்ரோல்” போய்விட்டது. அதைச் சர்க்கார் உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு, நல்ல நிபுணர்களை எல்லாம் வரவழைத்துப் பரிசீலனை செய்யப்போகிறோம் என்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்கும் ஏதாவது உடனே நிவாரணம் தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு எம். அய்யாசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நமது அரசின் தொழில் கொள்கை சம்பந்தமான இந்த விவாதத்தில் நான் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பு அளித்ததற்காக முதலில் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு முன்னால் பொதுவாக இந்தச் சட்டமன்ற கூட்டத்தொடரில் ஒவ்வொரு இலாகாவைப் பற்றியும், ஒவ்வொரு துறையைப் பற்றியும் தனியாக இவ்வாறு அங்கத்தினர்கள் விவாதிப்பதற்குரிய ஒரு வாய்ப்பை உண்டுபண்ணிக் கொடுத்ததற்கு இந்த அமைச்சரவைக்கு முதலில் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், கீழ்ச் சட்டசபையில் மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் ஒவ்வொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் அங்குள்ள உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. மேலவையில் அதுபோன்ற வாய்ப்புகள் இல்லாமல் இருந்து வந்த ஒரு நிலைக்கு மாற்றம் காணும் முறையில் கல்வி, தொழில், மின்சாரம், இது போன்ற பல விஷயங்களைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இது போன்ற ஒரு கொள்கை விளக்க நிகழ்ச்சியாக இதை வைத்து அதில் அங்கத்தினர்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தது உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரிய செயலாகும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் செய்யப்பட்ட நன்மைகளைவிட செய்யப்பட்ட

[திரு. எம். அய்யாசாமி] [2nd April 1971]

தீமைகள் ஏராளம் என்று பொருள்படும் முறையில் பேசினார்கள். ஆனாலும் இங்கு அரசு வெளியிட்டுள்ள இந்தத் தொழில் வளர்ச்சி சம்பந்தமான ஆய்வுரையில், ஆரம்பத்திலேயே கடந்த 20 ஆண்டுகளில் பாராட்டத்தக்க அளவுக்குத் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ள வரலாற்றை இம்மாதிலும் பெற்றுள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே தெளிவாக, உள்ளத்தில் இருப்பதை ஒளிவு மறைவில்லாமல், அப்படியே கூறியிருப்பதற்கு இந்த அமைச்சரவையே பாராட்டுகிறேன். அதோடு மாத்திரமல்லாமல், பொதுவாகப் பல குறியீடுகளை ஆராய்ந்தால், நாடு உரிமை பெற்றதிலிருந்து எந்த அளவிற்கு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளதென்பது விளங்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, தொழில் துறையில் கடந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் மிகப் பெரிய முன்னேற்றத்தைத் தமிழ் நாடு அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் ஆவேசத்தோடும், வேகத்தோடும் குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் 20, 27 மில்கன் மூடப்பட்டன என்பதை ஒத்துக்கொண்ட மாதிரி அவரைப் புரிய வைத்து இங்கு விஷயங்கள் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டன.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆறு ஆலைகள் மூடப்பட்டிருந்தன என்பதையும் இந்த அரசு பதவிக்கு வந்ததற்குப் பிறகுதான் 27 ஆலைகள் மூடப்பட்டன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு சி. பி. சிற்றரசு: காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் தொழிற் திரு அய்யாசாமி காங்கிரசில் இல்லை என்பதையும் எங்கள் கட்சியில் இருந்தார் என்பதையும் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்திக்கொள்கிறேன்.

திரு எம். அய்யாசாமி. அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். பொதுவாக இப்போது தொழில் துறையில் நம்முடைய மாநிலம் பிற மாநிலங்களை விட முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதையும் இதை நிலைபெறச் செய்வதோடு இன்னும் எந்த அளவுக்குச் சிறப்புடையதாக ஆக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் தமிழக அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்றும் மிகவும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பேசும்போது, இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி என்னும்போது, சிறு சிறு தொழில்கள் வளருவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். சிறு தொழில்கள் வளருவது மூலம்தான் கிராமப் பகுதியிலுள்ள ஏழைகள் மத்தியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியும். நாட்டில் இன்றைக்கு வேலையில்லை என்ற கூக்குரல் பெருகியிருக்கிறது. மின்சார வாரியத்திற்கு வேலை மனுக்கள் கோரப்படும்போது, 1500 இடங்களுக்கு 1½ லட்சம் இளைஞர்கள் மனுப் போடுகிற அளவுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை உருவாகியிருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். படித்துவிட்டு வெளிவருகிற மாணவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் உத்தியோகம் அளிப்பது என்பது முடியாத காரியம். நாட்டில் பரவலாகத் தொழில் எவ்வளவு விரிவு அடைகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தான் நாடு முன்னேற்றம் அடையும். குறிப்பாக, சிறு தொழில் ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஒரு நிலைமையில் அதிகாரிகளிடம் சென்று அதற்கு அனுமதி வாங்குகிற போது, பலவிதமான சிரமங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நான் ஒரு சிறு தொழிலை ஆரம்பித்தேன். அதற்கு 4000 அல்லது 5000 ரூபாய் மூலதனம் வைத்துக்கொண்டு முயற்சி செய்தேன். ஆரம்பிக்கும்போது அந்த இடத்தில் மின்சாரம் கிடைக்குமா என்று தெரிந்துகொண்டுதான் ஆரம்பிக்க வேண்டும். நான் தொழில் துவக்க நினைத்த இடத்திற்குப் பக்கத்திலேயே ஒரு மின்சாரக் கம்பம் இருந்தது. அதிலிருந்து தொழில் நுணுக்கத் தன்மை எனக்குத் தெரியாது. மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் சென்று, இந்த இடத்தில்

2nd April 1970] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று நினைப்பதாகக் கூறி, அதற்கு மின்சாரம் கிடைக்குமா என்று கேட்டேன். பக்கத்தில் மின்சாரக் கம்பம் இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். மின்சாரக் கம்பம் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அப்படியென்றால் ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிட்டு மின்சாரத்திற்கு அனுமதி கேட்கும்போது, அவர்கள் வந்து பார்த்து விட்டு, அந்த இடத்தில் 3 முகக் கரண்டு இல்லை என்றும், அந்தக் கரண்டை வெகு தூரத்திலிருந்து கொண்டுவரவேண்டியிருப்பதால், அதிகமாக, அதாவது ரூ. 1500 வரையில், செலவாகும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. சிறிய மூலதனத்தை வைத்து ஆரம்பிக்க நினைத்த நான் அவ்வளவு பெரிய தொகையை மின்சாரத்திற்கு அளிக்கத் தயாராக இல்லாத நிலையில் ஆரம்பிக்க இருந்த தொழிலை வேறு ஒருவருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். பத்து மாதங்கள் முயற்சித்த பிறகு, “மினிமம் காரணம்” பெற்று தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்குள் கையில் இருந்த பணம் தீர்ந்துவிட்டதால் கொடுத்துவிட்டேன். அந்த இடத்தில் இன்றைக்குப் பல தொழில்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. இதுபோன்ற சிரமங்கள், தட்டுப் பாடுகள் ஏற்படாத அளவுக்கு, தொழில் நுணுக்க அதிகாரிகள் பொது மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய அளவில் யோசனை சொல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தொழில் துறை அதிகாரிகளுக்கும் மின்சாரத் துறை அதிகாரிகளுக்கும் இணைப்பு ஏற்படக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக, தொழில் துறையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து சில அலுவலர்கள் இந்தத் தொழில் துறைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் தொழில் வசதிகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்குக் கூட்டுறவுத் துறை அலுவலர்கள் ஆராய்கிறார்கள். அதேபோல ஒரு தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் மின்சாரம் கிடைக்குமா என்று மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்கள் ஆலோசனை கூற வேண்டும் என்ற நிலை தொழில் துறையை ஒட்டி இணைக்கப்பட்டால், அது பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதைப் போல தொழில் துறை அதிகாரிகளை ஆரம்பக் கட்டத்தில் போய்க் கேட்கிறபோது, தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு வருகிற நேரத்தில், அந்த அதிகாரிகள் அவர்களுக்குப் பயனுள்ள யோசனையைச் சொல்லி செயல்பட வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஐ. டி. ஐ.யில் படித்துவிட்டு வருகிற மாணவர்களுக்கு ஒரு முறை அறிவிக்கப்படுகிறது. அந்த மாணவர்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு நிதி உதவி செய்வோம் என்ற கொள்கையைச் சர்க்கார் கொண்டிருக்கிறது. பல ஊர்களிலிருந்து வந்து ஐ. டி. ஐ. யில் படிக்கிறவர்கள் ஒரே தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்துவது என்பது சாத்தியமாகத் தெரியவில்லை. அதைப்போல பல மாணவர்கள் சேர்ந்து எந்தத் தொழிலையும் ஆரம்பித்து நடத்துவதாகவும் தெரியவில்லை. தொழில் தெரிந்தவர்கள் தாங்களே ஒரு தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு உதவ வேண்டும். மதுரை போன்ற இடங்களில் அந்தக் காலத்தில் ஆர்வி மில்லைக் கட்டினார்கள். அதையொட்டி இரண்டொரு ஆலைகள் வந்தன. வேறு பெரிய தொழில்கள் இல்லை. மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவது, மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சுற்றுப்புறங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீர வாய்ப்பளிக்கும். மதுரை தாலுகாவில் பாரபத்தி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. எனக்கு விவரம் தெரிந்த நாள்முதலாக, அதற்கு முன்னாலும், அந்த இடத்தில் சுண்ணாம்புக் கல் எடுத்து மதுரையில் சுண்ணாம்புக் காளவாய்க்காகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இன்னும் அதை எடுத்துவருகிறார்கள். இன்னும் எத்தனை நூற்றாண்டுகளுக்கு அந்தக் கல் அங்கே கிடைக்குமோ தெரியவில்லை. அங்கே கிடைக்கிற அந்தச் சுண்ணாம்புக் கற்களை எடுத்து சிமிண்ட் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க முடியுமா என்று அரசு ஆராய வேண்டும். அதுபோன்ற நிலைமைகளைப் பல இடங்களில் அரசு

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[2nd April 1970]

கவனிக்க வேண்டும். எனக்கு நேரம் இல்லையாதலால், அதிகமாக எடுத்துக் கூற வாய்ப்பில்லை. அரசு இதுபோன்ற தன்மைகளை அணுகி ஆராய்ந்து பார்த்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

6-30
p.m.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி குறித்து, இந்த விவாதத்தில் பங்குக்கொள்ள வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் கதர் கிராமக் கைத்தொழில்கள், கைத்தறித் தொழில், பிற சிறிய பெரிய தொழில்கள் என்று தொழில்களை மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். அந்த வகையில் இந்த அரசு தமிழ் நாட்டில் தொழில் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றிய குறிப்பை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக, கதர் கிராமத் தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அரசாங்கம் நடத்துகிற கதர்த் தொழில், சர்வோதய சங்கம் நடத்துகிற கதர்த் தொழில், இவை இரண்டும் நல்லபடியாகவே இயங்கிவருகின்றன. அரசாங்கம் நடத்தும் கதர்த் தொழிலிலே கடந்த சில ஆண்டுகளாக உற்பத்தி, விற்பனை முதலியன எவ்வாறு பெருக்கமடைந்திருக்கின்றன என்பதற்கான விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை ஆய்வு செய்யும்போது, கைராட்டையில் நூற்பவர்கள் தினம் ஒன்றுக்குக் கிட்டத்தட்ட 60 பைசா முதல் 75 பைசா வரையில் கூலி பெறுகிறார்கள். இது குறைந்த கூலி என்று கருதவில்லை. அந்தத் தொழிலில் அதற்குமேல் கூலியை எதிர்பார்க்க முடியாது. மிகவும் கஷ்டப்படுகிறவர்கள், வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள், உடல் வலிவு குறைந்தவர்கள், கண் தெரியாதவர்கள் எல்லாம் நூற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுக்குக் கண் இருந்தபோது நூற்ற பழக்கத்தைக் கொண்டு கண் தெரியாத நிலையிலும் நூற்கிறார்கள். அவர்கள் கையில் ராட்டையையும் பஞ்சத் திரியையும் கொடுத்துவிட்டால், நான் முடிவதும் நூல் அறுந்து போகாமல் நூற்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

அந்த வகையில் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டுபோக வருமானம் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் இராட்டைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன. அதன் அடிப்படையில்தான் அம்பர் இராட்டையும் டெக்ஸ்டில் இராட்டையும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன. அரசின் குறிப்பில் “பரம்பரை இராட்டையை உபயோகிப்பவர்களுக்கு ரூ. 50 வருமானம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது” என்று காணப்படுகிறது. இது மாதம் ஒன்றுக்கு என்று நினைக்கிறேன். அம்பர் இராட்டை மூலமாக 6 கதிர் கொண்டதன் மூலமாக மாதம் ஒன்றுக்கு 211 ரூபாய் ஊதியமாகக் கிடைக்கும் என்றும் 12 கதிர்கள் கொண்ட இராட்டையின் மூலம் ரூ. 343 ஊதியமாகக் கிடைக்கும் என்றும் காணப்படுகிறது. இன்னும் ஊதியம் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஊதியம் அதிகமாக வரவேண்டும் என்பதற்காகக் கைராட்டையின் உபயோகத்தைக் குறைத்துவிடக்கூடாது. கைராட்டையில் நூற்போரின் தொகையை விட 6 கதிர்கள், 12 கதிர்கள் கொண்ட இராட்டையில் நூற்போரின் தொகை நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே வருகிறது என்பதைப் பார்ப்போம். அது இயல்புமே. என்றாலும் இதன் காரணமாகக் கைராட்டையின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துவிடக் கூடாது. அரசு அதற்கு எந்த அளவுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்து, தி.மு.க.வின் கலரில் பார்டர் போட்ட பட்டு முதலிய கைத்தறியாடைகள் எல்லாம் தற்போது, அதிகமான அளவுக்குச் செலவாகாமல், மிகுந்த அளவுக்குத் தேக்கமடைந்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அரசாங்கம் இதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். என்ன பார்டர் போட்டாலும், அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு அதனால் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது. இந்தப் பார்டரைத்தான் போடவேண்டும், இந்தக் கலரில்தான் போட

[2nd April 1970] திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வேண்டும் என்பதுகூட அல்ல. இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், துணிகள் அதிகமாகத் தேக்கமடையாமல் நாம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது பெருமளவில் தேக்கமடைந்திருப்பதாக நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அந்த வகையில் கதர்த் தொழிலைப் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஏழை எளிய மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கக்கூடிய தொழில் என்பதால் இதை மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறித் தொழில் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், இது இந்த நாட்டின் பூர்வீகமான தொழில். இந்த நாட்டு விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்தாற்போல் இருக்கும் மிக முக்கியமான பெரிய தொழிலாகும். விவசாயத்திற்கு அடுத்தாற்போல் இதில்தான் பெரு வாரியான மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறைக்கு அரசு பல ஆண்டுகளாக எவ்வளவோ துணை புரிந்தும் எவ்வளவோ உதவி செய்தும் கூட. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் கஷ்டம் தீர்ந்த படியில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் விசைத் தறிகளைப் புகுத்தினால், இந்த நாட்டுப் பொருளாதாரமே பெரிதும் பாதிக்கப்படுமோ என்ற ஐயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசு இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட ஆடைகளை உற்பத்தி செய்வதைக் கைத்தறிகே விட்டுவிட வேண்டும். இது மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாக இருக்கலாம். அப்படியிருந்தாலும், கைத்தறிக்கு என்று சிலவற்றை ஒதுக்கினாலொழிய, அந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற சமூகத்திற்கு என்னைக்கும் விமோசனம் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு கைத் தறிக்கு என்று சில ரகங்களை ஒதுக்குவது பலருடைய உரிமையைப் பாதிக்கும் என்றாலும், சட்டப் பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவிக்கும் என்றாலும், ஆடை அணிவோரின் அபிலாஷைகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படுத்தக் கூடும் என்று வாதாடினாலும்கூட, ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் கருதி, பெரும்பான்மையான ஒரு சமூகத்தின் எதிர்காலம் இதனால் பாதிக்கப்படும் என்றால், இதைச் செய்வதற்கு அரசு தயங்கக்கூடாது. சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக ஒரு சில நடைமுறைகளை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக நம் நாட்டைப் போன்ற பெரிய நாட்டில் ஒரு பெரிய சமூகம் பாதிக்கப்படாமலிருக்க சில நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன என்றால், அரசாங்கம் அந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தயங்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட உணர்வை மக்களிடத்தில் நாம் வளர்க்கவேண்டும். இந்த உணர்வை மக்களிடத்தில் ஏற்படுத்தினால் ஒழிய, இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற மக்களுக்கு வாழ வழியே இருக்காது என்று தான் நான் கருதுகிறேன். எனவே அதைப்பற்றியெல்லாம்கூட, தக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடந்த சில ஆண்டுகளாக எண்ணிக்கையில் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. அப்படி குறையத் தான் செய்யும். இதற்கு லாபம் குறைகிறது. சேகரம் நிதி குறைகிறது. 1967-68-லும், 1968-69-லும் குறைந்த விவரங்கள் இருந்தாலும், 1969-70-லும் எத்தனை சங்கங்கள் குறைந்திருக்கின்றன என்ற விவரம் இங்கே தரப்படாவிட்டாலும், எனக்குத் தெரியும் கணிசமான அளவில் அவை குறைந்திருக்கின்றன. அவ்வாறு குறையக் காரணம் இருக்கிறது. நூற்பாலைகளில் எல்லாம்கூட அந்தச் சங்கங்கள் எடுத்துக்கொண்ட பங்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. சங்கங்களுக்கு ஏற்பட்ட பலவிதமான சிரமங்களின் காரணமாகவும், நடைமுறை நிர்வாகத்தில் அவைகளுக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு குறைகள் காரணமாகவும், அவைகளின் எண்ணிக்கை பெரிதும் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. அவைகளைப்பற்றியும் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து அவைகளுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [2nd April 1970]

கூட்டுறவுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நூற்பாலைகள் எல்லாம் சந்தைக்கு உதவுவதற்காக என்றுதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டன என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அவைகளுக்குக்கூட கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக மிகுந்த சிரமங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சு விலைக்கும் நூல் விலைக்கும் கட்டுப்படியாகமுடியாத நிலையில், அந்த நிர்வாகத்தில் இருந்த என் போன்றவர்கள் எல்லாம் மிகவும் சிரமப்பட்டோம். நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு மில்லில் ரூ. 800, ரூ. 600/- ரூ. 1000 என்கிற அளவிற்கு நஷ்டப்படக்கூடிய நிலை வந்து மிகவும் அவதிப்பட்டோம். மில் என்றால், அதிலும் நூற்பாலைகள் என்றால், பெரிய காமதேனு என்ற அளவுக்குப் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் ஆதாயம் தருகிற ஸ்தாபனம் என்று பொதுவாக நம்பக்கூடிய இந்த நாளில், இந்த நிர்வாகத்திலிருந்துகொண்டு எப்படி பதில் சொல்வது என்று கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். இப்போது அந்த நிலைமை மாறி வருகிறது. பஞ்சு பற்றாக்குறை மிகமிக அதிகமாக இருக்கிறது. விரைவில் அந்தப் பற்றாக்குறை தீருமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றியெல்லாம்கூட ஆராய்ந்து, கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் அதனுடைய செலவுகள், அதனுடைய நிர்வாகத்திற்காகக் காரியாலயங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடலாம். இப்படி எல்லா வகையிலும் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளின் சிரமங்களைக் குறைத்து அவைகளை எல்லாம் லாபகரமாக இல்லாவிட்டாலும், நஷ்டமில்லை, இலாபமுமில்லை என்ற அளவிலாவது நடைபெறுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். தொழிலமைதியைப் பொறுத்தவரையில், அது ஏற்கனவே நன்றாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய நலன்களைப் பெரிதும் பாதிக்காத வகையில் சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம். சட்டப்படி கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஊதியங்கள், போனஸ் எல்லாம் கூட மில்களுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் வரும்போது கொடுக்கலாம் என்ற அளவில், இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் நஷ்டம் ஏற்படும்போது, அந்தத் தொழிற்சாலைகளே பிரத்யட்ச நிலையை உணர்ந்துகொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் “பொன் வாத்தைக் கொன்ற கதையாக இது இருந்துவிடக்கூடாது”. இலாபம் வரும்போது தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு உரிய எல்லாச் சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் பெறலாம், அதுவரை கொஞ்சம் பொறுத்துப் போக வேண்டும் என்ற உணர்வை அவர்களுக்கு ஊட்டி, கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டிலுமாவது இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து, அந்த நூற்பாலைகள் செயல்படத் தக்கவாறு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தப் புத்தகத்தில்கூட பக்கங்களைப் புரட்டிக்கொண்டே வருகிற போது, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் என்றும் திருவில்லிபுத்தூர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இறுதியில் அப்படித்தான் வருமா வராதா என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். அந்த மாற்றத்தில் அவ்வளவு ஆசை ஏன் என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. அந்த ஒரு மாறுதல் வரவேண்டியது அவ்வளவு அவசியமா என்றுதான் கேட்கிறேன். இங்கே மட்டுமல்ல, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு ஐ.ஜி. வந்திருந்தபோது “திருவில்லிபுத்தூர்” என்று ஒரு போர்டு போலீஸ் ஸ்டேஷன் ரோட்டில் மாட்டப்பட்டிருந்தது. அதைப்பற்றி நான் அவரிடம் கேட்டேன். பிறகு அந்த போர்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் என்று மாற்றப்பட்டு அங்கே வைக்கப்பட்டது. அண்மையில் அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வந்திருந்தபோது, அங்கே செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அப்போது பார்த்தேன். ஸ்டேஷனுக்கு உள்ளே—திருவில்லிபுத்தூர் என்றுதான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்றே அல்லது இப்படி எழுதினால் என்ன என்ற எண்ணத்தாலோ அரசாங்க அலுவலகங்களிலிருந்து வருகிற சில கடிதங்களில்கூட திருவில்லிபுத்தூர் என்றே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: பாசரத்தில்கூட ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் என்றில்லாமல் “அரங்க நகர் வாழ்க; சடகோபன் வாழ்க; ஆண்டாள்

2nd April 1970]

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு]

வாழ்க!” என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: நான் ‘திரு’ என்ற சொல்லின் மீது வெறுப்புக் கொண்டவன் அல்ல. ‘ஸ்ரீ’யும் ‘திரு’வும் ஒன்றுதான். ஆனாலும் ‘ஸ்ரீ’ என்ற சொல்லை ஏன் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்கள் என்றுதான் கேட்கிறேன். ‘ஸ்ரீ’ என்ற சொல்லை விட ‘திரு’ என்ற சொல் மகிமை குறைந்தது என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: தலைவர் அவர்களே, 1930-ல் ஒரு வாதம் இது பற்றி நடந்தது. ‘திரு’ என்று இருந்ததை ‘ஸ்ரீ’ என்று மாற்றினார்கள். அதற்கு அவர்கள் சொன்ன காரணம் இதுதான். திருவேங்கடம் என்ற பெயர் வந்தால், அதற்கு முன் திரு, திருவேங்கடம் என்று போடுவதா, ‘ஸ்ரீ’ என்றுதான் போட வேண்டும் என்றார்கள். நான் “ஸ்ரீநிவாசன் என்ற பெயர் வந்தால், ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசன் என்று போட்டுக்கொள்வதா?” என்று கேட்டேன்.

Thiru G. SWAMINATHAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, may I know whether the discussion is on the ‘Policy Note on Industries’ or on ‘Srivilliputtur’?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி: நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ‘திரு’ என்ற சொல்லின்மீது எனக்கு வெறுப்பு இல்லை, ஆனாலும் ‘ஸ்ரீ’ இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கும் ‘ஸ்ரீ’ என்ற சொல்லின் மீது வெறுப்பு இல்லை. அது இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். தமிழ் மொழியை நாம் எல்லாத் துறைகளிலும் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், தூய்மையான தமிழைப் பயன்படுத்தினால் நல்லது. ‘ஸ்ரீ’ என்ற சொல்லின்மீது வெறுப்பில்லை. ஆனாலும் நாம் பயன்படுத்தத் தேவையில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: பயன்படுத்தத் தேவையில்லை என்பது கட்டாயம் இல்லை. ‘ஸ்ரீ’ என்பது வடமொழி எழுத்து. ஆகவே ‘ஸ்ரீ’ எந்த இடத்திலும் இருக்கக்கூடாது என்று கருதினால், ஆண்டாள் திருப்பாவையின் நடுவே சிரீதரன் என்று வருகிறது. அந்தமாதிரிப் போட்டுக்கொள்ளுங்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அந்த உச்சரிப்பின்மீது வெறுப்பு இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது விஷயத்துக்கு வருவோம்.

இதிலே பல புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நைலான், நைலெக்ஸ், டெரிலின், டெரிகாட் இவைகள் எல்லாம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வராமல் பார்த்துக் கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஏழைக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிழைக்கக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர்கள் நெய்து தருகின்ற நல்ல ஆடைகளை அணிந்து கொள்ளும் நிலைமையை விட்டு விட்டு, ஏன் இத்தகைய துணிகள் நமது மாநிலத்தை ஆக்கிரமிக்கச் செய்ய வேண்டும்? அத்தகைய துணிகள் இருப்பதன்மூலம்தான் இங்கே ஏழை நெசவாளி மக்களுக்குப் பஞ்சம், கஷ்டம் வருகிறது. சைனா பஜாரிலிருந்து, மவுண்டு ரோடு வழியாகச் சென்றால், அங்கே கடைகளில் நாம் காணுகின்ற பொருள்கள் எல்லாம் யாரை வாழவைக்க வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன? அந்தப் பொருள்கள் இல்லாமல் பிழைக்க முடியாதா? இத்தகைய கவர்ச்சிகரமான பொருள்களைச் செய்வதன் மூலம் பலருக்குத் தொழில் கிடைக்கின்றது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் இத்தகைய பொருள்களின்மீது மோகம் ஏற்படுவது

[திரு.ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [2nd April 1970]

தவறு. அது நாட்டுக்கு உகந்தது அல்ல. ஆகவே அத்தகைய துணிகள் இந்த நாட்டில் நடமாடாமலிருப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

6-50
p.m. அடுத்து, 100-ஆம் நம்பர் நூல் நாம் உற்பத்தி செய்வதற்குத் தேவையான பஞ்ச விளைவிப்பதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை, சீதோஷண நிலை உள்ள பகுதியில் பாங்கான நிலங்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. 60-ஆம் நம்பர் நூல் உற்பத்தி செய்யும் அளவுக்குத்தான் வந்திருக்கிறோம். சமீபத்தில் தான் 80-ஆம் நம்பர் நூலுக்கு வந்திருக்கிறோம். இன்னும் 100-ஆம் நம்பர் நூலை உற்பத்தி செய்யும் அளவுக்கு நாம் எட்டவில்லை. 120, 200 வரை நாம் எட்டவேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக வெளிநாட்டிலிருந்து நாம் பஞ்ச இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமா? ரஷ்யாவில் நான் தெரிந்து கொண்ட வகையில், வெளிநாட்டிலிருந்து பொருள்கள் வந்துதான் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் இருக்கவில்லை. இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் சிந்தித்தால்தான், நாம் தொழிற் துறையில் படிப்படியாக முன்னேற முடியும்; சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் நடமாடிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க முடியும். நம்முடைய நாட்டில் விவசாய உற்பத்தி மூலம் கிடைக்கின்ற பொருள்கள் தேங்கிக் கிடக்காமலிருக்க என்ன செய்ய வேண்டும், தொழில்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க எந்தெந்தப் பொருள்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும், எதன் மூலமாக வேலை வாய்ப்புகளை அளிக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் விரிவாகவும், விரைவாகவும் சிந்தித்து, தக்க முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆலங்குளம் தமிழ்நாடு சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை ஒரு சில மாதங் களில் உற்பத்தியைத் துவங்கும் என்று தெரிகிறது. இப்போது பரீட் சார்த்த வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற் சாலைக்காக 1415 ஏக்கர் 93 செண்டு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு ஏக்கர் எந்தெந்தச் சமயத்தில் அதற்குப் பயன்படும் என்று இன்னும் தெரியவில்லை. கேள்வி நேரத்தில் ஒரு கேள்வி மூலம் இதைப்பற்றிக் கேட்டபோது, தொழிற் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு விவசாயி தன்னிடம் சாகுபடிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்திலிருந்து சாகுபடி நேரத்தில் வெளியேற்றப் படுவதில் சிரமமிருந்தால், அதற்காகச் சட்டத்தின்மூலம் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஏராளமான ஏக்கர் மானவாரி தோட்ட நிலங்களைத் தொழிற்சாலைக்கு என்று ஆர்ஜிதம் செய்து எடுத்துக் கொண்டு, நீண்ட நாட்களாகத் தரிசாகப் போட்டு வைத்திருப்பதைப் பார்த்து, அந்த நிலங்களைக் கொடுத்தவர்கள், அதன் பக்கத்தில் உள்ள வர்கள் வயிற்றெரிச்சல் படுகிறார்கள். இவ்வளவு ஆண்டுகளாகத் தரிசாகக் கிடக்கின்றதே, ஏன் சாகுபடிக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று நினைக்கின்றார்கள். ஆகவே அந்த நிலங்கள் பயன்பட ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் பருத்தி சாகுபடி செய்வதற்கான உணர்வும், அதற்கான வசதிகளும் இருக்கின்றன. அங்கே பரீட்சார்த்தமாகப் பருத்தி சாகுபடி வேலைகள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. அதில், மேலும் அக்கறை செலுத்தி, அதன் பலனாக நல்ல பருத்தி உற்பத்தியானால், அங்கே ஓரிரு ஆலைகள் ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நண்பர் திரு. சாமிநாதன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

6-52
p.m. DEPUTY CHAIRMAN: The Hon. the Minister for Industries will reply to the debate tomorrow. The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow

The House then adjourned.

3-4 a

2nd April 1970]

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

Nil

B. Reports, Notifications and other papers

88. Eighteenth Report of the Committee on Estimates, 1969-70, on the Tamil Nadu State Electricity Board.

APPENDIX I

(Vide answer to Starred Question No. 275)

(அ) 30-12-1969 நிலவரப்படி ஒரு சிறப்பு அங்காடியைத் தவிர, எல்லா அங்காடிகளும் ஆதாயத்தில் இயங்கின.

(இ) 1-7-1967 முதல் 30-6-1968 வரையிலான கூட்டுறவு ஆண்டில் சிறப்பு அங்காடிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் கிடைத்த ஆதாயம்/விரயம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :-

	கிடைத்த ஆதாயம்	ஏற்பட்ட விரயம்
	ரூ.	ரூ.
1. தென் சென்னை	81,115	...
2. திருச்சிராப்பள்ளி	...	9,199
3. மதுரை	...	26,746
4. கோயம்புத்தூர்	1,06,855	...
5. சேலம்	49,208	...
6. வேலூர்	29,785	...

(உ) கோயம்புத்தூர் சிறப்பு அங்காடியைத் தவிர, 1967-68-ம் ஆண்டு விற்பனைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், 1968-69-ம் ஆண்டின் விற்பனைகள் குறைந்து காணப்பட்டன.

(எ) சிறப்பு அங்காடி எதையும் மூடும் செயற்குறிப்பு இல்லை. தாதுக்குடி, காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களில் சிறப்பு அங்காடிகளைத் தொடங்குவதற்கான செயற்குறிப்புகள் உள்ளன.

[2nd April 1970

APPENDIX II

[Vide item III (2)]

A REVIEW OF THE INDUSTRIAL DEVELOPMENT IN
TAMIL NADU DURING THE YEAR 1969-70

A. LARGE AND MEDIUM INDUSTRIES

LARGE AND MEDIUM INDUSTRIES

INTRODUCTION

Like the rest of India, Tamil Nadu is predominantly agriculture-based, yet it has an impressive record of industrial development during the last twenty years, which presents an interesting study of how a determined and purposeful policy direction at the Government level and the progressive entrepreneurship of the State can bring about rapid industrialisation, notwithstanding a conspicuous inadequacy of natural resources. The promotional role played by the State Government has been particularly effective owing to the political stability, favourable economic climate, an efficient administration, the planned availability of power, water, transport, institutional finance, skilled, and semi-skilled labour, health and educational facilities. The transformation of the pattern of industrial activity in the State from a modest beginning confined to textiles into the large and varied industrial complex of to-day, is an eloquent tribute to the promotional role played by the Government. Tamil Nadu to-day occupies a prominent place in the industrial map of India with its broad-based industrial complex. The growth of industry and the dispersal of industries all over the State is largely due to the Government policies in respect of power, transport, industrial financing and training facilities for turning out technical and skilled workers.

A study of a number of general indicators shows the magnitude of the development that has taken place since independence. The figures relating to the consumption of power for industrial purposes, registration of companies and capital formation and the out-put of technical personnel are indirect indicators of the consequent industrial expansion. A study of the more direct indicators like the data relating to the grant of industrial licences, and their implementation, registration of Small Scale Industries and the increase in the contribution of industries sector to the State income, will corroborate what can be gauged from the study of indirect indicators regarding the extent and magnitude of industrialisation.

The consumption of power for industrial purposes, for instance, had risen from a figure of 560 million units in 1956-57, to 2,230 million

2nd April 1970]

units in 1968-69, which bears the ratio of 52 : 48 in the total quantum of power sold, i.e., 4,282 million units. The graph on page 3 illustrates the energy generation (including purchases) and Industrial consumption in the last thirteen years. During the year 1968-69, 4 public limited companies and 91 private limited companies were registered in the State with a total authorised capital of Rs. 443.93 lakhs and paid up share capital of Rs. 12.87 lakhs.

Particulars of the "Issues" of capital by non-Government companies to which consent was given in 1969 by the Controller of Capital Issues both for the State and for the whole of India are given below:—

	Number of approvals		Amount approved	
	India	Of which Tamil Nadu alone	India	Of which Tamil Nadu alone
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			(RUPEES IN LAKHS)	
Non-Government Companies (private as well as public limited)—				
Initial Issues	7	2	15,31.24	7,91.24
Further Issues	40	2	26,07.93	65.00
Bonus Issues	266	20	41,12.30	5,52.01
Debentures	14	2	45,04.64	3,75.64
Loans, etc.	11	...	5,98.00	...
Total	338	26	1,33,54.11	17,83.89

During the year 1969, three hundred and thirty-one factories have been registered and nine thousand six hundred and ninety workers were employed in these factories. The total out-put of Engineering degree holders and Engineering diploma holders during 1969 was 1,450 and 3,350 respectively and the anticipated out-put in 1970-71 of Engineering degree and diploma holders will be 1,300 and 3,200 respectively.

The figures relating to the net out-put by industries in this State, the percentage of their contribution to the State income and also the indices show the rate of growth of industries in the past in Tamil Nadu. In 1960-61, the net out-put by industries was of the order of Rs. 181.02 crores and the contribution of industries to the State's income to the extent of 16.03 per cent. In 1968-69, the nett out-put by industries rose to Rs. 317.08 crores (at 1960-61 prices) and at present, the secondary sector i.e., Industries is estimated to contribute to the State's income to the extent of 21.93 per cent. The following table indicates the increase in the State's income as a consequence of the increase in the contribution of Industries to it.

[2nd April 1970]

State Income by Industrial origin (At 1960—61 prices)

Year	State Income	Contribution of the Secondary Sector (Large scale manufacturing, Small enterprises, Mining and quarrying, Electricity and construction).	Percentage of contribution of the Secondary Sector to the total State Income
(1)	(2)	(3)	(4)
		(RS. IN LAKHS)	
1950-51	77,492	9,805	12.65
1955-56	96,354	13,608	14.12
1960-61	112,956	18,102	16.03
1961-62	118,453	20,294	17.13
1962-63	121,277	20,976	17.30
1963-64	124,517	22,520	18.09
1964-65	127,557	24,954	19.56
1965-66	129,157	27,094	20.98
1966-67	138,735	27,950	20.15
1967-68	144,894	30,462	21.02
1968-69	144,604	31,708	21.93

The most noteworthy development in the Central Sector in the year 1969 is the commissioning of the Madras Refinery at Manali which is bound to bring about a transformation of the economy of Tamil Nadu in the coming years. The Government is well aware of the opportunities opened up by the refinery. In order to plan the development of a Petrochemical complex, the Government have got prepared, through the Engineers India Limited, a project report on the establishment of such industries in Manali and the report is under scrutiny. Another report on the establishment of chemical industries in Neyveli based on the by-products of the Neyveli Lignite Project has been got prepared. This report is under active consideration.

The report on the survey of the potentialities in this State for the proper development of salt industry has been received from the consultant and the same is under examination.

The development of the hinterland of Tuticorin harbour will open up the way for setting up several large and medium industries like the Fertiliser Project of the Tamil Nadu Industrial Development Corporation (a joint venture with the private sector), salt based industries, etc.

The Report of the Indian Institute of Foreign Trade which was commissioned last year by the Government, to conduct an export potential survey of Tamil Nadu has been received. It contains several valuable suggestions to boost the export of industrial and agricultural commodities/products. The recommendations are being examined and in this connection, the views of the important Chambers of Commerce have been invited.

The Government have reconstituted the State Industries Development Committee with a view to undertake detailed examination of the economic resources of the State and at the same time, help the Govern-

2nd April 1970]

ment in collecting data required for the preparation of the Project Report on different industries that could be set up in the State and the Committee has since started functioning.

The Government have been giving several incentives to industries with a view to attract entrepreneurs. The question of giving additional incentives, besides the power tariff concession already announced, is engaging the attention of the Government.

The recession having more or less ceased, and the Fourth Plan period setting in, Tamil Nadu is optimistic of playing a vital role, as usual, in the coming years in the field of industrial development and there is also a very encouraging response from the entrepreneurial class in various parts of the country in coming forward to set up new industrial undertakings in this State.

In consequence of the economic revival and increased scale of industrial activities, the year under review witnessed an upward trend in the tempo of industrialisation of this State. An account has been made in the following pages to indicate the details of the progress recorded in the industrial field. The progress achieved so far in the Industrial Development of this State is traced sectorwise in the following pages. Two Chapters, one on 'Institutional Finance' and another on 'Mines and Minerals' also have been added at the end.

CENTRAL SECTOR

In the wake of Industrial Development of this State, the role played by the public Sector undertakings is by far the greatest. In the absence of industrial raw materials in a large measure, the Government have been on the look out for industries like oil refineries which need not be linked up with locally available raw materials. In deference to the persistent requests of the State Government, the Government of India set up the Oil Refinery at Manali which went on stream during the year 1969. It will form a base for a host of petro-chemical industries in the state. As an adjunct to the Madras Refineries, a huge fertilizer project, viz. Madras Fertilizers Ltd., based on naphtha as feed stock is taking Shape and will be going into regular production by early 1971. Yet another great achievement in the field of Central Sector is the commencement of the trial operations of the Indian Oil Corporation's Lube Blending Plant at Tondiarpet, Madras, recently. This plant is the new addition in the Central Sector licensed during the year 1969.

The Central investment in the various public sector projects in the State aggregated to an investment of more than Rs. 377 crores with an annual turnover of the order of over Rs. 90 crores (Provisional). The employment provided by these projects was

Serial number and name of the Undertaking	Year of establishment.	Capital investment.	Articles of manufacture.		Value.	Employment (Persons).
			Capacity. Annual.	Production.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		(RS. IN LAKHS)			(RS. IN LAKHS)	
6. High Pressure Boiler Plant Tiruverambur, Tiruchirappalli.	1965	2,570	Roll Film—5,40,000 Sq. Metres. Aerial Film—10,000 Sq. Metres. 35 mm. Negative Film—1,00,000 Sq. Metres. Photographic Paper—15,00,000 Sq. metres.	326 Sq. Metres ... 284 Sq. Metres 71,707 Sq. Metres	0.18 ... 0.34 7.82	
			High Pressure Boilers for Thermal Power Stations—750 M.W. generation capacity.	Boiler and Auxiliaries—16,540 tonnes.	1,763	6,000
			Valves and Fittings—2,500 tonnes.	Valves 391	121	...
			Pressure Vessels—1,100 tonnes.	...	...	...
			Package Boilers—10 Nos.	...	...	...
7. Madras Refineries, Ltd., Manali, Madras.	1969	4,479	L.P.G.—1,666 tonnes	Went on Stream during April, 1969.	...	439
			Gasoline—9,416 tonnes	...	...	...
			Naptha—25,000 tonnes Superior Kerosene—33,666 tonnes.	...	...	...

			H. S. Diesel Oil—42,833 tonnes.	...	...	...
			Lube Oil—16,666 tonnes	...	...	...
			Fuel Oil—2,500 tonnes	...	...	...
			Asphalt 6,666 tonnes	...	...	...
			Sulphur—1,166 tonnes	...	...	...
8. Madras Fertilisers, Ltd., Manali, Madras.	...	6,300. (Approx.)	Liquid Ammonia—36,500 tonnes	Under construction	...	650 (Approx.)
			Urea Fertiliser—2,00,000 tonnes	...	...	...
			N. P. K. Fertiliser—3,63,000 tonnes.	...	...	...
9. Heavy Vehicles Factory, Avadi, Madras.	1965	1,727	Medium Tanks	Under Production	1,500 (1968-69)	4,834
10. Ordnance Factory, Tiruchirappalli.	1966	1,350 (Approx.)	...	Do.	...	1,500 (Approx.)
11. Indian Oil Corporation, Ltd., Tondiarpet, Madras.	...	178	Automotive and Indl. grades of Lubricating oils—1,70,000 tonnes.	Trial operations of the Lube Blending Plant commenced recently.	...	100
			24-G.—Bitumen Drums, 5,00,000 Nos.	...	...	...
			18-G. Lube and other speciality Barrels—10,00,000 Nos.	...	...	...

[2nd April 1970]

During the year 1969, all the projects in the Central Sector have progressed according to schedule as indicated below:—

Neyveli Lignite Corporation Limited :—(Capital Investment Rs. 168.84 crores)—The Integrated Neyveli Lignite Project is the biggest Central Government Project in Tamil Nadu, which comprises 4 major schemes, viz. (i) Mining, (ii) Power Generation Scheme, (iii) Fertiliser Plant and (iv) Briquetting and Carbonisation Plant. Over 4.1 million tonnes of lignite is being raised currently (to be further raised to 6 million tonnes per annum) for generating power and producing urea for cultivable lands and briquettes for use as domestic fuel and in small scale industries. Besides generation of power and production of Urea and Carbonised briquettes, lignite is used to manufacture other bye-products like charfines, tar, neutral oil, carbolic acid, polyvalent phenol, ortho-cresol, meta and para cresol and Xylenols. Apart from this, it envisages production of 6,000 tonnes of washed clay per annum.

All the schemes were in production during the period. With the commissioning of the VIII unit (second 100 M. W. unit) of the Thermal Power Station in April 1969, the capacity of the Station has reached 500 M. W. The IX Unit (Third 100 M. W. unit) is expected to be commissioned during March/April, 1970, and this will complete the third and final stage of the Thermal Power station from 400 M. W. to 600 M. W. The estimated cost of the expansion scheme is Rs. 32.17 crores.

Integral Coach Factory :—(Capital Investment Rs. 25.06 crores)—The Integral Coach Factory employing nearly 10,700 workers is perhaps the oldest of the public sector factories in Tamilnadu. It has reached its full production capacity. During this year, the factory has continued its diversification of production and is now geared up to manufacture all types of coaches, Broad and Metre Gauge, including Air-conditioned and self propelled vehicles. The proposals to increase the production from 620 to 750 coaches per annum have been approved by the Railway Board and this is to be implemented from 1970-71 onwards. The coach building programme will be stepped up every year and by 1973-74, it is expected that 750 coaches will be produced every year. The expansion proposals are expected to cost approximately Rs. 51.5 lakhs, inclusive of some staff quarters. On the export side, the factory has recently received two more orders valued at Rs. 22 lakhs and both these orders are being executed currently.

Surgical Instruments Plant :—(Capital Investment Rs. 4.68 crores)—The Indian Drugs and Pharmaceuticals Ltd., has set up the project at Madras. Involving capital outlay of Rs. 4.68 crores, this plant will provide employment to about 1,051 persons and will produce 2½ million numbers of surgical instruments per year. During 1969 it had produced instruments worth Rs. 14.77 lakhs. At present, production is restricted

[2nd April 1970]

to market requirements. Job orders are taken up in large volume to utilise the production capacity available. Proposals for production of Hypodermic needles and detachable scalpel blades are under examination.

Hindustan Teleprinters Limited :—(Capital Investment Rs. 0.82 crores)—The capacity of the plant is to produce 5,400 unit teleprinters on single shift basis and 8,500 unit teleprinters on double shift basis, by 1970-71. The programme of production for 1969-70 is 6,500 unit teleprinters including spares equivalent to 1,000 units.

The Company has achieved self-sufficiency in the production of manufactured components required for various kinds of teleprinters. The total number of imported components which was 100 at the beginning of 1968 has been reduced to 22 now as a result of the vigorous efforts for import substitution. Apart from modification to teleprinter components to effect improvements in the machines, a number of new items of equipment dealing with teleprinter switching have been developed. The Company entered the export market and secured orders from Ceylon and Kuwait. They also received enquiries from Iran and Yeman. During the Fourth Plan, it is proposed to enlarge the Research and Development department for development of diversified products viz. Electric typewriters, calculating machines and power plants for Telex and Telephone Exchanges. Besides the diversification of products as mentioned above, it is proposed to take up the following projects during the Fourth Plan period, in order that the factory could be self-sufficient for all the important items of components, some of which are now brought out :

- (i) Motor Project.
- (ii) Injection Moulding Project.
- (iii) Pressure Die Casting Project : and
- (iv) Type Heads Project.

It is proposed to make a further capital investment of Rs. 160 lakhs during the Fourth Plan period towards diversification, setting up of new projects, installation of additional machinery and buildings, etc. The targetted capacity of 8,500 unit teleprinters is expected to be maintained with diversified production during the Fourth Plan period.

Hindustan Photo Films Manufacturing Company, Limited :—(Capital Investment of Rs. 12.96 crores.)—The Hindustan Photo Films Manufacturing Company, Limited, Ootacamund was inaugurated in January, 1967 and achieved full targetted output of its first major product, Cine Film Positive by the end of the year making further imports of this item unnecessary. The Cine Film positive produced by the Company is now firmly established in the market. Commercial production of Photo-

[2nd April 1970]

graphic Bromide Paper was established next. Production of another important product, viz., Medical X-ray film was also taken up during the very first year of production. Apart from this, production of three more near products, i.e. Cine Sound, Roll film and 35 mm. negative film has commenced during the year under review.

Among the other major achievements of the factory is the success it had in setting up ancillaries to supply its raw materials. A silver Nitrate Plant which was completely designed and erected by Hindustan Photo Films Engineers fully takes care of the requirements in so far as the supply of Silver Nitrate, an essential raw material, is concerned. A factory for the production of gelatine, another important raw material, is expected to commence production shortly at a place near Ootacamund. With the conclusion of the collaboration agreement in 1968, the production operations are now completely in Indian hands.

The Company expects to increase its output gradually and in the year 1971-72, production will be of the order of 5.70 m.sq.m., 93 per cent of the present rated capacity, the full rated capacity being achieved in the subsequent year. The Company's programme for expansion which includes the manufacture of colour film, has found a place in the Fourth Five-Year Plan. The Company has recently applied to the Government of India for an industrial licence to increase its licensed capacity from 8.71 million sq.m. to 11 m.sq.m. taking into account the anticipated increase in demand during the Fourth Five-Year Plan period.

High Pressure Boiler Plant:—(Capital Investment Rs. 25.70 crores)—The Boiler Plant at Tiruchirapalli is one of the four units of Bharat Heavy Electricals Limited, a Government of India undertaking and is designed for the manufacture of High pressure Boilers for Thermal Power Stations, Package Boilers for industrial use and High Pressure Valves. All works connected with the construction phase have been completed and full production has started in all the shops. The expansion of the factory in the Fourth Plan has been approved by the Government of India and the details are being worked out.

Madras Refineries, Limited:—(Capital investment Rs. 44.79 crores)—The Madras Refineries, Limited, which is designed to produce L.P.G., Gasoline, Naphtha Superior Kerosene, H.S. Diesel Oil, Lube oil, furnace oil, asphalt and sulphur has been completed and went on stream during April 1969.

Madras Fertilisers, Limited:—(Capital investment Rs. 63 crores)—The Madras Fertiliser Project, India's largest Fertiliser Complex, is being constructed at Manali close to the refinery. The project will have a capacity of 36,500 tonnes per annum of Liquid Ammonia, 2,00,000 tonnes per annum of Urea and 3,63,000 tonnes per annum of N.P.K. Fertiliser and when completed, will serve agricultural needs within a radius of 300 miles around Madras. This Fertiliser project will form

2nd April 1970]

a part of the Petro-Chemical complex of Madras. Besides aiding the starting of ancillary industries like road transport and rail road, it will provide a large employment potential. The plant is expected to go into production by early 1971.

Defence Industries:—The Heavy Vehicles Factory at Avadi is designed as an integrated unit for the manufacture of all major assemblies of tank including the Engine Gear Box and the Suspension units. All the shops are in production.

Ordnance Factory, Tiruchirapalli is also progressing as per schedule.

STATE SECTOR

The State Government have played a significant role in establishing production units, either directly or in the form of co-operatives, in respect of certain essential commodities like yarn, sugar, cement and bricks and in the establishment of industrial areas.

1. *Tamil Nadu Industrial Development Corporation, Limited:*—The Tamil Nadu Industrial Development Corporation, Limited, has hitherto been playing the part of setting up industries wholly owned by the Government. The Corporation is now in the process of becoming a larger instrument of investment and development, following such policies as will permit it to draw additional resources from the Central institutional financing agencies as well as public issues. The Corporation has thus become an agency for attracting, introducing and promoting participation by entrepreneurs in new industries and for securing necessary capital from traditional capital markets. This role will be in addition to the Corporation's activities of being exclusively responsible for promoting and setting up public sector ventures wholly owned by Government.

The Corporation is setting up the following projects as units of the Tamil Nadu Industrial Development Corporation, Limited :—

- (1) Continuous Steel Casting Plant at Arkonam.
- (2) Cement Factory at Alangulam.
- (3) Pilot Cement Plant at Dalmiapuram.

The details of progress made in the projects undertaken by the Corporation are given below :—

Continuous Steel Casting Plant, Arkonam:—The continuous Steel Casting Plant that is being established at Arkonam with the collaboration of V/o Machioexport of Moscow, is designed to manufacture 50,000 tonnes of steel billets per annum in the first instance, to be

[2nd April 1970]

increased to 1,00,000 tonnes per annum, later. The cost of the project is Rs. 705 lakhs including a working capital of Rs. 51 lakhs.

Most of the civil works are under execution. Only a few items of work are left to be taken up for which estimates and tenders are under preparation. About 616 tonnes of imported equipment have arrived up to 31st December 1969, against 1,000 tonnes to be procured. Indigenous equipments worth Rs. 14 lakhs have been procured, against a provision of Rs. 111 lakhs. The combined water-supply scheme intended for Arkonam Municipality and Continuous Steel Casting Plant has been completed partially and the 12" main has been laid up to plant site reservoir. About 75 per cent of the railway siding has been laid and has been declared for operation, while work on the rest of the portions is in progress. The first batch of Russian Engineers have arrived for erection supervision. 15 of our Engineers have completed their training in steel plant in U.S.S.R. and are now actively engaged in the erection work at the project site. The plant is expected to be commissioned by the middle of 1971.

Tamil Nad Cements, Alangulam :—The civil works have been completed and the supply and erection of plant and machinery by Messrs. K.C.P. Limited, has been completed for the first kiln and the erection of the second kiln is expected to be completed shortly. Out of Rs. 6.77 lakhs of estimated project cost, a sum of about Rs. 461 lakhs has been spent up to 31st December 1969.

Land Acquisition :—All the lands required for factory and colony (287.01 acres) and Quarry (1,415.93 acres) have been acquired. Out of 155.23 acres required for the Railway siding, possession has been taken of the entire lot, but acquisition is pending in respect of 9.57 acres. Transfer of poramboke lands for factory, colony and railway siding (about 29 acres) is in progress. Action for the acquisition of Gypsum bearing lands has been initiated.

Raw Materials :—From the two pilot quarries opened and worked through a Contractor, 1,85,954 tonnes of limestone have been stockpiled. Tenders have been called for a further contract for the quarrying and supplying of 40,000 tonnes per month for one year.

Requisite ground-stock of coal for firing the kiln and of other raw materials such as clay, yellow ochre and laterite have been procured and built up for the impending commissioning of the plant. Orders for the procurement of bauxite, gypsum and gunny bags have been placed.

Water-supply :—200 feet out of a projected total of 1,000 feet of infiltration gallery in the bed of the river Deviar at Vedugarai about 8 k.m. from the factory has been laid and water has been brought to

[2nd April 1970]

the factory on completion of the Head works and the pumping main. Work on the next reach of 200 feet of gallery is in progress. Storage and distribution arrangements in the factory, colony and quarry have been completed.

Railway Siding :—Work on the Railway Siding in metre gauge approximately 16 k.m. from Sivakasi Railway Station has been completed and made ready on 18th January, 1970 for the receipt of coal wagons in January, 1970.

The first kiln was lighted on the 5th February 1970 and the second kiln by the end of April 1970. The unit is expected to go into production for marketing from June, 1970.

Pilot Cement Plant, Dalmiapuram :—The pilot Cement Plant, Dalmiapuram is continuing its research activities to promote the sale of 75/150 tonnes capacity per day plants. The Government of Indonesia have evinced interest in setting up such plants in their country and have approached the Government of India for placing the services of an expert at their disposal. The proposal is under the consideration of the Corporation.

Being the first shaft-kiln plant on new fuel mix process in India, the Pilot Cement Plant had several problems during the operation of the plant and it could not be run continuously. After several experiments, it is now able to run continuously round the clock.

The production capacity of the plant is 25 to 30 tonnes of cement a day. The present production is 10 tonnes a day. The targetted capacity will be achieved on studying the operation and further improvements.

The purpose of designing such smaller capacity plants is to encourage industrialists to set up small cement plants in areas where small deposits of limestone are available and which cannot sustain the establishment of the conventional large scale cement factories. The Corporation has also applied to the Controller of Trade Marks for granting patent rights for this plant.

An area of 46 acres in Melarasur village has been got on lease for mining limestone for running this plant. Mining operations will be taken up in April 1970.

Tuticorin Fertiliser Factory :—The Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited has received a Letter of Intent from the Government of India for establishment of a Fertiliser factory at Tuticorin. The factory is being established as a joint venture by Tamil Nadu Industrial Development Corporation and the South India Corporation Limited. A new company under the name of Southern

[2nd April 1970]

Petro Chemical Industries Corporation, Limited, has been registered. Preliminary arrangements for finalising the capital formation, collaboration arrangements, etc., are under way.

Salem Steel Project, Salem :—The Government have since issued orders generally approving the implementation of the first stage of Salem Steel Plant, i.e., the development of mines and setting up of a Pelletisation Plant. The detailed Project Report of Messrs. M. N. Dastur and Company Private, Limited, Calcutta is expected to be in the hands of the Government, shortly.

During the year 1969-70, the data required by the Consulting Engineers for the preparation of the Project Report were collected and furnished to them. A Pilot mine has been cut-open in the Southern flank of the magnetite-quartzite deposits of the Kanjamalai hills to determine the behaviour of the mineral while blasting, the most suitable method of winning the iron ore and the equipment required for the purpose. The pilot mine is estimated to cost about Rs. 3.50 lakhs. The Neyveli Lignite Corporation Limited has been entrusted with the work of executing the pilot mine. The data collected will be made available to the Consulting Engineers for evaluation of the results and for incorporation in their detailed Project Report.

The Salem Steel Project work has been transferred to the State owned Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited, with effect from 1st August 1969. The Pelletisation Plant will be taken up for implementation by the Corporation as soon as the Detailed Project Report is received from Thiru M. N. Dastur and Company Private Limited. The Government will provide adequate resources to the Corporation for implementing the scheme.

The Government have also reassessed the land requirements for the Salem Steel Project during the year and have decided to restrict the requirements to 16,964 acres, as against 24,446 acres originally notified for acquisition. The areas released from acquisition comprise heavily built-up areas, developed agricultural lands, areas having semi-industrial complex like powerloom, weaving, etc.

The question of securing the inclusion of the Salem Steel Project as a whole, in the Central Sector of the Fourth Five-Year Plan had also been under discussions with the Planning Commission, as well as the Ministry of Steel and Heavy Engineering of the Government of India. These discussions have helped to clear many doubts about various aspects of the Project and the chances of the Project being included in the Fourth Plan are now very bright.

2nd April 1970]

OTHER PROJECTS

The following other projects are under the consideration of the Corporation :—

(i) *Machine Tool Project* :—Based on the project report of Thiru Toshiba Machine Company Limited, Tokyo and that of Hindustan Machine Tool, Bangalore, the Tamil Nadu Industrial Development Corporation has been examining the possibility of obtaining foreign collaboration to participate in the equity capital and also supply of machinery process know-how, etc. A final decision on the project has not yet been taken. The possibility of setting up this project as a joint venture with any Indian Company is also being examined.

(ii) *Machine Tool Accessories Project* :—The Hindustan Machine Tool, Bangalore which was entrusted to prepare the feasibility report on the project has furnished a Preliminary report. Based on the data furnished by Hindustan Machine Tool, the Tamil Nadu Industrial Development Corporation has applied to the Government of India for the issue of a Letter of Intent to establish a plant at Arkonam for the manufacture of machine tool accessories at Arkonam at an estimated cost of Rs. 96 lakhs. The orders of the Government of India are awaited.

(iii) *Sponge Iron Plant* :—As it is surmised that the supply of scrap iron for making billets in the Continuous Steel Casting Plant at Arkonam would not be steady, it has been proposed to establish a Sponge Iron Plant, to produce sponge iron for feeding the concast plant and supplying to other industries in need of sponge iron.

The preparation of feasibility report for the sponge iron plant has been entrusted to Thiru Dastur and Company, Calcutta. Thiru Lurgi, an engineering firm of West Germany have conducted laboratory tests on iron ore and coal sent by us. Based on the laboratory tests, large scale pilot plant tests are to be conducted by the foreign firm. Bulk samples of iron ore and coal have been sent to West Germany for large scale pilot plant test. Thiru Dastur and Company will furnish the feasibility report after the results of the pilot plant tests are received, and it is still awaited.

(iv) *Sodium Hydro-Sulphite* :—As Sodium hydro-sulphite is in great demand particularly by the Textile Industry, this Corporation arranged for a feasibility study and preliminary report. Based on the report furnished by the Consultant, Thiru S. Nallaperumal, an application for the issue of a Letter of Intent for setting up the factory at Ennore at a cost of Rs. 140 lakhs has been sent to the Government of India. The letter of intent is awaited.

[2nd April 1970]

The feasibility of setting up salt based industries and a Seamless Tube Mill in collaboration with Bharat Heavy Electricals is also under consideration of the Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited.

(v) *Salt Industry* :—The Tamil Nadu Industrial Development Corporation engaged Thiru Gurunath and Sons for the preparation of feasibility report in the development of salt industry in Tamil Nadu. On the basis of the field and case studies of the existing salt factories in Tamil Nadu, the consultants have prepared a detailed report on the salt industry of Tamil Nadu, reflecting the existing position and prospects for development. The Consultants have recommended *inter alia* (1) for effecting improvements in the working of the existing salt factories, (2) projection of suitable plans for the development and working of new salt factories, (3) introduction of modernisation and mechanisation to the extent desirable and possible in the salt industry, (4) methods for increasing the output of salt and also to improve the qualities of salt in the factories and (5) methods and practices to be introduced for better maintenance of the salt fields in general and the salt crystallisers in particular.

The consultants have also suggested a 15-year programme for the development of 40,000 acres of new land, with a total investment of Rs. 5 crores, for cultivation of salt in the coastal tables of Tamil Nadu. Consequent on the scheme, 16 lakhs tonnes of salt and 60,000 tonnes of gypsum are expected to be produced at an estimated cost of Rs. 4 crores. The report is under consideration of the Government.

(vi) *Ancillary Industries* :—Considerable difficulty is being experienced by the Bharat Heavy Electricals Limited, Tiruchirappalli to procure quality products from the suppliers. The Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited, has taken on hand a study by an *ad hoc* committee of Engineers and experts of the demand or the various components such as iron castings, dished ends, high voltage rectifying equipment, gear boxes variators, gear rims electric-motors, pumps, pressure gauges, servo motors and other semi-finished components and prepare feasibility report for the establishment of ancillary industries for the manufacture of these products at Tiruchirappalli.

FINANCIAL ASSISTANCE

I. The Corporation has given financial and other assistance to the following companies :—

(i) Thiru Lasco Steels Limited, Coimbatore—Loan of Rs. 2.5 lakhs.

(ii) Thiru India Meters Limited, Madras—loan guarantee (valid for a period of three years) for a sum of Rs. 7.5 lakhs has been given to Syndicate Bank in favour of Thiru India Meters Limited.

2nd April 1970]

(iii) Thiru Vummidiars (Manufacturers) Private Ltd.—a loan guarantee (valid for a period of one year) for a sum of Rs. 1.5 lakhs has been given to Syndicate Bank in favour of Thiru Vummidiars (Manufactures), Private, Limited.

(iv) Thiru Plastics Resins and Chemicals Limited, Sahapuram. Amount under written—Rs. 15 lakhs of preference share capital.

II. Assistance for the following companies has been approved but not yet disbursed—

(i) Thiru Madras Oxygen and Acetylene Company Ltd.

Equity participation—Rs. 2.5 lakhs and

Under-writing—Rs. 1.0 lakh.

(ii) Thiru W. S. Insulators of India (P) Limited, Madras.

Preference share participation—Rs. 10 lakhs.

Loan guarantee—Rs. 15 lakhs.

III. The following proposals are under consideration :—

(i) to acquire a sizable portion of the share capital of Thiru Lasco Steels Limited, Coimbatore.

(ii) to acquire 51 Per cent of the share capital of Madras Alloys and Stainless Steels Limited.

(iii) to invest Rs. 2 crores in the equity capital of the proposed Fertilizer Project at Tuticorin.

2. TAMIL NADU TEXTILE CORPORATION LIMITED

The Tamil Nadu Textile Corporation Limited was set up on 24th April 1969, with an Authorised Capital of Rs. 5 crores. The Government of Tamil Nadu have subscribed Rs. 40 lakhs as share capital to the Corporation so far.

The Corporation has been set up mainly for the purpose of running such of those textile mills which may be handed over to the Corporation for running, by the Government of India. The Government of India have so far appointed the Tamil Nadu Textile Corporation Limited as Authorised Controllers of four mills, viz., Om Parasakthi Mills Ltd., Krishnaveni Textiles Ltd., Cambodia Mills Ltd., and Sri Ranga Vilas Ginning, Spinning and Weaving Mills Ltd., all at Coimbatore.

Om Parasakthi Mills :

On account of the mounting loss in working, the Om Parasakthi Mills Ltd., was closed from 2nd May 1968. In their notification

[2nd April 1970]

No. 2622/18A/IDRA/ 69, dated 25th June 1969, under section 18-A of the Industries (Development and Regulation) Act, 1951 the Government of India appointed the Tamil Nadu Textiles Corporation Ltd., as Authorised Controller of the Mills. The Authorised Controller took charge of the mills on 15th September, 1969. After negotiations with the labourers, the mills commenced working from 14th November, 1969.

A sum of Rs. 4.20 lakhs has so far been advanced by the Corporation to Om Parasakthi Mills Ltd. for meeting the immediate working Capital needs. The National Textile Corporation Ltd. has been addressed to sanction an advance of Rs. 4.81 lakhs to this Unit.

The Corporation, as Authorised Controller, has appointed necessary staff and workers in this mills, purchased cotton and made arrangements for sales. The Corporation has arranged with Indian Bank for cash credit facilities to Om Parasakthi Mills Ltd., to the extent of Rs. 20 lakhs.

Cambodia Mills and Kishnaveni Mills.

In pursuance of Notifications No. 4320 and 4321/18A/IDRA/69, dated 22nd October 1969 of the Government of India, the Tamil Nadu Textiles Corporation Ltd., has taken over the Cambodia Mills Ltd., Coimbatore on 14th December, 1969 and Kishnaveni Textiles Ltd., Coimbatore on 17th December, 1969. Cambodia Mills Ltd., and Kishnaveni Textiles Ltd., have been restarted on 4th February 1970. But Kishnaveni Textiles Ltd. remains closed from 24th February, 1970 due to lock-out.

The Corporation has arranged with Indian Overseas Bank, the sanction of cash credit facilities to the extent of Rs. 46 lakhs for Cambodia Mills Ltd., and for Rs. 23.00 lakhs to Kishnaveni Textiles Ltd. Cotton has been purchased and all arrangements have been completed for importing foreign cotton.

To enable the Mills to meet the initial expenditure for restarting them, the Corporation has advanced a sum of Rs. 7.50 lakhs to Cambodia Mills Ltd. and Rs. 2.50 lakhs to Kishnaveni Textiles Ltd.

The Corporation has appointed General Managers and Technical Staff of its choice for all the Mills under its control to ensure efficient working.

At the instance of the Corporation, the State Government have issued Notifications under Sections 3 and 4 of the Tamil Nadu Relief Undertakings (Special Provisions) Act declaring all the Four units as

2nd April 1970]

'Relief Undertakings' and suspending their past liabilities, other than Bank loans, for a period of one year.

Sri Ranga Vilas Ginning, Spinning and Weaving Mills Ltd.—In their notification S. O. 140/18A/IDRA/70, dated 7th January 1970, Government of India have appointed the Tamil Nadu Textile Corporation Ltd., as Authorised Controller for Sri Ranga Vilas Ginning, Spinning and Weaving Mills Ltd. The possession of the mills was taken on 16th January, 1970. Cleaning work is going on in the mills and it is expected that the mills will restart shortly.

With a view to utilising the yarn produced by the mills under its control, without depending on the fluctuating yarn market and to providing employment to a sizable number of workers who were thrown out of employment due to closure of several mills and also to handloom weavers who may be rendered unemployed consequent on the introduction of powerlooms in our State, the Corporation has decided to set up 1,000 power-looms and has approached the Government for allotment of the same.

3. MECHANISED BRICK PLANT, THIRUMAZHISAI

The Mechanised Brick Plant was commissioned on 1st April 1968. It has a capacity to produce 66,000 Bricks per day. The total cost of the scheme is about Rs. 70 lakhs. All the machineries (worth about Rs. 10 lakhs) were imported from Yugoslavia through Thiru Perfect Machine Tools, Bombay, Agents for Thiru Ingra, Yugoslavia. The erection of machineries, construction of dryers and kilns, and commissioning of the Plant were done under the supervision of Yugoslavian Experts.

The Unit is now manufacturing the following kinds of bricks.

1. Solid Bricks 9" × 4½" × 3"
2. Perforated Bricks 9" × 4½" × 3"
3. Metric Size Bricks 190 mm/90mm/90mm.

The unit can also undertake manufacture of hollow blocks, ceiling blocks, partitioned blocks, facing bricks, glazed trellies, etc. Recently Ceiling blocks were supplied to the Atomic Power Project, Kalpakkam.

At present, the Unit is producing, on an average, about 40,000 Bricks per day. There is a good demand for the bricks, as machine made bricks are superior in crushing strength, texture, shape, etc. and have low poracity and ensure economy in construction. Most of

[2nd April 1970]

the scales are to private parties. The Unit has got orders for bricks for even 2 to 3 months ahead and has also received advance payment from some parties.

Fully mechanised Brick Plants of this type take about 4 to 5 years to reach their maximum capacity. From the progress so far achieved by the unit, it is expected that the Unit will be able to achieve full capacity during the course of 1970.

4. CO-OPERATIVE SPINNING MILLS

There are 12 Co-operative Spinning Mills in our State and all of them continued to function during the year under review.

A statement showing the working results of all the 12 Co-operative Spinning Mills for the calendar year 1969 is given in Annexure I. These mills with a total installed capacity of 1,73,256 spindles produced cotton yarn ranging from 20s to 100s counts. There has been a significant improvement in the working results of the Mills during 1969, compared to their performance in the previous year, as may be seen from the following table :—

	1968.	1969.
Production (in lakhs of Kgs.)...	88.25	105.70
Sales turnover (Rs. in lakhs)...	743.06	899.36

The Government of Tamil Nadu have made substantial investment in the share capital of these co-operative ventures to a total extent of Rs. 184.08 lakhs. They have extended guarantees for the repayment of loans taken by the mills from the institutional financing agencies, etc., to the tune of Rs. 668.13 lakhs. They have also guaranteed the prompt repayment of the deferred payment instalments in respect of the Textile machinery purchased by these mills to the extent of Rs. 39.86 lakhs. Besides, the Government have granted straight loans to these mills to the extent of Rs. 35.65 lakhs to enable them to tide over the temporary financial difficulties.

The Srivilliputhur Co-operative Spinning Mills and the Tiruchendur Co-operative Spinning Mills are implementing a scheme of substantial expansion of their capacity to 25,000 spindles each. Of the 30 additional ring frames proposed under the expansion scheme, the Tiruchendur Co-operative Spinning Mills has procured and installed 8 frames so far. The Srivilliputhur Co-operative Spinning Mills has installed 8½ additional frames under the expansion scheme, out of 28 frames proposed. These 2 mills are taking steps to complete their expansion programme quickly. During the year under review, the Srivilliputhur Co-operative Spinning Mills has secured a term loan of Rs. 4.75 lakhs from the Madras Industrial Investment Corporation,

[2nd April 1970]

besides a deferred payment guarantee for Rs. 19.41 lakhs for purchase of machinery. It has also received a temporary accommodation of Rs. 10 lakhs from the Government. The Tiruchendur Co-operative Spinning Mills has secured a term loan of Rs. 5 lakhs from the Industrial Finance Corporation for financing the expansion scheme. The Government have also made an additional investment of Rs. 5 lakhs in the Share capital of the Tiruchendur Co-operative Spinning Mills.

During the calendar year 1969, the Salem Co-operative Spinning Mills, the Madurai District Co-operative Spinning Mills, the Coimbatore District Co-operative Spinning Mills, and the North Arcot District Co-operative Spinning Mills implemented the scheme of marginal expansion of their spindleage by the addition of a few frames each. Another notable achievement is the diversification of production undertaken by some of the mills with a view to meet the growing demand for cone yarn and doubled yarn and at the same time to augment their earnings.

The Madurai District Co-operative Spinning Mills and the Thanjavur District Co-operative Spinning Mills have proposed to go in for substantial expansion of their capacity up to 25,000 spindles each. In respect of the Madurai District Co-operative Spinning Mills, the Government of Tamil Nadu have recommended to the Government of India, Ministry of Rehabilitation, the sanction of a financial assistance of Rs. 35 lakhs for implementing the expansion scheme which would provide employment opportunities to about 300 Indian repatriates from overseas. The Thanjavur District Co-operative Spinning Mills has recently received an industrial licence for expanding its capacity upto 25,000 spindles. The Mill is taking necessary follow up action to implement the scheme.

During the year under review, all the Co-operative Spinning Mills, Nazareth, introduced 7-day week working which has helped in augmenting the production and reducing the overhead.

The following Co-operative Spinning Mills offered their yarn for export through established exporters to the extent indicated against each during the year 1969 :—

Serial number.	Mills.	Number of bales. exported.	Country to which exported.
(1)	(2)	(3)	(4)
1	Tiruchendur Co-operative Spinning Mills.	50	Burma.
2	Madurai District Co-operative Spinning Mills.	400	Burma.

[2nd April 1970]

3	Coimbatore District Co-operative Spinning Mills.	486	Burma and Ceylon.
4	Tiruchirappalli District Co-operative Spinning Mills.	400	Burma.
5	North Arcot District Co-operative Spinning Mills.	670	Burma.
Total ...		2,006	

5. CO-OPERATIVE SUGAR MILLS.

During the Sugar year 1st November 1968 to 31st October 1969, six co-operative sugar mills with a total daily crushing capacity of 6,500 tonnes were under production. One more with a daily crushing capacity of 1,250 tonnes near Palacode in Dharmapuri district is under erection. It is expected that this Co-operative sugar mill will commence production from 1970—71 crushing season. The Government of India have issued letters of intent for the installation of two more co-operative sugar mills near Brahmapuram in Gudiyatham taluk and Ambur in Vaniambadi taluk of North Arcot district, each with a daily crushing capacity of 1,250 tonnes. The application for the grant of licence for a co-operative sugar mill near Perur in Coimbatore district, with a daily crushing capacity of 2,000 tonnes is still under the consideration of the Government of India. Five of the co-operative sugar mills have been granted licences to extend their present crushing capacities, by a total of 2,250 tonnes. The expansion work is in progress in the co-operative sugar mills at Ambur, Mungilthuraipattu and Mohanur. The expansion work in the Padalam and Amaravathy mills will be taken up shortly.

All the seven co-operative sugar mills have 41,017 cane growers as members with a total paid-up share capital of Rs. 2,63,29,635. 32 co-operative institutions have contributed share capital of Rs. 28,26,000. The Government of Tamil Nadu have also contributed towards share capital in all the co-operative sugar mills on a matching basis to the extent of Rs. 203,93,000. The total registered area under cane during the year under six of the co-operative sugar mills which were in production was 44,274 acres. The average area per grower—member is about 1.16 acres.

Due to the high price of jaggery and free market sugar during 1967-68, there was a sudden spurt in the area under sugarcane and all

2nd April 1970]

the co-operative sugar mills registered the maximum areas under sugarcane. The average number of crop days for all the six co-operative sugar mills was 245 and the average number of crushing days was 215. In view of the excess production of sugar and the increased availability of sugar in the market, the price of free market sugar which was ruling at satisfactory levels during the commencement of the season, started to fall suddenly during the later half of the season. On account of the drought conditions, which were prevailing in most parts of the State, the yield and quality of cane decreased considerably, resulting in very poor recovery of sugar in most of the co-operative sugar mills. The average recovery for all the mills was only 8.20%. As the crushing had to be extended into the summer months on account of the increased availability of cane, there was further loss in recovery.

During the year the six co-operative sugar mills at Padalam, Ambur, Mohanur, Kallakkurchi, Amaravathy and Alanganallur crushed 12, 42, 142 tonnes of cane and produced 1,02,312 tonnes of sugar. A total of Rs. 10.18 crores was paid to the cane growers for the supply of cane. In addition, Rs. 50.17 lakhs towards transport charges and Rs. 9.67 lakhs towards subsidy for the planting of early maturing varieties of cane were also paid to the growers. On an average, therefore a sum of Rs. 87 per tonne for cane was paid by the sugar mills in the co-operative sector, as against the minimum of Rs. 73.7 fixed for most of the factories by the Government of India. As a result of the low recoveries and the low realisations from the sale of free market sugar, two of the co-operative sugar mills registered losses at the end of the year, and the remaining four co-operative sugar mills registered profits. The working results of the seven co-operative sugar mills for the year 1st November, 1968 to 31st October, 1969 will be found in Annexure II.

PRIVATE SECTOR

The private sector in the State occupies an important place in the process of industrialisation. Taking advantage of the various facilities offered by the State and the Centre and the strong infra structure that has been created, this sector has achieved considerable progress in the various fields of production.

Excluding textiles, 753 licences under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951 have been granted for large scale industries in Tamil Nadu, up to 31st December 1969. Of these, 521 licences have been fully implemented and are under production. Ninety seven licences are in various stages of implementation and are likely to be implemented in full in the course of a year or two. The statement given below indicates the trend of industrial licensing in this State, during the first, second and third Plan periods and upto 1969. It also indicates the licences granted under various categories.

[2nd April 1970]

STATEMENT SHOWING THE NUMBER OF LICENCES ISSUED UNDER THE INDUSTRIES (DEVELOPMENT AND REGULATION) ACT, 1951 EXCLUDING TEXTILES).

Industry	Licences issued				Total	Licences implemented (Under production)	Licences under progress	Revoked or surrendered, etc.
	First Plan	Second Plan	Third Plan	Up to December 1969				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Metallurgical ...	9	59	45	7	120	70	21	29
Engineering (Mechanical) ...	16	130	73	10	229	168	29	32
Engineering (Electrical) ...	4	45	25	8	82	61	10	11
Chemical—Fertiliser, Heavy Chemicals, P.V.C., Paints, explosives, Insecticides and Miscellaneous Chemicals.	19	48	31	5	103	73	10	20
Food — Sugar, Alcohol, Flour, Vegetable oils, Vanaspathi, etc.	11	33	43	5	92	57	12	23
Miscellaneous — Paper, Soaps, Cosmetics, Rubber, Leather, Glass, Ceramic, Cement, Timber products, etc.	9	66	37	15	127	92	15	20
Total ...	68	381	254	50	753	521	97	135

In the case of textiles, the following figures will give an indication of the increase in the number and capacity during the last thirteen years:—

Year	Number of Spinning Mills	Number of Composite Mills	Total number of mills	Spindles	Looms
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1st January 1956 ...	58	24	82	21,71,276	8,016
1st January 1961 ...	109	25	134	31,41,841	7,346
1st January 1967 ...	158	25	183	37,87,860	9,404
1st January 1968 ...	175	24	199	39,79,524	9,349
1st September 1969 ...	176	24	200	40,49,952	9,290

During the year 1968, the production of cotton yarn, Staple Fibre yarn and Mill made cloth was as follows :—

1. Cotton yarn—166.54 million kgs.
2. Staple Fibre Yarn—21.83 million kgs.
3. Mill made cloth—165.27 million Metres.

2nd April 1970]

The Government of India allotted 12,500 powerlooms to this State in the year 1966, for implementation during the Fourth Plan period, on the recommendations made by the Powerloom Enquiry Committee. The Government have recently decided in principle to introduce these 12,500 powerlooms, on a phased programme by allotment of these looms to Weavers' Co-operative Societies and to individual weavers, bearing in mind the imperative necessity to formulate measures for providing alternative employment opportunities to the handloom weavers who will be displaced thereby; the details of the implementation of the scheme are being worked out.

The tempo of industrial production in Tamil Nadu during the first three five year plans has been on the rise as is envisaged from the indices of industrial production compiled with the figure at 100 for the base year 1960 in respect of 23 major industrial products of importance in the Industrial Economy of the State. The graph illustrates the index of industrial production of this State and the whole of India.

A comparative study of the number of units and the production figures for various fields of industries for the years of 1956, 1961, 1966 and 1969 are furnished below. As the figures will speak for themselves, there is little need to explain our achievements.

A COMPARATIVE STUDY OF THE NUMBER OF UNITS AND THE PRODUCTION FIGURES FOR VARIOUS FIELDS OF INDUSTRIES FOR THE YEARS 1956, 1961, 1966 AND 1969 ARE FURNISHED BELOW. AS THE FIGURES WILL SPEAK FOR THEMSELVES THERE IS LITTLE NEED TO EXPLAIN OUR ACHIEVEMENTS.

Products	1956.		1961		1966		1969	
	Number of Units (2)	Production (3)	Number of Units (4)	Production (5)	Number of Units (6)	Production (7)	Number of Units (8)	Production (9)
(1)								
Agricultural tractors	...	...	...	...	1	3,400 Nos.	1	3,344 Nos.
Calcium Carbide	...	...	1	5,057 tonnes.	1	9,200 tonnes.	1	8,738 tonnes.
Cars	...	2,251 Nos.	1	3,364 Nos.	1	1,008 Nos.	1	2,345 Nos.
Carbon dioxide gas	...	851 tonnes	3	2,060 tonnes*	4	1,741 tonnes. (3 units only).	3	1,512 tonnes.
Castings (steel and cast iron)	...	...	1	...	7	22,039 tonnes.	7	22,903 tonnes.*
Caustic Soda	...	3,729 tonnes.	2	25,191 tonnes.	2	62,232 tonnes.	2	78,215 tonnes.
Cement	...	6,92,820 tonnes.	4	1,15,123 tonnes.	5	18,79,181 tonnes.	6	22,39,085 tonnes.
Commercial Vehicles	...	1,009 Nos.	1	2,071 Nos.	1	3,615 Nos.	1	4,735 Nos.
Cycles	...	1,29,922 Nos.	1	2,07,535 Nos.	1	2,76,514 Nos.	1	3,76,947 Nos.
Diesel Engines	...	3,715 Nos.	2	11,766 Nos.	3	8,859 Nos.	3	13,042 Nos.
Fertilizers	...	40,829 tonnes.	3	1,19,312 tonnes.	8	2,49,442 tonnes.	8	2,55,950 tonnes.
Forgings	...	...	...	...	5	5,975 tonnes.	5	7,372 tonnes.
Flour	...	22,846 tonnes.	6	1,12,119 tonnes. (5 units only.)	14	2,01,269 tonnes.	15	1,50,986 tonnes.

* 1968 Production figures.

[2nd April 1970]

2nd April 1970]

Products	1956		1961		1966		1969	
	Number of Units (2)	Production (3)	Number of Units (4)	Production (5)	Number of Units (6)	Production (7)	Number of Units (8)	Production (9)
(1)								
Motor Cycles and Scooters	...	1,130 Nos.	1	3,901 Nos.	1	8,298 Nos.	1	10,149 Nos.
Oxygen	...	3,14,000 cubic metres.	1	11,02,000 cubic metres.	2	16,73,300 cubic metres.	2	25,95,430 cubic metres.
Paints	...	3,37,249 gallons.	1	4,90,657 gallons.	1	34,75,395 litres.	1	28,30,152 litres.
Paper	...	...	...	...	3	24,042 tonnes.	3	31,459 tonnes.
Pipes and tubes	...	...	...	...	1	1,32,47,855 metres.	1	1,18,25,682 metres.
Radio receivers	...	1,685 Nos.	...	...	2	9,358 Nos.	2	4,485 Nos.
Radio transformers	...	...	...	...	1	19,500 Nos.	1	9,000 Nos.
Sugar	...	64,227 tonnes.	7	1,29,306 tonnes.	14	2,25,907 tonnes.	15	3,35,829 tonnes.
Sulphuric acid	...	14,891 tonnes.	1	24,175 tonnes.	6	87,492 tonnes.	6	71,198 tonnes.*
Transformers (Power)	...	12,000 K.V.A.	3	1,83,160 K.V.A.	3	9,46,275 KVA	3	6,92,123 KVA*
Typewriters	...	977 Nos.	1	3,755 Nos.	1	8,660 Nos.	1	8,718 Nos.
Automobile tyres	...	...	1	1,04,700 Nos.	2	4,23,123 Nos.	2	6,33,360 Nos.*
Automobile tubes	...	...	...	...	1	22,306 Nos.	1	3,45,434 Nos.
Cycle tyres	...	...	1	15,34,360 Nos.	1	39,46,066 Nos.	1	51,63,235 Nos.*
Vanaspathi	...	8,453 Tonnes.	4	12,714 tonnes.	4	13,320 tonnes.	4	17,277 tonnes.

* 1968 Production figures.

[2nd April 1970]

During the year 1969, for the setting up of various industries in this State, twelve licences, which require a capital investment of Rs. 12.63 crores and provide direct employment opportunities to about 2,500 numbers, have been granted. Apart from this, twenty-two letters of intent which involve a capital outlay of Rs. 60 crores and which will offer direct employment opportunities to the extent of 5,000 numbers have been issued. Of these licences/letters of intent, one is in the Joint Sector, three are in the Co-operative Sector (Two new Co-operative Sugar mills at Ambalur and Brahmapuram in North Arcot District and expansion of Madurantakam Co-operative Sugar mills at Padalam) and the rest are in the private sector. The details regarding the name of the undertaking licensed/letters of intent issued under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951 during the year 1969 may be found in the Annexures III and IV.

The number of medium industries in the State which have been registered with the Directorate General of Technical Development, New Delhi, during the year 1969 is four and the total so far registered is about fifty. Seven cases of foreign technical/financial collaboration with Japan, Iceland, U.K., German Democratic Republic and Italy from the entrepreneurs in this State have been approved by the Government of India for manufacture of various lines of production. The particulars regarding units registered with the D.G.T.D. and the list of foreign technical/financial collaboration cases approved during the year, 1969 will be found at Annexures V and VI respectively.

The inauguration of the South India Viscose's Pulp Plant at Siramugai during December 1969 with the collaboration of Thiru Italviscosa Eastern Trading of Italy is yet another milestone in the industrialisation of this State. This 12 crore plant has a capacity of 60 tonnes per day and is designed to manufacture pulp from bluegum (eucalyptus) and Wattle trees found in abundance in the Nilgiris and Kodaikanal hills. The establishment of the plant will not only meet the demand for this essential raw material of the South India Viscose for the manufacture of quality rayon and staple fibre but will also help to revive many sick mills providing alternative raw material to cotton spindles in South India. The new plant will provide direct employment for nearly one thousand persons. In the ancillary services, including the plantation, transportation and handling, another three to four thousand would be involved. Thus the new project would provide employment directly and indirectly to about 5000 persons. The plant will also save sizeable foreign exchange and reduce dependence upon imports.

The year 1969 also witnessed the establishment of two new large scale industrial undertakings in Tamil Nadu viz., Madras Industrial Linings, Ltd., Ambattur for the manufacture of Rubber Lining equipment and Aurofood (P) Ltd., Auroville for the manufacture of

2nd April 1970]

wheat flour. Premier Fertilisers Ltd., at Cuddalore has since commenced production of Synthetic Cryolite, an inorganic heavy chemical. Thiru Mico Farm Chemicals Ltd., Mettur Dam, a new undertaking has also commenced production for the manufacture of Pesticides viz., B.H.C. (Technical). The Seshasayee Paper and Boards Ltd., Pallipalayam, has completed the first stage of the expansion scheme with the installation and bringing into commission during the last week of March, 1969 of the Stationery Digesters and the Cylinder Moulds for manufacture of Duplex Boards and Kraft Liners. This has resulted in the Company's production potential being stepped up from the original 20,000 tonnes, per annum to 30,000 tonnes per annum. The details showing the list of large scale Industrial Units which commenced production in 1969 will be found at Annexure VII.

The progress made towards the implementation of the licences is most impressive. The existing units are expanding their production activities and the engineering industries are mostly concentrating their activities on diversification and thereby aim at utilising their existing machinery better.

INSTITUTIONAL FINANCE.

In the context of rapid industrialisation, the importance of Institutional Finance needs no emphasis. Particularly, in view of the poor capital formation in our State, the need for institutional finance becomes all the more important. The industry in the State continued to derive maximum benefit from the credit facilities provided by the Central and the State institutional financing agencies. The figures relating to the institutional finance facilities availed of by the industries in this State, clearly reveal the happy trend of industrial development in this State.

The Industrial Finance Corporation of India has given financial assistance to the units in Tamil Nadu from its inception till 31st December, 1969, to the extent of Rs. 46.46 crores, as against the total sanction of Rs. 327.59 crores for the whole of India. In regard to the Statewise distribution of financial assistance sanctioned by the Corporation, as on 31st December 1969, it is seen that assistance sanctioned to the industrial units in Tamil Nadu is second only to that of Maharashtra, as can be seen from the figures given below :—

[2nd April 1970]

State	Number of Units	Financial assistance sanctioned
(1)	(2)	(3)
		(RS. IN LAKHS)
Andhra Pradesh	31	23,42.30
Assam	7	7,46.79
Bihar	23	17,02.07
Gujarat	38	22,02.39
Haryana	19	8,50.83
Kerala	15	11,32.33
Madhya Pradesh	13	8,08.43
Tamil Nadu	58	46,46.72
Maharashtra	107	64,90.69
Mysore	35	19,44.32
Orissa	14	9,46.71
Punjab	11	6,69.07
Rajasthan	14	15,30.76
Uttar Pradesh	34	23,74.79
West Bengal	72	40,36.67
Delhi	4	2,63.17
Andaman and Nicobar Islands	1	11.00
Pondicherry	1	60.15
Total ...	497	3,27,59.19

During the calendar year 1969, the Industrial Finance Corporation of India sanctioned financial assistance amounting to Rs. 27.27 crores out of which Rs. 2.83 crores was sanctioned for industrial units in Tamil Nadu.

During 1969, the Industrial Credit and Investment Corporation of India Ltd., has sanctioned financial assistance of Rs. 30.24 crores (Net); of this Rs. 4.28 crores was sanctioned to the industrial units in Tamil Nadu. The net sanctions of the Corporation from its inception till December 31, 1969, amounted to Rs. 261.76 crores; of this, Rs. 28.07 crores has been sanctioned in Tamil Nadu and this amounts to 10.7 per cent of the total assistance sanctioned by the Industrial Credit and Investment Corporation of India for the Industries in the country as a whole.

The Industrial Development Bank of India has sanctioned financial assistance of Rs. 5.83 crores to industrial concerns in Tamil Nadu in

2nd April 1970]

the year 1968-69 as against the total sanctions effected of Rs. 63.62 crores.

The position of Tamil Nadu compared to other States, in Statewise distribution of financial assistance sanctioned and disbursed by the Industrial Development Bank of India, during 1968-69 and during July 1964—June 1969, is set out below :—

State	Assistance sanctioned 1968-69.	Assistance disbursed. 1968-69.	Assistance sanctioned July 1964—June 1969.	Assistance disbursed. July 1964—June 1969.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			(RUPEES IN LAKHS)	
1. Andhra Pradesh...	1,54.4	1,59.9	17,73.7	16,37.2
2. Assam	...	...	12.4	24.4
3. Bihar	1,59.9	2,66.6	9,65.2	4,41.7
4. Gujarat	3,28.8	3,01.8	37,24.6	31,48.0
5. Haryana	58.1	53.6	2,62.1	2,49.8
6. Jammu and Kashmir	...	...	...	30.0
7. Kerala	1,33.0	68.3	4,40.0	3,42.3
8. Madhya Pradesh	1,71.3	1,43.7	5,43.0	5,17.9
9. Maharashtra	22,17.7	11,00.1	96,12.2	82,12.9
10. Mysore	4,89.7	2,63.6	10,52.7	8,59.7
11. Nagaland	...	...	...	...
12. Orissa	3,48.6	46.2	5,04.1	2,23.4
13. Punjab... ..	18.6	14.5	1,11.7	1,34.9
14. Rajasthan	3,08.3	1,81.7	10,28.2	6,92.7
15. Tamil Nadu	5,83.1	8,01.7	35,41.4	29,33.4
16. Uttar Pradesh	1,06.0	3,42.5	11,58.9	10,06.2
17. West Bengal	12,41.2	6,55.6	31,91.2	19,86.7
18. Union Territories	44.3	28.0	3,59.4	2,66.8
Total ...	63,62.9	44,27.8	28,280.8	22,708.9

During 1968-69 (1st October 1968—30th September 1969) the State Bank of India assisted 404 Small Scale Industrial Units, to the extent of Rs. 8.79 crores. As on 30th September 1969, 2315 units have been financed by the State Bank of India to the tune of Rs. 23.40 crores. The Scheduled banks have also played their part well, in assisting the industrial growth in the State by extending financial help as working capital and loan medium term loans. As on June 1968, the total Bank Credit made available in Tamil Nadu was of the order of Rs. 149.78 crores and as on June, 1969 the total Bank Credit made available was of the order of Rs. 187.78 crores. This increase in Bank credit indicates the real expansion in manufacturing activities.

[2nd April 1970]

(a) THE MADRAS INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION

This was sponsored by the Government of Tamil Nadu for the purpose of rendering finance to industrial Units in the State of Tamil Nadu. The following statement will give an indication of the extent and quantum of assistance (Gross) by the Madras Industrial Investment Corporation Ltd., during the calendar year 1969 and also since its inception up to 31st December 1969.—

Serial number and type of loans.	Sanction gross.		Disbursements.	
	During Calendar year 1969.	Since inception upto 31st December 1969.	During Calendar year 1969.	Since inception upto 31st December 1969.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
1. Cash loans ...	1,85,51,000	26,82,02,311	1,74,66,507	21,50,16,535
2. Joint loans ...	4,00,000*	1,66,65,000	20,000	11,18,770
3. Guarantee loans ...	Nil.	6,36,15,084	Nil.	4,59,16,554
4. D. P. Guarantee assistance.	21,68,437	15,83,36,273	24,49,245†	7,65,65,9330†
5. Underwriting of of shares.	42,00,000	13,16,09,500	13,94,000‡	7,96,60,350‡
6. Underwriting of Debentures.	Nil.	15,00,000	Nil.	14,30,000
Total ...	2,53,19,437	63,99,28,168	2,13,29,752	41,97,08,142

* Corporation's portion of the loan is Rs. 3,20,000.

† Guarantees executed.

‡ Shares subscribed and not actual payments.

(b) *The Madras State Industrial Co-operative Bank, Ltd.*—This Bank which is meant for financing Industrial Co-operatives and Small Scale Industrial units in this State, has sanctioned fresh loans and cash credits aggregating Rs. 16.39 lakhs to industrial co-operatives, besides renewal of advances whose period of currency has expired.

(c) *The Madras State Co-operative Bank, Ltd.*—This Bank finances the large scale industrial co-operatives like the Co-operative Spinning mills and Sugar mills. It has sanctioned term loans and cash credit limits to the extent of Rs. 192 lakhs during the Calendar year 1969.

MINES AND MINERALS

The State Geology Branch carried out the following Mineral and ground water investigations during the year 1969-70. The salient features of the work carried out during 1969 are listed in the Annexure VIII.

2nd April 1970]

LIMESTONE

Detailed prospecting including drilling, trenching and sampling was carried out on the limestone deposits lying to the north of Ettimadai Village and adjoining property of Associated Cement Company in Coimbatore District.

The Limestone extends over a length of 2 kms. with a few covered portions. The trench and borehole samples have revealed that the grade is quite high but somewhat siliceous. In all, five million tonnes of deposits have been estimated.

The detailed investigation for limestone was also taken up in Tachchankurichi Reserve Forest, Tiruchirappalli District in continuation of the earlier work on the Konali occurrences. The work consisted in proving the depth, extent and quality of the deposit which is proposed to be utilised by the State Housing Board for their Cellular Concrete Plant. Limestone obtainable from the area is of fairly good grade variety. An estimated 4.5 million tonnes of Limestone is spread over the area. A final report is under preparation. The material is acceptable to the State Housing Board.

The occurrence of shell limestone in Tisiyanvilai area, Tirunelveli District was taken up for detailed study. The deposit is estimated to occur over an area of 1,200 m. by 800 metres. The limestone has an average thickness of 4.5 metres. The quality is good in the Central portions and coarse grained, but tends to deteriorate in the northern and eastern portions. About 2 million tonnes of limestone has been estimated to occur here, but a final picture would emerge only after detailed sampling and drilling which is proposed to be taken up shortly.

Considering the fact that the back water lagoons are potential areas for collection of dead shells, which constitute source of high grade lime, the back water region in Kaliveli and Kandadu areas of Marakkanam, South Arcot District was taken up for assessment. It is estimated that limeshell layer of about 1 metre thickness on an average is obtained here. However, a certain portion of the areas has already been won away. It is proposed to extend the survey further into the other back water region. The area covered so far is about 5 sq. kms. The percentage of limeshell bearing layers has been fixed preliminary at 25 per cent. Due to inclement weather, work has been suspended, but it is proposed to resume this work again.

GRAPHITE

The detailed investigation for graphite in Tirumangalam area, Madurai District by drilling and trenching was continued during the above period. Graphite has been encountered as bands intermittently in three zones in this area. The percentage of recovery of graphite in

[2nd April 1970]

some bore holes and trenches is fairly of good proportion (10 per cent), as revealed from the beneficiation tests carried out at the Government Graphite Crucible Plant at Rajahmundry. In all, about 20,000 tonnes of graphite bearing rocks have been estimated to occur in Urappanur Village area. A number of prospecting trenches have revealed that the length of the zone in this area may extend up to 1,300 metres with three zones of graphite occurrences.

Trenching and Drilling work were also started in Ponnangalam area which lies to the West of Joshayar Alangulam. The initial results are not very encouraging. At present trenching in the geophysical anomaly zone in this region is being conducted and the results are awaited. Further work is in progress in the area.

Detailed tests are proposed to be undertaken at the Rajahmundry plant for large scale tests of beneficiation, chemical analysis and feasibility in the manufacture of crucibles. Test results from the crucible plant at Rajahmundry have indicated that the fixed carbon content is fairly high at 70—80 per cent in this area.

Another belt of graphite bearing rocks was noticed for a length of about 5 kms, between Komalipatti and Meenakshipuram in Arasanur area of Sivaganga, Ramanathapuram District. In this area, the percentage of graphite is fairly high, i. e., greater than 25 per cent. Test results from Rajahmundry have yielded values up to about 35 per cent. The graphite bearing rocks strike N 70° E—S 70° W with medium dip (50—70) towards south.

The graphite from this area bears greater ash content and consequently less fixed carbon content than that of Thirumangalam area, but the percentage of graphite in the rock is quite high, about 30 per cent.

Bulk samples have been sent to Rajahmundry for large scale tests in the making up of Graphite Crucibles on the same lines as on Thirumangalam occurrences.

After studying the techniques employed at Rajahmundry, it was considered expedient to set up a mobile Ore Dressing Laboratory at Sivaganga and already a few samples have been beneficiated.

Further work is in progress.

A notable concentrated occurrence of graphite was met with in Puvani Village in Tirunelveli district and a systematic mapping was carried out over an area of 75 sq. kms but it did not yield noteworthy results. Therefore, the area was suggested to be taken up for geophysical survey.

[2nd April 1970]

Similarly, the occurrence of graphite in the pegmatite vein (as contemporaneous veins near Kuzhithurai in Kanyakumari district) has been recorded near Karugal Distributory of pattanangal—Chittar canal Division. But the exact extent is not known. There have been a few other recorded occurrences and old workings for graphite in Kanyakumari District.

SILLIMANITE

The occurrence of sillimanite associated with limestone in Keeranur Area, Kulithalai Taluk was recorded in the course of a general survey of mineral occurrence in Kadavur Zamindari area. Sillimanite occurrences as massive bodies or as sillimanite quantities (10-30 per cent Sillimanite) were noticed to occur in Thennilai and Keeranur Villages in Tiruchirappalli District. The occurrence in Thennilai appears to be more promising. 6 Drill holes, mostly shallow were put down, but were not highly successful. This indicated that the occurrence would be lenticular in character and pinched out at depths.

Similarly, the bore hole in Keeranur area did not also reveal depth of persistence of sillimanite.

From the trench and drill hole data, it is estimated that about 4,000 tonnes of massive sillimanite might occur in the area.

Occurrences of Sillimanite bearing rocks were also noticed at a few other places near Varavanai, Chattrapatti, Kullampatti, etc. They are now being surveyed to find out the pattern and behaviour of the occurrence.

Mapping work is in progress.

GYPSUM

A number of occurrences of gypsum falling in the villages of Maipparai, Varaganur, Subramanyapuram, Pothureddipatti, Chinnodasalpatti, S. Kumarapuram, Karukkuchalai, were examined. It was observed that gypsum occurs as nodules in a $\frac{1}{2}$ a metre thick zone admixed with clay, below an overburden of soil and Kankar which ranges up to 3 metres in thickness the whole resting on Crystalline rocks.

About 40,000 tonnes of gypsum had been estimated in this area.

APATITE

The occurrences of apatite was noticed during the course of systematic zones of the southern slopes of Palani in Bodinayakanur ranges in Madurai District. About 80 square kilometres were surveyed.

The apatite occurrences were noted principally around Kottagudi village but a few other similar occurrences were also noticed in the region

[2nd April 1970]

of Kulithaluvu, etc., which are several kilometres away from the main occurrence. In general, the apatite is green in colour, but occasionally it is also pink. The occurrence is in big crystals, but sporadic in nature. They appear to be vein fillings along the limestone pegmatite content. There does not appear to be any large deposits of this.

CLAY

Besides the above, the Assistant Geologist at Vridhachalam carried out systematic investigation for occurrences of clay, quartz and feldspar for use in the Ceramic Units at Vridhachalam. The occurrences in Karisangal, Puliur, Panikuppam, Karai and Therani villages, South Arcot and Tiruchirappalli Districts were examined.

The occurrence of fairly good grade clay in Selvamandur village near Tisiyanvilai, Tirunelveli District, was investigated in detail. About 1½ million tonnes of clay has been estimated, but its quality has to be assessed.

A few minor occurrences for mica near Pappireddipatti, Dharmapuri District and in Karungal distributory of Kanyakumari District were also examined. The former is not of economic importance. In view of the fact that a number of mica occurrences have been recorded in Kanyakumari District, it is proposed to examine the areas in detail.

An occurrence of sulphide in Musiri Taluk in Tiruchirappalli District was examined and the occurrence was found to be small and localised. The samples were analysed for the presence of copper and nickel. However, they appear to be uneconomical.

In addition to the mineral investigations, a number of ground water investigations for suggesting suitable sites of development for Industrial Training Institute at Namakkal, for Central Institutes of Technology, Adyar Campus, for the Sericultural Farm at Talavadi and also block survey in Dharmapuri District for Agricultural Refinance Corporation were carried out during the year.

TAMIL NADU MINERAL DEVELOPMENT PROJECT

The Tamil Nadu Mineral Development Project, set up in collaboration with the United Nations Development Programme continued intensive mineral exploration work over the Project area of about 20,000 square kilometres forming part of North Arcot, South Arcot, Salem and Dharmapuri Districts. The project for which the U.N. Development Programme contributes a little over one million dollars aid in the form of Expert Services, equipment for field prospecting work, laboratory instruments and air-borne geophysical surveys has brought to light new iron ore occurrences and interesting rocks known as carbonatites which carry useful mineral such as vermiculite, apatite (a phosphate of calcium)

2nd April 1970]

and minerals containing rare earth elements such as niobium, tantalum, uranium and thorium.

Due to severe summer and water scarcity on account of drought, the field work and drilling work during 1970—71 were hampered to some extent. However, the progress is still considerable.

Photo-geology.—The United Nations Photo-geologist and the counterpart geologists have completed all the photogeological maps and field checks covering the entire project area. The map reveals several fold and fault structures in the rock formations with possible sites for mineralisation. One zone along the railway line from Vellore to Salem is of particular interest, as it has a series of intrusive rocks such as dunites, syenites, carbonatites, quartz, barytes veins, etc. The zone is over 150 kilometres long and 15 kilometres wide and is characterised by the occurrence of vermiculite, barytes and sulphides.

Geophysics.—The United Nations Geophysicist and the counterpart Geological Assistants and Surveyors have carried out ground checks of some of the anomalies brought out in air-borne geophysical survey maps.

The ground investigation at Jogipatti over the carbonatite complex showed distinct radio-activity.

Geological Mapping.—The geological mapping of the extended project area which is around Krishnagiri has been completed on Survey of India topographic sheets (1 inch = 1 mile). A suite of nepheline bearing syenites have been found near Pikkili to the North-West of Dharmapuri.

Iron Ore.—Iron ore deposits were located on two hills, Kavuthimalai and Vediappanmalai about 10 kilometres north of Tiruvannamalai. The hills lie in Government Reserved Forest on either side of Tiruvannamalai-Kanchi Road.

The ore is in the form of magnetite quartzite occurring in concentric bands in the hills. It is generally medium grained. An average analysis of the ore from the south-west portion of Vediappanmalai is as follows :—

Fe : 44% SiO₂ : 36%, S : 0.03%, and P : 0.02%

The detailed mapping of the bands and sampling are under way and the ore reserves will be estimated after the mapping is completed. Preliminary Estimates indicate about 50 million tons of ore in the area.

Carbonatite Complex at Koratti.—Dr. L. S. Borodin, U.N. Development Programme Consultant studied these rocks for a month and classified them into (a) Early calcitic type, (b) Late calcitic type,

[2nd April 1970]

(c) Calcite dolomite types and (d) Ankerite type. In these, the (e) Type namely, calcite dolomite type carries pyrochlore and other rare-earth minerals which are under detailed examination.

Three bore holes were drilled into the carbonatite at Koratti. These revealed useful apatite bearing horizons and vermiculite near contact with pyroxenites. A deep hole drilled to a depth of 1,100 feet long revealed vermiculite at the top, apatite rich portions in the middle and iron and copper sulphides at depth. The samples are under study.

Laboratory Work :—Geochemical samples collected by the geologists are being analysed by the use of Atomic Absorption Spectro-photometer. Regular chemical analysis of iron ores, apatite, etc., are also being carried out.

Ore Dressing Laboratory :—A part of the ore dressing equipment has been received and installed in the Laboratory. Some of the machines are now operational.

A small petrological laboratory has been set up and it is carrying out rock and mineral identification work.

GENERAL

While, besides the traditional textile and sugar industries, the engineering industries have been diversifying their production, it is felt that a potential field for rapid growth lies in the development of chemicals particularly petro-chemicals. Barring the two units engaged in the manufacture of caustic soda and chlorine and a few units producing PVC, BHC and other chlorine-based chemicals, the growth of the Chemical industry in the State has been rather slow. But the Manali refinery promises to act as a catalyst in promoting a number of petro-chemical industries around it. Already, a huge fertiliser project based on naphtha as feedstock is taking shape and will be going into regular production by early 1971.

The State Government is aware of the opportunities opened up by the refinery and has already taken steps to assess the possibilities of starting a number of industries, both in the private and public sectors, based on petroleum by-products and salt based industries. The Engineers India Limited have been commissioned by the Government to conduct two feasibility surveys for new industries in this State. Their reports have been received and are under examination. Around the site of Madras Refineries, the State Government have already acquired an extent of about 1,700 acres for the setting up of a petro-chemical complex. Already, a few units for the manufacture of transformer oil, lubricating oil and white oil, etc., Carbon Black, Nylon tyre cord, Polyester fibre, pharmaceutical, rubber chemicals and pesticides based on the feed stocks from the Madras Refinery are coming up in the Manali area.

2nd April 1970]

The Government of India have decided to license freely industrial units up to a capital of Rs. 1 crore requiring foreign exchange of not more than ten per cent of the capital value and up to Rs. 5 crores, if no foreign exchange is required. The ceiling on investment for purposes of licensing till now stood at Rs. 25 lakhs. The important change in the policy decision, the end of the recession, and the infra-structural facilities now available along with the congenial atmosphere prevailing in Tamil Nadu and the active steps taken by this Government will certainly accelerate the tempo of industrialisation in Tamil Nadu, in the coming years.

2nd April 1970

ANNEXURE I

WORKING RESULTS OF THE CO-OPERATIVE SPINNING MILLS FOR THE CALENDAR YEAR 1969

Serial number and name of the Mills	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
		Licensed capacity (spindles)	Installed capacity (spindles)	Average number of spindles worked per shift per day during 1969	Total number of days worked during the year 1969	Total quantity of yarn produced during the year 1969	Total quantity of yarn sold during the year 1969	Value of yarn sold during the year 1969
1. South India Co-operative Spinning Mills, Pettai— 'A' Mills ... 'B' Mills ...	...	17,600 12,096 25,088	17,600 12,096 12,544	15,984 11,882 11,601	317 317 308	12,27,223 3,16,302 5,94,761	11,99,194 3,08,811 6,46,858	92,82,239 48,24,105 85,09,856
2. Srivilliputhur Co-operative Spinning Mills, Srivilliputhur.		25,200	16,400	12,457	300	7,46,235	7,24,377	62,50,117
3. Tiruchendur Co-operative Spinning Mills, Nazareth.		14,080	14,080	12,845	306	4,09,986	4,43,583	51,77,727
4. Salem Co-operative Spinning Mills, Salem.		12,420	12,420	10,603	304	12,92,990	11,08,538	84,55,661
5. Madurai District Co-operative Spinning Mills, Melur.		12,420	12,420	10,962	334	14,58,269	14,42,766	1,04,02,699
6. Coimbatore District Co-operative Spinning Mills, Dharapuram.		12,000	12,000	11,238	327	12,23,975	11,47,028	81,14,418
7. Tiruchirappalli District Co-operative Spinning Mills, Karur.		12,000	12,000	10,807	321	14,99,599	12,69,225	85,61,374
8. Kanyakumari District Co-operative Spinning Mills, Aramboly.		13,680	13,680	12,306	310	3,53,964	3,36,868	38,96,575
9. Kancheepuram Kamakshiamman Co-operative Spinning Mills, Kancheepuram.		12,096	12,096	10,676	309	3,57,092	3,63,218	37,95,750
10. South Arcot District Co-operative Spinning Mills, Tindivanam.		13,824	13,824	12,183	353	6,34,564	6,11,201	68,87,538
11. North Arcot District Co-operative Spinning Mills, Vellore.		12,096	12,096	11,098	349	4,55,237	4,43,355	57,78,097
12. Thanjavur District Co-operative Spinning Mills, Manalmedu.					...			
Total ...		1,94,600	1,73,256	1,54,462	...	1,05,70,197	1,00,45,022	8,99,36,156

ANNEXURE II

2nd April 1970

WORKING RESULTS OF THE SEVEN CO-OPERATIVE SUGAR MILLS FOR THE YEAR 1—11—1968 TO 31—10—1969

Serial number and name and location of the Factory	Licensed capacity Annual per day (TONNES)	Duration of the Crushing season number of days crushed	Total quantity of cane crushed (TONNES)	Total quantity of sugar produced (TONNES)	Value (RS.)	Percentage of recovery PER CENT
		Co-op. days				
		Crushing days				
1. The North Arcot District Co-operative Sugar Mills Ltd., Vadapudupet.	1250	223/206	1,92,242.475	16,284.000	2,40,49,600.00	8.47
2. The Madurantakam Co-operative Sugar Mills, Ltd., Padakam.	1000	215/204	1,88,745.000	14,628.000	2,14,44,209.00	7.75
3. The Kallakurichi Co-operative Sugar Mills, Ltd., Moongilthuraipattu.	1250	245/232	2,15,705.606	19,361.800	2,82,56,610.92	8.97
4. The Amaravathi Co-operative Sugar Mills, Ltd., Krishnapuram.	1000	194/167	1,49,351.740	11,156.000	1,26,46,372.00	7.48
5. The Salem Co-operative Sugar Mills, Ltd., Molanur.	1000	308/263	2,93,254.455	26,115.500	4,49,36,000.00	9.01
6. The National Co-operative Sugar Mills, Ltd., Alanganallur.	1000	285/219	2,02,843.000	14,766.500	2,34,86,301.37	7.50
7. The Dharmapuri Co-operative Sugar Mills, Ltd., Dharmapuri.	1250	The Mill is still in the formative stage.				
Total ...	7750	1470/1291	12,42,142.276	1,02,311.800	15,48,19,093.29	Average 8.20

[2nd April 1970]

ANNEXURE III

LIST OF LICENCES ISSUED UNDER THE INDUSTRIES (DEVELOPMENT AND REGULATION) ACT, 1951 DURING THE YEAR 1969.

<i>Name and full address of the undertaking (and location).</i>	<i>Articles of manufacture and capacity (type of licence, i.e., N.U./S.E./N.A./COB/Shifting).</i>	<i>Licence number and date.</i>
(1)	(2)	(3)
1. Binny Ltd., P. B. No. 11/1, Meenambakkam, Madras-61, (Meenambakkam).	Rice Mill Machinery—Satake Rice Milling Units of capacities (1 tonne, 2 tonnes and 4 tonnes per hour) 240 Nos. worth Rs. 240 lakhs (N.A.).	L/8/B-3/10/69, MEI, dated 10th January 1969.
2. Sankara Subbiah and Company, Rajapalayam, Ramanathapuram District.	Cotton Powerloom Cloth—40 Powerlooms for the manufacture of Cotton powerloom cloth about 190000 metres per year on 3 shifts basis (N.U.).	L/23/1 (3)-Tex (C) 68, dated 22nd January 1969.
3. Sundaram Fasteners (P) Ltd., 37, Mount Road, Madras (Ambattur).	High Tensile Bolts and Nuts etc.—1990 tonnes p.a. Set Screws and Socket Head Screws—400 tonnes p.a. Rivets—10 tonnes p.a. (N.U.).	L/1(A)/7(1)LEI(B) 69, dated 14th February 1969.
4. Madras Rubber Factory, Ltd., 'Dhun Buildings' 175/1, Mount Road, Madras-2, (Thiruvotthiyur).	Automobile Tyres and Tubes—250,000 Nos. each p.a. (S.E.).	L/30(1)/19/69 - LI (II), dated 27th August 1969.
5. The Skins and Leathers (P) Ltd., 13/72, Ponnurangam Road, R. S. Puram, Coimbatore (Gudalur Village, Perianaickenpalayam).	Calf Skins—8,75,000 sq. ft., p.a. Apron Leather—12,50,000 Nos. p.a. Footwear—125,000 pairs p.a. (C.O.B.).	L/31-7/69/LI (II), dated 26th August 1969.
6. Indian Oil Corporation Ltd., (Marketing Division) 254/C, Dr. Annie Besant Road, Prabhadevi, Bombay-25-DD, (Tondiarpet).	Automotive and Industrial Grades of Lubricating Oils—170,000 tonnes p.a. (N.U.).	L/2(2)N/29/68-L.C., dated 25th September 1969.
7. Eswaran and Sons, Engineers (P) Ltd., 5-7, Second Line Beach, P.B. No. 1912, Madras-1, (Thiruvotthiyur, Chingleput district).	Oil Circuit Breakers—644 Nos. Fuse Switches 609 Nos. p. a. Solators—58 Nos. p.a. Electrical Stampings, etc., (COB).	L/5(1)-154/EEE/69, dated 8th, October 1969.
8. Tamil Nadu Tanneries, 9, Davidson Street, Madras-1. Sembattur, (Tiruchirappalli district).	Tanned Sheep and Goat skins—8,10,000 Nos. p.a. for the three units. (C.O.B.).	L/31-10/69 L.Ind. (II), dated 24th October 1969.
9. Madurai-Dindigul Skins Syndicate, 9, Davidson Street, Madras-1. (Thimmaiurpuram, Dindigul, Madurai district).	Tanned Goat and Sheep Skins—4,42,000 Nos. (C.O.B.).	L/31-11/69-L.Ind. (II), dated 24th October 1969.
10. East India Tanning Corporation, 9, Davidson Street, Madras-1. (Madhavaram, Chingleput district).	Tanned Sheep and Goat Skins—16,90,000 pieces p.a. for Tannery 'A' and 'B'. (COB).	L/31-12/69-L/Ind. October 1969.

2nd April 1970]

<i>Name and full address of the undertaking (and location).</i>	<i>Articles of manufacture and capacity (type of licence, i.e., N.U./S.E./N.A./COB/Shifting).</i>	<i>Licence number and date.</i>
(1)	(2)	(3)
11. Indian Oil Corporation Ltd., (Marketing Division) 254-C, Dr. Annie Besant Road, Prabhadevi-25, (Tondiarpet, Madras).	24—G. Bitumen Drums 5,00,000 Nos. p.a., 18—G. Lube and other Speciality Barrels—10,00,000 Nos. p.a. (S.E.).	L/1A/(7)(4)/LEI (B)/69, dated 31st October 1969.
12. Dunlop India Ltd., 57-B, Free School St., Calcutta-16. (Ambattur, Chingleput District).	Automobile Tyres and Tubes—250,000 Nos. each p.a. (S.E.).	L/30(1)/23/69-LI (II), dated 4th December 1969.
N. U. = New undertaking. N. A. = New Article. S. E. = Substantial Expansion. C. O. B. = Carry on Business.		

ANNEXURE IV.

LIST OF LETTERS OF INTENT ISSUED UNDER THE INDUSTRIES (DEVELOPMENT AND REGULATION) ACT, 1951 DURING THE YEAR 1969.

<i>Name of the Industrial Undertaking and location.</i>	<i>Articles of manufacture and capacity.</i>	<i>Letter of intent number and date.</i>
(1)	(2)	(3)
1. Aurofood (P) Ltd., P.O. Box No. 50, Pondicherry-1 (Auroville).	Biscuits—3,000 tonnes p.a. (On 2 shift basis) (N.A.).	2 (16)/68/LI/(I), dated 20th February 1969.
2. Alkali & Chemicals Corporation of India Ltd., I.C.I. House, 34, Chouringhec, Calcutta-16 (Madras).	Mysoline (Primidone). (N.U.) ...	1 (29)/68-Ch. III, dated 28th May 1969.
3. Ultra Marine and Pigments, Ltd., Baldota Bhavah, 5th Floor, 117, Queen's Road, Bombay-1. (Tamilnadu).	Citric Acid—3,000 tonnes p. a. (N.U.).	1(4)/68/LI (III), dated 18th April 1969.
4. The Secretary to the Government of Tamilnadu, Department of Industries, Labour and Housing, Fort St. George, Madras-9, (Co-operative Sugar Factory at Brahmapuram, North Arcot District).	Sugarcane Crushing capacity 1250 tonnes per day—(N.U.).	25(811)LC/66, dated 23rd July 1969.
5. The Secretary to the Government of Tamilnadu, Department of Industries, Labour and Housing, Fort St. George, Madras-9. (Co-operative Sugar Factory at Ambalur, North Arcot District).	Sugarcane Crushing capacity of 1250 tonnes per day. (N.U.).	25 (810)66-LC. dated 23rd July 1969.

[2nd April 1970]

Name of the Industrial Undertaking and location.	Articles of manufacture and capacity.	Letter of intent number and date.
(1)	(2)	(3)
6. Shri Krishna Narayan, 4, Ranganathan Chetty Road, Madras-34. (Tamil Nadu).	Heavy Duty Polyethylene Sacks—4 million p. a. Heavy Duty PVC Sacks—18 tonnes p.a. P.V.C. Sheets—600 tonnes p.a. (N.U.)	11/8/69/Ch. 1, dated 28th July 1969.
7. Essellem and Company, Managing Agents of Aruna Sugars Ltd., "Dhun Buildings," 175, Mount Road, Madras (Pennadam).	Sugarcane crushing capacity increased from 1250 tonnes to 2000 tonnes per day. (S.E.)	25(768)LC/65, dated 25th July 1969.
8. Thiru Arooran Sugar Ltd., Express Estate, Mount Road, (Vadapathimangalam)	Sugarcane crushing capacity increased from 1250 tonnes to 2000 tonnes per day. (S.E.).	25(420)LC/69, dated 26th July 1969.
9. Madurantakam Co-operative Sugar Mills, Ltd., Padalam, Chingleput District. (Padalam).	Sugar-cane crushing capacity increased from 1000 tonnes to 1500 tonnes per day. (S.E.)	25(775)LC/65, dated 28th July 1969.
10. The Deccan Sugar and Abkhari Company, Ltd., Managing Agents, Parry and Company Ltd., P.B. No. 12, Madras-1. (Pugalur).	Sugarcane crushing capacity increased from 1000 tonnes to 1500 tonnes per day. (S.E.).	25(762)LC/63, dated 31st July 1969.
11. Cauvery Sugars and Chemicals, Ltd., Secretaries and Treasurers Parry & Company Ltd., P.B. No. 12, Madras-1, (Pettaivattalai).	Sugar-cane crushing capacity increased from 1000 tonnes to 1500 tonnes per day. (S.E.).	25(764)LC/65, dated 1st August 1969.
12. South Indian Steel and Sugars, Ltd., 99, Armenian Street Ms-1, (Mundiambakkam, S. A. District).	Sugar-cane crushing capacity increased from 1250 tonnes to 1500 tonnes per day. (S.E.).	25(761)LC/65, dated 8th August 1969.
13. Nanco Rubber & Plastics Ltd., P.B. No. 1661, A.T.T. Colony, Coimbatore (Coimbatore).	Rubber Apren Bands—45,000 running metres p.a. (N.A.).	30(19)/68-L. Ind. (II), dated 11th August 1969.
14. L. G. Varadarajulu, India House, Trichy Road, Coimbatore.	Reclaim Rubber — 2,500 metric tonnes p.a. (N.U.).	30(8)/69-L. Ind. (II), dated 6th August 1969.
15. The Jeypore Sugar Company Ltd., 38, Mount Road, Madras (Tamil Nadu).	Starch/Glucose/Dextrose — 50 tonnes per day (N.U.).	16(1)69/LI(I), dated 28th August 1969.
16. India Pistons—Repeco Ltd., Huzur Gardens, Sembiam, Madras-11.	Crank shaft Grinders Models R.G.C.S. 1 & 2—15 Nos. p.a. Automotive Surface grinders models—RGC 2/RGC 2A—40 Nos. p.a.	4-35/68-MT., dated 8th September 1969.
	Cylinder Boring Bar machines Models R-100 and R-200 (Portable)—100 Nos. p.a. (N.A.).	

2nd April 1970]

Name of the Industrial Undertaking and location.	Articles of manufacture and capacity.	Letter of intent number and date.
(1)	(2)	(3)
17. Eswaran and Sons Engineering (P), Ltd., 5-7, Second Line Beach, P.B. No. 1912, Madras-1.	L. T. Moulded case circuit breakers upto 1000 Amp. rating Nos. p.a. 5000 (N.A.).	EEI-13(1)/69, dated 8th October 1969.
	Electrical Stampings for both Static and Rotary Electrical Machines upto 2,000 tonnes, p.a.	
18. Tamil Nadu Industrial Development Corporation Ltd., 150-A, Mount Road, Madras-2. (Tuticorin).	Fertiliser Factory (N.U.)	Ferts. 1/6(2)/69, dated 7th October 1969.
19. Ultramarine and Pigments, Ltd., Baldots Bhavan (5th Floor), 117, Queen's Road, Bombay-1. (Tamilnadu).	Synthetic Detergents 10,000 tonnes p.a. (N.U.).	12(16)/68/C.M. II, dated 10th October 1969.
20. L. G. Balakrishnan and Brothers (P) Ltd., P.B. No. 254, India House, Trichy Road, Coimbatore-1.	Cold Rolled Steel Stips M. S. Grades, Alloy Grades, Deep Drawing quality grades) — 6,000 tonnes p.a. (N.U.).	1A(7)(1079)LC/68 dated 8th December 1969.
21. Eswaran and Sons, Engineers (P) Ltd., P.B. No. 1912, Madras-1.	Air Circuit Breakers—0.800 Amps. 900 Nos. Air Circuit Breakers—4000 Amps. 300 Nos. (N.A.).	A & I-13/1/69, dated 24th December 1969.
22. S. S. M. Finishing Centre, Kumarapalayam, Coimbatore district.	1. Cloth Bleaching—12,00,000 Kgs. 2. Cloth Mercerising—12,00,000 Kgs. 3. Cloth Finishing—12,00,000 Kgs. 4. Cloth Dyeing—3,50,000 Kgs. 5. Cloth Printing—36,00,000 Metres. (N.U.),	10(42) Tex-(H/) 66, dated 18th November 1969.

N. U.=New Undertaking.

N. A.=New Articles.

S. E.=Substantial Expansion.

[2nd April 1970]

ANNEXURE V.

LIST OF MEDIUM SCALE INDUSTRIES REGISTERED BY THE DIRECTORATE GENERAL OF TECHNICAL DEVELOPMENT DURING THE YEAR 1969.

<i>Name and the Industrial undertaking and location.</i>	<i>Item of manufacture and annual capacity.</i>	<i>Registration Number and date.</i>
(1)	(2)	(3)
1. Thiru Hindustan Lever Limited, 165/68, Bak-bay Reclamation, Bombay—(Tiruchirappalli).	Cattle and Poultry Feed—10,000 tonnes.	DGTD/R-565/C-29 (ii) S-16/69.
2. Soft Beverages (Private) Limited, Vilangudi, Paravai P.O., Madurai.	34.56 million bottles	DGTD/R-569/C-26- (i) S-16/69.
3. Thiru L. G. Balakrishnan and Brothers (Private) Limited, Krishnarayapuram Road, Ganapathy P. O., Coimbatore-16.	Reclaimed Rubber—1,200 tonnes (i.e., the capacity of Reclaimed Rubber after expansion would be 1,800 tonnes).	DGTD/R-596/C-24 (ii) S-16/69.
4. Thiru Audico India Limited L & T House, Dougal Road, Ballard Estate, Bombay-1 (Madras).	Forged and Cist Stainless Steel and Carbon Steel Gate Valves—9,000 Nos.	DGTD/R-613/E-13 (iii) S-30/69.

ANNEXURE VI.

LIST OF FOREIGN TECHNICAL/FINANCIAL COLLABORATION CASES FROM TAMIL NADU APPROVED BY THE GOVERNMENT OF INDIA DURING THE YEAR 1969.

(—F) indicates cases involving financial participation also)

<i>Serial number and name of the Indian Company.</i>	<i>Name of the foreign collaborator.</i>	<i>Item of manufacture.</i>
(1)	(2)	(3)
1. Thiru K. T. B. Menon, Geetha Mansion, Chromepet, Madras-44.	Thiru Toshiba Ltd., Japan.	Class 'E' Insulation material.
2. Thiru Indo Icelandic (F) Fisheries Limited, Tuticorin.	Thiru Iceland Foreign Fisheries Limited, Iceland.	Deep Sea Fishing and processing Fish and Shrimp.
3. Thiru Simpson & Company Limited P. B. No. 303, 202-203, Mount Road, Madras-2.	Thiru Lystall Engineering Company Limited, United Kingdom.	Cromard liners and sleeve valve liners.
4. Thiru Acro Marine Industries (Private) Limited, 19, Ganapati Nagar, Madras-8.	Thiru VEB Sportboot Grossschonau, German Democratic Republic.	Inflatable liferafts.
5. Thiru K. T. B. Menon, (F) Geetha Mansion, Chromepet, Madras-44.	Thiru Tokushu Paper Manufacturing Company Limited, Japan.	Recording paper for cardiograph E.E.G. Echosounders Oscilloscopes, etc.

2nd April 1970]

<i>Serial number and name of the Indian Company.</i>	<i>Name of the foreign collaborator.</i>	<i>Item of manufacture</i>
(1)	(2)	(3)
6. Thiru A. Subramaniam, (F) Partner of Sreenivas and Company, Tanners and Exporters of Skins and Hides, 10, Sydenhams Road, Madras.	Thiru G. Fiaccani Export Srl., Italy.	Leather Societies sandals etc.
7. Thiru Best and Company, Private Limited, 13/15, North Beach Road, Madras-1.	Thiru Hitachi Limited, Japan.	High Speed Lifts.

ANNEXURE VII.

LIST OF LARGE SCALE INDUSTRIAL UNITS COMMENCED PRODUCTION DURING 1969.

<i>Serial Number and name of the undertaking.</i>	<i>Articles of manufacture and capacity.</i>	<i>Licence Number and date.</i>	<i>Date of implementation commencement of production.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
1. Premier Fertilisers Limited, 151, Mount Road, P.B. No. 2712, Madras-2, (Cuddalore).	Synthetic Cryolite—540 tonnes p.a.	L/19 (I) (97)NA/CH. (I)/63, dated 7th September 1963. (N. A.).	All the equipment required have been installed and the plant commissioned.
2. Madras Industrial Linings Limited, 42/19, Harrington Road, Chetput, Madras-31. (Ambattur).	Rubber lining of equipment 20,000 square meters, p.a.	L/30 (4)/39/67-L. Ind. II, dated 24th April 1967 (N.U.).	1st October 1969.
3. South India Viscose Limited, P.B. No. 1396, Race Course Coimbatore-18, (Sirumugai).	Dissolving Pulp—21,600 tonnes p.a.	L/24/5/11/61, Ch. (I), dated 22nd May 1961 (N.U.).	21st December 1969.
4. Aurofood (P) Ltd., Auroville P. O., (via) Pondicherry (Auroville).	Wheat Products 30,000 tonnes p.a.	L/27(4)16/68-L1 (I) dated 21st December 1966. (N.U.).	December 1969.
5. Mico Farm Chemicals Ltd., 6, Linghi Chetty Street, Madras-1, (Mettur Dam).	B.H. (Technical) 3,000 tonnes p.a.	L/19 (II)-40/66-A & I, dated 29th November 1966 (N.U.).	June 1969.
6. Seshasayee Paper Boards Limited, Pallipalayam, Salem District (Pallipalayam).	Kraft Paper and boards 8,600 tonnes.	Letter of Intent No. LI (III) 17(150)/65, dated 29th January 1966 (S.E.).	March 1969.

[2nd April 1970]

Serial number and name of the undertaking.	Articles of manufacture and capacity.	Licence number and date.	Date of implementation/commencement of production.
(1)	(2)	(3)	(4)
7. Madras Refineries Ltd., P.B. No. 454, Mount Road, Madras-6, (Manali).	...	L/2(2)/N-17/66, dated 21st June 1966, (N.U.).	April 1969.
<i>Tonnes p.a.</i>			
L.P. G	...	...	1,666
Gasoline	...	...	9,416
Naphtha	...	...	25,000
Superior Kerosene	...	...	33,666
High Speed Diesel Oil	...	...	42,833
Lube Oil	...	...	16,666
Fuel Oil...	...	...	2,500
Asphalt	...	...	6,666
Sulphur	...	...	1,166
8. Intrac Pharmaceuticals Private Ltd., (Ambattur).	Penicillin and Streptomycin 10.2 million vials.	L/22/N-77/59, dated 6th April 1959 (N.U.).	April 1969.

N. U.=New Undertaking.
N. A.=New Article.
S. E.=Substantial Expansion.

ANNEXURE VIII.

LIST OF MINERAL INVESTIGATIONS AND GROUND WATER INVESTIGATIONS
CARRIED OUT DURING THE YEAR 1969.

1. Detailed investigation for graphite near Josiyar Alangulam, Madurai district. Under progress.
2. Detailed investigation for graphite around Sivaganga ... Do.
3. Detailed investigation for silimanite near Keeranur, Kullithalai taluk, Tiruchirappalli district. Completed. Report under submission. Further systematic work in adjoining areas is in progress.
4. Detailed investigation for crystalline limestone near Ettimadai, Coimbatore District. Completed in April. Report submitted.
5. Detailed investigation for clay occurrence in Vridhachalam taluk, South Arcot District. ...
6. Detailed investigation for gypsum in Kovilpatti, Tirunelveli district and Sattur taluk, Ramanathapuram District. Completed in February. Report submitted.

2nd April 1970]

7. Detailed investigation for crystalline limestone near Tachchankurichi, Lalgudi taluk, Tiruchirappalli District. Completed in October. Report under submission.
8. Investigation for clays and shell limestone near Tisiyapvilai, Tirunelveli District. Under progress.
9. Investigation for appetite in Bodinayakkanur, Madurai District. Completed in November. Report under preparation.
10. Investigation for shell limestone near Markanam, South Arcot District. Under progress.
11. Reported occurrence of sulphide ores around Morupatti village, Tiruchirappalli District. ...
12. Investigation for reported occurrence of graphite near Puvani, Maniyachi, Tirunelveli District. Completed Report submitted.
13. Investigation for the reported occurrence of precious and semi-precious stones near Malligapattu of Villupuram Taluk, South Arcot Dist. Do.
14. Investigation of reported occurrence of mica in Karungal distributory, Kanyakumari District. Do.
15. Investigation for the reported occurrence of mica in the hillocks of Pappireddipatti village, Dharmapuri District. Do.
16. Mineral Survey around Pennagaram of Hoggenakkale ... Under progress.
17. Groundwater investigation in the proposed sites for the Industrial Estate near Namakkal, Salem District. ...
18. Groundwater investigation for selection of suitable sites for sinking wells in the large scale silk Farm near Talavadi, Coimbatore District. ...
19. Groundwater investigation for suggesting suitable location for augmenting supply to the Surgical Instruments Plant at Nandambakkam near Madras, within the Plant area. ...
20. Groundwater investigation for determining the potentiality in the Campus areas of the Central Institute of Technology Adyar, Madras-20. ...
21. Groundwater investigation for the Agriculture Refinance Corporation in parts of Dharmapuri in connection with their scheme for groundwater development in Madras. ...
22. Groundwater investigation to meet the requirements of the Sodium Dichromate Factory, Walajapet, North Arcot District. ...

[2nd April 1970]

SMALL SCALE INDUSTRIES.

During the first Three Plan periods, a large number of Departmental Small Scale Industries Units were set up by the Government mainly to create the necessary base for the growth of Small Scale Industries in the State. The turnover in most of these Units has been steadily increasing. With a view to running these Units on fully commercial lines, the Government formed on 10th September 1965 an autonomous Corporation—The Madras State Small Industries Corporation Limited by transferring 65 units from the Directorate of Industries and Commerce. The remaining Departmental Scale Units which are in the nature of training and servicing units are continued to be run by the Directorate.

The Madras State Small Industries Corporation Limited, started functioning from 1st December 1965. Its name has now been changed as "Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited". At present there are 60 Units under its control.

The Units now under the Company were set up originally for various non-commercial purposes such as dispersal of industrial growth, training of artisans, adoption of modern techniques, etc.

Half the number of units have no end products and are completely dependent upon job orders for their existence. The capital structure in these Units has had no relationship to their commercial viability, as these units have been conceived and designed primarily as Service Centres.

Though the year 1968—69 witnessed signs of general buoyancy in the economy, the Engineering Industry did not show the expected level of recovery. However, despite the company being predominantly service oriented and engaged in engineering field, the Company was successful in achieving a substantial increase in its production. The out-turn of the Company during 1967—68 reached the figure of Rs. 562 lakhs, registering an increase of Rs. 64 lakhs over the preceding year. The value of production would have even been higher, but for the poor supply position of raw materials, particularly Black Plain and Cold Rolled Sheets.

During the year 1968—69, the Company was able to secure sizable orders from Hindustan Shipyard, Visakhapatnam, Madras Port Trust, Madras Industrial Development Corporation and from the State Highways Department for the redecking of Dhanushkodi Pier. Site workshops were set up by the Company at Visakhapatnam and Rameshwaram. On the basis of the Company's performance at Visakhapatnam additional orders of 790 tons of structural works were further placed on the Company by the Hindustan Shipyard Limited. The redecking of

2nd April 1970]

Dhanushkodi Pier was a challenging project and the company completed it in time.

The increase in tempo of production and sales was mainly on account of planned attempts made to exploit the idle capacities available in the Units. As a result, production in the General Purpose Engineering Workshops went up from Rs. 56 lakhs in 1967—68 to Rs. 76 lakhs in 1968—69, while in some of the units in the group, the rise was as high as 60 to 100 per cent. Similar increase in other workshops was not possible due to non-availability of B. P. Sheets.

The activities in the Units of the Corporation were diversified to undertake manufacture of new products. The Farm Implements Unit, Tiruchirappalli, successfully developed manufacture of tractor trailers. The experience gained has enabled the Unit to stabilise production of this item. Sizable orders have been received and executed for this item from Agriculture Department as well as from private parties.

The Lock Unit, Dindigul was able to supply elegant kiosks for milk distribution. A good demand for such stalls has been built up from Local Bodies. Similarly other units have been supplying bunks to Municipalities and Local Bodies. The Company has undertaken manufacture of Powerlooms of 56" Reed Space under the licence obtained from the Textile Commissioner. The Government of Tamil Nadu have recommended to the Textile Commissioner to enhance the licensed capacity of the Unit to 100 numbers of Looms per month.

In the Glass Factory at Guindy production of B. T. Bottles was revived. A big order worth Rs. 2.16 lakhs, for supply at the rate of 20,000 bottles per month is now under execution. Another order for 20,000 bottles per month has been received and arrangements are being made to step up the production to 40,000 bottles per month, at the same time curtailing production of non-moving items.

The Fractional Horse Power Motor Unit, Guindy has started manufacturing a new product, emergency lamps. From the enquiries received, there seems to be a good demand for this item.

The Common Facility Centre for Leather Goods, Madhavaram which was confining its production so far to suit cases, hand bags etc., has been able to execute successfully orders for transistor cases. The prospects of manufacture and sale of transistor cases, instrument cases and watch straps appear to be bright.

In the ceramic field, there has been a definite break through in the colour and finish of the wares. The production of crockery is steadily picking up. The production of sanitarywares which had been drastically

[2nd April 1970]

curtailed is also picking up with the development of new designs of different sizes. Sizable orders have been received for insulators from the Tamil Nadu and the Andhra Pradesh Electricity Boards against competitive quotations.

The Company established contacts with several establishments like the Electricity Board, Vishakhapatnam Shipyard, Madurai and Annamalai Universities, Sainik School, Amaravathi, Hindustan Machine Tools, Bharat Electronics, etc., for securing orders.

As a result of intensive contacts at the higher levels, the company was able to secure orders worth about Rs. 33 lakhs for line materials from the Electricity Board. This is the largest order for such materials received so far by the Company.

Close liaison has been established by the Company with the Heavy Vehicles Factory, Avadi, who have placed orders worth Rs. 10 Lakhs with the Press Shop, Common Finishing Shop and Tool Room Shops, Ambattur and Guindy. The importance of these contacts is not so much in terms of quantity of orders as in the continuity of orders.

On the sales side, a net work of stockists has been established for Salt Glazed Pipes. New Agents have been appointed for leathers manufactured by the Tanning and Finishing Unit, Vinnamangalam, at reduced rates of commission. This unit has entered the export market and has so far exported semi-finished and finished leathers to the extent of Rs. 10 lakhs. There appear to be good prospects for increasing the exports further in this Unit. A Show Room-cum-Sales Shop has been opened in Madras in a busy locality, which has helped in projecting the image of the Corporation before the public.

These steps are expected to consolidate and further improve the working of the Company.

The operating expenses of the Company have shown a further rise in the year 1968-69. The expenses under salaries and wages paid recorded a further increase by Rs. 13.16 lakhs in the year 1968-69. Such increases have not been due to any substantial addition to the number of staff or workers but are mainly attributable to the normal increments in the scales, sanction of increased allowances, etc.

The increase in the production and sales recorded last year, though substantial, have not been adequate to yield profits to the Company. However, a reduction in loss has been achieved in the Company, the working results showing a loss of Rs. 22.41 lakhs as against Rs. 30.34 lakhs in the preceding year. The loss of Rs. 22.41 lakhs has been arrived at after providing for depreciation of Rs. 26.37 lakhs and interest on loans from Government to the extent of Rs. 29.87 lakhs.

2nd April 1970]

A statement showing the value of production achieved in different units in 1968-69 is furnished in Appendix VIII.

The Corporation is now giving employment to about 5,300 workers in addition to technical and non-technical staff.

A loan of Rs. 30 lakhs has been obtained from the Government for the implementation of Plan Schemes in 1968-69. For the year 1969-70, the Government have provided financial assistance to the extent of Rs. 11 lakhs for the same purpose. A provision of Rs. 25 lakhs has been proposed in the draft annual plan for 1970-71.

The Small Scale Industries Schemes which continue under the control of the Directorate of Industries and Commerce consist of Technical Training Centres, Servicing Corporation, Raw Material Depots, Technical Information Sections, Survey and Statistical Section, Common Lease Shops, etc.

The Servicing Corporation, Guindy and the Raw materials Depots at Madurai and Podanur were set up mainly to supply raw materials to the Government Units and the Small-Scale Industries Units in the Private Sector. These Units were transferred to the Madras State Small Industries Corporation Limited, Madras on 1st December 1965, when the Corporation was formed but were retransferred to the control of the Industries Department on 1st June 1967. These Units were also functioning as registered stock holders for the distribution of controlled categories of iron and steel materials during the period when control over iron and steel was in force. Even though the control over all categories of iron and steel materials was lifted with effect from 1st May 1967, these Units have taken up the work relating to procurement and distribution of scarce categories of iron and steel materials to the Private Small Scale Industrialists as well as to Government Units as the scarcity in certain categories still continued. The annual turnover of the three units during the year 1968-69 was as follows :—

			(RS. IN LAKHS.)
Servicing Corporation, Guindy	...	...	1.02
Raw Material Depot, Madurai	...	...	7.37
Raw Material Depot, Podanur	...	...	6.27

The Survey and Statistical Section was established under the Third Five-Year Plan to undertake Industrial Surveys and to maintain detailed statistics relating to Small Scale Industries in the State.

[2nd April 1970]

The following are the items of work entrusted to the Section :—

(1) Registration of all Small Scale Industrial Units in the State and issue of certificates of registration.

(2) Collection of Production Statistics from the Registered Units and their compilation Industrywise.

(3) Publication of the Directory of Small Scale Units in the State on the basis of the particulars collected through registration.

(4) Printing and Publication of the Survey Reports prepared by the Small Industries Service Institute, Madras.

(5) Any *ad hoc* or Special Survey required to be undertaken by the State Government.

(6) Survey of Capacities of Small Scale Industries as recommended by Dr. Lokanathan Committee.

(7) Collection of particulars for publication of Handbook on Indigenous Manufacturers.

(8) In order to easily obtain statistical information of Small Scale Industries Units in the State, Kardex System of maintenance of statistical data has been recently introduced.

(9) A Centrally sponsored scheme for the collection of Statistics from the Small Scale Industries in the unorganised sector, in the country has been introduced by the Government of India and the survey work has been entrusted to the Survey and Statistical Section of this Department in respect of Tamil Nadu. This is an attempt to cover all the Industries in Tamil Nadu in a phased manner over a period of 3 years.

In addition, this Section took active part in the assignment of the export potential survey in this State to the Indian Institute of Foreign Trade, New Delhi by the State Government and also assisted the Institute in successfully conducting the survey. An expenditure of Rs. 1 lakh being the 50 per cent Share of the State Government for conducting this Survey has been sanctioned by the Government. The findings of the Survey have been made available.

The registration of Small Scale Units in the State is being undertaken by this Section from November 1960. Industrial Establishments engaged in manufacturing activities and having a fixed capital investment not exceeding Rs. 7.5 lakhs (Plant and Machinery only) come under the definition of Small Scale Industries, and they are eligible for registration as Small Scale Industries. To enable the Small Scale Industries to avail themselves of the assistance from the Central and the State Governments in financial, technical and other matters, the Small Scale Industries are required to get their Units registered with the State Directorate and quote the registration numbers while applying for Essentiality Certificate, State Aid Loan, Import Licence, Telephone

[2nd April 1970]

connection on priority basis, purchase of machinery under hire purchase system, allotment of controlled commodities, allotment of factory space in the Industrial Estates, etc.

The Registration Certificates are classified as Regular or Temporary according to the nature of the Industries (*viz.*), Regular Certificate for existing and temporary for proposed Industries (as the case may be). The work relating to the registration of Small Scale Industries has been entrusted to the Assistant Directors at the District level and they are empowered to register the Units under their jurisdiction.

As on 30th September 1969, 18069 Units have been registered and issued certificates of registration.

To maintain statistics of Production, Employment, Capital Structure, etc., this Section collects annual statistics from all the registered Small Scale Industries and the particulars so collected are posted in the index cards maintained for the Kardex System of maintenance of statistics and the particulars collected are compiled districtwise and industrywise. Based on the statistics collected through Annual Kardex Particulars and through new Registrations made, a study on Small Scale Industries registered during a year is being made and an analysis made with greater emphasis on the trend of growth of Small Scale Industries in this State. At the instance of the Government of India, a monthly return has been introduced to collect information on units producing essential goods in Small Scale Industries Sector, so as to find out the trend in the prices of essential goods.

This Section has brought out two Directories of Small Scale Industrial Units, the first one in 1962 with particulars relating to Units, registered up to 31st December 1961 (3000) and the second in 1965, containing particulars of Units registered up to 31st December 1963 (6135). A Supplementary to the second edition covering all Small Scale Industrial Units registered up to 31st December 1967 (4913) has recently been brought out. During the year under review a similar study of Small Scale Industries registered during the year 1967 in Tamil Nadu was made. The Directory contains useful information to Industrialists and entrepreneurs who wish to enter new fields of Industrial Activity.

Three Technical Information Sections are now functioning, one in each of the Industrial Estates at Guindy, Madurai and Pettai.

The Technical Information Section in Guindy consists of Library, Publications, Translations, Cinematography, Photography and Exhibition Wings.

The Library has a wide collection of books covering various branches of Engineering and Technology, Business Management, Cost Account-

[2nd April 1970]

ting, Journals, Planning reports, etc., mostly subscribed from abroad which provide up to date information on the latest developments in the world in these fields. Further, the books are being lent to the Industrial Estate, Guindy, as well as to the Officers of the Industries Department.

Many useful publications like Small Scale Industries Guide in English and Tamil, Small Scale Industries existing and prospective, merit list of Industries, Directories of Small Scale Industries and Large Scale Industries have also been published. A quarterly journal by name 'INDCOM' is regularly published and through this, the Departmental activities, the facilities offered to Small Scale Industrialists, matters of technical interest, etc., are brought to the notice of the public.

The model Small Scale Industries Schemes and prospect sheet, different forms and registers in English are being translated into Tamil.

Films on the Industrial advancement in our country as well as abroad, measures of safety, etc., are being screened twice a week for the benefit of factory personnel.

There is a permanent exhibition in the Industrial Estate, Guindy where the products of Small Scale Industries from all over the State are kept on view which provides enlightenment and encouragement to the new entrepreneurs and the public.

Government have sanctioned a scheme for expansion of Technical Information Section which consists of (1) Construction of a new Building in the Industrial Estate at Guindy for housing the different branches of the Section in a single place and (2) Introduction of Information and Documentation Cell in the Library under which documentation and microfilming facilities will be made available. A suitable site has been selected and the construction of building is being taken up.

Two similar small Technical Information Sections with library are functioning in the Industrial Estates at Madurai and Pettai. They are functioning as Servicing Centres in imparting Technical knowledge to Industrialists and the public in and around the areas.

With a view to render service facilities to Small Scale Industries who cannot otherwise afford to go in for costly machines, Common Lease Shops have been established in the Industrial Estates at Pettai (Tirunelveli District), Tiruchirappalli, Coimbatore, Madurai and Ambattur.

The Technical Training Centre, Guindy which was started under Third Plan is imparting specialised training to Degree and Diploma holders in Engineering and Industrial Training Institute trained boys in Die Design, Die Sinking, Tool making, Forge and Heat Treatment

[2nd April 1970]

and Machine operative. There are 62 trainees at present. The degree holders are paid stipends at Rs. 200 per mensem while the diploma holders and the Industrial Training Institute trained boys are paid Rs. 125 and Rs. 75 respectively. The Unit is located temporarily in three different places in Guindy. Government have sanctioned an expenditure of Rs. 3.19 lakhs for construction of a building for this Centre. The construction work will be taken up shortly. In order to keep pace with the advancement of science and technology, Government have sanctioned during this year an expansion Scheme at a cost of Rs. 22.35 lakhs under the Fourth Five-Year Plan to provide training in new courses such as Electronic Instrumentation, Refrigeration and Rubber Technology. This Scheme will cater to the needs of modern requirements of industries besides opening up of new avenues of employment to the engineering personnel.

The Tool and Die Design Training Centre, established at Dindigul during the Third Plan is imparting specialised training both theoretical and practical in the design and manufacture of tools and dies required for various Engineering Units particularly in the manufacture of locks. Thirty-one trainees are undergoing training in the Centre at present.

A Central Service and Repair Cell for Electro Medical equipment at Guindy with a sub-centre at Madurai was established during 1967. Equipped with highly sensitive appliances, these centres are undertaking repairs of Electro Medical Equipments of Animal Husbandry and Public Health Department Clinics. In order to reduce the accumulation of work in the Central Cell at Guindy and speed up repairs another sub-centre has been sanctioned under the Fourth Five-Year Plan to be opened at Thanjavur. A site has been selected in the Industrial Estate at Thanjavur for construction of building. The Scheme will be implemented shortly.

The Blacksmithy and Carpentry Unit, Arkonam which is functioning with effect from 21st December 1967 is rendering service and production facilities in and around Arkonam with particular emphasis on agricultural implements.

Three Basic Rural Service Centres one at Tenkasi and two at Ambasamudram in Tirunelveli district are functioning for training candidates from agricultural families in power operated basic machines. The fourth batch of 12 candidates is undergoing training in the Tenkasi Centre while the third batch of 12 candidates is undergoing training in each of the two centres at Ambasamudram.

A Chemical Testing and Analytical Laboratory is functioning at Guindy and it caters to the needs of both the public and the Private Sectors. The Mechanical and Metallurgical Laboratory attached to it offers facilities for mechanical and metallurgical testing and ferrous and

[2nd April 1970]

non-ferrous metals, plastics, rubber, etc. During the period from 1st January 1969 to 31st October 1969, about 900 samples received from Government Departments and private Industrialists were tested by the Mechanical and Metallurgical Laboratory. Under the scheme for expansion of the Chemical Testing and Analytical Laboratory, sanctioned during 1966-67, a Chemical Engineering Wing has been set up for undertaking investigational work leading to Pilot Plant Operation on problems relating to chemical and Allied Industries.

A unit for the manufacture of light basic magnesium carbonate from sea bitterns is functioning at Tuticorin. The unit has produced 1,300 kgs. of magnesium carbonate.

The units for the manufacture of potassium chloride and plaster of paris have started functioning at Tuticorin. Trial runs would be completed shortly and regular production started early during 1970-71.

The units for the manufacture of Yeast from molasses at Guindy and sodium dichromate at Wallajahpet will be commissioned before the end of 1969-70.

The unit for the manufacture of active Carbon at Vadalur could not be commissioned so far as the new reactor has not been refabricated. Quotation offered by Messrs. Greaves Cotton and Company for fabricating the reactor has been accepted and Government of India have been addressed to release foreign exchange to import the special alloy steel required for the purpose.

A Central Electrical Testing Laboratory is being set up at Kakkalur near Tiruvallur for providing after production testing facilities to the Electrical Industry and to develop and evolve new designs for the components and finished products. The laboratory will also be utilised to the extent required by the Tamil Nadu State Electricity Board.

The Training School in Ceramics, Vriddhachalam which is functioning from 1964, is providing intensive training to 25 students every year in a three year course followed by inplant training for one year in commercial Units. The second batch of trainees is now undergoing training. Government have sanctioned a scheme for introducing a course in vitreous enamels in the school. A hostel has been constructed for the students of the school. Government have sanctioned in April 1969 the construction of quarters for the staff of the school.

The Art Pottery Section attached to the Ceramic Training School, Vriddhachalam is training 15 students every year in a one year course in production of Ceramic Arts-cum-Utility products. A similar Art Pottery Training Centre is functioning in Perambur, Madras City, for training 10 candidates every year.

[2nd April 1970]

The Common Facility Service Centre in Ceramics which was functioning as an adjunct to the Ceramic Factory at Vriddhachalam under the control of the Tamil Nadu Small Industries Corporation has been transferred from the Corporation to the Directorate of Industries and Commerce from 1st May 1969. The Service Centre supplies ready made body, glaze, etc., to the units in the Functional Industrial Estate for Ceramics at Vriddhachalam and those located outside. It also arranges to bake the products from these units in Common Kilns operated by the Service Centre. Government have sanctioned in August 1969, a scheme for expansion of the Centre to enable it to purchase String Press, etc., for being hired out to the smaller units for production of high precision ceramic items used mainly in Electronic Industry.

The Training Centre for the manufacture of Scientific Glass Apparatus at Guindy, established in 1949, is imparting training to candidates in manufacture of standard scientific Glass Apparatus. It is one of the foremost institutions in the country for training of skilled glass blowers. In view of the good demand for the items manufactured in the unit, Government have sanctioned a scheme for expansion of the unit. A scheme for setting up a similar unit at Coimbatore has been sanctioned by the Government.

A training Centre for manufacture of Glass Toys and Fancy Articles is functioning in Madras City. It trains 10 students in a two year course.

Preliminary work is in progress for starting the following units sanctioned during 1969-70, viz., scheme for setting up a Regional Testing Laboratory at Madurai on the lines of the Chemical Testing and Analytical Laboratory, Guindy and scheme for setting up a unit at Marakanam for manufacture of Chemical Lime from Sea Shells for use in the Sugar and Leather Industries.

The rapid growth of Small Scale Industries in the past decade predominantly in the metropolitan cities due to the inherent local advantages had brought in its wake the urgent need for making special efforts to promote development of such industries in the semi-urban and rural areas. These areas evidently remain undeveloped due to lack of knowledge of the potentialities for the development of Small Scale Industries and the facilities given by the Government and other agencies. This naturally creates an imbalance in industrial growth. To remedy such imbalance and to apprise the local entrepreneurs of the scope for development and motivate them to take up new Industrial ventures, "intensive campaigns" are being held in the districts for the development of Small Scale Industries, in collaboration with the Small Industries Service Institute and National Small Industries Corporation.

[2nd April 1970]

During the year 1969 "intensive campaigns" have been conducted in the following districts :—

- (1) Salem.
- (2) Thanjavur.
- (3) Ramanathapuram.

During the campaign, applications received from industrialists for registration as Small Scale Industries and for supply of machinery by National Small Industries Corporation on hire purchase basis were processed and orders issued on the spot. Details of the number of applications received, etc., are furnished below :—

Details.	Places where intensive campaign were held (Date of campaign in the brackets).			
	Kumba- konam, Thanjavur district (5th to 12th June 1969.)	Salem district (19th to 25th August 1969).	Ramanatha- puram district Rajapalayam 20th to 22nd November 1969.	Sivaganga 24th to 26th November 1969.
1. Number of Small Scale Industries Units came up for Small Scale Industries registration and Small Scale Industries certificates issued on the date of the campaign.	510	489	412	776
2. Number of applications received for the supply of machinery on hire purchase basis.	308	307	91	153
	Rs.	Rs.		
3. Value of the application ...	36,71,277	1,09,25,484	53,45,532	45,48,690
4. Number of cases accepted by the National Small Industries Corporation.	218	176	*	*
	Rs.	Rs.		
5. Value of the accepted applications.	28,74,101	61,40,602	...	...
6. Number of cases rejected by the National Small Industries Corporation.	74	102	*	*

* Particulars are awaited from the National Small Industries Corporation Limited, New Delhi.

[2nd April 1970]

Effective follow-up action is being pursued in the above cases.

It has been proposed to conduct similar campaigns in the districts of Dharmapuri and Tiruchirappalli shortly and in other districts thereafter.

CENTRAL INSTITUTE OF PLASTIC ENGINEERING AND TOOLS, GUINDY

The Central Institute of Plastic Engineering and Tools has been set up by the Government of India in collaboration with the International Labour Organisation. The Government of Tamil Nadu have made available the land and buildings required for the Institute, pending construction of the building required for the Institute. It has started functioning in the erstwhile Common Lease Shop of the Industries Department and also in the premises of the Central Training Institute, Guindy. The main objective of the Institute is to provide training and consultancy facilities for the Plastic Industry in the matter of design and manufacture of the various types and kinds of moulds.

The Institute has started functioning in March 1968 and it has already started the first course for mould makers. Three experts on mould design from the International Labour Organisation have arrived and the training is in full swing. Twenty-three individual units engaged in Plastic Industries all over the country have sent their moulders for training in the Institute. The important items of moulds under production and under design are coupler of P.V.C. pipes. Dye for Extrusion of P.V.C. Pipes, Butter Dishes, Fan cone, Water Jug, Hearing Aids, etc. Over 40 mould orders have so far been received by the Institute and are under various stages of production and designing. Twelve firms from all over the country have approached the Institute for design work. Consultancy Service has been given by the Institute for 53 firms all over the country. The Institute is putting up its own buildings besides a hostel for 60 students. The training of the staff has also been undertaken by the Institute.

STATE AID TO INDUSTRIES ACT

Under the State Aid to Industries Act, loans to the extent of Rs. 26.21 lakhs were disbursed to 1,344 industrialists during 1968-69. During 1969-70, a sum of Rs. 30 lakhs will be disbursed by way of such assistance.

During the Fourth Five-Year Plan, it is proposed to disburse loans to the extent of Rs 200 lakhs. A provision of Rs. 30 lakhs has been made for such loans in the Budget Estimate for 1970-71 the second year of the Fourth Plan.

[2nd April 1970]

INDUSTRIAL ESTATES AND DEVELOPED PLOTS

The main objective of the establishment of Industrial Estates is to encourage and speed up the Industrial Development in the State by providing well planned accommodation to small scale industrialists with facilities for water, power, transport, communication, etc. The Industrial Estates are of the following categories :—

(1) Conventional Industrial Estate where different types of Industries are located.

(2) Functional Industrial Estates, which cater, solely to the needs of certain special types of industry, such as leather, ceramics, etc.

(3) Ancillary Industrial Estate which caters to the needs of ancillary units to Large Scale Industries, and

(4) Co-operative and Private Industrial Estates.

CONVENTIONAL INDUSTRIAL ESTATES

During the previous plan periods Government established 26 conventional Industrial Estates with built up factory units of different sizes. The details of the number of units so far constructed, allotted and functioning in the estates are given below :

SECOND PLAN INDUSTRIAL ESTATES

Name of the Estate.	Number of units constructed.	Number of units allotted.	Revised rate of rent from 1st January 1969 to 31st March 1970 in paise per square foot per month.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. Guindy	129	129	15
2. Madurai	36	36	11
3. Virudhunagar	15	8	10
4. Pettai	12	11	11
5. Erode	11	11	10
6. Katpadi	16	16	8
7. Thanjavur	6	6	9
8. Tiruchchirappalli	29	29	11
9. Marthandam	5	3	8
	<u>259</u>	<u>249</u>	

2nd April 1970]

THIRD PLAN INDUSTRIAL ESTATES

Name of the Estate.	Number of units constructed.	Number of units allotted.	Revised rate of rent from 1st January 1969 to 31st March 1970 in paise per square foot per month.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. Ambattur	117	117	10
2. Theni	7	6	5
3. Dindigul	18	14	7
4. Karaikudi	12	12	5
5. Kovilpatti	11	7	5
6. Krishnagiri	12	11	7
7. Pudukottai	12	9	5
8. Arkonam	6	6	7
9. Sivaganga	6	5	5
10. Nagercoil	6	6	7
11. Kumbakonam	4	4	7
Total	<u>211</u>	<u>197</u>	

ANNUAL PLAN (1966-69) INDUSTRIAL ESTATES.

Name of the estate.	Number of units sanctioned.	Number of units constructed.	Number of units allotted.	Rate of rent in paise/Sq.Ft/ per month.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. Mettur	4	4	2	6
2. Kancheepuram	4	4	4	5
3. Karur	4	4	—	5
4. Nagapattinam	6	4	...	5
5. Hosur	6	...	...	...
6. Cuddalore	6	...	...	...
Total	<u>30</u>	<u>16</u>	<u>6</u>	...

During the Fourth Plan it is proposed to establish 10 Conventional Industrial Estates in 10 Revenue Divisions. This would be a major step towards the idea of having one Industrial Estate in each Revenue Division. During 1969-70 the first year of the Fourth Plan one Industrial Estate with 6 units at a cost of Rs. 6.22 lakhs was sanctioned.

[2nd April 1970]

FUNCTIONAL INDUSTRIAL ESTATES

With a view to develop certain sophisticated and special type of Industries such as Leather Industry, Ceramic Industry, Electrical Industry, Food and Fruit based Industry, Instrument Industry, Drugs and Pharmaceutical Industry, and Electronic Industry, which requires special amenities, the Government have sanctioned the establishment of Functional Industrial Estate for these Industries. The establishment of such Functional Industrial Estates would enable the grouping of such industries in one place to achieve organised development in the industry, overcoming problems such as lack of proper technical know-how, service facilities, skilled technicians, etc. It is also expected that the functional Industrial Estates contemplated under the scheme would help to increase the output and marketing in addition to creating quality consciousness to bring the products to international standards which would enable them to cater to the export market. These schemes have been drawn up to achieve the above objective.

During the Third Five-Year plan Period two Functional Industrial Estates, one for ceramic in Vridhachalam and another for leather at Madhavaram have already been established. The details of the number of units sanctioned constructed and allotted are given below:—

Name of the estate	Number of units sanctioned.	Number of units constructed.	Number of units allotted.	Rate of rent in paise/ Sq. Ft./ per month.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Vridhachalam	29	8	8	7
Madhavaram	21	14	14	10

Five more functional Industrial Estates were sanctioned during the years 1965-67 and 1967-68. The number of units sanctioned, constructed, and allotted in these estates is given below:—

Name of the estate.	Number of units sanctioned.	Number of units constructed.	Number of units allotted.	Rate of rent in paise/ Sq. Ft./ per month.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Electrical Industry, Kakkalur...	6	10	10	10
Food and Fruit Based Industries, Batlagundu.	20	...	...	...
Instrument Industry, Adyar ...	15	...	...	...
Drugs and Pharmaceutical Industries at Ambattur.	25	...	...	...
Electronics Industries near Madras.	30	...	...	...

2nd April 1970]

ANCILLARY INDUSTRIAL ESTATES

With the coming into existence of a number of large industries at strategic places in the State, the need for setting up of ancillary Industrial Estates in these areas to cater to their needs has arisen. The Government after examining the possibility of setting up such ancillary Industrial Estates have sanctioned the establishment of two such Ancillary Industrial Estates, one at Tiruverambur in Tiruchirappalli district and the other at Vadalur.

For the manufacture of different components and parts required for the High Pressure Boiler Plant at Tiruchirappalli in the Small Scale Sector, an Ancillary Industrial Estate has been established at Tiruvarembur. Construction work has been completed and the units have already been allotted to the deserving entrepreneurs. Another Ancillary Industrial Estate at Vadalur (for ceramics), has been sanctioned during the year 1967-68 to cater to the needs of two large scale Industries Messrs. Seshasayee Industries (Private) Ltd., and Messrs. Neyveli Ceramics and Refractories Ltd., engaged in the manufacture of Ceramic and Sanitaryware. Similarly an Ancillary Industrial Estate at Ootacamund has been sanctioned for catering to the needs of Hindustan Photo Films Ltd.

The number of units sanctioned, constructed and allotted in these Estates are given below:—

Name of the estate.	Number of units sanctioned.	Number of units constructed.	Number of units allotted.	Rate of rent in paise/ Sq. Ft./ per month.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Ancillary Industrial Estate, Vadalur.	6	4	3	5
Ancillary Industrial Estate, Ootacamund.	6	...	...	...
Ancillary Industrial Estate, Tiruverambur.	10	10	10	8

PRIVATE AND CO-OPERATIVE INDUSTRIAL ESTATES

For setting up the following Private and Co-operative Industrial Estates the Government have provided loan assistance to the tune of Rs. 108.79 lakhs up to 31st March 1968.

[2nd April 1970]

<i>Name of the Estates.</i>	<i>Loan assistance provided. (RUPEES IN LAKHS).</i>
1. K. R. Sundaram Private Industrial Estates, Thiruvottiyur ...	13.46
2. Coimbatore Private Industrial Estate, Coimbatore ...	32.00
3. Tuticorin Co-operative Industrial Estate, Tuticorin ...	12.61
4. Sakthi Co-operative Industrial Estate, Pollachi ...	16.00
5. Sivakasi Co-operative Industrial Estate, Sivakasi ...	8.00
6. Vyasarpadi Co-operative Industrial Estate, Vyasarpadi ...	24.50
7. Salem Co-operative Industrial Estate, Salem ...	2.22
Total ...	1,08.79

In the above estates 149 factory units have been constructed so far. The Life Insurance Corporation of India has offered to extend, on State Government guarantee, loan assistance upto 60 per cent of the cost of schemes directly to Industrial Co-operatives and Joint Stock Companies in private sector formed for the establishment of Industrial Estates under certain terms and conditions. During 1968-69 the Life Insurance Corporation Limited disbursed loans to the tune of Rs. 6.66 lakhs to Salem-Co-operative Industrial Estate and Rs. 8.69 lakhs to Vyasarpadi Co-operative Industrial Estate.

DEVELOPED PLOTS

This scheme envisages acquisition of suitable sites at low cost around the Industrial areas of the State and developing these sites by providing roads, electricity, water, sewage, railway siding facilities, etc., and allotting them to large, medium and small-scale Industrialists to put up their own factories and start production without such difficulties. So far an expenditure of about Rs. 110 lakhs has been incurred on the scheme. The progress in the implementation of the scheme is given in the table below:—

<i>Location of the Developed Plots.</i>	<i>Approximate extent of land proposed to be acquired.</i>	<i>Lands actually acquired</i>	<i>Plots allotted in acre as on 31st October 1969.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
	ACS.	ACS.	ACS.
1. Ambattur ...	1,005	983	343.50
2. Mettur ...	209	209	13.00
3. Madurai ...	540	527	17.00
4. Tiruchirappalli ...	476	476	...
5. Ranipet ...	727	727	...
6. Tiruvelllore ...	293	...	...
7. Guindy ...	159	159	8.00

2nd April 1970]

Apart from the above schemes, it has been proposed to establish developed plot estates in various places in the State like Salem, Arkonam, Tuticorin, Manali, Kathivakkam and Kancheepuram during the Fourth Plan Period.

The cost of the plots were being collected in three instalments, 50 per cent as first instalment at the time of taking possession of the plot, 25 per cent as second instalment within two years from the date of taking possession of the plot, and another 25 per cent as third instalment within one year from the due date for payment of second instalment.

With a view to liberalise the conditions of payment of the cost of the Developed Plots and to make it more attractive to the Industrialists, Government have issued orders in November 1969 as follows:—

1. In the case of Developed Plots at Ambattur the cost per acre has been reduced from Rs. 30,000 to Rs. 20,000.

2. In the case of Developed Plots at Guindy the cost of the land is to be paid in six instalments.

3. As regards the Developed Plots in the mofussal namely Madurai, Tiruchirappalli and Mettur, in addition to the existing procedure of collecting the cost in three instalments, Government have also approved the collection of the cost in six annual instalments. Another new incentive now offered in the case of mofussal plots is that the lands could be allotted to industrialists on long term lease basis for a period of 95 years, the annual lease amount being only 6 per cent of the cost of the Developed Plots. The lessee can however, exercise his option within the first ten years of lease period to purchase the plot on outright basis.

HANDICRAFTS

During the previous plan period, Government established a number of Training and Production Centres in the various Handicrafts. The main object of these schemes is to revive and develop the ancient handicrafts of the State.

In the Fourth Five-Year Plan tentatively a provision of Rs. 60 lakhs has been made for development of Handicrafts in this State. The provision for Plan Schemes during 1969-70 (the first year of the Plan) is Rs. 12.93 lakhs. Most of the units already started during the previous plans are being continued as Non-Plan Schemes.

Government are at present running Training Centres for the following crafts—Stone Sculpture at Mahabalipuram, Art Metalware

[2nd April 1970]

at Swamimalai, Tambaram and Salem, Temple Car Manufacture at Nagercoil, Bell Metalware at Natchiarkoil, Vaigaikulam and Kancheepuram, Sunnhemp Druggets manufacture at Gopalsamudram and Ayikudi in Tirunelveli district, Palmleaf Products at Pudukkottai and Rameswaram, Woollen Druggets at Kolakudi, Aloe Fibre Products at Neduvayal and Lacquerware Products at Cheranmadevi. 243 Trainees are undergoing training in these training centres during 1969-70. The duration of training ranges from one year to four years depending on the particular craft. The Production and Sales of Handicrafts products during 1968-69 amounted to Rs. 3,79,644.35 and Rs. 3,17,921.70 respectively. During 1969-70, the production and sales from 1st April 1969 to 31st October 1969 amounted to Rs. 2,87,568.24 and Rs. 2,71,566.73 respectively.

Besides the above training centres, this Department is running a College of Arts and Crafts at Madras and a School of Arts and Crafts at Kumbakonam. In both the institutions, a two-year integrated course followed by a three-year Diploma course is being conducted. The courses include Painting, Sculpture and Commercial Arts. The Diplomas issued by the College of Arts and Crafts, Madras, have now been recognised to be on par with the National Diploma in Art issued by the All India Council for Technical Education for purposes of recruitment by the Government of India for posts at the appropriate levels. A Post Diploma Course in Industrial Design has been started in the College of Arts and Crafts, Madras, from July 1968.

The common Facility Centre for Metal Handicrafts at Nachiarkoil has started functioning during this year. This centre is providing service facilities for the local artisans at reasonable rates.

The Production centre for polishing of granite stones at Krishnagiri has also started functioning. This Centre has sent samples of polished granite stones for display in the Leipzig (East Germany) Fair in order to get export orders.

The State Handicrafts Board constituted by the State Government to advise on the quality, production and marketing, etc., of the Handicrafts of Tamil Nadu has made valuable suggestions which are being followed up. In pursuance of its recommendations, Handicrafts products are sold in the Duty Free Shop on the Meenambakkam Air Port. The Government of India have also decided to instal two Dwarapalakas and two Deepalakshmis in stone at the new Air Terminal building. These stone sculptures are to be carved by the Sculpture Training Centre, Mahabalipuram.

The Handicrafts products of Tamil Nadu were displayed in the Sydney (Trade) Fair and they have proved very popular and elicited trade enquiries for certain items. It is proposed to display the

2nd April 1970]

Handicrafts products in the Frankfurt (West Germany) Fair. Handicrafts products have been sent to the Indian Trade Commissioners at Washington and Rome for display in their offices and other exhibitions so as to secure orders for the Handicrafts products of Tamil Nadu. The Temple Car manufactured at the Temple Car Training Centre, Nagercoil and the soapstone model of the Shore Temple at Mahabalipuram have been sent for display at the EXPO 70 in Osaka, Japan. This Department is regularly exporting the Sunnhemp druggets produced in the Departmental Units at Gopalsamudram and Ayikudi (Tirunelveli District) and Palm Leaf Products from Ramanathapuram, Pulicat (Chingleput District) and Manapad (Tirunelveli District). The training in the Departmental units is oriented towards production for export.

In order to ascertain and help to solve the problems of the craftsmen of Tamil Nadu, a seminar was conducted in Madras in August 1969 which was inaugurated by the Minister for Industries. A scheme for the supply of improved tools and equipments for the craftsmen at half cost is under implementation.

The Department is running nine Handicrafts Sales Emporia at Madras, Mahabalipuram, Neyveli, Thanjavur, Tiruchirappalli, Dindigul, Tirunelveli, Coimbatore and Salem in order to facilitate marketing of Handicrafts products manufactured by the Departmental units, Co-operatives and private artisans and craftsmen. These emporia participated in all major exhibitions held in the State during 1968-69. The sales turnover for all the above Emporia for the year 1968-69, was Rs. 31.81 lakhs. The profit for 1968-69 was Rs. 45,464.

Besides the Departmental Emporia referred to above, the Madras State Handicrafts Co-operative Marketing Society is running Emporia at Vellore, Erode, Ootacamund, Cuddalore, Karur, Madurai, Tuticorin, Madras and New Delhi. The turnover of these emporia during 1968-69 amounted to Rs. 12.54,895.

COIR SCHEMES.

The Government Coir School at Eathamozhi in Kanyakumari District sanctioned during the Third Plan period started functioning on 15th November 1961. This school imparts training to students in Coir Yarn Spinning and manufacture of Coir Products like Mats and Mattings in a two-year course. During 1969-70, 40 students are undergoing training in the first year and two students in the second year of the course.

A pilot plant has been set up at Tenkasi in Tirunelveli District with a view to demonstrate the possibilities of introducing mattress and Bristle Fibre in the State. All the machineries imported from the United Kingdom and Austria have been erected. The unit started

[2nd April 1970]

functioning on 13th June 1968. Partial production is being carried on in this unit. The Unit can go into full production only after 4 more soaking pits are constructed and regular water-supply is arranged. Action has been taken to acquire the adjoining land with the well and to take pipe lines from the well for regular water-supply. The mixed fibre produced by the Unit is being supplied to the Hospitals.

Tamil Nadu stands third in the area of Coconut Cultivation and second in the yield of Coconuts in the country. Coconut husks which are mostly used as fuel in Thanjavur District and other Districts, could otherwise be profitably used in the extraction of fibre. There is also demand for coir fibre in foreign countries. In order to develop the Coir Industry in this State and to provide an additional income to the Coconut Growers by profitable use of Coconut husks in the mechanical extraction of Coir Fibre from unretted husks, a revised comprehensive scheme has been formulated. This scheme contemplates :

(1) Organisation of 6 demonstration units to be located in Thanjavur, Tiruchirappalli, South Arcot, Salem, Coimbatore and Tirunelveli Districts in stretches where there is concentration of coconut trees, to educate the entrepreneurs on the feasibility and economics of such unit and to kindle their enthusiasm to start the coir fibre units.

(2) Providing financial assistance, to the prospective entrepreneurs, to set up mills, for land, building machinery and Working Capital, under the State Aid to Industries Act.

(3) Organisation of a Central Service Industrial Co-operative Society to market the fibre produced by the Units.

The scheme involves an expenditure of Rs. 15.45 lakhs by way of loan to the private entrepreneurs, Rs. 0.05 lakh by way of grant to the Central Society, and Rs. 0.10 lakh by way of Share participation in the Central Society besides free services of staff according to the approved pattern of assistance and Rs. 3.60 lakhs towards non-recurring expenditure and Rs. 0.76 lakhs towards recurring expenditure on the six departmental demonstration units. The scheme is under the consideration of the Government.

RURAL WORK CENTRES

The Hand-Made Paper Unit, Mamandur is the only unit functioning at present. This Unit which was started on 1st September 1962 is supplying flat file cases to Director of Stationery and Printing, Madras-1. There is a proposal to diversify the activities of the Unit in the field of manufacture of high grade drawing papers, Album mounts, etc. The proposal to purchase a heavy duty better for this purpose is under consideration.

A scheme for the setting up of a work centre for Ceramics at Athoor was sanctioned by Government in July 1962. The scheme could

[2nd April 1970]

not be implemented for want of suitable site at Athoor. Government have decided to set up the Unit in Omalur Project Area and have also sanctioned the additional non-recurring expenditure, for putting up a permanent building. The construction of the building is in progress.

SERICULTURE

Consequent on the reorganisation of States, a major portion of Sericultural tract merged with the Mysore State. In order to expand the industry in this State, a number of Departmental Units were set up to cater to the needs of Sericulturists. Foremost amongst the units set up were the ones for supply of disease free seeds and for reeling cocoons produced by Sericulturists. In order to demonstrate the value of the industry, new Demonstration farms were set up in Erumadu and Hasanur in 1967-68. One more farm is proposed to be established in Uddanapalli. A farm at Germalam has been established in 1969-70. Schemes to aid Sericulturists by way of free supply of cuttings for planting, supply of appliances at 50 per cent cost and financial aid by way of loan and subsidy for sinking wells and construction of rearing sheds were continued. A sum of Rs. 12,500 was granted by way of loan and subsidy in 1969-70. Three nurseries were established in Kolatti of Hosur Taluk, Masinagudi (Nilgiris District) and in Madahalli (Talavadi Firka). The cuttings from these nurseries were mostly utilised in the three large scale silk farms where they were established.

The large scale silk farms established at Kolatti, Masinagudi and Madahalli commenced production with an extent of 450, 40 and 120 acres respectively under mulberry. An extent of about 250 acres of land was taken possession of for the large scale silk farm in Talavadi firka and mulberry was planted in 120 acres after reclamation. In the private sector preliminary steps for the leasing of 13,974 acres of Government waste lands in Hosur Taluk to encroachers for mulberry cultivation approved by Government, is under way.

The construction of the building for the Silk Twisting Unit at Hosur was completed, the machinery installed and work commenced. During 1969-70, a quantity of 200 kilograms of silk was twisted.

The Schemes sanctioned during the year 1969-70 and the previous years will be continued during 1970-71. The three Large Scale Silk farms will be expanded to the extent of about 300 acres with mulberry. An officer is proposed to be deputed to Japan for studying the latest developments in the industry. The Gut Section at Coonoor was converted as a Research Extension Wing during 1969-70.

A list of Sericulture Schemes is given in Appendix V to this review.

[2nd April 1970]

INDUSTRIAL CO-OPERATIVES

A review of the working of the Industrial Co-operative movement conducted during 1967-68 showed that there were a number of societies formed for workers, working on a loss continuously. Some of them have not proved economically viable. After the review, fifty-eight societies have been ordered to be liquidated. During the year ending 31st March 1969 orders winding up 34 societies were issued. During 1968-69, only six new societies were registered. As on 31st March 1969 there were 367 Industrial Co-operative Societies working as shown below :—

(1) Small Scale Industrial Co-operatives	...	204
(2) Handicrafts Co-operatives		128
(3) Coir Co-operatives		34
(4) Sericulture Co-operatives		1
Total	...	367

In the year 1968-69, a sum of Rs. 19.66 lakhs has been spent by the Government on the Industrial Co-operatives Schemes (excluding expenditure on Co-operative Industrial Estates). The total production in all the societies during the year amounted to Rs. 319 lakhs and the sales amounted to Rs. 344 lakhs. The anticipated expenditure on the Industrial Co-operatives Schemes during 1969-70 is Rs. 20.07 lakhs.

Among the Industrial Co-operatives, eight Co-operative Tea factories in the Nilgiris have been doing good work. These factories served 3,433 Small Tea Growers owning approximately 9,000 acres of tea gardens. The value of total production in the Tea factories in 1968-69 amounted to Rs. 129 lakhs as compared to the total production of Rs. 94 lakhs in the previous year. An integrated scheme for development of Co-operative Tea factories for the benefit of Small Tea Growers at a total cost of Rs. 165 lakhs has been prepared and sent to the Tea Board for sanction. The Scheme is pending with the Tea Board. Under this scheme, it has been planned to start eight more Co-operative Tea Factories for the benefit of Small Tea Growers and to give assistance to the existing Co-operative Tea factories for expanding their business. The Central Society continued to render service to the existing factories by distributing manure, etc. This society earned a profit of Rs. 30,107.

There were three Small Match Producers Co-operative Societies at the beginning of the year. Sanction has been accorded during the year for registering one more such society at Sivakasi. The three Small

2nd April 1970]

Match Producers Societies sold matches to the value of Rs. 97.42 lakhs. These societies have established a reputation for quality matches.

One Industrial Co-operative Society has just now been registered for workers of aluminium vessels at Madurai. This Society will be a Service Society which will not undertake production on its own. It will provide service facilities like supply of raw materials, etc. It will start functioning shortly.

An Industrial Co-operative Society for Woman Workers in the Fourth Battalion of the Special Armed Police, Avadi has been registered for the manufacture of Woollen socks, etc. The members of the Society are those who have been trained in the Training Centre run under the R. I. P. Scheme previously.

Two Industrial Co-operative Societies, one for the manufacture of Loudspeakers and Paper Condensers at Madras and the second for Match Workers in Kovilpatti have been organised for the benefit of ex-Servicemen. The State Managing Committee for the Administration of Special Fund for the Rehabilitation and Reconstruction of ex-Servicemen has sanctioned loans amounting to Rs. 3.05 and Rs. 0.15 lakhs respectively to these two societies.

The Societies were provided with substantial financial assistance both by Government and the Madras State Industrial Co-operative Bank. The extent of assistance given is as follows:—

	1961-62 to 1968-69		From 1st April 1969 to 31st December 1969	
	Number of Societies Industrialists	Amount	Number of Societies Industrialists	Amount
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.		Rs.
		(IN LAKHS)		(IN LAKHS)
1. State Aid to Industries Act.	312	18.75	2	0.10
2. Madras State Industrial Co-operative Bank—				
(a) Industrial Co-operatives	236	121.79	17	6.00
(b) Small Scale Industrialists	51	15.20	...	...

The results of Working of Industrial Co-operatives during the year 1968-69 are given below:—

1. Total number of societies as on 31st March 1969. 367

[2nd April 1970]

2. Number of Societies working for more than three years. 352
3. (a) Number of societies working on profit during the year out of item No. (2) 106
- (b) Number of societies working at loss out of item No. (2):—
 - (i) Handicrafts societies, societies for the benefit of Harijans and Women and Coir workers. 169
 - (ii) Others. 77
4. (a) Profit earned during the year 1968-69 by societies in item 3 (a). Rs. 9.32 lakhs
- (b) Loss sustained during 1968-69 by societies in item 3 (b). Rs. 12.23 lakhs
- (c) Cumulative loss as on 31st March 1969 for societies in item No. (2) Rs. 36.12 lakhs
5. Net profit of societies working for more than three years. Nil
6. (a) Out of item (1) number of societies which are working at profit during 1968-69. 107
- (b) Out of item (1) number of societies which are working on profit as on 31st March 1969. 63
- (c) Out of item (1) societies working at loss during 1968-69. 260
- (d) Out of item (1) societies working at loss as on 31st March 1969. 304
7. (a) Profit for the year ending 31st March 1969 by all societies. Rs. 9.46 lakhs
- (b) Loss sustained during the year 1968-69 by all societies. Rs. 12.97 lakhs
- (c) Cumulative loss of all societies in item (1) Rs. 36.26 lakhs
8. Total number of persons provided with employment by societies under item (2) 29,194
9. Total number of persons provided with employment by societies under item (1) 30,254

During 1970-71 if it proposed to take up the following schemes:—

(1) Scheme for sanction of grant to Handicrafts Industrial Co-operative Societies.

2nd April 1970]

(2) Scheme for provision of workshed-cum-Office to the Musical Instrument Co-operative Society and Art Plate Workers Industrial Co-operative Society at Thanjavur.

(3) Scheme for provision of workshed to the Rameshwaram Shell and Chank Workers Industrial Co-operative Society.

(4) Scheme for establishment of a Training Centre for manufacture of Art Plates in Thanjavur Art Plate Workers Co-operative Society.

The Districtwise list of Industrial Co-operative Societies in the State and the progress of Plan schemes of Industrial Co-operatives are furnished in Appendices VI and VII to this review.

EXHIBITION WING

During 1969-70, the Directorate of Industries and Commerce has participated in the following exhibitions (Upto December 1969).

<i>Exhibition</i>	<i>Period</i>
1 15th All India Handloom Week Exhibition at Cuddalore	30th March 1969 to 6th April 1969.
2 Family Planning Campaign Exhibition, Udumalpet.	30th March 1969 to 6th April 1969.
Chithirai Exhibition, Madurai.	28th April 1969 to 16th June 1969.
3	
4 All India Art and Industrial Exhibition, Tiruchirappalli.	30th May 1969 to 27th July 1969.
5 Angalamman Festival Exhibition, Melmalayanur, South Arcot District.	15th February 1969 to 25th February 1969.
6 Grama Nala Kankatchi, Neyveli.	2nd July 1969 to 20th July 1969.
7 14th National Health Festival, Tirunelveli.	20th June 1969 to 20th July 1969.
8 Vavubeli Exhibition, Tirunelveli.	5th August 1969 to 15th August 1969.
9 Flowershow Exhibition, Ooty.	17th May 1969.
10 Agricultural Seminar Exhibition, Lalgudi.	27th September 1969 and 28th September 1969.
11 Pageantry of Decorated Boats, Kodaikanal.	28th May 1969.

[2nd April 1970]

<i>Exhibition</i>	<i>Period</i>
12 Andrum Indrum Exhibition, Kuralagam.	8th September 1969 to 30th November 1969.
13 Park Fair Exhibition.	December 1969 to January 1970.
14 National Tourist and Entertainment Fair.	December 1969 to January 1970.

In the Exhibitions at Madurai and Tiruchirappalli the Departmental Stall won awards of merit.

These exhibitions enable the public to know the activities of department and the wide range of Handicrafts and Small-Scale Industries products available for purchase.

With a view to promote the export of these products to foreign countries, the department has proposed to participate in foreign fairs and exhibitions also. During 1969-70 the department has so far participated in the "India Sale Week" at Hongkong from 19th to 25th May, 1969 and the Sydney Trade Fair held during October, 1969 and also despatched handicrafts products to the Indian Embassy at Washington and Rome for display in their offices and in exhibitions and fairs.

In the Sydney Trade Fair 1969, held during October, 1969, the department participated jointly with the private sector units in this State. The joint participation of private and public sector under one group in a fair abroad was a unique arrangement and proved a success.

This Department is arranging to despatch fine master-pieces in handicrafts to Osaka, Japan for EXPO 1970. Arrangements for a wider participation in the International Fairs at Tripoli and Leipzig during February-March, 1970 are progressing.

The Department also participated in the pageantry of decorated boats floated in the Kodaikanal lake on 28th May 1969 as a tourist attraction.

REHABILITATION OF DISPLACED GOLDSMITHS

During the period from 1st June 1963 to 31st March 1969 loans to the tune of Rs. 230.26 lakhs, were disbursed to 25, 197 displaced goldsmiths for their rehabilitation in the alternative Trade or Industry.

The Gold (Control) Act, 1968, which came into force on 1st September 1968 provides for issue of Certificates even to loanee Goldsmiths to do Goldsmithy work subject to the conditions that the applications for such Certificates should be made to the Central Excise Authorities within a period of six months from the date on which the

[2nd April 1970]

Act came into force, viz., 1st September 1968 and that the Certificate issued will be cancelled if the loan is not repaid within a period of two years from the date of issue of such certificates. According to the Collector of Central Excise, Madras, the number of certified goldsmiths in the State as on 30th September 1969 is 42,050.

RURAL INDUSTRIES PROJECT PROGRAMME

With a view to encourage the growth of Village and Small-Scale Industries in the Rural Areas and in Small towns, Government of India sanctioned in 1962, Pilot Projects for the intensive Development of Small Scale Industries in Rural Areas in 40 selected areas in the whole of India, out of which 3 Projects were allotted for Tamil Nadu.

On the basis of the criteria indicated by the Planning Commission regarding selection of areas for the Pilot Projects, the Government of Tamil Nadu selected the following three Projects which are industrially backward, where the pressure on land is large and the unemployment and under employment is easily discernible.

(i) Sriperumbudur and Tiruvallur Taluks and Pennalurpet sub-Taluk in Chingleput District.

(ii) Omalur Taluk in Salem District (Now, Omalur Taluk has been divided into two taluks, namely, Omalur and Mettur Taluks).

(iii) Nanguneri Taluk in Tirunelveli District,

As the primary objective is to bring about a Co-operative Agro-Industrial Economy by an all-round development of Agriculture, irrigation, communications, etc., industries will have to be stimulated and mobilised to the fullest extent, for raising the level of living and productivity, for providing larger employment opportunities to the landless and weaker sections of Village Communities. Hence the project will have to mainly concentrate on Industries which can be developed in rural areas and activities ancillary to them. For this purpose, a survey of the three areas was conducted by the Project Officers appointed for the three Project Areas.

The Schemes sanctioned and implemented so far, comprise training programmes, common Facility Centres, three General Purpose Engineering Workshops, one Mosaic Tiles Unit, one Footwear Unit, one Wood Working Unit, one Envelope and Paper Bags Unit, one Chalk Crayon Production Units, one Polythene Layflat Tubes Unit and other Department Units and Developmental Schemes.

The estimated cost of implementing the programme during 1969-70 (R.E.) comes to Rs. 21.62 lakhs. A sum of Rs. 17 lakhs has been allotted for 1970-71.

[2nd April 1970]

All the training schemes started in the three project areas have been closed after the completion of the prescribed periods of training except the following :—

(i) Training in General Purpose Engineering Workshops at Thirupatchur, Sembarambakkam and Valliyoor.

(ii) Training of candidates drawn from the Omalur and Nanguneri Project areas in the Co-operative Printing Presses at Salem and at Tirunelveli.

Four Common Facility Centres have been sanctioned in the Sriperumbudur Project. After watching the performance of the two Common Facility Centres started already it was considered not necessary to start the other two Common Facility Centres. The ten Common Facility Centres sanctioned in the Nanguneri Project and four Common Facility Centres sanctioned in the Omalur Project are all functioning.

The two General Purpose Engineering Workshops sanctioned in the Sriperumbudur Project are functioning. The Footwear Unit, Mappedu and the Envelope-making Unit, Uthukottai in the Sriperumbudur Project are also functioning. One Mosaic Tiles Unit, one Wood Working Unit and one Polythene Layflat Tubes Unit have been sanctioned in the Omalur Project. The first two units have been started functioning. The Polythene Layflat Tubes Unit, Omalur is under implementation and is expected to go into production shortly. The General Purpose Engineering Workshop, Valliyoor and the Chalk Crayon Production Unit, Vadakkuvijayanarayanam in the Nanguneri Project are functioning.

One Demonstration Silk Farm at Panagudi is functioning in Nanguneri Project area for the Development of Sericulture. Under the Rural Industries Project Programme, duckery development is also encouraged. 20 breeders were selected and a loan of Rs. 1,000 to each breeder was sanctioned in each of the two Project Areas of Sriperumbudur and Omalur.

From the Rural Industries Project Funds, loans to private Industrialists are also sanctioned at lower rate of interest (3 per cent per annum) under the State Aid to Industries Act. The particulars of Loans so far granted are furnished below :—

2nd April 1970]

Year				Amount of loan sanctioned.
				RS.
1964-65	...	...	...	4,04,100
1965-66	...	...	...	6,02,850
1966-67	...	...	...	5,38,700
1967-68	...	...	...	2,29,000
1968-69	...	...	...	2,00,000

The details of Units functioning under Rural Industries Project Programme as on 29th November 1969 are furnished in Appendix IX to this Review.

APPENDIX I.

LOANS DISBURSED UNDER STATE AID TO INDUSTRIES ACT.

Year				Number of cases aided (2)	Total amount disbursed (3)
(1)					
<i>Second Plan period—</i>					
1956-57	...	...	...	201	RS. P. 11,27,865.00
1957-58	...	...	...	3,401	24,88,962.00
1958-59	...	...	...	4,057	24,56,687.00
1959-60	...	...	...	3,952	22,26,558.00
1960-61	...	...	...	4,148	26,31,976.10
Total				15,759	1,09,32,048.10
<i>Third Plan period—</i>					
1961-62	...	...	...	4,061	RS. P. 33,92,474.65
1962-63	...	...	...	4,811	28,82,813.19
1963-64	...	...	...	2,889	25,02,617.06
1964-65	...	...	...	2,082	30,00,289.00
1965-66	...	...	...	1,797	29,90,760.00
Total				15,640	1,47,68,953.90
<i>Annual Plan period—</i>					
1966-67	...	...	...	2,543	RS. P. 34,97,249.25
1967-68	...	...	...	2,884	29,70,564.00
1968-69	...	...	...	1,344	26,21,308.00
<i>Fourth Plan period—</i>					
1969-70 (Upto 31st October 1969.)				455	7,71,620.00
Total				7,226	98,60,741.25

[2nd April 1970]

INDUSTRYWISE BREAKUP FOR THE LOANS DISBURSED DURING THE
YEAR 1968-69

Serial number and name of the Industry aided	Number of units aided	Amount of loans disbursed (3) RS.
(1)	(2)	(3)
1 Food Stuffs	59	77,700
2 Miscellaneous Textiles ...	47	61,400
3 Wood and Wooden products ...	201	3,47,250
4 Leather and Leather products ...	103	1,06,095
5 Rubber, Petroleum coal products ...	26	42,000
6 Chemical and Chemical products ...	38	89,000
7 Non-metallic minerals, ores (other than petroleum).	30	35,000
8 Basic Metals and other products ...	101	2,89,100
9 Machinery (other than transport equipment).	39	2,43,400
10 Transport components and equipments.	41	1,02,963
11 Miscellaneous Manufacturing indus- tries.	659	12,16,400
12 Share Capital loans ...	...	11,000
Total	1,344	26,21,308

SUBSIDIES GRANTED TOWARDS THE RESERVE FUND OF INDUSTRIAL
CO-OPERATIVES UNDER RULE XIX OF THE MADRAS SMALL AND COTTAGE
INDUSTRIES LOAN AND SUBSIDY RULES, 1956.

Year	Number of industrial co-operatives	Amount of subsidy (3) RS.
(1)	(2)	(3)
1957-58 ...	43	65,000
1958-59 ...	178	1,91,770
1959-60 ...	198	1,79,925
1960-61 ...	80	1,18,059
1961-62 ...	71	1,25,000
1962-63 ...	111	1,49,980
1963-64 ...	83	1,21,047
1964-65 ...	79	1,22,526
1965-66 ...	92	1,22,941
1966-67 ...	70	1,20,980
1967-68 ...	3	10,000
1968-69 ...	1	3,000
1969-70 (up to 31st December 1969).	1	3,000

2nd April 1970]

APPENDIX II.

STATEMENT SHOWING EXPENDITURE INCURRED ON PLAN SCHEMES.

Head of development	Outlay in Fourth Plan	Expenditure during 1968-69	Expenditure during 1969-70 (Anticipated)
(1)	(2)	(3)	(4)
(RUPEES IN LAKHS.)			
Industrial Financing—	2,75.00	31.24	30.00
Village and Small Industries.			
Small Scale Industries ...	5,55.19	41.73	46.55
Industrial Estates ...	4,74.00	22.33	34.25
Developed Plots ...	4,00.00	13.57	15.890
Handicrafts ...	54.99	1.43	9.450
Sericulture ...	76.11	12.28	13.800
Coir ...	...	...	...
Rural Work Centres ...	2.25	0.46	0.62
Rural Industries Projects ...	2,90.00	...	21.62

NOTE.—(1) The particulars in respect of Industrial Co-operative Schemes are furnished in Appendix VII.

(2) The figures of Plan outlay are based on the Draft Annual Plan for 1970-71.

APPENDIX III

DISTRICT-WISE DETAILS OF DEPARTMENTAL (SMALL SCALE
INDUSTRIES) UNITS.

Serial number and Small Scale Industries	Cost of the Scheme (2)
(1)	(2)
(RUPEES IN LAKHS)	
Kanyakumari district—	
1 Industrial Colony, Marthandam ...	2.92
2 General Purpose Engineering Workshop, Nagercoil.*	5.49
3 Industrial Colony, Nagercoil ...	7.31
4 Saw Mill, Nagercoil* ...	2.33

[2nd April 1970]

<i>Serial number and Small Scale Industries</i>	<i>Cost of the Scheme</i>
(1)	(2)
	(RUPEES IN LAKHS)
<i>Tirunelveli district</i>	
1 Carpentry Workshop, Pathamadai *	0.77
2 Carpentry and Smithy Workshop, Pettai *	8.10
3 Industrial Colony, Pettai	6.16
4 Tool Room Shop and Model Foundry, Pettai *	8.20
5 Common Lease Shop, Pettai	5.62
6 Industrial Estate, Koilpatti	6.69
7 Technical Information Section, Pettai	0.49
8 General Purpose Engineering Workshop and Cycle Assembly Unit, Tuticorin *	8.85
9 Basic Rural Service Centres	3.08
10 Unit for manufacture of Magnesium Carbonate, Tuticorin.	2.76
11 Unit for manufacture of Potassium Chloride from Sea bitterns, Tuticorin.	7.60
12 Unit for manufacture of Plaster of paris. Tuticorin.	1.97
<i>Ramanathapuram district—</i>	
1 General Purpose Engineering Workshop, Rajapalayam. *	4.50
2 Industrial Estate, Virudhunagar	28.49
3 Tool Room Shop, Virudhunagar *	5.78
4 Industrial Estate, Karaikudi	9.69
5 Industrial Estate, Sivaganga	8.08
<i>Madurai district—</i>	
1 Raw Materials Depot, Madurai	2.16
2 Textile Mill Parts Unit, Madurai *	4.56
3 Pressed Metal Products Units, Palani *	3.55
4 Lock Unit, Dindigul *	14.59
5 Industrial Colony, Madurai	24.45
6 Industrial Estate, Theni	5.38
7 Common Lease Shop, Madurai	7.52
8 Industrial Estate, Dindigul	15.91
9 Technical Information Section, Madurai	0.49
10 Tool Room Shop, Madurai *	11.54
11 General Purpose Engineering Workshop, Kodaikanal. *	4.40
12 Developed Plots, Madurai	76.00
13 Sub-centre for Service and Repair of Electro-Medical Equipments, Madurai.	Included in item 20 under Madras district.
14 Functional Industrial Estate for Food and Fruit Based Industry, Vathalagundu.	15.43
15 Regional Testing Laboratory, Madurai	15.00

2nd April 1970]

<i>Serial number and Small Scale Industries</i>	<i>Cost of the Scheme</i>
(1)	(2)
	(RUPEES IN LAKHS)
<i>Tiruchirappalli district—</i>	
1 Farm Implements Unit, Tiruchirappalli *	4.07
2 Industrial Estate, Tiruchirappalli	11.86
3 Tool Room Shop, Tiruchirappalli *	5.78
4 Industrial Estate, Pudukottai	9.69
5 General Purpose Engineering Workshop, Karur. *	5.49
6 Common Lease Shop, Tiruchirappalli	5.62
7 Developed Plots, Tiruchirappalli	16.68
8 Ancillary Industrial Estate, Tiruchirappalli	39.65
9 Industrial Estate, Karur	6.15
<i>Thanjavur district—</i>	
1 Cycle Assembly Unit, Thanjavur *	7.50
2 Industrial Estate, Thanjavur	6.61
3 Service Centre for Brassware and Cutlery, Kumbakonam. *	7.83
4 Carpentry and Smithy Workshop, Mannargudi. *	4.80
5 Model Foundry and Tool Room Shop, Thanjavur. *	8.93
6 General Purpose Engineering Workshop, Mayuram. *	5.12
7 Industrial Estate, Kumbakonam	8.59
8 Industrial Estate, Nagapattinam	3.26
<i>South Arcot district—</i>	
1 Carpentry and Smithy Workshop, Cuddalore *	4.80
2 Ceramic Centre, Vridhachalam *	34.83
3 Salt Glazed Pipe Factory, Vridhachalam *	8.09
4 Training School in Ceramics, Vridhachalam	8.21
5 Industrial Estate, Vridhachalam	32.78
6 General Purpose Engineering Workshop, Villupuram. *	5.49
7 Active Carbon Unit, Vadalur	3.86
8 Ancillary Industrial Estate, Vadalur	3.84
9 Industrial Estate, Cuddalore	6.01
10 Chemical Lime Unit, Marakanam	1.50
<i>Chingleput district—</i>	
1 Footwear Unit, Pallavaram *	1.59
2 Industrial Estate, Ambattur and Developed Plots, Ambattur.	4,18.00
3 General Purpose Engineering Workshop, Kanchipuram. *	5.35
4 Structural Workshop, Ambattur *	29.25
5 Common Lease Shop, Ambattur	5.71
6 Tool Room Shop, Ambattur *	11.30
7 Industrial Estate for Leather Goods, Madhavaram including expansion Scheme.	22.14
8 Common Facility Centre for Leather Goods, Madhavaram. *	3.40

[2nd April 1970]

Serial number and Small Scale Industries	Cost of the Scheme
(1)	(2)
	(RUPEES IN LAKHS)
9 Developed Plots, Tiruvellore	2,01.50
10 Industrial Estate, Kancheepuram	6.15
11 Functional Industrial Estate for Electrical Industries, Tiruvellore.	23.17
12 Industrial Estate for Drugs and Pharmaceutical Industry.	15.18
13 Central Electrical Testing Laboratory at Kakkalur.	11.14
<i>North Arcot district—</i>	
1 General Purpose Engineering Workshop, Vellore *	7.30
2 Tanning and Finishing Unit at Vinnamangalam *	14.83
3 Model Foundry, Katpadi *	2.45
4 Industrial Estate, Katpadi	16.28
5 Industrial Estate, Arkonam	13.69
6 General Purpose Engineering Workshop, Tiruvannamalai *	5.90
7 Blacksmithy and Carpentry Unit, Arkonam ...	3.48
8 Developed Plots, Ranipet	35.43
9 Unit for manufacture of Sodium Dichromate in Wallajahpet.	7.55
<i>Salem district—</i>	
1 Galvanising Plant, Mettur Dam *	9.73
2 Handloom Parts Unit, Salem *	12.53
3 Quartz Crushing Plant, Salem *	3.85
4 Industrial Estate, Salem	8.59
5 General Purpose Engineering Workshop, Namakkal. *	5.49
6 General Purpose Engineering Workshop, Omalur. *	5.35
7 Industrial Estate, Mettur	6.15
8 Developed Plots, Mettur	31.00
9 Industrial Estate at Namakkal	6.22
<i>Dharmapuri district—</i>	
1 Carpentry Workshop, Krishnagiri *	0.77
2 Cycle Assembly Unit, Krishnagiri *	3.73
3 Industrial Estate, Hosur	6.01
4 Industrial Estate, Krishnagiri *	9.69
<i>Coimbatore district—</i>	
1 Wood Working Unit, Pollachi *	5.73
2 Tool Room Shop, Erode *	5.36
3 Bolts and Nuts Unit, Erode *	1.72
4 Industrial Estate, Erode	11.25
5 Tool Room Shop, Coimbatore *	10.09
6 Forge and Heat Treatment Shop, Coimbatore *	6.98
7 Raw Material Depot, Coimbatore	2.16
8 Common Lease Shop, Coimbatore	7.52
9 General Purpose Engineering Workshop, Tiruppur. *	5.49

2nd April 1970]

Serial number and Small Scale Industries	Cost of the Scheme
(1)	(2)
	(RUPEES IN LAKHS)
<i>The Nilgiris District—</i>	
Ancillary Industrial Estate, Ootacamund	8.73
<i>Madras District—</i>	
1 Footwear Unit, Perambur *	6.69
2 Footwear Unit, Triplicane and Perambur *	1.17
3 Pressed Metal Products Unit, Madras * ...	12.94
4 Electrical Goods Unit, Guindy *	17.71
5 Wood Working Unit, Guindy *	7.42
6 Tool Room Shop, Guindy *	25.64
7 Common Finishing Shop, Guindy *	2.68
8 Forge and Heat Treatment Shop, Guindy *	11.61
9 Servicing Corporation, Guindy	4.48
10 Glass Factory, Guindy *	10.66
11 Pressure Die Casting Unit, Guindy	9.69
12 Model Foundry, Guindy *	16.92
13 Technical Information Section, Guindy ...	3.51
14 Industrial Estate, Guindy	1.33.66
15 Die and Tool Designing Section, Guindy *	7.39
16 Technical Training Centre, Guindy	20.50
17 Developed Plots, Guindy	53.48
18 Fractional Horse Power Motor Unit, Guindy *	7.89
19 Mechanical and Metallurgical Laboratory ...	20.73
20 Central Service and Repair Cell for Electro Medical Equipment, Guindy.	7.56
21 Industrial Estate for Electronic Industry, Adyar.	40.26
22 Industrial Estate for Instrument Industry, Adyar.	16.18
23 Unit for the manufacture of Yeast, Guindy ...	4.46
24 Unit for manufacture of Ionnes from Lemon Grass Oil, Guindy.	0.27

APPENDIX IV

LIST OF HANDICRAFTS UNITS

Serial number and name of the Scheme/Unit	Cost of the Scheme
(1)	(2)
	(RS IN LAKHS)
<i>Madras District—</i>	
1 College of Arts and Crafts, Madras	4.73
2 Design Demonstration Centre, Egmore	4.00
3 Glazed Clay Toys Unit, Perambur	1.76
4 Sales Emporium, Madras	0.25
5 Glass Toys Training Centre, Madras	0.25
<i>Chinglepet District—</i>	
1 Sculpture Training Centre, Mahabalipuram ...	0.63
2 Art Metal Training Centre, Tambaram	0.49
3 Art Plate Training Centre, Tambaram	0.52
4 Brass and Bell Metal Training Centre, Kancheepuram.	0.69

* Units under the control of Tamil Nadu Small Industries Corporation Limited, Madras.

[2nd April 1970]

Serial number and Small Scale Industries			Cost of the Scheme (2) (RUPEES IN LAKHS)
(1)			
5	Sales Emporium, Mahabalipuram	...	1.56
6	Hand Made Paper Unit, Mamandur	...	0.61
<i>South Arcot District—</i>			
1	Sales Emporium, Neyveli	...	0.98
<i>Thanjavur District—</i>			
1	Art Metal Training Centre, Swamimalai	...	0.37
2	Art Metal Training Centre, Nachiarkoil	...	0.49
3	Production Centre for Bronze Icons, Swamimalai	...	0.30
4	Sales-cum-Procurement Depot, Thanjavur...	...	1.84
5	Common Facility Centre for Metal Handicrafts, Nachiarkoil.	...	2.40
6	School of Arts and Crafts, Kumbakonam	...	6.26
<i>Tiruchirappalli District—</i>			
1	Production-cum-Training Centre for Weaving Cumblies and Carpets at Kolakkudi.	...	0.41
2	Sales-cum-Procurement depot, Tiruchirappalli	...	1.01
3	Training Centre for Palmleaf, etc., Products, Pudukkottai.	...	0.56
<i>Madurai District—</i>			
1	Brass Artware Training Centre, Madurai	...	0.87
2	Sales Emporium, Dindigul	...	0.08
3	Glass Training Centre, Madurai	...	2.07
<i>Tirunelveli District—</i>			
1	Bell Metal Production Centre, Vagaikulam	...	1.85
2	Training Centre for Weaving Carpets and Druggets out of sunnhemp fibre at Gopalamudram.	...	1.40
3	Aloe Fibre Products Training Centre, Neduvayal	...	1.26
4	Lacquerware Toys Training Centre, Cheranmadevi	...	0.28
5	Sales-cum-Procurement Depot, Tirunelveli	...	1.84
6	Training Centre for Weaving Carpets and Druggets out of sunnhemp Fibre at Ayikudy.	...	0.84
<i>Kanyakumari District—</i>			
	Training Centre for the manufacture of Temple Car (Rathas) at Nagercoil.	...	0.48
<i>North Arcot District—</i>			
	Wool Processing Centre, Vinnamangalam	...	13.10
<i>Salem District—</i>			
1	Art Metal Training Centre, Salem	...	0.56
2	Sales-cum-Procurement Depot, Salem	...	1.01
<i>Dharmapuri District—</i>			
	Production Centre for Polishing Granite Stones at Krishnagiri.	...	0.65
<i>Coimbatore District—</i>			
	Sales-cum-Procurement Depot, Coimbatore	...	1.01
<i>Ramanathapuram District—</i>			
	Training Centre for Palmleaf Products, Rameswaram.	...	0.35

2nd April 1970]

APPENDIX V

LIST OF SERICULTURAL SCHEMES

Serial number and name of the Scheme			Cost of the Scheme (2) (RS. IN LAKHS)
(1)			
<i>Tirunelveli District—</i>			
1	Demonstration Silk Farm, Tenkasi	...	1.47
2	Government Silk Farm, Shencottah	...	2.15
<i>North Arcot District—</i>			
3	Demonstration Silk Farm, K. V. Kuppam	...	0.80
<i>Dharmapuri District—</i>			
4	Chawkie Rearing Unit, Hosur	...	0.82
5	Mulberry Craft Nursery, Hosur	...	1.75
6	Silk Worm rearing Units, Vepanapalli and Royakottai firkas.	...	0.23
7	Government Reeling Unit, Hosur	...	3.06
8	Government Cross Breed Grainage, Berigai	...	2.15
9	Cocoon Market at Hosur and Paparapatti	...	1.40
10	Basic Seed Farm and Grainage at Denkanicottah	...	0.58
11	Government Silk Farm, Hosur	...	4.74
12	Demonstration Silk Farm, Krishnagiri	...	0.80
13	Silk Testing Laboratory, Hosur	...	0.15
14	Silk Twisting Unit, Hosur	...	1.50
15	Large Scale Silk Farm, Kolatti	...	2.47
<i>Salem District—</i>			
16	Government Silk Farm, Yercaud	...	0.80
17	Demonstration Silk Farm, Kolli Hills	...	1.41
<i>Coimbatore District—</i>			
18	Chawkie Rearing Unit, Talavadi	...	0.27
19	Major Mulberry Craft Nursery, Talavadi	...	0.55
20	Large Scale Silk Farm, Madhalli	...	1.77
21	Demonstration Silk Farm, Hasanur	...	0.20
22	Community Rearing House, Hasanur	...	0.20
23	Chawkie Rearing Unit, Germalam	...	0.47
24	Combined Farm and Grainage, Talavadi	...	0.48
<i>The Nilgiris District—</i>			
25	Propaganda activities, Masinagudi	...	0.46
26	Government Gut Section, Coonoor	...	4.00
27	Demonstration Silk Farm, Masinagudi	...	2.33
28	Large Scale Silk Farm, Masinagudi	...	0.40
29	Demonstration Silk Farm at Erumadu	...	0.20
30	Research Extension Centre, Coonoor	...	0.79

DISTRICTWISE STATEMENT SHOWING THE NUMBER OF INDUSTRIAL CO-OPERATIVE SOCIETIES.

[2nd April 1970]

Serial number and Type of Societies.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
<i>Small Scale Industries.</i>																
1. State Societies	...	1	...	...	...	...	1	...	...	...	...	...	...	...	...	2
2. Estate	...	1	...	...	...	...	...	1	...	1	...	1	1	...	...	5
3. Ex-Servicemen	...	...	1	1	...	1	...	...	...	...	...	...	1	...	...	4
4. Match	...	...	1	1	...	2	...	...	...	...	1	7	3	...	...	15
5. Brick and Tiles	...	...	3	...	1	1	2	...	...	...	2	1	2	...	...	12
6. Leather	...	1	...	1	...	1	1	1	...	1	1	...	1	...	1	9
7. Metal	...	...	1	1	2	2	2	3	...	1	3	5	3	...	...	23
8. Multimetal	...	...	...	...	...	...	1	...	...	...	...	...	...	...	...	1
9. Carpentry	...	...	3	1	3	3	3	2	...	4	2	5	2	1	...	29
10. Artisan	...	...	...	2	1	...	4	5	...	3	2	4	1	...	...	22
11. Women	...	17	5	1	3	2	3	2	...	3	1	2	2	2	4	47
12. Tea Factories...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	9	9
13. Special Types...	...	4	4	...	...	1	3	1	...	3	2	3	...	...	2	23
14. Beedi	...	1	...	...	...	...	...	...	...	1	...	...	...	...	...	2
15. Industrial Co-operative Bank.	...	1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	1

Handicrafts.

2nd April 1970]

16. Mat Society	...	...	5	3	3	8	5	7	2	5	5	1	13	3	...	60
17. Bell Metal	...	...	...	7	...	1	...	...	...	...	...	...	1	1	...	4
18. Lace and Embroidery	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	3	...	3
19. Cane and Bamboo	...	...	...	2	1	3	3	2	...	6	1	1	6	2	1	28
20. Precious Stone	...	...	...	...	...	...	...	...	...	1	...	...	...	...	...	1
21. Musical Instruments	...	...	...	...	...	1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	1
22. Stone carving...	...	...	...	1	...	...	1	1	...	...	...	...	...	1	...	4
23. Woollen weavers	...	...	...	...	...	...	1	...	...	1	...	...	...	...	...	2
24. Fibre	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	1	...	1
25. Ceramics	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
26. Toy	...	1	...	...	1	1	...	...	...	...	...	...	1	...	...	4
27. Tape and Yarn	...	...	...	...	...	1	...	...	...	...	1	...	...	...	...	2
28. Palmleaf	...	...	1	1	...	1	...	...	...	...	...	7	1	...	...	11
29. State society	...	1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	1
30. Miscellaneous	...	...	...	1	...	4	...	...	...	...	...	1	...	...	...	6
31. Coir...	...	...	1	1	1	3	1	12	1	3	...	2	...	9	...	34
32. Sericulture	...	...	...	...	...	...	...	...	...	1	...	...	...	...	...	1
Total	...	28	25	18	16	36	31	37	3	34	21	40	38	23	17	367

APPENDIX VII.

PROGRESS OF PLAN SCHEMES OF INDUSTRIAL CO-OPERATIVES

Serial number and name of scheme.	Fourth Plan provision.	Actuals 1968-69.	Anticipated 1969-70.			Fourth Plan Physical achievements.	
			(3)	(4)	(5)	1968-69.	1969-70. (Anticipated)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)		
(RUPEES IN LAKHS).							
1. Co-operative and Private Industrial Estates ...	...	...	...	145	32		
2. Small Scale Industrial Co-operative Societies...	...	0.39	2.28	3	2		
3. Handicrafts Industrial Co-operatives ...	...	...	1.38	1	2		
4. Coir Co-operatives ...	...	0.42	0.93	...	2		
5. Sericulture Industrial Co-operatives ...	...	...	...	...	...		
Total	133.25	0.81	4.59	149	38		

APPENDIX

[2nd April 1970]

APPENDIX VIII.

STATEMENT SHOWING THE VALUE OF PRODUCTION ACHIEVED BY UNITS UNDER THE TAMIL NADU SMALL INDUSTRIES CORPORATION LTD.

Serial number and name of the Unit.	Actual production in 1968-69.	Actual production upto September 1969.	Balance production likely to be achieved.	Total production expected in 1969-70.	Target for 1970-71
	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(1)	(2)	(3)	(RUPEES IN LAKHS)		
1. General Purpose Engineering Workshop, Rajapalayam	...	2.42	5.08	7.50	8.00
2. General Purpose Engineering Workshop, Vellore	...	5.08	6.92	12.00	13.00
3. General Purpose Engineering Workshop, Karur	...	1.86	1.89	3.75	5.00
4. General Purpose Engineering Workshop, Tiruppur	...	2.21	4.29	6.50	7.00
5. General Purpose Engineering Workshop, Namakkal	...	5.00	7.00	12.00	13.00
6. General Purpose Engineering Workshop, Tuticorin	...	1.73	4.77	6.50	7.00
7. General Purpose Engineering Workshop, Mayuram	...	1.42	1.58	3.00	4.00
8. General Purpose Engineering Workshop, Villupuram	...	2.72	5.28	8.00	7.50
9. General Purpose Engineering Workshop, Tiruvannamalai	...	1.50	3.50	5.00	6.00
10. General Purpose Engineering Workshop, Nagercoil	...	1.19	1.81	3.00	4.00
11. General Purpose Engineering Workshop, Kodaikanal	...	0.44	0.06	0.50	0.50
12. General Purpose Engineering Workshop, Kancheepuram	...	1.20	2.30	3.50	4.00
13. General Purpose Engineering Workshop, Omalur	...	3.30	2.70	6.00	6.00

APPENDIX

387

Serial number and name of the Unit.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		Actual production in 1968-69.	Actual production upto September 1969.	Balance production likely to be achieved.	Total production expected in 1969-70.	Target for 1970-71
					(RUPEES IN LAKHS)	
14. Pressed Metal Products Unit, Madras	...	6.49	2.53	3.00	5.53	6.00
15. Pressed Metal Products Unit, Palani	...	8.22	3.02	6.98	10.00	10.00
16. Press shop, Guindy	...	3.95	2.32	2.21	4.53	7.00
17. Tool Room Shop, Guindy	...	5.04	1.94	1.95	3.89	5.00
18. Tool Room Shop, Erode	...	7.99	2.78	3.65	6.43	8.00
19. Tool Room Shop, Tiruchirappalli	...	4.86	1.41	1.35	2.76	3.00
20. Tool Room Shop, Virudhunagar	...	2.31	1.14	2.36	3.50	4.00
21. Tool Room Shop, Madurai	...	1.96	1.26	3.74	5.00	5.50
22. Tool Room and Forge Shop, Coimbatore	...	6.24	2.53	2.47	5.00	6.00
23. Tool Room Shop, Ambattur	...	3.49	1.39	1.28	2.67	4.00
24. Common Finishing Shop, Guindy	...	7.90	3.24	3.71	6.95	8.00
25. Forge Shop, Guindy	...	4.71	2.15	2.26	4.41	6.00
26. Pressure Die Casting Unit, Guindy	...	11.78	5.64	5.49	11.13	12.00
27. Cycle Assembly Unit, Thanjavar	...	3.85	1.92	3.58	5.50	6.00
28. Cycle Assembly Unit, Krishnagiri	...	3.68	1.40	2.85	4.25	5.00

Serial number and name of the Unit.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		Actual production in 1968-69.	Actual production upto September 1969.	Balance production likely to be achieved.	Total production expected in 1969-70.	Target for 1970-71
					(RUPEES IN LAKHS)	
29. Wood Working Unit, Guindy	...	11.27	5.13	7.87	13.00	14.00
30. Carpentry and Smithy Workshop, Cuddalore	...	6.59	2.10	4.90	7.00	8.00
31. Carpentry and Smithy Workshop, Mannargudi	...	6.37	2.05	3.95	6.00	7.00
32. Carpentry and Smithy Workshop, Pettai	...	9.29	2.42	5.58	8.00	9.00
33. Carpentry Workshop, Puthamadai	...	2.52	1.43	2.07	3.50	4.00
34. Carpentry Workshop, Krishnagiri	...	2.54	1.69	1.81	3.50	4.00
35. Wood Working Unit, Pollachi	...	5.94	3.96	5.04	9.00	9.50
36. Saw Mill, Nagercoil	...	8.80	4.69	5.31	10.00	10.50
37. Footwear Unit, Parambur	...	14.59	4.91	7.09	12.00	12.00
38. Footwear Unit, Triplicane	...	1.97	1.77	1.73	3.50	4.00
39. Footwear Unit, Pallavaram	...	3.56	1.23	3.27	4.50	5.00
40. Common Facility Centre for Leather Goods, Madhavaram	...	2.35	1.03	2.47	3.50	4.00
41. Tanning and Finishing Unit, Vinnamangalam	...	66.70	31.80	43.20	75.00	75.00
42. Glass Factory, Guindy	...	5.33	3.26	4.74	8.00	9.00
43. Quarz Crushing Plant, Salem	...	0.98	0.67	1.08	1.75	2.50
44. Ceramic Centre, Vridhachalam	...	6.32	4.53	4.47	9.00	10.00
45. Salt Glazed Pipe Factory, Vridhachalam	...	4.85	3.14	3.36	6.50	8.00
46. Galvanizing Plant, Mettur Dam	...	82.98	36.47	43.53	80.00	80.00
47. Structural Workshop, Ambattur	...	74.71	44.69	35.31	80.00	80.00
48. Textile Mill Parts, Units, Madurai	...	5.83	2.13	2.87	5.00	5.50

Serial number and name of the Unit.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		Actual production in 1968-69.	Actual production upto September 1969.	Balance production likely to be achieved.	Total production expected in 1969-70.	Target for 1970-71
		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
				(RUPEES IN LAKHS)		
49. Handloom Parts Unit, Salem	...	13.34	5.50	8.50	14.00	14.00
50. Farm Implements Unit, Tiruchirappalli	...	10.64	6.10	5.90	12.00	12.00
51. Brassware Unit, Kumbakonam	...	10.52	3.92	6.08	10.00	11.00
52. Lock Unit, Dindigul	...	5.14	2.86	3.14	6.00	7.00
53. Electrical Goods Unit, Guindy	...	19.43	14.72	9.28	24.00	24.00
54. Bolts and Nuts Unit, Erode	...	3.41	1.44	1.56	3.00	...
55. Fractional Horse Power Motors Unit, Guindy	...	1.96	1.15	4.85	6.00	6.00
56. Press Branch, Guindy	...	1.91	1.08	0.92	2.00	2.00
57. Die and Tool Design Section, Guindy	...	...	...	...	...	...
58. Model Foundry, Guindy	...	8.09	4.03	5.97	10.00	10.00
59. Model Foundry, Kaipadi	...	5.14	2.19	3.31	5.50	6.00
60. Model Foundry, Thanjavur	...	6.28	3.21	4.79	8.00	9.00
61. Model Foundry, Pettai	...	4.37	3.16	3.84	7.00	8.00
		5.62.06	2.73.20	3.41.85	6.15.05	6.50.50
	Total	...	...	...	...	...

APPENDIX IX

LIST OF UNITS UNDER RURAL INDUSTRIES PROJECT PROGRAMME

Serial number and name of the Scheme	Cost of the Scheme
(1)	(2) RS.
<i>Sriperumbudur Project in Chingleput District—</i>	
1 General Purpose Engineering Workshop, Sembarambakkam.	6,01,600
2 General Purpose Engineering Workshop, Tirupatchur.	6,05,500
3 Envelope and Paper Bags Unit, Uthukkottai	1,44,320
4 Foot Wear Unit, Meppedu	1,44,000
5 Common Facility Centre, Sunkuvarchatram	67,150
6 Common Facility Centre, Ikkadu	59,700
<i>Omalur Project in Salem District—</i>	
1 Mosaic Tiles Unit, Omalur	2,00,000
2 Wood Working Unit, Omalur	1,16,000
3 Polythene Layflat Tubes Unit, Omalur	2,87,000
4 Common Facility Centre, Jalakandapuram	40,000
5 Common Facility Centre, Tharamangalam	40,000
6 Common Facility Centre, Mecheri	40,000
7 Common Facility Centre, Deevattipatti	40,000
<i>Nanguneri Project in Tirunelveli District—</i>	
1 General Purpose Engineering Workshop, Valliyur	3,15,700
2 Chalk Crayon Production Unit, Vadakkuvijayanarayanam.	39,100
3 Common Facility Centre, Dhalapathisamudram	30,800
4 Common Facility Centre, Meenavankulam	30,800
5 Common Facility Centre, Moolaikaraipatti	30,800
6 Common Facility Centre, Ittamozhi	37,200
7 Common Facility Centre, Paruthipadu	37,200
8 Common Facility Centre, Kalakkad	37,200
9 Common Facility Centre, Koilammapuram	37,200
10 Common Facility Centre, Devanallur	37,200
11 Common Facility Centre, Kannanallur	37,200
12 Common Facility Centre, Thisayanvilai	37,200

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 3rd April 1970.

The House met in the Council Chamber, Fort. St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur

*276. Q.—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) the sanctioned bed strength of the Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur; and

(b) the number of extra beds provided as on date?

ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனை, தஞ்சாவூர்

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தஞ்சாவூர், ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை என்ன?

(இ) நாளது தேதிய நிலவரப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட கூடுதல் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே,

(அ) 636.

(இ) 495 (இது 29-8-69 அன்றுள்ளபடி)

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, 636 படுக்கைகள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் அதிகமாக 495 படுக்கைகள் இருக்கின்றன என்றால், கிட்டத்தட்ட பாதி அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்த இடம் மிகப் பழமையான இடம். அதில் படுக்கைகள் போடுவதற்கு இட மில்லாத நிலையில், தாழ்வாரங்களில் நோயாளிகள் படுக்கவைக்கப்பட்டு, அவர்கள் மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு ஆவன செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக விரிவுபடுத்தும் திட்டம் இப்போதில்லை. வருகிற ஆண்டு தான் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கவேண்டி வரும்.

திரு எம். எத்திராஜுலு: சார், ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரியிலும் படுக்கைகளை விஸ்தரிக்கும் திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா? எந்தெந்த மாவட்டத் தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளில் அப்படிச் செய்யும் திட்டம் இருக்கிறது?

[3rd April 1970]

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: ஒவ்வொரு மாவட்ட மருத்துவ மனையிலும் படுக்கைகளை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டு. ஆனால் திட்டம் இப்போதில்லை. தஞ்சை மருத்துவ மனையைப் பொறுத்துத்தான் குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

*277. Q.—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) the number of Pharmacists working in the Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur as on 1-7-1969; and

(b) the average number of in-patients and out-patients catered by them daily?

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1-7-1969 அன்றைய நிலவரப்படி, தஞ்சாவூர், ராஜா மிராசுதார் மருத்துவமனையில் பணிபுரியும் மருந்து கலக்கும் பணியாளர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்களால் நாள்தோறும் பயனடைகிற அகப்பிணியாளர்கள், புறப்பிணியாளர்கள் ஆகியோரின் சராசரி எண்ணிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) தஞ்சாவூர், ராஜா மிராசுதார் மருத்துவ மனையில் மருந்து கலக்கும் பணியாளர்கள் 16 பேரும், தலைமை மருந்து கலக்கும் பணியாளர் ஒருவரும் பணியாற்றுகின்றனர்.

(இ) இந்த மருந்து கலக்கும் பணியாளர்களால் சராசரி 1080 அகப்பிணியாளர்களும், 3,000 புறப்பிணியாளர்களும் பயனடைகிறார்கள்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: அரசாங்க ஆணை எண் 5104 படி ஒரு மருந்து கலக்கும் பணியாளர் 100 புறப்பிணியாளர்களுக்கும், 75 அகப்பிணியாளர்களுக்கும் மருந்து கலக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. எனவே அப்படியே அரசாங்கக் கணக்குப்படியே பார்த்தால்கூட, நாளொன்றுக்கு 3000 புறப்பிணியாளர்களுக்கும் இந்த 16 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதே போல் 1080 அகப்பிணியாளர்களுக்கும் இந்த 16 பேர்கள் தான் மருந்து கலக்கிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அரசாங்கக் கணக்குப்படியே அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ளவர்களுக்கு மருந்து கலக்கிக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு மருந்து கலக்குவோரின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அந்த மருத்துவ மனையின் மேற்பார்வையாளர் மேலும் 20 பார்மசிஸ்ட்கள் கூடுதலாக நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அப்படிச் செய்தால் தான் நெருக்கடியைச் சமாளிக்க முடியும் என்றும் அரசாங்கத் திற்கு எழுதியிருக்கிறார். அரசாங்கமும் அதை ஆய்வு செய்து வருகிறது. விரைவில் அதுபற்றிய முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடி: அகப் பிணியாளர்கள், புறப் பிணியாளர்கள் என்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே, அப்படி அகப் பிணியாளர்கள் என்று கூறப்படுவோர் யார், புறப்பிணியாளர் என்று கூறப்படுவோர் யார் என்று விளக்கம் கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[3rd April 1970]

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: இன்-பேஷண்ட், அவுட்-பேஷண்ட் என்ற வார்த்தைகளைத் தான் இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அவை உள்ளிருப்பு நோயாளிகள், வெளி நோயாளிகள் என்று கூட மொழி பெயர்க்கப்படலாம். அப்போது மொழி பெயர்த்தவர்கள் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள், அவரவர்கள் தங்கள் திறமைக்கு ஏற்ப மொழி பெயர்க்கலாம். அப்படி மொழி பெயர்த்துத் தந்தால் நாம் ஏதேனும் ஒன்றை நிலையாக வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மருந்து கலக்குவோரைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்கு கிளரிகல் அலவன்ஸ் என்று ரூபாய் 5/- இருப்பது 15/- ஆக உயர்த்தப்படும் என்றும், அதிகப்படியான சீப் பார்மசிஸ்ட்கள் போடப்படும் என்றும் அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. அது இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது? அதோடு அவர்களுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு நாள் ஓய்வு கொடுப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டது. அது இப்போது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: இப்போது அவர்களுக்கு 5 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: முன்பு நானும் மற்ற இரண்டு சட்டசபை உறுப்பினர்களும் நம் கல்வியமைச்சரையும், முதலமைச்சரையும், சந்தித்தபோது, அவர்களுக்கு 5 ரூபாய் கொடுப்பதை 15 ரூபாயாகவும், 35 சீப் பார்மசிஸ்ட்கள் போடுவதாகவும், வாரத்திற்கு ஒரு நாள் ஓய்வு கொடுப்பதாகவும், அவைகளையெல்லாம் இந்த பட்ஜெட்டுக்கு முன்னால் செய்வதாகவும் சொன்னார்கள். அவை எந்த நிலையில் இருக்கின்றன? அவைகள் எல்லாம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்று பார்மசிஸ்டுகள் துயரப்படுகிறார்கள். அவை எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: அதுபற்றிய முழு விவரக் குறிப்பில்லை. அவை எல்லாம் இப்போது அரசாங்கத்தின் ஆய்வில் இருக்கின்றன. பட்ஜெட்டுக்கு முன்னாலேயே செய்வோம் என்று சொல்லவில்லை. கவனிக்கப்படும் என்று தான் சொல்லப்பட்டது. இப்போது அவைகள் எல்லாம் பரிசீலனையில் தான் இருக்கின்றன. 5 ரூபாய் கொடுப்பது போதாது, அது ஓரளவுக்கு உயர்த்தப்படத் தான் வேண்டும் என்ற எண்ணமிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் ஓய்வு இல்லை என்ற குறைபாடும் இருப்பதால், ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு நாள் ஓய்வு கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. ஆய்வுக்குப் பிறகு, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

*278. Q.—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) the number of staff nurses attached to the Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur as on 1-7-1969; and

(b) the average number of patients attended to by each nurse?

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1-7-1969 அன்றுள்ளபடி, தஞ்சாவூர், ராஜா மிராசுதார் மருத்துவ மனையிலுள்ள முது நிலைச் செவிலியர்களின் (Staff Nurses) எண்ணிக்கை என்ன?

(இ) ஒவ்வொரு செவிலியராலும் கவனித்துக் கொள்ளப்படும் பிணியாளர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

[3rd April 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே,

(அ) தஞ்சாவூர் ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனையில் 84 செவிலியர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள்.

(இ) 50 அல்லது 60 பிணியாளர்கள் உள்ள வார்டுகளுக்கு 2, 3 செவிலியர்கள் என்றும், 10, 20 பிணியாளர்கள் இருந்தால் ஒரு செவிலியர் என்றும் அங்கே பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனையில் 636 பேர்கள் இருக்க படுக்கைகள் உள்ளன. அமைச்சர் சொல்லியதைப் போல, 495 படுக்கைகள் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. செவிலியர்கள் எண்ணிக்கை 636 நோயாளிகளுக்கு உள்ள கணக்கில் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே இருக்கவேண்டியதைவிட 495 படுக்கைகள் அதிகமாக இருப்பதால், அதற்கேற்றவாறு அதிகமான செவிலியர்களைப் போட்டால் தான், பிணியாளர்களைச் சரியாகக் கவனிக்க முடியும் என்பதால், அந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி அதிகச் செவிலியர்களை நியமிக்க அரசு உத்தேசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: அந்தந்த மருத்துவ மனை மீலும் எவ்வளவு நிலையான படுக்கை ஏற்படுத்துகிறோமோ அந்தக் கணக்கிற்குத் தகுந்தவாறு செவிலியர்கள் போடப்படுகிறார்கள். நெருக்கடியின் காரணமாக வருகிற நோயாளிகளைத் திருப்பி வீட்டிற்கு அனுப்புவது முறையல்ல என்பதால், பதிவேட்டில் பதிந்துகொண்டு நாளடைக்கு வாருங்கள் என்று சொல்ல முடியாத காரணத்தால், அவர்கள் தரையில் கோரைப் பாய்களில் கிடத்தப்படுகிறார்கள். நோயாளிகள் எண்ணிக்கைக்குச் செவிலியர் விகிதம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நாம் நினைக்கிற அளவுக்கு அதிகமாகச் செவிலியர்களை நியமிக்க இயலாவிட்டாலும், ஓரளவுக்கு அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்து இருக்கிறது. அது ஆய்வில் இருக்கிறது.

திரு எம். எத்திராஜுலு: மற்ற மாநிலங்களை விட நமது மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு நர்சும் எவ்வளவு பிணியாளர்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது? மற்ற மாநிலங்களை விட அது அதிகமா, அல்லது குறைவா? குறைவாக இருந்தால், அதை அதிகப்படுத்த அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றிய கணக்கு இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்தினைப் பொறுத்த வரையில்,

There should be one Nurse for every 15 beds and in hospitals which are not training Centres, there should be one nurse for every 8 beds.

எங்கே டிரெயினிங் இருக்கிறதோ அங்கே 15 படுக்கைகளுக்கு ஒரு நர்ஸ் என்றும் மற்ற இடங்களில் 8 பேருக்கு ஒரு நர்ஸ் என்றும் திட்டம் இருக்கிறது. அது சரியான விகிதாசாரத்தில் இருப்பதாகக் கொள்ள முடியாது. நெருக்கடியின் காரணமாகச் சில சமயம் செவிலியர்கள் ஒவ்வொருவரும் 20, 30 படுக்கைகளைக் கவனிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

*279. Q—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to commence deep X-ray and Radium Therapy treatment at Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur for poor cancer patients; and

[3rd April 1970]

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தஞ்சாவூரில் உள்ள ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனையில், புற்று நோய் கண்டுள்ள ஏழை நோயாளிகளுக்கு, எக்ஸ்ரே கதிர் சிகிச்சையும், கதிர்வீச்சு சிகிச்சையும் அளிக்கத் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், இது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, எக்ஸ்ரே கதிர் சிகிச்சை, கதிர்வீச்சு சிகிச்சை அங்கே இல்லாத காரணத்தால், அங்குள்ள நோயாளிகள் சென்னை போன்ற இடங்களுக்கு வந்து சிகிச்சை பெறுவதற்குச் சிரமமாக இருக்கிறபடியால், அங்கே அந்தச் சிகிச்சை வசதியை ஆரம்பிக்கும் முயற்சியில் அரசு ஈடுபடுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 1968-69 ல் இந்த எக்ஸ்ரே கதிர் வீச்சு சிகிச்சைக் கருவிகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று மருத்துவக் கல்வி இயக்குனர் அறிவித்தபோது, எல்லா மாவட்டங்களிலும் அவைகளை அமைக்க வேண்டுமென்றால், ரூ. 15.5 லட்சம் வேண்டுமென்று ஒரு “புரபோஸல்” அனுப்பிவைத்தார். ஸ்டான்டிங் ஃபைனான்ஸ் கமிஷன் - நிலையான நிதிக்குழு அதை ஆராய்ந்து ஆண்டுக்கு ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கலாம் என்று திட்டம் கொடுக்கப்பட்டு, அந்த ரூ. 5 லட்சத்தில் 3 இடங்களில் நிறுவும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆண்டிற்கு ஆண்டு படிப்படியாக எடுத்துக் கொள்ளும் முறையில், சென்னைப் பெரிய மருத்துவமனை, ராயப்பேட்டை மருத்துவ மனை, மதுரை எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனை ஆகிய மூன்று இடங்கள் மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மருத்துவ மனையைப் பொறுத்த வரையில், அதற்கான “புரபோஸல்” இயக்குனரிடமிருந்து வரவில்லை. வந்ததற்குப் பிறகு, தொடர்ந்து மாவட்டத் தலைநகரங்களை எடுத்துக்கொள்ளும் போது, தஞ்சையையும் எடுத்துக் கொள்வோம்.

Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur

*280. Q—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) whether it is a fact that no duty Radiologist has been posted at Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur; and

(b) if so, whether the Government are aware of the consequent hardship caused in emergency?

ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனை, தஞ்சாவூர்

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர், அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தஞ்சாவூர், ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனையில் கதிர்வீச்சு மருத்துவ வல்லுநர் (Radiologist) எவரும் நியமிக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், இதன் விளைவாக அவசர நிலைமைகளில் ஏற்படுகின்ற இடர்ப்பாடுகள் குறித்து அரசுக்குத் தெரியுமா?

[3rd April 1970]

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே,

(அ) தகுதி பெற்ற கதிர் இயக்க மருத்துவ அலுவலர்களின் பணி மருத்துவ மனையில் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கிறது.

(இ) அவசர சிகிச்சை பெற வந்த பிணியாளர்களுக்கு அலுவலர் உள்ள கதிரியக்க மருத்துவ அலுவலர்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் இடர்ப்பாடு ஏற்பட்டதாக எவ்வித அறிக்கையும் தரப்படவில்லை.

Thanjavur Medical College Hospital

*281. Q.—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) the average number of patients from Thanjavur Medical College Hospital who were carried to Raja Mirasdar Hospital and back for treatment during June 1969;

(b) the number of vehicles used for the purpose; and

(c) whether they are found sufficient?

தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனை

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1969 ஜூன் திங்களில் தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையிலிருந்து ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனைக்குச் சிகிச்சைக்காகக் கொண்டு செல்லப்பட்டு பின்னர் திரும்பவும் அழைத்துவரப்பட்ட நோயாளிகளின் சராசரி எண்ணிக்கை என்ன?

(இ) இக்காரியத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் மோட்டார் வண்டிகள் எத்தனை?

(உ) அவை போதுமானவையென்று தெரிகிறதா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) 1670.

(இ) இரண்டு.

(உ) இல்லை. மேலும் ஒரு ஊர்தி வாங்குவதற்கான கோரிக்கை அரசின் கவனிப்பில் உள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இப்போது நோயாளிகளையெல்லாம் தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையிலிருந்து ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனைக்கு, சிகிச்சையை முன்னிட்டு, அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இவை இரண்டிற்கும் இடையே கிட்டத்தட்ட 3 மைல் தூரத்திற்கு மேல் இடைவெளி இருக்கிறது. கல்லூரி மருத்துவ மனையிலிருந்து நோயாளிகள் காலை வந்து மறுபடியும் இந்த மருத்துவ மனையிலிருந்து பகல் நேரத்தில் திரும்பிப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிச் செல்ல வேண்டிய நிலையில் உள்ள இரண்டு 'வேன்'களில் ஏதாவது ஒரு வேன் அநேகமாக எப்போதும் பழுதாகவே இருக்கிறது. இதன் காரணமாக நோயாளிகள் திரும்பிப் போகக்கூட முடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையை அரசாங்கம் கருத்தில் கொண்டு, அதிப்படியாகக் கொடுப்பதாக இருக்கிற மூன்றாவது வேன் விரைவில் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு பழுதடைந்து கிடக்கிற வேண்டிச் சீக்கிரத்தில் சீர் செய்ய அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூரின் தேவையைப் பார்க்கிறபோது, 4 ஆம்புலன்ஸ் வேன்கள்

[3rd April 1970]

வேண்டியிருக்கின்றன. ஆனால் தற்போது இருப்பது 2 வேன்கள்தான். மூன்றாவது வேன் வாங்க கோரிக்கை பெறப்பட்டு, அதுபற்றிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு வேனில் 6 நோயாளிகளைத் தான் ஒரு தடவைக்கு ஏற்றிக்கொண்டு போகலாம். இந்த இரண்டு வேன்களிலும் ஒன்றில் மட்டும், ஜூன் 1969 வரை, 98 தடவைகள் நோயாளிகள் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். மற்றொன்றில் 74 தடவை நோயாளிகள் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வேன், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், 1967லிருந்து பழுதுபட்டிருக்கிறது. அதையும் பழுது பார்த்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற செயற் குறிப்பும் இருக்கிறது. இதைத் தவிர 3வது வேனைப் புதிதாக அளிக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியும் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அது வந்தால், இந்த நெருக்கடி ஓரளவுக்குத் தீரும்.

திரு. சா. கணேசன்: தலைவர் அவர்களே, 1967லிருந்து ஒரு வேன் ரிப்பேராக இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த வேனை ஏலத்தில் விட்டு விட்டு புதிய வேன் வாங்கிப் பயன்படுத்துவதுதான் சிறந்த பயன்தரும் என்கிற கருத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதா? அவ்வாறு ஏற்றுக் கொண்டால், அப்படிச் செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதை விற்றுவிட வேண்டுமா, ஏலத்தில் போட வேண்டுமா, அல்லது அது பழுது பார்க்கப்பட வேண்டுமா என்பதை அந்தத் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் தான் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் அதை அறவே 'கண்டம்' செய்யவேண்டும் என்றால் 'கண்டம்' செய்து தான் ஆகவேண்டும் அல்லது பழுது பார்த்துப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், பழுது பார்த்துப் பயன்படுத்தலாம். அதுபற்றிய குறிப்புகள் மருத்துவத் துறை இயக்குனர் அலுவலகத்திற்கே வராமல் இருக்கின்றன. அந்தப் பதில்தான் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இப்போது இருக்கிற சங்கடம் என்ன வென்றால், இருக்கிற இரண்டு வேன்களில் ஒன்று 2, 3 வருஷங்களாகவே பழுதுபட்டு சீர்செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இருக்கிற ஒரு வேனும் சில சமயங்களில் பழுதுபட்டு, அதுவும் உதவாமல் போய்விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் கல்லூரி மருத்துவ மனையிலிருந்து நோயாளிகளை ராஜா மிராஸ்தார் மருத்துவ மனைக்கு பஸ்ஸிலே வந்து போகும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். பஸ்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதாலும், அவர்களெல்லாம் நோயாளிகளாக இருப்பதாலும் மிகுந்த சிரமப்படுகிறார்கள் என்பதை மனதில் கொண்டாவது, உடனடியாக மூன்றாவது வேன் வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 3வது வேன் ஒன்று வழங்கப்பட வேண்டும் என்று தற்போதைய திட்டத்தில் இருப்பது விரைவில் வழங்கப்படுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

*282. Q.—Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) the number of Surgical and Medical Units attached to the Thanjavur Medical College Hospital; and

(b) whether there is any proposal to increase them?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

[3rd April 1970]

(அ) தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையைச் சேர்ந்த அறுவை சிகிச்சை மருத்துவப் பிரிவுகள் எத்தனை?

(இ) அவற்றின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) மருத்துவம், அறுவை சிகிச்சை இவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் முறையே ஆறு பகுதிகள் இருக்கின்றன.

(இ) இல்லை.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியைச் சார்ந்த மருத்துவ மனையில் 7 பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் கல்லூரியைச் சார்ந்த மருத்துவ மனையில் 6 பிரிவுகள்தான் இருக்கின்றன. அதிலும் 2 ஆனாரி சர்ஜன்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் விட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். அதில் ஒருவர் சென்று கிட்டத்தட்ட 4, 5 மாதங்கள் ஆகின்றன. அதற்குப் பிறகுதான் இன்னொருவரைப் போட்டார்கள். அந்த முறையில் பார்க்கிறபோது, இந்த 7வது சர்ஜிகல் யூனிட் ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து, அந்த 7வது யூனிட்டை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு ஒரு ஆனாரி சர்ஜன் போய்விட்டால், அவருக்குப் பதிலாக மற்றொரு ஆனாரி சர்ஜனை நியமிக்கும்போது, மிகவும் குறைந்த வயதுள்ளவரை நியமித்துவிடுகிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்குப் படிப்பளித்தவர்களே அவர்களிடம் சம்பளம் வாங்கும் உதவி சர்ஜன்களாக வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது. எனவே ஆனாரி சர்ஜன்களை நியமிக்கும்போது, வயது முதிர்ந்தவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். 7வது சர்ஜிகல் யூனிட்டை ஆரம்பிக்கும்போது, இந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதோடில்லாமல் 5வது யூனிட்டிலும் 6வது யூனிட்டிலும் பொதுவாக ஒன்று எப்போதும் காலியாகவே இருக்கிறது. எனவே அவற்றில் ஒன்றை பெய்டு யூனிட்டாக ஆக்க அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது 6 பகுதிகள் இருக்கின்றன. அதில் சம்பளத்தோடு உள்ள பகுதி, மருத்துவத் துறையில் 4, அறுவைத் துறையில் 3, மற்றும் கௌரவ கல்வி பயிற்றுவிக்கிற பகுதி 1, கௌரவக் கல்வி பயிற்றுவிக்காத—நான்—டீச்சிங் 1 இருக்கிறது. கௌரவப் பயிற்சி பயிற்றுவிக்கும் பகுதி, ஆனாரி டீச்சிங் யூனிட் அறுவை சிகிச்சையில் 3 இருக்கிறது. ஆக மொத்தம் 12ல் 5 கௌரவப் பகுதிகளும் மற்ற 7ம் சம்பளத்தோடு கூடியதாகவும் இருக்கின்றன. 7வது பிரிவு பொதுவாகச் சென்னை போன்ற பெரிய மருத்துவ மனைகளில் மட்டும் தான் இருக்கின்றது. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் 4, 5, 6 என்றுதான் இருக்கின்றன. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் மட்டுமே 7 பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதுபோல், 2 காலியாக இருக்கின்றன. ஒன்றிற்கு டாக்டர் வரதராஜன் என்பவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் இன்னும் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று குறிப்பில் இருக்கிறது. இப்போது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் இல்லையா என்று தெரியவில்லை. மற்றொருவரைப் போடும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைப்போல், பொருத்தமான ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க இருக்கிறோம். ஆகவே இதையே பெய்டாக மாற்றுவதன்மூலம், கௌரவமாகப் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு இடமில்லாமல் போய்விடும். அவர்களுக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றுதான் அவர்களுக்கு இது ஒதுக்கித் தரப்பட்டிருக்கிறது. தேவையை உணர்ந்து 7வது யூனிட் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமா என்று ஆராய வேண்டும். ஆராய்ந்து அதற்கு ஒரு வாய்ப்பிருக்கிறது, அதனால் பயன் ஏற்படும் என்று கருதினால், அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

[3rd April 1970]

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியில் 6 மாதமாகவே பிரின்சிபால் இல்லை என்ற விவரம் அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய தகவல் இல்லை. அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Cultivation of paddy

*283. Q.—Thiru R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state :

(a) whether there is any scheme to put cement concrete foundation in sandy places in Tiruchendur taluk, Tirunelveli district and cultivate paddy in those places ; and

(b) if so, the details of the scheme ?

நெற்பயிர் சாகுபடி

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு வேளாண்மை, அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம் திருச்செந்தூர் தாலுக்காவில் மணற்பாங்கான இடங்களில் சிமெண்ட் கான்கிரீட் அடித்தளம் அமைத்து நெற்பயிர் சாகுபடி செய்யும் திட்டம் ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஆமெனில், அத்திட்டத்தைப்பற்றிய விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) இத்திட்டத்தின்கீழ் 200 ஏக்கர் பரப்பில் நெல் சாகுபடி செய்யப்படும். இப்பரப்பளவிற்கு ஏற்கனவே கிணற்றுப்பாசன வசதி உண்டு. இந்தப் பகுதிகளில் ஒரு அடி ஆழத்திற்கு மண் வெட்டியெடுத்து, அடி மட்டத்தில் 2 அங்குல கனத்திற்குச் சிமெண்டுக் கற்களவைத் தளம் அமைக்கப்படும். எஞ்சிய உயரத்திற்கு மணலும், வண்டல் மண்ணும் கொட்டி நிரப்பப்படும். ஓரங்களில் நீர் கசிவதைத் தடுக்க 4 அங்குல கனத்திற்குச் சுவர் அமைக்கப்படும். கூடுதலாக 2,000 ஏக்கர் பரப்பு நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்க 400 கிணறுகள், விசை ஏற்றங்களுடன் அமைக்கப்படும். கூடுதலான 2,000 ஏக்கர் நிலத்தில் 2 ஆண்டுகளுக்கு வாழை பயிர் செய்யப்படும். அதைத் தொடர்ந்து, மேலே கூறியுள்ளபடி சிமெண்டுத் தளமுறையைப் பின்பற்றி நெல் பயிரிடுவதற்கு 400 ஏக்கர்கள் ஒதுக்கப்படும். எஞ்சிய பகுதி தென்னை வளர்ப்புக் கென்று ஒதுக்கப்படும். இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 109 லட்சம் செலவாகும். இத்தொகை முழுவதும், வேளாண்மைக் கடன் உதவித் திட்டத்தால் கடனாக அளிக்கப்படும். இத்திட்டம் செயல்படுவது தொடர்பாக வேளாண்மைக் கடனாதிபி நிறுவனம் சுட்டிக்காட்டியுள்ள சில குறிப்பிட்ட தொடக்க நிலை இடையூறுகள் தீர்க்கப்பட்டதும் இத்திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இந்த நிலங்களெல்லாம் அரசுக்குச் சொந்தமானவைகளா அல்லது தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமானவைகளா? ஒரு ஏக்கருக்குக் கான்கிரீட் போட்டு வண்டல் முதலியவைகளைக் கொண்டுவந்து நிரப்பி, நெல் சாகுபடிக்கு ஏற்றதாகச் செய்ய ஏற்படும் செலவு என்ன? இதற்கு அளிக்கப்படும் கடன்கள் எத்தனையாண்டுக் கடன்களாக இருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[3rd April 1970]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இவைகள் எல்லாம் பட்டா நிலங்கள்தான். சில இடையூறுகள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்ட வற்றில் இதுவும் ஒன்று. பல பட்டாக்கள் ஜாயின்ட் பட்டாவாகக் கூட்டுப் பட்டாவாக இருக்கின்றன. அப்படிச் கூட்டுப்பட்டாவாக இருந்தால், கூட்டுறவு சொசைடிகளின் மூலம் கடன் வசதிகள் அளிக்கும்போது, பட்டாவுக்கு உரியவர்களான அந்த இரண்டு பேர்களும் அதற்கு ஒப்புதல் கொடுக்கவேண்டும். ஒருவர் மாத்திரம் ஒப்புதல் கொடுத்து, இன்னொருவர் மறுத்தால், கடன் உதவி அளிக்கமுடியாது. எனவே அவைகளுக்கு நாம் ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இங்கேயிருக்கிற குறிப்பிலிருந்து, இவைகள் எல்லாம் பட்டா நிலங்கள் என்றுதான் தெரிகின்றன. அடுத்து, 200 ஏக்கரில் முதல் கட்டமாக சிமெண்ட் தளம் அமைக்க, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 7,000 வீதம் ரூ. 14 லட்சமும், இரண்டாவது கட்டமாக ரூ. 28 லட்சமும் தளம் அமைக்கமட்டும் செலவாகும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் முதல் கட்டத்தில் ரூ. 65 லட்சமும், இரண்டாவது கட்டத்தில் ரூ. 43 லட்சமும் செலவாகும். முதல் கட்டத்தில் சிமெண்ட் தளம் அமைக்கிறது. பிறகு கிணறு அமைப்பது, பிறகு அங்கே வாழை பயிர் செய்வது, அதற்குப் பிறகு நெல் பயிரிடுவது என்று இரண்டு கட்டமாகப் பிரித்துச் செயல்படவேண்டும் என்று வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சில இடையூறுகளும் இருக்கின்றன. அவைகள் நீக்கப் பட்ட பிறகு, தீவிரமாக அதில் ஈடுபடலாம் என்று இருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, உத்தேசமாக 400 ஏக்கரில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட இருப்பதாக அறிகிறேன். அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்குமேல் செலவாகும் என்றும் தெரிகிறது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 25,000க்கு அதிகப்படியாகவும் செலவாகும் என்று நினைக்கிறேன். அது ஏற்புடைத்தான திட்டமாக இருக்குமா? கடன் வாங்கியவர்கள் திருப்பிச் செலுத்தும் வகையில் அதன் வருமானம் அமையுமா என்றெல்லாம் அரசு யோசித்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கிட்டத்தட்ட 400 ஏக்கரில் சிமெண்ட் தளம் அமைக்கப்படவிருக்கிறது. 1,600 ஏக்கரில் தென்னை வாழை போன்ற பயிர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுக்காக 400 கிணறுகள் தோண்டப்படவேண்டும் என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது, தென்னை, வாழை, நெல் இவை அனைத்தையும் பயிர் செய்வதற்காக இந்தக் கிணறுகள் தோண்டப்பட இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு விசையேற்றங்கள் தருவதா அல்லது கிணறுகள் வெட்டுவதா என்று திட்டமிட்டுச் செய்ய முறை இருக்கிறது.

Thiru A. R. DAMODARAN : May I know whether this Scheme was drafted by the State Government or by the Planning Commission? Because it appears so fantastic, I would like to know the source of the Plan.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இதிலே பிளானிங் கமிஷன் திட்டம் என்று குறிப்பு எதுவும் இல்லாத காரணத்தால், நமது அரசாங்கத்தின் திட்டமாகத் தான் இருக்கக் கூடும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இந்தக் குறிப்பில் எந்தத் திட்டம் என்பது பற்றிய விளக்கமில்லை.

Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : In view of the fact that the Scheme is going to be tried on an experimental basis, will the Government consider the desirability of reducing the acreage and try to find out whether it will work profitably?

[3rd April 1970]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அதில் நம்பிக்கை வைத்துத் தான் அரசாங்கம் இதில் தீவிரமாக இறங்குகிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இந்தத் திட்டமானது மற்ற மாவட்டங்களில் எங்கேனும் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி இல்லையென்றால், மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கும் அந்த மணற்பாங்கான இடத்தை அரசுக்குத் தெரிவித்தால், அந்த இடத்திலும் இது போன்ற திட்டத்தை விஸ்தரிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது இந்தத் திட்டம் திருச்செந்தூர் வட்டம் உடன்குடியில் கடலோரப் பகுதியில் தான் செயல்படுத்தப்பட இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை அங்கே செயல்படுத்தவேண்டுமென்று அங்குள்ள உழவர்கள் மிகுந்த முனைப்புக் காட்டுகிறார்கள். அங்கே அவர்கள் பல முறை வாழை பயிரிட்டும், அது சில ஆண்டுகளுக்குத்தான் பலன் அளிக்கிறது என்பதாலும், தென்னை பயிரிட்டாலும், அது 6, 7 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் பயன் தருகிறது என்பதாலும், இந்தத் திட்டத்தை அங்கே அமுல்படுத்த வேண்டும் என்கிறார்கள். நீண்டகாலமாக அங்கே இருப்பவர்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு எதுவுமில்லை என்பதால், இப்படி ஒரு முறையைக் கையாளலாமா என்று அங்கே இருக்கிற உழவர்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டுவதால், அரசாங்கம் இதை அங்கே நிறைவேற்ற முன்வந்திருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். மணி : இந்தத் திட்டத்தைக் கலர் பாங்குள்ள மண்ணுள்ள இடத்திற்கும் விஸ்தரித்து அங்கேயும் பயிர் செய்ய உபயோகமான ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு செயல்படுத்த திட்டமுண்டா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இதைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு கேட்டார். இப்போது எடுக்கப்பட்ட பகுதி திருச்செந்தூர் வட்டத்தில் உள்ளது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : இந்த 200 ஏக்கர்களும் எத்தனை விவசாயிகளுக்கு உரியவை? அந்த விவசாயிகள் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், தனித்தனியாகக் கடன் பெற்று தனித்தனியாகச் சாகுபடி செய்வார்களா? அல்லது கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வார்களா? இதன் மூலம் ஏற்படும் கடனை யார் திருப்பிக் கட்டுவது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : விவசாயிகள் கூட்டுப் பட்டாக்களைத் தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனை பேருக்கு இந்த நிலங்கள் சொந்தம் என்ற விவரம் தற்போது இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு எல்லாம் கூட்டுறவு சொசைடி மூலம் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இது நூற்று நடுவதற்காக உள்ளதா அல்லது நெல் விளைவதற்காக உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், தஞ்சைப் பகுதியில் சுருட்டுப்பாய் நூற்றங்கால் முறையில் இந்தத் திட்டம் கையாளப்பட்டு நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : சுருட்டுப்பாய் நூற்றங்காலுக்கு இப்படிப்பட்ட தளமமைக்க வேண்டியதில்லை. வீட்டு முற்றத்திலேயே கூட பாவிதின் பையில் எருவைக்கொட்டி இந்த நெல்லைப் பயிரிடலாம். அது எங்கேயும் வந்துவிடும். நம் அலுவலகத்திலேயே ஒரு பக்கத்தில் போட்டால் கூட வந்துவிடும், ஆனால் இந்த முறைக்கு, ஒரு அடி ஆழத்திற்கு நிலத்தை ஆழப்படுத்தி 2 அங்குலத்திற்கு சிமெண்ட் தளம் போட்டு, சுற்றுவட்டாரத்தில் 4 அங்குலத்திற்கு

[3rd April 1970]

நீர்க்கிவி இல்லாமல் தடுப்புச் சுவர் அமைத்து அதற்குப் பிறகு வண்டல் கலந்த மண்ணை நிரப்பி அதன்மேல் பயிர் செய்யவேண்டும். சுருட்டுப் பாய் நூற்றங்காலுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இதை முறைப்படி செய்யவேண்டும்.

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, in view of the fact that many such Schemes like Poultry Development in the past have been given up, may I request the Government to let us know whether they will re-examine the question to find out whether this scheme would really be of benefit to the farmers ?

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN : How can we determine it now ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அதைப்பற்றி நாம் இப்போதே முடிவெடுத்துவிட முடியாது. இந்த முறை வெற்றிகரமாகக் கை கொடுக்குமானால் இதை வேறு சில மாவட்டங்களிலும் இருக்கும் மணற் பாங்கான இடங்களில் செயல்படுத்தலாம். பரீட்சார்த்தமாக இதைச் செயல்படுத்தக் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்பதால், அவர்கள் இதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்பதால், இதை வைத்து அனுபவ ரீதியாகப் பார்க்கலாம் என்றுதான் அரசாங்கம் இதில் முனைகிறது. மேலும் அங்கே இருக்கிற உழவர்களும் தான் கான்கிரீட் தளம்போட வேண்டும், அப்படி கான்கிரீட் தளம் போட்ட பிறகு இதை வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்கிறார்கள்.

திரு சா. கணேசன் : கான்கிரீட் தளம் போடுவது என்றால் இருக்கிற மணலை அப்புறப்படுத்திவிட்டு அதற்குப் பிறகு அந்த மணலையே மீண்டும் கொண்டுவந்து போடுவது என்பது சாத்தியமல்ல. கூடவும் கூடாது. அதற்கு மேல், நன்செய்க்கு ஏற்ற தரமுள்ள மண், உரம் இவைகளைக் கலந்து போடவேண்டும். அவைகளையெல்லாம் போடுவது என்றால், இதற்காகும் செலவுத் தொகை மிகவும் அதிகமாகிவிடும். ஒரு ஏக்கரின் விலையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நன்னிலத்தில் இருக்கிற நிலத்தை விட பன்மடங்கு அதிகமாகக்கூடப் போய்விடும். இதையெல்லாம் அரசு கவனித்திருக்காது என்று சொல்ல வில்லை. இன்னும் நன்றாக, ஆழமாக இதைத் துருவி ஆய்ந்து பார்க்க முன்வரவேண்டும். அதோடு கூட இந்தக் கடன்கள் எல்லாம் எப்படித் திரும்பவரும் ? யாரோ கடன் தருகிறார்கள் என்றாலும், அந்தக் கடனையெல்லாம் திருப்பியடைப்பது கடன் வாங்கியவர்களல்ல. அதை மாநில அரசாங்கம் தான் அடைக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு மாநில அரசைச் சார்ந்தது. எனவே இந்தக் கடன்தொகை திரும்ப வருமா, அரகைச் சார்ந்தது. எனவே இந்தக் கடன்தொகை திரும்ப வருமா, கட்டுப்படியாகுமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு மேலும் நெய்தல் நிலத்தை மருத நிலமாக்க வேண்டிய அவசியமென்ன? நெய்தல் நிலத்தில் நெய்தல் பயிரை உற்பத்தி செய்வது தான் பொருத்தமாக இருக்கும். இதையெல்லாம் இந்த அரசு நன்கு சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும். அப்படிச் செயல்பட முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்படி மாற்றம் செய்வதால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதைப் போல், பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. எனவே தான் அதை ஆழப்படுத்த பல பலர் டிரில்கள் தேவைப்படுகின்றன என்பதைக் கணக்கில் கொண்டு அரசாங்கத்தில் அவ்வளவு டிரில்கள் இல்லை என்பதனால், தனியாரிடமிருந்தும் டிரில்களைப் பெற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தோண்டியெடுக்கும் மண்ணை அப்புறப்படுத்த வேண்டும், அதற்காக நல்ல போக்குவரத்து வசதிகளை ஏற்படுத்த

[3rd April 1970]

வேண்டும். உடன்குடி பகுதியில் நல்ல போக்குவரத்திற்கான வசதிகள் இல்லை. அங்கெல்லாம் நல்ல ரோடுகள் போடப்படவேண்டும். கடன் கொடுத்து வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்குரியவர்கள் சரியானவர்களாக இருக்க வேண்டும். இவ்வளவும் செய்து நல்ல பலன் கிடைக்குமா என்றும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழித்து அந்தக் கடனைத் திருப்பிப் பெற முடியாத அளவுக்கு இருக்குமா என்பதையெல்லாம் கூட இந்த அரசு பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களுக்கு இடையே இந்த நிலத்தை மாற்றத் தான் வேண்டுமா என்று கேட்பது முறையாகாது. ஏனென்றால் இன்றைக்குக் கடல்நீரை குடிநீராக்குகிற அளவுக்கு விஞ்ஞானம் பயன்படுத்தப்படுகிறபோது, இந்த நிலத்தை ஏன் சாகுபடிக்கு உரிய நிலமாக மாற்றக் கூடாது என்பதைத்தான் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இருந்தாலும் இதில் உள்ள சங்கடங்களை இந்த அரசு நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : உடன்குடி பகுதி 'உடைமரங்கள்' அதாவது விறகுக்காகிற மரங்கள் இருக்கிற இடம். அதுதான் அங்கு மககுலோ என்று அங்கே சென்று பார்க்கிறவர்கள் நினைக்கக் கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு 'உடைமரங்கள்' அங்கே உண்டு. அங்கே நல்ல முறையில் விவசாயத்தை மேற்கொள்ள இந்தத் திட்டம் கொண்டு வருவதுபற்றி மகிழ்ச்சிதான் என்றாலும் கூட, நன்றாக உழைக்கக் கூடிய விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட ஒரு குடும்பத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒரு பம்பு செட்டு கிணறு வைத்து, ஒரு சில ஏக்கரில் மட்டும் இந்தத் திட்டத்தைப் பரீட்சார்த்தமாக நடத்தி, அது எப்படிப் பலனளிக்கிறது என்று தெரிந்து, பிறகு மற்ற இடங்களிலும் இந்தத் திட்டம் முழுவதையும் அமுல் நடத்தும் யோசனையை இந்த அரசு ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போதே நாம் முதலில் எடுத்துக்கொள்ள இருப்பது 200 ஏக்கர் தான். 2,000 ஏக்கரில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட இருந்தால்கூட, இப்போது இந்தத் திட்டம் 200 ஏக்கரில் தான் செயல்படுத்தப்படும். பரீட்சார்த்தமாக ஒரு சில ஏக்கரிலும் செய்துபார்க்க இந்த அரசு யோசிக்கும்.

Mr. CHAIRMAN: Question 284 is postponed.

Power Station at Samayanallur

*285. Q.—(Thiru M. AIYASWAMY on behalf of Thiru M. RAJAH IYER) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state:

(a) whether the Government have decided to close down the Power Station at Samayanallur, Madurai District; and

(b) if so, the details thereof?

சமயநல்லூர் மின்சார நிலையம்

திரு எம். அய்யாசாமி (திரு எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்) : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மதுரை மாவட்டம், சமயநல்லூரில் உள்ள மின்சார நிலையத்தை முடிவிட அரசு தீர்மானித்ததா ?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை ?

[3rd April 1970]

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : (அ & இ) 15-7-1968லிருந்து சமய நல்லூர் அனல் மின்சார நிலையம் இடைவெளிவிட்டுச் சில நாட்களே இயங்கியது. கீழ்க்கண்ட காரணங்களுக்காகச் சமயநல்லூரிலுள்ள அதன் சாதனங்களை விற்றுவிடுவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1. சமயநல்லூரில் வழங்கப்படும் நிலக்கரியின் விலை அதிகமாயுள்ளதாலும், அங்குள்ள டர்போ ஆல்டர்னேட்டர் (turbo alternator) குறைந்த செயல்திறனையே பெற்றுள்ளதாலும் சமயநல்லூர் மின் உற்பத்தி நிலையத்தினின்று அனுப்பப்படுகிற ஒவ்வொரு யூனிட் மின் சக்திக்கும் உரிய செலவு 12 காசுக்குமேல் ஆகின்றது. மின்சக்தி இதனை விட மிகக் குறைந்த செலவில் கேரளத்தினின்றும் நெய்வேலியினின்றும் கிடைக்கிறது.

2. சமயநல்லூரிலுள்ள மின்சக்தி நிலையத்தின் நிறுவப்பட்ட உற்பத்தித் திறனளவாகிய 14 மெகாவாட், மின் இணைப்பின் நிறுவப்பட்ட மொத்தத் திறனளவில் ஒரு சதவீதமே ஆகின்றது. எனவே இந்த மின் நிலையச் சாதனங்களை விற்றுவிடுவதால் மின் இணைப்பின் திறனளவு மிகச் சொற்ப அளவே பாதிக்கப்படும்.

3. நெய்வேலியிலுள்ள அனல் மின்சார நிலையத்துடனும் கேரள மின் இணைப்புடனும் மதுரை இணைக்கப்பட்டுள்ளதால் சமயநல்லூர் மின் உற்பத்திச் சாதனங்களைக்கொண்டு பாபநாசம், பெரியாறு மின் உற்பத்தியை உறுதிப்படுத்தவேண்டியது இனி அவசியமில்லை.

திரு ஜி. கவாமிநாதன் : இந்த மின்நிலையம் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது? எவ்வளவு ரூபாய்ச் செலவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது? இதை முடிவிடுவதால் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு பொருள் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : அந்தக் கணக்கு விவரம் இப்போது இங்கில்லை. அடுத்த மாதம் புதிதாக எண்ணூரில் 60 மெகாவாட் திறனுள்ள மின் நிலையம் தொடங்கப்படவிருக்கிறது. அது 1971 முடிவுக்குள் 340 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனை எட்டும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இங்கே 12 காசுகள் உற்பத்திச் செலவாகிறது. மின்சக்தி உற்பத்தியில் சராசரியாக வரவேண்டிய தொகை 2.84 பைசாதான். 1968-69ல் நெய்வேலியிலிருந்து நமக்குக்கிடைத்த மின்சாரத்தின் விலை யூனிட் ஒன்றுக்கு 5.9 காசு. கேரளத்திலிருந்து கிடைக்கும் மின்சக்தியின் விலை 4.5 காசு. மைசூரிலிருந்து 5 காசுக்கு ஒரு யூனிட் மின்விசை கிடைக்கிறது. ஆனால் இங்கே உற்பத்திச் செலவு 12 காசு ஆகிறது. டிஸ்ட்ரிபியூஷனுக்குப் போகிற நிலையில் 30 காசாகிறது. எனவேதான் இதை இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், நஷ்டம்தான் ஏற்படும் என்று கருதி, விற்றுவிடலாம் என்று முடிவெடுத்து, விற்பனைக்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகளும் கேட்கப் பட்டிருக்கின்றன.

திரு எம் அய்யாசாமி : இந்த மின் நிலையம் இத்தனையாண்டுக்காலமாகச் செயல்படுவதால், எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் இதில் வேலை பார்க்கிறார்கள். இந்த மின் நிலையம் தற்போது விற்பனை செய்யப் படுவதால், இந்த இயந்திரங்கள் வேறு இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப் படக்கூடுமாதலால், அங்கே வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் நிலைமை பாதிக்கப்படக்கூடும். இதுபற்றி அரசாங்கம் என்ன முடிவெடுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : அது ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேதி இங்கேயில்லை. இருந்தாலும் அங்கே எத்தனைபேர் நிரந்தரமாக வேலை பார்த்து வந்தார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை உறுதி கொடுக்கப் போகிறோம். அதோடு அந்த நிலையம் இருந்த இடத்தில் மேட்டூரில்

[3rd April 1970]

இருப்பதைப்போல் ஒரு ஓர்க்ஷாப் ஏற்பாடு செய்யப்பட இருக்கிறது. அங்கே வேலைபார்த்தவர்களுக்கு மறுவேலைக்கான உத்தரவாதம் இருக்கும். வெளியே அனுப்பப்படமாட்டார்கள்.

UNSTARRED QUESTIONS

B.T. Assistant Posts

24. Q.—Thiru M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) the number of B.T. Assistant posts sanctioned for Higher Elementary Schools in the State during 1963-64 ;

(b) among them, the number of posts kept unfilled at the end of 1963-64 ;

(c) whether they were filled up in the subsequent years ; and

(d) if not, the reasons therefor ?

A. (a) 100.

(b) 74.

(c) No.

(d) The posts sanctioned by Government were distributed to the District Educational Officers for allotment to the Management of aided schools which had a strength of 400 and above. A number of Managements were unable to secure the services of qualified B.T. Assistants and the posts were unutilised. The unutilised posts at the end of the year were considered to have lapsed.

வேளாண்மை வகுப்பிற்காக வாங்கப்பட்ட நிலங்கள்

25. கே. திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாபுடு : மாண்புமிகு கல்வி—சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாட்டிலுள்ள அரசினர் ஆதாரக் கல்வி போதனா முறைப் பயிற்சிப் புள்ளிகளில் வேளாண்மை வகுப்பிற்காக வாங்கப்பட்ட நிலங்களில் விவசாயம் நடைபெறுகிறதா ?

(இ) அந்நிலங்களின் புள்ளி வாரியாகப் பரப்பளவு என்ன ?

A. (a) Yes. To the extent possible.

(b) A statement @ is placed on the table of the House.

நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம்

26. கே. திரு வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

1967லிருந்து மாவட்ட வாரியாக நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் வழங்கிய விவரப் பட்டியல் சபை முன் வைக்கப்படுமா ?

ப.

விவரப் பட்டியல் b மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ Printed as Appendix I

b Printed as Appendix II

[3rd April 1970]

Mr. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note:—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ANNOUNCEMENTS

(1) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY

4-30
p.m.

Mr. CHAIRMAN : I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the following Resolution as passed by the Assembly on the 31st March 1970 :—

“That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1970—71 and communicate to this House the names of the Members so nominated.”

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE

Mr. CHAIRMAN : I have to announce to the House that at a meeting of the Business Advisory Committee held at 3-30 p. m. today, the following further programme has been decided :—

April 4, 1970, Saturday 4 p.m.	...	Appropriation Bill.
April 5, 1970, Sunday	...	Holiday.
April 6, 1970, Monday 3 p.m.	...	i. Valedictory references. ii. Resolution of Thanks to the Hon. Chairman.
April 7, 1970, Tuesday	...	Holiday.
April 8, 1970, Wednesday 4 p.m.	...	Government Bills.

The Council will meet at 10 a.m. on the 9th April 1970, if necessary.

III. GOVERNMENT MOTION

(1) DISCUSSION ON THE REVIEW ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT IN TAMIL NADU FOR 1969-70 (cont.)

* மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத் திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டினுடைய தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றியும், நாம் எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளைப் பற்றியும், வேலை வாய்ப்பு பெருக்கப்பட்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாட்டிலேயிருந்து அகற்றப்பட வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் நல்ல பல ஆலோசனைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் முன்னாலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசும், தொழில் துறையும் சிறந்த முறையில் நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டு, இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற தொழில் துறை அலுவலர்களுக் கெல்லாம் நான், இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நன்றி சொல்லக் கடமைப்

TAMIL NADU FOR 1969-70

3rd April 1970]

[திரு எஸ். மாதவன்]

பட்டிருக்கிறேன். தொடர்ந்து தமிழ் நாட்டினுடைய தொழில் வளர்ச் சிக்குப் பாடுபடக் கூடிய வகையிலே இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்யும் என்ற உறுதியை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கடந்த இருபது, இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளாக இந்திய நாட்டிலே தமிழ் நாடு அடைந்து வந்திருக்கக் கூடிய தொழில் வளர்ச்சிப் பணிகளைத் தொடர்ந்து நாம் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தினை உறுப்பினர்கள் தந்தார்கள். இங்கே 20 ஆண்டுக் காலம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும்பொழுது, தொழில் வளர்ச் சிக்காக எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளை யெல்லாம் இந்த அரசாங்கமும் எடுத்திருக்கிறது என்று உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள், அதற்காக அவர்கள் தங்களுடைய மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்தார்கள். அதை நான் மறுக்கவில்லை. அது போன்ற முயற்சிகளிலே இன்னும் விரைவாக ஈடுபட வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இங்கு பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் அதற்கான பல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றதற்குப் பின்னாலே நாட்டிலே பல சங்கட மான சூழ்நிலைகளைச் சந்திக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் ஏற்பட்டது. ஆகவே, தொழில் மந்தம் தமிழ் நாட்டை மட்டுமில்லை, இந்திய நாடு முழுவதையும் பாதித்து வந்ததும், எங்கு பார்த்தாலும் பொருளாதார வீழ்ச்சியைச் சந்திக்க வேண்டிய சூழ்நிலையும், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறுத்தி வைக்க வேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டதும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதையெல்லாம் உணர்ந்துதான் இன்னும் முன்னேற்றப் பாதையிலே செல்லுவதற்கு முயற்சிகள் பல எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த ஆண்டு இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் பெரும் அளவுக்குப் பெருகி, தொழில் மந்தம் ஓரளவுக்குக் குறைந்திருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு பொருளாதார உணர்ச்சியோடு, சிந்தனை செய்யும் பொழுது இது புலப்படுகிறது. ஆனால் இதை அரசியலிலே கலந்து விட்டால், அங்கேதான் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. நம்முடைய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எத்திராஜுலு அவர்கள் மிகவும் உணர்ச்சியோடு பேசினார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதுமே உணர்ச்சியோடு பேசுவார்கள், ஆனால் நேற்றைக்கு மிக உணர்ச்சியோடு பேசினார்கள். அதோடு இன்னும் கொஞ்சம் காரணமும் அவருக்குக் கிடைத்து விட்டது அப்படிப் பேசுவதற்கு. அவர் கோபமாகப் பேசுவார் என்று நானும் எதிர் பார்க்கவில்லை. அது போலவே வேறு யாரும் நம்பியிருக்கமாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர் பேசப் பேச நாங்கள் சிரித்துக் கொண்டுதான் இருந்தோம். இது அவருடைய உள்ளக் கிடக்கையை நமக்கு எடுத்துக் கூறுகிறது என்பது தான் பொருள். அவர் உருவாக்கிய சங்கத்திலே தன்னைத் தலைவராகப் போடவில்லை என்று வருத்தப் பட்டார்கள். அதிலே நியாயம் உண்டு. அதைக் கூட நான் மறுக்க வில்லை. ஆனால், ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். எங்களுடைய ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலே, எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் என்று வெறுத்து ஒதுக்குவதில்லை. அவரையும் அந்தக் குழுவிலே போட்டிருக்கிறோம். ஆனால், தலைவர் பதவியை வேறு ஒருவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதை எல்லாம் பெரிதுபடுத்திக் கோரப்படக் கூடாது. இருபது ஆண்டுகளாக நமக்கிருந்த செல்வாக் கெல்லாம் போய்விட்டதே என்று ஆத்திரப்படக் கூடாது.

திரு எம். எத்திராஜுலு : On a point of order. உரிமைப் பிரச் சினையைக் கிளப்புகிறேன். நான் அதற்காகக் கோபித்துக்கொள்ள வில்லை. அமைச்சரை நான் சென்று பார்த்து, கலந்து பேசியதற்குப் பிறகு, அந்தக் கமிட்டியை அமைக்கிறேன் என்று உறுதியளித்த அமைச்சர் அவர்கள் என்னைக் கலந்து ஆலோசிக்காமல், தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்துப் போட்டு விட்டார்களே என்று தான் தெரிவித்தேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : ஒரு முறை அல்ல, பல முறை சொல்லி விட்டார்கள் என்னிடம், தான் தான் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்று.

[3rd April 1970]

திரு எம். எத்திராஜுலு : நான் அப்படி ஒருக்காலும் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்களே இப்படிச் சொல்லுவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : இன்னும் கூட கோபம் அவருக்குப் போகவில்லை. இது சாதாரண ஒரு குழு. இது போன்று இன்னொரு தலைவர் பதவி வந்தால், இவருக்குக் கொடுக்கலாம். எனவே, இதைப் பற்றிப் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

பொதுவாக, தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது, “மின்சாரத்தை அதிக அளவிலே அந்தக் காலத்திலே ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் உபயோகப்படுத்தினார்கள்; இந்தக் காலத்திலே அதைச் செய்தார்களா?” என்று கேட்டார்கள். இந்தப் புத்தகத்திலேயே கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1966-67இல் 177 கோடி யூனிட் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது தொழில் துறையிலே. 1968-69இலே அதுவே 223 கோடி யூனிட்டாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது ஒரு அங்கம். இது தொழில் வளர்ச்சியைக் காட்டுவதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இவை எல்லாம் நமக்கு ஆதாரமாக அமைந்திருக்கின்றன. இருபது ஆண்டுகளாக “காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று நீங்கள் சொல்லி வந்தீர்களே, இப்பொழுது என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறது என்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற காரணத்தினால், எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அந்த உணர்ச்சியோடு சொன்னார்கள். நான் அப்பொழுதுகூட சுட்டிக் காட்டினேன், நாட்டிலே இருக்கிற பொருளாதார நிலையைப்பற்றி. 20 ஆண்டுகளாகத் திட்டம் போட்டவர்களே சொல்லுகிறார்கள், “நாங்கள் மூன்று ஐந்தாண்டுத்திட்டம்போட்டோம்; அதற்கு என்று திட்டக் குழு போட்டோம். நாங்கள் போட்ட திட்டத்தின் பலன் எங்கே சென்றது என்று தெரியவில்லை. ஏழை இன்னமும் ஏழையாகிவிட்டான், பணக்காரர்கள் பெரும் பணக்காரர்கள் ஆகிவிட்டார்கள்,” என்று பகிரங்கமாக ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எத்திராஜுலு அவர்கள் நான் சொல்லுவதையெல்லாம் தப்பாகக் கருதக் கூடாது. எதிர்க் கட்சி என்ற நிலைக்குப் போய்விட்டதால், நம்முடைய தலைவர்கள் எல்லாம் இப்படிப் பேசுகிறார்களே என்று கருதக் கூடாது. உண்மை நிலையை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். நாட்டிலுடைய பொருளாதாரத்திலே கொஞ்சம் தாழ்வு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அன்றைக்கு ஆண்டவர்களே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள் இன்றைக்கு. ஒருக்கால் மாநில ஆட்சியும், மத்திய ஆட்சியும் போய்த்தான் அப்படிச் சொல்லுகிறார்களோ என்னவோ என்று நான் சொல்லமாட்டேன். அவர்கள் சொல்லுவதிலே பொருளாதாரக் கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. நாமும் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தொழில் வளர்ச்சியிலே ஏற்பட்டிருக்கும் மந்த நிலையைப் போக்குவதற்குப் பல முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று பல திட்டங்களை உருவாக்கி வருகிறோம். இந்த மந்த நிலை வந்தபொழுது, நூற்பு ஆலைத் தொழில் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டது. ஆலைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எத்திராஜுலு அவர்கள்கூட சொன்னார்கள் “நாங்கள் ஆலையை மூடினோம், அதனால்தான் எங்களுடைய ஆட்சி போய்விட்டது” என்றார். எங்கள் காலத்திலே 6 ஆலைகள் தான் மூடப்பட்டன என்று சொன்னார். 6 ஆலையா, 27 ஆலையா என்பது பிரச்சனையில்லை. யார் காலத்திலே மூடப்பட்டது என்பது பிரச்சனை அல்ல. உலகத்திலேயே “Textile Industry”க்கு ஒரு தாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மட்டுமல்ல, 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உலக நாடுகளினுடைய சரித்திரத்தைப் படித்துப் பார்த்தால், இப்படிப்பட்ட தாழ்வு நிலைமை வந்திருக்கிறது என்பது தெரியும். நம்முடைய நாட்டிலே அதைப்போல் வந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், முன்னாலே ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் தவறான ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்றினார்கள் என்கூட நான்

3rd April 1970]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

சொல்ல மாட்டேன். ஏதோ ஒரு கொள்கையை அவர்கள் பின்பற்றினார்கள். அதன் அடிப்படையிலே நூற்பு ஆலைகள் கட்டுவது குறைவாக இருந்தது. காரணம் இந்த நூற்பு ஆலைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான். இந்தப் பஞ்சு, பருத்தியை வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யக்கூடிய நிலைமைதான் இருந்தது. மற்றும் இது போன்ற நூற்பு ஆலைகளிலே நூற்கப்படுகின்ற பெரும் பகுதி நூலை விற்பதிலேயும் நாம் வெளி மாநிலத்தை நம்பியிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. அதன் காரணமாக, இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால், அதையெல்லாம் சந்திக்கும் வகையிலே இந்த ஆட்சி எத்தனையோ முயற்சிகளை அவ்வப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டதைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் விளைவாக இன்றைக்கு 15 ஆலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கமே 4 ஆலைகளை எடுத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. எடுக்காத ஆலைகளையும் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்பது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு நியாயமாக இருக்கலாம். அதை ஒத்துக்கொள்வது நியாயம் என்று நான் கருதுவீனில்லை. அரசாங்கப் பணத்திலே ஆலைகள் எடுத்து நடத்தப்பட வேண்டுமென்றால், அது விரயமில்லாமல் நடத்தப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே தான் அதைச் செய்ய வேண்டும். மக்களுடைய பணம் விரயமாகிற அளவிலே, ஏதோ ஆலைகளைத் திறந்துவிட்டோம்; இன்னமும் ஆலைகளையெல்லாம் ஏற்று 4-40 p.m. நடத்துவோம் என்று நான் இந்த மாமன்றத்திலே பேசுவதற்காகவும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எத்திராஜுலு அவர்கள் வாழ்த்த வேண்டும் என்பதற்காகவும் நான் செய்தேன் என்றால், அவரே கொஞ்ச நாள் கழித்து இந்த மன்றத்திலே வந்து பேசுவார், “எத்தனை ஆலைகளை எடுத்தீர்கள்? அத்தனையிலேயும் நஷ்டம், மக்களின் வரிப் பணம் இப்படி வீணாகிறது,” என்று. ஆகவேதான் நாங்கள் சிந்தித்து இப்படிப் பட்ட முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டு வருகிறோம். அதனால் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தக்கூடிய மில்களிலே நல்ல இலாபம் வரக்கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை இன்னும் அதிகரிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வரும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நாங்களே எல்லாவற்றையும் எடுத்து நடத்துவோம் என்பதைவிட, அப்படிப்பட்ட மில்களின் சொந்தக்காரர்கள் அவைகளைத் திரும்ப நடத்த முன்வந்தால், அவர்களுக்கு எல்லா உதவியையும் அரசாங்கம் செய்து அவர்களே அவைகளை வெற்றிகரமாக நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கலாம் என்ற முயற்சியிலேதான் நாங்கள் இப்பொழுது ஈடுபட்டு வருகிறோம். இப்படி நாம் எடுக்கிற ஆலையானாலும் சரி, நாம் நடத்துகிற தொழிற்சாலைகளானாலும் சரி, அவை சிறந்த முறையில் நடைபெறுவதற்குத் தொழிலாளர்கள் நல்ல ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டுமென்று இங்கே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும் தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கும் இடையே நல்ல உறவு முறை இருந்தால்தான், தொழில் நல்ல முறையில் வளரும் என்பதும் வற்புறுத்தப்பட்டது. மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழ் நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சியைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறவர்களும், ஏராளமாக இங்கே தொழில்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைப் பார்க்கக் கூடும். இதைக்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எத்திராஜுலு அவர்களால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இவர்களுடைய ஆட்சியில் இத்தனை பேர் வரலாமா, தொழில் நடத்துவதற்கு வட நாடு தென்னாடு என்று சொல்லி வடநாட்டுக்காரர்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னார்களே, இப்போது அவர்களை அழைக்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். உண்மையைச் சொன்னார்களா அல்லது பிரச்சாரத்திற்காகச் சொன்னார்களா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் உண்மையைச் சொல்லமாட்டார்கள். காரணம், அவர்களுக்கு வடநாட்டுக்காரர்களைப் பிடிக்காது என்று நான் நம்பவில்லை. கொஞ்ச நாட்களாகச் சில பேர்களைப் பிடிக்கவில்லை. சில மாதங்களாக என்று கூடச் சொல்லலாம். இதற்கு முன்னாலே பிடித்திருந்தது. வட நாடு, தென்னாடு என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எத்திராஜுலு மட்டும்தான் பேசுகிறார்கள்; வெளியிலே பெரும் தலைவர்கள்கூடப் பேசுகிறார்கள். வடக்கே பார் என்று

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[3rd April 1970]

கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலை மலர்ந்து வருகிறது. அந்த அளவிற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கையைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய தைரியம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்களுக்கு வந்ததே எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. என்னைப் பொறுத்த அளவிற்கு, வடநாட்டுக்காரர்கள் இங்கே வாழவே கூடாது, வடநாட்டுக் காரர்கள் வரவே கூடாது என்று எந்தக் காலத்திலேயும் சொன்னதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. வட நாடாக இருந்தாலும், வெளி நாடாக இருந்தாலும் சரி, பொருளாதார ஆதிக்கம் நம் நாட்டின்மீது இல்லாமல், உதவி செய்யக்கூடிய முறையிலே தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெருக்கக் கூடிய முறையிலே தொழில் திட்டங்கள் வருமானால், உதவி செய்வோம் என்று வருவார்களானால், வரவேற்போம். நம்மீது ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடிய முறையில் முயற்சிப்பார்களானால், அதற்கு அரசு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பது எங்கள் கட்சியின் பொருளாதாரத் தத்துவம். இதைத்தான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இப்படி நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இந்தக் காலத்திலே இந்த ஆட்சியிலேகூட இப்படியெல்லாம் வளர்ச்சி இருக்கலாமா என்று அவர்கள் நினைக்கக் கூடாது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், அவர்கள் எப்போதுமே எதிர்க்கட்சியில் இருக்க வேண்டுமென்று நானும் நினைக்கக் கூடாது, அவர்களும் நினைக்கக்கூடாது. என்றவது இடம் மாறலாம். எதிர்க் கட்சியிலே வந்துவிட்டோமே என்பதனால், தொழில் வளரலாமா என்ற எண்ணம் ஏற்படக் கூடாது என்பதை மட்டும் பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக நம் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏராளமான முயற்சிகள் எடுக்கும்போது, எத்தனையோ தடைக் கற்கள் இருக்கின்றன. அதற்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். மாநில அரசைப் பொறுத்த அளவிற்குத் தொழில் வளர்ச்சியில்லையென்று குற்றம் சாட்டுகிறவர்களைச் சந்திக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. வாய்ப்புகளைப் பெருக்கக் கூடிய முயற்சிகளை எடுக்கும்போது, எத்தனையோ தடைக் கற்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நாம் நடத்துகிற தொழில்களில் எத்தனையோ தடைக் கற்கள். தொழிற் சங்கத்தலைவர்கள், நண்பர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள், தொழில் துறை மானியத்தைத் தொழிலாளர் மானியமாக நினைத்துக் கொண்டு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு உறுதியைத் தந்தார்கள். அரசு நடத்துகிற தொழிற் கூடங்களில் தொழிலாளர்கள் முழு ஒத்துழைப்புத் தருவோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்தில் அவர்கள் அதைத் தைரியமாகச் சொன்னார்களே என்று மகிழ்ச்சி. எந்தத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர் பிரச்சனை என்று வரும்போது, தகராறு வரத்தான் செய்கிறது. அரசியல் கலக்கத் தான் செய்கிறது. அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல, தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் சிறந்த முறையில் ஒத்துழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

நம்முடைய ஸ்மால்-ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பரேஷனப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏராளமாக ஊதியம், மற்றும் தொழிற் சட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்னால் அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. எல்லா அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளிலும், கூட்டுறவுத் துறை, கார்ப்பரேஷன் அல்லது அரசின் நேரடிப் பார்வையில் இருந்தாலும், தொழிலாளர்களை இணைத்த ஒரு டிராயிண்ட் கன்சல்டேடிவ் கவுன்சில் அமைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்தில் பங்கு உண்டு என்பதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தது. எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும், தொழிலாளர்களும், நிர்வாகத்தினரும், இரண்டு பேரும் சேர்ந்து பணியாற்றி, பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க நல்ல வாய்ப்புடன், தொழிற் கூடங்களை நடத்தக் கூடிய சூழ்நிலைகள் ஏற்படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப் பட்டு வருகின்றன என்பதை அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்ல

3rd April 1970]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

ஆசைப்படுகிறேன். நம் தொழிற்சாலையில் நஷ்டம் வந்தால் என்ன என்று தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் கேட்கிறார்கள். நஷ்டம் வரலாமா என்று சில பேர் கேட்கிறார்கள். இது நியாயமான கேள்வி. நஷ்டம் வந்தால் என்ன செய்வது, பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பரேஷனிலே இந்த இரண்டு அண்டுகளுக்குக் கிட்டத்தட்ட 50 லட்ச ரூபாய்க்கு மேலே நஷ்டம். இதிலே கிட்டத்தட்ட 35 லட்ச ரூபாய் பஞ்சப்படி உயர்வினாலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரக் கணக்கைப் பார்த்தால், பயமாக இருக்கிறது. இதற்காகத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலையில்லை. இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் வரும்போது, தொழிலாளர்களானாலும் சரி, நிர்வாகமானாலும் சரி, இருக்கிற உண்மை நிலையைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடிய மனப்பான்மை வளருமானால், இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் எளிதாகத் தீர்க்க முடியும். அப்படித் தருவோம் என்ற நல்ல உறுதியைத் தொழிலாளர்கள் சார்பில் தொழிற்சங்கத் தலைவர் குறிப்பிட்டது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் மீது இந்த அரசுக்கு முழு நம்பிக்கை உண்டு. ஆங்காங்கே சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்தாலும், பொதுவாகத் தொழில்கள் வளருவதற்கு ஒத்துழைப்புத் தருகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் பாடுபட்டு வருகிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம் நாட்டில் ஏராளமான தொழில்கள் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்பது எல்லோருடைய ஆசை. எந்தத் தரப்பிலிருந்து சொல்லப்பட்டு வந்தாலும், எந்த அரசியல் கருத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், இன்னும் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். நல்லபடி தொழிற்சாலைகள் வளர வேண்டுமானால், அதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டும். இதைத் தான் மாநில அரசு செய்கிறது. இதற்குத் தேவையான மின்சாரம், நடத்துவதற்கான அனுமதி பெறுதல், பொருளாதார வசதி, மூலப் பொருள் தேடித்தருதல், இடம் வாங்கித் தருதல், தண்ணீர் வசதியைப் பெருக்கித் தருதல் போன்றவைகளுக்கு மாநில அரசு பொறுப்பாக இருக்கிறது. இதை அரசு மிக உன்னதமான முறையில் கடந்த 3 ஆண்டுகளாகச் செய்து வருகிறது என்பது தெரியும். இத்தனைக்கும் பின்னாலே தொழில்கள் வரவேண்டுமானால், அதற்குரிய அனுமதி தருவது மத்திய அரசு. இந்த நிலை தான் சாதகமாக இல்லை யென்பதை வருத்தத்தோடு உணரக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்போதும் சொன்னோம். மத்திய அரசு இந்தத் தொழில் கொள்கையிலே, தனக்கு ஆதிக்கம் வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, எண்ணத்திலே, இந்தத் தொழில் களுக்கு அனுமதியளிக்கக்கூடிய “லைசன்சிங் சிஸ்டம்”தை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. நாட்டின் பல பாகங்களில் தொழில்கள் வளர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தொழில் கொள்கை வரவேண்டுமென்பதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே மத்திய அரசினரை நேரடியாகச் சந்திக்கும்போது, கடிதங்கள் மூலமாக எழுதும்போது, மாநாடுகளிலே சந்திக்கும் போது மாநில அரசின் சார்பில் இந்தக் கொள்கையை முழுமையாக வற்புறுத்தி வருகிறோம். இன்னும் ஒரு படி கூட மேலே சென்று சொல்கிறோம், மத்திய அரசுக்கு அனுமதி வழங்குகிற அதிகாரம் கூடாது என்று. மூலப் பொருள்கள் வாங்கவேண்டுமானால் “ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு,” அன்னியச் செலாவணி பாதிக்கப்படுகிறது. அந்த அதிகாரம் இருக்கலாம். இதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சமயங்களிலே நாங்கள் வலியுறுத்தி வருகிறோம்; மத்தியிலுள்ள என். டி. சி. போன்ற மாநாடுகளில் எல்லா முதலமைச்சர்களும் சரிசமமாகக் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டு இந்த இந்தத் தொழில்கள் நடத்த அனுமதியைப் பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டுமெனயொழிய, ஏதோ ஒரு குழு, யாரோ ஒரு சில பேர் இந்த மாநிலத்திற்கு இந்த அனுமதி, அந்த மாநிலத்திற்கு அந்த அனுமதி என்று நிர்ணயிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை நாட்டில் இருக்குமானால், பல சூழப்பங்கள் வருகின்றன என்பதை நாங்கள் எடுத்துக் காட்டி

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[3rd April 1970

4-50
p.m.

திரு வி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, தனியார் துறையில் நஷ்டம் வந்தால், அது தனியாரை மட்டும் பாதிக்கிறது. ஆனால் பொதுத் துறையில் நஷ்டம் வந்தால், அது அரசாங்கத்தையும், மக்களையும் பாதிக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன்: இதை முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. தனியார் துறையில் நஷ்டம் வந்தால் அது தனிப்பட்டவரை மட்டுமின்றி, சமுதாயத்தையும் பாதிக்கிறது. தனியார் துறையில் உள்ள 26 ஆலைகளை மூடிவிட்டதால், அரசுக்குப் பொறுப்பு ஏற்படுகிறது. தனியார் துறை என்றால், எல்லாம் ஒழுங்காக நடக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. தனியார் துறை நிர்வாகம் மகா பிரமாதம் என்றும் பொதுத் துறை நிர்வாகம் மகா மோசம் என்றும் சொல்ல முடியாது. எந்தத் துறையாலானாலும் தவறுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆக பொதுத் துறை நல்ல முறையிலே நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத்தான் அவர்கள் மறைமுகமாகச் சுட்டிக்காண்பித்தார்கள் என்று நம்புகிறேன். எனவே நம்முடைய அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் பொதுத் துறையைச் சிறந்த முறையிலே நடத்தக்கூடிய முயற்சிகளை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

ஆனால் பொதுவாக எந்தத் துறையில் இருக்க வேண்டும் என்ற போராட்டத்திலே நம்முடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. இப்பொழுது தடை ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்ற அச்சத்தைத்தான் இந்த அரசு தெரிவிக்கின்றது. மத்திய அரசு பல

TAMIL NADU FOR 1969-70

3rd April 1970]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

நேரங்களிலே பல கொள்கைகளைச் சொல்லி வருகின்ற காரணத்தாலே, இந்த நிலை நமது நாட்டிலே தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. அதை மாற்ற வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அரசைப் பொறுத்த அளவுக்கு, பெரும் பெரும் தொழில்களிலே பொதுத் துறையிலே ஈடுபட வேண்டும். அதற்கு அடுத்த மட்டத்திலே ஒரு சில பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய தனியார் துறை முன்வந்தால், அவர் களோடு சேர்ந்து கூட்டுத் துறை (ஜாயின்ட் செக்டார்) என்ற முறையிலே அமைக்க வேண்டும் என்ற முடிவை நாம் எடுத்திருக்கின்றோம். அதன் அடிப்படையிலே தூத்துக்குடி உரத் தொழிற் சாலையை 52 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் தொடங்கியிருக்கிறோம். நமது பங்கு அதிலே இருக்கிறது. தனியார் துறைப் பங்கும் அதிலே இருக்கிறது. மத்திய அரசின் பங்கும் அதிலே இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையின் பங்கும் அதிலே இருக்கிறது. எல்லோரும் பங்குகொண்டு அந்தத் தொழிற்சாலை சிறந்த முறையிலே தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே எடுத்துக்காட்டின் அடிப்படையிலே, இன்னும் பல தொழிற் சாலைகள் இந்த ஜாயின்ட் செக்டாரிலே வரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலேயிருந்து அனுமதி பெற்று நாம் இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பதிலே எத்தனையோ சிக்கல்கள் உள்ளன. சேலம் உருக்காலைக்கு எத்தனை போராட்டங்கள்? இன்றைக்கும் நமது மத்திய சர்க்கார் திட்ட வட்டமாக இதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு காலந்தாழ்த்திக்கொண்டே வருகின்றார்கள். அதற்கு எத்தனையோ காரணங்களையெல்லாம் சொல்கிறார்கள். நமது இந்திய நாட்டைப் பொறுத்த அளவில், பெரும்பாலான இரும்பு தாதுப்பொருள்கள் அயல் நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அண்மை. ஆனால் அதே சமயத்திலே, நம்முடைய தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் முடக்கூடிய அளவுக்கு இரும்புப் பொருள்களுக்குப் பற்றாக்குறை நாட்டிலே உருவாகியிருக்கின்றது. ஆகையினால் தான் திட்டத்திலே ஏற்படக்கூடிய இந்தக் கோளாறு மத்திய அரசு சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு அரை மணி நேரத்திற்கு முன்னாலே பல சிறு தொழிற்சாலைச் சொந்தக்காரர்கள் என்னிடத்திலே வந்து “எங்களுடைய தொழிற்சாலைகளுக்கெல்லாம் இரும்புத் தகடு தேவைப் படுகிறது, இது கிடைக்காவிட்டால் தொழிற்சாலைகளையே மூட வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம்”, என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் நம்மிடத்திலேதான் சொல்ல முடியும். நாம்தான் அவர்களுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிறோம். அவர்கள் டெல்லிக்குச் செல்ல முடியாது. “எங்களுக்கும் அந்த கதிதான்” என்று சொல்ல முடிகிறதே தவிர, உடனடியாக உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரம் நம்மிடத்திலே இல்லை. நமது மின்சார இலாகாவுக்குத் தேவையான பொருள்கள் இல்லாத காரணத்தாலே வேலைத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. நமது சிறு தொழில் வாரியத்திற்கு மூலப் பொருள் இல்லாத காரணத்தாலே, வேலைத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டிலே மட்டும் இல்லை. இந்திய நாடு முழுதும் இருக்கின்றதை நாம் பார்க்கின்றோம். இதற்காக நானே டெல்லிக்குச் சென்றேன். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடம் பேசினேன். “இப்படிப்பட்ட நிலை தொழிற்சாலைக்கு ஏற்படுவது பயங்கரமான சூழ்நிலை, இதை மாற்ற வேண்டும்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் என்னிடத்திலே கேட்டார்கள். “இந்த நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யக் கூடிய மொத்த இரும்பின் அடிப்படையிலே, அதை முழுதும் உபயோகிக்கக்கூட தொழில்கள் இல்லை. ஆகவே எப்படிப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது?” என்றார்கள். “நான் அந்த சந்தேகத்தோடுதானே டெல்லிக்கு வந்தேன், என்னிடத்திலே திருப்பிக் கேட்கிறீர்களே” என்று கேட்டேன். மூலப் பொருள்களின் பற்றாக்குறை இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் ஒரு பயங்கர சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை மத்திய அரசுக்கு நமது அரசாங்கத்தின் சார்பிலே தெரிவித்திருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது சிறு தொழில்களுக்குக் கெல்லாம் 10 கோடி ரூபாய்க்கு மூலப் பொருளை இழக்காமதி செய்யலாம் என்ற திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கத்தார் வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதுகூட இன்னும் சரியான முறையிலே நிறை

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[3rd April 1970]

வேற்றப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு உணரக்கூடிய சூழ்நிலையிலே இருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களையாவது சரியாக விநியோகிக்கிறார்களாவென்றால், அதிலேயும் தகராறுதான். விநியோகிப்பதற்கு ஆணை பிறப்பித்த அளவுக்குப் பத்தில் ஒரு பங்கு கூட, ஒத்துக்கொண்டு தருகிறோம் என்று சொன்னதைக்கூட, கொடுக்கமுடியாத சூழ்நிலையிலே மத்திய அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளும், தனியார் தொழிற்சாலைகளும் இன்றைக்கு இருக்கின்றன. ஸ்டீல் பிராடக்ட்ஸ்லே இப்படி இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க சூழ்நிலை. நிச்சயம் அப்படிப்பட்ட மூலப் பொருள்களிலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டகாலம் போகும் என்று நம்பி, அதற்காக மத்திய அரசை நமது மாநில அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில்களை ஆரம்பிக்கும்போது, பரவலாக ஆரம்பிக்க வேண்டும், ஒரு சில இடங்களிலே குவியக் கூடாது என்ற கருத்து எடுத்துக்கூறப்பட்டது. அதற்காக நமது அரசு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கி, எந்த எந்தப் பகுதி தொழில் வளராத பகுதி, “பேக்வார்டு டிஸ்ட்ரிக்ட், பேக்வார்டு ஏரியாஸ்”, என்று கண்டு, அங்கெல்லாம் தொழிலைத் தொடங்க வருகிறவர்களுக்கு ஏராளமான சலுகைகளை-மின்சாரக் கட்டணத்திலே, விற்பனை வரியிலே, இடங்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதிலே - செய்வோமானால் பரவலாகத் தொழிற்சாலைகள் வளரும் என்ற நம்பிக்கையோடு செயல்படுத்தி வருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லோருமே வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள், சிறு தொழில்கள் ஏராளமாக வளர்ந்தால்தான் பயனை அனுபவிக்க முடியும் என்று. அந்த உண்மையை உணர்ந்த காரணத்தாலேதான், இரண்டு கோடி ரூபாய் முதலோடு சிறு தொழில் வாரியம் ஒன்று ஏற்படுத்துவது என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. அந்த வாரியம் அரசாங்கத்தின் இலாகா என்ற முறையிலே இல்லாமல், சிறு தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிற, ஈடுபட விரும்புகிற தனியார் தொழில் அத்தனையையும் அந்த வாரியத்துடன் இணைத்து, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் மாநில வாரியத்தோடு தொடர்பு கொண்டு, மூலப்பொருள் தேவையைப் பெறுவது, உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருள்களை விற்பனை செய்வது, அதற்கான பொருளாதார வசதி, டெக்னிகல் அசிஸ்டென்ஸ் கொடுப்பது, ஃபீசியலிடி ரிப்போர்ட் கொடுப்பது போன்றவற்றைச் செய்ய அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதனுடைய வெற்றி தமிழ் நாட்டிலே சிறு தொழில்களுக்கு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும் “ஹாண்டிகிராப்ட்ஸ்” என்ற முறையில் கூட்டுறவுத் துறையிலேயும், தனியார் முயற்சி எடுத்தால் அவர்களுக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லக் கூடிய கருத்தைப் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம், தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிற சங்கங்களுக்குப் பணம் கொடுக்க மாநில அளவிலே ஒரு வங்கி வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கெல்லாம் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய வங்கியாகவும், டெக்னிகல் அசிஸ்டென்ஸ் கொடுத்து, ஆலோசனைகளைக்கூறி ஃபீசியலிடி ரிப்போர்ட்டும் தயார் செய்து, உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள் களுக்குச் சந்தை கண்டுபிடிக்கக்கூடிய நல்ல வங்கியாக மாறவேண்டும் என்ற முயற்சியை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சிறு தொழில் வளர்ச்சியிலே ஒரு பெரிய வெற்றியை நோக்கி நாம் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இதில் மாவட்ட வாரியாகச் சென்று முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கின்றோம். இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், எங்கள் மாவட்டத்தைக் கவனிக்க வேண்டும், எங்கள் மாவட்டத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்த இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் சென்றோம். முதலிலே தஞ்சை மாவட்டத்திலேயுள்ள

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[3rd April 1970]

கும்பகோணத்திலே சிறு தொழில் தொடங்க வேண்டும் என்று இருப்பவர்களுையெல்லாம் ஒன்றாகக்கூட்டி ஒரு பெரிய மாநாடு நடத்தி, மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக என்ன உதவி செய்கின்றோம், மாநில அரசாங்கத்தின் சார்பாக என்ன உதவி செய்கின்றோம் என்று சொல்ல முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. 501 பேர் அந்த முயற்சியின் பலனாக உதவி வேண்டும் என்று வந்தார்கள். அதிலே 308 பேர் உதவிக்குப் பொருத்தமானவர்கள் என்று அறிந்தோம். அவர்கள் ரூ. 36 லட்சத்திற்கு மேல் கேட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்தோம். மத்திய அரசாங்கம் 28 லட்ச ரூபாய் அவர்களுக்குத் தரலாம் என்று அனுமதி தந்தார்கள். ஆனால் இதுவரை 6 லட்ச ரூபாய் அளவுக்குத் தான் மனு கொடுத்தவர்களே முன்வந்திருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? பணம் இருக்கின்றது, மனம் இருக்கின்றது. உதவி செய்வதற்கும் முன் வந்திருக்கிறோம். எந்தத் தொழிலைச் செய்ய வந்தாலும், அந்தத் தொழிலுக்கு எதிர் காலம் இருக்கிறதா, அதற்கு மூலப்பொருள் எங்கேயிருந்து கிடைக்கிறது, பொருளைத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே உற்பத்தி செய்தால், எங்கே விற்பது போன்ற பிரச்சினைகளால் சிறு தொழில்களிலே ஈடுபட இருப்பவர்கள் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். அந்தத் தயக்கத்தைப் போக்க வேண்டுமானால், அரசாங்கம் உதவி செய்வதோடு இருக்க முடியாது. இதுபோன்ற நல்ல வசதி வாய்ப்புகளையும் உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்ற முயற்சியையும் சிறு தொழில் வாரியத்தின் மூலமாக எடுத்து வருகிறது. அது நல்ல வெற்றியைத் தரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

அதே போல, பெரிய தொழில்களுக்கு எம். ஐ. ஐ. சியிலே பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றும் எம். ஐ. டி. சி. யையும் நமது அரசாங்கம் நடத்திவருகிறது. இது இல்லாமல் இன்னும் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அந்த அமைப்பின் மூலமாக பெரிய தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ‘மீடியம் ஸ்கேல்’ நடுத்தரத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் இவர்களை யெல்லாம் இணைத்து, அவர்களுடைய தேவைகளைக் கவனித்தால், நல்ல வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் வளர வேண்டுமானால், மூலப்பொருள்கள் கிடைக்க வேண்டும். மூலப்பொருள்கள் தமிழ்நாட்டிலே ஏராளமாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் ஆசைப்படுகிறோம். இந்த நாட்டிலே கிடைக்க வேண்டுமென்று ஆசைப் படுவதிலே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் வருத்தப்படுகிறார். தட்டினால் தங்கம், வெட்டினால் இரும்பு என்று நீங்கள் கோஷம் கொடுத்தீர்களே, அது எல்லாம் கிடைக்கவில்லையே என்கிறார். கிடைக்க வேண்டுமென்ற ஆசை கூட வர மறுக்கிறது அவருக்கு. நாங்கள் ஆட்சியில் இருப்பதாலே வரக்கூடாது என்று அவர்கள் கருதிவிடக் கூடாது. நாங்கள் பேச்சளவிலே மட்டுமல்லாமல், காரியத்திலேயும் பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு தான் வருகிறோம். பக்கத்திலே உள்ள திருப்பத் தூரிலேயும் (வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே), திருவண்ணாமலையிலேயும் ஏராளமான இரும்பு தாதுப் பொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகள் எல்லாம் பல ஆண்டுகாலம் நம்முடைய தொழிற்சாலைகளுக்குப் பயன்படும் அளவுக்கு நிலைமை வளர்ந்திருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கஞ்சமலைப் பகுதியான சேலத்திற்குப் பக்கத்திலே கிடைக்கும் இரும்புத் தாது மட்டும் நமக்குப் பல ஆண்டு காலம் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை; பிறகு திருவண்ணாமலையிலே ஏராளமான கனிப்பொருள்கள் கிடைக்கவிரும்பாத நாம் பார்க்கிறோம். எனவே, இது போன்ற மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கும் என்பதிலே நமக்குக் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை. “கிராபைட்டு” சண்டு பிடித் திருக்கிறோம். எனவே, எந்தெந்த இடத்திலே என்னென்ன கிடைக்கிறது என்று ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும். ஒன்றுமே ஆராயவில்லை தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். இந்த ஆட்சி வந்ததும் அதிகமான அளவுக்கு ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று. அப்படிச் சொல்லியிருந்தால், நான் எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்திருப்பேன்.

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[3rd April 1970]

இருப்பதோதிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, நம்முடைய 20 ஆண்டுக் கால ஆட்சியை விட்டோமே என்பதிலேதான் அவருடைய அக்கறையும், கொதிப்பும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. என்னைப் பொறுத்த மட்டில், நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. தமிழ்நாடு வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்பதிலே ஒரு புதிய முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம் நாம். கனிவளங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்பதிலே ஐ. நா. சார்புடன் மத்திய அரசு ஒரு அமைப்பைச் செயல்படுத்திக் கொண்டுவருகிறது. நம்முடைய தொழிற் துறையிலே ஒரு சிறு பகுதி இருக்கிறது, அதை வேறு வகையில் தனியாக ஒரு "Directorate" ஆக ஏற்படுத்தி, அதையும் அந்த ஐ. நா. சார்புடன் செயல்படும் மத்திய அரசு அமைப்புடன் இணைத்து, கனி வளத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் அளவிலே ஒரு திட்டத்தைத் தீட்ட வேண்டுமென்று அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது. அதிலே இந்த அரசுக்குப் பூரண வெற்றி கிடைக்கும் என்று நம்பி வருகிறோம். இப்படித் தொழில் வளர வேண்டுமென்று முயற்சி எடுக்கும்பொழுது, என்னென்ன வாய்ப்புகள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே, இந்த அரசுக்குப் பூரண வெற்றி கிடைக்கும் என்று நம்பி வருகிறோம். இப்படித் தொழில் வளர வேண்டுமென்று முயற்சி எடுக்கும்பொழுது, என்னென்ன வாய்ப்புகள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே, அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகளைப் பயன் படுத்த வேண்டும் என்று ஆசைப்படும்பொழுது வாய்ப்பைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். சென்னையிலே இருந்து நாம் தொடங்குவோமானால், இன்றைக்கு சென்னைக்குப் பக்கத்திலே (Oil Refineries) என்னெய்ச் சுத்திகரிப்பு ஆலை வந்துவிட்டது. இதையொட்டி அதைச்சுற்றி "Petro-chemical Complex" ஐ உருவாக்கலாம் என்று கருதி, கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டத்தை அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. அதற்காக பெரிய பெரிய நிபுணர்களைக் கொண்ட வெளிநாட்டுக் கம்பெனியை ஆராயச் சொன்னோம். அதன்பேரில் ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அறிக்கை வந்ததற்குப் பின்னாலே வெளிநாட்டிலே இருந்துகொண்டு இந்த நாட்டிலே இயங்கக் கூடிய இன்னொரு கம்பனியார், நாங்கள் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம், அரசாங்கத்தோடு நாங்கள் சேர்ந்து செய்கிறோம், நாங்கள் 51 சத விகித மூலதனம் போடுகிறோம், மாநில அரசு 49 சத விகிதம் போட்டும், பிறகு இந்த 200 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை நாங்கள் படிப்படியாக நிறைவேற்றுகிறோம் என்று ஆர்வத் தோடு முன்வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, அதைப்பற்றி மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். எனவே, "Petro-chemical Complex" தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற வட பகுதியிலே தொடங்கவிருக்கிறது. சேலத்திலே உருக்கு ஆலை அமைவதைப் பொறுத்து, அங்கேயும் ஒரு "Petro-chemical Complex" வரப்போகிறது. அதுவே ஒரு பெரிய தொழில் வளர்ச்சியைத் தமிழ் நாட்டிலே உருவாக்கும். கடல் சூழ்ந்த ஒரு பக்கத்தை நம் தமிழ் நாட்டிலே பெற்றிருக்கிறோம். கடல் வளத்தைத் தொழில் வளம் ஆக்க வேண்டுமென்று முயற்சிக்கிறோம். அதைப் பயன்படுத்தச் சிந்திக்கிறோம். அதற்காக நிபுணர்களைப் போட்டு "Salt Development Corporation" என்று உப்பு உற்பத்தியைப் பெருக்க முனைகிறோம். பிறகு அந்த உப்பின் அடிப்படையிலே உள்ள தொழில் வளர்ச்சிக்கு நாம் பாடுபட வேண்டும் என்று பல முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறோம். அதற்காக "Salt Development Corporation" என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி, உப்பின் அடிப்படையிலே உள்ள ரசாயனத் தொழிற்சாலைகள் பெருக வேண்டும் என்ற ஒரு ஆராய்ச்சி அரசாங்கத்தின் சார்பிலே இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள் கிறேன். அதே போல் திருச்சியிலே இருக்கிற மத்திய அரசாங்கத்தின் பாய்லர் தொழிற்சாலையை அடிப்படையாக வைத்து, அதைச் சுற்றி ஏராளமான சிறு தொழில்களைத் தொடங்க வேண்டும் என்று முயற்சி எடுக்கப்பட்டுவருகிறது. அதேபோல் தூத்துக்குடியிலே ஆரம்பிக்கவிருக் கும் உரத்தொழிற்சாலையை வைத்து அங்கேயும் ஒரு "Petro-chemical Complex" வரவேண்டுமென்று முயற்சித்துவருகிறோம். அது உருவாயிற்று என்றால் தூத்துக்குடியிலே இரண்டாவது "எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு ஆலை" வேண்டும் என்று கேட்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே,

3rd April 1970]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

சென்னைக்கு வடபகுதியிலே "Petro-chemical Complex" தொடங்கி, தூத்துக்குடியிலே அதாவது தென் முனையிலே முடியக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அத்தோடு தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், ரசாயனத் தொழிற்சாலை குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அண்மை யிலே இந்த "Chemical Industries" தொடங்க வேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு கருத்தரங்கு சென்னையிலே அருமையாக நடந்தது. அந்த கருத்தரங் கிலே கலந்துகொண்டு பேசிய நிபுணர்கள் எல்லாம் இந்த ரசாயனத் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கான புதிய வாய்ப்புகளை எல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, அருமையான கருத்துக்களை அங்கே வழங்கினார்கள். அதன் அடிப்படையிலே தமிழ் நாட்டிலே பெரிய, பெரிய ரசாயனத் தொழிற்சாலைகள் தொடங்கவிருக்கின்றன. அதே போல் நெய்வேலியில் வரவிருக்கும் "Complex" ஐ உபயோகப்படுத்தி அங்கேயும் தொழில் வளரலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நெய்வேலியில் இருக்கிற "உப பொருள்களை"க் கொண்டு பெரிய தொழிற் கூடங்கள் ஏற்படுத்தலாம் என்ற முயற்சியும் நடந்து, அதன் பேரிலே ஒரு அறிக்கையும் அரசாங் கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையை வைத்து நெய்வேலி யிலுள்ள வாரியத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அவைகளை விரைவாக நிறைவேற்றக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள் கிறேன். மருந்து உற்பத்தியைப் பெருக்கு முகத்தான், "Pharmaceutical factories" நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே அதிக அளவிலே பெருகுவதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுக்கப் படவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. எனவே அவைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காக, பல தொழிற் கூடங்களோடு தொடர்பு கொண்டு, முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதன் அடிப்படையிலே தான் ஐ. சி. ஐ. சார்பிலே சென்னைக்குப் பக்கத்திலே ஒரு "Pharmaceutical factory" தொடங்க விருக்கிறது என்ற செய்தியை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது போன்ற முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து எடுப்போ மானால், தமிழ் நாடு தொழிற் துறையிலே, பொருளாதார வளர்ச்சியிலே முன்னாலே நிற்கக்கூடிய நிலையையும், அதன் காரணமாக இங்கிருக்கும் தனி மனிதனின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக்கூடிய நிலைமையையும் ஏற்படுத்தி விடலாம். விவசாயிகளுக்கு மாற்றுத் தொழில்களைக் கொடுத்து, இந்த நாட்டிலே நிலத்தையே நம்புகிறவர்களின் எண்ணிக் கையை அதன் மூலம் குறைத்து, நிலத்திற்கு அப்பால் தனி மனிதனின் வருவாயை உயர்த்த வேண்டுமென்ற அளவிலே எல்லா முயற்சிகளையும் மாநில அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் என்று கூறி, அதன் நிமித்தம் நல்ல பல யோசனைகளைக் கூறிய உறுப்பினர்களுக்கு எனது நன்றியைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(2) DISCUSSION ON THE POLICY NOTE ON DISTRICT ADMINISTRATION

Mr. CHAIRMAN: Now the discussion on the Policy Note on Industries is over. We will take up the next item namely, discussion on the Policy Note on District Administration.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவரவர்களே, சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட "மாவட்ட நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு" @ ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Policy Note on District Administration be taken into consideration.'

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[3rd April 1970]

திரு. எம். அய்யாசாமி : தலைவரவர்களே, மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த கொள்கை விளக்கத்தின் பெயரில் நான் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு, சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அண்மையில் கிராம அதிகாரிகள் மகாநாடு நடைபெற்றது. அதிலே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். கிராம அதிகாரிகளுக்கும், பணியாளர்களுக்கும் பாம்பரையாக உள்ள பாத்தியதையை ரத்து செய்து விடுவது என்ற நிலைமை வந்து விட்டதால், இப்பொழுது அவர்களிடத்திலே ஒரு பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவானதாக இருக்கிறது என்ற ஒரு கருத்தும் நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இப்பொழுது சாதாரணமாகப் பள்ளிகளிலே இறுதிப்படிப்பு படித்தவர்களுக்குப் பார்த்து அந்த வேலைக்கு நியமித்து மற்ற அரசாங்க ஊழியர்களைப்போல் அவர்களுக்கும் வாய்ப்புகளைச் செய்துகொடுத்து, மாற்றல் போன்றவற்றிலே மற்ற அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு இருப்பதுபோன்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற ஆலோசனை அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த மாதிரியான காரியங்களைச் செய்து வரும்பொழுது, ஒரு விஷயத்தை மிக முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது மிக, மிக அவசியம். பரம்பரை, பரம்பரையாக அந்தக் கிராம அதிகாரிகள் இதுகாறும் தங்களுடைய தொழிலையே பெரிதாகக் கருதி, அத்தொழிலைப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவுதான் பெரிய வசதிகளைப் படைத்தவர்களாக இருந்தாலும்கூட, ஒரு கிராம அதிகாரியாகவோ, அல்லது கிராம முக்கியஸ்தராகவோ இருப்பதுதான் தனக்கு கௌரவம் என்ற ரீதியில், அவர்கள் தங்களுக்கு இருக்கிற வசதிகளையெல்லாம் பார்த்தாலும், இந்த வேலைமை விடாமல் தங்களுடைய கடமைகளை உணர்ந்து அந்தப் பொறுப்பினை நிர்வகித்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இன்றைய அரசியல் அமைப்பின்கீழ் இருக்க முடியாது என்பதாக இருந்தாலும்கூட, புதிதாக ஆட்களை அந்த வேலைக்கு நியமிக்கும் பொழுது, எங்கெங்கே வேலை காலி ஏற்படுகிறதோ அந்த இடத்திற்கு மட்டும் அந்தமாதிரிப் படித்தவர்களை, தகுதி உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் போடவேண்டுமே தவிர, ஏற்கனவே வேலை பார்ப்பவர்களை நீக்கிவிட்டு அந்த இடத்தில் புதிதாகப் படித்தவர்களைப் போடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கிராம அதிகாரிகள் தாசில்தாருடைய அலுவலகத்திற்குச் சென்று வருவது போன்ற, அரசாங்க வேலை நிமித்தம் சென்று வருகிற இடங்களுக்குப் பயணப்படி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, அவர்களுக்கு உதவிகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது அவர்களுடைய குறைகள் நிறைவேற்றப் படாத நிலைமையிலே, 15ம் தேதி முதற்கொண்டு கிராம அதிகாரிகள் தமிழ்நாடு முழுமையும் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாகத் தீர்மானம் போட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அண்மையில் அவர்கள் மாநாடு கூட்டி, முதலமைச்சர் போன்றவர்கள் அதில் கலந்துகொண்டு, அவர்களுடைய குறைகள்பற்றி வாக்குறுதி அளித்த பிற்பாடும், இந்த நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது என்று புரியவில்லை. வருகிற 15ம் தேதிக்குள் தங்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்படவில்லை என்று சொன்னால், 15ம் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்வோம் என்று கிராம அதிகாரிகள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். கிராம அதிகாரிகள் இல்லாமல் எந்த நிர்வாகமும் நடைபெற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்வது நாட்டைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். எல்லா நிர்வாகத்தையும் பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். கொள்கை அடிப்படையிலே உணர்ந்து காரியமாற்ற வேண்டிய விஷயம். அவசரமாக அரசு ஆலோசனை செய்து, இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து இந்த வேலை நிறுத்தம் ஏற்படாதவாறு செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

3rd April 1970]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

மேலும், இந்த மாவட்ட அலுவலகங்கள், ஆட்சியாளர் அலுவலகங்கள், வேறு பல அலுவலகங்களுக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்லும்போது, அவர்களுக்குப் பொதுவாக ஒரு மரியாதை கொடுத்து, அவர்களை விரைவிலே சந்தித்து எதற்காக வந்தார்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்து அனுப்ப வேண்டும் என்று சுற்றறிக்கை ஏற்கெனவே இருந்துகொண்டிருந்தாலும்கூட, சிற்சில இடங்களில் அது பின்பற்றப்படாமல் இருக்கிறதென்பதை நான் கேள்விப்பட்டேன். அண்மையில் தஞ்சையில் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் (எம்.எல்.ஏ.) ஒரு டிஸ்டிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீசரிடத்தில் போனதாகவும் அவரை நிற்க வைத்துக் கொண்டே அதிகாரி பேசினார் என்றும் கேள்விப்பட்டேன். இது உண்மையாக இருக்குமானால், இதுபோன்ற நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு அரசு சுற்றறிக்கை அனுப்பி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் காரியத்திற்காகவென வருவதில்லை, மக்கள் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வருகிறார்கள், அவர்களை அவமதிப்பது என்பதைத் தனிப்பட்ட அவமானமாகக் கருதக்கூடாது, அரசாங்கத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் என்பதை எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் உணர்த்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீட்டுமனை ஒப்படைப்பு விஷயமாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிப் பலதரம் இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறேன். தனியார் தீர்மானம் என்ற அடிப்படையில் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து, அதில் பேச நினைத்தேன். அது வரவில்லை. அதைப்பற்றிக் கூற இப்போது வாய்ப்பு இருக்கிறதென்று கருதுகிறேன். எங்கள் சமூகத்தைப் பொறுத்த வரையில், கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வீடுகள் கிடையாது. வீட்டு மனைகள் ஒதுக்கப் படுகிற அளவிற்கு எந்தக் கிராமத்திலும் பெரும்பாலும் வீட்டு மனைகள் கிடைப்பதில்லை. வேறு இடங்களில் வாடகைக்குக் கட்டியிருக்கிறார்களென்று சொன்னாலும், வீடு கிடைப்பது பல ஊர்களில் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த வீட்டு மனைகளின் எண்ணிக்கை சாதாரணமாக 77,181 என்று கணக்கிட்டுவிட்டு, மனுக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் மருத்துவச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எந்த ஊரிலே யாவது எங்கேயாவது ஒன்றிரண்டு இடங்களில் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். பெரும்பாலானவர்களுக்கு இன்னும் இது செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பொதுவாக நான் விரும்புவதெல்லாம் எப்படித் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கம் தன்னுடைய நிதியிலிருந்து ஒரு இடத்தை வாங்கி அவர்களுக்குக் கடன் அல்லது மானிய அடிப்படையில் வீட்டு மனைகளை ஒதுக்கிக் கொடுக்கிறார்களோ, அதைப்போல சலவையாளர்களுக்கும், முடிதிருத்தும் தொழில் செய்கிற மருத்துவர்களுக்கும் அரசாங்க நிதியிலிருந்து எங்காவது வீட்டு மனைகளை விடக்கு வாங்கி நீண்டகாலக் கடன், அல்லது குறுகிய காலக் கடன், அல்லது இடைக் காலக் கடன் அடிப்படையில் கொடுத்து உதவிசெய்ய வேண்டும். அவ்வாறில்லாவிட்டால், எங்களைப் போன்ற மிகச் சிறுபான்மை நிலைமையிலுள்ளவர்களுக்குக் குடியிருப்புப் பிரச்சனை தீருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளைவிட, நகரப்புறங்களில் மிக அதிகமான கஷ்டம். சென்னை போன்ற இடங்களில் கஷ்டமாக இருக்கிறதென்று நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் என்னிடத்தில் முறையிடுகிறார்கள். மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் கஷ்டமாக இருக்கிறது. 10, 20 பேர் குடியிருக்கக்கூடிய வீடுகளிலே எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குடியிருக்க வேண்டுமென்றால் முடியாது. இன்றுள்ள நிலைமை, அவர்களுக்குக் குடியிருக்க, புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறதாவென்றால், இல்லை. அத்தகைய எளிய நிலைமையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தனியாகக் காலனி கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அரசாங்கம் இதுபோன்ற வீட்டு மனைகளை ஒதுக்கி, அரசாங்க நிதியிலிருந்து சில வீட்டு மனைகளை வாங்கி இந்த மிகப் பின்தங்கிய நிலைமையிலுள்ள சமூகத்தினருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சேர்த்துக் கொடுக்கலாம், “மிச்சட் காலனி”யை ஏற்படுத்தி அரசாங்கம்

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[3rd April 1970]

ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றப்படி மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றி அதிகமாகக் கூற விரும்பவில்லை. நான் கூறிய கருத்துக்களைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, இவைகளுக்குக் கெல்லாம் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த முறையில் உதவி செய்வார்கள், அதற்கு வேண்டிய ஆக்க வேலையிலே காரியங்களைச் செய்து வழிகாட்டுவார்கள் என்று நம்பி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு வி. தங்கபாண்டியன் : வணக்கத்திற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட நிர்வாக சம்பந்தமான கொள்கை விளக்கத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். பொதுவாக, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசாங்கமும், வேறு பல நாடுகளிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வருகிற அரசியல் வல்லுனர்களும், நிர்வாகிகளும் தமிழ் நாட்டு நிர்வாகத்தை மிகச் சிறந்த நிர்வாகம் என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டு அரசாங்க நிர்வாகம் மரபு மூலமாக, தனக்கென ஒரு பாணியை வகுத்துக் கொண்டு, பல மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாகச் சிறந்து விளங்குகிறது. மாநில நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறுவதற்கு அடித்தளமாக அமைவது மாவட்ட நிர்வாகங்கள் தான். மாவட்டங்களில் நிர்வாகம் சிறப்பாக அமைந்தால், மத்தியிலிருக்கிற தலைமைச் செயலகம் சிறப்புற நடைபெறும் என்பது தெரியும். சிறு சிறு பிரச்சனைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு சென்னைக்கு வந்து தலைநகரில் உட்கார்ந்து கொண்டு காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நிலைமையை மாற்றி, இந்தப் பிரச்சனைகளை ஆங்காங்கே தீர்த்துக் கவனிக்கிற ஒரு நல்ல நிலைமையைத் தமிழக அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். ராமநாதபுரம் மாவட்டம் இந்தத் துறையில் முன்னணியில் நிற்கிறது என்று பெருமையாகக் கூறிக்கொள்ள முடியும். தமிழ் நாட்டில் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத்தில் ஒரு சிறப்பான அம்சம் இந்தத் தமிழக அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிற மனு நீதித் திட்டம். இதற்கு முன்னு அம்சத் திட்டம் என்ற சிறப்புப் பெயரும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைத் துவக்கி வைத்தார்கள். மாதத்தில் 5ம் தேதி அரசாங்க அலுவலர்கள் ஒரு கிராமத்திற்குச் செல்வது, முன்கூட்டியே இந்தக் கிராமத்திற்கு அலுவலர்கள் வருவார்கள் என்று திட்டமிடப்பட்டு அவர்கள் அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள மக்களுடைய குறைகளை நேரில் கண்டு, அந்த 5ம் தேதியிலிருந்து மறுமாதம் 5ம் தேதிக்குள் அதற்கான முடிவுகளை எடுக்கிற நல்ல நிலைமையை இந்த அரசாங்கம் உருவாக்கியிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இந்தத் திட்டம் வெற்றியடைந்திருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் பொறுப்பு வகிக்கிறார்கள். கடந்த 6 மாத காலத்தில் ஏறக்குறைய ஆயிரம் கிராமங்களில் இந்தப் பணி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மேல் இந்த மனு நீதித் திட்டத்தின் மூலம் அதிகாரிகள் சென்றிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய இயந்திரத்தை நோக்கி வந்து மக்கள் கஷ்டப்பட்டார்கள். மேலேயிருந்த துண்டை மடியில் கட்டிக் கொண்டு தாசில் தாரை எஜமானர்கள் என்று குறிப்பிடுவார்கள். இன்றைய தினம் அரசு அங்கே மக்களை நோக்கிச் சென்று, குறைகளை நேரில் கேட்டறிந்து, ஆவன செய்கிற நல்ல நிர்வாகத்தைத் தமிழக அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. நான் இதைச் சிறப்பாகச் சொல்வதற்குக் காரணம் இது மிகப் பெரிய திட்டம். இந்தத் திட்டத்தை தமிழ் நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் பின்பற்றி வருகிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 50 ஆயிரம் மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டன. 40 ஆயிரம் மனுக்களுக்குச் சாதகமாகப் பதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 ஆயிரம் மனுக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டு, வேறு 10 ஆயிரம் மனுக்கள் வேறு அலுவலகங்களுக்குத் தீர்வுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அளவிற்கு மக்கள் பிரச்சனைகளை அதிகாரிகள் நேரில்

[3rd April 1970]

[திரு வி. தங்கபாண்டியன்]

கண்டறிந்து, காரியம் ஆற்றி சாதாரண மக்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட குறைகள், “இண்டிவிஜுவல் கர்வன்சஸ்” இருக்கலாம். பம்புசெட்டு கனெக்ஷன்ஸ், பட்டா மாற்றுதல், அசைன்மெண்டு போன்றவைகளெல்லாம் தனி மனிதர்களுடைய குறைகளாக இருக்கலாம். அதைப் போல ஒரு கிராமத்தில் பொதுக் குறைகள், அதாவது அந்தக் கிராமத்திற்கு மின் வசதி, பள்ளிக் கூடங்கள் வசதி, சுகாதார வசதி இவைகளைப் போன்றவற்றுக்கான மனுக்களைப் பார்த்து விட்டு, அந்த மனுக்களின்பேரில் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் உத்தரவு போட்டால், வீணாக அரசியல் வாதிகளுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படாது. அரசாங்கம் இந்த முறையைப் பின்பற்றினால், சிறப்பான பலன் கிடைக்கும் என்று உறுதியாகக் கூற முடியும்.

இப்போது இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வட்டார வளர்ச்சிக்குழுக் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. வட்டார வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் அங்கத்தினர்கள் குறைகள் சொன்னால், பதில் கிடைப்பது கிடையாது. இதற்கு எங்கள் மாவட்டத்தில், ஒவ்வொரு டிவிஷனிலும் மாவட்டக் கலெக்டர் முகாம் செய்து, மாதம் ஒரு முறை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும், பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளையும் சந்தித்து நேரடியாகக் குறைகளைக் கேட்டறிந்து, ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் கொடுக்கிற குறைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்ற முறையைப் பரிட்சார்த்தமாகச் செய்கிறார்கள். இது உதவிகரமாக இருக்கிறது, பயனுள்ள முறையில் இருக்கிறது. இதைப் பின்பற்றினால், சிறப்பாக அமையும்.

தாலுகாக்களில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. எனக்கு முன் பேசிய திரு அய்யாசாமி அவர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவு காட்டினார்கள். அவர்களுடைய வாழ்வு வளம்பெற வேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும், சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் இரண்டு விதக் கருத்துக்கள் கிடையாது. ஆனால் கிராமங்களில் பிரச்சனைகளுக்கு உரிய வர்களாகவும், கிராமத்தில் தகராறுகளுக்குக் காரணஸ்தர்களாகவும், கிராம வளர்ச்சிக்குத் தடைக் கற்களாகவும் இருக்கிறவர்கள் இன்றைய தினம் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ற அவச்சொல்லை அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். காரணம், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற நிர்வாக முறை.

என்னைப் பொறுத்த மட்டில், ஒரு கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். கிராமக் கணக்கை, பத்து, அடங்கல் போன்றவைகளை அச்சடித்து, அந்த அந்தப் பஞ்சாயத்துகளிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்துவிட்டு, அதிலே விளக்கம் கேட்கின்றவர்களுக்கு அல்லது அதிலே குறிப்புகள் எடுத்துக் கொள்கிறவர்களுக்குக் கட்டணம் வைத்துப் பார்க்க அனுமதித்துவிட்டால், எல்லோருக்கும் எளிதாகவும் இருக்கும், பஞ்சாயத்துகளுக்கும் வருமானம் வரும். அந்தக் கணக்குகளை ஏதோ புனித பைபிளாக, குரானாக மதித்து அவற்றுக்குப் புனிதத் தன்மையை உருவாக்கி, கணக்குப்பிள்ளைகளும் மனியக்காரர்களும் நடந்து கொள்கிற முறைக்கு மாறாக, அது ஒரு “பப்ளிக் ரெக்கார்டு” என்ற நிலைமையை உருவாக்கினால், நன்மை விளையும். எனவே இதற்கான மாற்றத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, தாலுகாக்களிலே பணியாற்றுகிற தாசில்தார்கள் தங்களுக்கு ஏதோ விசேஷ அதிகாரம் இருப்பதாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்திடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறோம். மார்ச் 31த் தேதிக்குள் முடித்து விடுங்கள் என்று லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். சமுதாயக் கிணறு வெட்டுவதானாலும், சாலை அமைப்ப

[திரு வி. தங்கபாண்டியன்]

[3rd April 1970]

தானாலும், பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதானாலும், இன்னும் எந்த வளர்ச்சித் திட்டங்களானாலும், அவர்கள்தான் செய்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே பணி செய்கின்றவர்கள்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் தாசில் தார்கள் தான் அதிக அதிகாரம் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத் தீர்மானங்கள் நேராக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குச் செல்லாமல், அவருக்கு ஏஜண்ட்போல் இருக்கிற டிவிஷனல் அதிகாரிகளுக்குச் சென்ற பிறகுதான், செல்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியத்திலேயிருந்து நேரடியாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டால், விரைவிலே முடிவு எடுக்கப்படும். இப்பொழுது சப் கலெக்டர் மூலமாகவும், ஆர்.டி.ஓ. மூலமாகவும் போகிறது. எனவே இதற்குப்பதிலாக டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப் மென்ட் ஆபீஸர் என்ற அலுவலரை ஏற்படுத்தி, அவரையும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் வைத்தால் இந்த வீணை சிரமங்கள் குறையும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே வேலை அதிகம் இல்லாத அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள். சான்றாக, சோஷியல் ஓர்க்கர்ஸ் — சமுதாய நல ஊழியர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ தயவுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையை விட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளத்திற்கு அவர்கள் செய்கிற வேலை போதுமானதாக இல்லை. எனவே அவர்களை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் எழுந்த தர் வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே கிராம சேவகர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல்வேறு விதமான வேலைகளை எடுத்துவிட்டோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே அதிகமான வேலை இருக்கிறது. வேலை அதிகம் இல்லாதவர்களை எடுத்துவிட்டால், அவர்களுக்கு வேலை போய்விடும் என்ற பயம் இருக்கிறது. எனவே எந்த எந்த அலுவலகங்களிலே அதிகமான பணியாளர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுத்து மாற்றினால், சிறப்பான நிர்வாகம் நடைபெறும். அதை நாம் துணிந்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. கிராமப்புறங்களில் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிற மக்கள் தங்கள் உடமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாயை விவசாயத்தில் போட்டால், அதற்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் இயற்கையை நம்பி, ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை விவசாயத்தில் போட்டுவிட்டால், அதைத் திரும்பிப் பெற முடியவில்லை. வயலிலே விளைந்த பொருள்களைக் கூட வீட்டுக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. திருட்டு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. எங்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே விவசாயக் கிணற்றிலே இருக்கிற பம்பு செட்டுகளைத் தூக்கிச் சென்றுவிடுகிறார்கள். அதைத் துப்புக்கூலி கொடுத்துத்தான் வாங்க முடிகிறதே தவிர, வழக்குகள் தொடர்ந்தால் சாட்சிகள் கிடைப்பதில்லை. விளைந்த நெல்லையும், கதிரையும், வத்தல்களையும் இரவோடு இரவாக எடுத்துக் கொண்டுபோய் விற்று விடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் கண்காணிக்க, காவல் துறையில் ஒரு “மொபைல் பார்ட்டி” இருக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலே பத்து மைலுக்கு அப்பால் ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அங்கே போய் ரிப்போர்ட் கொடுத்தால், காலாகாலத்தில் அறுவடை செய்ய முடியாமல் விளைபொருள்கள் காய்ந்து போய்விடுகின்றன. ஆகவே இதையெல்லாம் மாற்றியமைத்து, இன்னின்ன ஊர்களுக்கு இந்த இந்தக் கிழமைகளில் “மொபைல் போலீஸ் பார்ட்டி” வரும் என்ற நிலைமை இருக்குமானால், கிராம மக்களுக்கு நிச்சயமாக பாதுகாப்பு ஏற்படும். விவசாயப் பெருங்குடிமக்கள் பயமில்லாமல் விவசாயம் செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களை மாற்றுதல் சம்பந்தமாகப் பலவித கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்

3rd April 1970]

[திரு வி. தங்கபாண்டியன்]

கின்றன. இதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. “அட் ஹாக் கமிட்டி” இருக்கிறது. ஆசிரியர்களை ஆண்டு இறுதியில் மாற்றுதல் செய்ய “அட் ஹாக் கமிட்டி” இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதிலே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் இருக்கிறார். பி.டி.ஓ., டி.இ.ஓ. போன்று 15க்கு மேற்பட்ட நபர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் சேர்ந்துதான் மாற்ற வேண்டும். அந்தத் தொகுதியிலே செல்வாக்கைக் காட்ட வேண்டும் என்று ஆசிரியர் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளிலே இருக்கிற ஆணையாளரையோ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரையோ மதிக்க மறுத்து, விருப்பத்துக்குப் புறம்பாக தவறாக நடந்து, மாற்றுதல் காலத்தில் செயல்படுகிறார். சட்ட மன்ற உறுப்பினரும் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும் வேறு வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தால், தான் சொல்லக்கூடிய இடத்திலேதான் போட வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஒன்று இந்த விஷயத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவருக்கு முழு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். தனக்குக் கீழே வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுடைய மாற்றுதல்கள், பதவி உயர்வு சம்பந்தமாக அவருக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். இதனால் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற அதிகாரத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்ல வில்லை. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத்தான் தனி அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே இருக்கிற மேலவை உறுப்பினருக்கு ஆசிரியர்களை மாற்றுதல் செய்கிற அந்தக் குழுவிலே அங்கம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் இந்த மேலவையும், சட்டப் பேரவையும் ஒன்று என்ற நிலையை உருவாக்கிவிட்டு, அங்கே இந்த மாற்றுதல் குழுவிலே, மேலவை உறுப்பினருக்கு வாய்ப்புகளைக் கொடுக்காமல் இருப்பது முறையல்ல. ஒன்று ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு மட்டும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் ஒரு குழு ஏற்படுத்தினால், எங்கெங்கே மேலவை உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அவர்களுக்குப் பங்கு கொடுக்க வேண்டும்.

[Deputy Chairman in the Chair]

இன்னொன்றை நம்முடைய அரசு தைரியமாகச் செய்வதற்கு முன் வருகிறது. வருவாய்த் துறை இருப்பதா அல்லது இருக்க வேண்டாமா என்ற முடிவைத் தைரியமாகச் செய்ய வேண்டும். ரெவின்யூ போர்டு என்பதை எடுத்துவிடலாம். மாவட்ட ஆட்சியைத் தலைமைச் செயலகத் தோடு இணைத்துவிடவேண்டும். இங்கிலிஷ்காரர்கள் எப்படி வைத்து விட்டுப் போனார்களோ அதையேதான் நாம் தொடர்ந்து நிர்வாகமுறையாக மேற்கொண்டு நடத்தி வருகிறோம். அந்தத் துருப்பிடித்துப்போன நிர்வாக முறையை மாற்றியமைக்க நாம் முன்வரவேண்டும். வருவாய்த் துறை இல்லை என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தி, அதற்கு மாற்றாக ஒரு யோசனையை உருவாக்கி, நேரடியாகத் தலைமைச் செயலகம் மூலமாக மாவட்டங்களுக்குக் காரியங்களைச் செய்யும் முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதை நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சரின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அந்தந்த மாவட்டங்களுக்குத் தலைநகரம் அந்த மாவட்டங்களிலேயே அமைந்திருக்கின்றது. ராமநாதபுரத்திற்கு என்று ஒரு தலைநகரம் இல்லை என்ற குறை நீண்ட காலமாக இருக்கிறது. அரசியல் காரணம் அல்லது வேறு காரணத்தைச் சொல்லி, இந்த மாவட்டத் தலைநகரப் பிரச்சனையைத் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டுபோவது சரியல்ல. கூடி உட்கார்ந்து இதைப்பற்றிப் பேச வேண்டிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எந்த இடத்தில் தலைநகரம் அமைக்க வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும். எல்லாக் காரியங்களுக்கும் மதுரைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. மதுரையில் ராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைமை அலுவலகம் இருந்தாலும், மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இருக்கிற மரியாதை அங்கே உள்ள ராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குக் கிடைப்பதில்லை.

[திரு வி. தங்கபாண்டியன்]

[3rd April 1970]

பிரதமர் வந்தாலும், ஜனாதிபதி வந்தாலும், மதுரைக்கு வந்தால், அவர்களை வரவேற்பதற்கும் உபசரிப்பதற்குமான பொறுப்பையும் இடத்தையும் மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே ஏற்றுக்கொள்கிறார். எங்களுடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இரண்டாவது குடிமகனாக, மரியாதைக் குறைவாக மதிக்கப்படுபவராகக் கருதப்படுகிறார். மதுரைக்கு நாங்கள் கொடுக்க வேண்டிய மரியாதையைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். மதுரையில் தலைநகரம் இருப்பதால், ஏராளமான பணத்தை மதுரைக்கு வருவதில் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறோம். இதை விரைவில் மாற்ற வேண்டும். ராமனாதபுரம் மேற்குப் பகுதியில் சிவகாசிக் கோட்டம் இருக்கிறது. மூன்று பெரிய தாலுக்காக்களும் 3 சிறிய தாலுக்காக்களும் இருக்கின்றன. அதற்கு ஒரே ஆர்.டி.ஓ. இருக்கிறார். கிழக்கு ராமனாதபுரத்தில் இரண்டு தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. அதற்கும் ஒரு ஆர்.டி.ஓ. இருக்கிறார். இதைப் பார்க்க வேண்டும். மூன்று தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு டி.இ. என்றும் அதே சமயம் 9 தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு டி.இ. என்றும் இருக்கிறார். சிவகங்கை கோட்டத்திலுள்ள பகுதியில் 6 தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு டி.இ. இருக்கிறார். இதை மாற்ற வேண்டும். சிறிய தாலுக்காக்கள் பெரிதாக்கப்பட வேண்டும். சிவகாசி டிவிஷனை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். அருப்புக்கோட்டை, சிவகாசியைப் பிரித்து இரண்டு பெரிய டிவிஷனாக்களில் நிர்வாகம் சிறப்பாக நடைபெறும். அதற்கு அரசாங்கம் துணிந்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். நிர்வாக மாற்றம் ஆரம்ப காலத்தில் சிரமமாக இருந்தாலும் கூட, பின்னால் அதுதான் பூரணமாக இருக்கும் என்று நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் கருத்துக்களை நன்றாக அவர்கள் அறிந்தவர்கள். பிரிட்டிஷாரின் பூட்ஸ் ஒவியைக் கேட்டுக் கேட்டு அந்தக் காதுகள் மறந்துப்போயிருக்கின்றன. அவைகளைத் திருத்த வேண்டும். மற்றும் அந்தப் பகுதியில் “அக்ரிகல்சர் பேஸ்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ்” ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாய அடிப்படையில் உள்ள தொழிற்சாலைகளை நிறுவ வேண்டும். ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை என்ற நிலைமையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறோம் என்ற நிலை வேண்டும். முன்னே இருந்தவர்கள் அதைச் செய்யாவிட்டாலும், நாம் அதைச் செய்ய வேண்டும். அதைச் செய்வதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னைப் பேசுமாறு கேட்டுக்கொண்டதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லா மிகவும் பின்தங்கிய ஜில்லா. குறிப்பாக அரிஜன மக்களும் மிகவும் பிற்பட்ட வன்னியர்களும் அதிகமாக வாழுகிற பகுதி. அந்த ஜில்லாவில் விவசாயத்தை நம்பி நூற்றுக்கு 85 பேர் வாழ்கிறார்கள். கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு இடைக்கால வேலை வாய்ப்பு இல்லை. கிராமங்களில் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வகையில் சிறு தொழில்களைப் பெருக்க வேண்டும். மேலும் அந்த ஜில்லாவில் அரிஜனங்களும் பிற்பட்ட மக்களும் வீடு வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடலில் பெருங்காயம் கரைத்தது போல, ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஆயிரம் பேர், 500 பேர் என்ற அளவில் தான் வீட்டு மனைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லா அரிஜன காலனிக் கும், இப்படிப்பட்ட பிற்பட்ட மக்கள் வாழுகின்ற பகுதிகளுக்கும், இவ்வளவு வீட்டு மனைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டு, சில லட்சங்களை அதற்காக ஏற்பாடு செய்து, ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள்ளாக எல்லோருக்கும் இடம் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். எப்படி கல்விக்காகவும் மற்ற துறைகளுக்காகவும் எல்லா கிராமங்களுக்கும் போக்குவரத்து, குடிநீர் வசதி போன்றவைகளைச் செய்திருக்கிறோமோ, அதைப் போலவே சுதந்திரம் கிடைத்த இவ்வளவு நாளாகியும் அவர்கள் இருப்பதற்கு இடம் கூட இல்லாமல் இருப்பதை மாற்ற பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று

3rd April 1970]

[திரு ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான்கு சென்ட் நிலமாவது அங்கே வீடற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

அத்துடன் ஜில்லா அபிவிருத்தி மன்றங்களில் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், மேலவை உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் எல்லாம் எவ்வளவோ கோரிக்கையை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பிவைக்கிறோம். ஆனால் அவற்றில் நூற்றுக்குப் பத்துக்குக் கூட இன்னும் அரசாங்கத்திலிருந்து முடியும், முடியாது என்ற பதில் வராமல் இருக்கின்றது.

அது மட்டுமல்ல. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அடிப்படையிலே இந்த அரசாங்கத்திற்கு பிரிட்டிஷார் ஆண்ட காலத்திலிருந்து இன்றுவரை அவர்கள்தான் எல்லாப் புள்ளி விவரங்களையும் தயாரித்து அனுப்புகிறவர்கள். அவர்களிடத்தில் பல குறைகளும் உண்டு. கணக்குப் பிள்ளையைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளுக்குச் சரியாக விவரம் கொடுப்பதில்லை என்று. கடவுள் வரம் கொடுத்தாலும், கணக்குப் பிள்ளை வரங் கொடுக்க மாட்டான் என்ற பழமொழி சொல்வதுண்டு. அதற்கெல்லாம் கூட இப்போது மாற்றுத் திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் ஏதோ குகம்பு பரம்பரை என்று ஒன்று இருந்தது. அதையெல்லாம் கூட இப்போது “கான்சல்” செய்துவிட்டார்கள். இப்போது இருக்கிற கர்ணம், மணியம் எல்லாம் தொட்டதற்கெல்லாம் தாலுகாவிற்கு அழைக்கப்படுகிறார்கள். தக்க தாக்கீதுகள் அனுப்பப்படுகின்றன. கோட்டை குப்பத்திலிருந்து மரக்காணம் வழியாக திண்டிவனம் வரவேண்டுமென்றால், 30 மைல் வரவேண்டும். அப்படி அவர்கள் வருவதற்குப் படி கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் கூட போக்கு வரத்துப் படி கொடுக்க அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும்.

வருவாய்த் துறையைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர் திரு தங்கபாண்டியன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நீண்ட காலமாக ரெவின்யூ போர்டு எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது.

Thiru C. V. RAJAGOPAL: There is no quorum.

DEPUTY CHAIRMAN: There is quorum if the Deputy Chairman is also included.

திரு ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: ரெவின்யூ போர்டை எடுக்க வேண்டுமென்று இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் கூட சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். இரண்டு ஆண்டு காலமாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ரெவின்யூ போர்டை எடுத்துவிடப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போதும் அதைப்பற்றி இங்கே விவாதிக்கிறார்கள். அது அவசியம் இல்லாதது. சிவப்பு நாடா, பச்சை நாடா, வெள்ளை நாடா என்று எல்லாம் சொல்வார்கள். அதற்கெல்லாம் வயது உண்டு. வெள்ளை நாடா என்றால் எவ்வளவு நாள், சிவப்பு நாடா என்றால் எவ்வளவு நாள் என்று இருக்கிறது. சிவப்பு நாடா என்றால், ரொம்ப நாள் வைத்து விடுவதுதான். கிராமத்திலிருந்து ஒரு மனுவைப் போட்டால், ஆங்கிலத்தில் ‘ரெட் டேப்பிஸம்’ என்னும்படியான சிவப்பு நாடா முறையில் ரொம்ப நாள் வைத்துவிடுகிறார்கள். உத்தரவே வருவதில்லை. கடவுள் சந்ததியில் குறுக்கே இருக்கின்ற நந்தியைப்போல ரெவின்யூ போர்டு இருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்பாரே கிடையாது கேட்கவும் முடியாது. ஆகையால் சீக்கிரமாக இந்த ஆண்டே ரெவின்யூ போர்டை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ‘ஐமாபந்தி’ முறை ஒழிப்பு பற்றியும் இங்கே ஆலோசனை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போதே ஜில்லாவுக்கு ஒரு

5-40
p.m.

[திரு ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

[3rd April 1970]

தாலுக்காவில் இந்த ஆண்டு முதற்கொண்டு ஐமாபந்தி முறையை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இதில் 'எக்ஸ்பெரிமெண்ட்' என்று சொல்வார்களே, அதைப் போல் பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. உடனடியாகவே இந்த ஐமாபந்தி முறையை, ஜில்லா முழுவதிலும் எடுத்துவிடலாம். அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமங்களிலும், பஞ்சாயத்துகளிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் ஆர். டி. ஓ. தலையீடு நிறைய இருந்து வருகிறது. சுதந்திரத்திற்கு முன் மகாத்மா காந்தி அடிகள் சொன்னார்கள், "கிராமங்களிலும், பஞ்சாயத்துகளிலும் ஜில்லா தலைநகர்களிலும் இருந்து அதிகாரங்களை யெல்லாம் வெள்ளைக்காரர்கள், டெல்லிக்குக் கொண்டு போய் அங்கே குவித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரங்களை யெல்லாம் மீண்டும் நாம் இந்த நாட்டில் உள்ள 7 லட்சம் கிராமங்களுக்கும், பஞ்சாயத்துகளுக்கும், ஜில்லாத் தலைநகர்களுக்கும் கொண்டு வந்து அதிகாரப் பரவல் முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும்" என்று. இந்த நாடு சுதந்திரமாக வாழ வேண்டுமென்றால், இந்த நாட்டுப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கே பூரண அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்று கூட அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய தினம் பஞ்சாயத்துகளுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சிறிய அதிகாரத்திற்குக் கூட தடை போட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கூட அதிகாரம் இல்லை என்ற நிலைதான் தற்போது இருக்கிறது. எல்லா அதிகாரமும் ஆர். டி. ஓ. விடம் தான் இருக்கிறது. எந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்றாலும், பி. டி. ஓ.வும், ஆர். டி. ஓ.வும் கலெக்டரும் கூடி தீர்மானித்து விடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனைக் கூட எதிலும் கலப்பதில்லை. இவர்கள் மூவர் மட்டும் "ஸ்டாப் மீட்டிங்" என்று ரகசியக்கூட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு கூடி முடிவு செய்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளின், பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் தீர்மானத்தையே பிரதிபலிக்காமல் இன்றைக்கு அந்த நிர்வாகம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதையும் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து அந்த அதிகாரங்களை யெல்லாம் கிராமங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாம் கூட டெல்லியில் இருக்கிற அதிகாரங்களை எல்லாம் மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். ஆனால் நம்மிடம் இருக்கிற அதிகாரங்களைக் கூட ஜில்லாத் தலைநகர்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க இன்னும் முன்வரவேயில்லை. இதை நாம் செய்ய முன் வர வேண்டும்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்துகளிலும் அடிக்கடி சண்டை ஏற்படுகிறது. எதைக் குறித்து என்றால், விறகு விழல் மசூல், மச்ச மசூல், கசங்கு மசூல், ஆகிய மசூலை யார் அனுபவிப்பது என்பதுபற்றி. இந்தப் பொது மசூல்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமா அல்லது பி. டி. ஓ.யு. டி.க்குச் சொந்தமா என்று சரியாக நிர்ணயிக்கப்படாமல் இருப்பதால், இதில் பலமுறை சண்டை சச்சரவு ஏற்பட்டு போலீஸ் கூட வருவது உண்டு. இவைகளையெல்லாம் குறிப்பிட்ட யாரிடமாவது ஒப்படைக்க வேண்டும். சில இடங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் தீர்மானம் போட்டு, அவைகளைக் கலெக்டருக்கு அனுப்பி, அவர் அங்கோரம் செய்தால் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. தற்போது எந்த ஒரு வரம்பில்லாமல் தடி எடுத்தவன் எல்லாம் தண்டல்காரன் என்கிற முறையில், இந்த மசூலை அனுபவிப்பதில் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட வேலி மசூல், மச்ச மசூல் இவைகள் எல்லாம் இன்னொருக்குத்தான் சொந்தம் அல்லது பஞ்சாயத்துக்குத் தான் சொந்தம் என்று ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மதுவிலக்குபற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் நாம் மதுவிலக்கை அமுல் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள் தாலுக்காவில் எங்கே பார்த்தாலும் கள் இறக்குகிறார்கள்.

[3rd April 1970]

[திரு ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

கள்ளுக்கடை இருந்தபோதுகூட அவ்வளவு கள் இறக்கவில்லை. அந்த அளவுக்கு ஒரு ஊர் பாக்கியில்லாமல் எல்லா ஊரிலும் கள் இறக்குகிறார்கள். நான் ஒரு தியாகி. என் ஊரில் கள் இறக்கி, என் வீட்டுக்கு எதிரிலேயே கொண்டுவந்து வைத்துக்கொண்டு விற்கிறார்கள். பலரும் குடித்துவிட்டு அங்கேயே ஆடுகிறார்கள். சாறு இறக்கலாம் என்று லைசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு எல்லா ஊர்களிலும் கள்தான் இறக்குகிறார்கள். போலீஸ்காரர்களே வந்து அவர்களை யெல்லாம் கள் இறக்கச் சொல்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்குத்தான் நிறைய வருமானம் கிடைக்கிறது. போலீசே இப்படி கள் இறக்கச் சொல்லும் ஒரு கேவலமான நிலை அங்கே இருக்கிறது. தென்னை மரத்தில் மட்டும் கள் இறக்குவது என்றில்லாமல், ஒரு மரம் பாக்கியில்லாமல், பனை மரம், ஈச்சமரம் எல்லாவற்றிலிருந்தும் கள் இறக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தோப்பிலும் கள் வியாபாரம் நடக்கிறது. இன்னும் அங்கே பழையபடியே சண்டைசாடி எல்லாம் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. இதுவல்லாமல் சாராயக் கடைகள் வேறு நிறைய இருக்கின்றன. போதாததற்கு வேறு என்னென்னவோ எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். பிரெஞ்சு பாலிஷ் என்று எதெதற்கோ லைசென்ஸ் தருகிறார்கள். இதனால் ஊரெல்லாம் அமாக்களமாய் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பெல்லாம் மதுவிலக்குக் கமிட்டி என்று ஒன்று வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் அவர்கள் கூடுவார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் வருவார்கள். போலீஸ்காரர்களும் வருவார்கள். அந்த வட்டாரத்தில் முக்கியமானவர்கள், தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் வருவார்கள். அந்தக் கமிட்டி கூடி நிலைமையை ஆராயும். எங்காவது சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள், கள் இறக்குகிறார்கள் என்றால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்வார்கள். அரசாங்கம் மீண்டும் அந்த மதுவிலக்குக் கமிட்டியைப் போடவேண்டும். இப்போது இவர்களை யெல்லாம் பிடிப்பதற்கு "மொபைல் பார்ட்டி" வருகிறது என்றால், இங்கே இருக்கிற போலீஸ்காரர்களே கள் இறக்குவோருக்கு சைக்கிளில் வந்து உடனடியாகத் தகவல் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இப்படி ஊருக்கு ஊர் குடித்துவிட்டு ஆடுவது சரியா என்று அரசாங்கம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மீண்டும் மதுவிலக்குக் கமிட்டியைப் போட்டு, நிலைமையைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நன்செய் நிலங்களுக்கும் வரியிலிருந்து விலக்களிக்கவேண்டும் என்று முன்பிருந்த அரசாங்கம்கூட சிபாரிசு செய்தார்கள். காலம் சென்ற முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள்கூட இந்த ஆண்டு பொருளாதார நிலை சரியில்லை; ஆகவே இந்த ஆண்டு புன்செய் நிலங்களுக்கு மட்டும் வரியிலக்குக் கொடுக்கிறோம்; அடுத்த ஆண்டிலிருந்து நன்செய் நிலத்திற்கும் வரியிலிருந்து விலக்குக் கொடுப்போம் என்று உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். 2 ஆண்டுகளாகப் பார்க்கிறேன் நன்செய்க்கு வரி நீக்குவார்கள் என்று. ஆனால் இன்றுவரை வரி நீக்கப்படவில்லை. நான் ஏன் நன்செய்க்கும் வரி நீக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்கிறேன் என்றால், இந்த வரி மட்டுமல்லாமல் இன்றைய தினம் எல்லா வரிகளும் விவசாயிகள் தலையில் தான் விழுந்துகொண்டிருக்கின்றன. நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு முனிசிபாலிட்டி வரியும், சேல்ஸ் டாக்ஸும் தான் இருக்கின்றன. கிராமத்தில் பார்த்தால், பொழுது விடிந்து பொழுதுபோனால், வரி கட்டவே சரியாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து வரி, பஞ்சாயத்து யூனியன் வரி, செஸ், பூவாசு, நில வரி என்று வரிக்குமேல் வரியாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மேல்தான் "சேல்ஸ் டாக்ஸ்". இதையும் விவசாயிகளிடமிருந்துதான் வாங்கிக்கொடுக்கிறார்கள். திரு. ராஜாஜி அவர்கள் வந்த பிறகுதான் இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் வந்தது. அதற்கு முன்னால் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் எல்லா வரியுமே விவசாயிகளிடமிருந்துதான் வசூலிக்கப்பட்டது. எனவே இந்த ஆண்டு இல்லை என்றாலும்கூட, அடுத்த ஆண்டிலிருந்தாவது இந்த நன்செய்க்கான நிலவரியை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பக்கம் இருக்கிற விவசாயிகள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

[3rd April 1970]

1966ல் திண்டிவனம் செஞ்சி தாலுக்காவில் வெள்ளம் புயல் காரணமாக பயிர் இல்லாமல் போய்விட்டது. 1968ல் அரைச் சாவியாகி விட்டது. 1969ல் சுத்தமாகவே சாவியாகப் போய்விட்டது. இதற்காக அந்த வருஷங்களில் எல்லாம் வரி வசூலைத் தள்ளி வைத்திருந்தார்கள். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், 'அதை மல்லாக்கொட்டை' ஜில்லா என்று சொல்வார்கள். இந்த வருஷம் மணிலா விதைக்குக்கூடக் கிடைக்கவில்லை. அடுத்த ஆண்டு மணிலா போட விதையே கிடையாது. அந்த அளவுக்கு செஞ்சி, திண்டிவனம் தாலுக்காவில் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இந்த ஆண்டு கடன் வசூல், வரி வசூல் எல்லாவற்றையும் ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதே போல் எங்கள் மாவட்டத்திலும் கடன் வசூலை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது எங்கள் பகுதியில் 3 வருஷத் தீர்வையையும் சேர்த்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். கொஞ்சம் வசூல் செய்துவிட்டார்கள். இருந்தாலும், விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மணிலா நன்றாக விளைந்திருந்தால், வாய்தா ஒத்தி கேட்கமாட்டோம். தொடர்ந்து 3 வருஷமாக விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், பழைய கடன் பாக்கி வசூல்களை எல்லாம் ஒன்றாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் சிரமம் ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் கடன்களை இந்த ஆண்டு 50 சதவீதமும் அடுத்த ஆண்டு 50 சதவீதமும் கொடுக்கலாம் என்றவது சர்க்கார் உத்தரவிடவேண்டும். குறைந்தபட்சம் செஞ்சி, திண்டிவனம் ஆகிய இந்த இரு தாலுக்காக்களிலாவது இப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

5-50
p.m.

* Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Deputy Chairman, Sir, on the Policy Note on District Administration now placed before the House, I would like to make a few observations.

I find from the note given by the Department that the Central Government gave us to the tune of 14 to 15 crores of rupees, and still it has not been decided whether it would be treated as grant or as loan. In view of the grant received for the very bad drought conditions, it should be possible for the State Government, especially when now cordial relations prevail between the State and the Central Governments, to get it as grant and not as loan. I am sure the Hon. the Minister for Revenue, and the Chief Minister will use their good offices and see that the entire amount is treated as grant as early as possible. At the same time, I must pay my encomiums to the Officers in several Departments, who were able to push through this drought work as expeditiously as possible and give relief to the unemployed and the poor people.

It is mentioned on page 3, Sir, that with a view to increasing the agricultural production, the Tamil Nadu Land Ceiling Act is to be introduced. I entirely differ on this point, Sir. I wish to say that by the introduction and implementation of this Act, production will go down, and not increase, as the Government think. If they wait and see, they will know how production will go down. There may not be even paddy for procurement. Now agriculture has become uneconomic in view of the increase in the cost of production. If this Land Ceiling Act is given effect to, we will find ultimately that production goes down considerably. Now I request the Hon. the Minister for Revenue to

[3rd April 1970] [Thiru V. K. Ramaswami Mudaliar]

constitute a Committee to go into the whole question. The Government have already decided to bring the ceiling down to 15 acres. But it should be possible for the Government to constitute an Expert Committee to go into the matter and also give some time to the owners of the lands to dispose of their surplus lands, as they please.

(The Hon. Thiru K. A. Mathialagan rose)

The Hon. Minister can answer my question at the end. By giving such option to the landowners, the Government can also save what it will have to pay by way of compensation. The Government will have to pay a huge amount by way of compensation and a large staff will have to be employed by them for the distribution of lands. The Government will have to incur a huge expenditure on employing additional staff for this purpose. Even according to the previous Act, the lands so far distributed to the landless are few, and for distributing even these lands, the Government machinery took several years. After all, many families will be completely wiped out by the introduction of this Act. So far as agricultural families are concerned, they have incurred heavy debts. Even when the previous Act was introduced, the then Chief Minister, Thiru Kamaraj gave serious thought to it and gave some time to the landowners to adjust themselves and distribute their lands. Some of them disposed of their lands and made some money. Similarly, if time is given to the landowners to dispose of their lands, it will enable them to repay their debts. Even though the Ministers have made it a point to implement the proposal, I hope the Government will give serious thought to my suggestion. I do not know whether the Bill will be referred to a Select Committee and it will be known after a few days. That is my submission so far as land ceiling is concerned.

With regard to abolition of the Board of Revenue, Sir, I am one of those who felt that it should be abolished and that Divisional Commissioners should be appointed in different areas, as it is done in Madhya Pradesh, Uttar Pradesh and other States, and it should be effectively done. Of course, it is mentioned here that no difficulty will be caused to the people while implementing this scheme. I feel, Sir, that no hardship will be caused to the people. There should not be any delay in implementing this scheme. But they should take into consideration the practical difficulties in implementing this scheme. We would like to know whether they have taken into consideration all the practical difficulties and whether they have sent any Officer to other States to assess the actual working of the system of Divisional Commissioners in different areas. I find, Sir, that so far nobody has been appointed First Member of the Board by the Government. The Board of Revenue is now functioning without the First Member. I do not know when the Government are actually going to give effect to this proposal of abolition of the Board.

[Thiru V. K. Ramaswami Mudaliar] [3rd April 1970]

With regard to the abolition of 'Jamabandi' system, I am one of those who have been against this proposal. When I was a Member of the Assembly, I put up a fight that Jamabandi should be there, because it was only during Jamabandi that the people were able to come into contact with the R. D. Os. and the Collectors. Jamabandi gives an opportunity to the people in the villages to ventilate their grievances to Collectors in person and it also enables the P. As. to Collectors, Collectors and R. D. Os. to take action against the local officials for the delays caused by them. In this connection, I would like to suggest that one Deputy Collector may be appointed to clear off all the arrears and also to see to the quick disposal of papers. I do not know how far such a scheme will be successful. However, I request the Government to consider this aspect in all seriousness.

With regard to the fixing up of value for the properties in the Sub-Registrar's Office, I find that arbitrary fixation has been made. For example, certain lands in my district which will not fetch even Rs. 200 have been classified as I Class lands and their price has been fixed at Rs. 1,000/- or so. So also with regard to wet lands, lands which will not fetch even Rs. 700/- have been valued at Rs. 5,000/- or Rs. 7,000/-. Some of the pattadars have brought this to the notice of the Collector asking for clarification. The Collector issued favourable orders in favour of the pattadars, who are able to prove the worth of the land. When the Land Ceiling Act is implemented, the Government will have to pay compensation according to the market value of the land now fixed by the Sub-Registrar. This is so far as the other side of the question is concerned. This should also be taken into consideration by the Government.

Sir, Thiru Ponnappa Naidu was talking about illicit tapping of toddy. I fully agree with him. It has now become a pucca cottage industry. People are now openly distilling arrack and tapping toddy. All these things are happening in every village. I have repeatedly been writing to the District Collector and the District Superintendent of Police. There is no sufficient staff to enforce prohibition strictly. This should also be looked into by the Government.

Sir, I am glad to know that there is a proposal to appoint a Pay Commission to go into the question of pay of Village Officers and also to note that the Government are seriously thinking of paying T. A. and other allowances to the Village Officers. I welcome this proposal.

Lastly, I have already mentioned Sir, about the disposal of papers in the R. D. O's Office, and the Tahsildar's Office. A Gazetted Officer should be appointed to go into the details of working of the Revenue Department at all District levels, that is, from the Revenue Inspector's level to the highest level.

That is all my submission, Sir.

Thank you.

[3rd April 1970]

திரு சி. வி. ராஜமோகன்: தலைவரவர்களே, இந்த மாவட்ட நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் பேரிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதன் மீது உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது, ஏறக்குறைய நல்ல அருமையான கருத்துக்களைக் கூட நான் கேட்டேன். நிலம்ற்றவர்களுக்கு "அசைன்மெண்ட்" தருகிறார்களே, அது விஷயத்தில் தாராளமாகவும், ஏராளமாகவும் ஆட்சியாளர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்திலே அதிலே ஒரு குறை, இரண்டு குறை இருக்கத்தான் செய்கிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்குத் தான் அசைன்மெண்ட்: எனவே, அதைத் தரும்பொழுது, நமக்கு என்று ஒரு கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் தரவேண்டுமா, அல்லது நிலம் இருப்பவர்களுக்கு அசைன்மெண்ட் தர வேண்டுமா என்பது பிரச்சனை. நிலம் இல்லாதவர்களுக்குத் தருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், தருகிறவர்கள், நிலம் இருப்பவர்களுக்கும் தருகிறார்கள். அது எந்தச் செல்வாக்கைப் பொறுத்தது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

இரண்டாவதாக, நாம் எவ்வளவு புரட்சிகரமான திட்டத்தை விவசாயத்திலே வைத்திருக்கிறோம். 'பசுமைப் புரட்சிக்காக ஏறக்குறைய ரூ. 70 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம், மிக வேகமாகவும், துரிதமாகவும் ஆட்சியாளர்கள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். செய்யும் பொழுது ஒன்றிரண்டு முட்டுக்கட்டைகள் இருக்கின்றன. அதிலே இருக்கிற ஒரு முட்டுக்கட்டையைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அந்த மக்கள் விவசாயத்திற்குக் கிணற்றுக்குப் பம்ப்செட்டு போடவேண்டும் என்று எண்ணினால், அதற்காக அவர்கள் அலைகிற அலைச்சல், கஷ்டம் இவைகளைப் பார்க்கும்பொழுது, பரிதாபமாகத்தான் இருக்கிறது. "பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்" என்று அலைகிறார்கள். அந்தப் "பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்" பெறுவதற்கு 6 மாதம் ஆகிறது. அவர்கள் தாலுக்கா ஆபிசுக்கும், கலெக்டர் ஆபிசுக்கும் அலைந்ததற்குப் பிறகாவது சீக்கிரத்தில் அந்தச் சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை; காலம் கடந்து தான் அது கிடைக்கிறது. "பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்" என்று சொல்லுகிறார்களே இவ்வளவு பணம் நல்ல திட்டங்களுக்காகச் செலவு செய்ததற்குப் பிறகு அது தேவைதானா என்று பார்க்க வேண்டும். அதிலே என்ன "Technical objection"—இருக்கிறதோ, எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரு காலத்திலே அதாவது பாலாற்றிலே வெள்ளம் போகும்பொழுது, அது தேவை என்றார்கள். இப்பொழுதோ பாலாற்றிலே வெள்ளம் நின்றுபோய் விட்டது. அதற்கு அடியிலே நீர் ஊற்றே இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது, அப்படிப்பட்ட ஒரு "சர்ட்டிபிகேட்" வேண்டும் என்று வைத்திருப்பது முறை அல்ல. இதிலே எதற்காக மக்கள் வீணாகக் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்களோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. எனவே, தயவு கூர்ந்து இந்தப் "பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்" இனிமேல் தேவையற்றது என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டும். பாலாற்றின் அடியிலே "நீர் ஊற்று" இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைக் கூட இதுவரை ஆட்சியாளர்கள் "Examine" பண்ணி பரிசோதித்தது இல்லை. ஆகவே, மக்கள் அலையும் அலைச்சலைத் தவிர்ப்பதற்காக, இந்தப் "பாலாறு சர்ட்டிபிகேட்" முறையை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே மாதிரித்தான் "அசைன்மெண்டு" கொடுப்பதும், ஏழைகளுக்குத் தருகிறார்கள் என்றால், அந்த ஏழை வாங்கி அதை என்ன செய்வான்? அவனுக்குத் தான் பணம் இல்லையே. எனவே, இதை வைத்துப் பார்த்தால் அரசாங்கம் "அசைன்மெண்டிலே" அனுஷ்டிக்கும் பாலிசி நல்ல பாலிசி தான். பணக்காரர்களுக்கு அசைன்மெண்டு தருவதும், ஏழைகளுக்குத் தருவதும் நல்லதுதான். ஆனால், அப்படித் தருகிற முறையிலே கணக்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும், கொடுக்கிற நிலங்களிலேயும் நல்ல நிலங்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் நம்புகிறீர்களோ

[திரு சி. வி. ராஜகோபால்]

[3rd April 1970]

என்னவோ, சென்னைக்குப் பக்கத்திலே உள்ள பட்டாபிராம் பக்கத்திலே ஒரு டிரஸ்ட்டுக்கு 23 ஏக்கரா அசைன்மெண்ட் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த டிரஸ்ட்டின் பெயர் கூட, “கண்ணகி ஜெயின் டிரஸ்ட்” என்று எண்ணுகிறேன். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு ஏக்கராவின் மதிப்பு 75,000 ரூபாயாம்; செங்கற்பட்டு கலெக்டர் அவர்களே சொல்லுகிறார். ஆனால், அந்த டிரஸ்ட்டுக்குப் பல கோடி ரூபாய்க்குச் சொத்து இருக்கிறதாம். அந்த டிரஸ்ட்டுக்கு வாடகை மாத்திரம் 50,000 ரூபாய் வருகிறதாம். அப்படி 50,000 ரூபாய் வாடகையாகப் பெறக்கூடிய அந்த டிரஸ்ட்டுக்கு 23 ஏக்கராக்கள் அசைன்மெண்ட் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, கணக்குப் பார்த்தால், 75 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமான நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அந்த டிரஸ்ட்டுக்கு. நம்முடைய மாநில அரசு பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், பணமில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நாம் பணம் கேட்கிறோம். ஆனால், இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யும் பொழுது, பணமெல்லாம் ஒரு சிலரிடம் போகிறது. அப்படி ஒரு சிலரிடம் போவது தனக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொண்டால் பரவாயில்லை. அதே போன்று காஞ்சிபுரத்திற்குப் பக்கத்திலே ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரிலே இருக்கும் நிலம் விலை உயர்ந்த நிலம். அதை மக்களுக்கு அசைன்மெண்ட் செய்து தருகிறார்கள். பணக்காரர்களுக்கும் தருகிறார்கள். அப்படிப் பணக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கும்பொழுது, அந்தப் பணக்காரர்களிடமிருந்து அந்த நிலத்திற்குக் கொஞ்சம் பணம் வாங்கலாமே. அதைச் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும் இந்த ஆட்சியினர். தருகிற அசைன்மெண்ட் பணக்காரர்களுக்கு என்றால், ஓரளவுக்குப் பணம் அவர்கள் கட்ட வேண்டும். ஒரு ஏக்கராவின் மதிப்பு 5,000 ரூபாய், 10,000 ரூபாய் என்றால், ஒரு ஏக்கராவுக்கு 2,000 ரூபாய், என்று அரசாங்கமே கேட்டு வாங்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. எனவே, இப்படிப் பட்ட சில சிக்கலான விஷயங்கள் இருக்கும்பொழுது, நம்முடைய ஆட்சியாளர்கள் அந்தச் சிக்கலை ஒழிக்க எல்லா வித முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிட்டத்தட்ட 84,000 பேருக்கு 2 செண்ட்டு, 3 செண்ட்டு என்று வீட்டு மனைகள் ஒதுக்குகிறார்கள்; அதை நான் பாராட்டத்தான் வேண்டும். போன வருஷம் 24,000 பேருக்குக் கொடுத்தார்கள்; இந்த வருஷம் 84,000 பேருக்குக் கொடுத்து, மடமடவென்று படிக்கட்டுகள் ஏறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது, எனவே பாராட்டுகிறேன்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்து கிராம ஜனங்களைப் “பாலாற்று சர்ட்டிபிகேட்” கேட்டு தொந்தரவு பண்ணுவதை நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் [குன்றக்குடி அடிகளார்]: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, எனக்கு முன்னர் பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், குடியிருப்பு மனைத் தொடர்பான சிக்கல் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிறது. ஏழைகள் கிராம வீடு வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் வீடு கட்ட முயற்சி எடுக்கும் பொழுது, சொந்தத்திலே மனை இருக்கிறதா என்ற கேள்வி எழுகிறது. எனவே, அரசு திட்டமிட்டு, உச்ச வரம்பு மூலம் நிலங்களை எடுக்கும்பொழுது, குடியிருப்பு மனைக்கு என்று ஒரு தனிச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் இந்தச் சிக்கல்களைத் தீர்த்துவிடுவது இந்த அரசினுடைய அவசரமான கடமையாகும் என்று கூறி இதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமூகக் கல்வியாளர்க்கு வேலை இல்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். கிராமத்திலே அரசினுடைய திட்டங்கள்

3rd April 1970] [திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்]

ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிவு இன்னும் போதுமான அளவுக்கு மக்களிடையே வரவில்லை. ஆனாலும், அந்தப் பணியாளர்கள் அவசியமில்லை என்று கருத முடியாது. அவர்களை அந்தப் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்யத் தூண்டவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அந்த வேலை நடைபெற்று, அரசு எதற்காக இயங்குகிறது, அதனுடைய திட்டங்கள் என்ன என்பதைக் கிராம மக்கள் புரிந்துகொண்டால் தான், அவர்கள் எல்லாம் அரசின் திட்டத்திற்கு ஒத்துழைப்பார்கள். “சமூகக் கல்வி பணியாளர்” இந்த வேலைகளைச் செய்யத் தான் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். எனவே, அவருக்கு வேலையில்லை என்று கருதி, அதை எடுத்துவிடக் கூடாது என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அதிகாரங்கள் முழுவதும் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு வர வேண்டும் என்ற விருப்பத்தைப் பல உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஒரு முழு நேர அலுவலர் இல்லாத குறையை இந்த அரசு உணர வேண்டும். ஒரு அரசினுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றவோ, அரசினுடைய சட்ட திட்டங்களை உணர்ந்து அதன் அடிப்படையிலே செயல்படவோ, விவரம் அறிந்த “பொறுப்பாளர்” தேவைப்படுகிறார். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஊழியரை 30 ரூபாய் சம்பளத்திலே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற விதி இருந்தாலும் கூட, அந்தக் குறைந்த சம்பளத்திற்கு யார் வருவார்கள்? எனவே, இந்தக் “கிராமத் திருப்பணியாளரை” (கிராம சேவக்) செயலாளராக நியமிக்க முடியுமா என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைக் கூறி, எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு எம். எத்திராஜுலு: கனம் உதவித் தலைவரவர்களே, இந்த ஜில்லா நிர்வாகக் கொள்கைமீது சில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடந்தால்தான் அரசாங்கமும் நல்லமுறையில் நடக்க முடியும். ஜில்லா நிர்வாகம் சீர்குலைந்து நடக்குமானால், அரசும் அந்த வழியிலே நடந்து, அதற்காக அவர்களை ஆதரிக்கிற வகையிலே கொஞ்சம் அரசுக்கும் கெட்ட பெயர் கூட வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை ஆட்சியாளர்கள் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல முன்வருகிறேன். எங்களுடைய ஜில்லாவிலே தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, 3 வருஷத்திற்குள்ளே குறைந்தது 3 கலெக்டர்களை மாற்றி 4வது கலெக்டர் இப்போது நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இப்படி 3 வருஷத்திற்கு இருக்க வேண்டிய கலெக்டரை வருஷத்திற்கு ஒருவராக மாற்றிக்கொண்டிருந்தால், அந்த ஜில்லாவின் நிர்வாகம் எப்படி நன்றாக, ஒழுங்காக, நீதியாக, நேர்மையாக நடைபெறும் என்பது புரியவில்லை. ஒவ்வொரு கலெக்டரும் என்ன நினைக்கிறார்? இந்த ஜில்லா துரதிருஷ்டம் உள்ள ஜில்லா; இங்கு யார் வந்தாலும் நிலைப்பதில்லை; ஆகவே, சீக்கிரம் இதை விட்டு வெளியேறவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனே அங்கு வருகிறார்கள். அவர்களைப் பயப்படாமல் வேலை செய்யுங்கள் என்று நாங்கள் சொன்னாலும், ஒன்றும் நடப்பதில்லை. ஏன் பயப்படுகிறார்கள் என்று கேட்டால் அரசாங்கத்தின் தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கத் தலையீடு அதிகமாக இருப்பதை நான் குறைகூறவில்லை.

திரு சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவரவர்களே, அரசாங்கத் தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறதென்னும்போது, அரசாங்கம் கலெக்டர் வேலையில் தலையிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். பொதுஜனங்கள் தலையிட்டால் சொல்லமுடியும். அரசாங்கம் தலையிட்டுத்தானேயாக வேண்டும்.

[3rd April 1970]

திரு எம். எத்திராஜுலு : நான் ஏதோ குற்றம் கூறவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. 3 வருஷத்திற்குள்ளே எங்களுடைய ஜில்லாவில் 3 கலெக்டர்கள் மாறி 4வது கலெக்டர் வந்திருக்கிறார். இதை நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் இருக்கமுடியாது. அரசுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவில்லை என்றே அல்லது அவர்கள் பேச்சைக் கேட்கவில்லை யென்ற காரணமோ என்னவோ, அப்படி இல்லாமல்கூட இருக்கலாம். இருந்தாலும் நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், ஒரு ஜில்லா நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெறவேண்டுமானால், அப்படி நடைபெறவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகின்ற நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஜில்லாவின் தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்று நடத்தும் அதிகாரிகளை அடிக்கடி மாற்றக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலிருந்து வந்ததும் உடனே டெபுடி கலெக்டர் பதவி கொடுத்துவிட்டு, பிறகு 6 மாதம் வேலை செய்தவுடன் தூக்கி வந்து ஜில்லா நிர்வாகத்தில் கலெக்டராகப் போட்டுவிடுகிறார்கள். இப்படிக்குறைந்த வயதுடைய இளைஞர்களைப் போடுவதன் பயன் என்னுகிறதென்றால், நிர்வாகம் சரியாக நடைபெற வில்லை. அவர்கள் பல வேலைகளைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிற காரணத்தினால், அவர்கள் செயல்பட முடியவில்லை. ஒரு 3 வருஷம் 4 வருஷம் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு பல்வேறு ஜில்லாக்களிலே வேலைகள் செய்தபிறகு, புரமோஷன் கொடுத்து கலெக்டராகப் போடுவதாலே, கொஞ்சம் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெறும். அனுபவம் வாய்ந்தவர்களையெல்லாம் கொண்டுவந்து கோட்டையிலே அடைத்து வைத்திருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. வயது அதிகமான, 35 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனுபவம் வாய்ந்தவர்களை, ஜில்லா நிர்வாகம் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டுவந்து ஜில்லா நிர்வாகத்தில் போட்டால், ஜில்லா நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெறும். வயது குறைந்தவர்களை, இளைஞர்களையெல்லாம் திடீரென்று தூக்கி நிர்வாகத்தில் போடக் கூடாது. அதனால் சரிவர ஜில்லா நிர்வாகம் நடைபெறவில்லையென்பதை அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் கூடுகிறது, இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை. சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் போகிறார்கள். வெளியிலிருந்து வரும் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்குப் போக்குவரத்துப்படி உண்டு. உள்ளூர் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு ஏன் படி கொடுப்பது நடையாது? அதிலே நாங்கள் கொண்டு செல்கிற தீர்மானங்களெல்லாம், நாங்களே கமிட்டியில் தீர்மானித்து முடிவுசெய்து சர்க்காருக்கு அனுப்புவதெல்லாம் ஒன்றும் அங்கீகரிக்கப்படாது, பணம் இல்லையென்று தூக்கியெறியப்படுகின்றன. அதுவும் பல மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் பதில்வரும். அந்த பதிலை எங்களுக்குத் திருப்பி கலெக்டர் மூலமாக ஜில்லா கவுன்சிலில் தெரிவிப்பதற்குக் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்படி நாங்கள் சொல்கிற கோரிக்கைகள் எந்த ஆளவிலும் சர்க்காரிடே நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், ஜில்லா டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் கூட்டத்திற்குக் கலெக்டரைத் தலைவராகப் போட்டிருப்பதுதான் பெருந்தவறுகத் தெரிகிறது. அங்கத்தினர்களால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களை அரசு கவனத்தில் எடுத்து நடவடிக்கை எடுத்ததா என்று தட்டிக்கேட்பதற்கு அவருக்குத் தைரியமும், உரிமையும் இல்லை. ஆகையால் சர்க்கார் அதிகாரியான கலெக்டரை நீக்கிவிட்டு, உத்தியோகப் பற்றற்ற “நான்-அபிஷியல்” ஒருவரைக் கவுன்சில் தலைவராக நியமித்தால், அவர் உடனடியாகத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, சர்க்காருக்கு அனுப்பிவிட்டு, இங்கே வந்து அமைச்சர்களைச் சந்தித்துக் கேட்கவும், அதிகாரிகளைக் கண்டு கேட்டு இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றும்படியான வேலையைச் செய்து முடிப்பதற்கும் தைரியம் இருக்கும். ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலிருந்த பெருமையிக்க அங்கத்தினர் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் சட்டம் இயற்றும்போதே சொன்னார்கள். லட்சுமணக்கான பொதுமக்களால்

3rd April 1970]

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் கலெக்டரைத் தலைவராக வைத்துச் செயல்படுவது எங்ஙனம் பொருந்தும் என்று அப்போதே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஜில்லா கவுன்சிலில் நிறைவேற்றப்பட்டு அனுப்பப்படுகிற தீர்மானங்களை நல்ல முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு, கலெக்டர் தலைவராக இல்லாது, பஞ்சாயத்துத் தலைவர் களிலே ஒருவரைத் தேர்ந்து எடுத்துப்போட்டு நடத்துவது நல்லது எனக் கருதுகிறேன். இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செக்ரடேரியட்டிலே சிவப்பு நாடா என்பது இங்கேதான் அதிகம். இப்போது மட்டும் இந்தக் குறை இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மட்டும் துரிதமாக நடந்துவிட்டதாகச் சொல்ல வில்லை. சட்டசபை மெம்பர்கள் எழுதியுள்ள லெட்டர்களுக்குக்கூட உங்களுடைய லெட்டர் வந்தது என்று சில சமயங்களில்தான் பதில் எழுதுகிறார்கள். அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுத்தார்களா, இல்லையா என்றும் தெரிந்துகொள்ள 3 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்கு என்னிடம் போதுமான ஆதாரம் இருக்கிறது. கொண்டுவந்து காட்டுகிறேன். இப்படித் தலைமைச் செயலகத்தில் இருக்கக்கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் செக்ரடேரியட்டைச் சுற்றிப் பார்க்கவேண்டும். திடீரென்று போகவேண்டும். ஏதோ செக்ரடேரியட்டின்மேல் குறைகூறுவதாக நினைக்கவேண்டாம். போனால்தான் “அலெர்ட்” ஆக இருப்பார்கள். அமைச்சர்கள் புருந்துவிடுகிறார்கள் என்ற பயம் இருக்கும். வேலை சரிவர நடக்கும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஸ்டாம்பு ஆக்டை நாம் கொண்டுவந்து, ஏழை மக்களை அதிகக் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் இது இப்போது ஏழைகளை ரொம்பவும் பாதிக்கிறது. 1967இல் திருத்தியமைக்கப்பட்ட சட்டம் இது. நிலங்களெல்லாம் இந்த விலைக்குப் போகும் என்று நிலத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு தரம்பிரித்து சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸிற்கு அனுப்பியிருந்தால், ஏழைகள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். ஏழை விவசாயிகள் 500 ரூபாய்க்கு நிலம் வாங்கி 9½ ரூபாய் ஸ்டாம்பு வாங்கி எழுதிக்கொண்டு ரிஜிஸ்டர் செய்ய சப்-ரிஜிஸ்டிரார் அவர்களிடம் கொண்டுபோனால், அவர் “இந்த நிலம் விலை இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று தெரிகிறது. ஆகவே நான் ராஜிஸ்டர் செய்ய முடியாது,” என்று சொல்லித் திருப்பிவிடுகிறார். அவர் என்ன செய்யவேண்டும்? அந்தக் கிராமத்தில் நிலத்தின் விலை என்ன, பக்கத்தில் என்ன விலைக்கு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்த விலைக்குத்தானே இவரும் வாங்கியிருப்பார் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அவர் சிந்திப்பதில்லை. ஏதோ அவர்கள் இஷ்டப்படி சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸில் சொல்லி ஏழைமக்களைச் சொல்லொனது துயரத்திற்குள்ளாக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு பழமொழியுண்டு, மனையக்காரனுக்கு வாய்ச்சொல், தலையாறிக்குத் தலைச்சுமை என்று. அதுபோல் இருக்கிறது. இது யாருடைய தவறு? சட்டம் கொண்டுவரும்போது, ஆங்காங்குள்ள நிலத்தின் தரம்பிரித்து விலையையும் நிர்ணயித்து அனுப்பியிருந்தால், இந்த நிலை ஏற்படாது. கஷ்டப்படுகிறவர்கள் சர்க்காரா? ஏழை மக்களா? ஆகவே இப்பொழுதுதான் அங்கே நிலம் என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்பதை நிர்ணயிக்க ஒரு ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால் இரண்டு வருஷம் விடுபட்டதன் காரணமாக, மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இதிலே அதிகமாகக் கஷ்டப்படுபவர்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஏழைகள் என்பதைமட்டும் மீண்டும், மீண்டும் அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல் கிறார்கள், “ஏழைகளுக்கு நாங்கள் நிலம் கொடுத்திருக்கிறோம், வீட்டு மனை வழங்கியிருக்கிறோம்” என்று. நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இரண்டு லட்சம் ஏக்கரா நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

[3rd April 1970]

உள்ளபடியே அவர்களிடம் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்காக, உழைக்கக்கூடிய சலவைத் தொழிலாளர்கள் என்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்களே, அவர்களுக்கு இதுவரை நிலம் கொடுக்கப்பட்டதாக நிரூபிக்க முடியுமா? சலவைத் தொழிலாளர்களும் சுவரத் தொழிலாளர்களும் மக்களுக்காகவே தொழில் செய்கிறார்கள். ஊருக்கு ஒரு குடி என்று இருப்பவர்கள். அவர்கள் அதிகம் கேட்டால், ஊரை விட்டே விரட்டி விடுகின்ற நிலை இன்றும் கிராமத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இதை நீங்கள் செய்தால் ரொம்பப் புண்ணியம். இவர்கள் மக்களுக்காக நாள்தோறும் காலை முதல் மாலை வரை உழைக்கக் கூடியவர்கள். மாதத்திற்கு 20 நாளோ வருஷத்திற்கு ஒரு தரமோ உழைக்கக் கூடியவர்கள் அல்ல. ஒரு மனிதன் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை உழைக்கக்கூடிய தொழிலாளியார் என்றால், இவர்களைத் தவிர வேறு ஒரு சமுதாயத்தைப் பார்க்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குக் கிராமங்களிலே குடியிருக்க வீடு கிடையாது. குடியிருப்பது ஒலை வீடு. அதிலேயும் பொது மக்களின் துணிகளை எடுத்துக் கொண்டு ஆற்றங்கரைக்குத் துவைக்கப் போய் விட்டால், அவர்களுடைய வீட்டைக் காலால் உந்தித் தள்ளிவிட்டு கதவைத் திறந்து துணிகளை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடலாம். இந்தக் காலத்திலே திருட்டு அதிகமாக இருப்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. அது மட்டிலுமல்ல. தீ விபத்தில் சென்னையிலே எத்தனையோ வீடுகள் தீப்பற்றி அடிக்கடி எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. சலவைத் தொழிலாளர்கள் வீடுகள் பற்றி எரியாமல் அதிலிருக்கும் பொது மக்கள் சலவைக்குக் கொடுத்த துணிகள் தீ விபத்தில் நாசமாகாமல் அரசு திட்டம் தீட்டி தீப்பிடிக்காத வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால்தான், சென்னையில் குடிசை வீட்டில் வாழும் சலவைத் தொழிலாளர்கள் வாழ முடியும். அப்படிச் செய்வதற்குப் பணம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிற தென்றால், மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், கடனுதவியாவது செய்து, அதை 20 வருஷ காலத்திலே திருப்பிக் கொடுக்கவாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இப்பொழுது தமிழகம் பூராவும் ஏராளமான தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கிடையாது. சலவையாளர்கள் மாடமானிகை, கூட கோபுரம் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. அவர்களுக்குக் குடியிருக்க மனைக்கட்டு வாங்கிக் கொடுக்க, அவர்கள் வசிக்க தீப்பிடிக்காத வீடுகள் கட்டித்தர ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து அதை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று நிதியமைச்சர் அவர்களை மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நீங்கள் செய்து தருவீர்கள் என்ற நம்பிக்கைகூட எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே இது சம்பந்தமாக நீங்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குக் கொடுத்த வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகக் கொள்கை சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜில்லாக்கள் பெரிதாக இருக்கின்றன. மத்திய அரசு நிர்வாகச் சீர்திருத்தத்திற்கு ஒரு குழுவை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நியமித்தது. அந்தக் குழு மாநில அரசுகளை நிர்வாகச் சீரமைப்பு பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்களைக் கேட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டு அரசையும் கேட்டு, அதற்கென ஒரு சிறிய குழுவை அரசு நியமித்து, மாநில அளவில் அரசாங்க அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள், சில உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து அறிக்கை ஒன்றை அனுப்பினார்கள். அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அது என்னவாயினும், ஜில்லாக்கள் பெரியதாக இருக்கின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் உணர்ந்திருக்கின்றோம். முன்போல் இல்லை. அதிகமான பணிகள்

3rd April 1970]

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பல்வேறு பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டிய பொறுப்புகள் இன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பொறுப்புகள் அதிகமாகி, பிரச்சினைகள் மிக அதிகமாகிவிட்டன. அவற்றைக் கச்சிதமாகத் தீர்த்துவைப்பதற்கான அளவுக்கு, நிர்வாக அமைப்புகளும் எல்லைகளும் இருந்தால்தான், அப்பொறுப்புகளை நல்ல முறையிலே நிறைவேற்ற முடியும். இப்பொழுது தாலுக்காக்களை உப தாலுக்காக்கள் என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒரு சில இடங்களிலே தாலுக்காக்களைத் தாலுகா என்ற அளவிலே பிரித்திருக்கிறார்கள். தாலுக்காக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மாநிலம் முழுதும் இந்த உபதாலுக்காக்கள் என்பது அவசியமா? எல்லா தாலுகாக்களும் ஒரே தரம் உடையனவாக, போதிய அதிகாரம் பெற்றவையாக, ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் தாசில்தாரோ வேறு அதிகாரியோ தம்முடைய சிபாரிசை அல்லது கோரிக்கையை மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பும்போது, இடையிலே அதிகப் படிிகள் இல்லாமல் சீக்கிரமாக மாவட்ட ஆட்சியாளர்க்குப் போய்ச் சேரும் படியான நிலையிலே அந்தத் தாலுகாப் பிரிவினைகளைச் செய்யவேண்டும். அதே போன்று கிட்டத்தட்ட 10 அல்லது 12 லட்சம் ஜனத்தொகைக்கு அதிகம் இல்லாத அளவிலே ஜில்லாக்கள் அமைய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பிரச்சினைகளைக் காலாகாலத்தில் கவனித்து நல்ல படியாகத் தீர்க்க முடியும். அந்த ஜில்லாவில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு அந்த எல்லையில் உள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான பரிச்சயத்திற்கும், பொது மக்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கும் அது அனுகூலமாக இருக்கும். ஆகையினாலே நிர்வாகத்திற்கு அனுகூலமான வகையிலே ஜில்லாக்களைச் சிறிய ஜில்லாக்களாகப் பிரிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும்.

ஜில்லாத் தலைநகரை எங்கே வைக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினைகளை யெல்லாம், அந்த ஜில்லாக்களை எவ்வாறு பிரிப்பது என்ற நிலைமை ஏற்படும்போது, பார்த்துக் கொள்வது சரியாக இருக்கும். அதற்காக நாம் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டாம். பிரச்சினைகள் எல்லாம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றன. அந்த நிலையில் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம், பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒத்திப் போட்டுக்கொண்டே போவோமானால், இது தீர்க்க முடியாத பிரச்சினையாக அமைந்துவிடக் கூடும். இப்பொழுதே ஜில்லாக்களை நிர்வாகத்திற்கு அதிகச் சவுகரியமாகப் பிரித்துவிட்டால்தான் நல்லது. இல்லாவிட்டால் பிரச்சினைகள் அதிகமாகப் போய், அவைகளைச் சமாளிப்பதே இந்த நிர்வாகத்திற்கு வேலையாக இருக்கும். எனவே இப்பொழுதே அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காகச் செய்யப்பட்ட பணிகளைக் குறித்து இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலே ஒதுக்கப்பட்டதுபோக 59 லட்சம் ரூபாய் மீதம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்னும் திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாக்களில், குறிப்பாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர் பகுதியிலே அந்த வறட்சி நிலவி வருகிறது. கடுமையான வறட்சி, கொடுமையான வறட்சி, மழையே இல்லாத ஒருநிலை இருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவிலே பெரும் பகுதியிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். இதுவரை குடிதண்ணீர் வசதிக் கென்று 50,000 ரூபாய் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பகுதிகளுக்காகக் கலெக்டர் தந்திருப்பதாகச் சில வாரங்களுக்கு முன்னால் கேள்விப்பட்டேன். கடன் வசதிகளுக்காகவும் குடிதண்ணீர் வசதிக்காகவும் சேர்த்து மொத்தத்தில் ரூ. 7,53,000 ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக இதிலேயிருந்து தெரிகிறது. ஒதுக்கப்பட்ட பணம் இருக்கிறது. ஆகையினாலே விரைவிலே அங்கே உள்ள கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்று முன்தினம் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தேன்: ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவிலே நத்தம்பட்டி, மல்லி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ரெவின்யூ பிரிக்காக்களில் பஞ்ச நிவாரணப் பகுதிகளைத் தேர்த்தெடுத்திருப்பதாகவும், கலெக்டர் தங்கள் உசிதம்போல் இந்த இடங்களைப் பரிசீலித்து

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [3rd April 1970]

பிற பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிப்பார் என்றும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சோழவரம் பிரிக்காவையும் - பெரும்பகுதி நத்தம்பட்டி ஸ்டீல்ஸ்விபுத்தூர் பகுதி போலவே இருப்பதால் - சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6-30
p.m.

சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகளுக்கு மாநில அளவில் ஒரு தனி இலாகாவே இருக்க வேண்டும் என்று பல சந்தர்ப்பங்களிலே சொல்லியிருக்கிறேன். அண்மையிலே நமது ஸ்தல ஸ்தாபனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கென பஞ்சாயத்துகள் எப்படிச் செயல்படுகின்றன, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எப்படிச் செயல்படுகின்றன, நிர்வாக முறை எப்படி அமைந்திருக்கின்றது என்பதை யெல்லாம் கவனித்து ஆய்வு செய்து, அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனை சொல்வதற்காக, மாநிலக்குழு ஒன்றை அமைக்கப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதைச் சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும், பஞ்சாயத்துச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு கிட்டத்தட்ட 12, 13 ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆகின்றது. பஞ்சாயத்துகள் எப்படி எப்படி வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான விதிகள், உபவிதிகள் தயாரிக்கும்போது, ஐ. சி. எஸ். அதிகாரிகள்தான் தீர்மானித்தார்கள். அதற்கான உத்தரவுகளையெல்லாம் அவர்கள்தான் தயாரித்தார்கள். அவர்கள் தயாரித்த உத்தரவுகளையும், உபவிதிகளையும் எடுத்துவைத்துக்கொண்டு இன்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் தந்த அதிகாரங்களைத் திரும்பி எடுத்ததே நமக்குத் தோன்றாமல், பல அதிகாரங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய குழு ஒன்று இருந்து ஆராய்ந்து பார்த்தால், இதிலுள்ள கஷ்டங்கள் தெரியும். பஞ்சாயத்து யூனியனில் பல சிரமங்கள் இப்போது ஏற்படுகின்றன. சில இடங்களில் கலெக்டர் சொல்வதைக் கூட சில பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்கள் கேட்காத நிலைமை இருப்பதுபோலத் தெரிகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கு வேண்டியவர்கள் மாநில அளவில் இருக்கிறார்கள் என்று கலெக்டர் அவர்கள் கருதுவதால், இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்குமோ என்று ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. பல மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு வேலையைச் செய்தாக வேண்டுமென்று கலெக்டர் சொல்லியும்கூட, பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் தன்னுடைய இஷ்டப்படி செய்யாமல் இருந்தார். அங்கே செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சமீபத்தில் வேலை உயர்வு கிடைத்திருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக இருந்த செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அரசு உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறது. இந்த உத்தரவு வருவதற்கு முன்பு இந்தகைய உத்தரவு வந்தால், இன்னின்ன ஆசிரியர்கள் இன்னின்ன முறையில் பதவி உயர்வு பெறுவர், இவ்வளவு சம்பளம் அவர்களுக்கு உண்டு, புரமோஷன் கொடுக்கலாம் என்று கமிஷனர் சொல்லியும் வந்தார். அந்த உத்தரவு வந்ததும், அதற்கு நேர்மாறாக அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் கருத்து தெரிவித்தார். பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரசிடெண்ட்டும்கூட இருந்தார்கள். நியமனக் குழுவினரும் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவதைப் பற்றி வேறு விதமாக அபிப்பிராயப் பட்டார்கள். இதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்றும், அதிகாரிகளின் கருத்தைக் கேட்க வேண்டுமென்றும் டி.இ.ஓ., சி.இ.ஓ. ஆகியவர்களைக் கமிஷனர் கேட்டார்கள். ஜில்லா அளவில் கல்வித் துறையைக் கேட்டார்கள். குழு கூறியதைச் சரி என்று அனுமதித்தார்கள். அப்போதும் அந்தக் கமிஷனர் அதை மறுத்துவிட்டார். காரணம் என்ன? இது கேலிக் கூத்தாக இருக்கிறது. இப்படி யூனியன் கமிஷனர்கள் செயல்படுகிறார்கள். மேலே உள்ள அதிகாரிகள்கூட இதுபற்றிச் சங்கடப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிற பதிலிலிருந்து, அவர்கள் மனதில் உள்ள சிரமங்களை ஊகித்து, இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்று என்ன வேண்டியிருக்கிறது. அத்தகைய தலையீடுகள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு நிதி வசதியில்லை. இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில்கூட அதற்கான பணம் போதுமானதாக இல்லை என்பதை நிதியமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [3rd April 1970]

அடுத்து, கலெக்டர்கள் தங்கள் மாதாந்திரத் திட்டத்தை, அலுவல் திட்டத்தை நிர்ணயித்துக்கொண்டு முன் கூட்டியே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படி அனுப்புவதில் இரண்டு மூன்று மாறுதல்கள் இருக்கலாம், ஏற்றுக்கொள்கிறேன். வாரத்திற்கு ஒரு தினம் மாறலாம். ஏதாவது அவசியமான வேறு வேலைகள் வந்துவிடலாம். ஆனால் பல மாறுதல்கள் செய்யப்படுகின்றன. அதனால் பல கஷ்டங்கள் வருகின்றன. அவர்கள் அப்படி அடிக்கடி தங்கள் அலுவல் திட்டங்களை மாற்றுவதற்கு முக்கியமான காரணமாக இருக்குமோ என்று நான் நினைப்பது எந்த அமைச்சர்கள் வந்தாலும் அவர்கள் கூடவே போக வேண்டும், அவர்கள் பக்கத்திலேயே இருக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் போகாதவர்களைப் பற்றி தங்களை மதிக்காதவர்கள் என்று அமைச்சர்கள் கருதக்கூடும் என்ற நினைப்பில் அவர்களுடனேயே சுற்ற வேண்டியிருப்பது. இதனை அமைச்சர்கள் கவனிக்க வேண்டும். அதனால் வேலைகள் தடைபடுகின்றன. ஆகையால் கலெக்டர்கள் திட்டங்களை அனுசரித்து அவர்களுடைய புரோகிராமப் பார்த்து தங்களுடைய அலுவல்களை அதற்குத் தகுந்தபடி அமைத்துக்கொள்கிற உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களுக்குப் பொதுமக்களுக்கும் சிரமம் ஏற்படுகிறது. எப்போது கலெக்டர் வருவார், அவரைப் பார்த்துக் கோரிக்கை கொடுப்போம் என்று காத்திருக்கிற மக்களுக்கு ஏமாற்றம் ஏற்படுகிறது.

நாம் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும், நிர்வாகச் சீர்மையும் செய் நேர்த்தியும் நன்றாக இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நாம் வேகம் வேகமாகக் காரியங்களைச் செய்துகொண்டுபோனால், நிர்வாகத்தில் கேடுகள் விளையும்படியாகப் பலன் அளிக்காத முறையில் போய் விடுமோ என்று அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. அதை நாம் காரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போதே சீர்மையோடு, செய் நேர்த்தியோடு செய்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதில் எல்லா இலாகாக்களும் சம்பந்தப்பட்டவைதான். ஜில்லா கலெக்டர் எல்லா இலாகாக்களுக்கும் பொறுப்பான ஆட்சித் தலைவர் என்ற முறையில், அவருக்கு அதிகாரம் உண்டு. போலீஸ் நிர்வாகத்தில்கூட அத்தகைய தலையீடுகள், கட்சித் தலையீடுகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ரொம்ப அனுபவப் பூர்வமாக உணர்ந்து, வீணாகப் பழி சுமத்தக் கூடாது என்பதை உணர்ந்துதான் இதைச் சொல்கிறேன். நத்தம்பட்டி போலீஸ் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் கிராமத்திலுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் சில கேஸ்களைப்பற்றி ரிபோர்ட் கொடுத்து, கேஸ் கொடுத்து, அதன்பேரில் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அந்த ஊரில் போய் விசாரித்தால், அப்படி எதுவுமே நடக்கவில்லை என்று சொல்லி அந்த ஊரார் சிரிக்கிறார்கள். இது கேலிக் கூத்தாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் எல்லா கேசையும் தள்ளுபடி செய்துவிடுகிறார். இவர் போடுவதைப் போட்டால், கோர்ட்டில் போய்ப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அதை இவர் செய்வதில்லை” என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் மேல் அதிகாரிகளுக்கு அவரைப்பற்றிப் புகார் சொல்லி, அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை மேலதிகாரிகள் அழைத்து, நீங்கள் இவ்வாறு செய்வது கண்டிக்கத்தக்கது, கேசை போட்டுவிட வேண்டியதுதானே என்று நிர்பத்தித்திருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு ஒரு பம்புசெட் இருக்கிறது. இன்னொருவருக்கு இரண்டு பம்புசெட் இருக்கிறது. அவர்கள் இரண்டு மைலுக்கு அப்பாலுள்ள இடத்திற்குச் சென்று இளநீர் காய் பிடுங்குவதற்காக முயற்சித்தார்கள் என்று கேஸ். இரண்டு மைல் தூரம் போய் அந்த ஊர் பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்ட் இளநீர் பிடுங்குங்கள் என்று சொல்லியதாக ஒரு கேஸ். இப்படி ஒரு கேஸ் இருக்குமா? அந்த ஊரில் போய்ச் கேட்டால் சிரிக்கிறார்கள். அந்தக் கேஸில் எப்.ஐ.ஆர். எல்லாம் போட்டு இப்போது சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் அது இருக்கிறது. எந்த நேரம் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய்ப் பார்த்தாலும், அங்கே இந்தக் கட்சிக்காரர்கள் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். அங்கேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், நிர்பத்தப்படுத்துகிறார்கள். அதனால்

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [3rd April 1970]

அதிகாரிகளும் சங்கடப்படுகிறார்கள். இத்தகைய தலையீடு இல்லாத நிலையில், ஜில்லா நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும். நிதியமைச்சர் ஜில்லாப் பிரிவினையைப்பற்றி, தாலுகா பிரிவினையைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். 12 லட்சத்திற்குமேல் ஜனத்தொகை ஒரு ஜில்லாவுக்கு என்றால், தலைநகர் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் 26 லட்சம் இருக்கிறது ஜனத்தொகை. அப்போது அது இரண்டு ஜில்லாக்களாகிவிடும். கஷ்டமே இருக்காது. இன்னொன்று. நாம் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் செய்கிறபோது, 500க்குமேற்பட்ட ஜனத்தொகை உள்ள ஊருக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து இருக்கலாம் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அவசரத்தாலோ என்னவோ, தவறாகக் கொடுத்த தகவலினாலோ 200, 300 ஜனத் தொகை இல்லாத இடங்களில்கூட பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படித் தகவல் கொடுத்து நம்பவைத்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் நிர்வாகத்திற்கு உகந்தவை அல்ல. போதிய வருமானம் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இல்லை. ஆகவே அத்தகைய நிலையிலுள்ள பஞ்சாயத்துக்களை ஒன்றாக இணைக்கத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4-00 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

6-40
p.m.

183. Notification issued with R.C. No. 22156/68, P-1, dated the 19th September, 1969 in regard to exclusion of certain areas from the limits of Velkai Panchayat and inclusion in the limits of Avadi Township. [Laid on the table of the House under Section 179(4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

184. Tamil Nadu Government's Review and Fourth Annual Report and Statement of Accounts of the Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited, for the year ended 31st March 1969. [Laid on the table of the House under Section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

185. Notification issued with G.O.Ms. No. 140, Co-operation, dated the 17th March, 1970 making the Tamil Nadu Co-operative Land Development Banks (Miscellaneous Provisions) Rules, 1970 in supersession of the Tamil Nadu Co-operative Land Development Banks (Special Provisions) Rules, 1970. [Laid on the table of the House under Section 38-A(2) of the Tamil Nadu Co-operative Land Development Banks Act, 1934 (Tamil Nadu Act X of 1934).]

B. Reports, Notifications and other papers

*89. Policy Note on Fisheries (Tamil).

**90. Policy Note on District Administration (English and Tamil).

91. Review of the Progress made in Co-operative Development Schemes, during 1969-70. (English and Tamil).

92. Answers to Unstarred Questions Nos. 24 to 26.

* Laid on the table of the House on 2-4-1970.

** Circulated to all M.L.Cs. on 2-4-1970.

APPENDIX I

[VIDE ANSWER TO UNSTARRED QUESTION NO. 25]

Serial number and name of the district	(1)	Name of Government Basic Training Schools	(2)	Extent of land available in acre (3)
1	Chingleput	Government Basic Training School, Do. Do. Do.	Chingleput Tirur ... Tiruthani Walajabad	Nil. 6 Nil. 246
2	South Arcot	Government Basic Training School, Do. Do. Do.	Villupuram Aryur ... Cuddalore Vadalur Chinnasalem	Nil. 641 2 24 2820

[3rd April 1970]

Serial number and name of the district	(1)	Name of Government Basic Training Schools		(3)	Extent of land available in acre
		(2)			
3	Thanjavur	...	Government Basic Training School, Do. Do. Do. Do. Do.	Kurukathi Vedaranyam Tirubuvanam Aduthurai Thanjavur Orathanad	2.5 13 Nil. Nil. Nil. 1.09
4	Madurai	...	Government Basic Training School, Do.	Melur ... T. Kallupatti	19.33 16.00
5	Ramanathapuram	...	Government Basic Training School, Do. Do. Do. Do.	Amaravadiapur Tirukostiyur Mallipudur Sivaganga Joshihpatti	2.20 Nil. 16.5 Nil. 1.5
6	Tirunelveli	...	Government Basic Training School, Do. Do. Do. Do.	Samugarangapuram Tirunelveli Tenkasi Parivallikottai Kurivikkulam	3 0.12 Nil. 5.0 8.23
7	Kanyakumari	...	Government Basic Training School, Do.	Theroor Vilavancode	8.5 0.25

3rd April 1970]

8	North Arcot	...	Government Basic Training School, Do. Do. Do.	Arcot ... Ranipet Polur ... Katpadi	5.0 Nil. Nil. 4
9	Salem	...	Government Basic Training School, Do. Do.	Gungavilli Mettur Dam Dharmapuri	13 7.0 1.0
10	Tiruchirappalli	...	Government Basic Training School, Do. Do.	Musiri Pudukottai Mayanur	8.0 Nil. 23.0
11	Coimbatore	...	Government Basic Training School, Do. Do. Do.	Nanjampalayam Tirumoothynagar Avanashi Bhavanisagar	0.50 Nil. 10.0 10.0
12	The Nilgiris	...	Government Basic Training School, Do.	Coonoor	1.5
Name of Government Basic Training School for Women					
1	Chingleput	...	Government Basic Training School, Do.	Kancheepuram ... Walajabad	Nil. Nil.
2	South Arcot	...	Government Basic Training School,	Tirupapuliyur	Nil.
3	North Arcot	...	Government Basic Training School,	Walajapet	Nil.

3rd April 1970

Serial number and name of the district	(1)	Name of Government Basic Training Schools	(2)	Extent of land available in acre (3)	Nil. Nil. Nil. Nil. Nil. Nil. Nil. Nil. Nil. Nil. Nil. Nil.
4	Thanjavur	Government Basic Training School, Do.	Vedaranyam Thanjavur	...	...
5	Tiruchirappalli	Government Basic Training School, Do.	Chinnadharapuram	...	...
6	Madurai	Government Basic Training School, Do.	Dindigul Palani	...	...
7	Ramanathapuram	Government Basic Training School, Do.	Okkur Palayampatty	...	...
8	Tirunelveli	Government Basic Training School, Do.	Ramanathapuram	...	...
9	Salem	Government Basic Training School, Do.	Munanjipatti	...	...
10	Coimbatore	Government Basic Training School, Do.	Krishnagiri Namakkal Kumarapalayam Coimbatore Erode	...	...

3rd April 1970]

APPENDIX II

(Vide answer to Unstarred Question No. 26)

மாவட்ட வாரியாக 1-4-1967 முதல் 31-12-1969 வரை வழங்கப்
பட்ட நிலத்தின் அளவைக் காட்டும் பட்டியல்:—

வரிசை எண். (1)	மாவட்டத்தின் பெயர். (2)	1-4-67 முதல் 31-3-68 வரை வழங்கப்பட்ட நிலம். (3)		1-4-68 முதல் 31-3-69 வரை வழங்கப்பட்ட நிலம். (4)		1-4-69 முதல் 31-12-69 வரை வழங்கப்பட்ட நிலம். (5)	
		ஏ. செ.		ஏ. செ.		ஏ. செ.	
1.	செங்கற்பட்டு	...	1,971 31	1,384 17	9,834 90		
2.	தென் ஆற்காடு	...	3,866 69	8,477 24	11,458 30		
3.	வட ஆற்காடு	...	6,727 29	12,405 31	12,321 00		
4.	தஞ்சாவூர்	...	400 45	347 91	10,004 02		
5.	திருச்சிராப்பள்ளி	...	2,207 42	3,932 02	14,392 50		
6.	மதுரை	...	1,046 50	1,665 26	10,981 87		
7.	இராமநாதபுரம்	...	2,065 30	11,178 76	18,141 08		
8.	திருநெல்வேலி	...	626 01	1,240 59	3,614 15		
9.	சேலம்	...	1,947 32	6,713 86	9,601 59		
10.	தருமபுரி	...	1,119 92	3,802 28	8,647 11		
11.	கோயம்புத்தூர்	...	853 43	704 35	8,021 31		
12.	நீலகிரி	...	15 78	...	...		
மொத்தம்		...	22,849 42	51,851 75	1,17,017 82		

சுருக்கம்

1-4-1967 முதல் 31-3-1968 வரை	...	ஏ. செ.	22,849 42
1-4-1968 முதல் 31-3-1969 வரை	...	51,851 75	
1-4-1969 முதல் 31-12-1969 வரை	...	1,17,017 82	
மொத்தம்	...	1,91,719 09	

(1-4-1967 முதல் 31-12-69 வரை)

[3rd April 1970]

APPENDIX III

(Vide item III (2))

மாவட்ட நிர்வாகம்—கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

மாவட்ட நிர்வாகம் குறித்த முக்கியக் கூறுகளை மேலவையின் முன் வைக்க வேண்டி, நான் உங்கள் முன் எழுந்துள்ளேன்.

பஞ்சத் துயர் தணிப்பு

2. கடந்த நிதி ஆண்டின் இறுதியில் தமிழ் நாட்டில் நிலவிய வறட்சி நிலைமையைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அவ்வமயம், பஞ்சத் துயர் தணிப்புக்காக ரூ. 157.68 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இத்திட்டத்திற்கு உதவி அளிப்பதற்குத் தேவையான இடர் தணிப்பை மத்திய அரசு அளிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. நமது கெட்ட காலமாக வறட்சி நிலைமைகள் மேலும் சீர்கேடு அடைந்தன. வறட்சி துயர் தணிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ள இந்த அரசு முன்னுரிமை அளித்துள்ளது. சமுதாயத்திற்கு நிலையான பயன் அளிக்கக்கூடிய பணிகளின்மீது சிறப்பு நாட்டம் செலுத்தப்பட்டது. இடர் தணிப்புப் பணிகளின் எண்ணிக்கை 40,604 என்ற உச்ச நிலையை அடைந்தது. 8.1 லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. மொத்த நிதி ஒதுக்கீடாகிய ரூ. 18.94 கோடியில், ரூ. 18.35 கோடி செலவிடப்பட்டது. திட்டவாரியான விபரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

திட்டத்தின் பெயர்.	செலவு.
(1)	(2)
(ரூ. கோடியில்)	
குடி. தண்ணீர் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், வெட்டுதல் ...	5.93
சிறு பாசனப் பணிகள் ...	2.80
பெரும் பாசனப் பணிகள் ...	2.24
சாலைப் பணிகள் ...	3.28
மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் ...	0.21
குடி. மராமத்துப் பணிகள் ...	0.09
தக்காவிக் கடன்கள் ...	2.65
பாறை உடைக்கும் பிரிவுகள் ...	0.64
பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் தண்ணீர் வழங்குவதற்கான விரைவுத் திட்டம் ...	0.51
மொத்தம் ...	18.35

3. இந்தச் செலவினத்தில் மத்திய அரசு ரூ. 14.25 கோடி உதவித் தொகையாக அளித்துள்ளது. அதனை மானியமாகக் கொள்வதா அல்லது கடனாகக் கொள்வதா என்பது குறித்து இந்திய அரசுடன் இன்னமும் பேச்சுவார்த்தை நடந்து வருகிறது. அரசியல் காரணங்களுக்காகச் சிறப்புச் சலுகையாக இவ்வளவு பெருமளவில் மத்திய அரசின் உதவி கிடைத்துள்ளது என்று உறுப்பினர்கள் எவரும் கருதவேண்டாம். வறட்சித் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான உதவி, இந்திய அரசினால் வகுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படுகிறது. இது அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாகும். இத்திட்டத்

3rd April 1970]

தின்கீழ், முதல் 50 லட்சத்தை மாநில அரசு செலவிடவேண்டும். எஞ்சிய தொகையில் 75 சதவீதத்தை மத்திய அரசும், 25 சதவீதத்தை மாநில அரசும் ஏற்கிறது. மாநில அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற 25 சதவீத செலவை மேற்கொள்வதற்காக மத்திய அரசு கடன்களும் வழங்கும். இந்தக் கொள்கையின்படி இம்மாநிலத்திற்கு ரூ. 14.25 கோடி வழங்கப் பட்டுள்ளது. நெருக்கடி நிலையை முற்றிலும் உணர்ந்து திட்டமிட்ட முறையிலும் மிக முதன்மையிடம் அளித்தும் இந்த அறைகூவலை ஏற்ற இந்த அரசின் திறமையே வறட்சித் துயர் தணிப்பின்கீழ் நாம் இந்தச் சாதனையை அடைய முடிந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்த நான் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறேன். மிக உயரிய அளவிலான இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஆயராது உழைத்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் இதர அரசு அதிகாரிகளுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நல்ல மழை பெய்ததன் விளைவாக இம்மாநிலத்தின் பல பாகங்களில் பருவக்கால நிலைமைகள் மேம்பாடு அடைந்ததுடன், மாநிலம் முழுவதும் வேளாண்மைப் பணிகள் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன என்பதையும், துயர் தணிப்புப் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கான அவசியம் இல்லை என்பதையும் கூற நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதே சமயத்தில், வறட்சித் தணிப்புத் திட்டத்தில் நிறைவேற்றி முடிக்க இயலாமற்போன பணிகளுக்கு மாநில அரசின் இயல்பான நிதிவாயில் களிரிவருந்து நிதி உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது. இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் ஆங்காங்கு சில இடங்களில் உள்ள சில பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் குடிநீர் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக ரூ. 3 லட்சமும், தற்காலிக கடன்களாக வழங்குவதற்காக ரூ. 4.53 லட்சமும் அண்மையில் வழங்க அரசு ஒப்பளித்தது. இது பற்றிய நிலைமை குறித்து அரசு உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகிறது. இந்தப் பகுதிகளுக்கு, எவ்வளவு விரைவில் துயர் துடைப்பு அளிக்க இயலுமோ அவ்வளவு விரைவில் அளிக்க அரசு தன்னால் இயன்ற அளவுக்கு உதவி செய்யும்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம்.

4. நான் உறுப்பினராக உள்ளதற்குப் பெருமிதமடைகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கையில் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் உள்ளிட்ட பல சீர்திருத்தங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அரசு பல நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது. வேளாண்மை உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்றால், நில உரிமை முறையில் அடிப்படையான மாறுதல்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. இந்தச் சூழலில், தமிழ் நாடு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைத் திருத்தி, நில உச்சவரம்பு அளவை 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவிலிருந்து 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாகக் குறைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த முடிவைச் செயல்படுத்துவதற்கான மசோதா ஒன்று இப்பொழுது நடைபெறும் சட்டசபைக் கூட்டத் தொடரிலேயே முகவுரைக்கப்படும். அறிவிப்புத் தேதிக்குப் பின்னர் எடுத்துக்கொண்ட எந்த நடவடிக்கைகளினால் இந்த மசோதா வின் விதித்துறைகள் முறியடிக்கப்படாமலிருக்க 1970 பிப்ரவரி 26-ம் நாள் முதற்கொண்டே இம்மசோதா செயலுக்குக் கொண்டுவரப் பட்டுள்ளதாகக் கருதப்படும்.

5. நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள கூடலூரில் “ஜன்மம்” முறையை நீக்கிவிடுவதற்குச் சட்டமன்றப் பேரவையில் ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இம்மசோதா சட்டமாக இயற்றப்பட்டது. நில உரிமையிலுள்ள இடையாட்களை நீக்குவதில் இது இறுதிக் கட்டத்தைக் குறிக்கிறது. இச் சட்டம் ரிட் மனுக்களின் வாயிலாக உயர்நீதி மன்றத்தில் எதிர்க்கப்பட்டது. எனவே, மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டாமென திறுத்தப்பட்டுள்ளது.

[3rd April 1970]

6. கிழக்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த அளவு கூலியை வரையறுப்பதற்கான சட்டம் இயற்றியது நாம் மேற்கொண்ட மற்றொரு முக்கிய நடவடிக்கையாகும். இந்தச் சட்டம் இயற்றியதால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கிடையே இணக்கமான நல்லுறவு ஏற்பட்டது.

7. இதற்கு இணையாக, நாம் மேற்கொண்ட மற்றொரு நடவடிக்கை நில உரிமை முறை பதிவேட்டுச் சட்டமாகும். இந்தச் சட்டம் நியாயமான கால அளவிற்குள் மாநிலம் முழுவதும் செயல்படும்படிச் செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

8. இயற்றப்பட்டுள்ள மற்றொரு சட்டம் தமிழ் நாடு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (நீக்குதல்—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்திற்குத் திருத்தம் செய்வதற்கான சட்டமாகும். இதன்கீழ் புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ள 116 பகுதிக் கிராமங்கள் பகுதி இனம் எஸ்டேட்டுகளாகக் கருதப்பட்டன. இதனால் உழவர்களுக்கு மேலும் அதிகப் பலன்கள் கிட்டின.

9. இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்தபின் நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நில ஒப்படை செய்வதற்கான சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. 1967-68-ஆம் ஆண்டில் 22,849.42 ஏக்கர் நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டன. 1968-69-ஆம் ஆண்டில் இந்த அளவு 51,851 ஏக்கர் அளவுக்கு உயர்ந்தது. இந்த ஆண்டில் மேலும் முனைப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டதன் விளைவாக, முதல் பத்து மாதங்களில், 1,32,809 ஏக்கர் நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டன. இந்த ஆண்டிற்காக முடிவு செய்யப்பட்ட குறிக்கோள் அளவு ஒரு லட்சம் ஏக்கர் என்று இருக்க, ஒப்படை செய்யப்பட்ட மொத்தப் பரப்பு 1.5 லட்சம் ஏக்கருக்குமேல் இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதுவரை வழங்கப்பட்ட பட்டாக்களின் மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் ஒரு லட்சமாகும்.

வீட்டுமனை ஒப்படைப்பு

10. இதற்கு இணையாக நாம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை வீட்டு மனைகளுக்காகச் செய்துள்ள நில ஆக்கிரமிப்புகளை முறைப்படுத்துதல் ஆகும். 1969 ஏப்ரல் முதல் 1970 ஜனவரி வரையுள்ள கால அளவில் அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பப்பட்ட 2,07,574 நேர்வுகளில் 77,181 நேர்வுகள் பட்டா வழங்குவது மூலம் முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எத்தனை ஆக்கிரமிப்புகளை முறைப்படுத்த முடியுமோ அவையனைத்தையும் முறைப்படுத்த சிறப்புப் பணியாளர்கள் இன்னும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

11. மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டத்தின்கீழ் நிலமற்ற வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களைக் குடியேற்றுவதற்காக இந்திய அரசு உதவி வழங்கியது. இதுவரை, 14,661 ஏக்கர் நிலங்கள் 3,433 குடும்பங்களுக்கு ஒப்படை செய்யப்பட்டுள்ளன.

வருவாய்த்துறை வாரியத்தைக் கலைப்பது

12. வருவாய்த் துறை வாரியத்தைக் கலைத்துவிடுவது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து வந்துள்ளது. வருவாய்த் துறை வாரியத்தைக் கலைப்பதில் ஏற்பட்டுள்ள எல்லாவிதச் சிக்கல்களும் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு, வருவாய்த் துறை வாரியத்தைக் கலைப்பதற்குரிய தேவையான மசோதா தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு மாநில அரசினால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களின் கீழ் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ள பணிகளை வருவாய்த் துறை வாரியம் நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதைப் பேரவை உறுப்பினர்கள் அறிவர். வருவாய்த் துறை வாரியம்

[3rd April 1970]

கலைக்கப்படுகையில் வருவாய்த் துறை வாரியம் தற்போது ஆற்றிவரும் பணிகளை, நாம் துறைத் தலைவர்களாக நியமிக்கவிருக்கும் ஆணையர் களிடம் சட்டப்படி ஒப்படைக்க இயலுமா என்பது குறித்து கருதிப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாகும். இந்திய அரசியலமைப்பின் 203 (1) விதியின் கீழ் குடியரசுத் தலைவரின் இசைவைப் பெற்றபின்பே இச்சட்டத்தை இயற்ற இயலும். இதை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்பட்டாலும், இதனை நிறைவேற்றுவதினால் மக்களுக்கு எவ்வித இடர்ப்பாடும் ஏற்படக்கூடாது என்பதே அரசின் விருப்பமாகும் என்பதை இப் பேரவையினர்க்கு உறுதியளிக்கிறேன்.

ஐமாபந்தி ஒழிப்பு

13. கடந்த ஆண்டு ஐமாபந்தி முறையில் சில விரும்பத்தகாத முறைகள் உள்ளன என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஐமாபந்தி முறையை அறவே நீக்குவதும், அதற்குப் பதிலாகத் துறைவாரியாகக் கணக்குகளை முடிவு செய்யும் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவதும் நல்ல நிர்வாக முறையாகும் என்றும் நான் கூறினேன். இந்த ஆண்டு இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. மேலும் கணக்குகள் முறையாகவும், சரிவரவும் வைத்து வரப்படுகின்றனவா; ஆண்டு ஆய்வுக்குப் பதிலாக, அவ்வப் போது ஆய்வு செய்யப்படுகின்றனவா என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் ஒரு துணைத் தாசில்தார் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அமைதியான முறையில் இந்த மாற்றத்தைச் செய்வதற்காக இந்த ஆண்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஒரு வட்டத்தில் ஐமாபந்தி முறை எடுக்கப்படும். இவ்வாறாக ஐமாபந்தி முறை படிப்படியாக நீக்கப்படும்.

கிராமப் பணியாளர்கள்

14. பரம்பரைக் கிராம அதிகாரிகள் சட்டத்தை ரத்து செய்து விட்டதால், இதுவரை பின்பற்றப்பட்டு வந்த பரம்பரைக் கொள்கை கைவிடப்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அறிவர். இந்திய அரசியலமைப்பின் 309-வது பிரிவின்கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகளின்படி, கிராம அதிகாரிகளின் பணி நிலைமை முறைப்படுத்தப்படும். இந்த விதிகளுக்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவை விரைவில் வெளியிடப்படும். கிராம அதிகாரிகளின் சம்பள வீதத்தை மேம் படுத்துவது அரசின் விருப்பமாக இருந்து வந்துள்ளது. எனவே, இந்த மாநிலத்தில் கிராம அதிகாரிகளின் சம்பள வீதத்தையும், படிக்களையும் மாற்றியமைப்பது பற்றி ஆய்வு செய்யும் பணியை இரண்டாவது சம்பள ஆணைக்குழுவிடம் ஒப்படைக்க நாங்கள் முடிவு செய்துள்ளோம். இவ்வாறு செய்யப்பட்டுள்ளது தமிழ் நாட்டு வரலாற்றிலேயே, இது தான் முதல் முறை.

15. கிராம அதிகாரிகளுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட அடிப்படையில் நியாயமான பயணப்படி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு தீர்மானித்துள்ளது என்று எனது வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் நான் தெரிவித்திருந்தேன். இது கூடிய விரைவில் நிறைவேற்றப்படும். பிற அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்படுவதுபோல் கிராம அதிகாரிகளுக்கும் பண்டிகை முன் பணம் கொடுக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

புதிய வட்டங்கள் அமைப்பது

16. அரசு கொள்கைகளை நிறைவேற்றுகின்ற முக்கிய துறை வருவாய்த் துறையே ஆகும். இத் துறையைத் திறமையோடு இயங்கச் செய்வது மட்டுமின்றி, பொது மக்களுடைய கோரிக்கைகளை இத்துறை கருணையோடு அணுகும்படிச் செய்வதும் அரசின் பெரு முயற்சியாக

[3rd April 1970]

இருந்து வருகிறது. கடந்த மூன்றாண்டுக் காலத்தில் கூடுதலாகக் கீழ்க் கண்ட வட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

மாவட்டத்தின் பெயர்	புதிதாக அமைக்கப்பட்ட வட்டங்கள்
திருச்சி மாவட்டம்	அரியலூர், மணப்பாறை
மதுரை மாவட்டம்	உத்தம்பாளையம், உசிலம்பட்டி, வேடசந்தூர், மதுரை (வடக்கு), மதுரை (தெற்கு) (மதுரை வட்டத்தை இரு பகுதி யாக்குவதன் மூலம்).
திருநெல்வேலி மாவட்டம்	தூத்துக்குடி.

17. தருமபுரி மாவட்டத்தில், தேன்கனிக்கோட்டை, ஊத்தங்கரை ஆகிய தனித்துணை வட்டங்களை முழு வட்டங்களாகத் தரம் உயர்த்த உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. (திருச்சி மாவட்டம்) துறையூரை முக்கிய வட்டமாக ஆக்கவும், (மதுரை மாவட்டம்) நத்தத்தை ஒரு துணை வட்டமாக அமைக்கவும், (திருநெல்வேலி மாவட்டம்) விளாத்திக் குளத்தை ஒரு வட்டமாகத் தரம் உயர்த்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மனு நீதித் திட்டம்

18. இந்த ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள முக்கிய மாறுதல், யாவரும் அறிந்துள்ள “மனு நீதித் திட்டம்” ஆகும். அதாவது, அதிகாரிகள் சிலர் தொகுதியாகக் கிராமங்களுக்கு நேரில் சென்று, பொது மக்களின் புகார்களைக் கேட்டறிந்து, முடிந்தவரை அந்த இடத்திலேயே அவர்கள் குறைகளைத் தீர்த்து வைப்பதாகும்.

தாசில்தார்களுக்குத் தொலைபேசி இணைப்பு கொடுத்தல்

19. தாசில்தார்கள் பொதுமக்களுடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்ளு மாறு செய்ய, நாங்கள் நிறைவேற்றத் திட்டமிட்டுள்ள மற்றொரு முக்கிய ஏற்பாடு, மாநில முழுவதுமுள்ள தாசில்தார்களின் இல்லங் களுக்குத் தொலைபேசி இணைப்புக்கு வகை செய்வதாகும். இந்த ஆண்டில் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்.

வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளுக்கு வீட்டு வசதி

20. இம் மாநிலத்தில் உள்ள நீதித் துறை அதிகாரிகள் அனைவருக்கும் குடியிருப்புகளுக்கு வகை செய்யும் பணித் திட்டம் ஒன்றை இவ்வரசு கொண்டு வந்தது என்பது உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிந்ததே. அதே அடிப்படையில், வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரிகளுக்கும், வட்டங் களின் பொறுப்பில் உள்ள தாசில்தார்களுக்கும், விற்பனை வரி அதிகாரி களுக்கும் குடியிருப்பு இல்லங்கள் அமைத்துத் தர ரூ. 52 லட்சம் செலவில் இவ்வரசு திட்டங்களை உருவாக்கியது. இத் திட்டம் அடுத்த ஐந்து வருடங்களில் செயல்படுத்தப்படும்.

குடிசைவாழ் பகுதி மேம்பாடு

21. தீயாலும், வெள்ளத்தாலும் ஏற்பட்ட இன்னல்களை நீக்குவதற் கென்று இந்த அரசு எப்போதும் சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தி

[3rd April 1970]

வந்திருக்கிறது. தீ விபத்துத் துயர் தணிப்புத் தொகையை ரூ. 40 லிருந்து ரூ. 80 ஆக உயர்த்தியது இந்த அரசு முதற்படியாக எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையாகும்.

மேலும், மாநகர தீ நிவாரண நிதிக்கு ரூ. 40 லட்சம் வசூலிக்கப் பட்டது. தீ விபத்துக்களில் வீடிழந்தோர்களுக்கு எளிதில் தீப்பிடிக்காத வீடுகள் கட்டுவதற்கு இத் தொகை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது வரை 4,160 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1,722 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன; அவை விரைவிலேயே கட்டி முடிக்கப்படும்.

முத்திரைத்தாள்

22. முத்திரைத்தாள் சட்டம், 1967 ஆம் ஆண்டு 24 ஆம் சட்டத்தின் படித் திருத்தப்பட்டது. அவ்வாறு திருத்தப்பட்ட முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின்படி, ஆவணங்களில் சொத்து மதிப்பைக் குறைத்து எழுதுவதைத் தடுப்பதற்கு, சொத்தின் நிலவர மதிப்பின் பேரில் முத்திரைத் தாள் கட்டணத்தை முடிவு செய்யும் முறை கொண்டுவரப்பட்டது. திருத்தச் சட்டத்தின்படி, வாணிகப் பற்று வரவுகளில் சொத்தின் நிலவர மதிப்பிற்கு இணங்க, முத்திரைத்தாள் தீர்வையைச் செலுத்து மாறு வற்புறுத்துவதற்குப் பதிவுத்துறை அதிகாரிகளுக்கு இது சாத்திய மாக இருக்கும். சொத்தை மதிப்பிடுவதற்காக வழிகாட்டும் கோட் பாடுகள் வருவாய்த் துறையினால் வரையறுக்கப்பட்டு, உதவிப் பதிவாளர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. நிலவர மதிப்பை வரையறுப் பதில் முன்னிலும் சிறந்த வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளைத் தயாரித்துச் சீர்படுத்தும் நோக்குடன், சென்னை மாநகரத்திற்கும், கோயம்புத்தூர், தஞ்சை ஆகிய மாவட்டங்களுக்கும் பதிவுத் துறை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலின் பொறுப்பில் பணி புரிய சிறப்பு வருவாய்த் துறைப் பணி யாளர்களை அரசு அனுமதித்தது.

23. 1968-69 ஆம் ஆண்டு முழுவதற்குமாக இத்துறையின் வாயிலாகக் கிட்டிய மொத்த வருவாய் ரூ. 14.80 கோடியாக இருந்ததற்கு மாறாக மாநிலத்தில் வறட்சி நிலவியிருந்தபோதிலும் இவ்வாண்டின் மொத்த வருவாய் ரூ. 17.24 கோடியாக உயர்ந்துள்ளதென்றும் 1969 டிசம்பர் திங்கள் முடிய மொத்த வருவாய் ரூ. 12.95 கோடியாக இருக்கிறதென்று அறிய உறுப்பினர்கள் கண்டிப்பாக மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.

கடந்த மூன்றாண்டு காலத்தில் பதிவுத் துறையின் பல்வேறு வகைப் பணியாளர்களுக்கு அரசு பெருவாரியான சலுகைகள் அளித்துள்ளது. இது பணி நிலைமைகளைக் கணிசமான அளவில் மேம்படுத்தியது.

24. சட்ட மன்றத்தில் என்னென்ன உறுதிமொழிகள் அளிக்கப் படுகின்றனவோ அவற்றை நிறைவேற்றுவதே இவ்வரசின் நோக்கமாகும் என்பது இக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலிருந்து உறுப்பினர்களுக்குத் தெள்ளென விளங்கும். மக்கள் நலனுக்காக இதுவரை எடுத்து விளக்கப் பட்டுள்ள கொள்கைகளை இனி வரும் ஆண்டுகளில் ஆர்வமுடனும் துணிவுடனும் நிறைவேற்றுவதே நமது முயற்சியாக அமையும்.

[3rd April 1970]

POLICY NOTE ON DISTRICT ADMINISTRATION.

Mr. Chairman, Sir,

I rise to place the salient features of the policy under District Administration before this House.

Famine Relief

2. I referred to the drought conditions which prevailed in Tamil Nadu towards the end of the last financial year. At that time a sum of Rs. 157.68 lakhs had been earmarked under drought relief. It was expected that Central Government would give such relief as would be necessary for furthering the programme. Unfortunately for us, the drought conditions worsened. This Government have given highest priority to attending to the drought relief and special attention was given to such works as would give lasting benefit to the community. The relief works touched the peak record number of 40,604 and the number of persons given employment reached the figure of 8.1 lakhs. A total expenditure of 18.35 crores was incurred as against the total allotment of 18.94 crores. The schemewise details are given below :—

<i>Name of the scheme.</i>	<i>Expenditure. (Rs. in Crores.)</i>
Deepening and sinking of drinking water wells.	5.93
Minor Irrigation works	2.80
Major Irrigation works	2.24
Road works	3.28
Soil conservation schemes	0.21
Kudimaramath works	0.09
Takkavi loans	2.65
Rock Blasting Units	0.64
Crash Programme for water supply in affected places.	0.51
Total ...	18.35

3. Against this expenditure, the Union Government have released Rs. 14.25 crores as assistance. The question whether it should be treated as grant or loan is still under discussion with the Government of India. The members need not consider that any special concession has been shown to the State of Tamil Nadu in the grant of Central assistance of this high order for political reasons. The assistance for drought relief operations is given under a scheme drawn up by the Government of India and is applicable to all the States. Under the scheme, the first Rs. 50 lakhs should be spent by the State Government

3rd April 1970]

and of the balance, 75 per cent is met by the Union Government and 25 per cent by the State Government. The Central Government will also advance loans to cover the 25 per cent of the expenditure to be borne by the State Government. On this principle, Rs. 14.25 crores have been given to this State. I take this opportunity to affirm that our achievement under the drought relief is due to the ability of this Government to rise to the occasion and meet the challenge on a planned and high priority basis. It did not depend on political climate in the country. I place on record my appreciation of the Collectors of districts and other officers of this Government who have worked hard to implement the programme of this high order. I am happy to say that with the improvement of seasonal conditions in the several parts of the State due to good rains, the agricultural operations all over the State have made good progress and the need for continuing relief works ceased. At the same time the Government have issued instructions that any of the incomplete works which could not be completed during the drought relief programme should be financed from the normal resources of the State Government. Recently the Government have also sanctioned a sum of Rs. 4.53 lakhs for disbursement as Takkavi loans and a sum of Rs. 3 lakhs for deepening of drinking water wells in certain affected areas in isolated pockets of Ramanathapuram, Madurai and Tirunelveli districts. The Government are keeping a close watch on the situation and would do their best to provide relief as urgently as possible to these areas.

Land Legislation

4. In accordance with the election manifesto of D.M.K. to which I have the proud privilege to belong, many measures have been outlined including land reforms. The Government have done a lot to stimulate agricultural production. The Government recognise that if agricultural production is to increase, there should be basic structural changes in land tenure and land ownership. The Government have decided to amend the Tamil Nadu Ceiling Act, 1961 lowering the ceiling limit from 30 standard acres to 15. A Bill to implement this decision will be introduced during this session itself. This will be made retrospective from 26th February, 1970, so that the provisions of the Bill cannot be defeated by any transactions taken after the date of announcement.

5. A Bill to abolish Janmam in Gudalur in Nilgiris district has been passed by this House and has become law. This is the last stage in the abolition of intermediaries. This enactment has been challenged in the High Court through writ petitions and further action has been stayed.

6. Another important measure we have undertaken is the enactment for fixing minimum wages for agricultural labourers in East Thanjavur District. This enactment has established the cordial relationship in that area.

[3rd April 1970]

7. An equally important measure we have undertaken is the Record of Tenancy Act. Steps have been taken to implement this throughout the State within a reasonable period of time.

8. Another measure introduced was the amendment to the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act under which 116 part villages in Pudukkottai area were declared as part inam estates thereby conferring greater benefits on the ryots.

Assignment of land

9. After this Government came into power special attention has been devoted to the assignment of land to the landless poor. In 1967-68, 22,849.42 acres were assigned. In 1968-69, the extent increased to 51,851 acres. A further concentrated drive was undertaken this year, with the result that during the first ten months, 1,32,809 acres were assigned. It is hoped that the total area of assignment will exceed 1.5 lakh acres. It is against the target of 1 lakh acres fixed for the year. Total number of pattas so far issued is nearly one lakh.

Grant of house pattas

10. An equally vital item we undertook is regularisation of encroachments by house sites. Out of 2,07,574 cases reported to the Government, 77,181 cases have been regularised by issue of pattas during the period April 1969 to January 1970. Special staff is still engaged in the regularisation of as many encroachments as possible.

11. Under the Centrally sponsored schemes, the Government of India provided assistance for the settlement of families of landless agricultural labourers. So far 14,661 acres of land have been assigned to 3,433 families.

Abolition of Board of Revenue

12. The question of abolition of Board of Revenue as an institution has been under the consideration of the Government. All implications involved in the abolition have been examined in detail and necessary legislation has been drafted for the abolition of the Board of Revenue. As the Members of the House may be aware, the Board of Revenue have functions assigned to them under the statutes passed by the Union Government as well as the State Government. While abolishing the Board, it will be necessary to see that the functions now done by them can be legally entrusted to the Commissioners whom we propose to appoint as Heads of Departments to discharge such functions now done by the Board of Revenue. This legislation can be enacted only after getting the assent of the President under Article 203 (i) of the

[3rd April 1970]

Constitution. I assure the House that whatever the delay may be in implementing it, the only desire of the Government is that no difficulty is caused to the people while implementing this.

Abolition of Jamabandi

13. Last year, I referred to Jamabandi as an institution which has certain undesirable features and said that the best method of administration would be abolition of the system of Jamabandi and to replace it by a system of settling accounts departmentally. This scheme was implemented this year. A Deputy Tahsildar has been appointed for each taluk to see that the accounts are maintained properly and correctly and are subject to periodical scrutiny instead of annual scrutiny. In order to make the transition peaceful, Jamabandi was abolished in one taluk in each district this year thus making abolition in stages.

Village Establishment.

14. As the Members are aware, with the repeal of Hereditary Village Officers Act the principle of heredity has been given up. The service conditions of the village officers will be regulated by the rules framed under Article 309 of the Constitution. These rules have been finalised and will be issued shortly. It has been the desire of the Government to improve the pay of the village officers. We have therefore decided to refer the pay structure and allowances of the village Officers in the State to the Second Pay Commission. This is the first occasion in the history of Tamil Nadu that this has been done.

15. The Government have further decided that the village officers should be paid reasonable travelling allowance on a fixed basis, which I announced during my budget speech. It will be implemented shortly. The Government have also decided to grant festival advance to the Village officers as in the case of other Officers.

Formation of New Taluks.

16. The main agency implementing the policies of the Government is the Revenue Department. It has been the endeavour of this Government to make this department not only efficient but sympathetic to the demands of the people. During the last three years, the following additional taluks have been formed, the details of which are given below :—

<i>Name of the district.</i>	<i>New taluks created.</i>
Tiruchirappalli district	... Ariyalur.
	... Manapparai.
Madurai district	... Uthamapalayam.
	... Usilampatti
	... Vedasandur.
	Madurai (South).
	Madurai (North).
	(by bifurcating Madurai taluk.)
Tirunelveli district	... Tuticorin.

[3rd April 1970]

17. Orders have been issued to upgrade the independent sub-taluks at Tenkanikottai and Uthangarai in Dharmapuri district as full taluks. It is also proposed to make Turaiyur (Tiruchirappalli district) into a main taluk and form a sub-taluk at Natham (Madurai district) and upgrade Vilathikulam (Tirunelveli district) into a taluk.

Manu Neethi Thittam.

18. One important change introduced during the year is what is popularly known as MANU NEETHI THITTAM, that is, a group of officers visit villages looking into the complaints of the people and redress them on the spot as far as possible.

Residential phones to Taluk Tahsildars.

19. Another important measure which we propose to implement to bring Tahsildars in direct contact with the people is the provision of telephones at the residence of the Tahsildars throughout the State. This will be implemented in the course of this year.

Residences for Revenue Officers.

20. As the Members are aware, the Government evolved a scheme to provide quarters to all Judicial Officers in the State. On a similar basis they have formulated schemes costing Rs. 52 lakhs for providing residential quarters to Revenue Divisional Officers and Tahsildars in charge of taluks and Commercial Tax Officers. This will be achieved in the course of next five years.

Slum Improvements.

21. This Government have always devoted special attention to the alleviation of the distress caused by Fire and Flood. The first step taken by the Government was to enhance the fire relief amount from Rs. 40 to Rs. 80. Further a sum of Rs. 40 lakhs was collected towards the City Fire Relief Fund. This amount has been utilised to build fire-proof houses for those who were victims of fire accidents. 4,160 houses have been constructed so far. 1,722 houses are under construction and will be completed shortly.

Stamps

22. Under Act 24 of 1967 amending Stamps Act, the under-valuation of the documents was sought to be prevented by making market value as the basis of consideration. Under the amended Act, it would be possible for the Registration authorities to insist on the payment of stamp duty in accordance with the market value of the property involved in the transactions. For the valuation of the property, guide lines have been fixed and communicated to the Sub-Registrars by the Revenue Department. With a view to improve and prepare better

3rd April 1970]

guide lines in finding the market value, the Government have sanctioned special Revenue staff to work under the control of the Inspector-General of Registration, Madras for Madras City and for the districts of Coimbatore and Thanjavur.

23. The members will be happy to note that the revenue derived from the department has increased to Rs. 17.24 crores (projected total) collection up to December 1969 being Rs. 12.95 crores as against Rs. 14.80 crores in 1968-69 even though drought conditions prevailed in the State. As against this, the Government have given a large number of concessions to the Registration staff of various categories in the course of last three years which have improved the working conditions considerably.

24. From this Policy note, the members will see that the aim of the Government is to implement whatever promises are made on the floor of the House. It will be our endeavour to see that the policies enunciated so far for the welfare of the people will be implemented with zeal and courage in the coming years.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 4th April 1970.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Admission into the Medical Colleges

*286. Q—Thirumathi S. MANJUBHASHINI (on behalf of Thiru M. RAJAH IYER): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state the break-up of figures relating to the number of candidates from each district that have secured selection for admission into the Medical Colleges in the State during 1969-70 ?

மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள்

திருமதி எஸ். மஞ்சுபாஷினி (திரு எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

1969-70 ஆம் ஆண்டில் இம்மாதில மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கென ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலிருந்தும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன? மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்:

1. சென்னை	...	162
2. செங்கற்பட்டு	...	36
3. வட ஆற்காடு	...	66
4. கோயம்புத்தூர்	...	89
5. நீலகிரி	...	11
6. தர்மபுரி	...	15
7. சேலம்	...	96
8. தஞ்சாவூர்	...	108
9. திருச்சிராப்பள்ளி	...	100
10. தென் ஆற்காடு	...	70
11. மதுரை	...	126
12. கன்னியாகுமரி	...	21
13. ராமநாதபுரம்	...	89
14. திருநெல்வேலி	...	110
15. பலதரப்பட்டவை	...	4

மொத்தம் ... 1103

[4th April 1970]

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, பலதரப் பட்டவை என்றால் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: பிற மாநிலங்கள், ஃபிஜி தீவு அகதிகள் போன்ற பிற இடங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன.

திரு எம். எத்திராஜு: இப்போது சொன்ன புள்ளிவிவரங்களில் மிகவும் பின் தங்கிய இனத்தவர்களான சலவைத் தொழிலாளர்களில் எத்தனை பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று தனியாகப் பிரித்துச் சொல்வதற்கில்லை. பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 25% ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், போன வருஷக் கணக்குப்படி 50% மொத்தத்தில் ஒதுக்கப்பட்டது.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் மொத்தம் எத்தனை? அவை முழுவதும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: மொத்தம் ஒதுக்கப் பட்டவை 1125 இடங்கள். பிற மாநிலங்களுக்கு 21 இடங்கள் போக, மீதம் 1104. இதில் அறிவியல் பட்டதாரிகளுக்கு 110 இடங்கள்; மிச்சம் 994 இடங்கள். இவைதான் மொத்தத்தில் அளிக்கப்பட்டன. ஒரே ஒரு இடம்தான் காவியாக இருக்கிறது. 1104 இடங்களில் 1103 இடங்கள் நிரப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மெடிகல் காலேஜ் அட்மிஷனில் இந்த ஆண்டில் முஸ்லீம்களில் எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: முஸ்லீம்கள் என்று தனியாகக் கணக்கிடுவதில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பின்தங்கியவர்கள், பழங்குடி மக்கள் என்ற அளவில்தான் பிரிக்கப்படுகிறார்கள். முதலில் சொல்லியபடி 16% மொத்தத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். பிற்பட்டவர்கள் 50% பெற்றிருக்கிறார்கள்.

*287. Q—Thiru R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) whether the news item published on the first page of the daily "Navasakithi" dated 25-7-1969 under the title "Medical College Examination will Mu. Ka. Reply?" has been brought to the notice of the Government;

(b) whether the Government will publish the marks secured by the students admitted in the Medical College in the Pre-University examination and in the personal interview;

(c) the number of application forms issued in connection with the selection examination for the Medical College; and

(d) the first and the last number of the serial numbers of the forms?

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

[4th April 1970]

(அ) 25-7-1969-ம் தேதியிட்ட "நவசக்தி" நாளிதழின் முதல் பக்கத்தில் "மருத்துவக் கல்லூரித் தேர்வு பதில் தருவாரா மு. க." என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த செய்தி அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதா?

(இ) மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் மாணவ, மாணவிகளின் பி. யூ. சி. பரீட்சை மார்க்குகள், நேர்முகத் தேர்வில் அவர்கள் பெற்ற மதிப்பெண்கள் ஆகிய அனைத்தையும் அரசு வெளியிடுமா?

(உ) மருத்துவக் கல்லூரித் தேர்வுக்கு வினியோகித்த விண்ணப்பப் பாரங்கள் எத்தனை?

(எ) அதன் தொடர் எண்கள் எது முதல் எது வரை?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்கள் பெற்ற மதிப்பெண் பட்டியல் ரகசியமானதால் அது வெளியிடப்படமாட்டாது.

(உ) புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்கான 90 சதவீத இடங்களுக்கு 13,374 விண்ணப்பங்கள்.

(எ) 1 முதல் 13,374 வரை பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் (பிரிவு வாரியாக) விவரங்கள் பின்வருமாறு:—

1. சென்னை	1 முதல் 2178
2. தஞ்சாவூர்	3001 முதல் 4354
3. பலதரப்பட்டவை	5001 முதல் 5166
4. கோயம்புத்தூர்	6001 முதல் 7541
5. மதுரை	9001 முதல் 10984

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு நூறு எண்களுக்குள்ளும் சில பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்க, 2,301 முதல் 3,000 வரையுள்ள தொடர் எண்கள் 700-லும், 4,401 முதல் 5,000 வரையுள்ள தொடர் எண்கள் 600-லும், 5,201 முதல் 6,000 வரையுள்ள தொடர் எண்கள் 800-லும், 7,501 முதல் 8,000 வரையுள்ள தொடர் எண்களில் ஒருவர்கூட தேர்ந்தெடுக்கப்படாததற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, விண்ணப்பங்கள் பொதுவாகப் பல மாவட்டங்களிலிருந்தும் வருகின்றன. இந்த விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலிக்க 4 குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுக்கள் 4 இடங்களிலும் தேர்வுகள் நடத்துகின்றன. அதாவது சென்னை, தஞ்சை, கோவை, மதுரை ஆகிய 4 இடங்களிலும் தேர்வுகள் நடக்கின்றன. மாணவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வரும்போது, எண்கள் கொடுக்கப்படுகிற வகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் எண்கள் இருக்க வேண்டும் என்று தான் அவைகளுக்கான எண்களைத் துவக்குகிறபோது 1 முதல் 3,000 வரை சென்னைக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. 3,001 முதல் 5,000 வரை தஞ்சைக்கும், 5,001 முதல் 6,000 வரை 'பலதரப்பட்டவை' என்றும், 6,001 முதல் 9,000 வரை கோவைக்கும், 9,001 முதல் 12,000 வரை மதுரைக்கும் என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டன. சென்னை என்று வருகிறபோது 1-லிருந்து எண்களைப் போடுகிறார்கள். அப்படிப் போடும்போது, சென்னைக்கு 3,000 எண்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், வந்திருக்கிற விண்ணப்பங்கள் 2,178 தான் என்பதால், அந்த எண்ணை நிறுத்து விடுகிறது. பிறகு தஞ்சை என்று ஆரம்பிக்கும்போது, 3,001-லிருந்து ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. வந்திருக்கிற எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அந்தத் தொடர் எண் 4,354 வரை தான் போகிறது. 5,000 வரை எண்கள் தஞ்சைக்கு

[4th April 1970]

ஒதுக்கியிருந்தாலும், 4,354-ஓடு நின்றுவிடுகிறது என்கிற காரணத்தால், மற்ற எண்கள் கொடுக்கப்படாது இருக்கின்றன. ஆகவே இப்படிக் கொடுக்கப்படாத எண்கள் எல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத எண்கள் என்று பொருளில்லை. இந்த எண்கள் யாருக்குமே கொடுக்கப்படவில்லை என்று தான் பொருள். சில ஹோட்டல்களில் முதல்மாடியில் அறையின் எண்கள் 101-லிருந்து ஆரம்பம் ஆகும். 2வது மாடியில் பார்த்தால் 201-லிருந்து ஆரம்பமாகும். 3-வது மாடியில் 301-லிருந்து ஆரம்பமாகும். அந்த மாடியில் 100 அறைகள் இருப்பதாக அதற்குப் பொருள் இல்லை. வசதியை முன்னிட்டு அப்படி அறை எண்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. எனவே இதே அடிப்படையில்தான் 1 முதல் 3,000 என்றும், 3,000 முதல் 5,001 வரை என்றும், 5,001 முதல் 6,000 வரை என்றும், 6,001 முதல் 9,000 வரை என்றும், பிறகு 9,001 முதல் 12,000 வரை என்றும் வைத்திருப்பதால், எண்கள் விடுபட்டதாகக் கணக்கில் தோன்றினாலும் கூட, உண்மையில் வந்திருக்கிற விண்ணப்பங்களுக்கு ஏற்பத்தான் எண்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடி: அவ்வாறு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இந்த எண்ணிலிருந்து இந்த எண் வரை என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், மாவட்டவாரியாக எந்த எண்ணிலிருந்து எந்த எண் வரையிலும் விண்ணப்பங்கள் அனுப்பப்படாமல் இருக்கின்றன என்ற விவரம் தெரிவிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: சென்னையைப் பொறுத்த வரை, 2,179 முதல் 3,000 வரையான எண்கள் உள்ளவை அனுப்பப்படவில்லை. தஞ்சாவூரைப் பொறுத்த வரையில், 4,355 முதல் 5,000 வரை அனுப்பப்படவில்லை. 'மிசலேனியஸ்' என்கிற பலதரப்பட்டவை என்பதன் கீழ் 5,167 முதல் 6,000 வரை அனுப்பப்படவில்லை. அதே போல் கோவையைப் பொறுத்த வரையில், 7,542 முதல் 9,000 வரையான விண்ணப்பங்கள் அனுப்பப்படவில்லை. மதுரைக்கு 10,895 முதல் 12,000 வரையான விண்ணப்பங்கள் அனுப்பப்படவில்லை.

திரு. ஜி. சுலாமிநாதன்: மருத்துவக் கல்லூரியில் சேருவதற்கான தேர்வு பெற்றுத் தருவதாகக் கூறி கையூட்டு வாங்கியதாக முன்னாள் அமைச்சர் ஒருவர் மீது வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டதே, அது என்னவாயிற்று என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அந்த வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வழக்கு பற்றிய முடிவு இன்னும் வரவில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மற்றும் இரு நபர்கள் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் கேட்டு எஞ்சும் கொடுக்க முயன்றதாக வழக்குத் தொடரப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அந்த வழக்கின் முடிவு வந்துவிட்டதா அல்லது அதுவும் இன்னும் 'பெண்டிங்' ஆக இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பில்லை என்றாலும், அந்த வழக்கு விசாரிக்கப்பட்டு கீழ்க்கோர்ட்டில் அவர்களுக்கு 2,000 ரூபாய் அபராதமும் 6 மாதம் சிறைத் தண்டனையும் அளிக்கப்பட்டு, அவர்கள் இருவரும் மேல் கோர்ட்டுக்கு மேல்முறையீடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அந்த வழக்கு மேல்கோர்ட்டில் விசாரணையில் இருக்கிறது. சில நாட்களில் அதற்கான வாய்தா (ஹியரிங்) போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வழக்கு நடைபெற்ற பிறகு தான் முடிவு தெரியும்.

4th April 1970]

Private Teachers' Training Colleges

*288. Q. Thiru V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether there are any rules for admission into the private Teachers' Training College (for B.T.) in the State; and

(b) if so, the details thereof?

தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) இம்மாநிலத்திலுள்ள தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் (ஆசிரியர் பயிற்சிப் பட்டம்) சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு, விதிகள் ஏதேனும் உள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) மாநிலத்தில் தனி நிறுவனங்கள் நடத்தும் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் (பி. டி.) (B. T.) வகுப்பில் சேருவதற்கான விதிகள் எவையும் அரசால் ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: உதாரணமாக கோவையில் தனியார் கல்லூரி இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், சுற்றியுள்ள இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களுக்கு வேறு தனியார் துறைக் கல்லூரிகள் எதுவும் இல்லை. குறிப்பாக நீலகிரி மாவட்டத்திலிருந்து, பின்தங்கிய பகுதியிலிருந்து மாணவர்கள் சேரவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு அதற்காகத் தனியாக எந்தச் சலுகையும் அளிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே தனியார் கல்லூரிகளிலும் சுற்றியுள்ள மாவட்டங்களில் மாவட்ட வாரியாகச் சில மாணவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு விதி வகுத்தால், எல்லா மாவட்டங்களிலிருந்தும் சுற்றியுள்ள மாவட்டங்களிலிருந்தும் கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதைச் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தனியார் துறைக் கல்லூரிகளில் வேறு விதிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அரசு உதவித் தொகை கொடுக்கும்போது ஒரு விதியை வகுக்கிறோம். ஷெட்யூல்டு காஸ்ட், ஷெட்யூல்டு டிரைபஸ் ஆகியவைகளிலிருந்து 16% மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், பாக்வார்ட் கம்யூனிட்டியிலிருந்து 25% தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் சொல்லித்தான் உதவி அளிக்கிறோம். அது கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்கப்படுகிறது. மற்றபடி அதற்கு எத்தகைய சட்ட திட்டங்களுமில்லை. போதுமான அளவுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அதிலிருந்து வருகிற மாணவர்கள் போதுமான அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். அதிகமாகக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தினால், பயிற்சி பெற்று வருகிற மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடுவது கடினமாகி விடும். அதனால் தான் புதிய கல்லூரிகளுக்கு இந்த ஆண்டும் சென்ற ஆண்டும் அனுமதி அளிக்கவில்லை.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே உள்ள அந்த விதிகளையாவது இந்தக் கல்லூரிகள் பின்பற்றுகின்றனவா என்று அரசாங்கம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கவனிக்கிறதா?

[4th April 1970]

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: 16% தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் 25% பிற்பட்டவர்களுக்கும் அளிக்கிற முறை பின்பற்றப்படுகிறதா என்ற கணக்குகள் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குனரால் வரவழைக்கப்பட்டு பரிசீலிக்கப்படுகின்றன.

திரு எம். எத்திராஜுலு: சார், தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையில் சரியானபடி தேர்வு முறை நடக்கிறதா என்பதைக் கண்காணிக்கும் வகையில் என்ன முறைகளை அரசாங்கம் கையாளுகிறது? அரசுக் கல்லூரிகளிலே மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க சிறு குழு ஒன்று போடப்படுகிறதே, அந்த மாதிரிக் குழுவைத் தனியார் துறைப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் எல்லாம் அமைத்து மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: கல்லூரியைப் பொறுத்து அதிகச் சங்கடங்கள் ஏற்படுவதில்லை. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளைப் பொறுத்து நெருக்கடிகள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. அதற்காகத் தனியாகக் குழு போட்டு ஆங்காங்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று டி.இ.ஓ; சி.இ.ஓ. ஆகியவர்களைக் கொண்ட குழு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறையைக் கவனிக்க தனிக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டும் சேர்ந்து சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க, ஸ்கூட்டினி கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விகிதாசாரப்படி எடுத்திருக்கிறார்களா என்று பார்ப்பதற்காக இந்தக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைப் போல, செக்கிங் இருப்பதற்காகத் தான் ஸ்கூட்டினி குழு அமைக்கப்பட்டது. அதை எதிர்த்து இரண்டு பேர் ஹை கோர்ட்டில் ரிட்டுக்குப் போனார்கள். அதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்று, நாம் மேல் கோர்ட்டுக்கு விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறோம். மற்றொருவர் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் போயிருக்கிறார். இரண்டு ரிட் மனுக்களும் கோர்ட்டில் இருக்கின்றன. அவற்றின் மீது முடிவு தெரிந்ததற்குப் பிறகு, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குச் செல்லும் மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு ஆண்டு பணி புரிந்திருக்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. இத்தகைய நிபந்தனை இருந்தால், வேலை வாய்ப்பே கிடைக்காத இந்தக் காலத்தில் ஆசிரியர் வேலையும் கிடைக்காமல் இருப்பதால், அவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேருவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு என்ன செய்ய அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இரண்டு விதமாகவும் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களும் பி.டி. வகுப்பில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். ஆசிரியராக இல்லாத பட்டதாரிகளும் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். ஒரு ஆண்டு காலம் ஆசிரியராக இருந்து ஆசிரியர் தொழில் அவர்களுக்குப் பிடித்தம் உள்ள தொழிலாக ஆகி, இதற்கு வருவதற்கு விருப்பம் உள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆசிரியராக்கும் நிலைமை நல்லது என்று யோசனை கூறப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இப்போது ஆசிரியராக இருப்பவர்களும் விண்ணப்பிக்கிறார்கள்; ஆசிரியர்கள் இல்லாதவர்களும் பி.டி. பயிற்சி பெற்ற பிறகு ஆசிரியராகச் சேருகிறார்கள். ஒரு ஆண்டு காலம் ஆசிரியராக இருந்துதான் தீர வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இப்போது இல்லை.

Training Centres for Women Tamil Pandits

*289. Q. Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

[4th April 1970]

(a) the number of training centres for women Tamil Pandits in the State;

(b) the number of applications received for admission to such training during the academic year 1969-70; and

(c) the number of applicants admitted to that course?

தமிழ் ஆசிரியைப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்

திரு ஜி. கவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) இம்மாநிலத்தில் தமிழ் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் எத்தனை உள்ளன?

(இ) 1969-70ஆம் கல்வியாண்டில் இத்தகைய பயிற்சியில் சேர்வதற்காகப் பெறப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(உ) இப்பயிற்சியில் சேர்க்கப்பட்ட விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஒன்று.

(இ) 423.

(உ) 100.

B.I.M. Students

*290. Q. Thiru G. VASANTHA PAI: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) whether it is a fact that B.I.M. students have been permitted to wear Surgeon's coats and carry Stethoscopes and attend the College of Allopathic Medicine at Tirunelveli and the hospital attached thereto; and

(b) whether such permission was granted against the provisions of the syllabus of the Madras University?

இந்திய மருத்துவப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள்

திரு ஜி. வசந்த பாய்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) இந்திய மருத்துவப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள் மருத்துவர அங்கி அணிந்து, இதயத்துடிப்புமானி (ஸ்டெதஸ்கோப்) எடுத்துக் கொண்டு திருநெல்வேலியில் உள்ள ஆங்கில மருத்துவக் கல்லூரிக்கும், அதனுடன் இணைந்த மருத்துவமனைக்கும் செல்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது உண்மையா?

(இ) சென்னை பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தின் விதித் துறைகளுக்கு எதிராக அத்தகைய அனுமதி வழங்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) இந்திய மருத்துவப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள் தங்களுடைய இறுதித் தேர்வு முடிந்த பின்னர், பயிற்சி மருத்துவராகப் பணியாற்றுகையில், மருத்துவமனைக்குச் செல்லும்பொழுது வெள்ளை அங்கி அணியவும், "ஸ்டெதஸ்கோப்"

[4th April 1970]

பயன் படுத்தவும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அறிவியல் முறைகளின் படி நோயாளிகளைப் பரிசோதனை செய்வதில் பயிற்சி பெறுவதற்காக அவர்கள் இவ்வாறு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(இ) பாளையங்கோட்டையில் உள்ள இந்திய முறைக்கல்லூரி தொடக்கத்தில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அது தற்போது மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக்கழகங்களினால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பாடத்திட்ட முறையில் பயிற்சி மருத்துவராகப் பணியாற்றுவதற்கான கால வரையறை எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள இந்திய மருத்துவப் படிப்பு வாரியம், (Board) இந்திய மருத்துவப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள் பயிற்சி மருத்துவராகப் பணியாற்றுகையில் மேற்படி பயிற்சி பெற வேண்டுமென்ப பரிவுரை வழங்கியுள்ளது. அதன்படி திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரியிலும், மருத்துவமனையிலும் இந்தப் பயிற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

Craft Instructors

*291. Q. Thavathiru DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) whether the Craft Instructors who are qualified to be appointed as Tamil teachers have been posted as Tamil teachers;

(b) if such postings have not been made, the difficulty in the way of such postings; and

(c) whether there are any Craft Instructors qualified for the post of Tamil teachers but who have not been posted as Tamil teachers in the Government High Schools in Trichy district?

கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள்

தவத்திரு தெய்வகாமணி அருணாசல தேசிகர்: மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) கைத்தொழில் ஆசிரியப் பணியில் இருந்தவர்கள், தமிழாசிரியப் பயிற்சி பெற்றவர்கள், தமிழாசிரியப் பணிக்கு மாற்றி நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்களா?

(இ) அப்படி மாற்றி உயர்த்தப்படாமல் இருந்தால் தடை என்ன?

(உ) திருச்சி மாவட்ட அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழாசிரியப் பணிக்குத் தகுதி பெற்ற கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் முறையாகப் பதவி மாற்றம் செய்யப்பெறாமல் இருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் இரண்டாம் நிலை தமிழாசிரியர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டபொழுது அவர்கள் கடைசியாகப் பெற்ற சம்பளம் அளிக்கப்படவில்லை. இந்தச் சலுகையை அளித்து அரசு இப்பொழுது ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது.

Insecticides

*292. Q. Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state:

[4th April 1970]

(a) the names of insecticides permitted to be used in vegetable farms; and

(b) the number of cases, if any, where the consumption of insecticides-sprayed vegetables has led to poisonous effects?

பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள்

திரு வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு வேளாண்மை அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) காய்கறிப் பண்ணைகளில் பயன்படுத்துவதற்கென அனுமதிக்கப்பட்ட பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளின் பெயர்கள் யாவை?

(இ) அவ்வாறு பூச்சிக் கொல்லி மருந்து தெளிக்கப்பட்ட காய்கறிகளை உட்கொண்டதால் நச்சுத் தன்மையான விளைவுகள் ஏற்பட்டிருப்பின் அத்தகைய நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) லின்டேன், புகையிலை கஷாயம், பி.எச்.சி., டி.டி.டி., என்டிர்ன், பாரத்தியான், நனைக்கக்கூடிய கந்தகம்.

(இ) இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் விவசாய இலாக்காவின் கவனத்திற்கு நடப்பு ஆண்டில் கொண்டுவரப்படவில்லை.

Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, the complaint is that these insecticides are adulterated and that they do not have the desired effect. May I know the steps taken by the Government to see that the purity of these is maintained?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மத்திய அரசாங்கம்தான் இந்தப் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைப்பற்றி வரையறை செய்து கொடுக்கிறது. எந்தெந்த வகையில் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறார்களோ, அதன்படிதான் அவைகள் எல்லாம் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. அதில் எந்த விதமான விபத்தும் ஏற்பட்டதாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை.

*293. Q. Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state:

(a) the names of districts in which aerial spraying of insecticides was done in 1969; and

(b) the measures taken to prevent the pollution of water in wells, tanks and lakes in areas where such spraying was done?

பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள்

திரு வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு வேளாண்மை அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1969-ஆம் ஆண்டில் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் விமானமூலம் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து தெளிக்கப்பட்டது?

(இ) அவ்வாறு தெளிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள கிணறுகள், குளங்கள், ஏரிகள் ஆகியவற்றில் நீர் கெட்டுவிடாமலிருக்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

[4th April 1970]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) கோயம்புத்தூர், திருச்சி, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, தர்மபுரி மாவட்டங்களில்,

(இ) தெளிப்பதற்காகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பூச்சி மருந்துகள் மத்திய அரசினால் விமானமூலம் தெளிப்பதற்காகச் சிபார்சு செய்யப் பட்டவை. மக்களுக்கும் விலங்கு மீன் முதலியவற்றிற்கும் கேடு விளைவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அதிக விலும் நிறைந்தவை அல்ல. இதுவரை மருந்துகள் தெளிப்பினால் சுகாதாரக் கேடு எதுவும் விளைந்ததாகவும் தெரியவில்லை. எனவே தற்போது பிரத்தியேகமான தற்காப்பு முறைகளைக் கையாள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, விமானத்திலிருந்து பூச்சிக் கொல்லி மருந்து தெளிக்கிறபோது, எல்லா வயல்களுக்கும் போதுவாகத் தெளிக்க வேண்டிய அவசியமேற்படுகிறது. இதில் சில நிலங்கள் குத்தகை நிலங்களாக இருக்கின்றன. சில சொந்த நிலங்களாக இருக்கின்றன. இந்த மருந்து தெளிப்பதற்கான கட்டணம் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்தவர்களிடம் கேட்கப்படாமல் நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் கேட்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாகப் பெரும்பாலான நிலச்சுவான்தார்கள், இந்தப் பூச்சி மருந்தை விமானம் மூலமாகத் தெளிக்காமல் இருந்துவிடலாம் என்று எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள். இதைக் கருத்திற்கொண்டு அரசு, குத்தகைக்காரரிடமிருந்துதான் இதற்கான கட்டணம் வசூலிக்கப்படவேண்டும் என்று உத்தரவிட முன் வருமா? தற்போது யாரிடமிருந்து இது வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது இதற்கான கட்டணம் எந்த வகையில் வாங்கப்படுகிறது என்பதுபற்றி இங்கே விவரம் தரப்படவில்லை. போதுவாக, இதனால் யாருக்குப் பலன் ஏற்படுகிறதோ, அவர்களிடமிருந்துதான் வசூலிக்கப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும் இதுபற்றித் தனிக் கேள்வி கேட்கப்பட்டால், விவரம் சேகரித்துச் சொல்லலாம்.

திரு டி. கே. சுப்பையா : விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கும்போது, தென்னாமரம், டெலிபோன்-கம்பிகள், மின்சாரக் கம்பிகள் போன்றவைகளால் இடையூறு ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக விமான விபத்து நடைபெறுவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே எத்தனையடி உயரத்திலே இருந்து மருந்து தெளிக்க வேண்டும் என்று ஏதேனும் விதியிருக்கிறதா? அந்த வகையில்தான், விதிக்குப் புறம்பில்லாமல், மருந்து தெளிக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பதை அரசாங்கம் தனிப்பட்ட விமானக் கம்பெனிகளுக்குக் கொடுக்கிறது. விமானக் கம்பெனிக்காரர்களால் அவர்களுடைய 'பைலெட்டுகளுக்கு' இன்னின்ன வகையில் பறந்து சென்று இத்தனையடி உயரத்திலேயிருந்து மருந்து தெளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தான் கருதுகிறேன். எத்தனை அடி உயரத்திலே இருந்து தெளிக்க வேண்டும், விபத்துக்கள் நிகழாமல் எப்படித் தடுப்பது என்பது பற்றியெல்லாம் விதிமுறைகள் இருக்கக் கூடும். அரசாங்கம் மருந்து தெளிக்கும் பணியை விமானக் கம்பெனியாருக்குக் குத்தகையாகக் கொடுக்கிறது. அந்தத் தனிப்பட்ட விமானக் கம்பெனியார்கள் மருந்து தெளிப்பதற்கான எல்லாப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : விமானத்திலிருந்து பூச்சி மருந்து தெளிக்கிற போது, 50 அடி அல்லது 100 அடி உயரத்திலேயிருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. ஒரு முறை தெளித்துவிட்டு மீண்டும் பக்கவாட்டில் போய் அடுத்து தெளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, நிலத்தில்

[4th April 1970]

ஒரு 'ஸ்டிரிப்' விடுபட்டுப் போய்விடுவதாகவும் மற்றப் பகுதிகளில்தான் தெளிக்கப்படுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இதுபற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால், அரசு இது குறித்து என்ன செய்ய இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுப்பையா அவர்களுக்குப் பதில் அளிக்கும்போதே, இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மருந்து தெளிக்கிற முறை அரசைச் சேர்ந்ததல்ல. 'ஏவியேஷனுக்குச்' சொந்தக்காரர்கள்—விமானச் சொந்தக்காரர்கள் மருந்து தெளிப்பதுபற்றி விதிமுறைகளை ஏற்படுத்தியிருப்பார்கள். எத்தனை அடி உயரத்திலிருந்து பறக்க வேண்டும், எப்படி மருந்து தெளிக்க வேண்டும், மீண்டும் எப்படி மேலே செல்ல வேண்டும், எந்த வகையில் எல்லாம் சுற்றிச் சுற்றி மருந்து தெளிக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கும். இதனால் மருந்து தெளிக்கும்போது, சில நிலங்களின் பகுதிகள் விடப்பட்டிருக்குமானால், அதற்குக் கீழே வெள்ளைக் கொடியைக் கட்டி அதை எல்லையாக வைத்துக்கொண்டு, அந்தக் கோடுகளுக்கு இடையே தெளிக்க வேண்டிய பொறுப்பை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். எந்த இடத்திலும் பூச்சி மருந்து தெளிக்கப்படாமல் விடுபடுவதில்லை. அதிகமாகவும் தெளிக்கப்படுவதில்லை, குறைவாகவும் தெளிக்கப்படுவதில்லை. எந்த அளவுக்குத் தெளிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத் தெளிக்கிறார்கள். நாம் இப்போதுதான் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கும் முறையைக் கையாண்டு வருகிறோம். குறிப்பாக இதில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்குக் கூட இதுபற்றி முற்றிலும் சரியாகத் தெரியாது. வேண்டுமானால் இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இதில் குறைபாடுகள் இருப்பதாகக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லலாம். ஆனால் நமக்குத் தெரியாத காரியங்களைப்பற்றித் தெரிந்ததுபோல் கருதிக் கொண்டு குறைகள் சொல்வது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு எம். எத்திராஜ் : பூச்சிக் கொல்லி மருந்து தெளிக்கும் விமானம் எந்த அடிப்படையில் கொண்டுவரப்படுகிறது? அதற்காகக் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது? அந்த விமானங்கள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டுவரப்படுவதானால், அப்படிப் பிற மாநிலங்களையே தமிழகம் நம்பியிராமல், தமிழக அரசே இம்மாதிரியான விமானங்களை வைத்துக்கொள்ள உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மருந்து தெளிக்கும் விமானங்களை வைத்திருக்கிற சில கம்பெனியார்களிடமிருந்து மருந்து தெளிப்பதற்கான 'டெண்டர்'கள் அழைக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் கொடுக்கிற புள்ளி விவரங்களிலிருந்து அவர்கள் எத்தனை விமானங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இதற்கு முன்னால் மற்ற மாநிலங்களில் பூச்சி மருந்து தெளித்திருக்கிற அனுபவம் ஏதேனும் இருக்கிறதா, கடந்த காலத்தில் இங்கே அவர்கள் மருந்து தெளித்திருக்கிறார்களா, அப்படித் தெளித்திருந்தால் அந்தப் பணியை எப்படி நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பார்க்கப்படுகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு பணம் கேட்கிறார்கள் என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்கிறோம். இப்படியெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான், அந்தக் கம்பெனிகளுக்கு மருந்து தெளிக்கும் வேலையைக் குத்தகைக்கு விடுகிறோம். அந்த வகையில் பல விமானக் கம்பெனியார்கள் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்தார்கள். அதில் ஒருவர் பலத்த போட்டிக்கிடையே ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 5-98, அதாவது கிட்டத்தட்ட ரூ. 6 கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார். அந்தக் குறைவான பணம் கேட்டவருக்குத்தான் அந்த வேலை கொடுக்கப்பட்டது. அந்தக் குத்தகைதாரர்தான் அதைச் செய்து முடித்திருக்கிறார். மிகவும் குறைந்த அளவுக்குக் கேட்டவர் இடையிலே விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்.

[4th April 1970]

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : விமானம் மூலம் பூச்சிமருந்து தெளிப்பது நல்ல முறை. அது நன்கு நடைபெற வேண்டுமென்றுதான் இந்தக் கேள்வியையே கேட்டேன். மருந்து தெளிக்கும்போது, கீழே நிலத்தில் வெள்ளைக்கொடி கட்டிக்கொண்டுதான் தெளிக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு முறை மருந்து தெளித்துவிட்டு மேலே போய்த் திரும்பி வருகிறபோது எந்தப் பக்கம் வைக்கப்பட்ட வெள்ளைக்கொடி முதலில் வைக்கப்பட்ட கொடி, எந்தப் பக்கம் வைத்திருப்பது பின்னாலே வைக்கப்பட்டது என்று சந்தேகம் வந்துவிடுகிறது. இந்தச் சங்கடம் இருப்பதன் காரணமாகவே தான், இதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்பினேன். இதைப்பற்றிச் சரியாக அரசாங்கம் கவனிக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தற்போதே நிச்சயமாக விவசாயத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் இதைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை, விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிப்பது புதிய அனுபவம்தான் என்றாலும், கடந்த ஆண்டில் விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்க ஒரு கம்பெனிக்கு ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் காலாகாலத்தில் மருந்து தெளிக்காமல், ஏதோ சில காரணங்களால் மருந்து தெளிக்க வேண்டிய பருவகாலம் கடந்து, அந்த விமானக் கம்பெனியார் மருந்து தெளிக்க முன்வந்தபோது, அங்கே இருக்கிற விவசாயிகளே இப்போது இந்த மருந்து தெளிக்கவேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போது நாங்கள் மருந்து தெளிக்கவில்லை என்றால், பிறகு எங்களைக் குறைசொல்லுவார்கள் என்று விவசாயிகளுக்கு ஏதோ நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி இறுதியாக மருந்து தெளிக்கப்பட்டதாக அறிந்தேன். அப்படிப்பட்ட முறையில், இந்த ஆண்டாவது பருவகாலம் கழிந்து பயிர்களுக்குப் பூச்சி மருந்து தெளிக்காமல், விமானக் கம்பெனியார் சரியான நேரத்திலேயே மருந்து தெளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : சென்ற ஆண்டு இப்படிக் கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்பட்டது உண்மைதான். அதற்குக் காரணம் இதுதான். மத்திய அரசு இப்படி மருந்து தெளிப்பதற்காக ஆகும் செலவில் 50 சதவீதத்தை மாநில அரசுக்கு மான்யமாக அளித்து வந்தார்கள். அதைக் கடந்த ஆண்டு நிறுத்திவிட்டார்கள். அந்தச் செலவை நமது அரசாங்கமோ, விவசாயிகளோ ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத நிலையில் இருந்ததால், மீண்டும் இதைத் திரும்பத் தரவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த மாநில அரசாங்கம் எழுதிக் கேட்டிருந்தது. இதன் காரணமாகத்தான் இந்தக் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. இதற்கிடையில் காலதாமதத்தை முன்னிட்டு சங்கடம் ஏற்பட்டாலும், விவசாயிகள் எப்படியும் அந்த மருந்து தங்கள் பயிர்களுக்குத் தேவை என்று கேட்டார்கள். அதன் விளைவாகக் காலதாமதமாகப் பூச்சிமருந்து விமானத்திலேயிருந்து தெளிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் அப்படிப்பட்ட காலதாமதம் ஏதுமின்றி, சரியான நேரத்திலேயே தெளிக்கப்படும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, விவசாயப் பயிர்களுக்கு வரும் நோய்களைப் போக்க பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தெளிப்பதுபோல், பயிர்களை இம்சை செய்யும் எலிகளை ஏதாவது மருந்தின் மூலமாக ஏககாலத்தில் நிறையக் கொல்லுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இந்த மருந்து எலிகளைக் கொல்ல உதவாது. மனிதர்களுக்கோ மற்ற விலங்குகளுக்கோ இந்த மருந்தின் மூலம் எந்தவித ஆபத்துமில்லை என்று ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட

[4th April 1970]

பிருக்கிறேன். எனவே இந்த மருந்தின் மூலம் எலிகள் சாவதில்லை. ஆனால் எலிகளைப் பிடிப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் வகையில், ஒரு எலி பிடித்தால், 20 காசு கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயிகளும் சிறிய பொறிகளை வைத்துக்கொண்டு எலிகளைப் பிடித்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : Ceiling Act forceக்கு வந்த பிறகு இது பயன்படுமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. எப்படியிருந்தாலும் பயிர் செய்துதான் ஆகவேண்டும். உணவுப்பொருள் தேவையில்லை என்றால்தான் இது இருக்காது. ஆகவே இதைப் பொறுத்த வரையில், 'சீலிங் ஆக்ட்' இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஒன்றுதான்.

திரு சா. கணேசன் : எலிகளைப் பிடிக்கவேண்டியே ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்ட பாம்புகள் நிலங்களில் நிரம்ப இருக்கின்றன. அந்தப் பாம்புகளைக் கொல்லாமலிருக்கும்படி அரசு தடை விதிக்குமானால்—நான் வியப்புக்காகச் சொல்லவில்லை. உள்ள உணர்ச்சியோடு சொல்லுகிறேன், பாம்புகளைக் கொல்லுவதை அரசு தடைசெய்யுமானால்—எலிகளால் பயிர்களுக்கு விளைகிற சேதம் முழுவதும் தடுக்கப்படலாம். இதை அரசு உணர்ந்து இதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்ள முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கொல்லவேண்டிய நச்சுப் பாம்புகள் எங்கே இருந்தாலும் கொல்லத்தான் வேண்டும். ஆனால் வயலில் இருக்கிற பாம்புகளை விவசாயிகளே கொன்றுவிடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான எண்ணமுமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : பூச்சிக்கொல்லி மருந்தை விமானம் மூலம் தெளிப்பதாலும், மற்றும் பயிர்களுக்கு ரசாயன உரம் போடப்படுவதாலும், அப்படி விளைகிற அந்தப் பண்டங்களில் அவைகள் கலந்துவிடுகின்றனவோ என்ற ஐயம் இருக்கிறது. அந்த ருசிகூட அந்தக் காய்கறிகளில் கலந்துவிடுகிறது. நாம் சாப்பிடும்போது, உரத்திற்காக உபயோகப்படுத்திய ரசாயனப்பொருளின் வாசனையோ, ருசியோ—ஏதோ ஒன்று—நம்மையறியாமலேயே கலந்திலிருப்பதாகப் பலரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதுபோன்றே திடீரென்று கடந்த சில ஆண்டுகளாகக் கிராமப்புறங்களில்கூட சாக்கடை முதலிய அசுத்தமில்லாத இடங்களில் குராய் நல்ல தண்ணீராயிருந்த கிணறுகள் எல்லாம் குடிப்பதற்குத் தகுதியற்ற தண்ணீராக சீக்கிரமாக மாறிக்கொண்டுவருகின்றது. இதற்கு என்று ஆராய்ச்சி செய்து, தண்ணீரின் தன்மையை மாற்றமுடியாதபடி ஏதேனும் யோசனை செய்து நிலங்களுக்கு ரசாயன உரமிடுவதால் நல்ல தண்ணீரை உப்புத் தண்ணீராக, கெட்ட தண்ணீராக மாற்றாமலிருக்க ஏதாவது செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : உரமிட்ட பிறகு அந்த உரத்தின் வாதையே நெல்லிலும் அல்லது வேறு பயிர்களிலும் இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதைப் பயன்படுத்துவோரே அதை உண்ணும்போது நினைத்துக்கொண்டே உண்பதால் இப்படிப்பட்ட எண்ணம் வரலாம். ஆனால் பட்டணக் கரையில் இருப்பவர்களுக்கு இம்மாதிரியான எண்ணம் வருவதில்லை. இந்த மருந்தைத் தெளிப்பது என்றாலும், அதைத் தண்ணீரில் ஒரு கலவையாகக் கலந்துதான் செய்து கொடுக்கிறார்கள். இந்தப் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளால் உயிருக்கு எந்தவிதான ஆபத்துமில்லை என்று

[4th April 1970]

சூறப்பட்டுள்ளது. எனவே நல்லதண்ணீர் உப்புத்தண்ணீர் ஆவதையோ அல்லது உப்புத் தண்ணீர் நல்ல தண்ணீர் ஆவதையோ மாற்றம் செய்ய எந்தத் திட்டமும் அரசாங்கத்திடம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

Tamil Nadu Electricity Board

*294. Q.—Thiru V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the rate of interest charged by (i) Commercial Banks including the State Bank and (ii) Life Insurance Corporation of India on the loans advanced to the Tamil Nadu Electricity Board ?

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம்

திரு வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு

(1) அரசு வங்கி உட்பட வாணிப வங்கிகள் ;

(2) இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் ஆகியவற்றால் விதிக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் யாது ?

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : மேலவை முன் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாநில அரசு மின்சார வாரியத்திற்கு அளிக்கும் கடனுக்கு வட்டி விகிதம் என்ன ? மத்திய அரசு மானிய மாகத் தருகின்ற கடனுக்கு வட்டி விகிதம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : அதைப்பற்றிய விவரம் இல்லை. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் கடன் உதவிபற்றித்தான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

*295. Q.—Thiru V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the percentage of bonus paid (i) by the Tamil Nadu Electricity Board to its employees and (ii) the private Electricity Undertakings to their employees ?

திரு வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(1) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் அதனுடைய பணியாளர்களுக்கு எத்தனை சதவீதம் பூரிப்பூதியம் வழங்கியது ? (2) தனியார் மின்சார நிறுவனங்கள் தம் பணியாளர்களுக்கு எத்தனை சதவீதம் பூரிப்பூதியம் வழங்கின ?

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : விவர அறிக்கை @ ஒன்று மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு எம். எத்திராஜு : தலைவர் அவர்களே, பூரிப்பு ஊதியம் என்றால் என்ன ? மகிழ்ச்சி ஊதியமா ? சந்தோஷ ஊதியமா என்று விளக்க விரும்புகிறேன்.

@ Printed as Appendix I

@ Printed as Appendix II

[4th April 1970]

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : பூரிப்பு ஊதியம் என்பதுதான் போனஸ். சந்தோஷம் என்ற வார்த்தைகூட தமிழ் வார்த்தை இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note:—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ANNOUNCEMENTS

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Bill, 1970.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY

MR. CHAIRMAN: I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 13 of 1970), as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III. CALLING ATTENTION TO THE DECISION OF EMPLOYEES OF THE NEYVELI LIGNITE CORPORATION OF INDIA TO GO ON STRIKE

THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Labour to a matter of urgent public importance, namely, the decision of the 13 Trade Unions consisting of 18,000 employees of the Neyveli Lignite Corporation, Neyveli, to go on a strike on, or any day after, the 16th March 1970 and the consequent anticipated distress to be caused to the people of the State.

* மாண்புமிகு திரு. கே. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு (1970) ஜனவரித் திங்களில் நெய்வேலிப் பழுப்பு நிலக்கரி கூட்டு நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த 8 தொழிற் சங்கங்களின் குழு ஊதியப்படி மாற்றம் போன்ற நன்மைகள், பணிவிதிகள், நிபந்தனைகள் ஆகிய கோரிக்கைகளின்மேல் நெய்வேலி நிலக்கரி கூட்டு நிறுவனத்தில் பணியாற்றும் தொழிலாளருக்கும் நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே உள்ள தகராறில் தலையிடும்படி தொழிலாளர் துறை ஆணையரிடம் வேண்டிக்கொண்டது. இந்த ஆண்டு ஜனவரி இறுதி வாரத்தில் சென்னையிலும் பிப்ரவரி மூன்றாவது வாரத்தில் சிதம்பரத்திலும் தொழிலாளர் துறை ஆணையர் சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார் : இதில் உடன்பாடு காண முடியாததால், குழுவிலுள்ள சங்கங்களும் பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத் தொழிலாளர் சங்கமும் மார்ச் 16-வது நாள் அல்லது அதற்குப் பிறகு தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வர் என்று தெரிவித்து வேலை நிறுத்த அறிக்கைகள் கொடுத்தன. இந்த வேலை நிறுத்த அறிக்கை யினைப் பெற்றதும், 13-3-70-ல் சமரசச் செயல்முறைகள், முறைப்படி,

[திரு. கே. வேழவேந்தன்]

[4th April 1970]

தொழிலாளர் துறை ஆணையரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இச் செயல் முறைகள் மார்ச் 13-லிருந்து 20-வரை தொடர்ந்தன. இறுதியாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரும் நானும் எடுத்துக்கொண்ட நன்முயற்சிகளின் விளைவாகத் தகராறு தீர்க்கப்பட்டு ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய நிபந்தனைகளாவன :

1. தற்பொழுது அமுலிலிருக்கும் சம்பள அகவிலைப்படி விகிதங்களை மாற்றியமைத்து கீழ்க்கண்ட அளவில் ஒரு மாதத்திற்குக் குறைந்த பட்ச அடிப்படை ஊதியம் ரூ. 100-ம் அகவிலைப்படி ரூ. 85-ம் (இது முன்பு இருந்ததற்குமேல் ரூ. 44 அதிகமாகும்) மற்ற பீரி வினாளுக்கு அடிப்படைச் சம்பளத்தில் ரூ. 30 அதிகமாகவும் வழங்கவேண்டும்.
2. 1-1-70 அன்று ரூ. 139-க்கும் குறைவாகப் பெறுகிறவர்களுக்கு ரூ. 352-ம் மற்றவர்களுக்கு ரூ. 240-ம் இரு தவணைகளிலும் (ஒன்று 1970-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலும் மற்றொன்று 1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரலிலும்) வழங்கப்பட வேண்டும்.
3. பணிக்கொடைத் திட்டத்தைத் துவக்குதல்.
4. நிறுவனத்தால் குடியிருப்பு வசதி செய்து தரப்படாதவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படியாக மாதம் ரூ. 10.
5. சுரங்கத்தில் பணிபுரிபவர்களுக்குச் சுரங்கப்படியாக மாதம் ரூ. 11.
6. வெப்ப நிலையம், உரப்பகுதி, பி & சி பகுதி மற்றும் ஏனைய பிரிவுகளில் பணிபுரிபவர்களுக்கு அபாயப்படியாக மாதம் ரூ. 6.
7. தட்டெழுத்தர்கள், சுருக்கெழுத்தர்கள், மருத்துவர்களுக்குச் சிறப்புப் படியாக மாதம் ரூ. 6.
8. பேருந்துப் படி ஒரு நாளைக்கு ரூ. 0-75 காசுகளிலிருந்து ரூ. 1-25 ஆக உயர்த்துதல்.
9. சலவைக்கான படியை ரூ. 2, ரூ. 3 என்றிருப்பதை ரூ. 4, ரூ. 5 என்று உயர்த்துதல்.

ஒப்பந்தத்தின்படி பலதரப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்குச் செலவிட்டது போக மொத்த ஒதுக்கீடான தொகை ரூ. 92 இலட்சத்தில் மீதப்படுகின்ற பணத்தை இதில் சாராத பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பகிர்ந்தளிக்கவும் இதில் இன்னும் ஏதேனும் வேறுபாடு இருந்தால் 20 நாட்களுக்குப் பிறகு தொழிலாளர் துறை ஆணையரின் முடிவான தீர்வுக்கு விடவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான பிறகு, ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடாத பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்க தேசியத் தொழிலாளர் சங்கம், இளைநிலைப் பொறியாளர் சங்கம், இடைநிலைத் தொழில் நுட்பச் சிப்பந்திகள் சங்கம் ஆகிய மூன்று சங்கங்களிடமிருந்து சில முறையீடுகள் வரப்பெற்றுள்ளன.

13-3-70-லிருந்து சமரச செயல்முறை நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொண்ட நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கூட்டு நிறுவன தொழிற் சங்கங்களின் குழுவைச் சார்ந்த இளைநிலைப் பொறியாளர் சங்கமும், இடைநிலைத் தொழில் நுட்பச் சிப்பந்திகள் சங்கமும் 17-3-70 அன்று தாமதமாகவே குழுவிலிருந்து விலகிக்கொண்டதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். அதற்குப் பிறகும் அவை தொடர்ந்து சமரச நடவடிக்கைகளில் (18-3-70 அன்று முதலமைச்சர் நடத்திய கூட்டத்தையும் சேர்த்து) கலந்துகொண்டன. ஆனால் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடவில்லை. நெய்வேலி நிலக்கரி கூட்டு நிறுவனத் தொழிற் சங்கங்களின் குழுவின் அங்கமாக விளங்கி சமரச செயல்முறைகளில் கலந்துகொண்டமையால், அச்சங்கங்களும் சட்டப்படி சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாக, தொழிலாளர் துறை ஆணையரின் முன்பாகக் கையெழுத்திடப்பட்ட 20-3-70-ஆம் நாளை ஒப்பந்தத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவைகளேயாகும்.

4th April 1970]

THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman, Sir, on a point of clarification. Sir, I wish to inform the Hon. Minister that the Junior Engineers and the Intermediate clerical staff of the Corporation have gone on a relay fast from the 30th of March and the Notice that they would go on a strike from any day on or after 16th March is still there. Therefore, I would request that the Hon. Minister may kindly clarify this matter also.

* மாண்புமிகு திரு. கே. வேழவேந்தன்: பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, நான் என்னுடைய அறிக்கையின் கடைசிப் பகுதியிலே சொன்ன மாதிரி ஏற்கனவே அந்தச் சமரச ஒப்பந்தப் பேச்சிலே ஐனியர் என்ஜினீர் அசோசியேஷனும் அதை ஒட்டியிருக்கும் இடை நிலைத் தொழில் நுட்பச் சிப்பந்திகள் சங்கமும் கலந்து கொண்டன. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோட்டையிலே நடத்திய சமரசப் பேச்சின் பொழுது நானும் கலந்துகொண்டேன். அந்தச் சங்கங்களைச் சார்ந்த தொழிலாளத் தோழர்கள் வந்திருந்தார்கள் அந்தப் பேச்சின் பொழுது; கூறியவற்றைக் கேட்டு ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்துப் போடவில்லை. ஆனால், அவர்கள் மறுபடியும் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வற்புறுத்தி அவர்களிலே சிலர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள் என்கிற தகவலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லித் தான் தெரிகிறது எனக்கு. மேற்கொண்டு கோரிக்கைகளைக் கொண்டு வருவார்களானால், அதைப்பற்றியும் ஒப்பந்தத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே எங்களுக்கு மாறுபாடு இருக்குமானால், தொழிலாளர் துறை ஆணையரின் மூலமாகக்கொண்டு வந்து தீர்த்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, இது சம்பந்தமாக ஒரு சுமுகமான முடிவைக் கொண்டு வருவதற்கு மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகளைத் தொழிலாளர் துறை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

IV. GOVERNMENT MOTION

DISCUSSION ON THE POLICY NOTE ON DISTRICT ADMINISTRATION—Cont.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Minister for Finance will now reply to the discussion on the Policy Note on District Administration.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் மாவட்ட நிர்வாகக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது நம்முடைய உறுப்பினர்கள் சொன்ன பல நல்ல யோசனைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்து, இந்த அரசு அவைகளை நிறைவேற்றும் வகையிலே செயல்படும் என்பதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்கத் தேவையில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. அய்யாசாமி அவர்களும், திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்களும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றியும், அவர்கள் நம்முடைய நிர்வாகத்திலே எப்படி ஒரு அடித்தளமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களான மணியக்காரர்கள், கர்ணம், தலையாரி, வெட்டியான் போன்றவர்கள் எல்லாம் பழங்காலத்திலே வரி வசூல் எழுதுபவர்களாகவும், அடங்கல் கணக்கு எழுதுபவர்களாகவும் மட்டும் இல்லை; நம்முடைய சமுதாயத்திலே, புதிதாக அரசு வந்ததற்குப் பிறகும் கூட, கிராமத்திலே அரசாங்கப் பாதுகாவலராகவும் கிராமங்களுக்கு அடித்தள அம்சமாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதிலே சந்தேகமில்லை. நம்முடைய அரசாங்கத்திலே முக்கியமான இலாக்காவாக இருப்பது ரெவனியூ இலாக்கா. அதன் அடிப்படை யிலே தான் எல்லாம் செயல்படுகின்றன. எனவே, அந்த இலாக்கா விலே மிகவும் அடிப்படையாக இருப்பவர்களைப்பற்றி இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பெரிதும் ஈடுபாடு உண்டு. தன்னுடைய எல்லாக் காரியங்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[4th April 1970]

4-40
p.m

களையும் அவர்களுக்காக இந்த அரசு செய்து வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சமீபத்திலே நடந்த கிராம முன்சீபுகள் மாநாட்டிலே 10,000 க்கும் மேற்பட்ட கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமங்களிலேயிருந்து அணிவகுத்து தலைநகரம் வந்தார்கள். உண்மையிலேயே இது ஒரு படையெடுப்பு அல்ல. அந்த 10,000 பேரும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஒரு படையெடுப்பு எடுத்ததாகச் சிலர் கருதுகிறார்கள். அது மாதிரி மக்களைத் திருப்பிவிடவும் பலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையில் பார்க்கப் போனால், ஒவ்வொரு கலெக்டருக்கும் இந்த அரசாங்கமே தாக்கீது அனுப்பி நடக்கவிருக்கும் இந்த மாநாட்டை சுட்டிக்காட்டி, அந்த மாநாட்டிலே ஒவ்வொரு கிராம உத்தியோகஸ்தரையும் பங்குபெறச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னது. அவ்வாறே அந்த ஊழியர்களிலே பெரும்பாலோர் இந்த மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டனர். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும், நானும் கூட அந்த மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டோம். அந்த மாநாடு சென்னையிலே இருக்கும் கவர்ன்மென்ட் எஸ்டேட்டிலே நடந்தது. வெள்ளைக்கார துரைகளைத் தவிர வேறு யாரும் போகக் கூடாது, குதிரைச் சத்தம் கூட அந்தப் பக்கத்திலே கேட்கக் கூடாது என்று இருந்த ஒரு இடத்திலே, இந்த நாட்டிலே பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமங்களிலே இருக்கிறவர்கள் குடியானவர்கள் பெரும் அளவிலே வந்து மாநாடு நடத்தக் கூடிய அளவிலே இன்றைக்குக் காலம் மாறியிருக்கின்றது. இன்றைக்கு உணர்வுகள் மாறியிருக்கின்றன. அவர்கள் இன்றைக்கு வெறும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்டுமல்ல, பெரும் பணியைச் செய்கிறவர்கள் என்ற அளவிலே அவர்களுடைய நலங்களிலே இந்த அரசு என்றைக்குமே ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறது. ஒரு 40 ரூபாய், 50 ரூபாய் சம்பளத்திற்காக அவர்கள் அந்தப் பதவியிலே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களுக்கு இருக்கும் சில பல குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்ற அளவிலே, இன்றைக்கு காலைலே தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்திலே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடனும், மற்றவர்களுடனும் கலந்து ஆலோசித்து, தமிழ் நாட்டினுடைய கிராம முன்சீபுகளின் சங்கத் தலைவரும், மேல்சபை உறுப்பினருமான திரு. டி. கே. பொன்னுவேலுடனும் ஆலோசித்து, நான் சில சலுகைகளை அறிவித்தேன். அந்த அறிவிப்புகளை இந்த மன்றத்திலே அறிவிப்பது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். இப்பொழுது இடைக்கால நிவாரணம் (இன்டர்மி ரிலீப்) சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், கொடுத்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே, கிராம முன்சீப், வில்லேஜ் ஆபீசர்ஸ், கர்ணம் ஆகியவர்களுக்கும் மாதம் 5 ரூபாய் என்றும், தலையாரி, வெட்டியான் போன்றவர்களுக்கு 3 ரூபாய் என்றும் நிர்ணயம் செய்து, அவர்கள் வருகிற 1-4-70 தேதியன்று பெறுகிற சம்பளம் முதற்கொண்டு அந்தப் பலனைப் பெறுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி கூட அடிக்கடி இதையே ரொம்பவும் சொன்னார்கள். அது என்ன வென்றால், இப்பொழுது பல இடங்களிலே “ரிட்டிரன்ச்மென்ட்” நடைபெற்றிருக்கிறது. அப்படி ரிட்டிரன்ச்மென்ட் செய்யப்பட்ட வெட்டியான் தலையாரி போன்றவர்கள் எல்லாருமே மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்ற செய்தியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரியாக “சஸ்பென்ஷன்” பண்ணப்படுகின்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பந்தமாக எந்த விதமான விசாரணையும் இன்றி “அட் இன்டர்மி சஸ்பென்ஷன்” என்ற முறை இருந்து வருகிறது. என்ன காரணத்தினாலோ ஒருவர் பிடிக்கவில்லை என்றால், ஏதோ அவர்களுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது என்றாலும் கூட சஸ்பென்ஷன் பண்ணி விடுவார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான அப்பீலும் கிடையாது என்ற ஒரு காட்டு தர்பார் முறை ரொம்ப நாளாக இருந்து வருவதிலே ஒரு மாறுதல் இல்லாமல் இருந்தது. எனவே அந்த “அட் இன்டர்மி சஸ்பென்ஷன்” இனிமேல் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இனிமேல் அப்படிப்பட்ட ஒரு “சஸ்பென்ஷன்” செய்வதாக இருந்தால், ஒரே ஒரு காரியத்திற்கு மட்டும் அதைச் செய்வார்கள். சர்க்கார் பணத்தைக் கையாடல் செய்யும் சந்தர்ப்பங்களிலேதான் அதைச் செய்வார்கள். அதாவது “Certain irregularities pertaining to the misappropriation of

4th April 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

Government Funds” அரசாங்கப் பணத்தை முறைகேடாகக் கையாடல் செய்வது போன்ற காரியங்களைத் தவிர, மற்ற எந்தக் காரியத்திற்கும் “அட் இன்டர்மி சஸ்பென்ஷன்” இருக்கக் கூடாது என்ற முடிவை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு கூட, இந்தப் பயணப் படிகள் எல்லாம் ரொம்பப் பழைய காலத்திலே முடிவு செய்யப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கிறது. எனவே, இந்த ஆண்டினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலே 20 இலட்சம் ரூபாய் தமிழ்நாடு அரசு அதற்காக ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய பயணப் படியை உயர்த்தலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது கண்டிப்பாக உயரும். அது எந்த வகையிலே என்பது பற்றி எல்லாம் முடிவு எடுத்ததற்குப் பின்னாலே இந்த மா மன்றத்திலே அறிவிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் இந்தக் காரியங்களிலே மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் ஊதிய நிர்ணயம், சர்வீஸ் கண்டிஷன் போன்றவற்றிலும் என்னென்ன செய்யலாம் என்பதுபற்றி சம்பளக் கமிஷனுடைய மேலான ஆலோசனைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, இந்த விஷயங்களில் நல்ல முடிவுகள் வரலாம் என்பதைக் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எதிர் பார்க்கலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஐமாபந்தி முறை ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழைய முறை மாறியிருக்கிறது. பரீட்சார்த்தமான முறையில் ஜில்லாவுக்கு ஒரு தாலுக்காவிலே செய்யலாம் என்ற முறை வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கெல்லாம் நல்ல ஒரு ஒத்துழைப்பை கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இவர்கள் கொடுக்கிற ஒத்துழைப்பை வைத்து, படிப்படியாக எல்லா தாலுக்காக்களுக்கும் அது விஸ்தரிக்கப்படவிருக்கிறது. புதிய ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அதிகாரிகளுடைய ஆணைக்காகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலை மாறி, மக்களின் உணர்வைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற கவலையோடு “மனு நீதி நாடு” என்ற ஒரு திட்டம் காஞ்சிபுரத்திற்குப் பக்கத்திலே உள்ள ஒரு கிராமத்திலே துவக்கப்பட்டு, இன்று அது எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு, மக்கள் பலன் அடையக் கூடிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் பல கிராமங்களுக்கு வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளும் பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகளும் நேரடியாகச் சென்று, மக்களின் குறைகளைக் கேட்டு, பிரச்சினைகளை அங்கேயே பட்டுவாடா செய்யக்கூடிய நிலைமை இன்றைக்கிருக்கிறது.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணேசன் அவர்கள் ஆண்டு விழாவையொட்டி காரைக்குடி நகரத்திற்குக் கடந்த மாதம் 19ஆம் தேதி போய் வந்தேன். அப்படிப் போயிருந்த நேரத்திலே காரைக்குடிக்குப் பக்கத்திலிருக்கிற கோட்டையூர் என்ற ஊரிலே ஒரு மனம் உருகத்தக்க நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொண்டேன். கோட்டையூர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா சர் அவர்களுடைய சொந்த ஊரான கானாடுகாத்தான் நகரத்திற்குப் பக்கத்திலிருக்கிற ஊர். அந்தக் கோட்டையூர் நகரத்தில் அங்கிருக்கிற நாட்டார்கள் 120-130 வருடங்களுக்கு முன்பு சிவகங்கை ஐயந்தாரிடத்தில் ஒரு நிலத்தை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த ஊரில் இருக்கிற நாட்டார் பெருமக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து சிவகங்கை ஐயனுக்குச் சொந்தமான 500 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி, அந்த நிலம் சப்-டிவிஷன் செய்யப்படாமல், யார் யாருக்கு எந்தெந்தக் குடும்பத்திற்கு எந்தெந்த இடத்தில் எவ்வளவு நிலம் என்று பிரிவினை செய்யப்படாமல், தேவகோட்டை வழக்கு மன்றத்தில் 20, 30 வருஷங்கள் வழக்கு நடந்து, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. 12 பாகமாகப் பிரிந்தது. இன்னொருக்கு நிலம் இவ்வளவு என்று பிரிக்கப்படாமல் இருந்தது. இதை நீங்கள் நம்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த மாதம் வரையிலே அந்த நிலம் பொது நிலமாகவே இருந்து வந்தது. இன்னொருக்குப் பட்டா என்றில்லாமல் இருந்தது. ஆனால்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[4th April 1970]

இன்றைக்கு நம் மாவட்ட நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு மறு மலர்ச்சியின் காரணமாக, 10 நாட்கள் அதிகாரிகள் வேலை செய்ததன் காரணமாக, அந்த ஊரைச் சேர்ந்த ஏறக்குறைய 130, 140 கோட்டையூர் நாட்டார்களுக்கு நில உரிமைப் பட்டா வழங்கப்பட்டது. 150 ஆண்டுக் காலமாக இருந்த ஒன்று இப்போது வழங்கப்பட்டது.

அதே மாதிரியாக நம்முடைய செட்டிநாட்டரசர் அவர்களுடைய ஊரைச் சேர்ந்த காடுகொத்தான் நகரத்தில், ராஜா சர் அவர்களுடைய வள்ளல் தன்மையால் தமிழ்நாடு பயனடைகிறது; கிராம ரெவின்யூ நிர்வாகத்தில் அரசு மேற்கொண்ட இந்தப் பெரிய நடவடிக்கையின் விளைவாக, அவருடைய ஊரைச் சேர்ந்த அரிஜன மக்களுக்கு, நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கு, நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கிற ஒரு விழாவில் கலந்து கொண்டேன். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் இந்தப் பெரிய மறுமலர்ச்சிக்கு, இந்த உற்சாகமான காரியத்திற்கு அடித்தளமாக இருக்கிறவர்கள் கிராமத்திலிருக்கிற கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், மணியக்காரர்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு மாறி வருகிற ஒரு மௌனமான விவசாயப் புரட்சிக்குக் கர்த்தாக்கள் என்ற வகையில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டு அரசைப் பொறுத்தவரையில், எல்லோருக்கும் வீட்டுமனை வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் மிகுந்த பெருமைப்படுகிறேன். கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக மாவட்ட நிர்வாகம் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கிற முயற்சியில் மிகப் பெரிய வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறோம். கொஞ்சங்கூட சந்தேகமில்லை. பல்வேறு மாவட்டத்திலும் இரண்டு லட்சத்திற்கு அதிகமான தரிசு நிலங்கள் வழங்குகிற முயற்சியில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். இதே மாதிரியாகத்தான், நல்ல வகையில் மேற்கொண்டிருக்கிற இந்தக் காரியம், எல்லோராலும் பாராட்டப்படுகிறது. நாங்கள் முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டபோது, அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற இந்தக் காரியத்தை வேறு மாநிலக்காரர்கள் பாராட்டினார்கள். சுயராஜ்யம் பெற்று 20 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பின், சமதர்மத்தை வான் முட்டப் பேசுகிற நாளிலே கூட மனிதனுக்கு இடமிருக்கிறதா என்றால், துரதிருஷ்டவசமாக, சுடுகாட்டில் 6 அடி நிலம் தான் இருக்கிறது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான நிலைமை மாற வேண்டுமென்பதற்காக, ஏழை எளியவர்கள் சார்பில் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிற இந்த அரசாங்கம் இந்தத் துறையில் கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக ஒரு பெரிய முயற்சி செய்ததன் காரணமாக நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பெருமையோடு இந்த மன்றத்திற்கு அறிவித்துக்கொள்கிறேன். 1968-69ம் ஆண்டு பல்வேறு மாவட்டங்களிலே புறம்போக்கு நிலங்களில் 21,288 குடும்பங்களுக்கும், இந்த நடைமுறை ஆண்டில் 1969-70ல் பிப்ரவரி மாதம் முடிய 84,655 குடும்பங்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடந்த இரண்டு ஆண்டில், முதல் ஆண்டில் 21,288 குடும்பங்களுக்கும், இந்த ஆண்டில் 84,655 குடும்பங்களுக்கும், ஆக 1,05,000 பேர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் பல்வேறு மாவட்டங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் வீட்டு மனை இருக்க வேண்டும். இதிலே சந்தேகமில்லை. இந்தக் காரியத்தைச் செய்வதிலே இந்த அரசாங்கம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் காரியங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறும். அதுவும் அரிஜனங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் புறம்போக்கு நிலத்தை ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருந்தால்கூட, அதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்ற அளவிற்கு தாக்கீதுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எத்திராஜுலு அவர்கள் சலவைத் தொழிலாளர்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் அவர்கள் செய்கிற தொழிலினுடைய தனித் தன்மையை உத்தேசித்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். தகுந்த வீட்டு மனைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அவர் சொல்லியதைக் கொள்கையளவிலே ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அப்படித் தனிப்பட்ட முறையில் தனிமைப்படுத்துவது கொஞ்சம் சங்கடம்.

4-50
p m.

[4th April 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சலவையாளர்கள் நம்முடைய அனுதாபத்திற்குரியவர்கள். இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்காகத் தனியாகச் செய்ய முடியாவிட்டாலும், சலவையாளர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஊரிலேயும், ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் குறைந்த பட்சம் இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் கொள்கையளவிலே ஒப்புக்கொள்கிறது. தனியாக அவர்களுக்கு மட்டுமென்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட பிரிவுகள் ஏற்பட்டு விடும். அவர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களைப் போல நிர்க்கதியாக இருக்கிற எல்லோருக்கும் அனுதாபப்படுகிறவர்களாக இருக்கிறோம். இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்களிடம் பரிவு காட்டப்படும் என்று மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு தங்கபாண்டியன் அவர்கள் முதுகனத்தூர் பகுதியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நண்பர் திரு தங்கபாண்டியன் சொன்னார்கள். முதுகனத்தூர் பகுதி ஜமீனாலேயும், பிறகு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாலேயும், அதற்குப் பிறகு ஜனநாயகத்தின் பேராலேயும் ஆளவந்தவர்களாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. இது பின் தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. இது மறவர் பகுதி. இப்போதுதான் 100-150 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ராமநாதபுரம் மண்ணில் மறவர் பூமியில் அரசு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிற்பட்ட பகுதிகள் நலன்களிலும், மேம்பாட்டிலும் இந்த அரசுக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருக்கிறது. எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

செஞ்சிக்கோட்டைப் பகுதியைச் சேர்ந்த திரு பொன்னப்ப நாயுடு அவர்கள் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ரெவின்யூ போர்டு அபாவிஷனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ரெவின்யூ போர்டு ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று மிகுந்த ஆவேசத்தோடு வற்புறுத்தினார்கள். அவர்கள் கிராமத்திலே இருக்கிறவர்கள். அவர்கள் விவசாய மக்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள். அண்டாண்டு காலமாக பழைய ஏகாதிபத்தியத்தினுடைய மிச்ச சொச்சமாக இருக்கிற இந்த அமைப்பைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தான் தெரியும். இந்த அரசாங்கம் அதை ஒழிப்பதற்கு முடிவெடுத்து அதற்கான விதி முறைகள், திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, இதிலே ஒரு சங்கடம் இருக்கிறதாலே, ஒரு கட்டத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ போர்டை ஒழிப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டு, அமுல் படுத்துகிற கட்டத்தில் இருக்கிறதென்றால், ரெவின்யூ போர்டை ஒழித்து அதனுடைய அதிகாரங்களையெல்லாம் சில தலைவர்கள், ஹெட்ஸ் ஆப் டிபார்ட்மெண்டுகளிடம் ஒப்படைக்கச் செய்வதாக இருக்கிறோம். அப்படிச் செய்கிற நேரத்தில், இந்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக சில “ஸ்டாகடரி பவர்ஸ்” சட்டப் பூர்வமான அதிகாரங்கள் கிடைக்க வேண்டியிருக்கிற காரணத்தினால், இதைச் செய்வதற்கு ஜனாதிபதி அவர்களுடைய இசைவு நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. இவை களெல்லாம் தயார் செய்யப்பட்டு, ஜனாதிபதியின் இசைவுக்கு அனுப்பப் படுவதற்காக உள்ள கட்டத்தில் இருக்கிறது. இந்த இசைவு பெற்றவுடனே ரெவின்யூ போர்டை ஒழிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செஞ்சிக்கோட்டைப் பகுதியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு இந்தியப் பிரதம மந்திரி அவர்கள் வந்த நேரத்தில் வறட்சி நிலைமையைப் பார்த்தார்கள். அந்தப் பகுதி காலா காலமாக வறட்சியாக இருக்கிறது. கடன்களை ஒத்திவைப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். செஞ்சிக்கோட்டைப் பகுதி போன்றவைகளில் இந்த நிலைமை இருக்குமானால், கடன்களை ஒத்திவைப்பதற்கும், அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டிய வரி வசூல் போன்ற கடன்களை ஒத்திவைக்கவும் கடுக்கடர் அவர்களுக்கு அணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு வறட்சியிருக்குமானால், இந்த அணுகூலத்தைச் செஞ்சிப் பகுதி பெறும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[4th April 1970]

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர் பேசியது என்னவென்று எல்லோருக்கும் தெரியும். நில உச்சவரம்பைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நில உச்ச வரம்பைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே அவரும் மற்றவர்களும் மறுபடியும் பேச இருக்கிறார்கள். நானும் பேச இருக்கிறேன். போதிய அவகாசம் இருக்கிற காரணத்தினால், அதுபற்றி இப்போது பேசத் தேவையில்லையென்று விட்டு விடுகிறேன். பின்னாலே வருகிற நேரத்தில் அவர்களிடத்திலே பெறவேண்டிய ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். யாரும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. நில உச்ச வரம்பு என்பதை ஏதோ ஒரு பயங்கரமான காரியமாகக் கருதிக் கொள்கிறார்கள். யாருடைய உழைப்பையோ நிலத்தையோ பறிப்பதாக இல்லை. இவ்வளவு நாளாகச் செய்யப்படாமல் இருந்த சில காரியங்களைத் தாமதப் படுத்தியதற்காக எங்கள் மீது மக்கள் கோபித்துக்கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் குற்றவாளிகளாக நிறுத்தப்பட வேண்டும். அது தான் உண்மையாக இருக்கிற நிலைமை. இம்மாதிரிச் சமூக, பொருளாதார மாறுதல்கள் ஏற்படுகிற நேரத்திலே, சமுதாயத்திலே தோன்றுகிற உணர்வுகளுக்குத் தகுந்த மாதிரி பக்குவப்படுத்திக் கொண்டால் தான், காலத்தை நாம் உணர்ந்தவர்களாவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது நண்பர் காஞ்சிபுரம் திரு ராஜகோபால் அவர்கள் பட்டா எல்லாம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் மிகுந்த அளவிலே அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அவர் பழைய காலத்தில் மிராசதாராக இருந்தவர். சிறுகரும்பூர் ஜமீந்தார் என்று நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் அவர்களை வர்ணிப்பார்கள். இப்போது கூட அவர் களுடைய நிலமெல்லாம் வேறு ஆட்கள் பேரிலே இருக்கிறது. சிறுகரும்பூர் என்ற ஊர் வாலாஜாவிற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது. பச்சைப் பசேல் என்று நிலம் இருக்கும். நமது தலைவர் அவர்களுக்குக் கூடத் தெரியும். இப்படி ஜமீந்தார்களாக, மிராசதார்களாக இருப்பவர்களெல்லாம் மாஜி மிராசதார்களெல்லாம் ஏழை மக்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை மிகுந்த உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். காஞ்சிபுரம் பகுதியிலே நல்ல வகையிலே பட்டா கொடுப்பது நடைபெற்று வருகிறது. அவர்கள் சொன்ன குறைபாடு களைக் களைவதற்கும் இன்னும் பல வகையிலே திருத்தியமைப்பதற்கும் முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இறுதியாக, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களில் பெரும்பான்மையானவை எனக்கு உடன்பாடு ஆனவை. மாவட்ட நிர்வாகத்திலே தாலுகா, சப்-தாலுகா கூடாது என்றார்கள். ராஜ பாளையம், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் கூட சமஸ்தானம்போல் இருப்பதைக் காட்டிலும் சுதந்திரமாகவே இருக்கலாம், இவைகளுக்கெல்லாம் தாலுகா வேண்டும், மாவட்டம் வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப் பட்டது. சரித்திர பூர்வமான மாவட்டங்கள், பூகோள ரீதியான மாவட்டங்கள், தொழில் வளர்ச்சியிலே பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்டங்கள், உணவு உற்பத்தியிலே முற்போக்கான மாவட்டங்கள் என்று இருக்கின்றனவே தவிர, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் எட்டு தாலுகாக்கள் தான் இருக்க வேண்டும், 20 லட்சம் மக்கள் தான் இருக்க வேண்டும், இவ்வளவு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தான் இருக்க வேண்டுமென்பது ராணுவ முறைக்குச் சரியானதாக வேண்டுமானால் இருக்கலாம்; இயற்கையாகவே கலாசார வரலாற்றுத் தொடர் புடையதாக இருக்க முடியாது. என்றாலும் சிறிய மாவட்டங்கள் வேண்டும் என்பதைக் கொள்கையளவிலே இந்த அரசு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் நிர்வாகத்தைக் கூர்மைப்படுத்தவும், சீர்மைப்படுத்தவும் மக்களிடத்திலே நெருங்கிப் பழகவும் பல இடங் களிலே தாலுகாக்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. புது மாவட்டங்கள்

4th April 1970]

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

தோன்றுகின்றன. இப்போது மத்திய அரசு ஒரு தாக்கீது அனுப்பி யிருக்கிறது. வருகிற 1972 ஆவது தேர்தலுக்காக மக்கள் கணக்கு “சென்ஸஸ்” முறை வருகிற வரையிலே, கூடுமான வரையிலே மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதை, தாலுகாக்களைப் பிரிப்பதையெல்லாம் நிறுத்தி வைப்புகள் என்று சொல்கிறார்கள். என்றாலும், நேற்றைக்கு முன்தினம் தூத்துக்குடிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற விளாத்திகுளம் என்ற தாலுகாவைத் துவக்கிவிட்டு வந்தேன். 60, 70 மைலுக்கு உட்பட்ட 118 கிராம மக்கள் வந்தார்கள். ஒரு பெரிய திருவிழா கொண்டாடினார்கள். சுதந்திரத் திருநாள் அன்று எப்படிப்பட்ட ஆர்வருக்குமோ அம்மாதிரியான ஆர்வத்தை நேரிலே பார்த்தேன். இப்போதும் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் வாலாஜா தாலுகா என்றும் 5-00 ஆற்காடு தாலுகா என்றும் பெரிய தாலுகாக்கள் பிரிக்கப்பட்டிருக் p.m. கின்றன. இவைகளெல்லாம் சிறிய மாவட்டங்களாக இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அவர்களே கூட ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு எது தலைநகராக இருக்க வேண்டுமென்பதைச் சொல்லாமல் நமது ஜாக்கிரதையான இடத்திலே அமர்ந்து கொண்டார்கள். நான் ஏன் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படி நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மதுரை மாநகரமே ஏன் இவ்வளவு நாள் தலைநகராக இருக்கிறதென்றால், சரித்திர பூர்வமானது, பெரும் பாலும் ஜமீந்தார்கள் — சிவகங்கை ஜமீன், ராமநாதபுரம் ஜமீன், சாத்தூர் ஜமீன் போன்றவர்கள் — வரி வசூல் செய்வதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், வெள்ளைக்காரன் அவ்வாறு ஏற்படுத்தினான். அதற்கேற்ப வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டோம். இவைகளெல்லாம் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக, கவர்ச்சிகரமாக இருக்கிறதென்பதற்காகச் செய்யப்படுபவையல்ல. நியாயமாகச் செய்யப்படுபவையென்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு இந்த நேரத்திலே இரண்டாண்டுகாலத்திற்கு எந்தப் புதிய மாவட்டமும் தோன்றுவதற்கில்லையென்பதை நான் திட்டவட்டமாக அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் பகுதியில் கடன் வசூலை ஒத்திவைத்ததைப் பற்றியும் மற்றும் அரசாங்கத்தினுடைய வரி வசூலை ஒத்திவைத்திருப் பதையும் பாராட்டினார்கள். அதிலே சோழவரம் என்ற பகுதியையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அங்கே நிலவரம் எப்படி யென்று தெரியவில்லை. கலெக்டர் அவர்கள் திருப்தியாக இருக்கிற தென்று கருதுவாரானால், அதிலே சேர்ப்பதிலே சந்தேகமில்லை. அந்த வரம்புக்கு வருமானால் அதைச் செய்ய முடியுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே பணமில்லையென்பது எல்லாம் பொதுவான நிலைமைகள் தான். அதிலே கொஞ்சங்கூட சந்தேகமே இல்லை. அரசாங்கம் நிர்வாகத்திலே தலையிடுகிறதென்றார்கள். ஒரு நியாயமான நிர்வாகம் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்ன கொள்கையை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் கொள்கையைத் தான் இந்த அரசு கடைப்பிடித்து வருகிறது. எங்கோ ஒரு இடத்திலே சாதாரணமான சிறு காரியங்கள் நடப்பதையெல்லாம் நாம் மிகைப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கக் கூடாது. இந்த அரசாங்கம் ஒரு கட்சியின் சார்பிலே வந்த அரசாங்கமானாலும், காரியங்கள் நடத்துகிற நேரத்திலே, நிர்வாகத்தின் போது, எல்லாவிதமான குடிமக்களுக்கும் பொதுவான அரசாங்கம் என்ற முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறது. அப்படிச் செயல்பட்டு வருகிற இந்த மாவட்ட நிர்வாகத்தை மக்களுக்கு இன்னும் நெருக்கமாக இருக்கிற வகையிலேயும், மேலும் செம்மைப்படுத்துவதற்கும், இங்கு நடந்த ஒளிமிகுந்த விவாதம் பயன்பட்டது குறித்து மிகுந்த மகிழ்ச்சி யடைந்து இந்த வாதத்தை இத்தோடு நிறுத்தி இதனை ஏற்று அருளுமாறு கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[4th April 1970]

V. GOVERNMENT BILLS

THE TAMIL NADU APPROPRIATION (No. 3) BILL, 1970
(L. A. Bill No. 13 of 1970)

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Mr. Chairman, Sir,

I move :

‘ That the Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Bill@, 1970 (L. A. Bill No. 13 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations. ’

Mr. CHAIRMAN : Motion moved :

‘ That the Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 13 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations ’.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman, Sir, when I had the opportunity of referring to the Budget of our Government on the 28th February, I was not yet aware of the Union Budget that the Prime Minister brought forth on that particular day. But in my Budget speech I had referred to the encroachment on State's rights by the Union Government by levying a wealth tax on agricultural land with effect from 1st of April 1970. I am glad, Sir, I am in distinguished company in regard to the opposition to the wealth tax on agricultural land. I was particularly happy to read that in the National Development Council the Hon. the Chief Minister of Andhra Pradesh, Thiru Brahmananda Reddi, Thiru Gurnam Singh, Chief Minister of the Punjab State, and our own distinguished Chief Minister and the Hon. the Finance Minister spoke very strongly regarding the encroachment on this particular right of the State Government and had made their views known to the Union Government in no uncertain terms. I believe, sir, that the time has come for us to finish with speeches on this matter and to take suitable action that is available under the Constitution of India. From 1st April 1970 all of us who happen to be wealth tax assesseees will have to include the value of agricultural lands and the Union Government have offered a bait to the State Governments in that they have said that the proceeds would be distributed to the State Governments.

I am sure, Sir, that this Government which has always fought for the rights of the States in a large measure, particularly in regard to taxation measures will fight on this issue also as a time may come when the wealth tax on agricultural lands would give a lot of revenue to the State Governments themselves. It is, therefore, for the State Govern-

4th April 1970]

[Thiru A. R. Damodaran]

ments to decide whether such a levy should be made by the Centre or not. I would earnestly plead that instead of pleading with the Union Government, our State Government which has always adopted a straight stand on many problems would do well to seek relief by approaching the Supreme Court and have this matter decided by the Supreme Court of our land.

Sir, having referred to this problem, I shall now refer to the new taxation that has been introduced by the Central Government which is, again, a direct infringement on the State's right to levy taxes on agricultural lands. Sir, in part B of the speech delivered by the Prime Minister of India who happens to be also the Finance Minister of India, a new provision has been made which again is a measure of taxation on agricultural lands. The Finance Minister of the Government of India has stated that another measure brought forward which is intended to serve a similar purpose provides for the taxation of capital gains arising out of sale or transfer of agricultural lands situated within urban areas. Sir, this proposal seeks to tax all capital gains that a farmer having one or two acres of land or perhaps four or five acres of land may get if he decides to sell agricultural lands. The gains that he would make from this deal would be subject to very heavy capital gains tax of 65 per cent by the Union Government. Another dubious device that has been adopted is in the definition of the "urban land" itself. Formerly, urban land was considered to be that situated in an area where the population was one lakh or more. In the Budget for 1970-71, the definition of "urban area," according to the Finance Minister of the Government of India, is also being enlarged to include areas within the limits of any Municipality or other similar authority having a population of 10,000 or more, with powers to cover by notification areas up to 8 k.m. outside such limits. This will mean that practically 50 per cent of the area in our State will be covered by this definition of "urban area." For example, taking my own town Cuddalore where happily I do not own agricultural land, Nellikuppam is only seven miles away, and the lands in between are converted into urban area. There are any number of people growing sugarcane and having agricultural lands. If these people are unfortunately to sell one or two acres, the Union Government have the right to levy a capital gains tax of 65 per cent of the notional profits that would be judged by the sale of such lands. The farmer may have bought the land ten, fifteen or twenty years ago for Rs. 2,000. He may sell it for Rs. 20,000 today. My point is not whether capital gains tax is reasonable or not. My point is that under the Constitution of India, taxation on agricultural land in every aspect was prohibited by our founding fathers of the Constitution, under list No. I. I had an opportunity to refer to this on an earlier occasion also. The powers of taxation that have been given to the Union Government specifically prohibit any type of

[Thiru A. R. Damodaran]

[4th April 1970]

5-10 p.m. capital levy or tax in so far as agricultural tax is concerned. Taxes on capital value of assets exclusive of agricultural lands come under the Union List. What are the taxation powers of the State? We have the power to levy sales tax, motor vehicles tax, stamp duty, and registration charges. The powers of the State Government are extremely limited whereas the powers of the Union Government are enormous. Sir, the excise duty levy which was Rs. 42 crores in the year 1947, is Rs. 1,850 crores in the year of Grace 1970. The corporation tax which was hardly a crore of rupees in 1950 is over Rs. 420 crores in 1970. Incometax which was hardly 20 to 30 crores of rupees is now of the order of Rs. 345 crores. A portion of it only is given to the States. My only point is that when the States have so few powers of taxation, is it right on our part to give up these rights? We must press our case strongly before the Centre in such matters. The time has now come when the State Government may consider the possibility of asking our Advocate-General whether we may not take this matter to the Supreme Court as far as these capital levies on agricultural assets are concerned. I may assure the Hon. the Finance Minister that even if the Government are not taking the matter to the Court, we certainly intend taking the matter to Court as individuals affected because there is an express provision in the Constitution against the levy. My only hope is that we will receive the active support and co-operation of our Government when we take up this matter before the courts, as it is bound to be taken. We have waited all this time because this measure would affect us only from 1st April 1970 and unless we are affected directly, we could not invoke protection under the provisions of the Constitution.

There is another matter to which I would like to make a reference. Yesterday in the debate on Industry a number of Members had very many suggestions to make regarding industrial development in this State. I did not speak on that occasion. I realise that as far as industrial development is concerned, the State's powers like the taxation powers are very much limited. The State Government can merely act as a catalyst in industrial development. The entire foreign exchange of our country is controlled by the Government of India. When I refer to this, hon. Members would feel unduly nervous, at least members of the Congress party, because they have been very strong partisans of the strong Centre idea. I am not against a strong Centre myself. I would very much like it to be a stronger Centre than it is today in matters that vitally concern the interests of the people. But in so far as foreign exchange is concerned, we must realise that the powers of the Central Government are enormous. The figures in regard to this are given in the supplementary memorandum to the Budget papers. I do not want to tire the House with details about them. But during the past

4th April 1970]

[Thiru A. R. Damodaran]

1 or 19 years the foreign debt of India has grown to the order of Rs. 6,200 crores. It means that during this period the Government of India have been getting all sorts of loans and assistance from various countries. When I refer to the list, I find that we have borrowed from as many as 25 countries including such small countries as Kuwait and Qatar which many of my friends would not have heard of. We have reached a stage when we are prepared to receive aid from anybody. That is a different matter. The only point I would like to stress is that in the spending of the enormous assistance that we have received the power of the State Government to sit in a Committee even in an advisory capacity is very limited. It is not that I want the administration of foreign exchange to be made into a State subject. But I certainly believe that when every Indian is going to be indebted to the tune of Rs. 500 or Rs. 600 (per capital) in the year 1980, when we will all be called upon to repay the loans that the India Government have borrowed with interest and the interest payments alone will come to Rs. 500 or 600 crore, I certainly believe that the Government of India should think of having a very high power committee consisting of the States' representatives in considering how best the foreign exchange that we receive by way of aid and assistance should be distributed in a balanced way and on a regional basis, amongst the various sectors of our country. At present, Sir for example, we are spending seven or eight hundred crores of rupees on the Bokaro Steel Project while the hundred crores of rupees that we ask for for the Salem Steel Plant the amount that is being asked for for the Hospet Project, the Vizag Project are being shelved due to various motives. It is rather unfortunate that definite decisions taken about these projects a long time ago should have been shelved on one ground or another and for the sake of political convenience. Therefore, Sir, I believe that the stand taken by our Hon. the Chief Minister and the Hon. the Finance Minister at the recent meeting in Delhi represents in a large measure the will of the people of the State. I only hope, Sir, that if no action is taken on the very vigorous views that have been expressed by the Finance Minister at Delhi, we will take legal and other remedies that are open to us under the Constitution.

Coming to land ceiling, I will have occasion to speak, as the Hon. the Finance Minister has himself pointed out, on the Land Ceiling Bill when it comes before the House. Therefore, I shall not refer to it in any detail now. In considering our views, I would like the Hon. the Finance Minister to consider one special aspect of this question Nobody, and when I say nobody, I mean nobody really relishes the idea of giving up property in any form. It is human for us to accept taxation and it is perhaps also human for us to accept even inhuman taxation that the State demands, but in regard to loss of property, whether it be a house or a piece of land, various passions and

[Thiru A. R. Damodaran] [4th April 1970]

emotions are aroused. Although it may not be possible for the Government to accept *in toto* the suggestions that have been made for certain modifications in the Land Ceiling Bill, at least I hope they will consider with sympathy the great feeling that has been generated on this matter because land, after all, to the farmer, at least in the case of some, is more precious than even family ties and, therefore, this has aroused a great deal of emotional passions in our State.

Sir, I have only one more important thing to refer to and that is about the surcharge on sales tax. I believe that the Hon. the Finance Minister has announced certain concessions and I am surprised that while placing the Appropriation Bill before this House, the concessions that he had announced in the Assembly were not made known to us. I presume from what I have read of these concessions as reported in the newspapers that retrospective levy has been given up, and very wisely too. I also believe that the incidence of surcharge on sales tax will be reduced from 7½ per cent to 5 per cent and that it will be levied from 1970-71. Sir, I have received a number of representations from traders and the mercantile community in this regard and I would like to ask the Hon. the Finance Minister to have the matter re-examined and find out whether the additional tax amount of Rs. 1 crore which he anticipates from the surcharge on sales tax cannot be levied in some other form, in a direct form which would enable the traders to collect the tax from the consumers. I will only quote one example to show how it will cause serious hardship to the traders. Under the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, a registered dealer whose annual turnover is above Rs. 5 lakhs will be liable to pay the tax if we were collecting sales tax. Fortunately, we are not now collecting sales tax. Our principals, the oil companies are doing this. But if I as a dealer, as I was doing seven or eight years ago, was collecting it, and if I had to pay the surcharge, I would like to mention to the Hon. Minister what the incidence on me would be like. Sir, on one kilo litre of high speed diesel oil the dealer gets a commission, a gross commission of Rs. 17/60 out of which he has to meet the charges on salary of staff, rental, power, stationery, and all the expenditure of dealership. What will be the profit left to him? He has to pay sales tax of Rs. 100/- and now surcharge on sales tax at 7½ per cent which means that every dealer would have to pay out of this Rs. 17/60 about Rs. 7/50. That is, out of a gross profit of Rs. 17/60 he has to pay by way of surcharge to the Government Rs. 7/50. (Interruption) Even if the surcharge is 5 per cent, he has to pay Rs. 5/- out of the gross profit of Rs. 17/60. It means that about 30 per cent of the gross profit is taken away from the dealer as surcharge. And, Sir, there are individual cases of hardship that would arise by this levy. Nobody objects to the levy of a tax of ½ per cent or one per cent or something like that directly. But the real point is that once you have stated that

4th April 1970]

[Thiru A. R. Damodaran]

the incidence of the taxation should not be passed on to the consumer, it becomes imperative for the dealer to pay out of his profits and this is going to cause a variety of difficulties. Unfortunately, the surcharge on sales tax does not take into account the profitability of the product in which the dealer is dealing. You may have a 3 per cent single point tax. You have 12 per cent on some commodities and even 15 per cent now. The Government should take into account the profitability of the product in which the dealer is dealing. Otherwise, this would put the trading community to any number of severe difficulties. I would request the Government to consider all these aspects and spread out this taxation in some other way or form. This is quite possible and it is not for me to give advice to Government in this regard. The possibility of a turnover tax may be investigated as in other countries. But this particular surcharge on sales tax will raise a lot of difficulties and hardships and it is also likely to be held that it is a tax on profits or capital. I do not think the State should risk one crore of rupees of taxation revenue on what may prove to be a hazard on constitutional ground.

Thank you, Sir.

*திரு கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1970 நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை வரவேற்று இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வறட்சி நிவாரணப் பணியில் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் பல இடங்களில் குடி தண்ணீருக்காக நமது அரசாங்கம் பல துறைகளிலும் வேலை செய்திருக்கிறது. ஆனால் சில இடங்களில் குடி தண்ணீர் நிவாரணம் செய்ததில், மக்களுக்கு உதவியான நிலைமையில் அந்தப் பிரச்சினை சரிவரத் தீர்க்கப்படவில்லை. அந்த முறையில் நான் வசிக்கின்ற பஞ்சாயத்தில் சுமார் 12,000 மக்களுக்குமேல் இருக்கின்றோம். அந்தப் பஞ்சாயத்தில் இதற்கு முன்னதாகவே குடி தண்ணீர் வசதிக்காக மேல் நிலை நீர் தொட்டிகள் எல்லாம் போடப்பட்டிருந்தன. ஆனால் சரியான தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காக நானும் என்னோடு சேர்ந்த நண்பர்களும் முயற்சி செய்து, இந்த நிவாரணப் பணியில் நமது அரசாங்கம் அங்கே கொஞ்சம் வேலைகளைச் செய்வது என்று ஆரம்பித்து, குழாய்கள் எல்லாமாகூட போட்டு முடித்துவிட்டார்கள். எந்தக் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கின்றார்களோ அந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் பெறுவதற்குள்ள விஸ்தீரணம் (கபாசிடி) போதாது என்று நான் பலமுறை எடுத்துச்சொல்லியும், நமது பொறியியல் வல்லுநர்களும் நமது மாவட்ட அதிகாரிகளும் அதைச் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள் தவிர செய்து முடிக்கவில்லை. சில இடங்களில் போட்ட குழாய்களைக்கூட அகற்றிவிட்டார்கள். ஆகவே வறட்சி நிவாரணத்திற்காக அங்கே நமது அரசாங்கம் செய்த செலவானது எந்தவிதப் பிரயோஜனமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதை நமது அரசாங்கம் கவனித்து குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல முறை குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை சம்பந்தமாகப் பேசும்போது எல்லாம், நானும் மாண்புமிகு நண்பர் திரு சங்கரலிங்கம் அவர்களும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தோவாளை தாலுகா பிரச்சினைபற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். நிரந்தரமான தீர்வு காண வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அங்கே ஒலகிரி என்ற நீர்வீழ்ச்சி இருக்கிறது.. அந்த நீர்வீழ்ச்சியிலேயிருந்து கொஞ்சம் தண்ணீர் விவசாயத்திற்குப் போகிறது, மற்ற

5-20
p.m.

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [4th April 1970]

தண்ணீர் எந்தவிதப் பிரயோஜனமும் இல்லாமல் பாழாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நீர் வீழ்ச்சியைத் தடை செய்து அங்கே நிரந்தரமாக ஏற்பாடு செய்தால், தண்ணீர் எங்கள் கிராமத்திற்கு மாத்திரமல்ல, தோவாளை தாலுகாவிலே உள்ள பிரதேசம் பூராவிலும் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வசதியாக இருக்கும். அதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாய சம்பந்தமாக எங்களுடைய பிரதேசம் கொஞ்சம் வறட்சியான பிரதேசம். நாஞ்சில் நாடு நஞ்சை நிலங்களைக் கொண்டது என்ற பெயர் இருந்தாலும், சில இடங்கள் எல்லாம் வறட்சியிலே இருந்து வருகின்றன. அங்கே வானம் நன்றாகப் பொழிகின்ற சமயத்தில் ஏராளமான தண்ணீர் வந்து, அதைத் தடை செய்து அந்தந்தக் குளங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லுவதற்கு வழி இல்லாமல், அங்கே கால்வாய் எல்லாம் தூர்ந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கால்வாய்களிலே தூர் எடுத்திருந்தாலும், மழையின் வெள்ளத்தினால் கரை எல்லாம் அடித்துக் கொண்டு போகப்படுகிறது. இதற்கு நிரந்தரமான முறையில் இரண்டு கால்வாய்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அபிவிருத்திக் கவுன்சிலிலே நான் குறிப்பிட்டேன். அதற்காகச் சில எஸ்டிமேட்டுகள் எடுக்கப்பட்டு அப்படியே இருக்கின்றன. இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் அதன் மீது எடுக்கவில்லை. அதோடு, சிறு பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் “பொய்கை அணைத் திட்டம்” என்ற ஒன்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே பல முறை நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். பொய்கை அணைத் திட்டத்திற்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. சுமார் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக என்ஜினியர் ஆபிசிலே இருந்து அசிஸ்டெண்ட் என்ஜினியர் வந்து, 30 இலட்ச ரூபாய்க்குள் முடியக் கூடிய அளவிலே ஒரு எஸ்டிமேட் தயார் செய்து, இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அது அணை இல்லை, ஒரு குளமாகவே கருத வேண்டும். சம்பத்திலே கூட நமது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் வந்த பொழுது, நானும், திரு. சங்கரலிங்கமும் அதை ரூபகப்படுத்தி யிருக்கிறோம். எனவே, நல்ல ஒரு பெரிய குளமாகவே கரையைக் கட்டி விட்டால், அதிகமாக மழை வரும்பொழுது அதைத் தடை செய்யலாம். இருக்கிற குளங்களிலே அவசியம் போல் நாம் தண்ணீரைத் தேக்கிக் கொள்ளலாம் என்று நாங்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். எனவே, அப்படிப்பட்ட காரியங்களையும் செய்து, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அங்குள்ள பள்ளிகளில் மாணவர்கள் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், பள்ளிகளிலே மாணவர்கள் படிக்கின்ற வகையிலே வகுப்பு அறைகள் இல்லை. அத்தோடு மாணவர்களுக்குத் தகுந்த முறையிலே ஆசிரியர்களும் இல்லை. சுமார் 60, 70 மாணவர்களை வைத்துக்கொண்டு அங்கு பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதற்குத் தகுந்த அறையில் அங்கு வகுப்பு அறைகளையும், ஆசிரியர்களையும் நியமிக்கவேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்குத் தகுதியான முறையில் இட வசதி இல்லை என்று 1963இலே ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்காக எஸ்டிமேட் எல்லாம் கவர்மெண்டிலிருந்து சென்ற வருஷத்தில் P.W.D.க்குப் போய் உத்தரவு வந்தது. அந்தக் கட்டிடம் சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் இதுவரை எடுக்கவில்லை. அந்தக் கட்டிடத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் இந்த அரசாங்கம் முடித்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

3-30 அடுத்து, ‘தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்’. ஒரு சங்கத்தில் நான் p.m. நீண்ட நாட்களாகத் தலைவராகப் பணியாற்றி வருகிறேன். அந்தச்

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [4th April 1970]

சங்கத்தை எந்த வகையிலேயும் ஆபத்திற்குள்ளாக்கக் கூடாது என்று கருதி, தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்க போனஸ் என்று கொடுத்து, அந்தச் சங்கம் நல்ல முறையிலே இப்பொழுது நடந்து வருகிறது. அந்தச் சங்கத்திலே இருக்கிற கஷ்டம் என்னவென்றால், “சேல்ஸ் டாக்ஸ்” (விற்பனை வரி) என்றும், “கொள் முதல் வரி” என்றும் போடப்படுகிறது. இதிலே முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், கூட்டுறவு முறையிலே இருக்கிற சங்கங்கள் எல்லாம் ஒழுங்கான முறையிலே கணக்கு வைத்துத் தான் தீர வேண்டும். பெரும்பாலான வியாபாரிகளோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு, நாங்கள் இந்தச் சங்கத்தை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இது ஒரு வார்ப்பட சொசைட்டி. மணி, விளக்கு, சூடத் தட்டு இப்பேர்ப்பட்ட சாதனங்களை எல்லாம் செய்து, அதிலே 90 சதவிகிதத்தைக் கேரள நாட்டிற்கு அனுப்புகிறது. இந்த மாதிரி அனுப்பப்படுகின்ற சாமான் களுக்கு விற்பனை வரி இல்லாமல், மற்ற தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணத் தொழிலாளர்கள் கூட 1,000, 2,000 ரூபாய் அளவுக்குச் சாமான்களை டிரான்ஸ்போர்ட்டு பஸ் அல்லது லாரியிலே கொண்டு போய், கேரளாவிலே வரி இல்லாது விற்று வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் டி.சி.டி.ஓ. முதலான அதிகாரிகளுக்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக நான் மனுக்கள் கொடுத்தும் எந்தவிதமான முடிவும் செய்யப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் இங்கே இல்லை. தொழிற் கொள்கையின் மீது நடந்த விவாதத்தின் போது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. எனவே, நிதி அமைச்சரிடம் வேண்டுவது எல்லாம், இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டவர்களின் துயரைத் துடைக்க வேண்டும் என்பதுதான். நெசவாளர் சங்கங்கள் உற்பத்தி செய்யும் துணிகளுக்கு எப்படி எந்த விதமான டாக்ஸும் இல்லாமல் இருக்கிறதோ, அந்த மாதிரி இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற வார்ப்பட சாமான்களுக்கு டாக்ஸ் இல்லாமல் செய்தால், இந்தச் சங்கம் நல்ல முறையிலே வளர்ந்து, அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் சந்தோஷமாக வாழ்க்கை நடத்த முடியும். ஏனென்றால், பெரும்பகுதியான உற்பத்தியை இந்த டாக்ஸ் பாதிக்கிறது. இந்த டாக்ஸினால் எங்களுடைய வியாபாரம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : எந்தத் தொழிலைப்பற்றி உறுப்பினர் குறிப்பிடுகிறார்கள்?

திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : வார்ப்படத் தொழிலைத்தான் சொல்லுகிறேன். இந்த வரியினாலே எங்களுடைய தொழிலுக்குப் பெரும் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. கொள்முதல் வரி என்று வைத்தால், வரி இல்லாத இடத்திற்குத்தான் மக்கள் போகிறார்கள். இது ரொம்பவும் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. திறப்பு விழாவுக்குப் பதில் அடைப்பு விழா நடத்தக்கூடிய நிலைமை வரக்கூடாது என்றுதான் அமைச்சரிடம் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை. சாதாரணமாக 3,000, 4,000 ரூபாய் டாக்ஸ் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். 2, 1½ இலட்சம் ரூபாய் “டர்ன் ஓவர்” அந்த சொசைட்டிக்கு வந்திருக்கிறது. இடையே ஒரு தொழிற் பயிற்சி நிலையமாக நடத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் கிரான்ட் கொடுத்து 10,000 ரூபாய்க்கு மெஷினரி எல்லாம் வாங்கி வைத்து, சுமார் 7 ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது. கட்டிடம் கட்டுவதற்கு “இண்டஸ்ட்ரியல் டிபார்ட்மெண்டிலே” கடன் கேட்டால், இதுவரை எந்த விதமான பதிலும் இல்லை. அந்த மெஷினரியை என்ன செய்வது என்ற நிலையில்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : இந்தப் பாத்திரத் தொழிலிலே விற்பனை வரி போடுவதற்குப் பதிலாக “மல்டி பாயின்ட்டு” வரி, அதாவது பலமுறை விற்பனை வரியே இருக்கலாம் என்று உறுப்பினர்

[திரு. பி. யு. சண்முகம்]

[4th April 1970]

அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். முன்பு எல்லாம் இந்த “மல்டி பாயிண்ட்டு” வரி போட்டோம்; பிறகு எதிர்ப்பின் பேரிலே சிறு வியாபாரிகள் எல்லாம் இதனால் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்று கருதி, ஒரு இடத்திலே இந்த வரியை வசூலித்தால் போதும் என்று “பர்சேஸ் டாக்ஸ்” என்று கொண்டுவந்தோம். எனவே, இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பழையபடியே “பல முறை விற்பனை வரியைப் போட்டு விடலாம்” என்று கூறுகிறார்களா?

*திரு கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: “பர்சேஸ் டாக்ஸ்” என்று சொல்லி வாங்கக்கூடிய அளவிலே, நாங்கள் சாமான்களை வாங்குவது கஷ்டம். ‘குவாட்டா’ கிடையாது. சிறிய சாதாரண வியாபாரிகள், தெரியாதவர்கள் இடத்திலே பழைய சாமான்கள் வாங்குவதில்லை. நாங்கள் வேண்டுமெல்லாம் அந்த சேல்ஸ் டாக்ஸை எங்களுடைய உற்பத்தியிலேயிருந்து நிறுத்திக்கொண்டால், ரொம்ப நலமாக இருக்கும். இந்தக் கூட்டுறவுத் தொழிற்சங்கமானது நல்ல முறையிலே நடக்கவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்தக் கருத்தை அமைச்சர் முன்னாலே சொன்னேன்.

அடுத்து, விவசாய சம்பந்தமான ரசாயன உரங்களின் விலையெல்லாம் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது; அத்தோடு கூலி உயர்வு வேறு. இவைகள் எல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து விவசாயிகளுடைய கஷ்ட நஷ்டத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறது. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், நானும் ஒரு விவசாயி. இந்த வருஷம் ஒரு ஏக்கராவுக்கு 300 ரூபாய் செலவு செய்கிறோம் என்றால், அதுவே அடுத்த ஆண்டு 320, 340 ரூபாய் என்று ஏறக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. எனவே, ரசாயன உரத்தின் விலையைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய மார்க்கம் இருந்தால், அதை இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவது, சமூக, பொருளாதார நிலையில் நாம் வளர்ந்து வருகிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சிறுதொழில் செய்யக்கூடிய பின்தங்கிய சமூகத்தினர், தொழிலாளர்கள், இன்னும் தச்சு, கொல்லு, மேசன் போன்ற தொழில் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு உதவுவதற்காக சமூக நல பாங்கு ஒன்று ஏற்பாடு செய்து, அவர்களுடைய தொழிலை வளம்பெறச் செய்வதற்கு ஒரு நல்ல ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று நமது சமூக நல அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சமூக நல பாங்கு தனியாக இயங்கினால், இந்தப் பின்தங்கிய சமூக மக்களுக்கு வாழ்வளிப்பதற்கும் தொழிலாளர்கள் வளம்பெற வாழ்வதற்கும் வசதியாக இருக்குமென்று பல பேருடைய ஆலோசனைகளும் நல்லெண்ணமும் இருக்கின்றன. இதை அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வாழ்விழந்த பொற்கொல்லருடைய நிலை இன்னும் வாழ்வை இழக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் மாற்றுத் தொழில் செய்வதற்காக வாங்கிய கடனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தவணைகள் எத்தனையோ கடந்துவிட்டன. நமது அரசாங்கம் சென்ற 31-3-70 வரையிலும் அவர்கள் பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கவேண்டாம் என்று உத்தரவு பிறப்பித்தது. அதன்படி எந்தப் பொற்கொல்லர்கள் பேரிலும் எந்தமாதிரியான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த வாய்தா முடிவதற்கு முன்னதாகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நேரில் சொல்லியும், என்னுடைய மகஜரையும் கொடுத்திருக்கிறேன். முதலமைச்சர் கவனத்தில் இருக்கிறது. நானும் உத்தரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

4th April 1970]

[திரு. பி. யு. சண்முகம்]

அடுத்தபடியாக, 1968 செப்டம்பர் 1ம் தேதியிலிருந்து நம் மத்திய அரசாங்கம் செய்த கோட்டு கண்ட்ரோல் ஆக்டிவூடைய திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்ததிலிருந்து கடன் பெற்ற பொற்கொல்லர்களுக்கு அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு இரண்டு வருடத்திற்குள் கடனைத் திரும்ப அடைக்கும் ஒப்பந்தம் செய்து அனுமதி வழங்கி அவர்களுக்கெல்லாம் லைசென்ஸ் கொடுத்தார்கள். தொழில் செய்வதற்கு அவர்கள் லைசென்ஸ் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இந்த முறையிலே பெற்றுக்கொண்ட லைசென்ஸ்கள் 42,050 என்று நமது தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி ஆய்வு உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், சான்று வழங்கப்பட்டு எந்தத் தேதியில் கடன் வாங்கினார்களோ, அந்தக் கடனைக் குறிப்பிட்டுள்ள காலத்திற்குள் திருப்பிச் செலுத்தாவிட்டால், அவ்வாறு வழங்கப்பெற்ற சான்றுகள் ரத்துசெய்யப்படும். தாங்களாகவே அவர்கள் தொழில் செய்யத் தகுதியற்றவர்கள் என்ற முறையில் அந்தச் சான்றிதழ்களையும் இழக்கப் போகிறார்கள். இதற்கு முன்னதாக 25,197 பொற்கொல்லர்களுக்கு இரண்டு கோடியே முப்பது லட்சத்து இருபத்தாறுயிரம் ரூபாய் கடனாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கடன் எதுவும் திரும்பக் கொடுக்கும் நிலையில் இல்லை. அவர்கள் குழந்தைகளுக்குப் புத்தக மானியம் போன்றவைகள் கொடுக்கவில்லை. வேலையிழந்த சில குறிப்பிட்ட நபர்களுக்குச் சர்க்காரில் உத்தியோகம் கொடுக்கவில்லை. வீடு கொடுக்கவில்லை, மனை கொடுக்கவில்லை என்று தற்போது குறிப்பிடவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையில், இன்றிலிருந்து அவர்களுடைய நாளை எண்ணிக்கொண்டு போகவேண்டிய நிலைமையில் பொற்கொல்லர்கள் இருக்கிறார்கள். செப்டம்பர் 1ம் தேதியன்று சிலருக்கு, லைசென்ஸ் சிலபேருக்கு நவம்பர்வரை போகும். ஏனென்றால் எல்லோருக்கும் செப்டம்பர் 1ம் தேதியிலேயே லைசென்ஸ் கொடுக்கவில்லை. இரண்டு, மூன்று மாதமாக லைசென்ஸ் வழங்கினார்கள். 42,050 பேர்கள் தொழில் இழக்கப்போகிறார்கள். அவர்கள் வாழ்வு இனி என்ன? அரசாங்கம் தகுந்த உறுதியை அளிக்கவேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எந்த முறையில் கடன் வழங்கப்பட்டது என்று கேட்டார்கள். கொடுத்த கடன்களெல்லாம் ரூ. 200, ரூ. 300 என்றும் சிலபேர்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய்வரையிலும், இன்னும் சிலபேர்களுக்கு ரூ. 500 வரையிலும் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. கடன் வாங்கிய அவர்கள் 10 மாதம், 8 மாதம், 1 வருஷம், 2 வருஷம் தொழில் இல்லாமலிருந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடனை அவர்கள் பெற்றபோது இடைத் தரகர்கள் பிடித்தது போக அவர்கள் வீடு திரும்பும்போது மடியில் ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அதைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாது. எங்களுக்குக் கடன் கொடுத்தவர்கள் தள்ளி விடுவார்களானால், நாங்களும் தள்ளிவிடலாம். எங்களுக்குக் கடன் கொடுத்த மத்திய சர்க்கார் வற்புறுத்துகிறார்கள். கடனை வாங்கிக் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். வேறு வழியில்லை.

திரு கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: இப்போது நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொன்னால் நல்லது. மத்திய சர்க்காரிடத்தில் சிபாரிசு செய்து இந்த 42,050 பேரும் இந்த நாட்டில் உங்களுடைய தமிழ் நாட்டுப் பிரஜைகளாக வாழவேண்டுமானால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யுங்கள். இல்லை என்றால்—எவ்வளவோ பேர் தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள்—அதுமாதிரி தற்கொலை செய்துகொள்வார்கள். இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அப்போது இல்லை. நானும் இதைப்பற்றி நிறையப் பேசியிருக்கிறேன். தீர்மானம் மூலமாகவும் கொண்டுவந்து பேசியிருக்கிறேன். அப்போது சொன்ன பதிலைத்தான் இப்போதும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: ஒரு விளக்கம் சொல்ல விரும்பு

[திரு. பி. டி. சண்முகம்]

[4th April 1970]

கிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுத்த கடனைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. அவர்கள் திருப்பித் தரக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்பதை அப்படியே ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பொற்கொல்லர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் போட்ட சட்டம். அப்போது நிதியமைச்சராக இருந்த திரு. மொராஜி தேசாய் போட்ட சட்டத்தினால் பாதகம் ஏற்பட்டது. அவர் போட்ட சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, குடும்பத்திற்கு நிவாரணமாகக் கடன் கொடுத்தோம். மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தைக் கடன் கொடுக்கச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கொடுத்த பணத்தை, கடனாகக் கொடுத்த பணத்தை நாங்கள், அவர்கள் போட்ட சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குக் கடனாக வழங்க, ஏஜெண்டாக இருந்தோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இப்போது அவர்கள் கடனைக் கொடுக்க நம்மைக் கேட்கிறார்கள். சட்டம் கொண்டுவந்து பாதகம் ஏற்படுத்திய மத்திய அரசாங்கம் கடன் கொடுத்து உதவி செய்தது. அவர்களிடம் திருப்பி வசூலித்து நீ கொடு என்று கேட்கிறது மத்திய அரசாங்கம். இடையில் இந்த அரசாங்கம் ஒரு தவறும் செய்யவில்லை. அவர்கள் கொடுத்த கடனை வாங்கிக்கொடுத்தோமே தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எத்தனை தடவை முறையிட்டாலும் முடியாது என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : இப்படிச் சொன்னால் நான் ஒன்றும் பேசுவதற்கில்லை. எங்களுக்கு நோய் பரவியிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் எல்லாம் டாக்டர்களாக இருந்து நோயைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறேனே தவிர, இந்தப் பெரிய டாக்டரையாவது வைத்து நோயைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்கிறோமே தவிர, அமைச்சரின் கேள்விக்கு என்னால் பதில்சொல்ல முடியாது. ஆதலால் நிலையி் விருக்கிற பொற்கொல்லர்கள் நிலையை விளக்கவேண்டிய கடமை என்னைச் சார்ந்தது. பரிகாரம் தேடவேண்டியது அமைச்சர்கள் கடமை. பொற்கொல்லர்கள் நல்ல முறையில் வாழவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இல்லைவென்று சொல்லவில்லை. மனப்பூர்வமாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். நமது அமைச்சர்களெல்லாம் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பாகப் பல மேடைகளிலும் எங்களுக்கு அபயம் கொடுத்தது உண்டு. நமது சமூக நல அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த முறையில் நான் சொல்கிறேன்.

✱

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொற்கொல்லர் சமுதாயத்திற்கு ஏற்கெனவே காட்டிவந்த அக்கரையும் அனுதாபமும் இப்போதும் குறையவில்லை. அவர்கள் சொல்லும்படியான கருத்துக்கேற்ப மத்திய அரசிடத்தில் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இதிலே எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் சேர்ந்து பொதுவாக இதுபற்றி வலியுறுத்தினால்தான் பயன் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

திரு கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : இது பொதுவாக அகில இந்தியப் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் உங்களிடத்தில் வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம் எங்கள் குறையை எந்த முறையிலாவது நீக்கவேண்டும். வருகிற 12ம் தேதியன்று திருச்சியில் மாநாடு நடத்துகிறார்கள். இதற்கு முன்பாக எத்தனையோ தீர்மானங்களைப் போட்டு இங்கும் வந்திருக்கின்றன. மத்திய அரசுக்கும் போயிருக்கின்றன. கூடிய வரையிலும் நமது பாரதப் பிரதமர் இங்கே வருவதற்கு முன்பாகவே எங்கள் தீர்மானங்களைக் கொடுக்கப்போகிறோம். அரசும் சிபார்சு செய்யவேண்டும். என்ன செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொல்லவேண்டும். 42 ஆயிரம் பேரும் தங்களுடைய காலத்தை எந்த முறையில் கழிக்கவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டும்.

[4th April 1970]

மாண்புமிகு திரு பி. டி. சண்முகம் : இலவசமாக வெளிநாட்டார் கொடுத்ததை யெல்லாம் எங்களிடத்திலே கடனாகக் கொடுத்துக் கேட்கிறார்கள். கொடுத்த பணத்தையா விட்டுவிடப் போகிறார்கள்? இது எங்களுடைய நிலைமை.

திரு கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றும் நிலைமை உங்களிடத்திலே இருக்கின்றது. புயல் ஏற்பட்டாலும் சரி, பஞ்சம் ஏற்பட்டாலும் சரி, அதனாலே ஏற்படும் கஷ்டமான நிலையிலே இருந்து மீட்சி செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அந்த முறையிலே நீங்கள் எங்களுக்கு உதவ வேண்டும். நாங்கள் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். என்ன செய்வது என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. எங்கள் வாழ்வை எந்த மாதிரிச் செய்வது, எங்கள் பெண்களை எந்த மாதிரி கல்யாணம் செய்து கொடுப்பது, எங்கள் பையன்களுக்கு எந்த மாதிரிக் கல்வி பயிலிப்பது என்றெல்லாம் கவலைப்படுகிறோம். எங்கள் கவலையைப் போக்க நீங்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, தலைவர் அவர்கள் என்னை இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : நீங்கள் எப்பொழுதோ ஒரு தடவைதானே பேசுகிறீர்கள்.

திரு டி. கே. பொன்னுவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1970 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் நான் பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு விவகாரங்கள் பற்றிப் பேசினார்கள். நானும் பல்வேறு விவகாரங்கள் பற்றிப் பேசலாம். எனினும் இன்றைய தினம் என்னாலே ஒரேவொரு விவகாரத்தைப் பற்றி மட்டுமே பேசக்கூடிய அளவில் என் உள்ளத்தில் உணர்வுகள் பீறிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆண்டுகள் பலவாஃப் போரிட்டு இன்றையதினம் அதனுடைய வெற்றியை முழுமையாக அடைந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய களிப்பிலே இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை வரவேற்று உங்கள் முன்னால் பேசுகின்றேன்.

1950 முதற்கொண்டே நாங்கள், தமிழ்நாடு கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், எங்களுடைய குறைகளைத் தமிழகச் சர்க்காருக்கு எடுத்துக்கூறி வந்திருந்தாலும், எங்கள் மீது சட்டியாகப் பாய்ந்துகொண்டிருக்கக் கூடிய சட்டங்களை யெல்லாம் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வந்திருந்தாலும், பிரிந்து சென்ற ஆந்திரத்தில் அச் சட்டங்களை யெல்லாம் 1954லேயே ஒழித்துக் கட்டியிருந்தாலும், துர்பாக்கிய வசமாக அந்த நாட்களிலே இங்கிருந்த சர்க்கார் 1966 டிசம்பர் வரையிலே திரு இராமையா அவர்கள் மூலமாக எங்களது பிரச்சனைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே தான் எங்கள் விவகாரங்கள் இருந்து வந்தன. தொடர்ந்து நாங்கள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், எங்கள் குறைபாடுகளை இந்தச் சர்க்காருக்கு எடுத்துக்கூறி வந்தோம். சென்ற வாரம் இதே நாளில், ஏறக்குறைய இதே நேரத்தில் சென்னை இராஜாஜி மண்டபத்தில் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களும், மாண்புமிகு நிதி வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்த மாநாட்டில் எங்கள் கோரிக்கைகளை எடுத்துக் கூறினோம். எட்டே நாட்களில் அவற்றில் பெரும்பாலானவை வெற்றியடைந்திருக்கின்றன என்ற பெருமையில் உங்கள் முன்னால் நிற்கின்றேன். ஒன்றாக அல்லது ஒன்றரை மணி அளவில் தமிழகச் சட்ட மன்றத்தில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தமிழகச் சர்க்கார் சார்பில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள்

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு] [4th April 1970]

கட்டளைப்படி, இன்றையதினம் கூறிய நல்ல வாசகங்கள் என் காதுகளில் ரீங்காரம் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாடு பூராவும் இருக்கக் கூடிய 57,000 பேர் இன்றைய தினம் அந்தப் பத்துப் பனிரெண்டு வரிகளால் தங்களுடைய இதயங்கனிந்த நன்றியைத் தமிழகச் சர்க்காருக்கு என்மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய வெறியர்கள் கட்டித் தொங்க வைத்த கத்தி இன்றைய தினம் வரையில் அவர்களைக் குத்திற்று, ரத்தம் பீறிட்டு வழியச் செய்தது; பலர் இறந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அய்யகோ என்று சொன்னார்களே தவிர்த்து, அதற்கு அவர்களுக்கு எங்கேயும் அப்பீஸ் செய்வதற்கு வகையில்லை; கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது, யாருக்காவது எப்பொழுதாவது ஏதாவது கிடைத்திருக்கிறது என்றால், அது தாட்சண்யத்திற்காகக் கிடைத்ததே தவிர்த்து, அவர்களது உரிமையால் சட்டத் தால் கிடைக்கவில்லை என்றெல்லாம் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இன்றைய தினம் அந்தக் கொடுவான் நீக்கப்பட்டுவிட்டது, அழிக்கப்பட்டுவிட்டது, உடைக்கப்பட்டுவிட்டது என்று நமது மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் மாண்புமிகு நிதி வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வாயிலாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள், 57,000 பேர், நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். அந்த மன்றத்திலே கூறினார்கள், மீண்டும் அதையே இங்கேயும் கூறினார்கள். மீண்டும் கூறியபோது நானே சரியாகக் கேட்க முடியவில்லை. காரணம் ஏற்கனவே கேட்டது இன்னமும் என் காதுகளில் ரீங்காரம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அது எவ்வளவு நேரம் இருக்கும்? என்னுடைய திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் 57,000 பேரும் “அட் இன்டரீம் சஸ்பென்ஷன்” ஒழிக்கப்பட்டதற்காக, துராக்கிரமமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய அடங்கல் திருத்தப்பட்டால் அல்லது பணம் கையாடப்பட்டால் தவிர்த்து அது பிரயோகிக்கப்படாது என்று இன்றைய தினம் சர்க்கார் தாக்கீது தந்திருப்பதற்கு, நிச்சயமாக நாங்கள் பெருமையுடன், மிக மகிழ்ச்சியுடன் இந்தச் சர்க்காருக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். நாங்கள் சென்ற சனிக்கிழமையன்று சர்க்காருக்குச் சொன்னோம், எங்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் தேவை என்று. இடைக்கால நிவாரணம் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குத் தருகின்றீர்கள். ஆசிரியர்களுக்குத் தருகின்றீர்கள். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களாகிய எங்களுக்குச் சம்பளம் எல்லாம் கொடுக்கக்கூடிய பஞ்சப்படி உள்ளிட்டு, மற்ற அலவன்சுகள் உள்ளிட்டு வெட்டியான் என்றால், தலையாறி என்றால் 36 ரூபாய், கர்ணமாக இருந்தால், முன்சீபாக இருந்தால் கிட்டில்தெல்லாம் 58 ரூபாய், இதற்கு இடைக்கால நிவாரணம் தேவை என்று கேட்டோம். இதற்கு முன்னாலேயே தமிழகச் சர்க்கார் முதன்முறையாக பே கமிஷனுக்கு இதைப்பற்றிச் சிபாரிசு செய்யுங்கள் என்று அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதற்கே நாங்கள் மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தோம். இடைக்கால நிவாரணம் தேவை என்றோம். இன்றைய தினம் முன்சீபுக்கும் கர்ணத்திற்கும் 5 ரூபாய் கூட்டிக் கொடுக்கின்றோம், வெட்டியானுக்கும் தலையாறிக்கும் 3 ரூபாய் கூட்டிக் கொடுக்கின்றோம், அதையும் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபக்ட் போட்டே இந்த மாதம் முதல் தேதியிலிருந்தே தருகின்றோம் என்று கூறினார்கள். மொத்தத்தையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் ஏறத்தாழ 30 லட்ச ரூபாய், கால் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆண்டு ஒன்றுக்குச் சர்க்காருக்குச் செலவாகிறது. இன்றைய தினம் அவர்கள் அதை ஏற்று எங்கள் சங்கத்தை மகிழ்வித்ததற்காக நான் என் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைய தினம் ஆட்குறைப்பு செய்கிறார்கள். தாசில் தாரை ஒரே இடத்தில் நான்கைந்துபேர் போடுகிறார்கள். எதற்காக, ஏன் என்றெல்லாம் கேட்கமாட்டேன். போட்டது நியாயந்தானா, இல்லையா என்று விவாதிக்க நான் முன்வரவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் 200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்துவரும் 57,000 கிராம உத்தியோகஸ்தர்களில், இன்றைய தினம் இவர்கள் மிகுதியானவர்கள், தேவையற்ற

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு] [4th April 1970]

வர்கள் என்று சிக்கனத்தின் பெயரில் சிலபேரை வீட்டுக்கு அனுப்பு வோம் என்ற நிலையில் 8,000 பேர் நடு வீதியிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை இல்லை. இதைப்பற்றி நாங்கள் கேட்டோம். அநேகமாக அந்த 8,000 பேரில் 85 சதவிகிதத்தினர் ஆதிதிராவிடப் பெருங்குடியைச் சேர்ந்தவர்கள். மீதிப்பேர் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட குடியைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் மாதம் 35, 36 ரூபாய் தருகின்றோம். இதிலே என்ன சிக்கனம் வர முடியும்? ஆகையினாலே இதை நிறுத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். இன்றைய தினம் அவர்களைத் திரும்பி வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றோம் என்று தமிழகச் சர்க்கார் அறிவித்துள்ளது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சங்கம் அதற்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல்தான் இன்றைய தினம் அழைக்கப்படும்போதெல்லாம் பயணப்படியும் இதர படிதரும் தருவதற்குக் கவனிக்கின்றோம், அதற்காக ஆகும் செலவு 20 லட்ச ரூபாயைப்பற்றி எல்லாம் பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் வாயிலாகத் தெரிவித்திருப்பது பெருமைப் படக்கூடிய விவகாரமாகும். இவற்றை யெல்லாம் எட்டு நாட்களுக்கு முன்பே நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “உங்களுக்கு கோரிக்கைகளை இந்த அரசு மிகவும் பரிவுடன் கவனித்து ஆவன செய்யும் என்ற திருப்தியுடன் நீங்கள் திரும்பிச் செல்லுங்கள். உங்கள் கோரிக்கைகளை வருடக் கணக்கிலே அல்ல, மாதக் கணக்கிலே அல்ல, நாள் கணக்கிலே நிறைவேற்ற இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும். அந்த நம்பிக்கையில் நீங்கள் உங்கள் கவலையை விட்டு நிறைந்த மனதோடு திரும்பிச் செல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,” என்று அன்றைய தினம் இராஜாஜி மண்டபத்தில் நமது முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் கூறினார்கள். எட்டு நாட்கள்கூட ஆகவில்லை, ஏன் ஏழரை நாட்கள்கூட முடியவில்லை. அதற்குள்ளாகவே இப்படிப்பட்ட இனிப்பான, தித்திப்பான செய்தியை நமக்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் வாயிலாக அறிவித்தமைக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை இந்த அளவிலே முடித்துக்கொள்கிறேன்.

வணக்கம்.

*திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் இந்தத் தடவை கூட்டத் தொடரில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று முறை பேசுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இது மூன்றாவது வாய்ப்பு. இந்த வாய்ப்பின்போதும் முதல் இரண்டு வாய்ப்புகளின்போதும் என்னுடைய பெயர் அழைக்கப்படுகிற நேரத்தில் தாங்கள் அமர்ந்திருப்பதும், அந்தச் சமயத்தில் பேசுகிற உறுப்பினர்கள் ஐந்தாறு நிமிஷங்களில் பேசி முடிக்க வேண்டுமென்று கூறுவதுமாக இருக்கிறது. அது என் துர்பாக்கியம். கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்போது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்காமல் போய்விட்டது. என்னுடைய பெயர் கடைசியாக எழுதிவைக்கப்பட்டிருந்ததால்தானே என்னவோ அப்போது அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. அந்த வாய்ப்பை இந்தச் சமயத்தில் உபயோகப்படுத்திப் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்னொரு துரதிருஷ்டமான விஷயம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. நான் கல்வியைப்பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் மற்ற அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஓரளவுக்குக் கல்வி அமைச்சரிடத்தில் சொல்வார்கள் என்று நான்...

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி உறுப்பினர் சொல்லவே தேவையில்லை. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தாராளமாகக் கல்வியைப்பற்றிப் பேசலாம். கல்வி அமைச்சர்

[திரு. பி. யு. சண்முகம்]

[4th April 1970]

அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும், மற்ற அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கூட்டுப் பொறுப்பாக நாங்கள் இருப்பதால், உறுப்பினர் கவலைப்படாமல் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லலாம்.

*திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் இதைச் சொல்லவேண்டுமென்றே நான் சொன்னேன். இப்போது அவர்கள் சொல்லிய பிறகு தைரியமாகப் பேசலாம் என்ற முறையில் கல்வியைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் பேச நினைக்கிறேன். நான்கைந்து நாட்களுக்கு முன் இந்த அவையில் பெரிய புயல் வீசிற்று. அதுவும் நம்முடைய கல்லூரியில் போதகு மொழி ஆங்கிலமா, தமிழா என்ற பிரச்சினை கிளம்பியது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு வசந்த பாய் அவர்கள் கிளப்பிய அந்தப் புயலால் நம்முடைய சபையே களைக்கட்டியதாகத் தென்பட்டது. சாதாரணமாக இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக இந்த அவையில் நான் இருக்கிறேன். எனக்கு முன்னால் இந்த அவையில் இருக்கிற பாக்கியமும் பெறும் பெற்றவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் உறுப்பினர் திரு வசந்த பாய் அவர்கள் எந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துப் பேசினாலும் அது குடாகவும், சுவையாகவும், புரட்சியாகவும், புயலாகவும் இருக்கும் என்பதைப் பார்த்தேன்.

திரு கே. அறிவுமுகன் : திரு வசந்த பாய் அவர்கள் சபையில் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அவர்கள் கல்வியைப் பற்றியும் போதகு மொழியைப் பற்றியும் பேசும்போது, சபையில் எல்லோரும் உணர்ச்சி வசப்பட்டிருந்தார்கள். போதகு மொழி ஆங்கிலமாக இருப்பதா, தமிழாக இருப்பதா என்று பேசப்பட்டபோது எனக்குத் தோன்றியதெல்லாம் “accomplished fact” நிறைவேற்றப்பட்ட கொள்கை என்ற அடிப்படையில் இனிமேல் கல்லூரிகளில் இப்போதிருப்பதுபோலன்றி பாடமொழி தமிழாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பது நம்முடைய அரசின் முடிவு செய்யப்பட்ட கொள்கை என்பதுதான். இனியும் மேலவை, பேரவை ஆகியவற்றில் எவ்வளவு பேர் எவ்வளவு வேகமாகப் பேசினாலும், அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையில் வேறு மாறுதலைக் கொண்டுவரலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆங்கிலம் போதகு மொழியாக ஆகாவிட்டாலும்கூட, ஆங்கில மொழி கல்லூரிகளில் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் அரசாங்கத்திற்கும் இந்த அவையில் உள்ளவர்களுக்கும் உடன்பாடுண்டு. ஆனால் இன்றைக்குள்ள நிலைமையைப் பார்க்கும் போது, உண்மையில் ஆங்கிலம் கல்லூரிகளில் சரிவர போதிக்கப் படுகிறதா என்று பார்த்தால், துர்பாக்கியவசமாக இல்லை என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் படித்தவர்கள் ஐந்து மணி நேரம் கல்லூரியில் இருக்கும்போது அந்த ஐந்து மணி நேரமும் பாடங்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில்தான் சொல்லப்பட்டன. அதனால் அவர்களை அறியாமலே ஆங்கில அறிவு அவர்களிடம் ஊறுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தது. ஆங்கிலம் ஒரு பாடமாக மட்டும் ஆக்கப் பட்டுவிட்டதால் ஐந்து மணி நேரத்தில் முக்கால் மணி நேர ஆங்கில அறிவுதான் அவர்களால் பெற முடிகிறது. நாங்கள் படிக்கிறபோது, ஆங்கிலத்தைப் படிப்பதற்கு “டெக்ஸ்ட் புக்” என்ற பாடப் புத்தகத்தைத்தான் படிப்போம். இன்றைக்குக் கல்லூரிகளில் பி. ஏ., எம். ஏ படிப்பவர்கள் எல்லாம் “டெக்ஸ்ட் புக்” என்று சொல்லப்படும் பாடப் புத்தகத்தை யாராவது வாங்கிப் படிக்கிறார்களா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கல்லூரி ஆரம்பித்து கிட்டத்தட்ட ஐந்தாறு மாதங்களில் ஆசிரியர்கள் கொடுக்கிற நோட்டைஸ் எழுதிக்கொள்கிறார்கள். அதற்கு மேல் புத்தக வெளியிட்டார்கள் போடுகிற நோட்டைஸ் படித்துத்தான் பரீட்சை எழுதுகிறார்களே தவிர, “டெக்ஸ்ட் புக்” படிப்பதே இல்லை. பாட மொழி ஆங்கிலம் அல்லாத காரணத்தால், ஆங்கிலம் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு

6-0)
p.m

4th April 1970]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லை. பாடப் புத்தகத்தையே வாங்காமல் நோட்டைஸையே படிக்கிற காரணத்தால், ஆங்கிலம் சரியாக வராத குழந்தை அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அண்மையில் எனக்குத் தெரிந்த அரசாங்கக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் ஒருவரைச் சந்தித்தேன். அவர் ஒன்றைச் சொன்னார். அந்த அரசாங்கக் கல்லூரியில் அண்மையில் நான்கைந்து மாதங்களுக்கு முன்பு டியூட்டர் ஒருவரை அரசாங்கத்தில் போட்டார்கள். அவர் இந்தப் பேராசிரியரைப் பார்க்க வந்தபோது, “Yesterday I come to see you, Sir.” என்று சொன்னாராம். அதைக் கேட்டதும் ஆங்கிலத்தைத் தவறாக உச்சரிக்கிறாற்போலிருக்கிறது என்று நினைத்துக்கொண்டு பேராசிரியர் மேலும் பேசினாராம். அந்த டியூட்டர் ஒரு பி. ஏ. (லிட்). அவர் பேசிய ஆங்கிலம் அத்தனையும் தாறுமாறாக இருந்ததைப் பார்த்து, அந்தப் பேராசிரியர் அசந்துபோனார். அதற்குப் பிறகு ஒரு பி. யு. சி. வினாத்தாளைக் கொடுத்து மாணவர்கள் எப்படி பதில் எழுதி வேண்டுமென்பதைக் காட்டுவதற்குத் தகுந்தபடி பதில் எழுதித் தருமாறும், அதை சைக்னோஸ்டைல் செய்து எல்லா மாணவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்றும் அந்தப் பேராசிரியர் அவரிடம் சொன்னார். உடனே அந்த பி. யு. சி. கேள்வித்தாளை எடுத்து, அவருக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தில் தாறுமாறாக எழுதி, அந்தப் பேராசிரியரிடம் கொடுத்தார். இதைக் கல்லூரி முதல்வரிடம் அந்தப் பேராசிரியர் கொடுத்து, அதைக் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குனருக்கு அனுப்பினார்கள். அதன் காரணமாக அந்த டியூட்டர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார் என்பதைப் பார்த்தால், பி. ஏ. (லிட்) ஒருவர் தெரிந்து கொண்டிருக்கும் ஆங்கிலமே இந்த நிலைமையில் இருந்தால், மற்ற மாணவர்கள் நிலைமை என்ன என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். மாணவர்களுக்கு ஆங்கில அறிவு வர வேண்டுமென்றால், இலக்கணம் போதிக்கப்பட வேண்டும். “கிராமர்” என்பதைக் கல்லூரிகளில் போதிப்பதே இல்லை. “எஸ்ஸே ரைட்டிங்” என்ற கட்டுரை எழுதல், “லெட்டர் ரைட்டிங்” என்ற கடிதம் எழுதல் போன்றவைகளையெல்லாம் மாணவர்களைப் பரீட்சையில் எழுதவைத்து தனியாக மார்க் வைத்து இதில் நீங்கள் தேர்வு அடையாவிட்டால்—50% வாங்காவிட்டால் ஆங்கிலத்தில் தேறியதாக வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சட்டம் செய்தாலொழிய, நம்முடைய மாணவர்களுடைய ஆங்கில அறிவு விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் மிகவும் மோசமான நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கும் என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் கல்லூரிகளில் பாடங்களில் மில்டன், ஷேக்ஸ்பியர் கவிதைகளை வைக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 20 வருஷங்களுக்கு முன்னால் எல்லாப் பாடங்களும் ஆங்கிலத்தில் இருக்கும் போது, ஆங்கிலத்தில் நல்ல அறிவு மாணவர்களுக்கு இருந்தபோது ஓரிஜினல் டெக்ஸ்ட் வைத்தால் என்ன என்று புரியும். இப்போது பேராசிரியர் பாடம் சொல்லும்போது, சாதாரணமாக மாணவர்கள் ஒன்றும் புரியாமல் உட்கார்ந்திருக்கும் நிலைமையில் இருப்பதையும் ஆசிரியர் மூன்று வரி சொல்லிவிட்டுப் போனதும் முதல் வரியே புரியாமல் இருப்பதையும் கல்லூரிகளில் காண முடிகின்றது. மில்டனையும், ஷேக்ஸ்பியரையும் வைத்துவிட்டு அதை அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்று கற்பனை செய்துகொண்டிருப்பது தவறாகும். “சிம்பிளிஃபைட் டெக்ஸ்ட்” ஆக வைக்க வேண்டும். கல்லூரிப் பாடத் திட்டங்களை ஓரளவுக்கு எளிதாக்க அமைத்து உண்மையாகவே மாணவர்கள் ஆங்கில அறிவு பெறுவதற்கு அரசாங்கம் வகை செய்யவேண்டும்.

மற்றொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்க மானியம் பெறுகிற பள்ளிகள் சிலவற்றில் ஆங்கிலம் போதகு மொழியாகச் சொல்லிக் கொடுக்கிற வகுப்புகளும் இருக்கின்றன. ஆங்கில மொழி பாட மொழியாக இல்லாமலும் இருக்கின்றன. சென்ற பிப்ரவரி மாதத்தில் பள்ளி நிர்வாகிகளுக்குப் பள்ளி உடைரக்டர் அலுவலகத்திலிருந்து ஒரு கடிதம் போயிருக்கிறது. அதில் என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்றால், இனிமேல் ஆங்கிலம் போதகு மொழியாக உள்ள வகுப்புகளில் இன்னினுரைத்தான் நீங்கள் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[4th April 1970]

கிறார்கள். (1) தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள்; அதாவது வீட்டு மொழியாகத் தமிழ் இல்லாதவர்கள்; (2) அரசாங்க உத்தியோகங்களில் மத்திய அரசாங்க உத்தியோகங்களில் ஒரு ஊரிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்குப் போகக்கூடிய நிலைமையில் உள்ளவர்கள், (3) பள்ளியில் ஏற்கனவே ஆங்கிலத்தைப் பாடமொழியாகப் படித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்; ஆகிய இந்த மூன்று பிரிவினரைத் தவிர உங்கள் பள்ளியில் ஆங்கில போதகு மொழிப் பகுதியில் யாரையுமே சேர்க்கக் கூடாது என்று சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதில் என்ன தப்பு என்று கேட்கலாம். அதில் என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்றால், நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 29ல் சொல்லியிருப்பதற்கு மாறாக அந்த உத்தரவு இருப்பதுதான். அரசியல் சட்டப்படி ஒருவருக்கொருவர் பாடுபாடு என்பது மொழியடிப்படையில் இருக்கக் கூடாது. என்னுடைய தாய்மொழி தமிழாக இருக்கலாம். நாளைக்கு நான் தஞ்சையிலிருந்து பம்பாய்க்குச் சென்று தொழில் செய்ய நினைக்கலாம். அதற்காக என்னுடைய குழந்தையை ஆங்கில போதகு மொழி வகுப்பில் சேர்க்கும் எண்ணம் இன்று ஏற்படலாம். அப்படிச் சேர்க்கக் கூடாது என்று சொல்வீர்களானால்—தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட காரணத்தினாலேயே, என்னுடைய குழந்தையை ஆங்கில போதகுமொழி வகுப்பில் சேர்க்கக் கூடாது என்று சொல்வீர்களானால்—அது அரசியல் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற அடிப்படை உரிமைகளுக்கே முரணானதாகும் என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆர்டிகிள் 29(2)ல் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 'No citizen shall be denied admission into any educational institution maintained by the State or receiving aid out of State Funds on grounds only of religion, race, caste, language or any of them'. நீங்கள் அனுப்பியிருக்கிற சுற்றறிக்கை 29(2) என்கிற அரசியல் சட்டப் பிரிவு எதைச் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லுகிறதோ அதைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. எனவேதான் இந்த உத்தரவு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற அரசியல் சட்ட ஜீவாதாரமான உரிமைக்கே விரோதமானது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

6-10
p.m.

அடுத்தபடியாக, சென்ற ஆண்டு மட்டும் என்னுடைய கணக்குப்படி, தமிழகத்திலே உள்ள கல்லூரிகளில் மூன்றில் ஒரு பகுதி கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் தகராறுகள் தோன்றியிருக்கின்றன. எனக்குத் தெரிந்த வரை, இதற்கு இரண்டு மூன்று முக்கிய காரணங்களைச் சொல்லலாம். “டெர்ம் டேஸ்” என்கிற ஒன்று. அதாவது மாணவர்கள் இவ்வளவு நாட்களுக்குக் கல்லூரிக்குப் போக வேண்டுமென்றிருப்பது. 182 நாள் கல்லூரி நடக்கிறது என்றால், சாதாரணமாக 46 நாட்களுக்கு மாணவர்கள் போகாமல் இருக்கலாம். கிட்டத்தட்ட 25 சதவீத நாட்கள் மாணவர்கள் கல்லூரிக்குப் போக வேண்டாம், இன்னும் யூனிவர்சிட்டிக்குப் போனால் மேலும் ஒரு 21 நாட்கள் போகாமல் இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற முறையில் ஏறக்குறைய 60 நாட்கள் மாணவர்கள் கல்லூரிக்குப் போகாமலேயே பரீட்சை எழுத அனுமதிக்கப் படுகிறார்கள். 60 நாள் என்பது 120 ½ நாட்கள் போகாமல் இருக்கலாம். மொத்த நாட்களே 180 அல்லது 182 என்றாலும் அதில் 120 ½ நாட்கள் கல்லூரிக்குச் செல்லவில்லை என்றாலும் பரீட்சை எழுதலாம் என்று இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் போடும்போது, ஆயிரத்தில் லட்சத்தில் ஒருவர் தான் அப்படி ஏதாவது டைபாய்டு போன்ற நோயால் அவதிப்பட்டு கல்லூரிக்குச் செல்ல முடியாத நிலை போன்றது என்று நினைத்துப் போட்டார்கள். இப்போது என்ன நிலைமை என்றால், முக்கால்வாசிப் பேர் இந்த 60 நாளும் கல்லூரிக்குப் போவதே இல்லை. இதைக் கண்டிப்பாக மாற்றியாக வேண்டும். இதைச் செய்தால் தான், கல்லூரி மாணவர்களின் திறமை கூட ஒங்கும். இன்னும் ஒன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்—சலுகை கொடுக்க வேண்டியது தான். அநேகமாக எல்லா மாணவர்களுக்குமே நாம் உதவித் தொகை கொடுக்கிறோம். இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களைப்பற்றி வேறு எதையாவது சொன்னால், திரு எத்திராஜுலு கோபித்துக் கொள்ளக்கூடும். இப்போது என்ன நடக்கிறது என்றால், உதவிப்பெறுகிற எந்த மாணவனும் கல்லூரிக்குச் சரிவரச் செல்லுவதே இல்லை. எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சில பிரின்சிபால்கள் சொல்லுகிறார்கள், என்னைக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து உதவிப் பணம்—ஸ்காலர்ஷிப்—வருகிறதோ அன்று தான் அம்மாணவர்கள் கல்லூரிக்கே வருகிறார்கள் என்று. இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் ‘டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேரு’க்கும் கல்லூரி முதல்வர்களுக்கும் எந்தத் தொடர்புமில்லை. நாம் உதவிப் பணம் கொடுக்கிறோமே, அந்த மாணவர்கள் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்குச் செல்லுகிறார்களா, ஒழுங்காகப் படிக்கிறார்களா என்று பார்ப்பதேயில்லை. “புரோகிரஸ் ரிப்போர்ட்” அந்த மாணவர்களின் தகப்பனர்களுக்குப் போனாலும் போகாவிட்டாலும் ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டருக்கு மட்டுமாவது அனுப்பித் தான் ஆக வேண்டும். ஒழுங்காகப் படித்து வருகிற மாணவர்களுக்குத் தான் உதவிப் பணம் என்றால் தான், இந்த முறையில் ஒரு நல்ல மாற்றம் ஏற்படும். இதைக் குறித்து அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4th April 1970]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அடுத்து, அரசியல் துறையில் மாணவர்களை இழுப்பதை அரசியல் கட்சிகள் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இதன் காரணமாகத் தான் அதிகப்படியான தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. எந்தக் கட்சியின் மீதும் நான் இதைக் குறை சொல்லுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. எதிர்க்காலத்தில் மாணவர்கள் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும் என்றால், இந்தக் கட்சித் தொடர்புகளிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கட்சியும் கழகமும் மாணவர்களுக்கு என்று ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அதில் அவர்களை ஈடுபடுத்துவது பல தொல்லைகளுக்கும் காரணமாக அமைகிறது. இது போதாதென்று டாக்டர் வி. கே. ஆர். வி. ராஜ் அவர்கள் மாணவர்களை செனட்டில் அங்கம் பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று சமீபத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கல்லூரிப் பேரவையிலும் மற்றவைகளிலும் இருக்கிற அரசியல் போதாதென்று இன்னும் செனட்டில் கொண்டு போய் அவர்களை வைத்துவிட்டால், என்ன நிலைமை ஆகும் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இவைகளுக்கெல்லாம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair)

திரு. கே. அறிவழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ‘அப்ரோபிரியேஷன்’ மசோதாவில் நான் இரண்டு நிமிஷங்கள் மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் ‘டி.டி. காம்ப்ளென்சேரி அலவன்ஸ்’ என்று கூறுகிற நகர ஈட்டுப்படியை சென்னை நகரத்தில் உள்ள அரசுத் துறையில் வேலை பார்க்கும் ஊழியர்களுக்கும் அதே போன்று தனியார் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் அளித்தார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல், சென்னை நகரத்தைச் சுற்றியிருக்கிற பல்வேறு ஊர்கள் தாம்பரம், எண்ணூர், சோழவரம் என்று அழைக்கப்படுகிற ஊர்களிலிருந்து வருகிற ஊழியர்களுக்கும் அளித்தார்கள். அதில் சில பல ஊர்கள் விடுபட்டுப்போயின. அப்படி விடுபட்டுப் போன ஊர்களிலும் ஆவடியை அடுத்து இருக்கிற காமராஜர்புரத்தில் இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கும், வேளச்சேரி எஸ். ஐ. ஈ. டி. கல்லூரியில் பணியாற்றுகிற அரசு ஊழியர்களுக்கும் நகர ஈட்டுப்படி அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மிக நீண்டகாலமாக அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் பூதமல்லியில் இருக்கிற ஹெல்த் யூனிட்டைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள், அரசாங்க அலுவலர்கள்,

[திரு. கே. அறிவழகன்]

[4th April 1970]

'பிளைண்டு ஸ்கூலைச்' சேர்ந்த ஆசிரியர்கள், இன்னும் அங்கே இருக்கிற டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு பள்ளியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள், மற்றும் மதுர வாயிலில் வேலை பார்க்கும் அரசாங்கத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், எல்லோரும் தங்களுக்கும் நகர ஈட்டுப் படியைத் தரவேண்டியது நியாயம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மிகவும் சமீபத்திய காலத்தில் வேளச்சேரியில் உள்ளவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டது. இவர்கள் எல்லாம் தங்களுக்கும் மிக விரைவில் அளிக்கப்படும் என்று நம்புகிறார்கள். இன்றைக்கு 67 கோடிக்கு மேல் ஒப்பளிக்கும் நிதி மசோதாவுக்கு ஒப்பம் பெறும் இந்த நேரத்தில் நம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் துயரங்களில் பெரும்பாலான வற்றை இந்த அரசு துடைத்திருக்கிறது. ஒன்றிரண்டு அவசரத்தில் விடுபட்டிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அதில் ஒன்று தான் கிராஜு விட்டி, அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதைப்போல் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கிராஜுவிட்டி அளிக்கப்பட்டுவிட்டால், இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும். மற்றொன்று அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு விபரலாகு பென்ஷன் எந்த முறையில் அளிக்கப்படுகிறதோ அதைப் போலவே தங்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆசிரியர்களும் கோருகிறார்கள். அதை ஆசிரியர்களுக்கு அளித்துவிட்டால், அரசாங்கத் துறையில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் தனியார் பள்ளிக்கூடங்களில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே எந்த வேறுபாடும் இருக்காது. இதன் காரணமாக இனி ரிடையர் ஆகிற ஆசிரியர்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த அருமையான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

6-10
p.m.

*திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக நிதியமைச்சர் அவர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்த வரையில், ஒருவர் குற்றவாளி என்று ருசுப்பிக்கப்படாமலேயே, அவர் தான் குற்றவாளி அல்ல என்று விளக்கம் கூற சந்தர்ப்பம் அளிக்காமலே, அவரைக் குற்றவாளியைப் போல் வேலையிலிருந்து விலக்கிவைப்பது என்ற அநீதித்தன்மையுடைய முறையிலிருந்து விடுதலை செய்தமைக்காக அவர்கள் எல்லாம் மகிழ்ந்து நன்றி தெரிவிக்கக் கடப்பாடு உள்ளவர்களாவார்கள். அதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆரம்பக் கல்வித் துறையில் சிறிய இடையூறு ஒன்று மாணவர்கள் எண்ணிக்கை காரணமாக இருந்துவருகிறது. அதாவது சரியாக 40 மாணவர்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்படவில்லை என்றால், புதிதாக ஆசிரியரைப் பணியிலமர்த்தக் கூடாதென்று அரசு ஆணையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக முதல் 3 வகுப்புகளில் கிட்டத்தட்ட, 80 மாணவர்களையும் ஒரு ஆசிரியரே பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது இதன் காரணமாக இரண்டு அல்லது மூன்று வகுப்புக்களை ஒரே ஆசிரியர் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அவைகளெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்கள் என்று சொல்வதைவிட "பட்டிகளோ" என்று கருதக்கூடிய அளவுக்கிருக்கின்றன. எனவே இந்தக் குறையை நீக்க அரசு கருணையோடு இதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காடு வளர்ப்புத் திட்டம்பற்றி நிறைய காரியங்களாற்றப் பட்டிருந்தாலும், ஒன்றைக் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். கீழே நிலப் பரப்புக் காடாக இருந்து, அதுவும் 100 அல்லது 50 ஏக்கருக்கு மேலிருந்தால்தான், காற்றைக் குளிர வைக்கிற சக்தி அந்தக் காட்டுக்கு இருக்கும். அதுபோன்ற காடுகள், சீமைக் கருவை இல்லாத காடுகளாக உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் நம் அரசு நாட்டம்

[திரு. தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்]

செலுத்தினால், நல்ல மழை பொழியும். நம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு பிராண்மலைக்கு வருகை தந்திருந்தார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள பிராண்மலை என்பது பழைய "பறம்புமலையாகும்". தமிழ்ப்புலமையும் தமிழர் நாகரீகத்தில் நல்ல அக்கறையும் ஆர்வமும் கொண்ட முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மலையைப் பேணிப்பாதுகாத்து வரலாற்றுச்சின்னமாக்க, பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தி. மு. க.வைப் பொறுத்த வரை, அது பழைய தமிழ்ப் பண்பாட்டிலே ஊறிய இயக்கமாகும். உழவர்கள் அதிகமாக உழைக்காமலேயே நான்கு பயன்கள் விளையும் வளம் பெற்ற மலையாக இருந்ததாக இலக்கியங்கள் பறம்பு மலையின் வளம் குறித்துப் பேசுகின்றன. அந்த மலை இன்றையதினம் தழை வெட்டிக்கொள்ளவும் விறகு வெட்டிக்கொள்ளவும் குத்தகைக்கு விடப்பட்டு மொட்டையாகக் காட்சியளிக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி, பழைய சங்க கால இலக்கியத்தின் வரலாற்றுச் சின்னமாகப் பறம்பு மலையை ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

எனவே, அந்த மலையை நல்ல ஒரு காடாக வளர்ப்பதற்குத் திட்டமிட்டுப் பழைய தமிழகத்தின் வரலாற்றுச் சின்னமாக அதைப் "பறம்பு மலையாக" ஆக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல் ஆங்கில பயிற்சி மொழியைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியினர் தான் ஆங்கிலத்திலே திறன் பெற முடியும் என்ற சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டிலே இருந்து வருகிறது. இது மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதிலே என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலே நல்ல சிந்தனை-அறிவு பெற வேண்டும் என்று தாய் மொழியான தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொள்ளுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் படித்து ஏற்கனவே ஒரு குறிப்பிட்ட பதவியில் இருக்கிற வர்க்கத்தில் உள்ளவர்கள் தங்களுடைய பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காக ஆங்கிலத்தையே விரும்புகிறார்கள். பிற்பட்ட சமூகத்தினரைச் சார்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். பின் தங்கிய சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆங்கிலத்தைப் படித்து, ஆங்கிலத்திலே நல்ல திறன் பெறும் புதிய வாய்ப்பைப் பெற்று, குறிப்பிட்ட ஜாதியினர் தான் ஆங்கிலத்திலே திறன் பெற முடியும் என்றிருக்கும் சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும். இந்த முயற்சிக்கு அண்மை கால அரசு உத்தரவு பெரிய இடையூறு இருப்பதாலே, பின் தங்கிய அமைச்சர் அவர்கள் ஆங்கிலம் படித்து அதிலே நல்ல திறன் பெற்றிருக்கும் பின் தங்கிய மாணவர்கள் சம்பந்தமான புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்கக் கூடிய முயற்சியினை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுத் துறையிலே, கல் உடைப்புத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு வரி விதிப்பதில் இருக்கிற சிக்கலைக் குறிப்பிடுகிறேன். விற்பனையின் மீது வரியை விதிக்கிறவர்கள் அந்தத் தொழிலாளர்களின் நிலையைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு வரி விதிப்பதில்லை. கல் உடைப்புத் தொழிலாளர்களுக்குக் கல்லை உடைக்க, கூலி கொடுத்து, அந்தக் கூலியின் மேல் 20 விழுக்காடு இலாபம் வைத்து சங்கம் விற்கிறது. ஆனால் வரியோ உற்பத்திக் கூலிக்கும் போடப்படுகிறது. ஆகவே, கூலியாகக் கொடுத்த பணத்திற்கும், விற்பனை வரி கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை தொழிற் சங்கங்களுக்கு இருக்கிறது. அதை நம்முடைய அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே பேச வாய்ப்புத் தந்த தலைவரவர் களுக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன்.

*திரு ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரில் என்னைப் பேசுவதற்குக் கேட்டதற்காக எனது நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் இரண்டு, மூன்று

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

[4th April 1970]

பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதாவது, பி. டபிள்யு. டி., மைனர் இர்ரி கேஷன், உணவு உற்பத்தித் திட்டம் என்று மூன்று பிரிவுகளாக வைத்து, மராமத்து வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது எப்படியென்றால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் 200 ஏக்கராவுக்கு மேலே இருந்தால், அது பி. டபிள்யு. டி. டேங்க் என்றும், 198 ஏக்கரா இருந்தால் அது மைனர் இர்ரி கேஷன் ஏரி என்றும், இன்னும் சில உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் வரும் என்றும், சில ஏரிகளை எடுத்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் பாரபட்சமானது ஆகும். இவைகளை ஒன்றாக இணைத்து, சிறு நீர்ப்பாசனமாக இருந்தாலும், பெரிய ஏரிகளாக இருந்தாலும் சீப் என்ஜினியரின் கீழ் பாரபட்சமில்லாமல் மராமத்து வேலைகளைச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலேயும், சுமார் 200, 300 சிறு நீர்ப்பாசன ஏரிகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பெரிய பி. டபிள்யு. டி. (P. W. D.) ஏரிகள் 10 சதவிகிதம் தான் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளில்மட்டும் ஒவ்வொரு வருஷமும் என்ஜினியர் போய் அங்கே பழுது பார்க்கும் வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மைனர் இர்ரி கேஷன் ஏரிகள் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் கொடுக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பைனான்சியல் ஆண்டுக்கும் 10,000 ரூபாய் அரசாங்கம் அதற்கு மானியமாகக் கொடுக்கிறது. அந்த 10,000 ரூபாய் போதாது. நூற்றுக்கணக்கான ஏரிகள் இருக்கின்றன, அங்கே மதகுகள் ரிப்பேர் செய்வதற்குக் கூட அந்தப் பணம் போதவில்லை. இவைகளை அரசாங்கம் நீண்ட காலமாகவே ஒன்றாக இணைக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு சென்றார்களே தவிர, ஒன்றாக இணைத்துப் பாரபட்சமில்லாமல் எல்லா ஏரிகளுக்கும் அந்த மானியங்கள் சரியாக வழங்கவில்லை. எனவே, இவற்றை ஒன்றாக இணைத்துப் பாரபட்சமற்ற அளவிலே எல்லா ஏரிகளுக்கும் அந்த மானியங்கள் சரியாக வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

6-20 அடுத்தபடியாக, கிண்டிவனம் தாலுக்காவில் சுமார் மரக்காணம் பகுதியிலிருந்து கிளியனூர் பகுதி வரைக்கும் 20 கிராமங்களுக்குக் கழுவுளி நிலங்கள் இருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 2 இலட்சம் ஏக்கராக்கள் இருக்கும். முன்பு இருந்த அரசாங்கம், அந்த நிலங்களிலே உப்புநீர் உள்ளே புகாமல் அணைபோட்டு, அந்த நிலங்களை எல்லாம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது இருந்த அரசாங்கம் கூட அதைக் குத்தகைக்கு விடுவது என்று ஒரு தடவை ஏற்பாடு செய்தார்கள், மற்றொரு தடவை பட்டா கொடுப்பது என்று முயன்றார்கள். அதையே ஏலம் போட்டு சர்க்கார் அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று மறு உத்தரவு போட்டு அந்த நிலம் ஒன்றும் செய்யப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது. அங்கே நல்ல ஒரு அணைபோட்டால், நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். அதையெல்லாம் கூட அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அங்குள்ள ஏழை மக்களுக்குப் பட்டா வழங்கி, அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்துரை வேண்டும். இந்த நிலையிலே பட்டா கொடுத்தால், நல்ல பலன் கிடைக்கும். ஒரு ஏக்கராவுக்கு 20, 25 மூட்டை என்று இப்பொழுது நெல் அறுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே பரிசீலித்து, அங்கிருக்கும் கழுவுளி நிலங்களையெல்லாம் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து, சிறந்த முறையிலே கூட்டுறவுப் பண்ணை மூலமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களையெல்லாம் ஏ, பி, சி, டி என்று நான்கு பிரிவுகளாகப் பஞ்சாயத்து அமைப்பின் போது அவசர கோலமாக, அதிகாரிகள் அதைச் சரியாக புள்ளி விவரங்களை எடுத்துப் பார்க்காமல் கூட, பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாகத் திண்டிவனம் தாலுக்காவில் நல்ல நிலையிலே உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் பி; சி என்று இருக்கிறது. ஓலக்கூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்; அது பிற்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் பகுதியாக

4th April 1970]

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

இருக்கிறது. அதற்கு நல்ல வருவாய் கிடையாது. இதை 'ஏ' பிரிவு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மானியம் கிடைப்பதே கிடையாது. பி, சி பிரிவு என்றால், அதிக மானியம் அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கும். இதை எல்லாம் கூட அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்து எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் ஒரே அடிப்படையிலே மானியங்கள் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல. கிராமத்திலுள்ள சமுதாய புறம்போக்கு நிலங்களைக் கூட பட்டா செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்திலே கிராமங்கள் அமைக்கும் பொழுது, விவசாயிகளுக்கு மேய்க்கால் புறம்போக்கு, கலம்புறம்போக்கு, குளம்புறம்போக்கு என்று சமுதாயத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அதையெல்லாம்கூட இப்பொழுது ஆங்காங்கே உள்ள தாசில்தார்கள் ஏதோ பட்டா கொடுக்கும் அளவிலே செய்கிறார்கள். எனவே அதையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் பலன் தரக்கூடிய அளவிலே அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு சி. வி. ராஜகோபால்: மாண்புமிகு உதவித் தலைவரவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நேற்றைய தினம் நான் கூவும் சீரமைப்பு என்று சொல்லுகிறார்களே, அதை நேரிலே பார்ப்பதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதுவரை கூவும் சீரமைப்பு என்றுதான் கேள்விப்பட்டிருந்தேனே ஒழிய, அதைப் பார்த்ததில்லை. அந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தபொழுது, என் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மிகக் குறைவாக வந்திருந்தார்கள் என்பதோடு. ஆனால் இதைப் பார்க்க வேண்டும், கண்ணாடிக் காண வேண்டும் என்பதற்காக, எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் திரு கிருஷ்ணசாமி நாயுடு, திரு எத்திராஜுலு போன்றவர்கள் எல்லாம் வந்திருந்தார்கள்.

திரு எம். எத்திராஜுலு: நான் போகவே இல்லை; தவறாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு சி. வி. ராஜகோபால்: அதிக உறுப்பினர்கள் வந்தார்கள்; ஒத்துக் கொள்கிறாரா? நேர்த்தியாகப் பாராட்டினார்கள். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், 1890 ஆம் ஆண்டிலே புத்திசாலி என்று அந்தக் காலத்திலே கூறப்பட்ட வெள்ளையன் காலத்திலே அவர்களே இது குறித்து முயற்சி எடுத்து, அதற்காக வேலை செய்து அதன் பிறகு முடியுமா, முடியாதா என்று எண்ணி, பணம் அதற்குப் பற்றாமல், பற்றாது என்று பயந்து அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் தூக்கி எறிந்துவிட்டார்கள். அவர்களாலே கூட அப்பொழுது முடியவில்லை. ஏன், எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் சாதாரணமாக உங்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்த விஷயம்தான். "Impossibility is a word found in the dictionary of fools." ஆகவே முடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்த காரியத்தை, இந்த ஆட்சியாளர்கள் முடியும் என்று நிரூபித்துக் காண்பித்து விட்டார்கள். முடியும் என்று கூவும் ஆற்றிலே நிரூபித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் நிறைவேறியதும், கூவத்தின் இரு கரைகளும் மிக அழகாக இருக்குமா; தேம்ஸ் நதிக்கரையை விட மிக அழகாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய இந்த அமைச்சரவைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் சென்று பார்த்த நேரத்திலே அதிலே வேலை செய்கிறார்களே தொழிலாளர்கள், அவர்கள் சாக்கடையிலே புரண்டு பணி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைக் காணுகிறபோது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏன் அவர்களைப் பற்றி மட்டும் கூறுகிறேன் என்றால், நம்முடைய ஆட்சியாளர்கள் கூறுவதெல்லாம் ஏழை சமூகத்திற்காக, பிற்பட்ட சமூகத்திற்காக இருக்கிறோம் என்கிறார்கள். அது தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் இயற்கையான, அடிப்படையான கொள்கை. அதனால் அவர்களுக்கு உழைப்பிற்கேற்ற கூலியைத் தர வேண்டும். ஏமாற்றுகிற படலத்தில் இறங்கி,

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[4th April 1970]

அதனால் பணம் கிடைக்குமானால், அந்தப் பணத்தை ஒருவன் சரியாகப் பயன் படுத்த மாட்டான், துர்வினியோகப்படுத்துவான் என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், உண்மையாக உழைக்கிற இந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாக்கடைக்குள்ளே அவர்கள் இறங்கியிருக்கிறார்கள். மூச்சை வெளியே விடுவதற்காக டியூப் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இதைப் பார்த்தபோது பரிதாப மனதோடு, வேதனையோடு பார்த்தோம். இந்த மக்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகமான கூலி உயர்வு தர வேண்டும். நன்றாக உழைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல் வாழ்வு கொடுக்க வேண்டும். அந்த மக்கள் துன்பத்திற்குச் செய்ய வேண்டும்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு எத்திராஜுலு அவர்களின் சொந்தக்காரர்கள், துணி வெளுப்பவர்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன், அவர்கள் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, எப்போது திரு எத்திராஜுலு அவர்கள் அமைச்சரானார்கள்?

திரு சி. வி. ராஜகோபால்: நேற்று பேசிக்கொண்டோம், 1972 இல் மந்திரி சபை அமைப்போம் என்று கூறினார். நடக்காது, கனவு காண்கிறாயா என்று கேட்டேன். ஜோசியன் சொல்லிவிட்டான். ஜோசியன் சொன்னான். “எம்.எம்.சி. பதவி வரும். 1972 இல் மந்திரி சபை அமைப்போம் என்று சொன்னான்” என்றார். நிச்சயமாக அவருக்கு மந்திரி பதவி கிடைக்க வேண்டும்.

திரு எம். எத்திராஜுலு: தலைவரவர்களே, உறுப்பினருடைய ஆசிர வாதத்திற்கு எனது நன்றி.

திரு சி. வி. ராஜகோபால்: இது மாதிரியாக உண்மையாக உழைக்கிற மக்களுக்குக் கூலி அதிகம் கொடுக்க வேண்டும்.

பிராட்டேவ் பஸ் ஸ்டாண்டுக்குள்ளே பிளாட்பாரத்தில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் அங்கு உண்மையில் உழைக்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அவர்களுக்கெல்லாம் வியாசர்பாடி காலனியிலே கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அங்கு போவதில்லை. 10 ரூபாய்க்கு வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, 30 ரூபாய்க்கு வாடகைக்கு விட்டு, 24 மணி நேரமும் பிளாட்பாரத்தில் இருக்கிறார்கள். இதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அவர்கள் போய்க் குடியேறி வேலைக்கு வந்து போகிற நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6-30 ப.ம. அதுமட்டுமல்ல. மத்திய சர்க்கார் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் இந்தியன் ஆயில் கம்பெனி நடத்துகிறார்கள். பர்மா ஷெல், கால்டெக்ஸ் இவைகள் பிரைவேட் கம்பெனிகள். இவை ஒழுங்காக நடக்கின்றன. இந்தியன் ஆயில் கம்பெனி பெட்ரோல் பங்கை ஏராளமாக நடத்துகிறார்கள். இதை நம் ஆட்சியாளர்கள் கண்காணிக்க வேண்டும். அதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் கார் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுையெல்லாம் பணக்காரர்கள் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. ஒரு மரியாதைக்காக, கடன் வாங்குவதற்காக, கௌரவத்திற்காகப் பல பேர் கார் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், இந்த இந்தியன் ஆயில் கம்பெனி இருக்கிறதே, பெட்ரோல் பங்கில் சாதாரணமாக ரொம்ப “ஃப்ராட்” நடக்கிறது. 15 லிட்டர் போடு என்றால் கணக்குப்போட்டு பில் கொடுத்து விடுவார்கள். ஆனால் 12 லிட்டர் தான் பெட்ரோல் கிடைக்கும். என்ன

[4th April 1970]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

காரணம் என்று கேட்டேன். அங்கே இருக்கிற மிட்டர் இன்ஸ்பெக்டர் சீல் வைக்க வருகிற போது, 50 ரூபாய் அவருக்குத் தந்தால், 15 லிட்டர் போட வேண்டியதற்கு 12 லிட்டர் போட்டாலே 15 லிட்டர் காண்பிக்கும்படியாக “ஃபோர்ஸ்” வைத்து விடுகிறார்கள். அரசாங்க இந்தியன் ஆயில் கம்பெனி பங்கில் இப்படி நடக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். அதை ஆட்சியாளர்கள் கண்காணிக்க வேண்டும்.

*Thiru A. R. DAMODARAN: This is a very general charge. If the hon. Member has any particular complaint, I would request him to kindly advise the Weights and Measures Department to look into this matter. To make a general complaint that dealers of a particular oil Co. are delivering short measures is, I am afraid, likely to be resented by all sections of petroleum dealers.

Thiru C. V. RAJAGOPAL: Kindly excuse me. It is a pity I cannot give all the names. There are certain people, not the whole lot, who have come down from Nagappattinam.

ஆக, நிலைமை இப்படி இருக்கிறது, 12 லிட்டர் தான் தருகிறார்கள். ஏறக்குறைய 8 ஆயிரம் லிட்டரில் 200 லிட்டர் குறைபடுகிறது. இதைத் தயவுசெய்து கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நமது சர்க்கார் பித்தளை வியாபாரத்திற்கு ஏராளமாக லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஊரில் எங்கு கேட்டாலும், பித்தளை ஜோடுதவலை, அண்டா திருடு போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். கடைத் தெருவில் தெருவுக்கு இரண்டு பித்தளைக் கடைகள் இந்தத் திருட்டுச் சாமானை வாங்க ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதையும் கண்காணிக்க வேண்டும்.

கொஞ்சம் ரேஸைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். நான் இதைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டேன். அட்ஜர்ன்மெண்டு மோஷன் மூவ் பண்ணிப் பேசியிருக்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தயம் வழக்கமாக நடைபெறுவதுதான். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கே போய் விளையாடுகிறார்கள். இந்தச் சூதிலே பல சூதுகள் இருக்கின்றன என்பதை உணரவேண்டும். ஒரு சூது இருக்கலாம். இரண்டு சூது இருக்கலாம். சூதுக்குள்ளே சூது இருக்கிறது. ஞாயிற்றுக் கிழமை 5 மணிக்கு மக்கள் பூராவும் ராக்ஹெலன் என்ற குதிரைமீது பல லட்சக்கணக்கான பணத்தை வீசிவிட்டார்கள். அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள்? மக்களுக்கும் குதிரைப் பந்தயம் நடத்துகிறவர்களுக்கும் பெரிய மோதல் ஏற்பட்டது. இதைப்பற்றி ஏன் பேசவேண்டுமென்றால், தலைவரவர்களே, நல்ல வேளையாகக் காவல் துறையினர் வந்து காப்பாற்றினார்கள். இல்லையென்றால், ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் உயிரிழந்திருப்பார்கள். துப்பாக்கி குண்டுகள் நடமாடியிருக்கும். அன்று நாசமாகியிருக்கும். இந்த எஸ். ஹில் என்பவர் டிரெயினர், இந்த விளையாட்டில் அற்புதமாகச் சூதாடுகிறார். மக்களை ஏமாற்றுகிற நயவஞ்சகன். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அவரை நோக்கி, டர்ஃப்காரர்களை நோக்கி ஆவேசத்தோடு போனார்கள்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அந்தக் குதிரையின்மேல் பந்தயம் கட்டினாரா என்று அறியலாமா?

திரு சி. வி. ராஜகோபால்: நான் கண்காணிக்கச் சென்றேன். ஆத்திரப்பட்ட மக்களோடு ஆத்திரப்பட்டேன். அப்படியென்றால்,

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[4th April 1970]

நான் பணம் கட்டிய குதிரை வரவில்லையென்று பொருள். ஆகவே, இந்த விஷயத்தை நான் கூறுகிறேன். ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பேர் கல் எறிந்தார்கள். காவல் துறை வந்தது. காவல் துறையினருக்கு ஏராளமான அடி. மக்களுக்கும் கால் உடைந்தது. எதையோ சொல்ல வந்து கிளைக் கதையில் போய்விட்டேன். ஏமாற்றுதல் அதிகம் இல்லாமல் இருப்பதற்காக ஒரு டிரெயினர் ஒரு ரேஸுக்கு இரண்டு குதிரைதான் வைக்கவேண்டும். ஒரு டிரெயினருக்கு, ஹில்லைப் போன்ற வர்களுக்கு 4, 5 குதிரைகள் இருக்கின்றன. அவர் 3 குதிரைகளை “ஃபேவரிட்” ஆக்கிவிட்டு வரமுடியாத குதிரையைக் கொண்டுவந்து பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சம்பாதிக்கிறார். மக்கள் செத்துப் போகிறார்கள். மக்கள் வெளியே வருவதற்குக் கட்டணம் கூட இல்லாமல் லாட்டரி அடிக்கிறார்கள். ஆகவே அதை முறைப்படி நடத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இவற்றைச் சொன்னேனே தவிர, குதுக்கு உள்ளே சூது கூடாது. அப்படியிருந்தால், கல்கத்தாவில் உதை உதையென்று உதைத்தார்களே, பெங்களூரில் குதிரைகளையே கொளுத்தினார்களே, அந்த நிலைமை இங்கே வரவேண்டாம் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு எம். எத்திராஜுலு: உபதலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உணவுத் துறைக்கு அடுத்ததாக மீனவத் துறையில் நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்தி, உணவுப் பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்குக் கடந்த கால அரசும் சரி, இப்பொழுது இருக்கின்ற அரசும் சரி பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும் காங்கிரசாட்சிக் காலத்தில் அதற்குக் காட்டிய கவனத்தைவிட பதின் மடங்கு இப்பொழுது இருக்கின்ற ஆட்சி காட்டவேண்டிய நிலை இருக்கின்ற நேரத்தில் மீனவர்களுக்கு இடையூறுகள் இருப்பதையும், அவைகளை நல்லமுறையிலே தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதையும், நான் நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன். காங்கிரசாட்சிக் காலத்தில் 500 ரூபாய் பணம் கட்டி அதைக் கட்டியதற்கு ரசீதும், அவர்களுக்குப் போதுமான ஆதாரமும் சர்க்காருக்குக் காட்டிய பிறகு, அந்த சீனியாரிடிபடிதான் படகு கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அதையெல்லாம் தவிர்த்துவிட்டு, படகுகளைக் குலுக்கல் முறையிலே கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஏழு எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்னதாகப் பணம் கட்டி படகு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கெல்லாம் இந்தக் குலுக்கல் முறை வருகின்ற நேரத்தில் கிடைக்காமல், இன்றைக்கு 500 ரூபாய் பணத்தைக் கட்டிப் படகு வேண்டும் என்று சொல்பவர்களுக்கெல்லாம்கூட கிடைத்துவிடுகிறது. ஆகவே எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்னதாகப் பணம் கட்டியவர்களின் நிலை என்ன ஆகும் என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன். அந்தக் குலுக்கல் முறையை இந்த எழுபதாம் ஆண்டிலே பணம் கட்டிப் படகு வேண்டும் என்பவர்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு, ஏழெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகப் பணம் கட்டியவர்களுக்குச் சீனியாரிடி முறைப்படி வரவேண்டும் என்று நான் மிகப் பணிவோடு அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விசைப் படகுகள் கொடுக்கும்பொழுது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அவர்களுக்குப் படகு விலையில் 25%ம், என்ஜின் விலையில் 50%ம், நைலான் நூலில் 33 1/3%ம் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது இந்த அரசு அதை மாற்றி படகு விலையில் 33%ம், என்ஜின் விலையில் 20%ம், நைலான் நூலில் 25%ம் என்று குறைத்து

[4th April 1970]

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

விட்டார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஏன் இந்த வித்தியாசம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்து, அவர்களுக்குப் படகு காங்கிரசாட்சிக் காலத்தில் 27,000 அல்லது 28,000 ரூபாய் விலையில் கொடுக்கப்பட்டு மறுபடியும் உலுவலியுலுவுக்குப் பிறகு 35,000 ரூபாயாக மாறியது. இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிறது 46,000 ரூபாய். இனிமேல் கொடுக்கப்பட இருப்பது 56,000 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி விலை அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே போனால், பாவம் ஏழை மீனவர்கள் எப்படிக் கடனைத் திருப்பி அடைக்கமுடியும்? இப்பொழுதே அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய கடன் ஏறக்குறைய 22 லட்ச ரூபாய் பாக்கியிருக்கிறது. எனவே இதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து, படகின் விலையைக் குறைத்து, படகின் விலையில் மானியமாக ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொடுத்த சதவிகிதம்போல் கொடுத்தால், அவர்கள் நல்ல முறையிலே பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியும். படகுகளை இப்படி அதிக விலையில் கொடுக்கக்கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் நான் அரசுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேறுவதற்காக, மீனவர் களுக்குக் குறைந்த விலையில் படகு இரண்டாயிரம் அல்லது மூவாயிரம் ரூபாய் விலைக்குக் கொடுத்தால் எல்லோருமே தனியாகப் பிழைப் பார்கள். ஆனால் மூன்று பேரைச் சேர்த்துக்கொடுக்கின்ற முறையானது யாரோ ஒருவர் பிழைப்பதற்கும், மற்றவர்கள் கஷ்டப்படுகின்ற அளவுக்கும் நிலைமைகளை உண்டாக்கியிருக்கிறது. இதற்கு என்னிடம் எவ்வளவோ ஆதாரம் இருக்கிறது. இதைத் தடுத்தே ஆகவேண்டும் என்பதை அரசு உடனடி கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, படகுகளை மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. எப்படிக் குடியிருப்பதற்கு வீடு இருக்கின்றதோ, அதைப்போல படகுகளை வைப்பதற்கு “ஃபிஷ்ஷிங் ஹார்பர்” கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். காங்கிரசாட்சிக் காலத்தில் கடலூர், ராயபுரம், எண்ணூர், நாகப் பட்டினம் ஆகிய இடங்களிலே “பிஷ்ஷிங் ஹார்பர்” கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் எல்லாம் இருந்தன. அவை இப்பொழுது ஏன் நிறுத்தப் பட்டன? ராயபுரத்திலே திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் 4 மாதமுன் கல்நாட்டு விழா செய்தது எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்று தெரிய வில்லை. ஆகவே இவை மிகமிக அவசியம் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன்.

அடுத்து, காங்கிரசாட்சிக் காலத்திலே நைலான், அன்ஸ்லான் நூலெல்லாம் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. கட்டுமரத்திற்கு மரம் இலங்கையிலேயிருந்து கொண்டு வந்து கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கட்டுமரத்திற்கு மரம் இலங்கையிலிருந்து கொண்டுவந்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதற்கு இலங்கை அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டாவது அல்லது தனி நபர்கள் தொடர்புகொண்டாவது கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்துதர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூல்களும் ஏழை மீனவர்களுக்கு மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

உணவுத் துறையாக மீன் துறை இருப்பதால், தனி மானியமாகக் கொண்டுவந்து சட்டசபையில் விவாதிக்க வேண்டும். தனி மானியமாகக் கொண்டுவந்தால்தான், நன்றாக விவாதிக்கலாம். அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் ஊக்கம் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் ஊக்கம் கொடுத்தால்தான் மீன்கள் பிடிக்க அதிக கவனம் செலுத்துவார்கள். நூர்வே அரசுடன் நம்முடைய அரசு கூட்டுசேர்ந்து ஐந்து மைலுக்கு

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

[4th April 1970]

அப்பால் உள்ள இடத்தில் கடலில் மீன் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக ஒரு திட்டம் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அரசு அதைத் தங்கள் கட்டுமானத்திற்குக் கொண்டுவராமல், அவர்கள் இஷ்டப்படி மீன்களைப் பிடிப்பதற்கும் அவைகளைக் கருவாடா கப் பதனிட்டு வியாபாரம் செய்ய அனுமதிக்கிறார்களே தவிர, மீன்கள் இந்த இந்த இடங்களிலே இருக்கின்றன என்று கண்டுபிடித்து மீனவர் களுக்குப் படம் மூலமாகக் காட்டி அவர்களுக்கு உதவி செய்யாதது வருந்தத்தக்கது.

கடைசியாக இப்பொழுது நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், இன்றைக்கு ஏராளமான ஏறு தமிழகத்திலே கிடைக்கிறது. அதைக் கேரள மாநிலத்திலே இருக்கின்றவர்கள் வந்து வாங்கி, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பி 20 கோடி ரூபாய்க்குமேல் அந்நியச் செலாவணி கேரளாவிற்குப் பெறுகின்ற நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. நமது அரசு இங்கேயிருந்து அந்த ஏறுகளை வாங்கி அந்நிய நாட்டுக் கனுப்பி, அந்நியச் செலாவணி பெறுவதற்கு ஏன் தயக்கம் என்று எனக் குத் தெரியவில்லை. அன்றைக்குக்கூட சொன்னேன். ஆமைக்கறியை அமெரிக்காவிற்கு அனுப்புவோம் என்று சொன்ன தி. மு. கழகத்தினர், இன்றைக்கு ஆமைக்கறியை அனுப்பாவிட்டாலும் ஏறுக்கறியையாவது அனுப்ப முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : ஏறுக்கறி இப்பொழுது சென்னையி லிருந்து அனுப்பப்படுகிறது.

திரு எம். எத்திராஜுலு : வெளிநாடுகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஏறுக் கறி இன்னும் அனுப்பவில்லை.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தத் துறையிலே இன்னும் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லலாமே தவிர, நண்பர் திரு. வகாப் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி இங்கே எண்ணூரிலே மத்திய அமைச்சர் ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் தலைமையில் அண்ணா அவர்கள் துவக்கி வைத்தது நடந்துகொண்டிருக் கிறது. எனக்குக்கூட இரண்டு பொட்டலம் சமையல் செய்து பாருங்கள், ருசியாக இருக்கிறது என்று தினமும் அனுப்பிக்கொண்டிருக் கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு வேண்டுமானாலும், எண்ணூரிலேயிருந்து மேல்நாட்டுக்காரர்களுக்குப் பயன்படுகிற ஏறுவை இரண்டு பொட்டலம் வாங்கி, ஒத்துக்கொள்வார்களானால், நாளைக்குக் காலைலே அனுப்பிவைக்கிறேன்.

திரு எம். எத்திராஜுலு : தமிழகத்தில் உள்ள ஏறக்குறைய 10 லட்சம் கிணறுகளிலும் மீன் வளர்ப்பதற்கான பெரிய திட்டத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

*திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1970ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதாவில் ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூவம் நதித் திட்டத்தைப்பற்றி சக அன்பர் அவர்கள் ஞாபகப்படுத்தினார்கள். நேற்று அந்த வேலைகள் நடைபெறும் இடத்தைப் பார்ப்பதற்கு நானும் உடன் சென்றிருந்தேன். இது ஒரு நல்ல திட்டம். 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், இன்றைக்கு 80 ஆண்டு களுக்கு முன்னால், ஆங்கிலேயர்கள் அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்க முனைந்து அது இயலாத திட்டம் என்றே என்னவோ அதை விட்டு விட்டார்கள். 1958ல் நாடு சுதந்தரம் அடைந்து 11 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று ரூ. 114 லட்சத்தில் ஒரு திட்டம் போட்டு 1962ல் செயல்படக்கூடிய திட்டம் என்று ஆகி, பிறகு 1958-69ல் தொடங்கப்பட்டுள்ளது என்றும்,

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

இதனுடைய வரலாற்றைப்பற்றித் தலைமைப் பொறியாளர் கூறி னார்கள். நல்ல திட்டம். நிறைவேற்றப்படவேண்டும். பக்கிங்காம் கால்வாய்த் திட்டமும் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுச் செய்தாலொழிய, இந்தத் திட்டம் நிறைவேறியதாகாது. கூவம், பக்கிங்காம் கால்வாய் போன்ற பகுதிகள் சுகாதாரக் கேடானவையாகச் சென்னை நகரத்தில் கருதப்படுபவை. அதையும் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆரம்பக் கல்வியைப்பற்றி நிறையப் பேசப்பட்டது. ஜி.ஓ. 948, 2-7-69ல் வெளிவந்தது. அதில் 5வது வகுப்பு ஒரு ஆரம்பப் பள்ளியில் திறக்கவேண்டுமென்றால், ரூ. 20 ஆயிரம் அந்தப் பள்ளியை நடத்துகிறவர்கள் செலுத்தவேண்டும் அல்லது பள்ளிக்குச் சொத்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதாக இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன் கேள்விப்பட்டேன். கல்வி இலாகாவின்ரிடம் கலந்து பேசியதில், அண்மையில் அந்த உத்தரவு அமுலாக்கப்படாமல் நிறுத்திவைப்பதற்கான பரிசீலனையில் இருப்பதாகத்தெரிந்தது. ஏனென் றால் ஆரம்பக் கல்வி 5-வது வகுப்போடுதான் முடியும், 5 வகுப்புகளுக்குக் குறைந்து ஆரம்பப் பள்ளி இருக்கக்கூடாது என்பது திட்டம், கொள்கை யும்கூட. ஆகவே ஐந்தாவது வகுப்பு திறப்பதற்கான இப்படிப்பட்ட உத்தரவு நேர் மாறான கருத்தைத் தருவதாக இருக்குமென்று கருதுவ தாகச் சொன்னார்கள். அதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அதிசீக்கிரத்தில் அதை மாற்று வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அடுத்த ஆண்டு ஐந்தாவது 6-50 வகுப்பு பெறவேண்டிய பல பள்ளிகள் இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை உடனே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். p.m. கிராமப்புறங்களில் மாலை நேரப் பள்ளி 4 மணி என்றிருப்பதை மாற்றி 4½மணி அல்லது 5மணி என்று இருப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் எல்லாம் படிக்கிறபோது “அந்திக்குப் போறோம், நாங்கள் அகத்தினில் விளையாடாமல் சிந்தையாய் விளக்கின் முன்னே சுவடிகள் அவிழ்த்துப்பார்த்து படிப்போம்” என்று வாத்தியா ருக்குப் பாட்டுசொல்லியாகவேண்டும். அந்தமாதிரி ஒழுங்காகப் பாடங் களைப் படிக்கவேண்டும். இப்போது 4 மணி எப்போது வருகிறது என்று கடிக்காரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே பிள்ளைகள் ஓடிவந்துவிடுகிறார்கள். கிராமங்களில் பிள்ளைகளைச் சமாளித்து வைத்துக்கொண்டிருப்பது பெரிய கஷ்டம். இரண்டு மணி நேரம் என்றால், அவர்கள் பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து வந்ததும், ஒரே கலாட்டாதான் நடக்கும். ஆகையால் அந்த நேரத்தைக் கொஞ்சம் கூட்டலாம். இதையும் அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும். அடுத்து, ஆங்கிலம் படிப்பதற்குத்தான் “நோட்ஸ்” இருக்கிறது. வாங்கிப் படிக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழுக்கும் “நோட்ஸ்” தயாரித்து, அதை வாங்கி மாணவர்கள் படித்து பாஸ் செய்வது என்றால், அது எல்லா வகையிலும் நம்முடைய புகழை, தமிழனுடைய உயர்வைப் பாதிக்கக்கூடியது. அதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, மின்சாரக் கட்டணக் குறைப்புச் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சாரம் தயாரிப்பதற்கு ஆகின்ற செலவு அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதை அறிவோம். விவசாயத்திற்கு எல்லோரும் மின்சாரத்தைப் பயன் படுத்தும் இந்தச் சமயத்தில் இந்த உயர்வு அவ்வளவு உகந்ததாக இல்லை. இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகத் தொடர்ந்து வறட்சியால் கஷ்டப் பட்டு வருமானம் இல்லாமல் இருந்தவர்கள் இந்த உயர்வைப் பார்த்துச் சங்கடப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சுபிட்சமாக வருமானம் பெற்று மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்போது, இந்த உயர்வு வந்தால், இப்போது இருக்கிற எதிர்ப்பு இருக்காது. அவர்களுக்கு அந்த நோக்கமும் புரியும். விவசாயிகள் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டுமென்றால், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவர்கள் எவ்வளவு கடன் வாங்கி யிருந்தார்கள், இப்போது எவ்வளவு கடன்கள் அவர்கள் பேரில் இருக்

கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும். அந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த வரி உயர்வு வந்ததும் அவர்களே அது பாதிக்கும் என்று அஞ்சுகிறார்கள். அது நியாயமான கோரிக்கை. இந்த 1 3/4 பைசா அதிகரிப்பதால் பல கோடி ரூபாய் வந்துவிடும் என்ற திருப்தியும் நமக்கில்லை. ஆகவே இது விஷயத்தில் கவனித்து இந்த உயர்வை, விவசாயிகள் நிலை இன்னும் கொஞ்சம் சுபிட்சமான பிறகு, கொண்டு வரலாம், இப்போது அந்த உயர்வை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1962-10ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதாவின் பேரில் தமிழ்நாடு கீழ்ச் சபையிலும் இங்கேயும் நடைபெற்ற விவாதங்கள் முடிவற்று அவைகளை நாம் நிறைவேற்றுகிற கடைசிக் கட்டத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களை நல்ல வகையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவித்து இதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதற்காக உங்கள் முன்னால் நின்றுகொண்டிருக்கிறேன். பல உறுப்பினர்கள் பல கருத்தைச் சொன்னார்கள். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கல்வித் துறையைப் பற்றி அன்றைக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமற் போனதால், இப்போது அதைப் பற்றிக் கூறுவதாகச் சொன்னார்கள். இங்கே சொல்லப்படுகிற கருத்துக்கள் எப்போதும் அரசாங்கத்தினுடைய நல்ல கவனத்தையும் சிரத்தையையும் பெறும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

அதே போல மீன் வளத் துறைபற்றி திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். உணமையிலேயே நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல ஒரு முன்னேற்றத்தை நாம் கண்டுவருகிறோம். இன்னும் அதைக் காட்டிலும் நல்ல முன்னேற்றம் காண்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

முக்கியமாக இந்த விவாதத்தில் பேசிய நேரத்தில் அருமை நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் நல்ல முறையில் இந்த நிதி ஒதுக்கத்தை ஆதரித்தார்கள் என்பதைக் குறித்து அவர்களுக்கு நன்றி காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் விதித்திருக்கிற விவசாயச் சொத்துக்கள் மீது உள்ள வரி விதிப்பைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பொதுவாக, நான் என்னுடைய நண்பர்களிடத்தில் சொல்வதுண்டு. ஆங்கிலத்தையெல்லாம் நாம் மறந்துவிட்டோம். அதற்காக வெள்ளைக் காரை ரோகும்போது, திரு. ராமசர்மி முதலியார் குடும்பத்தில் ஆங்கிலத்தை விட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறான் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வதுண்டு. நாம் ஆங்கிலத்தை மறந்துவருகிறோம். மறக்கவும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது நிலைமைகள். ஆனால் வெள்ளைக்காரன் கூடக் கொஞ்சம் அச்சப்படும்படியான நல்ல ஆங்கிலம் இங்கே முதலியார் அவர்களுடைய குடும்பச் சொத்தாக ஆகியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப்பட்ட அழகான ஆங்கிலத்தில் மாநில அரசாங்கத்தின் வரி விதிக்கும் முறையைப் பற்றியும் விவசாய சொத்து வரியைப் பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு எப்படி உரிமை இல்லை, அது எப்படி ஆக்கிரமிப்பு ஆகும்-அத்து மீறிய செயலாகும் என்பதைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது ரொம்பக் கவர்ச்சிகரமாக இருந்தது. அந்த கருத்தைத்தான் மாநில அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிறது. அதைத் திரும்பத் திரும்ப முதலமைச்சர்கள் மகாநாட்டிலும் மற்ற அமைச்சர்கள் மகாநாட்டிலும் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூறி வந்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் இன்றைக்குள்ள அங்கார பலத்தால் மறக்க காரியங்களை ஒட்டி இது மாதிரி அத்து மீறிய காரியங்கள் செய்யப் படுகின்றன. அதற்கு ஆட்சேபம் காட்டவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த அரசாங்கம் எந்தெந்தப் போர்முனைகளில் இதைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யும் என்று நான் மிகத் தெளிவாக

[4th April 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே மாதிரி தனிப்பட்டவர்களும் சண்டை போடுவார்கள் என்று அவர் சொன்னார். தனிப்பட்டவர்களும் சண்டை போடவேண்டியதுதான். உரிமைகளுக்காகவும், இப்படிப்பட்ட அடிப்படைக் காரியங்களுக்காகவும் போராடுவதற்காக என்று தான் இந்த நாட்டிலே வழக்கு மன்றங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதற்காகத் தான் ஐனநாயகத்திலே இம்மாதிரியான உறுப்புக்களையெல்லாம் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். எனவே மத்திய அரசிடம் இந்த மாநில அரசு தனக்குரிய உரிமைகளையும், பாத்தியதைகளையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள எல்லாவிதமான காரியங்களையும் செய்யும் என்று நீங்கள் எல்லாம் நிச்சயமாக நம்பலாம். இதில் இந்த அரசின் கருத்து மிகவும் தெளிவானது, திட்டவாட்டமானது. ஏற்கனவே மாநில அரசுகளைப் பொறுத்த வரையில், வரிவிதிக்கும் அதிகாரங்கள் மிகவும் குறைவான அளவுக்குத் தான் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் மத்திய அரசு விவசாயச் சொத்துக்கள் என்ற பெயரிலே வரிபோட்டு எடுத்துச் செல்வது சரியல்ல. இது ஒரு அப்பட்டமான ஆக்கிரமிப்பான காரியம் என்று அவர் சொன்னதற்காக, நான் மிகுந்த பாராட்டுதல்களை அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு நாம் இன்றையதினம் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்லுகிற காரியங்கள் எல்லாம் கூட மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்தைக் கவரவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதைத் தான் நிதி ஒதுக்கீட்டின் இந்த இறுதி நேரத்தில் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு இப்போது ஒரு இறுதிவடிவம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. ரூ. 25,000 கோடிக்கான அந்தத் திட்டத்திலே இந்த மாநிலத்தின் அபிவிருத்திகள், இந்த மாநில மக்களின் உணர்வுகள் எல்லாம் கவனிக்கப்பட்டனவா, மதிக்கப்பட்டனவா, என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ தங்களுக்குச் சாகசமான ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒரு வடிவம் கொடுத்தார்களே தவிர அது ஒன்றும் முறைப்படி செய்யப்படவில்லை. நம் மாநிலம் பல முனைகளிலும் வஞ்சிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான் பல நேரங்களில் 'பைனன்ஸ் கமிஷன்' பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன். அது பின் பற்றுகிற முறையில் நமக்குப் பெரிய பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்தி பேசுகிற பல மாநிலங்கள் நல்ல அனுகூலங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. பலகோடி ரூபாய்க்கான அனுகூலங்களை உத்திரப் பிரதேசமும், மத்திய பிரதேசமும், பீகாரும், இராஜஸ்தானும் பெற்றிருக்கின்றன என்று நான் கூறுவதற்கான புள்ளிவிவரங்கள், ஆதாரங்கள் நிறைய அமைந்திருக்கின்றன. நம் அரசாங்கம் ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்கள், ஆசிரியர்களுக்குக் காட்டுகிற சலுகைகள், மேலும் வர இருக்கிற சம்பளக் கமிஷன் மூலம் ஏற்பட இருக்கிற இந்தச் சுமையை யெல்லாம் அந்தக் குழு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேயில்லை. ஆனால் பக்கத்தில் இருக்கின்ற ஆந்திர மாநிலமும், கேரள மாநிலமும் மைசூர் மாநிலமும் இந்தச் சலுகைகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. அதே மாதிரி தான் 175 கோடி ரூபாய் நிதியொன்றை மத்திய அரசு தனியாக ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட விதிமுறைப்படி ஒதுக்குகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, தங்கள் இஷ்டப்படி அதைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்போகிறோம், நிதி நிலை சரியில்லாத மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதிலேயும் துரதிருஷ்டவசமாக நம் மாநிலத்தை ஒதுக்கித் தள்ளியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மேலும் ஒரு ரூ. 100 கோடியை எடுத்துக் கொண்டு, பஞ்ச நிவாரணத்திற்குத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். நிரந்தரமாகப் பஞ்சம் நிலவும் வறட்சிப் பிரதேசங்களுக்குச் செலவு செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், எங்கேயும் இல்லாதது போல், ஒரு பாவனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற பல மாநிலங்களுக்கு இந்த 100 கோடி ரூபாய் வறட்சிக்கு என்று

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[4th April 1970]

பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே இவ்வளவு அங்குலம் மழை பொழிந்திருக்கிறது, அங்கே அவ்வளவு அங்குலம் மழை பொழிந்திருக்கிறது என்று ஏதோ ஒரு கணக்கைக் காட்டி, அதிலேயும் தமிழ்நாடு துரதிருஷ்டவசமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

7-30

p.m. பொதுத் துறையில் நல்ல வகையில் முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், நெடு நாட்களாகத் தமிழ் மக்களின் கோரிக்கையான சேலம் இரும்பு உருக்காலைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, ஒரு இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்படாமலேயே—இன்றைக்கும் ஒரு நல்ல வார்த்தை அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படாமலேயே—புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாகத் தான் மத்திய மாநில அரசாங்கங்களின் நல்லுறவுகளில் எத்தனையோ குழப்பம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் கொஞ்சம்கூடத் தயங்காமல் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். மாநில அரசாங்கங்களுக்கு நிறையப் பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இன்றையதினம் அவைகளுக்குத் தேவையான நிதியாதாரங்கள்—ரிசோர்சஸ்—மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றன. இதன் காரணமாகத்தான் நாம் நினைக்கிற அளவுக்கு எதையும் நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

மத்திய அரசின் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நம் அரசின் நெடுநாளைய கோரிக்கையான அரசியல் சாசனச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும், இப்போது இருக்கிற அரசியல் சாசனச் சட்டம் 'ரிஅப்ரெய்சல்' செய்யப்பட வேண்டும், மத்திய மாநில நிதிவாயில்கள், வரியின்கள் எல்லாம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளையும், யோசனைகளையும் ஏதோ சர்வசாதாரணமான யோசனைகளைப் போல் 'இவைகளெல்லாம் தேவையற்றவைகள்' என்று மறுத்திருக்கிறார். அவைகளெல்லாம் மிகவும் அவசியமற்றவை என்று அவர் பேசியிருக்கிறார் என்று நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். இந்தக் கருத்தைப் போன்ற ஒரு அபாயகரமான போக்கு வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. 20 ஆண்டுக் கால குழப்பத்திற்கும், கெடுதல்களுக்கும் காரணமே இந்த அரசியல் சட்டம் மறுபரிசீலனை செய்யப்படாமல் இதுவரை இருந்ததேயாகும். 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அரசியல் சட்டத்தை நாம் எழுதினோம். அன்றைக்கிருந்த சூழ்நிலை வேறு. ஒரே கட்சி டெல்லியிலும் மாநிலங்களிலும் கொலுவற்றிருக்கும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த நாட்கள் மாறி இன்றையதினம் பல்வேறு கட்சிகள் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்று, மத்தியிலுள்ள ஆட்சியில் கூட ஒரு குழப்பமான நிலைமை நிலவுகிறது. இந்தக் காலத்தில், அன்றைக்கு எழுதிய இந்த அரசியல் சட்டம், அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரியங்கள் எல்லாம் கண்டிப்பாகப் புனர்பரிசீலனைக்கு உரியவைகளாகும். இன்றையதினம் அவைகளையெல்லாம் மீண்டும் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டிய காலகட்டம் மிகவும் அவசியமாகவும் அவசரமாகவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காரியங்களைச் செய்யாத வரையில் ஏதோ தயவு தாட்சண்யத்தின் மூலமும், ஒரு சில குறிப்பிட்ட மனோபாவங்களின் மூலமும் 40, 50 கோடி மக்களுள்ள இந்தப் பூபாகத்தைப் பாதுகாக்கமுடியும் என்று கருதுவார்களேயானால், அது மிகவும் அபாயகரமான போக்காகும். இதன் மூலம் இந்தியாவின் ஒற்றுமையைக் குலைக்கக்கூடிய காரியத்திற்குத் தான் அவர்கள் வித்திடுகிறார்கள் என்று பொருள். மத்திய அரசில் உள்ளவர்களுக்குத் தேசாபிமானம் இருக்குமானால், நாட்டுப் பற்றிருக்குமானால், இந்தியா ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து இருக்குமானால், இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் மிகுந்த பரந்த மனோபாவத்தோடு அணுக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் வெளிநாடுகளில் வாங்கியிருக்கிற கடன் களைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ரூ. 6,000 அல்லது ரூ. 7,000 கோடி ரூபாயை வட்டிக்கு என்று இவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு, அதை யாருக்குக் கொடுப்பது என்பதில் கூட யாருக்கும் ஒரு உரிமையும்

[4th April 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இல்லாமல் செய்துவிட்டு, இன்று மாநிலங்கள் மீதெல்லாம் பெரிய கடன் சுமைகளைச் சுமத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன்களையெல்லாம் இன்றைக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று விதிமுறை செய்கிற நிலைமைகளையெல்லாம் நாம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து ஆராய்ந்தாக வேண்டும். 20 ஆண்டுக் காலமாகியும், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேறியும் கூட, மிகவும் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளான உணவுப் பிரச்சனை, உடைப் பிரச்சனை, குடியிருப்புப் பிரச்சனை ஆகியவைகளைக் கூட நம்மால் சமாளிக்க முடியாமல் போயிருக்கிறது. இந்த வகையிலே ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாமல் இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ரூ. 25,000 கோடியில் எவ்வளவு தான் பொதுத் துறைக்கு என்று முதலீடு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், இவைகள் எல்லாம் நம் தேவைகளின் ஒரு விளிம்பைக்கூடத் தொடாது என்ற கருத்திலிருந்து வருகிறது. இதனால்தான் நானும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குத் தமிழக அரசினுடையதும், தமிழ் மக்களினுடையதுமான ஒப்புதல் இல்லை என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிட்டு வந்தோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது இதன் தன்மைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க முயல்வார்களானால், இந்திய அரசியல் சூழ்நிலைக்கு நல்லது என்று நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உள்துறை அமைச்சர் அவர்களும், பிரதம மந்திரி அவர்களும் பாராளுமன்றத்திலிருப்பவர்களும் அலட்சியமின்றி மிகவும் அவசர அவசியமாக இவைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள காரியங்களைத் திருத்தியமைத்து, புதுமாதிரியான அரசியல் சாசனம் அமைக்கப் பட்டு நல்ல சூழ்நிலைகள் உருவாக வேண்டும். அந்த வகையில் அவர்கள் முயல் வேண்டும். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய கருத்துக்கள் பயன்படும். அதற்காகவும் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விற்பனை வரி சர்சார்ஜ் பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டார். அது சட்டப்படியே சரியாகத் தான் இருக்கிறது. கேரள மாநிலத்தில் பல ஆண்டுக் காலமாக இருந்து வருகிறது. அதில் சட்டவிரோதமான காரியம் எதுவும் இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றபடி அவருடைய அபிப்பிராயம், சில வரிகள் தேவையில்லை என்பதாகும். பொதுவாகவே வரியில்லாமல் இருந்தால் நாங்களும் தான் சந்தோஷமாக இருப்போம். கொஞ்சம் மகிழ்ச்சிக் குறைவோடு தான் வரிகளையெல்லாம் நாங்கள் போட வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும், எங்கெங்கே சிரமங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் அவைகளை நீக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அந்த வகையில் தான் 7½ சதவீதம் என்று இருந்ததை 5 சதவீதமாகக் குறைத்திருக்கிறோம். இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களே அறிவார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை எங்கே கஷ்டம் இருக்கிறதோ, அதைக் குறைக்க முயற்சி செய்வது என்பது தான். இந்த வகையில் தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கீழ்ச்சபையில் பேசுகிற நேரத்தில், மின்சாரக் கட்டணம் 10 பைசா என்று இருப்பதை 75 அடிக்கு ஆழமுள்ள கிணறுகள் இருக்கிற இடத்தில் 9 பைசாவாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்தச் சலுகையை அளித்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலமாகத் தமிழ் நாட்டில் ஏறக்குறைய 1,20,000 பம்பு செட்டுக்கு உரியவர்கள் பயனடையப் போகிறார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார்: அதிக ஆழமாக இருக்கிற கிணறுகள் கோயம்புத்தூர், சேலம் மாவட்டங்களில் தான் இருக்கின்றன. அதில் இரண்டு பம்புசெட்டுக்கள் போடும்படியான விசேஷ நிலைமை இருப்பதால் அதைக் குறைப்பதாகக் கருதுகிறேன். அதே

[திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார்] [4th April 1970]

மாதிரி சில வறட்சிப் பிரதேசங்களில் 8 எச். பி.க்கு பதிலாக 10 எச். பி. மோட்டார்கள் போட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கும் சலுகை கொடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இப்படிச் சலுகை கொடுக்கிற நிலைமையால் ஏற்கெனவே 1½ லட்சம் கிணறுகள் பயனடைய இருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கும், சேலம் ஜில்லாவிற்கும் தான் இந்தச் சலுகை என்றில்லை. வேறு சில ஜில்லாக்களும் இருக்கின்றன. செங்கற்பட்டில் தோண்டினாலே தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அது அவர்கள் நல்ல காலம். தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே கூட ஆழமான கிணறுகள் இருக்கின்றன. ஆழமான கிணறுகள் எங்கேயிருந்தாலும் அவைகளின் கஷ்டங்கள் போக்கப்பட வேண்டும் என்று தான் 9 பைசாவாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியலுக்காக வேண்டுமானால், எதையாவது சொல்லலாம். திரு வெங்கடராமன் கமிட்டி, மற்றும் நம் முன்னாள் அமைச்சர் திரு சுப்பிரமணியம் எல்லாம் சேர்ந்து ஏதோ விவசாயிகளிடத்தில் மிகவும் நல்லவர்கள் என்ற பெயர் எடுக்க வேண்டும் என்று செய்தார்களே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. 12 பைசா வரை வசூல் செய்யலாம் என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. மற்ற மாநிலத்திலே இருப்பவர்களும் இதைக் காட்டிலும் அதிகமாகத் தான் வசூல் செய்கிறார்கள். நமக்குக் கடன் கொடுக்கச் சந்தேகிக்கிறார்கள். உலக பாங்கு இது பற்றி கடன் கொடுக்கும்பொழுது, குறைந்த பட்சக் கட்டணம் வாங்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: ஆழம் இல்லாத கிணறுகள் ஏழை விவசாயிகள் தான் வைத்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, இதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்றத் தான் இதைச் செய்கிறோம். மற்றவர்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்குத் தான் முயற்சிக்கிறோம். கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம் போன்ற இடங்களிலே தான் அதிகமான பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன. எனவே, இப்படிப்பட்ட காரியங்களை இந்த மாமன்றம் வரவேற்கும் என்று நம்புகிறேன். மாண்புமிக் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல பல விஷயங்களை எல்லாம் விரிவாகச் சொன்னார்கள். இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டை நடைமுறைப் படுத்தும் பொழுது, அவர்கள் சொன்னவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு காரியங்கள் ஆற்றி, சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்போம் என்ற உறுதியை அளிக்க விரும்புகிறேன். இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டின்பேரில் கடந்த ஒரு வார காலமாக உறுப்பினர்கள் ஆற்றிய கருத்துரைகள் எல்லாம் எங்கள் கவனத்திலே இருக்கும். அதை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு எங்களால் ஆன சகல சக்திகளையும் அர்ப்பணிப்போம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே, இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is :

'That the Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 13 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.'

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN: There are no recommendation to clause 2, the Schedule, clause 1, the Long Title and the Enacting Formula. The Bill will be returned to the Assembly without recommendations.

4th April 1970]

[Deputy Chairman]

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, 7-09 the 6th April 1970.

p.m.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

186. Notification issued with G. O. Ms. No. 2048, Revenue, dated the 23rd September, 1969 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Income-tax Rules 1955, published at pages 649-665 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 21st December, 1955 (*Laid on the table of the House under section 61 (3) of the Tamil Nadu Agricultural Income-tax Act, 1955 (Tamil Nadu Act 5 of 1955).*)

187. Notification issued with G. O. Ms. No. 1208, Public (Services-A), dated the 30th June, 1969 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 relating to the exclusion of the temporary post of Director of Tamil Development from the Commission's purview. (*Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.*)

188. Notification issued with G. O. Ms. No. 1252, Rural Development and Local Administration, dated the 18th July 1969 making the Assistant Commissioners in the Corporation of Madras (Conditions of Service) Rules, 1968 (*Laid on the table of the House under section 348(d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Madras Act IV of 1919).*)

B. Reports, Notification and other papers

93. Notification issued with G. O. Ms. No. 311, Home, dated the 12th February, 1969 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Manufactured Drugs Rules, 1932, published at pages 798 to 806 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 3rd May, 1932 under the Dangerous Drugs Act, 1930 (Central Act II of 1930).

£94. Performance Budget of the Tamil Nadu State Transport Department, 1970-71.

£95. Performance Budget of the Tamil Nadu Agriculture Department, 1970-71.

96. A Review of the Tamil Nadu Police, 1969-70 (English and Tamil).

* Subject to Bill being passed by the Assembly and received therefrom in the Council on 4-4-1970,

£ Laid on the table of the House on 3-4-1970.

[4th April 1970]

APPENDIX III

[Vide item V]

L. A. Bill No. 13 of 1970

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year commencing on the 1st April 1970.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Act, 1970.

2. *Appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year commencing on the 1st April 1970.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year commencing on the 1st April 1970, a sum not exceeding six hundred and sixty-four crores, forty-six lakhs, twenty-four thousand and four hundred rupees, [which shall be inclusive of the sum of one hundred and sixty-four crores, thirty-one lakhs, fifty-nine thousand and nine hundred rupees specified in section 2 of the Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Act, 1970 (Tamil Nadu Act 5 of 1970)], being moneys required to meet—

(a) the grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that year, as set forth in column (3) of the Schedule ; and

(b) the expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that year, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE

Demand number	Services and purposes	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly	Charged on the Consolidated Fund of the State	Total
		(3)	(4)	(5)
(1)	(2)	Rs.	Rs.	Rs.
1	Land Revenue Department.	2,08,16,600	500	2,08,17,100
2	Motor Vehicles Acts—Administration.	35,30,300	...	35,30,300
3	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	1,81,97,000	7,500	1,82,04,500
4	Stamps—Administration.	30,79,700	...	30,79,700

4th April 1970]

Demand number	Services and purposes	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly	Charged on the Consolidated Fund of the State	Total
		(3)	(4)	(5)
(1)	(2)	Rs.	Rs.	Rs.
5	Registration Department.	93,53,000	100	93,53,100
	<i>Debt Charges</i>	...	40,41,37,900	40,41,37,900
6	State Legislature ...	23,55,600	58,200	24,13,800
7	Elections	8,48,000	...	8,48,000
8	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	4,54,51,100	18,70,400	4,73,21,500
8A	Milk Supply Schemes ...	3,87,19,600	...	3,87,19,600
9	District Administration and Miscellaneous.	15,56,77,100	40,100	15,57,17,200
9A	Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowment Act, 1959.	40,83,900	700	40,84,600
10	Administration of Justice.	2,42,18,200	33,87,000	2,76,05,200
11	Jails	2,36,57,400	...	2,36,57,400
12	Police	14,49,60,200	300	14,49,60,500
13	Education	67,73,14,400	...	67,73,14,400
14	Medical	15,97,10,000	100	15,97,10,100
15	Public Health	9,01,05,200	100	9,01,05,300
16	Agriculture	15,95,89,700	1,100	15,95,90,800
17	Fisheries	1,75,40,600	...	1,75,40,600
18	Animal Husbandry ...	3,82,67,400	100	3,82,67,500
19	Co-operation	4,08,53,500	...	4,08,53,500
20	Industries	3,85,00,400	20,000	3,85,20,400
21	Cinchona	55,59,600	...	55,59,600
22	Khadi	18,11,000	...	18,11,000
23	Community Development Projects, etc.	6,04,88,600	...	6,04,88,600
24	Labour including Factories.	81,49,800	100	81,49,900
25	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes.	8,85,17,900	200	8,85,18,100
26	Irrigation	9,38,27,800	...	9,38,27,800
27	Public Works—Works ...	10,22,15,400	2,02,500	10,24,17,900
28	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	4,37,25,700	...	4,37,25,700
29	Public Works—Grants-in-Aid.	2,99,15,000	...	2,99,15,000
30	Road Transport Schemes.	19,51,32,700	2,00,000	19,53,32,700
31	Famine Relief	16,20,800	50,00,000	66,20,800
32	Pensions	4,30,96,700	13,65,200	4,44,61,900
33	Miscellaneous	8,32,85,400	15,84,600	8,48,70,000
34	Stationery and Printing ...	2,77,73,000	21,100	2,77,94,100
35	Forest Department ...	1,98,21,100	300	1,98,21,400
36	Other Miscellaneous Compensations and Assignments.	8,92,44,200	22,53,300	9,14,97,500

[4th April 1970]

Demand number	Services and purposes	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly	Charged on the Consolidated Fund of the State	Total
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
37	Compensation to Zamindars.	76,15,500	...	76,15,500
38	Capital Outlay on Public Health.	45,03,000	...	45,03,000
39	Capital Outlay on Agriculture.	22,96,800	100	22,96,900
40	Capital Outlay on Industrial Development.	8,70,38,700	300	8,70,39,000
41	Capital Outlay on Irrigation.	8,53,02,500	...	8,53,02,500
42	Capital Outlay on Public Works.	12,99,95,500	100	12,99,95,600
43	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	3,00,36,000	100	3,00,36,100
44	Capital Outlay on Forests.	1,43,59,700	...	1,43,59,700
45	Commuted value of Pensions.	10,10,000	87,000	10,97,000
46	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	57,01,06,800	100	57,01,06,900
47	Loans and Advances by the State Government.	23,58,49,300	...	23,58,49,300
	Public Debt—Repayment.	...	2,44,52,57,900	2,44,52,57,900
	Grand total ...	3,77,91,27,400	2,86,54,97,000	6,64,46,24,400

I certify that this is a Money Bill

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9.
4th April 1970.

K. GOVINDAN,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 6th April 1970.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Assault on a Clerk by a Police Constable

*251@ Q—Thiru G. SWAMINATHAN (on behalf of Thiru M. SAN-KARALINGAM PILLAI): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whether it is a fact that a clerk of the Taluk Supply Office, in Mannachanallur of Tiruchy district was assaulted by a Police Constable on 11-5-1969;

(b) if so, whether the Trichy District Revenue Officials Association has requested the Government to enquire into the matter; and

(c) if so, the action taken thereon?

எழுத்தர் ஒருவரை காவலர் தாக்கிய நிகழ்ச்சி

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை சார்பில்): மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) திருச்சி மாவட்ட மணச்சநல்லூரில் 11-5-1969 அன்று தாலுகா வினியோக இலாகா எழுத்தர் ஒருவர் காவலரால் தாக்கப்பட்டது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதனை விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று திருச்சி மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் சங்கம் அரசை வேண்டியுள்ளதா?

(உ) ஆமெனில், அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) ஆம்.

(உ) வரம்பு மீறிய செய்கைக்காக, தொடர்புடைய காவல்துறை உதவி இன்ஸ்பெக்டரின் தகுதிகாண் பருவகாலம் (Probation Period)

@ Postponed from the List of Questions for 31-3-1970

[6th April 1970]

2-6-69லிருந்து மேலும் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. குற்றத்தின் கடுமையைக் கருதி, இப்பொழுது அளித்துள்ள தண்டனை போதுமானதாக இல்லை எனத் தீர்மானித்து இது குறித்து மேலும் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

Fake Currency Notes

*252@ Q—Thiru P. THIRUGNANASAMBANDAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) the number of cases involving cheating with fake currency notes registered in Ramanathapuram district from 1968 till 1970 ;

(b) the number of cases in which judgements have been delivered ;

(c) the number of persons convicted ;

(d) the names and the places of nativity of the persons convicted ; and

(e) periods for which they were sentenced.

கள்ளநோட்டு மாற்றுதல்

திரு பி. திருஞானசம்பந்தம் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அ) 1968 முதல் 1970 வரை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எத்தனை கள்ள நோட்டு மாற்றுதல் (Cheating) (சீட்டிங்) சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன?

(இ) அதில் எத்தனை வழக்குகளின்மீது தீர்ப்புகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன?

(உ) எத்தனை பேர் தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்?

(எ) தண்டனை பெற்றவர்களின் பெயர், ஊர் யாவை?

(ஐ) அவர்களுக்குக் கிடைத்த தண்டனைக் காலம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : (அ) 30 வழக்குகள்.

(இ) இல்லை. 29 வழக்குகள் புலனாய்வில் உள்ளன. கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஒரு வழக்கு அதாவது கீழ்க்கரை நிலைய எண் 217/68 செக்ஷன் 489 இ. பி. கோ.வில் ஆறு பேர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப் பட்டு மேற்படி வழக்கு சிவகங்கை அடிஷனல் செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் விசாரணையில் உள்ளது.

(உ), (எ) & (ஐ) : கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : இம்மாதிரி ஏமாற்று வழக்குகள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகமாகி வருகின்றனவா? குறைந்துகொண்டு வருகின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ளதைப்பற்றி மட்டும் தான் இந்தக் கேள்வி. அங்கே மாத்திரம் 1968ல் 19 வழக்குகளும், 1969ல் 9ம், 1970 ஜனவரி வரையில் இரண்டு

@ Postponed from the List of Questions for 31-3-1970.

[6th April 1970]

வழக்குகளும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இது அதிகமாகிறதா அல்லது குறைகிறதா என்பதைக் காட்டுகிற விபரம்.

திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள ஒரு கூட்டம் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களை இந்த மாதிரி ஆசை காட்டி மோசம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஈடுபட்டவர்கள் பலர் நஷ்டமடைந்திருக்கிறார்கள். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள்கூட அதில் நஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். திருச்சியில் அந்த gang எந்த இடத்தில் வேலை செய்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : ஏமாளிகள் இருந்தால் ஏமாற்றுகிறவர்களுக்கு லாபம் தான்.

Fair Price Shops

*258. @ Q—Thiru R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state whether the Government have taken active steps to open fair price shops in certain drought affected districts in Tamil Nadu and distribute foodgrains at cheap prices?

நியாயவிலைக் கடைகள்

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு உணவு-வணிக வரி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

தமிழகத்தின் சில மாவட்டங்களில் நிலவும் வறட்சி காரணமாக நியாயவிலைக் கடைகளை நிறுவி மலிவான விலையில் உணவு தானியங்களை விநியோகிக்க அரசு துரிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு பி. யு. சண்முகம் : கட்டுப்பாடு நீக்கத்திற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும், அரிசி முன்பு வெளிச்சந்தையில் விற்கப்பட்ட விலையைவிடக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கிறது. அரசாங்கம் உணவு நிலையை விழிப்புடன் கண்காணித்து வருகிறது. உரிய காலத்தில் உகந்த நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும். எல்லா இடங்களிலும், கோதுமை தேவையான அளவு கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் ஜில்லா பக்கத்தில் பல இடங்களில், குறிப்பாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகா முழுவதும், வறட்சி நிலை மேலும் நீடித்துக்கொண்டே போகிறது. அந்தப் பகுதிகளில் கோதுமையோ பிற தானியங்களோ நடமாடுவதில்லை. ஆகவே, குறைந்த விலையில் தானியங்களைக் கொண்டு வந்து, அந்தப் பகுதி மக்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டு விலைக்கு நியாயவிலைக் கடைகள் மூலமாகக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு பி. யு. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, எந்த இடங்களில் வறட்சிப் பிரதேசங்கள் என்று அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்த இடங்களில் எல்லாம் கோதுமை

@ Postponed from the List of Questions for 31-3-1970.

[6th April 1970]

ஃப்ளவர் மில்லுக்கு என்ன விலைக்குக் கொடுக்கிறோமோ, அந்த விலைக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, நியாய விலைக் கடைகள் வைக்க வேண்டுமென்று எந்தெந்தப் பகுதியிலிருந்து கோரிக்கைகளை ஊர்வலமாக வந்தும் கூட்டங்கள் போட்டுத் தீர்மானமாகவும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு பி. டி. சண்முகம் : ஒரு இடம் கூட இல்லை.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அந்த வறட்சிப் பகுதிகளில் கோதுமையும் இடையிடையே இந்த வருஷம் நெல் விளைச்சலும் அதிகமாக இருப்பதால், இடையிடையே நெல் அல்லது அரிசி போன்ற தானியங்களை அங்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு பி. டி. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நாம் பஃப்பர்ஸ்டாக் என்று கையிருப்பாக அதிகமாக வைத்திருப்பதன் நோக்கமே, எங்கெங்கு விலை அதிகமாக இருக்கிறதோ, அங்கு அந்த விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். அதை அரசாங்கம் கண்காணித்து வருகிறது. அவசியம் ஏற்பட்டால், அந்த வேலையை உடனடியாகத் தொடங்கும்.

திரு டி. கே. சுப்பையா : மணப்பாறையில் விவசாயிகள் சட்டை அணியாமல் ஊர்வலம் வந்து தாசில்தாரிடம் மனு ஒன்று கொடுத்தார்கள். அந்த அறிக்கையாவது அமைச்சரிடத்தில் வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு பி. டி. சண்முகம் : மன்னிக்கவும். அந்த அறிக்கை என்னிடத்தில் வரவில்லை.

Ground-water Investigation

*274. @Q—Thiru R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Public works be pleased to state whether the Government will extend to other places also the ground water investigation to be taken up by the experts of United Nations Development Council in Cauvery delta area of Thanjavur district?

நீர்நிலை இயல்புகள்

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவேரி கழிமுகப் பகுதியில் ஐ. நா. அபிவிருத்தித் திட்ட அமைப்பின் நிபுணர்கள் நடத்தப்போகும் நீர்நிலை இயல்புகள் பற்றிய ஆராய்வுகளை அதுபோன்ற பிற பகுதிகளுக்கும் அரசு விஸ்தரிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு எஸ்.ஜே. சாதிக் பாஷா : தற்பொழுது அம்மாதிரியான பிரேரணை அரசின் கவனத்தில் இல்லை.

@@ Postponed from the List of Questions for 2-4-1970.

£ Postponed from the List of Questions for 3-4-1970.

[6th April 1970]

Omni Bus

*284. £Q—Thiru P. THIRUGNANASAMBANDAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state :

(a) the number of Omni Bus owners against whom cases were filed by the Flying Squad during 1968-69 ; and

(b) the number of cases disposed of ?

ஒப்பந்த ஊர்திகள்

திரு பி. திருஞானசம்பந்தம் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1968-69ல் எத்தனை ஒப்பந்த ஊர்திகளின் (Omni Bus) உரிமையாளர்கள் மீது பறக்கும் படையினரால் வழக்குத் தொடரப்பட்டது?

(இ) எத்தனை வழக்குகள் முடிவு பெற்றுள்ளன?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Cauvery Waters

*296. Q—Thiru R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the project areas irrigated by the Cauvery waters in Tamil Nadu district-wise and their extent?

காவிரி நீர்

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

தமிழ் நாட்டில் மாவட்ட வாரியாக காவிரி ஆற்றின் மூலமாகப் பாசன வசதி பெறும் திட்டப்பகுதிகளும் அவற்றின் பரப்பளவும் என்ன?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : பேரவை முன் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Tamil Nadu Electricity Board

*297. Q—Thirumathi LAKSHMI KRISHNAMURTI (on behalf of Thiru G. VASANTHA PAI) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state:

(a) whether there is an Accounts Wing of the State Electricity Board to discharge the functions of the Audit and for effecting proper check; and

(b) if so, the date from which it is functioning?

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம்

திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி (திரு ஜி. வசந்த பாய் சார்பில்) : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

@Printed as Appendix I

[6th April 1970]

(அ) தணிக்கை அலுவல்களைச் செய்யவும், முறையான சரி பார்த்தல் வேலையைச் செய்யவும் மாநில மின்சாரத் துறையில் கணக்குப் பிரிவு ஒன்று உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எந்த நாளிலிருந்து அது செயல்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன்: (அ) ஆம்.

(இ) 1961 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களிலிருந்து.

*298. Q.—Thirumathi LAKSHMI KRISHNAMURTI (on behalf of Thiru G. VASANTHA PAI): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to merge the Audit and Accounts Wing of the Electricity Board; and

(b) if so, the details thereof?

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம்

திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி (திரு ஜி. வசந்த பாய் சார்பில்): மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) மின்சாரத் துறையின் தணிக்கைப் பிரிவையும் கணக்குப் பிரிவையும் இணைக்கும் திட்டம் ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஆமெனில், அது பற்றிய விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTI: Sir, quite a number of complaints have been made by consumers that bills are being sent to them in an arbitrary manner without considering the previous payments made by them, and that they were asked to pay first the entire amount and that then only they could appeal to the authorities for consideration. Will the Government strengthen the Accounts Department to lessen the hardship to the consumers?

THE HON. THIRU O. P. RAMAN: The question is different. The question is whether there is any proposal to merge the Audit and Accounts Wing of the Electricity Board. The hon. Member may put a separate question.

Public Works Department Engineers

*299. Q.—Thiru V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to revert the Public Works Department Engineers working in Tamil Nadu Electricity Board to their parent department; and

[6th April 1970]

(b) the number of Public Works Department Engineers working in the Tamil Nadu Electricity Board category-wise as on 30-1-1970?

பொதுப் பணித் துறை பொறியாளர்கள்

திரு வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் பணிபுரியும் பொதுப் பணித் துறையைச் சேர்ந்த பொறியாளர்களை அவர்களுடைய துறைக்கே திருப்பி அனுப்புவது குறித்த செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) 30-1-1970 அன்றுள்ளபடி தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் பணிபுரியும் பொதுப் பணித் துறையைச் சேர்ந்த தர வாரியான பொறியாளர்கள் எத்தனை பேர்?

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன்: (அ) தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் கீழ்ப்பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகளின் நீண்ட கால பணியைக் கருத்தில் கொண்டு, நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்டப்பணிகளின் கீழ் ஏற்படக்கூடிய கூடுதல் பணிச் சுமையின் விளைவாக தமிழ்நாடு மின்வாரியத்திலேயே வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகள், பொதுப்பணித்துறைக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டிய எண்ணிக்கை ஆகியவற்றைக் குறித்து பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகளும் மின்வாரிய அதிகாரிகளும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று பொதுப்பணித்துறையின் அதிகாரிகளையும் தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் அதிகாரிகளையும் அரசு வேண்டிக் கொண்டது. இது குறித்து இறுதியான முடிவு எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. இதற்கிடையில் எல்லாப் பொறியாளர்களையும் பொதுப்பணித்துறைக்குத் திருப்பி அனுப்புமாறு வாரியம் அரசை மீண்டும் வேண்டிக்கொண்டுள்ளது. இது குறித்து வாரியத்துடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வருகிறது.

(இ) மேற்பார்வை பொறியாளர்கள்	2
நிர்வாகப் பொறியாளர்கள்	10
உதவிப் பொறியாளர்கள்	48
மேற்பார்வையாளர்கள்	2
	62

*300. Q.—Thiru V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state:

(a) the agreement reached between the Minister for Works and the Minister for Electricity in October, 1968 regarding the reversion of the Public Works Department Engineers working in the Tamil Nadu Electricity Board to their parent department; and

(b) the stage at which the implementation of this agreement stands?

திரு வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் பணிபுரியும் பொதுப் பணித் துறையைச் சேர்ந்த பொறியாளர்களை அவர்களது துறைக்கே திருப்பி அனுப்புவது குறித்து 1968 அக்டோபர் திங்களில் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சருக்கும், மின்சாரத் துறை அமைச்சருக்குமிடையே ஏற்பட்ட உடன்படிக்கை யாது?

[6th April 1970]

(இ) இந்த உடன்படிக்கையைச் செயல்படுத்துவது எந்நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : (அ) & (இ) : 15-10-68-அன்று தலைமைச் செயலகத்தில் நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் இப்பிரச்சனை குறித்து விவாதிக்கப்பட்டது. முன்னாள் கல்வி மற்றும் தொழில் துறை அமைச்சரும், முன்னாள் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரும் அக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். நீர்ப்பாசனம் மற்றும் மின்சாரத் துறைகளில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்பணிகளின் கீழ் ஏற்படக் கூடிய கூடுதல் பணிச்சுமையின் விளைவாக, இரு நிறுவனங்களிலும் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய பொறியாளர்களின் எண்ணிக்கை குறித்து இரு நிறுவனங்களின் அதிகாரிகளும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து அக்கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பிரச்சனை குறித்து இறுதியான முடிவு எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை.

Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, where is the necessity for this change, when the present system is working satisfactorily?

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன் : பொதுப் பணித் துறையிலிருந்து சில அதிகாரிகள், இன்ஜினியர்கள் மின்சார வாரியத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு நீண்ட காலமாக, கிட்டத்தட்ட 21 ஆண்டுகளாக வேலை பார்த்தவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்தில் உள்ளவர்கள், இது தங்கள் புரமோஷனைப் பாதிக்கிறது என்றும் அவர்களைத் திரும்ப அனுப்பி விட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 21 ஆண்டுகள் ஒரு இலாக்காவில் வேலை பார்த்தவர்களைத் திரும்ப அனுப்புவது அவ்வளவு கலப்பதாகத் தெரியவில்லை. வாரியத்திலிருந்து அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்வதற்குச் சில காரணங்கள் சொல்லப் படுகின்றன. மின்சார இலாகாவில் நிரந்தரமாகக் கொடுக்க முடியாது. இப்போது “ப்ராஜக்ட் ஸ்கீம்” எல்லாம் முடிந்துவிட்டது, தீர்ந்து விட்டது. ஆகவே, பொதுப் பணித் துறைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று வாதிடுகிறார்கள். முன்பு இருந்த அமைச்சர்களும் இதுபற்றிப் பேசினார்கள், கூடியவரையில் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

Thorn-bushes

*272. @@ Q—Thiru R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state the steps taken by the Government to remove the enormous growth of thorn-bushes called ‘Prosopis’ and ‘Cheemaikaruvai’ which grow near the main roads pathways and agricultural lands causing obstruction to traffic and affecting agriculture?

முட்புதர்கள்

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு வேளாண்மை அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

பொரசாபீஸ் என்றும், சீமைக் கருவேல் என்றும் பெயர் வழங்கி வருகிற முட்புதர்கள், பிரதான சாலைகள், பாதைகள் விவசாய நிலங்கள் ஆகியவற்றுக்கு அருகாமையில் பெருகி வளர்ந்து போக்குவரத்துக்கும் விவசாயத்துக்கும் பெருங் கேடு விளைவிக்கும் அளவில் பெருகி விட்டதை ஒழித்தழிக்க அரசு மேற்கொண்டுள்ள முறைகள் யாவை?

@@ Postponed from the List of Questions for 2-4-1970

[6th April 1970]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : வேளாண்மைத்துறையைப் பொறுத்த வரையில், பொரசாபீஸ் என்னும் சீமைக்கருவேல் முட்புதர்கள் அறவே அழிப்பதற்கான சிறப்புத் திட்டம் எதுவுமில்லை.

நெடுஞ்சாலைத் துறையினரால் பேணி வரும் சாலைகளில் இவ்வகையான முட்புதர்கள் நிரம்பியுள்ளன. ஒன்றியச் சாலைகளிலும், ஊராட்சிச்சாலைகளிலும் இருக்கின்ற பொரசாபீஸ் என்னும் சீமைக் கருவேல் முட்புதர்களை வேரோடு பிடுங்கி அறவே அழிக்க வேண்டுமென்று (நெடுஞ்சாலை கிராமப் பொறியியல் பணித்துறைத்) தலைமைப் பொறியாளரால் (நெடுஞ்சாலை கிராமப்பொறியாளர் பணி) கோட்டப் பொறியாளர்களுக்கு உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, மாநில நெடுஞ்சாலைகளில் கூட இத்தகைய ‘பொரசாபீஸ்’ அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றது. அடிக்கடி அதை அகற்றுவதில் அந்தத் துறையினர் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதோடு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ‘பொத்தக் கள்ளி’ எவ்வாறு விவசாயத்திற்குத் தீமை விளைவித்ததோ, அதைப் போலவே இந்தவகையான ‘பொரசாபீஸ்’ விவசாயப் பயிர்களுக்குக் கெடுதி செய்யும் வகையில் இருப்பதால், எவ்வாறேனும் ஒரு வகையில் இதை இலாக்காக்கள் மூலம் அகற்று வதற்கான பணியைச் செய்ய, அதை முழுமையாக, மீண்டும் தளிக்காமல் ஆற்றுப்போவதற்கான வகையில் அகற்ற அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், சாகுபடி செய்யும் விவசாய நிலங்களில் 5 வயதுக்குட்பட்ட இவ்வகை மரங்களை வேரோடு அகழ்ந்தெடுத்து எறிய வேண்டுமென்று தாக்கீது கொடுக்கப்பட்டு, அந்த இலாக்காவினர் அந்த வகையில் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். நெடுஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், இப்படிப்பட்ட மரங்கள் இல்லை என்று தான் தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துச் சாலைகளிலும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் சாலைகளிலும் உள்ள இம்மாதிரியான மரங்களை ஒழிப்பதுபற்றிக் கோட்டாட்சிப் பொறியாளருக்குத் தாக்கீது கொடுக்கப்பட்டு, அங்கெல்லாம் கூட இம்மரங்கள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அங்கும்கூட வேரோடு அழிக்கப்பட வேண்டுமென்று தான் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, பாதையோரங்களிலும், சாலை யோரங்களிலும் மட்டுமின்றி, பி. டபிள்யூ. டி., மைனர் இரிகேஷன் ஆகியவைகளைச் சேர்ந்த குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வரும் வழிகளிலும் இம்முள் மரங்கள் முளைத்து, தண்ணீர் வருவதைத் தடுத்து, நிறைய சேதத்தை விளைவித்துக்கொண்டு வருவதால், அவைகளை அப்புறப்படுத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய, முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அதைத் தான் சொன்னேன். இப்போது தரப்பட்டுள்ள குறிப்பில் சாலையோரங்களில் அம்மாதிரி மரங்கள் இல்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்குச் சொந்தமான-அவைகளின் எல்லைக்குட்பட்ட இடங்களில் அம்மரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை வேரோடு எடுத்துவிட வேண்டும் என்று தான் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தான் இந்த இலாக்காவினரும் செய்து வருகிறார்கள்.

திரு கே. ராஜாராம் : விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படும் கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் வரும் பாதையில் ஏராளமாக இம்மாதிரி மரங்கள் வளர்ந்திருப்பதால், போதுமான தண்ணீர் வருவதற்குக் கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறது. எனவே கண்மாய்களுக்கு வரும் கால்வாய்களில் உள்ள மரங்களை வேரோடு பிடுங்கி எறியும் வேலையையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[6th April 1970]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அந்த வேலையையும் எடுத்து நடத்திக் கொண்டு தான் வருகிறார்கள்.

திரு சா. கணேசன் : கிட்டத்தட்ட 16, 17 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னை அரசாங்கத்தினர் இந்தப் 'பொரசாபீஸ்' உற்பத்திக்காக நல்ல ஊக்கம் கொடுத்து, எங்கெங்கே இதை விதைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, ஊரெல்லாம் இந்த விதையைக் கொடுத்து வளர்த்தார்கள். அதன் காரணமாகப் பல்வேறு காடுகளிலும் அழிக்க முடியாத அளவுக்கு இன்றையதினம் அது மண்டிக்கிடக்கிறது. எல்லாவற்றையும் ஏக காலத்தில் அழித்தாலன்றி இதனால் பயன் ஏற்படாது. ஒருபக்கத்தில் அழித்துக் கொண்டே போனால் அதன் விதைகள் மறுபக்கத்தில் பரவி அது 'மல்டிபிளிகேஷன்' என்ற முறையில் — கணித முறையில் — பெருக்கெடுக்கக் கூடும். எனவே ஒரு முறையோடு எல்லா இடங்களிலும் ஒரே காலத்தில் ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதே சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், அரசு அந்த வகையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : விவசாயத்திற்குரிய இடங்களிலும், நெடுஞ்சாலைகள் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சொந்தமான சாலைகளிலும், பொதுப் பணித் துறைக்குச் சம்பந்தப்பட்ட இடங்களிலும் அரசாங்கம் கண்காணித்து இம்மாதிரியான மரங்களை வேரோடு எடுத்து வருகிறார்கள். பொது இடங்களில் மக்கள் விறகுக்காக இம்மரங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கும், அரசாங்கத் திட்டங்களுக்கும் தேவைப்படுகிற இடங்களில் அந்தந்த இலாக்காவினர் மேற்பார்வையிட்டு இம்மரங்களையெல்லாம் வேரோடு எடுத்து வருகிறார்கள். அதற்குத் திட்டம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த இலாக்காவினர் சரியாகச் செய்திருக்கிறார்கள்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் கருவேல முட்டைகளை வேண்டுமென்றே கொண்டுவந்து வைத்ததா? அப்படியானால், எதற்காக வைத்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அதுபற்றிய தகவல் இல்லை.

திரு சா. கணேசன் : அப்போது ஐ. சி. எஸ். அதிகாரியாக இருந்த— இந்தத் துறையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த— திரு எம். எஸ். சிவராமன் அவர்கள் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் வந்து இந்த விதைகளைச் "சப்ளை" செய்து நிறைய நடுங்கள் என்று கூறியது அரசாங்கக் குறிப்பில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அப்படிப்பட்ட குறிப்பெதுவும் இல்லை.

திரு டி. கே. சுப்பையா : வேலிக்கு ஆதரவாக இருந்த சப்பாத்தி போன்ற முட்கள் எல்லாம் அழிந்துவிட்டதால், பயிர்களைப் பாதுகாக்க வேலிக்காக என்றே வேலிக்கருவை என்ற பெயர் கொண்ட இம் முட்டையிரை அரசாங்கம் கொண்டுவந்து பரப்பியது தெரியுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இது கடந்த அரசாங்கத்தின் செய்கையாகும். எந்த நோக்கத்தோடு இதைப் பரப்பினார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றவில்லை என்று தெரிகிறது. இன்றைக்கு அது வேலிக்காக இருக்குமானால், யாரையும் பாதிக்காமலிருந்தால், அதை எடுப்பதில்லை. ஆனால் விவசாய நிலத்தில் இருக்கும்போது, விவசாயத்தைப் பாதிக்கிறது என்பதால்தான் வேரோடு வீழ்த்தப்பட்டு வருகிறது.

[6th April 1970]

திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : இம்மாதிரி விதைகளை வாங்கிக் கொண்டுபோய் விதைப்பதன் காரணமாக, வேலிக்குப் பந்தோபஸ்தாக இருக்கிறது. எங்கள் பக்கத்தில் இதை மூட்டை மூட்டையாக வாங்கிக் கொண்டுபோய் விதைத்து, பாதுகாத்து வருகிறார்கள். எனவே பொதுப் பணித் துறையில் எங்கெங்கே இடையூறு இருக்கிறதோ, அங்கே மட்டும் இம்மரங்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டு, மற்ற இடங்களில் அப்படியே விட்டுவிடுவது நல்லது என்ற கருத்துத்தான் எல்லோருக்கு மிருக்கிறது. அது மட்டுமில்லாமல், ஏழை எளியவர்கள் இதை விறகுக்காக உபயோகப்படுத்துவதும் உண்டு. இதையெல்லாம் அரசு உணர்ந்து இடையூறு இல்லாத இடங்களில் அப்படியே விட்டுவிடுவதற்கு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : வேலி வேலியாகவே இருக்க வேண்டும். ஆனால் வேலியே பயிரை மேய்ந்துவிடக் கூடாது. எனவே வேலியாகப் பயன்படுத்துவதில் ஆட்சேபணையில்லை. பொதுப் பணித் துறையினரும் அந்த வகையில்தான் செயல்படுகிறார்கள்.

Mr. CHAIRMAN : Questions are over.

(Note : An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II. CALLING ATTENTION TO THE CLOSURE OF KANYAKUMARI DISTRICT CO-OPERATIVE SPINNING MILLS, ARAMBOLY.

திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற மேலவையின் 42-வது விதியின்படி, அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வான, அதாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகடந்த 10-3-1970 முதல் தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தம் காரணமாக மூடிக்கிடக்கிறதென்பதைக் குறித்து மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

3-20
p.m.

மாண்புமிகு திரு. கே. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஆரல்வாய் மொழியிலுள்ள கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை சுமார் 540 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட நூற்பு ஆலை ஆகும். அவ்வாலையில் செயல்படும் இரு தொழிற்சங்கங்களாவன :

1. கன்யாஸ்பின் தொழிலாளர் சங்கம்.
2. கன்னியாகுமரி மாவட்ட கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம்.

1967-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் அளித்த தீர்ப்பின் நான்காவது மட்ட ஊதிய நிர்ணயத்துக்கு ஒத்த ஊதியமும் பஞ்சப் படியும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கைக்கு ஆதரவாகத் தொழிலாளர்கள் 10-3-1970 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்துள்ளனர். அந்தத் தீர்ப்பானது பஞ்சாலைத் தொழிலில் தற்போதுள்ள ஒருமுக ஊதிய ஏற்பாட்டுக்கு ஒத்த நிலைக்கு ஊதிய நிர்ணயத்தைக் கொண்டுவர ஏது வாகும். நிர்வாகத்தினர் ஆலையின் பொருளாதார நெருக்கடியைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. கன்யாஸ்பின் தொழிலாளர் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் திரு. எம். எம். அலி அவர்கள் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைக்கு ஆதரவாக மாவட்ட ஆட்சியாளரின் அலுவலகத்தின்முன் உண்ணாவிரதமிருந்தார். மேலும் சுமார் ஏழு தொழிலாளர்கள் ஆலையின்முன் தொடர் உண்ணாவிரதம் இருந்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நாகர்கோயிலிலுள்ள சமரச அபிதாரியால் சமரசப்

[திரு. கே. வேழவேந்தன்]

[6th April 1970]

பேச்சு நடத்தப்பட்டது. பின்னரும் மதுரையிலுள்ள தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர் அவர்களால் சமரச ஆலோசனைகள் நடத்தப் பட்டன. ஆயினும் ஒப்பந்தம் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. நாகர் கோயிலிலுள்ள சமரச அதிகாரி தொடர்ந்து சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி வருகிறார்.

1-4-70 அன்று நான் சங்கப் பிரதிநிதிகளுடன் கலந்து பேசினேன். உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை விட்டுவிடுமாறும் கலந்துரையாட லுக்கு வருமாறும் தொழிலாளர்களை ஊக்குவிக்கும்படியும் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொண்டேன். தகராறை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கான தேவையான நடவடிக்கைகள் முதலமைச்சர் மேற்கொண்டிருப்ப தாகவும் உண்ணாவிரதத்தை விட்டுவிடுமாறும் அவருடன் கலந்து பேசு வதற்கு வருமாறும் உண்ணாவிரதமிருக்கிற தொழிலாளர்களை வேண்டிக் கொண்டுள்ளார் என்றும் அவர் 2-4-70 அன்று சட்டப்பேரவையில் உறுதியளித்தார்.

திரு. எம். எம். அலி அவர்கள் 1970-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 2-ம் தேதி இரவு உண்ணாவிரதத்தைக் கைவிட்டார்.

III. VALEDICTORY REFERENCES TO THE RETIRING MEMBERS

Mr. CHAIRMAN: Now the Hon. the Chief Minister will initiate the valedictory references to the retiring Members. Then the Leader of the Opposition, Leaders of Parties and a few retiring Members will speak. The hon. Members will confine their remarks only to the retiring Members and references to the Chairman may be made when the Resolution of Thanks is moved.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் சிறப்புறப் பணியாற்றி பதவி விலகுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப் பற்றிக் கருத்துக்களை அளிக்கவும், அவர்களை வாழ்த்திடவும் பாராட்டிடவும், அவர்களுடைய தொண்டுகள் மேலும் மேலும் நம்முடைய நாட்டுக்குத் தேவை, அந்த வழியிலே அவர்கள் தொடர்ந்து செயலாற்றிட வேண்டும் என்ற ஊக்க உணர்ச்சியினை அவர்களுக்கு அளித்திடவும் இந்த நிகழ்ச்சி மெத்தவும் பயன்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வீற்றிருக்கிற திரு இராசாராம் நாயுடு அவர்கள் பதவி விலகுகிறார் என்றாலும், மீண்டும் அந்த இடத்திலே வந்து அமர்வதற்கான சூழ்நிலையை மதுரை மாவட்டத்திலே உருவாக்கிக் கொண்டு போட்டியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தப் போட்டியிலே வெற்றி பெற்று மீண்டும் இங்கே வந்து அமர முடியும் என்கிற நம்பிக்கையோடு இருக்கிற காரணத்தால், இப்போதே அவர்கள் பதவி விலகுவதாக எண்ணிக் கொண்டு அதிகம் பேசி விடுவது அவர்களுடைய நம்பிக்கையைக் குலைத்து விடுகிற ஒன்றாகிவிடும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

நம்முடைய அவைக்குச் சிகரம் வைத்தாற்போல், அனைவரும் எதிர் நோக்குகிற அளவுக்கும் எழிலார்ந்த கருத்துக்களையும் எழுச்சி மிக்க எண்ணங்களையும் பல ஆண்டு காலமாகத் தந்து வருகிற மேதை டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்களை நாம் யாருக்கும்—இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமல்ல—நாட்டிலே இருக்கிற அறிவாளர்கள் யாருக்கும் அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. வேண்டுமானால்

6th April 1970]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் நம்மிலே பலரை நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய தகுதியிலே உள்ளவர்கள் ஆவார்கள். ஏறத்தாழ 24 ஆண்டுக் காலம் இந்த மன்றத்தில் அவர்கள் தங்களுடைய செயலாற்றலாலும் கருத்து வளத்தினாலும் எண்ணப் பெருக்கத்தினாலும் இந்த மாமன்றத்திலே பணியாற்றிய உறுப்பினர்களுடைய உள்ளங்களை எல்லாம் கவர்ந்து நாட்டுக்குத் தேவையான நல்ல பல கருத்துக்களை எல்லாம் அளித்திருக்கிறார்கள். 25 ஆண்டுக் காலம் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை-வேந்தராக அவர்கள் பணியாற்றி கல்வியாளர்களுடைய நற்சான்றுகளையும் சிறப்பு மிக்க புகழுரைகளையும் சீரிய முறையிலே பெற்றவர்கள் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே இருப்பது கோபுரத்திலே தங்கக் கலசம் இருப்பது போலாகும். அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே இருந்து பதவி விலகிச் செல்வதானது உள்படியே நாம் எல்லோரும் மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்று என்றாலும், அவர்கள் வெளியிலிருந்து பணியாற்றினாலும், அது இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற நம்மை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு, நம்முடைய உணர்வுகளை எல்லாம் தட்டியெழுப்பக்கூடிய அளவுக்கு, நம்மை எல்லாம் ஊக்கப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு, இருக்கும் என்ற வகையிலே தான் அவர்களுடைய பதவி விலகலில் நாம் ஆறுதல் பெறமுடியும். அவர்கள் பதவி விலகிய பிறகும், அவர்கள் ஆற்றி வந்த தொண்டினைத் தொடர்ந்து ஆற்ற வேண்டும், அவர்கள் வழங்கி வந்த அறிவுரைகளைத் தொடர்ந்து இந்த அரசுக்கும் இந்த அரசிலே வீற்றிருக்கிற எங்களுக்கும் இந்த மன்றத்திலே உள்ள அனைவருக்கும் நாட்டிலே உள்ள அனைவருக்கும் வழங்க வேண்டும் என்கிற என்னுடைய வேண்டுகோளை அவர்களுக்கு நான் பணிவன்போடு வைத்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு எஸ். டி. ஆதித்தன் அவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்திலேயிருந்து வந்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு போட்டிபோடுகிற காரணத்தால் அவர்களுடைய பதவி விலகலையும் நான் இங்கு பெரும் பொருட்டாக எடுத்துக் கொண்டு அதற்கான வாழ்த்துக்களை அளிப்பது பொருத்த முடையது என்று தோன்றாத காரணத்தால், அதனை அந்த அளவில் விட்டுவிடுகிறேன்.

அம்மையார் திருமதி அலமேலு அப்பாதுரை அவர்கள் திராவிடர் இயக்கத்தில் பெரியார் இராமசாமி அவர்களுடைய தலைமையிலும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அணியிலேயும் இருந்து தொண்டாற்றி மகளிர் நலத்தில் நல்லதொரு எழுச்சி உருவாவதற்காகப் பாடுபட்டு உழைத்தவர்கள் ஆவார்கள்; நல்ல தொண்டுள்ளம் கொண்டவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் இந்த அவையிலே இரண்டு அல்லது இரண்டரை ஆண்டுக் காலம் இருந்து பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்றாலும், அவர்களுடைய உள்ள உணர்வுகள் இந்த நாட்டின் மேன்மைக்கும் மகளிர் எழுச்சிக்கும் எந்த அளவுக்குப் பயன்பட்டன என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம்.

திரு சிதம்பர முதலியார் அவர்கள் மதுரை உள்ளாட்சித் தொகுதியிலே யிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்; மதுரை மாநகராட்சி மன்றத்தின் தலைவராக 1945-ம் ஆண்டு முதல் 1955ம் ஆண்டு வரையிலே சிறப்புறப் பணியாற்றியவர்கள் ஆவார்கள். 1954ம் ஆண்டிலிருந்து தமிழகச் சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராக இருந்து அரும் பணிகள் ஆற்றிய வர்கள் ஆவார்கள்.

திரு கே. துரைசாமி அவர்கள் கோவை-நீலகிரி உள்ளாட்சித் தொகுதியிலேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 1964ம் ஆண்டிலிருந்து இந்த மேலவையிலே பணி புரிந்து நல்ல பல கருத்துக்களை இந்த மேலவையிலே வழங்கியவர்கள் ஆவார்கள்.

திரு ஜி. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சேலம்-கோவை-நீலகிரி ஆகியார் தொகுதியிலிருந்து 1964ம் ஆண்டு மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, 1952-57லே பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து, மீண்டும் 1958

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[6th April 1970]

ஏப்ரலிலேயிருந்து தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராகவும் அதற்கு முன்பும் பணியாற்றி, இப்படிப் பல முறை பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளிலேயும் சட்டமன்ற மேலவை நடவடிக்கைகளிலேயும் தம்மை ஒப்படைத்துக் கொண்டு அரும்பெரும் பணிகளை ஆற்றியவர்கள் ஆவார்கள். கல்வியாளர்களின் நன்மதிப்பையும் பெற்றவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஆற்றியிருக்கிற பணிகள், சொல்லாற்றல் மிக்க அவருடைய கருத்துக்கள், இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கே.கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் கோவை-நீலகிரி உள்ளாட்சித் தொகுதியிலேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 33 ஆண்டுக் காலமாக ஊராட்சிமன்றங்களின் நிர்வாகத் தொடர்புகளைக் கொண்டு இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் பேசுகிற நேரத்திலேயும் தனியாக அவர்கள் அளவளவுகிற நேரத்திலேயும் அவருடைய உருவத்துக்கு ஏற்றற்போல் இல்லாமல் மிகுந்த அமைதியோடு, அனுதாபத்தோடு, பழகுகிற பண்பைப் படைத்தவர்கள் ஆவார்கள். அவர்களும் இந்த மன்றத்திலே நற்பணியினை இதுவரையிலே ஆற்றிவந்திருக்கிறார்கள்.

சகோதரி திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் திரு சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் வீட்டுச் சென்றிருக்கிற அருஞ்செல்வம் ஆவார்கள். அவர்கள் இந்த மன்றத்திலேயிருந்து தன்னுடைய தந்தையார் சொல்லாற்றலில் எவ்வளவு சிறந்தவராக விளங்கினாரோ, அதற்கேற்ப அவர்களும் சொல்லாற்றல் மிக்கவர்களாகவும், அதேநேரத்தில் நாட்டுப் பணியும் மகளிர் பணியும் தன்னுடைய இருதயத்திலே இரண்டறக் கலந்திருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிற வகையிலே இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சகோதரி யாருக்கும் என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு மோகன்லால் மேத்தா அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையிலே 1964 ஏப்ரலிலிருந்து நற்பணியை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் மன்றத்தின் சார்பில் என் பாராட்டுக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் 1934-35ல் கல்வி, சுகாதார, அறிவியல் அமைச்சராக இந்த நாட்டிலே பதவி பெற்று தன்னுடைய பதவியினை மிகுந்த பொறுப்போடு வகித்து நற்பணிகள் புரிந்தவர். 1937ல் ஸ்தல சுயாட்சி அரசிலேயும் அமைச்சராக இருந்து நற்பணிகளை ஆற்றியவர்கள் ஆவார்கள். நீதிக் கட்சி தமிழகத்திலே வேரூன்றுவதற்காக உழைத்தவர்களிலே, அதனுடைய கொள்கைகள் வெற்றி பெறுவதற்காகப் பாடுபட்டவர்களிலே ராஜா சர் அவர்களுக்குத் தனி இடம் உண்டு. அவர்கள் தொடர்ந்து நீதிக் கட்சியிலேயிருந்து பணியாற்றிவந்தாலும், அவர்கள் வேறொரு கட்சியால் இடையிலே கவரப்பட்டாலும், நீதிக் கட்சியின் கொள்கைகள் என்றென்றும் அவர் நெஞ்சத்தினை விட்டு அகலவில்லை என்பதை மறந்திருக்க முடியாது. அவர் எந்தப் பக்கத்திலே இருந்தாலும் எந்தப் பகுதியிலே இருந்தாலும் தொடக்கக் காலத்திலே அவர்கள் உள்ளத்தில் ஊறிய நீதிக் கட்சியின் எண்ணங்கள் என்றென்றும் நின்று நிலைத்து அவைகளை அவர்கள் எதிரொலிக்கத் தவறியது கிடையாது. அவர்கள் பெரும் அரண்மனையில் வாழுகிறார் என்றாலும், எளிய உள்ளத்தோடு அனைவரிடமும் இனிமையோடு பழகும் சபாவத்தைப் பெற்றவர்கள் ஆவார்கள். ராஜா என்பது அவர்களுக்குப் பட்டமே தவிர, அவர்கள் ஒரு சாதாரணமான சாமானியமான மனிதனப்போல் மற்றவர்களிடம் பழகுகிற அருங்குணம் வாய்ந்தவர். அவர்கள் ஆளுங்கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் சட்ட மன்றத்தில் நான் இருந்திருக்கிறேன். அந்த நேரத்திலும் சரி, இங்கே அவர்கள் பணியாற்றிய நேரத்திலும் சரி, எப்பொழுதும் டெல்லியைத் தட்டிக் கேளுங்கள், டெல்லியைத் தட்டிக் கேளுங்கள் என்று, எது ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் அவர்கள் ஆளுங்கட்சியிலே இருந்தாலும் அந்த ஆளுங்கட்சிக்கு அறிவுரை சொல்வதில், ஊக்கம் தருவதில்

[6th April 1970]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

என்றைக்கும் சஜாத்வர் அல்ல. அவர்கள் பதவி விலகி வெளியே சென்றாலும், அதையே அவர்கள் எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் அவர்கள் சொல்லவேண்டும் என்று நான் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன்.

திரு வி. கே. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே பிரதான எதிர்க் கட்சியினுடைய—அப்பொழுது ஜனநாயகக் காங்கிரஸ் கட்சி—அதனுடைய தலைவராக இருந்து அவர்கள் பணியாற்றிய நேரத்தில் நான் சட்ட மன்றத்தில் இருந்திருக்கிறேன். அப்பொழுது அவர்கள் எதிர்க் கட்சியினுடைய தலைவர் காரசாரமாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற கொள்கைக்குச் சற்று மாறாக, எதிர்க் கட்சியினுடைய தலைவர் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னால் போதுமானது, அமைதியான முறையிலே அந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னால் போதுமானது என்கின்ற அளவிற்கு அமைதி வழியிலும் அன்பு வழியிலும் அன்றைய தினம் எதிர்ப்பான கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னவர்கள் ஆவார்கள். அதிலும் முக்கியமான வேதனையான, வேடிக்கை எதிரிலே திரு பக்தவத்சலம் அவர்களை உட்கார வைத்துக் கொண்டு, இவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்துகொண்டு, எதிர்ப்பான கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்வது என்பது எவ்வளவு சங்கடம் என்பதை நாங்களெல்லாம் உணர்ந்தோம், அவர்களும் உணராமல் இருந்திருக்கமுடியாது. எனவே அப்படிப்பட்ட சங்கடமான சூழ்நிலையிலும், தாண்டொண்ட கருத்துக்களை திரு வி.கே.ஆர். அவர்கள் சட்ட சபையிலே எடுத்துச்சொல்லத் தவறியது கிடையாது. அவர்கள் இந்தச் சட்ட மன்ற மேலவையிலும் நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துக்கூறியிருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை எடுத்துச்சொன்ன அவர்களும் பதவி விலகுகின்றார்கள். அவர்களும் வெளியிலிருந்து அருங்கருத்துக்களை இந்த அரசும், இந்த மன்றமும், நாடும் நல்ல முறையிலே பெறுவதற்கு வேண்டிய அளவுக்கு எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்று நான் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

திரு. சிவசுப்பிரமணிய பாண்டியன் அவர்கள் திருநெல்வேலி உள்ளாட்சித் தொகுதியிலேயிருந்து 1964 ஆம் ஆண்டு இந்த மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் ஆற்றியிருக்கின்ற பணிகளுக்கு நமது வாழ்த்துக்களும் பாராட்டுக்களும் உரியதாகுக.

திருமதி சரசுவதி பாண்டிரங்கம் அவர்கள் தன் பக்கத்திலே இருக்கிற சகோதரி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எப்படி அமைதியாகப் பேசுவார்களோ, அதற்கு நேர்மாறாகக் கண்ணகி வழிநின்று பேசக் கூடியவர்கள். ஆனால் ஆவேசமான கருத்துக்கள் இருந்தாலும், அவைகளிலே உணர்ச்சிகள் இருக்கும். அந்த உணர்ச்சிகள் தான் அந்த அம்மையாரை தேச விடுதலையிணக்கத்திலே ஈடுபடச் செய்தது என்பதும், அந்த உணர்ச்சி வழிநின்று அவர்கள் இந்த நாட்டுக்காகப் பணியாற்றியிருக்கின்றார்கள் என்பதும், அதே நேரத்தில் எங்கிலிடத்திலே இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் கடுங்கோப்பட்டுப் பேசினாலும் எங்கிலிடத்திலே தனிப்பட்ட முறையிலே எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருப்பார்கள், எந்த அளவுக்கு எங்கையெல்லாம் மரியாதையோடு நடத்துகிறார்கள் என்பதையும் நான் உணர்ந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறேன். அவர்கள் இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினராக இருந்து பேசுவார்கள். தனியாக எங்களைச் சந்திக்கிற நேரத்தில் ஒரு தாய் போடு, ஒரு சகோதரியன்போடு பழகியிருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட அம்மையார் அவர்களுக்கும் நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு வசந்த பாய் அவர்களும் போட்டியிலே ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தால், நான் இப்பொழுதே விடைகொடுக்கின்ற விழாவை அவர்களுக்கு நடத்திட விரும்பவில்லை.

3-30
p.m.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[6th April 1970]

பொதுவாக, இந்தப் பெரியவர்களெல்லாம் இந்த அவையிலே இருந்த காரணத்தினாலேதான், முன்பு ஒரு முறை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மேலவைக்கும் கீழவைக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், இங்கே கொஞ்சம் வயதானவர்கள் முதிர்ந்தவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அங்கே இருந்து வருகின்ற சூட்டெல்லாம் இங்கே தணிகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி சூட்டைத் தணிக்கின்ற பெரியவர்களெல்லாம் இந்த அவையிலேயிருந்து போகிறார்களே, பதவி விலகுகின்றார்களே என்கின்ற வாட்டமும் வேதனையும் எனக்கும், ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற மற்றவர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களுக்கும் இருக்கிறது. என்றாலும் வெளியிலே சென்றுவிட்ட காரணத்தினாலேயே, இந்த மன்றத்திற்கும் நமக்கும் தொடர்பில்லை என்று கருதாமல், செய்துவந்த பணிகளுக்கும் உங்களுக்கு நீங்காத தொடர்பு என்றென்றும் இருக்கிறது என்ற நல்ல நினைவோடு உங்களுடைய ஆசிகளையெல்லாம் எங்கள் பக்கம் குவியுங்கள், உங்களுடைய வாழ்த்துக்களையெல்லாம் எங்கள் பக்கம் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அனைவருக்கும் பிரியாவிடை தந்து உங்களுடைய முயற்சிகள் வாழ்க, உங்களுடைய எண்ணங்கள் வெல்க என்று கூறி அமர்கின்றேன்.

*Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, I am most grateful to the Hon. the Chief Minister for the kind reference that he has made about me. Ever since this Council was first formed, I have had the privilege of being a Member and I intimately came into contact with successive Chief Ministers over a long period of 24 years. It was in 1952, when Rajaji was Chief Minister, that some Members—half a dozen in number—felt that there should be an effective Opposition, whichever party might happen to be in power. It was felt that the Opposition should not oppose merely for the sake of Opposition, but that it should throw the searchlight on the working of Government and examine all the proposals and support them if they felt them to be good and oppose them whenever necessary. The Opposition formed then consisted of many eminent persons like my esteemed Friend K. Balasubramanya Ayyar, Thiru Narayanaswami Pillai, Dr. V. K. John and others. I have learnt a great deal through my membership of this Council which made me stand in good stead in other spheres of activity, particularly, in international circles. I have always been of the opinion, as you know, that this Council has set an example to all other Councils in the whole of India and has conducted itself with so much of dignity and so much of earnestness in the discharge of its duties that I always said, and I still maintain, that the Legislative Council of Tamil Nadu is a good example for many other Councils, whose performances we are now unfortunately witnessing or reading about. I can say only that. Mr. Chairman, I sincerely believe that this Council has a very useful part to play in the parliamentary affairs of this State, even though some other States have taken an unfortunate decision that the Council is unnecessary. This is one forum wherein elected public men of all kinds would be made available, which may not be available in the other House. I have no doubt whatsoever about this, Sir. I do realise that this House has no power in financial matters and there is no question of toppling the Government. The Members of the Council offer good suggestions and also useful criticisms wherever necessary. I feel,

[6th April 1970] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

therefore, that this Council will have a long existence in Tamil Nadu, wherever else they may try to topple the Upper House.

Once again, I thank the Hon. the Chief Minister for the kind words he has spoken about me. I shall refer to you at a later stage.

திரு. கா. கணேசன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய மேலவையின் பல சிறந்த உறுப்பினர்கள் நம்மைவிட்டு வெளியேறுகிற நிலையிலே அவர்களுக்கெல்லாம் நம்முடைய பாராட்டுதலை, நன்றியை, வணக்கத்தைப் புலப்படுத்திக்கொள்கின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அதிலே நானும் கலந்து கொள்வதிலே எல்லை இல்லாத மகிழ்ச்சிப் பெருக்கை அடைகின்றேன். இந்தச் சபையைப் பொறுத்த வரையிலே, இந்தச் சபைக்கே எல்லா வழியிலேயும், நமது மதிப்புக்குரிய முதல்வர் கூறியது போல, சிறந்த ஒரு கோபுரத்திற்கு இட்ட ஒரு தங்க ஸ்தூபியைப்போல் விளங்குகின்ற பெருமகனார் டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள். அவர்களுடைய பேராற்றல், விஞ்ஞான அறிவு, தேச பக்தி, செய்யவேண்டியவற்றை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துவதற்கு வேண்டிய ஆற்றல், துணிச்சல், இவையெல்லாம் இந்தச் சபைக்கே மிகக் பயனையும் பொலிவையும், ஏன், கவுரவத்தையுமே தந்திருக்கிறது என்பதை நம்மிலே யாரும் மறக்கவும் கருத மாட்டோம். அத்தகைய பெரியவர், அனுபவம் நிறைந்தவர், கல்வித் துறையிலே நிரம்பிய புலமை உடையவர், தமிழகம் மட்டுமின்றி, இந்தியத் துணைக்கண்டம் மட்டுமின்றி, உலகெலாம் அறியக்கூடிய சிறந்த பண்பையும், லட்சியத்தையும் உடைய ஒரு பெருமகனார். அவர்கள் இன்று நம்மைத் தனித்து விடுத்துச் செல்கின்ற பொழுது அவர்கள் ஆற்றிய பணிக்கு நம்முடைய வணக்கத்தைக் கூறி பின்னும் நம்முடைய முதல்வர் வேண்டிக்கொண்டபடி நல்ல ஆலோசனைகளை வெளியிலிருந்து அருள வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். அடுத்து, பொதுவாக இந்த மன்றத்திலேயே இப்பொழுது இங்கு இருக்கின்றவர்களிலே யாரிலும் என்றுகூட சொல்லலாம், அதிக காலம் சட்டசபைகளிலே இருந்து அரிய பணிகளையெல்லாம் ஆற்றியவர், நம்முடைய அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய டாக்டர் ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள். என்னுடைய நினைவிலே 36, 37 ஆண்டுகள் என்று நான் கணிக்கின்றேன். இது நிச்சயமாகக் குறையாது என்பது என்னுடைய எண்ணம் (மிஸ்டர் சேர்மன்: 40), தலைவர் அவர்களுக்கு வணக்கம். 36, 37க்குக் குறையாது என்று சொன்னேன். 40 ஆண்டுகள் என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே ஆட்சேபணைக்கே இடமில்லை. கிட்டத்தட்ட 1930ஆம் ஆண்டிலிருந்து, அப்பொழுது இங்கேயிருந்தது லெஜிஸ்லேடிவ் கவுன்சில், அதிலேயிருந்து பின்னே அசெம்பிளி, பின்னே இப்பொழுது அசெம்பிளியும் கவுன்சிலும் ஆன பிறகு இப்பொழுது கவுன்சிலில் இப்படியெல்லாம் ஒரு 40 ஆண்டுகள் இடையீடு இன்றி தொடர்ந்து அங்கம் வகித்து வந்த ஒன்றே அவர்களுடைய தகுதிக்கு, பெருமைக்குச் சான்றாகும்.

அத்தகைய ஒரு பெருமகனார் இவ்வளவு முதிர்ந்த அறிவும், அனுபவமும் பெற்ற நிலையிலே நம் மேலவையை விட்டு விட்டு வெளியே செல்வது உண்மையிலேயே நமக்கு வருத்தத்தை, ஏன், நம்முடைய பயனைப் பெருக்க முடியாதே என்ற எண்ணத்திலே, வருத்தத்தைத் தான் தரும். அவரும் வெளியிலிருந்து டாக்டர் முதலியார் அவர்களைப் போலவே நமக்கெல்லாம் நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்ல முடியும் என்ற நம்பிக்கையில், அவருக்கும் நம்முடைய பாராட்டுதலையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியாரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எல்லா வழியிலும், ஆண்டாலும், அனுபவத்தாலும் முதிர்ந்த பெருமகனார் ஆவர். அவர்களும் பல ஆண்டுகள் சட்டமன்றங்களில்

[திரு சா. கணேசன்]

[6th April 1970]

லிருந்து, தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க என்ற நிலையில், முதல்வர் அவர்கள் கூறியதுபோல, அப்பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் தம்முடைய சம்மந்தியாக இருந்தும் கூட, அவர் மாறுபட்டதாலே சிறிதும் கவலைப்படாமல் திராணியோடு எதிர்த்து நின்ற நெஞ்சுற்றம் இருக்கிறதே, அதை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அத்தகைய ஒரு பெரியவர் அவர்கள் அவர்களைப் பற்றி யெல்லாம் நீளப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் காலம் வேண்டுமே, ஆகவே சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அத்தகைய பெரியவர்கள் இந்த அவையைவிட்டுச் செல்கிறார்கள். அவரும் வெளியிலிருந்து நமக்கு நல்ல உதவிகளைத் தர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அங்ஙனமே திரு கே. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் நல்ல இலக்கிய ரசிகர். என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, அவர் நல்ல கம்பன் அடியார் ஆவார்கள். நல்ல தமிழ் உணர்வோடு வரலாற்றுத் துறையிலே ஈடுபாடு உடையவர்கள். நல்ல கம்பன், கெட்ட கம்பன் என்று அல்ல, கம்பன் அடியாரில் நல்லவர் என்று பொருள். அத்தகைய ஒரு நல்ல நண்பர் நம்மை விட்டு வெளியேறுகிறார்.

அங்ஙனமே திரு ஜி. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கல்வித் துறையிலே தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு, விஞ்ஞான ரீதியான கல்வியிலே உள்ளம் ஈடுபட்டிருந்தாலும், தமிழ் உணர்ச்சியிலே எவருக்கும் சிறிதும் பின் வாங்காத நிலைமையிலே அருமையாக கலைக்கதிர் போன்றவைகளை யெல்லாம் ஆக்கி, கலைக்கும் மொழிக்கும் ஆற்றுகிற பணியை நான் சிறிது என ஒதுக்கி விட முடியாது. அது மிகப் பெரிய ஒன்று. அத்தகைய ஒரு பெருமகனும் இவ்வவையை விட்டுச் செல்கிறார்கள்.

அங்ஙனமே திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி, தந்தையாரின் திருவுக்கே இன்று எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர்கள். அலமேலு அப்பாதுரை அவர்கள் நல்ல தமிழ் பக்தி, தமிழ் ஊற்றம் இவை யெல்லாம் நிரம்பியவர்கள். திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம் அவர்கள் தேச பக்தி, நெஞ்சத் திராணி, எதற்கும் அஞ்சாத உள்ளம் இவற்றை யெல்லாம் கொண்டவர்கள். இவர்களெல்லாம் இன்று நம்மைவிட்டுச் செல்கிறார்கள்.

அங்ஙனமே திரு மோஹன்லால் மேத்தா அவர்கள் நல்ல தேச பக்தியும் தியாக உணர்ச்சியும் கொண்டவர்கள்.

திரு சிவசுப்பிரமணிய பாண்டியன் அவர்களும், திரு சிதம்பர முதலியார் அவர்களும், திரு கே. துரைசாமி அவர்களும் எல்லா வழியாலும் சிறந்த மனப்பக்குவமும், பண்பும் நிரம்பியவர்கள். இவர் களெல்லாம் நம்மை விட்டுப் பிரிகிற போது, அவர்கள் ஆற்றிய நல்ல பணிக்காக, சபையின் சார்பில் நானும் அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். செலுத்துகிறேன்.

இனி திரு கே. ராஜாராம் அவர்கள், திரு எஸ். டி. ஆதித்தன் அவர்கள், திரு ஜி. வசந்த பாய் அவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிடுகிறவர்கள். அவர்களைப்பற்றி, முதல்வர் கூறியவாறே, அவர்கள் செல்கிறார்கள், ஆகவே நன்றி என்றோ, வருகிறார்கள், ஆகவே வரவேற்பு என்றோ கூறாமல், அவர்கள் நல் வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

இனி ரிடையரானவர்களிலே திரு எத்திராஜுலு அவர்கள், திரு சி. பி. சிற்றரசு அவர்கள், மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராஜன் அவர்கள், திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் ஆக இவர்கள் நால்வரும் சபைக்கு வந்து விட்டவர்கள். அவர்களுக்குச் சென்ற கால பணிக்காக நன்றியும், நல் வரவும் கூறி, எல்லோருக்கும் என்றும் நன்றே விளைய நானும் கருத முயல்வோம். அதற்கு ஆண்டவன் துணை நிற்கவேண்டுமென்று கூறி அமர்கின்றேன். வணக்கம்.

[6th April 1970]

Dr. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Mr. Chairman, Sir, after 3-50 my esteemed Friend Dr. Lakshmanaswami Mudaliar has spoken, I p.m. think I should also add my word of support to the idea about the utility of this Council. That is why I am speaking once more in advance of the other speech that I should make to-day. I am most grateful to the Hon. the Chief Minister for the very kind words he has spoken about me. He has spoken about me more out of kindness towards me and while I am grateful for it, I should like to pay my tribute to him and express my admiration of the way in which he has been conducting the affairs of this Government and I wish him and his Colleagues well in the carrying on of the affairs of the Government. Considering the way in which the State Governments are being run all over the country, we are now, might I say, in a paradise. I do think the people elsewhere are living in a real world and we are living in an unreal world. Our State is probably one exception. Probably there may be one or two exceptions. The character of our State administration is of the first degree and we are really proud of the stable Government with which we have been vouchsafed, thanks to the Party which is at present in power. But for this stable Government, I do not know what will be happening in this part of the country, and it is the duty of all hon. Members of this House, not only the hon. Members of this House but the entire public, to give their full support to any good Government. That is what is called parliamentary life. We have imbibed the parliamentary system from the British Parliament and rightly so. Though kind reference may be made to my connection with the Legislature for forty years continuously, I am one who has been very fortunate. I have had the great advantage of being associated with one of the greatest of Ministers, the Raja of Panagal—I am sure Dr. Lakshmanaswami Mudaliar will bear testimony to it—from my boyhood. My esteemed Friend Dr. Ramaswami Mudaliar has been an educator. The great traditions built up by the Raja of Panagal have been followed by our esteemed Leader late Dr. Annadurai and our present Leader, Thiru Karunanidhi and his Colleagues. This is a shining example for them to follow and I am very happy that they are doing so. I am happy that they follow the ethics and policy of the Raja of Panagal. The Raja of Panagal was the Chanakya of the Old Reforms. I can say that no Minister including the Prime Minister of India Pandit Jawaharlal Nehru has risen to his great heights. The hon. Member who is presiding over this House, Thiru Manickavelu Naicker, knows in great detail about the great policies of the Raja of Panagal. The Raja of Panagal would speak only three sentences on a no-confidence motion and he would succeed. I have seen it in this House. Dr. C. R. Reddi was moving a no-confidence motion in 1923. I was then studying in the Presidency College. Dr. C. R. Reddi made a great speech and there was an important debate. Next to Dr. C. R. Reddi comes Dr. Lakshmanaswami Mudaliar. He is the greatest debater in the English language that we find to-day. The Raja of Panagal then spoke only three

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

[6th April 1970]

sentences by way of reply to the debate on the no-confidence motion and he succeeded. He said, "How can I do any work or run any Government in this country without a party?" Nobody could accuse him of supporting parties, he said. I know, Sir, time is of the essence to-day. But because you are occupying the Chair, it tempted me to speak. (Laughter) I want to say only one word in justification of the existence of the Upper House. I have been a Member of the other House for 34 years and I have always justified the existence of this House. Ever since 1946 there have been attempts in the direction that the Members of the Legislative Assembly could pass are solution to abolish the Upper House. I have always opposed such moves. The Upper House of Tamil Nadu has had the privilege of having as its Members great men like the Right Hon. Srinivasa Sastri, Dr. C. R. Reddi, Samuel Ranganathan, and Thiru Rajagopalachari, a great Prime Minister of these days when I was the Leader of the Opposition in the Lower House. I used to tell him, "You may have a steam-roller majority here. Tomorrow you will go to the Upper House and will have to face two great men—the Right Hon. Srinivasa Sastri and Dr. C. R. Reddi." Truly he used to return to the Lower House with an amendment carried in the Upper House. Thus he was dreading to go before the Upper House. The Upper House used to meet in Rajaji Hall or the Banqueting Hall as it was called in those days. The Tamil Nadu Upper House has played a very eminent part in parliamentary life. During the last 25 years many eminent persons and distinguished educationists like Dr. Lakshmanaswami Mudaliar have adorned the Upper House. The case for the Upper House has been very firmly put forth by Dr. Lakshmanaswami Mudaliar and I do sincerely hope that this Upper House will continue. Not only that; I hope the way in which the deliberations are conducted here will make the other States revise their opinion and ask for the Upper House once again.

With these words, let me once again thank the Chief Minister and wish him and his Colleagues the best of luck in governing this part of the country truly and well.

* Thiru G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, something in me tells me that I should speak to give vent to my feelings of gratitude to the retiring Members of the Council.

Mr. CHAIRMAN : After a long hush up !

Thiru G. KRISHNAMOORTHY : The work in the Legislative Council is very interesting and each hon. Member, who is retiring to-day, has played his noble part in this work. Whatever be the nature of debate in this House, a feeling has been created in me that we all work towards the advancement of our country. To that extent, the retirement of one-third of Members, as provided for in the Constitution.

[6th April 1970]

[Thiru G. Krishnamoorthy]

makes me feel that feelings of gratitude should be expressed by as many as possible. Out of 21 Members, who are retiring, some are not seeking re-election. One of the retiring Members is my revered leader Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar. His speeches and views on Health and Education during the past so many years have shaped me to a large extent as a seasoned parliamentarian. I had no occasion to talk with him leisurely, but the very speeches recorded in this House have created in me a feeling that I should adjust myself to his views and carry on as a legislator.

He has been a big World parliamentarian and he does not require any tributes from me. At the same time, I cannot shut out the feelings that I have in me. All the speeches of Dr. A. L. Mudaliar on Health and Education need to be preserved for posterity. So much of views and points on these two subjects, Education and Health, have been expressed in this House. I think, if the rules permit, they should form a separate record for posterity. Some other veterans like Rajah Sir Muthiah Chettiar, Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar, Thiru Chidambaram Mudaliar and others are retiring. I have always had my reverence for old men. Old men are always wise, Sir. The words of wisdom expressed by these people in this House do require our appreciation.

Mr. CHAIRMAN : Every rule has an exception.

Thiru G. KRISHNAMOORTHY : So far as I am concerned, I have found no exception to this rule, Sir. To such of those senior members who are retiring, I would make a request to give their opinions whenever possible through the Press or through some other spheres of activity. Some lady Members are retiring. They have in this House expressed views on many points, particularly on the welfare of women and children. Now I am really sorry they are retiring. But I know they will take up other social activities, where this parliamentary practice may prove useful to them.

With regard to other Members, who are comparatively younger, I hope they would take to other activities and enrich our country in many ways.

Thank you, Sir.

* Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, at the outset, I would most sincerely and from the bottom of my heart thank the Hon. the Chief Minister for the encomiums paid to me and also for the words said about me. 4-00 p.m.

I am one of those who earnestly feel that this Upper House must continue. It consists of very experienced and able men. However much people talk outside about its abolition, I know the Hon. the

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar] [6th April 1970]

Chief Minister and his Colleagues are of the opinion that this House should continue and I am sure that it will continue. I have had occasion to move closely with so many of my friends here, and I am sorry to part with them. Though I will be out of the Council, I will be having occasions to meet all my friends here.

Dr. A. L. Mudaliar is known to me for the past 40 years. He is one of the outstanding personalities. He is an authority—World authority on obstetrics and gynaecology and education. As you all know, he is a strict disciplinarian and a great educationist. He is a personality of outstanding eminence in public administration and a good parliamentarian. He is also retiring. I wish him the best of luck.

My revered Friend Dr. M. A. Muthiah Chettiar is also retiring. I have known him well for the past 4 decades. He has been actively serving this Legislature, as Minister and as Leader of the Opposition, and also as Member for the past four decades. He has served in many capacities. He is one of the most useful citizens. I also wish him well.

I must thank the Hon. the Chief Minister and his Colleagues for their uniform kindness, goodwill and courtesy they have been showing me. I feel the present Chief Minister is one of the best administrators. He takes very quick decisions and passes orders and has won the admiration of the people at large. I wish him well and the best of luck in the discharge of his duties.

Lastly, I must thank the Legislature Secretaries and the Secretariat. Especially we have got a very good Council Secretary. I have had occasions to move very closely with all of them. The Council Secretary Sri Alagarsamy has been very kind, cordial and good. He has been very thorough with the Acts and Rules. I also wish him well. With these words, I resume my seat, Sir.

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலிருந்து விலக இருக்கும் நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் களைப்பற்றி முதல்வர் அவர்கள் விளக்கமாகவும் குறிப்பிடத்தக்க முறையிலும் கருத்துக்களை எடுத்து வழங்கியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் லட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஆற்றியுள்ள பணி இந்தச் சட்டமன்றத்தில் மட்டுமல்லாமல் நமது அரசியல் வரலாற்றிலேயும் குறிப்பிடத்தக்கது என்றால் மிகையாகாது. கடந்த 6 ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்திலே அவரது கருத்தாழமூள்ள பல எடுத்துக்காட்டுகளும், அதிலும் குறிப்பாக மத்திய அரசிலிருந்து அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்கு அதிகமாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதில் அவர் கொண்டிருந்த நிதானமான, ஆனால் உறுதியான கருத்துக்களும் என்றென்றும் உயிரோட்டமுள்ளவையாக அமையப் பெற்றிருக்கிறதென்றால் மிகையாகாது. இங்கு மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக மிகவும் காரசாரமான விவாதம் நடைபெற்ற போது, இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த மன்றத்திலே அப்பேர்ப்பட்ட விவாதம் கடந்த காலங்களிலே நடைபெறவில்லையென்ற அளவிற்கு, 1965ம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது

[6th April 1970]

[திரு என். வி. நடராசன்]

இந்த மன்றத்திலே இந்தப் பிரச்சனை விவாதத்திற்கு வந்தபோது, அவர்கள் மிகவும் நுண்ணிய முறையில், தமிழ் மொழியும், அவர் கருத்துப் போல ஆங்கிலமும் இரண்டும் இந்த மாநிலத்திற்கு இருந்தால் போதும் என்ற கருத்தை எடுத்து வலியுறுத்தியவர்கள் ஆவர். அவரது சிறப்பை நாம் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் சென்னையில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவில் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். “நான் உலகத்தை யெல்லாம் சுற்றி வந்திருக்கிறேன். அங்கெல்லாம் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களுடைய பெருமைகளைப்பற்றி எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். அப்படிச் கூறும்போது, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப்பற்றி அவர்கள் எந்த அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்களென்றால், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் என்று சொல்வதைவிட டாக்டர் முதலியார் யூனியர்சிடி என்று தான் அங்கெல்லாம் பெருமையாகப் பேசப்படுகிறது, காரணம் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் துணை வேந்தராக இருந்து அவர் பெருமை பெறுகிறார்களென்பதைவிட அவர்கள் துணை வேந்தராக இருப்பதாலே சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் மட்டுமல்லாமல் பல்கலைக் கழகத் துறைக்கே அவர் பெருமையாக விளங்குகிறார்” என்று. தீவிரமாகக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதிலே எந்த அளவிற்குப் பயன் இருக்கிறதோ, அதே போல நிதானமாகக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதிலும் பயன் இருக்கிறதென்பதற்கு டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்வேன். சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியது போல, அவர்கள் தேச பக்திக்கு ஒரு முன் மாதிரியாக விளங்கி வந்தவர்கள். தேச பக்தியென்றால் இதற்கு இலக்கணம் என்ன, எது அப்பழுக்கற்ற தேச பக்தி என்பதையெல்லாம்கூட நாட்டிற்கு அவருடைய சொல் லாற்றலாலும், செயல் முறையாலும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்து அந்தப் பொறுப்பி லிருந்து விலகினாலும், நமது முதல்வர் சொன்னது போல, வெளியி லிருந்து அவரது சிறந்த அறிவும், ஆற்றலும், செயலும் இந்த நாட் டிற்குப் பொதுவுடைமையாக விளங்க வேண்டும் என்ற ஆசையை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படியே அவர்கள் விளங்கிவர இன்னும் நீண்ட காலம் உடல் நலத்தோடு வாழ வேண்டும் என்று மனதாற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டாக்டர் ராஜா சர் அவர்களைப்பற்றி இங்கே மற்றவர் களெல்லாம் விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அவரை 1936ம் ஆண்டிலிருந்து அறிவேன். அவர் அரசியல் துறையிலே எந்த அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், தமிழ் மொழிப் பிரச்சனையிலே மிகவும் உறுதியான கொள்கை கொண்டவர். 1938ம் ஆண்டில் சென்னை யிலே இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் தமிழ் நாட்டில் நடந்தபோது சென்னையில் பெத்துநாயக்கன் பேட்டையில் காசி விசுவநாதர் கோயிலி லிருந்து ஒரு ஊர்வலம் புறப்படுகிறது. ஐயன்டு கிரவுண்டில் முடிகிறது. அந்த ஊர்வலத்தில் ராஜா சர் அவர்கள் தமிழ்ச் கொடியைக் கையிலேந்தி நடந்துவந்தார்கள். பலர் அவரிடத்தில் சென்று “ராஜா நடக்கலாமா” என்றெல்லாம் கேட்டதற்கு, “ராஜா என்பதெல்லாம் வீட்டிலே இருக்கட்டும், இங்கே நான் தமிழ் மொழியைக் காக்கும் தொண்டர்களில் ஒருவன். அந்தக் கொடியை நான் ஏந்தி நடந்துதான் வருவேன்” என்று கடைசி வரை கொடியைக் கையிலே ஏந்தி வந்து மாநாட்டிலே அந்தக் கொடியைச் செலுத்தினார்கள். இந்த மன்றத்திலே காங்கிரஸ் ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது, சில எச்சரிக்கைகளைக் கூடச் செய்தார்கள், “மொழியிலே கை வைக்காதீர்கள்; வைத்தால் தீர்ந்து போவீர்கள்,” என்று மிகவும் விளக்கமாகவும் ஆவேசமாகவும் எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார். அப்படி மொழித் துறையில் அவருக்கு இருக்கும்படியான ஆழ்ந்த பற்றும், உறுதிப்பாடும், அவர் இங்கே சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இல்லாவிட்டாலும் கூட, வெளியிலிருந்துகொண்டு மொழிப்பிரச்சனையில் நமக்கெல்லாம் சிறந்த ஒரு உதவியை வழங்க உதவும். அப்படி உதவ வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு என். வி. நடராசன்]

[6th April 1970]

4-10
p.m.

மாண்புமிகு திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தேச பக்தியில் சிறந்து விளங்கிய திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்களின் அருமை மகனாவார். இங்கே அவர்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறும்போது, திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்களைப் போல் சரளமான தமிழ் பேச முடிய வில்லையே என்று எனக்குக் கொஞ்சம் வருத்தமேற்பட்டதுண்டு. திரு. சத்தியமூர்த்தி ஆங்கிலத்தில் மெத்தப் புலமை பெற்றவர் என்றாலும் கூட, பாமர மக்களும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், தாய்த் தமிழ் மொழியில் பேசினால்தான் தேச உணர்ச்சி எல்லோர் உள்ளத்திலும் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால், தமிழில் பேசிவந்தார்கள். தமிழில் பேசினால் மேடைப் பேச்சாளர்களுக்கு அவ்வளவு கௌரவமில்லை என்றிருந்த காலம் அது. அந்த நேரத்திலேயே அவர் தமிழில் பேசுவார். அவரது திரு மகளார் இங்கு ஆங்கிலத்தில் பேசினால் கூட, சில நுணுக்கமான கருத்துக்களை எடுத்துவைத்து மிகவும் திறம்பட பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்காலத்தில் பல்வேறு துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கி நாட்டுக்கு நீண்ட தொண்டு புரிய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி சரஸ்வதி பாண்டு ரங்கம் அவர்கள் நீண்ட காலமாக, தேசத் தொண்டில் ஈடுபட்டவர்கள். அடக்குமுறைக் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் ஆளானவர்கள் அவர்கள். இப்போதும் மாணவிகளுக்கான விடுதியொன்றை நடத்தி, கல்விச் செல்வத்தை வழங்கியும் ஏழைகளுக்கெல்லாம் பல்வேறு துறைகளில் உதவியும் வருகிறார்கள். அந்த அம்மையார் இந்த மன்றத்திலே கருத்துக்களை எடுத்துவைக்கும்போது, நிதானமாக ஆனால் தான் கொண்ட கருத்திலிருந்து சிறிதும் வழுவாமல் கடமையாற்றி வந்திருக்கிறார்கள்.

திருமதி அலமேலு அப்பாதுரை அவர்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப் போல், மொழிப் போராட்டத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட அம்மையார் ஆவார்கள். அவர் விலகி இருந்தாலும், அவருடைய தொண்டு தமிழ் நாட்டுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கெல்லாம் உண்டு.

நமது திரு. வி. கே. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் இங்கே அவ்வப்போது சில கருத்துக்களை எடுத்து வழங்குவார்கள். அப்படிச் சொல்லும் போது, வேகமிருக்காதே தவிர, அதில் சிறந்த உண்மைகள் இருக்கும், ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகவும் இருக்கும் என்ற முறையில் அவர் தமது கடமையை ஆற்றிவந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே இங்கே திரு. இராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாக விளங்கி வருகிறார். எதிரிக் கட்சித் தலைவராக ஆகாமல், எதிர்க் கட்சித் தலைவராகவே இருந்து தன் கருத்தை எடுத்துக் கூறி மற்ற நேரங்களில் எல்லோருடனும் சகஜமாகப் பழகும் பண்பு கொண்டவர்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அவரைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசக் கூடாது என்று சொல்லியிருப்பதால் இதோடு விட்டுவிடுகிறேன்.

நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சிதம்பர முதலியார் அவர்களைப் பார்த்தால், சிவனையே பார்ப்பதுபோல் இருக்கும். அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வந்து வீற்றிருப்பது ஒரு அவங்காரமாகவே இருக்கும் என்றாலும், அவர்கள் இந்த மன்றத்தினுடைய சிறந்த தன்மைகள் எவைகளோ, அவைகளுக்குச் சற்றும் பிசகாமல் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் நல்ல கம்பர் தொண்டர் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவரைப் பார்த்தாலே பாகவதர் போலிருக்கிறது. மிகவும் நல்லவர். இங்கே இந்த மன்றத்தில் இருந்து

[6th April 1970]

[திரு என். வி. நடராசன்]

பணியாற்ற முடியாவிட்டாலும், நாட்டில் அவர் எந்தக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறாரோ, அந்தக் கொள்கைகளுக்குத் தொண்டாற்றவும் சட்ட மன்றத்தில் இருப்பவர்களுக்கு உறுதுணையாகவும் அவர் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

திரு வசந்த பாய் அவர்களைப்பற்றித் தற்போது எதுவும் பேச வேண்டிய நிலையில் இல்லை என்று மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு ஜி. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சில நேரங்களில் தமது கருத்துக்களை, பயனுள்ள வகையிலே எடுத்துக் கூறி நல்ல பாராட்டுதல்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நமது சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் திரு சா. கணேசன் அவர்கள் இங்கே மீண்டும் இடம் பெற்றுள்ள எங்களையெல்லாம் வாழ்த்தினார்கள். அந்த வாழ்த்துதல்களுக்கு நாங்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பொதுவாக இந்த மன்றம் எவ்வளவு சிறந்த பயனுள்ள மன்றம் என்பதை மற்றவர்கள் உணராவிட்டாலும், தமிழகம் உணர்ந்திருக்கிறது. இந்த மன்றத்தினுடைய அருமை பெருமைகளையெல்லாம் நாமெல்லாம் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறோம். அரசியல் காரணத்திற்காக என்று கண்ணோட்டம் செலுத்தாமல், இந்த நாட்டில் அரசியல்வாதிகள் எடுத்துச்சொல்லும் கருத்துக்களுக்கு மேலும் பட்டைத் தீட்டுவதைப் போல் சிறந்த அறிவுரைகளை வழங்கும் மன்றம் இம் மாமன்றம் என்று தமிழ்நாடும், தமிழ்நாட்டு மக்களும் உணர்ந்து நடந்து வருவது போற்றுவதற்கு உரியதாகும். ஒரு காலத்தில் மற்ற மாநிலங்கள்கூட தங்கள் நிலைமைகளைத் திருத்தியமைத்துக்கொள்ள வேண்டி வரலாம். நம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இம் மேலவை மிகச் சிறந்த தொண்டு புரிந்து வருவதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள் என்றே கருதுகிறேன். இங்கே நான் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு பெரியாரும் தம் சொற்பொழிவில் இந்த அரசுக்கு நல்ல ஊக்கமளித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக டாக்டர் முதலியார் அவர்களும், ராஜா சர். அவர்களும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் மத்திய அரசு அதிகாரங்களையெல்லாம் குவித்து வைத்துக்கொண்டு மாநிலங்களை அடிமைகள்போல் நடத்தி வருவதாகிய கொள்கையை எதிர்த்து வழங்கிய கருத்துக்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் எல்லோருக்கும் என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த அளவில் அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் பிரிவு உபசாரம் ஏற்பாடு செய்த நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், அவரைச் சார்ந்த ஏனைய அமைச்சர்களுக்கும், அங்கத்தினர்களுக்கும், கடைசியாக என்னுடைய நன்றியறிதலையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1937ல் நான் முதன் முதலாக செங்கற்பட்டு ஜில்லா போர்டில் உறுப்பினராக வந்த உடனே, மகாத்மா காந்தியடிகள், பதவி பெரிதல்ல, தேசம் பெரிது என்று எல்லோரையும் பதவி விலகும்படி அறைகூவல் விட்டார்கள். அப்போது நான் மட்டுமல்லாமல் அந்த மன்றத்திலே இருந்த அநேக உறுப்பினர்களும் பதவியை இராஜினாமா செய்து தேசத்தொண்டில் எங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டோம். அந்தச் செங்கற்பட்டு ஜில்லா போர்டில் 1937ம் ஆண்டிலேயே ஆங்கிலத்தில் மட்டுமல்ல, தமிழிலும் அஜெண்டா வரவேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்றி வைத்தேன். 12 ஆண்டுகள் அந்தச் சபையில் நான் இருந்திருக்கிறேன். அப்படி முதன் முதலாக 1937ல் தமிழில் அஜெண்டாவைக் கொண்டு வந்து தமிழை அரியாசனத்தில் ஏற்றிவைத்திருக்கிறேன்.

அதேவிதமாக சென்னை நகராண்மைக் கழகத்திலும் நான் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறேன். சென்னை நகராட்சிக்கு நான் 3 முறை எதிர்ப்பிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வெற்றிபெற்றேன். 4ம் முறை எதிர்ப்

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டரங்கம்] [6th April 1970]

பின்றியே சென்னை மாநகராட்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். அந்த மன்றத்திலேகூட தமிழை ஏற்பாடு செய்து முதன் முதலாக அங்கேயும் தமிழை அரியாசனத்தில் ஏற்றிவைத்திருக்கிறேன். அடுத்து, விடுதலைக்குப் பிறகு தமிழகத்தின் எல்லையில் ஒரு 'இன்ச'கூட மற்றவர்களுக்குப் போகக்கூடாது என்று ஒரு பெரிய போராட்டம் துவங்கிய போது—அப்போது திருவாளர் ம. பொ. சி. அவர்கள் காங்கிரசில் இருந்தார். இப்போது வேறு கட்சியில் இருக்கிறார்—அவர் தலைமையில் “தமிழன்” என்று பெருமையோடு, தலைநிமிர்ந்து நில்லடா தரணியெங்கும் இணையில்லா உன் சரிதைக் கொண்டு சொல்லடா” என்று தமிழை அரியாசனத்தில் வைக்க திரு நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிக்கொடுத்த பாடலைப் பாடிக்கொண்டு காங்கிரஸ் தொண்டர்களோடு நானும் முழக்கமிட்டேன். தமிழ்மேல் எங்களுக்குப் பற்றில்லை என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. இப்போது மாற்றுக் கட்சியினர் ஆட்சியில் இருந்தாலும் பக்குவத்தான், காந்திய வழியில் தவறுகளை எடுத்துச்சொல்லுகிற சக்தி எங்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அதேபோல் அப்படித் தவறுகள் இருந்து எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற சக்தி ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் இருக்கவேண்டும். நாட்டுக்காக நன்மை செய்ய நாமெல்லாம் தமிழர்கள் என்ற நிலையில் கட்சியை மறந்து செயல்படவேண்டும். அதன் மூலம் தான் இந்த நாடு முன்னேறும். காந்திய வழியில்தான் இந்த நாடு முன்னேற முடியும். இதற்காக நாமெல்லாம் ஒன்றுபட்டுப் பாடுபட வேண்டும். அந்த வகையிலேதான் இந்த மன்றத்திலே கடந்த 12 ஆண்டுகள் என்னுடைய சேவையைச் செய்து வந்திருக்கிறேன். இந்த நேரத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் உழைக்கிற ஊழியர்களுக்கும், காவலர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள ஏனையோருக்கும் என்னுடைய கடைசி நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய உழைப்பும் அந்த அரசாங்கம் இயக்குகின்ற நிர்வாக இயந்திரமும் சரியில்லை என்றால், இங்கே இருப்பவர்களுக்கு எந்த மதிப்பும் இருக்காது. எனவே அந்த இயந்திரத்தைச் சரியாக இயக்குகிற அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் நன்கு செயல்பட்டு, மற்ற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் தமிழகம் ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக அமையும் வண்ணம் நல்ல சூழ்நிலையை வளர்க்கவேண்டும். அந்த மனோபாவத்துடன் உழைப்பாளர்களும் உழைக்கவேண்டும். அப்படி உழைப்பதில் நாங்களும் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் உங்களுக்கு உறுதுணையாக எப்போதும் எந்த இடத்திலும் இருப்போம். தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் நாட்டுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் சேவை செய்வதில் எப்போதும் பின்வாங்கமாட்டோம் என்று சொல்லி எல்லா அமைச்சர் களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு ஒரு வேண்டுகோளையும் விடுக்க விரும்புகிறேன். நாங்கள் எல்லாம் இந்த மன்றத்தை விட்டுப் போய் விட்டாலும்; மக்களின் சேவைக்காக உங்களை அணுகும்போது நல்ல முறையில் எங்களுக்குச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்பேரில் மிகவும் அன்புடன் கூறிய வார்த்தைகளை என்றும் மறக்கமுடியாது. ஒரு நிமிஷம் என்னைப்பற்றி அவர்கள் சொன்ன போதிலும், என் நெஞ்சின் ஆழத்தில் அது பதிந்துவிட்டது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் இதே சபையில் 1968 ஏப்ரல் மாதம் பதவி விலகிய 21 அங்கத்தினர்களையும் பாராட்டிய அன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பேச்சு குப்பிரென்று ஞாபகத்திற்கு வந்து சற்று நிலை குலையச் செய்துவிட்டது. இன்னும் அவர் பேசிய பேச்சை நினைத்துப் பார்த்தால் மெய்சிலிர்க்கிறது. மிகவும் அழுத்தமாகக் கூறினார்கள். அப்போது மீண்டும் தேர்தலில் நான் நிற்கவில்லை. பதவியை விட்டு வெளியேறும் நிலையில் 10 நிமிஷம் என்னைப்பற்றிப் பேசினார்கள். கிராம நிர்வாகத்தைப்பற்றியும் கிராம மக்களைப் பற்றியும் அக்கறைகொண்டு நான் செய்யும் வேலைகளைப்பற்றிப் பேசினார். அவர் பேசிய பேச்சை “டைப்” செய்து வைத்திருக்கிறேன். முன்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிய அந்தப் பேச்சு மனதிலிருந்து என்றும் அகலாது. இன்றைய

[6th April 1970]

[திரு கே. ராஜாராம்]

முதலமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு வார்த்தைகள் கூறினாலும், அதே அளவு பலன் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் அது இருந்தது. மீண்டும் இதே இடத்தில் உட்காருவீர்கள் என்ற பொருள் பொதிந்த கருத்தைச் சொல்லியதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்தச் சபை தேசத்திற்கே வழிகாட்டியாக இருக்கக் கூடியது. 1946ல் நான் சட்டசபை அங்கத்தினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட காலத்தில் இரண்டு சபைகளும் ஒரே நேரத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கும். டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் இங்கு பேசுகிறார் என்றால், அந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பலரும் இங்கே வந்து விடுவார்கள். அங்கே “கோரம்”கூட இல்லாமல் போகும். லாபியில் நின்றுகொள்வோம். 25 வருஷங்களுக்கு முன்னால் அவர்கள் பேசுகிறார் என்றால் “கணீர், கணீர்” என்ற தொனி ஒலிக்கும். அவர்களுடைய கருத்துக்கள் சபைக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்டவர் தொடர்ந்து இத்தனை ஆண்டுகள் இந்தச் சபையில் வழிகாட்டியாக இருந்தார்கள். இன்று நம்மை விட்டுப் பிரிகிறார்கள் என்று சொல்லும் போது, அது மனதிற்குக் கவலையைக் கொடுக்கிறது. அவர் வெளியே இருந்துகொண்டு உதவி செய்ய முடியும். நல்ல கருத்துக்களைப் பத்திரிகைகளில் “ஸ்டேட்மெண்ட்” மூலமாகவும் இதர துறைகளிலும் தமிழ்நாட்டுக்கு வழங்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சிறந்த பணியைக் கல்வித் துறைக்கு ஆற்றியதைப்போல, இந்தச் சபைக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்து பணியாற்றினார்கள்.

ராஜா சர் அவர்களைப் பற்றிப் பலர் பேசிவிட்டார்கள். பொதுவாக நான் இருக்கும் இந்தக் கட்சி அங்கத்தினர்கள் 12 பேர் பதவி விலகுகிறோம். 21 பேர்களில் சபாநாயகரைச் சேர்த்து 13 பேர்கள் விலகுகிறோம். ஒவ்வொருவரும் அவர்களால் இயன்ற அளவுக்கு இந்தச் சபைக்குத் தொண்டாற்றி வந்தார்கள். முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் அப்பட்டமாகப் பேசக்கூடியவர்கள். மனதில் பட்டதைக் கொஞ்சமும் மறைக்காமல் பேசுவார். இந்தி விஷயத்தில் அப்படிப் பேசியதைப் பார்க்கிறோம். கட்சிக் கொள்கை எப்படியிருந்தாலும், தன் மனதில் பட்டதைப் பேசுவார்கள். அதற்கென்று பாராட்டுதலையும் பெற்றவர்கள் அவர்கள். ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் பேசுவார்கள்.

திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களை வெகு நாட்களாக, குழந்தையாக இருக்கும்போதிலிருந்து எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்வதற்கு முன்னால் நானும் அவருடைய தந்தையார் அவர்களும் அமராவதியில் ஒரே சிறையில் இருந்தோம். அப்போது அவர்களுக்குத் துணையாக இருப்பதே பாக்கியமாக இருந்தது. அப்போது அவர் தன் ஒரே பெண்ணைப்பற்றியும் குடும்பத்தைப் பற்றியும் பேசுவார். ஒரே மகள். செல்லமாக வளர்த்த மகள். அவர்களுக்குக் கல்யாணம் பண்ணாமல் இருக்கிறேனே என்று வருத்தப் படுவார்கள். சிறையிலிருந்தே மாப்பிள்ளையை நிர்ணயித்தார்கள். அவர்கள் மறைந்த பிறகுதான் திருமணம் நடந்தது. அவர்கள் எழுந்து பேசும்போதெல்லாம், திரு சத்தியமூர்த்தி அவர்களின் நினைவுதான் அடிக்கடி வரும். அவர்கள் சமூகச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி இந்தச் சபையில் பேசிய அழுத்தமான கருத்துக்கள் உபயோகமாக இருக்கும். டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார், ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார், திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகிய இவர்களை முதலில் கூறுவதற்கு மற்றொரு காரணம் இந்தச் மூவரும் இந்தச் சபையில் சம்பளம் வாங்காதவர்கள். சம்பளம், படி எதுவும் வாங்குவதில்லை. அவ்வளவு சிறந்த முறையில் தொண்டாற்றியவர்கள். பிரதிபிரயோஜனம் எதிர் பாராமல் இந்தச் சபைக்குச் சேவை செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சேவையை நாம் என்றும் மறக்க முடியாது.

மற்ற அங்கத்தினர்களைப்பற்றி அனைவரும் பேசினார்கள். திரு ராம சாமி முதலியார் அவர்கள் நமக்கு அடிக்கடி பல விஷயங்களைப்பற்றிச்

[திரு கே. ராஜாராம்]

[Cth April 1970]

சொல்லக் கூடியவர்கள். நான் கூட அவர்களைத் தேர்தலில் நிற்கச் சொன்னேன். அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள்.

திரு கே. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் எனக்கு உறுதுணையாக இருந்து, பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தைப்பற்றி நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, மாநிலப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் நிர்வாகக் கமிட்டி அங்கத்தினராகப் பலகாலம் இருந்தார்கள். இந்தச் சபையில் பஞ்சாயத்துகளைப்பற்றி அடிக்கடி பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களும் விலகுகிறார்கள்.

திரு சிதம்பர முதலியார் அவர்கள் ஒரே தொகுதியில் எனது சகாவாக வந்து அங்கத்தினராக இருப்பவர். அவர்கள் இந்தச் சபை அங்கத்தினர் பதவியை விட்டுச் செல்வது எனக்கும் இந்தச் சபைக்கும் பெரிய இழப்பாகும்.

அடுத்து, நண்பர் திரு ஜி. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கல்விக்கு ஆற்றிவரும் தொண்டு அளவற்ற பாராட்டுதலைப் பெற்றிருப்பதாகும். டெல்லிக்குச் சென்றும், சென்னைக்கு வந்தும் பல்கலைக் கழக விஷயத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு நல்ல தொண்டினைச் செய்துவருகிறார்கள். இந்தச் சபையில் அவர்களுடைய தொண்டு இல்லாமல் போகிறது என்ற வருத்தம்தான் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டரங்கம் அவர்களுடைய தேச பக்தி பெண்ணுலகிற்கு ஒரு லட்சியமாக இருக்கக் கூடியது. முப்பது, நாற்பது ஆண்டுகளாக அவர்களை எனக்குத் தெரியும். சென்னையில் முதன் முதலில் தேசியப் போராட்டத்தில் திருமதி ருக்மணி லட்சுமிபதி, திருமதி சரஸ்வதி பாண்டரங்கம் இருவரும் ஒரே சமயத்தில் 1930ல் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அந்தக் காலத்திலேயே சிறைக்குச் சென்று தமிழ்நாட்டுப் பெண்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து தேச பக்தியை ஊட்டியவர்கள். நாம் அவர்களை என்றும் மறக்க முடியாது. தற்காலிகமாக இந்தச் சபையை விட்டு விலகுகிறார்கள். மீண்டும் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இன்னும் மற்ற அங்கத்தினர்களும் நல்லமுறையில் சேவை செய்தார்கள். அவர்கள் சார்பாக, அந்த 20 பேர்கள் சார்பாக, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் சபை உப தலைவர் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: சபை 4½ மணிக்குக் கலைந்து புகைப்படம் எடுத்த பிறகு கூடுவதாக ஏற்பாடு. இப்போதே மணியாகிவிட்டது. நான் ஏதாவது பேசாமல் முடியாது; அதனால் நான் சுருக்கமாகவே பேச முயலுகிறேன். அதிகமாகப் பேசினால் நானே மணி அடித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். எனக்கு ஒரு விஷயம் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. கிறிஸ்டியன் காலேஜில் மாணவர்கள் லேட்டாக வந்தால் இரண்டரை அபராதம் விதிப்பார்கள். அங்கே புரொபஸர் ஹாக் (Hogg) என்பவர் கண்டிப்பாவனர்; தான் லேட்டாக வந்தால் தனக்கே இரண்டரை அபராதம் போட்டுக்கொள்ளுவார். அதைப்போல் அதிகமாகப் பேசினால் நானே மணியை அடித்துக் கொள்ள வேண்டி வரும்.

இங்கே ஆங்கிலத்தில் பேசுவதா, தமிழில் பேசுவதா என்ற சர்ச்சை எனக்குள்ளே எழுந்தது. கடைசியாகப் பேசுகிற இந்த நேரத்தில் தமிழின் மீது எனக்குள்ள அன்பு, ஆசையைக் காட்டுவதற்காக தமிழிலேயே பேசுவது என்று முடிவு செய்தேன். இங்கே கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழில் பேசினார்கள்; அதைத் தழுவி நானும் தமிழில் பேசுவது தான் முறை என்று நினைத்தேன். இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்னவென்றால், ஐந்தாம் ஜார்ஜ் அல்லது எட்டாம்

[6th April 1970]

[மிஸ்டர் சேர்மன்]

எட்டவர்டு இளவரசராக இருக்கும்போது துருக்கிக்குப் போனார். அவருக்கு அங்கே கல்தான் ஒரு டி பார்ட்டி கொடுத்தார். டி சாப்பிடும் போது கல்தான் சாசரில் விட்டுச் சாப்பிட்டார். மேல் நாட்டு பழக் கத்தின் பிரகாரம் அது சரியில்லை, கப்பில் தான் டி சாப்பிட வேண்டும். சாசரில் சாப்பிடுவதைப் பார்த்த இவர் தானும் அதே முறையில் சாப்பிட்டால்தான் அவர்களுக்குக் கௌரவம் அளித்ததாகும் என்று சாசரில் விட்டுச் சாப்பிட்டார். அதைப் போல் நம் முதலமைச்சர் தமிழில் பேசினார்; நானும் அதைத் தழுவி தமிழில் பேச முன் வந்திருக்கிறேன்.

இந்த மன்றம் நல்ல முறையில் கடமை, கட்டுப்பாடு, கண்ணியம் ஆகியவற்றைக் காப்பாற்றி வருகிறது. பல வகையான பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்தவர்கள் இங்கே உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது கிராஜுவேட்சு, உபாத்தியாயர்கள் போன்றவர்களின் பிரதிநிதிகள். லோக்கல் அதாரிட்டீஸ் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆகியோர் இருக்கிறார்கள். இங்கே பேசப்படுகிற முக்கியமான பிரச்சனை உபாத்தியாயர்கள் பிரச்சனை தான். இங்கே அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறவர்கள் ரொம்ப சிலாக்கியமானவர்கள். ஆளும் கட்சியின் தலைவர்களாக என்னுடைய பழைய நண்பர் திருவாளர் பக்தவத்சலம் திரு வெங்கட்ராமன், திரு அண்ணாதுரை, திருவாளர் கருணாநிதி ஆகியோர் இருந்து நல்ல பணியாற்றியது எல்லோருக்கும் தெரியும்; அதைப்பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களில் டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது முழுவதையும் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். மிகுந்த கண்ணியத்தோடு அவர்கள் பேசுகிற தோரணையே தனி. பேசுகிற தோரணை இருக்கட்டும்; அவர்களின் டிரஸ் கூட மிக அழகாக இருக்கும்; தலைப் பாகையும் மற்றதும் ரொம்ப “டிக்னிபைட்”—ஆக இருக்கும். திருவாளர் பதஞ்சலி சாஸ்திரி, ஸுப்ரீம் கோர்ட்டு ரிடயர்டு சீஃப் ஜஸ்டிஸ், டாக்டர் ராஜமன்னார், ரிடயர்டு சீஃப் ஜஸ்டிஸ், திருவாளர் கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர், டாக்டர் வி. கே. ஜான் அப்படிப்பட்ட மிகுந்த அனுபவஸ்தர்கள், பல துறைகளிலே பண்பட்டவர்கள் எல்லாம் அங்கத்தினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது. நம்முடைய உறுப்பினர் டாக்டர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஸி. ஆர். ரெட்டியோ அல்லது வேறு யாரோ ஒருவருக்கு மேல் சபை என்றால் நடுக்கம் என்று. எனக்கும் அந்த நடுக்கம் உண்டு. நான் வருவாய்த் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது, நிறைய மசோதாக்கள் என் பேரிலேதான் இருக்கும். கீழ் சபையில் எப்படியோ சமாளித்து விடுவேன். இங்கே வந்தால் எனக்கு மிகவும் பயம். இங்கே இருந்த திரு பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள், டாக்டர் வி. கே. ஜான், டாக்டர் பி. வி. ராஜமன்னார் போன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சட்டம் படித்தவர்கள்; அவர்கள் சமாதாரம் தெரியுமே. எதையாவது எடுத்துக் கொண்டு “அமெண்ட்மெண்ட்” என்றெல்லாம் கொண்டு வந்து விடுவார்கள். நானும் ஒரு “லாயர்” என்பதால், அவர்கள் கேட்கும் போது, பதில் சொல்ல முடியாமல் விழித்தால் நன்றாக இருக்காது என்று முந்தின இரவெல்லாம் விழித்திருந்து எல்லாம் படித்துக் கொண்டு வந்து சமாளிப்பேன். நான் சமாளிப்பதற்கு ஒரு வழி—ஏதாவது சிரிப்பு உண்டாக்கிவிட்டால் விட்டு விடுவார்கள். இந்தச் சபையைப் பற்றி எனக்குப் பயம் இருந்தாலும், அந்த வழியிலே சமாளித்துக் கொண்டிருந்தேன். என் நண்பர் இன்னொன்று இங்கே சொன்னார். காலஞ்சென்ற பனகல் ராஜா பெரிய நிர்வாகி, ஸ்டேட்ஸ் மன் என்றெல்லாம் சொன்னார்; நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக சிறந்த நிர்வாகி என்று சர்தார் பட்டேலைச் சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன். இப்போது நம்முடைய மன்றத்திலே நடக்கும் கௌரவமான நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால், மற்ற மாநில சபைகள் நம்மைப் பார்த்துக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மிகவும் அமைதியாக மேம்பாடான முறையில் கண்ணியமாக நடக்கிறது. இதற்காக நாம் எல்லோரும் சந்தோஷப்படவேண்டும். இந்த நிலைக்கு முக்கியமான

[மிஸ்டர் சேர்மன்]

[6th April 1970]

காரணம் உறுப்பினர்கள் தான். ஒரு சில இளைஞர்கள் இந்த மன்றத்துக்கு வந்தபோது நான் கூட கொஞ்சம் பயந்தேன், வேகமாக இருக்கும், குடாக இருக்கும் என்று அப்படி குடு பிடிக்க இடம் கொடுக்கவில்லை அவர்கள். திருவாளர் அன்பழகன் போன்றவர்கள் தங்கள் அருகில் அமர்ந்திருக்கும் டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் போன்றவர்களைப் பார்த்து, நைஸாகப் பழகுவதற்குத் தெரிந்து கொண்டு விட்டார்கள். மற்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி எல்லாம், பேசுவதற்கு இன்னொரு வாய்ப்பு இருக்கிறது; அப்போது பேசுகிறேன் ஒருவன் தன் வாழ்நாளில் நேபிள்ஸ் நகரத்தைப் பார்த்துவிட வேண்டும் என்று பழமொழி ஒன்று உண்டு. நான் சொல்லுகிறேன்; பொதுப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஒருவர் கட்டாயம் மேலவையில் உறுப்பினராக இருந்தால்தான் அவர் பணி சிறந்த முடிவுக்கு வந்ததாக அர்த்தம். இத்தோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது புகைப்படத்துக்குப் போய்விட்டு 15 நிமிஷத்தில் திரும்பி வருவோம். அப்படியே போய்விடக் கூடாது. அதற்குப்பால் டெபிடி சேர்மன் அவர்கள் அன்புகூர்ந்து டி பார்ட்டி. எல்லாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது போய் மறுபடியும் திரும்பி வருவோமாக.

4-30 There is a photograph being arranged outside the Chamber. I hope p.m. hon. Members will just spare a few minutes for it.

The House then rose and reassembled after a photograph.

IV. RESOLUTION OF THANKS TO THE HON. CHAIRMAN

4-55 மாண்புமிகு திரு மு கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் கீழ்க்காணும் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன்: p.m. “மாண்புமிகு மன்றத் தலைவர் திரு எம். ஏ. மாணிக்கவேலு அவர்கள் மன்றத் தலைவராக ஆறு ஆண்டுகள் மிகுந்த சீரிய முறையில் பணியாற்றியமைக்காக அவருக்கு இம்மன்றம் தனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அவர் தமது உயர்ந்த பதவியில், கடமையை நிறைவேற்றுகையில் காட்டிய ஆர்வத்தையும், நடுநிலைப் பண்பையும், இம்மன்றத்தின் சிறப்பு உரிமைகளையும், கண்ணியத்தையும் பேணுவதற்காக அவர் காட்டிய திறமையையும் திடமான உறுதியையும் இம்மன்றம் பாராட்டுகிறது. மன்ற உறுப்பினர்கள்பால் அவர் கொண்டிருந்த அன்பு, மதிப்பு, ஈடுபாடு இவைகளின் காரணமாக இம்மன்றத்திலுள்ள அனைவரின் மதிப்பையும் அவர் பெற்றுள்ளார். இச்சீரிய பண்புகளுக்காகவும் அவரது நற்பணிக்காகவும் இம்மன்றம் தனது உளங்கனிந்த வாழ்த்துக் களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

ஆறு ஆண்டுகள் இந்த மாமன்றத்தின் தலைவராகத் தாங்கள் பொறுப்பேற்று மரபு வழி கெடாமல் கண்ணியம் நிறைந்த வகையில் மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளைத் தாங்கள் நடத்திச் சென்றிருக்கிறீர்கள். தங்களுடைய இனிய உள்ளமும், எளிமையான பழக்கவழக்கங்களும் எங்கையெல்லாம் எந்த அளவுக்குக் கவர்ந்திருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில், நாங்கள் எங்களையும் அறியாமல் உணர்ச்சி வசப்படுகிறோம். தங்களுடைய அயராத உழைப்பிலும், ஆர்வம் மிகுந்த அரசியல் தொடர்பிலும், இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே வெகு வராக அறிமுகமாகியிருக்கிறீர்கள். தமிழ் நாட்டிலே அரசியல் புயல் தோன்றிய நேரத்திலெல்லாம், தாங்கள் எவ்வளவு நிதானத்தோடும் தன்னடக்கத்தோடும் தங்களுடைய அரசியல் பயணத்தை நடத்திக் காட்டியிருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் அறிவோம்; இந்த நாடும் நன்கு அறியும்.

[6th April 1970]

[திரு மு. கருணாநிதி]

இந்த மன்றத்தினுடைய தலைவராகத் தாங்கள் பொறுப்பேற்று மிகுந்த கண்ணியத்தோடு இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளை நடத்திக் காட்டுகின்ற அளவுக்கு, தாங்கள் மெத்த அனுபவத்தைத் தங்களுடைய பல்லாண்டு கால பொதுவாழ்க்கையின் மூலமாகப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். பொது வாழ்க்கையிலே ஆரம்பத்திலே அடியெடுத்து வைக்கின்ற நேரத்தில், கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த அந்தக் கடுமையான வழியில், ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்தத் தக்க எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுவது உண்டு. அப்படிப்பட்ட பாதையிலே ஏற்படுகின்ற விழுப்புண்கள், உடலிலே ஏற்படுகின்ற காயங்கள், உள்ளத்திலே ஏற்படுகின்ற கிரல்கள், இவைகளெல்லாம் மெல்ல மெல்ல ஒருவனைப் பொது வாழ்வுக்கு ஏற்றவனாகத் தயாரிக்கின்ற நல்ல கருவிகளாக அமைகின்றன. புடம் போட்டு எடுக்கப்பட்ட தங்கம் என்று ஏன் சொல்கின்றார்கள் என்றால், தங்கத்தைச் சுடு நெருப்பிலே புடம்போட புடம்போடத் தான் அது புடம்போட்ட தங்கம் என்ற பெருமையைப் பெறுகின்றது. அதுபோல பொது வாழ்க்கையிலே அடிபட்டு அடிபட்டு, இன்னல்களை ஏற்று ஏற்று, ஒருவன் தன்னை எல்லாவற்றிலும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டு தன்னை உயர்த்திக்கொள்வதோடு மாத்திரமில்லாமல், நாட்டையும், தன்னுடைய சமுதாயத்தையும், தான் பிறந்த மண்ணையும், தான் பேசிய மொழியையும், தன் உதிரத்தோடு கலந்துவிட்ட நற்பண்பு என்கின்ற அந்தத் தொண்டுள்ளத்தையும், வளர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றான். எத்தனையோ மனிதர்கள் உலகத்திலே பிறக்கின்றார்கள், மடிந்துவிடுகிறார்கள். எல்லா மனிதர்களையும் உலகத்திலேயிருப்பவர்கள் நினைவிலே வைத்துக்கொள்வதில்லை. ஒரு சிலர் தான் மனிதனுடைய எண்ணத்திலே தங்களுடைய நினைவுகளைப் பசுமையாக வைத்துவிட்டுச் சென்று விடுகின்றார்கள். தங்களுடைய உருவத்தைச் செதுக்கி வைக்கின்றார்கள். தங்களுடைய உழைப்பால், நல்லியல்பால், நற்பண்புகளால், தொண்டுள்ளத்தால், பலரது நெஞ்சங்களிலே நீங்காத இடத்தைப் பெறுகின்ற பெரியவர்கள் உலகத்திலே ஒரு சிலர் தான். ஆகவே தான், அவர்கள் பாராட்டுக்கும், புகழுக்கும் உரியவர்களாகிறார்கள். அவ்வழி வந்த தமிழகத்தில் அரசியலிலும், இன்றையதினம் இம்மன்றத்தை நடாத்திச் செல்கின்ற திறமையிலும் தாங்கள் மற்றவர்களுடைய வழியைப் பின்பற்றினாலும், இனி வருகின்றவர்கள் தங்கள் வழியைப் பின்பற்றுகின்ற அளவிற்குத் தாங்கள் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை இந்த 6 ஆண்டுக் காலத்தில் அவையிலே உருவாக்கியிருக்கின்றீர்கள். “மாணிக்கவேலர் வழி” என்று இந்த மரபு வழிக்குப் பெயரிடலாம் என்கிற அளவிற்குத் தாங்கள் ஒரு புதிய பாதையை இம்மாமன்றத்திலே உருவாக்கியிருக்கின்றீர்கள்.

தாங்கள் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் உங்களுக்கு எதிரிலே அமர்ந்து சட்ட மன்றத்திலே பணியாற்றிய பெருமை எனக்கும் இருந்தது. இந்த மாமன்றத்திலே அமைச்சர்களாக வீற்றிருக்கின்ற வேறு சிலருக்கும் அந்தப் பெருமை இருந்தது. அப்போதெல்லாம் தாங்கள் கேள்விகளை, அதுவும் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து வருகிற கேள்விகளைக் களைகளைத் தங்களுடைய திறமையான நியாயத்தின் மூலம் எப்படி சமாளித்தீர்கள் என்பதை நான் எண்ணி எண்ணி மகிழ்வது மாத்திரமல்ல, இன்றைக்கும் நண்பர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றேன். சற்று முன்பு தாங்கள், “நான் சில சிக்கலான நேரங்களில் மற்றவர்களைச் சிரிக்க வைத்துச் சமாளித்துக் கொள்வேன்,” என்று குறிப்பிட்டீர்கள். நான் இது வரையிலே அது தங்களுடைய சபாவம் என்று தான் எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். இப்போது தான் தாங்கள் அதை ஒரு தந்திரமாகவே கருதுகின்றீர்கள் என்ற உண்மையைப் புரிந்துகொண்டேன். எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. அம்மையார் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் சட்ட மன்றத்திலே எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களில் ஒருவராக இருந்த நேரத்தில், தாங்கள் சகாதார அமைச்சராக இருந்தீர்கள். அப்போது அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள். “தென் சென்னையிலே இருக்கின்ற அளவிற்கு என்னுடைய தொகுதியான வட சென்னையிலே தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்?”

[திரு மு. கருணாநிதி]

[6th April 1970]

அங்கே தண்ணீரே லிபெயாது," என்று அங்கலாய்த்து ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அதற்குத் தாங்கள் சொன்ன வேடிக்கையான பதில் இன்றைக்கும் என்னுடைய நினைவிலே இருக்கின்றது. "அது எப்போதும் அப்படித் தான், தண்ணீர் வடக்கேயிருந்து தெற்கே தான் ஓடும்," என்று சொன்னார்கள். தண்ணீர் வடக்கேயிருந்து தெற்கேதான் ஓடுகிறதா என்பது ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம். ஆனால் சட்டென்று வாயை அடைக்க வடக்கேயிருந்து தெற்கே தான் தண்ணீர் ஓடும் என்று கூறி முடித்துவிட்டார்கள். உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்த நேரத்தில், நான் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டேன். "இதை ஏற்கெனவே அறிவித்த காரணத்தால், அனைவரும் நிலத்தைப் பிரித்துக் கொண்டு விட்டார்களே, இனி பிரிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது?" என்றேன். பிரிப்பது தான் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் நோக்கம், ஆகவே எல்லோரும் பிரித்து விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆக இவைகளை யெல்லாம் உங்களுடைய சுபாவம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் உங்களுடைய தந்திரம் இவை என்பதை இப்பொழுது தான் புரிந்துகொண்டேன். தாங்கள் இந்த அவையில் சில சமயங்களில் கொஞ்சம் குடு பிறக்கிற நேரத்தில், அந்தச் சூட்டிலும் சுவை காண்கின்ற வகையிலே, அந்தச் சூடுகளைத் தணித்துச் சுவையை ஏற்றியிருக்கின்றீர்கள். காரசாரமான விவாதங்கள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில், தாங்கள் கனிவான குறுக்கீடுகள் மூலம் அந்தக் காரத்தைக் குறைத்திருக்கின்றீர்கள். கடுமையான விவாதங்கள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில், தங்கள் குறுக்கீடுகளின் மூலம் இந்த மாமன்றத்தின் கண்ணியத்தை நீங்கள் நிலைநாட்டியிருக்கின்றீர்கள். ஆகவே, பெருமை யாகத் தாங்கள் இந்த மாமன்றத்திலே 6 ஆண்டுக் காலம் இருந்து பணியாற்றியிருக்கின்றீர்கள். தங்களுடைய தலைமையின் கீழ் நாங்களும் இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலம் பணியாற்றியிருக்கின்றோம்.

எங்கனையெல்லாம் ஆளாக்கிவிட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தங்கள் தலைமையிலே இந்த இடத்திலேயிருந்து முதலமைச்சராகப் பணியாற்றினார்கள். அதற்குப் பிறகு முதலமைச்சர் பொறுப்பையேற்றுக் கொண்ட நான் தங்கள் தலைமையிலே என்னுடைய அமைச்சரவை கெழுதகை நண்பர்களோடிருந்து பணியாற்றுகின்ற ஒரு வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். எத்தனையோ யோசனைகளையெல்லாம் தாங்கள் இந்த மாமன்றத்திலே அல்ல, தனிப்பட்ட முறையிலே எங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். அப்படிப்பட்ட யோசனைகளை, நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல், இந்த மன்றத்திலேயிருந்து தாங்கள் விடை பெற்றுச் சென்று விட்டாலும், எங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்களுடைய உள்ளத்திலே அடிக்கடி குடிகொண்டிருப்பது மெரினா கடற்கரையின் தூய்மை, எழில் என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். நீங்கள் சந்திக்கின்ற நேரத்திலே யெல்லாம் மெரினா பற்றியே பேசினீர்கள். அங்கே உலகியக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், அதிலே உங்களுக்கு அதிக அக்கரை உண்டு, எனக்கிருக்கிற ஆசையெல்லாம் நீங்கள் இந்த மெரினாவை மட்டும் வைத்துக்கொண்டிருக்காமல், வேறு மாநிலங்களுக்கெல்லாம் செல்ல வேண்டும்; நல்ல உயர் பதவிகளையெல்லாம் அடைய வேண்டும் என்பது தான். அவ்வளவு தான் என்னால் சூசகமாகச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு பொன்மயமான எதிர்காலம் உங்களுக்கு வரும் என்று நிறைந்த நம்பிக்கை எனக்கிருக்கின்றது. அந்த வகையிலே தாங்கள் சிறப்புற இந்த மன்றத்திற்கு ஆற்றிவந்த பணியைப் பரவலான முறையில் இந்திய பூ பாகத்திற்கு நீங்கள் ஆற்றிடத்தக்க வாய்ப்பு களெல்லாம் உங்களுக்குக் குவிய வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் சார்பாக, எல்லா நல்ல உள்ளங்களின் சார்பாக, விரும்பிக்கொள்கிறேன். நான் உங்களை விட வயதிலே சிறியவன், உங்களைப் பாராட்டுவதற்கும் எனக்கு வயது போதாது, வாழ்த்துவதற்கும் எனக்கு வயது போதாது என்றாலும் கூட, 'காந்தி அடிகள் வாழ்க!' என்று அவர்களை விட இளைவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்களென்றால் அன்பின் காரணமாக, 'அண்ணா வாழ்க' என்று அவர்களை விட இளைவர்களெல்லாம் சொன்னார்களென்றால் அன்பின் காரணமாக. அதைப்போல் அந்த

[6th April 1970]

[திரு மு. கருணாநிதி]

அன்பின் அடிப்படையில் 'தாங்கள் வாழ்க, தங்களுடைய முயற்சி களெல்லாம் வெல்க' என்று கூறி, தமிழகத்தினுடைய இலச்சினைப் பொறிக்கப்பட்டதும், திருவள்ளுவருடைய உருவம் பொறிக்கப் பட்டதும், தமிழ் நாட்டின் கலை அம்சங்கள் நிறைந்ததும்,

"அறியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்"

என்கின்ற குறள் பொறிக்கப்பட்டதுமான இந்த வெள்ளிப் பேழையைத் தங்களுக்கு இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக அளிப்பதற்கு முன்பு இங்கு பலரும் பேச இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அத்தனை பேருடைய வாழ்த்தோடும் பாராட்டுதலோடும் என்னுடைய வாழ்த்தினையும் இணைத்துக் கொள்வதிலே நான் மிகுந்த பெருமையடைந்து இந்த அளவோடு அமைகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, மிகத் திறமையாகவும் அன்பொழுகவும் முதலமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்துப் பேசிய பேச்சு மனதைக் கவர்ந்தது. அதை முழு மனதோடு ஆமோதிக்கின்றேன். தாங்கள் இந்தச் சபையில் 6 ஆண்டுக் காலம் தலைவராக இருந்து தலைவர் பதவியைத் திறம்பட நிர்வகித்து வந்தது உண்மையில் எனக்குப் பெருமிதத்தைத் தருகிறது. எந்தக் கட்சியை நான் சார்ந்தவனாக இருக்கின்றேனோ, தாங்கள் எந்தக் கட்சியின் சார்பாக முதலில் இந்தச் சபைக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டீர்களோ அந்தக் கட்சியும் இதனால் பெருமிதம் அடைகின்றது. பொதுவாக, ஒருவர் ஒரு கட்சியின் சார்பாகத் தலைமைப் பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதிலிருந்து கட்சிப் பற்றற்றவராக எல்லா கட்சிகளையும் சமநிலையோடு, சம நோக்கோடு நடத்தி நல்ல பெயர் வாங்குவதென்பது மிகவும் கஷ்டமான ஒரு காரியம். அதைத் தான் முக்கியமாக எல்லோரும் விரும்புவது. இது ஒரு பரீட்சையாகும். இந்தப் பரீட்சையில் தாங்கள் தேர்வு பெற்றதை இன்று முதலமைச்சர் அவர்களின் வாக்கின் மூலம் அறிகிறேன். இதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் நல்ல பெயர் எடுத்து, இந்த மன்றத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லோரிடத்திலும் நல்ல பெயர் எடுத்திருக்கிறார் என்பது மிகவும் மன நிறைவைக் கொடுக்கிறது. தாங்கள் வருவாய்த் துறை அமைச்சராகவும் மருத்துவத் துறை அமைச்சராகவும் இருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு நல்ல தொண்டாற்றினீர்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கேள்விகளுக்குத் தாங்கள் திறமையுடன், சிரமப்படாமல், கஷ்டப்படாமல், எளிதான முறையில் அனைவரும் சந்தோஷப்படும்படியான முறையில் பதில் அளித்து வந்தீர்கள். தங்களுக்கு முன் பல தலைவர்கள் இந்தச் சபையை நடத்தி மிகவும் நல்ல பெயர் எடுத்திருக்கிறார்கள். தாங்களும், தங்களுடைய தலைமைப் பதவிக் காலமும் அதில் எதற்கும் பின் வாங்கியது அல்ல. முதலமைச்சர் அவர்கள், தாங்கள் இந்த 6 ஆண்டு நிர்வகித்த முறை இனிமேல் வரப் போகின்ற தலைவருக்கு ஒரு வழி காட்டியாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். அந்த அர்த்தம்படச் சொன்னார்கள். உண்மையில் அதைக் காட்டிலும் பெருமையாகச் சொல்லவேண்டிய பேச்சு எதுவும் இல்லை. அம்மாதிரிச் சிறந்த முறையில் நடத்தினீர்கள். உங்களுடைய காரியாலயம் அனுசரணையாகக் கூட இருந்து வேலை செய்தது. தங்களுக்கு ஏற்பட்ட நல்ல பெயரில் காரியாலயத்திற்கும் ஒரு பங்கு உண்டு. செக்ரடரி அவர்களும் மற்றவர்களும் உங்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் செய்து, சபை நன்றாக நடைபெறுவதற்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தார்கள். இந்தச் சபை இவ்வளவு நல்ல பெயர் எடுத்திருப்பதற்கும், எல்லோரும் பாராட்டுவதற்கும், மற்ற மாநிலங்களில் மேல்சபையை எடுத்து விட வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சியினரே, அமைச்சர்களே பிரேரேபணை செய்யும்போது, இந்த மாநிலத்தில் மேல் சபையின் அவசியத்தை உணர்ந்து பல மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டிக் கொண்டிருப்பதற்கும், காரணம், தங்கள் நிர்வாகத் திறமை. அதே மாதிரி முதலமைச்சர்

5-10
p m.

[திரு கே. ராஜாராம்]

[6th April 1970]

அவர்களும், மாற்றுக் கட்சியினரையும், எதிர்க் கட்சியினரையும் நடத்தும் பாண்மை, எதிர்க் கட்சிக்குக் கொடுக்கும் மரியாதை, எதிர்க் கட்சியினர் எப்படிப்பட்ட மனம் நோக்க கேள்வி கேட்டாலும், புன்சிரிப்புடன் அவர் சொல்லும் பதில் இவைகளெல்லாம் தான் இந்தச் சபை இவ்வளவு நன்றாக நடந்துகொள்வதற்குக் காரணம். இதை நான் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. தங்களைப் பாராட்டும் பேச்சாக இருக்கலாம். இதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மேலும் தொடர்ந்து இது மாதிரி நடைபெறும். யார் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும், மந்திரி சபையில் அங்கம் வகிப்பவர்கள், எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்படிக்கேள்வி கேட்டாலும், நல்ல முறையில் பதில் சொல்வதற்கும், சுமுகமான பதில் சொல்வதற்கும் தாங்கள் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறீர்கள். எல்லா வகைக்கும் தங்களுடைய தலைமைப் பதவி வழி காட்டியாக இருந்தது. தாங்கள் நீடுழி வாழ வேண்டும். தங்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கை இதோடு முற்றுப் பெறவில்லை. இன்னும் முதலமைச்சர் சொன்னது போல, பல மாநிலங்களுக்கும் சென்று தமிழ்க் கொடியை எங்கும் நிலைநாட்ட, தமிழ்நாட்டின் செல்வாக்கையும் பெருமையையும் நிலைநாட்டப் பாடுபட வேண்டும்; அரசியலில் தலைவராக விளங்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு நான் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பிரேரேபணையை வழி மொழிகிறேன். வணக்கம்.

*Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, as one who has followed your activities for many decades, it is really a matter of regret to me that you will be retiring from the office of Chairman of this Council. I have known you as Minister in charge of Health, as Minister in charge of Revenue, and in various other capacities. You have always had an imperturbable temperament which kept you cool on all occasions whatever might have been the provocation. That you have guided yourself as Chairman of the Council, when another Party came into power, without showing in the least any inclination towards some people who might have found it difficult to distinguish between one Government and another, and that you have scrupulously stood as Chairman impartial to all other conditions and considerations, is a great tribute indeed that should be paid to you. I have travelled far and wide in this country even in recent years and I know that the Tamil Nadu Government have always been held in high esteem for three characteristics. Whichever party was in power, there was no scramble for office. A limited number of Ministers guiding the destinies of this great land of ours with limited resources is indeed a miracle. The second and more important thing, as I have already said, is that the Council has conducted itself in such a manner that visitors who come here have had the greatest admiration for it. Not a little of that is undoubtedly due to your persuasive qualities and your detachment from all other considerations in the guidance of the deliberations of this House. You turned away wrath with a broad smile or with a very pungent remark which made the whole House roar into laughter. It is a great thing for a Chairman to have that fascinating temperament which cools the ardour of enthusiastic Members who may not know exactly what to say and when to say. I am sure that in retiring from this House you will not lose touch with the deliberations of these two Houses, that you will still be an elder statesman to give guidance to all those who may need it, and

[6th April 1970] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

that your advice will always be looked forward to. You have been a pillar of strength to us in the Legislative Council and I, in particular, owe a great deal to you for the indulgence that you have shown. I must say that the Secretaries to the Council have been persons who have rendered notable services to the Members. I know, as Leader of the Opposition, what guidance I got from the Secretaries, both past and present. I may say that so long as a spirit of harmony prevails and so long as the Chairman feels that he is an elder among the Councillors to give advice to all of us, this Council will grow from strength to strength.

I thank you, once again, for the great services that you have rendered to the country in various capacities, and more so for the great part that you have played for the past six years as Chairman of this Council.

திரு சா. கணேசன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் உண்மையிலே எங்கள் உள்ளம் கவல்கிறது. நீங்கள் இந்த மாமன்றத்திலே தலைவராக இருந்து ஆற்றிய பணியின் சிறப்பைப்பற்றி மட்டுமல்ல, நீங்கள் கையாண்ட முறை, அதாவது மரபை, நாங்கள் என்றும் மறக்க முடியாது. உங்களுடைய சினமற்ற தோற்றம், வன்மையற்ற சொல், சுரவற்ற உள்ளம் இவை எங்களை மிகவும் கவர்ந்தவை. நீங்கள் எந்தக் கட்சியினாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டீர்கள் என்பதையெல்லாம் நீங்களே மறந்துவிட்டீர்கள் என்பதை நான் ஒவ்வொரு செயலின் மூலமாகவும் அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். இந்தக் குறைந்த காலத்திலே, உண்மையாகவே ஒரு சட்ட சபையின், சட்ட மன்றத்தின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற பின்பு, எவ்விதக் கட்சிக் கோட்பாடுகளையும் மனதில் கொள்ளாமல், நிகழ்கிற நிகழ்ச்சிகளின் தன்மையை மனதில் கொண்டு மாறுபட்ட நிலையைக் காட்டாமல் சபையின் கண்ணியமும், சபையின் பொலிவும் காப்பாற்றப்படுவதற்காக முழுக்க முழுக்கச் செயல்பட வேண்டுமென்பதை உங்கள் வாழ்வு, பணி சிரிய முறையில் எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்தன. ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். ஒரு பெரும் பிரதமர், இங்கிலாந்திலே வில்லியம் பிட் என்பவர்; அவருடைய அறைக்குள்ளே முட்டாளாக நுழைந்தவன் சிறந்த அறிவாளியாக வெளிப்படுவான் என்று. அங்ஙனமே தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், உங்களைப் பொறுத்த வரையில், சொல்லலாம். யார் ஆட்சி பீடத்திலிருந்தாலும் சரி, யார் என்றால் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தமிழ் நாட்டின் நாகரீகம், பண்பு ஆகியவை, குறிப்பாக வள்ளுவன் போன்ற அறிவோர்களின் சொற்படி, காக்கப்பட வேண்டும். உள்ளே வந்த பிறகு, வருமுன்னே என்ன குரோதங்கள், மாச்சரியங்கள், மன வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் சரி, எல்லாவற்றையும் மறந்து அன்னியோன்னியமாக நாம் பழக வேண்டும். பழகாமல் வேறு வழியில் செல்ல முடியாது என்பதை ஒவ்வொரு தேர்தல் முடிவிலும் கண்டு வந்திருக்கிறோம். ஒருவரையொருவர் முட்டி மோதி, முடிவேறட்ட பிறகு, அந்தத் தேர்தல் காய்ச்சலெல்லாம் மாறி குளிர்ந்த உள்ளத்தோடு ஒருவரோடொருவர் பழகுகிற ஒரு பக்குவ நிலை இருக்கிறதே, அது தென்னகத்து மண்ணிற்கு, சிறப்பாகத் தமிழ் மண்ணிற்கு, உரியது என்று நான் சொன்னால், பிற மாநிலங்களையும், மற்றவர்களையும் குறைத்துப் பேசியிட்டேன் என்று யாரும் கொள்ளக் கூடாது. இந்த நிலையிலேதான் இந்த அவையில் இது வரையிலும் எல்லா வகையிலும் செம்மையாக, சிறப்பாக, பொலிவாகப் பொன் கொழித்தது என்பதை நம்புவதோடு இனியும் இந்த நிலையே நீடிக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நீங்கள் எங்களிடமிருந்து பிரியாவிடை பெறுகிறபோது எங்கையெல்லாம்விட உங்கள் உள்ளத்திலே இனி இங்கே எப்படிக்காரியங்கள் நிகழுமோ, இது வரையிலும் நடந்து வந்த தெறி பிறமுமோ,

[திரு சா. கணேசன்]

[6 h April 1970]

5-20
p.m.

மரபு தளருமோ என்றெல்லாம் ஐயுறவேண்டாம். உங்களின் வாரிசாக வருகிறவர்கள் உங்களுடைய பணியையே, மரபையே பின்பற்றி இந்த மன்றமும், இந்த மாநிலமும் பெருமை கொள்ளத் தக்க நிலையிலே சிறந்து விளங்குவர் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்ஙனம் தான் பிரிட்டிஷ் கான்ஸ்டிடியூஷனைப்பற்றி ஒரு பழமொழியும் சொல்வார்கள். ஒரு மடையன் பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டாலும், மடமையான காரியத்தை அவனால் செய்ய முடியாது என்பது அந்த நாட்டு வரலாற்றிலே பதியப்பட்டு விட்ட ஒன்று. அங்ஙனமே தான் இங்கே முன்னே பின்னே என்ன கொள்கை உடையவராக இருந்தாலும் சரி, நாம் எப்பதவிக்கையும் பெற்றுவிடுவோமானாலும், அதற்கு முன்னேயிருந்த கட்சி வேறுபாடுகள், அல்லது மனக் குரோதங்கள், இவைகளையெல்லாம் மறந்துவிட வேண்டும். விக்கிர மாதிர்தன் சிம்மாசனத்தில் ஏறிய பிறகு, புது உணர்ச்சி அவனுக்கு வந்து விட்டது என்று கதைகளிலே படிக்கிறோமே, அப்படிப்பட்ட நிலையிலே இந்தப் பதவிக்கு வருபவர் நடந்து கொள்வார், இந்த மாநிலம் செம்மையாகத் திகழும் என்று எங்களிடத்திலிருந்து விடை பெறுகிற உங்களுக்கு ஆறுதல் சொல்கிறோம். எங்ஙனம் ஆட்சிக்கு உறு துணையாக இருந்து நீங்கள் எத்தகைய பரிவை, அன்பைக் காட்டிச் செயல்பட்டீர்களோ, அங்ஙனமே எதிர்கால உறுப்பினர்களும் முழுக்க முழுக்க நல்ல உதவி புரிந்து ஆட்சி செழிக்கவும், ஆட்சியின் பலன் மக்களிடையிலே கொழிக்கவும் முழுக்க முழுக்க நாங்கள் முயல்வோம், ஆண்டவன் நிச்சயம் எங்களுக்கும் அருள் புரிவான், உங்களுடைய வாழ்க்கை எல்லா வழியிலும் சிறந்து விளங்குமென்று கூறிக் கொள்கிறேன். முதல்வர் சூசகமாகச் சொன்னதுபோல—இன்னும் தெளிவாக விளக்கவேண்டுமானால் நான் சொல்கிறேன்—இந்த மாநிலத்தை மட்டுமின்றி பிற மாநிலங்களையும்—இந்த ஒரு சட்ட சபையை ஆண்டதோடு மட்டுமல்ல, பிற மாநிலங்களையும்—ஆளும் படியான நிலையை நீங்கள் பெற, ஆண்டவன் அருள் புரிய வேண்டும் என்று வாழ்த்தியமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, தங்களுக்கு வாழ்த்துச் சொல்லும் வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நான் இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழக அரசியல் வரலாற்றில், எனக்குத் தெரிந்த மட்டில், சுமார் 40, 45 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து தாங்கள் பணியாற்றி வருகிறீர்கள். புராண காவியத்தில் வருகிற ஜாம்பவான் மாதிரி அரசியலில் நீண்டகாலமாகத் தொடர்ந்து தொடர்புகொண்டிருப்பவர்களில் முதன்மையானவர் தாங்கள்தான். ராஜா சர் அவர்களைவிட நீண்டநாட்களாகத் தாங்கள் அரசியல் தொடர்பு கொண்டவர்கள். நான் 1927ல் சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோதே, தாங்கள் அப்போதைய அமைச்சராக இருந்த திரு முத்தையா முதலியார் அவர்களுக்குப் பார்லிமெண்டரி செகரட்டரியாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் தாங்கள் நல்ல 'சைனா சில்க்' போடுவது வழக்கம். அப்போதிலிருந்து தொடர்ச்சியாக நீங்கள் அரசியலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பல மாறுதல்களுக்கு இடையேயும் அரசியலில் ஒருவர் தொடர்ந்து இருக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது என்றால், அது அந்த மனிதரிடம் உள்ள ஒரு விசேஷமான சக்தியின் காரணமாகத்தான் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். அந்த முறையில் தங்களிடத்திலே இயற்கையிலேயே ஒரு விசேஷமான சக்தி ஒன்று இருக்கிறது. அந்தச் சக்தி எதனால் ஏற்பட்டது என்பதைப்பற்றி எல்லோரும் ஆராய்ந்து அதைத் தம் தம் வாழ்க்கையிலும் பின்பற்றுவதற்குத் தாங்கள் ஒரு சிறந்த வழி காட்டியாக இருக்கிறீர்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் கீழ்ச் சட்டசபையில் உறுப்பினனாக இருந்த போது, தாங்கள் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறீர்கள். அமைச்சராக இருந்த அந்த நேரத்திலே "கையை மேலே உயர்த்தி ஊம்.....ஊம்....." என்று சில கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்துச் சமாளிப்பது தங்களின் சாமர்த்தியத்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

தைக் காட்டும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களையும் மற்றவர்களையும் புண்படுத்தாத வகையில் அமைச்சராகப் பணியாற்றி வந்திருக்கிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு இங்கே இந்தச் சபையில் எங்களுக்கெல்லாம் தலைவராக வந்தீர்கள். இங்கே பாரபட்சமில்லாமல் எல்லோரையும் கௌரவமாக நடத்தி, இந்தச் சபைக்கே ஒரு நல்ல பெயரை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். நான் இந்தச் சபைக்கு 1946ல் வந்தேன். இது முன்னுவது முறையாகும். கீழ்ச் சபையில் ஒரு முறை அங்கத்தினனாக இருந்திருக்கிறேன். அப்போது நம் மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் கூட இருந்தார்கள். அப்போது முதற்கொண்டு இன்றுவரை தொடர்ந்து இருந்து வருபவர் திருமதி கிளப்வாலா ஜாதவ் ஒருவர் தான். 1946-லிருந்து நானும் திருமதி கிளப்வாலா ஜாதவ் தான் இருந்து வருகிறோம்.

இந்தச் சபையின் கௌரவம் எவ்வளவு சிறந்த நிலையில் இருந்து வருகிறது என்று எனக்கு முன் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் காலத்தில் டாக்டர் கிருஷ்ணராவ் அவர்களின் தகப்பனார் டாக்டர் இராம ராவ் இந்தச் சபையின் சேர்மனாக இருந்திருக்கிறார். அது 1936ல் என்று நினைக்கிறேன். அப்போது டாக்டர் சி. ஆர். ரெட்டி, வைஸ்-சேன்சலர் எல்லாம் இங்கே உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். அப்போதெல்லாம் இது பெரிய அரசியல் மேடையாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தது. பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிற பையன்கள்கூட 'யூனிவர்சிட்டி லெக்சர்' கேட்க ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு வருவதைப் போல், இங்கே நடக்கிற 'டிஸ்கஷன்களை'க் கேட்க ஆசையோடு வருவார்கள். அதே போல் தான் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் பேசும்போதும் ஆர்வத்தோடு கேட்க வருவார்கள். கடந்த 5, 6 வருஷங்களாவே அவர் அதிகமாகப் பேசுவ தில்லை. அதற்கு முன்பெல்லாம் டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் என்றைக்குப் பேசப் போகிறார்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அன்றைய தினம் கூட்டமாக வந்து கேட்பார்கள். அப்படிப் பெருமைக்குரிய இந்தச் சபையின் கௌரவத்தை நீங்கள் நல்ல முறையில் காப்பாற்றி வந்திருக்கிறீர்கள்.

கடந்த முறை ஊட்டி சென்றிருந்தபோது, தங்களோடு மிகவும் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. தங்களுக்கு 70 வயதுக்கு மேல் ஆகிறது என்று கருதுகிறேன். தங்களோடு தங்களின் துணைவியாரும் வந்திருந்தார்கள். நீங்கள் இருவரும் தமாஷாகப் பேசிக் கொண்டு ஒருவர் கையை ஒருவர் கோத்துக்கொண்டு பழகுவதைப் பார்த்தால், இனிமேல் தான் கல்யாணமே செய்துகொள்ளப் போகிறீர்கள் போல் இருக்கிறது என்று எண்ணத் தோன்றும். அந்த அம்மையார் கூட இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையாரிடத் தில் தாங்கள் கேலி செய்வதைப் பார்த்தால், தாங்கள் இன்னும் எவ்வளவு இளமைத் துடிப்போடு இருக்கிறீர்கள் என்பது புரியும். அந்த வகையில் வாழ்க்கையைச் சந்தோஷமாக வைத்துக் கொள்ளு வது என்பது உங்களுக்கு இயற்கையிலேயே அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீண்டகாலத்திற்குத் தாங்கள் இருப்பீர்கள். உடம்பிலே நல்ல தெம்பிருக்கிறது. போட்டியில் கூட நல்ல விதத்தில் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்தீர்கள். முன் பெல்லாம் அசல் சாயபுவைப் போலவே 'தாடி' வைத்துக்கொண்டு வருவீர்கள். அந்த வகையில் ஹாஸ்யமாகவே வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இந்தச் சபையின் கௌரவத்தைக் காப் பாற்றியது மட்டுமல்லாமல், எங்களுக்கெல்லாம் நல்ல அறிவுரைகளை வழங்கியிருக்கிறீர்கள். தாங்கள் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து இந்தத் தேசத்திற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Dr. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Mr. Chairman, Sir, it is with very great pleasure that I associate myself with the expression of p.m. congratulations to you on the very successful manner in which you

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

[6th April 1970]

have conducted the proceedings of this House for the past six years as Chairman of this august body, It is unnecessary for me to speak again on the importance and usefulness of this body except to say that you have enhanced the reputation of this House by the way in which you have conducted the deliberations of this House all these six years. You are one of the senior politicians in this part of the country and I have known you for nearly five decades. I have known you since 1926 when you came to the Legislature and when you were Parliamentary Secretary to Thiru Muthiah Mudaliar in 1928 when you made history for all the backward communities. It is needless to remind the senior Members who are here of the great service rendered by Thiru Muthiah Mudaliar in 1928. He was responsible for the Communal G. O. with which you were associated. No doubt, it may not be essential to-day, but in those days it was essential, and the great and important part played by you will always be remembered. Your activities in the Lower House particularly during question-time as Minister will always be remembered. You realised that question-hour was very important. I have come across Speakers who have not realised as much as you have realised, the importance of question-hour. I should like to remind certain Members of the importance of question-hour. You are one who realised that question-hour was not the right of the Member who put the question, but that it was really the right of the public exercised through the Member. (Interruption) The hon. Lady Member says, "Yes." The answer given by the Minister in the Legislature is not for the Member who puts the question but is for the public. It is the enormous population of the country, or the public that should know the answer. A proper answer given by the Minister on behalf of the Government helps the public to know what is happening and it also helps the Member who cannot always resort to call attention notice or adjournment motion. A proper answer given will certainly save the time of the Cabinet and the Government. I was in the Constituent Assembly when Thiru Mavalankar was in the Chair. Thiru Mavalankar was more loyal than the King himself. He was anxious to get through the business and he gave no time to put supplementary questions. On the other hand, Member after Member referred to the very happy manner in which you used to give witty answers and to the way in which you used to smile away the difficult questions which you might not be able to answer. It is your temperament that really helped you. I have witnessed the proceedings of this House as a Member of the Lower House. I used to come here and sit in the Visitors' Gallery. This House then used to meet just for 35 or 40 minutes and adjourn by 4 o'clock. It did not sit for three hours on many days, It now sits for three hours. Why? It is because of your suavity and the nice way in which you have allowed the Members to have their full say. I can assure you that the way in which you allowed the Members to put questions made the Ministers give full answers as far as possible and you also gave the Members a chance to speak. I have seen in this House itself that time was not allowed to the Members and Ministers

[6th April 1970]

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

as much as was allowed by you. For that the Members and Ministers should be grateful to you. Why I am mentioning this is this. Whoever be in the Chair, I hope and trust that the non-Members and Hon. Ministers will continue to have the same opportunities as were given by you. I congratulate you on that and I should also express my happiness at the way in which the Ministers responded to your attitude and gave adequate answers. You have done signal service to the House in that way.

With regard to the way in which you carried on the affairs of the Government as Minister for ten years, this is not the occasion to speak about it. There were former occasions to speak about it. Rightly it is said that you are young at 74. You will be still younger at 80 and we shall witness your Sadabishekam.

Now, Sir, I have very great pleasure in adding my word of tribute to you for the great work which you have done all these fifty years of your public life and I wish you the best of luck and a happy life.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவரான தாங்கள் ஓய்வு பெற்று எங்களையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து செல்லும் பிரிவு உபசார நிகழ்ச்சியில் பேசுவதற்காக உண்மையிலேயே நான் வேதனைப்படுகிறேன். பேரவையிலே பிரிவு உபசாரம் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடக்கும். ஆனால் மேலவையில் 2 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இந்தப் பிரிவு உபசாரம் நடத்தப் படுவது உண்மையிலேயே துரதிருஷ்டவசமானது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். நான் இந்தச் சபையிலே உறுப்பினராகிய பிறகு 4வது முறையாகப் பிரிவு உபசாரக் கூட்டத்திலே பேசக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

திரு. மாணிக்கவேலர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் இல்லை என்றால், சுவாஸ்யம் குறைந்துவிட்டது என்று பொருள். திரு. மாணிக்கவேலர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் இல்லை என்றால், இந்தச் சபையின் ஹாஸ்யம் குறைந்து விட்டது என்று தான் பொருள். அந்த அளவுக்குச் சபையில் நல்ல நகைச் சுவையுடன், அதே நேரத்தில் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லி எல்லோரையும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கும்படி செய்த தன்மை உங்களையே சாரும். எல்லாக் கட்சிகளையும் அனுசரித்துத் தாங்கள் செயல்பட்ட விதம் குறித்து, திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் நன்கு குறிப்பிட்டார்கள். தாங்கள் எந்தக் கட்சியினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டீர்கள் என்பதை மறந்துவிட்டீர்கள் என்று அவர் சொல்லும் அளவுக்குத் தாங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். தங்களிடம் இருக்கும் திறமை காரணமாகத் தாங்கள் நீண்டகாலம் அமைச்சராக இருந்தீர்கள். 6 ஆண்டுக் காலம் இந்த மேலவையின் தலைவராக இருந்தீர்கள். மேலும் நீங்கள் ஓய்வு பெற்ற பிறகு உங்களுக்கு நல்ல உயர் பதவிகள் கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு உங்களிடத்தில் நல்ல திறமை இருக்கிறது. நல்ல உயர் பதவிகள் தங்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கிறது. தங்களுக்கு வயது 70க்கு மேலிருந்தாலும், தாங்கள் நடக்கும்போது, மாணவர்கள் நடப்பதைப் போல் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக நடக்கிறீர்கள். நேற்று கூட 'பேன்சி டிரஸ் போட்டியில்' நீங்கள் வேஷம் போட்டு வந்தபோது மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தது. சிறுவயதில் உள்ளவர்கள் தான் வேஷம் போடுவார்கள். சாதாரணமாக வயது முதிர்ச்சியடைந்தவர்கள் வேஷம் போடுவதில்லை. அப்போது என்னுடைய மகன் என்னோடு அங்கே வந்திருந்தான். முஸ்லிமைப் போல் தாங்கள் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்ததைப் பார்த்துவிட்டு,

[திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[6th April 1970]

5-40
p.m.

அவன் என்னைப் பார்த்து, “இவரைப் பார்த்தால் நம் ‘காயிதே மில்லத்’ அவர்களைப் போல் இருக்கிறதே”, என்று சொன்னான். “திரு. காயிதே மில்லத் அவர்கள் நம்முடைய கட்சித் தலைவர், இந்த வேஷம் போட்டுக் கொண்டு வருபவர் நம்முடைய மேலவையின் தலைவர்”, என்று அவனுக்குச் சொன்னேன். அந்த அளவுக்கு இளமை வேகத்தைப் பெற்ற நல்ல தலைவரான தாங்கள் ஓய்வு பெறுகிறீர்கள் என்பதனால் நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தச் சபையில் மைனாரிட்டியாக இருந்த கட்டத்தில் தாங்கள் காங்கிரஸின் சார்பில் இந்தச் சட்டமன்றத்துக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டீர்கள். ஆனால் 1967 தேர்தலுக்குப் பிறகு 1968 முதல் இந்தச் சபையில் காங்கிரஸ் மெஜாரிட்டியை இழந்துவிட்டது. அந்த நிலையிலும் தாங்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தின் தலைவராக நீடிக்க முடிகிறது என்றால், அதற்கு உங்களுடைய திறமையை மதித்த இந்த அரசின் பெருந்தன்மையே காரணம். அதற்காக உங்களையும் இந்த அரசையும் நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். ஆண்டவன் உங்களுக்குச் சந்தோஷமான வாழ்க்கையையும், பெரிய அந்தஸ்தையும், திடக்காத்திரமான ஆரோக்கியத்தையும், இன்னும் உயர்ந்த பதவியையும் அளிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*Thirumathi LAKSHMI KRISHNAMURTI: Mr. Chairman, Sir, it has been my proud privilege to be a humble Member of this august House and my pleasure has been doubled in that my term has coincided with your term of office as Chairman of this House. Your ready wit and high sense of humour have saved many a situation which could have otherwise easily turned into ugly incidents.

Sir, I have had many rare privileges. One of them is that in the early years of my period of membership I was a back-bencher on the other side, and in the latter four years I had the privilege of sitting on the Opposition side, which has probably been more exciting and thrilling, for it has provided me with many an opportunity to share my views and place my ideas before the House.

Kind words were spoken by the Chief Minister and others about my revered father, but I know I am no patch on him. It was only kindness that made them refer to me in high-sounding terms. As you are well aware, for people who believe in parliamentary procedure and for Governments to function in the democratic way, it is highly essential to have an intelligent and effective opposition. There have been quite a few times when my counterparts, the back-benchers from the Treasury side, have complained that we on our part have been very stingy in our praise about the good deeds that they have done. May I remind them that it is not lack of appreciation on our part that is the drawback but that for a Government to function properly, as I have mentioned earlier, a very active and vigilant Opposition is needed, for only then the people of this State can enjoy a good Government and a capable Government?

While thanking you, I will be failing in my duty if I forget to mention about the Council Secretary, Thiru Alagarswamy, who has been uniformly courteous, kind and helpful, and also the members of the staff who have helped me personally a great deal.

[6th April 1970] [Thirumathi Lakshmi Krishnamurti]

As for your indulgence, the fatherly indulgence shown to me times without number during my term of membership, I can only express my gratitude to you in these few words.

இறுதியாக இரண்டு வார்த்தைகள் தமிழில் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அன்பர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள், ‘நீங்கள் தமிழில் பேசுவீர்களானால் நான் நன்றி தெரிவிக்கிறேன்’ என்று சொன்னார்கள். தமிழ் என் தாய்மொழி. அதற்கு யாரும் நன்றி கூறத் தேவையில்லை. அடுக்கு மொழிச் சொற்கள் பேசுகின்ற வல்லுனர்கள் மத்தியில் தப்பிப் பேச அஞ்சுகிறேன். தமிழ் மொழிக்கு உரிய இடத்தை அளித்தவர் எனது தகப்பனார். அதைப் பெருமையுடன் பலர் இங்கே சொல்லிக் காட்டிய போது, எனது நெஞ்சு விம்மியது. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் என் தந்தையாருடன் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறார். அவர் அதை இன்று எடுத்துக் கூறியபோது, வாஸ்தவத்தில் நான் மெய்சிலிர்த்துப் போனேன். முப்பது, நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பனகல் ராஜா போன்றவர்கள், செட்டியார் அவர்கள் கூறியதைப் போல, தமிழில் பேசினால் இழுக்கு என்று கருதிய காலத்தில், தமிழில் சொற்பொழிவாற்றிச் சுதந்திர உணர்ச்சி பீறிட்டெழச் செய்தார் என் தகப்பனார். இதே மேல்சபையில் எனது தகப்பனார் அங்கத்தினராக இருந்து பணியாற்றியிருக்கிறார். இடம் மாறியிருக்கலாம். எதிர்க் கட்சியிலிருந்து பணியாற்றுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பை அளித்த எனது கட்சியான இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு என்னுடைய மனம் நிறைந்த நன்றியை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏதோ என்னாலான சில யோசனைகளை நமது அமைச்சரவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். எப்போதும் ஒவ்வொரு அமைச்சரும் மிகவும் அன்புடனும் தயையுடனும் பொறுமையுடனும் பதிலளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு விஷயம் மாத்திரம் சொல்லவேண்டும். சில சமயங்களில் சப்ளி மெண்டரி கேட்கும்போது, அதற்கான சரியான விடையை அளிப்பதில்லை அவர்கள். அது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. அது அவர்கள் குற்றமென்று சொல்லவில்லை. அலுவலர்கள் போதிய குறிப்புகள் அளிப்பதில்லை என்று தோன்றுகிறது. இனி வரும் எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் நல்ல வல்லுனர்களாக இருப்பார்கள். அதை உணர்ந்து அலுவலர்கள் போதிய தகவல்களைச் சேகரித்துக் கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த உங்களுக்கு என் மனமார்த்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கி. வி. ராஜகோபால்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, எங்களை யெல்லாம் விட்டுப் பிரிகிற காலத்தில் எனக்கு நீங்கள் இந்த வாய்ப்பைத் தந்திருக்கிறீர்கள். உள்ளபடியே ஒரு பசுவிடமிருந்து கன்றுக்குட்டியைப் பிரித்து வெளியே கட்டிவிட்டால், அந்தத் தாய்ப் பசு எப்படித் கதறுமோ, அந்தக் கன்று தாய்ப் பசுவை நினைத்து எப்படித் கதறுமோ, அந்த மாடுரி எங்கனையெல்லாம் கவலையில் ஆழ்த்துகிற நிலையில், மனம் வேதனைப்படுகிற நிலையில், நடு வழியில் விட்டுவிட்டுப் போகிறீர்களே என்று மனம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறது. நாங்கள் இங்கே நுழையும் போது அச்சத்தோடு, பயத்தோடு வருவோம். கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவி பாடும் என்பார்களே, அதுபோல உங்களைப் பார்த்தவுடனேயே கடமை உணர்வையும் கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுங்கு, பெருந்தன்மை அவ்வளவையும் எப்படியோ நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். அதை மறக்க முடியாது. டாக்டர் முதலியார் அவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வெள்ளைக்காரன் ஆங்கிலத்தை இங்கே கொண்டு வந்தானே தவிர, அதற்குப் பெருமையே பரம்பரையாக இவர்கள் குடும்பத்தால்தான் வந்தது என்று பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராஜா சர் பற்றிச் சொன்னார்கள். ராஜா என்றதுமே ரொம்பப் பெரிதாக நாம் நினைப்போம். ஆனால் இவர்கள் அப்படியல்ல. பாரம்பரியத்தில் அப்படி ராஜா என்று பெயர் வைத்துவிட்டார்களே தவிர,

[திரு சி. வி. ராஜகோபால்]

[6th April 1970]

அவர்களாகவே வைத்துக்கொள்ளவில்லை. அவ்வளவு எளிமையாக இருக்கிறவர்கள் அவர்கள். எளிய வாழ்க்கையில் இருக்கிறவர்களோடு சகஜமாகப் பழகுவார்கள். என். வி. என். அவர்கள் ராஜா அவர்களோடு நல்ல முறையில் பழகியவர்கள். அவர் வாங்கிவைத்த வீடு மாதிரி அந்த வீட்டிற்குள் போவார், வருவார். அவ்வளவு பழக்கம். இந்தி எதிர்ப்புக் காலத்தில் எனக்குத் தெரியும். அதில் ராஜா அவர்கள் முக்கிய பங்கேற்றிருக்கிறார்கள். தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் எங்களுக்குப் புள்ளிமான் குட்டி மாதிரி. உங்களைப் பார்த்ததும், புள்ளிமான் குட்டியைப் பார்த்ததில் வருகின்ற உற்சாகமும் தெம்பும் கிடைக்கப்பெற்றேனும். வெளியிலிருந்து கவலையோடு வருவோம். இங்கு வந்ததும் அத்தனையும் பறந்துவிடும். தங்கள் முகம் பலரைக் கவர்ச்சி செய்த முகம். அது எங்கனையும் கவர்ச்சி செய்திருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் சிரிப்பு சுபாவத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நெருக்கடி நேரத்தில் அதைத் தந்திரமாகப் பயன்படுத்துவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். எப்போதுமே கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது சாத்தியமில்லை. மதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர்கள் எல்லாம் பேசிய போது ரெவினயூ, சுகாதார அமைச்சராகத் தாங்கள் இருந்தீர்கள். அவர்கள் கேட்கிற கேள்விகளுக்குத் தக்க பதில் சொன்னாலும், கொஞ்சம் மயக்கம் வரும்போலிருந்தால், தாங்கள் அப்போது வைத்திருந்த வெள்ளைத் தொப்பியைக் காட்டிவிடுவீர்கள். அதாவது போதும், இனி வேண்டாம் என்று வெள்ளைக் கொடி காட்டிவிட்டேன் என்று தந்திரமாகச் சொல்வீர்கள். அதற்காகவே அப்போது வெள்ளைக் குல்லாய் வைத்திருந்தீர்கள். நாவலர், மதியழகன் போன்ற அப்போதிருந்த உறுப்பினர்கள் வெளியே வந்து தங்களைப்பற்றி அடிக்கடி பேசிக் கொள்வார்கள். தங்கள் திறமையையும் சாமர்த்தியத்தையும் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தங்களுடைய மாணிக்கமான குணம், தங்கமான குணம் எங்களைக் கவர்ந்துவிட்டது. கந்தவேல், வடிவேல், தங்கவேல் என்றெல்லாம் இருக்கும். மாணிக்க வேல் கிடைப்பது கஷ்டம். எங்களுக்காகக் கிடைத்த மாணிக்கம், மறக்க முடியாத மாணிக்கம். முத்தும் பவளமும் எங்கும் கிடைக்கும். ஆயிரம் தலை படைத்த ஆதிசேஷன் கக்கினால்தான் மாணிக்கம் வெளியே வரும். அப்படி வந்தவர்கள் தாங்கள். எங்கள் தலைவர் தாங்கள். தங்களுக்குப் பிரிவு உபசாரம் நடத்திவிட்டால் மட்டும் எங்கள் உள்ளத்திலிருந்து நீங்கள் அகன்றுவிட முடியாது. எங்களோடு அவ்வளவு நெருங்கிப் பழகிவிட்டீர்கள். இதுவரை வெளியே எங்கே போனாலும் இங்கே வந்தால் சிரிப்பதற்கு முடிந்தது. இனிமேல் அது கொஞ்சம் கஷ்டமாகக் கூட இருக்கும். வெளியே போனால் எப்படிச் சிரிப்பது என்று கொஞ்சம் கஷ்டமாகக் கூட இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இன்னும் இரண்டு வருஷம் இருக்கும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பின்னால் எனக்கும் நடக்கும். எனக்கு இருக்கிற ஆசை எல்லாம் என்னவென்றால், சேரக் கூடாது, சேர்ந்துவிட்டால் பிரியக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட சுபாவம் எனக்கு வளர்ந்துவிட்டது. ஆகவே சபையிலிருந்து வெளியேறுகிறவர்களைப் பார்க்கும்போது, கஷ்டமாக இருக்கிறது. திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் நைஸாகப் பேசினாலும், அதில் எத்தனையோ கருத்துக்களை வைத்துப் பேசுவார்கள். திரு. ராஜாராம் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்ததற்கு முன்பே அவரை எனக்குத் தெரியும். ராஜாஜி அமைச்சரவையில் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவருக்கு ஒரு கறுப்புக் கொடிகூட நான் காட்டியிருக்கிறேன் அப்போது. அப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள் எல்லாம் இங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். இங்கே இருந்த திரு. பாலசுப்ரமணியஅய்யர் அவர்கள் சட்டத்தைப்பற்றி நுணுக்கமாகப் பேசுவார்கள். டாக்டர் அம்பேத்கார் போன்றவர்கள் அமைத்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கெல்லாம் பலவிதமான “இன்டர்பிரடேஷன்” கொடுத்து வா தம் செய்யக்கூடியவர்கள்

[6th April 1970]

[திரு சி. வி. ராஜகோபால்]

அவர்கள். அவர்களைப் போன்று சபையிலிருந்து பழகியவர்கள் வெளியேறுகிறார்கள். தலைவர் அவர்களே, எனக்குப் பேச வாய்ப்புத் தந்த தங்களுக்கு நன்றி கூறி நீங்கள் பிரிந்தாலும் எங்கள் உள்ளங்களில் எல்லாம் பிரியாமல் என்றும் இருக்கிறீர்கள் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார்: கனம் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் 1964ம் ஆண்டு பதவியேற்று நாளதுவரையில் நல்ல முறையில் கண்ணியத்துடனும் மதிப்புடனும் இந்த சபை நடவடிக்கைகளை நடத்தி வருகிறீர்கள். அதற்காக முதலில் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தாங்கள் அமைச்சராக 10 வருஷம் பணியாற்றினீர்கள். அந்தச் சமயத்தில் நான் கீழ்ச் சபையில் அங்கத்தினர் என்ற முறையில் தங்களுடன் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். தங்களுடைய குணங்கள், திறமைகள் எல்லாவற்றையும் நான் அறிவேன். இங்கு பதவியேற்றதி லிருந்து நல்ல முறையில் இந்தச் சபை நடவடிக்கைகளை நடத்தி வந்திருக்கிறீர்கள். எப்பொழுது பார்த்தாலும், புன்சிரிப்புடன் உற்சாகமாக இருந்து நடத்துவீர்கள். எல்லோரிடத்திலும் சிரித்த முகத்துடன், கட்சிப் பாடுபாடின்றி, நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களைப்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. எல்லோரும் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் நீடுழி காலம் இருந்து இதே மாதிரி பொதுத் தொண்டில் ஈடுபட்டு நாட்டுக்கு நல்லது செய்வதற்கு வேண்டிய திடகாத்திரத்தை எல்லாம் வல்ல இறைவன் உங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு ஒரு பெருமை. நம்முடைய தலைவர் அவர்கள் வேலூரைச் சேர்ந்தவர்கள். அரசியலிலே நல்ல துடிப்பும் ஆர்வமும் பயிற்சியும் பெற்ற ஊர் வேலூர். அதை அவர் நிரூபித்து விட்டார். தலைவர் அவர்கள் கனிவோடு, உறுதியோடு இந்தச் சபை நடவடிக்கைகளை நடத்தி வந்தார்கள். அதன் மூலம் பல ஆண்டுக் காலம் இந்தப் பெருமைகளை நாம் நினைக்க வேண்டிய நிலைக்கு அவர் நம்மைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். துடிப்பானவர்கள் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் வேகமாகப் பேசுகிற நேரத்தில், ஒரு நகைச்சுவையைப் போட்டு குட்டைத் தணிப்பதும் அவருக்கே உரிய அரிய பயிற்சியோடு இந்தச் சபையை நடத்தியதும் நாம் என்றும் மறக்க முடியாதவை. உலகத்திலேயே ஏகாதிபத்தியங்களை வெறுத்து வெறுத்துப் பழகியவர்கள் நாம். ஆனால் அந்த ஏகாதிபத்தியங்களிலே வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம் நல்ல ஏகாதிபத்தியம். எளிகிற கொள்ளியில் நல்ல கொள்ளி வெள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியம். பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியம், பெல்ஜிய ஏகாதிபத்தியம், போர்ச்சுகீசிய ஏகாதிபத்தியம் இவைகள் பயங்கரமானவை. வெள்ளைக்காரன் ஒருவன் தான் நாம் எல்லாம் வாழ்த்த வாழ்த்த கப்பலேறியவன். வெள்ளைக் காரன் சிலவற்றை நமக்குப் பெருமையாக விட்டுச் சென்றான். அவை சிறந்த அணைக்கட்டுகள், சிறந்த பண்பாடுகள், சிறந்த பெரு நகரங்கள் ஆகும். இன்றைக்கிருக்கிற புது டில்லிநகரம் எல்லாம் அவர்கள் கட்டியது தான். இவைகளுக்கும் மேலாக அவர்கள் நமக்குப் பார்லிமெண்டரி முறை — ஜனநாயக சம்பிரதாயத்தை இங்கு நிலைநிறுத்திச் சென்றிருக்கிறார்கள். உலகத்தில் அரசியல் முதிர்ச்சி அடையாத பல நாடுகளில் ரத்தக் களரியால் சாதித்ததைப் பிரிட்டனில் ஒரு நொடியில் சுமுகமாகச் சாதித்ததைப் பார்த்திருக்கிறோம். மன்னர்கள், பிரபுக்கள் பற்களைப் பிடுங்குவதில் “பெயின்லெஸ் ரெவலூஷன்”, கொடுமையில்லாத முறை மூலமாக, சாமர்த்தியமாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாரம்பரியத்திலே வந்தது இந்தியத் துணைக்கண்டம், சிறப்பாக நம் சென்னை என்பதில் பெருமையடைகிறோம். காரணம் இங்கே தொடர்ந்து அரசியல் இருந்து வந்திருக்கிறது. “டையார்க்கி” என்ற இரட்டை ஆட்சியை ஒழுங்கு நடத்தி வந்த நீதிக் கட்சிக்கு என்றைக்கும் நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்

5-50
p.m.

[திரு ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்]

[6th April 1970]

களின் தொட்டிலில் தாலாட்டப்பட்டவர்கள் தான் திரு மாணிக்க வேலு. அது மட்டுமல்ல; அவர் காங்கிரசைக் கேடயமாக எடுத்துக் கொண்டார். கொஞ்ச காலம் இந்து மதப் பிரசாரத்திலே பற்று கொண்டிருந்தவர்; இப்போது அவர் வள்ளலார் பக்தர். தன்னுடைய பெருந்தன்மையின் சிறப்பால், அவைகளுக்கெல்லாம், சிறப்புத் தந்தவர். அந்தப் பண்பு, நாகரிகம் அவரிடத்தில் இருந்ததால், நாம் இன்றைக்கு அவருக்கு விடை கொடுத்தனுப்ப மிக மிக வேதனைப்படுகிறோம். உள்ள படியே பெரிய பெரிய “ஜயண்ட்ஸ்” (Giants) என்று சொல்லத்தக்க ஆற்றல் மிக்கவர்களெல்லாம் சபையை விட்டுப் போகிறார்கள் என்பது மிக மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்கள் உலகம் பூராவும் சிறந்த பெயர் பெற்றவர்; மகப்பேறு என்ற பிரிவில் உலகத்திலேயே முதல் நியுனர்; அவர் இந்த மன்றத்தை விட்டுப் போகிறார். ராஜா சர் அவர்கள் மாண்புமிகு திரு நடராசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், துடிப்போடு நல்ல கருத்துக்களைத் தந்து கொண்டிருந்தார்கள். திரு ஜி. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் தமிழை அறிவியலுக்காகப் பயன்படுத்தி கலைக்கதிர் எல்லாம் நடத்திப் பாடு பட்டவர்கள். திருமதி லக்ஷ்மி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் தந்தை திரு சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் நீதிக் கட்சியை ஆயிரம் கஜம் ஆழம் குழி தோண்டிப் புதைப்பேன் என்று சொன்னார்கள். அதே மாதிரி நம் கட்சிக்கு எதிரியாகத் தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அத்தகைய எதிரிகள் கிடைக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். அப்படிப் பட்ட எதிரிகள் நீதிக் கட்சிக்கு நல்ல பயிற்சியைத் தந்தார்கள். திரு சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் 3 மாதக் கடுங்காவலில் இருந்ததைப் பற்றிக் கல்கி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ‘லக்ஷ்மி’ என்று குரல் கொடுத்துக்கொண்டு வருவார். அமராவதி சிறையில் அவர்கள் இருந்த கொடுமையை நாங்கள் மாற்றுக் கட்சியில் இருந்தால் கூட மதிக்கும் நிலையில் அவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்று வேதனையோடு சொல்லிக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு கே. கே. கோதண்டராமன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தங்களது பிரிவால் இந்த மாமன்றத்துக்கு ஏற்பட்ட உணர்வினை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துரைத்தார்கள். அத்துனை உரைகளும் உயர்வு நவீனமாய்; எல்லாம் உள்ளத்தினின்று வந்தவை என்பதை மனப்பூர்வமாக நானும் உணர்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அழகிய பேச்சு, டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்களுடைய அறிவு சான்ற பேச்சு, மற்ற மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுடைய அன்புப் பேச்சு, கடைசியிலே பேசிய திரு சி. வி. இராசகோபால் அவர்களின் உருக்கமான பேச்சு எல்லாம் என்னுடைய உள்ளத்தில் ஆழப்பதிந்து, அந்த உணர்வுகளோடு நானும் கலந்து கொள்கிறேன். தலைமைப் பதவி என்பது நீதிபதி பதவியைப் போன்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சா. கணேசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், தன்னைத் தேர்ந்தெடுத்த கட்சியினையே மறந்து நடுநிலையாக அவர்கள் ஆற்றிய பணி இந்த மாமன்றம் உள்ளவரும் சிறப்பாகப் போற்றப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தச் சமயத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய ஒரு சொல் என் நினைவுக்கு வருகிறது. மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு என்ற அழகிய சொற்றொடரைத் தமிழகத்துக்கு அவர்கள் விட்டுச் சென்றார்கள். அந்த மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையாகத் தாங்கள் இருந்தாலும், அந்த மல்லிகைக்கு மணம் உண்டு என்பதை உணர்ந்து நடந்து கொண்டே இருக்க இந்த அமைச்சரவைக்கு உண்டு. அது ஏதோ மேடைப் பேச்சுக்காகச் சொல்லப்பட்ட அழகான சொற்றொடர் அல்ல; அதை நடைமுறையில் கொண்டு வரமுடியும் என்று காட்டிய இந்த அமைச்சரவைக்கு எனது உளங்கனிந்த பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லோரும் தங்களுடைய புகழைக் குறித்து, உளமாறப் பேசிய பாராட்டுதல்களை மீண்டும் சொல்வதை விட, நான் இந்த மன்றத்திலே வந்து அமர்ந்த காலத்திலிருந்து கண்ட ஒரு அழகிய காட்சி, நான் வீட்டுக்குச் சென்றாலும் என் கண் முன்னே தோன்றுகிற

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

ஒரு காட்சியை மட்டும் நினைவூட்டிக் கொள்கிறேன். இந்த வயது காலத்திலேயும் தாங்கள் உல்லாச மனப்போக்கினைக் கொண்டிருந்ததை நண்பர் திரு ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தங்கள் அறையிலிருந்து இந்தச் சபைக்கு நடந்து வருகிற அந்த அழகு இருக்கிறதே, அது என் உள்ளத்திலே என்றும் பசுமையாக இருக்கிறது. முன்னே கட்டியும் கூறுபவர் ஓடி வருகிற வேகம், பின்னாலே நம் ஸார்ஜெண்ட் — இளைஞராக இருந்தாலும் ஓடி வர முடியாமல் திணறுகிற நிலையிலே, தாங்கள் ராஜநடை நடந்து வர, நமது ஸெக்ரடரி அவர்கள் ‘தி ஆனரபிள் சேர்மன்’ (The Hon. Chairman) என்று சொல்லும்போது நாங்கள் எழுந்திருக்கிற காட்சி இருக்கிறதே, அது மறக்க முடியாத காட்சி. தாங்கள் அமைச்சராக இருக்கிற போதும் நான் இருந்தேன். அந்தச் சமயத்திலே தாங்கள் அந்த நடை நடந்து காட்டியதில்லை. அப்போது ஜனநாயக வாதியாக இருந்து இங்கு ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிற ஒவ்வொருவரையும் விசாரித்து விட்டு, தாங்கள், தங்கள் அறைக்குச் செல்வது வழக்கம். அதே சமயத்தில் தலைவராக வந்த பிறகு, எங்களைத் திரும்பிப் பார்ப்பது கூடக் கிடையாது. அந்தப் பதவிக்கேற்ப பண்புகளை வளர்த்துக் கொண்டு பெருமையோடு விளங்கியவர் ஆவீர்கள் நீங்கள். இவ்வளவு சிறப்பாகத் தாங்கள் நடுநிலையோடு ஆற்றிய பணி என்றென்றும் இந்த நாட்டுக்கு, தமிழகத்துக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. மற்றப் பெரியவர்கள் கூறியது போல, வேறு மாநிலங்களுக்கும் இந்த வாய்ப்புக் கிடைத்து மேன்மேலும் தாங்கள் புகழெய்தி எங்களுக்கெல்லாம் நல்வழி காட்ட வேண்டுமென்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

முதலிலே ஓய்வுபெறும் அங்கத்தினர்களைப் பாராட்டி மாண்புமிகு முதல்வர் உட்பட பல அங்கத்தினர்கள் நல்லுரையாற்றினார்கள். அப்படி உரையாற்றும்போது, என்னைச் சிலாக்கித்து, என்னைப்பற்றிப் புகழ்ந்துரைத்த முதல்வர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் என்னுடைய உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே இந்தக் காலத்தில் 1964-லிருந்து 1970 வரை பதவி வகித்த நாங்கள் பெருமைப்பட ஒரு காரணம் உண்டு. மாமேதைகள் இந்த மன்றத்தில் இருக்கும்போது நாங்கள் அங்கத்தினர்களாக இருந்தோம். அந்தக் காலத்தைப்போல் இனி முடியுமா என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு இங்கே மாமேதைகள் இருக்கின்றார்கள். அறிஞரின் அறிஞர் என்று கம்பன் பேசுவான். அப்படி அறிஞரின் அறிஞர் என்று சொல்லத்தக்க டாக்டர் முதலியார் அவர்களும், நீண்ட அனுபவமும் அரசியல் தொடர்பும் உள்ள ராஜா சர் அவர்களும், சிறந்த அரசியல்வாதியான வி. கே. ஆர். போன்ற பெருமக்களும், மற்ற என்னுடைய சக அங்கத்தினர்களும் பதவி வகிக்கின்ற இந்தக் காலத்தில் நான் உறுப்பினராக இந்த மாண்புமிகு சபையில் இருந்தேன் என்று சொல்லும் அளவிற்குப் பெருமைகள் இருக்கின்ற ஒரு காலத்தில் இருந்து ஓய்வுபெறுகிறேன் என்பதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன், மகிழ்வு எய்துகின்றேன். அதோடு இந்த 6 ஆண்டுக் காலத்திலே தமிழக அரசியலிலே ஒரு மாறுதல். சரியாக 3 ஆண்டுகள் இந்த அமைச்சரவையின் வரிசையிலே யார் யார் இருந்தார்கள் என்ற காட்சியும் இருக்கிறது. பிறகு சரியாக 3 ஆண்டுகள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வீற்றிருந்த அந்த வரிசையிலே இருந்த காட்சியையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்து உறுப்பினராக இருந்தாலும், எனக்கு இதே இடம் தான் எப்பொழுதும் கிடைத்தது. ஆட்சி வேறு கட்சிக்குப் போனபிறகும் கூட, எனக்கு மாற்றம் கிடைக்கவில்லை. அமைச்சரவையைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிற ஒரு காட்சி எனக்கு எப்போதும் வாய்ப்பாகக் கிடைத்திருக்கின்றது. 3, 4 ஆண்டுகள் அந்த மாறுதல்கள் வந்த பின்பு, அந்த மாறுதல் எப்படியிருக்குமோ, அந்த மாறுதலினால் என்ன மாறுதல்கள் நிகழுமோ என்றெல்லாம் மாற்றுக் கட்சியில் இருந்த நான் ஐயப்பட்டதுண்டு. அதே காலத்தில் தலைவரவர்கள் நீடித்துப் பதவியில் இருப்பார்களா என்ற ஐயப்பாடும் தோன்றியதுண்டு. ஆனால், அந்த ஐயப்பாடுகள், எண்ணிய எண்ணங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு தவறு, எவ்வளவு உண்மையல்ல என்று தெரிந்தது. இந்த மாமன்றத்திலே

6-00
p.m.

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [6th April 1970]

அமைச்சரவையினர் காட்டிய அன்பும், பரிவும், அமைச்சரவையினர் தலைவரவர்களுடைய திறமையையும், நீதியையும் உணர்ந்து அவர் களையே தொடர்ந்து பதவியில் இருக்கச்செய்து, என் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால் காட்டிய பரிவெல்லாம் என் உள்ளத்திலே என்றும் இருக்கும். மற்றவர்கள் குறிப்பிடாத ஒன்றைக்கூட மாண்புமிகு திரு. மாணிக்கவேலர் அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியிலே இருந்தபோது சட்டசபைக் கட்சிக் கூட்டம் அந்தரங்கமாக நடக்கும்போது, அங்கத்தினர்கள் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சேர்மென் நம்மைப்பேசவே விடமாட்டேன் என்கிறார், சுத்தமோசம் என்று அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிற குறைபாடு இவர் களுடைய பெருமைக்குச் சான்று, புகழ் என்று கருதுகிறேன். அந்தக் குறையே இவருக்கு நிறை என்று கூறுகிறேன். அந்த அளவிற்குப் பெரும் புகழைப்பெற்ற தலைவர் அவர்களுக்கு நல்வாழ்த்துக் கூறி, 3 ஆண்டுகாலம் அன்பையும், பரிவையும், மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அண்ணா அவர்கள் வழியில், காந்திய வழியில் நின்று காட்டிய அமைச்சரவையினருக்கும் என் மனங்கனிந்த நன்றியைக் கூறி மற்ற சக அங்கத்தினர்களுக்கும் அன்பாக, பணிவாக வணக்கத்தையும் நன்றியையும் கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும் உரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று இவ்வளவு நேரமாகத் தங்களைப்பற்றிச் சக அங்கத்தினர்களும், மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்களும் கூறிய பெருமையான உரைகளைக் கேட்டு நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அது மட்டுமல்ல. தாங்கள் இந்த அவையின் தலைவராக எந்தக் கட்சியின் சார்பிலே வந்தீர்களோ அந்தக் கட்சி என்ற உணர்வை மறந்து, எல்லோருமே தங்கள் தங்கள் தலைவர் என்று கருதக்கூடிய அளவிலே தாங்கள் மன்றத் தலைமைக்குரிய பண்பை, மரபைக் காப்பாற்றினீர்கள் என்று அவர்கள் சொல்லச்சொல்ல நான் மிகவும் உளம்பூரித்தேன். அப்படித் தாங்கள் நடந்துகொண்டதன் மூலமாகக் கட்சிக்கும், கட்சியில் உள்ள பிறருக்கும் நல்ல புகழை நீங்கள் வாங்கித் தந்திருக்கிறீர்கள். தங்களைப்பற்றி, தாங்கள் இங்கே தலைவராக இருந்தபோது நடந்துகொண்டு வந்து வழிகாட்டியுள்ள பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளையும், தங்களிடமுள்ள சிறந்த குணநலன்களையும் அனைவரும் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். திரும்பவும் நான் அதை எடுத்துக் கூறுவது மிகையாகும் என்று கருதுகிறேன். தங்களைப்பற்றி 3 கவிகள் நான் புனைந்து வந்தேன். பென்சிலிலே எழுதிக்கொண்டு வந்தேன். செக்ரடரி அவர்கள் அறையிலே இருக்கும்போதும் திருத்திக்கொண்டேன். மையினால் அதை எழுதி வைச் செய்யச் சொன்னேன். இங்கே வந்த பின்னரும் கூட திருத்திக்கொண்டேயிருந்தேன். நான் கவி புனைவதிலே அவ்வளவு சிறந்தவன் அல்ல, எனக்கு அதிலே ஒரு விருப்பம். கவி எழுதிப் பார்ப்போமே என்று ஒரு நாட்டம் ஏற்படுவது உண்டு. அந்த வகையிலேதான் இங்கு தமிழை நன்கு அறிந்தவர்கள், முறையாகக் கற்றவர்கள் பலர் இருக்க, அவர்கள் மத்தியிலே இந்தக் கவி புனைந்து இங்கு சொல்லவும் எனக்கு ஒரு தைரியம் எவ்வாறு வந்ததென்றால் அதுவும் முன்னர் சொல்லி வைத்ததுதான். அவையடக்கமாகப் பெரியவர்கள்,

“நல்லோர், பிறர் குற்றம் நாடார், நலந்தெரிந்த
கல்லார் பிறர் குற்றம் காண்பரோ—அல்லது,
என்போன்றோர் ஏனோ இகழ்வரோ என் கவிக்கு
யார் தான் சொல்வார் பிழை”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஞாபகம் எனக்கு வந்து இதிலே குறைகள் இருந்தாலும்கூட இந்த அவையிலே உள்ள பெரியவர்களும், தமிழ் அறிஞர்களும், தாங்களும் இதை ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்ற கருத்துடன் இந்த வாழ்த்துப் பாக்களை இங்கு நான் வாசித்துத் தருகிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

[6th April 1970] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

“திருமேவு தமிழ்நாடு சட்டமன்ற
மேலவையிலமர்ந்து அதன் தலைவராக
இருமுன்று ஆண்டுகளாய் இணையிலலா
வகைஇனிதாய் நடத்தி மன்றப்
பெருமையினைக், கீர்த்தியினை விளங்க
வைத்த எம்.ஏ. மாணிக்கவேலர்
தருமரபை யுளமாறத் தகைமையொடு
பாராட்டல் உரிய தொன்றும்.
இங்கிதமா யுரையாடல் எவர்
மனமும் நோகாமல் எடுத்துக்காட்டல்
பங்கொரு பால்கோடாது பாரபட்சம்
சாராது தீர்ப்புக் கூறல்
பொங்கு வகையெழ வினிதுஇடையிடையே
பேசிமன மகிழ்வு கூட்டல்
அங்குசமாய் நின்றவையி னடக்கம்
காத்தாளலிவை யவர்பால் கண்டோம்.
நல்லியல்பை நாடோறும் பேணிவந்த
நாயகனைச் சட்ட மன்ற
மெல்லியல்பு சாலினிய உயர் நலங்கள்
வாய்ந்தவரை மென்மை யார்ந்த
துல்லியமாய் மன்ற வியலாய்ந்த
திரு மாணிக்க வேலர் தன்னைப்
பல்லாண்டு வாழவருள் செய்கவெனப்
பரந்தாமன் பதஞ் சேவிப்போம்.”

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமனைக் கம்பன் அடியார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கம்ப ராமாயணத்திலே எனக்குத் தெரிந்த பாட்டெல்லாம் “தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்” என்ற அடிகள் தான். கம்ப ராமாயணத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதிலும் கம்ப ராமாயணத்தை நன்கறிந்த திரு. கோதண்டராமன் ‘நடை கண்டார் நடையே கண்டார்’ என்று நீங்கள் நடந்து வருகின்ற அழகிய பாங்கினைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கூட அதைத் தான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். தாங்கள் இந்தப் பதவியிலிருந்து விலகுகிற போது, ஒரு சகாப்தம் முடிந்து இன்னொரு சகாப்தம் வர இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்தச் சபையிலே

6-10
p.m.

“Those who are for the motion, please say ‘Aye’
Those who are against, please say ‘No’
The ‘Ayes’ have it, the ‘Ayes’ have it”

என்று சொல்கிறீர்கள். இனிமேல் அப்படியில்லாமல், ஆதரவளிப்பவர்கள் ஆம் என்க, எதிர்ப்பவர்கள் இல்லை என்க என்று சொல்லப்படும். பழைய சகாப்தம் மாறி, வேறு ஒரு புதிய சகாப்தம் வருகிறது என்ற எண்ணம் இதனால் தான் எனக்கு ஏற்பட்டது.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கடைசியிலே இரண்டொரு வார்த்தைகள் தமிழிலே பேசினார்கள். கடந்த இரண்டாண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கிற எனக்கு அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறதைக் கேட்கிற வாய்ப்புக் கிடைத்ததே தவிர, தமிழில் பேசி அதைக் கேட்கிற வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. அவர் அழகிய தமிழில் பேசுகிறதைப் பார்த்தால், அவர் தமிழில் பேசுவதற்காகவேணும் இன்னும் 6 ஆண்டுகள் இந்த மன்றத்தில் இருந்தால் நல்லது என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது.

[திரு ஜி. சுவாமிநாதன்]

[6th April 1970]

தலைவர் சா. கணேசன் அவர்கள் உங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். விக்கிரமாதித்தன் சிம்மாசனம் போல சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்ததும் பாகுபாடின்றி நடக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். விக்கிரமாதித்தன் சிம்மாசனத்திற்கு 32 படிகள் இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். 32 படிகளுக்கும் பக்கத்துக்கு ஒரு பதுமையாக இரண்டு பக்கத்திலும் 64 பதுமைகள் என்று இருந்தன. அப்படி 64 இல் ஒன்று தள்ளி 63 பேர் இங்கே இருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தை மிக அழகாக நடத்தியிருக்கிறீர்கள்.

கடைசியில் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அவைக்கு நான் வந்தபோது, எனக்கு இருந்த எண்ணத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக என்னைப் போன்ற புதியவர்கள் வயதில் மிகச் சிறியவர்கள். தாங்கள் அரசியலில் 45 ஆண்டுகளாக இருக்கிறீர்கள் என்று அறிவேன். என்னுடைய வயதே 38 தான் ஆகிறது என்ற நிலைமையில் தாங்கள் அரசியலில் பதவியேற்கிறபோது நான் பிறக்காதவன். உங்களைப் பற்றியெல்லாம் நாங்கள் பத்திரிகையில் படித்தவர்கள். பள்ளியில் படிக்க ஆரம்பித்த நாள் முதற்கொண்டு உங்களைப் பற்றியும், டாக்டர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களைப் பற்றியும், டாக்டர் ஏ.எல்.முதலியார் அவர்களைப் பற்றியும் நாங்கள் பத்திரிகையில் படித்தவர்கள். அப்படி நாங்கள் உறுப்பினராக இந்த மன்றத்திற்கு வந்து உங்களைப் பார்க்கிறபோது நடுக்கத்தோடும், பயத்தோடும், இவ்வளவு பெரியவர்களிடம் பழகுகிற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறதே என்ற எண்ணத்தோடும் இருந்தோம்.

காமன்ஸ் சபையில் புதிதாக வந்த ஒரு உறுப்பினர் சர்ச்சில் அவர்களிடம் பேசவேண்டும் என்ற அவாவுடன் அவரிடத்தில் போய் “What made you become a Member of Parliament, Sir?” என்று கேட்டாராம். கோபத்திலிருந்த சர்ச்சில் “ஆம்பிஷன்” “ஆம்பிஷன்” என்று சொன்னாராம். எதற்காக அப்படிச் சொல்கிறார் என்று புரிந்து கொள்ளாமல் அவர், போ என்று சொல்கிறார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல், நீங்கள் ஏன் பிரதமராக இருக்கிறீர்கள் என்று அவரைக் கேட்டாராம். அவருக்குக் கோபம் வந்து “ஆங்கர்” “ஆங்கர்” என்று சொன்னாராம். கோபத்தின் காரணமாக முதல்வராக வந்தார் என்று தவறாக நினைத்துக் கொண்டாராம். அருகில் இருந்த பி. ஏ. நீங்கள் பேசுவது அவருக்குக் கோபமாக இருக்கிறது என்று சொன்னாராம். பதவிக்கு வந்த நாங்களெல்லாம் 42 ஆண்டுகளாகப் பதவியில் உள்ள பெரியவர்களுடன் பழகுகிற வாய்ப்பைப் பெற்றோமே என்றும் தாங்கள் எங்களுடன் சுமுகமாகப் பழகினீர்கள் என்றும் ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சி எனக்கு உண்டு.

கடைசியாக, ஒன்றை ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். ஊட்டியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு உங்களுடன் ஊட்டியில் இருக்கிற வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆதிவாசிகள் கலாச்சார விழாவின்போது தங்களைத் தலைமை வகிக்கச் சொன்னார்கள். அவ் விழாவில் பேசுகிறபோது சொன்னீர்கள், “இந்தப் பரிசுகளையெல்லாம் ஸ்ரீமதி வைஜயந்திமாலா அவர்கள் கொடுப்பார்கள்” என்று. சினிமா நட்சத்திரம் ஸ்ரீமதி வைஜயந்திமாலாவைப் பார்ப்பதற்காக ஏராளமான கூட்டம் கூடி நிற்க, பரிசளிக்கிறபோது சொன்னீர்கள் : ஸ்ரீமதி வைஜயந்திமாலா வேறு யாரும் அல்ல, என்னுடைய மனைவி, அவர் பெயர் கூட அது தான் என்று. இந்தச் சமயத்தில் தாங்கள் பல்லாண்டு வாழவேண்டுமென்று வாழ்த்தி பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* Thiru G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I have great pleasure in endorsing every word of the Motion of Thanks moved by our revered Chief Minister. Sir, it is not an exaggeration to say,

[6th April 1970]

[Thiru G. Krishnamoorthy]

Sir, that you are an embodiment of humour. Authority and humour have been your guide all these years in your work as Hon. Chairman. You have endeared yourself to us all and this has been really displayed by the number of hon. Members speaking and the manner in which they have spoken so far. You have laid a record and set an example for your successors to follow. You have laid a very good record. Then, Sir, you have been an able Presiding Officer in stormy times. You were also a Minister in previous years. All these have been due to some characteristic in you, as Thiru Jayarama Reddiar just deducted. Sir, there is some characteristic in you to get that divine favour. We are sure, Sir, that though you retire from this august House, you will have more opportunities to serve our country in the coming years. Let me submit my humble prayers to the Almighty to bless you with long life and more activity. Thank you, Sir.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் முன்மொழிகிறேன் :

“மாண்புமிகு தலைவருக்கு நன்றியறிவிப்புத் தீர்மானம் ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்று கருதப்பட வேண்டும்.”

The motion was duly seconded.

The motion moved by the Hon. the Leader of the Opposition, namely, “That the resolution of thanks to the Hon. Chairman be recorded as adopted unanimously” was carried unanimously amidst cheers.

The Hon. Thiru M. Karunanidhi (Leader of the House) then garlanded the Hon. Chairman.

The Hon. Thiru M. Karunanidhi (Leader of the House) and Thiru K. Rajaram (Leader of the Opposition) then presented the Hon. Chairman with the Souvenir (Silver Casket) and the scroll of the Resolution of Thanks with the signatures of all the Members present. (Cheers)

மிஸ்டர் சேர்மன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர்களே, மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, முதலாவது என்னுடைய ஆழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள், “I am overwhelmed with affection” என்று. அந்த மாதிரி உங்களுடைய பேரன்பினாலே தலைக்கேறுவது என்று சொல்வார்களே, அப்படிச் சில பேர்களுக்கு ஏற்படும். என் தலைக்கு ஏறுவதில்லை. அதுபோல இப்போதும் என் தலைக்கு ஏறவில்லை. ஆகையினாலேதான் நான் நிதானமாக இருக்கிறேன். பேச ஆரம்பிக்கிறேன். சாதாரணமாகப் பெற்றோர்களுக்கு, அதுவும் வயதான பெற்றோர்களுக்கு, கடைசியில் பிறக்கிற பிள்ளைமேல்தான் ஆசை இருக்கும். அதுபோல், எனக்கு மற்றப் பதவிகளில் எல்லாம் இருந்ததைவிட இந்தக் கடைசிப் பதவியில்தான் ரொம்பப் பிடித்தம். அதற்குக் காரணம் உண்டு. அமைச்சராக இருந்தால் உங்களுக்குத் தெரியும். சாப்பிடக்கூட நேரமில்லை என்ற நிலை இருக்கும். நானும் அந்த மாதிரி இருந்து கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த மாதிரித்

[மிஸ்டர் சேர்மன்]

[6th April 1970]

தொந்தரவு இல்லாமல் நல்ல முறையில் இந்த மன்றத்தில் தலைவராக இருக்கிற பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னைப் பற்றி நிறையச் சொன்னார்கள். நல்லதெல்லாம் சொன்னார்கள். சாதாரணமாகப் பிரிவு உபசாரத்தில் நல்லது சொல்வதைத் தவிர யாரும் கெடுதலாகச் சொல்வதைப் பார்த்ததில்லை. நாம் பள்ளியில் உபாத்தியாயர்களுக்குப் பிரிவு உபசாரம் நடத்தும்போது, கெட்ட உபாத்தியாயரைக்கூட நல்ல உபாத்தியாயர் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். அந்த முறையில் இங்கே சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். நல்ல மாதிரிச் சொன்னதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது ரிடையர் ஆகிறவர்களிலே மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன், திருவாளர்கள் சி. பி. சிற்றரசு, எம். எத்திராஜுலு, குன்றக்குடி அடிகளார் இவர்களெல்லாம் மறுபடியும் வந்துவிட்டார்கள். அவர்களைப்பற்றி ஒரு “இன்டெரிம் ரிப்போர்ட்டு” பண்ணுவதற்கு எனக்கு இஷ்டமில்லை. அவர்களுடைய பதவிக் காலம் முடிந்த பிற்பாடு அவர்களைப்பற்றி “பைனல் ரிப்போர்ட்டு” பண்ணலாம்; இப்போது பண்ணுவது நல்லதல்ல. ஆனாலும் அவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் நல்ல உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, திருவாளர்கள் வசந்த பாய், கே. ராஜாராம், எஸ். டி. ஆதித்தன் ஆகியவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் திரும்ப வருவதற்குப் போட்டியிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி ஏதாவது சொன்னால் வேறுவிதமாக அர்த்தம் பண்ணி அனர்த்தமாகும். ஆகவே ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது. ஆனால் ஒருவரைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிறவரைப்பற்றி மட்டும் தலைவர் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். திருவாளர் ராஜாராம் அவர்களை நான் அமைச்சராக இருந்தகாலம் முதல் அறிவேன். பின்னால் அவர்கள் மந்திரியாக இருந்தார்கள். பிறகு பஞ்சாயத்து கான்பரன்ஸுக்கு எல்லாம் தலைவராக இருந்தார்கள். நல்ல தொண்டு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்து பணியாற்றுவதுதான் எனக்கு ஆச்சரியத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் தருகிறது. ரொம்ப நைஸாகச் சொல்லி, யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தாமல், நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்வார்கள். நம்முடைய நண்பர் திரு வி.கே.இராமசாமி முதலியார் இருக்கிறார்களே, அவரும் அப்படித்தான்.

6-20 திரு வி. கே. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் சட்டசபையில் எதிர்க்
p.m. கட்சித் தலைவராக இருந்தார். அவருடைய சம்பந்தி எதிரில் அமைச்சராக இருந்தாலும், பக்குவமாக எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் சொல்லி, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற பதவிக்கு இடையூறு இல்லாமல் நல்ல வகையில் கடமையைச் செய்தார். அவரை நான் சாதாரணமாகக் கூப்பிடுவது “குட்டி இண்டர்நேஷனல்” என்று தான். பல வெளிநாடுகளுக்கெல்லாம் சென்று வந்திருக்கிறார். ‘பெரிய இண்டர்நேஷனல்’ நம்முடைய டாக்டர் முதலியார் அவர்கள்தான். அவரால் இந்தச் சபைக்கே ஒரு பெரிய மதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவரால்தான் இந்தச் சபைக்கே மற்ற மாநிலங்களில் மட்டுமன்றி இந்த உலகத்திலேயே ஒரு நல்ல மதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர் பட்ஜெட் நேரத்திலும் மற்ற நேரத்திலும் பேசுகிற கருத்துக்கள் மிகவும் பயனுள்ள கருத்துக்களாக இருக்கும். அவரைப்பற்றி இங்கே சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் சென்னை யூனிவர்சிட்டியின் வைஸ்-சேன்சலராக சுமார் 27 வருஷ காலம் இருந்திருக்கிறார். சரித்திரத்திலேகூட வேறு எங்கேயும் இப்படி ஒருவர் தொடர்ந்து 27 வருஷ காலம் வைஸ்-சேன்சலராக இருந்ததில்லை. அந்த அளவுக்கு அவர் நல்ல தொண்டாற்றியிருக்கிறார். அவரை ‘வைஸ்-சேன்சலர்’ என்ற வகையில் எல்லா மாநிலங்களில் உள்ளவர்களும் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு

[6th April 1970]

[மிஸ்டர் சேர்மன்]

‘யூனிக் சர்வீஸ்’. அதோடு ‘இண்டர்நேஷனல் கான்பரன்ஸ்’, அண்டு ‘ஹெல்த்’ ஆகியவற்றில் அவர் ஒரு ‘அதாரிடி’. ‘புரொபஷனில்’ அவர் ஒரு ‘எக்ஸ்பர்ட்’. சென்னையில் இருக்கிற மெட்ரோபாலிட்டீன் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறதே, அது ‘சௌத் ஈஸ்ட் ஏஷியா’விலேயே மிகவும் பெயர் போன ஆஸ்பத்திரியாக இருக்கிறது. டாக்டர் இங்ஸ்டன், டாக்டர் முதலியார் எல்லாம் அங்கே இருந்து பணியாற்றினார்கள். அவர் நம்முடைய மன்றத்திலிருந்துகொண்டு நமக்கெல்லாம் நல்ல வழிகாட்டியிருக்கிறார். எப்படி எதிர்க் கட்சியில் இருந்து பணியாற்ற வேண்டும், எடுத்துச் சொல்வதை விட்டுக்கொடுக்காமல் எப்படிச் சொல்வது என்பதிலும், அமைச்சர்களுக்கும் அவர்கள் உணரும்படி நல்ல வகையில் நல்லபடியாக விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லுவதிலும் மிகப் பெரிய நிபுணர். அவர் இப்போது ரிடையர் ஆகிறார். அவர் ரிடையர் ஆகிறபோது நாங்களும் ரிடையர் ஆகிறோம். எங்களுக்கும் அது பெருமைதான்.

அடுத்து என்னுடைய நண்பர் டாக்டர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். 1930-லிருந்து அவர் அரசியலில் இருக்கிறார். அவர் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். அதோடு சென்னை நகரத்திலேயே முதல் மேயர் அவர்தான். இரண்டாவது முறையாகவும் அவர் மேயராக இருந்திருக்கிறார். நான் 1926ல் அரசியலில் ஈடுபட்டேன். 4 வருஷம் அவரை முந்திக்கொண்டேன். 1937 வரை சட்ட சபையில் இருந்திருக்கிறேன். அவர் கல்வி மந்திரியாகவும், பப்ளிக் ஹெல்த் அண்டு ஹிண்டு ரிஸிஸ்டன்ஸ் எண்டோர்மெண்டு மந்திரியாகவும் இருந்திருக்கிறார். மெட்ராஸ் யூனிவர்சிட்டிக்கு புரோ சேன்சலராக இருந்திருக்கிறார். அடுத்து லோகல் செல்ப் கவர்மெண்டு மந்திரியாக இருந்திருக்கிறார். அடுத்து 1937 முதல் 1939 வரை லெஜிஸ்லேட்டிவ் அசெம்பிளியில் லீடர் ஆப் தி ஆப்போசிஷனாக இருந்திருக்கிறார். 1955ல் அவருக்கு டாக்டர் பதவி கிடைத்தது. அதுமட்டுமின்றி, பேங்கிங், கார்ப்பரேஷன், சேம்பர்ஸ் ஆப் ‘காமர்ஸ் ஆகியவைகளில் எல்லாம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அவர் ஒரு பெரிய ‘புள்ளி’. நம் மாநிலத்தில் அவர் ஒரு ‘பெரிய புள்ளி’ தான். சந்தேகமில்லை. அவர் அடிக்கடி கூவத்தைப்பற்றிப் பேசுவார். இனிமேல் அப்படிப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. அந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் மிகவும் அழகாக வேலை நடக்கிறது. அந்தப் பக்கம் போகும்போதெல்லாம் பார்க்கிறேன். கூவத்தில் இருந்த துர்நாற்றம் போய்விடும். உல்லாசமாக இருக்கலாம். பார்ப்பதற்கு இப்போதே நன்றாக இருக்கிறது. ரொம்பவும் அடக்கமாக இருக்கிற அமைச்சர் திரு. சாதிப் பாஷா அவர்கள் இதில் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்து வருகிறார். அவரிடத்தில் ‘மெரினா’ பற்றி கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கே ஒரு ‘லவ்வர்ஸ் பாத்’ இருக்கிறது. அங்கே இப்போது லவ்வர்ஸ் யாரும் போவதில்லை.

ஒரு உறுப்பினர் : இனிமேல் தாங்கள் அங்கே போகலாம்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : நான் இப்போதே தனியாகத் தான் பேர்யக் கொண்டிருக்கிறேன். யாரும் கூட வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதையும் கொஞ்சம் நல்ல முறையில் சீர்படுத்தலாம். கொஞ்சம் மணலைக் கொண்டுவந்து பரப்பி ரோல் பண்ணிவிட்டால் போதும். தற்போது கடல் ஓரம் எல்லாம் மிகவும் சீர்தகுது செய்கிறார்கள். இப்படி அங்கே ‘நியூசென்ஸ்’ செய்வதைக் கூட தடுத்தால் நல்லது. பழைய முதன் மந்திரி திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார் பதவியில் இருந்த போது மாடையில் அவர்கூட கடற்கரைப் பக்கம்தான் உலாவப் போவார். ஆனால் அவர் அப்பொழுது என்ன செய்வது வழக்கம் என்றால் அவர் போகிற இடத்திலே நிறைய ‘கான்ஸ்டேபிள்களை’ 1 மைல் அல்லது 2 மைலுக்கு நிறுத்தி வைத்துக்கொள்வார். அதைச் சீர்படுத்த வேண்டும்.

[மிஸ்டர் சேர்மன்]

[6th April 1970]

அடுத்தபடியாக, நம் உறுப்பினர் திரு. வி. கே. இராமசாமி முதலியார் பற்றி முதலிலேயே சொன்னேன். அவர் உள்ளாட்சி இருக்கிறதே, டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு, அதில் நீண்ட காலம் இருந்து சேவை செய்திருக்கிறார். அவர் எதையும் சுருக்கமாகத்தான் சொல்லுவார். வீணாக அவசியமாக இழுத்துக்கொண்டு போவது என்பது அவரிடத்தில் கிடையாது.

திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் இப்போது பேசினார். எனக்கு அவர் ஒரு கம்பர் என்று தெரியாது. சட்டசபை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இருக்கிறாரே, அவரை நான் எப்போதும் 'கம்பர்' என்றுதான் அழைப்பது வழக்கம். அதைப்போல் இனிமேல் அவரை அழைப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. முதலிலேயே தெரிந்திருந்தால் அவரையும் கம்பர் என்றே கூப்பிட்டிருக்கலாம்.

திரு. சிதம்பரநாத முதலியார் மதுரையில் பெரிய பிரமுகர். மதுரை சேர்மனாக இருந்திருக்கிறார். நான் பேசும்போது அவரை எப்போதும் மீசைக்காரர் என்றுதான் சொல்லுவேன். இப்போதுகூட அவர் மீசை எவ்வளவு கம்பீரமாக இருக்கிறது என்பதை நீங்களே பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. ஜி. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கல்வியிலும், தொழிலிலும் நல்ல பெயர் பெற்றவர். P. S. G. College of Technology, Arts College, etc-க்குப் பிரிஞ்சிபாலாக இருக்கிறார். நிறைய வெளிநாடுகளுக்குப் போய் வந்திருக்கிறார். அவர் இந்தச் சபையில் நல்ல, அரும் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

திரு. மோகன்லால் மேதாவைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், He is a true and loyal Congressman. ஒரு அசம்பாவிதம் காரணமாக அவர் இங்கு வர முடியவில்லை. அவருடைய மனைவியார் மகாத்மா காந்தியைச் சந்தித்தபோது, தான் அணிந்துகொண்டிருந்த எல்லா நகைகளையும் கழட்டிக் கொடுத்துவிட்டார். அதிலிருந்து வெள்ளைக் கதரைத் தான் சேலையாக அணிந்து கொண்டிருக்கிறார். அவரும் ரிடையர் ஆகிறார். திருமதி அலுமேலு அப்பாதுரை அவர்கள் இங்கே நன்கு பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அவர் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்தபோது நான் கொஞ்சம்கூட நம்பவில்லை. அந்த அம்மையார் உயரமாக, கறுப்பாக இருப்பார்களே என்று சந்தேகப்பட்டேன். அவ்வளவு நல்ல வேஷப் பொருத்தம் இருந்தது. உண்மையிலேயே "சிங்" மாதிரி வந்தார்.

அடுத்து, திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி, அவரும் "Chip of the old block" அந்த அம்மையார் பேசுகிறார் என்றால், அதற்கு நல்ல "பேக்கிரவுண்ட்". இருக்கிறது. தாய் என்ற முறையிலே சொல்லுகிறேன் என்று அடிக்கடி சொல்லுவார். தன்னை ஒரு "மிஸ்" என்று நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று அடிக்கடி தன்னை ஒரு தாய் என்று சொல்லிக்கொள்வார். அந்த அம்மையாரைப் பற்றி ஒரு சின்ன நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த அம்மையார் சின்னப் பெண்ணாக இருந்தபோது அவருடைய தகப்பனார் திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் காஸ்மோபாலிடன் கிளப்புக்கு அவரை ஒருமுறை அழைத்துச் சென்றார். அப்போது அங்கே இருந்த "எந்தச் சோபாவிலும் நான் உட்கார முடியாது," என்று சொல்லிவிட்டார். என்ன காரணம் என்றால், அதன்மேல் கதர் துணியில்லை என்று சொல்லி உட்காரவே மறுத்துவிட்டார். அந்த அளவுக்குத் தேசப்பற்று, சுதேசிப்பற்று அப்போதே இருந்தது. சின்னப் பெண்ணாக இருக்கும்போதே அந்த அளவுக்கு உணர்ச்சி இருந்தால், இப்போது இரத்தம் நன்றாக ஊறியிருக்கும்போது, எவ்வளவு உணர்ச்சியோடு அந்த அம்மையார் இருப்பார் என்று நீங்களே எண்ணிப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். அந்த அம்மையார் பெண்களைப்பற்றியும் குழந்தைகளைப்பற்றியும் அடிக்கடி எடுத்துச்சொல்லுவார்கள்.

6th April 1970]

[மிஸ்டர் சேர்மன்]

திருமதி சரஸ்வதி பரணூரங்கம் அவர்கள் சுதந்திர இயக்கத்தின் போது சிறைக்குக்கூட சென்றிருக்கிறார்கள். கட்சிப் போராட்ட மெல்லாம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையார் பேசும்போது, ஜான்சி ராணி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவரோ என்று தோன்றும். அந்த அளவுக்குத் துடிதுடிப்பாகச் சொல்லுவார்.

திருவாளர் சா. கணேசன் இருக்கிறாரே, அவர் பேசும்போது மிகவும் திருப்தி ஏற்படும். சின்னப் பிள்ளைகளுக்கு வாத்தியார் சொல்லுவதைப் போல், நன்கு நிதானமாகச் சொல்லுவார். அவருடைய பேச்சு நல்ல வகையில் இருக்கும்.

திருவாளர் ராமசாமி படையாச்சி எப்போதாவது பேசுவார். பிற்பட்ட வகுப்பு சம்பந்தமான பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசுவார் அவர் ஒரு பெரிய விவசாய கம்யூனிட்டி லீடர். திருவாளர். 6-30 ஏ. ஆர். தாமோதரன், "chip of the old block" Persuasive, nice ஆக நல்ல இங்கிலிஷில் பேசக்கூடியவர். எது எது சரியோ அதைத்தான் பேசுவார். அவசியமான verbiage இருக்காது. திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் அழுத்தந்திருத்தமாகப் பேசுவார். சில சமயம் searching questionsஐப் போடுவார். அவரைப் பாராட்டுகிறேன். திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் ஒரு அட்வகேட். சட்ட விஷயங்களை நல்ல முறையில் சொல்வார்கள். மற்றும் திருவாளர்கள் சங்கரலிங்கம் பிள்ளை, ராஜா அய்யர் எல்லாம் வாத்தியார்களைப்பற்றியும் கல்வியைப்பற்றியும் நிறையப் பேசுவது எல்லோருக்கும் தெரியும். திரு. ராஜகோபால் இருக்கிறாரே, அவர் பேசவேண்டுமென்றால் உடனே நான் விட்டுவிடுவேன். சுருக்கமாகப் பேசுவார். அவர் பேசும்போது நமக்குக் கொஞ்சம் ரிலீஃப் கிடைக்கும்.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தாங்கள் போனபின்பு இந்தச் சபையில் ஹாஸ்யத்திற்கு அவர்தான் இருக்கிறார்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: அப்படியா? நானும் கொஞ்சம் அவருக்குப் பாடம் சொல்லிவிட்டுப் போகிறேன். அடுத்து திரு ராஜா அய்யர் நன்றாகப் பேசுவார். திருமதிகள் மஞ்சபாஷினி, கிளப்பவாலா இவர்கள் எல்லாம் old guards. கொஞ்சம் நிதானமாக ஜாஸ்தி பேசாமல் இருக்கக்கூடியவர்கள். நிதானஸ்தர்கள். அடுத்து, புதிய காங்கிரஸ் திரு ஜெயராம ரெட்டியார் என் மனைவியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வாஸ்தவம்தான். பழைய ஸ்பீக்கர் திரு செல்லபாண்டியன் அவர்களோடு ஒருசமயம் தங்கியிருந்தபோது "she is my girl friend" என்று சொன்னேன். அவருக்குப் புரியவில்லை. என் மனைவியைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன் என்று பிறகு புரிந்து கொண்டார். திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஒரு active speaker. எல்லா விஷயங்களிலும் நல்லவிதமாகக் கருத்துக்களைச் சொல்வார். திரு அறிவழகன், திரு ராஜா அய்யர் இவர்கள் எல்லாம் ஆசிரியர் சார்பில் நிறைய எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். நண்பர் திரு ராகவானந்தம் இருக்கிறாரே, அவர் ஒரு லேபர் லீடர். நேற்று கூட அவருடைய வேஷப்பொருத்தம் நன்றாக இருந்தது. அவர் நல்ல விதமாகத் தொண்டு செய்துவருகிறார். திரு ஜனார்த்தனம் அவர்கள் ஒரு ஜர்னலிஸ்ட், author. திரு டி. வி. நாராயணசாமி, திரு டி. கே. சண்முகம் இவர்கள் எல்லாம் கலைக்காக இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு துறைக்கும் இங்கே ரெப்ரேசெண்டேட்டிவ்ஸ் இருக்கிறார்கள். அடுத்து, நான் ஹாஸ்யமாக இருப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டு அது என் சுபாவம் அல்ல தந்திரம் என்று சொன்னார்கள். அதில் பாதி சபாவம்தான், பாதிதான் தந்திரம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மற்றும் அமைச்சர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் எல்லாம் happy family மாதிரி. அவர்கள் எல்லாம் family மெம்பர்கள். நான் "அடாப்டட் சன்". "அடாப்டட் சன்" என்று இந்துச் சட்டத்தில் சொல்வார்கள். அது போலத்தான். "ரெகுலர்" இல்லாவிட்டாலும் "அடாப்டட் சன்" மாதிரி "டீர்ட்" செய்தார்கள்.

[மிஸ்டர் சேர்மன்]

[6th April 1970]

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய விவாதங்களை நல்ல முறையில் பிரஸ் காரர்கள் வெளியிட்டார்கள். நல்ல முறையில் ரிப்போர்ட் செய்தார்கள். அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற செகரட்டரி திரு அழகர்சாமி இருக்கிறாரே, அவர் நல்ல முறையில் பணியாற்றினார். அதற்கு முன்னால் திரு சி. டி. நடராஜன் இருந்தார். இந்த மாதிரி அமைவது கஷ்டம். எப்படி உறுப்பினர்கள் நல்ல வகையில் அமைந்திருக்கிறார்களோ அப்படியே செயலாளர்களும் அமைவதற்குப் பிரார்த்தம் வேண்டும். செகரட்டரி, அவர் ஸ்டாஃப் எல்லாரும் நல்ல முறையில் வேலை செய்தார்கள். “டிசிபிளின்” நன்றாக இருந்தது. நான் டில்லி, ராஜஸ்தான் எல்லாம் போனேன். மற்ற மாநிலங்களுக்கு நாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறோம். அங்கே யெல்லாம் இதைப்போல இருக்கவில்லை. இந்தச் சபையில் நல்ல முறையில் நடக்கிறார்கள். அதனால் நல்ல பெயர் இருக்கிறது.

முன்னால் எல்லாம் அந்த அரசு இருக்கும்போது, டில்லியைத் தட்டிக் கேட்பதில்லை. கேட்காததற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அவர் களுக்குள் இருந்த ஒரு மரியாதை. பெரிய ஆசாமிகள் எல்லாம் அப்போது இருந்தார்கள். தட்டிக் கேட்காமலேயே விட்டுவிட்டோம். இப்போது தட்டினால் திறக்கப்படும், கேட்டால் கொடுக்கப்படும் என்ற வகையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தட்டிக் கேட்கிறார்கள். பலமாகத் தட்டுங்கள் என்றுதான் நானும் சொல்கிறேன். (சிரிப்பு) உங்களுக்குச் சட்டசபையில் இருக்கிற ஆதரவு மட்டுமல்ல, பொது மக்களின் ஆதரவும் இருக்கிறது. இப்போது ஏதோ ரூ. 72 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் மத்தியில். அதைப் பெறுவதற்கு ஏதேதோ மாநிலங்கள் எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மாநிலத்தின் பெயரையே காணவில்லை. ஆகையால் தட்டிக் கேட்பது நல்லதுதான். மரியாதை யெல்லாம் இருக்கிறது. மரியாதை கொடுக்கலாம். நமக்கு உரியதைக் கேட்பதில் நாம் பின்னடைய வேண்டியதில்லை. கேட்டால் கொடுக்கப்படும். தட்டினால் திறக்கப்படும் என்ற பழமொழியே இருக்கிறது. மற்றவர்கள் பேசும்போது மணி அடிப்பது போல எனக்கு என்ன செய்வது?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி: நீங்களே உங்களுக்கு மணி அடித்துக் கொண்டு முடியுங்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: ஆறரை மணிக்கு முடிக்க வேண்டும். இப்போது மூன்று நான்கு நிமிஷங்கள் மேலாக ஆகிவிட்டன. ஆகையால் நானே மணி அடித்துக்கொள்கிறேன். (தானே மணி அடித்துக்கொள்கிறார்) இப்போது என் பேச்சை முடித்துவிடவேண்டியதுதான். (சிரிப்பு)

இங்கே இப்போது ஒரு பார்ட்டி இருக்கிறது. அதற்கு நாம் போக வேண்டும்.

6-40 Mr. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at p.m., 4 p. m. on Wednesday, the 8th April 1970.

The House then adjourned.

6th April 1970]

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

189. Notification issued with G.O. Ms. No. 1798, Public (Services-A), dated the 29th September, 1969 regarding the inclusion of the post of Assistant Lecturer in Drawing in Technical High Schools within the Commission's purview. (Laid on the table of the House under Article 320(5) of the Constitution of India).

190. Notification issued with G.O. Ms. No. 3015, Revenue, dated the 17th December 1969 appointing the 2nd day of March 1970 as the date on which the provisions of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 56(3), 59, 64, 73 and 75 which have already come into force, shall come into force in the inam estate specified in the schedule. (Laid on the table of the House under section 73(5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963)).

191. Notification issued with G.O. Ms. No. 3023, Revenue, dated the 17th December 1969 appointing the 2nd day of March 1970 as the date on which the provisions of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 56(3), 59, 64, 73 and 75 which have already come into force, shall come into force in the inam estates specified in the Schedule. (Laid on the table of the House under section 73(5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963)).

B. Reports, Notifications and other papers

Nil

APPENDIX

(Vide answer to Starred Question No. 296)

காவிரி ஆற்றிலிருந்து பாசன வசதியளிக்கும் வாய்க்கால்களும் பாசனம் பெறும் நிலங்களின் பரப்பளவுகளும் மாவட்ட வாரியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வாய்க்கால்கள் காவிரியின் இரு பக்கங்களிலிருந்தும் பிரிந்து செல்லுகின்றன.

வாய்க்காலின் பெயர்.

பாசனம் பெறும் நிலத்தின் சுற்றளவு (ஏக்கரில்)

(1)

(2)

சேலம் மாவட்டம்

1. ராஜா குமாரபாளையம் வாய்க்கால்	...	...	5,960
2. மோகனூர் வாய்க்கால்	...	...	1,700
3. மேட்டூர் வாய்க்கால்	...	...	26,883

மொத்தம் ... 34,543

[6th April 1970]

வாய்க்காலின் பெயர்

பாசனம் பெறும்
நிலத்தின் சுற்றளவு
(ஏக்கரில்)
(2)

(1)

கோவை மாவட்டம்

1. மேட்டூர் வாய்க்கால் ... 16,794

திருச்சி மாவட்டம்

1. புகளூர் வாய்க்கால்	...	...	2,245
2. வாங்கல் வாய்க்கால்	...	...	1,200
3. நெருர் வாய்க்கால்	...	...	1,800
4. காட்டுப்புத்தூர் வாய்க்கால்	...	...	4,500
5. கிருஷ்ணராயபுரம் வாய்க்கால்	...	...	1,200
6. தென்கரை கால்வாய்	...	...	9,606
7. கட்டளை மேட்டுக் கால்வாய்	...	...	20,552
8. புதிய கட்டளை மேட்டுக் கால்வாய்	...	...	16,142
9. சீராமசமுத்திரம் கால்வாய்	...	...	10,400
10. உய்யகொண்டான் கால்வாய்	...	...	32,742
11. நங்கம் கால்வாய்	...	...	2,610
12. புதுஅய்யன் கால்வாய்	...	...	1,790
13. ராமவத்தலை கால்வாய்	...	...	1,530
14. புதுவத்தலை கால்வாய்	...	...	3,086
15. சீரங்கம் நாட்டு வாய்க்கால்	...	...	3,371
16. அய்யன் கால்வாய்	...	...	18,000
17. பேருவளைக் கால்வாய்	...	...	19,500
18. புள்ளம்பாடி கால்வாய்	...	...	22,114

மொத்தம் ... 172,388

தஞ்சை மாவட்டம்

1. புதிய கட்டளை மேட்டுக் கால்வாய்	...	...	4,480
2. காவிரி (கல்லணை தலைப்பில்)	...	...	467,611
3. வெண்ணாறு (கல்லணை தலைப்பில்)	...	...	465,307
4. கல்லணைக் கால்வாய் (தலைப்பில்)	...	...	256,000
5. தெற்குராகன் வாய்க்கால் (கீழணையில்)	...	...	21,122
6. குழுக்கி மன்னியாறு (கீழணையில்)	...	...	1,359

மொத்தம் ... 1,215,879

தென் ஆற்காடு மாவட்டம்

1. வடக்குராகன் (கீழணையில்)	...	...	33,725
2. வடவாறு (கீழணையில்) வீராணம் ஏரியும் சேர்த்து	...	...	53,474

மொத்தம் ... 87,199

தொகுப்பு

சேலம் மாவட்டம்	...	...	34,543
கோவை மாவட்டம்	...	...	16,794
திருச்சி மாவட்டம்	...	...	172,388
தஞ்சை மாவட்டம்	...	...	1,215,879
தென் ஆற்காடு மாவட்டம்	...	...	87,199

ஆகமொத்தம் ... 1,526,803

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 8th April 1970.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, the Deputy Chairman (Thiru G. KRISHNAMOORTHY) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Hostels for Backward Class Students

*306. Q.—Thiru A. R. DAMODARAN (on behalf of Thiru V. THANGAPANDIAN) : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state :

(a) the number of hostels for backward class students in Tamil Nadu ;

(b) the number of such hostels proposed to be opened newly by the Government during the next academic year (1970-71) ;

(c) the number of applications received requesting to open new hostels for backward class students ; and

(d) out of them, the number of applications received from Ramanathapuram district ?

பின்தங்கிய வகுப்பினர் மாணவர்கள் உணவு விடுதிகள்

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. வி. தங்கபாண்டியன் சார்பில்) மாண்புமிகு பிற்பட்ட வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாட்டில் எத்தனை பின்தங்கிய வகுப்பினர் மாணவர் விடுதிகள் உள்ளன ?

(இ) வரும் கல்வி ஆண்டில் (1970-71) எத்தனை புதிய பின்தங்கிய வகுப்பினர் மாணவர் உணவு விடுதிகள் திறக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்துள்ளது ?

(உ) பின்தங்கிய மாணவர் உணவு விடுதிகள் திறக்கக் கோரி எத்தனை மனுக்கள் வந்துள்ளன ?

(எ) அவற்றில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலிருந்து வந்த கோரிக்கை மனுக்கள் எத்தனை ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) தமிழ்நாட்டில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் மாணவர் விடுதிகள் 48 உள்ளன.

(இ) 1970-71 ஆம் ஆண்டில், 12 புதிய விடுதிகளைத் திறக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

[8th April 1970]

(உ) 12 கோரிக்கை மனுக்கள் வந்துள்ளன.

(எ) இவற்றில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலிருந்து 8 கோரிக்கை மனுக்கள் வந்துள்ளன.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : சார், இப்போது பின்தங்கிய மாணவர்களுக்குப் போதுமான அளவு விடுதிகள் மற்ற மாவட்டங்களில் அதிகமாக இல்லை. இதனால் பின்தங்கிய மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கு வசதி இல்லாத காரணத்தாலும், அதற்கான தனி அமைச்சர் நியமிக்கப் பட்டிருப்பதாலும், அதிகமான உணவு விடுதிகளை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : ஏற்கெனவே அரசு அந்த உத்தேசத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது அமைக்கப்பட்டுள்ள பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலக் குழுவின் அறிக்கை வந்தவுடனே மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கோரிக்கை நினைவில் வைத்து ஆவன செய்யப்படும்.

Thirumathi S. MANJUBHASHINI : Mr. Deputy Chairman, Sir may I know whether it is the intention of the Government to go on perpetrating this system of having separate hostels for the Harijans and Backward Classes or to have them open to other people as well? Even in these hostels, I was made to understand that others were to be admitted so that at some time or other there would not be this difference. So, I would like to know the policy of the Government in this matter. What is the nature and type of hostels that they are going to start and will they be mainly for Harijans and Backward Classes or will they be open to others as well?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இப்போது அமைக்கப்பட்டுள்ள விடுதிகளைப் பிற்பட்ட மாணவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களும் சேர்ந்துதான் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அரிஜன மாணவர்கள் விடுதியில் அவர்களுக்கு அதிகமான பங்கும் மற்ற வகுப்புகளுக்கு எண்ணிக்கை குறைவாகவும் உள்ளது. பிற்பட்ட மாணவர்களின் விடுதிகளில் அவர்களுக்கு அதிகமாகவும் அரிஜன மாணவர்களுக்குக் குறைவாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே இரண்டும் கலந்துதான் இப்போது இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இப்போது பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு நடத்தப்படுகிற உணவு விடுதிகள் சரியாக இயங்காமல் அங்கே கொடுக்கப்படுகின்ற உணவு சரியான முறையில் இல்லாமல் இருப்பதாகப் புகார் எதுவும் வந்து, அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பொறுத்து நடவடிக்கை ஏதாவது எடுத்தார்களா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அவ்விதப் புகார்கள் எதுவும் வரவில்லை. ஆனால் என்னுடைய சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது, நான் போய் அந்த விடுதிகளைச் சோதனையிட்ட நேரத்தில், அங்குள்ள மாணவர்கள் சில குறைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்களால் சொல்லப்பட்ட குறைகளை நிவர்த்தி செய்யுமாறு அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : கேள்வியில் பேசுவார்களுக்கான ஹாஸ்டல்கள் எத்தனை என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலில் 48 என்று சொன்னார்கள். அந்த

[8th April 1970]

48ல் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு எத்தனை, மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு எத்தனை என்று பிரித்துச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : 11 விடுதிகள் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் 37 விடுதிகள் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் உள்ளன.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விடுதிகள் பெரும்பாலும் தனிப்பட்டவர்களால் முன்னால் நடத்தப்பட்டு, பின்னால் அரசாங்கத்தால் எடுத்து நடத்தப்படுகின்றன. இன்னும் சில விடுதிகள் தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட விடுதிகளிலிருந்து புகார் அதிகமாக வருவதால், அதையும் அரசே எடுத்து நடத்த ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யப்படும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : மிகப் பிற்பட்ட வகுப்புகளுக்கு 37 என்று சொன்னார்கள். பிற்பட்டவர்களுக்கு 11 என்று சொன்னார்கள். மிகவும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் விகிதாசாரம், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு அளிக்கப்படும் விகிதாசாரம் எந்த முறையில் அனுமதிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கான உணவு விடுதிகள் 37. பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 11. அவர்கள் கேட்ட விவரம் இப்போதில்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், அதை அறிவிக்கிறேன்.

Thirumathi S. MANJUBHASHINI: Mr. Deputy Chairman, Sir, I did not receive a definite answer to my question. If the Hon. Deputy Chairman would permit me, I would like to ask whether it is the intention of the Government to perpetrate these differences of "backward," "most backward" and "Harijans?" Is it not time for the Government to think in terms of bringing these people up to the level of the other classes and make admission to the hostel free, or grant some scholarships to the students of these communities and make them study in better types of hostels so that they may have a better living standard?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : யார் யார் மிகப் பின்தங்கியிருக்கிறார்களோ அவர்களை முன்னேற்ற அதிக அக்கறையோடு சலுகை காட்டி முன்னேற்றச் செய்தபிறகு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதைப்போல, இந்த வித்தியாசம், பாகுபாடு இல்லாத அடிப்படையில் நிர்வகிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Thirumathi S. MANJUBHASHINI: Opening such hostels and naming them backward, or most backward or Harijan hostel, will, if the Deputy Chairman will permit me to say so, perpetuate these differences for a much longer period. On the other hand, if these students are given scholarships and made to study in other hostels where better conditions and circumstances prevail, not only will these students benefit in course of time but these subtle differences amongst the communities and classes are bound to disappear.

[8th April 1970]

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: அதைப்பற்றிச் சமயம் நேரும் போது பரிசீலனை செய்யப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Grievances of Washermen

*307. Q.—Thiru M. ETHIRAJULU: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state:

(a) whether a delegation of the Central Union of the Tamil Nadu Washermen met the Tamil Nadu Chief Minister on 26-5-1967 and submitted a representation containing their grievances; and

(b) if so, the action taken thereon?

சலவையாளர்களின் குறைகள்

திரு எம். எத்திராஜுலு: மாண்புமிகு பிற்பட்ட வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 26-5-1967 அன்று தமிழ்நாடு சலவையாளர் மத்திய சங்கத் தூதுக்கோஷ்டி ஒன்று தமிழக முதலமைச்சரைச் சந்தித்து சலவையாளர்கள் குறைகள் அடங்கிய கோரிக்கை மனு கொடுத்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: பின்னிலை வகுப்பினர் நலனாக அரசு அண்மையில் அமைத்துள்ள குழுவின் அறிக்கை கிடைத்த பின், இதுபோன்ற கோரிக்கைகள் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு எம். எத்திராஜுலு: என்னுடைய கேள்வி முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சலவையாளர்களின் மத்திய சங்கத் தூதுக்கோஷ்டியின் கோரிக்கைகளை அடுத்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றியதாகும். ஆனால் பிற்பட்டோர் நலக் குழுவின் அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்குள்ளாக, இதற்காக அமர்த்தப்பட்டிருக்கும் அமைச்சர் அவர்களும், அந்த இலாக்காவுக்காக என்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற டைரெக்டர் அவர்களும் அந்தக் கோரிக்கைகளைக் கவனித்து ஆவன செய்ய ஏன் முன்வரக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அளிக்கப்பட்டுள்ள அந்தக் கோரிக்கையில் மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் 'டோபி கானுக்கள்' தேவை என்று கேட்டிருந்தார்கள். அப்படியமைப்பது பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, சிதம்பரத்திலும் இன்னும் சில ஊர்களிலும் 'டோபி கானுக்கள்' அமைக்கத் தக்க வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிறவற்றைக் கூடிய விரைவில் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு எம். எத்திராஜுலு: அதிலே ஒரு முக்கியமான கோரிக்கை, அவர்கள் பொது மக்களிடமிருந்து எடுக்கிற துணிகளைத் தாங்கள் குடியிருக்கிற கூரை வீடுகளில் வைத்துக் கொள்வதால், அந்த வீடுகள் தீப்பிடித்துக் கொள்ளும்போது, அவர்களுடைய சொத்துக்களுக்கு மட்டுமின்றி பொதுமக்களின் துணிகளுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதன் காரணமாக, இந்த நிலைமையைத் தவிர்க்க உடனடியாக ஒரு தனித் திட்டம் வகுத்து தீப்பிடிக்காத வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்பதாகும். எனவே இதைப் பற்றியாவது உடனடியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[8th April 1970]

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: அத்தகைய திட்டமொன்று அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதை எந்த அளவுக்கு விரைவாக நிறைவேற்ற முடியுமோ அதை நிறைவேற்ற முயலுவோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

Fruits

*304. Q.—Thiru M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state:

(a) (1) the quantity and (2) the value of fruits exported abroad during 1969; and

(b) the action taken to increase the production of fruits if there will be a good demand in foreign markets for fruits produced in our country?

பழவகைகள்

திரு எம். சங்கரலிங்கம்பிள்ளை: மாண்புமிகு வேளாண்மை, அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அ) 1969-ஆம் ஆண்டு அயல் நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்த பழவகைகளின் (1) அளவு (2) மதிப்பு எவ்வளவு?

(இ) அயல் நாட்டுச் சந்தையில் நம் நாட்டுப் பழவகைகளுக்கு நல்ல சந்தை இருக்குமானால், பழ உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) 1969-ஆம் ஆண்டில் மாம்பழங்கள் அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. 1969-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களிலிருந்து ஆகஸ்டு வரை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பழங்களின் மதிப்பும் அளவும் மட்டுமே 'கிடைத்துள்ளன. மலேசியாவிற்கும் சிங்கப்பூருக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பழங்களின் அளவு 30,968 கிலோ கிராமாகும். அதன் மதிப்பு ரூ. 29,763.

(இ) வாழைப் பழத்திற்கு ஜப்பானில் ஒரு நல்ல சந்தை உள்ளது. ஏற்றுமதி செய்வதற்காக, குட்டை வாழையை உற்பத்தி செய்யும் மும்முரத் திட்டம் ஒன்று, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, திருச்சி, கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி (தூத்துக்குடியிலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும்) உள்ளது. நான்காம் ஐந்தாண்டுத்திட்ட முடிவில் 50,000 டன்கள் வாழைப்பழங்களை ஏற்றுமதி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வெளிநாட்டுச் சந்தையில் நல்ல கிராக்கியுள்ள, எல்லா விதமான பழவகைகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்காக 1958-59 ஆண்டு முதல் பழ உற்பத்தியாளர்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்குதல், தரமான நன்கு சோதிக்கப்பட்ட பயிர்ப்பொருள்களை வழங்குதல், இலவசத் தொழில் நுணுக்க ஆலோசனைகள் அவர்களுக்கு அளித்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் பழமரங்கள் பயிரிடப்படுகின்ற பரப்பளவை விரிவுபடுத்த, பழ உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பணித்திட்டம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகின்றது.

Thirumathi S. MANJUBHASHINI: Mr. Deputy Chairman, Sir, is it a fact that Japan placed a very large order for bananas and even offered a ship free of charge to collect them at Cochin but we were not able to supply the stuff?

[8th April 1970]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அப்படிப்பட்ட தகவல் ஏதும் அரசாங்கத்திடம் தற்சமயம் இல்லை. ஜப்பானில் நமது வாழைப் பழத்திற்கு நல்ல சந்தை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கி 50 ஆயிரம் டன் வாழைப்பழத்தை அனுப்ப வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதற்கு அக்ரோ ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் என்ற கடன் உதவி நிறுவனம் துணை செய்ய முன் வந்திருக்கிறது. நெல், வேர்க்கடலை எல்லாம் சேர்ந்து 4 கோடியே 43 லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டு ஒரு திட்டத்தை வகுத்து நிறைய வாழைப் பழத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது.

Thirumathi S. MANJUBHASHINI: Sir, is it a fact that the Government of India have taken over the Banana Development Corporation and given it a grant to develop it in a very big way?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை. அதைப்பற்றிய தகவல் எதுவும் இல்லை.

திரு எம். எத்திராஜுலு : அப்படி வாழைப்பழங்களை மட்டும்தான் ஏற்றுமதி செய்யப்போவதாகச் சொன்னார்கள். மாம்பழமும் அனுப்புவதாகச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டில் பல ஜில்லாக்களில் நகரங்களில் எல்லாம் போதுமான பலாப்பழம் கிடைக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் பக்குவப்படுத்தினால், நீண்ட நாட்களுக்கு இருக்கும். அம்மாதிரிப் பழங்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : வாழை, மாம்பழம், திராட்சை இவைகளுக்கான திட்டங்கள்தான் நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. பலாப்பழத்திற்கான திட்டம் எதுவும் இல்லை.

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, may I know whether this Government would have any objection to the licensing of a Factory—because some friends have asked me about this—for the manufacture of wine in our State and whether it would conflict with any of the accepted policies of the Government?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை. அதைப்பற்றிய தகவலும் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை.

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, grapes constitute an important part of the wine that is manufactured in Andhra Pradesh. In Mysore the area of grape cultivation has increased to 40 to 50 thousand acres whereas in our State it is only 1,500 acres according to the estimates furnished in the Five-Year Plan papers placed before us. So, I wanted to know whether the Government would be interested in the cultivation of grapes and incidentally, whether they would have any objection to the setting up of a wine factory to manufacture wine from the grapes grown in our State?

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : புரொகிபிஷன் ஆக்டை இதற்காகத் திருத்த வேண்டும். அரசாங்கம் அதைப்பற்றி முடிவெடுக்கவில்லை. “ஒயின் ஷாப்” ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கோரி மனுக்கள் அரசாங்

[8th April 1970]

கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து விரைவில் முடிவெடுக்கப்படும்.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : நமது நாட்டிலிருந்து வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்குக் கிராக்கியாக இருக்கிற பழ வகைகள் கெட்டுப் போகாமல் அவைகளைப் பாதுகாத்து வைப்பதற்கான குளிர்சாதனங்கள் அடங்கிய நிலையங்களை ஏற்றுமதி மிகுதியாகச் செய்யப்படும் மதுரையில் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டம் வைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது அனுப்பப்பட்டு வருகிற வகையில் பழ ஊறல், ஜாம், மாம்பழப்பாகு, பசை, கிரப் அப்படித்தான் தயாரிக்கப்படுகின்றன. மாம்பழங்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. உறைய வைத்து அனுப்புகிற திட்டத்தின் மூலம் அனுப்பப்படவில்லை.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : வாழை, மாம்பழம், திராட்சை இவைகளை அயல்நாடுகளுக்குத் தமிழகத்திலிருந்து அனுப்பிவருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைத்தவிர வேறு பழங்கள் அனுப்புவதாக உத்தேசம் உண்டா? அப்படி அனுப்புவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா, அல்லது எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னது இதுவரையிலும் மாம்பழம் அனுப்புகிறோம் என்பது. மேலும் வாழை, திராட்சை இவைகளை அனுப்புவதற்கு அரசாங்கம் திட்டம் தீட்டி செயலில் ஈடுபட்டு வருகிறது. திராட்சை பயிரிடும் திட்டங்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன் கொடுத்து அதிகமான திராட்சையை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்றும் அதற்காகக் கிணறுகள் வெட்டி, துளைக் கிணறுகள் போட்டுக்கொடுத்து, தேவையான இடத்தில் நிலம் சமம் செய்யப்பட்டு, கால்வாய் அமைப்பது, பம்பு செட் வைப்பது, அவற்றிற்கு மின்சக்தி கொடுப்பது போன்ற வகையில் உதவி வருகின்றது அரசாங்கம். இப்படிப்பட்ட வகையில் அக்ரோ ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் நிதியை வைத்துக்கொண்டு நிறைய வாழையை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டி வைத்திருக்கிறோமே தவிர, வேறில்லை. மாம்பழமும் அனுப்புகிறோம். இனிமேல் வாழையும், திராட்சையும் அனுப்பத் திட்டமிருக்கிறது.

Harijan Welfare Department Hostels

*305. Q—Thiru R. KRISHNASWAMY NAIDU (on behalf of Thiru V. THANGAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state:

(a) the number of representations received requesting to open Boys Hostels under the Harijan Welfare Department during the next academic year (1970-71) in Ramanathapuram district; and

(b) the places where the Government have decided to open the Hostels?

அரிசன நல இலாகா விடுதிகள்

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு (திரு வி. தங்கபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு வேளாண்மை அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

[8th April 1970]

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், வரும் கல்வியாண்டில் (1970-71ல்) அரிசன நல இலாகாவின் கீழ் மாணவர்கள் உணவு விடுதிகள் திறக்கக் கோரி எத்தனை முறையீடுகள் வந்துள்ளன?

(இ) அவற்றில் எந்தெந்த ஊர்களில் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள கீழ்க்கண்ட மூன்று இடங்களில் அரசு மாணவர் விடுதிகள் தொடங்குமாறு கேட்டு அரிசன நலத்துறை இயக்குநரால் முறையீடுகள் பெறப்பட்டுள்ளன:—

1. மாணவியர் விடுதி கண்டரா மாணிக்கம்.
2. மாணவர் விடுதி குல்லூர் சந்தை.
3. மாணவர் விடுதி திருத்தங்கல்.

(இ) மேற்கூறிய முறையீடுகளை அரிசன நலத்துறை இயக்குநர் தனித் தனியாகப் பரிசீலித்து வருகிறார். நாளடைவில் இது பற்றிய ஆணைகளை அரசு பிறப்பிக்கும்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஹரிஜனத் துறையால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் விடுதிகள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் விடுதிகளிலும், கிராமப்புறங்களில் கிராமப் பொதுமக்களை கொடுத்த சில வாடகைக் கட்டடங்களிலும், ஆசிரியர் களுக்காக என்று கட்டப்பட்ட விடுதிகளிலும் இன்றையதினம் மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கு ஏற்ற வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் இருந்து, மாணவர்களுக்கான விடுதிகளும் இருக்கிற இப்படிப்பட்ட இடங்களில் சொந்த விடுதிகள் கட்டுவதற்கான திட்டம் ஏதேனும் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா? அப்படியானால் அந்த ஜில்லாவில் எந்தெந்த இடத்திலே மாணவர்கள் விடுதிகள் கட்டப்படவிருக்கின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மாணவர்களுக்கான விடுதிகள் அவசியம் தேவை என்று உணர்ந்துதான் இப்போது அரசாங்கம் 22 புதிய மாணவர் விடுதிகள் கட்டுவதற்காக இந்த ஆண்டே நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. 7 மாணவிகளுக்கான விடுதிகளும், 13 மாணவர்களுக்கான விடுதிகளும், 2 'இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்டூடென்ட்ஸ்' களுக்காகவும் ஆக மொத்தம் 22 விடுதிகளும் கட்டப்படவிருக்கின்றன. மேலும் தனியார் மாணவர்களின் விடுதியில் சரியான முறையில் மாணவர்களுக்கு உணவும் வேறு பல வசதிகளும் செய்து தரப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, தனியார் விடுதிகளில் 20 விடுதிகளை அரசாங்கம் கையகப்படுத்திக்கொள்ளும் திட்டமும் இருக்கிறது. எனவே அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இந்த ஆண்டு 42 விடுதிகள் வர இருக்கின்றன. சொந்தக் கட்டடங்களுக்காக இப்போது நிதி ஒதுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒதுக்கப்படும் டிசைன்-டைப் சுமார் 2 பட்டிருக்கு 2½ லட்சம் ரூபாய் அளவில் கட்ட வேண்டும் என்று பொறியியல் அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு அதிகப்படியான விடுதிகளைக் கட்ட முடியவில்லை குறைந்தபட்சம் 2 அல்லது 3 விடுதிகளைத் தான் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் எந்தெந்த இடத்தில் என்றுதான் இன்னும் முடிவாக்கப்படவில்லை.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: இராமநாதபுரம் ஜில்லா ஸ்ரீவில்லிப் புத்தூர் தாலுக்கா பி. இராமச்சந்திரபுரம் என்ற கிராமத்தில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்காக முன்னால் அரசாங்கம் 3 லட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமான அளவில் ஒரு விடுதி கட்ட வேண்டு

[8th April 1970]

மென்று ஆரம்பித்தார்கள். 3 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு மாணவர் விடுதி கட்டுவது என்பது தேவையற்றது என்று அந்தக் கிராமத்தில் இருப்பவர்களும் மாணவர்களும் நினைத்தார்கள். ஒரு லட்சம் ரூபாயிலேயே நல்ல வசதியுள்ள ஒரு விடுதியைக் கட்ட முடியும் என்று நானே அதற்கு ஒரு "எஸ்டிமேட்" தயார் செய்து தருகிறேன் என்று சொன்னேன். அதையடுத்து நிலங்களை 'அக்கொயர்' செய்வது கூட நிறுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அந்த வேலை மீண்டும் தொடங்கப்படவே இல்லை. 3 லட்சம் ரூபாய் தேவையில்லை, குறைந்த செலவில் கிராமத்தில் கட்ட முடியும். எனவே இந்த ஆண்டிலேயே அதைச் செய்வதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அதை நான்கூட பரிசீலனை செய்தேன். ஆனால் திட்டமிட்டபடி ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ஒதுக்கீடு செய்தீர்கள். அதன்படிதான் கட்ட வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டு கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்போது நாம் கூறுவதைப்போல், குறைத்து சிறிய கட்டிடமாக—மாணவர்கள் தங்க இடம், படிக்க இடம், மற்றும் அன்றாடம் கழிவுகளுக்காகத் தேவைப்படும் இடம் என்று நாம் நினைத்துக் கட்டுவோமானால், மாணவர்களே ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருப்பதாகக் கருதுவார்கள் என்று பலர் அதற்கும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள். எனவேதான் ஓரளவு அதிகப்படியான செலவு செய்து கட்ட வேண்டியிருக்கிற இந்த இக்கட்டான முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது.

திரு எம். எத்திராஜுலு: இப்போது ஹரிஜன நல இலாக்காவுக்குக் கீழ்வருகிற உணவு விடுதிகளில் பின்தங்கிய மாணவர்களைச் சேர்க்கும் விகிதாசாரம் எவ்வளவு? பின்தங்கிய மாணவர்களைச் சேர்க்கும் விகிதாசாரம் குறைவாக இருப்பதால், 11 விடுதிகளில் தான் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு இடம் இருக்கிற காரணத்தால், இரண்டு அமைச்சர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பேசி பிற்பட்ட மாணவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாக இடம் ஒதுக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இதுவரை ஏறத்தாழ 75 இடங்கள் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் 15 இடங்கள் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும், 10 இடங்கள் முற்போக்குச் சமுதாயத்தினருக்கும் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது பின்தங்கிய பல் மக்களுக்காக என்று தனி இலாக்காவும், தனி அமைச்சரும், தனி பட்ஜெட்டும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவிட்ட பிறகு அவர்களுக்காக என்று தனி விடுதிகள் கட்ட அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பதால் இதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்து பழக வேண்டும் என்ற நல்ல மனோபாவத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்றுதான் இந்த விகிதாசார முறைகள் ஹரிஜன மாணவர்கள் விடுதியில்கூட வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

Thiru A. R. DAMODARAN: May I know the amount sanctioned for each boy for food in these boys' hostels?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: பள்ளி மாணவர்களுக்கு 21 ரூபாயும் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு சென்னை போன்ற பெரு நகரங்களில், அதிலும் குறிப்பாக பொறியியல், மருத்துவம் ஆகிய துறைகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ரூபாய் 70/-ம் தரப்படுகிறது. அதே வெளியூர்களில் படித்தால் 60 ரூபாய் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற ஆர்ட்ஸ் கல்லூரியில் இருப்பவர்களுக்கு சென்னையில் 40 ரூபாய் தரப்படுகிறது. வெளியூர்களில் ரூபாய் 30 தரப்படுகிறது. இப்படியாகப் படிப்பிற்கும் இடத்திற்கும் தகுந்தாற்போல் விடுதிக்கான தொகைகள் குறைக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படுகின்றன.

[8th April 1970]

Thiru A. R. DAMODARAN: May I know whether the Government will consider the suggestion that has been made that the amount of grant given to the Harijan boys, namely, Rs. 21 is hardly sufficient to feed them and in view of the complaints that are being received in this regard, may I know whether the Government will seriously consider increasing the amount that is to be given at least from the next academic year?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஒரு ரூபாய் வீதம் அதிகமாக ஆக்கவண்டும் என்றாலும் பல லட்ச ரூபாய்கள் அரசாங்கத் துறகுச் செலவாகிறது. கடந்த முறை 20 ரூபாய் என்று இருந்ததை 21 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு உயர்த்தியதன் காரணமாக ரூபாய் 8 லட்சம் வரை தேவைப்பட்டது. ஒரு ரூபாய் உயர்த்தினால் கூட அதனால் விடுதிக் காப்பாளர்கள் அதிகப் படியான சலுகைகளைக் கொடுத்துவருவதுமில்லை. கொடுக்கவும் முடிவதில்லை. ஆனாலும் அவர்களுக்கு இருக்கிற குறைகளை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. நிதிநிலை சரியான பிறகு இதற்காக அதிகமான நிதி ஒதுக்கத் தரமுடியும்.

Thiru A. R. DAMODARAN: May I also know whether the Government would consider the suggestion that in these boys' hostels, considering the fact that very backward boys and Harijan boys are admitted, private tutors would be attached to give special coaching to these boys?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இப்போதே பார்ட் டைம் டியூட்டாக இருந்து பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது கல்லூரிகளிலும் உண்டு. பள்ளிகளிலும் உண்டு.

திரு எம். எத்திராஜுலு: இப்போது ஹரிஜன மாணவர்கள் விடுதியில் படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கும் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கான விடுதியில் படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கும் உணவு விடுதிக்காகக் கொடுக்கப்படும் பணத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறதே, அதற்குக் காரணம் என்ன என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: வித்தியாசமில்லை.

DEPUTY CHAIRMAN: Questions 301, 302 and 303 are postponed. Now, questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II ANNOUNCEMENT RE MESSAGES FROM THE ASSEMBLY

DEPUTY CHAIRMAN: I have received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills, as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the Council, and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India:—

8th April 1970]

[Deputy Chairman]

1. The Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 7 of 1970)
2. The Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 8 of 1970)

I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills, as passed by the Legislative Assembly, for the concurrence of the Council:—

1. The Tamil Nadu Industrial Establishment (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No. 6 of 1970)
2. The Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 10 of 1970)

I have further received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India:—

1. The Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 15 of 1970).
2. The Tamil Nadu Additional Sales Tax Bill, 1970 (L. A. Bill No. 16 of 1970).
3. The Tamil Nadu Electricity Duty (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 12 of 1970)

I have further received a message from the Hon. Speaker, transmitting a copy of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No. 14 of 1970), as passed by the Legislative Assembly, and signed by him for the concurrence of the Council.

III POINT OF CLARIFICATION RE LAND CEILING BILL

Thiru G. SWAMINATHAN: On a point of clarification, Sir. On 3rd March, when I was making a speech on the Land Ceiling Bill, the Hon. the Minister for Law intervened during my speech and said that retrospective effect to the particular Bill would be given from 26th February 1970, and to-day I am reading in the Press that retrospective effect has been given from 15th February. We have to know the fact only from the Press. The Hon. the Minister for Law has not got confidence in the House to inform the House that he has changed the date from 26th February 1970 to 15th February 1970 retrospectively.

*மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்த நாளிலிருந்தே அமுல்படுத்தலாம் என்றுதான் முதலில் முடிவெடுத்தோம். ஆனால்

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[8th April 1970]

அதற்குப் பின்னர் அந்த முடிவு மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அமைச்சரவை இதைக் குறித்து என்றையதினம் ஆரம்பத்தில் முடிவெடுத்ததோ, அன்று முதற்கொண்டே அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று மறு முடிவு எடுக்கப்பட்டது, அதனால்தான் நிதிநிலை அறிக்கையில் 26ம் தேதி முதற்கொண்டு இது அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் இப்போது அரசாங்கத்தில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அது பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே இந்தச் சபையில் கூட அந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட இருக்கிறது.

IV. CALLING ATTENTION TO THE RECENT PROCEEDINGS OF THE DIRECTOR OF SCHOOL EDUCATION PREVENTING THE HEADS OF SECONDARY SCHOOLS HAVING ENGLISH MEDIUM FROM ADMITTING STUDENTS EXCEPT ON APPROVAL OF THE DIRECTOR.

Thiru G. SWAMINATHAN : I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Education and Health to a matter of urgent public importance, namely, the recent proceedings of the Director of School Education preventing the heads of Secondary Schools, having English medium from admitting except on approval of the Director, students other than (1) children of parents whose mother tongue is not Tamil (2) children of employees whose mother tongue is Tamil but who are liable to be transferred to any part of India during their service ; and (3) children who had been studying through English medium, and the consequent distress caused to the parents of children whose mother tongue is Tamil and who want their children to be admitted in the English medium schools.

*மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : தமிழ்நாடு கல்வி விதிகளின்கீழ், ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளியின் எல்லா வகுப்புகளிலும் சாதாரணமாக வட்டார மொழியின் மூலம் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. வட்டார மொழியினின்றும் வேறுபட்ட ஒரு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்களுக்கு, அவர்களது தாய்மொழி மூலம் அல்லது வட்டார மொழி அல்லாத வேறு ஒரு மொழி மூலம் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படலாம். ஆனால் அத்தகைய ஒரு தேர்வில், உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் அந்தந்த நிலைகளில் உள்ள மூன்று வகுப்புகளில், அதாவது, 6வது வகுப்பு முதல் 8வது வகுப்பு வரையிலும், 9வது வகுப்பு முதல் 11வது வகுப்பு வரையிலும் பள்ளி மாணவர்களின் குறைந்த அளவு எண்ணிக்கை 45ஆக இருக்கவேண்டும். எனினும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், தனிக் காரணங்களுக்காக, எந்த ஒரு வகுப்பிலும் ஆங்கிலத்தைப் பயிற்சிமொழியாகப் பயன்படுத்த ஒரு பள்ளியை அனுமதிக்கலாம். மொழிவாரிச் சிறுபான்மையினருக்கென தனிப் பிரிவுகளைத் துவக்கும்படி ஒரு நிர்வாகத்தைக் கேட்கவும் இயக்குநர் தகுதியுடையவராவார். ஆனால், அத்தகைய ஒரு தேர்வில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அந்தந்த நிலைகளில் உள்ள மூன்று வகுப்புகளில் மாணவர்களின் குறைந்த அளவு மொத்த எண்ணிக்கை 45ஆக இருக்கவேண்டும். எனவே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மொழிவாரிச் சிறுபான்மையினருக்கு அல்லது சிறுபான்மை தேர்வுகளில் தவிர, பாடங்கள் யாவும் வட்டார மொழியில் சாதாரணமாகக் கற்பிக்கப்படவேண்டும் என்பதே அரசின் விருப்பமாகும்.

ஆங்கிலப் பயிற்சிமொழிப் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் தலைவர்கள், பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் முன் அனுமதியைப் பெறாமல், ஆங்கிலப் பயிற்சிமொழிப் பிரிவுகளில், கீழ்க்கண்ட மூன்று

CALLING ATTENTION TO THE RECENT PROCEEDINGS OF THE DIRECTOR OF SCHOOL EDUCATION PREVENTING THE HEADS OF SECONDARY SCHOOLS HAVING ENGLISH MEDIUM FROM ADMITTING STUDENTS EXCEPT ON APPROVAL OF THE DIRECTOR

8th April 1970]

[திரு எஸ். மாதவன்]

வகை மாணவர்களை மட்டுமே சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் 1966இல் கட்டளைகள் பிறப்பித்தார்.

(1) தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராத பெற்றோர்களின் குழந்தைகள்.

(2) எந்தப் பணியாளர்களின் தாய்மொழி தமிழாக இருந்து, அவர்கள் தமது பணிக்காலத்தில் இந்தியாவின் எந்த ஒரு பாகத்துக்கும் மாற்றப்பட வாய்ப்புள்ளதோ அந்தப் பணியாளர்களது குழந்தைகள்.

(3) தமிழைத் தாய்மொழியாகக்கொண்ட பெற்றோரின் சிறுவர்கள் ஆங்கிலத்தைப் பயிற்சிமொழியாகக் கொண்ட வகுப்புகளில் அல்லது பிரிவுகளில் அல்லது படிவங்களில் படித்திருந்தால், அத்தகைய குழந்தைகள், அதாவது, தற்போதைய பள்ளியில் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு முன்பு ஆங்கிலத்தைப் பயிற்சிமொழியாகக் கொண்டு பாடம் கற்பிக்கப்பட்ட குழந்தைகள்.

மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று வகைகளின்கீழ் வராத ஆங்கிலப் பயிற்று மொழிப் பிரிவுகளில் மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் பிற தேர்வுகள் அனைத்தையும் பொறுத்தவரையில், இது குறித்து முறையீடுகள் பெறப்பட்டால், இயக்குநர் ஏற்பளிக்கவேண்டும்.

எனினும், பள்ளித் தலைவர்கள் ஆங்கிலப் பயிற்சிமொழிப் பிரிவுகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்த பிறகு, வழக்கமான முறையில் இயக்குநரின் ஒப்புதல் பல தேர்வுகளில் வேண்டப்படுவதாக இயக்குநர் கண்டார். பள்ளித் தலைவர்கள் ஒவ்வொரு தேர்வு குறித்தும் அதன் தகுதிகளை ஒட்டிப் பரிசீலனை செய்து, மாணவரை ஆங்கிலப் பயிற்சிமொழிப் பிரிவில் சேர்க்கவேண்டிய தேவை குறித்து குறிப்பாகத் தங்களது பரிவுரைகளுடன் இயக்குநருக்கு அதைப் பரிந்துரைப்ப வேண்டும். இயக்குநரின் குறிப்பான ஆணைகளை முன்னதாகப் பெற்றுக்கொண்ட பிறகுதான், ஆங்கிலப் பயிற்சிமொழிப் பிரிவுகளில் மாணவர்கள் அனுமதிக்கப்படவேண்டும். எனவே, இயக்குநர் 10-2-70 நாளிட்ட தனது நடவடிக்கைகளில் பிறப்பிக்கப்பட்ட கட்டளைகளை எல்லா ஆய்வு அதிகாரிகளுக்கும் மீண்டும் பிறப்பித்துள்ளார். உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைவர்கள் அனைவரின் நாட்டத்திற்கும் அக்கட்டளைகளை மீண்டும் கொண்டுவருமாறு அவர்கள் வேண்டப்பட்டுள்ளனர்.

இயக்குநரின் கட்டளைகள், இந்த அரசினால் பின்பற்றப்படுகிற மொழிக் கொள்கைக்கிணங்க உள்ளன.

Thiru G. SWAMINATHAN : Sir, on a point of clarification. A differentiation is being made between persons whose mother tongue is Tamil and whose mother tongue is not Tamil. If my mother tongue is Tamil, I will not be able to admit my child in the School, because of my language. I would say that this infringes Article 29 (2) of our Constitution, which says : "No citizen shall be denied admission into any educational institution maintained by the State or receiving aid out of State funds on grounds only of religion, race, caste, language or any of them." Now this order is violative of the particular Article on grounds of language. There should not be any discrimination on the grounds of language. I want to know whether the Government are aware of the situation.

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : அரசியல் சட்டத்திலே வகுக்கப்பட்ட விதிகளுக்கு முரணாக இது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்த விதிகளை அரசு கவனமாக ஆராய்ந்துதான் இதைச் செய்திருக்கிறது. அடிப்படை உரிமைகளுக்கு இது விரோதமானதல்ல.

[8th April 1970]

V. PRESENTATION OF THE NINETEENTH REPORT OF THE COMMITTEE
ON GOVERNMENT ASSURANCES.

Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, I have the honour to present the Nineteenth Report of the Committee on Government Assurances.

VI. GOVERNMENT MOTION,
MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE COUNCIL RULES RE CHANGE
IN THE ORDER OF BUSINESS.

The Hon. Thiru S. MADHAVAN : Sir, I move—

‘That under rule 21 (3) of the Council Rules, under Item IV—Government Bills, the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 be taken up before sub-item (1)’

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

‘That under rule 21 (3) of the Council Rules, under item IV—Government Bills, the Tamil Nadu Panchayats (Amendment Bill), 1970, be taken up before sub-item (1)’.

The motion was put and carried.

VII. GOVERNMENT BILLS,

(1) THE TAMIL NADU PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1970.
(L. A. BILL NO. 10 OF 1970.)

*மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை நிறைவேற்றியுள்ளபடி தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துக்கள் 1970-ம் ஆண்டு திருத்த மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 10/1970) ஐ ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென மன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக உள்ளூர் ஆட்சி நிறுவனங்கள் எல்லாம் நேரடி முறையின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவேண்டுமென்ற அடிப்படையின் முதல் கட்டமாக ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்களை மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற அரசின் முடிவு சென்ற ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. அதைச் செயல்படுத்தும் முறையில் தான் இம் மசோதாவை உங்கள் முன் வைத்துள்ளேன். ஒரு ஊராட்சியில் உள்ள வாக்காளர்கள் தங்களில் ஒருவரைத் தாங்களே தலைவராக நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு இம்மசோதா வகை செய்கிறது. துணைத் தலைவர் முன்போலவே ஊராட்சி உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தலைவருக்கும் ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு காரணமாக ஒற்றுமை குன்றுமானால், அந்த ஊராட்சியின் நிர்வாகத்தை 6 திங்களுக்குத் தலைவரே ஏற்று நடத்துமாறு பணிக்க ஆய்வாளருக்கு அதிகாரம் வழங்கப் பட்டுள்ளது.

@ Printed as Appendix I

[8th April 1970]

[திரு எஸ். மாதவன்]

தலைவரையோ அல்லது துணைத் தலைவரையோ பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்கு முன் ஊராட்சியின் கருத்தை அறிந்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தன் கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றாத ஊராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்து, உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தி மீண்டும் அமைப்பதற்கும் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குப் பின்பு தேர்தல் நடத்தி புதிய மன்றத்தை ஏற்படுத்தவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குள் ஒரு ஊராட்சி மன்றத்தை அக்காலவரம்பு முடியுமுன் நிர்வாக நலனைக் கருதி முன்னால் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மன்றம் அமைப்பதற்கும் வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றிய உறுப்பினர் தகுதி இல்லாதவர் என்றோ, தகுதியை இழந்து விட்டார் என்றோ தீர்மானிப்பதில் தற்போதுள்ள சட்ட நடை முறையில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிவித்தால் அப்பிரிவு மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி ஓர் உறுப்பினர் தகுதியில்லாதவர் அல்லது தகுதி இழந்து விட்டவர் என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டின், அந்த உறுப்பினருக்கு ஒரு முன் அறிவிப்பு அனுப்ப வேண்டும் என ஊராட்சி நிர்வாக அதிகாரியும், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரும் பணிிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவ்விதப்படி சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி மன்றத்தின் முன்போ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவின் முன்போ வைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அவ்விதப்பிழ் கண்ட குற்றச்சாட்டை உறுப்பினர் மறுத்தால், இரண்டு திங்களுக்குள் நீதி மன்றத்திற்கு முறையீடு செய்து கொள்ளலாம் என்றும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. அவ்வாறு முறையீடு செய்துகொண்டால், நீதி மன்றம் தனது முடிவை அறிவிக்கும் வரையில், அந்த உறுப்பினர் தொடர்ந்தே பதவி வகிக்கலாம் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சித் தோதலில் அஞ்சல் மூலம் வாக்களிக்கும் முறை இல்லாத காரணத்தாலும், நிர்வாக நலனை முன்னிட்டும் ஊராட்சியின் வாக்காளர் பட்டியலில் இடம்பெறாத தகுதியுள்ள ஒரு வாக்காளர் இந்திய ராணுவத்தில் அல்லது பிற மாநிலங்களில் சேவை செய்யும் நம் ஆயுதம் தாங்கிய காவல் படையிலோ அல்லது அயல் நாட்டிலோ பணி புர்பவராக இருந்தால், அவர் தமது சரியான முகவரியை ஊராட்சி வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கும் அதிகாரிக்குத் தெரிவித்தால், அப்பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள வழி வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தவிர ஒரு ஊராட்சி பேரூராட்சியாக மாறவேண்டுமானால், அதன் மக்கள் தொகை, ஆண்டு வருமானம் ஆகிய அடிப்படைகள் தவிர நகரத்திற்கு உரிய சிறப்பு இயல்புகள் இருக்கின்றனவா என்பதையும் கவனித்துச் செயல்படுத்த ஆய்வாளருக்கு அதிகாரம் வழங்கப் பட்டுள்ளது. ஊராட்சித் தேர்தல்களை வரும் ஜூலைத் திங்கள் நடத்துவது என்ற அரசின் முடிவு சில நாட்களுக்கு முன்பு தெரிவிக்கப் பட்டிருந்தது. தேர்தல் நடத்துவதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களினால், தேர்தல்களை நடத்த இயலாவிட்டால், ஊராட்சி உறுப்பினர்களின் பதவி காலத்தை மேலும் ஒரு 6 திங்களுக்கு நீடிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இம்மசோதாவை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN ; Motion moved—

‘That the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 10 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

* திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துச் சட்ட விதிகளுக்குத் திருத்தம் இந்தச் சபை முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது. அதன் விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள் 1958-ம் ஆண்டிலே இந்தச் சட்டம் செய்யப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது.

[திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [8th April 1970]

தமிழகத்தில் 13,000 கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துச் சட்டங்கள் அமல் செய்யப்பட்டு வந்தபடி பஞ்சாயத்துகளும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் செயல்பட்டு வந்ததில், அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை அவைகள் எப்படி நிறைவேற்றி இருக்கின்றன, அல்லது நிறைவேற்றாமலே இருக்கின்றனவா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதைவிட்டுவிட்டு தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதெல்லாம் தவறான விஷயமாகும். 10, 15 ஆண்டுகள் இவைகள் எல்லாம் பேசப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இன்றைக்கு இதை எல்லாம் மாற்றியமைக்கச் சட்டம் கொண்டுவரப் படுகிறது. இன்றைக்கு உண்மையிலேயே நமது ஊராட்சி மன்றங்கள் நல்லபடி இயங்குகின்றனவா என்பதை ஊராட்சித் துறை அமைச்சர் பரிசீலனை செய்து, இந்த நடவடிக்கை அவசியமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களின் நிர்வாகச் சட்டங்களை விசாரணை செய்வதற்கு மாநில அளவிலே விசாரணை கிடையாது. இது மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாக இருக்கலாம். ஒரு குழுவின் அமைத்து 12 வருஷ கால அனுபவங்களைக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்திலே செய்யப் படவேண்டிய திருத்தங்கள் எவை எவை என்று கண்டு ஆராய்ந்து, தேர் தல் முறையைப் பிறகு முடிவு செய்தால், நன்றாக இருக்கும். அப்படிச் செய்துவிட்டு, பின்னால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால் இடையிலே இந்தச் சட்டம் இப்போது வந்திருக்கிறது. இன்றிருக்கும் பல்வேறு குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதாக அரசு சொல்லியிருக்கலாம். பஞ்சாயத்துகள் முதல் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வரை நேரடியாகத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று கடந்த பல ஆண்டுகளாக இப்போது ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறவர்கள், அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியிலே இருந்தபொழுது, அவர்களும் அன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் இருந்த நாங்களும் ஏகமனதாகப் பல சந்தர்ப்பங்களிலே தெரிவித் திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரும், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும் நேரடியாக வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த முறையை ஏன் விட்டு விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை மட்டும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஏன் இவ்வளவு அவசரமாகச் சட்டம் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதிலே இன்னும் சில திருத்தங்கள் சட்டத்திலே செய்யப்பட இருக்கின்றன. ஒரு பஞ்சாயத்தைக் கலைப்பதற்கு அவசியம் ஏற்பட்டால், அரசு அவ்வாறு செய்யலாம் என்று அதற்கான விதி முறையைப் பின்னால் அமைக்க இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு பஞ்சாயத்தைக் கலைப்பதற்கு முன்னால், நிர்வாக விசாரணை நடத்தி, கலைக்கவேண்டியது தான் என்பதற்கான காரண காரியங்களை கலெக்டர்கள் ஆய்வு செய்து அனுப்புமாறு செய்து, அதைப் பரிசீலனை செய்து, அரசு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். கலைப்பதற்கு முன்னால் ஏன் இப்படி நிகழ்ந்தது என்பதை ஆராய்ந்து அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகள் கொடுக்கின்ற ரிப்போர்ட்டையும் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இருந்த அதிகாரங்கள் வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டு விட்டன என்ற அபிப்பிராயம், கருத்து பரவலாக நிலவி வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு சி. வி. ராஜகோபால் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதா மிகச் சிறந்தது. இதற்கு முன்னாலே பஞ்சாயத்தில் இருக்கிற மெம்பர்கள் ஓட்டுப் போட்டுத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இப்போது கிராம மக்களில் யாரும் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக வரலாம். இதற்கு முன்னாலே பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இப்போது அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். இப்படித் தேர்ந்தெடுப்பதால், அவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர

8th April 1970]

[திரு சி. வி. ராஜகோபால்]

வேண்டுமென்றால் எத்தனை பேர் வாக்களிக்க வேண்டும்? மெம்பர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தத் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர அதிகாரம் உண்டா?

திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் தலைவரை நேரடியாக மக்கள் தேர்ந்தெடுப்பதற்காகப் புதிய முறை இப்போது கொண்டுவரப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தல் நேரடியாக இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயம் ரொம்ப காலமாகப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது பஞ்சாயத்து சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் இது பரிசீலார்த்தமாகச் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த நிர்வாகம் எப்படி நடக்கும் என்பது கீழே கண்டிருக்கிற மாறுபாடுகள், ஷரத்துக்கள் இவைகளைப் பார்த்தால் தெரியும். தலைவரை மக்களே தேர்ந்தெடுப்பதனால், அவருக்கும் மெம்பர்களுக்கும் மோதல் ஏற்பட்டு, நிர்வாகம் நல்லபடி நடக்காத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். ஒருவர் தயவு இல்லாமல் வந்தவர்கள் மற்றவர்களை மதித்து நடப்பார்களா? தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டுமானால், மூன்றில் இரண்டு பங்கு மக்கள் வாக்களித்தால் போதுமா? இந்த முறையிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதனால் இந்த ஏற்பாடு வந்ததால், பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் பல நேரங்களில் ஸ்தம்பித்துவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். ஆனால் 6 திங்களுக்கு அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தன் இஷ்டம்போல் நிர்வாகத்தை நடத்த அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை யார் நடத்தினாலும், அவர் ஒரு பெருமை உணர்ச்சியோடும், கட்டுப்பாடோடும் இருப்பதற்கு சூழ்நிலை இருக்குமா? அதை நான் சந்தேகிக்கிறேன். ஆனால் இதை ஒரு பரிசீலார்த்தமாகச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒரு புத்தகத்தில் படித்திருக்கிறேன். ஒரு தலைவரை நிறுத்தி வைத்து, “எஸ்க்டோரல் காலேஜ்” வைத்து, தேர்தல் நடத்தி அவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, 5 வருஷம் அதிகாரம் கொடுத்து, 5-வது வருஷத்தில் மறுபடியும் தேர்தல் வைத்து அவரையே நிற்கவைக்கலாம். இப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால், அவர் மீது “நோ கான்பிடன்ஸ் மோஷன்” கொண்டுவர முடியுமா? அப்படிப்பட்ட நிர்வாகம் சமூகமாக நடக்குமா என்பது சந்தேகம். “From among themselves in accordance with such procedure as may be prescribed.” எலெக்ஷன் நடத்துவதில் நேரடியாகக் கை தூக்குவதா அல்லது ஓட்டுப் போட்டு நடத்துவதா? கை தூக்கி ஓட்டுப் போடும் முறையை அனுமதிக்கக் கூடாது. ரகசிய ஓட்டு முறையை வைக்க வேண்டும். ரகசிய ஓட்டு முறை இல்லாமல் கையைத் தூக்கி ஓட்டுப் போடுகிற முறை இருக்கும் என்றார்கள். இது சரியாகாது. ரகசிய ஓட்டு முறையில் தான் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறி நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு எம். அய்யாசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பஞ்சாயத்துச் சட்டத் திருத்தத்தின்மீது ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது செய்யப்பட்டுள்ள மாறுதல்களில் பஞ்சாயத்துத் தலைவரைப் பொதுமக்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை மிகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். பொதுவாக மக்கள் நேரடியாகத் தலைவரை தேர்ந்தெடுக்கச் செய்திருப்பது ஒரு நல்ல ஏற்பாடு என்பதையாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தல் நாட்டிலே பெரிய குழப்பத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக வருகின்ற நபருக்கு அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் வாக்களிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கும் காரணத்தால், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை மெஜாரிட்டி சேர்ப்பதற்கு அவர்கள் பல தவறான முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள். அவர்களுடைய செல்வாக்கை எந்தெந்த வகையில் உபயோகிக்க முடியுமோ, அந்தந்த வகையிலே

[திரு எம். அய்யாசாமி]

[8th April 1970]

உபயோகிக்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனை வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தலுக்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்து விடுவார்கள். இப்படியெல்லாம் வசதிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கிறது. ஆகவே பஞ்சாயத்துத் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பதிலாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், இந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு ஆதரவு கொடுத்து இவரைக் கொண்டுவர வசதி ஏற்படும். பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்தி, பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை முக்கியமாக்க வேண்டும். நாட்டிலே இருக்கும் இந்தக் குழப்பமான நிலையை மாற்ற வேண்டும். இதை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு எம். எத்திராஜுலு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து சம்பந்தமான மசோதாமிது எனது இரண்டொரு கருத்துக்களை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவரை நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஒரு பஞ்சாயத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தலைவரை நீக்க வேண்டுமென்று கலெக்டரிடம் எழுதிக்கொடுத்தால் அதை விசாரித்து தலைவரை நீக்குவதற்கு இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லக்கூடியவருக்கு உரிமையிருக்கிறது என்று இந்தச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயகத்திலே நாம் பார்க்கும்பொழுது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வளவு மரியாதை கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த விதமான மரியாதை கொடுக்கப்படும் இந்த நேரத்தில் அது இந்தச் சட்டத்தின்படி பறிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் கேவலமாக இருக்கிறது. தலைவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள். அவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருகிறபோது, அந்தத் தீர்மானத்தின்மீது அவர்களுக்கு ஒட்டுப்போட்டு நீக்குவதற்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டுமே தவிர அது இன்ஸ்பெக்டருக்கு விசாரிக்க உரிமை கொடுத்து நடவடிக்கை எடுப்பது ஜனநாயகத்தின் உரிமையைப் பறிப்பதாகும். இன்ஸ்பெக்டர் சரியான படி விசாரிக்காது அல்லது பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் சொல்கிற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு தலைவரை நீக்குவதற்கு உரிமை கொடுத்தால் சர்வாதிகாரமாகும். கலெக்டர் மீண்டும் அவரை ஆறு மாத காலத்திற்குப் பஞ்சாயத்தை ஏற்று நடத்தச் சொல்ல உரிமைகொடுக்கப்பட்டிருப்பதை எண்ணும்போது பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் கலெக்டர்களுக்கு அடங்கி நடக்க இந்தச் சட்டத்தில் வழி செய்திருப்பது அடிமைக்கு ஒப்பாகும். இப்போது நம் நாட்டில் 13 ஆயிரம் பஞ்சாயத்துகளுக்கு மேல் இருக்கிறது. இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கின்ற குழப்பங்களுக்கு கெல்லாம் காரணம் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள்தான் என்ற ஒருமித்த கருத்து மக்கள் மத்தியில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமைகளில்தான் இன்றைக்கு நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன. இதைத் தவிர்ப்பதற்குப் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைத் திருத்துவதன்மூலம்தான் அதற்கு உடனடியாகத் தீர்வு காண முடியும் என்று கருதுவது நியாயமில்லை. இந்தக் கருத்தை சென்ற ஆகஸ்ட்டில் நாம் எல்லோரும் இங்கே விவாதித்தோம். அப்போது கூட சொன்னார்கள் இது பஞ்சாயத்து (ஊராட்சி மன்றத்தின்) தலைவரை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு, மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கென்று சொல்லப்பட்டது. நான் இந்த மன்றத்தில் சொன்னேன், இந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது போல, பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புத் தலைவர்களையும் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஏன் வழி வகை செய்யக்கூடாது என்று கேட்டேன். அப்போது அதற்குச் சரியான பதில் சொல்லாமல் இப்போது இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு உள்நோக்கம் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதிகார வரம்பை ஒட்டி சட்டம் செய்யக்கூடாது. எந்தச் சட்டமும் மக்களுக்குப் பயனுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும். 1967 தேர்தல் அறிக்கையில் தி. மு. க. கட்சியானது 46வது

[8th April 1970]

[திரு எம். எத்திராஜுலு]

பிரிவில் கொடுத்திருப்பதை அமைச்சர்கள் இப்போதாவது பார்க்க வேண்டும். இதில் சொல்லப்படுவது பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புத் தலைவர்கள் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று. இதை நான் புதிதாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தி. மு. க. கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற நேரத்தில் தி. மு. க. ஆட்சியை ஏற்றவுடன் இப்போது மாற்றிச் சொல்வது ஏன்? இப்போது தேர்ந்தெடுப்பது பஞ்சாயத்திற்கு மட்டிலும் என்றால் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புக்குத் தேர்ந்தெடுப்பது எப்போது என்று தெரியவில்லை. இவர்கள் இதைக் கொண்டுவருவதற்கு என்ன அவசரம்? ஆனால் புதிதாக மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிற, இந்த நேரத்தில் தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்ன வாக்குறுதியை ஏன் காற்றில் பறக்கவிட வேண்டும்? இப்படிச் சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் நடந்தால் மக்கள் ஆட்சியாளரை நம்புவார்களா? இந்த மசோதாவில் புது மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாகச் சொல்லுவது ஏமாற்று வித்தையாகும். அடுத்து இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குத்தான் அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்துத் தலைவரை, அந்தப் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் கொடுக்கின்ற தீர்மானத்தின்பேரால் நீக்குவதற்கு உரிமை இருந்தாலும் நான் சொன்னபடி இன்ஸ்பெக்டர் தவறாக நடந்துகொண்டால் இந்த அரசு அதில் தலையிடுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறதா அல்லது கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமா? இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு இந்த உரிமை கொடுக்கப்படக் கூடாது என்றுதான் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். தலைவரை மக்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது 5 ஆயிரம் ஓட்டர்கள் என்றால் தலைவர் போட்டியில் 10 ஓட்டர்கள் ஓட்டுப் போட்டு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்றால் யார் அதிகமாக ஓட்டுப் பெறுகிறார்களோ அவர்களைத்தானே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். அப்படி மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும்போது மக்களே ஓட்டின்மூலம் நீக்குவதுதான் நியாயம். இதைப் பரிசீலிக்காமல் சட்டங்களை அவசரமாகக் கொண்டுவருவது நியாயமல்ல. இதிலே பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இதை நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து நல்ல முடிவை எடுப்பது நல்லது. இதைச் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு, இதை விவாதித்து சட்டமாக்குவதுதான் நல்லது. அவசர கோலம் அள்ளித் தெளித்ததாக இருக்கக்கூடாது. நான் இதைச் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து அதன்பிறகு இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருகிற எதிர்காலத்தில் குழப்பம் ஏற்படாதபடி பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில் தேர்தல் வருகிறது. அதற்குள் நீங்கள் தேர்தலில் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் உங்களால் நிறைவேற்றப்படாமல் போய்விடும். அது எங்களைப் போன்ற எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும். ஆகவே அதற்குள் ஆவன செய்தால் உங்கள் கட்சிக்கு நல்லது என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

*திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க மசோதாவில் வகை செய்திருப்பது விரும்பத்தக்கதுதான். இதைப்பற்றி முன்பே யோசித்தார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ அப்போது கைவிடப்பட்டு விட்டது. சில பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களில் நடக்கும் ஊழல்கள் தெரிந்தவைதான். மெம்பர்கள் எலக்ஷனுக்கு முன்னாலே காணும் போய்விடுவார்கள். இப்படிப் பலவிதமான சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மக்களால் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகும். மெம்பர்கள் அவரைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் பிரசிடெண்டை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி செய்வதால் இந்தச் சங்கடங்கள் ஏற்படும். அதைத் தடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

[திரு வி. கே. ராமசாமிமுதலியார்]

[8th April 1970]

அதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் தேட வேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது முதல் ஸ்டேஜ். அடுத்த ஸ்டேஜில் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள், பஞ்சாயத்துப் பிரசிடெண்டுகள் எல்லோரும் சேர்ந்து யூனியன் பிரசிடெண்டைத் தேர்ந்தெடுக்க முடிவு செய்யலாம். ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் ஓட்டர்கள் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லைக்குள் இருப்பார்கள். இவர்களே அசெம்பிளி ஓட்டர்களாகப் போல ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று சொன்னால், அது கஷ்டமான காரியம் ஆகும். அதனால்தான் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களும் பஞ்சாயத்துப் பிரசிடெண்டுகளும் சேர்ந்து யூனியன் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வழி செய்யலாம். ஆடிப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆடிட்டர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கண்ட்ரோலில் இருக்கக் கூடாது. இவர்கள்மேல் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு எந்த விதமான கண்ட்ரோலும் இல்லாமல், தனியாக இருந்தால் தான், நல்ல முறையில் நடக்கும். “பஞ்சாயத்து எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்” யூனியன் கண்ட்ரோலிலே இருக்கலாம். பஞ்சாயத்துக்கு நிறைய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி எத்தனையோ முறை எழுதினோம். அந்த டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரி கவனிக்கவில்லை. பஞ்சாயத்துக்குப் போதுமான அதிகாரம் கொடுத்து நல்ல முறையிலே பஞ்சாயத்துக்கள் நடக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு டி. கே. சுப்பையா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலே பஞ்சாயத்துத் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது பரீட்சார்த்தமாக வந்திருக்கிறது. இது ஏற்கெனவே அமுலில் இருந்த விஷயம். பின்னால் என்ன காரணத்தினாலோ அங்கத்தினர்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது ஏன் என்று அரசு ஆராய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அடிக்கடி இந்தத் தேர்தல்கள் நடப்பது மாதிரி இல்லாமல், சட்டசபைத் தேர்தல் வருகிற சமயத்தில் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலையும் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். தேர்தலின்போது ஒவ்வொரு வாக்காளருக்கும் 5 ஓட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டு ஒன்று அசெம்பிளிக்கு, ஒன்று பார்லிமெண்டிற்கு, ஒன்று பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க, ஒன்று பஞ்சாயத்துத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க, ஒன்று பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க என்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் ஜனங்களுக்கும் அடிக்கடி தேர்தல் தொந்தரவு இல்லாமல் நிம்மதி ஏற்படும், வேலைகளும் நிம்மதியாக நடக்கும். தேர்தலில் வாக்குப்பதிவு நல்ல முறையிலே நடைபெற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு ஆர். சாம்பசிவம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் ஜாதி, பணம் முதலியவை தலைகாட்டாமலிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தப் புதிய மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களை, பிரச்சனைகளை நீக்க வேண்டும் என்பதற்காக உயர்ந்த நோக்கத்தோடு இந்தத் திட்டத்தை நமது சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இதை நிரந்தரமாக, என்றும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் விஸ்தரிப்பது என்றால், கொஞ்சம் கஷ்டமாகும். சிறு கிராமங்களில் யார் யார் நல்லவர் என்பதைக் கண்டு உணர்ந்து வாக்களிக்க இது நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும். இதனால் ஜாதி, பணம், மற்றவைகள் அதிகமாக விளையாடுவதற்கு இடமில்லை. இந்த அளவிலே நல்ல தலைவரை, நம்பிக்கையான தலைவரை மக்கள் தேர்ந்தெடுப்பது சிறப்பாக இருக்கும். சில பஞ்சாயத்துக்களிலே பல காரணங்களை வைத்து நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் வரும். அவைகளை வைத்துத் தலைவரின் மீது நம்பிக்கையில்லாத பிரச்சனையை முடிவு கட்ட வேண்டியதில்லை. அரசாங்கம் அதைப்பற்றி நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய

[8th April 1970]

[திரு ஆர். சாம்பசிவம்]

லாம். இந்த மசோதாவின் மூலம், ஊரிலே நல்லவர் யார் என்பதை மக்கள் கண்டு அவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது நல்ல முறையாகும். நியாயமானதுங்கூட. இந்த என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே உள்ள ஊராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் சிறந்த முறையிலே நடைபெற வேண்டும், கிராம மக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்வதற்காகமட்டும் இருக்க வேண்டும். அங்கு குழப்பங்கள், அரசியல் கொள்கைக் குழப்பங்கள் இல்லாது கிராம மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற நல்ல கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தக் கொள்கைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. நடை முறையிலே எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் இதைத் தான் சொல்லுகிறார்கள். நடை முறையிலே கிராமத்திற்குச் செல்லும் போது, தன்னுடைய கட்சிக்குச் செல்வாக்கு வர வேண்டும், தன்னுடைய கட்சிக்காரர் தலைவராக வேண்டும். தான் தான் வர வேறியலே முன்னின்று செயல்பட வேண்டும் என்று இப்படித்தான் எங்கும் நடந்து வருகிறது. இதையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்று அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் கருத்து தெரிவித்தார்கள். இது எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது. எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது என்னுடைய சொந்த ஊருக்குத் தலைவர் திரு காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தார். நான் பொது விழாக்களுக்கு அதிகம் போவதில்லை. இருந்தாலும், முதலமைச்சர் என்னுடைய சொந்த ஊருக்கு வந்திருக்கிறாரே, அவரை வரவேற்கலாம் என்று மாலையோடு சென்றிருந்தேன். அப்போது ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் என்னைக் கிட்டேயே வரவிடமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார். ஆனால் தலைவர் திரு. காமராஜ் என்னைப் பார்த்த உடனே, என்விடம் ஓடோடி வந்து, அந்த மாலையை வாங்கிக் கொண்டார். அந்தக் காட்சி இப்போது நினைவிற்கு வந்தது. கிராமங்கள் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதை அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் அறிவார்கள். அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் தைரியமாக முன்வந்து ஊராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் அந்தந்த ஊருக்கு நன்மை செய்ய, அரும்பணி ஆற்ற, ஒத்துழைக்க வேண்டும். அரசியல் கருத்துக்கள், அரசியல் மன மாச்சரியங்கள் அங்கே வரக் கூடாது. இவைகளுக்காகத்தான் இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. திரு எத்திராஜு கட்சி 20 ஆண்டுகள் யோசித்து இதைக் கொண்டு வரலாமென்று எண்ணியது. ஆனால் நாங்கள் 3 ஆண்டுகளிலே இந்தப் புதிய மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணா மிநாபுடு: அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல, பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்கு மட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தலுக்கும், கட்சியின் சார்பாக அபேட்சகரை நிறுத்துவதில்லை என்று இப்போது ஆளும் கட்சியாக இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களும் அந்தக் கட்சியும் முடிவு எடுக்குமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன்: ஆளும் கட்சியாக இருக்கும் நாங்கள் முடிவு செய்வது இருக்கட்டும். அகில இந்திய கட்சிக்காரர்கள் இதை முடிவு செய்து அறிவிப்புச் செய்திருந்தால் நான் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். என்னிடத்திலே யோசனை கேட்கமாட்டார்கள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கட்சி அடிப்படையிலே போட்டியிடுவதை என்றைக்குமே ஆதரிக்கவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தலைவர் தேர்தலை மட்டும் நடத்திவிட்டால், இன்றிருக்கும் குழப்பங்கள் போகாமா என்ற கருத்து இருக்கிறது. நண்பர் திரு. எத்திராஜு அவர்கள் என்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையை வாசித்துக் காண்பித்தார்கள். தேர்தல்

[திரு எஸ். மாதவன்]

[8th April 1970]

அறிக்கையிலே மட்டுமல்ல, தொடர்ந்து சட்ட மன்றத்திலே வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். சட்டமன்றத்திலே இதுபற்றி நான் கேள்வி கேட்டிருப்பதாக ஞாபகம். ஆனால் பதில் வரவில்லை. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் செயல்படுத்தும் பொழுது சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுப்பையா சொன்னதுபோல, 1950-ம் ஆண்டிலே பரீட்சார்த்தமாக அன்றைக்குச் சட்டத்திலே திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கச் சில மாற்றங்களைக்கொண்டு வந்தார்கள். பின்னால் 1958-ம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே பஞ்சாயத்துக்குத் தலைவரை அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று மறுபடியும் சொல்லிவிட்டார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்திலே யாருக்கும் அபிப்பிராய மாறுபாடு கிடையாது. அதை எப்படி கொண்டுவருவது என்பதிலேதான் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. நண்பர் திரு எத்திராஜுலு அவர்கள் பேசுகையில், இந்தத் தலைவர் நேரடித் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி அவருடைய கருத்து என்ன என்பதைச் சொல்லவில்லை. அவர் சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. முதலில் சொல்லும் பொழுது ஏன் இப்படி அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வந்தீர்கள் என்றார். இன்னொரு இடத்திலே ஏன் நேரடியாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தலை நடத்தக்கூடாது என்று கேட்டார். இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது அவர் என்ன சொல்கிறார் என்றே புரியவில்லை. இன்னொன்றையும் கேட்டார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவரை இப்படித் தேர்ந்தெடுத்தால், அவரை எதிர்த்து ஓட்டுப் போடுவதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்குக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாம் போக்க ஓரளவு சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். 1950-ம் வருடச் சட்டத்தில் சில பிரிவுகளைச் சேர்த்திருக்கிறோம். எழக்கூடிய சிக்கல்களைப் போக்க, சில பிரிவுகளைச் சேர்த்து, இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். இது எப்படி நடைபெறுகிறது என்று குலை மாதம் நடைபெற இருக்கும் தேர்தல்கள், அதற்குப் பின்னால் ஊராட்சி மன்றங்கள் நடக்கும் தன்மைகள், ஆகியவைகளைப் பார்த்து, அதற்குப் பின்னால் முடிவு எடுக்கலாம் என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணம் ஆகும். ஆகவே அவசர அவசரமாகச் செய்துவிட்டதாகச் சொல்வது சரியல்ல. நன்றாக ஆலோசித்த பிறகு தான் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இந்தத் தேர்தல் எப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதற்கு விதிமுறைகள் வகுக்கப் பட்டுள்ளன. அது மட்டுமல்லாமல், இந்தத் தேர்தல் ரகசிய ஓட்டு முறையில் தான் நடக்கும் என்று உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார். இப்படித் தேர்தல் மூலம் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். அவர் தவறு செய்தால், அவரை நீக்குவதற்குச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. மூன்றில் இரண்டு பங்கு மக்கள் முயற்சி எடுத்தால், அது வெற்றி பெற்று, தலைவரை நீக்கிவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இப்படித் தலைவரை மக்கள் தேர்ந்தெடுப்பதால் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து அவரை அகற்றுவதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அது முழுவதும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஓர் அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைவர் சரிவர நடக்கவில்லை என்றால், அவரை நீக்குவதற்கு ஒரு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைவரையோ அல்லது துணைத் தலைவரையோ பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்கு முன், ஊராட்சியின் கருத்தை அறிந்து நடவடிக்கை எடுக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தலைவர் தன் கடமையைச் சரிவர செய்யாது போனால், ஊராட்சி மன்றம் சரியாக இயங்காவிட்டால், அதைக் கலைத்து விட்டு மீண்டும் தேர்தல் வைக்க வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. 1958-ம் ஆண்டுச் சட்டத்திலேயே தலைவரை நீக்குவதற்கான பிரிவு சட்டத்திலே இருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே ஒரு

[8th April 1970]

[திரு எஸ். மாதவன்]

தலைவரை நீக்க வேண்டுமென்றால், தாசில்தார் வருவார். அங்கே சார்ஜ் வாசிப்பார். அவர் ஒன்றும் பேசமாட்டார். தலைவருடைய கருத்தைக் கேட்பார். இவ்வளவு தான் பழைய சட்டத்திலே இருந்தது. உபதலைவர் அங்கத்தினர்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ அதைக் கேட்க வேண்டுமென்று இருந்தது. அதிலே தான் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. அங்கத்தினர்கள் மெஜாரிட்டியாக இருந்தாலும், அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. தலைவரை மாற்ற ஆட்சித் தலைவருக்கு “டிஸ்கிரிஷனரி பவர்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 149 (பி) பிரிவின் கீழ் தொடர்ந்து தவறு செய்கிற தலைவரை நீக்குவதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு அம்சம் 149-ஏ-படி அங்கத்தினர்கள் தனியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். தலைவர் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும், ஒரு உறுப்பினரை “சஸ்பென்ட்” செய்ய தலைவருக்கு அதிகாரம் உண்டு. இதனால் தலைவர் சர்வாதிகாரியாகிவிடலாம் என்ற சந்தேகம் ஏற்படலாம். அதைத் தடுப்பதற்கும் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அந்தச் சட்டம் வாய்ப்பளிக்கிறது. அரசாங்கம் இதை யெல்லாம் பரிசீலித்து எந்தெந்த அளவு திருத்த வேண்டுமோ, எந்தெந்த அளவு மாற்ற வேண்டுமோ, அவைகளைச் செய்து இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இவைகள் உடனடியாகத் தேவை என்ற காரணத்தினால், நாங்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதிலே தவறு ஏற்படுமானால், அதைத் திருத்திக் கொள்ள அரசாங்கம் தயங்காது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய நோக்கத்திலே ஊராட்சி மன்றங்கள் செய்யக்கூடிய பணிகள் சாலைகள் போடுவதும், வீட்டு வரி வசூலிப்பதும், குடி தண்ணீர் வழங்குவதும், அரசாங்கம் போடும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதும், நிர்மானத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதும் ஆகும். அவற்றைக் கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல், எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் நன்கு நிறைவேற்ற ஒத்துழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, பழைய பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் முடிந்த பிறகு, ஒரு பெண் அங்கத்தினரைக் கூட ஒரு மெம்பராகச் சேர்த்திருப்பார்கள். அது இப்போது, புதிய மசோதாவின் படி இருக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன்: அது ஏற்கனவே அடிப்படைச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்த உரிமை பறிக்கப்படவில்லை. இதை இங்கே சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடைபெறும் போது, வாக்காளர்கள் ஓட்டுச் சாவடிக்குச் சென்று அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு ஓட்டும், தலைவருக்கு ஒரு ஓட்டும் என்று ஒரே நேரத்தில் போட ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன்: அப்படிச் செய்யத்தான் இப்போது எண்ணியிருக்கிறோம். இதை வருகிற தேர்தலில் செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

“That the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No 10 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

[Deputy Chairman]

[8th April 1970]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 19 were put and carried.

Clauses 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

The Hon. Thiru S. MADHAVAN: Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970, (L. A. Bill No. 10 of 1970), as passed by the Assembly, be passed.’

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

‘That the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970, (L. A. Bill No. 10 of 1970), as passed by the Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE TAMIL NADU INDUSTRIAL ESTABLISHMENTS (NATIONAL AND FESTIVAL HOLIDAYS) AMENDMENT BILL, 1970 (L. A. BILL NO. 6 OF 1970).

மான்முமிகு திரு கே. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-ம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள் திருத்த மசோதா, (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/70)ஐ ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்ட மன்றப் பேரவையில் எல்லாக் கட்சிகளாலும் ஒரு மனதாக வரவேற்கப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. சமீப காலத்தில் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டு ஒரு மசோதா 48-வது சட்டத்தின் 3-வது பிரிவின்கீழ் ஏற்கனவே ஜனவரி 26-ம் தேதி, ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி, அக்டோபர் 2-ம் தேதி ஆக மூன்று நாட்கள் தேசிய விடுமுறை நாட்களாக விடப்பட்டிருக்கின்றன. அதைத் தவிர ஆண்டுக்கு விழா நாட்கள் என்று 5 நாட்கள் விடப் படுகின்றன. ஆக மொத்தத்தில் ஆண்டிற்குத் தொழிலாளர்களுக்கு 8 நாட்கள் விடுமுறையாக விடப்பட்டு வந்தன. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக 9 நாட்கள் ஆகின்றன. எப்படி இப்போது விடுமுறை நாட்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த மாதிரி தொழிலாளர்கள் நீண்ட நாட்களாகக் கோரிவந்த விடுமுறை தினமான மே தினத்திற்கு விடுமுறை வழங்க வேண்டுமென்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முன்சூட்டிய முடிவு செய்து வேண்டுகோள் மூலமாக விடுமுறை வழங்கப்பட்டு வந்தது. இன்றைக்கு இது சட்டமாக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த அரசு இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. பொதுவாக, இந்தத் திருத்தத் தீர்மானமாக, தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நீண்ட நாள் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படுகிறது. இதைப்பற்றி நீண்ட காலம் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் கலந்து பேசிய கூட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்ட முடிவின் பேரில், இது இப்போது சட்டமாக்கப்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை மன்ற உறுப்பினர்கள் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

@ Printed as Appendix II.

8th April 1970]

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved :—

‘That the Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No 6 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

திரு எஸ். ராகவானந்தம் : மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1970ம் ஆண்டு ‘தொழில் நிறுவனங்கள் தேசிய விடுமுறை பண்டிகை விடுமுறைகள் திருத்த மசோதாவின்படி’ என்னுடைய கருத்துக்களை வழங்க விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் பல்வேறு சந்தர்ப்பத்தில் நான் பேசியிருந்தாலும், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் பேசுவதை என் வாழ்நாளிலே கிடைத்த பொன்னான நாளாக நான் கருதுகிறேன். என்போன்ற ஏழைகள் ஒரு நாளைக்கு மூன்று வேளை உணவைச் சாப்பிட வழியில்லாமல் இருந்த காலத்தில் அரசியலில் ஈடுபட ஆரம்பித்தவர்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தொழிலாளர் கொள்கை என்னைக் கவர ஆரம்பித்தது. அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தொழிலாளர் கொள்கை என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை பொன்மலை வந்து ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சின் இரண்டொரு வரிகளை மட்டும் படிக்கிறேன். “முதன் முதலாகத் தமிழ்நாட்டிலே மே தினம் கொண்டாடிய கட்சி சுயமரியாதைக் கட்சிதான். எனவேதான் நாம் மே தின விழாவை உரிமையுடன், உவகையுடன் கொண்டாட வேண்டியவர்கள் என்று கூறுகிறேன்” என்று கூறினார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியிருக்கிறபடி, அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த மே தினம் ஆரம்பித்த காலத்தில் 1889-ல் 8 மணி நேர வேலை, 8 மணி நேர ஓய்வு, 8 மணி நேர உல்லாச வாழ்க்கை என்கிற அடிப்படையிலேதான் ஆரம்பித்தார்கள். அது காலவட்டத்திலே மாறி வந்தது. இதுவரையிலே தொழிலாளர்கள் நடத்திய போராட்டங்களின் வரவு செலவுக் கணக்குப் பார்த்து எதிர் காலத்தில் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு வளம்பெற என்ன திட்டங்கள் வகுப்பது என்பதற்காக வேண்டி ஒரு நாளாக ‘மே தின’ நாளைத் தொழிலாளர்கள் கொண்டாடி வருகிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மே தினத்தன்று அந்த நாட்டின் பிரதேசப் பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேசவும், பொதுவாக மக்களின் விடுதலையையும், பாட்டாளிகளின் நலவாழ்க்கையையும் வற்புறுத்தவே, மே தினம் பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக இந்த மே தினத்தை ஊதியத்துடன் கூடிய கட்டாய விடுமுறை நாளாகக் கலைஞர் ஆட்சியில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு வேழவேந்தன் அவர்கள், முன்பு தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தவர்களே, கொண்டுவருவது மிகவும் பொருத்தமாகும். இந்த ஒரு நாள் விடுமுறை கொடுத்ததால், தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் வந்து விடும் என்று சொல்லவில்லை. தொழிலாளர்களின் உரிமையை வற்புறுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர்களின் உழைப்பை நாம் மதிக்கிறோம். அவர்களுக்காகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட இதை நான் சொல்கிறேன். அண்ணாவின் ஆத்மா சாந்தி அடைவதற்கும் இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். 1962-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இதேமாதிரி நேஷனல் ஹாலிடேய்களுக்காக வேண்டி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதன்படி கட்டாய தேசிய விடுமுறை நாட்களாக மூன்று நாட்களைக் கொண்டுவந்தார்கள். காந்தி ஜெயந்தி தினத்தையும் சேர்த்து. 1962 முதல் 1967 வரை ஏழைகளுக்காக வேண்டி, பாட்டாளிகளுக்காக வேண்டி, அப்போதைய காங்கிரஸ் ஆட்சி மே தினத்தைக் கட்டாய விடுமுறை ஆக்கவில்லை. நான் மெட்டல் பாக்ஸ் கம்பெனி தொழிலாளர்கள் சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கிறேன். எனக்கு முன்பு மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு வேழவேந்தன் அவர்கள் அதன் தலைவராக இருந்தார்கள். அவர்களே இப்போது இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்கு மிகவும் சந்தோஷம்.

[திரு எஸ். ராகவானந்தம்]

[8th April 1970]

படுகிறேன். இதுவரையில் 3 நாட்கள்தான் தேசிய விடுமுறை நாட்கள் என்றும், 5 நாட்கள் பண்டிகை நாட்கள் என்றும், ஆக மொத்தம் 8 நாட்கள் விடுமுறை நாட்கள் விட்டு வந்தன ஒவ்வொரு கம்பெனியும். தேசிய விடுமுறை நாட்களான குடியரசு தினம், சுதந்திர தினம், காந்தி ஜெயந்தி ஆக மொத்தம் 3 நாட்களோடு மே தினத்தையும் சேர்த்து நாலு நாட்கள், இப்போது கட்டாயவிடுமுறை நாட்களாக ஆகியிருக்கின்றன. ஆக 9 நாட்கள் விடுமுறை தினங்கள் ஆகின்றன 9 தினங்கள் ஆகிற காரணத்தால், எல்லா நிறுவனங்களும் பாதிக்கப்பட்டு விடுமென்று சொல்லமுடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு தாமோதரன் போன்றவர்கள் இதனால் ஏதாவது பாதிப்பு ஏற்படுமோ என்று கவலைப்படத் தேவையில்லை. அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன். சென்னை யிலே உள்ள பல நிறுவனங்கள் ஏற்கனவே 10 நாட்கள் அந்தமாதிரி விடுமுறைகளாக விட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். 11 நாட்கள் உண்டு, 12 நாட்கள் உண்டு. இன்னும் 15 நாட்கள்வரை கூட சில இடங்களில் உண்டு. ஆனாலும் இத்தனை நாட்கள் கொடுக்கலாமா என்று சொல்லக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரு நாள் அதிகமானது கூட சரியல்ல என்று நினைக்கக் கூடியவர்களும் உண்டு. அவர்களுக்கெல்லாம், மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தியா மிகவும் உஷ்ணமான நாடு. இங்கே வேலை செய்பவர்களுக்குத் தகுந்த ஓய்வு கொடுக்கவில்லை என்றால், அவர்களால் சரியாக வேலை செய்ய முடியாது. இந்த மன்றத்திலே கூட நாம் 4 மணிக்கு உள்ளே வருகிறோம். மாலை 7 மணி வரை இருக்கவேண்டும். ஆனாலும் இந்த 3 மணி நேரத்தில் என்னைப்போன்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் எத்தனை பேர் எத்தனை மணி நேரம் உள்ளே உட்கார்ந்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தாலே இது விளங்கும். எத்தனை மணி நேரம் உள்ளே உட்கார்ந்திருக்கிறோம், எத்தனை மணி நேரம் லாபியிலே உட்கார்ந்திருக்கிறோம் என்பது நமக்கெல்லாம் நன்கு தெரியும். ஆனால் 'பிரஸ் ரிப்போர்ட்டர்கள்' எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களைப் பொறுத்தவரை இந்த 3 மணி நேரம் அவர்களுக்குப் பிடிக்கிறதோ இல்லையோ இங்கே உள்ளே உட்கார்ந்து கொண்டு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் இருக்கவேண்டும். எழுதுகிறார்களா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அதேபோல தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நாட்டில் வேலையைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். எனவேதான் இந்த உஷ்ண நாட்டில் அதிகமான லீவு கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் அதற்காக உற்பத்தியைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு லீவு கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. தொழிலதிபர்களில் சிலர் அமெரிக்காவைப் பாருங்கள்' லண்டனைப் பாருங்கள், இங்கிலாந்தைப் பாருங்கள், அங்கெல்லாம் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இத்தனை நாள் லீவு கிடையாது என்று சொல்லுவார்கள். அவர்களைப் பார்த்து நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலையைச் செய்துவிட்டு என்ன சாப்பிடுகிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அதை இங்கே சாப்பிட முடியுமா? ஒன்று அப்படிச் சாப்பிடுவதற்குப் பணமில்லை. மற்றொன்று அதைச் சாப்பிடவும் கூடாது. காரணம் கெடுதி. அந்த நாடு எப்படிப்பட்ட நாடு, இந்த நாடு எப்படிப்பட்ட நாடு? அந்த நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் எங்கே வசிக்கிறார்கள், இந்த நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் எங்கே வசிக்கிறார்கள்? இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அன்றையதினம் கூலம் சீரமைப்புத் திட்டத்தைப் பார்ப்பதற்கென்று எங்கையெல்லாம் அழைத்துச் சென்றார்கள். சித்ரா டாக்கில் பக்கத்தில் நடக்கும் சீரமைப்பு வேலைகளைப் பார்க்கச் சென்றபோது என்னோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அங்கே இருக்கிற கட்ட-அவுட்டுகளைப் பார்க்காமல், கூலம் நதியோரத்தில் குடியிருக்கும் தொழிலாளர்களின் குடிசைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். என்னைப் பார்த்து, "எப்படி இந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் இந்த இடத்திலே வாழுகிறார்கள்? மிகவும் மோசமான இடமாக இருக்கிறதே,"

[8th April 1970]

[திரு எஸ். ராகவானந்தம்]

என்று அவர்களே கேட்டார்கள். அப்போது நான், "சுதந்திரக் கட்சியைச் சார்ந்த உங்களுக்கே இப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது, இவர்கள் வாழ்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது என்றால், எங்களைப் போன்று அவர்களுக்காகவே, அவர்களோடு வாழ்கிறவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி வரும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். இதனால் தான் சில நேரங்களில் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டையும் மீறி நாங்கள் பேசி விடுகிறோம். காலம் பூராவும் இவர்களோடு ஓரளவுக்கு ஒன்றாக இருப்பதால்தான், நாங்கள் அப்படிப் பேசுகிறோம்," என்று குறிப்பிட்டேன். இப்படிப்பட்ட நிலையிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்குத்தான் ஒரு நாள் லீவு அதிகம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் திருவள்ளூர் தினத்தையும் கட்டாய லீவு நாளாக வைத்திருக்கவேண்டும். அதையும் இந்த அரசு அடுத்த ஆண்டு முதல் கொண்டுவரும் என்று கருதுகிறேன்.

இறுதியாக, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையின்போது முதலாளிகளுக்கு ஒரு வேண்டுகோளை விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக முதலாளிகள் தமிழக அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த ஆட்சி நன்றாக நடக்கிறது. 'தொழிலமைதி' நன்றாக இருக்கிறது; எனவே நாங்கள் மூலதனமிடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது 3வது விதிக்குத்தான் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 11வது விதிக்குத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படவில்லை. அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்,

Provided that if in any industrial establishment—

'The number of national holidays or festival holidays which any employee is entitled to on the date on which this Act comes into force exceeds five, the employer may subject to the provisions of section 3, curtail the holiday by one whole day for one such festival as the Inspector may in consultation with the employees specify in respect of the industrial establishment'. தற்போது 4 நாட்களும், 5 நாட்களுமாக மொத்தம் 9 நாட்களாகவிட்ட பிறகு, இந்த 9 நாட்களுக்கு மேல் விடுமுறை கொடுக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளில் மே தினம் ஒரு விடுமுறைநாளாக வந்துவிட்ட காரணத்தினாலும், ஏற்கெனவே பண்டிகை விடுமுறை நாளில் ஒரு நாள் 3மே தினத்தை எடுத்திருந்தால் பண்டிகை விடுமுறை நாள் ஒன்று குறையும். மே தினத்தைப் பண்டிகை விடுமுறை நாளாக எடுக்காமலிருந்து இப்போது கொடுக்கவேண்டும் என்றால், பண்டிகை விடுமுறை நாட்களில் ஒரு நாளைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம். Proviso to Section 11 இன்னும் இருக்கிறது. எனவே தமிழகத்தில் உள்ள முதலாளிகள் இந்தச் சட்ட விதியைத் திருத்தவில்லை என்று பண்டிகை விடுமுறை நாளில் ஒன்றைக் குறைத்துவிடலாம் என்று கருத மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட வேண்டுகோளை இந்தச் சபையின் மூலம் விடுவிக்க வேண்டுமென்பது தான். அதோடு இந்த நாள் என்னுடைய வாழ்நாளிலும், தொழிலாளர் வாக்கத்தின் வாழ்நாளிலும் ஒரு புனிதமான நாளாகும். வருகிற மே தினத்திலிருந்து 'அண்ணா வாழ்க'; திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வாழ்க, ஏழைகளுடைய ஆட்சி வாழ்க, என்று சொல்லி, தொழிலாளர்கள் கொண்டாடுவார் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கட்டாய ஊதியத்துடன் கூடிய பண்டிகை விடுமுறை நாளாக இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்திய மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுக்கும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுக்கும், தொழிலாளர்களின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

[8th April 1970]

திரு. ஜி. பராங்குசம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள், தொழிலாளர்களுடைய நாளாகிய 'மே தினத்தை' விடுமுறை நாளாக அறிவித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து வரவேற்று, தொழிற் சங்க இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவன் என்ற முறையிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையிலும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இந்த நாள் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான நாளாகும். இப்படி இந்த நாளை விடுமுறை நாளாக அரசு அறிவிக்கும் என்று பல ஆண்டுக் காலமாக நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தோம். இத்தனையாண்டுகளுக்குப் பிறகு எங்கள் கோரிக்கை சட்டமாக்கப்படுகிற போது, உள்ளபடியே நாங்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

பல ஆண்டுகளாகப் பல அரசுகளிடமிருந்து இப்படிப்பட்ட ஒரு அறிவிப்பை எதிர்பார்த்தோம். இந்திய உப கண்டம் முழுவதும் 'மே தினம்' பொது விடுமுறை நாளாக, தேசிய விடுமுறை நாளாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்று பல்லாண்டுகளாகத் தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை விட்டார்கள். தொழிற்சங்க இயக்கங்களில் ஈடுபட்டுள்ள அத்தனைபேரும், அகில இந்திய ரீதியில் இருக்கக்கூடிய சங்கங்கள் உட்பட இதற்காகப் பல தீர்மானங்களைப் போட்டு, மாநாடுகளிலெல்லாம் இது ஒரு முக்கிய கோரிக்கையாக வைக்கப்பட்டு, மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் அகில இந்தியத் தொழிற் சங்கத் திற்குத் தலைவராக இருந்த பண்டித நேரு அவர்களின் தலைமையில் மத்திய அரசு இருக்கும்போது இந்தக் கோரிக்கை கண்டிப்பாக நிறைவேற்றப்படும் என்று தொழிலாளர்கள் நினைத்தார்கள். பண்டித நேரு அவர்கள் தொழிலாளர்கள் பால் அன்பு கொண்டவர்கள், சமதர்ம நோக்கம் கொண்டவர்கள் என்ற முறையில், அவர்கள் காலத்திலே மே தினம் விடுமுறை நாளாக ஆக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் அவருடைய காலத்தில் கூட இந்த நாள் பொது விடுமுறை நாளாக அறிவிக்கப்படாமல், பல வற்புறுத்தல்களுக்கு இடையே தனிப்பட்ட நிர்வாகமாக இருந்தாலும், பொது நிர்வாகமாக இருந்தாலும், அந்த நிர்வாகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் விரும்பினால் மே தினத்தைப் பொது விடுமுறை தினமாக அவர்கள் விட்டுக்கொள்ளலாம் என்று தான் சொன்னார்களே தவிர, இதைச் சட்டமாக்கித் தரும் நிலையை அவர்கள் உருவாக்கவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையின் கீழ் பொறுப்பேற்ற தமிழக அரசு மே தினத்தைப் பொது விடுமுறை நாளாக அறிவிக்க வேண்டும் என்ற தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டது. இன்றையதினம் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறும் இந்த அரசு இந்த ஆண்டு மே தினம் முதற்கொண்டு அதைத் தொழிலாளர்களுடைய தேசிய விடுமுறை தினமாக அறிவித்து, அதற்கான வகையில் சட்டத் திருத்தத் தையும் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இது உள்ளபடியே தொழிலாளர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் நன்னாளாகும். சமுதாயத்தின் பேராலும், மதத்தின் பேராலும் பல பண்டிகைகள் கொண்டாடப்படும் இந்த நாட்டில் நம் தொழிலாளர்களுடைய பண்டிகைநாளாகிய மே தினம் முக்கியமானதாகும். அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், இது ஒரு புனித தினமாகும். தொழிலாளர்களின் விடுதலை நாளாக, உரிமைக் குரலெழுப்பி வெற்றி கொண்ட நாளாகக் கருதப்படுகிற நாள் உலகத்திலே ஒன்று உண்டென்றால், அது மே தினம் தான். அந்தப் புனிதமான நாளைப் பொது விடுமுறை நாளாகத் தமிழக அரசு குறித்த தற்காக, தமிழக அரசுக்குத் தொழிலாளர்களின் சார்பில் நான் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : உப தலைவர் அவர்களே, தேசிய பண்டிகை விடுமுறை மசோதாவின் மீது பேசுகிற வாய்ப்பு தந்தமைக்காக நன்றி.

[8th April 1970]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

இந்தத் தேசிய விடுமுறையாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற மே தின விழா லைவப் பற்றி இதற்கு முன்பே பலர் யோசித்ததுண்டு. ஆனால் முன்பு இருந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சின்னஞ்சிறு வயது முதலே கல்லூரியில் படிக்கிறபோதிருந்தே, தொழிலாளர்களைப் பற்றியும், அவர்களது உழைப்பைப் பற்றியும் மனம் கசியக்கசிய கண்ணீர் மல்க எண்ணி வந்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு தனி உலகம் தேவை என்று 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒரு சித்திரத்தை மனதிற்குள்ளேயே வரைந்து வைத்துக்கொண்டவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அவர்கள் ஒரு முறை கோலார் தங்க வயலைக் காணச் சென்றிருந்தார்கள். அங்கே தங்க வயல் இருக்கிறதே, அதிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களைப் பார்த்தார். அந்தக் குகையில் பூமிக்கு அடியிலே முதுகு ஓடியச் சென்று தங்கம் எடுக்கும் போது, தொழிலாளிகள் செத்து மடிவதைப் பார்த்தார். அதைப் பார்த்துவிட்டு வந்தபிறகு இரண்டு நாட்கள் உணவே இல்லாமல் இருந்தார். கேட்டதற்கு, அங்கே மண்ணுக்கடியில் வெடித்து மடிகின்ற தொழிலாளிகளை, செத்துப்போன அவர்கள் பிணங்களைப் பார்த்தது தான் மனக் கலலைக்குக் காரணம் என்றார்கள். அன்றிலிருந்து இத்தனை பெரிய ஆபத்தில் நுழைந்து மனிதன் தன் உயிரைக் கொடுத்து எடுக்கிற அந்தத் தங்கத்தை என் உடலிலே அணியமாட்டேன் என்று அன்றிலிருந்து மோதிரம் கூட அவர் அணிய மறுத்து விட்டார். அவ்வாறு தொழிலாளிகளை உயர்ந்த நிலையில் மனதில் வைத்துப் போற்றியவர். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அப்படித் தான் கடலடியில் மூழ்கி முத்தெடுக்கிற தொழிலாளிகளைப்பற்றி எண்ணி வருந்தியிருக்கிறார். அவருடைய அரசியல் வாழ்க்கையைத் தொழிலாளர்களுக்காகத்தான் ஆரம்பித்திருக்கிறார். தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பத்திரிகை நடத்தினார் அவர்களுடைய வாழ்வு மலர வேண்டுமென்று பல பத்திரிகைகளில் பல கூட்டங்களில் ஏராளமாகப் பேசி எழுதியிருக்கிறார். மக்களைப் பார்த்து "உங்களுக்கெல்லாம் எத்தனையோ பண்டிகைகளை வைத்திருக்கிறீர்கள். சித்திரை மாதத்தில் புத்தாண்டு தினம், வைகாசியில் கருடநீச்சனம், ஆணியில் திருமஞ்சனம், ஆடியில் பூரம், ஆவணியில் அவிட்டம், புரட்டாசியில் விநாயக சதுர்த்தி, ஐப்பசியில் தீபாவளி, கார்த்திகையில் தீபம், மார்கழியில் வைகுண்ட ஏகாதசி, தையில் பூசம், மாசியில் மகம், பங்குனியில் உத்திரம் என்று இப்படியெல்லாம் மாதம் ஒரு பண்டிகை நாள் வைத்துக் கொண்டாடுகிறீர்களே, உங்களுக்காக உழைக்கின்ற உழைப்பாளிக்காக, உங்களுக்காக உயிரோடு போராடுகிற அந்தப் பாட்டாளிக்காக நீங்கள் ஒருமுறை வைத்த விழாக் கொண்டாடக் கூடாதா?" என்று 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே சபதம் கட்டிக் கொண்டு பேசினார். எவ்வளவோ கட்சிகள் இருக்கின்றன. பேசுகிறார்கள், தொழிலாளர்களுக்காக. எந்தக் கட்சிக்கும் இந்த எண்ணம் வரவில்லை. உழைப்பவர்களுக்கு ஒரு உலகம் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் உல்லாசமாக உலவுவதற்கு ஒரு திட்டம் தீட்டுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு தினத்தைக் கொண்டாட வேண்டுமென்றால், அது மே தினமாக இருக்க வேண்டுமென்பது என் ஆசை. ரஷ்யாவாக இருந்தாலும், சைனாவாக இருந்தாலும், தொழிலாளர்களைக் கௌரவிப்பதில் முன்னுக்கு நிற்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் போராட்டம் நடந்தது தொழிலாளர்களுக்காக. ரத்தம் சிந்தியிருக்கிறார்கள். மே தினம் வேண்டுமென்று நாடெங்கும் போராடியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் எப்படி வாழவேண்டுமென்ற திட்டத்தை வகுத்துத் தந்திருக்கிறது அமெரிக்க நாடு. இவற்றையெல்லாம் அவர் எண்ணியபிறகுதான், தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு தனி உலகம் வேண்டுமென்றும், அது எப்போது கிடைக்கும் என்றும் எண்ணிவந்தார் அறிஞர் அவர்கள். அவர் எண்ணியதை இந்த ஆட்சியாளர்கள் எண்ணிய காரணத்தால், இப்போது அந்தக் கருத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பெருமை நம்முடைய ஆட்சியைச் சாரும். உண்மையாக உருக் குலைந்த மக்களுக்கு ஊக்கம் தருகிற வகையில் ஒரு நாள் வேண்டுமே, அந்த நாள் தான் மே தினம். உழைத்து உருக்குலைந்துபோன அவர்கள்

[திரு சி. வி. ராஜகோபால்]

8th April 1970]

மேனியை எண்ணுகிற நாள், தங்களை நினைத்து அவர்கள் பூரிக்கும் ஒரு நாள் மே தினம். இந்த மண்ணிலே பிறந்து இந்த மண்ணிலே வாழ்கின்ற அந்தத் தொழிலாளிக்கு ஒரு நல்ல நிலைமை வேண்டுமே என்று எண்ணிய மாபெரும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும். “நீங்கள் எண்ணிய கருத்தை நாங்கள் மறந்து விடவில்லை. உங்கள் கொள்கைகளை நாங்கள் விட்டுவிடவில்லை. நீங்கள் எப்போதும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நீங்கள் கூறியபடியே மே தினத்தைத் தேசியதினமாக்கிச் சட்டம் செய்திருக்கிறோம்”, என்று அந்தச் சட்டத்தை ஆட்சியாளர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் காலடியில் வைக்க வேண்டும். ஏழைகளுக்கு ஒரு உலகம் வேண்டுமென்பதை நாம் என்றென்றும் மறவோம். ஆகையால் மிகவும் பெருமையோடு, பூரிப்போடு, பெருமகிழ்ச்சியோடு இந்த மசோதாவை வரவேற்று, நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். வாய்ப்பைத் தந்த தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு எம். எத்திராஜுலு: உபதலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமானது ஏற்கனவே 1958ல் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம். பிறகு திருத்தச் சட்டம் 1962ல் வந்திருக்கிறது. இதற்கு முன் இருந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கான விடுமுறை நாட்கள் எதையும் குறைக்க வேண்டுமென்று திட்டம் எதுவும் செய்யவில்லை, ஆனால் அப்படிப்பட்ட விடுமுறை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையின் பேரில் விண்ணப்பம் சர்க்காருக்கு வரும்போது அதை ஏற்று நடத்தியிருக்கிறது சர்க்கார். சர்க்கார் சொல்வதைவிட அதிக நாட்கள் நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற தொழில் அதிபர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அரசு அறியும். எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராகவானந்தம் அவர்கள்கூட சட்டத்தில் இருப்பதைவிட அதிகமாக 15 நாட்களுக்கு மேல் தொழில் அதிபர்கள் விடுமுறை அளிக்கிற பண்புள்ளவர்கள் தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இதையேதான் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலும் மேதினம் தொழிலாளர்கள் தினமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சியிலும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அதைச் சட்டரூபமாக இன்றைக்கு இந்த அரசு கொண்டுவந்ததைப் பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. அதைக் குறை கூறுவதாக நான் சொல்லவில்லை. எங்கள் கட்சியும் அதற்குக் குறுக்கே இல்லை. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தினால் பயன் அடையச் கூடியவர்கள் பாக்கியில் உள்ளவர்கள். ஷாப் ஆக்ட்படி வேலை செய்கிறவர்கள் அதாவது ஏறக்குறைய 4½ லட்சம் தொழிலாளர்கள்தான். இப்படிப் பயனடையக்கூடிய தொழிலாளிகள் ஒரு எஜமானிடத்தில் எட்டு மணி நேரம் வேலை பார்க்கிறவர்கள். இந்தச் சட்டம் வந்தால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக மே தினத்தைக் கொண்டாடுவார்கள் என்று கூறப்படுகிறதே தவிர இந்த நாட்டில் சட்டத்திற்கு உட்படாமல் உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்து வருகின்ற லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு விடுமுறை அளிக்கிறோம். ஆனால் 24 மணி நேரமும் இந்த நாட்டில் தொழில் செய்துவருகிற தொழிலாளிகள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எஜமானன் இல்லை. அந்தச் சலவைத் தொழிலாளர்கள்—அல்லும் பகலும் ஆற்றங்கரையிலே உழைக்கிறார்களே அவர்களுக்கு எந்த நிலைமையில் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? அவர்களையெல்லாம் அமைச்சர் கண்கொண்டு பார்ப்பதில்லை. அவர்கள் கண்ணுக்கும் இவர்கள் தெரிவித்தல். நான் வேண்டுமென்றே இப்படி உங்கள் சட்டத்திற்கு மாறாகப் பேசுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். இன்னும் கடுமையாக வேலை செய்யக்கூடிய கைவண்டி இழுக்கும் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் சட்டம் செய்ய வேண்டும். கைவண்டி இழுக்கிறவர்கள் விடுமுறை அனுபவிப்பதற்கு வழி இருக்கிறதா? அவர்கள் எப்போது ஓய்வெடுப்பது? அதையும் சிந்திக்க வேண்டாமா? இப்பேர்ப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு

8th April 1970]

[திரு எம். எத்திராஜுலு]

எல்லாம் இந்தச் சட்டம் உருப்படியான வகையிலே இப்போது இல்லாவிட்டாலும்கூட, பின்னால் அவர்களுக்கு இது பயன்படும். தொழிலாளர்கள் என்று சொன்னால், ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலில் இருப்பவர்கள் மட்டுமல்ல.

திரு எஸ். ராகவானந்தம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1958இலே சட்டம் கொண்டுவந்தபொழுது, அதிலே இதைச் சேர்க்கவில்லை. நாங்கள் மிகைப்படுத்திச் சொல்லக்கூடிய அளவில் இதைக் கொண்டுவரவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு பி. யு. சண்முகம்: ஏன் அவர்கள் கொண்டு வரவில்லை என்றால், நாம் கொண்டுவருவதற்கு இடம் வைக்கவேண்டுமென்று விட்டிருப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு எம். எத்திராஜுலு: தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்பவர்கள் மட்டும் தொழிலாளிகள் அல்ல. நிலத்திலே பாடுபடுகிறவர்களும் தொழிலாளர்கள்தான். அவர்களுக்கும் பயன்பட வேண்டும் என்ற முறையிலே சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். தட்டிக்கேட்பதற்கு யாரும் இருக்கக் கூடாது என்ற முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரக் கூடாது. அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவந்து அமுல் படுத்த இன்னும் 22 நாட்களே இருக்கின்றன. இன்றைக்கு 8-ம் தேதி. 22 நாட்களுக்குள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்றி உடனடியாக இருக்கக் கூடிய தொழில் அதிபர்கள் இந்த ஆணையை ஏற்று விடுமுறை விட வேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமா? அதைத்தான் கேட்கிறேன். ஏன் இவ்வளவு அவசர அவசரமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறீர்கள்? எனக்கு புரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு பி. யு. சண்முகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் இவ்வளவு நேரம் தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறைபற்றி ஆவேசமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது முதலாளிகள் சார்பாக இவ்வளவு சீக்கிரத்திலே சட்டம் கொண்டுவருகிறீர்களே என்கிறார்கள். இப்படி முன்னுக்குப் பின் முரணாகப்பேசுவதற்குக் காரணம் புரியவில்லை. கொஞ்சம் விவரத்தோடு சொன்னால், புரிந்துகொள்ள முடியும்.

திரு எம். எத்திராஜுலு: முன்னுக்குப்பின் முரணாகச் சொல்லவில்லை. சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்பொழுது, சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் அதை மதிக்க வேண்டும். 22 நாட்களே இன்னும் இருக்கின்றன. அதனால் இப்படி திடீரென்று சட்டம் கொண்டுவந்து, நிறைவேற்றுவதனால், எப்படிப் பயன் கிடைக்கும் என்று கேட்கிறேன். இதை அமுல் படுத்துவதற்கு “டைம்” வேண்டாமா? ஆட்சியாளர்கள் தொழில் அதிபர்களிடம் சொல்லி சட்டம் கொண்டுவந்துவிட்டோம், அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வதிலே கொஞ்சமும் தவறு இருக்காது. எந்தெந்த வகையிலே இதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று ஆராய்ந்து அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மே தினம் என்பது தேசிய தினம். உலகத்துக்குப் பொதுவான தினம் என்பதிலே எந்த விதமான கொள்கை மாற்றமும் கிடையாது. நம்முடைய தமிழகத்தில் மே தினத்திற்கு விடுமுறை என்பது ஏற்கெனவே நடந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. விடுமுறை தினமாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தது. ஏற்கெனவே இருந்த அரசு தொழில் அதிபர்களிடம் சொல்லி அவர்கள் விடுமுறை கொடுத்து வந்தார்கள். இன்று அது சட்டபூர்வம் ஆகிறது.

[8th April 1970]

திரு எஸ். ராகவானந்தம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் விரும்பினால், கொடுக்கப்படலாம் என்று இருக்கிறது. அப்போது இருந்த அரசுக்கு விருப்பம் இல்லை. தயவு செய்து “புரொவிசோ” 2, 3-ஐப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு விருப்பம் இருந்தாலும், அதை நிறைவேற்ற அரசு முன்வரவில்லை. இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் கருத்தை அனுசரித்து, விருப்பத்தை அறிந்து, அதை நிறைவேற்ற அரசு முன்வந்திருக்கிறது. ஆகவே இது ஒரு நல்ல தினமாகும். தொழிலாளர்கள் உலகத்திலே அவர்கள் விடுதலை பெற்று தங்கள் உரிமையை நிலைநாட்டுகிற நாளாகும். அவர்கள் தங்கள் உரிமைகளுக்காகப் பலவிதமான கிளர்ச்சிகள் செய்யவேண்டி இருந்தது. அங்கத்தினர் பேசும்போது, மனதிற்கு மிகுந்த வருத்தமாக இருந்தது, சிறிது சலுகைதான் கொடுத்திருக்கிறோம். தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்க வேண்டிய நான். பண்டிகை தினங்கள் 5, 6 இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றைக் குறைத்துவிட்டு இதற்கு விடுமுறை அளித்து வந்தார்கள். இப்போது நாங்கள் சட்டபூர்வமாகச் செய்திருக்கிறோம்,

*திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : திரு ராகவானந்தம் அவர்கள் மே தினத்தை வேறு ஒரு நாளுக்கு ஈடு செய்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். எனக்குப் புரியவில்லை. மே முதல் தேதி, மே தினம், இதை எப்படி அதிகாரிகள் வேறு நாட்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று தெரியவில்லை. பொங்கல் உழவர் திருநாள், இதற்கு விடுமுறை என்றால், அதை எப்படி வேறு தினத்திலே வைத்துக்கொள்வார்கள்? விடுமுறை என்பது வாழ்க்கையிலே இன்பகரமாக இருப்பதற்கான நாள் என்ற மனோபாவம் வந்துவிடக் கூடாது. மே தினம் என்பது அகில உலக தேசிய தினம் ஆகும். அப்படித்தான் நான் கருதுகிறேன். விடுமுறை என்றால் ஒன்றுமே செய்யாமல் ஓய்வு எடுப்பது என்பது அல்ல. அப்படி இருந்தால் முன்னேற்றம் கெட்டுவிடும். விடுமுறை இருக்க வேண்டியது தான். அதில் ஆட்சேபணை இல்லை. இது சட்டபூர்வமாகச் செய்யப்பட வேண்டியதுதான் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் தங்கள் கருத்துக் களை எடுத்து வழங்கினார்கள். சட்டத் திருத்தத்தை மனதார வர வேற்றதற்காக நான் அரசின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அனைத்துலகத் தொழிலாளர் நிறுவனம் ஏற்கெனவே மே தினத்தை விடுமுறை ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் இருக்கிற மாநிலங்களில், கேரளாவைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களில், இதற்கென்று சட்டம் கிடையாது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்தப் புதிய அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு மே தினத்திற்கு விடுமுறை விடவேண்டுமென்று எல்லாத் தொழிற்சாலைக்கும் உத்தரவிட இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு களாக அறிஞர் அண்ணாவின் தலைமையில் ஆட்சி இருந்தபோதிலும் சரி, கலைஞர் தலைமையில் ஆட்சிப் பொறுப்பு வந்தபோதும் சரி, நாம் அறிக்கைகள் மூலம் வேண்டுகோள்களின் மூலம் நிறுவனங்களுக்கும் தொழில் அதிபர்களுக்கும் அனுப்பி, மே தினத்திற்கு விடுமுறை கிடைக்கச் செய்தோம். இன்றைக்குச் சட்டப்பூர்வமாக ஆக்கியிருக்கிறோம். இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய தொழிற் சங்கத் தலைவர் திரு ராகவானந்தம் இதை வரவேற்றுப் பேசுகிற நேரத்தில், ஒரு கருத்தை எடுத்துச்சொன்னார்கள். இதிலே மூன்றாவது பிரிவு செலுத்தப்படுகிறது. 11-வது பிரிவு செலுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். 11-வது பிரிவிலே அந்த உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே தொழிலாளர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நாட்கள் குறையக் கூடாது என்ற உரிமை அதிலே இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இதைப் புரிந்துகொள்ளாத வகையிலே இந்த மே தினத்தை வேறு நாட்களுக்கு ஈடுசெய்வார்களா என்றார். அதே பயத்தைத்தான் நண்பர் திரு ராகவானந்தம் தெரிவித்தார்.

[திரு. கே. வேழவேந்தன்]

[8th April 1970]

இந்த அரசாங்கம் சட்ட திட்டம் கொண்டுவருகிற நேரத்திலே, இதிலே மூன்று விடுமுறை நாட்கள், ஏற்கெனவே இருக்கிற 5 பண்டிகை நாட்கள் ஆகியவை வைத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று தெரிவிக்கிறது. ஏற்கெனவே இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் தொழிலதிபர்கள் 5 பண்டிகை நாட்களுடன் மே தினத்தையும் விடுமுறையாக வைத்திருந்தார்கள். தமிழகத்தில் இருக்கிற தொழிலதிபர்கள் தாராள மனம் படைத்தவர்கள். மே தினத்தைத் தேசிய விடுமுறை நாளாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். பண்டிகை நாட்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஏற்கெனவே அளித்துவந்த பண்டிகை விடுமுறை நாட்களோடு மே தினத்திற்கு என்று தனியாக விடுமுறை அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலம் தொழிலதிபர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

இங்கே இன்னொரு கருத்து சொல்லப்பட்டது—இப்படி விடுமுறை விடுவதால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று. ஆனால் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மெட்டல் பாக்ஸ் நிறுவனத்தில் இன்றைக்கு திரு ராகவானந்தம் தொழிற் சங்கத் தலைவராக இருக்கிறார். நான் அன்றைக்கு அந்தத் தொழிற் சங்கத் தலைவராக இருந்தேன். அந்த நிர்வாகம் அரசாங்கம் 9 நாட்கள் விடுமுறை விட வேண்டுமென்று சொன்னால், 10 நாட்களுக்கு விடுமுறை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அசோக் லேலண்டு 12 நாட்கள் விடுமுறை கொடுக்கிறது. அதே மாதிரி கார்பரேண்டம் 12 நாட்களுக்கு விடுமுறை கொடுக்கிறது. இந்தியா பிஸ்டன் 14 நாட்களுக்கு விடுமுறையும், விகோ 15 நாட்களுக்கு விடுமுறையும் அளித்து வருகிறது. தொழில் அதிபர்கள் இப்படித் தாராள மனப்பான்மையோடு நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஏற்கெனவே இப்படி விடுமுறை விடாத தொழில் அதிபர்கள் இதற்கு விடுமுறை விட, தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக, இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திருவள்ளூர் நாளுக்கு, அதே மாதிரித் தொழிலாளர் நலனுக்காகப் பாடுபட்ட அறிஞர் அண்ணாவின் பிறந்த நாளுக்கும் விடுமுறை விடவேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் தரப்பிலே இருந்து ஆயிரக்கணக்கான வேண்டுகோள்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு முதலமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது இந்த மே தினத்திற்கு விடுமுறை வழங்க இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைக்கு அவர்களெல்லாம் ஊட்டிய உணர்ச்சிதான், இங்கே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர எங்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தது. இந்தச் சட்டம் அந்த உணர்ச்சி காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தின் முன்பு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, அண்ணா அவர்கள் தன்னுடைய அரசியல் வாழ்வைத் தொழிற் சங்க வாதிடாகத் தான் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். மேயர் வாசுதேவ பட் இருந்த காலத்திலே, அவரோடு இணைந்து அறிஞர் அண்ணா, தன் கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்த பின்னால், தொழிற் சங்கத்திலேதான் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். தொழிற் சங்க நண்பர்களோடு இணைந்திருந்தார் என்பதைப் பழைய வரலாற்றிலே நாம் இன்றும் பார்த்தால் தெரியும். இன்றையதினம் நிர்வாகத்திலே இருக்கிற கலைஞர்கூட தொழிற் சங்கத் தலைவராக இருந்தார். அவர் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்து நடத்திய பேட்டவாய்த்தலைப் போராட்டம், தொழிலாளர்கள் போராட்டம், நங்கவரம் பண்ணைப் போராட்டம் இவற்றிலிருந்து அவர் தொழிற் சங்கத் தலைவராக இருந்தார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அதே மாதிரி தொழிலாளர் நலத் துறையை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு ப. உ. சண்முகம், மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு மாதவன் போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் தொழிலாளர் நலனுக்காக வாதாடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உணர்ச்சிகள் காரணமாகத்தான் இது இன்றைக்குச் சட்டமாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இங்கே சி. வி. ஆர். அவர்கள் 12 மாதங்களுக்கும் 12

[திரு கே. வேழவேந்தன்]

[8th April 1970]

விழாக்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டாடுகிறீர்களே, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு 9 நாட்களுக்கு விடுமுறை விடக்கூடாதா என்று சொன்னார்கள். அவருடைய ஆசையை நிறைவேற்றும் வகையில் இந்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நண்பர் திரு எத்திராஜு அவர்கள் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லும் நேரத்தில் குறைந்த அளவில் தொழில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிற தொழில் நிறுவனங்களில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தின் எண்ணமும் அதுதான். பொதுவாக நாட்டிலே இருக்கும் தொழிலாளர்கள், அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல பாக்க்டரி சட்டத்தின் கீழ் வருகிற 4 லட்சம் தொழிலாளர்கள், ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு ஆகியன கீழ் வருகிறவர்கள் 2 லட்சம் பேர்; பாக்க்டரி சட்டத்தின் கீழ் 1 லட்சம் பேர். ஆக 7½ லட்சம் பேர் நாம் கொண்டுவரும் சட்டத்தின் மூலம் பயனடைய இருக்கிறார்கள். புதிய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பின்னால் தொழிலாளர்களுக்காக இந்தச் சட்டத்தைப் பரிசீலித்துக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. காந்தியார் பிறந்த நாளுக்கு ஒன்று என்று தேசிய விடுமுறைச் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. இப்போது மே தினத்துக்காக இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறோம். இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

‘That the Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No. 6 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

The Hon. Thiru K. VEZHAVENDAN : Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No. 6 of 1970), as passed by the Assembly, be passed.’

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

‘That the Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No. 6 of 1970), as passed by the Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE TAMIL NADU SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION (SECOND AMENDMENT) BILL, 1970 (L. A. BILL NO. 7 OF 1970).

The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM: Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 7 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.’

[8th April 1970]

[Thiru P. U. Shanmugam]

Under section 3 of the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1938, every importer and every wholesale dealer should pay on all the sales of motor spirit effected by him, a tax at the rate of 10 paise per litre in the case of petrol, diesel oil, or aviation fuel, and at the rate of 2 paise per litre in the case of any motor spirit other than petrol, aviation fuel or diesel oil.

As announced by the Hon. the Minister for Finance in this House on the 26th February 1970, while presenting the Budget for 1970-71, with a view to augmenting the resources of the State the Government have decided to increase the rates of tax on petrol and aviation fuel from 10 paise per litre to 12 paise per litre and in the case of motor spirit other than petrol, aviation fuel or diesel oil from 2 paise per litre to 4 paise per litre. The rate of tax on diesel oil will, however, remain unaltered at 10 paise per litre. The increase in rates of tax has been given effect to from the 26th February 1970.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

‘That the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 7 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.’

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN: As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(4) THE TAMIL NADU GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL, 1970. (L. A. BILL NO. 8 OF 1970)

The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM : Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 8 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.’ 6-10 p.m.

In order to augment the resources of the State, the Government decided to enhance the rates of tax under the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1969 (Tamil Nadu Act 1 of 1969) in respect of luxury articles (items 1 to 14) from 12 per cent to 15 per cent, cement (item 30) from 6 per cent to 8 per cent, precious stones, etc. (item 30), foamed rubber sheets, etc. (item 40), electrical goods (item 41), scents and perfumes (item 51) and tractors and bulldozers, etc. (item 55) from 7 per cent to 9 per cent. The above

[Thiru P. U. Shanmugam] [8th April 1970]

decisions were given effect to by a notification issued under sub-section (1) of section 59 of the Act and they took effect from 26-2-1970, the date of publication of the notification in the Fort St. George Gazette. These measures would yield an additional revenue of the order of Rs. 1.3 crores in a year.

Consequent on the decision of the Madras High Court in *City Oil Mill v. Joint Commercial Tax Officer, Madras and another* (25 S. T. C. 33) holding copra as not an oil seed, it was decided to tax copra on par with coconut and subject the same to a single point tax of 5 per cent at the point of first purchase in the State. This decision has been given effect to by a notification issued under sub-section (1) of section 59 of the Tamil Nadu Act 1 of 1959 amending item 69 of the First Schedule to the Act. It is proposed to give effect to the amendment from 4-11-1969, the date from which coconut was subjected to the single point purchase tax of 5 per cent.

Under sub-section (2) of section 59 of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959), the notifications referred to above have to be replaced by a Bill introduced in the Legislature during its present session. The Bill now before the House seeks to replace the aforesaid notifications by an Act of the Legislature.

I may state in this connection that care has been taken to see that no additional burdens are placed on the common man and that these levies fall on those who can well afford to pay. In deference to the representations made by the trade and having regard to the rates prevailing in the neighbouring States, the Government have already reduced the rate of tax payable by any dealer under the Act on the sales of automobile tyres, batteries (excluding dry cells) and automobile spare parts from 15 per cent to 13 per cent with effect on and from the 1st April 1970. I have since made it clear on the floor of the Legislative Assembly that the rate of tax on tubes also will be reduced from 18% to 13%. Coconuts have also been exempted from the tax payable under the Act from 18-3-1970.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

‘That the Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 8 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.’

*திரு எம். எத்திராஜுலு : இந்த வரி உயர்வு மசோதாவின் கீழ் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது “லக்சரி கூட்ஸ்” என்ற அடிப்படையில் 6%-இலிருந்து 8% வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகள் 1, 1½, 2% ஆக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 14 ஐட்ம்ஸ் மீது வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே லக்சரி கூட்ஸ் என்று சொன்னால், 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பணக்காரர்களால் உபயோகப்

8th April 1970] [திரு எம். எத்திராஜுலு]

படுத்தப்பட்டவைகள் குறிப்பாக கடிக்காரங்கள், ரேடியோக்கள் இவைகள் எல்லாம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், ஏதோ நகரத்தில் இருக்கும் மக்கள்தான். ஆனால் இப்போது இவைகளையெல்லாம் சாதாரண கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள் என்பது அரசு அறியாதது அல்ல. கிராமத்தில் இருக்கும் உழவர்கள்கூட கடிக்காரங்களை அணிகிறார்கள். தேர்தல் காலத்திலே வரிகளைக் குறைத்துவிடுவோம் என்று சொல்லி இப்போது மறைமுகமாக அரசினர் வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் கிராமத்திற்குப் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு பி. டி. சண்முகம் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் தான் கிராமத்தில் இருப்பது போலவும், நாங்கள் எல்லாம் லண்டன் மாநகரத்தில் இருப்பது போலவும் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் கிராமத்தில் இருந்தவன். கடிக்காரம் கட்டிக்கொண்டு உழவர்கள் கிராமத்தில் வேலை செய்வதை நான் பார்த்தது கிடையாது.

திரு எம். எத்திராஜுலு : கிராமத்திலே இருக்கும் உழவர்கள் கடிக்காரம் கட்டிக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் கடிக்காரங்கள் இல்லாமல் இருக்க வில்லை என்று அமைச்சர் பதில் சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி அவர்கள் உபயோகிக்கும் இந்தக் காலத்தில் அவைகளுக்கு வரி போடுவதா என்று கேட்கிறேன்.

அரசியல் விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில் இங்கு வந்து இப்படிச் சொல்வது நல்லதல்ல. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இப்போது ரேடியோக்கள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக நடைமுறையில் வீட்டிலாமல் சுற்றி அலைகிற குருவிக்காரர்கள் கூட கையில் இப்போது ரேடியோக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் பார்க்க வில்லையா? அப்படி இருக்கிற நேரத்தில் அதற்கு வரி போட்டிருப்பது நியாயம்தான் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காரில் பணம் இல்லை. அதற்கு எப்படியாவது வரி போடத்தான் வேண்டும் என்று சொல்லி உண்மையை ஒப்புக் கொள்ளுங்கள். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இப்போது சிமிண்டுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போதே சிமிண்டு அதிக விலை விற்கிறது. அப்படி இருக்கையில் இந்த வரி பொது மக்களைப் பாதிக்காது என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. இந்த மாதிரி வரி போடும்போது அதற்காகவேண்டி அதிக விலை வைத்து விற்க மாட்டார்கள் என்ற உத்தரவாதத்தை இந்த அரசு கொடுக்க முடியுமா? அந்த மாதிரி அதிக விலை விற்பதை இந்த அரசால் தடுக்க முடியாது. கிராமத்திலுள்ளவர்கள் இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தங்கள் ஓலை வீடுகளை மாற்றிக் கல்வீடுகளாகக் கட்டி வருகிறார்கள். அதற்குச் சிமிண்டு தேவை. ஓலை வீடுகளைச் சிறிய கல்வீடாகக் கட்டுவதற்குக்கூட உங்கள் ஆட்சியில் முடியவில்லை. நீங்கள் இப்போது இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து விட்டீர்கள். உங்களுக்கு அதிக மெஜாரிட்டி இருக்கிற நேரத்தில் எதையும் செய்து விடலாம் என்று நினைக்கிறீர்கள். மக்கள் வெளியில் சொல்லாவிட்டாலும்கூட அதிக விலை கொடுத்து வாங்கும்போது சுவலைப்படாமல் இருக்கமாட்டார்கள். ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ் அரசுகூட இந்தமாதிரி வரி போட்டபோது நீங்கள் அதைச் சொல்லித் தான் ஆட்சிக்கு வந்தீர்கள். ஆகவே சிமிண்டுக்கு வரி போடக்கூடாது. இதை நிச்சயமாக நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பசுமைப் புரட்சி என்று தமிழகம் பூராவும் பறைசாற்றி வருகிறீர்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பசுமைப் புரட்சி மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [8 h Apr'l 1970]

இருக்கிற நேரத்தில் டிராக்டர்களின் சாமான்களுக்கு வரி போடுவது அவ்வளவு நல்லதா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி இருக்கும் பொழுது எங்கள் ஆட்சி வரி போடாத ஆட்சி என்று நீங்கள் எப்படி மனம் வந்து பிரச்சாரம் செய்கிறீர்கள்.

அது மட்டுமா. கிராமத்திலிருக்கிற குடிசை வீட்டுக்காரர்கள்கூட நகர மக்களைப் பார்த்து இப்போது அவர்கள் வீட்டிற்கு மின்சாரம் உபயோகிக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் உபயோகிக்கும் மின்சார பல்புகளுக்குக் கூட வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வரிசனாதான் நீக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி வரி போடுவதைக் கொண்டுவந்து விட்டோம். இனி பின்வாங்குவது சரியல்ல என்று நினைக்காதீர்கள். நிதி பற்றாக்குறையால் கொண்டு வந்தாலும் நியாயம் வழங்கும் முறையில் நீக்கிவிட்டோம் என்று சொன்னால் மக்கள் இந்த அரசைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். ஆனால் இந்த வரிகள் கிராம மக்கள் தலையிலே, நடுத்தர மக்கள் தலையிலே வீழப் போவதால் அவர்கள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். அப்படி நீங்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் வரிகளை நீக்க முடியாவிட்டாலும்கூட லக்சரி கூட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய ரேடியோக்கள், கெடிகாரங்கள் இவைகளுக்காவது வரிகளை நீக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வீர்களேயானால் உங்களுக்கு 1972 தேர்தலில் இதைச் சொல்லியாவது ஆட்சிக்கு வர வழி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

6-20
p.m.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எத்திராஜுலு அவர்கள் இந்த வரிகள் கிராம மக்களைப் பாதிக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற வரிகள் எதெதற்குப் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சரியாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரப்பர் குஷன் போன்ற வற்றிற்கு வரி போட்டிருக்கிறோம். இதெல்லாம் கிராம மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருளா? ஆனால் இதையும் அவர்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய காலம் வரும். அப்போது வேண்டுமென்றால், அதை எடுத்து விட்டால் தவறில்லை. நாம் எதெதற்கெல்லாம் வரிகளைத் தள்ளியிருக்கிறோம் என்று படித்தேன். எதெதற்கெல்லாம் வரிகளை உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்றும் படித்தேன். விவசாயிகள், சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய தேங்காய்க்கு வரியைத் தள்ளியிருக்கிறோம். இதனால் மட்டும் அரசாங்கத்திற்கு 27 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம். தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காக மோட்டார் ஸ்பேர் பார்ட்ஸுக்கு வரிகளைத் குறைத்திருக்கிறோம். அதையும் பார்க்க வேண்டும். எனவே இவை நியாயமான வரிசள்தான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் சொன்னார்கள் 1972-ல் எங்களுக்கு மக்களிடம் சொல்வதற்காக வேண்டியாவது குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று. அவர்களே இந்த வரி உயர்வைப் பற்றி மக்களிடம் சொல்லிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

‘That the Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 8 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.’

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

[28th April 1970]

DEPUTY CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(5) THE TAMIL NADU ENTERTAINMENTS TAX AND LOCAL AUTHORITIES FINANCE (AMENDMENT) BILL, 1970. (L. A. BILL NO. 15 OF 1970).

The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM : Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill@, 1970 (L. A. Bill No. 15 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.’

Under section 4-A of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939, an additional tax on cinematograph exhibitions at Rs. 2.50, Rs. 2.00, Rs. 1.50 and Re. 1.00 is leviable, with reference to the place, in which the exhibition is held, like City of Madras, specially notified municipality, other municipality or elsewhere respectively. As announced by the Hon. the Minister for Finance on the 26th February 1970, while presenting the Budget for 1970-71, with a view to augmenting the resources of the State, the Government have decided to increase the rates of show tax on cinematograph shows, to double the rates now levied.

Under sub-section (1) (b) of section 3 of the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1961, the local authorities are empowered to levy a tax as surcharge on each show of cinematograph exhibition, held within the local limits of the local authority, at such rate, not exceeding three times the rate of tax levied under section 4-A of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939, for that show as the local authority may determine. The owners of cinema theatres in the State represented to the Government that the levy of surcharge at three times the enhanced rate of show tax as now proposed, would hit the trade seriously. Hence the Government have decided that it would be enough, if the local authorities are enabled to levy surcharge at a rate not exceeding one and a half times the show tax, under section 4-A of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939, as proposed to be revised. By the proposed change, the local authorities will continue to earn the revenue that they are now getting.

Sub-section (3) of section 3 of the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1961 provides that any alteration in the rate of surcharge could be given effect to only from the beginning of the next financial year. In view of this provision, the local authorities will not be in a

[Thiru P. U. Shanmugam]

[8th April 1970]

position to modify the rate of surcharge on show tax during the year 1970-71. In order to obviate this difficulty, the Government have decided to omit sub-section (3) of section 3 of the said Act. They have also decided to specifically provide for the continuance of the resolutions already passed by the local authorities, till a fresh resolution under the Act, as amended, has taken effect. The increase in rates of tax has been given effect to from the 1st April 1970.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

‘That the Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 15 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.’

*திரு எம். எத்திராஜுலு: இந்தத் தமாஷா வரி போடுகிற நேரத்தில் இது சாதாரண மக்களை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் பார்க்கவில்லை. பொதுவாக ஓய்வு நேரத்தில் சினிமாவிற்குச் செல்கிறவர்கள் ஏழைகள்தான். அப்படி அவர்கள் போய் சினிமா பார்க்கிற நேரத்தில் இந்த டிக்கெட் அதிகமாக விற்க இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த டிக்கெட்டுகள் தவறான முறையில் சினிமாக்களில் விற்கப்படுகின்றன. இது சரியாகக் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இந்த டிக்கெட்டுகள் சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா என்று அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் பார்ப்பதில்லை. அரசாங்கம் போடுகிற இந்த வரிகளுக்குச் சரியானபடி சினிமா தியேட்டர் உரிமையாளர்கள் கணக்கு வைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால்தான் நாம் சரியான தொகையை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க முடியும். அப்படி இல்லை என்றால் அவர்கள் இஷ்டத்திற்குக் கணக்கைக் காட்டுவார்கள். இப்போது அங்கு போய் கணக்கைப் பார்க்கிற அதிகாரிகள் அந்தத் தியேட்டர் உரிமையாளர்களிடமிருந்து சில சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு சோதனையை சரியாகச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டு வந்து விடுகிறார்கள். அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்கக்கூடாது. ஆனால் இந்த மாதிரி நடந்து வருகிறது. ஆகவேதான் அரசு இந்தத் திருத்த மசோதாவைக்கொண்டு வருகிற நேரத்தில் அரசு இந்த டிக்கெட்டை அடித்துக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த மாதிரி கேடுகளைத் தவிர்க்கமுடியும். இப்போது நாம் பல அதிகாரிகளைப்போட்டு சோதனை செய்கிறோம். அப்படிச் செய்தும்கூட சரியாகக் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அதற்குச் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. Member is speaking beyond the scope of the Bill.

திரு எம். எத்திராஜுலு : எங்கள் ஜில்லாவில் பார்த்தால் சினிமாக்கொட்டைகளில் சுகாதாரக் கேடுகள் அதிகமாக மலிந்துள்ளன. மக்கள் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு டிக்கெட் வாங்கிக்கொண்டு உள்ளே போய் சில சமயத்தில் மலஜலம் கழிக்கப் போகவேண்டும் என்றால்கூட முடியாத அளவுக்குச் சுகாதாரக் கேடுகள் இருக்கின்றன. (இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் மணி அடித்தார்.)

[8th April 1970]

[திரு எம். எத்திராஜுலு]

‘பில்லை’ பொறுத்தே பேசுவது என்றால் முடியாது. இதையெல்லாம்கூட இந்த நேரத்தில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். மக்களுக்கு அசௌகரியமான நிலைகள் இருக்காத வகையில் அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் மக்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அதைச் சர்க்காருக்குச் சரியாகக் கணக்குக்கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு சினிமா தியேட்டர் உரிமையாளர்களிடத்திலும், அதைச் சரியாக வசூலிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அதிகாரிகளிடத்திலும் இருக்கவேண்டும். அதைப் போலவே டிக்கெட் கொடுக்கிற இடத்திலும் சரியாக அதிகாரிகள் கண்காணிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய பணம் சரியாக வரமுடியும் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மி. யு. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு எத்திராஜுலு அவர்கள் ‘எண்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ்’ குறித்துப் பேசினார்கள். இந்த மசோதா ‘ஷோ டாக்ஸ்’ பற்றியது. தமாஷா வரியில் அவர் சொன்ன சிக்கல்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

அடுத்து, அவர் சினிமாக்கொட்டைகளில் உள்ள சுகாதாரக் கேடுகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது சினிமாட்டோகிராப் ஆக்ட் கீழ் வருவதாகும். அதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்றிருக்கிறார் என்றே கருதுகிறேன். எனவே இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

‘That the Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 15 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.’

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN: As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(6) THE TAMIL NADU ADDITIONAL SALES TAX BILL, 1970 (L. A. BILL NO. 16 OF 1970) 6-30 p.m.

The Hon Thiru. P. U. SHANMUGAM : Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Additional Sales Tax Bill @, 1970 (L. A. Bill No. 16 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations’.

One of the measures proposed in the Budget for 1970-71 to increase the resources of the State relates to the introduction of an additional levy on assesseees with annual turnover exceeding Rs. 5 lakhs, in the form of an additional tax at 7½ per cent on the sales tax assessed for the dealer each year from the assessment year 1969-70 onwards, and an

[Thiru P. U. Shanmugam]

[8th April 1970]

additional tax of 7½ per cent on dealers covered by the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 (Tamil Nadu Act VI of 1939). No dealer would be entitled to collect the additional tax from the consumers. The additional yield anticipated from this measure was of the order of Rs. 1.1 crores.

Since the announcement about the above measure was made, there have been a number of representations in regard to the additional tax proposed. After fully considering the representations, and with a view to helping the business community in spite of serious financial difficulties faced by the Government, it has been decided to raise the turnover limit for the additional levy in respect of general sales tax from rupees 5 lakhs to rupees 10 lakhs so that dealers with total turnover of not more than rupees 10 lakhs in a year will not be liable for the additional tax. It has further been decided to reduce the proposed rate of additional sales tax from 7½ per cent to 5 per cent (which is the rate prevalent in Kerala) and also to bring the levy into force from the assessment year 1970-71 onwards. The concessions regarding the rate of tax and the year of commencement of the levy will also apply to the additional tax payable in respect of the tax under the Tamil Nadu Act VI of 1939.

The Bill now before the House contains the necessary provisions accordingly. May I now explain the salient features of the provisions of the Bill.

Clause 1 (2) of the Bill seeks to give effect to the proposed additional sales tax from 1—4—1970.

Clause 2, sub-clause (1), seeks to increase the tax payable under Tamil Nadu General Sales Tax Act, by a dealer whose total turnover for a year exceeds ten lakhs of rupees. The increase is at the rate of five per cent of the tax payable by the dealer. As will be clear from the preamble, what is sought to be levied is only a tax on sale or purchase of goods. It will be seen that all dealers whose total turnover exceeds ten lakhs of rupees are liable to pay the proposed additional tax. The provisions of the 1959 Act will apply to the levy of the additional tax as they apply in relation to the levy of the tax under that Act.

The proviso to this sub-clause deals with declared goods. Under this proviso, the rate of additional tax together with the tax payable in respect of sale or purchase of declared goods, should not exceed three per cent. This limitation is sought to be placed in view of the provisions of section 15(b) of the Central Sales Tax Act, 1956, which seeks to fix the rate of tax as three per cent in respect of declared goods. By reason of Article 286(3) of the Constitution, a law made by the State Legislature should be subject to the provisions of the said section 15(b).

Sub-clause (2) of clause 2 provides that no dealer shall be entitled to collect the additional tax from customers or other dealers.

[8th April 1970]

[Thiru P. U. Shanmugam]

Sub-clause (3) of clause 2 relates to the punishment for contravention of the provisions of sub-clause (2).

Clause 3 relates to the levy of additional tax of five per cent under the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939. Though this additional tax is also an additional tax payable on the sale of motor spirit, referable to Entry 54 of the State List, a separate provision is considered necessary for the reason that in the case of General Sales Tax Act, the tax is payable on the turnover, whereas, in the case of Motor Spirit Taxation Act, the tax is payable on volume. Since the volume is the basis for the purpose of Tamil Nadu Act VI of 1939, it is considered that all dealers should be liable to pay the additional tax.

Clause 4 relates to the rule-making power of the State Government.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

‘That the Tamil Nadu Additional Sales Tax Bill, 1970 (L. A. Bill No. 16 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.’

*Thiru A. R. DAMODARAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, during the Budget discussion I had already raised the point regarding the constitutional validity of the present Bill that is sought to be moved by the Minister in charge of sales tax. Of course, after the Budget discussions, I am glad to find that the Hon. Minister has made certain concessions in regard to the date from which the levy would come into force and has raised the exempted turnover from Rs. 5 to Rs. 10 lakhs. By and large, ever since the Lokanathan Committee's report on sales tax was accepted by the Government, a large number of items have been brought under the single-point levy and there is no doubt that this has improved the collection of sales tax in our State to a great extent.

Sir, this Bill seeks to levy a surcharge on sales tax that is collected by the dealer. Had the Government left it at this stage, it would have been just another imposition of sales tax. The tax would have been passed on to the consumer and like all other increases in sales tax, it would ultimately have had its effect on the price spiral, etc. Therefore, the Government have now come forward with a new provision in this Bill seeking to prevent all dealers from collecting the surcharge from the consumers. Sir, I have clearly stated and I have personally no doubt in my mind that this unfortunate Bill will suffer the fate of some other Bills which have been struck down in the High Court. Although I am a strong believer of the States' rights in so far as taxation measures are concerned, as the Constitution stands at present, I do not think that the State Government have the power to levy what certainly is a tax either on income or on capital.

[Thiru A. R. Damodaran]

[8th April 1970]

6-40
p.m.

I have already pointed out a few days ago that the incidence of this tax would come down very heavily on those persons who are paying a very large amount of sales tax on the particular products which they sold. In certain cases, it would almost be confiscatory in its impact. This surcharge on sales tax, I know, was introduced by the Kerala Government in 1963 and that was contested in three writ petitions before the Kerala High Court and the Court has held that the Bill is perfectly valid so far as the State is concerned. But it has not so far been contested in the Supreme Court. When I am mentioning this, I do not wish the Hon. Minister to think that I am issuing any sort of threat. Being outside the scope of the constitutional powers granted to the States and considering the very serious difficulties to which trade and business would be put, I must say that I cannot possibly support this Bill on any ground whatsoever. I am fully conscious of the fact that the State Government require resources to further the development activities. But I am not at all certain that the Tamil Nadu Government are in such desperate straits that they should resort to this peculiar form of taxation which seeks to protect the consumer from a price increase but which none-the-less will hit the manufacturer and the industry particularly hard. Sir, we are encouraging the growth of industry in our State. We are offering them so many concessions in respect of acquisition of land etc. In fact, many concessions have been announced by the Hon. the Minister for Industries. He has increased the number of instalments for payment of cost of acquisition of land; he has made certain concessions in regard to power tariff. But this particular surcharge on sales tax really means — a large number of items are covered under the single-point levy—that many big manufacturers and industries would have to absorb the tax in their profit margins as they are not empowered to pass on the levy to the dealers or consumers. This raises very many other constitutional issues also. For example, I may frankly state that I am unable to appreciate how the State Government can have any power to restrict any industry from increasing the prices of its products. We can go only by the powers that are available with the State. As far as the petroleum industry is concerned, the automobile industry is concerned, the tyres and tubes and the chemical industries are concerned, I am afraid the State Government have absolutely no powers to fix the prices of the commodities. It is only the Government of India that has acquired certain powers under various legislations to control the prices of certain commodities that are manufactured by these industries. In fact, I shall not mention the name of a certain factory, but being a dealer myself, I know that in certain commodities, surcharge has already been levied and a price increase has already come into effect, which the Government are so anxious should not be passed on to the consumers. That has already happened and the surcharge has already been passed on to the consumers. This is happening in every industry and it is impossible for the State Government to find it out. You may not know

[8th April 1970]

[Thiru A. R. Damodaran]

it from the invoices that the surcharge on sales tax has been included in the price. For example, a product may be invoiced for Rs. 640/- the sales tax may be a certain per cent and the cost of the product may be Rs. 720/- including the sales tax. The invoice price might be put up to Rs. 645/- from Rs. 640/-. So, I am afraid the object of the Government in seeing that this tax should not be passed on to the consumer will certainly not be achieved by the prohibition contained in clauses (2) and (3) of section 3. Sir, I still think that there is ample time for the Government to reconsider this matter although I concede it is difficult for the Government to accept a recommendation here in regard to Money Bill. I would request the Hon. Minister to pursue the matter further and see whether this form of levy—resources are really required—is necessary at all and whether it would not be simpler to raise the rate of tax by another half-a-per cent, if the Government are in such desperate straits and if they require the resources for their development plans and to balance their ways and means position. I certainly think that the Government have the courage to do this. They have brought forth many taxation measures to improve their resources position. I do not think anybody is going to find fault with the Government if it is done in a perfectly constitutional and valid manner. My only fear is that this unconstitutional levy will put the Government in difficulties. After some time, a great deal of harassment would be caused to the trade. Already prices have been increased. If after six months the levy is to be withdrawn due to some Court order, we will find that the prices would remain at the increased level and the consumer will not be benefited. It is on this ground that I strongly oppose the levy of a tax on sales tax and I hope that the Government will reconsider this matter because I feel it will have a very alarming and deleterious effect on the growth of industries and the promotion of industrial development in our State.

Thank you Sir.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த வரி அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது தானா, நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றால் இந்தச் சட்டம் நிற்குமா என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவருக்கு இருக்கிற சந்தேகம் இந்த வரிவிதிப்பு அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதுதானா? ஒரு மாநில அரசின் வரிபோடும் அதிகாரம் வரம்பிற்குட்பட்டதுதானா என்பது மட்டுமிருந்தால், அந்தச் சந்தேகத்தை என்னாலேயே தீர்த்துவிட முடியும். இந்த வரிவிதிப்பு அரசியல் சட்டத்திற்குட்பட்டதுதான். கேரள உயர் நீதிமன்றத்தில் மட்டுமே இதனைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கப்பட்டதாக நினைக்க வேண்டாம். இந்த நாட்டு உயர்நீதி மன்றமான சுப்ரீம் கோர்ட்டு ஆதாரம்கூட இருக்கிறது. இந்த வரியை விதிக்கும் முன்பாக இதனைச் சர்சார்ஜ் என்று போடுவதா அல்லது அடிஷனல் டாக்ஸ் என்று போடுவதா என்று யோசித்து, இந்த மாநிலத்தின் அட்வொகேட் ஜெனரல் அவர்களையும் இதுபற்றி கலந்தாலோசித்து, “இதனைச் சர்சார்ஜ் என்று போடுவதைவிட அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்று போடுங்கள், அப்போது தான் இந்தச் சட்டம் நிற்கும், நமக்கும் வரி

[திரு பி. யு. சண்முகம்]

[8th April 1970]

விதிக்கும் அதிகாரம் இருக்கும்", என்று அட்வொகேட் ஜெனரல் அவர்களே யோசனை சொன்னபிறகு, சர்சார்ஜ் என்றிருந்ததை மாற்றி அடிஷனல் டாக்ஸ் என்று போட்டோம். இதைப் பொருள் வாங்குவோரிடத்தில் வசூலிக்கக்கூடாது. இந்த வரி 'கன்சியூமருக்குப்' போகக்கூடாது என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். தவறி பொதுமக்களிடம் வசூலித்தால், அதற்குரிய தண்டனைகூட விதித்திருக்கிறோம். என்னென்ன தண்டனை என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம், இது மாநில அரசினுடைய சட்ட வரம்பிற்கு உட்பட்டது தானே என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். சட்ட வரம்பிற்குட்பட்டது தான். "சேல்ஸ் டாக்ஸ்" என்பதே கன்சியூமர்களிடம் வியாபாரி வாங்கித்தான் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நியதியில்லை. இதுபற்றிய சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு ஒன்று அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தச் சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்,

"This Court (the Supreme Court) has already decided in the case of Tata Iron and Steel Company Ltd. vs. the State of Bihar that in law all sales tax need not be an indirect tax and that a tax can be a sales tax though the primary liability for it is put upon a person without giving him any power to recoup the amount of the tax payable from any other party." இப்படி அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போட நமக்கு அதிகாரமிருக்கிறது. இதை வைத்துத் தான் போட்டோமே தவிர வேறில்லை. எனவே இது அரசியல் சட்டத்திற்கும் முரண்பட்டதில்லை. அதோடு நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தின் வரிவிதிப்பு அதிகாரத்திற்குப் புறம்பானதுமல்ல. நம் வரம்பிற்குட்பட்டதுதான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனால் தொழில்கள் பாதிக்கப்படுமென்றெல்லாம் கூட கூறினார்கள். அப்படிப் பாதிக்கப்பட்டகூடாது என்றுதான் 7½ சதவீதத்திலிருந்து 5 சதவீதமாக இந்த வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம். மேலும் இந்த வரி 1969-70லிருந்து வசூலிக்கப்படும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருந்தும், தற்போது 1970-71லிருந்துதான் வசூலிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, ஏற்கெனவே 5 லட்சம் ரூபாய் "டர்ன்ஓவர்" என்று வைத்திருந்ததை இப்போது 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். எனவே காட்டப்படவேண்டிய சலுகைகள் அனைத்தும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன, வரி போடுவது நியாயம் என்று உணர்ந்துதான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இது சட்டபூர்வமானது தான் என்று அட்வொகேட்-ஜெனரலைக் கலந்து கேட்டறிந்திருப்பதால், இதில் சட்டச் சிக்கல் இருக்காது என்று கூறி இதனை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுகிறேன்.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, on a point of clarification. May I know when the Act will take effect—whether from the assessment year 1970-71 or the assessment year 1971-72?

மாண்புமிகு திரு பி. யு. சண்முகம்: இது 1970-71ம் ஆண்டு அசெஸ்மெண்டில்தான் சேரும். 1971-72க்குப் போகாது. 1969-70ம் வருஷத்திலேயே இது சேரும் என்று நிதிநிலையறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தோம், பிறகு தான் சென்ற ஆண்டிற்குப் போட வேண்டியதில்லை என்று மாற்றினோம். சென்ற ஆண்டிற்கே கூட போடலாம், ஏனென்றால் மார்ச்சு 31ம் தேதிதான் 1969-70 வருஷத்திய அசெஸ்மெண்ட் முடியும். ஆனால் வியாபாரிகள் இந்த ஆண்டிலிருந்து போடலாம் என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க இந்த நடப்பு ஆண்டுக்கு வரிவிதிப்பது என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது. அதன்படி 1970-71க்கான அசெஸ்மெண்டில் இது வரும்.

[8th April 1970]

Thiru A. R. DAMODARAN: I want an explanation, Sir. The Sales Tax assessment year 1970-71 refers to the accounting year 1969-70. So, if the Hon. Minister means that this surcharge is going to be collected from the assessment year 1970-71, it means that he is already collecting for the accounting period 1969-70. Therefore, the retrospective levy is still there. On the other hand, if it is to take effect from the assessment year 1971-72, it means that all sales effected from 1-4-1970 alone will be subject to this tax unlike the present provision.

மாண்புமிகு திரு பி. யு. சண்முகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் வருஷக் கடைசியில் தான் அசெஸ்மெண்ட் என்பது முடிகிறது. ஒரு வியாபாரி எவ்வளவு தான் வியாபாரம் செய்திருக்கிறார், எவ்வளவு "டர்ன்ஓவர்" செய்திருக்கிறார் என்பதை மார்ச்சு 31ம் தேதியன்று தான் கண்டுபிடிக்க முடியும். இப்போது 1970-71ம் வருஷத்திற்கு அதாவது 1971ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31ம் தேதி வரை எவ்வளவு வியாபாரம் செய்திருக்கிறார்களோ அதற்குத்தான் வரி போடப் போகிறோம். 1969-70ம் வருஷத்திற்கல்ல. 1970-71க்கான அசெஸ்மெண்டுக்குத்தான் இந்த வரி விதிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

6-50
p.m.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

'That the Tamil Nadu Additional Sales Tax Bill, 1970 (L. A. Bill No. 16 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.'

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN: As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(7) THE TAMIL NADU ELECTRICITY DUTY (AMENDMENT) BILL, 1970
(L. A. BILL NO. 12 OF 1970).

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. ராமன்: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை நிறைவேற்றியுள்ளபடி தமிழ்நாடு 1970ம் ஆண்டு மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) மசோதா @ (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 12/1970)ஐ ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென நான் முன் மொழிகிறேன்.

யூனிட் ஒன்று 15 காசுக்கு மேற்பட்ட விலையில் விற்கப்படும் மின்சக்திக்காக ஒரு யூனிட்டுக்கு 3 காசு வீதம் கணக்கிடப்பட்ட தீர்வையை உரிமைதாரர் ஒவ்வொருவரும் மாநில அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டும். தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் வருவாயை அதிகரிக்கும் நோக்குடன், உரிமைதாரர்களுக்குப் பெருமளவில் வழங்கப்படும் மின்சக்திக்கான கட்டண வீதங்கள் 1969 நவம்பர் 1-ம் நாள் முதல் உயர்த்தப்பட்டன. அதன் விளைவாக தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திடமிருந்து மின்சக்தி வாங்குவதற்காகச் செலுத்தவேண்டிய கூடுதல் தொகைகளை ஈடு செய்வதற்காகச் சில உரிமைதாரர்கள் மின்சாரம் பயன்படுத்தும் பல்வேறு வகையினருக்கான மின்சாரக் கட்டண வீதங்களை உயர்த்தியுள்ளனர். குறைந்த அழுத்த மின்சக்தி பயன்படுத்தப்படுபவர்களுக்கும், தெருவிளக்குகளுக்கும் இந்த மின்சாரக் கட்டண வீத உயர்வு மிகவும்

[திரு ஓ. பி. ராமன்]

[8th April 1970]

அதிகமாக உள்ளது. எனவே, வரிக்குட்பட்ட யூனிட்க்குப் பதினைந்து காசிலிருந்து யூனிட்க்கு 18 காசாக உயர்த்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அப்போதுதான் உரிமைதாரர்கள், குறைந்த அழுத்த மின்சக்தி பயன் படுத்துவோருக்கும் தெரு விளக்குகளுக்கும் உரிய கட்டண வீதங்களைக் குறைக்க இயலும். இத்திருத்தத்தை 1—11—69 முதற்கொண்டே செயலுக்குக் கொண்டுவரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இம்மசோதா நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று கோருகின்றேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

‘That the Tamil Nadu Electricity Duty (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 12 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.’

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

6-52 DEPUTY CHAIRMAN : As there are no recommendations, the p.m. Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

The House will now adjourn and meet again at 4 p. m. tomorrow.
The House then adjourned.

VIII PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

192. Notification issued with G. O. Ms. No. 3168, Home, dated the 23rd December, 1969 in regard to exemption from payment of motor vehicles tax in respect of propaganda van MSY 7496, belonging to the Harijan Sevak Sangh, Madurai (*Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).*)

B. Reports, Notifications and other papers

97. Notification issued with G. O. Ms. No. 325, Public Works (Electricity), dated the 25th February 1970, in regard to certain amendments to Tamil Nadu Electricity Board (Term of Office, Reappointment, Remuneration, Allowances and other Conditions of Service of Chairman and Members) Rules, 1958, published at pages 363—364 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 20th August 1958.

98. Nineteenth Report of the Committee on Government Assurances.

99. The Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No. 6 of 1970), as passed by the Assembly,

100. The Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 7 of 1970), as passed by the Assembly.

8th April 1970]

101. The Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 8 of 1970), as passed by the Assembly.

102. The Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 10 of 1970), as passed by the Assembly.

103. The Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 15 of 1970), as passed by the Assembly.

104. The Tamil Nadu Additional Sales Tax Bill, 1970 (L. A. Bill No. 16 of 1970), as passed by the Assembly.

105. The Tamil Nadu Electricity Duty (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 12 of 1970), as passed by the Assembly.

106. The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No. 14 of 1970), as passed by the Assembly.

107. The Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970), as passed by the Assembly.

108. Report of the Committee on Public Accounts, 1968—69, on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in its earlier reports.

[8th April 1970]

APPENDIX I

(Vide item VII (1))

L.A. Bill No. 10 of 1970.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Act, 1970.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 3 of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958) (hereinafter referred to as the principal Act), in sub-section (1),—

(i) in the opening paragraph, for the words “The Inspector shall by notification”, the words “The Inspector” shall be substituted;

(ii) in clause (a), for the words “classify and declare every local area”, the words “may, by notification, classify and declare every local area possessing urban characteristics and” shall be substituted;

(iii) in clause (b), for the words “classify and declare”, the words “shall, by notification, classify and declare” shall be substituted;

(iv) in clause (c), for the words “specify the name” the words “shall, by notification, specify the name” shall be substituted.

3. *Amendment of section 5, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 5 of the principal Act, in sub-section (3) in clause (b), after the words “the members of the panchayat” occurring at the commencement, the words “including the president, shall be inserted”.

4. *Amendment of section 7, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 7 of the principal Act, in sub-section (4), in clause (i), after the word “any”, the word “area” shall be inserted.

5. *Amendment of section 10, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 10 of the principal Act, in sub-section (1), after the words “members of a panchayat” the brackets and words “(exclusive of its president)” shall be inserted.

6. *Amendment of section 12, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 12 of the principal Act, in sub-section (2),—

(1) in clause (i), for the words “all the members of panchayats and township committees”, the words “all the members of panchayats and

[8th April 1970]

township committees and the presidents of panchayats” shall be substituted;

(2) in clause (ii), for the words “all the members of that panchayat or of that township committee”, the words “all the members and the president of that panchayat or all the members of that township committee” shall be substituted.

7. *Amendment of section 17, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 17 of the principal Act, in the proviso to sub-section (1) for the words “six months”, the words “one year” shall be substituted.

8. *Amendment of section 20, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 20 of the principal Act,—

(1) in sub-section (1), before the *Explanation*, the following proviso shall be inserted, namely :—

“Provided that any person who is entitled to be included in a separate part of the electoral roll for such Assembly Constituency by virtue of a statement referred to in section 20 of the Representation of the People Act, 1950 (Central Act XLIII of 1950), shall not be eligible for being included in the electoral roll for the panchayat prepared for the purpose of this Act, unless he makes an application giving the particulars of his address in the village or town to the person authorised under sub-section (2) for such inclusion.”;

(2) in sub-section (2), before the *Explanation*, the following proviso shall be inserted, namely :—

“Provided that no alteration to the electoral roll shall be published after the last date for filing of nomination and before the notification of the results of election.”

9. *Amendment of section 25, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 25 of the principal Act, in sub-section (2), for the words “at the date of nomination or election” the words “at the last date for filing of nomination or at the date of election” shall be substituted.

10. *Substitution of new section for section 28, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—For section 28 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

“28. *Authority to decide questions of disqualification of members.*—(1) Whenever it is alleged that any person who has been elected as a member of a panchayat or who becomes a member of a panchayat union council is not qualified or has become disqualified under section 22, 24, 25, 26 or 27-A, the executive authority or the commissioner as the case may be, shall, by notice in writing, inform such member of the allegation and place the matter at the next meeting of the panchayat or panchayat union council. If before the date of the expiry of two months from the date of receipt of such notice such member does not apply to the prescribed judicial authority under sub-section (2), he shall

[8th April 1970]

become not qualified or disqualified from such date of expiry of the said two months.

(2) The executive authority or the commissioner, as the case may be, if so directed by the panchayat or panchayat union council or by the Inspector, shall, and any such member or any other member may, apply to the prescribed judicial authority whose decision on such allegation shall be final.

(3) Where an application has been made under sub-section (2), the member shall, pending decision on such application, be entitled to act as if he is qualified or were not disqualified.

(4) Nothing contained in this section shall be deemed to affect the provisions of section 27".

11. *Substitution of new sections for sections 30, 31 and 32 of Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—For sections 30, 31 and 32 of the principal Act, the following sections shall be substituted, namely :—

30. *Election of president.*—(1) (a) The president shall be elected by the persons whose names appear in the electoral roll for the panchayat from among themselves in accordance with such procedure as may be prescribed.

(b) If at an ordinary or casual election no president is elected, a fresh election shall be held :

Provided that a person who stands for election as president shall not be eligible to stand for election as a member :

Provided further that a person who stands for election as a member shall not be eligible to stand for election as president :

Provided also that no member shall be eligible to stand for election as president.

(2) The election of the president may be held ordinarily at the same times and in the same places as the ordinary elections of the members of the panchayat.

(3) The term of office of the president who is elected at an ordinary election shall, save as otherwise expressly provided in, or may be prescribed under this Act, be five years beginning at noon on the day on which the vacancy occurs :

Provided that the Inspector may, by notification, for sufficient cause which shall be stated therein, direct that the term of office of the president of any panchayat or of the presidents of any class of panchayats or of the presidents of the panchayats in any panchayat union or of the presidents of all the panchayats be extended or reduced by such period not exceeding one year as may be specified in the notification.

(4) Any casual vacancy in the office of the president shall be filled by a fresh election and a person elected as president in any such vacancy

[8th April 1970]

shall enter upon office forthwith and hold office only so long as the person in whose place he is elected would have been entitled to hold office, if the vacancy had not occurred.

(5) Unless the Inspector otherwise directs, no casual vacancy in the office of the president shall be filled within six months before the date on which the ordinary election of the president under sub-section (1) is due.

(6) The provisions of sections 23 to 27 (both inclusive), 27-A and 28 shall, as far as may be, apply in relation to the office of the president as they apply in relation to the office of an elected member of the panchayat.

(7) The president shall be an *ex-officio* member of the panchayat and shall have all the rights and privileges of an elected member of the panchayat.

31. *Election of the vice-president.*—(1) The vice-president shall be elected by the panchayat from among its members in accordance with such procedure as may be prescribed.

(2) If at an election held under sub-section (1), no vice-president is elected, a fresh election shall be held for electing a vice-president.

32. *Cessation of office of president and vice-president.*—The president or vice-president shall cease to hold office as such—

(a) in the case of the president, on his becoming disqualified for holding the office or on his removal from office or on the expiry of his term of office or on his otherwise ceasing to be a president.

(b) in the case of the vice-president, on the expiry of his term of office as a member or on his otherwise ceasing to be a member.

12. *Amendment of section 149, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 149 of the principal Act, after sub-section (2), the following sub-section shall be added, namely :—

“(3) If on a representation in writing made by the president, the Inspector is satisfied that due to the non-co-operation of the members with the president, the panchayat is not able to function, the Inspector may, by notification, authorise the president to perform, subject to the control of the Inspector, such of the duties imposed upon the panchayat by law and for such period not exceeding six months as may be specified in such notification. During the period for which the president is so authorised, there shall be no meetings of the panchayat.”

13. *Insertion of new section 149-A in Tamil Nadu Act XXXV of 1968.*—After section 149 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“149-A. *Removal of president.*—(1) The Inspector—

(a) of his own motion, or

(b) on a representation in writing signed by not less than two-thirds of the sanctioned strength of the panchayat containing a

[8th April 1970]

statement of charges against the president and presented in person to the Inspector by any two of the members of the panchayat,

if satisfied that the president wilfully omits or refuses to carry out or disobeys any provision of this Act, or any rule, by-law, regulation, or lawful order made or issued under this Act or abuses any power vested in him, the Inspector shall, by notice in writing require the president to offer within a specified date, his explanation with respect to his acts of omission or commission mentioned in the notice.

(2) If the explanation is received within the specified date and the Inspector considers that the explanation is satisfactory, he may drop further action with respect to the notice. If no explanation is received within the specified date or if the explanation received is in his opinion not satisfactory, he shall forward to the tahsildar of the taluk a copy of the notice referred to in sub-section (1) and the explanation of the president if received within the specified date with a proposal for the removal of the president for ascertaining the views of the panchayat.

(3) The tahsildar shall then convene a meeting for the consideration of the notice and the explanation, if any, and the proposal for the removal of the president, at the office of the panchayat at a time appointed by the tahsildar.

(4) A copy of the notice of the meeting shall be caused to be delivered to the president and to all the members of the panchayat by the tahsildar at least seven days before the date of the meeting.

(5) The tahsildar shall preside at the meeting convened under this section and no other person shall preside thereat. If within half an hour appointed for the meeting, the tahsildar is not present to preside at the meeting, the meeting shall stand adjourned to a time to be appointed and notified to the members and the president by the tahsildar under sub-section (6).

(6) If the tahsildar is unable to preside at the meeting, he may, after recording his reasons in writing, adjourn the meeting to such other time as he may appoint. The date so appointed shall not be later than thirty days from the date appointed for the meeting under sub-section (3). Notice of not less than seven clear days shall be given to the members and the president of the time appointed for the adjourned meeting.

(7) Save as provided in sub-sections (5) and (6), a meeting convened for the purpose of considering the notice and the explanation, if any, and the proposal for the removal of the president under this section shall not for any reason, be adjourned.

(8) As soon as the meeting convened under this section is commenced, the tahsildar shall read to the panchayat the notice of the Inspector and the explanation, if any, of the president, for the consideration of which it has been convened.

[8th April 1970]

(9) The tahsildar shall not speak on the merits of the notice or explanation nor shall he be entitled to vote at the meeting.

(10) The views of the panchayat shall be duly recorded in the minutes of the meeting and a copy of the minutes shall forthwith on the termination of the meeting be forwarded by the tahsildar to the Inspector.

(11) The Inspector may, after considering the views of the panchayat in this regard, in his discretion either remove the president from office by notification with effect from a date to be specified therein or drop further action.

(12) The Government shall have power to cancel any notification issued under sub-section (11) and may, pending a decision on such cancellation, postpone the date specified in such notification.

(13) Any person in respect of whom a notification has been issued under sub-section (11) removing him from the office of president shall, unless the notification is cancelled under sub-section (12), be ineligible for election as president until the date on which notice of the next ordinary elections to the panchayat is published in the prescribed manner, or the expiry of one year from the date specified in such notification as postponed by the order, if any, issued under sub-section (12) whichever is earlier."

14. *Substitution of new section for section 150, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—For section 150 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely;—

"150. *Removal of vice-president.*—(1) If in the opinion of the Inspector, the vice-president wilfully omits or refuses to carry out or disobeys any provision of this Act, or any rule, by-law, regulation, or lawful order made or issued under this Act or abuses any power vested in him, the Inspector shall, by notice in writing, require the vice-president to offer within a specified date, his explanation with respect to his acts of omission or commission mentioned in the notice.

(2) The provisions of sub-sections (2) to (13) (both inclusive) of section 149-A shall, as far as may be, apply in relation to the removal of the vice-president as they apply in relation to the removal of the president by the Inspector of his own motion."

15. *Amendment of section 152, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 152 of the principal Act,—

(1) in the marginal note, the words "president or" shall be omitted;

(2) in sub-section (1), the words "president or" shall be omitted;

(3) in sub-section (2), the words "the president or" and "as the case may be" shall be omitted;

(4) in sub-section (3), the words "president or" wherever they occur shall be omitted;

[8th April 1970]

(5) in sub-section (9), the words "president or" shall be omitted;

(6) in sub-section (13), the words "president or" and "as the case may be" shall be omitted;

(7) in sub-section (14), the words "president or" shall be omitted;

(8) in sub-section (15), the words "president or" and "as the case may be" shall be omitted.

16. *Substitution of new section for section 154, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—For section 154 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

"154. *Dissolution and supersession of panchayats.*—(1) If, in the opinion of the Government, a Panchayat is not competent to perform or persistently makes default in performing the duties imposed on it by law, or exceeds or abuses its powers, they may, by notification, direct,—

(a) that the panchayat be dissolved with effect from a specified date and reconstituted either immediately or with effect from another specified date after holding elections to the office of the members as well as the president and vice-president; or

(b) that the panchayat be superseded for a period not exceeding one year from a specified date and reconstituted either immediately or with effect from another specified date :

Provided that the Government may, for sufficient reason, extend the period of supersession for a period not exceeding one year after the expiry of the period of one year from the date of such supersession.

(2) (a) (i) Notwithstanding anything contained in sub-section (5), the Government, if they think fit that in the interests of the panchayat, it is necessary to restore to office, the members and the vice-president holding office immediately before the date fixed for the supersession, they may, by notification issued before the expiry of the period of supersession, direct such restoration with effect from a date specified in that notification.

(ii) In case no such direction has been issued under sub-clause (i), fresh election shall be held to the office of the members including the vice-president but excluding the president of the panchayat.

(b) The members of the panchayat including its vice-president restored to their offices as aforesaid shall hold their offices only so long as they would have been entitled to hold such offices if the panchayat had not been superseded.

(3) Before publishing a notification under sub-section (1), the Government shall communicate to the panchayat, the grounds on which they propose to do so, fix a reasonable period for the panchayat to show cause against the proposal and consider its explanations and objections, if any.

[8th April 1970]

(4) On the date fixed for the dissolution of a panchayat under sub-section (1), all its members as well as its president and vice-president shall forthwith be deemed to have vacated their offices as such and there-upon the provisions contained in the proviso to sub-section (2) of section 11 shall apply.

(5) (a) Subject to the provisions of sub-section (2), on the date fixed for the supersession of the panchayat under sub-section (1), all its members as well as the vice-president shall forthwith be deemed to have vacated their offices as such, but the president shall continue in office for the residue of the term of office. During the period of supersession, the president shall, subject to the control of the Inspector, exercise the powers and discharge the duties of the panchayat.

(b) In case the office of the president is vacant on the date fixed for the supersession of the panchayat or falls vacant before the reconstitution of the panchayat, the provisions contained in the proviso to sub-section (2) of section 11 shall apply.

(6) On the reconstitution of the panchayat after the supersession referred to in clause (b) of sub-section (5), the Government may pass such orders as they deem fit as to the transfer to the panchayat from the panchayat union council of the assets or institutions which were acquired by the panchayat union council during the period of supersession on behalf of the panchayat and as to the discharge of the liabilities, if any, of such panchayat relating to such assets or institutions.

(7) In case the president or vice-president or a member of a panchayat which is dissolved under this section is the chairman or vice-chairman or a member of a panchayat union council, he shall, with effect on and from the date of the dissolution, be deemed to have vacated his office as such chairman, vice-chairman or member notwithstanding anything contained in section 19.

(8) In case the vice-president or a member of a panchayat which is superseded under this section is the chairman or vice-chairman or a member of a panchayat union council, he shall, with effect on and from the date of the supersession, be deemed to have vacated his office as such chairman, vice-chairman or member notwithstanding anything contained in section 19.

(9) On the reconstitution of the panchayat after the dissolution, the Government may pass such orders as they deem fit as to the transfer to the panchayat from the panchayat union council of the assets or institutions which were acquired by the panchayat union council during the period of dissolution on behalf of the panchayat and as to the discharge of the liabilities, if any, of such panchayat relating to such assets or institutions.

(10) (a) In the case of a panchayat reconstituted after dissolution, the elected members including the president; and

(b) subject to the provisions of sub-section (2), in the case of a panchayat reconstituted after supersession, the elected members :

[8th April 1970]

shall enter upon their offices on the date fixed for its reconstitution and their term of office shall expire in such year and on such date as the Government may fix.

17. *Amendment of section 178, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 178 of the principal Act, in sub-section (2), after clause (viii), the following clause shall be added, namely :—

“(viii-a) providing for the classification of resolutions of panchayats as those involving financial implications or otherwise and for laying down the proportion of the sanctioned strength of panchayat with whose support such resolution shall be carried ;”.

18. *Amendment of section 188, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 188 of the principal Act,—

(1) in sub-section (2), after the words, “election of the members” the words “and of the president” and after the words “the newly elected members”, the words “and the president” shall be inserted ;

(2) in sub-section (3), after the word “members” in both the places where it occurs, the words “and of the president” shall be inserted.

19. *Saving.*—Notwithstanding anything contained in this Act or in the principal Act as amended by this Act, the president of a panchayat holding office as such on the date of the commencement of this Act, shall continue to hold office as such president for the residue of the term of office as if this Act had not been passed :

Provided that any ordinary or casual vacancy arising after the date of the commencement of this Act in the office of the president shall be filled in accordance with the provisions of the principal Act as amended by this Act.

8th April 1970]

APPENDIX II

(Vide item VII (2))

L. A. Bill No. 6 of 1970.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Act, 1970.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act XXXIII of 1958.*—In section 3 of the Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXIII of 1958) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(1) for the words, figures and letters “the 26th January, the 15th August and the 2nd October”, the words, figures and letters “the 26th January, the 1st May, the 15th August and the 2nd October” shall be substituted ;

(2) the proviso shall be omitted.

3. *Amendment of section 5, Tamil Nadu Act XXXIII of 1958.*—In the proviso to sub-section (3) of section 5 of the principal Act, for the words, figures and letters “the 26th January, the 15th August and the 2nd October”, the words, figures and letters “the 26th January, the 1st May, the 15th August and the 2nd October” shall be substituted.

[8th April 1970]

APPENDIX III

(Vide item VII(3))

L. A. Bill No. 7 of 1970.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Act, 1970.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 26th February 1970.

2. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act VI of 1939.*—In subsection (1) of section 3 of the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 (Tamil Nadu Act VI of 1939), for the portion beginning with the words “in the case of petrol” and ending with the words “two paise per litre,” the following shall be substituted, namely :—

“in the case of petrol or aviation fuel,—at the rate of twelve paise per litre,

in the case of diesel oil,—at the rate of ten paise per litre, and

in the case of any motor spirit other than petrol, aviation fuel or diesel oil,—at the rate of four paise per litre.”

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George
Madras

Dated 6—4—1970.

K. GOVINDAN,
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly

8th April 1970]

APPENDIX IV

(Vide item VII(4))

L. A. Bill No. 8 of 1970

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1970.

2. (a) Clauses (a), (b) and (c) of section 2 shall be deemed to have come into force on the 26th February 1970.

(b) Clause (d) of section 2 shall be deemed to have come into force on the 4th November 1969.

3. *Amendment of First Schedule to Tamil Nadu Act 1 of 1959.*—In the first Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959),—

(a) in items 1 to 14 (both inclusive), for the figures “12” in column (4), the figures “15” shall be substituted ;

(b) in items 30, 40, 41, 51, and 55, for the figure “7” in column (4), the figure “9” shall be substituted ;

(c) in item 34, for the figure “6” in column (4), the figure “8” shall be substituted ;

(d) in item 69, for the entry in column (2), the following entry shall be substituted, namely :—

“Coconuts including copra.”

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George
Madras

Dated 6—4—1970

K. GOVINDAN,
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly

[8th April 1970]

APPENDIX V

(Vide item VII(5))

L. A. Bill No. 15 of 1970.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 and the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1951.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Act, 1970.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st April 1970.

2. *Amendment of section 4-A Tamil Nadu Act X of 1939.*—In sub-section (1) of section 4-A of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939), for the words “Two rupees and fifty naye Paise,” “Two rupees,” “One rupee and fifty naye Paise,” and “One rupee,” the words “Five rupees,” “Four rupees,” “Three rupees,” and “Two rupees” shall respectively be substituted.

3. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act 52 of 1961.*—In section 3 of the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1951 (Tamil Nadu Act 52 of 1961) (hereinafter referred to as the said Act).—

(1) in clause (b) of sub-section (1), for the words “three times,” the words “one and a half times” shall be substituted.

(2) sub-section (3) shall be omitted.

4. *Saving.*—Notwithstanding anything contained in section 3, any resolution of a local authority determining the levy of tax under clause (b) of sub-section (1) of section 3 of the said Act and in force immediately before the date of the commencement of this Act shall continue in force after such date, until a fresh resolution determining the levy of tax under clause (b) of sub-section (1) of section 3 of the said Act as amended by this Act has taken effect.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George

Madras

Dated 8—4—1970

K. GOVINDAN,

Speaker.

Tamil Nadu Legislative Assembly

[8th April 1970]

APPENDIX VI

(Vide item VII (6))

L. A. Bill No. 16 of 1970.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the levy of additional sales tax.

Whereas it is considered necessary to levy an additional tax on the sale or purchase of goods;

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Additional Sales Tax Act, 1970.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st April 1970.

2. *Levy of additional tax in the case of certain dealers.*—(1) The tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959) (hereinafter in this section referred to as the said Act), shall in the case of a dealer whose total turnover for a year exceeds ten lakhs of rupees, be increased by an additional tax at the rate of five per cent of the tax payable by that dealer for that year and the provisions of the said Act shall apply in relation to the said additional tax as they apply in relation to the tax payable under the said Act :

Provided that where in respect of declared goods as defined in clause (h) of section 2 of the said Act, the tax payable by such dealer under the said Act together with the additional tax payable under this sub-section, exceeds three per cent of the sale or purchase price thereof, the rate of additional tax in respect of such goods shall be reduced to such an extent that the tax and the additional tax together shall not exceed three per cent of the sale or purchase price of such goods.

(2) Notwithstanding anything contained in the said Act, no dealer referred to in sub-section (1) shall be entitled to collect the additional tax payable under the said sub-section.

(3) Any dealer who collects the additional tax payable under sub-section (1), in contravention of the provisions of sub-section (2), shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees, and no Court below the rank of a Presidency Magistrate or a Magistrate of the First-Class shall try any such offence.

3. *Levy of additional tax in the case of importers and wholesale dealers under Tamil Nadu Act VI of 1939.*—(1) The tax payable by any importer or wholesale dealer under the Tamil Nadu Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 (Tamil Nadu Act VI of 1939) (hereinafter in this section referred to as the said Act), shall be increased by an

[8th April 1970]

additional tax at the rate of five per cent of the tax payable under the said Act and the provisions of the said Act shall apply in relation to the said additional tax as they apply in relation to the tax payable under the said Act.

(2) Notwithstanding anything contained in the said Act, no importer or wholesale dealer referred to in sub-section (1) shall be entitled to collect the additional tax payable under the said sub-section.

(3) Any importer or wholesale dealer who collects the additional tax payable under sub-section (1), in contravention of the provisions of sub-section (2), shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees and no Court below the rank of Presidency Magistrate or a Magistrate of the First-Class shall try any such offence.

4. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(3) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,

MADRAS.

Dated: 8—4—1970.

K. GOVINDAN,

SPEAKER,

Tamil Nadu Legislative Assembly.

8th April 1970]

APPENDIX VII

(*Vide item VII (7)*)

L. A. Bill No. 12 of 1970.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Electricity Duty Act, 1939.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Electricity Duty (Amendment) Act, 1970.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st November 1969.

2. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act V of 1939.*—In section 3 of the Tamil Nadu Electricity Duty Act, 1939 (Tamil Nadu Act V of 1939) (hereinafter referred to as the Principal Act),—

(1) in sub-section (1), for the words “fifteen paise” in the two places where they occur, the words “eighteen paise” shall be substituted;

(2) in sub-section (4), for the words “fifteen paise”, the words “eighteen paise” shall be substituted.

3. *Amendment of section 7, Tamil Nadu Act V of 1939.*—In sub-section (1) of section 7 of the principal Act, for the words “fifteen paise”, the words “eighteen paise” shall be substituted.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,

MADRAS.

Dated: 8—4—1970.

K. GOVINDAN,

SPEAKER,

Tamil Nadu Legislative Assembly.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 9th April 1970.

The House met in the Council Chamber, Fort. St. George, at four of the clock, the Deputy Chairman (Thiru G. KRISHNA-MOORTHY) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Embezzlement of drought relief funds

*309. Q.—Thiru V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state :

(a) whether there is any case of embezzlement of drought relief funds to the tune of Rs. 3 lakhs by two Government Officials, viz., Minor Irrigation Overseer and an Engineer of Chellampatti Panchayat Union in Usilampatti taluk of Madurai District ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

வறட்சித் துயர் தணிப்பு நிதி கையாடல்

திரு வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மதுரை மாவட்டம், உசிலம்பட்டி வட்டம் செல்லம்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறியாளர், சிறு பாசன மேலாளர், ஆகிய இரு அரசு அதிகாரிகளும் ரூ. 3 லட்சம் அளவுக்கு வறட்சித் துயர் தணிப்பு நிதியைக் கையாடல் செய்துள்ளனர் என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம். ஆனால் கையாடல் செய்யப்பட்ட தொகை இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. மாவட்ட ஆட்சியாளரிடமிருந்து மேற்கொண்டு அறிக்கை ஒன்று கேட்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) ஒன்றியப் பொறியாளரும், மேற்பார்வையாளரும் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளார்.

Stamp Paper

*310. Q.—Thiru A. R. DAMODARAN (on behalf of Thiru D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state :

(a) whether the cost of one copy stamp paper used in Courts of Law has been raised from 35 paise per 175 words to 70 paise for the same number of words ; and

[9th April 1970]

(b) if so, the reasons therefor ?

முத்திரை வரித் தாள்

திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) நீதிமன்றத்தில் பயன்படுத்தப்படும் முத்திரை ஒட்டப்பட்ட நகல் தாள் ஒன்றுக்கான விலை, 175 வார்த்தைகளுக்கு 35 காசு என்ற வீதத்திலிருந்து 70 காசு என உயர்த்தப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN : (a) Yes.

(b) The rate was revised in order to make the copyist establishment self-supporting,

Cultivable lands

*311. Q.—Thiru S. RAGHAVANANDAM (on behalf of Thiru K. ARIVAZHAGAN): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state :

(a) the extent of cultivable lands used for construction of buildings and factories in the State ; and

(b) the area so occupied in 1950 and in 1970 ?

பயிர் செய்யப்படும் நிலங்கள்

திரு எஸ். ராகவானந்தம் (திரு கே. அறிவழகன் சார்பில்): மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மாநிலத்தில் கட்டடங்களும், தொழிற்சாலைகளும் கட்டுவதற்கென பயன்படுத்தப்பட்ட பயிர் செய்யப்படும் நிலங்களின் பரப்பளவு எவ்வளவு ?

(இ) 1950ஆம் ஆண்டிலும் 1970ஆம் ஆண்டிலும் அவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்ட பரப்பளவு எவ்வளவு ?

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN : (a) & (b) The particulars are not readily available with the Government and it is likely to take a considerably long time to obtain and furnish them.

திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, நகர்ப்புறங்களில் பக்கத்திலுள்ள நிலங்களில், குறிப்பாக நஞ்சை நிலங்களில், கட்டடங்கள் கட்ட வேண்டுமென்றால், அதற்கென்று தனியாக பர்மிஷன் வாங்கித்தான் கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன் ஏற்பட்டதாக ஞாபகம். அது அமுலில் இருக்கிறதா? இல்லாவிட்டால், அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

[9th April 1970]

Prizes to temples

*312. Q.—Thiru A. R. DAMODARAN (on behalf of Thiru M. RAJAH IYER) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state :

(a) whether there is any scheme in force for awarding prizes to temples for keeping their precincts clean and neat ; and

(b) if so, the details thereof ?

கோயில்களுக்குப் பரிசு

திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு எம். ராஜா அய்யர் சார்பில்): மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கோயில்களின் உட்புறங்களைத் தூய்மையாகவும், துப்புரவாகவும் வைத்திருப்பதற்காக, கோயில்களுக்குப் பரிசு வழங்கும் திட்டம் ஏதேனும் செயலில் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்த விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு கே. வி. சுப்பையா : (அ) ஆம்.

(இ) 1965-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு துணை ஆணையாளர் கோட்டங்களிலும் சாலச்சிறப்பாக நிர்வகிக்கப்படும் 'பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ள' கோயிலுக்கு ஒரு சுழற்கோப்பையும், ஒவ்வொரு துணை ஆணையாளர் கோட்டங்களிலும், சாலச்சிறப்பாக நிர்வகிக்கப்படும் 'பட்டியலில் இடம் பெறாத கோயிலுக்கு' ஒரு சுழற் கோப்பையும் பரிசளிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சுழற் கோப்பைகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏப்ரல் மாதத்தில் வழங்கப்படுகின்றன. சிறந்த முறையில் பேணப்பட்டு வரும் கோயிலின் பெயர் ஆணையாளரின் ஒப்புதலுக்காகச் சம்பந்தப்பட்ட துணை ஆணையாளர்களாலும், உதவி ஆணையாளர்களாலும் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. இதில் ஆணையாளரின் முடிவு இறுதியானதாகும். ஒரு கோயிலுக்குத் தொடர்ச்சியாக மூன்று தடவைகளுக்கு மேல் இந்தச் சுழற்கோப்பை வழங்கப்படமாட்டாது. 1965-ஆம் ஆண்டுக்கான முதல் பரிசு 1966-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வழங்கப்பட்டது.

திரு எம். எத்திராஜுலு : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரிசு தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் எந்தக் கோயில்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, 1965க்கான சுழற்கோப்பைகள் 12 கோயில்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், தில்லையம்மன் கோயில், சிதம்பரம் டவுன் தாலுகா, தென்னாற்காடு ஜில்லா. 1965க்குத் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திற்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. டெபுடி கமிஷனர், அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் பெயர்கள்தான் இருக்கின்றன. ஒரு டெபுடி கமிஷனர் ஜூரிஸ்டிக்ஷனுக்கு ஒரு கோயில் என்று பொறுக்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப்போல, ஏ.சி. ஏரியாவுக்கு ஒரு சுழற்கோப்பை கொடுத்து வருகிறார்கள். 1965, 66, 67 ஆகிய மூன்று ஆண்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு எம். எத்திராஜுலு : டெபுடி கமிஷனர், அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் ஆகியோர் பார்வையிட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருப்பதை மாற்றி அமைச்சர்களே போகிற நேரத்தில் அந்தக் கோயில்கள்

[9th April 1970]

சுத்தமாக இருக்கின்றனவா என்று பார்த்துப் பரிசு கொடுக்க முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு கே. வி. சுப்பையா : அமைச்சர் போகிறபோதும் பார்க்கப்படுகின்றன. அமைச்சர் போகிறபோது, எல்லாக் கோயில்களும் நூற்றுக்கு நூறு சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை வைத்துக்கொண்டு சுழற்கோப்பை கொடுப்பது சரியாகாது. ஆண்டு முழுவதும் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டுமென்றுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு நாளில் பார்த்துவிட்டுக் கொடுப்பது சரியல்ல. ஆண்டு முழுவதும் சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கோயில்களைக்கண்டு பரிந்துரை செய்கிறார்கள். அந்தக் கோயில்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எந்தக் கோயிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு கே. வி. சுப்பையா : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், கன்னி விநாயகர் கோயில், வடவீஸ்வரம், நாகர்கோயில்.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : கோயில் என்பது பரிசுத்தமிக்க இடமாக, சுத்தமாக வைக்கப்படவேண்டிய இடம். அப்படியிருக்கும் போது, சுத்தமாக வைப்பதற்காகப் பரிசு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு கே. வி. சுப்பையா : இதே கருத்தைத்தான் நான் போகிற இடங்களில் எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். நூற்றுக்கு நூறு கோயில்கள் யாவும் சுத்தமாக வைக்கப்படவேண்டுமென்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். நாமே சுத்தமாக இல்லை என்பதை ஒத்துக்கொண்டு, சிலவற்றிற்குப் பரிசு கொடுப்பதாகத்தான் இப்போதுள்ள முறையில் பொருள்படும். இப்படி இருக்கக்கூடாது என்ற யோசனை அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு எம். எத்திராஜுலு : கோயில்கள் எப்போதும் சுத்தமாகத்தான் இருக்கின்றன. அங்கே போகிற பொதுமக்கள் சுற்று வட்டாரங்களில் அசுத்தம் செய்வதைக் கோயில் அதிகாரிகள் கண்காணித்து அசுத்தம் செய்யாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வதற்காகத்தான் இந்தத் திட்டம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு கே. வி. சுப்பையா : அங்கிருக்கிற அதிகாரிகள் மட்டும் கவனித்தால் போதாது. மக்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை வரவேண்டும். கோயில்களுக்குள் நுழையும் போது, வணங்கப் போகிறவர்களே சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டுகூட போகக்கூடாது என்று இருக்கிறது. போகிறவர்களே பீடி, சுருட்டு பிடித்துக்கொண்டு போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதிகாரிகள் மட்டும் பார்த்தால் போதாது. போகிற பக்தர்களுக்கு அந்த எண்ணம் வேண்டும். அப்படி நாம் மாற்ற வேண்டும்.

திரு சி. பி. சிற்றரசு : கோயிலைப் பார்க்கப்போகிறவர்கள் சுற்றிலும் அசுத்தம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. சுற்றிலும் அசுத்தம் செய்கிறவர்கள் உண்மையான பக்தர்கள் ஆவார்களா?

மாண்புமிகு திரு கே. வி. சுப்பையா : பக்தர்கள் யார் என்பதைக் கண்டு பிடிப்பது மிகவும் கஷ்டம். வள்ளுவர்கூட, 'மக்களே போல்வர் கயவர்'

[9th April 1970]

என்று சொல்லியிருக்கிறார். நம்மைவிட அவர்கள்தான் அதிகமாக, ஆடம்பரமாக இருக்கிறார்கள். பக்தர்கள் யார் என்று கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. கடவுள்தான் அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

DEPUTY CHAIRMAN: Question 308 is postponed. Questions are over.

[Note:—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member]

II ANNOUNCEMENTS

MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

DEPUTY CHAIRMAN: I have received a message from the Deputy Speaker, Legislative Assembly, acting as Speaker under Article 180(2) of the Constitution of India and read with Rule 7 of the Rules of Procedure of the Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970), as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

I have also received a message from the Deputy Speaker, Legislative Assembly, acting as Speaker under Article 180(2) of the Constitution of India and read with Rule 7 of the Rules of Procedure of the Assembly, transmitting a copy of the motion passed on the 9th April 1970 by the Tamil Nadu Legislative Assembly desiring to obtain the concurrence of the Council in setting up a Joint Committee of both the Houses consisting of 46 members (35 members from the Legislative Assembly and 11 members from the Legislative Council) to advise the Minister for Finance in examining the nature and scope of deletion or modification of exemptions contained in the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 and that the following Members of that House be selected to serve on such a Joint Committee :

1. The Hon. Thiru K. A. Mathialagan (Minister) Chairman.
2. Thiru Era. Elamvazhuthi
3. „ C. Krishnamurthi
4. „ T. P. Alagamuthu
5. „ P. S. Manian
6. „ V. Malaikannan
7. „ V. Aladi Aruna
8. „ M. Kannappan
9. „ R. N. Ranganathan
10. „ C. V. M. Annamalai

[9th April 1970]

11. Thiru E. R. Krishnan
12. „ S. Arumugam
13. „ A. L. Subramaniam
14. „ P. Soundarapandian
15. „ M. C. Balan
16. „ J. Karunainathan
17. „ M. Chinnasamy
18. „ P. G. Karuthiruman
19. „ R. Ponnappa Nadar
20. „ S. Ramalingam
21. „ K. Ramamoorthy
22. „ N. Sankariah
23. „ S. Alagarswamy.
24. „ R. Kanagasabai
25. „ Sowdi Sundara Bharathi
26. „ M. Surendran
27. „ K. R. Nallasivam
28. „ Haji M. M. Peer Mohammed
29. „ M. P. Sivagnanam
30. „ A. R. Subbiah Mudaliar
31. „ N. Kasiraman
32. „ K. Vinayakam
33. „ A. Senapathy
34. „ N. Kittappa
35. „ L. Ganesan

DEPUTY CHAIRMAN: There is a Call Attention Notice in the name of the hon. Member Thiru G. Swaminathan. As the hon. Member is not in his place, we will go to the next item.

III. GOVERNMENT BILLS

(1) THE TAMIL NADU LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) AMENDMENT BILL, 1970. (L. A. BILL NO. 14 OF 1970)

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

‘ That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, @ 1970 (L. A. Bill No. 14 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration. ’

Sir, Chapter VIII of the Act, relating to cultivating tenants ceiling

@ Printed as Appendix I

[6th April 1970]

area, was intended to remain in force for a period of three years from the date of publication of the Act, namely, the 2nd May 1962. By the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Act, 1965 (Tamil Nadu Act 10 of 1965) the life of this chapter was extended by three years from the 2nd May 1965. The life of this chapter was further extended by another two years by the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Act, 1967 (Tamil Nadu Act 22 of 1967). The life of this chapter will now expire on the 2nd May 1970.

A proposal to enact a comprehensive Tenancy Act is separately under consideration of the Government. This proposal is not likely to materialise before the expiry of the life of the said Chapter VIII. It has, therefore, been decided to amend section 59 of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961) so as to extend the life of Chapter VIII for a further period of two years from the 2nd May 1970.

The Bill seeks to achieve the above object.

I request the House, Sir, to accept the motion.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

‘ That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No. 14 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration. ’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘ That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No. 14 of 1970) as passed by the Assembly, be passed. ’

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

‘ That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970 (L. A. Bill No. 14 of 1970), as passed by the Assembly, be passed. ’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[9th April 1970]

(2) THE TAMIL NADU LAND REFORMS (REDUCTION OF CEILING ON LAND) BILL, 1970 (L. A. BILL NO. 11 OF 1970)

4-20 The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN: Mr. Deputy Chairman, p.m. Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

Sir, under the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961), the ceiling area in the case of every person and in the case of every family consisting of not more than five members, is 30 standard acres. The Government consider that even after the implementation of the above Act, there is disparity in the ownership of agricultural lands, leading to the concentration of such lands in the hands of certain persons to the common detriment. As a measure of further step towards agrarian reform, the Government have decided to reduce the ceiling area from 30 standard acres fixed under the Tamil Nadu Act 58 of 1961, to 15 standard acres. An announcement in this behalf was made in my Budget speech on the 26th February 1970. The Bill, as amended, provides for retrospective effect with effect from the 15th February 1970.

Under clause 2(1), a voluntary transfer has been permitted in the case of Hindu unmarried daughters and grand-daughters before the notified date. In the case of Non-Hindus, voluntary transfer is permitted in the case of minor sons, unmarried daughters, etc. before the notified date. Under clause 21-A, voluntary transfer to educational institutions and hospitals has been permitted under certain conditions.

In this connection, I may add that in the neighbouring State of Kerala, similar provisions have been made. The Kerala Act recognises partitions and transfers on account of natural love and affection and also in favour of persons who are the tenants of the holding. The said Kerala Act also recognises voluntary transfers in favour of religious, charitable or educational institution, of a public nature solely for the purposes of the institution. But, our proposal restricts recognition only in the case of partitions and voluntary transfers on account of natural love and affection by parents and grand-parents only.

Clause 3 is a saving provision and seeks to provide that any action or proceeding taken, order made, notification issued, etc., under the existing Act can be continued and enforced even after the 15th February 1970 in accordance with the provisions of that Act.

I request the House, Sir, to accept the motion.

@ Printed as Appendix II

[9th April 1970]

DEPUTY CHAIRMAN: The hon. Member Thiru R. Krishnaswamy Naidu may also move his amendment and get it seconded.

Thiru R. KRISHNASWAMY NAIDU: Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970), as passed by the Assembly, be referred to a Select Committee consisting of following 12 Members of the Legislative Council.’

(Names to be announced later)

Thiru M. AIYASWAMY: I second the amendment, Sir.

DEPUTY CHAIRMAN: The motion and the amendment are before the House for discussion.

*திரு. சா. கணேசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம் முன்னிலையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த உச்ச வரம்புக் குறைப்புச் சட்டத்தை நான் முழுமையாக எதிர்க்கிறேன் என்பதைப் பணிவன்போடு முதலிலேயே புலப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திருத்தம் இந்தத் தேசத்தின் சுபிட்சத்திற்கு முற்றிலும் விரோதமானது. எவ்வித நன்மையையும் பயனையும் பயப்பதை விடுத்துப் பெருந் தீமையைப் பயக்கும் என்று நான் என் இருதயப் பூர்வமாக நம்புகிறேன். ஆகவேதான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிற அமைச்சரவை யோடு எனக்கு எவ்வளவு அன்பும் நெருக்கமும் இருந்தாலும் கூட, இந்தச் சட்டத்தை முழுக்க முழுக்க எதிர்க்கக் கடமைப்பட்டவனாக நான் இங்கே முன்வந்திருக்கிறேன். இந்தியா, குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் தமிழகம், எத்துனையோ ஆயிரமாண்டுகளின் வரலாற்று அடிப்படையையுடைய நாடாகும். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக எவ்வெவ் வழியிலெல்லாம் இயலுமோ, அவ்வெவ் வழியிலெல்லாம் சமுதாய அமைப்பைச் சிந்தித்துத் தேறி, தெளிந்து ஒரு வரம்பு கட்டிய பகுதியாகும் இந்தப் பகுதி. ஆதி காலத்திலேயே இப்போது ‘சோஷலிசம்’ என்று சொல்லுகிறோமே அந்தத் தத்துவக் கருத்து மிகப் பழமையான உணர்ச்சி கொண்டிருந்த காலத்திற்குப் பொருத்தமுடையதாக இருந்திருக்கும். நம்முடைய யதார்த்தவீக வாழ்க்கையில் அது ஒத்தத் தன்மையுடையதாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அறிவு வளர வளர, தேசத்திற்கு நலனும் வளனும் பெருகி வளர வேண்டும் என்ற சிந்தனை செயல்படத் தொடங்கிய பிறகு, மனிதனுடைய உணர்ச்சிக்கும் ஊக்கத்திற்கும் ஆதரவு தருகிற நெறியில் அவனுக்கு உடைமை என்ற ஒரு பெரிய உரிமையைச் சமுதாயம் வழங்கியதை வரலாற்று நெறியிலிருந்து நாம் அறிய முடியும். இன்றும் கூட, பிறந்த குழந்தையும் பெறுபவை எதனையும் தின்னத் தொடங்கக் கூடிய தன் வாழ்வு உணர்ச்சி வெளிப்படுத்துவதை நாம் நன்றாக அறிவோம். இது இயல்பு. எவன் அறிவும், ஆற்றலும் இணைந்து செயல்பட்டு உழைக்கின்றனோ அவனுக்கு என்று ஒரு உடைமை இருக்கக்கூடிய நிலை இருந்தால்தான், அந்த மனிதனுடைய அறிவும் ஆற்றலும் செயல்பட முடியும் என்பதை நாம் இன்றும் உணரலாம். இப்படியெல்லாம் பல்வேறு வகையிலும் பரிசீலித்த பிறகுதான் இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் இருக்கிற சுமார் 2,000 அல்லது 3,000 ஆண்டுகளாக நிலவுகின்ற இந்த நிலைதான் ஆதியிலிருந்து தோன்றியது என்று நாம் கருதவும் முடியாது. கருதவுமில்லை. இப்படித்தான் அவர்கள் முடிந்த இடங்களில் சேர்த்து,

[திரு சா. கணேசன்]

[9th April 1970]

தனி, பொது என்று போராடி, வாதிட்டு, வழக்கிட்டு, எப்படியெல்லாமோ தேர்ந்து தெளிந்த பிறகுதான் இத்தகைய ஒரு சமுதாய முறை தான் நாட்டுக்குகந்தது என்று சங்க காலம் அல்லது சங்க காலத்தை ஒட்டிய முற்காலம் வழங்கியதென்பதற்கு இலக்கியங்கள் நமக்கு முழுக்க முழுக்கச் சான்று பகர்கின்றன. சிலர் தமிழ் இலக்கியங்களில் நிலமெல்லாம் நாட்டுடைமையாகத் தான் இருந்தது என்று கருதுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அப்படிப்பட்ட கருத்து சரியான கருத்தல்ல என்பதை நான் அழுத்தமாக ஆனால் பணிவோடு விண்ணப்பித்துக் கொள்ள முன்வருகிறேன்.

சங்க காலத்திலிருந்து, நேற்று வந்த பாரதியார் வரை—ஏன் பாரதி தாசன் காலம் வரை என்று கூடச் சொல்லலாம்; நான் அப்படிச் சொல்லாததற்குக் காரணம் பாரதிதாசன் நூல்கள் முழுவதையும் நான் படிக்கவில்லை—அவர்கள் அத்துணைப்பேரும் உடைமையைப் பாராட்டியிருப்பதை, உடைமை வேண்டுமென்று கூறியிருப்பதை நாம் உணர முடியும். உடைமை உணர்ச்சியின்றால் எவ்விதமான வளர்ச்சியையும் நாட்டில் பெற முடியாதென்பதை எல்லா நூல்களும் நமக்குக் காட்டுகின்றன. நீங்கள் நூற்றுக்கணக்கான சான்றுகளை எடுத்து இந்தச் சபையின்முன் வைக்க வேண்டுமென்றாலும், ஆண்டவனருளினாலே இலக்கியத்தில் நிரம்பச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. ஆனாலும் நேர மின்மையினால் ஒன்றிரண்டு சான்றுகளை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். யாரும் மறுக்க முடியாத, ஒரு புனிதமான நூல்—நான் அதைப் புனிதம் என்றுகூடச் சொல்வதில்லை, அறநூல் என்றே அழைப்பது வழக்கம்—வள்ளுவம். அங்கே வள்ளுவன் நமக்குக் காட்டுவான் :—

“செல்லான் கிழவன் இருப்பின், நிலம் புலந்து

இல்லாளின் ஊடி விடும்.”

“செல்லான் கிழவன்” என்று வருவதில் உள்ள கிழவன் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் உரைக்கும்போது ஆங்கிலத்தில் அதை ‘ஓனர்’, ‘புரோப்பிரட்டர்’ என்று சொல்ல வேண்டும். உரையாசிரியர்களில் மிக்கோனாகிய பரிமேலழகன் ‘கிழவன்’ என்ற சொல்லுக்கு ‘உரிமை யாளன்’ என்று பொருளுதிரியிருக்கின்றான். தினந்தோறும் சென்று அந்த நிலத்தைக் கண்காணிக்காது இருந்துவிடுவானெனில், வீட்டிலேயே சோம்பிக்கிடந்து இருந்துவிடுவானானால், நிலம் என்னும் நங்கையிருக்கிறேன் அவன் மனைவியைப் போல் இவனோடு ஊடிச் செல்வாளாம். ஊடிவிடும் என்றால் பிணங்கிவிடும் என்று பொருள். இந்த உணர்ச்சியை மனத்தில் வைத்துப் பார்த்தால், வள்ளுவன் காலத்திற்கு முன்பேயே இந்த நில உடைமை இருந்திருக்கிறது என்பது அற்புதமாக நமக்குப் புலப்படும். இன்னும் சொல்லுவேன். எனக்குப் பிரியமானவன், என்னைப் பொறுத்தவரை, எனக்குத் தெய்வமாக விளங்குகின்ற கம்பன் சொல்லுவான். “எல்லோரும் எல்லாப் பெருஞ்செல்வமும் எய்தலாலே இல்லாருமில்லை, உடையாருமில்லை மாதோ” என்று அழகாகச் சொல்லுவான்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : திருவள்ளுவரே கூட ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் 10 குறள் என்று ஒரு உச்சவரம்பு கட்டித் தான் வைத்திருக்கிறார்.

4-30 ப.ம. திரு. சா. கணேசன் : அதிகாரத்திற்கு 10 குறள் என்பது உச்ச வரம்பல்ல. அது அழகு வரம்பு. அப்படிப் பேசுவதானால் நீங்கள் கூட ஒருவருக்குப் 10 வேலி என்று வைத்துவிடுங்கள். 10 வேலி நிலம் என்றால் 66½ ஏக்கர் நிலம் என்று வந்துவிடும். தமிழ்நாட்டில் முன்பு ஏக்கர் என்பதைக் ‘கேள்விப்பட்டதே’ இல்லை. வேலி என்று தான்

[9th April 1970]

[திரு சா. கணேசன்]

அழைப்பார்கள். அதுதான் தமிழ் மரபு. எனவே ஒருவருக்கு 10 வேலி நிலம் தான் என்று உச்ச வரம்பு வைத்துவிடுங்கள், நான் ஒரு பெரிய வணக்கத்தோடு இந்த அமைச்சரவைக்கும், முதலமைச்சருக்கும் நன்றி தெரிவித்து அமர்ந்துவிடுகிறேன். அதற்குமேலே ஒரு பேச்சும் இருக்காது. இனி நான் முதலில் குறிப்பிட்டதைப் பார்ப்போம். “எல்லோரும் எல்லாப் பெருஞ்செல்வமும் எய்தலாலே”—எல்லாப் பெருஞ்செல்வம் என்றால் சமஸ்கிருதத்தில் ‘அஷ்ட ஐஸ்வர்யம்’ என்பார்கள். அதனையே தமிழ் மொழியில் 16 பேறுகள் என்று குறிப்பிடுவார்கள். இந்த 16 பேறுகளில் பூமி என்பது ஒன்று என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. மறைத்துவிடவும் முடியாது. நிகண்டு, திவாகரம் தொட்டு வருகிற சொல். அந்த 16 பேறுகளில் நிலம் ஒன்று, மாடு மனை, பூமி என்றெல்லாம் வருவதோடு, பொன் முதலியவைகளும் வரும். அப்படி எல்லாப் பெருஞ்செல்வமும் எய்தலாலே—எல்லா மக்களும் அவரவர்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு எல்லாப் பெருஞ்செல்வங்களையும் பெற்றிருந்த தினாலே அங்கே ஒருவகையான அமைதி நிலவியது என்பான். இல்லாரும் இல்லை உடையாரும் இல்லை. ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்களே ‘Haves and Have nots’ என்று, அப்படியில்லாமல், இல்லாதார் இல்லை என்ற நிலை இருந்தது என்று குறிப்பிடுவான். எல்லோரும் எல்லாப் பெருஞ்செல்வமும் எய்துவது என்பது நல்லது. ஆனால் எல்லோரும் இழப்பது பெரிதல்ல என்பதை என்னவிட இந்த அமைச்சரவை நன்றாக உணரும் என்று நான் நம்புகிறேன். இதை மனத்தில் கொண்டுதான் மகாகவி பாரதியும் சொல்லுவான் “வாழி கல்வி செல்வமெய்தி வாழ்வோமிந்த நாட்டிலே” என்று. கல்வியையும், செல்வத்தையும் எய்தி வாழ்வோம் இந்த நாட்டிலே என்பான். வாழ்வு என்பது ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவதானால் ‘மியர் எக்சிஸ்டென்ஸ்’ அல்ல. ஆனால் Living ஆகும். தமிழில் வாழ்வென்பது பூரண செல்வங்களோடு மகிழ்வோடு ஜீவித்திருப்பது என்பதாகும்.

“மியர் எக்சிஸ்டென்ஸ்” என்று சொன்னால் பிழைப்பு என்று சொல்வோம். நாயும் பிழைக்கும் இந்தப் பிழைப்பு என்றான் பாரதி. வாழ்வு என்பது மகோன்னதமான நிலையில் இருந்து ஜீவித்திருப்பது ஆகும். ஆகவே வாழி கல்வி, செல்வம் எய்தி வாழ்வோம். இப்போது நாட்டிலே வழங்கும் சோஷலிசம் எல்லாரும் எல்லாவற்றையும் இழப்பதாக அமைகிறது. அவன் பேசுகிறதோ எல்லாரும் எய்துவது என்பதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். இனி கல்வெட்டு முதலிய சான்றுகளில் கிடைக்கப்பெறும் ஆதாரங்களையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் கல்வெட்டுகளுக்குக் குறைவு இல்லாமல் நில உடைமைகளைப் பற்றிக் கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன. இப்படி எல்லா இடங்களிலும் ஏராளமான தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் அனைத்திலும் உடைமையைப்பற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கின்றது, பெரும்பாலான கல்வெட்டுகளில் எந்த ஒரு தனி மனிதருக்கு குழு, தானத்தார், ஊரார், சபையர், நாடு, வெளிநாட்டார் ஆகியோர் கண்டும், காட்டேற்றிக் கொடுத்து பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த நிலங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. உடைமை மட்டுமல்ல, அனுபவ உரிமை மட்டுமல்ல வீற்பனைக்கும், இப்போது தானாதி விநியோக விக்ரயங்களுக்கும் என்று எழுதுகிறோம். அது மிக உயர்ந்த நிலை. ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்னாலே இந்த நாட்டிலே தேர்தல் முறை நடைபெற்றது என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குட ஒலை முறை என்ற வாகுச்சீட்டின் மூலம் தேர்தல் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. தேர்தல் தகுதி, தகுதி இன்மை “க்வாலிபிகேஷன், டிஸ்க்வாலிபிகேஷன்” என்று இப்போது சட்ட திட்டங்கள் விதிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல, அப்போதும் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. இதிலே ஒரு “டிஸ்க்வாலிபிகேஷன்” என்ன தெரியுமா? எவனுக்குச் சொந்த நிலம் இல்லையோ அவன் எந்தக் குழுவிலும் உறுப்பினனாகப் பதவி வகிக்க முடியாது. இதைத்தான் உத்திரமேரூர்க் கல்வெட்டு என்று உலகம் பெரிதும் பாராட்டுகிறது. .

[9th April 1970]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எல்லோருக்கும் நிலம் இருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது.

திரு. சா. கணேசன் : அது ரொம்ப சரி, இம்மாதிரி நில உடைமை என்பது இல்லாத ஒன்று, ஸ்டேட்டுக்குத்தான் உரியது, மக்களுக்கு உரியது அல்ல என்றெல்லாம் கருதுவதாகக் கேள்விப்பட்ட போது, இதை உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவையின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இனி காவிரி என்ற சொல்லும் இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படும். இத்துணை அரை நிலங்களை உடைய பெரும் நிலச் சுவாந்தாரர் என்று இப்போது சொல்வோம். அந்த நிலக்கிழாரைத்தான் காவிரி என்று சொல்லப்பட்டது. அதேபோல கோடி ரூபாய் வைத்துக் கொண்டு வியாபாரம் செய்வதை எட்டி என்று பட்டம் இட்டு அழைத்திருக்கிறார்கள். இதைச் சிலம்பு, மணிமேகலை போன்ற காப்பிய நூல்களிலுங் கூடக் காணலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த இலக்கியச் சான்றுகள், வாதங்கள் எல்லாம் எதற்காக? அங்கத்தினர் இன்னும் கூறுவார்களானால் காவிரிகள் இருந்து முடி சூட்டிய மன்னர்கள் இப்போது இருக்க வேண்டுமா என்பதைச் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் ஒத்துக் கொள்கிறார்களா?

திரு. சா. கணேசன் : இந்த வாதத்தின் அடிப்படை என்னவென்றால் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் நில உடைமைக்கு இடம் இல்லை. அனைத்தும் நாட்டு உடைமையாகவே இருந்தது என்று சிலர் கருதுகிற செய்தி காதில் வந்து விழுந்த போது அப்படி எண்ணுவது சரி அல்ல என்பதைப் பணியோடு தெளிவுபடுத்துவதற்காகத்தான் அதற்கு மேலும் முடி ஆட்சி வேண்டுமா குடி ஆட்சி வேண்டுமா என்று கேட்டால், முடி ஆட்சியை ஒழிக்கச் சொத்தையும், சுகத்தையும் இழந்து பல ஆண்டுகள் சிறையில் வாடி, வதங்கிய நான் இப்போது முடி ஆட்சி வேண்டும் என்று சொல்லப்போகிறேன்? அது வேறு விஷயம். அதே மாதிரி கிழார், நிலக்கிழார், பெருநிலக்கிழார், சேக்கிழார் என்ற சொற்கள் எல்லாம் எதைக் காட்டுகின்றன? ஏராளமான நிலங்களுக்கு அவர்கள் உரியவர்களாக விளங்கினார்கள் என்பதைத்தான் அவைகள் புலப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் நாம் மனத்தில் கொண்டு ஆய்வோமானால், விருப்பு வெறுப்பு இன்றி எனக்கு என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஏதோ கொஞ்சம் ஆயிரம் சில்லரை ஏக்கர் இருந்தது. அவ்வளவும் போயிற்று. இப்போது அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அவ்வளவும் பர்மா பகுதியில் இருந்தவைகள். இப்போது என்னைப் பொறுத்த வரை சிட்டிகை மண்கூட எடுக்க முடியாத அளவுக்கு நிலம் உடையவன் நான். ஆகையால் எனக்கு இதனால் வருத்தம் இல்லை. எனக்கு உண்டா இல்லையா, எனக்கு வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதல்ல கேள்வி. நாடு வளரவேண்டும். நாடு வளம் பெறவேண்டும். நாடு வளம்பெறும்படி செய்ய நிலங்கள் துண்டிக்கப்பட்டு, குறைக்கப்பட்டுப் போவது சரியா? இதற்கு முன்னே இந்த நிலங்கள் எப்படி வந்தன என்பதை நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், இல்லையா? இந்த நிலங்களை எல்லாம் யாராவது வேட்டையாடிக் கொண்டு வந்தார்களா? கஷ்டப்பட்டு உழைத்து கால் வயிறு, அரை வயிறு சாப்பிட்டு ½ ஏக்கர், 1 ஏக்கர் என்று சேர்த்திருக்க முடியுமே தவிர, ஒரே வழியாகச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. சிலர் தீய முறைகளில் சேர்த்திருக்கக்கூடும். உலகத்தில் எல்லோரும் நேரிய முறையில் செல்வதாகக் கருதமுடியாது. எனக்குத் தெரியும்; இப்போது திண்டுக்கல்லில் இருக்கிறார், ரூ. 10க்கு என்னிடத்தில் சம்பளம் பெற்று வேலைபார்த்தவர், அவர் 25 ஏக்கர் வாங்கி வைத்திருக்கிறார். எப்படி? ஞாயிற்றைக் கட்டிப் பொருளிட்டியேதான். இப்போது

9 th April 1970]

[திரு சா. கணேசன்]

15 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்று வைத்துவிட்டால் பின்னே என்ன நடக்கும் என்று எனக்குப் புரிகிறது. எனக்குக் கல்யாணம், கருமாதிரி என்று ஏதாவது வந்தால், அந்த நிலத்தை விற்கப் போகிறேன். 10 ஏக்கர் வைத்திருப்பவன் அதை வாங்கி 20 ஏக்கராக ஆக்கிக் கொள்ளப் போகிறான். விற்பனையும் வாங்குதலும் இல்லாமல் இருக்கமுடியாது.

சட்டம் போட்டு நிலம் விற்பதைத் தடுக்க முடியாது. நேரடியாக வாங்க முடியவில்லையென்றாலும், வேறு எப்படியோ வாங்குவார்கள். அவர் பெயரில் இல்லை என்றாலும், அவர் மகன் பெயரில் வாங்குவார். நிலம் எவர் பெயரில் இருந்தாலும் விவசாயிகள் நிலத்திலே நல்ல முறையில் பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்போது கிராமத்தில் 5 ஏக்கரா 10 ஏக்கரா என்று சட்டத்தைத் திருத்தி நிலம் இல்லாதவர் களுக்கு உழைப்பாளிகளுக்கு நிலத்தைக் கொடுக்க வழி செய்கிறீர்கள். இதனால் நிலைமை என்ன ஆகும்? ஊரிலே நிலத்திற்கு மதிப்பு இருக்காது. அவர்கள் உழைத்தாலும் சாகுபடிச் செலவுக்கு முதல்போட அவர் களிடம் பணமிருக்காது. சர்க்கார் முதலீடு செய்யவேண்டி வரும். சர்க்கார் முதலீடு செய்வதென்று சொன்னால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்படும். தனியார்களோ நம்பிக்கை இல்லாமல் அவர்கள் பணம் முதலீடு செய்யமாட்டார்கள். அதனால் சர்க்கார் நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு விவசாயத்தைச் செய்யவேண்டிய நிலை வரும். இது ஒரு அவைசியமான வீண் வேலை. இவற்றை எல்லாம் மனத்திலே கொண்டு பாப்போமானால், இப்போது இருப்பதை அப்படியே சுமமா விட்டுவிட்டு அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதோடு அரசு அமைந்தால் விவசாயத்தில் எந்தவிதமான கேடும் நேராத வண்ணம் பாதுகாக்க முடியும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன், ஒரு காலத்தில் நாம் எல்லோரும் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு எதிர்க் கட்சியாக இருந்த நேரத்திலே சொல்லி வந்ததைத் தான் இப்போதும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவற்றை எல்லாம் மனத்திலே கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் நாம் மற்றவர்களை விட நிலத்துறையில் பிரத்தியட்ச முறையில் செயல்படவில்லை என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். இப்படி நிலத்திற்கு வரம்பினைக் குறைப்பதால் நாடு நலம் பெறும் என்று தவறாக நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்புவது தவறு என்று குறிப்பிடுகிறேன். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் இந்தத் தேசத்தின் சுபிட்சம் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படும். இந்தத் தேசத்தின் பற்றாக்குறை தீர்க்கப்பட முடியாது. விவசாயிகள் யந்திரக் கலப்பைகள் வாங்கி டிராக்டர்கள் வாங்கி 30, 40 ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்யலாம், விவசாயத்தைப் பெருக்கலாம் என்று இருக்கிற பொழுது, எப்படி இவைகளை உபயோகப்படுத்த முடியும் என்பதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். டிராக்டர்களை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்பது வேறு விஷயம். மனித உழைப்பு, உடல் உழைப்பு அதிகமாக இருக்கிற நாட்டில் இயந்திர சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவது தவறாகும் என்ற கருத்தினால் நான். இவற்றை எல்லாம் மனத்திலே கொண்டு பற்றாக்குறையைப் போக்கவும் சுபிட்ச நிலையை ஏற்படுத்தவும் இச்சட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் பற்றாக்குறை பெருகவும், குழப்பம் நீடிக்கவும் அமைதியின்மை வளரவும், இறுதியில் கம்யூனிசம் செழிக்கவும் அரசு வகை செய்ததாகவே முடியும். இந்தச் சட்டத்தால் தேசத்தில் சுபிட்சத்தை நாம் காண முடியாது என்பதை இருதய பூர்வமாக, சத்தியமாக நான் நம்புகிறேன். இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் எழுந்த நல்லெண்ணத்தின் காரணமாக, இதை அமைச்சர் அவைக்குச் சமர்ப்பித்து இந்த மசோதாவை விட்டுவிடுவது தான், இந்த உச்ச வரம்புத்திட்டத்தை மேலும் குறைக்கின்ற நிலையை கைவிடுவது தான் நல்லது. இதுதான் அரசுக்கும் அரசுபுரிகிற கட்சிக்கும், அக்கட்சிப் பெருமக்களுக்கும் பெருமையும், சிறப்பும், நன்மையும் தரும் என்பதை முழுக்க முழுக்க நம்பிக்கையோடு வற்புறுத்தி நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

4-40
p.m.

[9th April 1970]

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, “லேண்ட் சீலிங்” ஆக்ட்டில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதா வரவேற்கத்தக்கது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய எலக்ஷன் மானிபெஸ்டோவில் “லேண்ட் சீலிங்” 30 ஏக்கர் ஆக உள்ளது, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், அதை 15 ஏக்கராகக் குறைப்போம் என்று பிரகடனம் செய்திருந்தார்கள். அவர்கள் சொன்ன அந்த வாக்குறுதியை இன்றைக்கு உறுதிப்படுத்தும் வகையில், மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 15 ஏக்கரா உச்ச வரம்பு என்பதைச் சட்டத்தின் மூலமாக நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியை நான் பாராட்டுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் பல நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மக்கள் அறிவார்கள். ஆனால் சிலபேர் அது கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிவருவது வழக்கத்திலே உள்ளது. தான் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை முடிந்த அளவிற்கு நிறைவேற்ற இந்த அரசு முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. ஒரே ஆண்டிலே எல்லாவற்றையும் ஈடேற்றிவிட முடியாது. ஒவ்வொன்றாகத்தான் நிறைவேற்ற முடியும். உதாரணமாக மாடிக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால், அநேகப் படிகள் ஏறிச்செல்ல வேண்டும். ஒரே ஜம்பில் சென்று விட யாரும் முயற்சிப்பதில்லை. முயற்சித்தால் பைத்தியக்காரத்தனமாக முடியும். அந்த முறையிலே வாக்குறுதிகள் பலவற்றை அளித்திருந்தாலும் ஒரே மூச்சிலே எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற யாராலும் முடியாது. அலாவுதீனின் அற்புத விளக்கு இருந்தால், அந்தக் கால் எல்லாம் நடக்கலாம். தேர்தல் சமயத்திலே கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியிலே ஒரு பகுதி என்ற அளவிலே இதை மீண்டும் நான் முஸ்லீம் லீக் சார்பாக வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இந்த மசோதா பிரேரேபிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, அரசின் சார்பிலே சில திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திருத்தத்திலே முஸ்லீம்களுக்கும் ஒரு சலுகை கிடைத்திருக்கிறது. 1962-லே இந்தச் சட்டம் வந்தபொழுது, முஸ்லீம் அல்லாத இந்து நண்பர்களுக்கு எவ்வளவோ சலுகைகள் இருந்தாலும், முஸ்லீம்களுக்கு எதிராக அச்சட்டத்தைக் காங்கிரஸ் அரசு அமுல்படுத்தியிருந்தது. முஸ்லீம்களுக்கு வேண்டும் என்றே பாரபட்சம் காட்டப்படும் விதத்தில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நீண்டகாலமாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தது. இதை நிவர்த்திக்க முகத்தான் அரசு சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனாலும் முழுக்க முழுக்க மற்றவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய எல்லாச் சலுகைகளும் நமக்குக் கிடைத்து விட்டன என்று நான் சொல்ல முடியாத நிலையிலே இருக்கிறேன். முன்பு சட்டத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்ட சில பாகுபாடுகள் இன்னும் இருக்கின்றன. இதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் விரும்புகிறேன். முக்கியமாக பார்டிஷன் செய்து கொள்ளலாம் என்ற சலுகை இந்த மசோதாவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. “ஜாயிண்ட் பாமிலி” சொத்தைப் பிரிப்பதற்கும் “பார்டிஷன்” செய்வதற்கும் இந்துக்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் முஸ்லீம்களைப் பொருத்த மட்டில், “ஜாயிண்ட் பாமிலி” என்ற அமைப்பை அனுமதிப்பது வழக்கமில்லை. “பார்டிஷன்” செய்யக்கூடிய உரிமை முஸ்லீம் மதப்படிக்கு இல்லை. ஒரு குழந்தை பிறந்தால், பிறந்தவுடன் அந்தக் குழந்தை இந்து பாமிலியில் சொத்து உரிமை பெறுகிறது. ஆனால் முஸ்லீம்கள் மதத்திலே அப்படி இல்லை. ஒரு தகப்பன் இறந்தால்தான், குழந்தைக்கு அந்தச் சொத்துமீது உரிமை வருகிறது. அந்த நிலையிலே “பார்டிஷன்” ஆகிறது. மற்றபடி சொத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பதில்லை. அந்தச் சொத்து இண்டுவிஜுவல்லுக்கு வருகிறது. இண்டுவிஜுவல்லுக்குக் “கிப்ட்” கொடுப்பதற்கும், “பார்டிஷன்” செய்வதற்கும் பெரும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. “பார்டிஷன்” செய்தால் அதற்கு மதிப்புப்போடும் பொழுது, அதற்குள்ள கிஸ்தி மதிப்பை 20 தடவை கூட்டினால் என்ன வருமோ அந்த மதிப்பும் ரிஜிஸ்டர் செய்கிறார்கள். இரண்டரை

[9th April 1970]

[திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

பர்செண்டு ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும். அரசாங்கத்துக்கு விலைக்குக் கொடுத்தால், இந்த விலைதான் நிர்ணயிக்கப்படும். 5 ஏக்கராவை மக்களுக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால், “பார்டிஷன்” செய்தால், 1500 ரூபாய் செலவாகும். ஒரு இந்து நண்பருக்கு: ஆனால் முஸ்லீம் தன் சொத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், ரூ. 25,000/- க்குச் செலவாகும். இந்தக் குறையை மேலும் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். “அண்டிவைட்ட் பாமிலி” என்று போடவேண்டும். 5 பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 65, 70 ஏக்கரா வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முறையிலே அது “ஜாயிண்ட் பாமிலி” என்று போடாமல், “அண்டிவைட்ட் பாமிலி” என்று போட்டால் முஸ்லீம்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். இந்த அம்சத்தை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய இந்த அபிப்பிராயத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

4-50
p.m.

அடுத்தபடியாக, ஆக்ட் அனௌன்ஸ் செய்யப்பட்ட தேதியிலிருந்து “டேட் ஆப் நோட்டிபிகேஷன்” வரைக்கும் தர்மம் கொடுப்பவர்கள், பார்டிஷன் செய்பவர்கள் செய்யலாம், இதை அரசு ஏற்கும் என்று ஒரு திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த “டேட் ஆப் நோட்டிபிகேஷன்” என்பதற்கு முடிந்தவரை கூடுதல் அவகாசம் கொடுத்தால் நல்லது. ஆஸ்பத்திரி அல்லது பள்ளிக்கூடங்களுக்குத் தர்மம் எழுத விரும்புகிறவர்கள் கொஞ்சம் ஆற அமர யோசித்து ஒரு நல்ல முடிவு செய்ய அவகாசம் கிடைக்கும். நல்ல முடிவுகளைச் செய்ய முடியும். ஆகவே, குறைந்தபட்சம் ஒரு வருடமாவது கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன் வந்திருக்கும் நில உச்சவரம்பு மசோதாவின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலிலே அதைச் சபை முன் கொண்டுவந்த தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று இருந்ததைப் பின்னால் பிப்ரவரி மாதம் 15-ம் தேதி முதல் என்று மாற்றியதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால், பிப்ரவரி 15-ம் தேதியிலிருந்து 25-ம் தேதிக்குள்ளாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு பல காரியங்களைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகச் செய்து கொண்டார்கள் என்று என் காதுக்கு வந்தது. அதையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டோ என்னவோ முதலமைச்சர் அவர்கள், அந்தப் பழி ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக, இந்தத் தேதியை முன் தேதியாக மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த வகையில் நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது, சென்ற தடவையிலேயே நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சைதாப்பேட்டையில் செய்த பிரசங்கத்தை நான் படித்தேன். அதில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகக் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சத்து என்பதாயிரம் ஏக்கர் நிலம் கிடைக்குமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் பட்டாதாரர்கள் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 15 ஏக்கரிலிருந்து 30 ஏக்கர்வரை கிட்டத்தட்ட 2 லட்சம் பேர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அந்த முறையிலே இந்தத் திருத்தங்களைப் பார்க்கும் போது, இனிமேல் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் ஏதாவது மிச்சம் இருக்குமா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. இப்போது ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் நிலத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க மனம் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் இப்போது அவர்களின் பேரப்பிள்ளைகளுக்கு எழுதி வைக்க வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் ஆண் இறந்து விட்டால், பெண் சாகிறவரை சொத்தை அனுபவித்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தது. அதற்கு முன்னால் ஜீவனம்சம் என்று இருந்தது. சாரதா சட்டத்தில், ஒரு ஆண் இறந்துவிட்டால், அவரின் மனைவி சாகிறவரைக்கும் அவரின் சொத்தை அனுபவிக்கிற உரிமை முதன் முதலில்

[திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் 9th April 1970]

கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 1938-ல் தான் பெண்களுக்கும் சொத்தின் மேல் முழு பாத்தியதையும் வேண்டுமென்று சட்டம் செய்தார்கள். இதன் மூலம் பெண்களுக்கும் சம உரிமை வந்தது. இன்கம்-டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் டிரஸ்ட் மூலமாக ஒரு காரியத்தைச் செய்தால், அதற்காகக் கூடிய பணத்திற்கு “இன்கம்-டாக்ஸ்” கிடைப்பது. இதைச் செலவினமாக எடுத்துக்கொண்டு, தர்ம சொத்து என்று வகுப்பதற்கு “இன்கம்-டாக்ஸ்” விதியில் ஒரு திருத்தம் செய்தார்கள். இதே மாதிரி இந்தச் சட்டத்தில் தர்மம் செய்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தர்மம் செய்யாமல் இருப்பவர்களுடைய இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தர்மம் செய்துவிடுவார்கள். ஆனால் மொத்தத்தில் பார்த்தால், எனக்குத் தெரிந்த நண்பர்கள் இந்தச் சட்டத்தால் ரொம்ப பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். எங்கள் பக்கம் இந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். எங்கள் பக்கம் உள்ள கரிசல் காட்டை யாரும் சும்மா கொடுத்தால்கூட எடுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். இந்த மாதிரி நிலம்தான் எங்கள் பக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் ப்ராஜக்ட் ஏரியாவில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அங்கே உள்ளவர்கள், தஞ்சை பக்கத்திலுள்ளவர்கள் இந்தத்திருத்தத்தால் அவர்களுக்கும் ஒன்றும் பாதகம் ஏற்படாது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதனால் ஒருவித பலனும் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட பழையகால கல்வெட்டுகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது இருக்கிற பிரத்யட்ச நிலையை நாம் பார்க்க வேண்டும். உழுகிறவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக வேண்டுமென்று காத்திஜி அவர்கள் அப்போதே சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது இதையெல்லாம் செய்யாவிட்டால் ஒட்டுப் போடமாட்டார்கள் போல இருக்கிறது. ராஜாஜி அவர்கள் ஆட்சி காலத்தில் 40/60 என்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதாவது நிலத்தை உழுகிறவனுக்கு 40-ம் அந்த நில உரிமையாளனுக்கு 60-ம் என்று சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் காமராஜர் அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் இது 60/40 என்று மாற்றப்பட்டுச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதைப்பற்றிக் கூட முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்த திரு ஓமந்தூர் ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். “ஏன் காங்கிரஸுக்குள்ளேயே போட்டி போடுகிறீர்கள், நியாயமான கொள்கைக்காகப் போட்டி போடுங்கள்,” என்று சொன்னார்கள். காமராஜர் அவர்கள் ஏன் இதைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்றால், அப்போது தஞ்சை மாவட்டத்தில், நன்னிலம் தாலுக்கா போன்ற இடங்களில் கம்யூனிஸ்டுகளின் பிடிப்பு ரொம்ப அதிகமாக இருந்தது. அதை ஒழிப்பதற்காகத்தான் இப்படிச் செய்தார்கள். மேலும் இப்படிச் செய்தால் எலெக்ஷனில் ஜெயிக்க முடியும் என்று சில பேர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இது ஒரு எலெக்ஷனுக்கு உதவியது. இரண்டாவது எலெக்ஷனுக்கு உதவவில்லை. ஜமீன்தாரி முறையை ஒழித்தால் 100 வருடத்திற்குக்கூட காங்கிரஸ் ஆட்சியை அசைக்க முடியாது, எதிர்ப்பே இருக்காது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஜமீன்தாரி முறை ஒழிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் பலிக்கவில்லை.

20 வருஷம் என்று சொன்னார்களே தவிர 1952-ல் எல்லாம் எங்களுக்குப் பிடிப்பு விட்டுவிட்டது. ஆகையால் அந்த மாதிரியெல்லாம் சொல்ல முடியாது. ஒரு எலெக்ஷன் வரும்போது நிலச் சொந்தக்காரர்கள்மேல் கைவைத்து ஜனங்களிடம் நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டுமென்று நினைத்தால், அது ரொம்பப் பலன் கொடுக்கவில்லை என்பதை என் அனுபவத்திலிருந்து சொல்கிறேன். நில சம்பந்தமான காரியங்களில் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடவேண்டும். நாங்களும் இந்தமாதிரி முடிவுக்கு வராமல்தான் தடுமாறிக்கொண்டிருந்தோம். அது மாதிரி இல்லாமல் நீங்கள் முடிவுக்கு வரவேண்டும். கிராமப் பொருளாதாரத்தை நல்ல முறையில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த நில உச்சவரம்பை ஆதரிப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், நிலச் சீர்திருத்தத்தை ஏன் இன்னும் செய்யவில்லை.

9th April 1970] [திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

சீக்கிரம் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்ப்பது என்ற பேச்சே இல்லை, ஆனால் இது அவசியமா, இது பலன் அளிக்குமா என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திரு கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இந்த மசோதாவைச் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதற்காகத் தனிக்கமிட்டி போடப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதனால் செலக்ட் கமிட்டி அவசியமா என்றும், அதை யோசிக்க வேண்டுமென்றும் திரு கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்ட உச்சவரம்புச் சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். உண்மையில் இது தமிழ் நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்திலே ஒரு புரட்சியையும் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தி மக்களிடையே ஒரு நல்ல உணர்வை வளர்க்கும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நமது மாண்புமிகு சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் மிகவும் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நில உடைமை எல்லோருக்கும் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தத் தத்துவத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் எல்லோருக்கும் உடைமை வருகிற நிலையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால், இவ்வாறு அதிகமாக நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களிடத்திலிருந்து பெற்று எல்லோரும் பரவலாக அனுபவிக்கிற நிலையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை அவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்போது நமது நாட்டிலே ஒரே நபர் 7000 ஏக்கர் என்றும், 8000 ஏக்கர் என்றும், 100 வேலி 500 வேலி 1000 வேலி என்றும் வைத்திருந்தது 30 ஏக்கராவாக மாற்றப்பட்டது. அப்படிப்பட்டவர்கள் அவர்களுடைய நிலத்தில் நல்ல முறையில் பயிர் செய்து நாட்டினுடைய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற அக்கறையைவிட, நமக்கு ஆயிரம் ஏக்கர் இருக்கிறது, அதிலிருந்து வருகிற நெல் வந்தால் போதும் என்ற உணர்வோடுதான் பயிர் செய்துகொண்டு வந்தார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. ‘செல்லான் கிழவன் இருப்பின்’ என்றால் உரிமை உடையவன் நிலத்திற்குச் செல்லாமலிருந்தால், நிலம் புலந்து பயனற்று ஊழலிடும் என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் மிகுதியான ஏக்கர்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற கிழவன் நிலத்திற்குச் செல்லவே முடியாது. அதற்கு உரிமையுடையவன் என்று சொல்கிறவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளவே முடியாது. ஆகையால் அந்த நிலத்தைப் பார்த்துக்கொள்கிறவர்களே உரிமை உடையவர்களாக மாற்றிக்கொள்கிற இந்தச் சட்டத்தை நிலமே மகிழ்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். தஞ்சையில் ஆயிரம் வேலி உள்ள நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தங்கள் நிலம் எங்கேயிருக்கிறது என்று பிளானில்தான் தெரியுமே தவிர, நிலத்திற்கே சென்று பார்த்திருக்க முடியாது. வீட்டில் இருந்துகொண்டே “absentee landlordism” அந்த மாதிரி பார்ப்பவர்கள். ஆனால் நிலத்திற்குச் சென்று கழனியில் இறங்கி வேலை செய்கிறவன்தான் நிலத்திற்குக் கிழவனாக, உரிமையுடையவனாக ஆக்கப்படுகிற இந்தச் சட்டம் உண்மையிலேயே அவர்கள் சொல்கிற எல்லாக் கருத்துக்களையும் தழுவின அமைந்திருக்கிறது. எவருக்கும் நிலம் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதுதான் நிலச் சீர்திருத்தத்தினுடைய சிறந்த தத்துவமாக அமைகிறது. நமது தமிழகத்தில் ஒரு குறை சொல்லப்படுகிறது. இந்த உச்சவரம்பு என்பது நிலத்திற்குத்தானே கொண்டு வருகிறார்கள். வேறு எத்தனையோ வகையில் வருவாய் வந்துகொண்டிருக்கிறதே, அவர்களையும் பாதிக்க வேண்டாமா, அவர்களுக்கும் ஒரு சட்டம் வர வேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அதுவும் வர வேண்டியதுதான். அதனாலேயே இப்போது இவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதல்ல பொருள். இந்த நாட்டில் உற்பத்தி

[திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

[9th April 1970]

பெருக வேண்டுமென்றால், பயிர் செய்கிறவர்களுக்கு நிலம் சொந்த மாவது, அதிலிருந்து வருகிற வருவாய் அவர்களுக்கு உரியது என்ற நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும். இப்போது டிராக்டர் வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் நிலம் பிரிந்துவிட்டால், என்ன செய்வது என்ற அச்சம் தேவையில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு டிராக்டர் வைத்திருக்கிறார்கள். ஏக்கருக்கு 25 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு உழுவதற்கு அனுப்புகிறார்கள். நிரம்ப நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் தான் டிராக்டர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது அல்ல. எல்லா விவசாயிகளும் டிராக்டர் வைத்து உழுகிற நிலைக்கு நாம் மாற்றுகிறோம், அதிக உற்பத்தி வேண்டுமென்ற கருத்து எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியது. நிலத்தில் வேலை செய்கிறவர்கள் தங்கள் சொந்த நிலம் என்ற உரிமையோடு பயிரிட வேண்டும். அதற்காக நிலத்தின் உச்ச வரம்பைக் குறைத்திருக்கிறோம். 30 ஏக்கர் என்று இருந்ததை 15 ஏக்கர் என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். 30 ஏக்கர் என்ற சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்னாலேயே, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, சட்டம் வரப்போகிறது என்று எச்சரிக்கை கொடுத்தது அரசாங்கத்தில் அறிவிப்பு கொடுத்ததால், பலர் தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தைச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பங்கிட்டுக்கொண்ட பிறகு, பெயரளவில் சட்டம் செய்தோம். இந்தச் சட்டம் 15 ஏக்கர் என்று அறிவித்த நாளிலேயே அமுலுக்கு வருகிறது என்ற நிலை ஏற்படுவதால், இனிமேல் தவறான முறையில் நிலத்தைப் பெயரளவுக்குப் பிறகு மாற்றிக்கொண்டு தாங்களே அனுபவித்து வருகிற சூழ்நிலை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் திருவனந்தபுரம் நிலச் சுவான்தார் அச்சுதன்தம்பி என்பவர் இருக்கிறார். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கருக்குச் சொந்தமானவர் அவர். 1961ல் சட்டம் வரும்போது, 30 ஏக்கரா நிலத்தை அவருக்கு வைத்துக் கொண்டு 30 ஏக்கரைக் கோயிலுக்கு எழுதி, அதையும் வைத்துக் கொண்டார். 15 ஏக்கராகக் குறைக்கப்படும் என்று சட்டசபையில் அறிவிப்பு வந்தவுடனேயே, அந்த அச்சுதன்தம்பி என்ற நிலச்சுவான்தார் எஞ்சியுள்ள 15 ஏக்கரை விடே பேசி, அதற்கு ஒரு பிரமாணமே (பத்திரம்) செய்து, மற்றவர்களுக்கு மாற்றி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த நிலத்தில் பயிர் செய்துவருகிற விவசாயிகள் தாங்கள் நிலத்தை விட முடியாது, இப்போது விடைக்குக் கொடுத்திருப்பது செல்லாது, நாங்கள் குத்தகைதாரர்கள் நிரந்தரமாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, புதிதாக நிலத்தை வாங்கியவர்கள் அங்கே வந்து பலாக்காரம் செய்வதும், அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதுமாக நடந்து வந்த கலவரம் பெரிதாகி, போலீஸ் தலையிட்டு இருசாராரும் நிலத்தில் இறங்கக் கூடாது என்று இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருப்பதாக எனக்குத் தொலைபேசியூலம் தெரிவித்தார்கள். இதை எதற்காகச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், சீர்திருத்தம் தேவையில்லை என்றும் எல்லா நிலச்சுவான்தார்களும் குத்தகைதாரர்களை நல்லவிதமாகத்தான் நடத்துகிறார்கள் என்று நினைப்பதும் எவ்வளவு தவறு என்பதற்காகத்தான். குத்தகைதாரர்கள் ஒரு காரணமுமின்றி அப்புறப்படுத்திவிட்டு நிலங்களைத் தாங்களே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தண்டநாயகம் கோணம் என்ற இடத்தில் உள்ள அச்சுதன்தம்பி என்ற நிலச்சுவான்தார் விஷயத்தில் நடந்திருக்கிறது. அது போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிற சூழ்நிலையில் இருப்பதை மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலச் சட்டத்தைத் தோற்கடிக்க வேண்டுமென்று நிலச் சொந்தக்காரர்கள் முனைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இத்தகைய சீர்திருத்தத்தைத் தக்ககாலத்தில், தக்க நேரத்தில் கொண்டுவராவிட்டால், அதனால் கேரளாவில் ஆனதைப்போல நிலைமை உருவாவதற்கு நாம் வழி வகுத்தவர்கள் ஆவோம் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. நிலச் சொந்தக்காரர்கள் வைத்துள்ள நிலத்தின் உச்ச வரம்பை 15 ஆகக் குறைத்து மற்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க

9th April 1970]

[திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

வாய்ப்பு வைக்கிறோம். இதைக் காலம் தாழ்த்தி ஒத்திப்போட்டுக் கொண்டே சென்றால், அதனால் நிலத்தில் உழுகிறவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளிடம் சென்று அவர்களுடைய கொடியில் அணிவகுத்து ஒரு பெரும் போராட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு உதவியாக அது அமையும் என்பதையும் இச்சட்டத்தை எதிர்க்கிறவர்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கையாகக் கூற விரும்புகிறேன். தெரிந்தோ தெரியாமலோ காலம் தாழ்த்துவதன் விளைவு, செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்வது நல்ல நோக்கத்தோடு சொல்லப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அதன் விளைவாக, இதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இதற்காகவே இருப்பதாகச் சொல்கிற ஒரு கட்சியின்கீழ் விவசாயிகள் அணிவகுத்து நின்று, ஒரு அமைதியற்ற சூழ்நிலை விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தாருக்கும் இடையே ஏற்பட்டு விடுமோ என்றுதான் அஞ்சுகிறேன். ஆகவே தமிழகத்தின் பாரம்பரியமான அமைதி நிலை குலையாதபடி மக்கள் கருத்தறிந்து இந்தச் சட்டத்தைத் தக்க காலத்தில் கொண்டுவந்த இந்த அரசைப் பாராட்டி, எல்லோரும் ஏகமனதாக இதை நிறைவேற்ற கேட்டுக்கொண்டு, தமிழகத்தின் பெயருக்கேற்ற வகையில் எதை எப்படி எப்போது செய்ய வேண்டுமோ அதை அப்போது அப்படிச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் தமிழர்கள் என்பதை உலகத்திற்கு அறிவுறுத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அமைகிறேன்.

*திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சங்கரலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் சிலபல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவருக்கு முன்னால் பேசிய என்னுடைய கட்சித் தலைவர் திரு சா. கணேசன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களிலிருந்து சில பல கருத்துக்களை, — எவையெவைகளைத் தவறானவைகளென்று தான் கருதினாரோ அவைகளையெல்லாம்—இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சங்கரலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் எவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த நிலைமையை நினைத்துக்கொண்டு பேசினார் என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆங்கிலத்தில் “Rip van Winkle” என்று ஒரு கதை சொல்லுவார்கள். 100 ஆண்டுகள் தூங்கிவிட்டுத் திரும்பி வந்து அப்போதிருந்த உலகத்திற்கும் இப்போது இருக்கிற உலகத்திற்கும் இடையே இருக்கிற வித்தியாசத்தை அறியாமல் அவர் இருந்ததாக ஒரு கதை சொல்லுவார்கள். அதைப் போல தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1000 வேலி வைத்திருப்பவர்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள். நிலப் பிரபுக்கள் என்று சொல்லுகிறபடி, தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களில் யாரும் 1000 வேலி வைத்திருக்கிறவர்கள் கிடையாது. 1961-ம் ஆண்டில் வந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டப்படி ஒரு குடும்பத்திற்கு இருக்கிற சொத்தெல்லாம் 30 ஏக்கர். அதிகபட்சமாக இருப்பது 60 ஏக்கர். அவிபக்த இந்துக் குடும்பமாக இருந்தால் தான் இந்த நிலை. திரு கணபதியா பிள்ளைக் கமிஷன் கூட தனது அறிக்கையில் 30 ஏக்கர் உள்ள ஒரு ஆசாமிக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 6,000/-க்கு மேல் வருவதில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலே வருமானம் வருவதற்கு வழியேயில்லை என்று பலமுறை நான் இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கணவன், மனைவி, 3 குழந்தைகள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 6,000 வருமானத்தை உச்சவரம்பாக வைத்திருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாதத்திற்கு 500 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியவர்களைப் பார்த்து பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் என்று திரு சங்கரலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் கூறுவார்களானால், ‘பிரபுக்கள்’ என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் என்ன என்று தான் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆயிரம் வேலிக்குரிய மிராசுதாரர்கள், நிலப்பிரபுக்கள் என்பதெல்லாம் இப்போதில்லை. இருக்கவும் முடியாது. தஞ்சையில் மட்டுமல்ல, வேறு எங்கேயும் கூட இருக்க முடியாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடுத்து, குத்தகைதாரர்களைப் பெரிய மிராசுதாரர்கள் நிலத்திலேயிருந்து வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். யதார்த்த நிலைமை என்னவென்றால்,

[திரு ஜி. சுவாமிநாதன்]

[9th April 1970]

இன்றையதினம் குத்தகைதாரர்களிடம் நிலத்தை ஒப்படைத்துவிட்டு நிலச்சுவான்தாரர்கள் தான் மாட்டிக் கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை இருக்கும்போது, நிலச்சுவான்தாரர்கள் குத்தகைதாரர்களைக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள் என்பதற்கும், குத்தகைதாரர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கும் நியாயமே இல்லை. குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு, அவர்கள் குத்தகையைக் கொடுக்கவில்லை என்றாலும் கூட, அவர்களை யெல்லாம் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியாது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக அந்த உரிமை இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது தி. மு. க. அரசு வந்தபிறகு இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் குத்தகை கொடுக்கவில்லை என்றால், அவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற தாவா போடலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் என்ன நிலைமை உண்டாகியிருக்கிறது என்றால்.....

திரு கே. எஸ். மணி: காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தான் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டம்போட்டிருந்தார்கள். நாங்கள் வந்து கோர்ட்டில் தாவா போடலாம் என்று சொன்னோம். நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றச் சொல்லவில்லை.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கோ. சு. மணி அவர்கள் நான் ஏதோ தி. மு. க. அரசு மிராசுதாரர்களுக்கு நன்மை செய்துவிட்டது என்று பேசிவிடுவேனோ என்று பயப்படுகிறார். காங்கிரஸ்காரர்கள் மிராசுதாரர்களுக்கு எதிரான ஒரு விஷயத்தைச் செய்தார்கள். இந்த அரசு மிராசுதாரர்களுக்குச் சாதகமாய் இருக்கிறது என்று சொல்ல முன்வரவில்லை. இந்த 4 ஆண்டுகளில் குத்தகை கொடுக்கவில்லை என்றால், தாவா போட்டு அதை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்றால் வெளியேற்றலாம். ஆனால் கடந்த 2 ஆண்டுகளாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் எந்த இடத்திலும் “ரெண்ட் கோர்ட்” கிடையாது. முன்பெல்லாம் “ஸ்பெஷல் ஆபீசர்” உண்டு. இப்போது கிடையாது. முன்னியூ டிவிஷனல் ஆபீசர்கள் தான் இப்போது பார்க்கிறார்கள். சென்ற தடவையே இதைப்பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிட்டேன். இதைப் போன்ற தாவா போட்டு எந்தக் கேசும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது என்று.....

திரு கே. எஸ். மணி: அது நியமனம் செய்யப்பட்டு இப்போது விசாரணைகூட நடைபெற்று வருகிறது. “ரெண்ட் கோர்ட்டு” திறக்கப் பட்டுவிட்டது.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: உறுப்பினர் அவர்கள் அவசரப்படுகிறார்கள் என்று இதனால்தான் சொன்னேன். நான் சொல்லுவதை முழுவதும் கேட்பதற்கு முன்னாலேயே குறுக்கிடுகிறார்கள். போன தடவை நான் இதைப்பற்றிப் பேசி அதற்காக ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமே கொண்டு வந்து அதன்மீது நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இது போன்ற கோர்ட்டுகளைத் துவக்குவதாகச் சொல்லி, இப்போது திறந்திருக்கிறார்கள். இப்போது தான் கேஸ்கள் தீர்ப்பு ஆகக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன என்று பார்க்கிற நேரத்தில், நிலச்சுவான்தாரர்கள் எல்லாம் குத்தகைதாரர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அது எப்படி உண்மையாகும் என்பது தான். குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கும் போது, 5, 6 வருஷமாகப் பணத்தைக் கூட வசூல் செய்ய முடியாத நிலையில் நிலச்சுவான்தாரர்கள் இருக்கும்போது.....

திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட்டது இதுதான். தண்டநாயகம் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த அச்சுதன் தம்பி என்பவர் தற்போது திருவனந்தபுரத்தில் இருக்கிறார்.

[9th April 1970]

[திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

அவர் 30 ஏக்கர் நிலத்தை பழைய சட்டப்படி வைத்திருக்கிறார். இப்போது 15 ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்பு குறைக்கப்பட்டதை அறிந்த உடனே, 15 ஏக்கரில் பயிர் செய்பவர்களை வெளியேற்றிவிட்டு அந்த 15 ஏக்கரை பாஸ்கரன் தம்பி, குப்புமுத்து, குமரேசன் என்பவர்களுக்கு விலைக்குக் கொடுத்துவிட்டார் என்று தான் சொன்னேன். தஞ்சாவூர் மிராசுதாரர்களைப்பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு திரு சங்கரலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் நம் தமிழ் மாநிலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியைத் தான் சொன்னாரா அல்லது கேரளத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியை? தமிழ் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், இப்போதுள்ள சட்டப்படி குத்தகை பாக்கிக்காகக் கூட குத்தகைத்தாரர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற முடியாது. இது தான் இன்றைக்குமிருக்கிற நிலைமை.

திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: குத்தகை பாக்கி கூட இல்லை. அவர்கள் அந்த அச்சுதன் தம்பிக்கு ஒழுங்காகக் குத்தகை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 30 ஏக்கரிலிருந்து 15 ஏக்கரை உச்ச வரம்பாக நிர்ணயித்துவிட்ட பிறகு, பலாத்காரத்தை மட்டுமே பயன்படுத்தி 15 ஏக்கரைப் பயிர் செய்துகொண்டிருக்கும் குத்தகை தாரர்களை வெளியேற்றிவிட்டு, அந்த 15 ஏக்கரை விலைக்குக் கொடுக்க முயற்சிக்கிறார்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: அப்படி ஒரு நிலைமை இருந்தால், அது போலீசுக்குப் போக வேண்டிய ஒரு கிரிமினல் கேஸ். நான் சட்டப்படி உள்ள நிலைமையை இங்கே எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். பலாத்காரத்தைப் பிரயோகித்துக் கூட, குத்தகைத்தாரர்களை நிலத்திலிருந்து நிலச்சுவான்தாரர் வெளியேற்ற முடியாது. அந்த அளவுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு குத்தகைதாரர்களுக்கு இன்றையதினம் இருக்கிறது. சென்னை மாநிலத்தில் எங்குமுள்ள நிலைமை இதுதான். ஆனால் யாரோ ஒரு நபர் எங்கோ ஒரு இடத்தில் செய்தார் என்பது பிரச்சனையல்ல. அதை வைத்துக் கொண்டு தமிழ் மாநிலம் முழுவதற்கும் முன் மாதிரியாகப் பேசுவது சரியல்ல. தமிழ் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், குத்தகை பாக்கிக் காரணமாக எந்த நிலச்சுவான்தாரரும், குத்தகைத்தாரரை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியாது என்பதைத் தான் நான் இங்கே மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கான காரணங்களைப்பற்றி பலமுறை இங்கேயும் வெளியேயும் பலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். இங்கே அந்த வகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒரு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால், இந்தியாவின் ‘பிளானிங் கமிஷன்’ நிலச் சீர்திருத்தமும், உச்சவரம்பும் வேண்டும் என்பதற்காகக் கொடுத்திருக்கிற 2 காரணங்களாகும். அந்த அடிப்படையில் தான், காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கும்போது, இங்கே நிலஉச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் காரணத்தையே தான் ஒரு அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஒரு கருத்து என்னவென்றால், கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் மக்களிடையே வருமானத்தில் மிகுந்த ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கக் கூடாது என்பதாகும். இன்னொரு கருத்து என்னவென்றால், நிலங்கள் எல்லாம் உழைப்பவர்களுக்கே சொந்தமானால், விளைச்சல் அதிகமாகப் பெறும் என்பதாகும். இந்த இரண்டு கருத்துகளின் காரணமாகத் தான் உச்சவரம்பு கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதன் அடிப்படையில் பார்ப்பதென்றால், ஒன்றை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கிராமப்புறத்தில் ஒருவருக்கு 30 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டாலும் அதிலிருந்து அவருக்குக் கிடைக்கிற வருமானம் ரூ. 5,000 அல்லது ரூ. 6,000/- தான். விவசாயக் கூலிக்குக் கிடைக்கிற வருமானம் ரூ. 750/-

5-20
p.m.

[திரு ஜி. சுவாமிநாதன்]

[9th April 1970]

இந்த இரண்டுக்குமிடையில் இருக்கிற இடைவெளி மிகக் குறைவு தான். ஆனால் நகர்ப்புறங்களில் இந்த இடைவெளி பல லட்சத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தான் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. கிராமப்புறத்தைப் பொறுத்த வரையில், பெரிய வருமான வேறுபாடுக்கிறது என்று சொல்லுவதிலே அர்த்தமில்லை. இன்னொன்று இந்த நிலங்களை உச்ச வரம்பு செய்து அதற்கு மேலுள்ள நிலத்தையெல்லாம் நிலமில்லாதவர் களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டால், விளைச்சல், உற்பத்தி அதிகமாகும் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. இந்த எண்ணம் சரிதானா என்று யாராவது பார்த்தார்களா? ஒரு கமிட்டியை இதற்கென்றே போட்டிருக்கிறார்களா? அவர்கள் இதைப்பற்றி நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? 30 ஏக்கர் நிலச்சுவான் தாரருக்குக் கிடைப்பது மாதத்திற்கு ரூபாய் 500 என்றால், விவசாயக் கூலிக்குக் கிடைப்பது மாதத்திற்கு ரூ. 60 ஆகிறது. அதைத் தான் திரு கே. எஸ். மணி கூட சொன்னார். 5 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களே வாழ்கிறபோது, 15 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் வாழ முடியாதா என்று கேட்டார். அப்போதே நான் அதற்குப் பதில்கூட சொன்னேன். அந்த 5 ஏக்கர் காரர்களுக்கும் 15 ஏக்கர் அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். இப்படி ரூபாய் 500 மாத வருமானம் வருகிற நிலச்சுவான்தாரரே கஷ்டப்படுகிறார் என்ற நிலையில், மாதம் 60 ரூபாய் வருமானமுள்ள குத்தகைதாரர் தன்னுடைய வாழ்க்கையையும் நடத்திக்கொண்டு அந்த நிலத்திற்குத் தேவைப்படும் 'இன்புட்ஸ்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்களே, நிலத்திற்குப் போட வேண்டிய உரவகைகளையும் மற்றவைகளையும் எப்படி வாங்கிப் போட முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் தன்னுடைய பணத்திலிருந்து செய்யாவிட்டாலும், அரசாங்கம் கடனாகப் பணம் கொடுக்கிறது, வங்கிகள் கடனாகப் பணம் கொடுக்கின்றன. அவைகளில் இருந்து வாங்கிச் செலவழிக்கலாம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றிச் சமீபத்தில் ஒரு புள்ளிவிவரம் வந்திருக்கிறது. அதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால், கூட்டுறவு வங்கிகளில் பெரும்பான்மையாகக் கடன் வாங்குகிறவர்கள் 15 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலமுள்ள நிலச்சுவான்தாரர்கள் தான் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 15 ஏக்கருக்கு மேற்பட்டவர்கள் கூட்டுறவு வங்கிகளிலிருந்து 90 சதவீதம் பணத்தை வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று அந்த அறிக்கை கூறுகிறது. வங்கிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவர்கள் வாங்குகிற கடனை 3 ஆண்டுகளில் திருப்பித் தர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றையதினம் 3 ஆண்டு களில் வாங்கிக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் வங்கிகளை அணுகிப் பணம் வாங்க முடியாத நிலையில் பலர் இருப்பதால் தான் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பிளானிங் கமிஷன் சொன்ன இந்த இரண்டு கருத்துக்களுமே, அதாவது கிராமப்புறத்தில் உள்ளவர்களிடையில் வருமான இடைவெளியைக் குறைக்க வேண்டும், மற்றும் நிலங்களுக்குக் குறைந்தபட்ச உச்ச வரம்பு வைப்பதன் மூலம் விளைச்சல் பெருகும் என்பவைகள் எல்லாம் அர்த்தமற்ற கருத்துக்களாகும். எனவே உடன் இதில் கம்யூனிஸ்டுகளோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு போகாதீர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதைச் செய்யாவிட்டால், கேரளாவைப் போல் வந்து விடும் என்று சொல்லுவார்கள் கம்யூனிஸ்டுகள். அவர்களோடு நாம் போட்டி போட முடியாது. எந்த அரசாங்கமானாலும் சரி, எவ்வளவு தீவிரமான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தாலும் சரி, அதற்கு மேலே அவர்கள் போவார்கள். இன்றைக்கு 15 ஏக்கர் என்று சொல்லுவார்கள். 15 ஏக்கர் உச்சவரம்பு கொண்டுவந்துவிட்டோம் என்றால், 7½ ஏக்கர் தான் உச்சவரம்பாக இருக்க வேண்டும் என்பார்கள்.

இன்றைக்கு 15 ஏக்கரா ஆக்குகிறீர்கள். நாளைக்கு கம்யூனிஸ்டுகள் வந்து 10, 5, 2½ ஏக்கராவாகக் குறை என்று சொல்வார்கள். எல்லா வற்றையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கூட்டுப் பண்ணையாக நடத்தும்படி கம்யூனிஸ்டுகள் சொல்வார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் சொல்லும் மாதிரி

[9th April 1970]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ஏதாவது ஒரு சட்டம் கொண்டுவரலாம் என்று சொன்னால் அது முடியாது, அது இயலாது. அடுத்து, கம்யூனிஸ்டுகள் தொடர்ந்து நிலங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். தமிழ் மாநிலத்திலே கிட்டத்தட்ட 5- ஏக்கராவுக்கு உள்ளாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் 98 சதம். நிலத்தை "மினிமம் ஹோல்டிங்" என்ற அளவுக்குக் கொண்டுவராவிட்டால் 15 ஏக்கரா, 10 ஏக்கரா என்று வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள் நாளைக்கு நமக்கு ஏன் இந்தத் தொல்லை என்று நிலத்தை விட்டுவிடக்கூடிய மனப்பான்மை வந்துவிடும். அவர்களுக்கு நிலத்தின் மீது உள்ள விருப்பம் போய்விடும். இதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படும். கம்யூனிஸ்டுகள், நிலம் சிதறுண்டு போவதைப்பற்றிக் கவலைப்பட மாட்டார்கள். ஆனால் நாம் நிச்சயமாகக் கவலைப்பட்டாக வேண்டும். கவலைப்படாமல் போனால் விளைவு பாதிக்கப்பட்டு நாட்டிலே உணவு நெருக்கடி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தில் உச்சவரம்புக்கு மாற்றத்தைக் கொண்டு வருகிறீர்கள். இந்தச் சட்டத்திற்கு "Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill 1970" என்று பெயர்; அதை Fixation of Ceiling on Land (Amending) Act 1970" என்று போடுவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் வந்திருக்கிற சட்டத்தில் (Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill 1970" என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். நேற்று சட்டசபையிலே சட்ட அமைச்சர் பேசுகிறபோது, ஒரு காரியத்திற்காக இப்படிப் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். என்ன காரியத்திற்காகப் போட்டிருக்கிறீர்கள்? இந்தச் சட்டம் புதுச் சட்டமாக ஏற்கப்பட்டு, கோர்ட்டுக்குப் போய் செல்லுபடி ஆகா விட்டாலும், பழைய சட்டம் செல்லுபடியாகிற முறையிலே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் கோர்ட்டுக்குப் போனால் செல்லுபடியாகுமா என்பது என்னுடைய சந்தேகம். இப்படிப் போட்டுவிட்ட காரணத்தினாலேயே, சட்டம் செல்லுபடியாகாத நிலைமை ஏற்படும். 9-வது ஷெட்யூலில் சில சட்டங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டு அவற்றுக்கு அமெண்ட்மெண்டாகக் கொண்டுவந்தால், செல்லுபடியாகும் என்று இருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே ஒரு ஐட்ஜ் மெண்டு கொடுத்திருந்தார்கள். அதை அண்மையிலே பார்த்தேன். ஓரிஸ்ஸா வழக்கில் சுப்ரீம் கோர்ட் கொடுத்திருக்கிறது. ஓரிஸ்ஸாவில் லாண்டு ரிபார்ம்ஸ் ஆக்டுக்கு ஒரு அமெண்ட்மெண்டு கொண்டுவந்திருந்தார்கள். அந்த அமெண்ட்மெண்ட் செல்லுபடியாகும் என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. 9-வது ஷெட்யூலில் "புரொட்டெக்ஷன்" கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இதை ஓரிஜினல் ஆக்டுக்கு அமெண்ட்மெண்டாகப் போட்டிருந்ததால் தப்பித்துக் கொண்டது என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் தமிழ்நாடு அரசு இதைத் தனிச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கும் காரணத்தால், தப்பித்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்று கூட முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நிலச்சுவான்தார்கள் 15 ஏக்கராவை எதிர்த்து, கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்களா போகட்டும்; 10 ஏக்கராவாகக் குறைத்து விடுவேன் என்று கூறியதாக நண்பர்கள் சொன்னார்கள். 15 ஏக்கரா என்று வைத்திருப்பதை எதிர்த்து கோர்ட்டுக்குப் போனால் அது செல்லுபடியாகாது என்று தீர்ப்பு ஆகி விட்டால், மறுபடியும் 10 ஏக்கரா, 5 ஏக்கரா என்று கொண்டுவருவேன் என்று சொல்லி விட்டதாலே பயப்படவோ அஞ்சவோ மாட்டார்கள். இதை எதிர்த்து நிலச்சுவான்தார்கள் நிச்சயமாகக் கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள். இச்சட்டமே தவறு என்று சொல்கிறபோது, கோர்ட்டுக்குப் போனால் செல்லுபடியாகாதபடி இன்னொரு சட்டத்தை மறுபடியும் கொண்டுவருவேன் என்று சொல்வது மிரட்டுவது போலாகும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: தவறான கருத்தை மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறார். கேள்விப்பட்டதை வைத்துக்கொண்டு பேசக்கூடாது.

[திரு எஸ். மாதவன்]

[9th April 1970]

யாரோ சொன்னதை நாம் இப்படி எல்லாம் பேசிக்கொண்டு போனால், அது சரியாகாது. “நீங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய்த் தீர்ப்பு பெற்றால் கோர்ட்டுக்குத் தலைவணங்குவோம் என்றாலும், சமுதாய நீதிக்காகப் புதிய சட்டத்தைக்கொண்டு வருவோம். அது 10 ஏக்கராக இருந்தாலும் இருக்கும்,” என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அமைச்சர் அவர்கள் மிரட்டவில்லை என்கிறார்கள். 25 ஏக்கராவை 10 ஏக்கராவாகக் குறைப்போம் என்று சொன்னால், அது மிரட்டுதல் இல்லாமல் என்ன அர்த்தம்? 15 ஏக்கராவாகக் குறைக்கும் சட்டமே செல்லுபடியாகாது என்றால், 10 ஏக்கராவாகக் குறைக்கும் சட்டம் எப்படிச் செல்லுபடியாகும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திற்குள் பார்க்கிறபொழுது, இந்தச் சட்டத்திலே சில பல விஷயங்கள் சரியற்ற முறையிலே அமைந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. செக்ஷன் மூன்றிலே குடும்பம் என்பது என்ன என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். குடும்பம் என்றால் அதிலே “மைனர் சன்ஸ் அண்டு மைனர் டாடர்ஸ்” என்று இருக்கிறது.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. Member may reserve it to the second reading stage. Now he should confine himself to a general discussion of the principles of the Bill.

திரு. கே. எஸ். மணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பல்வேறு நண்பர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1970ம் ஆண்டு நில உச்ச உடைமைச்சட்டத்திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன். குறிப்பாக இந்த மசோதா கீழ் சட்டசபையில் நிறைவேற்றி இங்கே வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் கம்யூனிஸ்டுகளும், சுதந்திராக்காரர்களும் எதிர்த்து வெளிநடப்பு செய்தார்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : இரண்டுபேரும் வெளிநடப்பு செய்தாலும், எங்களைப் பொறுத்த வரையில், இது நில உடைமையாளர்களை ஒன்று மில்லாதவர்களாகச் செய்து விவசாயத்தைக் கெடுத்து விடும் என்பதற்காக வெளிநடப்பு செய்தோம்.

5-30
p.m.

திரு. கே. எஸ். மணி : இரண்டு தரப்பிலே இருந்தும் இந்தக் கருத்தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்ற முறையிலே வெளிநடப்பு செய்தார்கள். எங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எதிர்ப்பவர்களாக இருந்தாலும் இந்த மசோதாவை எதிர்த்து வெளிநடப்பு செய்தார்கள். ஆனால் இதைக் கண்டு நாங்கள் அச்சப்படவில்லை. நாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற முறையிலே நல்ல பல சட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இதைக் கொண்டு வந்தோம். ஏழை எளிய மக்களைக் காப்பாற்றவேண்டும், சிறந்த ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே இந்த நியாயமான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். கம்யூனிஸ்டுகள் எதிர்த்தாலும் பரவாயில்லை. மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. Member need not refer to the proceedings of the other House.

திரு. கே. எஸ். மணி : இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதை அடுத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன்

[5th April 1970]

[திரு கே. எஸ். மணி]

அவர்களும் இந்த மசோதாவைப்பற்றி வெகுவாகச் சொன்னார்கள், நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே வருந்துகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டிராக்டர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் என்ன செய்வார்கள் என்று வருத்தப்பட்டார்கள். உள்ளபடியே 100 மைல்கள் போகிறவர்கள் காரை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை. 5 மைல் போகிறவர்களுக்கூட காரை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நல்ல காரை வாங்கிச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் காரிலே செல்கிறார்கள். சொந்தமாகக் கார் இல்லாதவர்கள் வாடகைக் காரிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். சைக்கிள் வைத்திருப்பவர்கள் சொந்த சைக்கிளிலே போகிறார்கள். அது இல்லாதவர்கள் வாடகைச் சைக்கிளிலே போகிறார்கள். 100 மைல் போகிறவன் காரிலே போகிறான். இல்லாதவன் அவசரமாகப் போகவேண்டுமானால், ரூ. 50 ஆனாலும் வாடகைக்குக் காரை எடுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதேபோல டிராக்டரால் உழ வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை ஏற்பட்டுவிட்டால், குறைந்த நிலம் உள்ளவர்கள்கூட தங்கள் நிலத்தை வளப்படுத்த டிராக்டர்களை உபயோகப்படுத்துவார்கள். இன்னுங்கூட ஒருவருக்கே 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா ஒரே கிராமத்தில் இருக்காது. பல இடங்களிலே ஒரே பாய்மடை, ஒரே வழிமடை, ஒரே வாழ்க்கால், ஒரே ஆற்றுப் பாசனம் என்று ஒரே இடத்திலே இருந்ததில்லை. அந்தக் காலத்தில்கூட நிலத்திற்கு வரப்புகள் தனித்தனியாக இருந்தன. அப்படி இருப்பதால் சாகுபடி கெட்டுவிடும் என்று நினைக்கவில்லை. 15 ஏக்கராவாகக் குறைந்ததால், சாகுபடி குறையாது என்ற நம்பிக்கை என்னைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிறது. இன்னுங்கூட உண்மையிலேயே எடுத்துச் சொல்கிறேன், இவைகள் குறைந்து போகப் போக அவர்கள் இன்னும் ஊக்கத்தோடு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு இன்னும் அதிகமாகச் சாகுபடி செய்வார்கள். அதிகப்படியாக நிலம் வைத்திருந்தால், எல்லாவற்றையும் ஒரே நாளில் பார்க்கமுடியாமல் எத்தனையோ பேர் வயல்வெளியையே பார்க்காமல் விவசாயம் சரிவர நடைபெறுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். குறைவாக நிலம் இருந்தால், சாகுபடியை ஒழுங்காகக் கவனிக்க முடிகிறது. அந்த முறையிலே தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைச் சரியான முறையிலே கொண்டு வரவேண்டுமென்று முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பில் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஜனநாயக அடிப்படையிலே அமைந்திருக்கிற இந்த அரசின்மீது சந்தேகம் வருகிறது. எதற்காகச் செய்தார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் கேட்டார்கள். உள்ளபடியே, நியாயமாகச் செய்தாலும் தேர்தல்களை மனத்திலே வைத்துக்கொண்டுதான் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். 1951-இலே ஏறத்தாழ 8, 9 சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தீர்கள். தஞ்சாவூர் பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம், உழவர் பாதுகாப்புச் சட்டம், நில உடைமை உச்சவரம்புச் சட்டம் என்று சட்டம் கொண்டுவந்தீர்களே, அப்பொழுது எதை மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு செய்தீர்கள்? கூலி உரிமைப் பதிவுச் சட்டம், நில உடைமை உச்சவரம்புச் சட்டம், எல்லாம் கொண்டுவந்தீர்கள். எந்தத் தரப்பினருக்காவது திருப்தி வந்திருக்கிறதா? எந்தப் பிரிவினரும் திருப்தி ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஓர் இடத்திலே அடைத்தால், இன்னொரு இடத்திலே பிய்த்துக்கொண்டு போகிறது. இந்தச் சர்க்காரை பொருத்தவரையில், ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டே வருகிறது. நாங்கள் எந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தாலும், எல்லோரையும் கலந்துகொண்டு சட்டம் செய்கிறோம். இந்தச் சட்டம் இந்த நாட்டுக்கு மிகமிக அவசியம் என்று வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்க வேண்டுமென்று இதைக் கொண்டு வருகிறோம். நிலம் இருக்கிறவர்கள் தான் தேர்தலிலே வரவேண்டும் என்று ஏதாவது இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அப்படி இருந்தாலும், இந்தச் சட்டத்தின் பயனாக லாபமே

[திரு கே. எஸ். மணி]

[9th April 1970]

தவிர நட்பும் இல்லை. காரணம் ஒரு பக்கத்திலே முடங்கியிருப்பதை எடுத்து இன்னொரு பக்கம் கொடுத்தால் 10 பேர் பயன் பெறுவார்கள்.

திரு சா கணேசன் : ஒவ்வொருவருக்கும் குறைந்த அளவு நிலம் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொன்னேன். நிலமுள்ளவர்களுக்குத் தான் ஒட்டு வேண்டுமென்று சொன்னதாகக் கருத வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு கே. எஸ். மணி : திரு ரெட்டியார் அவர்கள் பிப்ரவரி 15-ம் தேதி முதல் இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்ததற்காகப் பாராட்டுவதாகச் சொன்னார்கள், சொல்லிவிட்டு, காரணம் சொன்னார்கள். யாரோ ரகசியத்தைத் தெரிந்துகொண்டு முன்பே செய்துவிட்டார்கள். எனவே ஒரு குறைபாடும் இல்லாமல், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்காகத் தேதியை முன்னுக்குத் தள்ளி வைத்துவிட்டார்கள் என்று கூறினார்கள். திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு கிடைத்த பிறகு இதைச் செய்திருக்கலாமே என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டம் நல்ல சட்டம் என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் குறிப்பிட்டது, “பழைய சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கலாம். இப்படிப் புதிய சட்டம் கொண்டுவந்ததால் கோர்ட்டிலே நாளைக்குச் செல்லுபடியாகாது என்று தீர்ப்பு கிடைத்தால், என்ன செய்வது” என்பதுதான்.

5-40
p.m.

திரு கே. எஸ். மணி : இதைக் கௌரவப் பிரச்சனையாக நாங்கள் கொண்டு வரவில்லை. இந்தச் சட்டத்தில் தவறு என்று ஏற்படுமானால், ஆரம்பத்திலே என்ன சொன்னோமோ அதைத்தான் கடைசிவரை சொல்லிக் கொண்டிருப்போம். ஆனால் இதைக் கௌரவப் பிரச்சனையாக ஆக்காமல், மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வருகிறோம். நாங்கள் ஏதோ மிரட்டுவதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருதக் கூடாது. எல்லோருடைய ஒத்துழைப்புடன் தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள்தான் எங்களை மிரட்டுகிறார்கள். அவர் தன்னை ஒரு மிராசுதாரர் என்று ஏற்றுக்கொண்டு பேசினார். அவர் மிராசுதாரர்களுக்காக, நிலச்சுவான்தாரர்களுக்காகப் பேசினார் என்று எண்ணுகிறேன். அதற்காகப் பெருமைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிற முதலமைச்சரை ஒருவர் கையை வெட்டுவோம் என்று சொன்னதாக, கோஷம் போட்டதாகப் போலீஸ் ரிப்போர்ட்டிலே வந்திருப்பதாகப் பத்திரிகையிலே நான் படித்தேன். விவரம் அறிந்திருக்கிறேன். யாரை யார் மிரட்டுவது? நிலச்சுவான்தாரர்கள் மிரட்டுவது, ஊர்வலம் போவது, கோஷங்கள் போடுவது இது எல்லாம் யாரை யார் மிரட்டுவதாக அர்த்தம்? நாங்கள் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று செய்தால், கோர்ட்டுக்குப் போனால், தீர்ப்புக்குப் பின்னாலே 15 ஏக்கராவை 10 ஏக்கராவாக நல்ல பயன் அடையத் தக்க அளவிற்குச் சட்டம் போடுவோம் என்று சொல்வது எப்படி மிரட்டுவது ஆகும்?

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தைச் சொன்னேனே தவிர, மிராசுதாரர்களின் பிரதிநிதியாக இங்கே பேசவில்லை. சுதந்திரக் கட்சியின் கருத்தைச் சொன்னேனே தவிர, நிலச்சுவான்தாரர்களுக்காகப் பேசியதாகக் கொள்ளக் கூடாது.

திரு. கே. எஸ். மணி : ஊர்வலத்திலே நிலச்சுவான்தாரர்கள் கோஷமிட்டதை நண்பர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தக் காரணம் அவர்கள் எங்களை மிரட்டுகிறார்கள் என்பதுதான். நாங்கள் அவர்களை மிரட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். அதனால் இதைக் குறிப்பிட்டேன். நில உடைமையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விதிவிலக்குகளைப்பற்றி ஆராய வேண்டும். இந்த விதிவிலக்குகள் இருக்கக்கூடாது. எத்தனையோ விதிவிலக்குகள்

[9th April 1970]

[திரு கே. எஸ். மணி]

ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மேய்ச்சல் தரைக்கு நிலம் இருக்க வேண்டும். கரும்புத் தோட்டத்திற்கு விதிவிலக்கு என்று இப்படிப் பல விதிவிலக்குகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்படியே இந்தப் பிரச்சனையை அரசு ஆராய்ந்து சட்டத்தை நல்லபடி செய்யும். இன்றைக்கு அரசு ஒரு ஜாயின்ட் கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியைப் போடுவதற்குக் காரணம் என்ன என்று சொல்லிவிட்டோம். இது கௌரவப் பிரச்சனை அல்ல. உண்மையிலேயே இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையிலே கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஏழை எளியவர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இன்று பாதுகாப்பு இல்லை. 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் உச்சவரம்பு என்று சட்டம் வந்தபோது நிலம் மிச்சம் இல்லை. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே அதிகப்படியான நிலம் கிடைக்கும் என்ற நல்ல நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் அப்போது இருந்த நிலைமை வேறு. இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருகிற நேரத்திலே இருக்கிற நிலைமை வேறு, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்தில் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முறை வேறு. நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் முறை வேறு. ஏற்கெனவே குத்தகை தாரர்களுக்குக் குத்தகைச் சீட்டு கிடையாது. வாய்மொழியாகக் குத்தகை ஏற்பாடு இருந்தது. இது சட்டப்படி செல்லாது. இதனால் குத்தகை உரிமை முழு ஒப்பந்தம், வாய்மொழி ஒப்பந்தம் என்று இருந்தாலும், நிச்சயம் செல்லும் என்று செய்தோம். இதை, ஒரு தாசில்தார் நியமிக்கப்பட்டு, அவர் கிராமத்துக்குச் சென்று விசாரித்து பதிவு ஏட்டில் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் செய்த பிறகு இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நில பிரச்சனையைப் பற்றி ஆராயும்போது, இது எந்த நிலையிலே இருக்கிறது, இது யாரிடத்தில் இருக்கிறது, இது எத்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கிறது, குத்தகைதாரர்கள், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கூலி கேட்கிறார்களா, இது பிணை ரெஜிஸ்டிரேஷனாக, அல்லது உண்மையான ரெஜிஸ்டிரேஷனாக; அது பிணையாக இருந்தால் உண்மை என்ன என்று தீர ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்வதற்கு ஒரு சட்டத்தை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, அதை நடைமுறையிலே கொண்டுவரும்போது அதிகாரிகளை நியமித்துவிட்டு அவர்கள் வேலை செய்ததற்குப் பிற்பாடு, இந்தப் புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே எப்படிப்போனாலும், ஏமாற்றுகிற காரியம் இந்தச் சட்டத்தைப் பொருத்த வரையில் அதிகம். இருக்க முடியாது என்றால் ஏதாவது குறைவாக இருக்குமா என்ற பிரச்சனை எழும். ஏமாற்ற சில பேர்கள் முயற்சிக்கலாம். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இந்த முயற்சிகளை எதிர்ப்பதற்கு அரசும் முயற்சி எடுக்கும். இந்த நம்பிக்கை எனக்கு வெகுவாக உண்டு. ஏதோ சட்டம் போட்டோம், அதிகாரிகளை நியமித்துவிட்டோம், அவர்கள் கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்று அரசும் சுமமா இருக்காது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாமும் சுமமா இருக்கமாட்டோம் என்பதனைக் கூறி, இந்த வாய்ப்பை ஒரு நல்ல சிறந்த வாய்ப்பாக நான் கருதுகிறேன். இப்போது “ஜாயின்ட் கமிட்டி” போடப்பட்டிருப்பதால், நான் இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களையும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் ரொம்பப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். யாராக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், அதையெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இந்தச் சட்டத்தைப் பெரிய கோர்ட்டுக்குப் போய்த்தான் தீர்க்க வேண்டும் என்று நினைக்காமல் அங்கத்தினர்களை எல்லாம் இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி, நல்ல யோசனைகளை வழங்க வேண்டுமென்று கோரி அமைகிறேன். வணக்கம்.

[Thiru A. P. Janardhanam, Vice-Chairman, in the Chair]

*திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள நில உச்ச வரம்பு குறைப்பு மசோதா சம்பந்தப்பட்ட அளவிலே, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் 1961-ம் ஆண்டிலே

[திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [9th April 1970]

5-50
p.m.

நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கிட்டத்தட்ட 8 ஆண்டு களுக்குமேல் ஆகிவிட்டது. முதலில் நில உச்ச வரம்புச்சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தையும் சூழ் நிலையையும், அவகாசத்தையும் இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. 1961-ம் வருடத்தில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு அதனால் ஏற்பட்ட பலன். இந்த 8 ஆண்டுகளில் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பரிசீலிப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்களை அரசு கொடுத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் உச்ச வரம்புச்சட்டம் நல்லது என்று விவசாயிகள் சொல்லக்கூடிய அளவுக்குச் சட்டம் வரவேண்டும். மிச்சம் இருக்கக்கூடிய நிலம், எவ்வளவு? முன்னால் செய்த சட்டத்தின் மூலம் இதுவரையிலே இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட நிலங்கள் எவ்வளவு, இன்னும் நிலம் வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றது, எடுத்துக் கொண்ட நிலங்களில் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் விவரமாக ஆராய்ந்திருக்கவேண்டுமென்பதே என்னுடைய கருத்து. 1959-60-ல் நில உடைமையாளர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருந்தார்கள்? 1960-61-ல் எத்தனை பேர்கள் இருந்தார்கள்; 1969-70 வரை இதில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் என்ன? இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக இப்போது நாம் பார்த்தால், 1951-62-ல் மொத்த பட்டாக்கள் 57, 64, 264 என்றிருந்தன. 1964-65-ல் 59,83,909 பட்டாக்கள் என்றிருந்தன. 1959-60ல் விட 1960-61-ல் புதிதாக ஒரு லட்சம் பட்டாக்கள் கூடுதலாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நில உச்ச வரம்பு சம்பந்தமாகச் சட்டம் வந்தபோதுகூட, ஒரு ஆண்டு காலத்தில் இன்னும் அதிகமாக நிலங்கள் கை மாறி இருக்கின்றன. 1960-61-லிருந்ததைவிட 1962-ல் 1,78,436 பட்டாக்கள் புதிதாக அதிகரித்திருக்கின்றன. 1964-65 கணக்கை எடுத்துப்பார்த்தால், அதில் 2,19,145 பட்டாக்கள் அதிகமாக ஆகியிருக்கின்றன. பின்னால் 5 ஆண்டுகளில் எத்தனை பட்டாக்கள் அதிகமாகி இருக்கின்றன என்பது தெரியவில்லை. ஆகவேதான் நான் சொல்கிறேன் நிலம், உபரி நிலம் எவ்வளவு என்று கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? 1962-ல் சட்டம் கொண்டுவந்தபோது, இந்த உச்ச வரம்பிற்கு அதிகமாக இருந்த நிலங்கள் எவ்வளவு? யார் யாரிடத்திலிருக்கின்றன? என்று இன்னும் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. இன்னும் எவ்வளவு வேலைகள் பாக்கி இருக்கின்றன. இந்த வேலைகள் முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கப்பட்டுவிட்டதா? எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது? அதற்குக் காரணம் என்ன? சட்டப்படி கைப்பற்றிய உபரி நிலங்களுக்கு நஷ்டஈடு எவ்வளவு, எவ்வளவு நிலங்கள் நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? கொடுக்கப்படாவிட்டால் அவை இன்னும் கொடுக்கப்படாததற்குக் காரணம் என்ன? இந்த விவரங்கள் எல்லாம் நம்முடைய கையிலே இருக்கவேண்டும். அரசிற்கும் இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்கு இந்த விவரங்கள் வேண்டும். இந்த நில உச்ச வரம்பு கொண்டுவருவதற்கு நியாயம் என்ன இருக்கிறது; 8, 9 ஆண்டுகளில் நடந்த மாறுதல் என்ன என்பதைத் தெரிந்து, பொதுமக்களையும் அணுகி கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொண்டு நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்திருக்கலாம். 1 ஏக்கர் 5 ஏக்கர் நிலங்கள் என்று எத்தனை பேர் களிடம் இருக்கிறது என்று கணக்கு கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கும் குறைவாக உள்ள பட்டாதாரர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? 1 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதுபோன்ற கணக்கெல்லாம் வேண்டும். சமீபத்தில் நில உடைமை யாருக்கெல்லாம் எப்படி மாறி இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் அறிந்துகொள்ள இந்த விவரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். இன்னும் நில வரி அளவிலே நிலப் பட்டாக்கள், தர வாரியாக எப்படி கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது? ஒரு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் நில வரிக்கணக்குப்படி எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? 1000 ரூபாய் வரி எத்தனை பேர்கள் கட்டுகிறார்கள்? நிலங்கள் சம்பந்தமாக இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று

[திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [9th April 1970]

நான் கருதுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. அந்தப் பழைய சட்டத்தின்படி 14 தரங்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு, மாநில அரசு, ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், பொது தர்ம ஸ்தாபனங்கள், கூட்டுறவு, தொழில் நிறுவனங்கள், மலைப் பகுதி, தோட்டங்கள், பழத் தோட்டங்கள், விறகுக்காடு, பால்பண்ணை, மலைச்சார்ந்த இடங்கள், கரும்புத்தொழில் செய்வதற்கு, மேய்ச்சல் தரை, இப்படி 14 தரங்களாகப் பிரித்து அவற்றிற்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த வகை நிலங்கள் இந்த எட்டு ஆண்டுகளில் நிலச் சீர்திருத்தச்சட்டம் வந்தபிறகு, அப்படியே இருக்கின்றனவா? அவரவர்களிடத்தில் இருக்கின்றனவா? அந்த நிலங்கள் சட்டத்தை மீறாத வண்ணம் பாதுகாத்துப் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றனவா? இவைகள் எல்லாம் நமக்குத் தெரிந்தாக வேண்டும். முன்பு ஃபாரஸ்ட், மலைப்பகுதி என்றெல்லாம் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்படி ஃபாரஸ்டுக்கு எடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் எல்லாம் இப்போது சாகுபடிக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்க்கவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இதில் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. 1970ல் மொத்தத்தில் மாநிலத்திலுள்ள நிலங்களில் விவசாயத்திற்கு உரிய நிலங்கள் எவ்வளவு? அதில் சர்க்கார் நிலங்கள் எவ்வளவு? தரிசாக இருப்பது எவ்வளவு? 1969-70ல் சாகுபடி நிலத்தின் விஸ்தீரணம் நஞ்சை, புஞ்சை எவ்வளவு என்றெல்லாம் பரிசீலித்திருக்கவேண்டும். 1961ல் சட்டம் செய்யப்பட்ட அந்தச் சட்டத்தில் எட்டாவது அத்தியாயத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள குத்தகை சாகுபடியாளர்களிடம் உச்ச வரம்புக்கு மேல் உள்ள உபரி நிலங்கள் இன்னும் சரியாகக் கணக்கு எடுக்கப்படவில்லை. குத்தகையாக 5 ஏக்கருக்குமேல் சாகுபடிக்கு வைத்திருக்கக்கூடாது என்பது சட்டம். அதற்கு அதிகமாக எவ்வளவுபேர் எப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. பல இடங்களில் அம்மாதிரி இருப்பது நமக்குத் தெரியும். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ததற்குப்பிறகு தான், அந்த விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும். சமுதாயத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பதற்கான ஏற்பாட்டின்படி இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறதா, அது கட்டுபடியாக இருக்குமா என்பதையும் நாம் சிந்தித்து முடிவுக்கு வர வேண்டும். 1961ல் நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்ததற்குப் பிறகு, தமிழ் மாநிலத்தில் விவசாயத் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள அனு கூலங்கள் எவை? விளைச்சல் அதிகமாகியிருக்கிறதா? அதிக நிலங்கள் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை ஆராய வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல 1962ல் நில உடைமை வைத்திருந்த விவசாயிகளுக்குக் கடன் எவ்வளவு இருந்தது? 1970ல் அவர்களுக்கு உள்ள கடன் எவ்வளவு என்று ஆராயவேண்டும். ஆகவே நாம் நில உச்ச வரம்பைக் குறைப்பதற்கான நியாயத்தை யோசிப்பதற்கு அரசு இடம் கொடுக்க வில்லையே என்பதுதான் எனக்குள்ள மனக்குறை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நில உடைமையைக் குறைப்பதுதான் ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைப்பதற்கான சிறந்தவழி அல்லது அதுவும் ஒருவழி என்று அரசு முடிவுக்கு வந்தாலுங்கூட 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் ஒருவர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால், எவ்வளவு நிலம் நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும். அதைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கமுடியும்? ஜில்லா வாரியாக நிலம் உள்ளவர்கள், இல்லாதவர்கள் கணக்கு இருக்கிறது. 5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்கள் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நிலம் இல்லாதவர்கள் ஜனத்தொகை என்ன? எத்தனைக் குடும்பங்கள்? ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று பிரித்துக்கொடுத்தால் மீதம் கிடைக்கிற நிலத்தை எத்தனைக் குடும்பங்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுக்கமுடியும் என்று பார்க்கவேண்டும். அத்தோடு இந்த 15 ஏக்கரோடு நின்றுவிடுமா? 10 ஏக்கர் ஆகுமா? 5 ஏக்கருக்கு வருமா? அதிலாவது திருப்தி அடைவார்களா? நிலத்தை அதிகமாக வைத்திருப்பவர்கள் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். இங்கே

[திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [9th April 1970]

9th April 1970] [திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

6-00
p.m.

ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டிலே எங்கள் ஊரைச் சேர்ந்த ஒருவர் கண்டக்டராக வேலை பார்க்கிறார். அவரை எப்படியோ கண்டு பிடித்தேன். அவருடைய தகப்பனரை எனக்குத் தெரியும். ஒரு பம்பு செட் வைக்கப்பட்ட 5 அல்லது 6 ஏக்கர் நிலம் சவாமிநாதபுரம் என்ற ஊரில் இருக்கிறது அவர்களுக்கு. பல வருஷமாக அதில் குத்தகைவர வில்லை. கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை. இங்கே வந்து 15 வருஷங்கள் ஆயிற்று. ஆனப்பார்த்தாலே அவங்கோலமாக இருக்கிறார். ஆகையால் நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்ற அளவைக் கொண்டு மட்டும் அந்தக் குடும்பம் சுபிட்சமாக உள்ள குடும்பம் என்ற முடிவுக்கு வரலாமா என்று யோசிக்க வேண்டும். எல்லோரும் எல்லா விதமான தொழிலைச் செய்வதற்கும், எல்லாவிதமான கல்வியைக் கற்பதற்கும், முன்னேறுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் வேண்டும். ஒரு விவசாயிக்கு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதில் ரூ. 6000 வருமானம் வருவதாகக் கணபதியாபிள்ளையின் ரிப்போர்ட்டை அனுசரித்துப் பார்த்தால்கூட அவர் வீட்டில் ஒரு பெண் ஒரு ஆண் கல்லூரியில் படித்தால் குடும்பத்தின் கதி என்ன? அவர்கள் படிக்க வேண்டாமா? பரம்ப செய்தவர்களா? யோசிக்க வேண்டும். நில உடைமை உள்ளவர்களுக்கு.....

திரு சி. பி. சிற்றரசு: 11வது வகுப்புவரையில்தான் இலவசக் கல்வி கொடுக்கிறோமே, செலவு என்ன இருக்கிறது?

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: சமீபத்தில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரியில் படிக்கின்ற மாணவ மாணவிகளுக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது, மற்ற கல்லூரிகளில் படிக்கிறவர்களுக்கு எவ்வளவு செலவு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகையில் பார்த்ததாக ஞாபகம். இதேபோல இன்ஜினியரிங் கல்லூரியிலோ, மருத்துவக் கல்லூரியிலோ ஐந்தாறு ஆண்டுகள் படிக்க வைக்கக்கூடிய மாணவ மாணவிகளுக்காக அரசுக்கு இவ்வளவு செலவு ஏற்படுகிறது என்றால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகும்? எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக் குடும்பங்களிலிருந்தும் இத்தகைய வசதி பெறக் கூடியவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு வருவார்கள் என்று நினைத்துப் பேச வில்லை. இந்த விஷயத்தையெல்லாம் நாம் மனத்தில் கொண்டு காரியம் செய்திருக்க வேண்டும். 10 ஏக்கர் இல்லை அது ஐந்து ஏக்கர் ஆனாலும் சரி, ஆசைக்கோர் அளவில்லை. அகிலமெல்லாம் கட்டி ஆளினும் கடல் மீதிலே ஆணை சொல்வே நினைவர். இப்படி அதிகப்படியான ஆசை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனவு காண்பதிலும் தரித்திரம் உண்டு. மிகாகாயைக் கடிப்பதுபோலக் கனவு கண்டால், அது தரித்திரம் தானே. ஆசைக்கு அளவே கிடையாது. ஆகையால் தேசம் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்து நியாயமான முறையில் பிறரைப் பாதிக்காமல் எப்படி மக்களுக்கு அனுகூலங்களைச் செய்யலாம் என்று யோசிக்க வேண்டும். சைனாவில் என்ன நடந்தது என்பது நமக்குத் தெரியும். நண்பர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல நடந்தது. அங்கே அவர்கள் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்ட விதமே வேறு. எத்தனையோ பேர்களை முடிவு கட்டினார்கள். அதற்கு லிக்குவீடேஷன் என்று பெயர். அது நமது அமைச்சருக்கும் தெரியும். நிலச்சுவான்தார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் 8 மாதக் குழந்தையைத் துணியில் சுற்றி வைக்கோலில் ஒளித்துவிட்டு முடிவுக்குப் போய்விட்டாள். ஒரு நம்பர் குறைகிறதே என்று கணக்குப் பார்த்து, அந்தக் குழந்தையையும் கொண்டுபோய் முடிவு கட்டினார்களாம் அங்கே.

(Deputy Chairman in the Chair)

காலஞ்சென்ற திரு சி. பி. ராமசாமி ஐயர் அவர்கள் சைனாவுக்குப் போய் வந்து அதைப் பற்றி ஒரு புத்தகமே எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைக்குப் போகிற வரை கம்யூனிஸ்ட்கள் விடமாட்டார்கள்.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த நாடு இருக்கவேண்டும் என்றுதான் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குழப்பமான நிலையில் தான் “கலங்கிய குளத்தில்தான் மீன் பிடிக்க வாய்ப்பு” என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அவர்கள் ஆசைப்படி, அவர்கள் எண்ணப்படி நம்முடைய செயல்கள் அவர்களுக்கு அனுகூலமாகப் போய்விட்டால், இந்த நாடு என்ன ஆவது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றையதினம் நாம் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நாம் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது ஒன்றும் கட்சிப் பிரச்சினையல்ல. மொத்தத்தில் இந்த நாட்டில் தற்போது இருக்கிற நிலைமையை எப்படித் தீர்க்க முடியும் என்று யோசிக்க வேண்டும். ‘சோஷலிசம்’ பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். பல இடங்களிலும் பல்வேறு விதமான சோஷலிசம் பேசுகிறார்கள். நம் நாட்டிற்கு நாம் ஏன் ஜனநாயக சோஷலிசம் தேவை என்று சொன்னோம். சோஷலிசம் என்ற தத்துவம் எப்படியிருந்தாலும், அது ஜனநாயக ரீதியில் இருக்க வேண்டும் என்றுதானே சொன்னோம். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்த அரசு இன்னும் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லுவதற்காகத்தான் இதனையெல்லாம் கூறுகிறேன். என்னைப் போலவே தான் பலரும் அவகாசம் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். பத்திரிகையிலே 1½ ஏக்கர் பேர்வழி எழுதிக்கொண்டே வருகிறார். அதை எத்தனைப் பேர் படிக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. அந்த 1½ ஏக்கர் பேர்வழி எழுதும் கருத்துக்கள் அனைத்தும் இந்த அரசின் பரிசீலனைக்கு உரியவையாகும். அவரை எனக்குச் சிறு பிராயத் திலிருந்தே தெரியும். நாங்கள் இருவரும் ஒரே சிறையில் இருந்தோம். நான் அங்கே இந்தி படிக்கிறபோது எனக்கு மரத்தடியில் இருந்து கொண்டு ஹிந்தி “கிராமர்” சொல்லிக் கொடுத்தார். மிகவும் எளிய நிலையில் வாழ்ந்தவர். இப்போதுகூட அவருக்கு என்று ஒன்றையும் தேடிவைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த நாடு எப்படி இருக்கிறது? இந்த நாட்டு நடப்பு எப்படி இருக்கிறது? இந்த நிலைமைகளுக்கு எல்லாம் என்ன பண்ணலாம் என்ற ஆற்றமையால் தான் தினம் தினம் அவர் எழுதிக்கொண்டு வருகிறார். அதையெல்லாம் நாம் மனதில் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். நான் இங்கே ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப்பற்றிக்கூட அவர் எழுதியிருக்கிறார். அவை களெல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய கருத்துக்களாகும். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதன் மூலமாகப் பல கஷ்டங்கள் வேறு ஏற்பட இருக்கின்றன. யார் வைத்த தீவினையோ, வஞ்சம் இப்போது வெகுவாகப் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. அது பெருகுவதற்குப் புதிய வழிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்தச் சட்டம் உதவியாக இருக்குமோ என்று பயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. உபரி நிலங்களைப் பிரித்து ஒருவருக்குக் கொடுத்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்ய வேண்டுமே, அவன் நிலைமை என்ன? நாளை அவனால் பம்பு செட்டு போட முடியுமா? இதையெல்லாம் கூட நாம் சிந்தித்துப் பார்த்து அதற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். அந்த விவசாயி கடன் வாங்கினால், அதை இத்தனை வருஷத்திற்குள் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். 5 ஏக்கரை ஒருவருக்குக் கொடுத்துவிட்டால் அதன் கிரயத்தை தவணைகளில் அவர் செலுத்த வேண்டும். அவர் நாம் நிலப் புரட்சி, பசுமைப் புரட்சி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கடனும் தந்து பசுமைப் புரட்சித் திட்டம் கொண்டு வருகிறபோது, 5 ஏக்கர் வருமானத்தில் கடன் தவணை செலுத்தி வாழ முடியுமா? இந்த 5 ஏக்கர் நிலம் அவரிடத்தில் இருக்குமா? 5 ஆண்டு களுக்காவது நாம் கொடுக்கிற அந்த நிலத்தை அவர் சொந்தத்தில் வைத்துக் கொண்டிருப்பாரா? சொந்தமாக வைத்திருக்க முடியுமா? நம்முடைய நோக்கமென்ன? யாரிடத்தில் உழைப்பு இருக்கிறதோ அவனுக்குத்தான் நிலம் இருக்க வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் உற்பத்தி பெருகும் என்று சொல்லுகிறோம். அந்த வகைக்கு இந்தச் சட்டம் ஏற்றதாக இருக்கிறதா என்றெல்லாம் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதற்கான வாய்ப்புகளையெல்லாம் ஆராய் இந்த அரசு அவகாசம்

[திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[5th April 1970]

தரவில்லையே என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். பழைய சட்டத் திலே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அரசு திருத்த வேண்டும். அதற்காக மிகவும் காலம் கடத்த வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இவைகளை ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டும். பழைய சட்டம் 6-5-60 அன்று முதல் அமுல் ஆரம்பமானது. அது ஊர்ஜிதமான தேதி 2-5-1962 அதாவது 27 மாதமும் 27 நாளைக்கும் பிறகு. ஊர்ஜிதமான தேதிக்குப் பிறகு அறிக்கை வெளிவந்தது 5 மாதமும் 5 நாளும் கழித்து, அதாவது 7-10-1962ல். இப்படி அமுல் செய்வதிலுள்ள கஷ்டங்களையும் நாம் உணர வேண்டும். அச்சத்தைத் தவிர்க்கும் முறையில் சில சலுகைகளை அரசாங்கம் கொடுத்திருந்தாலுங்கூட, அவைகள் அச்சத்தைப் போக்க வில்லை. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தச் சபையில் கூறியதைப் பற்றி திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் பத்திரிகையில் படித்தபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போனால், அங்கே இந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று தீர்ப்பளித்தால், மறுபடியும் 10 ஏக்கர் தான் உச்ச வரம்பு என்று சட்டம் ஆக்குவோம்; அந்த வகையில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவோம் என்று பேசியதாகப் படித்ததாக நினைவு. இது ஒருவகையில் மறைமுகமான மிரட்டலோ என்று எண்ணினேன். என்னுடைய கருத்து சரியோ தப்போ. மனதில் பட்டதைச் சொல்லியாக வேண்டும். அதை ஒளித்து வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இப்படிக்கோர்ட்டுக்குப் போகாதீர்கள், அங்கே போனாலும் ஒன்றும் நடக்காது, அப்படிப் போனால் அதற்குப் பிறகு இப்படி வரும் என்று மறைமுகமாகச் சொல்லுவது சரியா என்று பார்க்க வேண்டும்.

டெபுடி சேர்மன் : அந்தச் சபையில் பேசியதைப்பற்றி இங்கே பேச வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நான் அந்தச் சபையில் நடந்ததைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. பத்திரிகையில் படித்ததைத்தான் சொல்லுகிறேன். என் மனதில் இருக்கிற குறை என்னவென்றால் நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பவர்களின் விஷயத்தில் நாம் மிகவும் அலட்சியமாக இருக்கிறோம் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அந்த 1½ ஏக்கர் பேர்வழியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவருடைய கருத்துக்களை ஆதரிக்கிறார்களா, எதிர்க்கிறார்களா என்று சொல்லவேயில்லையே ?

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அவருடைய கருத்துக்களெல்லாம் பரிசீலனைக்கு உரியவைகளாகும். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் இவைகளையெல்லாம் பரிசீலித்திருக்க வேண்டும். அப்படித் தீர பரிசீலித்ததற்குப் பிறகு செய்யப்படும் முடிவு தான் தீர்க்கமான முடிவாக இருக்கும். எதிர்காலத்தில் குறை சொல்லுவதற்கு எந்தச் சந்தர்ப்பமும் இல்லாத வகையில், இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டு போதிய அவகாசம் கொடுத்து நல்ல முடிவெடுத்திருக்க வேண்டும். அதைத் தான் மீண்டும் மீண்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி விட்டிருந்தால், எல்லோரும் அமர்ந்து ஆற ஆற யோசித்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வந்திருக்கலாம். பின்னாலே ஏதேனும் ஒரு காரியம் நடந்துவிட்டது என்றால் 'நான் அன்றைக்கே சொன்னேன், கேட்கவில்லை அதனால் தான் இப்படி ஏற்பட்டுவிட்டது' என்று சொல்வதற்கு வாய்ப்பே இருந்திருக்காது. அப்படிச் செய்திருக்க வேண்டுமென்பது தான் என் கருத்து. தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, தோன்றியோ, தோன்றாமலோ நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, அவர்களை உரிய முறையில் கலந்து, அவர்கள் கருத்தையும் அனுசரித்து இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எப்படிப் பல நிலமுறைகளாக வாழ்ந்தார்கள். எப்படிச்

6-10
p.m.

9th April 1970]

[திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

சுபிட்சம் அவர்களுக்கு வந்தது. எப்படியெல்லாம் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் கஷ்டப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் மனதில் கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. கிடக்கிறார்கள் அவர்கள். என்று அலட்சியமாகத்தான் செயல்படுகிறோமோ என்று என்னையும் சேர்த்துத் தான் சொல்லுகிறேன். அந்த மாதிரி அவர்கள் எண்ணுவார்களோ என்ற ஐயம் கூட என் மனதில் ஏற்படுகிறது. திரு ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள், திருநெல்வேலி தாம்பிரவரணி பகுதியில் நிலப் பசி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. எங்கே, வரச் சொல்லுங்களேன். படையாகத் திரட்டி அனுப்புங்கள். எங்கள் கரிசல் காட்டுக்கு வரட்டும். ஒரு நிமிஷம் உட்காருகிறார்களா அங்கே என்று பார்க்கிறோம். அப்படிப் பட்ட காடு எங்கள் பக்கம் இருக்கிறது. அது எங்கள் பக்கத்தில் தான் என்பதல்ல. தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய தாலுக்காவில் கூட சில இடங்களைக் காட்ட முடியும். இந்த நிலப் பசி காவேரி பாசனத்தில் தான் தோன்றுகிறது. சேலம் ஜில்லாவில் உள்ள மோகனூர் பகுதியிலும் மன்னார்குடியிலும் தான் நிலப் பசி ஏற்படுகிறது. அதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும். இன்றையதினம் நமக்கு நிறையப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுப்பதற்கு முன்னேவிட பல நிறுவனங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் உதவியோடு புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்துக் காரியம் செய்திருக்க வேண்டும். இன்றையதினம் 1 ரூபாய்க்குள் நிலவரி செலுத்துகிறவர்கள் 27,55,195 பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் பட்டாதாரர்கள். அவர்களுக்கு இருக்கிற நிலம் 11,48,998 ஏக்கர்தான். இதே மாதிரி எல்லா புள்ளிவிவரங்களையும் தெரிந்து கொண்டு பிறகு சட்டம் கொண்டு வந்திருந்தால் நல்லது. பிற தொழில்களுக்கும் விவசாயத்திற்கும் உள்ள தாரதமியம் தெரியும். இந்த ஆண்டு 2 லட்சம் பேர் எஸ். எஸ். எல். சி. பரீட்சை எழுத இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இவர்களுக்கு எல்லாம் நாம் எங்கே போய் வேலைதேடித் தரப்போகிறோம். 'என்னைப் பொறுத்தவரை பழைய ஆரம்பக் கல்வியை 4 வகுப்புகளை 4 ஊருக்குச் சென்று படித்தேன். பள்ளிக்கூடம் அந்தக் காலத்திலே நிரந்தரமாக இல்லை. 3 மாதம் இருக்கும், 3 மாதம் இருக்காது. இப்போது எங்கள் ஊர் ஹைஸ்கூலில் 600 பேர் படிக்கிறார்கள். ஹைஸ்கூலில் படித்துவிட்டு மேலே படிக்கப் போகாமல் அந்தக் குடும்பத்திலேயே பின் தங்கி விட்டால், அவனை 2 ஏக்கர் வாழை 3 ஏக்கர் கரும்பு, நெல், சோளம் என்று பல பயிர் செய்யும் குடும்பமாக இருந்தால் வீட்டிலேயே வேலை கொடுத்து வைத்துக் கொள்ளலாம். எஸ். எஸ். எல். சி. பெயில் ஆனால் அந்த வேலையைப் பார் என்பார்கள். அவன் கையிலே ஒரு கடிக்காரத்தைக் கூட கட்டிக் கொண்டு விவசாயத் தொழிலுக்கு வருவான். நிலம் குறைந்தால் இனி அவர்கள் நிலைமை என்ன என்பதை நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும்.

இந்தச் சட்டம் அவசரமாக வருவதால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் ? இதை எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இப்போது இந்தச் சட்டம் அவசரமாக நிறைவேற்றவேண்டியதில்லை. செலக்ட் கமிட்டிக்கு இதை விடுவதற்கு அமைச்சர் ஒப்புக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து வேறு ஒரு சமயத்தில் கூடி சட்டமாக்குவதற்கு நாம் எல்லோரும் முயற்சிப்போம் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு கே. அறிவழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உச்சவரம்பு திருத்த மசோதாவை வரவேற்கிற முறையிலே சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 30 ஏக்கராவாக இருந்த அளவை 15 ஏக்கராவாக மாற்ற வேண்டும் என்று முயற்சிக்கின்ற முறையிலும் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிற முறையிலும், அதன்மூலம் நாட்டிற்கு ஏற்படுகிற பல்வேறு பொருளாதார சாதகங்களை எடுத்துக் கூறுகின்ற முறையிலும் நான் சில கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். பெரும் நிலக்கிழார்கள் இருப்பதும், பெரும் நிலச்சுவான் தார்கள் இருப்பதும் பெரும் விவசாய முன்னேற்றத்துக்கு அறிகுறி

[திரு கே. அறிவழகன்]

[9th April 1970]

என்று கருதப்பட்டாலும், நவீன, விவசாய டிராக்டர்கள் மற்றும் பெரிய சாதனங்கள் இவைகளை உபயோகப்படுத்தி விவசாயம் செய்வதற்குப் பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பெரும் நிலப்பிரபுக்களும், பெரும் நிலக்கிழார்களும் நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலே இருந்துவந்தாலும், அவர்கள் விவசாய முறையைத் திருத்தி, பெரிய முன்னேற்றத்துக்குச் செயல்படவில்லை. நிலங்களைச் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை. அந்த நிலங்களைத் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கிடத்திலே விட்டுவைக்கவில்லை. படித்து வந்த அந்த இளைஞரிடம் நிலத்தை ஒப்படைக்கவில்லை. அந்த நிலங்களுக்குத் தாங்கள் உடைமையாளர்களாக இருப்பது ஒன்றே தாங்கள் இந்த உலகத்திற்குச் செய்யக்கூடிய பெருங் காரியம் என்று கருதிக் கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றவேண்டிய அவசியம் நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இன்றையதினம் பெரிய நிலக்கிழார்கள், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே 30 ஏக்கர் வந்த பிறகு, இல்லை என்று சொல்லப்பட்டாலும், எப்படியோ பெரும் நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் புதிய முறைகளைக் கையாண்டு, இந்த நாட்டின் உணவு உற்பத்தியில் தங்களுடைய பங்கு இருக்க வேண்டும் என்று ஏதாவது செய்தார்களா என்றால் கிடையாது. புதிய சட்டம் வந்த பிறகு, பல்வேறு துன்பங்கள் இருக்கின்றன. உழவர்கள் தங்கள் பணியைச் சரிவரச் செய்வதில்லை என்று சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது, குறிப்பிட்ட அளவு நிலங்களைத் தாங்களே வைத்துக்கொண்டிருப்பதன் காரணத்தால், அதிலே இருந்து வருகிற வருமானம் அந்த 20 ஏக்கரா நிலத்திலேயிருந்து வருகிற வருமானம், போதுமானதாக இல்லை. சாதாரணமாக ஒரு எல்.டி. சி.க்குக் கிடைக்கின்ற வருமானத்தை விடக் குறைவு. இந்த அளவு தான் நாங்கள் இதிலிருந்து ஊதியம் பெறுகிறோம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். பண்ணை ஆட்களை வைத்து வேலை வாங்க முடியாத நிலையில் நிலத்திலிருந்து வருகிற வருமானம் போதுமானதாக இல்லை. இந்த நிலையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறீர்களே என்கிறார்கள். ஆனால் நிலங்களைக் குறைத்து 15 ஏக்கராவாக ஆக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வருகிறபோது, அதை வரக் கூடாது என்று முறையிடுகிறார்கள். ஆனால் இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நம்முடைய சமுதாயத்தில் பெரும் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நிலங்களைப்பற்றி இருக்கக்கூடிய தன்மையை ஆராயவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. கால்பிரைத் அவர்கள் "Conventional wisdom never surrenders. It dies on the march of events" என்று சொல்லியிருக்கிறார். இங்கே இருக்கிற போக்குகள் மாற வேண்டும் என்பதற்காக நாம் இந்தச் சட்டத்தை வெகு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர முனைந்து செயல்படுகிறோம். புதிய நிலச் சீர்திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். கால்பிரைத் சொல்கிற அந்தக் கருத்தை மனதிலே கொண்டு எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்கிறோம். சொத்து

6-20 p.m. அமைப்பில் இந்த நடவடிக்கை மூலம் சமுதாயத்தில் பிற்போக்குவாதிகளின் மனதைத் திருத்த முடியும் என்கிற முறையில் இந்தப் புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இன்றையதினம் எங்களை ஆதரிப்பவர்கள் என்று கருதிக்கொண்டிருப்பவர்களும் நிலையான கருத்தைச் சொல்வதில்லை. எவ்வளவு விசித்திரமான நிலைகளைச் சமாளித்து அரசு இதைக் கொண்டு வருகிறது என்பதை எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் உணர்ந்துகொள்வார்கள். அவர்கள் பேசுகிறார்கள். சென்னை நகரிலே பல வீடுகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதைத் தடுக்கச் சட்டம் வேண்டாமா; பெரிய தொழிலதிபர்கள், பெரிய வருமானம் வரக்கூடிய பல வசதிகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவைகளுக்கு ஒரு வரையறை இருக்க வேண்டாமா;—அவர்கள் வருமானத்திற்கு வரையறை இருக்க வேண்டாமா, என்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் பணக்காரர்கள் இல்லை. அவர்கள் இன்றைய தினம்கேட்கவில்லை. நிலச்சுவான்தாரர்கள் கேட்கிறார்கள், டாட்டாக்கள், பிர்லாக்கள் கேட்கிறார்கள். புதிய சோஷலிஸ்ட் கருத்துக்கள் இன்றைய

[9th April 1970]

[திரு. கே. அறிவழகன்]

தினம் சொல்லப்படுகின்றன. சமுதாயத்திலே ஒரு புதிய எண்ணத்தை உருவாக்கப் பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். கிராமத்திலே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கப் பாடுபடுகிறோம். யூனஸ்கோ ஸ்தாபனம் ஒரு படம் எடுத்தது. பிரேஸில் நாட்டின் நகரத்தில் தகரக் கொட்டகையில் ஒருவனைப் பார்த்து விட்டு, "நீ ஏன் இந்தத் தகரக் கொட்டகையில் இருக்கிறாய்?" என்று கேட்க, "நான் அண்மையில் உள்ள சுரங்கத்தில் வேலை செய்துகொண்டு இச் சிறிய வீட்டில் இருக்கிறேன். என்னுடைய நிலம் பெரும் முதலாளிகளின் கையில் போய்விட்டது. நான் இங்கே வேலை செய்து பணம் சம்பாதித்து ஒரு ஏக்கரா நிலம் சொந்தத்தில் வாங்கிக் கொண்டு விட்டால், நான் கிராமத்திற்குச் சென்று விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பேன் என்று சொன்னார். கிராமத்திலே இன்றையதினம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்றால், நகரத்திலே நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. நகரத்திலே நெருக்கடி போக வேண்டுமென்றால், இந்த நாட்டு மக்கள் தாங்களாகப் பாடுபட்டு சம்பாதிக்க வேண்டும் என்றால், அவர்களுக்கு என்று சொந்தத்தில் நிலம் இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், நகரங்களிலே சீர்திருத்தங்களைச் செய்து கொண்டு சேரிகளை ஒழித்துக் கொண்டு நகரச்சீர்திருத்தத்தில் ஈடுபட்டால், அதனால் மட்டும் நாம் பெரிய அபிவிருத்திகளைக் காண முடியாது. இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும். இதைக் கொண்டுவர விட்டால், நாட்டிலே கடுமையான விளைவுகள் ஏற்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கிருஷ்ணசாமி நாயுடு சொன்ன நிலைமைகள் நாட்டிலே உருவாகாமல் இருக்கவேண்டுமானால் இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். ஒரு பி. ஏ. படித்த மாணவனிடத்திலே 4 ஏக்கரா நிலத்தைக் கொடுத்தால், அவன் அந்த நிலத்தின் மூலம் நல்ல வருமானத்தைப் பெறுகிற குழந்தையை ஏற்படுத்திக்கொள்வான். இன்றையதினம் நாட்டிலே கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம், விவசாயத் துறை மூலம், பசுமைப் புரட்சி ஏற்படுத்துவதன் காரணமாகவும், நாம் பல்வேறு துறைகளில் விவசாயிகளுக்குத் தருகின்ற ஊக்கம் காரணமாகவும், படித்த மக்களை விவசாயத்திலே ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் இந்த நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் குறைக்க முடியும். நகரங்களிலே நெருக்கடியைக் குறைக்க முடியும். அதன் மூலம் இப்போது நாட்டிலிருக்கிற அலங்கோலங்களை எல்லாம் சரி செய்ய முடியும். கவிஞர் பாரதிதாசன் உருவகப்படுத்திக் காட்டிய நிலையை மிகத் துணிந்து மற்றவர்கள் கண்டு அச்சப்படத்தக்க வகையில், மிக நீண்டகாலமாக டில்லி மாநகரத்திற்கு முதலமைச்சர் சென்ற நேரத்தில் எல்லாம், நிருபர்கள், "நீங்கள் நிலச் சீர்திருத்தத்தில் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்று கேட்ட நேரத்தில் எல்லாம், அதைப்பற்றிப் பதில் சொல்லாமல், "காத்திருங்கள், நான் செய்கிறதைப் பார்த்துப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்," என்ற முறையிலே இந்த நாட்டினுடைய விவசாயிகளைக் காப்பதற்காக இருக்கின்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் துணிந்து இதைச் செய்ததற்காக அவரைப் பாராட்டி, இதன்மீது நான் பேசுவதற்கு நீங்கள் வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி நான் முன்பே கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதன்படி இப்போது அசெம்பிளியில் திருத்தமாக பாஸ் ஆகி இவ்விடம் வந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, சில "எக்சம்ஷன்ஸ்" விதிவிலக்குகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு பக்கம் சில பேருக்கு நிம்மதி அளிக்கும். அதற்காக நான் அந்த விதிவிலக்கு கொடுத்ததைப் பாராட்டுகிறேன். பொதுவாக இந்த மசோதாவை இவ்வளவு அவசரத் துடன் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. முக்கியமாக ஆர்டி. என்.ஸ் பிறப்பிக்கப்பட்டு, பிறகு சட்டமாகச் செய்யலாம். இந்த மசோதாவை இன்றைக்குப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குவிட கோரியிருக்கிறார்கள். இதை நன்கு பரிசீலித்து பின்னால் சட்டமாகக் கொண்டு

[திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார்] [9th April 1970]

வரலாம். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி எக்செம்ஷனைப்பற்றி ஒரு ஆலோசனை கூறுவதற்காக ஜாயின்ட் கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே 41 பேர் போடப்பட்டதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். எக்சுபர்ட் கமிட்டி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்தபிறகு, இதைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். சட்டத்தின் மூலமாகவே நோட்டீஸ் கொடுத்துச் செய்திருக்கலாம். அப்பொழுது ஒருவரும் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. 26-ம் தேதியை 15-ம் தேதிக்கு அட்வான்ஸ் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் இப்படி அவசரமாகத் திருத்தப்படுகிறது. இது முரணாகக் கூடாது என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். ரிஜிஸ்டிரேஷன் ஆக்ட், சென்டர்ஸ் ஆக்ட். ஒரு “பாமிலி” ரிஜிஸ்டிரேஷனுக்காக ஸ்டாம்பு வாங்கி வைத்திருந்தால், 4 மாதம் “டைம்” உண்டு ரிஜிஸ்டிரேஷன் செய்வதற்கு. இம்மாதிரி இருக்கும்போது “ஆண்டி டேட்” செய்வதற்குக் காரணம் என்ன? பின்னால் கோர்ட்டுக்குப் போனால் நிற்குமா என்பதைச் சர்க்கார் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிளானிங் கமிஷன் இன்று இருக்கக்கூடிய அமைப்பை மாற்ற வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறது. ஆனால் இப்படி நில அளவைக் குறைத்துக்கொண்டே போனால், உணவு உற்பத்தி பெருகுமா என்பதைப் பார்ப்போமானால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் உணவு உற்பத்தி குறையத்தான் செய்யும். அடுத்தபடியாக, நிலங்களில் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கும், சேலம் மாவட்டத்திற்கும் நிலத்துக்கு நிலம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. வறண்ட பிரதேசத்துக்கு ஒரு சலுகை கிடைத்தால் நலமாக இருக்கும். தவிர முன்பு எடுத்துக்கொண்ட நிலங்களில் 65,000 ஏக்கரா பிரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்று பார்க்கிறோம். எவ்வளவு நிலங்களை எடுத்து எவ்வளவு பேருக்குப் பங்கிடுவார்கள் என்று கணக்கில்லை. இதுவரையில் எடுக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு நாம் “காம்பன் சேஷன்” கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு இதிலே மாறுபாடான அபிப்பிராயம் இருந்தாலும் அரசாங்கத்தின் முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு ஏ. பி. ஜனார்த்தனம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தைப்பற்றிப் பேசப்பட்டுவிட்டது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. நான் வடஆற்காடு மாவட்டத்தைப்பற்றிப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு லட்சிய மாவட்டம் எங்கள் வடஆற்காடு மாவட்டம். எங்களுடைய வடஆற்காடு மாவட்டத்திலே தொல்லைகள் கிடையாது. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்தவர்கள் ஏராளம். குறிப்பாக, பம்பு செட்டு வந்த பிறகு, சர்க்கார் உதவிபெறும் அளவிற்கு வந்த பிறகு, கூட்டுறவுத் துறை முயற்சி வந்த பிறகு, வடஆற்காடு மாவட்டம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக நெல் விளைவிக்கிற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, நாம் முன்னாலே சொல்லி வந்தது எல்லாம், பல ஆண்டுகளாகக் கனவு கண்டு வந்தது எல்லாம், இன்றைய தினம் திட்டம்போட்டு நிறைவேற்றப் படுகிறது. இது உண்மையிலேயே நமக்கு மகிழ்ச்சி கொடுக்கிறது. மொழியிலே என்ன செய்யவேண்டும், பொருளாதாரத்திலே என்ன செய்யவேண்டும், இந்தி விஷயத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும், கோயில் கள் விஷயத்தில் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதையெல்லாம் எத் தனையோ ஆண்டுகள் கனவு கண்டிருக்கிறோம். 40 ஆண்டுகள் காலமாக பல நாடகம் நடத்தி பல பத்திரிகை நடத்தி, பல மேடைகள் போட்டு, எவ்வளவோ பிரசாரம் செய்து, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், இப்படி இப்படி எல்லாம் செய்வோம், நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்லி, இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அன்றைக்குக் கனவு கண்டதை எல்லாம் நிறைவேற்றுகிறோம். உள்ளடியே சிறிய அளவு நிலம் இருந்தாலும் விவசாயி நல்ல முறையிலே பாடுபட்டு நல்ல பலனை அடைகிறான் என்று

[9th April 1970]

[திரு ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்]

சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஜப்பானிலே இன்றைக்குப் பெரிய அளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை, சிறு சிறு துண்டாக இருக்கிறது. டிராக்டர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோமே, என்ன ஆவது என்று கேட்கிறார்கள். டிராக்டர்களை வாடகைக்கு விடலாம். சிலபேர் கூட்டாகச் சேர்ந்துகொண்டு டிராக்டர்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய நாட்டு இயல்புக்கு ஏற்ற சிறு இயந்திரங்களை ஜப்பானிலே தயார் செய்து தரச் சொல்லி, அதை மாடல் ஆகக் கொண்டு இங்கே நாமே சிறிய சிறிய இயந்திரங்களைத் தயார் செய்து விடலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சங்கரலிங்கம் பிள்ளை சொன்னதுபோல, இங்கு ரத்த ஆறு ஓடாமல் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு இது பயன்பட்டிருக்கிறது. வருங்காலத்தில் தமிழகத்தில் ரத்தப் புரட்சி யின்றி ஒரு கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதை ஆராய்கிற வருங்கால சந்ததிகள் நிச்சயம் இதைப் பாராட்டிப் போற்றும் இந்தப் பகுதியில் எந்த ஆர்ப்பாட்டமும் தலைதூக்காமல், நாங்கள் முன் கூட்டியே சரியானபடி இப்படிப்போனால் இப்படி வரும், இப்படி வந்தால் இப்படிப் போகும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய நேரத்திலே செய்துகொண்டு வருகிறோம். அதனால் ஏதாவது செய்யலாமென்று இருப்பவர்களுக்கு வேலை மில்லாமல் செய்துவிடுகிறோம். பாட்டாளி உழவர் பெருமக்களைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தோடு, அவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடு வந்திருக்கிற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்கிறோம். இதைத் தவிர யாரையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்று இல்லை, உடைமையிது வெறுப்புக் கிடையாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கணேசன் அவர்கள் ஆத்திரமாகச் சொன்னார்கள் உடைமையிது கைவைக்கலாமா என்று. நமக்கு உடைமையிது வெறுப்புக் கிடையாது. ஆனால் அது எந்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும், அது காலத்தை ஒட்டி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலே இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். என்னுடைய சொந்த விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கோயில் நிலங்கள், மடத்தின் நிலங்கள் இவைகள் எல்லாம் நிச்சயமாக எடுக்கப்பட்டாகவேண்டும். கரிகாலன் காலத்திலே கோயில் நிலங்களைக் கொள்ளையடிக்கும் திருடர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். கருணாநிதியின் காலத்திலும் இருக்கிறார்கள். கல்வெட்டுகளைப் படித்தால் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கணேசன் அவர்கள் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். சோழன் காலத்திலேயே கோயில் நிபந்தங்கள் என்று விடப்பட்டவைகளைத் திருடியவர்களுக்கு “பனிஷ்மெண்டு” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கல்வெட்டிலே பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கங்கைகொண்ட சோழ புரத்தில் இருக்கும் சிவன் கோயில் இன்று பராமரிப்பின்றி வெளவால் களும் பெருச்சாளிகளும் இருக்கும் இடமாக இருக்கிறது. சோழகங்கம் என்ற பெரிய ஏரியை அன்று ஏற்படுத்தினான். அன்று கட்டப்பட்ட சிவன் கோயில் இன்றைக்குப் பாழ்ப்பட்ட நிலையிலே இருக்கிறது. அங்கு வெளவால் புழுக்கை மூட்டை ரூ. 6-க்கு விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் உள்ள கோயிலில் உள்ள கற்களை எல்லாம் வெள்ளைக்காரன் கொண்டுபோய் கல்லணை கட்டிவிட்டான். அன்றைக்கு இருந்த ஊர் மக்கள் எதுவும் செய்யமுடியாமல், அதைத் தடுக்கமுடியாமல் போய்விட்டது. இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான காட்சியை இன்றைக்கும் பார்க்கிறோம், சோழன் கொடுத்த மானியத்தை அன்றைக்கு இருந்தவர்கள் திருடவிட்ட காரணத்தால், அந்தக் கோயில் இன்று இப்படிப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. எனவே கோயில் நிலங்களை இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், நாம் சில கனவுகளைக் கண்டுகொண்டு வருகிறோம். அவைகளை நிறைவேற்ற இப்போது நாம் ஆட்சியிலே இருக்கிறோம். இப்போது நமக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று அமைகிறேன்.

6-30
p.m.

[9th April 1970]

திரு டி. கே. சுப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னாலே இந்தச் சட்டத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ இல்லையோ, இன்று எனக்கு ஒரு சந்தேகம். 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா உச்ச வரம்பு என்று கொண்டுவந்தபோது அன்று சட்டசபையிலே நான் அங்கத்தினரை இருந்தவன். வரவேற்றவன் கூட. ஆனால் இப்போது உள்ள நிலைமையில் இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டம் எந்த இடத்திலே போய் நிற்கும் என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு இருக்கிறது. அதைத் தவிர இந்தச் சட்டத்திற்கு வரவேற்பு இருக்குமா என்றால் நிச்சயம் இருக்காது. சமீபத்திலே கம்யூனிஸ்டு ஊர்வலத்தைப் பார்த்தேன். அவர்கள் என்ன கோஷம் போட்டார்கள் என்றால், நில உரிமையை ரத்துச் செய் என்ற அளவிற்குக் கோஷம் போட்டார்கள். சில வாரங்களுக்கு முன்பாக முதலமைச்சர் பேசுகிறபோது கூட, இன்று ஏழைகள் என்றால் வடபாதி-மங்கலங்கள், வலிவலம் தேசிகர்கள் என்றார்கள். அதனால் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். மனிதனுக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட இந்த வரையறை வேண்டும், அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்திலும், ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்திலும் பல விஷயங்கள் வரையறுத்துக் கூறப்படவில்லை. பொதுவாக ஒரு சட்டம் உருவாக்கப்படும்போது, பல இடையூறுகள் வரத்தான்செய்யும். இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கும்படியாக ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும். அப்போதுதான் ஏனைய கட்சிகளின் கோட்பாடுகளையும் தெரிந்துகொள்ள முடியும். இப்போது என்னைப் போல இருப்பவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால், உச்ச வரம்பை எதிர்க்கவில்லை என்றுதான் சொல்வோம். ஆனால் இது எதிலே போய் நிற்கும் என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்கு 15 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று போடப்படுகிறது. பிறகு இது 10 ஏக்கர் என்றும், 5 ஏக்கர் என்றும் வந்து விடுமோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அதற்கு மேல் உச்ச வரம்பைக் குறைக்கக் கூடாது என்று நாம் இப்போது சட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

திரு டி. கே. சுப்பையா : அதை நாம் செய்ய முடியாது. ஆனால் மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை வருகிற அளவிற்கு நாம் நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அன்றைக்குப் பழைய சட்டம் கொண்டுவந்த போதிலும் சில யோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று அமைத்த நேரத்தில், பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போய்விட்டுத்தான் வந்திருக்கிறது இது. இது ஏன் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போக வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னால், பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போய் எல்லா வகையான பரிசீலனையும் முடிந்த அந்தச் சட்டத்தில் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று இருந்ததை 15 ஏக்கரா என்று குறைத்திருக்கிறோம். ஆகையால் இது பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போகவேண்டிய தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு டி. கே. சுப்பையா : என்னுடைய கருத்து இப்படிக்குறைப்பதால் விவசாயிகளின் வருமானம் குறைந்துபோய்விடும் என்பதுதான். பொதுவாகக் கரும்பு போட்ட விவசாயிகள் இப்போதுடன் ஒன்றிற்கு ரூ.10-க்கு மேல் பெற முடியவில்லை. இப்போது இது நடந்து வருகிறது. எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், விவசாயிகளின் நிலைமை இந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்வதற்குத்தான். நாம் இரண்டு வகையான லட்சியத்தில் இருக்கிறோம். இந்த உச்ச வரம்பு இந்தத் தேசத்தை எங்கே கொண்டுவரக் கொண்டிருக்கிறது? இன்னும் இதை மேலும் திருத்த வேண்டுமா என்பதை சர்க்கார் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்றுகேட்டுக்

[9th April 1970]

[திரு டி. கே. சுப்பையா]

கொள்கிறேன். எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் தேசத்திலே ஒரு மாறான நிலை உருவாகும் இப்படிச் செய்தால். கம்யூனிஸ்ட்கள் சொல்லக்கூடிய பொதுவுடைமை, நிலத்தில் உரிமை இல்லாத நிலைமை உருவாகும். மக்களுக்கு நிலத்திலே உரிமை இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். இந்தத் தேசத்திலே அந்த நம்பிக்கையை உருவாக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். நில உச்ச வரம்பு எந்தத் தேதியிலிருந்து கொண்டு வரப்படும் என்று கேட்டபோது, 26-ம் தேதி முதல் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்போது அதை வேறு தேதிக்கு மாற்றி இருக்கிறார்கள். அதோடு சூழ்நிலை எப்படி மாறியது என்பது என்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரியாது. அமைச்சர்களுக்கு வேண்டுமானால் தெரியும். இது ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சட்டத்தை அமுலாக்க முடியும். ஆனால் பொதுவாக மக்களிடத்திலே போய், பிறகு பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போய், அதன் பிறகு இதைச் செய்திருந்தால், நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக, நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், நிலச் சொந்தக் காரர்கள் தங்கள் நிலங்களைத் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மாற்றினால் என்ன தவறு என்று நான் கேட்கிறேன். இது “பிளாமி டிரான்சாக்ஷன்” என்று சொல்வது தவறு. இதை நீங்கள் விட்டுவிடவேண்டும். இதில் யாரும் ஏமாற்ற முடியாது. ராஜாஜி அவர்கள் ஆட்சி காலத்தில் கடன் நிவாரண மசோதா வந்தபோது, எத்தனை விவசாயிகள் கடன் வாங்கினார்கள்? எத்தனை பேர் திரும்பக் கொடுத்தார்கள்? லாபம் வருகிற தென்று சொன்னால், நிச்சயமாகச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இது நல்லதா என்பதை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு நிறைய பொறுப்பிருக்கிறது. இந்தப் பொறுப்பை எல்லாம் சமாளிக்கும் வகையிலே, அரசாங்கம் இதைச் செய்திருக்க முடியும். அவர்களுக்குக் குழப்பமான நிலைமை வரக் கூடாது. இதைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நிலச் சுவான்தார்களிடம் குத்தகைக்கு உழுதுகொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அந்த நிலம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இதை அரசு நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போகவில்லை யென்றால் கூட, ஒரு “அட்வைசரி கமிட்டி” அமைக்கப்போவதாக நான் அறிகிறேன். இந்தக் கமிட்டி எத்துனை அளவு பணி செய்யும் என்பதை அறிந்து கொள்ள, அதனுடைய பணிகளை விவரமாகத் தெரிவிப்பார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு எம். எத்திராஜுலு : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இந்த மன்றத்தில் பேச பணித்துக் கொடுத்திருக்கிற நேரம் 5 நிமிடங்கள் தான். இந்த நேரத்தில் இந்த உச்சவரம்பு 2-வது திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுள்ள அளவிலே ஆதரித்தாலும் இந்த உச்சவரம்பை முதன் முதலில் கொண்டு வந்த எல்லாப் பெருமையும் காங்கிரஸ் கட்சியைத்தான் சாரும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் சுதந்திரம் கிடைத்தவுடனே 1948ஆம் ஆண்டிலே காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்த பெருந்தலைவர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தீர்மானித்து, அப்போது குமரப்பா அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அது நியமிக்கப்பட்ட காலத்திலே இப்படி நிலத்தைப் பிரித்தால் உற்பத்தி பெருகும்; இருக்கின்ற பஞ்ச நிலைமை தீருமா என்றெல்லாம் சந்தேகங்கள் கிளப்பப்பட்டன. அந்த நேரத்தில் இந்தக் குமரப்பா கமிட்டி கொடுத்த அறிக்கையில் ஒரிரு வாக்கியங்களை இங்கே படிக்கின்றேன்.

6-40
p.m.

[திரு எம். எத்திராஜுலு]

[9th April 1970]

“ We are agreed with the report that it had been found by experience that unless land is owned by the tiller, his incentive to production does not reach the optimum point.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்தால், உற்பத்தி குறைந்து விடும் என்ற கருத்து பிளானிங் கமிஷனிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“ Ceiling on family holdings, ceiling on personal cultivation ”

என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதன் பிறகுதான் 1958-ல் சட்ட மன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு, அதன் பேரில் எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே பல்வேறு விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது ஆட்சி பீடத்தில் காங்கிரஸ் இருந்தபோது 1961-ம் ஆண்டு இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜர் அவர்கள்தான் தைரியமாகக் கொண்டுவந்தார்கள். இந்த நில உச்சவரம்பு மசோதா கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில், விவாதம் செய்யும்போது இந்த நேரத்தில் இந்த அவையில் இருக்கின்ற தி. மு. க. அரசாங்க அப்போது எதற்காக 30 ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும், 5 பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் இருந்தால் போதாதா என்று சொன்னார்கள். 15 ஏக்கருக்குமேல் நபர் ஒருவருக்கு அல்லது 5 பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 25 ஏக்கரா போதுமானது என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்போது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 30 ஏக்கர் என்று சொன்னால் 5 பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்காகும், ஒரு குடும்பம் என்றால், ஒரு தகப்பன், ஒரு தாய், 3 பிள்ளைகள் கொண்டது ஒரு குடும்பம் ஆகும். அதற்கு மேற்பட்டு இருக்கிறவர்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு 5 வீதம் 60 ஏக்கருக்குமேல் தாண்டக்கூடாது என்றிருந்தது. ஆனால் இந்த அரசு அதைவிட நல்ல காரியத்தைத்தான் செய்திருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் அப்படிச் செய்தார்கள். இந்த அரசு என்ன செய்திருக்கிறது? ஒரு தாய், ஒரு தகப்பனுக்கு 15 ஏக்கர், ஒவ்வொரு மைனர் பிள்ளைக்கு 15, 15 ஏக்கர் என்றால், ஒரு குடும்பத்திற்கு மூன்று பிள்ளைகள் இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு 60 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி அளிக்கிறது இந்தச் சட்டம். இது தெரியாமல் சுதந்திராக் கட்சிக்காரர்கள் ஐயோ! இப்படிச் செய்துவிட்டார்களே என்று ஒலமிடுகிறார்கள். எனக்கு அதன் அர்த்தமே புரியவில்லை. இருக்கிற நிலத்தை அப்படியே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் பிள்ளை இல்லாதவர்கள்தான். இன்னொருநன்மைகூட இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. ஃபாமிலி பிளானிங் என்றும் குழந்தை பெறக்கூடாது என்றும் கூறிக்கொண்டு, இந்த நில உச்சவரம்பின் பிரகாரம் பிள்ளை பெற்றால் 15 ஏக்கர் என்று சொல்வது இப்போது அதிகமாகப் பிள்ளை பெறுங்கள் என்று சொல்வதைப் போலிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : இந்த நோடிஃபிகேஷன் தேதிக்குள் அவ்வளவு அவசரமாகச் செய்யக்கூடிய வேலை அல்ல அது. (சிரிப்பு)

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இருக்கிற நிலத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் பார்த்தால் ஃபாமிலி பிளானிங்கைக் குலைக்கிற அளவிற்கு உற்சாகப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஏதோ நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டதாகச் சொல்வது சரியல்ல. அன்று சொன்னார்கள், வடபாதி மங்கல ஆளுரான் மில்லுக்கு ஆயிரம் ஏக்கர். வடபாதிமங்கலத்திற்கும் குன்றக்குடிக்கும் ஏன் இவ்வளவு நிலம் என்றார்கள்? அவைகளை எல்லாம் சட்ட அமைப்பில் கொண்டுவராமல் இதற்கு ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி போட்டு அப்போது பார்க்கலாம் என்று சொல்வது உண்மையிலே ஏமாற்றுவித்தை. அது எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரு மாறுதல் செய்யும்

[9th April 1970]

[திரு எம். எத்திராஜுலு]

வகையில் யாருடைய தயவும் இல்லாமல், அட்வைசரி போர்டு அல்லது கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் உதவியில்லாமல், இதோ பாருங்கள், சட்டம் கொண்டுவந்து விட்டோம் என்று சொன்னால், சிறப்பாகக் கூறலாம். அப்படிச் சொல்லவில்லை. இருக்கிற முதல் சட்டம் அப்படியே இருக்கிறது. பார்க்கிறவர்கள், 15 ஏக்கருக்குக் குறைத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லத் தான் இந்தச் சட்டம் உதவும். முழுப் பூசனிக்காயைச் சோற்றிலே மறைப்பது போல் இருக்கிறது. இதில் புரட்சியோ மாறுதலோ கிடையாது. முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது இப்படிக் குறைப் பதால் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் வருமென்று சொன்னார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 30 ஏக்கர் என்று காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் கொண்டுவருகிற நேரத்தில் அப்போதிருந்த எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூட சொன்னார்கள். 2 லட்சத்து 82 ஆயிரம் ஏக்கர் உச்ச வரம்பில் வரப் போவதாகச் சொன்னார்கள். கடைசியில் பார்க்கும்போது, உச்சவரம்புச் சட்டத்தை இன்றைக்கு நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டுபோய் சரியாகச் செயல்பட முடியாமல் அதன் மூலமாகப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 65 ஏக்கர் கூட கிடைக்காத நிலையில் 5,000 ஏக்கர் நிலம் தான் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதைப் போல இல்லாமல் சட்டம் செய்கிற நேரத்தில் இவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் இதன் மூலமாக இந்த அரசுக்கு மிச்சம் கிடைக்கப் போகிறது என்ற புள்ளிவிவரத்தைக் காட்ட வேண்டும். இப்போது மைனர் பிள்ளைகளுக்கு எழுதிவைக்கலாம். பேரன்களுக்கு எழுதி வைக்கலாம் என்று சொன்ன பிறகு, இன்னும் அவர்களுக்கு எத்தனை ஏக்கர் மிச்சம் வரும் என்று தெரியாது. இந்த நிலைமை இருக்கக் கூடாது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஏற்படுத்திய சட்டத்தில் ஓட்டை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று, அதிகாரிகளை அனுப்பிப் பார்த்து, அங்குள்ள எல்லாச் சட்டங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தும், இன்னும் ஓட்டை உடைசல் இருக்கிறது என்றால், இது எப்போது அடைபடப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. நான் சொல்வதில் மன வருத்தம் கொள்ளக் கூடாது. புரட்சி என்று மக்கள் மத்தியில் சொல்லும்போது, கொண்டுவரப்படும் சட்டம் புரட்சிகரமாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : புரட்சிகரமான சட்டம் இது, இதில் 15 ஏக்கராகக் குறைத்திருக்கிறோம். இதையே புரட்சிகரமானது இல்லை என்று சொல்வதால் உறுப்பினர் 5 ஏக்கர் ஆக்கவேண்டுமென்கிறாரா என்று தெரிய வேண்டும்.

திரு. ஐ. சுவாமிநாதன் : உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்கள் சொத்துரிமை இருக்க வேண்டுமென்றும் தகப்பனார் சொத்து மகனுக்கு வரவேண்டுமென்றும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார். அந்தக் கருத்தை உறுப்பினர் அவர்கள் எதிர்க்கிறார்களா? தகப்பனார் சொத்து பிள்ளைக்கு வரக்கூடாது என்று சொல்கிறார்களா?

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தகப்பனார் சொத்து இப்போதுள்ள சட்டப் படியே வரத்தான் போகிறது. இருந்தாலும் இந்தச் சர்க்கார் அதிகச் சலுகை தானே செய்திருக்கிறது. அப்போதிருந்த சட்டப்படி தகப்பனாருக்கு இருந்த 30 ஏக்கர் பிள்ளைக்குத்தானே வரப்போகிறது. இப்போதும் அதைத்தான் இந்தச் சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகர்ப்புறங்களைப்பற்றி மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நகர்ப்புறங்களில் உள்ள சொத்துக் களுக்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டுமென்பது பொதுமக்களால் பேசப் படுகின்ற கருத்து. அங்கத்தினர்களாலும் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து. அதையும் சீக்கிரத்தில் கொண்டுவரவேண்டும். இதைவிட பல மடங்கு வருமானம் வருகின்ற சொத்துக்கள் இருக்கும்போது, அதற்கு ஏன் உச்ச

[திரு எம். எத்திராஜுலு]

[9th April 1970]

வரம்பு கொண்டுவரவில்லை? அதற்கும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இருக்கிற ஒரே ஒரு குறை என்னவென்று கேட்டால், நிலத்தைத் தரம்பிரித்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக ஆக்கியிருந்தால், எதிர்க் கட்சியிலிருந்து வருகின்ற எதிர்ப்பே இல்லாமல் இருந்திருக்கும். வெள்ளைக்காரன் தரம்பிரித்துப் போட்டது அப்படியே இருக்கிறது. அதை மாற்றி ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றால் அர்த்தம் உண்டு. இதைக் கவனிக்க வேண்டும். இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இன்னும் புதிய அம்சத்தோடு நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குப் போகிற அளவில் எவ்வளவு அதிகமான அளவுக்கு நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அந்த அடிப்படையில் துருவிப்பார்த்துக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தினால் புதுமையும் அல்ல, புரட்சியும் அல்ல என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

6-50
p.m.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று காலைத் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்த மசோதாவின்மீது இங்கேயும் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதிகநேரம் எடுத்துக்கொள்ளப்போவதில்லை. இங்கே பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களும் பல்வேறு ஆக்கப்பூர்வமான யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக, நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் உருக்கமாகப் பேசினார்கள். நம் சபை கலைகிற வேளையில் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு இதை எப்படி அமுல்படுத்தவேண்டுமென்று பேசினார்கள். எனக்குக் கொஞ்சம் பயமாக இருந்தது. இந்த எட்டு வருஷங்களாக என்ன பண்ணினீர்கள் என்று கேட்டார்கள். மூன்று வருஷங்களுக்குத்தான் நாங்கள் கணக்குக் கொடுக்க முடியுமே தவிர, மற்ற 5 வருஷங்களுக்குக் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை எங்களுக்கு இல்லை. அதைக் குறைவாகச் சொல்லவில்லை. சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம். சட்டத்தை அமுல் படுத்துவதில் தான் முக்கியத்துவம் இருக்கிறது. அந்த அம்சத்தில் தவறுவதால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் ஒன்றைக் கேட்டார்கள். முன்பு 60 ஆயிரம் ஏக்கர் வருமென்று சொன்னார்களே, எவ்வளவு கிடைத்திருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். அதற்கும் சமாதானம் சொல்லலாம். முன்னாலேயே வருவதைப்பற்றி ஏன் பயப்பட வேண்டும்? அது எனக்கு விளங்கவில்லை. ஒரு நேரத்தில் எதிர்ப்பதாகக் கருதிக்கொண்டு நிலைமை வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் நிலத்தைக் குறைத்துவிட்டால் என்ன என்கிறார்கள்.

திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : எடுக்கப்பட்ட நிலத்தை இன்னும் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு இவ்வளவு நாளாயிற்று. இப்போது எவ்வளவு மிச்சம் வரப்போகிறது, எப்போது அதைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்றுதான் கேட்டேன். அவரவர்களுக்கு “டைம்” கொடுத்திருந்தால், அவர்களே விற்ப்பார்களே. திரு டி. கே. சுப்பையா அவர்கள் சொன்னதைப்போல, சொந்தக்காரர்களுக்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். 15 ஏக்கர் என்ற கொள்கை அப்போதும் நிறைவேறிவிடுகிறதே?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : தாங்கள் சொன்னது போன்று விற்ப்பும் விற்ப்புப்பார்கள். தங்களைப் போன்றவர்கள் வாங்கினாலும் வாங்கியிருப்பீர்கள். பொதுவாக, இந்த மாமன்றத்திலே எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திரு மணி அவர்களும் நண்பர் திரு ஜனார்தனம் அவர்களும் நல்ல எழுச்சி மிக்கக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எத்திராஜுலு அவர்கள் சொன்னதைப்போல், 20 ஆண்டுக் காலமாக இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எதிர்பார்த்த காரியங்கள் நடைபெறவில்லை

[9th April 1970]

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

அதற்குப் பிறகு இரண்டாவது தடவையாக 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு சட்டம் செய்யப்பட்டது. அதன் மூலம் 60,000 ஏக்கர் நிலம் எடுக்கப்பட்டு அதுவும் இன்றையதினம் கோர்ட்டில் இருக்கும் நிலை இருக்கும்போது, இது அவசியமா என்றுகூட உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் வருவதற்கான அடிப்படை நோக்கம் எவ்வளவு நிலம் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதுகூட அல்ல. நிலம் ஒரே இடத்தில் குவிந்திருக்கக்கூடாது என்பதுதானாகும். நிலம் என்பது ஏதோ ஒரு சொத்தல்ல. பொருளல்ல. அது ஒரு உற்பத்திச் சாதனம், “மீன்ஸ் ஆப் புரொடக்ஷன்.” இப்படி உற்பத்திச் செய்யும் சாதனங்களையும் நாட்டுக்குச் சொந்தமாக இருக்கவேண்டும். அவை குவியலாக ஒருவரிடத்திலே இருக்கக்கூடாது. இன்றையதினம் ஏற்படுத்தப்படும் இந்தச் சீர்திருத்தம் நிலச் சீர்திருத்தத்திலே ஒரு ‘அடுத்த படியாகும்’, “பர்தர் ஸ்டெப்”. அதனால் எவ்வளவு நிலம் வரும் என்று கணக்குச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் கண்டிப்பாக நிலம் அரசாங்கத்திற்கு வரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் வராமலேயே 2½ லட்சம் ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தியாவில் நடைபெற்ற பெரிய சாதனைகளில் இது மிகப் பெரிய சாதனை என்று மாநாடுகளில் எல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள். இப்படிச் சட்டம் கொண்டுவந்துவிட்டால்கூட, அதைச் சரியாக அமுல்படுத்துவதிலேதான் பெரிய கிரமமெல்லாம் இருக்கிறது. அந்த நோக்கத்தோடு கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய்ந்தவர்கள் பல விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்று கோரினார்கள். திரு எத்திராஜுலு அவர்கள் பேசும்போது, இந்தச் சட்டத்திலே புரட்சி எதுவும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். புரட்சி, புரட்சி என்று நாம் 10 தடவை சொல்லுவதாலேயே புரட்சி வந்துவிடப்போவதில்லை. அதேபோல நாம் சொல்லாமல் இருப்பதாலேயே வரவேண்டிய புரட்சியைத் தடுத்து நிறுத்திவிடவும் முடியாது. இன்றைக்கு நாம் செய்திருக்கிற இந்தக் காரியத்தாலே, கிராமப்புறங்களில், வயலோரத்தில், வாய்க்கால் வெளியில், தோட்டம் துருவிகளில், கிணற்றடியில், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களிடத்தில் ஒரு பெரிய பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமதர்மம், சமதர்மம் என்று சமுதாயத்திலே இல்லாதவர்களுக்கும் இருப்பவர்களுக்கும் இடையே இருக்கிற தாரதம்யம் போகவேண்டும் என்று எல்லோரும் பேசுகிறோம். அதற்கு நாம் எந்த அளவுக்கு விஸ்வாசமாக நடைபெறுகொண்டோம் என்பதை நம்முடைய அலங்காரமான சொற் பொழிவுகள், நாம் எழுதுகிற கட்டுரைகள், நம்முடைய ஆவேசப் பேச்சுக்கள் இவைகளிலிருந்து மக்கள் கணிக்கமாட்டார்கள். மாறாக நாம் எப்படிச் செயற்படுகிறோம்; எப்படிச் செயலாற்றுகிறோம் என்பதிலிருந்துதான் நம்மை இந்த நாட்டு மக்கள் கணிப்பார்கள். சமதர்மம் என்பதே தேவையில்லை. இந்த நாட்டிலே பணக்காரர்கள் இருக்க வேண்டும். அதேபோல் ஏழைகளும் இருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டில் சுரண்டுகிறவர்கள் இருக்க வேண்டும், சுரண்டப்படுகிறவர்களும் இருக்க வேண்டும். முதலாளிகள் இருக்க வேண்டும் என்றும், பாட்டாளி மக்கள் இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் அவர்களைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அது ஒரு சித்தாந்த ரீதியான தகராறு. அவர்களுக்கும் நமக்கும் கண்டிப்பாக வித்தியாசங்கள், பேதங்கள் இருக்கின்றன என்று மிகுந்த பணிவோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் இல்லாதவர்களுக்கு இருக்கிறவர்களுக்குமிடையில் இருக்கிற பேதங்கள் போக வேண்டும்; அதற்காகத்தான் நாம் நம்மைப் பொதுவாழ்க்கையில் அர்ப்பணித்துக்கொண்டோம். அதற்காகத்தான் இங்கே ஒரு அரசியல் செயல்படுகிறது. இல்லாதவர்களுக்காக இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்ற வகையில் நாம் உறுதியுடன் இதைக் கைக்கொள்கிறோம். சந்தர்ப்பம் நேருமானால் அடித்தளத்தில் இருப்பவனை மேம்படுத்த, அவனுடைய வறுமையை நிர்மூலமாக்க, சமுதாயத்தில் அவனுக்கும்

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[9th April 1970]

மற்றவனுக்கும் இருக்கிற பெரிய தாரதமயத்தை, வித்தியாசத்தைப் போக்க இந்த அரசு பின்தங்காது என்று உலகத்திற்கு அறிவிக்கிற அறிவிப்புத்தான் இந்தச் சட்டம். இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் எவ்வளவு நிலம் வருகிறது, இதனால் எப்படி இவ்வளவு பேர் பயனடைவார்கள் என்பதல்ல முக்கியமான விஷயம்.

இந்த நடவடிக்கையின்மூலம் மிகப் பெரிய பரபரப்பு இன்றைக்குச் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு திரு ஜனார்தனம் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் ரத்த ஆறு, ரத்தப் புரட்சி ஏற்படுகிற தன்மைகளெல்லாம் வெறும் வேடிக்கையல்ல. திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள்கூட பேசினார்கள். அப்போது எனக்குக் கொஞ்சம் வருத்தமாகக்கூட இருந்தது.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ரத்தப் புரட்சி நம் நாட்டிலே ஏற்படும் என்ற எண்ணம் என் போன்றவர்களுக்கு இல்லை. ஆனால் ரத்தப் புரட்சி வந்துவிடும், ரத்தப் புரட்சி வந்துவிடும் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தால், மக்கள் கோழைகளாகிவிடுவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதை அடிக்கடி சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அப்படியெல்லாம் ரத்தப் புரட்சி வரக்கூடாது. மாறாக மௌனமான புரட்சி வரவேண்டுமென்றுதான் இன்றைக்கு நீங்களும் நானும் சேர்ந்து முயற்சித்திருக்கிறோம். ஆனால் நிலவரம் எப்படியிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தச் சபையில் இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்தச் சபையில்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாத சட்டம், இது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுவாமிநாதன் பேசும்போது, கோலக்நாத் வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்காக இங்கே அவர்கள் வாதாடினார்கள். நான் நண்பர் திரு சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களுடைய அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டிய கடமை இருக்கும்போது அமைச்சர்கள் சட்டத்திற்குள்ளாக அடைக்கலம் புகுந்துகொண்டிருக்க முடியாது. சட்டம் என்பதே மனித சமுதாயத்திற்குத்தானே தவிர, மனித சமுதாயம் சட்டத்திற்காக அல்ல. இந்தச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்ட நிலைமையிலேயே இருக்க வேண்டும். அவைகளுக்கு மாற்றம் இருக்கக்கூடாது என்றால், இந்தச் சட்டசபைகள் எல்லாம் எதற்கு? முன்னாலே இருப்பவைகள் எல்லாம் வேதங்கள் என்றால், இந்தச் சட்டசபைகள் எல்லாம் தேவையில்லை. காலங்கள் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. கால ஓட்டத்திற்குத் தகுந்தாற்போல், கால மாறுதல்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் சட்டங்களுக்கு நீதிமன்றங்கள் வியாக்கியானங்களைச் செய்கின்றன.

இன்றைக்கு நாம் கொண்டுவந்திருக்கிற சட்டம் சரியான சட்டம். அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட சட்டம். கோலக்நாத் வழக்கில் என்ன தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது? அடிப்படை உரிமைகளை யாரும் தொடக் கூடாது. அது புனிதமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் மரபு. ஆனால் அதற்குத் திருத்தம் செய்யப்பட்டது. கோலக்நாத் வழக்கில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் “There should be no further infringement on fundamental rights”. அடிப்படைச் சட்டத்தில் கை வைக்காதே. அதைத் திருத்தாதே. அதைத் திருத்திவிட்டுக் கொண்டுவந்தால், அது செல்லுபடியாகாது என்றுதான் அந்த வழக்கில் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வழக்குக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட சட்டத் திருத்தங்களை அது மீறிக்காது, அவைகள் எல்லாம் செல்லும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைப்

[9th April 1970]

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

பொறுத்த வரையில், இதற்குப் பின்னால் வருகிற சட்டங்கள் செல்லுபடியாகும் என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நிலச் சட்டங்கள் கொண்டுவருவதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. இந்தப் பாதுகாப்பு, அடைக்கலம் இருக்கிற காரணத்தால்தான், எவராலும் இதைச் ‘சேலஞ்ஜு’ செய்ய முடியாது என்பது இந்த அரசினுடைய திடமான, திட்டவாட்டமான கொள்கை, கருத்து. உங்கள் கருத்து தவறானது. கோர்ட்டுக்குப் போனால் இந்தச் சட்டம் தோற்று விடும் என்று நீங்கள் கருதுவீர்களானால், பேஷாகப் பாருங்கள். நமக்கிருக்கிற அறிவாற்றல், நமக்குத் தெரிந்த சட்டம் இவைகளைக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இது தவறானது என்றால், அதற்காகத்தான் வழக்கு மன்றங்கள் இருக்கின்றன. வாதாடுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே பார்த்துக் கொள்ளலாம். இதைச் சொல்லும்போதுதான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “ஒருவேளை இந்தச் சட்டம் சரியில்லை என்று தீர்ப்பளிக்கப் படுமானால் இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய நன்மைக்காகவும், இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய மேம்பாட்டுக்காகவும் சட்டத்தையே திருத்துவோம். அப்படித் திருத்தும்போது உச்ச வரம்பு என்பது 10 ஏக்கராகக் கூட வரலாம்” என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு சிந்தனையோட்டம். அதற்கு நாம் எப்படி ஒரு உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியும்? எந்த முதலமைச்சர்தான் இப்படித்தான் வரும் என்று உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியும்? அன்றைக்கு 30 ஏக்கர் என்று இருந்ததுதானே கால வளர்ச்சியில் 15 ஏக்கராக இப்போது வந்திருக்கிறது. இன்னும் கால ஓட்டத்தில் என்னென்னவோ நடக்கலாம். யார் கண்டார்? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் மிரட்டிப் பார்க்கிறார். நாங்கள் அந்த மிரட்டலுக்குப் பயப்படமாட்டோம் என்று பேசினார்கள்...

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அவர் அப்படிப் பேசியதாக நான் நினைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : நான் எதற்குக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், மிராசுதாரர்களுக்கே அவ்வளவு பலாத்தார உணர்ச்சி இருக்கிற இந்தக் காலத்தில்..... “நீங்கள் மிராசுதாரராக அல்லது என் போன்றவராக” என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் காலம் மாறுகிறது. கால மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப நம்மை நாமே சரிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : திரு சுவாமிநாதன் கூறியது பலாத் கார உணர்ச்சியாக எனக்குத் தோன்றவில்லை.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அதைத் தவறு என்றுகூட நான் சொல்லவில்லை. அந்த வீரம் தேவைதான். அவரை நான் மிராசுதாரராக நினைக்கவில்லை. அவர் தம்முடைய சட்ட உரிமைகளை, நலன்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில் கவலையோடு இருக்க வேண்டியதுதான். அவர் ஆரம்பத்தில் கொஞ்சநாள் எங்கள் கட்சியில் கூட இருந்ததாக எனக்கு நினைவு. அவர் மாணவராக இருந்தபோது கூட எனக்கு ரொம்பப் பழக்கம். இருந்தாலும் நான் இதனை எல்லாம் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், நாட்கள் மாறுகின்றன. காலத்திற்கு ஏற்ற வளர்ச்சி நமக்கு வேண்டும். திரு எத்திராஜுலு கூட நன்றாகச் சொன்னார். நிறைய விதிவிலக்குகள், சர்க்கரை ஆலைக்கு விதிவிலக்கு, மேய்ச்சல் காட்டுக்கு விதிவிலக்கு, இன்னும் தேயிலைத் தோட்டங்கள், தொழிற்சாலைகள் இருக்கிற இடங்களுக்கு விதிவிலக்கு என்றெல்லாம் எவ்வளவோ விதிவிலக்குகள் இருக்கின்றன என்றார். இன்னும் கோயில் நிலங்களைப் பற்றியெல்லாம்கூட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அவைகளில் எல்லாம் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு என்ற காரணத்திற்காக,

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[9th April 1970]

அதில் ஒரு புதியதைக் கொண்டுவருவதைக்கூட வேகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் எண்ணம். பொறுக்குக் குழுக்கு, ஆலோசனைக் குழுக்கு விடுவது இந்தச் சட்டத்தில் மாறுதலை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். தட்டிக் கழிப்பதற்குச் செய்யப்பட்ட காரியம் அல்ல. இன்று இருக்கும் சட்டத்தில் விலக்குகள் அதிகம். கரும்புத் தோட்டங்கள், மேய்ச்சல் தரைகள், கோயில் நிலங்கள் இவைகளுக்கு விலக்குக் கொடுத்தார்கள். வடபாதி மங்கலத் திற்குக் கரும்புத் தோட்டத்திற்கு விதிவிலக்கு. ஆக்கப்பூர்வமான முறையிலே யோசனைகள் சொல்வதற்குக் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறோம். அதைக் கண்டு பயப்பட வேண்டியதில்லை. நாம் இதைச் செய்யாவிட்டால் புரட்சி வரும் என்று சொன்னார்கள். புரட்சி யாரையும் கேட்டுக் கொண்டு வராது. யாரையும் கேட்காமல் திடீரென்று வந்துவிடும். பிரெஞ்சு நாட்டு மன்னன் வார்சேல்ஸ் அரண்மனையில் வசந்த மண்டபத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். ஊரிலே புரட்சிக்காரர்கள் திரண்டு அரண்மனைக்குள்ளே வந்துவிட்டார்கள். அங்கு இருந்த சேவகர்கள் மன்னனை எழுப்பினார்கள். விழித்துக்கொண்ட மன்னன் என்ன கூச்சல் என்று கேட்டான். “மன்னா, இது கூச்சல் அல்ல. தீ, புரட்சித்தீ, புரட்சிக்காரர்கள் இங்கே வந்துவிட்டார்கள்,” என்று சொன்னார்கள். அது மாதிரி அழைப்பிதழ் கொடுத்து, நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு, புரட்சி வராது. கால நிலைமைகளுக்கு ஏற்ற முறையில் புரட்சி வரும். நாம் தடுக்க முயற்சித்தாலும், அதைத் தடுக்க முடியாது. நண்பர் திரு சுவாமிநாதன் ரொம்பவும் கவலைப்படத் தேவையில்லை. எனக்கு இப்போது ஒரு திண்டாட்டமான நிலை. சட்டமன்றத்திலிருந்து கம்யூனிஸ்டுகளும் வெளியேபோகிறார்கள், அவர்களை எதிர்க்கிறவர்களும் போகிறார்கள். அதனால் ஒரு நல்ல நிலை நமக்கு, உலகத்திலே தெரிந்தவர்கள் இப்படித்தான் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இதிலிருந்து நாம் ரொம்ப நியாயமான இடத்திலே இருக்கிறோம் என்று அர்த்தம். ஒரு பிரத்யட்சமான நிலை. “பிராக்மாடிக்” நிலைமை இப்போது. சமூக நீதிக்காக, பொருளாதார புரட்சிக்காக, நாம் பாடுபடுகிறோம். இதைச் செய்தால்தான் மற்றக் காரியங்களைத் தொடர முடியும். இதைக் கடைசி என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அப்படிச் சொல்லவேண்டுமென்று திரு எத்திராஜுலு சொல்லுகிறார்கள். வளரிக் குழாய்த் திலே எதையும், யாரும் நிர்ணயிக்க முடியாது. அந்தந்தக் காலத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டு போகவேண்டியது அவசியம். சட்டம், ஒழுங்கு, நியாயம் இவைகளில் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. கேரள நாட்டிலே இருக்கிற சட்டத்தைக் காட்டிலும், இது புரட்சிகரமான சட்டம் என்று இங்கே கம்யூனிஸ்டு நண்பர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னேன். அவர்களுக்கு என்னவோ, அதைவிட இதிலே புரட்சிக் குறைவாகத் தெரிகிறது. மாண்புமிகு திரு எத்திராஜுலு அவர்கள், “இது புரட்சியா இல்லையா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் எனக்கு ஒன்றும் கவலையில்லை. மூன்றாண்டுக் காலத்திலே பெரிய நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள், இது ஆபத்தான வேலை” என்றார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு பெரிய மாற்றம், புரட்சி நம்முடைய முதலமைச்சர் உறுதியாக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. “ரிகார்ட் ஆப் டென்சென்ஸி ஆக்ட்” குத்தகைதாரர்களுக்கு உரிமை என்ற சட்டம் சாதாரணமானது அல்ல. நண்பர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பெரிய ஆபத்து, தொழிலாளர்கள் போராடுகிறார்கள், ரத்த ஆறு அல்லவா ஓடுகிறது என்று எழுதிய நாட்கள் நமக்குத் தெரியாதவை அல்ல. கீழ் வெண்மணியை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. இப்படி எல்லாம் இருந்த கீழ்த் தஞ்சையில், இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் கூலி மசோதா கொண்டுவந்ததன் மூலமாக, அமைதி வந்திருக்கிறது. அதே போல புதுக்கோட்டையில் இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்த பிறகு, 116 கிராமங்களிலே போலீஸ்காரர்கள் போகாமலே அமைதியான சூழ்நிலை இருக்கிறது. கூடலூரில் அன்றைக்கு இருந்த ஜமீன்களை,

[9th April 1970]

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

ஜமீந்தார்களின் கடைசி சின்னமாக இருக்கிற இவர்களை, ஒழிப்பதற்காக ஒரு சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பல்வேறு சட்டங்களை வகுத்து, குத்தகைதாரர்களுக்கு உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த 5 ஆண்டுக் காலத்திலே இப்படிப் பெருமைப்படக்கூடிய பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இந்த மசோதாவை இங்கே கொண்டு வந்து இதிலே பங்கு கொள்வதற்கு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் நீங்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறோம் என்பதை மிகத் தெளிவாகவும், மிகுந்த அடக்கத்தோடும் கூறிக்கொள்வேன். இது ஒரு சர்வரோக நிவாரணி என்று சொல்லவில்லை. (Pragmatic) என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்கள். அப்படிப் பல படிகளில் இதுவும் ஒன்று. இதிலே ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால், அதை அந்தக் குழுவிலே விவாதிக்கலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கிருஷ்ணசாமி நாயுடுவுக்குக் கூறிக் கொண்டு, அவர் தம்முடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: Is the hon. Member Thiru R. Krishna swamy Naidu withdrawing his amendment?

திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அந்தச் சட்டத்தைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடவேண்டுமென்ற என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

‘That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970), as passed by the Assembly, be referred to a Select Committee consisting of 12 Members of the Legislative Council.’

The amendment was put and lost.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

‘That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

CLAUSE 2

DEPUTY CHAIRMAN: The motion is—

‘That clause 2 do stand part of the Bill.’

*Thiru G. SWAMINATHAN: Sir, I move the following amendment standing in my name:—

[Thiru G. Swaminathan]

[9th April 1970]

'In sub-clause (7) of clause 2, for the proposed sub-section (b) of section 21-A, the following sub-section (b) shall be substituted,

"(b) any parent or grand parent has voluntarily transferred or surrendered any land on account of natural love and affection to any son, daughter, grand son, grand daughter in the male or female line; or"

In sub-section (b) of section 5 of the Principal Act for the words "Five Members", the words "Three Members" shall be substituted.

Thiru A. R. DAMODARAN: I second it, Sir.

Thiru G. SWAMINATHAN. Mr. Deputy Chairman, Sir, the main point I wish to stress is this. Section 21-A reads as follows: ".....after the date of the commencement of this Act, but before the notified date—

(a) effected by means of a registered instrument a partition of his holding or part thereof; or

(b) any parent or grand-parent has voluntarily transferred any land on account of natural love and affection to any minor son, unmarried daughter, minor grand-son, unmarried grand daughter in the male line"

My point is a partition can be done only under the Hindu Law, and that too only in respect of ancestral property. If it is self-earned property of the person, no partition can be effected and only settlement or transfer can be done. Now under sub-clause (b), transfer of land can be made only to any minor son, unmarried daughter, minor grand-son, and unmarried grand-daughter in the male line. If partition is to take place after the commencement of the Act and before the notified date, it cannot be effected between the father and the major son for the property which is not ancestral but self-acquired property. I feel that not only the minor sons, but the major sons also should be included in sub-clause (b). Another thing is, unmarried daughter alone is mentioned here. Suppose a person has a married daughter and she is the only daughter of the parent and he wants to bequeath the property to the daughter, because she is already married, that person will not be in a position to transfer that property to his married daughter. In this connection, I want to point out the differentiation that is sought to be made between the married and the unmarried daughter. It is not a reasonable differentiation but it amounts to discrimination. Then again, Sir, the parent or the grand-parent can transfer only to the offsprings in the male line. It should be either in the male or the female line. Suppose a person owns property, the same cannot be given to his grandsons through his daughter even if there is no son for him. This I fear will infringe Article 15(1) of the Constitution which says:

[9th April 1970]

'The State shall not discriminate against any citizen on grounds only of.....sex.' Here 'we find two discriminations have been made, one between the married and the unmarried daughter or grand-daughter and the other between the male and the female lines. Hence I want by my amendment that a person should be enabled to transfer property not only to unmarried daughters or grand-daughters but also to married daughters and grand-daughters and to the off springs in the male and female lines.

Now, Sir, in regard to the second part of my amendment, according to the present definition of 'family', a family consists of the father, mother and three children, a total of five. By my amendment I want the total number of members of the family to be limited to three, namely, father, mother and one child.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, I have already seconded the amendment and I have nothing further to say except to state in a general way that this should apply to all communities—Hindus, Muslims or Christians.

DEPUTY CHAIRMAN: The hon. Member may also move his amendment and get it seconded. We will have a general discussion on clause 2 and his amendment also.

Thiru A. R. DAMODARAN: Mr. Deputy Chairman, I have great pleasure in moving the following amendments:—

(1) In sub-clause (7) of clause 2, for the proposed sub-section (b) of section 21-A, the words 'in the male line' be deleted.

(2) In sub-clause (7) of clause 2, in the proposed sub-section (c) of section 21-A, substitute the following:

"(i) Any educational institution, Society or Association which promotes or maintains educational institutions, or

(ii) hospital; or

(iii) any other institution established for charitable purposes as defined in Section 2(15) of the Income Tax Act of 1961 of a public nature for the purpose of such institution, hospital or charitable institution.

such partition or transfer shall be valid,"

(3) In sub-clause (7) of clause 2, after the proposed new sub-section (c) of section 21-A, add the following as sub-section (d):

"(d) Any transfer of land for consideration to any of his cultivating tenants, as defined in the Cultivating Tenants Protection Act (Tamil Nadu Act 25 of 1965) and who was actually cultivating that piece of land; shall be valid."

7-20
p.m.

[9th April 1970]

Thiru G. SWAMINATHAN: Sir, I second the amendment.

DEPUTY CHAIRMAN: The amendment is before the House for discussion.

*Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, my Friend Thiru G. Swaminathan has already moved his amendment to include female line also in the relevant sub-clause, so that both the male and female lines may be covered. When we have permitted grand-parents and parents to transfer lands to their minor sons, unmarried daughters, minor grand-sons and minor grand-daughters, it should also be possible for us to relax the rule in the case of the female line because there may be some unfortunate persons who may not have male issues at all. Therefore, it seems to me that when we give one facility to a particular category or class of persons, we need not deny the same facility to persons who have no male issues at all, and who have only girls. Their sons and grandchildren should benefit from the welcome concessions that have been given in this Bill.

Now, sub-clause (c) relates to voluntary transfer of land to any educational institution or hospital of a public nature solely for the purpose of such institution or hospital. My amendment seeks to substitute the following for the existing sub-clause, namely, "(i) any educational institution, Society or Association which promotes or maintains educational institutions, or (ii) hospital; or (iii) any other institution established for charitable purposes as defined in section 2(15) of the Income-Tax Act of 1961 of a public nature for the purpose of such institution, hospital or charitable institution." This is only a consequential amendment. I think the intention of the Government is that all genuine educational institutions and hospitals should be covered by the exemption provided under the Act.

Sir, I have a specific case in my mind when I refer to this point. There are a number of landowners in South Arcot district, who are affected by this legislation. We have the South Arcot Educational Society at Cuddalore. It has been instrumental in starting two Colleges in South Arcot district, one which was established out of the donations collected by the Society, namely, the Government's Arts College for men at Cuddalore, and the other the Kandaswamy Naidu College for Women which was financed by the Pachaiappa's Charities. The South Arcot Educational Society is a Society registered under the Societies Registration Act of 1860. It has been granted exemption by the Commissioner of Income-tax so that all donations made to the Society are covered by relief provided under section 80(g) of the Income-tax Act. All assesseees giving donation to the Society may, therefore, claim reduction in income-tax. Now this Society has many programmes for starting a number of educational institutions, but, Sir, it is not an

9th April 1970]

[Thiru A. R. Damodaran]

educational institution by itself. It is only meant to collect funds and promote the starting of colleges, High Schools, Technical institutions, perhaps, even Engineering or Medical Colleges in the future. By the existing provision, the Society is expressly prohibited from accepting welcome donations of land. My reason for pleading that such institutions should also be included in the provision is only to see that the object with which the Government grant such exemption is served in full measure. As far as other institutions are concerned, I wish to state that there are very many orphanages, which have been registered as charitable institutions. There are Rescue Homes for destitutes and widows. There are homes for the rehabilitation of leprosy patients. There are homes again for the aged and the crippled. All these, Sir, are charitable institutions. I see, therefore, no reason excepting, perhaps, for the fact that the Hon. Minister is hard-pressed for time—even if he should find it a little difficult to accept this proposition in view of the fact that the Assembly has already been adjourned—in accepting my reasonable amendment. I would, therefore, request that this matter may at least be considered in the committee that is to be set up for considering various exemptions granted under the Bill. I genuinely feel the restricted wording of the present provision of the Act excludes many of the charitable institutions which could benefit from the grant of such exemption. That is so far as this particular sub-clause is concerned.

With regard to my amendment to section 21-A, adding a new subsection (d), everyone has realised that the object with which this legislation has been brought forth is to see that in case there is any surplus land, declared by a landowner, that surplus land should go only to the person who is actually the tiller of the soil or the cultivating tenant as defined under the Cultivating Tenants Protection Act. Now, there is an expresse prohibition in the present Bill to carry out this objective. I fully realise why the Hon. Minister brought in this prohibition. He wants to prevent benami transactions and so he has pre-dated the Bill to 15th February 1970. All settlements or sales after this date except those for which exemptions have been granted would not be valid under the present Act, because the Hon. Minister has a legitimate fear that people may indulge in such benami transactions and may not give up their lands. Sir, various discussions have taken place on this Bill. I am one of those who is affected by this Ceiling Bill. Though there was an initial shock when the Hon. Minister announced the proposal of the Government on the 26th that he would reduce the ceiling to 15 acres, gradually many of us had reconciled ourselves to the idea and, in fact, many of us were prepared to give our lands to the Government to be taken over and distributed to the tenants. There are other avenues of employment open to some of us, and if it is felt, as some hon. Members have stated, that the farmers are a community of exploiters—some have even referred to the master-slave relationship, etc.—there are many

[Thiru A. R. Damodaran]

[9th April 1970]

farmers who are so thoroughly distinguished that they are willing to dispose of their lands for a reasonable price. I do realise, as my hon. Friend Thiru M. Sankaralingam Pillai said, there may be one or two who may behave in such a way. As far as I am concerned, for the past 17 years, I have not changed a single tenant on my farm and I have accepted whatever they gave as produce, 60, 50, 40, or even 30, depending on the production of that year. There are many progressive farmers like that. As far as the question of tilling the soil is concerned, I know very well how to drive a tractor and plough my land. I have not taken to it, because by doing so I will be displacing somebody else, who gets employment as a driver. My hon. Friend Thiru S. Raghavanandam will support me in that. I do not want to discourage employment opportunities. Sir, by my amendment, I have sought to remedy a genuine difficulty. I know of a very specific case where a certain amount of money has been advanced by some tenants for the purchase of lands, but no agreement has been made or sale document written, because the tenants who were the purchasers of the land did not have the money to purchase the stamp papers. Now the Hon. Minister has announced through this Bill that transactions effected after 15th February would not be valid. A person had already received an advance of Rs. 18,000, but he is unable to execute the document. Now this person has got 30 standard acres of land. He wants to retain 15 standard acres of wet land and dispose of the balance by sale to his tenants, for which he has already received an advance. According to the provisions of the present Bill, that person will be in genuine difficulty, because he cannot register or execute the document in respect of the lands for which he has already received an advance from his tenants, and the Government will declare them as surplus lands. Thus, I fear, Sir, enormous complications are going to be created. In view of the fact that my amendment seeks to protect the actual cultivating tenant, I am sure the Government would have no objection to accepting this amendment. Now they have a Record of Tenancy Right. That will prove that the man who has bought it even after the 15th February is the person who was actually cultivating the land. I think this is very essential, because all of us support the principle underlying the Bill that surplus land should be transferred only to the cultivating tenants and not to outsiders. I, therefore, urge upon the Government that this new clause be added to the Bill. These kinds of transactions cannot be called benami by any means, because verification would show that it is the tenants who cultivate the land, who will be benefited by this. I, therefore, request that the Hon. Minister may be pleased to consider the acceptance of this amendment.

7-30
p.m.

*மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கொடுத்த திருத்தத்தில் அவர் ஆணுக்குக் கொடுத்திருப்பதுபோல பெண்ணுக்கும் உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். திரு தாமோதரன் அவர்கள் நில உடைமைக்கு வரம்பு கொண்டுவரும்போது, நஷ்டஈடு கொடுக்க

[9th April 1970]

[திரு எஸ். மாதவன்]

வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். அவர் கல்விக் காரியத்திற்காக, டிராஸ்டிற்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். ஏற்கெனவே பல விதி விலக்குகள் இருக்கின்றன. இப்படிக் கொடுத்துக் கொண்டே போனால் அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமே நிறைவேறுவது என்ற சூழ்நிலைதான் ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். 1961-ம் வருஷச் சட்டத்தில் இந்தக் குடும்பத்தில் மைனர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சொல்லை இன்னும் விரிவுபடுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். “மைனர் சில்டர்ஸ் அண்டு அன்மார்ட்டாடர்ஸ்” என்று போட்டிருக்கிறோம். ஒரு குடும்பத்தின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்றவாறு நிலம் வைத்துக்கொள்ள இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெண்ணுக்கும் உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று 1956-ம் ஆண்டு இந்து வாரிசு உரிமைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தகப்பனுடைய சொத்தில் பெண்ணுக்குப் பங்கு உண்டு. அந்தப் பங்கைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு, பார்டிஷன் செய்து கொடுப்பதற்கு என்று சட்டம் வந்திருக்கிற காரணத்தினால், நாம் அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கலாம் என்று இந்தச் சட்டத்திலே வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு நண்பர் திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தப்படி, தாய்வழி வரக்கூடியவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை அளிக்கப்படவேண்டும். இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகச் சலுகை வேண்டுமென்று கேட்பது இதிலேயிருந்து பிறக்கிறது. இது சட்டத்தின் நோக்கத்தைத் தோற்கடிக்கக்கூடிய நிலையாக இருக்கிற காரணத்தினாலும், அவருடைய கணவனுடைய குடும்பத்திலிருந்து பெண்ணுக்கு உரிமைகள் கிடைக்கின்ற காரணத்தாலும் மறுபடியும் அவருக்கு இந்தக் குடும்பத்திலிருந்து கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று விட்டு விட்டோம். எனவே இதை அவர் வற்புறுத்த வேண்டாமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. திருமணமான பெண், திருமணமாகாத பெண் என்று பாகுபாடு செய்யக்கூடாது என்கிறார். திருமணமாகிச் செல்கிறவர்களுக்கு அந்தக் குடும்பத்திலே வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால், இங்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. கலியாணம் ஆகாதவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல, கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை.

திரு தாமோதரன் அவர்கள், எஜுகேஷனல் இன்ஸ்டிடியூஷனை நடத்துகிறவர்களுக்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது, அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இந்தத் திருத்தம் இன்னும் கொஞ்சம் அதிக விரிவான விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எஜுகேஷனல் இன்ஸ்டிடியூஷன் என்பதில், அது எஜுகேஷனல் இன்ஸ்டிடியூஷன் அல்லவா என்பதிலே தகராறு வரலாம். அதைச் சங்கமாக ஏற்றுக்கொண்டால், அதற்கு விளக்கம் கொடுக்க ஆரம்பித்தால், அது விரிவாகப்போகும். இதை மேலும் விளக்கிக்கொண்டு போகாமல் நீதிமன்றத்துக்கு விட்டுவிடுவது நல்லது. அவர்களிடத்திலே தீர்ப்புப் பெறுவது நல்லது என்று நம்புகிறேன். இப்படி ஒரு கன்ஸெஷனைச் சேர்த்தோமானால், இப்படி நீண்டு கொண்டே போகும்; குழப்பங்கள் ஏற்படும். எஜுகேஷனல் இன்ஸ்டிடியூஷனுக்குக் கொடுப்பது என்றால், கல்வி இலாகா கொடுத்திருக்கிற விளக்கத்தின் அடிப்படையில் செய்யலாம். “சாரிட்டியன் பர்பஸ்” என்று கேரளச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. “சாரிட்டியன் பர்பஸ்” என்று சொல்லிவிடுவோமானால், இன்றைக்குப் பெரிய ஆபத்து வரும். அந்த ஆபத்து வராமல் தடுப்பதற்காக, அவருடைய விளக்கத்திலே போட்டிருக்கிற வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு “காம் பிரஹென்சிவ் பில்” கொண்டுவரும்பொழுது, எல்லாவற்றையும் கவனித்துச் செய்யலாம். அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்த நோக்கமே நிறைவேறாமல் போய்விடும்.

[திரு எஸ். மாதவன்]

[9th April 1970]

என்பதால் அவர்கள் தங்களுடைய திருத்தங்களை வற்புறுத்தவேண்டா
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தம் கல்யாண
மான பெண் அல்லது பெண்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனையைப்
பற்றியது. ஒரு தகப்பனுக்கு 30 ஏக்கரா நிலமிருந்து, அவருக்கு ஒரே
ஒரு பெண் இருந்து, அவளைக் கல்யாணம் செய்துகொடுத்த பிறகு,
அந்தப் பெண்ணுக்கு இந்தச் சொத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று
விரும்பினாலும், கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். போகிற
வீட்டிலே சொத்து இல்லாது போனால், இப்படிக் கொடுக்கலாம் என்று
நினைத்தாலும் கொடுக்க முடியாமல் போய்விடுகிற நிலை ஏற்படுகிறது.
எனவே மனமான பெண்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கிற முறையிலே
இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தேன். இப்படி “மேல் லைன்” என்று
போட்டால், “பீமேல் லைனில்” வருகிறவர்களுக்கு இல்லை என்றால் அது
அரசியல் சட்டத்துக்கு விரோதமாக இருக்கும். இந்தப் பிரிவை வைத்
திருத்தோமானால், கோர்ட்டுக்குச் செல்கிற சட்டமாகிய இது செல்லாத
தாகிவிடும். அந்தக் காரணத்தினால்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக்
கொண்டு வந்தேன். ஒரு உதாரணம் மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். என்னுடைய குடும்பத்தில் இருக்கிற சூழ்நிலையில்
எனது தாயாரோடு பிறந்த சகோதரர்கள் கிடையாது. ஆகையால்
என்னுடைய தாத்தா அவர்கள் என்னுடைய தாயாருக்கு ஸ்ரீதனமாக
அவரின் சொத்தை எழுதிவைத்தார்கள். இந்தச் சொத்துக்கள் எனக்கு
வரவேண்டும். ஆனால் இது எனக்கு இப்போது வரமுடியாத நிலைமை
ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : இப்படிச் சில பேர்களுடைய சொத்
துக்கள் மிச்சப் பட்டால்தான், அவைகளை எடுத்து நிலமில்லாதவர்
களுக்குக் கொடுக்க முடியும்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : என்னைப் பொறுத்தவரையில், 30 ஏக்கர் நிலம்
எனக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் எனக்கு இந்தத் தாய் வழி சொத்து
வராதது பற்றிக் கவலை ஒன்றுமில்லை. ஆனால் தாய் வழிச் சொத்தையே
எதிர்பார்த்திருக்கிறவர்களுக்கு, வேறு சொத்தே இல்லாதவர்களுக்கு,
இது கிடைக்காமல் போய்விடுமே, அதனால்தான் இதைச் சொல்லிக்
கொள்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு நான் இந்தத் திருத்தத்தை
வற்புறுத்தவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

The amendments of Thiru G. Swaminathan were, by leave, withdrawn.

*Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, I have listened to the Hon.
Minister's very persuasive speech. It is indeed very difficult in the
circumstances to press for the acceptance of my amendment except to
say that charitable purposes have been very well defined in the Indian
Income-tax Act of 1961 and include relief of the poor, education,
medical relief and advancement of any other object of general public
utility. The Hon. Minister mentioned that those who were willing to
donate lands might do so to any specific institution and not to the
Society. Our difficulty is that this Society does not have any project in
view. It may decide to start a College next year, and for this purpose,
if it is able to acquire lands by way of gifts from those who come
under the Act, I think it will help the corpus of such Societies, so that
we may derive some income and spend on the very laudable purpose of

[9th April 1970]

[Thiru A. R. Damodaran]

starting other institutions. That was the reason why I brought this
amendment.

The other thing I would like to say is this. There seems to be a
slight difference of approach. I do not say that the cultivating tenant
should be given whatever land he was cultivating according to the
Kerala Act. That was not my intention in bringing forward the
amendment. I only asked, in cases where genuine transactions had
already taken place after 15th February, why the Government should
prohibit the sale and registration of lands involved in such trans-
actions. After all, my object is solely to see that the cultivating
tenants get possession of the lands which may be declared surplus. In
view of the observations of the Hon. Minister, however, I do not press
my amendment.

The amendments were, by leave, withdrawn.

DEPUTY CHAIRMAN: Now I put clause 2 to the vote of the
House.

Clause 2 was put and carried.

CLAUSE 3

DEPUTY CHAIRMAN: The motion is—

‘That clause 3 do stand part of the Bill’.

Thiru A. R. DAMODARAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, I move
the following amendment:—

“Rename the existing clause 3 as clause 4 and add the following
as new clause 3:—

‘3. Notwithstanding anything contained in Section 50 of the Principal
Act every person whose right or title or interest in land is acquired by the
Government under this Act shall be paid compensation according to
the market value of the land on the date of acquisition and such
compensation shall be paid in one lump sum to the person from whom
the land was acquired.’

Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, I second it.

*Thiru A. R. DAMODARAN: In moving the amendment, I would
like to say that the Principal Act has laid down certain very complicated
formula for the determination of the compensation to be paid, namely,
the yield should be first determined and then a multiple of that should be

[Thiru A. R. Damodaran]

[9th April 1970]

paid as compensation. etc. The original Act was framed in 1961. Conditions have changed considerably since then. Many of the big farmers have obtained loans from the Agricultural Finance Corporation, Commercial Banks and other institutions for developing their lands. They have put up pumpsets. They have purchased tractors and agricultural implements. They have thus become indebted to a certain extent. Therefore, I feel when Government are going to take lands from such people, it is but fair that just compensation should be paid to them immediately. In fact, I would like to state that if this principle is accepted, there are many persons to-day, who are prepared to give up their entire land, receive the money and get out of the land, only because of the vituperation, only because of the abuses, that these people are receiving from some politically motivated sections of the public. This has irritated them very much and I am not surprised at the extreme attitude taken by the Mirasdars of Thanjavur District, though I do not approve of it wholly. But all the same, the irritation, the hurt and the agony caused to this section of the people has upset many of them and, therefore, they would be willing to part with their lands under the conditions I have stipulated in my amendment. I know, Sir, that some members of the legal profession have their lands in Thanjavur district. They would like to sell the land and invest in other securities. I know there are also widows and ladies unable to manage their lands. I do not think, Sir, we can consider all these people as exploiters. They are quite willing to sell their lands. The only point is that there is no agency at present such as the Land Development Bank, which will enable the tenants to purchase the land from the landowner. I hope when the Hon. Minister brings forward a comprehensive Land Reform Bill, he will also find a way out by making suitable arrangement for owners who are very willing to sell their lands if they can get compensation—reasonable compensation. It was with this intention, Sir, that I have moved this fair and reasonable amendment. If it is accepted, unlike the original Government estimate of 2 lakhs or one lakh and eighty thousand acres of land, they may get more and the financial commitment may not be much. There are also a number of financial institutions which have been nationalised by our Government. Enormous funds are, therefore, available with the Government. They can obtain easily 20 or 30 crores of rupees for this purpose. I earnestly request the Government to accept my amendment. It will help them a great deal to acquire these surplus lands by payment of fair compensation, namely, the market value and payment in cash. The Hon. Minister need not even bring in a Ceiling Bill. He will very willingly get these two lakhs of acres from the landowners, if he accepts my amendment.

*மாண்புமிகு திரு எஸ். மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நிலப் பிரச்சனைப்பற்றி, மிக உருக்கமாக எடுத்துக் கூறி, இப்படிப்பட்ட பிரச்சனையை மாற்ற, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களின் நிலங்களை

[9th April 1970]

[திரு எஸ். மாதவன்]

அந்த நிலத்திலே பாடுபடுகிறவர்களுக்கு விற்றுவிடுகிறார்கள் என்றும், அப்படி விற்கும் நிலத்தை அவர்கள் வாங்க அரசாங்கம் பாங்குகளின் மூலம் பண உதவி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்தை நாடு ஏற்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதையொட்டி ஒரு திட்டம் இங்கே உருவாக்கப் படும்போது அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அதை ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது இருக்கிற பிரச்சனை, உச்ச வரம்பு மூலம் எடுக்கப்படுகிற நிலங்களுக்கு மார்க்கெட் வால்யுபடி நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆரம்பித்தால், இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறதன் நோக்கமே நிறைவேறாமல் போய்விடும். இந்த மாதிரிப் பார்க்கும்பொழுது, இந்த நஷ்ட ஈட்டை இவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த நாட்டிலே பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து பரிசீலிக்கப்பட்டுவந்து, இது போன்ற நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற அடிப்படையிலே எடுக்கப்பட்ட நிலங்களைச் சொந்தத்திலே மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற முடிவிற்கு நம்முடைய நாட்டிலே பல நீதிமன்றங்களில் பல தீர்ப்புக்கள் பின்னால் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற முறையிலே அதற்காக “மார்க்கெட் வால்யு” கொடுக்க வேண்டுமென்ற அங்கத்தினரின் கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதை அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது போல, நிலம் வாங்குகிறவர்களுக்கும் அரசாங்கம் உதவும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்து, குத்தகைத்தாரர்களைப் பொறுத்த அளவிற்கு, பொருத்தமாக இருக்கிறது. அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லிய நல்ல கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. நான் சொல்லிய விளக்கங்களுக்குப் பின்னாலும், இந்த உச்ச வரம்பால் மேலே உபரியாக வருகிற நிலங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்தை அரசாங்கம் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நாடும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. “மார்க்கெட் வால்யு” கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*Thiru A. R. DAMODARAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, I may 7-50 be permitted to use this chance to refer to something that the Hon. p.m. Minister has stated. I requested that the market value might be taken into consideration in determining the compensation to be paid for the surplus lands, because in the administration of the Land Ceiling Act of 1961, it was found that the complicated procedure laid down in that Act—net yield, multiplication of net yield by so many times and all that—led to a lot of corrupt practices. The value of land is so variable—acommodity that the Administrative Officers are likely to get into serious trouble unless proper guidelines are laid down for the determination of the net yield. All those who have been in agriculture will realise that one acre of wet land in Chingleput district will not yield the same produce as one acre of wet land in Thanjavur district or Ramanathapuram district. We may have multiple cropping, one paddy crop, one groundnut crop and again a cotton crop, in some places, gingelly crop also so that the yield is a variable factor from acre to acre. I do not think, Sir, even in the original Act the guidelines for the determination of compensation were properly laid down. Another point to which I wish to refer in this connection is this. The Hon. Minister and the Government are able to lay down the market value for the purpose of

[Thiru A. R. Damodaran] 9th April 1970]

registration of documents. That being so, I do not know the reason why the Government should refuse to accept my suggestion to adopt the market value formula in paying compensation. Also, Sir, the Hon. the Finance Minister of the Government of India has laid down that the market value of agricultural land should be taken as the basis for the purpose of assessing them to Wealth Tax. As I mentioned a few days ago, a man and his property cannot be separated so easily. A man and his wife can be separated, of course, through the divorce proceedings. But nobody will be willing to lose his house or land. Therefore, there is a certain amount of agony when a man has to part with the land under this Bill. To assuage that agony, perhaps, to mitigate the sorrow and sadness, which would result to him, at least the Government could give currency notes, though they are not now as valuable as they were 20 years ago, but still they are ready cash and people would be prepared to accept it. Therefore, I feel, when the Governments both at the Centre and in the State are insisting on market value for the purpose of registration of documents, for the purpose the levy of Urban Land Tax, for levy of Wealth Tax and Capital-gains Tax, the Government should accept my amendment. Therefore, Sir, I am not withdrawing my amendment.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

“Re-number the existing clause 3 as clause 4, and add the following as new clause 3:—

‘3. Notwithstanding anything contained in Section 50 of the Principal Act every person whose right or, title or interest in land is acquired by the Government under this Act shall be paid compensation according to the market value of the land on the date of acquisition and such compensation shall be paid in one lumpsum to the person from whom the land was acquired.’”

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

DEPUTY CHAIRMAN: There is an amendment to clause 1. Is the hon. Member Thiru G. Swaminathan moving it?

(The hon. Member did not indicate assent or dissent)

As the hon. Member is not moving his amendment, I will put clause 1 to the vote of the House.

Clause 1 was put and carried.

The Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

9th April 1970] [திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN: Mr. Chairman, Sir, I move...

“That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970), as passed by the Assembly, be passed.”

தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற உதவிய எல்லா மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், இந்த மன்றத்திற்கும் நான் நன்றியைத் தெரிவித்து, இதை நடைமுறையில் கொண்டுவரப்போகிற நேரத்தில் எல்லோரும் எல்லா வகையிலும் இதனால் பலன் பெறுவார்கள் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

‘That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970), as passed by the Assembly, be passed.’

Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, I entirely agree with what the hon. Member Thiru A. R. Damodaran has said about paying compensation to surplus lands. Now the Collectors of the Districts have fixed the value of the lands and given it to the Sub-Registrars. It should be possible for the Government to pay at least the value that has been fixed by the Collectors. Otherwise, people will be hard hit. Government themselves would be losing a lot of money, as the land-owners have taken loans pledging their lands to the Government for the purpose of improving the land or purchasing pumpsets, tractors, etc. This is a thing which has to be looked into in all seriousness at least by the Joint Committee proposed to be set up.

*திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: நில உச்ச வரம்புக்கு மேலுள்ள நிலங்களை அரசு எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அதற்கு என்று அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற நஷ்டசட்டை மார்க்கெட் விலையை அனுசரித்துக் கொடுப்பது சாத்தியமில்லை என்று நமது அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேலுள்ள நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அவர்கள் 30 ஏக்கருக்குரிய நிலச்சுவான் தாராக அன்று இருந்தார்கள். அவர்களை 15 ஏக்கருக்குச் சொந்தமானவராக சிறிய விவசாயிகளாக ஆக்கிவிடும்போது, அவர்களிடமிருந்து எடுக்கப்படுகிற 15 ஏக்கருக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க வேண்டியதுதான் முறை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய நஷ்டசடு மார்க்கெட் விலையை அனுசரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இப்போதில்லாவிட்டாலுங்கூட, குழு ஒன்று அமைக்கப் போகிறீர்களே அதிலேனும் ஆலோசனைக்கு எடுத்து நல்ல முடிவு காணுவீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கினார்கள். திரு தாமோதரன் அவர்களுடைய பிரச்சனை இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டது. உச்ச வரம்புக்கு உட்பட்ட நிலத்திற்கு என்ன விலை கொடுப்பது என்பது—உச்ச வரம்பிற்கு மேல்

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[9th April 1970]

இருக்கிற நிலத்தைப் பற்றிய பிரச்சனை ஒன்று. நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலேயே கூட 31 (ஏ) பிரிவில் இரண்டாவது புரவிஸோவில் கூறப்பட்டிருப்பது :

‘Provided further that where any law makes any provision for the acquisition by the State of any estate and where any land comprised therein is held by a person under his personal cultivation, it shall not be lawful for the State to acquire any portion of such land as is within the ceiling limit applicable to him under any law for the time being in force or any building or structure standing thereon appurtenant thereto, unless the law relating to the acquisition of such land, building or structure, provides for payment of compensation at a rate which shall not be less than the market value thereof.’

மசோதாவில் ‘any portion of such land as is within the ceiling limit applicable to him’ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சேலிங்குக்குள் வருகிற 15 ஏக்கருக்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயித்திருப்பதால், அதில் 3½ ஏக்கர் எடுத்தால் அதற்குத்தான் மார்க்கெட் விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதே தவிர, வரம்பிற்குத் தாண்டியிருக்கிற நிலத்திற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. பொதுநலனுக்கு எடுக்கப் படுகின்ற காரியங்களில் மார்க்கெட் விலை என்பது சரியானதல்ல என்பது அரசினுடைய கொள்கை. அதை வற்புறுத்துவது அவசிய மில்லை. இதை இரண்டு பிரிவாகப் பார்க்கவேண்டும். 15 ஏக்கருக்குள் 3 ஏக்கர் இருந்தால், மார்க்கெட் விலை கொடுக்கவேண்டியதுதான். அதைத்தாண்டி எடுக்கிற நிலத்தில் அதற்கென்று ஒரு விதிமுறை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே சில நிலங்களுக்கு ஒரு மாதிரியான முறையை அனுசரித்து விட்டு, இங்கே இருக்கிற விதிமுறைப்படி நிர்ணயித்துவிட்டு, இன்றைக்கு ஒரு புது நிலை ஏற்படுத்தினால், ஒரேமாதிரியான இரண்டு நிலவரங்களில் பாரபட்சம் காட்டியதாக ஆகிவிடும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு காரியங்களைப்பற்றி யோசிக்கும்போது, அதைப்பற்றி யோசிக் கலாம் என்றும் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்றும் கூறி முடிக்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

‘That the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970), as passed by the Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

IV. GOVERNMENT MOTION

CONSTITUTION OF A JOINT COMMITTEE OF THE ASSEMBLY AND THE COUNCIL TO ADVISE THE MINISTER FOR FINANCE ON THE TAMIL NADU LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) ACT, 1961.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாடு 1961-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்)சட்டத்தில் கண்டுள்ள விலக்குகளை நீக்குதல் அல்லது திருத்தம்

9th April 1970]

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

செய்தல் பற்றிய தன்மை, நோக்கம் ஆகியவற்றைப் பரிசீலிப்பதில் நிதி அமைச்சருக்கு ஆலோசனை வழங்க இரு அவைகளில் 46 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய (35 சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள், 11 சட்டமன்ற உறுப் பினர்கள்) கூட்டுக் குழு ஒன்றை அமைக்கும் சட்டப் பேரவையின் கருத் திற்கு இம் மன்றம் இசைவளிப்பதுடன் இக்கூட்டுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பணியாற்ற தெரிந்தெடுக்கப்படவேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கே. எஸ். மணி

“	“	திரு எஸ். முத்து
“	“	திரு பி. டி. முத்து
“	“	திரு எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை
“	“	திரு பி. திருஞானசம்பந்தம்
“	“	திரு கே. ராஜாராம்
“	“	திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு
“	“	திரு டி. கே. சுப்பையா
“	“	திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன்
“	“	திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்
“	“	திரு ஜி. சுவாமிநாதன்

இந்த 11 பேரும் அந்தக் குழுவில் பணியாற்றுவதற்குத் தெரிந்தெடுக்கப் படவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

“That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Committee of both the Houses.....”

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN: Sir, it has been referred to as ‘Joint Select Committee’ by some. It is not a Joint Select Committee. We are setting up only a ‘Joint Committee’ consisting of 35 Members of the Assembly and 11 Members of the Council.

DEPUTY CHAIRMAN: Yes, it is only a Joint Committee. I will put the question again.

The question is—

‘That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint 8-00 Committee of both the Houses consisting of 46 Members (35 Members p.m. from the Legislative Assembly and 11 Members from the Legislative Council) to advise the Minister for Finance in examining the nature and scope of deletion or modification of exemptions contained in the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961,

[Deputy Chairman]

[9th April 1970]

and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Committee:—

1. Thiru K. S. Mani
2. „ S. Muthu
3. „ P. T. Muthu
4. „ M. Sankaralingam Pillai
5. „ P. Thirugnanasambandam
6. „ K. Rajaram
7. „ R. Krishnaswamy Naidu
8. „ T. K. Subbiah
9. „ A. R. Damodaran
10. „ S. Jayarama Reddiar
11. „ G. Swaminathan

The motion was put and carried.

8-00
p.m.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on the 22nd April 1970.

The House then adjourned.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

193. Notification issued with G. O. Ms. No. 2389, Rural Development and Local Administration, dated the 2nd December, 1969 in regard to inclusion of certain areas, excluded from the Cumbum Municipality, within the limits of the Cumbum Panchayat Development Block. (*Laid on the table of the House under section 179(4) of the Tamil Nadu Panchayats Act 1958 (Tamil Nadu Act, XXXV of 1958).*)

194. Notification issued with Memorandum No. 5207-T1/69-1, Revenue, dated the 31st January 1969, in regard to amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1778 of 1968 (G. O. Ms. No. 407, Revenue, dated the 21st February, 1968) published at pages 657-650 of Part II-Section I of the Fort St. George Gazette dated the 17th April, 1968. (*Laid on the table of the House under section 50(5) of the Tamil Nadu Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 27 of 1963).*)

195. Notification issued with G. O. Ms. No. 2780, Revenue, dated the 22nd November, 1969 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Rules 1965; the

9th April 1970]

Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965 and the Tamil Nadu (Transferred Territory) Jenmikaram Payment Abolition Rules, 1965. (*Laid on the table of the House under section 26(2) of the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964, under section 28(5) of the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964 and under section 32(5) of the Tamil Nadu (Transferred Territory, Jenmikaram Payment Abolition Act, 1964 respectively.*)

196. Notification issued with Roc. No. 183816/69-P2, dated the 14th November 1969 regarding bifurcation of the South Kallidaikurichi Panchayat, Tirunelveli district. (*Laid on the table of the House under section 179(4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).*)

197. Audit Report on the Accounts of the Tamil Nadu State Housing Board for 1964-65. (*Laid on the Table of the House under section 125 of the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961).*)

B. Reports, Notifications and other papers

109. Notification issued with G. O. Ms. No. 726, Rural Development and Local Administration, dated the 17th April 1969 in regard to amendment to the Tamil Nadu Town Planning Rules, 1933 published at pages 111 to 122 of Part I-A of the Fort St. George Gazette, dated the 28th March, 1933.

110. Notification issued with G. O. Ms. No. 35, Revenue, dated the 5th January 1970 in regard to amendment to the rules published with Firka Development Notification dated the 23rd March, 1948 at page 90 of the Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 6th April, 1948.

*111. A Review on Tamil Nadu - An Economic Appraisal.

112. The Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 11 of 1970), as passed by the Assembly.

* Laid on the Table of the House on 8-4-1970.

[9th April 1970]

APPENDIX I
(Vide item III (1))

L.A. Bill No. 14 of 1970.
(As passed by the Assembly)

*A Bill further to amend the Tamil Nadu Land Reforms
(Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961*

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Act, 1970.

2. *Amendment of section 59, Tamil Nadu Act 58 of 1961.*—In section 59 of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961), for the words “eight years” in the two places where they occur, the words “ten years” shall be substituted.

9th April 1970]

APPENDIX II
(Vide item III(2))

L.A. Bill No. 11 of 1970
(As passed by the Assembly)

*A Bill further to reduce the ceiling on agricultural land holdings
in the State of Tamil Nadu*

Whereas under the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961), the ceiling area in the case of every person and in the case of every family consisting of not more than five members, is 30 standard acres;

And Whereas even after the implementation of the said Act, there is disparity in the ownership of agricultural land leading to the concentration of such land in the hands of certain persons to the common detriment;

And Whereas as a further step towards agrarian reform, it is considered necessary to reduce such disparity.

And whereas with a view to achieve this object, it is considered necessary to reduce the ceiling area from 30 standard acres to 15 standard acres;

And whereas for the above purpose it is expedient that the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961) shall have effect subject to modifications;

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Act, 1970.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 15th day of February 1970.

2. *Tamil Nadu Act 58 of 1961 to have effect subject to modifications.*—The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961) (hereinafter referred to as the principal Act) shall, on and from the 15th day of February 1970, have effect as if—

(1) in section 3 of the principal Act—

(a) for clause (11), the following clause had been substituted, namely:—

“(11) ‘date of the commencement of this Act’ means the 15th day of February 1970;”

[9th April 1970]

(b) for clause (12), the following clause had been substituted, namely:—

“(12) ‘date of the publication of this Act’ means the date of the publication of the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Act, 1970, in the *Fort St. George Gazette*”;

(c) the Explanation to clause (14) had been numbered as explanation I and in the Explanation as so numbered, for the words “date of the commencement of this Act,” the words “notified date” had been substituted;

(ii) after Explanation I as so numbered, the following Explanation had been inserted, namely:—

“Explanation II—For the purpose of this clause—

(a) in the case of persons governed by Hindu Law, “unmarried daughters” and “unmarried grand-daughters” shall not include “unmarried daughters” or “unmarried grand-daughters”—

(i) in whose favour any land has been voluntarily transferred by either of whose parents or grand-parents on account of natural love and affection; or

(ii) in whose favour a preliminary decree for partition has been passed before the notified date;

(b) in the case of persons governed by any law other than Hindu Law, “minor sons,” “unmarried daughters,” “minor grand-sons,” and “unmarried grand-daughters,” shall not include “minor sons,” “unmarried daughters,” “minor grandsons” and “unmarried grand-daughters”—

(i) in whose favour any land has been voluntarily transferred by either of whose parents or grand parents on account of natural love and affection; or

(ii) in whose favour a preliminary decree for partition has been passed before the notified date;”

(d) for clause (31), the following clause had been substituted, namely:—

“(31) ‘notified date’ means the date specified by the Government in a notification, which shall be a date after the date of the publication of this Act;”

(2) in section 5 of the principal Act—

(a) in clause (a) and clause (b) of sub-section (1), for the figures and words “30 standard acres,” the figures and words “15 standard acres” had been substituted;

[9th April 1970]

(b) in clause (a) of sub-section (4), for the figures and words “30 standard acres,” the figures and words “15 standard acres” had been substituted;

(c) in Illustration (a)—

(i) in the first paragraph, for the figures and words “80 standard acres,” “20 standard acres,” “30 standard acres” and “20 standard acres,” the figures and words “40 standard acres,” “10 standard acres,” “15 standard acres” and “10 standard acres” had been respectively substituted;

(ii) in the third paragraph—

(a) in the second sentence, for the figures and words “20 standard acres,” “30 standard acres,” “10 standard acres” and “30 standard acres,” the figures and words “10 standard acres,” “15 standard acres,” “5 standard acres” and “15 standard acres” had been respectively substituted;

(b) for the last sentence, the following sentence had been substituted, namely:

“The wife can hold in addition, 5 standard acres as stridhana land. All the members of A’s family will, therefore, be together entitled to hold 20 standard acres and the remaining 25 standard acres will be treated as surplus land”;

(iii) in the fourth paragraph, for the figures and words “20 standard acres,” “30 standard acres,” “10 standard acres,” “30 standard acres,” “30 standard acres,” and “10 standard acres,” the figures and words “10 standard acres,” “15 standard acres,” “5 standard acres,” “15 standard acres,” “15 standard acres” and “5 standard acres,” had been respectively substituted;

(d) in Illustration (b)—

(i) in the first paragraph, for the figures and words “25 standard acres,” “20 standard acres,” “20 standard acres,” “30 standard acres,” “10 standard acres” and “30 standard acres,” and for the words “Fifteen standard acres,” the figures and words “10 standard acres,” “10 standard acres,” “10 standard acres,” “15 standard acres,” “5 standard acres,” “15 standard acres” and “5 standard acres” had been respectively substituted;

(ii) in the second paragraph—

(a) for the figures and words “25 standard acres,” “30 standard acres,” “5 standard acres,” “30 standard acres,” and “5 standard acres” the figures and words “10 standard acres,” “15 standard acres,” “5 standard acres,” “15 standard acres” and “5 standard acres” had been respectively substituted;

[9th April 1970]

(b) for the last sentence, the following sentence had been substituted namely :—

“ There will be no surplus land ”;

(e) in Illustration (c), for the figures and words “ 30 standard acres ”, “ 50 standard acres ”, “ 10 standard acres ” and “ 40 standard acres ” the figures and words “ 15 standard acres ”, “ 25 standard acres ”, “ 10 standard acres ” and “ 15 standard acres ” had been respectively substituted ;

(f) in Illustration (d), for the figures and words “ 40 standard acres ” “ 30 standard acres ” and “ 10 standard acres ” the figures and words “ 20 standard acres ” “ 15 standard acres ” and “ 5 standard acres ” had been respectively substituted ;

(3) in section 8 of the principal Act—

(a) in the heading, for the figures and words “ 30 standard acres ”, the figures and words “ 15 standard acres ” had been substituted ;

(b) in sub-section (1)—

(i) for the words “ Within ninety days from such date as may be specified in the notification issued by the Government in this behalf ”, the words “ Within ninety days from the notified date ” had been substituted ;

(ii) for the figures and words “ 30 standard acres ” the figures and words “ 15 standard acres ” had been substituted ;

(iii) for Explanation I, the following Explanation had been substituted, namely :—

“ *Explanation 1.*—In the case of a member of the Armed Forces, the reference to ninety days shall be deemed to be a reference to one year ”;

(4) in sub-section (1) of section 9 of the principal Act, for the figures and words “ 30 standard acres ”, the figures and words “ 15 standard acres ” had been substituted ;

(5) in sub-section (2) of section 10 of the principal Act—

(a) in clause (a)—

(i) after the words “ for the first time ”, the words “ after the date of the commencement of this Act ” had been inserted ;

(ii) for the figures and words “ 30 standard acres ” the figures and words “ 15 standard acres ” had been substituted ;

(b) in clause (b), for the words “ for the first or for any subsequent time ”, the words “ for the first time after the date of the commencement of this Act, or for any subsequent time ” had been substituted ;

[9th April 1970]

(6) in section 21 of the principal Act—

(a) in sub-section (1), Explanation II had been omitted ;

(b) in sub-section (2), the Explanation had been omitted ;

(7) after section 21 of the principal Act, the following section had been inserted, namely :—

“ 21-A. *Certain partitions and transfers to be valid.*—Notwithstanding anything contained in section 22 or in any other provision of this Act and in any other law for the time being in force, where, after the date of the commencement of this Act, but before the notified date—

(a) any person has effected by means of a registered instrument a partition of his holding or part thereof ; or

(b) any parent or grand-parent has voluntarily transferred any land on account of natural love and affection to any minor son, unmarried daughter, minor grand-son, or unmarried grand-daughter in the male line; or

(c) any person has voluntarily transferred any land—

(i) to any educational institution; or

(ii) hospital

of a public nature solely for the purposes of such institution or hospital,

such partition or transfer shall be valid :

provided that in the case of transfer to such educational institution or hospital, the land transferred absolutely vests in the institution or hospital and the entire income from such land is appropriated for the institution or hospital,”;

(8) in section 22 of the principal Act—

(a) in the heading, the words “ or partition ” had been omitted ;

(b) the words “ or has effected a partition of his holding or part thereof ”, the words “ or partition ” in the two places where they occur, and the words “ or the partition, as the case may be ” had been omitted ;

(9) in section 23 of the principal Act—

(a) after the words “ for the first time ”, the words “ after the date of the commencement of this Act ” had been inserted ;

(b) for the figures and words “ 30 standard acres ” the figures and words “ 15 standard acres ” had been substituted ;

[9th April 1970]

(10) after section 60 of the principal Act, the following section had been inserted, namely:—

“60-A. *Certain definitions for the purpose of this Chapter.*— In this Chapter, “date of the publication of this Act” and “notified date” shall respectively mean “the 2nd May 1962” and “the 2nd October 1962”;

(11) in section 96 of the principal Act, the following proviso had been added at the end, namely:—

“Provided that nothing contained in this section shall be deemed to affect the refixation of the ceiling area under the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Act, 1970.”.

3. *Saving.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (2), any action taken (including any order made, notification issued, decision or direction given, proceeding taken, liability or penalty incurred and punishment awarded) under the provisions of the principal Act before the date of the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, may be continued or enforced after the said date in accordance with the provisions of the principal Act as if this Act had not been passed.

(2) Nothing in sub-section (1) shall be deemed to entitle any person whether or not such person is a party to any proceeding mentioned in sub-section (1), to hold after the 15th day of February 1970, land in excess of the ceiling area under the principal Act as modified by section 2 and the provisions of the principal Act as modified by section 2 shall, after the said date, apply to such person.

INDEX TO TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

Thirty-fifth Session of the Legislative Council under the
Constitution of India.

31st March, 1st to 4th, 6th, 8th and 9th
April 1970.

Volume LXXXIV (Nos. 1 to 8)

PAGES

A

ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—

Bill—Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	...	...	...	658-659
Policy Note on Education, discussion on	...	...	...	167-168
Resolution of thanks to Hon. Chairman	...	...	...	561-562, 575

ADDITIONAL CHIEF SECRETARY TO GOVERNMENT—

Question re rules relating to—and reasons for creation of post of	...	...	...	124-125
---	-----	-----	-----	---------

ADDITIONAL SALES TAX BILL, 1970—

See Bills

ADJOURNMENT MOTION re—

Lathi charge at Race Course at Guindy on 29th March 1970	...	...	...	135-137
--	-----	-----	-----	---------

AGRICULTURAL INCOME-TAX RULES, 1955—

Amendment to—, notification laid on the table	...	...	...	517
---	-----	-----	-----	-----

AGRICULTURE—

Agricultural Department—Performance budget for 1970-71, laid on the table	517
Discussion on Policy Note	30-38 70-124
Policy Note on—(1970-71)—laid on the table ...	58

AIYASWAMY, THIRU M.—

Bill—Panchayats (Amendment) Bill, 1970 ...	595-596
Policy Note on District Administration, discussion on	420-422
Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on	287-290

APPROPRIATION (No. 3) BILL, 1970—

See Bills.

ARIVAZHAGAN, THIRU K.—

Bills—

Appropriation (No. 3) Bill, 1970	501-502
Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	677-679
Policy Note on Education, discussion on ...	168-170

'ASSAULT'—

Question <i>re</i> enquiry into—on clerk of Taluk Supply Office in Manachanallur, Tiruchirappalli district on 11th May 1959	523-524
--	---------

ASSISTANT COMMISSIONERS IN CORPORATION OF MADRAS (CONDITIONS OF SERVICE) RULES, 1968—

Making of—, notification laid on the table ...	517
--	-----

ASSISTANT LECTURER IN DRAWING—

Inclusion of—in Technical High Schools within Commission's purview, notification laid on the table	577
---	-----

ASSURANCES COMMITTEE—

See Committees.

B

B.I.M. STUDENTS—

Question <i>re</i> permission to—to attend College of Allopathic Medicine at Tirunelveli and hospital attached thereto and to wear Surgeon's coat and carry Stethoscopes	467-468
---	---------

BILLS—

Additional Sales Tax Bill, 1970—

Considered and returned to Assembly	619-625
--	---------

Message from the Assembly <i>re</i>	589
--	-----

Appropriation (No. 3) Bill, 1970—

Considered and passed	484-516
------------------------------	---------

Message from the Assembly <i>re</i>	475
--	-----

Message from the Governor <i>re</i>	475
--	-----

Electricity Duty (Amendment) Bill, 1970—

Considered and returned to Assembly	625-626
--	---------

Message from the Assembly <i>re</i>	589
--	-----

Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970—

Considered and returned to Assembly	617-619
--	---------

Message from the Assembly <i>re</i>	589
--	-----

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970—

Considered and returned to Assembly	613-617
--	---------

Message from the Assembly <i>re</i>	588-589
--	---------

Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970—

Considered and passed	602-612
------------------------------	---------

Message from the Assembly <i>re</i>	589
--	-----

Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970—

Considered and passed	650-651
------------------------------	---------

Message from the Assembly <i>re</i>	589
--	-----

Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970—

Clarification <i>re</i>	589-590
----------------------------------	---------

Considered and passed	652-704
------------------------------	---------

Message from the Assembly <i>re</i>	649
--	-----

Point of information <i>re</i> introduction of	9-10
---	------

B—cont.

BILLS—cont.

Panchayats (Amendment) Bill, 1970—	
Considered and passed	592-602
Message from the Assembly <i>re</i>	589
Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1970—	
Considered and returned to Assembly	612-613
Message from the Assembly <i>re</i>	588-589

BILLS, AS PASSED BY THE ASSEMBLY,
LAID ON THE TABLE—

Additional Sales Tax Bill, 1970	627
Electricity Duty (Amendment) Bill, 1970	627
Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970	627
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970	627
Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970	626
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970	627
Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	627, 707
Panchayats (Amendment) Bill, 1970	627
Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1970	626

BRIDGE—

Question <i>re</i> construction of—across Vaigai river at Emaneswaram	7-8
--	-----

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees.

BUSINESS OF THE HOUSE—

Change in the order of	592
-------------------------------	-----

C

CHAIRMAN, MR—

Announcement *re*—

Business Advisory Committee's decision	408
Message from the Assembly <i>re</i> —	
Appropriation (No 3) Bill, 1970	475
Estimates Committee, nomination of Council Members to associate with	408
Message from the Governor <i>re</i> Appropriation (No. 3) Bill, 1970	475
Resolution of thanks to	571-576
Valedictory references to retiring Members	534-542, 543, 550-552

CHEATING—

Question <i>re</i> fake currency notes in Ramanathapuram district, number of persons convicted from 1968 to 1970	524-525
---	---------

CHITRARASU, THIRU C. P.—

Bill—Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	674
Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on	281, 288, 292

COLLEGES—

Question *re*—

Medical Colleges, number of application forms issued for selection examination for—and first and last numbers of the forms	462-464
Medical Colleges, number of candidates selected from each district for admission during 1969-70 into	461-462
Private Teachers' Training Colleges (for B.T.) rules for admission into	465-466

COMMITTEES—

Assurances Committee—

19th Report laid on the table	626
Presentation of Nineteenth Report	592
Business Advisory Committee, decision of	408

C—cont.

COMMITTEES—cont.

Estimates Committee, nomination of Council Members to associate with	408
Estimates Committee Report on Irrigation, laid on the table	58
Estimates Committee Report on Tamil Nadu Electricity Board	295
Public Accounts Committee's Report on accounts of 1968-69, report on action taken on recommendations of Committee, laid on the table ...	627

COMPOST DEPOT—

Question <i>re</i> representation for shifting—of Alandur Municipality	130
---	-----

CO-OPERATIVE DEVELOPMENT SCHEMES—

Review of progress made in—during 1969-70 ...	442
Co-operative Land Development Banks (Special Provisions) Rules, 1970—	
Supersession of, notification laid on the table	442

CO-OPERATIVE SUPER MARKETS—

Question <i>re</i> working of—in district headquarters and in City of Madras.	250-254
--	---------

CRAFT INSTRUCTORS—

See Teachers

D

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Bills—

Additional Sales Tax Bill, 1970	621-623, 624-625
Appropriation (No. 3) Bill, 1970	484-489, 507
Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	693,694- 696,698-700, 701-702
Policy Note on Education, discussion on ...	150-153
Policy Note on Irrigation, discussion on ...	12-15

D—cont.

DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR, THAVATHIRU (KUNRAKKUDI ADIGALAR)—

Bill—Appropriation (No. 3) Bill, 1970 ...	502-503
Policy Note on District Administration, discussion on	434-435

DEPUTY CHAIRMAN—

Announcement *re*—Message from the Assembly *re*—

Additional Sales Tax Bill, 1970	589
Electricity Duty (Amendment) Bill, 1970	589
Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970	589
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970	588-589
Industrial Establishment (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970	589
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970	589
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, setting up of Joint Committee to advise Minister on exemptions in	649-650
Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	649
Panchayats (Amendment) Bill, 1970 ...	589
Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1970	588-589
Bill—Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	688, 676, 691

DISTRICT ADMINISTRATION—

Policy Note on—, discussion on	419-442, 477-483
Policy Note on—, laid on the table	442

D—cont.

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—

Inclusion of certain areas in Nellikuppam Municipal Council, notification laid on the table ...	171
---	-----

DROUGHT RELIEF—

Question <i>re</i> embezzlement of—funds by Government officials in Chellampatti Panchayat Union in Usilampatti taluk ...	645
---	-----

E

EDUCATION—

Policy Note on—, discussion on ...	133-170, 172-243, 255-267.
------------------------------------	----------------------------------

ELECTRICITY BOARD, TAMIL NADU—

Question <i>re</i> —	
Accounts wing for audit and effective check in...	527-528
Merger of Audit and Accounts Wing in ...	528
Number of posts of Gazetted Officers unfilled as on 30-1-1970 in ...	134
Rate of interest charged by Commercial Banks and Life Insurance Corporation of India on loans advanced to ...	474-475
Reversion of Public Works Department Engineers working in ...	528-529
Reversion of Public Works Department Engineers working in—, agreement between Minister for Works and Minister for Electricity in October 1968 <i>re</i> ...	529
Remission of stamp duty in respect of mortgage deed to be executed by—for taking loan from Life Insurance Corporation during 1969-70, notification laid on the table ...	171

ELECTRICITY DUTY (AMENDMENT) BILL, 1970—

See Bills

ENTERTAINMENTS TAX AND LOCAL AUTHORITIES FINANCE (AMENDMENT) BILL, 1970—

See Bills

E—cont.

ESTIMATES COMMITTEE—

See Committees

ETHIRAJULU, THIRU M.—

Bills—

Appropriation (No. 3) Bill, 1970 ...	508-510
Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970 ...	618-619
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970 ...	614-616
Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970. ...	608-609
Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 ...	683-686
Panchayats (Amendment) Bill, 1970 ...	596-597
Policy Note on Agriculture, discussion on ...	38,45
Policy Note on District Administration, discussion on ...	435-438
Policy Note on Irrigation, discussion on ...	21-23
Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on ...	278-284, 409,410

F

FAIR PRICE SHOPS—

See Food

FISHERIES—

Policy Note on—, laid on the table ...	442
--	-----

FOOD—

Question <i>re</i> fair price shops in drought-affected districts for distribution of foodgrains at cheap prices, opening of ...	525-526
--	---------

FRUITS—

Question *re*—

Increase of production of—for supply to foreign markets ...	583-585
Quantity and value of—exported abroad during 1969 ...	583-585

G

GANESAN, THIRU Saw—

Bill—Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land)	
Bill, 1970	653-657, 668,670
Resolution of thanks to Hon. Chairman	557-558
Valedictory references to retiring Members	539-540

GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL
1970—

See Bills.

GOVERNMENT BASIC TRAINING SCHOOL,
PERAIYOOR—

See Schools

GRADUATES OF INDIAN MEDICINE—

Inability of—to register themselves as Medical Practitioners, Minister's attention called to	137-138
--	---------

GROUND-WATER INVESTIGATION—

Question <i>re</i> extension of—in Cauvery delta area in Thanjavur district by United Nations Development Council experts to other places	526
---	-----

H

HOSPITALS AND DISPENSARIES—

Question *re*—

Medical College Hospital, Thanjavur, number of patients carried to Raja Mirasdar Hospital during June 1969 from	398-399
Medical College Hospital, Thanjavur, number of Surgical and Medical Units attached to	399-401
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, commencement of deep X-ray and Radium Therapy treatment at—for poor cancer patients	396-397
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, number of Pharmacists working in—as on 1st July 1969	394-395
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, number of staff nurses attached to—as on 1st July 1969	395-396
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, posting of duty Radiologist to	397-398
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, sanctioned bed-strength of	393-394

H—cont.

HOSTELS—

Question *re*—

Harijan Welfare Department—for Boys, opening of—in Ramanathapuram district in 1970-71	585-588
Number of—for Backward Class students and number proposed to be opened during 1970-71	579-582

HOUSING—

Question *re*—

Houses for Panchayat Union teachers in Ramanathapuram district, number of	132
Quarters for women teachers in rural areas, construction of	130-131

HOUSING BOARD, STATE—

Audit Report on Accounts of—for 1964-65, laid on the table	707
--	-----

HYDROSE—

Question <i>re</i> price control of—, representation from Agricultural Associations <i>re</i>	249-250
---	---------

I

INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963—

Date of coming into force of—in estates specified in Schedule, notification laid on the table	577
---	-----

INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) RULES, 1965—

Amendment to—, notification laid on the table	171
---	-----

INDUSTRIAL DEVELOPMENT—

Review on—in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on	408-419
--	---------

INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED—

Tamil Nadu Government's review and Fourth Annual Report and Statement of Accounts of—for year ended 31st March 1969, laid on the table	442
--	-----

I—cont.

INDUSTRIAL ESTABLISHMENTS (NATIONAL AND FESTIVAL HOLIDAYS) AMENDMENT) BILL, 1970—

See Bills.

INFORMATION AND PUBLICITY DEPARTMENT—

Question re functioning of—without an independent Director ... 245-246

INSECTICIDES—

Question re—
Districts in which aerial spraying was done in 1969 ... 469-474

Names of—Permitted to be used in vegetable farms ... 468-469

IRRIGATION—

Discussion on Policy Note ... 10-69

Question re project areas in Tamil Nadu irrigated by Cauvery waters district-wise and their extent 527

ISVARMURTI, THIRU V.—

Policy Note on Education, discussion on ... 138-140

J

JANARDHANAM, THIRU A. P.—

Bills—

Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 ... 680-681

Policy Note on Education, discussion on ... 157-159

Resolution of thanks to Hon. Chairman ... 565-566

JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—

Bills—

Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 ... 659-661

Panchayats (Amendment) Bill, 1970 ... 595

Policy Note on Agriculture, discussion on ... 31-32

Resolution of thanks to Hon. Chairman ... 558-559

Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on ... 268-270

JUNIOR MECHANICS—

Question re revision of scale of pay of—in Government High Schools ... 128-129

K

KALYANA MANDAPAM—

Question re construction of—by Tiruchirappalli Municipality in West Boulevard Road in Tiruchirappalli Town ... 132-134

KANYAKUMARI DISTRICT CO-OPERATIVE SPINNING MILLS, ARAMBOLY—

Closure of—, Minister's attention called to ... 533-534

KARUNANIDHI, THE HON. THIRU M.—

Adjournment motion re lathi charge at Race Course at Guindy on 29th March 1970 ... 136-137

Bill—Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 ... 654, 656, 682, 684, 698.

Resolution of thanks to Hon. Chairman ... 552-555, 564, 576

Valedictory references to retiring Members ... 534-538

KOTHANDARAMAN, THIRU K. K.—

Resolution of thanks to Hon. Chairman ... 566-568

KRISHNAMOORTHY, THIRU G.—

Resolution of thanks to Hon. Chairman ... 570-571

Valedictory references to retiring Members ... 542-543

KRISHNASWAMY NAIDU, THIRU R.—

Bills—

Appropriation (No. 3) Bill, 1970 ... 510-512

Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 609, 610

Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 ... 671-677, 688, 689, 691, 703.

Panchayats (Amendment) Bill, 1970 ... 593-594, 601.

Policy Note on Agriculture, discussion on ... 47-50, 53, 54, 57.

K—cont.**KRISHNASWAMY NAIDU, THIRU R.—cont.**

Policy Note on District Administration, discussion on ...	438-442
Policy Note on Education, discussion on ...	165-167
Policy Note on Irrigation, discussion on ...	23-26 30.
Resolution of thanks to Hon. Chairman ...	568-569
Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on ...	290-294

L**LAKSHMANASWAMI MUDALIAR, DR. A.—**

Resolution of thanks to Hon. Chairman ...	556-557
Valedictory references to retiring members ...	538-539

LAKSHMI KRISHNAMURTI, THIRUMATHI—

Policy Note on Education, discussion on ...	140-143
Resolution of thanks to Hon. Chairman ...	562-563
Valedictory references to retiring Members ...	547-548

LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) ACT, 1961—

Message from the Assembly re setting up of Joint Committee to advise Minister on exemptions in ...	649-650
Setting up of Joint Committee to advise Minister for Finance on exemptions in ...	704-706

LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) AMENDMENT BILL, 1970—

See Bills.

LAND REFORMS (REDUCTION OF CEILING ON LAND) BILL, 1970—

See Bills.

LANDS—**Question re—**

Cultivable—occupied by buildings and factories in 1950 and 1970, extent of ...	646
Districtwise details of—distributed to landless poor ...	408

L cont.**LATHI CHARGE—**

Adjournment motion re—at Race Court at Guindy on 29th March 1970 ...	135-137
--	---------

LEASEHOLDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963—

Revenue Department Notification No. II-1 No. 1778 of 1968, published in Gazette, dated 17th April 1968, amendment to—, notification laid on the table ...	706
---	-----

LIBRARY CLERKS, LIBRARY ATTENDERS AND LABORATORY ATTENDERS—

Question re termination of services of—in aided secondary schools with effect from October 1, 1969 ...	246
--	-----

M**MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—****Bills—**

Clarification re introduction of ...	10
Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 ...	667, 696-693 700-701
Panchayats (Amendment) Bill, 1970 ...	592, 593, 599 601-602

Business of the House, change in the order of ...	592
---	-----

English medium, statement re Proceedings of Director of School Education preventing Heads of Secondary Schools having—from admitting students except on approval of Director ...	590-591
--	---------

Land Ceiling Bill, clarification re ...	589-590
---	---------

Policy Note on Irrigation, discussion on ...	16
--	----

Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on ...	267, 280, 281, 282, 283, 284, 408-419
---	---

M—cont.

MANI, THIRU K. S.—

Bill—Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970. ... 664,
668-671

Policy Note on Agriculture, discussion on ... 42-47

MANUFACTURED DRUGS RULES, 1932—

Amendment to—, notification laid on the table ... 517

MATHIALAGAN, THE HON. THIRU K. A.—

Bills—

Appropriation (No. 3) Bill, 1970 ... 484, 510,
520-522

Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970 ... 650-651

Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 ... 652,
653, 676,
686-691,
703-704

Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, setting up of Joint Committee to advise Minister for Finance on exemptions in ... 704-706

Policy Note on District Administration, discussion on ... 419,
477-483

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

English medium, calling attention to Proceedings of Director of School Education preventing Heads of Secondary Schools having—from admitting students except on approval of Director ... 590-591

Graduates of Indian Medicine, calling attention to inability of—to register themselves as Medical Practitioners ... 137-138

Kanyakumari District Co-operative Spinning Mills, Aramboly, calling attention to ... 533-534

Neyveli Lignite Corporation of India, calling attention to decision of employees to go on strike ... 475-477

M—cont.

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—cont.

Non-disbursement of salaries to elementary school teachers in Tiruchendur Panchayat Union, Tirunelveli district and consequent hardship caused to teachers and aided managements, calling attention to ... 254

Re-employed superannuated teachers serving in aided secondary schools, calling attention to denial of vacation salary for summer vacation ... 8-9

MEDICAL COLLEGES—

See Colleges.

MEDIUM OF INSTRUCTION—

English medium, Minister's attention called to Proceedings of Director of School Education preventing Heads of Secondary Schools from admitting students except on approval of Director ... 590-591

MESSAGES FROM THE ASSEMBLY—

See Bills.

MOTOR VEHICLES TAX—

Exemption of motor vehicle MSY 7496 from—, notification laid on the table ... 626

Exemption of propaganda van MSY 7496 from—, notification laid on the table ... 626

MUTHIAH CHETTIAR, DR. M. A.—

Resolution of thanks to Hon. Chairman ... 559-561
Valedictory references to retiring Members ... 541-542

MUTHUSWAMY, THE HON. THIRU M.—

Policy Note on Agriculture, discussion on ... 48

N

NATARAJAN, THE HON. THIRU N. V.—

Bill—Appropriation (No. 3) Bill, 1970 ... 494
Valedictory references to retiring Members ... 544-547

NEDUNCHEZHIAN, THE HON. THIRU V.R.—

Elementary school teachers in Tiruchendur Panchayat Union, Tirunelveli district, statement re non-disbursement of salaries to—and consequent hardship caused to teachers and aided managements ... 254

N cont.

NEDUNCHEZHIAN, THE HON. THIRU V. R.—cont.

Graduates of Indian Medicine, statement *re* inability of—to register themselves as Medical Practitioners ... 137,138

Policy Note on Education, discussion on ... 138, 255-267

Re-employed (superannuated) teachers serving in aided secondary schools, statement *re* denial of vacation salary for summer vacation ... 8-9

NEYVELI LIGNITE CORPORATION OF INDIA—

Decision of employees of—to go on strike, Minister's attention called to ... 475-477

O

OMNI BUS—

Question *re* number of cases filed by Flying Squad during 1968-69 against owners of ... 527

P

PADDY—

Question *re* cultivation of—with concrete foundation in sandy places in Tiruchendur taluk, Tirunelveli district ... 401-405

PANCHAYATS ACT, 1958—

Bifurcation of South Kallidaikurichi Panchayat, Tirunelveli district, notification laid on the table ... 707

Inclusion of certain areas of Cumbum Municipality within Cumbum Panchayat Development Block, notification laid on the table ... 706

Vellalur Panchayat, exclusion of areas from—and inclusion in Avadi Township, notification laid on the table ... 442

PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1970—

See Bills.

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Agricultural Income-tax Rules, 1955, amendment to—(G.O. Ms. No. 2048, Revenue, dated 23rd September 1969) ... 517

Agriculture Department, Performance Budget for 1970-71 ... 517

Agriculture, Policy Note on—(1970-71) ... 58

Assistant Commissioners in Corporation of Madras (Conditions of Service) Rules, 1968, making of—(G.O. Ms. No. 1252, Rural Development and Local Administration, dated 18th July 1969) ... 517

Assistant Lecturer in Drawing in Technical High Schools, inclusion within Commission's purview [G.O. Ms. No. 1798, Public (Services-A), dated 29th September 1969] ... 522

Bills, as passed by the Assembly—

Additional Sales Tax Bill, 1970 ... 627

Electricity Duty (Amendment) Bill, 1970 ... 627

Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1970 ... 627

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970 ... 627

Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 ... 626

Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1970 ... 627, 707

Panchayats (Amendment) Bill, 1970 ... 627

Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1970 ... 626

Committees—

Assurances Committee's Nineteenth Report ... 626

Estimates Committee, Report on Irrigation ... 53

Estimates Committee Report (1969-70) on Tamil Nadu State Electricity Board ... 295

Public Accounts Committee's Report on accounts of 1968-69, report on action taken on recommendations of Committee ... 627

Co-operative Development Schemes, review of progress made in—during 1969-70 ... 442

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Co-operative Land Development Banks (Special Provisions) Rules, 1970, making of—(G.O. Ms. No. 140, Co-operation, dated 17th March 1970)	442
Demand for Public Health Grants for 1970-71—Speech by Nedunchezhiyan, the Hon. Thiru V. R.	58
District Administration, Policy Note on	442
District Municipalities Act, 1920— Inclusion and exclusion of certain areas of Madurai Municipal Council (G.O. Ms. No. 2227, Local Administration, dated 13th November 1969)	171
Inclusion of certain areas in Nellikuppam Municipal Council (G.O. Ms. No. 2252, Local Administration, dated 14th November 1969)	171
Electricity Board, remission of stamp duty in respect of mortgage deed to be executed by— for taking loan from Life Insurance Corporation during 1969-70 (G.O. Ms. No. 3103, Revenue, dated 23rd December 1969)	171
Electricity Board (Term of Office, Reappointment, Remuneration, Allowances and other Conditions of Service of Chairman and Members) Rules, 1958, amendment to—(G.O. Ms. No. 325, Public Works (Electricity), dated 25th February 1970)	626
Fisheries, Policy Note on	442
Housing Board, State, Audit Report on Accounts of—for 1964-65	707
Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, date of coming into force of—in estates specified in Schedule (G.O. Ms. No. 3015 and 3023, Revenue, dated 17th December 1969)	577
Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965, amendment to—(G.O. Ms. No. 2822, Revenue, dated 26th November 1969)	171

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Industrial Development Corporation Limited, Tamil Nadu Government's Review and Fourth Annual Report and Statement of Accounts of—for year ended 31st March 1969	442
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 1778 of 1968, published in Gazette, dated 17th April 1968 (Memorandum No. 5207-T1/69-1, Revenue, dated 31st January 1969)	608
Manufactured Drugs Rules, 1932, amendments to—(G.O. Ms. No. 311, Home, dated 12th February 1969)	517
Motor Vehicles Tax— Exemption of motor vehicle MSY 7496 from—(G.O. Ms. No. 3168, Home, dated 23rd December 1969)	626
Exemption of propaganda van MSY 7496 from—(G.O. Ms. No. 3168, Home, dated 23rd December 1969)	626
Panchayats Act, 1958— Bifurcation of South Kallidaikurichi panchayat, Tirunelveli district (Roc. No. 183816/69-P2, dated 14th November 1969)	707
Inclusion of certain areas of Cumbum Municipality within Cumbum Panchayat Development Block—(G.O. Ms. No. 2389, Rural Development and Local Administration, dated 2nd December 1969)	709
Vellannur Panchayat, exclusion of areas from and inclusion in Avadi Township (R.C. No. 22156/68 P-1, dated 19th September 1969)	442
Police, review for 1969-70	517
Policy Note on Education	171
Public Service Commission Regulations, 1954, amendment to—[G.O. Ms. No. 1208, Public (Service-A), dated 30th June 1969]	517
Questions (Unstarred) Nos. 24 to 26, answers to... Review "An Economic Appraisal"	442
	707

P—cont

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Rules published with Firka Development Notification, dated 23rd March 1948 at page 90 of Supplement to Part I of Gazette, dated 6th April 1948, amendment to—(G.O. Ms. No. 35, Revenue, dated 5th January 1970) ...	707
Stamp (Prevention of Under-Valuation of Instruments) Rules, 1968, making of—(G.O. Ms. No. 861, Revenue, dated 22nd April 1968) ...	171
State Aid to Industries Act, 1922, continuance of stamp duty for three years on mortgage deeds executed in connection with loans advanced under—(G.O. Ms. No. 1743, Revenue, dated 25th August 1969) ...	171
State Transport Department, Performance Budget for 1970-71 ...	517
Town-Planning Rules, 1933, amendment to—(G.O. Ms. No. 726, Rural Development and Local Administration, dated 17th April 1969) ...	707
(Transferred Territory) Ryotwari Settlement Rules, 1965, Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965 and (Transferred Territory) Jenmikaram Payment Abolition Rules, 1965, amendments to—(G.O. Ms. No. 2780, Revenue, dated 22nd November 1969) ...	706-707
PARANGUSAM, THIRU G.—	
Bill—Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 ...	606
POLICE—	
Review for 1969-70, laid on the table ...	517
POLICY NOTE ON DISTRICT ADMINISTRATION—	
Discussion on ...	477-483
POLICY NOTE ON EDUCATION—	
Discussion on ...	255-267
Laid on the table ...	171

P—cont.

PONNAPPA NAIDU, THIRU A.—

Bills—	
Appropriation (No. 3) Bill, 1970 ...	503-505
Panchayats (Amendment) Bill, 1970 ...	601
Policy Note on District Administration, discussion on ...	426-430
PONNUVELU, THIRU T. K.—	
Bill—Appropriation (No. 3) Bill, 1970 ...	495-497
Policy Note on Agriculture, discussion on ...	36-42
POWER STATION, SAMAYANALLUR, MADURAI DISTRICT—	
Question re closing down of ...	405-407
PRIZES—	
Question re award of—to temples kept clean and neat ...	647-649
PUBLIC HEALTH—	
Demand for Grant, 1970-71, Speech by Nedunchezhiyan, the Hon. Thiru V. R. laid on the table ...	58
PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULATIONS, 1954—	
Amendment to—notification laid on the table ...	517

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

Arivazhagan, Thiru K.—	
Question re cultivable lands occupied by buildings and factories in 1950 and 1970, extent of ...	646
Deivasigamani Arunachala Desikar, Thavathiru—	
Question re Craft Instructors, posting of qualified—as Tamil teachers ...	468
Ethirajulu, Thiru M.—	
Question re—	
Gazetted Officers serving for more than three years in same department in Secretariat, number of ...	125-126
Washermen, delegation of Central Union of Tamil Nadu—to Chief Minister on 26th May 1967 ...	582-583

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Isvarnurti, Thiru V.—

Question re—

Electricity Board, number of posts of
Gazetted Officers unfilled as on 30th
January 1970 in 134

Electricity Board, rate of interest charged by
Commercial Banks and Life Insurance
Corporation of India on loans advanced to 474-475

Embezzlement of drought relief funds by
Government officials in Chellampatti
Panchayat Union in Usilampatti taluk ... 645

Engineers of Public Works Department
working in Tamil Nadu Electricity Board,
reversion of 528-529

Engineers of Public Works Department
working in Tamil Nadu Electricity Board,
agreement between Minister for Works
and Minister for Electricity in October
1968 re reversion of 529

Information and Publicity Department,
functioning of—without an independent
Director 245-246

Private Teachers' Training Colleges (for
B.T.), rules for admission into 465-466

Water-supply and Drainage Board, legisla-
tion for constitution of 127-128

Krishnaswamy Naidu Thiru R.—

Question re—

Agriculture Sections in Basic Training
Schools, lands purchased for 407

Fair price shops in drought-affected districts
for distribution of foodgrains at cheap
prices, opening of 525-526

Ground-water investigation in Cauvery delta
area of Thanjavur district by United
Nations Development Council experts,
extension to other places 526

Hydrose, representation from Agricultural
Associations re price control of ... 249-250

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Krishnaswamy Naidu, Thiru R.—cont.

Question re—cont.

Medical Colleges, number of application
forms issued for selection examination for
—and first and last numbers of the forms 462-464

Paddy, cultivation with concrete foundation
in sandy places in Tiruchendur taluk,
Tirunelveli district. 401-405

Project areas irrigated by Cauvery waters in
Tamil Nadu districtwise and their extent 527

Thornbushes (Prosopis and Cheemaikaruvil)
growing in main roads, pathways and agri-
cultural lands obstructing traffic and
affecting agriculture, removal of ... 530-533

Lakshmi Krishnamurti, Tirumathi—

Question re—

Ramaswamy Raja Polytechnic, Rajapalayam,
misappropriation of funds in 6-7

Rajah Iyer, Thiru M.—

Question re—

B.T. Assistant posts sanctioned for
Higher Elementary Schools during
1963-64, number of 407

Bridge across Vaigai river at Emaneswaram,
construction of 7-8

Hindi or Sanskrit Pandits in aided high
schools, ineligibility for medical leave ... 247

Junior Mechanics in Government High
school, revision of scales of pay of ... 128-129

Library Clerks, Library Attenders and
Laboratory Attenders in aided secondary
schools, termination of services with effect
from October 1, 1969 246

Medical Colleges, number of candidates
selected from each district for admission
during 1969-70 into 461-462

Power Station, Samayanallur, Madurai
district, closing down of 405-407

Q cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Rajah Iyer, Thiru M.—cont.

Question re—cont.

Prizes to temples kept clean and neat, award of	647-649
Quarters for women teachers in rural areas, construction of	130-131
Tamil Pandits, First Grade, representation praying for eligibility for appointment as Headmasters	246-247
Teacher of Vendasandur Panchayat Union, retention in service after attaining superannuation in middle of school-year	129-130
Teachers of Panchayat Union Elementary Schools, retention in service after attaining superannuation in middle of school-year	129-130

Sankaralingam Pillai, Thiru M.—

Question re—

Assault by Police Constable on a clerk of Taluk Supply Office in Manachanallur, Tiruchirappalli district, on 11th May 1969, enquiry into	523-524
Craft Instructors with T.T.C. and S.S.L.C. qualifications, eligibility to appear for T.S.L.C. secondary grade examinations	2-3
Fruits exported abroad during 1969, quantity and value of	583-585
Hindi Pandits, Grade I (Graduates), deputed for B.T. training during 1968-69, number of	248
Private High Schools in Kanyakumari district with more than 25 sections, number of—and pay of Headmasters of such schools	5-6
Raffle Scheme, procedure followed in case of unsold tickets winning prizes	1-2

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Santosham, Thiru D.—

Question re—

Compost depot of Alandur Municipality, representation for shifting	130
Co-operative Super Markets in district headquarters and in City of Madras, working of	250-254
Copy stamp paper used in Courts of Law, raising of cost of	645-646

Subbiah, Thiru T. K.—

Question re Kalyana Mandapam in West Boulevard Road in Tiruchirappalli town, construction by Tiruchirappalli Municipality	132-134
---	---------

Swaminathan, THIRU G.—

Question re—

Craft Instructors with T.T.C. and S.S.L.C. qualifications, eligibility to appear for T.S.L.C. secondary grade examinations	2-3
Hindi Pandits, Grade I (Graduates), deputed for B.T. training during 1968-69, number of	248
Hindi Pandits (qualified) in Thanjavur District Board (Government Secondary) High Schools, termination of services of—and denial of protection given in G.O. Ms. No. 477, Education, dated 6th April 1968	248-249
Insecticides, districts in which aerial spraying was done in 1969	469-474
Insecticides permitted to be used in vegetable farms, names of	468-469
Lady teachers of elementary schools under Palladam Panchayat Union, representation for posting to places of employment of their husbands	8-9
Medical College Hospital, Thanjavur, number of patients carried to Raja Mirasdar Hospital during June 1969 from	398-399
Medical College Hospital, Thanjavur, number of Surgical and Medical Units attached to	399-401

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Swaminathan, Thiru G.—cont.

Question re—cont.

Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, commencement of deep X-ray and Radium Therapy treatment at—for poor cancer patients	396-397
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, number of staff nurses attached to—as on 1st July 1969	394-395
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, number of staff nurses attached to—as on 1st July 1969	395-396
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, posting of duty Radiologist to	397-398
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, sanctioned bed-strength of	393-394
Secondary grade teachers of Ex-Pudukottai State absorbed in Tiruchirappalli District Board Service, delay in re-fixation of pay from 1st January 1949	3-4
Women Tamil Pandits, number of training centres for—and admission during 1969-70 into	466-467

Thangapandian, Thiru V.—

Question re—

Government Basic Training School, Peraiyoor, amount sanctioned for construction of building for	4-5
Harijan Welfare Department Hostels for Boys, opening of—in Ramanathapuram district in 1970-71	585-588
Hostels for Backward Class students, number of—and number proposed to be opened during 1970-71	579-582
Houses constructed for Panchayat Union teachers in Ramanathapuram district, number of	132
Lands distributed to landless poor, district-wise details of	408

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thirugnanasambandam, Thiru P.—

Question re—

Cheating with fake currency notes in Ramanathapuram district, number of persons convicted from 1968 to 1970	524-525
Omni Bus owners, number of cases filed by Flying Squad during 1968-69 against	527

Vasanthai Pai, Thiru G.—

Question re—

Additional Chief Secretary to Government, rules relating to, and reasons for creation of, post of	124-125
B.I.M. students, permission to—to attend College of Allopathic Medicine at Tirunelveli and Hospital attached thereto and to wear Surgeon's coat and carry stethoscopes	467-468
Electricity Board, Accounts Wing for audit and check in	527-528
Electricity Board, merger of Audit and Accounts Wing	528
Questions (Unstarred) Nos. 24 to 26, answers to—laid on the table	442

R

RAFFLE SCHEME—

Question re procedure followed in case of unsold tickets winning prizes	1-2
--	-----

RAGHAVANANDAM, Thiru S.—

Bill—Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970	603-605, 609-610
Policy Note on Education, discussion on	148-150
Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on	270-274, 277, 280, 281

RAJA MIRASDAR HOSPITAL, THANJAVUR—

See Hospitals and Dispensaries.

C 61—5

R—cont.

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Bills—

Appropriation (No. 3) Bill, 1970	...	505-508
Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	...	685
Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970	...	606-608
Panchayats (Amendment) Bill, 1970	...	594-595
Policy Note on District Administration, discussion on	...	433-434
Policy Note on Irrigation, discussion on	...	20-21
Resolution of thanks to Hon. Chairman	...	563-564, 565

RAJAH IYER, THIRU M.—

Policy Note on Education, discussion on	...	143-148
Teachers serving in aided secondary schools, calling Minister's attention to denial of vacation salary to superannuated and re-employed	...	8-9

RAJARAM, THIRU K.—

Resolution of thanks to Hon. Chairman	...	555-556, 571
Valedictory references to retiring Members	...	548-550

RAMAKRISHNA ACHARI, THIRU K.—

Bill—Appropriation (No. 3) Bill, 1970	...	489-495
Kanyakumari District Co-operative Spinning Mills, Aramboly, calling Minister's attention to closure of	...	533-534
Policy Note on Agriculture, discussion on	...	45

RAMAN, THE HON. THIRU O. P.—

Bill—Electricity Duty (Amendment) Bill, 1970	...	625-626
--	-----	---------

RAMASWAMY MUDALIAR, THIRU V. K.—

Assurances Committee, presentation of Nineteenth Report	...	592
Bills—		
Appropriation (No. 3) Bill, 1970	...	515-516
Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	...	679-680, 686-703

R—cont.

RAMASWAMY MUDALIAR, THIRU V. K.—cont.

Bills—cont.

Panchayats (Amendment) Bill, 1970	...	597-598
Policy Note on Agriculture, discussion on	...	32-36, 37
Policy Note on District Administration, discussion on	...	430-432
Policy Note on Irrigation, discussion on	...	10-12
Resolution of thanks to Hon. Chairman	...	565
Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on	...	286-287
Valedictory references to retiring Members	...	543-544

RAMASWAMY RAJA POLYTECHNIC, RAJAPALAYAM—

Question re misappropriation of funds in	...	6-7
--	-----	-----

RESOLUTION OF THANKS TO HON. CHAIRMAN

552-576

REVIEW—

"An Economic Appraisal", laid on the table	...	707
--	-----	-----

RULES PUBLISHED WITH FIRKA DEVELOPMENT NOTIFICATION, DATED 23RD MARCH 1948 AT PAGE 90 OF SUPPLEMENT TO PART I OF GAZETTE, DATED 6TH APRIL 1948—

Amendment to—, notification laid on the table	...	707
---	-----	-----

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

Adjournment motion re—

Lathi charge at Race Course at Guindy on 29th March 1970 and damage caused in the melee to property and person and failure of Government to provide the necessary bandobust—		
Not pressed after hearing the Chief Minister	...	135-137

Decorum—

Proceedings of the other House: Members should not refer to the proceedings of the other House	...	668, 676
--	-----	----------

S

SADIQ PASHA, THE HON. THIRU S. J.—

Policy Note on Irrigation, discussion on ... 10, 12,
18, 26-30

SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION (SECOND AMENDMENT) BILL, 1970—

See Bills.

SAMBASIVAM, THIRU R.—

Bill—Panchayats (Amendment) Bill, 1970 ... 598-599

SANKARALINGAM PILLAI, THIRU M.—

Bill—Land Reforms (Reduction of Ceiling on
Land) Bill, 1970 ... 661-665

Policy Note on Education, discussion on ... 159-162

Review on Industrial Development in Tamil
Nadu for 1969-70, discussion on ... 284-286

SATHYAVANIMUTHU, THE HON. THIRUMATHI—

Policy Note on Agriculture, discussion on ... 30, 31,
33,
50-53
54-57,
58

SCHOOLS—

Agriculture Sections in Basic Training Schools,
lands purchased for ... 407

English medium, Minister's attention called to
Proceedings of Director of School Education
preventing heads of Secondary Schools having
—from admitting students except on approval
of Director ... 590-591

Government Basic Training School, Peraiyoor,
amount sanctioned for construction of building
for ... 4-5

Hindi Pandits (Qualified), Thanjavur District
Board (Government Secondary) High Schools,
termination of services of—and denial of protec-
tion given in G.O. Ms. No. 477, Education,
dated 6th April 1968 ... 248-249

S—cont.

SCHOOLS—cont.

Library Clerks, Library Attenders and Labora-
tory Attenders in aided secondary schools, ter-
mination of services with effect from October
1, 1969 ... 246

Private High Schools in Kanyakumari district
with more than 25 sections, number of—and
pay of Headmasters of such schools ... 5-6

SECRETARIAT—

Question re Gazetted Officers serving for more
than three years in same department in—,
number of ... 125-126

SHANMUGAM, THE HON. THIRU P. U.—

Bills—

Additional Sales Tax Bill, 1970 ... 619-621,
623-625

Appropriation (No. 3) Bill, 1970 ... 491,
493-494,
497-498

Entertainments Tax and Local Authorities
Finance (Amendment) Bill, 1970 ... 614-618,
619

General Sales Tax (Second Amendment) Bill,
1970 ... 613-614
615, 616

Industrial Establishments (National and Fes-
tival Holidays) Amendment Bill, 1970 ... 609

Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amend-
ment) Bill, 1970 ... 612-613

SHANMUGAM, THIRU T. K.—

Policy Note on Education, discussion on ... 162-164

STAMP PAPER—

Question re cost of copy—used in Courts of Law,
raising of ... 645-646

STAMP (PREVENTION OF UNDERVALUATION OF INSTRUMENTS) RULES, 1968—

Making of—, notification laid on the table ... 171

S—cont.

STATE AID TO INDUSTRIES ACT, 1922—

Continuance of stamp duty for three years on mortgage deeds executed in connection with loans advanced under—, notification laid on the table	171
--	-----

SUBBIAH, THIRU T. K.—

Bills—

Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	682-683
Panchayats (Amendment) Bill, 1970	598
Policy Note on Irrigation, discussion on	15-17

SWAMINATHAN, THIRU G.—

Adjournment motion <i>re</i> lathi charge at Race Course at Guindy on 29th March 1970	135, 136
--	----------

Bills—

Appropriation (No. 3) Bill, 1970	497, 498-501
Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970	663-668, 670, 685, 692-693, 698

Clarification <i>re</i> Land Ceiling Bill	9-10, 589
--	--------------

Elementary School teachers in Tiruchendur Panchayat Union, Tirunelveli District, calling Minister's attention to non-disbursement of salaries to—and consequent hardship caused to teachers and aided managements	254
--	-----

English medium, calling Minister's attention to Proceedings of Director of School Education preventing Heads of Secondary Schools having—from admitting students except on approval of Director	590-591
--	---------

Graduates of Indian Medicine, calling Minister's attention to inability of—to register themselves as Medical Practitioners	137
---	-----

Neyveli Lignite Corporation of India, calling Minister's attention to decision of employees to go on strike	475, 477
--	----------

S—cont.

SWAMINATHAN, THIRU G.—cont.

Policy Note on Agriculture, discussion on	43, 44, 49, 52, 53-54
Policy Note on Irrigation, discussion on	17-20
Resolution of thanks to Hon. Chairman	569-570
Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on	274-278, 293, 417

T

TEACHERS—

Elementary School teachers in Tiruchendur Panchayat Union, Tirunelveli district, Minister's attention called to non-disbursement of salaries to—and consequent hardship caused to teachers and aided managements	254
---	-----

Question *re*—

B.T. Assistant posts sanctioned for higher elementary schools during 1963-64, number of	407
Craft Instructors, posting of qualified—as Tamil teachers	468
Craft Instructors with T.T.C. and S.S.L.C. qualifications, eligibility to appear for T.S.L.C. Secondary Grade examinations	2-3
Hindi or Sanskrit Pandits in aided high schools, ineligibility for medical leave	247
Hindi Pandits, Grade I (Graduates) deputed for B.T. training during 1968-69, number of	248
Houses constructed for Panchayat Union teachers in Ramanathapuram district, number of	132
Lady—of elementary schools under Palladam Panchayat Union, representation for posting to places of employment of their husbands	8-9
Quarters for women teachers in rural areas, construction of	130-131

T—cont.

TEACHERS—cont.

Question re—cont.

Retention of—of Panchayat Union Elementary Schools in service, after attaining superannuation in middle of school year ...	129-130
Secondary grade teachers of ex-Pudukottai State absorbed in Tiruchirapalli District Board service, delay in refixation of pay ...	3-4
Tamil Pandits, First Grade, representation from—praying for eligibility for appointment as Headmasters ...	246-247
Teacher of Vedasandur Panchayat Union, retention in service after attaining superannuation in middle of school year ...	129-130
Women Tamil Pandits, number of training Centres for—, and admission during 1969-70 into ...	466-467
Re-employed (superannuated) teachers serving in aided secondary schools, calling Minister's attention to denial of vacation salary to ...	8-9

TEACHER'S TRAINING COLLEGES—

See Colleges.

TEMPLES—

Question re award of prizes to—kept clean and neat ...	647-649
--	---------

THANGAPANDIAN, THIRU V.—

Policy Note on District Administration, discussion on ...	422-426
Review on Industrial Development in Tamil Nadu for 1969-70, discussion on ...	279

THORN BUSHES—

Question re Prohophis and Cheemaikaruval growing in main roads, pathways and agricultural lands obstructing traffic and affecting agriculture, removal of ...	530-533
---	---------

TOWN PLANNING RULES, 1933—

Amendment to—, notification laid on the table	707
---	-----

(TRANSFERRED TERRITORY) RYOTWARI SETTLEMENT RULES, 1965, KANYAKUMARI SREEPANDARAVAKA LANDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARD RULES, 1965, AND (TRANSFERRED TERRITORY) JENMIKARAM PAYMENT ABOLITION RULES, 1965—

Amendments to—, notification laid on the table 706-707

TRANSPORT—

State Transport Department, performance budget for 1970-71, laid on the table ...	517
---	-----

V

VALEDICTORY REFERENCES TO RETIRING MEMBERS ...	534-552
--	---------

VASANTHA PAI, THIRU G.—

Policy Note on Education, discussion on ...	153-157
---	---------

VEZHAVENDAN, THE HON. THIRU K.—

Bill—Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1970 ...	602, 610-612
--	--------------

Kanyakumari District Co-operative Spinning Mills, Arambody, statement re closure of ...	533-534
Neyveli Lignite Corporation of India, statement re decision of employees to go to strike ...	475-477

W

WATER SUPPLY AND DRAINAGE BOARD—

Question re legislation for constitution of ...	127-128
---	---------

WASHERMEN—

Question re delegation of Central Union of Tamil Nadu—to Chief Minister on 26th May 1967 ...	582-583
--	---------

